

[Faint, mostly illegible Latin text from a manuscript page, likely folio 10v as indicated by the header.]

Incu. 2226, 2227.

XXIII. R. B.

Julii Casari Comestaria

Incu. 2226-2227

15002
1492
a. 15002
1492

201
37

Lucanus cum commento

40, 240
 Pol. 2516

Pol. 2546

BM V 431 (IB23726)

On possum nostris tēporibus Hieronymē Aduocate mihi in modū nō gratulari: prisca enim illa uideor uidere sēcula: quibus eo in culmine cū græcæ tum latinæ litteræ studia fuere: ut ad utriusque orationis facultatē desiderari haud quicquā posset. Perspicuū. n. nobis ē hæc nostra studia quæ penitus iā trecētis: aut plus eo (ut arbitror) annis: siue tēporis iniquitate: siue hominū incuria & negligētia extincta erant: iā ætate nostra ita reluxisse: ut nri hōines prisca illis adæquari se re possint. Scimus enim illos in scribēdo immortalē quēdam gloriā sibi peperisse & laudē. Diuinum. n. quoddā potiusq̃ humanū ingeniū scriptis suis ostēderūt. Nostra uero ætate ea proferunt hominū ingenia: q̃ tantū ipsa laudis itelligēdo: quātū illi scribēdo pmeruisse ualuerūt. Minorē. n. ego uirtutē censendā nō puto: cū poetæ q̃ diuino quodā ore & pectore carmina effundūt: mētē & sensū intelligas: idq̃ tibi liceat apire: qd̃ ipsi plerūq̃ ad ingeniū sui magnitudinē ostēdendā obscurū esse uoluerūt: & uix cuiq̃ ppter (ut aiūt) musas & apollinē itelligibile. Qua propter q̃ interpretādis poetis ad cōm omniū utilitatē: cū ex iis oē genus sciētiæ (ut nosti) colligat: uersati sunt de republica litteraria benemeriti sine cōtrouersia sunt cēsendi: eorūq̃ industria & laborē qui nō laudet: admiret & magnificat: inuidiæ suspitione haud quā carere debet. Quid. n. turpius q̃ uniuersis bene cōsulentē detractiōe & calūniis insectari: & illius famā uelle extingere: q̃ multis uigiliis & laboribus aliis potiusq̃ sibi prodesse studet? In quo qdē genere si quāpiā merito laudādus ē: Ioannē Taberiu Cōterraenū nostrū: q̃ (ut scis) i hac nostra urbe florētissima cū græcis tū latinis litteris ornatissimus & habet & p̃dicat: extollendū iudico. Is. n. cū eos cōmentarios i pharsaliā Lucani q̃ falso Omniboni Vincētini titulo iscripti circumferebant tā manifestis ineptiis & mēdis refertos aduenteret: ut unicuiq̃ haud arduū esset dignoscere a grauissimo illo & litteratissimo uiro cōscriptos nō fuisse: opis cū ut amicis & litteratis iuuenibus: tū ut ipressoribus q̃ id q̃ emēdatissimū sum mopere habere studuerūt satisfaceret: correctionē tāto studio suscepit: industria: labor & fide: ut plus certe q̃ mille locis opus emēdauit: Tantumque ex suo ingenio: quo plurimum ualeat: & addiderit & ademerit: ut iam Lucanus pueris etiam rudibus intellectu facilis sit. Nihil. n. qd̃ ad historiā: ad fabulas: ad geographiā: & ad astrologiā: ad artē deniq̃ ipsa p̃tinet i eo desiderādū inuenias. Nec mihi qdē dubiū ē: quin his uigiliis suis Ioannes taberius si minus apud p̃sentes: q̃ plerūq̃ uitio malignitatis humāe uiuētū scripta & si lectiōis cibus sapiat: ueluti fastidio quodam senili degulāt & legūt: apd̃ posteros immortalē sibi & gratiam & nomē sit consecuturus. Hæc at ut ad te scriberē Hieronymē aduocate duo qdē illa impulere potissimum: alterq̃ q̃ sciebā pro ea beniuolētia qua in Ioannē Taberiu (ut es a natura optimus & benignus) semp contulisti: eius scripta & labores tibi iucūdos & gratos fore. Es. n. tu is q̃ iter cæteros excellētis ingeniū uiros: quorū haud puus i urbe nostra est prouētus: uirtutē colis: magnificas: amplecteris. Nihil. n. tibi dulcius est: nihil suauius: nihil deniq̃ iucūdius q̃ i his nostris studiis uersari: quorū (quod mihi aliq̃ pace dixisse liceat) iā primam arcē possidere mihi uideris. Iā oēs qui cū litteris commerciu habēt ingētes gratias tibi agāt necesse est. Fecisti enī tua industria: studio & labore ut Viētruius de architectura: q̃ iam tot sēculis i lucē caput suū pferre non audebat: q̃ ex oī pte mancū: laceq̃: mutilatū se sentiebat: nunc politus: purus: integer: huc & illuc gestiat mea re: oibus carus occurrat: oibus gratus excipiat. Alterq̃ q̃ tāta te obseruātia prosequor: ut oēs meos labores: industria: & me ipm̃ statueri tibi dicatū esse debere. Nā iter cætera & corporis & fortunæ bona: quæ illustria & amplissima hēs: unū illud ē: q̃ me tibi incredibili quodā amore cōiungit: q̃ ea te animi excelētia cōgnosco & magnitudine: ut nihil fere unquā nisi de uirtute aut loquaris: aut cogites. Idq̃ tibi statutū sit uirtutē mor̃ stoico solum bonum dicēdū esse. Ex quo fit: ut q̃ te nouerit: plurimum te diligat plurimū te obseruet. Sed hæc actenus. Illud a te dūtaxat petemus: ut Britannicum tui studiosissimū diligas: ames & complectaris. Vale.

M. Annei Lucani uita ex commentario antiquiss.

Nneus Lucanus p̃rem habuit. M. Anneū Melā ex prouincia Bætica hispāiæ iterioris cordubensē: eq̃tē roma. illustre inter suos: notū Rōæ: et propter Senecā fratrem clare p̃ oēs uirtutes uix: & pp̃ studiū uitæ getioris: q̃ sequēs magis a turba recedebat: minus latebat. Matrē habuit & religiōis eiusdē & urbis Aciliā noīe Acilii Lucāi filiā: oratoris opæ apd̃ p̃cōsules frequētis: & apd̃ clarissimos uiros nō nullius ingeniū: adeo nō iprobādus: ut i scriptis aliq̃bus hodieq̃ dūret eius mēoria: cuius cognomē huic idi tū apparet. Natus est. iiii. nonas nouēbres. C. Cæsare Augusto Germanico. ii. L. primo Cæsario cons. sed in patria sua nō ualuit educari: fatoq̃ (credo) decretis: ut id ingeniū: quod orbē fama sui impleturum cresceret: in domina mūdi aleret urbe: Octauū. n. mēsem agens romā translatus est: ac ne dispar euentus i eo narraret eius q̃ i Hesiodo refert: cū opinio tūc non dissimilis maneret: cunas infantis quibus ferebat apes circūuolarunt: oīq̃ insidere cōplures: aut dulcē iam tū spiritū eius in hauriētes: aut fœcūdū & qualē nunc existimamus futurum significātes: p̃ceptoribus tunc eminetissimis ē eruditus: eosq̃ intra breue tēporis spaciū ingenio adæquauit. Vna uero studēs supauit p̃fectibz: declamauit & græce & latine: cū magna admiratiōe audiētū: ob qd̃ puerili mutato i senatoriū cultū & i notitiā. C. Nero. facile puēit: & honore uix dū ætati debito dignus iudicatus ē. Gessit at q̃stura i qua cū collegis mor̃ tūc uisitato munus gladiatoriu edidit secūdo populi fauor sacerdotiū ēt accepit auguratus. Eq̃dē hæcenus tpa habuit secūda. Quæ at sequūt: mutata inuidia & odio Nero. ipsi exitiū domesticis luctū miserabilē attulerūt. Inter amicos. n. Cæ. qd̃ tā cōspicius fieret p̃fectus: i poetica frequēter offēdebat. Quippe & certamīe p̃taterico acto i Pōpei theatro laureis recitāte Nerōe fuerat coronatus: & ex tēpore orpheæ scriptū i experimētū ingēi ediderat: & tres libros q̃les uidemus. Quare inimicū sibi fecit ip̃atōrē: quo ambitiose imitāte non hominū tantū: sed & artiū sibi principatū ueridicāte interdictum est ei po

etica: interdictum ē etiā causae actionibus. hoc factū Cæsaris iuuenili æstimās animi calore: speransq; ultio-
nē a cōiuratis i cædē Nerōis socius assumptus est: sed pagē faulste. Deceptus ē. a Pifōe & cōsularibus: alitq; p-
tura pfunctis illustribus uiris. Dū uictā expetit i mortē irruit: Nā sua spōte coactus uita excedere: uenas si-
bi pēdit: peritq; pridie kl. maias. Attico Vestio & Nerua Syllāo con. xxyii. ætatis annū agēs: non sine iactura
utilitatis: cū patriæ: q̄ tāta imature amissit idolē: tū studioq; quoq; Reliq. n. vii. belli ciuilibus libri locū calūnian-
tibus tanq̄ mēdosi nō darēt: qui tamerli sub uero crimie nō egēt patrociniō: i eisdē dici qd i Ouidii libris prae-
scribit: pōt. Emēdaturus si licuisset erat. extāt eius & alii cōplures: ut illa cōsurnalia. katacomon. syluag. x.
Tragœdia medea iperfecta. salticæ fabulæ. xiiii. & hippomata prorsā oratiōe i octauii sagittā: & pro eo de icē-
dio urbis. epistolarum ex campania: non fastidiēdi quidem omnes: tales tamē ut belli ciuilibus uideat accessio.

Ex dimidiato codice particula ad poetæ huius uitam pertinentes sumpta.

Prima ingenii expimēta i Nerōis laudibus dedit i gnquenali certamine: deide ciuile bellū: qd cū
Pōpeio & Cæsare gestū ē: recitauit: ut pfatiōe quadā ætatē & initia sua cū Virg. cōparās ausus sit di-
cere: & q̄tū mihi restat ad Culicē: hic initio adoleſentiæ cū ob ifestū matrimoniū patrē suū agere
lōgissime cognouisset: reuocatus Athenis a Nerōe cohortiq; amicorū aditus: atq; etiā q̄stura hono-
ratus: nō tamē pmanſit i gratia: siqdē ægre ferēs recitātes: subito ac nulla nisi refrigerāda sui cā idicta: senatu
cū recessisset: neq; uerbis aduersus picipē: neq; factis extātibus post hæc tēperauit: adeo ut quōdā i latrinis pu-
blicis clamore cū strepitu uentris emissio hemistichii Nerōis magna cōfessō: facta pronūciarit. Sub terris
tonuisse putes. sed & famoso carmine cū ipsum: tū potētissimos amicorū: grauissime pscidit. ad extremū pe-
ne signifer Pisonianæ coniurationis extitit multus i gloria tyrānicidag; palā pdicāda: ac plenus minag;: usq;
eo intēperās: ut Cæsaris caput proximo cuiq; iactaret. ueq; detecta cōiuratiōe nequaq; animi cōstatiā pstitit:
facile. n. cōfessus: & ad humilimas deuolutus pces: m̄rem quoq; innoxia iter socios nominauit: sperās ipietarē
sibi apud principem profuturam: impetrato autem mortis arbitrio libero: codicillos ad patrem corrigendos
quibusdam uersibus exarauit: epulatusq; largiter brachia ad secandas uenas præbuit medico.

Pomponii Infortunati. M. Annei Lucani uita.

Anneus Seneca e corduba ciuitate bethycæ Romā uenit: statiq; eques factus ē cuius declamationes
& si celebratæ: negligētia tēporē ad nepotes nō puenire. suscepit i patria ex Elbia uxore liberos tris
L. Anneū Senecā: Iuniū Anneū Gallionē: & Anneū Melā: quē ut minorē natu domi reliqt. Seneca
& gallio romæ pfecere sub Marullo grāmatico & Cestio smyrnæo atq; Asinio Pollione thetori-
bus. Melā cū adoleuisset iubēte patrē rē domesticā gubernauit: donatus ut cæteri fratres amicicia Cæsare eq-
stri ordine. C. Aciliā duxit uxore filiā Acilii Lucani oratoris cuius tūc nō mediocre nomē apud prouinciæ p-
cōsules erat Ex ea Melas. iiii. nonas nouēbris. C. Cæsare itez & L. Cæsiano cōsulibus. M. Anneū Lucanū ipo-
sito soceri noie genuit. Fastiditus ide familiari cura cū octimestri infāte romā uenit qetiori uitæ apud fratres
uacaturus: sperasq; p pcuratiōes agrendæ pecuniæ breuius sibi iter fore quo æquari cōsulibus credebat. Lu-
can. studuit romæ sub Rhemmio Palæmone & cornuto: ex condiscipulis Saleium Bassum & A. Persium p-
cipue dilexit: Neroni cuius ætas patruo Senecæ commissa erat diu gratus: quæstor ante ætatem gladiatorii
munus edidit: sequenti anno populi fauore in auguratus sacerdotium ascitus: ut Papinius Statius refert.
Romani colitur chori sacerdos.

Vxorem duxit Pollam Argentariam Polli Argentarii filiam de qua Calliope Papinii canit.

Nec solum dabo carminum nitorem:

Sed tædis genialibus dicabo

Doctam atq; ingenio tuo decoram:

Qualem blanda Venus daretq; Iuno:

Forma: simplicitate: comitate:

Censu: sanguine: gratia: decore.

Nero cū per Clinium Ruffum Niobē se pronūtiaturū polliceretur pronūtiavit i theatro pompeii. Lucanus ex
tempore Orpheum recitauit. Iudices quorum censuram uerebatur princeps: coronam Lucano dedere. Non
tulit id Cæsar cuius natura fuit odio prosequi præcellentes: & contumeliis ac maledictis laceſſere. Interdixit
igitur poetæ foro theatro. & carmina ostentare prohibuit: de quo Papinius.

Ingratus Nero dulcibus theatris Et noster tibi præferetur Orpheus.

Lucanus cum se premi odio animaduerteteret: Pisonianæ coniurationi hesit: quæ tunc ad extinguendam ty-
rannidem insurgebat: quam & ipse fateri uidetur cum ait:

Consilio iussuq; deum transibis in urbem

Magne tuam: summusq; feret tua busta sacerdos.

Corpus enim Pompei nisi extincto Iuliorum genere Romam transferri non poterat. Accusatus diu silenti-
um tenuit sed promissa impunitate matrem nominauit: acceptoq; mortis arbitrio uenas soluit. Cum frige-
scere pedes manusq; & spiritū cedere itellexit pnūciauit uersus quos p huiusmodi imaginē de milite fecerat.

Sanguis erant lachrymæ: quæcunque foramina nouit

Humor: ab his largus manat cruor: ora redundant

Et patulæ nares: sudor rubet: omnia plenis

Membra fluunt uenis: totum est pro uulnere corpus:

Decessit pridie kal. Maii Silio nerua Attico Vestio cōsulibus q cōsul designatus cū Plaucio Laterāo erat āno

nondum septimo & uigesimo finito. Sepultus est i ortis suis: ubi forte tale potuit iscribi epigramma.
 Bethys habet natale solum: est annea propago.
 De genitore Mela dat mater Acilia terris.
 Vix luna octonos caelo confecerat orbes:
 Cum me roma sui respersit tybridis unda:
 Seruatumq; foro traxit Phœboq; dicauit:
 Hinc siluæ: geminæq; faces: reus inde sagitta:
 Orpheus ingrati stimulus liuorq; tyranni:
 Dum ciuile nefas aperit pharsalia nostræ
 Inuidit famæ Nero: prohi musæq; canentis
 Interrupit opus gladio: uenitq; resectis Assertore sacros: maculauit sanguine uultus:
 Scripsit Saturnalia syluæq; libros. x. Medea: Orpheu: icediū urbis: icediū troianū cū Priami calamitate. Orōne
 sua Octauiu Sagittā q potiā cōfoderat damnauit. Pharsaliā non finiuit: cuius prios tris libros cū uxore corre
 xit quos iscitia deprauatos cū reliqs septē lo. Andreas antistes Aleriēsis diligētissime nro tēpore emēdauit ro
 gantibus Cōrado & Arnolddo q ne lingua romana pereat libros laudabili inuentione imprimunt: Varius cor
 piosus: sublimis: concitatus ut Quintilia. ait oratoribus magis q poetis numerandus quāuis aliter Martialis
 Sūt qdā q me dicūt nō ēē poetā. Sed q me uēdit bibliopola putat Mela p cāso filio dū rē familiarē diligētius
 qrit: accusat a Fabio romano ex itimis Lucani amicis: simulataq; filii ad patrē litteras retulit: ubi Nero ispe
 xit ihiās opibus eius cādē ipat: Mela uenas secuit scriptis codicillis: qbus i Tigilinū & Cossucianū Tigilini ge
 negr: grādē pecuniā erogauit: ut cætera manerēt adiecit & qrelas: mori se scilicet nullis supplicii causis. Apud
 Corneliū Tacitū legi Cōsulibus Silio Nerua & Attico Vestino cōiurationē i Neronē cōceptā & in primis Lu
 canū Anneū cōiurasse q famā carminū eius pmebat Nero: prohibueratq; ostētari uanus assimulatione: tum
 detecta cōiurationē Luca. Aciliā mrem suā iter cōscios nōiuit. pmissa ipunitate. Sed Nero post mortē multo
 rū Lucāi cādē ipauit: Is pfluuētē sāguie ubi frigescere pedes manusq; & paulatī ab extremis discedere spiritū
 feruidus adhuc & compos mentis intelligit recordatus a se carmen compositum quo uulneratum militem
 per eiusmodi mortis imaginem obiisse tradiderat: uersus i ppos retulit: atque illi suprema uos fuit.
 Si generi foceriq; cupis cognoscere bella: Inuenies & quæ mira poeta canat.
 Nō alium quæras: hic manifesta facit. Epigramma Laphrancī Ch.
 Immatura dies rupit pharsalica fata: Lucanus ad lectorem.
 Quo bonus haud tantum clauderet auctor opus. Non rudis occurro: sed lima tersus ad unguem:
 Quod nero crudelis facinus licuisse putasti: Nuper qui fueram sordidus atq; lacer.
 A te non aliud debuit ire bonis. Egre dior: lingua iuuenes animisq; fauete:
 Multa quidē licuere tibi: sed plura relicta Liuida turba tace: quid nocuisse iuuat?
 Imperfecta licet non tamen illa perit. Pantagathi (fateor) monumenta prioribus annis:
 Viuet: & extinctis pharsalia nempe legetur Sed mage taberii cura secunda placet.
 Cæsaribus: cineres non capit urna sacros. Outinam tales producas Brixia foetus:
 Et licet hic partes uel plures rhetoris extent: Vnde habeas nomen perpetuumq; decus.

IOANNES Taberius brixianus Frāci. Barbaro Posteriori patritio ueneto integerrimo. Salutē.

Ommētaria q i ānei Lu. pharsa. ab Oibo. leoni. edita putabāt: uiro si qsq; fuit ætate nra eruditif
 simo: sicut mihi mādaueras Franc. Bar. succiua & tumultuaria qdā cognitiōe scensui rē q &
 altioris igēii uigē & plusculū tpis ad poematis magnificētiā deposcebat. Tāta. n. i illis fuit errorē
 series ut mihi uideret aliquādo (qd aiūt) sine filo labyrinthū igressus: Nā pter odiosā plixitatē:
 multa iēpte nimii: multa ptra ciuilis historiæ fidē: atq; ēt nihil ad poetæ expositionē cōferētes
 nugas: ut imēfū opus excreceret: qsq; fuerit: iculcauit. Neq; n. oibonū ipm istac ūq; scripsisse credideri: sed ab
 eo dictata uero similis sit quēpiā ex discipulis i uolumē colligisse: q iscriptiōe ipsa pceptori suo nō tā bēigne
 q iprudēter acceptū retulit. Ego uero etsi itelligēbā nullā me p laboribus gratiā suscepturū: q; eo deliciæ oēs
 hac tēpestate puenimus: ut nihil sit detrahētū morsibus iuiolatū: tuis tamē i me beneficiis alitctus: opus ip
 sū qd aliogū uerborū ambagib; fastidiēdū uidebat: p igenii tenuitate: sed tēperata castigatiōe correxi: ne for
 te litteratorū uulgus crispatis narib; iurgēs: alienæ messi nos auarā nimis falcē subiecisse cōtēderet. Tametsi
 qs iure succēseat: Addimus q græce latineq; fuerāt oportūa: q at nō poterāt sine publico eminentissimi uatis
 dispēdio legi: recisa sūt. Deprauata loca fideliter emēdauimus: eaq; (opior) solertia: ut si qs errorē cās: & rōnes
 emēdationū: collato priore exēplari: sepositoq; liuore diligēter excusserit: pauca admodū sint: q ad plenā poe
 ræ itelligētiā desiderēt. Te igit mihi assertorē Vir humanissime pstabis: cuius auspicio qcqd ē hoc lucubratio
 nis egrediē: Tu. n. excellēti uirtute sūmoq; igenio unus i primis litterarū subtilis æstimator & cēfor itelligis q
 uerborū sentētiarūq; maiestate poeta cōcitatus assurgat itermissisq; nōnūq; grauioribus studiis poeticas iterp
 tatiōes ispicias: & exploras: Stilus at si qd te ipolitior offēder: cogitabis trimēstri celeritate: & paucissimis qdem
 diei horis cūcta mutari nō potuisse: urgēte atq; idices expostulatē ipressorū turba. Cuius angustia testes mi
 hi Hieronymū Aduocatū: Ioannēq; britānicū raræ synceritatis uiros: & plane ἱερὸν κληρονομία δειὰ difertissim
 mos appello. Quod si accuratissimo iudicio tuo pharsalica hæc enarratio fuerit cōprobara: nihil erit āpius qdā
 doctog; ēt bibliotecis ullam repulsā uerēat. Ama nos & uale. Brixia pridie kal. maias. M. cccc. lxxvi.

ELLA per æmathios: In exponendo hoc auctore hæc omnia libada sunt: Libri titulus: Poetæ uita: Intetio scribētis: character carminis cui parti philosophiæ subiiciatur. Postremo quæ nā illa nia ipulerit populū romanū: ut in se arma cōuerterit: cuius belli cā explicabitur: ubi dicit. Fert aimus causas tantæ: expromere regē. Verum tamē generaliter quædā dicit: quæ principes exci tauerit ad arma. Titulus ē. Lucani Annei Cordubēsis Pharfaliæ Liber Primus incipit. Lucanum proprium nomen. Annei: cognomen familiæ. Cordubēsis: patriū ē. Nam Corduba ciuitas est hispaniæ. Pharfalia denominatio est operis a loco: ubi ciuile bellum de quo tractat gestum ē: q̄ puincia sæpe nomen mutauit: q̄ eam duces uarii a suis no minibus appellauerunt. Nam ab Aemathio: Aema thia dicta est. Pharfalia: a Pharfalo. Theffalia a The ffalo. Macedonia: a macedone. postremo a Philippo rege campi Philippii sunt appellati. Liber primus incipit: quia sequit̄ secundus & tertius & reliq̄: nam numero decem sunt. De poetæ uita dictum est. In tentio scribentis est principes Ciuitatum a bellis ciui libus & seditionibus deterrere exemplo Cæsaris & Pompeii qui discordia populum romanū eo furore compuler̄: ut rempublicam funditus perderent. Par ti autem philosophiæ subiicitur quām ἡθικὴν uocat̄ idest moralem. Nam sub occasiōe Neronis in domi nadi libidinem inuehitur: quæ mala hæc infert ciui bus. Seditiōes: sacrilegia: cedes: Rapias: Incēdia ciuita tum: casus. Character carminis ē grandiloquus & he roicus. nā ex ametro scribit̄. hic gesta uiroꝝ fortium subtilius uerbis grauibz q̄ sententiis descripta con tinet. Causæ belli tradūt̄ ab aliis: alio modo. C. Iulius Cæsar Iulii Lucii & Aureliæ filius a priā ætate: ani mo magna concipiens: Pōpeio magno filiā suam Iuli am: Seruilio capiti ante desponsatā cōnubio iunxit. Hic Pompeio Marcū Crassum cōcilauit. nam ab eo capitali odio diffidebat. post consulatum & se ip̄is so cium tertium adiunxit: ne male respublica gereretur. Itaq̄ cæsar haud multo post: fauente pompeio Gallias cum illyrico petiit: sed cū Lucius domitius minaretur se si consul factus esset: exercitum adempturū cæsari: illum non in modo a consulatu deterruit: sed fauente Pompeio effecit: ut supplementum mitteretur: nec eo ho nore se indignūm præbuit: & bello feliciter gesto ī Gallia: Britanniam subegit: cuius uictoria magnæ sunt or tæ disceptatiōes: & rempublicam gessit: non ut antea stipendium militibus duplicauit: & cætēra fecit quæ si ne dubio tytanicam administrationē præ se ferre uidebantur. Itaq̄ diu larens tandem erupit inuidia. Bella per æmathios. Poeta sicut mos est: primo quidem proponit: Deinde inuocat: Postremo narrat: Sed hoc am plius facit: quod per conquestionem a lectoribus beniuolentiā comparat. nam deploratio est populi roma ni magis q̄ inuectio. Proponit igitur Lucanus quod scripturus sit cum dicit. Bella scilicet gesta. Aemathi os campos: idest theffalos a loco ubi gestum fuit bellum iter cæsarem & Pompeiū ab Aemathiōe duce. Nam principes prouincias ab eoz̄ nomine in q̄bus imperabat denominare cōsueuerūt. Plusquā ciuilia: quia bellū ciuile dicit̄ quod iter ciues gerit̄. Hoc autem nō modo inter ciues: sed iter cognatos parentes & filios fratēsq̄ gestum fuit. Iusq̄ datū sceleri: Nam ius quod administrari deberet a uiris itegris & puris quodammodo dā tū est tyrānis. Sceleri: hoc est scelestis. Victrici dextra. s. externoz̄ populorum. nam q̄ externas gentes sube gerāt. nunc ipsi iter se manus cōuertunt. Cognatasq̄ acies: nūc declarat quod dixit plusquā ciuilia uidelicet cum filius aduersus patrē: frater aduersus fratrem: cognatus cōtra cognatū arma sumpserit. Rupto fœdere: Concordia soluta. scilicet Crassi pompeii & Cæsaris. Regibz autē inuidio se dixit. Nam principū factiōes regnū appellauit. nam quoad ip̄i cōcordes fuere bellū ciuile quieuit. mortuo uero crasso & Iulia quæ alterū uinculū erat iter Cæsare & Pompeium: tū demū bellum erupit: deo regni inuidiose dixit q̄ ipsi tanq̄ reges rēpublicā occupauerint: & mortuo crasso iurgia statim ī bella proruperunt. Certatim totis: Nam gētes atq̄ nationes secutæ sunt hinc pompeiū: idē cæsare cū totius orbis imperiū populus romāus teneret. Cōmune: quia cōtra rempublicā fit bellū. Signa: hic cæsaris: idē pompeii. Obuia: ut ostēderet eadē signa nō fuisse cōtraria: quod continuo ostēdit. nam uexillū pompeii Aquilam habebat ī quo scriptū erat. S. P. Q. R. & hoc idē cæsar gesta bat. Pompeius teste Appiāo Hercule iunctū: cæsar uero uictricē uenerem ī auxiliū uocabat: cui erexit templū: Ut prius ad pharfalū uouerat bellū initurus. Pares aquilas: Declarat signa obuia. Pila: tela proprie romana. Quis furor o ciues? nūc p̄ d̄plorationē ab auditoribus bēiuolentiā cōparat. deplorat enī populū ro. q̄ externis bellis relictis ī seipsum arma conuerterit: legenda autē hæc sunt cum miserationē: non aut cum inuectione. neq̄ eim inuectio cōuēit poetæ heroici carminis: sed satyrici. est aut deploratio talis etiā apud Horatiū. Audiet ciues acuisse ferrum: Quo graues plæ melius perirent: Audiet pugnes uitio parentū Rara iuuētus. Eodem modo

M. ANNEI lucani cordubensis pharfaliæ li ber primus.

Corduba me genuit: rapuit nero: prælia dixi

Quæ gessere pares: hinc focer inde gener:

Continuo nunquam direxi carmina ductu

Quæ tracti serpat: plus mihi comma placet.

ELLA per æmathios plusq̄ ciuilia campos Iusque datū sceleri ca nius: populūq̄ potētē In sua uictrici cōuer sum uiscera dextra: Cognatasque acies: & rupto fœdere regni: Certatim totis concu

si uiribus orbis

In commune nefas: infestisq̄e obuia signis

Signa: pares aquilas: & pila minantia pilis.

cium tertium adiunxit: ne male respublica gereretur. Itaq̄ cæsar haud multo post: fauente pompeio Gallias cum illyrico petiit: sed cū Lucius domitius minaretur se si consul factus esset: exercitum adempturū cæsari: illum non in modo a consulatu deterruit: sed fauente Pompeio effecit: ut supplementum mitteretur: nec eo ho nore se indignūm præbuit: & bello feliciter gesto ī Gallia: Britanniam subegit: cuius uictoria magnæ sunt or tæ disceptatiōes: & rempublicam gessit: non ut antea stipendium militibus duplicauit: & cætēra fecit quæ si ne dubio tytanicam administrationē præ se ferre uidebantur. Itaq̄ diu larens tandem erupit inuidia. Bella per æmathios. Poeta sicut mos est: primo quidem proponit: Deinde inuocat: Postremo narrat: Sed hoc am plius facit: quod per conquestionem a lectoribus beniuolentiā comparat. nam deploratio est populi roma ni magis q̄ inuectio. Proponit igitur Lucanus quod scripturus sit cum dicit. Bella scilicet gesta. Aemathi os campos: idest theffalos a loco ubi gestum fuit bellum iter cæsarem & Pompeiū ab Aemathiōe duce. Nam principes prouincias ab eoz̄ nomine in q̄bus imperabat denominare cōsueuerūt. Plusquā ciuilia: quia bellū ciuile dicit̄ quod iter ciues gerit̄. Hoc autem nō modo inter ciues: sed iter cognatos parentes & filios fratēsq̄ gestum fuit. Iusq̄ datū sceleri: Nam ius quod administrari deberet a uiris itegris & puris quodammodo dā tū est tyrānis. Sceleri: hoc est scelestis. Victrici dextra. s. externoz̄ populorum. nam q̄ externas gentes sube gerāt. nunc ipsi iter se manus cōuertunt. Cognatasq̄ acies: nūc declarat quod dixit plusquā ciuilia uidelicet cum filius aduersus patrē: frater aduersus fratrem: cognatus cōtra cognatū arma sumpserit. Rupto fœdere: Concordia soluta. scilicet Crassi pompeii & Cæsaris. Regibz autē inuidio se dixit. Nam principū factiōes regnū appellauit. nam quoad ip̄i cōcordes fuere bellū ciuile quieuit. mortuo uero crasso & Iulia quæ alterū uinculū erat iter Cæsare & Pompeium: tū demū bellum erupit: deo regni inuidiose dixit q̄ ipsi tanq̄ reges rēpublicā occupauerint: & mortuo crasso iurgia statim ī bella proruperunt. Certatim totis: Nam gētes atq̄ nationes secutæ sunt hinc pompeiū: idē cæsare cū totius orbis imperiū populus romāus teneret. Cōmune: quia cōtra rempublicā fit bellū. Signa: hic cæsaris: idē pompeii. Obuia: ut ostēderet eadē signa nō fuisse cōtraria: quod continuo ostēdit. nam uexillū pompeii Aquilam habebat ī quo scriptū erat. S. P. Q. R. & hoc idē cæsar gesta bat. Pompeius teste Appiāo Hercule iunctū: cæsar uero uictricē uenerem ī auxiliū uocabat: cui erexit templū: Ut prius ad pharfalū uouerat bellū initurus. Pares aquilas: Declarat signa obuia. Pila: tela proprie romana.

Quis furor o ciues? nūc p̄ d̄plorationē ab auditoribus bēiuolentiā cōparat. deplorat enī populū ro. q̄ externis bellis relictis ī seipsum arma conuerterit: legenda autē hæc sunt cum miserationē: non aut cum inuectione. neq̄ eim inuectio cōuēit poetæ heroici carminis: sed satyrici. est aut deploratio talis etiā apud Horatiū. Audiet ciues acuisse ferrum: Quo graues plæ melius perirent: Audiet pugnes uitio parentū Rara iuuētus. Eodem modo

Virgil. cum de Aenea loqueretur. Nos tua progenies cæli quibus ænui arcē. Ciues: admonet ciues ipsos eē q sanguinem suū appetūt. Licentia: est data uobis. Præbere: ut præbeatis. Gentibus inuisis: idest hostibus. Nā populus romanus Barbaris sanguinē suū donauit: quem aduersus gētes ip̄erio augendo præbere debue rat. Cumq; supba foret: quæstio uidet excitari cur ī p̄cipio deploret quod solet esse Epilogi. Epilogus aut fit per deplorationē & amplificationē: sed habetur in arte rhetorica eodē ferme locos esse epilogi & pro cœmii. Locus est cum ostendimus factum quod non oportuit. s. populum romanum crudis uulneribus in se arma conuertisse: non factum qd oportuit. uide licet externos hostes bello prosequi: & aduersus eos pro augēdo ip̄erio bellū gerere. In principio beniuo lentiam a rebus comparabimus: si incommoda no stra per conquestionem: siue deplorationem osten demus. Superba: declarat cur superba: nam parthi fuerant gloriari ad interneccionem usq; cecidisse ro manū exercitum. Nam cum Crassus: Pompeius & Cæsar inter se cōiuncti essent & rempu. ro. pro arbi trio suo uexarent partiti sunt inter se prouincias: ita ut Cæsar Gallias: Britāniam: & Germaniā. M. Cras sus parthiam. Pompeius uero Italiā teneret. Sed Cras sum cupiditas auri traxit ī parthiā quā audiuerat au ro abundare. Cum igitur fretus uirtute militum: ne gligentius exercitū duceret: in insidias præcipitauit & tāta sagittarū multitudinem obrutus est: ut nubes ui derentur: quæ quasi cælum obtexerent. Cum igitur incollem tutum exercitum recepisset: spe colloquiū allectus occisus est. cuius caput abscissum: & cerebro uacuato: plombo impleuit. Nam rex decreuerat tan tum auri ei qui caput crassi obtulisset se daturum. Ausoniis: italīs. Babylon: Metropolis parthorum chaldeæ gentis caput est a semirami condita diu sum mam claritatem obtinuit in toto orbe: propter quam reliqua pars mesopotaniæ assyriæq; babilonia appel lata est. lx. m. passus amplexa: muris. cc. pedes altis. quinquagenos latis: Vnde & hoc ex septem spectaculis unū diciē. Item orti pensiles ut refert Strabo: in figura quadrata: quorū latus quodlibet ē quaternum iugez hi fornicibus continentur sese in forpici modum intercidentibus: sitis super pilis in aleatoriarum tabellaz formā alius super aliā positaz. Pilæ concauæ sunt & terra plenæ: ut arbores maximas consitas recipere pos sint. Ex lapide coctili & bitumine constructæ: tam ipsæ q; fornices: & fornicum interfectiones supremum ta bulatū ascensus scalares habet: & cochlias ipsis adiacētes per quos continue aqua ex Euftrate in hortos affere batur ab hominibus ad hoc ipsum constitutis. Umbræq; erraret: more gentilium locutus est: qui dicebant umbras mortuorum tam diu errare: q; diu sepulchro carerent: & ideo quia crassi corpus alitibus laniandus expositus fuerat errare dixit. M. Crassus bellū parthis illaturus Euphratē fluuiū transiit: uictusq; plio in quo & filius eius cecidit: cū reliquias ī collē recepisset: euocatus ī colloquiū ab hostibus uelut de pace acturis: quo rū dux erat Surenas: comprehensusq; ne quid uiuus patere repugnās īterfectus ē in urbe Sinnaca: ut osten dit Stra. & ex cētū militū militibus teste Apiāo uix decē milia ī Syriā e fuga euasisse referunt. Nā illi urbe egre dienti multa qdē ac dira tribuni annunciauere: ne parthis hac re prorsus idignis īferret bellū monuere: cui mi nime parēti publicas execrationes extulerūt: quibus spretis crassus demū ī pthia profligatus dedit poenas. Nullos. ha tri. Legibus enim romanis cautū erat nulli de ciue triūphare licere. Heu quan. Dolētis ē: uere in q hostibus italū sanguinē p̄buisistis: ex quo itellige deplorationē. Hauferūt: pro sparserunt. Vnde uenit: de clarat illud tātū terræ. uidelicet quod continet ī oriente: occidente: meridie: septētrione. Vnde: a qua terra. Ti tan: hoc est oriēs. Et nox ubi sy. con. i. occidēs quo sydera cōdunt: præter polos: sed contrariū uidet. Nā nox nō cōdit sydera: imo ī nocte apparēt: unde stellæ a stando dictæ sunt: sed ldeo dixit q̄tū ad occasum: quo oīa sydera tēdūt. Qua bruma: plane septētrionē ostēdit. Bruma ri. s. frigore. nā ī scythia sēp ē hyems. Astrigit: cōgelat. Scyticu: septēprionalē. Glaciali: uehemēti frigore nā oceanus septētrionalis cōgelat īdoq; amalchiū eū appellat. Hacathæus: qd scythica lingua oceanū cōgelatū significat Pli. Iuga. s. romana. Setes: scytaz gētes sūt auctore Pli. li. y. lanificio syluaz nobiles p̄fusa aq; depectētes frondiū caniciē: unde geminis fœminis nris labor redordiēdi fila & rurū texēdi: tā multiplici ope: tā lōgi quo orbe petiē: ut ī publico matrona trasluceat. Seres mites qdē: sed & ipsis feris p̄similes: cātū reliquorū mortaliū fugiūt: adeo ut cæteraz gētiū cōmertia ab nuāt. Primū eorū fluuiū mercatores ipsi trāsēunt: ī cuius ripis nullo iter ptes liguæ cōmertia: sed posita regē p tia oculis æstimātibus sua tradūt: nra nō emūt. Auctore Stra. Apd hos populos sunt qdā in arboribus uer mes q; bōbices appellāt: ii ī araneaz morē tenuissima fila deducūt: ut refert Ser. li. iii. Geor. Araxes: fluuius q per Armeniam labitur: unde & Luca. in septimo libro. Armeniumque bibit miles romanus araxē. Et gens si qua: in dubitatione ponit. quia non reperitur ortus nili Nam apud Herodotum legitur q; Cambises persā rū rex subacta ægypto conatus est nili ortum inuenire: quod non potuit. Solinus uero dicit lubam regē tra didisse: & punicos libros affirmare nilum originem habere a mōte inferioris mauritaniæ q; oceano p̄piquat.

Vis furor o ciues: quæ tāta licētia ferri
Gētibz inuisis latū. præbere cruorē?

Cūq; supba foret babylō spoliāda tro
Ausoniis: ūbraq; errant crassius multa: phæis
Bella geri placuit nullos habitura triumphos.
Heu quātum terræ potuit pelagique parari:
Hoc quem ciuiles hauferunt sanguine dextræ:
Vnde uenit titan: & nox ubi sydera condit:
Quaq; dies medius flagrantibz æstuat horis:
Et qua brūa rigens ac nescia uere remitti
Astringit scythicum glaciali frigore pontū:
Sub iuga iam seres: tā barbarus issea araxes.
Et gens siqua iacet nascenti conscia nilo.
Tunc si tātus amor belli tibi roma nefandi:

LIBER .I.

Orbem totum: quia orbem terrarum imperio suo roma subegit. Si: pro quādo. Tantus a. concessio est color rhetoricus cum aliquid tunc maxime negamus quod concedere uidemur: Vt hoc loco concedit: ut bella gerant: sed tamen dicendo nefandum significat non debere populum ro. hoc belli ciuilibis affici amore. In: idest contra. Verte manus: ad præsens tempus pertinet. At nunc semirutis: Sed nunc inquit si quis quæsierit: quāobrem multa Italiae opida euerfa sunt: aut deserta: non inueniet id ab externis hostibus euenisse: nec eam aliunde accessisse cladem: sed romanos ipsos bellorum ciuiliū causam extitisse. ordo at tendit usq; ad

Totum sub latias leges cum miseris orbem:
In te uerte manus: nōdum tibi defuit hostis.
At nunc semirutis pendet quod mænia tectis
Vrbibus italiae: lapsisq; ingentia muris
Saxa iacent: nulloq; domus custode tenetur.
Rarus & antiquis habitator in urbibus erat.
Horrida quod dumis multosq; iarata p̄ anos
Hesperia ē: defuntq; manus poscētibus aruis
Nō tu pyrrhe ferox: nec tātis cladib; auctor
Poenus erit. nulli penitus discindere ferro
Cōtigita: alta sedent ciuilibis uulnera dextræ.
Quod si non aliam uenturo fata neroni
Inuenere uiam: magnoq; æterna parantur
Regna deis: cœlumq; suo seruire tonanti
Nō nisi sæuorum potuit post bella gigantum
Iā nihil o supi querimur: scelera ipsa nefasq;
Hac mercede placet: diros pharsalia cāpos
Impleat. & poeni saturentur sanguine manes:
Vltima funesta concurrant prælia munda.

fugit i Sicilia traiecit. Mox i italia locros regresus pecuniā proserpinæ auertere tentauit. Sed ea naufragio relata ē. Tū i graciā regressus dum argos oppugnaret ictu tegulæ prostratus ē: corpus ad Antigoni regē Macedoniæ relātū magnifice sepultū. Poenus erit: Sed romani ipsi se mutuis uulneribus occidere. Poenus: Hannibal qui sedecim annos italiam occupauit & sæpe romanorum exercitus occidit. Discindere: uastare. Alta sedent: sed id fecit romana discordia. Alta profunda quæ adhuc apparent. Sedent: sunt: manent. Virgilius Turnus secreta ualle sedebat. Quod si non a. nunc sensim transit ad inuocationem: & sine dubio hoc loco p̄ ironiam dicit Neronem imperatorem: haud indigne tot cladibus ad imperium ro. puenisse. Dicit. n. si aliter Nero ip̄erator Ro. esse nō potuit: nisi prius tot clades Italia pateretur. Iusta cā fuit: cur bella ciuilia fuerint: nā ut talē imperatōrē Romāi consequerentur nulla bella: nullæ clades timendæ fuere: imo potius optandæ. ordo ē iam nihil o superi q̄rimur. Non aliā uen. fa. ne. i. si nulla aliā ratione Nero potuit ip̄erare Romanis. Magnū scilicet p̄tio: labore & periculū. declarat periculū: quia nisi prius bella contra Gigantes cōfecisset dii nō potuere reges esse cælog. Tonāti: Ioui. Gigātū: quia in eam aīmi elationē uenere: ut bellū Ioui inferre ausi fuerint. Scelera: scilicet ciuilibis belli. Nefasque: quæ contra ius diuinum & humanum gesta sunt. Hac mercede: hoc præmio: ut Nero nobis imperet. Diros pharsalia cā. esto: hæc omnia gaudemus contigisse: quādo nō aliter datur: ut imperatorem hunc consequamur. Impleat: scilicet sanguine. Diros campos: ubi dira bella gesta sunt. Et poeni saturentur san. ma. i. umbrae Carthaginensium qui in Italia cæsi sunt satiētur. ut Asdrubalis qui a claudio Nerone & Liuiō collega cum multis carthaginensibus occisus est. Ergo eorū aīa gaudeat se ultionē cōsecutas fuisse. Vltima fu. fuerit etiā plū gestū apud mūdā si aliter Nero imperator esse non pōt quod quidē prælīum ultimū Cæsari fuit: nec illud quidē pro reliqua facilitate: sed triste & asper: nā nec Cæsar pro more lætus fuit: sed ante aciem mœstus constitit seu consideratione humanæ fragilitatis secundum Appianum: seu metuens ne id quod Pompeio acciderat sibi contingeret. Cum ergo diu æquo Marte pugnasset subitum inter millites silentium exortum est ip̄se etiam nefas uidit: quod ante non uiderat: ut Veteranorum manus retro cederent. Ex quo adeo desperauit: ut de morte cogitaret: & uenenum hauriret. Cū igitur cohortes ex transuerso ad eius castra uenirent: quas Labienus misit simulauit eas fugere: & eas ad Mūdā usq; secutus est. Et urbem Mūdā obsideri iussit: & cæsorū hostiū factis aggeribus castra uallauit. Vbi iam desperatis rebus filius Pompeii antea intorto talo: latens in speluncha a cæsarianis occisus ē i crure uulneratus ad laurōnē occidit. dicit ergo et bellū illd qd gestū fuit apd mūdā accedat: ut tadē ip̄ator nero fiat.

PHARSALIAE

Cæsar: scilicet Iulius qui tribus & uiginti uulneribus in curia Pompeii occisus est. conspiratione in eum facta interfectores cuius teste Appiano Alexandrino fuerunt ex suis potissimum fratres duo Cæcilius & Buce lianus: & ultra hos Rubrius Riga: Quintus Ligarius: Marcus Spurius: Seruilius Galba: Sextius Naso pon tius Aquila. Ex amicis uero Cæsaribus Decimus Caius Casca: Trebonius præterea & Tullius cimber: Minuz tius Basiliusque. Perusina fames: Augustus Cæsar cum uiginti quattuor annorum esset Lutium Antoni um Perusiae obsedit: & eum fame in seditionem uenire coegit: Ibi & ipsi Antonio dedit ueniam: & militi bus eius urbem ipsam diruit. redactisque in potesta tem omnibus aduersæ partis exercitibus bellum ci tra ullum sanguinem confecit. Mutinæq; labores. i mutina Marcus antonius Decium Brutum obside bat ad quem legati de pace missi: repudiati sunt. Po stre mo etiam imperator Octavius & primo quidē Pansa aduersus Antonium male pugnavit: deinde Hircius fufis sociis pugnam adequauit. Sed tertio Antonius uictus ab Octauio in Græciam confu git. Et quas premit aspera classes Leucas: Augustus Cæsar initio motus bellorum quæ Marcus Antoni us fecit: traiecit Durachium: ut ibi ueniente Anto nio & Cleopatra occurreret: positis castris Leucada promontorium castris circūdebat: Cornua etiam p montorii cinxit. & statim Cleopatra & Antonius af fuere: quadringentæ naues erant Augusti: ducentæ uero amplius hostium: sed magnitudo harum adæ quabat illas. Nam a senis in nonos remorum ordi nes surgebant. Præterea tabulata adeo alta erant: ut ca strorum & urbium formam præberet: sed hæc mo les exitio fuit hostibus nam agiles Augusti naues: graues Cleopatrarum: plures singulas adortæ: facile dis sipauere: & ita Augustus Cæsar uicit. Premit: quia ibi submersæ sunt Cleopatrarum & Antoni naues. Et ardenti seruilis bella sub æthna: Syrius quidam no mine Eunus: quasi phanatico furore stimulatus seruos ad libertatem & arma uocauit: Cum Syriæ Dea comas rotaret. Nam ampla in os nuce sulphure stipata: accepta: cum singulis uerbis singulas flammæ emittebat: quo miraculo moti serui. primo duorum milium postea quadraginta milium exercitum confecit: & cepit castra romanorum scilicet Manilii: lentuli: ipsei: & pisonis: Sed hos tandem nouissime fame uictos & quasi pestilentia consumptos apud ætnam in ditione perpenna in Ergastula duxit. Ardenti: quia semper flammæ emittit. Multum roma: quia hæc omnia bel la fuerint: in quibus tanta romanorum cædes fuit: tamen bene actum est tecum o Roma quæ talem consecuta es impatorē. Tibi res acta: id est ad utilitatem tuam. Statione peracta ast. pe. se. Apostrophat nunc ad Ne ronem: & per ironiam dicit illum potestatem habiturum cæli: cum ex hoc corpore humano discesserit: ut quæ cunctæ cæli partem uoluerit diligere possit. Hac sta. p. hac uita finita. Nam statio est locus: ubi naues ad tem pus manent: non autem hyemant: ita & anima in corpore nostro quasi in statione manet. Serus: quia longa uita tibi superest. Prælati: præpositi quia tu cælum præpones regiæ romæ. Gaudente po. quia omnes cæ lestes lætitiæ agent te in cælum ascendere. Seu sceptra: siue inquit rex cæli esse uolueris: siue currū solis ascen dere: facile tibi consentient. Nihil ri. quæ admodum timuit phaetō cū curus patris rege uoluit. q. d. nō eris si milis phaetōri: q. zodiaci monstris territus habenas equorū reliquit. Vago: errante: quia errauit tunc cum solis phaeton currū gubernauit. Lustrare: circuire. Quis: p. q. l. s. Tuo iuri: tuæ potestati. Sed neq; i. ar. m. o. e. t. ne imas cæli ptes diligat: ne forte maiori onere axem premat: sed dicit mediū cæli locū capiendum esse: ubi sedē suam statuatur. Nā si e regiōe steterit nō posset nisi ex obliquo Romam respicere: & ex hoc eum Strabonem fu isse significat. Nec lege: pro elegeris. In ar. or. hoc est in septentrionali. uidelicet in altero polo cæli. Nā sicut in sphæra uidere licet: diameter: hoc est axis alio noīe appellatur: ab altero polo usque ad alterum polum: per mediam transit sphæram & primus polus arcticus. i. septentrionalis dicitur ab arcto: id est urfa. Nam ἀρκτος est urfa. Alter uero antarcticus est expositio arctici. i. australis uel meridionalis. Dicit ergo ne in altera parte sedē deligat Nero: ne nimio pondere cælum pressum ruat. Nec po. hoc est i. extremitatibus cæli sedere noli. nam utriq; tibi periculum iminet. Austri. i. in meridie in altero polo neq; delegeris sedē. Vergit. uoluit: quia cælū semper uoluitur ab oriente in occidentem: & uertitur circa polos id est arcticum & arctanticum. Aduersi: arctantico polo oppositi. Vnde tu: Nam e regione positus: romam nisi ex obliquo aspicere poteris. Aetheris immen. Noli in extremitate cæli sedere: quia nimio pondere pressum cælum in periculo est ne corruat. Axis: scilicet arcticus & arctanticus. Liberati pondera: quid igitur faciendum? utta inquit pars cæli: erit si in medio sederis. Orbe. s. cæli: id est i. media rotunditate & cōuexitate: nā cælū sphæricū ē. Librati. i. seipsum sustententis: quia suo pōdere se sustinet: ut i. nullā prē inclinet: iō libratum cælū dicit. Pars. s. medii cæli.

Vacat
totam
loquitur
orbem
tum den
omnis

Tota u
Tuc ge
Inq; uic
Ferrea
Sed mi
Accipia
Sollicit
Tu satis
Fert an
Imme
Impul
Inuid
Stare
Nec se
Sæcul
Antiq
Syden
Astra
Executio

mina: in
reg. nar
cut in p
quitur:
Imme
fatorum
turnum
ait Cice
nodos.
bus adu
pon. Lu
ad tant
sumpt
ostend
orbem
Choas
runt. C
dicebat
delicet li
lites el
dicebat
bent. Ca
fundo.
rio id est
dentur
pinquat
terius si

LIBER .I.

Vacet: idest tibi seruiat: & significat Crassi corporis hominem: ac si dicat tanta est tui corporis uastitas: ut totam Caeli partem sis occupaturus. Tunc genus humanum: hoc loco rursus ironice & Amphibologice: loquitur. Videtur enim dicere tunc cum caelum teneris & gentibus humanis imperare coeperis: pax totum orbem tenebit: sed hoc dicit donec uiuus imperium tenebis semper bella erunt. At ubi e terris discesseris: tum denique pax ubique regnabit. Tunc: postquam mortuus eris: uel postquam regna caeli teneris. Gens omnis amet: idest sit hominum inter se societas atque coniunctio: quae dum imperas esse non potest. Fer

Tota uacet: nullaeque obstant a caesare nubes:
Tunc genus humanum positis sibi consulat armis
Inque uicem gentis omnis amet. pax missa per orbem
Ferrea belligeri compescat limina iani.

Sed mihi iam numen est: nec si te pectore uates
Accipiam: cyrrhae uelim secreta mouentem
Sollicitare deum: bacchumque auertere nisa.
Tu satis ad uires romana in carmina dandas.
Fert animus causas tantarum expromere rerum
Immensumque aperitur opus: quod in arma furere
Impulerit populum. quid pacem excusserit orbem.
Inuida fatorum series: summisque negatum
Stare diu: nimioque graues sub pondere lapsus.
Nec se roma ferens: sic cum compage soluta
Saecula tot mundi suprema coegerit hora:
Antiquum repetens iterum chaos: omnia mixtis
Sydera syderibus concurrent: ignea pontum
Astra petent: tellus extendere littora nolet.
Excutietque fretum. fratri contraria phoebe

mina: in quibus res Romanas scribere constitui. Fert animus: post inuocationem narrare incipit: sed antequam narret attentos facit a rebus magnis: nouis & inuisitatis. Fert: idest cupit. Expromere: aperire: sicut in procemio diximus: licet hoc loco profiteatur ciuili belli causas dicturum: tamen generaliter profecutur: & primo quidem dicit quemadmodum Pompeius & Caesar dominandi cupiditatem habuerint. Immensum opus: quia non rem paruum scripturi sumus: sed magnam. Excusserit: remouerit. Inuida fatorum: declarat generali causa: quia fata sic uelle uidentur: ut nullum imperium sit diuturnum: sed si diuturnum certe non sempiternum. Inuida: quasi rebus humanis inuideat. Series: est diffinitio fati. Nam ut ait Cicero. Fatum est quaedam continua series rerum sese uoluens implicansque per aeternos consequentiae nodos. Stare diu: nam hoc imperium stare diu non potuisse: non tantum fuit causa bellorum: sed fata quibus aduersantibus nihil perpetuo durare potest. Lapsus: scilicet fuerunt causa huius belli. Graues sub pondere. Lunum ex reliquo sequitur. nam si pondus magnum est: ideo grandior est casus. Ferens: sustinens: quia ad tantum culmea magnitudinis roma peruenerat: ut non amplius ex mole nimia stare posset. translatio enim sumpta est a mole quae ubi ad summum peruenerit necesse est: ut ruat. Sic cum com. so. per similitudinem ostendit: quomodo pax turbata fuerit: satis nolentibus imperium romanum diutius stare: cum sit fusa pax in orbem terrarum: sic inquit & fusa est pax: sicut dicunt olim inter se dissolutis elementis: omnia ad antiquum Chaos reditura esse. Sic: quomodo pax fuit confusa: sicut machina mundi. Ordo est omnia sydera concurrunt. Cum: pro quando Soluta. i. concordia quae elementorum est uinculum. secundum Empedoclem: qui dicebat quattuor quidem esse elementa: Aquam: Terram: Ignem: & Aerem: sed dicebat duo esse formalia. uidelicet litem & amicitiam: quae elementa coniungunt & separant. Amicitia esse incipit cum contrariae qualitates elementorum & diuersae discedunt. Lis autem tunc cum illae contrariae qualitates redeunt: sed hoc dicebat futurum spatium duodecim millia annorum. Nam ut elementa: concordent diuersae qualitates habent. Chaos est rerum omnium rudis inordinataeque materiae confusa congeris & dicitur a *χῶς* idest confundo. Ignea astra: quae natura separata sunt uidelicet ignis idest Aether miscebitur cum elemento contrario idest aqua. Fretum: mare ipsum terram inundare uidebitur. Excutiet: confundet: ut omnia inundentur. Phoebe: idest luna aduersa ibit soli: quae a sole semper naturaliter discedit & quanto magis appropinquat soli: tanto minus lucet: & econuerso: & hinc est quod luna dicitur crescere & decrescere. Sed sol exterius suum cursum facit Luna interius & quantum spatii sol conficit uno anno. Luna uno mense perficit.

rea belligeri: secundum historiam Liuii hoc dixit & consuetudinem Romanam. Nam Numma Pompeius templum Iani aedificauit: ita ut cum clausum esset pacem significaret: apertum uero bellum. Belligeri Iani: idest Iani dei templum quod Apertum bellum significat. Compescant: claudant. Virgilius. Claudentur belli portae: significauit pacem futuram esse: tunc cum Octavius imperaret: quod ita fuit: nam regnante Augusto Caesare pax per totum orbem erit. Sed mihi iam numen: idest tibi uiuo diuinos honores exhibeo teque non minus in terris inuoco: quam si caelum teneres. Te pectore: idest si diuinitatem tuam mente animoque concepero: mihi non opus erit inuocare Apollinem: nec munus: nec carmen quo bella romana describam. Accipiam pectore: idest quod te animo & mente concipiam. Nec uelim: idest nolim. Sollicitare deum: scilicet Apollinem. Cyrrhae: cyrrha urbs est uelut sub Tirphini Rupem iuxta Delphos ubi colebatur Apollo. Vnde Iuuenalis. Cyrrhae spicula uatis.

Nysa: urbs fuit in felici Arabia in qua Bacchus enutritus fuit a Nymphis de qua nunc intelligit. Aliam eiusdem nominis in India bacchus condidit: fuit etiam uicus in Helicone Strabo. Mouentem: scilicet tunc cum oracula dat: quia mons omnis circumcuti uidetur & tremere. Auertere: remouere quam obrem nec hunc: nec illum a suis sedibus mouebo.

Tu satis: scilicet eris & sufficies. Romana car-

PHARSALIAE

Obliquum or. idest per zodiacum qui circulus ex obliquo zonas cingit. ergo ubi nūc noctem Luna tenet: tunc diem tenere uolet. Diem poscet sibi: idest relicto suo per cursum solis incedere incipiet. Totaque discors ma. idest concordia elementorum qua omnes res consistunt & seruantur. In se magna ruunt: cum inquit ad eam celsitudinem uenerit imperium romanum: ut altius ascendere nequeat: necesse est ut per se ruat: sed ita diu uoluerunt: ut si finis imperii. Lætis: idest prosperis: sicut tristia aduersa dicimus: sic læta prospera intelligimus. Fortuna commodat inuidiam: Hoc inquit: quas fortuna opes populo romano dedit inuidere coepit: noluitque ut externæ gentes has opes proster nerent: sed populus romanus. ergo inuidiam suam nulli commodauit. Populum romanum. nam ita fortuna uoluit: ut romani inter se concurrerent bello ciuili & suas opes profligarent. Tu causa malorū: roma enim fuit causa tantorum malorum cum coepit tribus dominis esse commūis. Nam Cæsar ut Iuliam filiam Pompeio coniungeret & Crassum conciliaret: se tertium socium fecit: ut nihil in republica gereretur quod suo arbitrio displiceret: sed postq̃ concordia direpta est morte Iulæ & cæde crassi: qui bello parthico occisus ē: ita bellum ciuile ē exortū. Tri bus dominis: Pompeio Cæs. & Cras. qui inter se imperiū ro. partiti fuerant. nam ut refert Appianus. Crassus ac Pompeius consules ambo designati: Cæsari imperiū Galliarum in aliud lustrum prorogarūt. prouincias ipsi inter se exercitusq̃ partiti sunt. Pompeius hiberiam sortitus ac Lybiā: amicis ad eas emissis: romæ perstitit. Crassus uero Syriā ac syriā p̃xima assumpsit: ad parthicum siquidē bellum anhelabat: ut lucrum & gloriā inde referret. Turbā: quia societas regni nunquā duratura est: quomodo? Fœdera. s. fuerant causa.

Regni: quia regnum non patitur duos. sic Statius. Sociisque comes discordia regnis. hæc est ergo causa malorum. Feralia: lætifera: sed satius fuisset non fuisse concordēs Cæsarem & Pompeium: q̃ post concordiam in dissensionem uenisse. Vnde dicitur Cice. prius consuluisse Pompeio: ne Cæsari se coniungeret: quia coniunctionem reip̃u. optimam uidebat: se discordiam perniciosam intelligebat. O male concordēs: o inq̃ Pompei Crasse & Cæsar quid tentatis inter uos societatem iūgere imperii? non ne scitis: nullum regnum sociatum esse posse? Male concordēs: nam ut scribit Plutarchus Non (ut plurimi existimāt) Pompeii ac Cæsaris inimicitia: sed amicitia potius bellum ciuile peperit. Cupidine: quia libido regnandi uos in hanc societatem deduxit. Miscere uires: idest coniūgere & esse socios quasi dicat hoc frustra facitis. Orbem: idest imperium orbis terrarum. nam roma domina erat & regina terrarum. In medio: in communi: ut uos tres imperetis: non intelligitis hoc uos frustra tentare? quia tentatis facere quod numina prohibent: & dum mundi natura perstabit: ipsa nunq̃ fides inuenietur inter socios regnorum: nec fratres quidem inter se fidem seruauit cum regnare coeperūt: quod ita sit exemplis nostris & ueterum probari potest: ut Etheoclis & Polinici fratrum. & cum regnum Thebanum uterque teneret: tandem inter illos orta discordia mutuis uulneribus se ceciderunt: sic Atrei & Thyestis: quorum Thyestes uxorem fratris uitauit. Atreus Thyeste ad conuiuium uocato filios eius epulandos posuit. Dum terra leuabit: idest dum orbis terrarum durabit. Leuabit idest sustinebit: quia terra suo pondere librata in certa permanet circumferentia cæli. mare enim terram circumdat. recte ergo dicit: quia terra fretum sustinet: aqua uero aerem & terram: quia suo pondere aer sustinet terrā: circumdatus enim est terra: in medioque centro est terra. mare ambit terram. ergo terra ipsum sustinet: quia in nullam partem declinari potest terra: sed cum grauis sit deorsum tendit: & ad locum suum redit. exempli gratia: si circi no facis orbem: punctus: qui in medio circumferentiæ erit. distabit æqualiter ab ipso orbe: nec in aliquam partem inclinari potest: sic nec terra inclinari potest: nec a suo centro discedere licet sit suo loco mota: siue dextrorsum: siue sinistrorsum. ergo sequitur ut eam aer sustineat: & necessario in suo centro permaneat. Longi la. quia septem sunt planetæ scilicet Saturnus: Iuppiter: Mars: Mercurius: Venus: Sol: Luna: quinque se modo contra mundum ferunt: modo cum mundo retrogradi sunt. duo scilicet Sol Luna semper contra mundum feruntur: ideo Longos labores dixit: Nam laborat nitens contra uenientis Sphæræ uertiginem.

Voluent: quia sol semper contra mundum uoluitur. Cælo idest per Cælum. Totidem per signa: per quot signa currit sol: per totidem etiam luna: sed hoc interest: quia sol exterius cursum suum facit & singulo mense singula zodiaci signa tenet. Luna uero pereundem circulum cursum suum facit: sed interius. zodiacus est circulus in quo duodecim signa posita sunt: & per obliquum zonarum circumdatur per hunc Sol & luna suum cursum faciunt: sed exterius sol & interius luna. ergo breuior est: ex quo sequitur: ut quantum spacii uno anno sol conficit in uno signo permanens: cunque in omnibus signis cursum fecerit annū perficit. at uero luna uno mēse oīa signa lustra: ideo recte dixit lunā succedere diei. Nox. i. luna. Nulla fides. ferit Omnis potestas: ep̃. h̃. ueris: nā cum poetæ aliquid obscuræ dixerint diffusius postmodum dicere solent.

Impat.
credatis:
nam a uo
mulus &
poneret.
dit. Et qu

Impatie.
Credite
Fratern
Nec pre
Tunc e
Tempo
Paxq̃ fi
Crassus
Qui se
Nec pa
Ionium
Arma
Assyri
Parthi
Plus il
Arfac
Diuid
Quæ
Non ce
Saguin

Cæsar in
orta dis
Pōpeiū
inter lo
thmos d
maria p
ria illa u
currere
babylon
illam in
do: quia
bylonia
intuler
rum cra
uiditur
perium
ius & C
mul con
ter se me
uerlabat
anos sup
men aff
pei uel
iuncti s
to totiu
Quir sp

LIBER .I.

Impatiens con. i. potestas nulla cōsortium habere poterit. Nec gentibus ul. nolō inquit externis gentibus credatis: sed a uobis exemplum sūmite. Fatorum. i. numinum & uolūtatis deorum. Lōge idest ab externis: nam a uobis & conditoribus urbis exemplum sumere potestis. nam ut Liuius & omnes historici tradūt: Romulus & Remus urbem condidere: & cum augurio uellent inter se dignoscere uter eorum urbi nomen imponeret. Remus montem auentinum romulus palatinum occupauit. prior ille sex uultures: hic postea. xii. uidit. Et quum se remus tpe: romulus numero auū priorē contenderet. exorta est discoridā: ut nō multo post

Impatiens consortis erit: nec gentibus ullis
Credite nec longe fatorum exempla petantur
Fraterno primi maduerunt sanguine muri:
Nec pretium tanti tellus: pontusque furoris
Tunc erat: exiguum domos commisit asylū.
Temporis angustī mansit concordia discors:
Paxq; fuit non sponte ducū: nam sola futuri
Crassus erat belli medius mora: qualiter ūdas
Qui secat: & geminū gracilis mar' sepat isth-
Nec patit' cōferre fretū: si terra recedat mos
Ionium ægæo franget mares: sic ubi sæua
Arma ducū dirimens miserādo funes carissus
Assyrias latio maculauit sanguine carras
Parthica romanos soluerunt dāna furores.
Plus illa uobis acie quam creditis actum est
Arsacidæ: bellum uictis ciuile dedistis.
Diuiditur ferro regnum populiq; potentis
Quæ mare. quæ terras quæ totū possidet or-
Non cepit fortūa duos: nā pignora iūcti bē
Saguinis. & diro ferales omine thedas

Cæsar in cōcordiā mansere. Crassus autē erat uinculū cōcordiæ eorū q postq bello parthico diletus est: statim est orta dissensio iter Cæsare & Pōpeiū. Qualiter: p similitudinē ostēdit quō medius crassus tātisper Cæsare & Pōpeiū in cōcordiā retinuerit. eodē mō inquit crassus tenebat eos: ne bello concurrent: quēadmodum terra inter Ionū & Aegeum: duo maria continet ne inter se undis collidantur. Gracilis: idest tenuis & angusta porthmos & isthmos contraria sunt: iā porthmos est mare circūdatum terra isthmos dicitur terra quæ iter duo maria posita est. Conferre: idest iter se cōtendere ut undæ undis collidant: si terra recedat e medio: statim maria illa undas miscere incipiet: quasi exoritur ilico pugna: sic crasso animato inter se Pompeius & Cæsar concurrere cōeperūt. Sæua arma: historia talis ē. Nam Crassus aduersus parthos profectus est auri cupiditate babyloniam aggressus: quod sentiēs Arsacides rex parthorum: exercitum contra eum duxit: & cum regionē illam ingressus esset: telis parthorum oppressus est. Dirimens. diuidens. Miserando funere: bene miserando: quia cum factum esset ut ad colloquium uēisset: per insidias occisus est. Carræ: carrarum est ciuitas Babylonīæ. Assyrias: quia babyloniam est in assyria: ubi hoc factum est. Parthica: idest a parthis illata: & quæ ipi intulerunt romanis: sed exercitus sui bella ciuilia fecerunt. Oarsacidæ: o persæ. Plusq; creditis: quia non tantum crassum cum exercitu suo deleuistis: uerum etiam populum ro. inter se bello ciuili cōcurrere fecistis. Diuiditur: in duas partes omnes opes populi ro. diuisæ sunt. Quæ mare: per acclamationem dicit tantum imperium populi ro. hoc est terram & maria fortunā regere: tamē in imperio suo duo capi nō potuerunt: Pōpeius & Cæsar. Non cepit: non continuit. Nam: idest quia: aliam causam subiungit cur Pompeius & Cæsar si mul concurrerent: uidelicet mortem Iuliæ: nam ea affinitas continebat: hinc patrem: inde uirum: ne arma inter se mouerent. Iulia Cæsaris filia ex Pompeio prāgnās cessit e uita: quo tempore Domitius Aenobarbus ad uersabatur Pompeio ad consulatus petitionem. Die enim statuta ad petendum descenderant: nec (teste Appiano) superueniente nocte e marito campo discedebant: donec cōceptis litibus inter eos: Domitii seruum lumen afferentem interemere. Insecuta deinde omnium fuga Domitius uix in domo ppria saluatus est. Pompeii uestis cruore sordida: a nonnullis ad suos delata causam mortis Iuliæ attulit. Pignora: uicula. Iuncti: cōiuncti sanguine. Ferales: quia tres duces male reip. sociati fuerāt. Thedas. i. nuptias: nam sæpe uno istrumēto totius rei pprietas idicatur. posuit enī thedam pro nuptiis. Antiq; enī i nuptiis thedis. i. facibus utebāt: eo quod uir spōsam noctu ducere solebat. Ferales: quia tres duces his nuptiis magno reipublicæ malo cōsociati erāt.

celer tribunus militum occiderit remū. Alii dicūt remum a romulo occisum fuisse q ad ludibriū fratris prima moenia urbis transilierit. Primi mu. i. ab initio ædificati. Nec pre. arguit a minori ad maius. si duo non potuerunt in societate regni permanere: cū regnum exiguum esset. quāto magis pati non potuerunt simul regnare: cum tantum imperium habeāt: ut orbem terrarum possideant: multo magis impellentur: ut plures regnare non possint. Commisit. i. In dissensionē concitauit fratres. nā condita urbe Romulus & remus cū uiderent ciuitatem infrequētē esse: ut aliunde sibi ciues cōpararent: Asylum constituerunt: sed ante filii Herculis asylum athēis fecerāt. Vnde Virg. quem romulus acer asylum retulit. i. in stat prioris struxit. Asylum autē locus erat quo omnis conuenientes ut ingressi erant: si fures: siue homicidæ: siue latrones fuissent extrahi non poterant: unde dictū ē asylum ασυλον. quod ē traho & prædor: a uero dicit priuationē. Asylum: locus ipse nō urbs: sed asylum paruum: causa fuit: ut ipum non magno præmio: sed ppter cædes conderetur: ex quo possimus intelligere quid facturi sint fratres regnorum. idem Statius. Lis est de paupere regno. Temporis: more suo quod obscurius dixerat declarat. Discors con. quomodo discors si concordia est: & quomodo cōcordia si est discors: quia pax erat iter Crassum Cæsare & Pompeium inuita. ergo quia inuita: odiosa erat: discors erat. Paxque: q animos concordēs inuiti teneret declarat. Vere inq inuiti Pōpeius &

PHARSALIAE

Ad manes. i. mortua est. Parcarum: quia tres sunt parcae: Lachesis: Clotho: Atropos: quæ uitam hominū disponere uidentur. nam Lachesis quæ filat: principium uitæ cuiuslibet personæ ostendit: Clotho quæ colū sustinet uitam hominum ducit. Atropos quæ fila rūpit: significat finem uitæ hoīs: & dicitur quasi inexorabilis ab a & τρητο uerto quæ uerti nō pōt cū ad finē puenerit. parcae quoq; similiter fila uitæ Iuliae duxerūt. Quod si fata tibi: ratio dicti: quæ si diu uixisses tu sola potuisses i amicitia cōiungere uirg & patrem. Maiores moras. i. diuturniora spacia uitæ: quæ Iulia signū erat pacis. Manus: nam māuū cōiunctio signū ē pacis. Vt generos: p similitudinem declarat historiam tangens: Romulus istituto ludo Consi: unde cōsualia ludi illi: quos i genti apparatu fecit: oēs ciuitates cōuenerunt romā: sed dixit prius militibus suis cū signū dare: ut unus quisq; uirgines rapet: raptis itaq; sabinis patres irati sunt romāis quoq; rex Tatius cū exercitu sumptis armis bellū romāis iulit: cū aut utriq; acies statet dimicaturæ uirgines raptæ quæq; iniuria bellū mouerat: scissa ueste: & crinibus sparsis: hic uiros: idē parētes arma depōere coegerūt. dicētes nos iræ causa sumus: i nos cōuertite ferrū. melius peribimus cū uiris: q̄ si ne uiris uiuere poterimus: q̄bus uerbis tunc pax tranquilla secuta ē: & uires simul cōicarūt romāi cū sabinis: & Tatius romæ uixit. quēadmodū ergo sabinæ uirgines: uiros & parētes armatos: i amicitia duxerūt: sic & Iulia si uixisset media fuisset iter māus armatas cæsaris & pompeii & illos i amicitia cōiunxisset. Fides dissoluta est o iulia. Aemula uir. accessit uirtus æmula iuidia nā uterq; dux & princeps erat: & res maximas gesserat. Pōpeius inquit dū mare a piratis liberat: dū Mithridatē subigit: dū Arabiā: Iudeamq; bello superat. At uero cæsar dū Galliā: Germaniā: Britanniā cū illyrico decē ānis populi romāi i perio adiūxit. Virtus æmula: quæ nō poterat sibi p̄suadere: ut alter alteri cederet: nec parē pōpeius nec cæsar supiorē parētiebat: ergo æmula quæ æmuli uirtutis iuicē erat. Tu ma. i. pōpeius. nā magnus post deuictā aphricā appellatus ē a magnitudine regis q̄s gessit. Noua acti. i. Cæsaris: quæ p decēniū subegerat septētriōis partē: & Britanniā q̄ ab orbe terrarū quodāmodo remota ē. Triūphos uel. quæ triūphauit sæpe pōpeius d Aphrica: d Hispania: de Mithridate. Piratica laurea: nā piratæ mare superū & iherū: ita occupauerāt: ut intercepta eēt mercatoribus nauigatio. hi primo a Seruilio Isaurico uicti fuerūt: deinde a pōpeio q̄ dragesimo die fūditus deleti: q̄ (ut refert Strabo) supra mille & trecenta nauigia cōcremauit: ex hoīsbus qui plures uiginti milibus superfuere: alios i urbe solos habitatum deduxit: quā ille pompeiopolim appellauit alios Dimen urbem acheorū hominibus esatam: quæ nunc romanorū colonia ē. Cedat gallis. i. ne uictoria gallorum maior uideatur: q̄ piratarum: his rebus elatus erat pompeius: sed cæsar sua gesta habebat: quæ illius aīum extollerent te. s. o. cæsar. Series. i. ordo cōtinuus qui tuo tenore uictorias cōsecutus fueris. Vfusq; la. quia bellum per decēniū gessiisti semper inuictus. Secundi loci: quia non poteras secundus esse a pompeio: sed iam illuc Pompei & Cæsaris æmulatione processerat: ut non possent animum iudicare: ut alter alteri cederet: necesse est ergo ut dissensio incendat: & ardeat. Quis iustius: magna laus Catōis cuius sententiam comparat iudicio deorum. nam magnum uterque iudicem habet belli sucepti: dii iudices sunt pro cæsare. Cato uero pro pompeio: ut non inferior uideatur esse sententia catonis iudicio deorum. Nefas: idest non licet scire. quis idest uter cæsaris an Pompeii. Vicitris: declarat: quo iudice: iudicio deorū se defendit cæsar pompeius sententia Catonis. Pares: non ætate: sed pares congressu erant: quæ iam in senium uergebatur pompeius. Nam quadagesimum quartum ānum agebat: sed Cæsar iuuenis erat: pompeius inquit qui prouectioris erat ætatis cum diu in pace uixisset: iam res bellicas oblitus fuerat. At cæsar tunc maxime uigebat: & omnem ætatem per continuum decēniū in bello gerendo consumpserat. Longo usu togæ: idest longa pace. Dedidit: oblitus est idest iam nescit se esse ducem. Famæ petitor: idest cupidus gloriæ & laudis. Dare: pro dabat. In uulgus: quia largitionibus liberior erat in populum romanum. Impelli: pro impellebatur. Est caracteris historici infinitum pro præterito perfecto indicatiui ponere. Auris: idest fauoribus populi. Nam apud historicos aura pro fauore ponitur. Virgilius Gaudens popularibus auris. Aura itē significat pulchritudinem. Horatius Tua ne retardet auram marites. Sui theatri: idest quod ipse condiderat. Nam ante Pompeium nullum theatrum mansurum cōstructum fuerat: sed Pompeius primo illud lapidibus quadratis: construxit. gaudebat ergo plausum populi quem in theatro suo dabat illi incedenti per theatrum. Nam clari & bonæ existimationis uiri in theatrum plausibus excipi: mali uero exhibari solebant. Horatius: Datus in theatro quum tibi plausus.

Abstulit ad manes: parcarum iulia saua
Intercepta manu. quod si tibi fata dedissent
Maiores in luce moras: tu sola furentem
Inde uirum poteras: atq; hinc retinere parētē.
Armataq; manus excusso iungere ferro:
Vt generos soceris mediæ iunxere sabinæ:
Morte tua discussa fides: bellumque mouere
Permissū ducib; stūlos dedit æmula uirtus
Tu noua ne ueteres oblcurent fata triūphos:
Et uictis cedat piratica laurea gallis
Magnæ timēs. te iam series ususque laborum
Exigit: impatiēsque loci fortuna secundi
Nec quenq; iam ferre pōt: cæsar ue priorem
Pompeiusue parem. quis iustus induit arma
Scire nefas. magno se iudice quisque tuetur.
Victrix causa deis placuit. sed uicta catoni.
Nec coire pares. alter urgentibus annis
In senium: longoque togæ tranquilior usu:
Dedidit iam pace ducem: famæque petitor
Multa dare i uulgus: totus popularibus auris

Plausus:
nulli curæ
priori for
nit ad illu
menti resp
pinam uer

Impellit:
Nec repa
Credere
Qualis
Exuias
Dona du
Pondere
Effunder
Sed qua
Tot circ
Sola ta
Nomen
Stare lo
Acer: &
Ferre n
Succes
Numin
Obstare
Qualit
Aetheris
Emicuit
Terru
In sua t

essent tan
tus flare d
dem non
rere gaud
stes super
Solent en
sed quo i
sanguine
bat. Infl
peruenit
per simi
let esse su
fulmen u
digitis ex
pitq; dien
tionem u
oculos. R
los: nam
semper su
hil sit nifi
nis quæ e
ga nulla

Plausu: quia lætitia quadā significabat q̄ Pompeio uniuersus populus faueret. Reparare: pbat. Hoc iquit nulli curæ erat Pompeio nouas uires prioribus adiungere quasi opes suæ ad culmē iam euassent. Credere: priori fortunæ: quia nō putabat priorem fortunā posse mutari. Vires nouas: hoc autem quod dicit nō cōuenit ad illud quod Pompeius respondit: cum senatus eum admonuisset: ut pvideret & caueret: ne quid detrimenti respublica pateret: nō ignarus q̄ Cæsar cū ingentibus copiis cōtra senatus auctoritatē in Galliam cisalpinam uenerat. Pompeius uero dixit: nihil timeatis patres conscripti nā ubi ego terrā pede pcussēro oīs Italia

Impellit: plausuque sui gaudere theatri.
Nec reparare nouas uires: multumque priori
Credere fortunæ. Stat magni nominis umbra.
Qualis frugifero quercus sublimis in agro
Exuuias ueteres populi sacrataque gestans
Dona ducū: nec iā ualidis radicibus hærens
Pondere fixa suo est: nudosque p̄ aera ramos
Effundens: trunco nō frōdibus efficit umbrā.
Sed quamuis primo nutet casura sub euro:
Tot circum syluæ firmo se robore tollant:
Sola tamen colitur. sed non in cæsare tantum
Nomē erat: nec fama ducis. sed nescia uirtus
Stare loco: solusque pudor: non uicere bello:
Acer: & idomitus: quo spes: quoq̄ ira uocasset
Ferre manū: & nunq̄ temerādo parcere ferro:
Successus urgere suos: instare fauori
Numinis: impellens q̄cqd sibi summa petēri
Obstaret: gaudensque uiam fecisse ruina
Qualiter expressum uētis per nubila fulmē
Aetheris impulsu sonitu mundique fragore
Emicuit rupitque diē: populosque pauentes
Terruit obliqua perstringēs lumina flamma
In sua templa furit: nullaq̄ exire uetante

essent tamen Pompeius præ cæteris in honore habebatur. Euro: species pro genere. i. simulat primus uentus flare coeperit. Nutet: moueatur. Sola. i. quercus uetusta. Sed non: talis erat Pompeius: sed Cæsar quidem non erat tantæ gloriæ dux: uigebat tamē & animum habebat acriorem: ut nihil nisi uiribus & bello gerere gauderet. Nescia uir: quia nullius uictoriæ expertus esse uolebat: sed coactos bello potiusq̄ deditioe hostes superare lætabatur. Acer & indo: unum sequitur ex altero. Nam quia indomitus ideo uehemens erat. Solent enim duces uictoria fieri insolentiores. Quo ita: pudebat aggredi illud quod assequi posse sperabat: sed quo ira illum uocasset statim se rapiebat. Manuum: uires suas. Quo deest eo. Temerato ferro: puto sanguine hostili. Urgere: pro urgebat idest impellebat: non expectabat fortunam secundam: sed eam urgebat. Instare fa: i. imminēbat fortunæ: ut ei faueret. Impellens quicquid ipsi obstitet: ne ad summū fastigiū perueniret: uiribus suis propulsabat. Ruina. i. omnia prosternebat: contra hostium uoluntatem. Qualiter per similitudinem ostendit Cæsaris impetum. Talis inquit erat Cæsar aduersus hostes: qualis impetus solent esse fulminis: quod magno sonitu fragoreque torquetur. Expressum uentis: causam fulminis tetigit: nā fulmen uentorum conflictu & nubibus in medium cohærentibus exprimitur: quemadmodum os cæsaria digitis exprimitur. Mundiq̄ fragore. Strepitu cæli. Nam fragor dicitur strepitus fractarum arborum. Rupitq̄ diē: idest emisit lucem. idest coruscationem. prius. n. fit tonitru deinde sequitur lux illa: quam coruscationem uocant. Sed primo lux uidet quia oculorū uisus celerior est: q̄ aurīū sensus: quia certior aurē arbiter ē oculus. Rupit: emisit lucem. i. Virg. rupitq̄ has pectore uoces. Perstringens lumina: idest obtenebrans oculos: nam perstringere est obtenebrare: sicut Perstringens oculorū aciem. Obliqua flamma: coruscatione: quia semper fulmen per Obliquum cadit. In sua templa: ipsius Iouis idest ætheris: bene dixit: cum fulmen nihil sit nisi ignis æthereus. Virg. Fœcundis nubibus æther Coniugis in gremium lætæ descendit idest Iunonis quæ est aer. Iuppiter uero æther dicitur. Templa: q̄ alta & excelsa loca fulmina capiunt. Nulla materia: q̄ nulla moles uim fulminis coercere potest: etiā si moles imēiæ magnitudinis obstitet: tamē facile exilit.

mihī fauebit. Postea cū inferior esset Pōpeius. Numan-
tius quidā miles Cæsaris iubeat ut terrā pede pcute-
ret. Hic autē miles ab Appiano Fauonius nomie dici-
tur. Stat: p̄ similitudinē ostendit qualis erat fortuna
Pōpei. Comparat pōpeiū quercui uetuste: quæ Ioui
cōsacrata: sæpe magnorū ducum spolia sustinuit. An-
tiqui eim solebāt Cæsarū hostium spolia quercui su-
spendere. Trophæū dicit quod fiebat fuscis hostibus:
sed triumphus p̄ deuictis & cæsis hostibus: quemad-
modū illa quercus quæ spolia Cæsarū ducū sustinet:
nā cum est sine frondibus nullā potest sine ramis um-
bram facere: ideo ē uetusta. Frondes enim signa sunt
uiriditatis ī arbore. At uero cū frondes ceciderunt: si-
nificat arborē iā uetustā. Eodē modo antiquū & uete-
rē Pompeiū dicit fuisse: sed prioris dignitatis adhuc
isignia retinere. Nominis. i. Pompei. Stat: recta ē &
stabilis permāet. Umbra: non ipsa gloria: sed gloriæ
quasi uestigia. Exuuias ueteres: antiqua spolia popu-
li declarat. Videlicet. Dona ducū: q̄ duces uoueāt:
si hostes uicissent illoz spolia se quercui Ioui cōsacra-
tæ suspensuros. Nec ualidis radicibus: q̄ nō nimis
ualidæ sūt radices: nā nimia uetustate sunt cōmotæ.
cōparatio p̄tinet ad illud ut ostendat Pōpeium pue-
ctioris ætatis fuisse. Suo pondere: quia ipsum arbo-
ris pōdus eā stabilem facit: sic res gestæ ī maxima di-
gnitate Pōpeium retinebāt. Nudos: frondibus spo-
liatos. Non efficit um. non uigore suo efficit umbrā
arbor: sic Pōpeius nō uigore suo honorat: sed rege-
stæ splēdore. Sed quis: quis ipa quercus iquit adeo
uetusta sit: ut primo impetu uēti casura eē uideat: ta-
mē cum aliæ arbores ualidissimæ sint: ipsa præ cæte-
ris ī honore habet: itadē Pōpeio cōtigit: nā licet mul-
ti duces ro. illo uiribus corporis & animi pstantiores

PHAR.SALIAE

Magnamq; cadēs: qā si ingrediēs ruinā fecerit: ita exiens ruinam facit. Nulla materia. Nulla mole. Cadēs: cū ingredit̃. Reuertens: cū exit. Recolligit: colligit simul illos ignes sparfos. Hæ ducibus: nūc alia dicit fuit: se illius belli pricipia: nō priuata sed publica. s. cupiditas & libido i perādī: quæ causā ē belli: & hāc causam repetit & dicit: post belli amor dedit luxū: & superfluitas regē haberi cōcepit: & corrupti sunt mores: tūc habendi & dominādī libido iuasit homines: quæ maximāq; seditionū in republica causā ēē consueuit. Hæ causæ: supra memoratæ. Sed publica s. s. fuerunt pricipia. Mersere: opprēssere. Fortūa. s. regnādī. i. cupiditas dominandi. Has causas etiā pdēdi rempublicā cōmemorat Liuius i præfatiōe sui opis. Cæterq; aut me amor suscepi negotiū fallit: aut nulla unq; respu. nec maior nec factior: nec bonis exēplis ditior fuit: nec i quā ciuitatē tam sera auaritia luxuriāq; imigrauerint: nec ubi tantus ac tā diu paupertati ac p̃simōiæ honos fuerit: adeo quanto regē minus tāto minus cupiditatis erat: nup̃ diuitiæ auaritiā & abūdātes opes desiderii prolu xū atq; libidinē pro eundi pdendi: q̃ omnia iuexere: has igit̃ causas publicas cōmemorat: quia labente discipulina lapsi sunt mores: & omnia simul corruerūt ad ea usq; tempora. Opes nimias: nō necessarias. Mūdo subactō: orbe terrarum imperio romano subiectō. Mores: scilicet boni & temperati nam περων ē. Cessere secundis re. i. propter copiam & prosperitatē abierūt boni mores. Mores: quia diu populus romanus non argēto usus est. Nam familia tota aeliorum quæ. xvi. uiros habuit claros: nec scrupulum quidem argenti possederat. Sed Paulus æmilius primus aelio tuberōi genero qnq; pōdo argēti dōauit: ut Valerius dicit. Licinius cēfor Cornelii ruffinum cēforia nota damnauit q̃ quinq; pondo argenti possideret. Seruius rex primus signauit æs nota pecudū teste Plī. undē & pecūia appellata. Argētum signatū ē anno urbis qñ gētesimo octogesimo qnto. Quīto Fabio cōsule. Populus ro. ne argento qdē signato ante Pyrrhū regē deuictū usus ē. Nota argenti fuere bigæ atq; quadrigæ. Nota æris fuit ex altera parte lāus gemius: ex altera rostrū nauis. Aureus nūmus post annū. lxi. percussus est: q̃ argenteus. Præda & hos. ra. i. præda hostilium rapinarum per endiadim. Suasere lu. quia quanto maiores opes esse cōeperunt: tanto maior cupiditatis habendi romanis uenit iuxta illud. Et quum possideant plurima plura petunt. Modus. i. mensura nulla fuit in opibus. Fames: non modo in ædificiorum magnificentia & in auro possidendo mēsurā non fuit. Verum etiam in conuiuīis & epulis modum excessere romani. Aspernata. s. est. Mensas prio. Quia adeo continentes prisci romani erant: ut frequentior usus apud eos esset pultis: q̃ panis. Cultus: id est ornatus uestium omnium: & in possidendo auro & in ædium magnificentia & in epulis cōeperunt romani excedere modum: & creuit habendi cupiditas: inde fuit causa bellorum: & seditionis. Virorum. i. fortium uir a uiribus dicit̃ quia maiores habeat uires q̃ fœminas: a quo deriuatur uirtus secundum Cice. Fœcunda pauper. Virorum paupertas fœcunda est. Quoniam fortibus & bonis uiris paupertas abundat: in paupertate. n. duri: in diuitiis molles & effœminati nascuntur. Fugitur. s. a romāis & ab omni natiōe & populo. Arcessit. i. arces: expellit prohibet: ab arceo. n. sit arcesso. Quo gens: nā ppter aux̃ mille doli cadesq; perpetrantur. Phocylides. χρὸς καὶ κὼν ἀρχὴ τὸ ποφθόρῃ. i. aurū malorū artifex: corruptor uitæ. Tunc. s. ubi opes abundare cōeperunt romani contēti erant modicis finibus agroz: nūc latifundia possidere uoluerunt: ut finē agroz nullum facerēt. Iungere: pro iungebāt romani. Quondā sul. q̃ quondā romani principes coluere: nā romāi principes gloriose colere agros solebāt: & ab agris ad cōsulatum aliosq; magistratus accersebant. Oui. fast. primo. lura dabat populus posito modo prætor aratro. Pascebatq; suas ipse senator oues. Vnde uiatores ministri illi dicti sunt a uia: q̃ ab urbe ad agros missi in urbē colonos arantes accirent ad magistratus. Longa ru. quia in agris culturæ dediti habitabant namq; agrum male coluisse cēforium pbrum putabat & quē bonum colonū appellassent: aplisima erat laudatio. Auctor Cato. Lōgos si. quia agrum agro cōiungebant. Sulcata. i. arata. Vomere camilli. Nam Camillus agriculturam exercuit. hic fuit qui gallos dissipauit: ciuesq; in urbe Romana retinuit: cum cōsiliū caperent migrandi ueios. Curioz: curius fuit qui Cæsis Sanitibus & Sabinis deuictis magistratu relicto agrum coluit. Non erat is po. iā non talis erat populus ro. qui ut ante consueuerat pro libertate bellū gereret: & in pace sine iniuria uiueret in bello aut uiuebat cupiditate. s. possidendi. Sua li. ut contentus esset libertate. Iræ faci. quia romani facile irasci cōeperunt: ut parua causa subsistente bellū gentibus inferrent. Vile nefas. i. ut satiffacerent cupiditatibus suis: nihil nefas esse putabant. Decus. s. romanis: erat. s. plus patria potuisse: q̃ opibus atque potentia cæteros uincerent id putabant esse decus: quod ferro & armis acquirerent.

Materia: magnamq; cadēs magnāq; reuertēs
Dat stragem late sparfosque recolligit ignes.
Hæ ducibus causæ suberant. sed publica belli
Sæmina: quæ populos semp mersere potētes.
Namq; ut opes nimias mūdo fortūa subactō
Intulit: & rebus mores cessere secundis:
Prædaque & hostiles luxum suasere rapinæ.
Non auro tectisq; modus: mensasq; priores
Aspernata fames. cultus gestare decoros
Vix nuribus rapuere mares: fœcunda uirorū
Paupertas fugitur: totoque arcesit̃ orbe:
Quo gens quæq; perit: cū lōgos iūgere fines
Agorum & quondam duro sulcata camilli
Vomere: & antiquos curiorum passa ligones
Longa sub ignotis extendere rura colonis
Nō erat is populus: quē pax tranquilla iuuaret:
Quem sua libertas immotis pasceret armis:
Inde iræ faciles: & quod suasisset egestas.
Vile nefas: magnumq; decus: ferroq; petēdū

Potui
carēt fer
stare uide
beis: sed p
plebilitat
tribuni re

Plus pat
Viserat
Et cum o
Hinc rap
Ipse sui
Annua
Hinc uis
Et concu
i A

Cœper
Ingens
Clara p
Turrig
Cæsar
Et gen
Quo
Si cues
Mebra
Langor
Mox ait
Tarpei

iuenies a
ritate. Na
motus co
facere de
uerlatā e
Ariminc
erat: ut q
Quinē
sue mil
ducitor:
stulrit.
niauit se
ra. Gimag
ferme an
ut mos e
quig ar
dicabimi
tis. Lāg
possum
deoz off
ret. Pro
ne coleb
Spurio T

Potuisse plus patri sibi suae patriae iura subiicere. Ferroq; nō solū iquit esse magnū decus: sed de quo dimi-
carēt ferro & armis. Mēluraq; iuris uis erat: tātū quisq; poterat: quātū uiribus supior erat: nā is iure oēs ante
stare uidebat: q; uiolētia ceteros opprimeret. Plæbiscita: i. coacta sunt: leges erāt cōmūes tam patriciis: q; plæ
beis: sed plæbiscita dicunt statuta: quæ a plæbeis ferebant. Tribuni pl. abrogabant leges senatorū: patriciū autē
plæbiscita opprimebant: inde ingt iura oia tacuisse. Iura cum cō. quia semp tribuni iusti fuere cōsulibus: nā
tribuni rem plæbis augere uolebant. At uero consules studebant patriciis & nobilitati. Hinc. i. a ui. Rapti

Plus patria potuisse sua: mensuraque iuris
Vis erat: hinc leges & plæbiscita coactæ:
Et cum consulibus turbantes iura tribuni:
Hinc rapti fasces pretio: sectorque fauoris
Ipse sui populus: lætalisque ambitus urbi
Annua uenali referens certamina campo:
Hinc usura uorax: auidūq; in tempore fœnus
Et concussa fides: & multis utile bellum.

i. Am gelidas cæsar cursu superauerat al-
Ingētēq; aīo motū. bellūq; futurū. pes:
Coepit: ut uentum est pui rubicōis ad ūdas:
Ingens uisa duci patriæ trepidantis imago
Clara per obscurā uultu mœstissima noctē.
Turrigero canos effundēs uertice crines
Cæsarie lacera: nudisque astare lacertis:
Et gemitu pmixta loquit: quo tenditis ultra
Quo fertis mea signa uiri: si iure uenitis:
Si ciues: hucusque licet: tunc pculit horror
Membra ducis: riguer comæ. gressusq; coercēs
Langor: & extrema tenui uestigia ripæ:
Mox ait: o magne qui mœnia prospicis urbis
Tarpeia de rupe tonans: frigique penates

fa. sed coepit esse largitio i Po. ro. ut nō bonis artibus
ciuitati cōsulerēt: sed pecunia & largitiōibus corrum
perēt populū. Sector: iuris uerbū est. Sector dicitur
æstimator redemptorq; bonorum proscripti: qui ea
demum maiore pretio sit uenditurus: quali sui lucrī
spem secaret. i. sequeretur: nam secare pro sequi po
nebat. Vir. Ille uiam secat ad naues idest segtur. Se
ctorque fauoris idest populus erat sui fauoris uendi
tor: ita populus fauorem suum uendebat: ut qui ma
ius pretium largiretur ei sua suffragia daret. Ambī
tus: immoderata cupido habendi magistratus. Nam
petituri magistratus precibus & pecuniis senatores
ambibant: ut suis suffragiis prouherentur ad magi
stratus. Ideo Lætalī ambitus idest pestifera cupiditas
magistratū. Annua cer. quia consulatus magistra
tus annuus fuit. Campo ue. idest populo romano:
quia in campo martio sua suffragia uendebant. Con
tinens pro contento posuit. Hinc usura uo. quia nō
suppetebant diuitiæ: ut possent suum luxum imple
re: ideo erat necesse: ut pecuniam in fœnus acciperēt.

Vorax: quæ semper & occulte deuorat. In tempo
re: quia usura tempore crescit. Concussa. i. commo
ta & fracta: quia fides ex populo romano aufugit. Mul
tis u. bel. nam qui fœnore sunt oppressi: semper bella
desiderant: ut aliena rapiant & ideo multis utile bel
lum dixit. Iam gel. cæ. narratio. Postq; ciuili belli sæ
mina atq; picipia tam priuata: q; uniuersalia attulit:
cum rationibus: quæ seditiones in ciuitatibus excita
resolent. Nunc dicit quid Cæsar fecerit postq; animo
bellum gerere concepit: promot. n. exercitu in galli
am Rhauennā appulit: deinde Ariminū se recepit un
de poeta ab historia nō declinat quam: si uoles: lector

iuuenies apud Appianū Suetoniū Plutarchum. Flox & in suis commentariis Iulium Cæsarem. Cursu. i. cele
ritate. Nam celeriter omnia agebat Cæsar. Coepit: pro conceperat animo. Motus: magni belli maximos
motus conceperat. Ut uentū est par. cū Cæsar peruenisset ad rubiconem amnē: & ibi aliq̄diu cogitasset quid
facere deberet: fessum laboribus & diuturnis sollicitudinibus animi somnū oppressisse dicit: & i somniis ob
uersatā esse urbis romæ imaginē quæ illū alloq̄ uidebatur. Parui rubi. quia rubicon amnis est haud pcul ab
Arimino oppido ad quē Cæsar cum uenisset substitit: causa aut cogitationis fuit. Dubitabat eīm q; Decretū
erat: ut quisquis armatus hunc amnē transiret: siue ille ip̄ator esset: siue miles: patriæ diiudicaretur hostis.
Quinēt in portu Arimini prope rubiconem adhuc erat marmorea crusta: in qua hæc scripta erant. Impator:
siue miles: siue tyro armatus quisquis sistito uexillū armaq; deponito: nec citra hunc amnē arma: signaue tra
ducito: & si quis contra fecerit hostis diiudicabitur populi ro. ac si arma cōtra patriā tulerit penatesq; deos ab
stulit. Patriæ tre. cōtra morē dubitantis. Hoc dicit: quia Cæsar ut historici tradūt & maxime Suetonius: som
niavit se cū mfe sua coire: aruspices respōderūt ip̄um subactūq; urbē romam: q̄ ē mater cōis oīum ciuū. Cla
ra. i. imago & mœ. t̄q̄ mœstissima eēt Roma. Turrigero u. quia turrita ē urbs Roma. Cæos. c. quia iā septingēti
ferme aīi p̄terierāt: ex quo roma condita erat. Lacera. cæ. laceratis crinibus significabat mœrorē. Nudis la
ut mos est plorantiū. Oūiri quo tē. ul. quia non licet uobis transire rubiconē armatis. Iure: quia dicit inscriptio
quīq; armatus sistito. Hucusq; licet: uobis armatis uenire. Ciues: sicut ciues debent: aliogn priæ hostes iu
dicabimini: si amnē transiueritis. Horror: ē tremor cum frigore. Riguer. i. erectæ sunt: quā signū est timen
tis. Lāgor: quia corpore quodā ipeditus cōtinuit gradū suū in ripa: & cōuersus ad p̄ximos ait: etiā nūc regredi
possumus. qd si ponticulū trāsiuerimus: oia armis agēda erunt. Mox deinde amnē transiuit: dicēs. Eaf quo
deoz ostenta & inimicorū inigtas uocat: iacta est alea. Sed hic pōit alia uerba qbus usus fuerit Cæsar cū transi
ret. Prospicis mœ. quia p̄ses urbis romæ luppiter erat. Nā i arce Tarpeia q̄ est i capitolio tēplū louis cū luno
ne colebatur: & cætera oia deoz templa superabat. Rupe: capitolium. n. appellatum est rupes Tarpeia a duce
Spurio Tarpeio qui primus arci romanæ p̄fuit. Phrygiū pe. i. Troiani dii quos æneas i Italiā secū tulit.

PHARSALIAE

Gentis iul. i. cōsecrati a gēte iulia: nā iulus consecrauit deos ī Alba: deinde euerſa Alba trāſlati ſunt romam. Secreta q: hīſtoriā tetigit. nā cū Romulus q grinus ē appellatus ſuos milites ad caprea paludē recēſeret ſubi ro tēpeſtas cū pcella & fragore exorta ē: ut cælū nubes obtexerit & aſpectū oculis adimeret: ī hoc turbie tēpe ſtatis euāuit Romulus: nec poſtea ī cōſpectū rediit. Vulgo creditū ē illū pribus fuiſſe laceratū: qd uerīſimile ui debatur: qui uero pxiimi romulo ſteterāt dixerūt illū ſublatū in cælū euaniuiſſe. Populus mœſtus q deſiderio ſuis regis tenebat nō hoc ſibi pſuadere poterat: & qd appebat rē ad ſeditionē ſpectare. Poſt dies aliquot iulius

pculus: ſiue id ratus: ſiue ut populi dolorem mœro rēq cōciliaret in concionē prodiit: & his uerbis cōſo latus eſt populum ro. dicens mane: & prima luce ſibi obuiā factū eſſe Romulum & dixiſſe. Abi nuncia ro manis cæleſtis ita uelle. Vt mea roma caput orbis tē raru & ſit: pinde rem militare colant: ſciantq: & ita poſteris tradant: nullas opes humanas armis roma nis reſiſtere poſſe: hęc locutus ſublimis abiit. Qua propter uerbis huius proculi fides ē adhibita: ut om nes iuſſerit ſaluere Romulum deumq ſalutauerint.

Secreta: quia ipſum Romulum ſumma ope occul tata diſcerptū atq laniatum ſciebant. Latialis: quia ī oppido alba quod in monte cōdiderat Aſcāius tem plū Iouis erat latialis: quod nomē accepit: quia latia feria illi erāt dedicatæ. Latina. n. erāt ſacra Iouis cele berrime cōſtitutæ: ad quæ ex omni latio populi con ueniebāt: de qbus infra. Oſtēdens cōſectas flamma la tinas. Foci ueſtales: æterni ignes ueſtæ: nā ueſta græ ce ſciæ interpretatur ignis: eo q in templo eius ppe tuus ignis ſeruaretur. Huic conſacratæ erant uirgi nes: quæ perpetuam uirginitatem ſeruarent: ideo ignis in tēplo eius repositus eſt: quia ex oībus elemē tis ignis purior eſt: unde uirgines itemeratæ eſſe de bent & incorruptæ ſicut ignis. Inſtar. i. quæ es mihi ad ſimilitudinem numinis. Furialibus. i. pernicio ſis & læti feriſ armis: ideo inquit arma ſumo: ut p imperio tuo augendo atque amplificando pugnem. Ille erit no. ego iniuriā illius qui me ſibi hoſtem iudi cauerit ulciſcar. Incertus Cæſar his uerbis quid faceret: amnē tranſiuit. Tumor: quomodo tumor: cum dixerit parui rubiconis: quia imbribus creuerat amnis uſq ad ripas. Sicut ſqual. per ſimilitudinem oſtendit quemadmodum ſe habuerit Cæſar: cum ad rubiconem peruenit. Hoc inquit: quō leo facere ſolet cum uenator aut paſtor inſtet obſciens uenabulum: primo horret: deinde cum cauda iram cōceperit: non ti met uenatorem: nec ipſa arma inuadere: ita Cæſar ſubſtitit aliquantulum ut leo. Squal. incultis ſterilibus: nimio calore. Nam aphrica eſt ī meridie: ubi ſol rapidiſſimus ē: ideo ſterilitatē in agris generat. Libyæ: aphri cæ q ab iopia aqua: nomē habet: litto relinquo: & uo pluo. Colligit. i. recipit irā. Ver. cau. i. ſe cauda uerbe rādo. Nā q de aīalibus ſcripſere: dicūt leonē ſe cauda uerberat: ut ad irā ſe cōcitet. Pli. Leonū aī idex cauda: imo ta blanditias oſtendit: iratus cauda terrā uerberat: deinde terga ceu quodā incitamento flagellatur. Stimula uit: icitauit in irā. Sæue: p ipe ſæuus. Infremuit: cū fremitu emiſit. Tūc. ſita iratus: nec ferrū timet: ſed me dios ruit moriturus in hoſtes. Si. p quis. Mauri ſunt populi aphricæ iberiæ oppoſiti: q a græcis mauruſii uocantur a colore peruſto τριχων nigrum: & eſt ſpēs pro genere: quia in Aphrica maiores & ſæuioreſ leōes naſcuntur q alibi. Venabula: uenabulum ferrum aptum uenationi. Iuue. Et nuda teneat uenabula mamma.

Subeat: ſuccedant. Exit: emicat. exilit. Fonte: deſcribit fluuiū quem cæſar tranſiuit contra præceptum fa togæ. Rubicon: ut oſtēdit Strabo inter Ariminum & Rhauennā excurrit in adriaticum pelagus: hunc fluuiū & Eſim amnem qui labiſ inter Anconem & Senegalliam: fecere ātea terminos italiæ atq galliæ. Delatus igiſ Cæſar ad rubiconem: qui Italiā diſſinit: parumper: ut reſert Appianus: ſubſtitit: & ad fluuiū pſpectans: quæcūq euenire poſſent mala: ſi illum tranſiſſet armatus: mente cogitare cōcepit: deinde ad præſentes cōuer ſis: hęc effatus dicit. Continētia huiuſcemodi trāſitus o amici malorū initiū mihi aſſert: trāſitus uero uniuer ſus mortalibus imponet. His dictis ueluti furore concitus tranſire pergit. Hoc inquit iacta alea eſt: deinde curſu arrepto Ariminum circa aurorā ingreſſus eſt: nec diu moratus ad ulteriora cōtendit: arcibus pſidia im ponens: & quæcūq in curſu obſtiterant uel ui uel humanitate ſibi uendicans. Fugæ igiſ & cōuerſiones om nibus in locis ſumma trepidatione fieri cōepere. Curſus quoq nullo ordine admixto ſeru. Quæ oīa itelligen tes cōſules: Pompeium per Italiā delectus facere ueluti rep. extremo in periculo poſita iuſſerūt. Reliq uero ſenatorii ordinis cum Cæſaris impetū tam ſubito adeſſe intuerentur: trepidabant: & pœnitere eos cōtigat: q Cæſaris petiōes ueluti iniquas reieciſſent: tunc quidem iuſtas arbitrati cum timor eorū a contentione ad cōſilii maturitatē traduxiſſet. Fonte mo. parua aqua a natura abundat: ſed iugibus ac ppetuis ībribus inflat. Puniceus: cuius unda punicea ē. i. rubicunda a quo nomē accepit rubicon. Canduit. i. accenſa eſt tpe æſtatis.

Gentis iul. i. & rapti ſecreta quirini
Et reſidens cella latialis iuppiter alba:
Veſta leſque foci: ſummi quoq numinis iſtar
Roma faue cōceptis. non te furialibus armis
Perſequor: ien adſum uictor terraque mariq
Cæſar ubique tuus liceat: mō nūc quoq miles
Ille erit. ille nocēs qui me tibi fecerit hoſtem.
Inde moras ſoluit belli: tumorūque p amnē:
Signa tulit propere. ſicut ſqualētibus aruiſ
Aeſtiferæ libyes uiſo leo cōminuſ hoſte
Subſedit dubiuſ: totam dum colligit iram
Mox ubi ſe ſauæ ſtimulauit uerberare caudæ:
Erexitq iubā: & ualto graue murmur hiatu
Infremuit: tumor torta leuiſ ſi lancea mauri
Hæreat: aut latum ſubeant uenabula pectus.
Per ferrum tanti ſecurus uulneris exit.
Fonte cadit modico: paruiſq impellitur ūdiſ
Puniceuſ rubicō cum feruida canduit æſtaſ:

Per i
ab urbe
cipit: ſea
Diſſer
ſuit rub
chia re

Perque
Limes a
Tūc uir
Tertia i
Et mad
Primuſ
Exceptu
Turba u
Cæſar u
Attigit
Hic ai
Te for
Credid
Sic fat
Impig
Ocyor
Vicini
Solis lu
lamq d
Exoritu
Impule
Conſti

dicunt a
ſiliſ ſui
metā ſu
Ocyor
dat. Sag
fuga par
de incipi
nos acce
quia qu
ſolis ſpl
mane et
detur ea
q occidu
fer aut
principi
mēt. Dic
Nubila
tūc: un
dii. Au
nubes.
g nondē
rant: &
pteriti ſ
incurua

LIBER .I.

Per imas. u. ga ipse humilis est p imas et ualles labitur. Certus li. e. quida q si terminus gallia cisalpina. Na ab urbe rhaena usq ariminu protendit gallia cisalpina: cuius rubico amnis e. Haud pcul ab urbe Arimini i. cipit: sed ab Arimino flamina usq ad Ancone tedit. Deinde icipit ager piccus q usq ad fines urbis Romae tedit. Determinat: distinguit: uel discriminat i duas ptes findit. ga diuisione facit iter gallia & Italia Tuc: si paruus fuit rubico quomodo dixit tumidu amne tralire caesare: quia tuc cu traluit tumidu amne hyems fecerat. Cynthia tertia: significauit tribus mēibus pluuiā iugē fuisse. Cynthia dicta ē luna a cyntho mōte deli: in quo solū

Perque imas serpit ualles: & gallica certus
Limes ab ausoniis determinat arua colonis
Tuc uirs praebebat hyems: atq auxerat uidas.
Tertia iam grauido pluuialis cynthia cornu:
Et madidis euri resolutae flatibus alpes.
Primus in obliquu sonipes opponitur amne
Excepturus aquas: molli tum caetera rumpit
Turba uado faciles ia fracti fluminis undas.
Caesar ut aduersam superato gurgite ripam
Attigit hesperiae: uetitis & constitit aruis.
Hic ait: hic pacem temerataq iura relinquo:
Te fortuna sequor. pcul hinc ia foedera sunt.
Credidimus fatis: utendum est uindice bello.
Sic fatus: noctis tenebris rapit agmina ductor
Impiger: & torto balearis uerbere fundae
Ocyor & missa parthi post terga sagitta:
Vicinuq minax inuadit ariminum: & ignes
Solis lucifero fugiebant astra relicto:
Iamq dies primos belli uisura tumultus
Exoritur: seu sponte deus: seu turbidus auster
Impulerit. moestam tenuerunt nubila lucem.
Constitit ut capto iussus deponere miles

dicunt a balteo herculis comite qe illic reliquit cu ad geryone nauigaret. Liuius scribit historici illic matres filis suis proponere pmium: si meta designata funda tetigerint: nec prius eos cibū attingere q demonstratam meta funda pcusserint. Dicit ergo motu caesaris tato celeritate fuisse: ut missae glandis funda celeritate suparet. Ocyor: uelocior. Torto uer exprimit gestum iaculantis. Funda: dicta a fundedo: q gladem plumbea fundat. Sagitta mis. quia parthi fugientes tanta arte sagittas mittunt: ut persequentes percutiant. Vir. Fidenteq fuga parthum uerisq sagittis. Vicinum: postq rubiconem caesar transit: dicit ariminum ipsum uenisse. Vnde incipit flamina. Ariminum: ut docet Strabo est umbrorum colonia: sicut & Rauenna: uerum utraq roma nos accepit inquilinos. Habet autem Ariminum portum & eiusdem nominis amnem. Minax: minabundus quia quocunq iret exitium minabatur. Astra su. quia nocte quidem coeperat iter cum Ariminum uenit: ia solis splendori astra cadebant. iam dies aduentabat. Ignis. splendorem solis. Luci: stella est nuntia diei. in mane ergo & in ortu solis apparet lucifer unde a graecis φωσ φοπος dicitur: sic & nocte ueniēte in occasu uidetur eadem stella. Reli. luci. quia ultima stella caeli e lucifer: quae splendore solis offuscatur. Stellae autē nunq occidunt: sed fixae sunt semper in firmamento. Sed maiore solis splendore superueniente offuscantur lucifer autem maior est stella caeteris: ideo splendor eius diuturnior est. Iamq dies: iam dies oriri coepit: in quo principiu belli erat futurū. Tumultus: dr auctore Fabio: qti timor multus: ga motu belli primo homines timēt. Dicit illa die obortae fuisse obscurata: siue ga ita diu uoluerunt: siue naturaliter q calu nubes obduxerint. Nubila: pro nubes. Tenuerunt: texerunt: quia nubes obscuritate inducunt: qd signu moeroris est: sicut lux latitiae: unū sequitur ex reliquo: quia si obscurus est calu: moestu id uidet. Spote de. ut significaret futuru malu diu. Auster: q uetus pluuiā inducit unū aliter notus uocat απρωτος notus. 900 ab humore. Impulerat. i. illas nubes. Constitit: ubi caesar oppidu irrupit: prio foz coepit: deinde iussit classica canere: ut terreret Ariminenses: q nondū somno excitati erat: audito strepitu tubaz expergefacti sunt ad armaq propauerunt: q diu fixa steterant: & his armis instructi in foz cōcurrebant: sed ut uiderūt caesare sublimē in medio agmine stantē: statim pteriti sūt. Miles: exercitus posuit i singulari p militibus. Depōere signa: i. figere in medio foro. Lituus: dr incurua tuba ad similitudinē litui uirgæ: q usus ē Romulus cum auspicia urbis caperet. Vel ga sit litui testis.

PHARSALIAE

Clangor: fictitium est nomen. Classica: orum, sunt signa belli & tubæ flexiles: significant etiam sonum ipsum. Rupta: sedit. Excita: mota electus: nam excio cis exciere penultima correpta est tertiæ coniugationis: dicitur & excire quartæ coniugationis penultima pducta. Diripuit: raptim abstulit. Arma fixa: nam mos fuit ueterum: ut tempore pacis arma templis suspenderent. Longa pax: quia longa pace usi: nullis armis instructi fuerant. Fluen. di. i. tabescentes. Crates: αρακτης tenere: quia inuicem uimina contexebantur. Cratibus. n. an tiqui solebant uti pro scutis: nam crates uiminibus textas fuisse legimus: quibus conglutinationibus coniungebantur: ut eas ualidiores facerent: deo dicit inuasisse clypeos nudis cratibus cum tabuissent coria supina posita. Nuda: aperta crate quæ coriis bouum tecta fuerat. Curuata tela: quia antea illis non usi fuerant curuata spidem obtuderat. Scabros. i. asperos quia rubigine feræ corrodit nisi exerceas. Ut notæ: nunc dicit quod se Ariminenses habuerint post signa romana in medio foro fixa cognouerit: & aqilas lucidas: & Cæsare in medio agmine sublimem constitisse. Notæ aquila: quia non uerunt signa romana Ariminenses. q. p. i. & ephexegesis. Cæsus cæ. i. in sublimiore loco. Dirriguere. i. horruer. Geli ar. quia metu membra torpescunt. Et ra. mu. uo. in sp. Hypallage est: p ipsi muti secum taciti cõquererentur. O male ponit: querelas secretas ariminensium: heumœnia male condita: & reddit rōnē: quia pax per oēs tranquilla est: nos uero prima bella romanis illata sentimus: siue domestica siue externa fuerint. Male: infelici auspicio. Vicinis gal. ga. teste Appiano: hæc ciuitas gallia egrediētibz prima in Italia sese offert. Tristi lo. s. galliæ cisalpinæ q̄ usq; ad rubiconē fluuiū tēdit. Dānata: quia uobis p dānationē cõtiguit: ut hoc loco ædificaremini. Pax: p cõparationē ostendit ipsos eē inferiores: alibi pax oīa tenet: nos iam initia belli sētimus. Alta: pfunda: & ē locus cōmiserationis: cū ostēdimus nos in maioribus miseriis semp p cæteris fuisse ad cōmiserationē cōmouēt auditores. Præda fu. i. gerentiū bella. Castra: quia sumus tanq; castra quotiēs bellū hic incipit. Orbe sub eo. i. india. Gelidaq; sub arcto. i. scythia & i septētrione: q̄ regio quā uis frigidissima: sit tamē nobis eēt gratior. Errātes. s. in meridie: nā in aphrica q̄ meridiei subiecta numidæ habitatores sunt: q̄ nunquā in eodē loco cōsistūt: una cum plaustris liberos & omnia bona uehūt errātes: & ubi nox depræhenderit: ibi habitant: sicut Vir. dicit. Armentarius apher agit tectumq; latēq;: an potius p domos errātes significat scythas q̄ in tentoriis p campos errabūdi uiuūt nullis urbibus: ut docet Sallustius & Hora. i. carminibus. Campestris melius scythæ quorum plaustra uagas rite trahunt domos. Claustra: quia principium Italiæ est flaminia & ager picennus. Nos primi motus senonum: senones galli urbē qui deuastarūt nos primū inuasere cimbrū teutones & cimbrī cū derelictis sedibus suis cū uxoribus & liberis in Italiā uenere: ut illi ioperarēt: quos Marius funditus deleuit ad aq̄s sēstias: & primo quidē dicit eos Ariminū uenisse. Furentē bello. Libyes. s. Hānibalis. nā Hannibal de Pirreneis mōtibus primū Placentiā uenit: q̄ ciuitas est Galliæ cisalpinæ. Martē libyes. i. Hānibalem libycū quidē libya exercitum in Italiam deduxit. Cursumq; teutonici cū cimbris & ambronibus fuerūt: & cū magno ac prope innumerabili exercitu Italiā inuasere. Quotiēs ro. for. la. i. nunq; bellū romanis infer: quin nos illud primi sentiamus. reddit ad illud qd̄ cœpat nos primi senonū motus. Hac. i. p nrām urbē bella sētiūtur. Sic quisq; subaudi a supiori cōgrebat. Latenti. i. sup̄fisso: ne q̄s audiret q̄ timebat dicere palā. Credita: cōmissa. Sed q̄ uol. similitudinē ostēdit illos tenuisse silētiū. Tāta inq; fuit Ariminēsiū ges: q̄ta est auium tpe hyemis: aut q̄ta ē i mari cū trāgillū fuerit. Bru. cohe. uo. nā cū prūia tecta sūt rura uolucres frigēt: nec cāere possunt. Lux sol. exorta dies erat cū hæc gererent. Ecce faces belli inq; dies aderat cū Curio & Marcus Antoni tribuni plæbis ex urbe depulsi: q̄ partē cæsaris defenderēt Ariminū uenerūt cōtumelia se affectos querētes apud cæsarem: quia fortuna etiā uolebat: ut iuste bellū atq; arma mouisse uideret cæsar. Nā cū senatus cōsul to deliberaretur: ut successor cæsari mitteret Marcus Antonius & Curio & Quintus cassius. quoniā intercedebāt: ne illi successor eligeret: i curia primū quidē grauiter repræhensi sunt: & deinde cum in ppositio suo per stare uellēt: senatus cōsul to a cōsulibus ex urbe pulsi sunt. Vnde ariminum uenerunt cōquerētes apud cæsare

de mi
sari ad
cederet
pianus
multo
lus: u

Rūpū
Esse du
Expulsi
Victo
Hosia
Audax
Vox q
Ausu
Vtque
Consp
Cæsar
Traxi
Iusera
Sed p

tu affi
mercen
irritas
pulsiss
dignitat
nes annu
cus Ant
dubius
ra: deop
bo. ga f
piti urb
ne succ
de dicit
chis cōt
ānotrib
buerat
ceret. H
be. Cu
causas
uoxpo
bitabat
cæsare
tur illū
uocedū
ro senat
riam: ut
stra dicit
gestū illi
tes tuas
T. Tati
rū conu
bello leg
e ciuitat
restitu

LIBER .I.

de iniuria sibi illata a romanis: hinc multo magis indignatus est cæsar cōtra romanos. Duo fuere marcelli cæ-
sari aduersantes & consules ambo: primus Claudius marcellus qui teste Suetōio retulit ad senatum: ut ei suc-
cederetur ante tempus: quoniam bello confecto pax esset: ac dimitti deberet uictor exercitus: uerum ut Ap-
pianus refert: hunc Marcellum pompeius orationis placabilitate & beniuolentiæ simulatione cōpescuit. Nec
multo post alter Caius Marcellus in consulatu successit fratri patrueli suo claudio Marcello: & amilius Pau-
lus: una cum eo ad consulatum eligitur. Tribunus uero curio: & ipse inimicissimus Cæsari: populo acceptus:

Rūpunt fata moras: iustos fortuna laborat
Esse ducis motus: & causas inuenit armis.
Expulit ancipiti discordes urbe tribunos
Victo iure minax iactatis curia gracchis
Hos iam mota ducis: uicinaque signa petētes
Audax uenali comitatur curio lingua.
Vox quondam populi: libertatēque tueri
Ausus: & armatos plæbi miscere potentes.
Utque ducem uarias uoluentē pectore curas
Conspexit: dum uoce tuæ potuere iuuari
Cæsar ait partes quanuis nolente senatu
Traximus imperiū. tūc cū mihi rostra tenere
Ius erat. & dubios in te transsere quirites.
Sed postquam bello leges siluere coactæ

tu assidentes quicquid acerbius ab ullo patiant. ii celeriter nocte iam multa clanculum ad cæsare uenere: curru
mercenario aduecti seruilibus amicti uestibus: quos cæsar eo habitu idutos exercitui ostendit: uerbis milites
irritas: quod uiros tam p̄claros: tāq̃ ingentia operatos hostes iudicassent ac p̄ ipsis uerba facientes turpissime ex-
pulissent. Hæc tāgit Lucanus. Antonius tamē iussu cōsulū postq̃ e tribunali descendit: questus q̃ sacro sanctā
dignitatē cōtumelia affecissent: e senatu egredit̃: bella: occisiones: proscriptiones. ciuiū fugā: bonorū publicatio-
nes annuncians: execrationes etiam impias extulit i eos qui harum regū causam attulissent. Ecce facies. s. Mar-
cus Antonius Curio & Cassius tribui plæbis. Dubiæ menti: nō q̃ cæsar dubius esset bellū suscipet an nō: sed
dubius erat quid faceret: immo illis hoc exploratū erat: unde menti cæsaris potuerūt addere stimulum. Fa-
ta: deorū fortuna. Cunctasq̃ pudor. quia si q̃ pudor inerat mēti cæsaris illi n̄ penitus sustulerant. Iu. for. la-
bo. q̃a fortuna uidetur hoc uoluisse ostendere: ut bellum iuste mouere uideret cæsar. Armis. i. bellis. Anci-
piti urbe: quia pars Cæsari: pars Pompeio fauebant. Discordes trii. An. Cas. & Curionem: qui intercesserant
ne successor cæsari in galliam mitteretur. Victo iure: tribunitio: quia tribunitia potestas erat sacrosancta: un-
de dicit curia minax: quia iure nemini tribuno plæbis poterat nocere. Iactatis: impropertis quia quod grac-
chis cōtingerat tribunis: idē & uobis cōtingit quia expulsi estis e curia. Hos iam: dicit curionem qui superiore
āno tribunus fuerat se illis comitē dedisse. Hic Curio plurimū eloquētia ualebat & cōtionē sæpe ad plæbē ha-
buerat: ut seditionē in populo faceret: his stimulis impulsus cæsar ē: ut quod aīo concepat. Nunc tandem effir-
ceret. Hos. s. tribunos plæbis. M. Antonium & Qu. Cassium. Vicina: quia Ariminū est haud procul ab ur-
be. Curio audax: quia ausus est cōtra senatus auctoritatē partes cæsaris defendere. Venali lin. quia causidicus
causas p̄rio egerat: illi linguā uendere dicuntur qui p̄rio causas agunt i foro. Vox quōdam po. i. tribunus: quia
uox populi ē tribunus plæbis: eo q̃ agere solet de commodis plæbis. Libertatem. s. contra nobilitatem nō du-
bitabat senatui & patriciis si opus esset resistere. Poten: nobiles. Utq̃: quia tali erat ingenio & eloquentia: ut
cæsarem uidit cogitabundū & incertū: quid primum quidue secuudum aggredieretur: his uerbis quæ sequū-
tur illū aggressus est. Voluentem: cogitantem. Varias cu. quia i diuersas partes cogitās trahebatur. Dum
uoce: dum oratiōe mea factionē tuam potui defendere. Traximus: produximus imperium tuum: etiā inui-
to senatu: ut & prouinciā galliam cum imperio teneres. Nolente senatu: ut tibi successor mitteretur. Impe-
rium: ut dux esses. Tenere rostra: rostra erāt sedilia in foro: ubi tribuni plæbis cōcionari solebāt ad populū: ro-
stra dicta sunt: q̃a deuictis Antiatribus bello nauali a romanis anno urbis q̃dringentesimo & sextodecimo sug-
gestū illud. i. sedile erat ornatū rostris nauū. Dubios q̃ri. quia cōcionibus crebris ego romāos incertos: ad par-
tes tuas transtuli. Dubios: an tibi an pōpeio faueret. Quirites romāi. dicti sunt a curibus ciuitate sabinoz. nā
T. Tatius & romulus cum paribus auspiciis imperium ro. regerent: Romulus ut sibi beniuolentiā sabinoz
rū coniungeret ro. oēs a curibus urbe sabina grites appellari uoluit. Sed postq̃ ait o cæsar ubi oppressæ sunt
bello leges: nec potuimus pro magistratu nostro agere quæ ad dignitatem tuam spectarent: per uolentiam
e ciuitate expulsi: ad te confugimus: in te spem nostram omnem reponentes. Ut tua uictoria nos in patria
restituatur. Leges siluere: quia contra bellum & arma leges nihil ualent. Nam leges silent inter arma.

PHARSALIAE

Pati, q. uol. exi. non inuiti: sed nostra sponte libenter exulamus cā tua. Faciet uici. sed uictoria tua uos qui hostes iudicati sumus ciues restituet. Dum trepi. arguit a facili nā cū exercitu tuo romā iuaferis pompeii & alios romāos armatus & paratus iperator inermes offendes: facile ergo erit illos subigere. deide arguit a mino ri ad maius. Si maior labor fuit: maius q. piculū debellādi galliā. q. minus erit i debellāda roma: debes ergo hāc rē suscipere o cāsar. Partes. s. cāsar & pōpei: quā in dubio sunt. Tolle moras: q. nocuit semp differre para tis catholica sententia est. Par. la. si par esset labor & periculū in capiēda roma: quantus fuerit in debellāda gal lia: appeteret oporteret oīo: quia maius pmiū cōseque reris: sed cū plus laboris plusq. periculi in debellanda gallia: q. i capiēda ro. sit: minus tamē fuit pmiū. Pre tio ma. quia ubi labor & piculū sunt: pretiū maius ap petiū. Metus: p piculo posuit a pcedēti id qd sequit.

Bellatē: probat q. maior fuit labor in debellāda gal lia: q. roma capiēda. Pars quota. q. d. minima. sic luue na. Quāuis quota portio fecis achāæ. Geminis lu. q. p decē annos occupatus fuit i debellāda gallia: q. ē minima pars terraz: sed paruo tps spacio romā cō parare poteris: & dclerat p cōparationē: quia cū ingē ti labore galliā per decenniū debellaueris: triumphū tantūmō tibi dā nō potuit: sed uicta a te roma te do minū terraz faciet. Lustrum: ē spaciū qnquēni græ cæ ολυμπιον. Facili euentu. i. nō laborioso exitu: q. facile finire bellū erit imperatori. Tibi roma su. or. capta roma dominus eris terraz: cū ex Gallia tantū mō iuidiā sis cōsecutus. Nūc. i. debellata gallia. Lō gi tri. q. sic triūphare solebāt: ut currū auratū & albis equis ueherēt: & lōgus ordo captiuoz triūphātes an tecederet. Remeātē. s. deuictis hostibus. Capitolia lau. nā in capitoliū lauro coronati triūphantes uehe banf. Liur cun. ne. quia nihiles cōsecutus ex illa ui ctoria nisi inuidiā. Liur: p cā effectū ponit. nā inui dia facit hōies liuidos: quo nullū genus hōium est p niciosius. Edax: q. rodit sese: & alios: unde Isocrates φερονοςσι. μεσιον καρπον τοισ εχουσι: hoc solum iustū habet inuida q. inuidū prius pungit. Gentēsq. su. & (si diis placent) inquit: nō poteris uicisse impune: q. tibi pōna erit uicisse hostes: alii uero solēt prēmia hñe. Decretū: deliberatum. Genero: Pōpeio. iuidio se dixit. Socēz: cāsarē. Partiri orbē. s. cum genero tuo. sed solus habere potes. Sic hāc: oīo curiōis uim maximā psuasionis habuit: nā aio spōte sua cōmoto facile erat stimulos addē. & p similitudinē nō aliter ingt cāsar incitatus fuit: q. cursor sonipes in olympicis certaminibus: q. quis sit arrectus aio ad cursum: tamē ubi clamorem circūstantiū & flagella audiuerit: multo magis cursu rapitur. Prono: q. Cāsar quis spōte ira tus esset: tamē addidit stimulos. Eleus soni. i. equus cursor apd Elidē ciuitatē arcadiā: ubi olympia iouis cer tamina apud olympū montē singulis lustris celebrabānt: ad quā cursores & pugiles cōueniebāt. Carcere: p carceribus: carceres est locus & meta ubi arcentur eq: anteq i cursum emittantur. & dicif: quasi acer ab arcēdis equis. Clauso: q. adhuc linea recta teneatur. Carcere cla: retentis eqs. Foribus. s. carcerū. Laxet repagula: quia toto pectore procliuis lineam percutit: ut transfiliat: sed tamen ab auriga detinetur. Conuocac: nunc di cit quomodo ad concionem exercitum suam conuocauerit. Oratione sua ad bellum icitaturus. Cum igitur magno strepitu milites conuenissent: uultu & dextra illis silentium imposuit: ut significaret apud eos oratio nem uelle habere quibus tacentibus: sicut cāsar incipit. Maniplos: manipuli dicunt ordines militū. collecti in principio fuerunt centū tantūmō: & cēturiones p̄erant manipulis. deinde Tarquinio regnāte aucti sunt. Nā ex duobus factus est unus. s. latino & romano. nam romani & latini cū adhuc pauperes essent hastis fecerūt ma nipulos herbæ illigari: & eas pro uexillis sequebātur. Ouidius Pertica suspēsos portabat lōga maniplos. Vn de manipularis noīa miles hēt. Signa: uexilla. Trepidū: trepidatē timore uel festinū. ut Ne trepidate meas teu cri defendere naues. Turba. i. multitudine militum: quā magno fremitu concurrebat. Bellorum o. s. a be niuolentia principium facit commemorans fortitudinem & uictoriam militum. Illuc autem tendit indiz gnum esse ut uictores exilio mulctari: hostes patriæ iudicentur. Socii: proprie socius in laborem dicitur. & bene separem illis facit. Mille perī. multa finitus pro infinito. Decimo iam uincitis anno: quia per decē an nos galliam subegit populo romano & illiricum Germaniam & britaniam. Arctois: idest septentrio nalibus: & propter Germanas trās renum incolentes dixit. Sub alpius actæ: Quia ibi omnia gelu rigent.

Pellimur e patriis laribz. patimurq. uolentes
Eixlium: tua nos faciet uictoria ciues.
Dum trepidant nullo firmata robore partes
Tolle moras. semper nocuit differe paratis.
Par labor atq. metus precio maiore petuntur.
Bellantem geminis tenuit te gallia lustris.
Pars quota terrarū: facili si praelia pauca
Gesseris euētu: tibi roma subegerit orbem.
Nūc neq. te longi remeantem pompa triūphi
Excipit: aut sacras poscūt capitolia lauros:
Liuor edax tibi cūcta negat: gētesq. subactas
Vix impune feres socerum depellere regno
Decretum est genero: pa rtiri nō potes orbem:
Solus habere potes. sic postq. fatus & ipsi
In belum pronō: tantum tamen addidit irā:
Accenditq. ducē: quantum clamore iuuatur
Eleus sonipes. quauis iam carcere clauso
Immineat: foribus. pronusq. repagula laxet
Cōuocat armatos extēplo ad signa maniplos.
Vtq. satis trepidum turba coeūte tumultum
Composuit uultu: dextraq. silentia iussit.
Bellorum o socii qui mille pericula martis
Mecum ait experti decimo iā uincitis anno.
Hoc cruor arctois meruit diffusus i aruis actæ
Vulneraq. & mortes: hyemesq. sub alpius

Non
tur: non
bal eni
cisalpin
lo fuerit
citiā ab

Nō fecu
Concu
Hannib
Inclasse
Iussu
Marce
Galloru
Mecū
Tentat
Milite
Marce
Scilice
Conti
Ille reg
Ille se
Qui
Acu
Nescit
Iudiciū
Atq. au
Pompe
Nūc q
Bella

pcipue i
ciabunt
Empti
tantas o
umpha
Cn. Pon
anno q
& finen
tigit qu
minum
gocia su
eē legē
Famen
se forum
lone cau
ut militi
mloside
leges: u
Nunc
gerere p
yllam
ctionis

LIBER .I.

Non secus uidete q̄ in grati sint romāi. nam quibus prēmia uictoriæ debent: eos etiā tanq̄ hostes persequi-
tur: non certe maiore ui Hannibalem persequerentur q̄ nos persequi statuerunt. Transcenderet al. Hanni-
bal enim expugnata sagunto trans alpes exercitum duxit: & cū nulla parte in Italiam trāsire posset: in galliam
cisalpinam descendit: & urbi romæ per. xvi. annos bella & clades in numerabiles intulit: ut in maximo preicu-
lo fuerint romani: & fere uicti. Implentur: suppleñt. Tyrone: tyro nouus miles dicit: significat nouū exer-
citū ab aduersariis cōparari: & rapit eos in odiū q̄ sint crudeles: & in inuidiā: pp̄ potentiā & factiōes eorū qui
bus benefactorē insectantur. In clas. pp̄ naues fabri-

Nō secus igēti bellorū roma tumultu. actæ
Concutitur: q̄ si pœnus transcenderet alpes
Hannibal: implētur ualido tyrone cohortes:
Inclassem cadit omne nemus: terraq̄ mariq̄
Iussus cæsar agi: quid si mihi signa iacerent
Marte sub aduerso: ruerētq̄ in terga feroces
Gallorum populi: nunc cū fortuna secundis
Mecū rebus agat superiq̄ ad summa uocātes
Tentamur: ueniat longa dux pace solutus
Milite cum subito: partesq̄ in bella rogatæ
Marcellusq̄ loquax: & nomia uana cathonis
Scilicet extremi pompeium emptiq̄ clientes
Continuo per tot satiabunt tempora regno:
Ille reget currus nondū patientibus annis:
Ille semel raptos nūquam dimittet honores:
Quid iā iura querat totū suppressa p̄ orbem
Ac iussam seruire famē: quis castra timenti
Nescit mixta foro gladii cū triste minantes
Iudiciū insolita trepidum cinxere corona:
Atq̄ auso: medias perrumpere milite leges:
Pompeiana reum clausurunt signa milonē:
Nūc quoq̄ ne lasum teneat priuata senectus
Bella nefanda parat: suetus ciuilibus armis:

candas. Agi: ipelli. sē iussus. Quid. s. facerēt. si a gal-
lis uictus & fusus fuisset? q. d. nullo pacto me in colu-
mē paterentur. Feroces. s. ingenio & uictoria. Rue-
rent in ter. i. me fugientē persequerent. Nunc: post
procemium uenit ad argumenta: quibus ostēdat fa-
cile posse uinci iuidos & obrectatores: & arguit a fa-
cili: q̄ impatores & nouis militibus instructos minore
labore uincere possent: cū ipsi sint ueterai & in armis
diu uersati. Ad sūma: ad maximā dignitatē & glo-
riā. Tētamur: ipedior & iritor ad bella. Veniat dux:
trahit in cōtemptiōē aduersarios: & primo ostēdit
idoneū nō esse pompeiū ad bella: q̄ fortasse illis dif-
ficilius uideri poterat: q̄ Pōpeius uir bellicosissimus
& bellicæ artis pitissimus uinci deberet: sed in cōtra-
riū probat dicēs lōga pace desuetū esse a bellis geren-
dis. Solutus: a pristina bellicæ artis laude. Milite cū
su. cū tyrone paulo ante parato q̄ facile supetur. To-
gatæ: nō armatæ. Partes: ut senatores. Marcellusq̄
lo. hoc dicit ne aliq̄ miret mirū immodū q̄ cōsules
& senatus sequeant pōpeiū: & iter ceteros maxime
cato: cuius sentētia probari posse ab oibus uidebatur.
Marcellus. n. cōsul erat & Serui. Sulpitius quo tpe bel-
lū ciuile nuntiātū est: q̄ primi fuerūt cōsules qui retu-
lerūt de successore Cæsari mittēdo. Sed tribuni plæ.
Marcus Antōius & Cassius & Curio itecesserat. Lo-
quax: quia marcellus nimia eloquētia fretus cōtra cæ-
sarē nō in arma pcedendū diffiniuit: sed Cæsari mit-
tēdū successorē ut priuatus exercitu rediret: & legio-
nes dimitterent. Et nomina ua. cato. nō pōt negare
quin magna apud hōies habeat Catōis opinio: sed li-
cet magna sit: tamē uana & mendax. Scilicet: licet in
odium adducit pompeiū: & i inuidiā: tamē hoc loco

p̄cipue id facit: q̄ dicit illū ante tps cliētes largitiōibus corrupisse: quibus fretus audet oīa p̄ p̄liū facere. So-
ciabunt. i. si semp clientibus fuerit sociatus pōpeius oī tpe regnabitur: q. d. nō. Extremi: humiles & abiecti.
Empti. s. largitionibus quos sibi pecuniæ largitionibus subiectos fecit: significat ergo ambitioē pompeium
tantas opes adeptū esse. Tempora re. i. ab adoleſcentia usq̄ ad senectutem. Reget cur. i. triūphabit: quia tri-
umphare erat cæsis hostibus imperatorem curru sublimem uehi albis equis i Capitolium. Honores: nam.
Cn. Pompeius in aphrica Caiū Domitiū & hyarba regem libyæ bella moliētes interfecit: & uigesimo quarto
anno quod nulli romanorū contigerat: triumphauit. Nunquā dimittit hono. nunquid tyrānus semp erit:
& finem dignitatibus nunquā ponet? Suppressa: subiecta. s. potestati suæ. Iussa famē: legem frumētariā te-
tigit quam Cicero defendebat. Cn. Pompeiū annonæ præfectum: terræ marisque quātum romāi tenebāt do-
minum fecerunt: unde & portus oēs & merces: fruges: comitiq̄ & totius agriculturæ negociationisq̄ ne-
gocia sub sua potestate erant: unde Clodius cauillari cœpit sic pompeio & dicere. Non ppter famem scriptam
eē legē: sed ut lex scriberetur factā esse famem. Per orbem totum. sicū dominus terræ marisq̄ pōpeius esset.

Famem. s. cum præfectus ē annonæ factus. Quis castra: quis nescit pompeiū militibus armatis circundedit
se forum: & iudicia armis suis subegisse: quo tempore se ptus erat corona militum milo. unde Cicero pro Mi-
lone causam dixit: & ocioso clodio: legem tulit pom. ut de cæde quereretur in appia uia facta. unde factum est
ut militibus armatis sibi iura fori subiceret. Gladii mi. armati milites: instrumenta pro miltibus. Trep-
milo: idest dubiam: quia incertus erat milo absolueretur ne: an tolleretur: & in exilium missus est. Medias:
leges: idest communes. Pompeiana signa: quia exercitus pompeii circundedit forum. Reum: accusatum.

Nunc quoq̄: adeo inquit facile per uim omnia facere fuit pompeio: & cum in senectute sit bellum quoque
gerere possit. Adducit in inuidiam. Lassum: senio confectum. Priuata: sine magistratu. Ciuilibus ar: quia
syllam secutus est ciuilia bella gerentem contra Marium. Docilis: peritus. Syllā ma. scele. nam contrariæ fa-
ctiōis fuit pōpeius. s. syllanæ: cæsar uero marianæ. sylla: auctore Suetonio: cæsari multos marios iesse dixit.

PHARSALIAE

Magistrū sce. ad irrisiōē dicit. nam syllam perniciosissimus & crudelissimus omniū romanorū fuit: q̄ tot milia romanorū in cāpo martio cecidit & multos nobiles ac patricios uiros īterfici iussit. Vtq̄ ferā: apostrophat ad pōpeiū: & p̄ similitudinē cedis audū fuisse ostēdit: nō aliter: q̄ tigres: q̄ cū semel armētoz sanguinem hauserit: faciri nō possit: sic & tu Pōpei cū ciuilia bella tractare cōpisti ab eis desister nescis. Sitis. s. sanguinis. Tigres: aīalia sūt tremēdā crudelitatis q̄ i Hyrcāia abūdāt: specīē p̄ genere pōit: ut Vir. Hyrcāzq̄ ad morūt ubera tigres. At eaz̄ truculētia maxime pbat: cū maternis curis īcitā: cū catulorū īsistūt raptoribus & (ut dicit Solinus) succedāt tibi egres licet: & astu quātolibet fuga amoliri p̄dā uelit: nisi i p̄sidio maria fuerint: frustra ē ausū oē notā frequētissime: si q̄do latrōes suos asportatis catulis renauigātes uidēt in littore: irritata rabie se dare prācipites uelut propriam tarditatem uoluntaria castigantes ruina: quanq̄ de foetu uniuerso uix unus quāat subtrahi. Ferā: crudeles. Hyrcanā: nā Hyrcāia ē puincia scythaz̄ i asia. Lustra: cubilia feraz̄. Posuere: p̄ de. Altus: p̄fūdus: q̄a ex multis armētis sanguis effūdīt. Armētoz: p̄pōdaicus uerus. Sitis durat. i. sic auiditas cedis tibi p̄māet. Lambere ferz̄: p̄sistit i trāslatiōe. nā tigres labūt sanguinē feraz̄. Syllanū. i. syllā quo tpe gessit bella ciuilia cōtra mariū. Nullus: p̄ nō ut apud Terentiū: nullus sū p̄ non: sic & pōpeiū s̄ semel assuetus bibere & seq̄ sanguinē syllā māluefcere nō pōt. Quē tamē: cū ita regnare cōpīs & oīa p̄ uim facer̄ nūqd̄ tadē iuēiet hēc tua potentia finē? Quis sce. mo. sed si īngt nulla rō adducit: ut exuas tyrānidē saltē exēplū tui m̄i syllā q̄ p̄petuā dictaturā deposuit: te doceat: q̄a cū syllā nō ēte q̄escere nō posset: amicis suadētibz̄ dictaturā deposuit: ut p̄fūde dormire posset. Tamē: anacoluthō est: cōplet̄ quis assuetus sis bellis. Modus: finis. Regno. i. tyrānidi iuidiose dixit. Post cilicas: diminuit res gestas pōpeiū: & dicit nūqd̄ deuictis barbaris: etiā cōtra me bellū pōpeiū suscipiet: & postq̄ externorū regū puincias multas supauerit: ego ne ultima puincia debellāda pōpeio: demādabor a senatu: q̄. d. i. d. i. gnū ē cū cōtra hostes arma sūperit cōtra ciuē roma: nū arma sumere. Cilicas. i. pyratas. cilices populi fuerūt minoris asiā quos pōpeiū supauit. nā cū oīs maritimā regio eius īpio subiecta ēēt. adeo illi pyratā īfestū reddiderūt mare: ut iterdū usq̄ ad tiberis hostiū puenirēt: ibiq̄ p̄torē populi ro. cū falsibus cōpint: hāc idignitatē cū nō posset amplius pati romāi pōpeiū īpatorē delegerūt: ut maritimā regionē oēm subigeret oēlq̄ pyratas suparet. Vagos: huc & illuc discurretes pyratā at a grāco dicti sūt. πειραται. a trāseūdo: q̄a naues mercatorias ex trāuerso trāseūtes īuadebāt. Pōtica. i. pōti q̄a pōti rex Mithridates fuit cōtra quē missus ē pōpeiū: & p̄ Colchos fugiētē cōpulit i bossorū thraciū. i. Cōstātino poli: q̄ dicta ē Bizātiū: & redacta i formā puiciā postea filius Mithridatis noīe pharnax p̄ri bellū ītulit. q̄ i tur re obsessus ueneno cui assuefecerat usq̄ a puero se īterficer̄ uoluit: sed cū nihil p̄ficeret a gallo p̄cussore necem īpetrauit. alii tamē acutissimo ueneno extinctū ferūt: quos hic Luca. seq̄. Barbarico ue. q̄a nō soliti fuerūt romāi uenēo gerere bellū: sed armis. ergo barbarorū fuit bellū nō romāorū cogē hostes ad uenenū. Quod nō: iniustā cām belli dicit: q̄a uidelicet noluerim arma depōf. nā cū cāsar triūphū peteret: nō solū nō obtinuit: sed hostis p̄riā iudicatus ē. Mihi si merces: sumit argumētū ab honesto. nā cū uolumus p̄suader̄ exēplis aliquid solemus ab uli. uel ab honesto uel a facili arguere. hic arguit ab honesto & a iustitia cuius partes sūt. i. i. i. Prudentia: iustitia: Fortitudo: & Modestia: & a partibus iustitiā naturalis q̄ sūt sex. s. religio: pietas: gratia: obseruantia: ueritas: iudicatio. grā ē benemerētibus suā debita munera reddere. sed mihi nō mō reddiderūt debita gratiā munera uez̄ p̄ rep. bene gesta hostis adiudicatus sum. sed grā q̄ mihi debet nō reddatur mihi: sed saltē his militibus qui sanguinē suū pro repu. effunderūt: captat beniuolentiā a militibus suis cāsar: cū dicit nō magni facio: q̄ mihi p̄mia sint adempta: sed his reddant̄ qui impiū populo ro. pepererūt sanguine suo. Nō cū duce: excepto duce. i. nihil prāmii dux habeat. Sub quolibet: me relicto. Conferet: si prāmio suo milites in iuuentā priuent: cūq̄ ad senectutē puenerint: unde uiuent: & quibus facultatibus senectutē suam sustentare potuerūt: q̄. d. nullis Exanguis: & p̄pter aetatem & p̄pter bella quibus sanguinem suū effuderunt. Emeritus: dicit̄ qui debita militiā munera cōpleuit. Veteranus: dicitur qui diu bella gessit: & belli peritissimus est: cui cōtrarius est tyro. An melius: obiicit pompeio q̄ cilicas quos maritimo bello supauerat in colōiā misit: sed hoc fecit pōpeiū: ne itez̄ cōgregati mare īfestum redderent. Melius. s. q̄ uos o Ro. honestius ne uideref uobis q̄ pyratā coloniā primi capiat: q̄ ipsi milites ro. q̄ p̄ priā sanguinē suū effunderūt: Tollite: postq̄ probauit cāsar posse aduēlarios nō magno labore superari: & causam suā satis honestā esse. nunc quasi cōcludit & adhor

Edocilis syllam scelerum uicisse magistrum.
Vtque ferā tigres nunquam posuere furorem
Quas nemo hyrcāo matrū dū lustra sequū
Altus cāsorū pauit cruor armentorū
Sic & syllanum solito tibi lambere ferrum
Durat magnā sitis. nullus semel ore receptus
Pollutas patitur sanguis māluefcere fauces
Quem tamen inueniet tā lōga potentia finē?
Quis scelerū modus ē? ex hoc iā te īprobe re-
Ille tuus saltē doceat discedere sylla.
Post cilicas ne uagos: & lassī pontica regis
Prælia barbarico uix consumata ueneno.
Ultima pompeio dabitur prouincia cāsar.
Quod nō uictrices aquilas deponere iussus
Paruerim? mihi si merces erepta laborum est
His saltem longi non cumduce præmia belli
Reddantur. miles sub quolibet iste triūphet
Conferet exanguis quo se post bella senectus
Quæ sedes erit emeritis? quæ rura dabuntur
Quæ noster ueteranus aret? q̄ mœnia fessis?

atur n
& cū n
habet
utēti
quæ en
tur: nō

An me
Tollite
Viribu
Omni
Nā ne
Detra
Dixera
Secum
Qua
Frang
Duct
Læliu
Serua
Scilic
Nom
Qu
Cong
Dū mo
Et dum
Degen
Vsq̄ a
Duc a

rionē i
mipili
seruallē
corona
uariq̄ s
& mult
quali d
uicisci
nes ab
res: D
bes pat
gu: ne
publica
ceat ciu
giones
mio frig
amot
tes quā
soli fac
locorum
ratur. al
tus es q̄
Cāsar d
rā brita

LIBER .I.

tatur milites: ut signa contra hostes ferant: quæ uincere didicerunt cū præsertim sibi deos adhuc fauere dicat: & cū non id agat ut ciues subigerentur: sed ab his libertatē defendat. Tollite tol. conduplicatio uehementiam habet. Iam pridē. q. d. non expectate adhortationem meā. Victicia. i. quæ uincere consueuerunt. Viribus utē. i. uires habendæ sunt contra hostes. Arma tenenti. i. armato qui negat dare quod iustū ē: armatis dat: quæ etiam iniusta sunt. Nec numina de. non agimus contra deos si iusta causam suscepi. Nec præda quæritur: nō quærimus inquit subigere libertatē populi ro. immo tyrannos detrahere. Neq. regnum: nō ideo bel-

An melius fient piratæ magnæ coloni?
Tollite iam pridem uicticia tollite signa.
Viribus utēdū est quas fecimus. arma tenenti
Omnia dat: q. iusta negat. nec numina desunt.
Nā neq. præda meis neq. rēgnū quærit armis:
Detrahimus dominos urbi seruire paratæ.
Dixerat. at dubiū nō claro murmure uulgus
Secum incerta fremit: pietas: patriiq. penates
Quāquā cæde feras mētes animosq. umētes
Frangunt: sed diro ferri reuocant amore:
Ductorisq. metus summi tum munera. pili
Lælius emeritique gerēs insignia doni.
Seruati ciuis referentem præmia quecum.
Scilicet exclamat. romani maxime rector
Nominis: & ius & ueras expromere uoces:
Quod tam læta tuas tenuit paciētia uires
Conquerimur. deeratne tibi fiducia nostri?
Dū mouet hæc calido spirātia corpora sanguis:
Et dum pila ualēt fortes torquere lacerti
Degenerē patiēre togam: regnūq. senatus?
Vsq. adeo miserum est ciuili uincere bello?
Duc age p. scythiæ populos p. inhospita syrtis

tionē itroduct exclamationē ab exordio qd uitiosū ē: id aiā facit apud ouidū. Munera. i. officia. Pili summi. i. primipili cui perat cetero a pilo telo romano. Insignia: Ornamenta. Doni emeriti. i. coronæ ciuicæ. nā qui ciuē seruasset: coronā ex q. t. cu. assequēbat: quæ ciuicā dicebat: siebat etiā ex illic quod genus supiori proximū est. corona autē obsidionalis fuit: quā ii qui obsidione liberati fuerāt: dabant ei duci: a quo seruati fuissent: obferuariq. solitū ut hieret e gramine: quod in eo loco generatū ē: intra quem clausi fuissent qui obsidebant: suere & multa alia coronag. genera. ut li. v. a Gelio ostenditur. Referē: representatē. Ro. ma. duc. o. cæsar inquit quali de uoluntate tuo rū militum dubitasti: immo ipi conquerimur: q. nimium patiens fueris hanc iniuriā ulcisci. Vis. i. potestas. Veras uoces: Quali liceat uincere sententiam suam. Læta patiē. q. lentos faciat homines ab effectu. Deerat fiducia: ideo tardus fuisti iniuriam tuā ulcisci: q. de animis & mētibus nostris dubitares? Dum mouet: dū uiuimus: dū arma fixisse possumus togati romani tibi tua præmia auferāt: q. d. non debes pati. Hic san. ὅρκ. τῆος Mouet corpo. secundum opinionē philosophorū: qui dicebāt sedē animæ in sanguine positā esse. unde Vir. & uitam multo cū sanguine fudit. Dege. tog. i. uiles & inertes togatos ro. qui rē publicā occupauerunt. Regnumq. se. i. patiēre. ut senatus regnet? Miserum. s. est uincere bello: quāsi nō deceat ciuile bellū mouere: cum te contra æquitatem opprimunt. Duc age: duc me per omnes populos: per regiones inhabitabiles: non dubito te semper quocunq. uoueris sequi. Scythiæ: frig. dissimæ regionis: quæ nimio frigore riger. Per inhospita syrtis: in libya ubi syrtis sunt loca quæ nauigari non possunt. Vnde dicunt ὁπποῦ αὐπρεῖσι. traho: quia propter nimiam harenā desiccatur unda & riuos in sicco destituunt: Inter syrtis quāuis terra pergentibus iter (auctore Solino) syderibus destinatur: nec aliter curius patescit: nam putris soli faciem aura mutat: & minimo licet uento: tātam diuersitatem flatus efficit: ut subinde peruersis syrtibus locorum nulla inditia agnitioni relinquuntur. Vtræque syrtis ducentis quinquaginta milibus passuum separatur. aliquāto clāmētior quæ minor est. Libyæ sitientis. i. usq. ad torrentem zonam. Hæc manus: an oblitus es q. non dubitauimus causā tua transire rhenum? Victum orbem. i. cum in britannos usq. exercitum Cæsar duxit: & eos imperio Ro. subegit: quāsi in alterum orbem terrarum trāsierit nam extra ambitum terræ britannia est. Oceani: nam in oceano occidentalis posita est britannia. Fregit rhenum: Quia pōte uinxit

PHARSALIAE

rhenum. xi. dierum spacio: & transiit in germaniam. Arctoo: Septentrionali ubi habitant germani. Iussa: seq: Ita inquit uolo sicuti necesse est imperia tua & iussa sequi quia iureiurando adducti sumus sequi imperatore quocunque nos duxerit: nam quemadmodum necesse est ut uereamur: ita mihi est animus atque uoluntas te sequi quocunque uolueris: possum autem: ideo uolo. Nec ciuis: ubicunque fuerit ille contra quem signa belli canis iusseris: ille non ciuis meus erit: sed hostis. Classica: signa bellica. Per signa: hic significat magna suae uoluntatis uehementima Lelius: ut sequatur non modo quocunque impulerit Caesar: sed si iusserit occidere parentes: & filios: & uxorem & uxoris grauide ex uentre infantem eripere: nihil se reculaturum: quo minus imperio caesaris pareat. Decem castris: Decem bellis a praecedenti quod sequitur. nam decem bellis uictor fuit caesar scilicet in britannia: Gallia: Germania. Primum bellum gessit contra eluetios: ligures. Secundum contra germanos. Tertium contra belgas. Quartum contra neruios. Quintum contra liperas & teneritas. Sextum contra hispanos trans rhenum: Septimum contra britanos. Octauum contra aliorzines. Nonum contra Ambianes Decimum contra eos qui auaricum uenerunt: ut eam obliuione liberarent. haec bella gesta sunt a caesare. Per tuos triumphos: per tuam uictoriam. Iug. par. i. si patrem fratremque iusseris occidere. Inuita dex: inuitus quidem hoc faciem: sed tamen si iusseris faciam Pleno partu. i. in uiscera grauidae coniugis. Si spoliare: si iusseris etiam mihi spoliare templa deorum facile paratus ero non solum illa diripere: sed comburere. Castris: militaris. Numina monetarum. i. templa lunonis monetarum quae moneta appellata est cum terremotus factus esset: & a sua plena fertur uoce illa ab aede iunonis ex summa arce audita: ideo monetam iunonem appellatam fuisse dicunt a monedo. unde sus plebs & grauida illi imolabat. haec Cicero in li. de diuinatione refert. Numina: templa iunonis monetarum. Castra: etiam tuo iussu uo caesar contra patriam bellum gerat. Ponere: Opponere. Tyb. thusci. q. flu. plabif romae & originem habet a thuscia. Metator: castrametator. Audax: contra iura non dubitabo: patriam inuadere. Tu quocunque: quocunque moenia oppugnari uolueris paratus ero. & arietem si opus erit ad moenia expugnanda impellam. aries ad similitudinem arietis aialis dictus est. nam aries aialis est qui capite urget obstaculum. deo huic instrumentum nomen a similitudine rei impositum erat: & feratus erat in extremitate: ut specie preberet capitis arietini. nam tigillum ferratum in capite suspendebant unde retrahentes maximo impetu remittebant: & eo pacto saepe urbium moenia euergebant. Actus: impulsus. Effundere: Euertere. Sit roma: id est non dubito etiam romam euertere si iusseris. His: Nunc uerbis inquit leui omnis exercitus consensit xepio tonitruum id est eleuatio manuum facta est: ut significarent sese promptos esse in quacunque re quam ipse caesar imperaret. Cohortes: Legio diuiditur in tribunos: praefectos: centuriones: decuriones. Legatus dicitur qui praest legioni Tribunus mille militibus praest: Praefectus praest cohorti: quae constat ex quingentis & quinquaginta militibus: Centuriones praesunt centum militibus: Decuriones turmis equitum. His: Scilicet uerbis laelii. Manus: Quod signum est probari id quod dictum fuerat ab imperatore. Clamor: non solum manu probabant quod caesar dixerat: sed clamore quem tantum fuisse dicit: quantus solet fragor esse arborum cum ueneus per syluas magno impetu fiat. It: ascendit. Thracius: Quia thracia est in Septentrione unde boreas flat. Rupibus: collibus. Ossae: montis thessaliae. q. olim centaurorum sedes fuit: tanta pirorum copia ut ramorum flexu & reflexu tonitruum repraesentet Solinus. Fit sonus: cum uentus spirans arbores uertit: qui redeunt in statum suum sonum faciunt. nam flectuntur & redeunt. Curro: pro curuatis roboribus. Redeuntis: In statum priorem. Caesar: decem legiones habuit quarum partem in gallia & germania reliquerat: cum uenit in italiam: nunc dicit exercitum de gallia in italiam reuocatum: postquam bellum gerere constituit. Fortuna: ut fortunam sibi fauentem caesar uidit: magnum ex omni gallia exercitum suum reuocauit. Acceptum. scilicet. Prono: propenso ad id quod uolebat. Ferre: si ipsum id est fauere caesari. Lango: torpore. Sparlas cohort: Quia in hibernis & praesidiis exercitum liquerat: euocat ergo in italiam. Undique: id est ex omni parte galliae & germaniae. Deferuere: incipit dicere qui milites conuocati deferuerint galliam. Tectoria: id est praesidium & hybernia. Cauoi: profundo. Lemano: lacus est in

Littora: per calidas libyae sitientis harenas. Haec manus ut uictum post terga reliqueret orbe Oceani totiens remo compescuit undas: Fregit & arctoo spumantem uertice rhenum Iussa sequi tam posse mihi quam uelle necesse est: Nec meus est ciuis in quem tua classica caesar. Audiero. per signa decem felicia castris: Perque tuos iuro quocunque ex hoste triumphos: Pectore si fratris gladium: iuguloque parentis Condere me iubeas: plenaeque in uiscera partu Coniugis: in uita peragam tamen omni ad extra Si spoliare deos: signumque immittere templis Numina miscebit: castrensis flamma monetarum Castra super thusci si ponere tybridis undas. Hesperios audax ueniam metator in agros. Tu quoscunque uoles in planum effundere muros His aries actus disperget saxa lacertis. Illa licet tolli penitus quam iusseris orbem Roma sit. his cunctae simul afflere cohortes: Elataque alte quaecumque ad bella uocaret Promisere manus: ita tatus ad aethera clamor Quantum piniferae boreas cum thracius ossae Rupibus incubuit: curuato robore pressae Fit sonus: aut rursus redeuntis in aethera siluae. Caesar ut acceptum tam prono milite bellum Fataque ferre uidet. ne quo langore moretur

LIBER .I.

ter celtas non longe a rhodano. Vnde lemani populi a lemano sunt appellati: Eleuci: haud procul ide uicti sūt a Cæsare: ubi præsidium erat a tertia parte regionis suæ tūti sunt lemano lacu & rhodano qui prouinciā romanam ab Elueciis diuidebat. Super ardua uogesi: sic legēdum est: non super ripam. Vogesus enim est mōs in finibus hagonum non amnis. Nam cæsar in cōmentariis dicit: mopsa flumē de monte uogeso prodiit cur nā ripam propter moplam qui est in finibus lingonum. quos uicti elueci a Cæsare pfugerāt. Armis pictis. i. uersicoloribus. Pugnaces: Quia bellicosissimi sunt lingones. Hic uada: alii uocati sunt ab lsata fluuio qui

Fortunā: sparsas per gallica rura cohortes
Euocat. & romam motis petit undiq; signis
Deseruere cauo tentoria fixa lemano:
Castrāq; uogesi curuam super ardua ripam
Pugnaces pictis cohibebant lingones armis
Hi uada liquerunt isarā. qui gurgite ductus
Per tam multa suo: famæ maioris in amnem
Lapsus ad æquoreas nomē nō pertulit undas.
Soluuntur flauī longa statione ruteni.
Mitis atax gaudet latias non ferre carinas.
Finis & hesperiaꝝ promotō milite uarus:
Quaq; sub herculeo sacratus numie portus
Urget rupe caua pelagus: non chorus in illū
lus hēt: aut zephyrus: solus sua littora turbat
Circius: & tuta prohibet statione monœci:
Quaq; iacet littus dubiū: qđ terra fretumq;
Vendicat: alternis uicibus cū funditur ingens
Oceanus: uel cum refugis se fluctibus aufert
Ventus ab extremo pelagus sic axe uoluerit:
Destituatq; ferens: an sydere mota secundo

bine ac uertigine sua. Gelius. Urget: a se cohercet. Zephyrus: uetus occidentalis qui fauōius a latinis dicitur Prohibet. s. pelagus. Statione: in portu tutō monœci herculis. Ergo qui i liguria constiterāt relicto p̄sidio in italiā ad Cæsarem uenerunt. Quaque: nunc dicit de aquitania uenisse milites qui a cæsare relicti fuerant non de aquitania loquitur: quæ a garumna fluuio tendi tadpyreneos mōtes: sed de ea parte quæ ad hispaniā pertinet: & spectant inter occasum solis & septentrionem: hunc aut emlocum per circuitionem significat: non autem nominat: sed Virgilius: hunc locum illic tetigit: Qua ui maria alta tumescant Obicibus ruptis: rursusque in se ipsa residant. Nam de oceano loquitur qui per hispanias & gallias erumpit contempta lege riparum qui igitur in ea parte galliæ positi fuerant: qua oceanus aliquando per ipsam galliam & hispaniam erumpit in infinitum iubente cæsare in italiā uenerūt. Et. s. gaudent qui sunt in ea parte. Dubium: quia modo mare excedit modo decrescit. Vēdicat: quia erumpente mari sub potestate eius ē littus: & redeunte in alueum suum: terra littus continetur. Re. declarat idēst cum refluit in suum alueum. Ventus: hic diuersas philosophorum opiniones tangit & astrologorum: quare oceanus fluit & refluit tanto impetu. alii dicunt hoc fieri ui & impetu uentorum: qui cum uehementius spirauerint maris undas euertunt: & inflatæ undæ terram inundant. Alii dicunt fieri crescente luna nam ardore suo & calore mare feruescere facit: & crescere: & cum decrescit ille calor lunæ: sic mare decrescit: idē facit sol cum crescit aut decrescit: Nam feruescente sole unda maris feruet & crescit: sed si longius abscedit in suum alueum rediit. Hanc opinionem plane tetigit Cicero in libro de natura deorum. Sunt autem stellæ ut flammeæ: quæ terræ marisque uaporibus aluntur. Aliam huiusmodi causam Macrobius dicit oceanus ab oriente duos signus refūdīt unū ad extremitatē septētrionis ad australis alterum: rursus ab occidente duo pariter enascuntur sinus: quosq; ad ambas quas supradiximus extremitates refusi occurrunt ab oriente demissis & dum ui summa & impetu i maniore miscentur: ex ipsa aquarum collisione nascitur illa famosa oceani accessio pariter & recessio: sed ne que Solini p̄termittēda sententia ē. Dubitat etiā nunc inquit quibus ex causis intumescat oceanus & rursus residat nec obscuro est plura pro ingeniis differentiū: potius q̄ pro ueritatis fide expressa. Sed omīssa ancipiti concurrentium quæstione: has opiniones probatissimas inuenimus. Physici autumant mundum animal esse eumque ex uariis elementorum corporibus globatum: moueri spiritu: regi mente: quæ utraque diffusa per membra omnia æternæ molis uigorem exercent: sicut ergo in corporibus nostris commercia sunt

labitur in rhodanum: & sub alio nomine descendit i mare quia rhodanus maior est fluuius: & ubi illum ingressus est lsara: nomē amittit. Per tā mul. s. loca. Gurgite: uidelicet nullius fluminis alueo cōiūctus. In am. s. rhodanū. Ruteni: rutē ē in p̄sidio relicti uenerūt i italiā q̄ sūt populi galliæ nō p̄cul ab auernis & sanctōis. Statione. i. p̄sidio romanorū quieā gētem pusilis castris i p̄sidio tēuef. Solu liberat & cōfluūt ad cæ. Atax: fluuius ex mōte pyreneo erūpēs p̄ fies elueciōrū labis: sed tanta fluit leuitate: ut oculi i quā partē fluat diiudicare nō possūt. Non ferre ca. quia discedentes uacuū reliquerunt. Varus: App. finis Nā Varus fluuius ē q̄ galliā cisalpinā diuidit ab Italia ut Strabo inquit & Plinius. Qua: ordo. gaudeat p̄ moto milite illi qui habitāt ea parte q̄. Portus: liguriæ portum significat. in quo est portus Monœcus: appellatus ideo qđ solus habitauerat Hercules aliis expulsis hoībꝝ: uel q̄ i tēplo eius nulliꝝ dī numēcola tur q̄ herculis: sicut in tēplo louis Iuno & Minerva: i tēplo ueneris cupido & Adonis & dictus est monœcus a πονος solus: οἶκος domus. i. q̄ solus i domo expulsis aliis diis colebat & portus herculeus mōœcus. Urget pelagus. s. dextra & sinistra ne igrediatur mare. Portus: q̄ portus liguriæ celeberrimus est inter alios: ideo urget mare ne igrediat: cū naues i portū deuenerit tutæ sūt ab aliis uētis p̄ter q̄ circio uenit occidētali: q̄ ē collateralis fauonio: qui haud maximā uī hēt q̄ possit nocere nauī. Galli uētū ex sua terra flātē: quē sæuissimū patiūtur: circiū appellāt a tur

PHARSALIAE

specialia: ita in profundis oceanus nares quasdam mundi constitutas per quas emissi anhelitus uel reducti modo islent maria: modo reuocet. At hi qui syderum sequuntur disciplinam contendunt meatus istos commoueri lunae cursibus: in quo quid opinio Plinius est in secundo. Aestus maris accedet & reciprocare maxime mirum est: pluribus quidem modis accedit: uerum causa in sole lunaque. Querite: scilicet uos philosophi quod rerum causas latentes queritis. Extremo axe: ita cardie mundi. Destituat quia cum uetus se remiserit: refluit in suum alueum mare. The: uagae: uagi maris. Secundo sy: i. mota luna: quia primum syderus est sol: secundum uero luna. Oris: quia cum crescit luna: ita & mare si decreuit in suum locum rediit oceanus. Titae: sol quia cum sol declinat: mare etiam declinat: si crescit: pari ratione feruet mare. Hauriat: quia cum sol & luna calore suo trahunt ad se humorem maria tumescere uidentur. Tollat: scilicet calor suo qui mittit ab humoribus: nam nisi humor esset ignis aethereus omnia combureret: ideo deficiente humore deficeret mundus quia dicunt academici aliquando mundus ignescat necesse est.

Ad si: quia stellae cum sole & luna sese trahunt ad se humorem & paululum retinent: tunc ignis flammam remittit: & deficiente humore: calor est qui per ueteres sydera dixerunt ἀπὸ τῶν ὑπερσφαιδίων ab aëre: quod Plinius innuit. & Achoreus ad cesarem ait: nec non oceanus pasci phoebumque polumque Creditus. At mihi scilicet si superi uolunt: ut secreta sua ne sciam nec ego scire uelim. Late mihi scilicet abscondita latet mihi dicimus: per absconditum: sed latet me per ignorare. Crebros: m. i. uarios fluxus: & refluxus maris. Tunc ru: pergit enuerat populos: uel milites conuocati sunt: quia aut in hybernis: aut in praesidio positi fuerant. Nemetes: populus germaniae iter belgas qui: sub Arionisto militabat duce gallorum contra caesarem. Satiris flu: germaniae: tarbelli populi: ut inquit.

Stabo sunt agitatae apud quos scrobibus paululum defossis crustae auri reperiuntur. Curuo lit: nam sinum hunc maris reductum itrorum ad quem effodiendi auri summum apud omnes studium est. Sanctus gens est gallicae aquitaniae iuxta tolosanos ad oceanum spectans: quorum maxima ciuitas est Mediolanum. Strabo. Amoto hoc: discedentibus militibus qui solent esse onerosi populis & infestis. Bitturi populi inter agtanos qui burgigalliam emporium hunc: hos Strabo bituriges & ioscus noiat & cubos. Saxones: populi germaniae qui partem Britanniae occupauerunt: & de nomine suo saxoniam appellauerunt. Leues: i. leuis armature uel agiles. Longis ar: longis hastis. Rhemis: populus ex belgis galliae proximus treuiris. Luci: sunt uicini ligonibus & sequanis. Optius excusso lacerto: optimus iaculator. Excusso: quia prius excutit lacertus: deinde emittit ferre subaudi gaudet amoto hoste. Sequana gens: secanus & sequanus dicitur antiqui quod et quod pro eadem terra habuerunt sicut graeci: ubi nos ponimus quod ponunt & sunt sequani non mediocri fortitudinis populi galliae qui domumicilia habent trans Ararim. Gens op: significat hanc gentem pitissimam equitadi fuisse. Frenis: i. frenatis equis. Belgae populi galliae sunt oceanum confines: quos matrona & sequina fluuium a celtis diuidunt. Monstrati: nam belgae ab his populis sequanis didicerunt regere equos trahentes curru. Docilis: i. qui facile didicit esse auriga Couius gens est currus britanici falcatis axibus: meminit Propertius & Martialis. O iocunda couine solitudo: Carruca magis effeclog gratum. Aruerni: scilicet gaudet amoto hoste aruernus populus galliae qui se gloriabatur originem ab iliaco sanguine duxisse: qui consanguinei populi romani sunt appellati: nam quemadmodum ab Aenea romani originem duxisse gloriabantur. Sic hi aruerni a sanguine troiano se natos esse iactabant: hoc tamen quod dicitur aruernis poeta scribit: hedui sibi uedicabant: Cornelius tacitus. Hedui primi senatorii ius in urbe adepti sunt: datum id foederi antiquo. & quia soligallorum fraternitatis nomen cum populo romano usurpauit: ita dicit Strabo: & Plutarchus in caesare: & Cicero ad trebatium. Vna nostra congressio pluris erit quam non modo hostes: sed et fratres nostri hedui sed id haec diuersitas facta est: quoniam aruernis hedui sunt termini.

Neruii: sunt populi inter belgas fortissimi: ad quos aditus nemini patet: nili mercatoribus: qui nihil patiuntur uini: nec aliare regem ad luxuriam pertinere intro ferri: qui huiusmodi rebus existimant mollescere animos: & a uirtute remitti. hi adeo principiter contra caesarem pugnauerunt: quod ex hominum milibus sexaginta quingenti tantummodo superstites fuerunt. id rebellis nimium neruius. Sanguine cot: historia hoc habet gallogrum aliquot populi ab origine duce eburonum defecerunt: ab his Cotta & T. Aurunculeius legati caesaris: ut inquit L. i. libro in quo summatim regis gestae capitula referunt: circumuenti insidiis cum exercitu cui praerat caesi sunt quam rem latius narrat Caesar in uicometario. Vagiones: scilicet gaudet populi inter belgas uicini thuthais. Laxis brachis: i. imitabantur brachia sarmatarum. Sarmatae: sunt populi iuxta danubium aliter puiromatae dicti qui laxioribus brachis utebantur: sunt autem uestes ab umbilico ad genua quibus pudenda obteguntur: graeca ἀνὰ γυμνασίου. Bataui: populi sunt incolentes insulam quam facit mopsa cum parte rheni quae uualis dicitur. Alii penultimam producunt. Mar: Et mutat latias spuma batua comas. Truces: belicosi. Quos aere recurui: i. litui. Lituus autem baculus est recuruus: in cuius similitudinem tubae fabricantur. Stridentes: resonantes. Acueri: icitauerunt ad bellum: nam tubae cantu ad bellum incitantur milites. Cinga: fluuius est gallicus. Qua rho: Vienenenses & lugdunenses significat: apud quos arar rhodanus

Tethydos una uagae lunaribus aestuat horis:
Flamiger an titan ut alentes hauriat undas
Erigat oceanum: fluctusque ad sidera tollat
Querite quos agitat mundi labor: at mihi sepe
Tu quaecumque moues: tam crebros ca meatus
Ut superi uoluere late: tunc rura nemetis
Qui tenet: & ripas satyri: qua littore curuo
Molliter admissum claudit tarbellicus aequor
Signa mouet gaudetque amoto satonus hoste
Et byturi: longisque leues sanxones in armis
Optimus excusso leucus rhemisque lacerto.
Optima gens flexis in gyrum sequana frenis.
Et docilis rector monstrati belga couinni:
Aruernique ausi latios se fingere fratres
Sanguine ab iliaco populi: nimirumque rebellis
Neruius: & celi pollutus scedere cottae.
Et qui te laxis imitantur sarmata brachis

no com
ua rupe
carentu
q laeta
italia: q
salicet

Vagione
Striden
Gurgite
In mare
Ges ha
Tu quoc
Etrusc
Crinibu
Et quib
Teutac
Et tara
Vos q
Laudi
Plurin
Et uos
Sacro
Solis
Aut sol
Incolit
Non ta
Pallida
Orbe

Fortes
romani
itra sac
rias m
sapietes
spu
terit
sce. d. q
re arma
tis: aut
ru a co
au. no
oia ubi
te ab al
Regit
ter hac
e loga: f
suo erro
ida. T
no ag
ifer: q
ad corp
in Italia
nitis ad

LIBER .I.

no cōmiseretur: auctore Strabōe. Gebenne: oppidū fuit galliæ in p̄rupto mōtis gebēnæ iugo conditum. Ca
ua rupe. s. niue: q̄a mōs ille frequenter niuibz tegitur. Tu quoq̄ le. es. s. ut ex gallia milites ro. in italiam uo/
carentura Cæsare. Treuir: populus rheno proximus: i cōfinibus germāiæ finitimus neruiis. Et nūc: tu quo
q̄ lætatus es q̄ q̄ i p̄sidio positi fuerant a cæsare: euocati te i libertate reliquerūt. Ligures: populi sūt i finibz
italiæ: quoz caput ē Genua. Nunc ton. s. ætate n̄ra tonsus es inqt Luca. sed non superiore tēpore. Comatæ:
scilicet galliæ. Nā triplex ē gallia: brachata: tōsa: & comata: de qua Catullus. Mamurā h̄e qd̄ comata gallia.

Vāgiōes: barauiq̄ truces quos ære recuruo
Stridentes acuere tubæ. qua cinga pererrat
Gurgite. qua rhodanus raptū uelocibz undis
In mare fert arari: qua mōtibz arduna sūmis
Gēs habitat caua pēdentes rupe gebennas
Tu quoq̄ lætatus conuerti p̄celia treuir.
Et nūc tonse ligur quondam per colla decora
Crinibus effulis toti p̄læte comatæ:
Et quibus immitis placatur sanguine diro
Teutates: horrēs q̄ feris altaribus esus:
Et taranis scythicæ non mitior ara dianæ.
Vos quoq̄ qui fortes animas belloq̄ pemptas
Laudibus i longum uates dimittis æuum
Plurima securi fudistis carmina bardi.
Et uos barbaricos ritus: moremq̄ sinistrum
Sacrorum dryade positis repetistis ab armis
Solis nosse deos: & cæli numia uobis
Aut solis: nescire datur. nemora alta remotis
Incolitis lucis. uobis auctoribus umbræ
Non tacitas erebi sedes: ditisq̄ profundū
Pallida regna petunt. regit idē spiritus artus
Orbe alio: longæ canitis sic cognita uitæ

Fortes. i. uiroz fortū de gēte bardoz. Lōgū æuū: nā uatū labor immortalitē parat. Securi: sine solitudine
romanoz. Positis: pro depositis. Barbaricos. i. mores barbaroz. Morē sinist̄: q̄a quosdā hoies cōfigūt &
itra sacras ædes patibulo suffigūt: magnāq̄ e fœno cordo statuā apparātes: ei q̄ lignū iniectātes: pecoraq̄ & ua
rias mittētes belluas atq̄ homines holocaustū faciebāt: ut scribit Stra. Dryidæ: populi sūt galloz religiosi &
sapiētes: qui p̄ter naturalū causaz studia moralē disciplinā exercēt. & q̄ syluas hitāt ide nomē traxerunt: nā
Spv̄ quercus d̄r de his i cōmētariis cæsar. sed Lucanus tetigit nūc ēt alia: nā ē mos illoz sibi p̄suadere nō in
terit̄ aias: sed post mortē ab aliis ad alios trāsīr qd̄ ad uirtutē maxie excitādā p̄tiet mortis metu neglecto. No
sce. d. q̄a militiæ habēt uacationē: & aliaz regz: nisi cū necessitas cogit: sicut cū cæsar bella itulit coacti sūt sume
re arma: nūc discedētibus militibus rōanis ad sua f̄die sacra. Nosce. d. uel soli didicistis qd̄ si deus: uel nesci/
tis: aut cæteris estis sapiētiores: aut stultiores. Remotis: dicit illos i solitudine abditos manē: ne frēq̄ntia alio
rū a cognitiōe sua remoueat: & ne aliqd̄ minus cessū cogitat i ducat: & ibi dāt theologicā uitæ opā. Vobis
au. nō licet uobis aias ad iferos d̄scēdēt: sed post mortē ab aliis ad alios trāsīr. Tacitas. i. p̄p̄ silētiū iferoz: q̄a
oīa ubi silēt. nō. n. uoces exaudiūt. Ditis. i. plutōis: eo q̄ diues sit: nā oīa f̄deūt ad iferos. Orbe. a. q̄a post mor
tē ab aliis ad alios trāsīr creditis: ut n̄ras aias ad ātipodes: ātipodū uero ad nos trāsīrri credatis. Arto: mēbra.
Regit: q̄a aīa d̄r f̄ger corp̄. Cāitis si. c. si uez ē qd̄ dicitis i disputatiōe. Mors. m. e. mors ē media uitæ q̄a in
ter hāc uitā & sequētē mors ē media: iō nō ē finis: nec p̄cipiū. Vnū seq̄ ex reliquo: si finis nō ē uitæ: ergo uita
ē lōga: si mors media ē: uita lōga ē. Certe. p. uez sit nec ne qd̄ dicitis: nō ego affirmauerim: sed illi populi hoc
suo error felices sūt q̄ nō mortē eē uolūt: sed trāsmigrationē rātū aīaz. Arctos. i. septētrio sub quo hitāt dry
idæ. Timor ma. lōe. quia omnium terribilium maxie ē mors. Haud urget. i. nō timef̄ ab eis mors. Urget:
nō agitat. In fergz mēs: p̄ q̄a neglecto mortis metu excitāf̄ ad uirtutē cū securitate Prona: p̄cluiis. Ruendi
ifer: q̄a iuadūt mortē sine metu. Ignauum: uile dicūt. qd̄ timenda ē mors: cum sit nisi trāsmigratio corporis
ad corpus. Redituræ: in aliam formā scilicet. Et uos: i. structus erat cæsar his militibus quos ad se euocauit
in Italiā q̄ i p̄sidio i gallia positi fuerāt. Vos. s. milites oppositi idest positi i p̄sidio ne caici rebellēt: nūc acciti ue
nitis ad cæsarem. Caicos: populos bellis assuetos: unde caici assueti a gallis dicuntur. Crinigeros: q̄ cries ha

Decora: pulchra. Et illi. s. lætati sūt cōuerti p̄celia
in romā. Teutates: lingua gallica Mercurius d̄r: cui
humanā hostiā imolabāt: de quo apud Cice. legitur:
qui dicit qnq̄ mercurios fuisse. Primus fuit q̄ agrū
occidit: & ob eā cām in ægyptū profugisse: ei q̄ litte/
ras & leges tradidisse: hūc uero ægyptii teutatē uo/
cāt. eodē noie primū anni mēsem appellabāt hic tri/
megistus dicit ob multaz regz sciētā: q̄li ter maxius
ergo i ægypto Teutates Mercurius appellat: q̄ colit̄
i gallia & hūano sanguine placat. Teutatē appellari
Mercuriū docet ēt Lilius. Immitis: q̄a Patit̄ sibi hu
manā hostiā imolari. Esus: ut qdā uolūt mars dicit̄
cui ēt hūana hostia imolat. Vnde Cice. sic inqt. Quid
Aristeus q̄ oliuæ d̄r iuētor fuisse: apollinis filius: qui
esus: & alii quoq̄ p̄tes dii fuerūt: nō. n. ipsi in nūero
deoz fulciūt: qui matre dea nati sūt: opinor ēt mars
Legit̄ i iure ciuili: sicut q̄ ex libera matre natus liber ē
ita: q̄ dea matre ē natus: deus sit necesse ē. ergo orphe
us & esus musa matre nati: dii sūt. Lactātius ēt dicit
hoc q̄ esus & Teutates hūano sangūie placat: & tarta
rius. i. iuppiter q̄ & ipse placat sāguie hūano ap̄d cy/
pros. Taramis: sic appellatus ē gallica lingua iuppi/
piter. Ara. s. dianæ: & bis itelligit̄ ara. Nō mi. q̄a dia
næ i taurica regiōe humanā hostiā imolabāt: cuius tē
plo aliquādiu p̄fuit Iphigenia ab ipsa diana liberata.
Vosq̄: uos ēt lætati estis discessisse romanos ut trā/
glo aio uiuere possitis: nā dū i p̄sidio erāt romāi po/
siti: solliciti eratis & carminā canē nō poteratis. Bar
dus: lingua gallica cātor d̄r. Bardī. n. populi gallis i exi/
mio honore sūt: quoniā laudatiōibus & rebus poeti
cis studēt. Fortes lau. i. q̄ uiroz fortū laudes cāitis.

PHARSALIAE

bēt in humeris demissos. Ripas rheni: quia iuxta rhenum habitāt. Rhenus autē oriē ex Iepōtiis quae Alpes incolunt: & lōgo spatio per fines mātuātiū: eluetiōg: sequēnorū mediomatricū: tribucōg: treuirog: citatus fertur: & ubi oceano appropinquat ī plures defluit p̄res: multis īgētibusq̄ īsulis effectis Cēsār. Apertū gētibus orbē: ī regio nē gallicā relingit a p̄sidio militū. Cēsār: nūc dicit qd Cēsār fecerit collecto exercitu: ī quo octo legiones fu isse tradit ab historicis. Præparauit. n. iter suū: & ad urbē itēdit: sed prius de medio sustulit: q̄ ipsi adimēda ui debant. Fama belli p̄ oēm italiā sp̄sa erat: q̄ maiora ueris nūtiare cōsueuit. Rōani sibi aio fingeāt maiore cēsārē deuictis gallis cū germanis aduētare: & cū populis barbaris ut romā eis diripiēdā cōcederet. Imme sē uires. s. totius exercitus. Collecto robore. i. unde cūq̄ cōuocatis militibus. Fecere fidē. i. fiduciā de dēre cēsāri. Audēdi mā: q̄ aio cōceperat: ut urbem romā suo īperio subigeret. Cōplet mōē. i. exercitū duxit ad mōenia: uel cōplet. i. p̄sidii munit & firmat mōenia q̄ cepat. Vana: nūc dicit famā p̄ cōsuetudinē uā maiore p̄ italiā fuisse uulgatā. Vir. Fama malum. Vana: nō solū uera: q̄ plus aliq̄to uulgaē q̄ ueḡ sit. Vana: mendax: ut Cice. Nec uero ē q̄q̄ turpius uanit tate. Irrupit: i. uasit. Propātus: festinātis. te uera. Nā celeritate cōficiendi ullus īpator cū cēsāre cōparari potuit: unde Celsus dicit ipsū absētē nihil mius me tuebāt q̄ p̄sētē. Falsa præc. q̄ multa falsa nūtiabātur & maiora ueris. Est q̄ alii īgētē dictitabāt cēsārē: alii ī arma ipsū subito affore: & cū uniuerso barbarico exercitu italiā īuadere: ut diripiēdā urbē militibus cōcederet. Est. s. aliq̄s. Meuania: p̄s ē thuscīa: cuius & noīs īsula hibernis proxia Meuania dī: sed d̄ thuscīa hoc in loco loq̄tur. Explicat: extēdit. Tauriferis cā: id est pascuis ubi tauri pascūt: nā loca meuania plena sunt pascuis: ubi armēta nutriūt. Et. s. afferat. i. nūtiat ea pte q̄. Nar: fluuius thuscīa ī tyberī defluens a cuius noīe ciuitas p̄p̄qua Narnia appellata est. Vir. Sulphurea nar albus aqua. Alas. i. tūmas. alas dicuntur egres q̄ ī acie apud antiquos dextro cornu sinistro q̄ collocabāt: lateraq̄ aciei ī alas modū tegebāt: unde iterdū alas oēm militū turbā significāt. Oēs aq̄i. uniuersū exercitū significat posuit. n. aq̄las signa militaria p̄ oī exercitu: q̄ īsignia rōana erant. Nō uno ag. sed diuersis agminibus. Dēsis: nā maxia celeritate tribus castris ad urbē puenit. i. tribus diebus. Me mi. uid. i. maiore uidebāt cēsārē. q̄ ante: & maiora ueris expectabāt: ut faciūt q̄ timēt. Occurrit: resp̄ctat maior solito. Hoste: q̄a uerisimilius putabat Cēsār sauior esse q̄a germaniā & galliā cū britāniā debellauerat nā uictoria facit hōies īsolētioris. Nūc: dīde ē q̄ afferat. Alpē: uidelicet gallos cisalpios: nā ultra rhēnū hitāt germāi. Arctoīs: septētrionalibus: nā ī septētrione ē galla. Pōē. i. post cēsārē seq̄. Vir. Pōē subit cōiūx. Urbē: romā k̄tēfoxxan. Rapi: diripi. Ro. spe. q̄d īdignius ē. Sic q̄sq̄. s. fugebat aio q̄d metuebat ut mos ē timentiu. Dat. u. s. i. auget famā. Auctore nullo: nūtiō mala nūtiabāt: sed q̄a diceit īcertū erat auctor. Fixef. s. ea q̄ cogitauerūt faciēte timorē. Nec solū uul. nec mixt. īgt cāterā turbā timuisse: cū senatus terrore pulsus curiā d̄seruerit & rēp. cōsulibz demādā uerit. Seruius sulpitius & Marcellus eo tpe cōsules erāt: quo ī urbe romana bellū nūtiatū ē. Inani: terrore: q̄a nōdū cēsār satis cōstituerat ad urbē aduētare: sed cū īpe mōenibus minime īstaret: romā d̄seruerūt. Sed curia & ipsi p̄res: declarat q̄d dixit curia. Cōsulibus: semp cū aliq̄ tumultū & piculū īfert urbi: solebāt hoc uer su rēp. demādare cōsulibus senatores: Videāt cōsules ne qd detrimētī resp. patriae ita nūc factum est: Nam senatus cum uidit tanto impetu Cēsārem uenire: & maiora nuntiarentur q̄ res ipsa esset: uersiculo declarabant potestatem reipubli. cōsulibus demandandam: ut uiderent nequid detrimētī respubli. pateretur: quā potestate data possent bellum gerere: pacē iungere: exercitū scribere: delectus habere. Fugiēs: fugiētibus p̄ribz cāteri eos sūt secuti. Tuta petāt. i. quoniam se tuto recipiāt. Metuēda reliquāt. i. quo nō fugiāt satis tuti.

Mors media ē. certe populi quos d̄spicit arctos
 Felices errore suo: quos ille timorum
 Maximus haud urget lātī merus: inde ruēdi
 In ferrum mens prona uiris: animaq̄ capaces
 Mortis: & ignauum reditura parcere uitae.
 Et uos crinigeros. bellis arcere caycos
 Oppositi petitis romam rheniq̄ feroces
 Deseritis ripas: & apertum gentibus orbem.
 Cēsār ut immensā collecto robore uires
 Audendi maiora fidem fecere: per omnem
 Spargitur italiā: uicinaq̄ mōenia complet.
 Vana quoq̄ ad ueros accessit fama timores:
 Irrupitq̄ animos populi: cladēq̄ futuram
 Intulit: & uelox properantis nuncia belli
 Innumeras soluit falsa ī praeconia linguas.
 Est qui tauriferis ubi se meuania campis
 Explicat: audaces ruere ī certamina turmas
 Afferat. & qua nar tyberino illabitur amni
 Barbaricas saui discurre cēsāris alas:
 Ipsum omnis aquilas collataq̄ signa ferentē
 Agmine non uno: densiq̄ incedere castris.
 Nec qualē meminere uident: maiorq̄ ferusq̄
 Mentibus occurrit: uictōq̄ īmanior hoste:
 Nunc inter rhenum populos alpēq̄ iacēte
 Finibus arctoīs patriaq̄ a sede reuulso
 Pone sequi. uisq̄ feris a gētibus urbem
 Romano spectante rapis: sic quisq̄ pauendo
 Dat uires famā: nulloḡ auctore malorum
 Quae finxere timent. nec solum uulgus inani
 Percussus terrore pauet. sed curia & ipsi
 Sedibus exiluire patres. īnuisq̄ belli
 Consulibus fugiens mandat decreta senatus.
 Tū quae tuta petāt: & quae metuēda relinquāt

LIBER .I.

Quo quēq; fugā tulit ipe, i. quo metus unū quēq; patrū detulit: eo se cōtulit. Agmīa prorumpunt, sex urbe. Hæretia: cōiūcta iuicē. Credas: nō aliter profugiēbāt romāi ex urbe q̄ si icēdio tota ciuitas correpta esset: aut certe hostes urbē cepissent. Credas: credere q̄q; potesset. Faces nefan, i. hostiles. Corripuisse, i. cēdio correpta esse tecta. Quatiente ru, quādo terrāmotus esset. Turba: adeo oēs p̄cipites fugiebant: ui nulla spes nisi ifuga rēdicta esset. Lymphata: ifana trāslatio a canibus sūpta: nā cās lymphati dicunt: cū i rabiē sitis obuerti huc & illuc discurrūt, Lympha, n. aquam significat: & nymphā: q̄a nymphæ sūt fōtiū deæ n. p. l. pōif.

Incerti, quo quēq; fugā tulit impetus urget
Præcipitem populum: serieq; hærentia longa
Agmina prup̄it, credas aut tecta nefandas
Corripuisse faces: aut iam quaciente ruina
Nutantes pendere domos, sic turba p urbem
Præcipiti lymphata gradu: uelut unica rebus
Spes foret afflictis, patrios excedere muros
Incōsulta ruit: qualis cum turbidus auster
Repulsa a libycis imēsūm syrtribus æquor:
Fractaq; ueliferi sonuerunt pondera mali
Desiluit in fluctus deserta puppe magister
Nauitq; & nondum sparsa cōpage carinæ
Naufragium sibi quisq; facit: sic urbe relicta
Imbelum fugit: nullum iam languidus æuo
Eualuit reuocare parens: cōiunxq; maritum,
Fletibus aut patrii dubiæ dum uota salutis
Conciperent tenuere lares nec limine quisq;
Hæsit, & extremo tunc forsitan urbis amata
Plenus abijt uisu: ruit irreuocabile uulgu.
Ofaciles dare summa deos, eademq; tueri
Difficiles, urbem populis uictisq; frequentē
Gentibus & generis coeat si turba capacem
Humani facilem uenturo cæsare prædam
Ignauæ liquere manus, cū pressus ab hoste
Clauditur externis miles romanus in oris
Effugit exiguo nocturna pericula uallo:
Et subitus rapti munimine cespitis agger
Præbet securos intra tentoria somnos,
Tu tantum audito bellorum nomine roma

pia, Urbē po, pbat ex eo qd romāi fecer: Raro deos res magnas: sicut deder ita etiā cōseruari. Frequentē: ce lebrē & plenā. Victis: nā ē hostes uicti urbe romana dōati sūt. Populis: nā multi populi romā cōfluxerūt. Coeat si turba: q̄a si populi oēs i unū cōiissēt poterat hæc urbs oēs tutos cōseruari ē aut hyperbole. Ignauæ manus: imbelles & effœminatæ: q̄si suæ uirtutis oblitæ. Facile cæ q̄ facile diripuit cæsar. Venturo: iā romā uersus directo. Cum pressus ab hoste: quod deorum uoluntate hoc fuerit probat: sæpe inquit romani exiguis castris a multitudine hostium circundatis se continuere. Nunc autem i tam ualidis mœnibus urbis se parum tutos crediderunt: Pressus ab hoste: nunc autem nullo hoste inuadente: sed cæsare ciue. Externis oris: nuuc in patria. Nocturna pericula: nocte etiā putauit se tutū. P. R. in castris: nunc autem in ualidis mœ nibus urbis se tutū non putat. Et subitus rapti: & secure dormiuit inter aggerē quē raptō cespite subito fece rat, nūcāt in patria horæ spacio securus stare nō audet. Rapti cespitis: raptim structi Cespes dicitur pars ter ræ cū uiridi herba reuulsa: ex quibus romāi aggerē facere solebāt: Tentoria: tabernacula ubi milites pnoctāt. Tu tantum audito miles castra tenuit exiguo uallo: & nunc non fidit se posse mœnia contra Cæsarem de fendere & ideo quasi commiseratione in hanc apōstrophē uenit: cum dicit eos non circumfessos ab ho stibus: sicut castra circumfessa tenebantur: sed tantum audito nomine Cæsaris urbem deseruisse.

Inconsulta: furens incōsiderata. Velut: tāq; i fuga sa lus esset, Excedere muros, Vtrūq; dicit excedere mu ros, i. extra muros cedere Excedere muris, i. a muris, discedere. Qualis: fugiebāt iquit anteq̄ hostes uide rēt: sicut nautæ cum uentus institerit: & procedens nauē pcusserit: metuētes ne nauis frāgaf: se prius i un das p̄cipites trahunt. Ordo est, sic fugit in bellū urbe relicta. Turbidus au, uētus a meridie: q̄ semp plu uias iducit: iō turbidus. Libycis syrtribus: bene liby cis dixit: quia a meridie flat auster: ibi syrtes sunt q̄a sup̄ qd ē traho dicunt. Veliferi: ferētis uela: q̄a an tēnæ malo sustinent. Deserta puppe: sic adhuc itegra urbe romāi fugiebāt: sicut puppe itegra nautæ fugi unt. Sparsa: scissa & dissipata nauis. Cōpage: iōctu ra q̄a itegra manet. Naufragiū sibi q̄q; fa, q̄q; facit p̄ceps se demittit i undas tāq; fracta sit nauis: sic ro māi ex urbe fugiebāt licet secura. Fugit: ipsonale ē ad oēs ptinēs. Nullū iā: dicit romāos tā cōsternatos fuisse: ut nec pater filios nec uxor maritū: nec frater fratrem retinere possent: quasi hostes iminerēt. Lan guidus æuo: q̄si senectus ipsa cōmiserationē moue re deberet filiis relinquētibz p̄tes æuo confectos.

Nullū, i. filiū. Cōiunxq;: q̄ lachrymas fūdēs rogabat maritū, ne se desereret: tamē ipetrare nō poterat. Pa trii lares: saltē inquit in urbe morari non poterāt tā tūper dum uota diis facerēt: ut se a periculo belli libe rarēt. Conciperēt: nec tātū temporis sumebant quā tū animo uota pro patria conciperet: ne dum uerbis,

In limie hæsit: sicut q̄ caras ædes r̄liquūt: q̄si eas nō amplius uisuri i limie morant: dicētes eritne tēpus ut redeā: sed hoc illi nō faciebāt: q̄si hostes nūc nūc i mīnerēt. Plenus abijt uisu idest nemo discessit ut fa ciaret uisū & cōspectū suū prius aspiciēdo patriā: sed immemor erat. Ruit irreuocabile uulgu: qd nulla ratio reuo cari potest. Ofaciles dar sūma deos: hic p̄ exclamationē q̄si tra romāos iuehit q̄ urbē dseru erint rerū dominā: quæ uniuerſi terarū orbis popu los capei potuerit: q̄ hoc dicit uolūtate deorū eueiſ se: q̄ facile res humanas augeāt, sed nō tā facile defē dāt: nō enī quēadmodū p̄ni sūt res secūdas homini bus p̄stare: ita prōpti sūt eas d̄fēdere. Sūma: magna

PHARSALIAE

Nox una tuis: & nunc nō sunt confisi se posse intra moenia conseruari unius quidem noctis spacio. Dan/da tamen uenia: excusat quasi romanos dicens quid mirum si ceteri ro. fugere cū pompeius effugerit: q̄ saepe magna ac piculosa bella confecerit? Dan. dan. anadiplosis est que uehemētia quandam significat. Tū ne q̄ futuri: Præterea alia quoq; causæ accesserūt. Nā celi terra pontus signa dabant futuri mali. Tum: præter q̄ q̄ pompeius fugiebat. Ne qua spes futuri. i. ne spēs. Spes enim semper incerta est: ergo signa euenire adeo: cer/ta: ut nō speret aliquid bonū futurum. Leuet: leuiiores faciat. Fati: fortunæ. Prodigis terras: quia terra cæ/lo mariq; signa apparere: prodigia dicta sunt a præ/dicēdo: q̄ futura prædicant. Dicit. n. Cice. præsen/sio nes rege futuræ: qd aliud q̄ mōstra & prodigia sūt? Appianus alexādrinus referens mōstra ac signa cæle/stia quibus territabantur romani: sanguine dicit plu/isse deū: sudasse: simulacra plurima e cælo tacta fuis/se tēpla: mulā ēt peperisse: multa q; alia appuisse hor/renda: quæ reipu. interitum mutationēq; portende/rēt supplicatiōes quoq; i cōi cōsternatiōe decretas fu/isse. hæc quoq; & alia pdigia romæ apparuerunt: ut idem Appianus ostēdit: quo tēpore gestū ē bellū in/ter sillā & Mariū. Nā & mula peperit: mulier pgnans uiperā pro isāte edidit. terræ ēt motus cōcussit terrā capitolii igne correptū est. Ignota: inusitata. No/ctes. i. hōies i obscura nocte. Ardētē po. hoc facit uē/tus cū ad altiora sublatus præ ignis ætheri secū rapit.

Obliquas p inane faces: cū uetus i altiora sublatus p/rē ignis rapit. diuersas species flāmæ facit: & imitat/ellas cadentes. Per inane. i. p cōuexitatē cæli. Cui/nemq; timēdi. s. cometē. nā cometes est crinita stellā. Et terris: & pro. i. Fulgura fallaci: Aristoteles i me/teoris (nā dicūt mēteopæ q̄ apparēt i regiōe ætherea) cometæ cām dicit. Fulgura enī nascuntur ex uno/quinq; planetæ: uel a ioue: uel a Saturno: uel a Mar/te. Vel a Venere: uel a Mercurio hi planete aerē q̄ cir/ca se ē i flāmāt: i flāmātū suo splēdore cōtraūt: deī dē co/metæ speciē p̄bēt: sed Saturni & Martis peiores sunt a reliquis at minus malis significatur: sed de his nunc/itelligit. Nā si a Saturno fuerit: famē & pestē signifi/cant: si a reliquis: uaria portēdūt: pro ut ipsi sunt pla/neta: quæ naturā & Plin. ii. commemorat. Falla/ci: quia tamen si serenū uidebatur: tamen ueg. non erat. Nā ut idē Aristot. ait nō pōt esse fulgur sereno aere: cā

materiæ est uapor siccus: q̄ totus facile accenditur: locus ubi generatur tāq; uasē est nubes aquosa. Vterq; ua/por & siccus & aquosus rapido cælo subuehitur: & terrestris uapor qui non tam facile disciditur: sicut aquo/sus i medio illius cōstrigitur: aquosus circa illū i circuitiōis modū expādit: siccus uapor & calidus in medio/comprehēsus ē: & fugit: & fugiēdo cōtrahit humidū: humidus at cōtractus fugiētē p̄osequit & urget: & i2/pellit: ita ignis a contrario pulsus cōtrahit nubē: & magno cū sonitu & fulgure nubē erūpit. Nunc: aliquan/do. Iaculū: flāma illa fulguris quæ iaculis uidetur. Sparso lumine lampas: pro ipsa sparsa per cælū. Tacitū: Hoc mirum fuit q̄ sine fulgure fulminata sint moenia urbis. Tacitū. s. tonitru nā fulmē cōtortū sine toni/tru & sine nubibus prodigiū est: fulminum auctore Plinio plura genera traduntur: uerum quæ sicca ueniūt nō adurūt sed dissipāt: q̄ humida non urunt: sed infuscant: tertiu ē quod clax uocant mirificæ maxie naturæ quo dolia exhauriunt itactis operimētis: nulloq; alio relicto uestigio: auge & æs & argētū liquat: intus sacu/lis ipsis nullo mō anibustis: ac ne confuso quidē signo ceræ. Martia princeps romanorū ista grauida partu exa/minato ipsa citra ullū aliud incōmodū uixit. In catilinariis prodigiis pōpeiano ex m unicipio herēnius decur/rio serneo die fulmine ictus est. Et arctois partibus: Cū deberet rapere de partibus meridianis. Latiale ca/put: id est romam quæ est caput latii uel capitolium. Stellæ minores: Minores appellantur comparatione so/lis & lunæ & ideo prodigium est q̄ stellæ moueantur quæ semper in firmamento fixæ stant: mouere autem uidentur quia cælum semper uoluitur. Cornuq; coactō: luna non obseruato tempore subito obscurata est.

Vmbra terrarum: tangit causam eclipsis lunæ: qui sit obiectu terræ inter solē & lunā: quū pleniluniū est: & luna umbram terræ q̄ metæ figurā facit: attigerit: repentinæ inducuntur tenebræ. & λειψία significat defec/tio: Vnde & λειψία defectus. Coactō: coniunctō: cum cornua in unum coierit luna tunc plena est. Fra/trem: id est solis splendorem regeret orbis: nam non suo lumine luna lucet: sed radiis solis illustratur. sicut cæ/tera sydera. Solis autem eclipsis est: cum luna perpendiculariter subiecta soli fuerit: & solis radii excepti a lu/na ad nos peruenire nō possunt: & maior est pro ut perpendiculariter soli subiecta fuerit. Fratrem. i. solem nam Phœbus & Diana secundum fabulas fratres sunt: ex ioue & latona nati. Expalluit: eclipsim passa est.

Desereris: nox una tuis non credita muris.
Danda tamen uenia est: tatorū danda pauorū
Pompeio fugiēte timent: tum ne qua futuri
Spes saltem trepidas mentes leuet: adita fati
Peioris manifesta fides: superique minaces
Prodigiis terras implerunt æthera: pontū:
Ignota obscure uiderunt sydera noctes.
Ardentemq; polū flāmis cæloque uolantes
Obliquas p inane faces: crinem que timendi
Syderis: & terris mutantem regna cometem.
Fulgura fallaci micuerunt crebra sereno
Et uarias ignis denso dedit acre formas
Nūc iaculum lōgo: nunc sparso lumie lāpas
Emicuit cælo tacitum sine nubibus ullis
Fulmen: & arctois rapiens de partibus ignes
Percussit latiale caput: stellæque minores
Per uacuum solitæ noctis decurrere tēpus
In medium uenere diem: cornuque coacto
Iam phœbe toto fratrem cum redderet orbe
Terrarum subita percussa expalluit umbra.
Ipse caput medio titan cum ferret olympo
Condidit ardentes atra caligine currus:

Inuo/ter obse/lerē sol/ior erat/sisse ign/ciber: idē

Inuolui/Desper/Sole th/Ora fer/Nec tu/Ignis in/Sangu/Larraue/Ignis: &/Scindi/Theba/Suble/Discu/Hespe/Indig/Testa/Dona/Accipi/Audace/Tū pec/Mōstre/Mebro/Diraq/Vulga/Sæua/Sangu/Comp

herculis/i diis ag/dabāt: q̄ tēpor/foro cu/bones l/roma./solēt. M/Dira ca/et: ferro/Nam ex/i facit/nu gladi/naticam/li sacerd/rum. S./mortu

LIBER .J.

Inuoluit: circumuoluit. Desperare diem: quia gentes credidere nunq̄ dicit redituz. Solæ thiestæ: nō aliter obscuratus est q̄ cū Atreus in coenam fratris filium thiestæ fratri epuladum apposuit: nota fabula: quo scelerare sol obscuratus est. Mycenæ thiestæ: ubi habitauit Thiestes: sed fratrē pro fratre posuit. Nā Atreus maior erat & rex mycenæ. Duxere noctem: quia sola meridie in suū ortum rediit. Ora ferox: dicit æthnā emississe ignem: sed nō rectū: ut antea: sed italiā uersus fluxisse: ut facile posset apparere pestē italiæ imminere. Mulciber: id est uulcanus poetæ enim dicunt i monte æthna Vulcani officinā esse: & ignē emittere quociēs fornacibus ardentibus aliquid fabricare coeperit. Nec tulit in cælum, s. nam natura ignis est semper superior a petere: Nunc autem non ita fecit. In hesperium latus: quia aliquando sicilia coniuncta fuit italiæ: sed longo spacio tēporis fluctus maris diremit latus sicilia. Atra charybdis: in sanguinem dicit conuersas esse maris undas: quod signum erat cædis futuræ.

Inuoluitque orbem tenebris: gentesq̄ coegit Desperare diem: qualem fugiente per ortus Sole thiestæ noctem duxere mycenæ: Ora ferox siculæ laxauit mulciber æthnæ: Nec tulit in cælū flammæ: sed uertice prono Ignis in hesperiū cecidit latus: atra carybdis Sanguineum fundo torlit mare: flebile sæui Latrauere canes: uestali raptus ab ara Ignis: & ostēdens confectas flamma latinas Scinditur i partes: geminoq̄ cacumine surgit Thebanos imitata rogos: tū cadine tellus Subsedit: ueteremq̄ iugis nutatibus alpes Discussere niuem. thetys maioribus undis Hesperiam calpen: summūq̄ impleuit atlātē Indigetes fleuisse deos: urbisque laborem Testatos sudore lares: delapsaque templis. Dona suis: dira que diem fœdasse uolucres Accipimus: syluisq̄ feras sub nocte relictis Audaces media posuisse cubilia roma. Tū pecudū faciles hūana ad murmura liguæ Mōstrosiq̄ hoīum partus: numeroq̄ modūq̄ Mēbroz matremq̄ suos conterruit infans: Diraque per populū cumanæ carmina uatis Vulgantur. tunc quos sectis bellona lacertis Sæua mouet: cecidere deos: crinēq̄ rotantes Sanguine tam populis ulularunt tristia galli. Compositis plenæ gemuerunt ossibus urnæ

herculis appellat. Athlata: mōs ē i mauritania altissimus. Indigetes: dicūt q̄ ex hoībus facti sūt dii: dicti q̄ si i diis agētēs: uel q̄ nullius rei idigeāt: q̄ ē diui dicunt. Lares: deos penates. Testes. L. s. nā quia marmora subdabāt: iō magnū laborē fore ostēdebāt. Dona: arma. Dirasq̄. d. s. u. ut bubones noctuas uestiliōes: striges: q̄ tēpore noctis uolitare solēt: nūc die uolabāt. Syluisq̄ se. hoc magnū fuit q̄ feræ irrūperēt urbē & i medio foro cubilia ponerēt. Sub no. tpe noctis. Audaces: q̄ i frequētiā hoīnū uenire aufæ sint. Tū p. fa. accessit ēt boues locutos fuisse: pecudes at̄ p bobus posuit apud ēt. T. Liuiū accepimus bouē locutū iō triūphe: caue tibi roma. Ad hu. mur. ad humanā uocē. Mōstrosi: prius hoīnū declarat: q̄ maiora & plura mēbra habuere q̄ solēt. Mō: magnitudie. Matrēq̄ suos: q̄ cū maiora & plura mēbra se pepisse mīr uideēt q̄ solita sit: territa ē. Dira car. c. u. q̄ i libris sibyllinis iuēta sūt. uidelicet: R. R. R. F. F. & uates hoc mō i terprati sūt. Regnū ro. ru et. ferro fame fuga. Tūc. q. se. ēt Cybelis mīris deoz sacerdotes i furorē uersi sūt. bellonā at̄ p cybelē posuit. Nam ex Apulei sententia eadem erat bellona: cybele: & isis: iidemq̄ sacerdotes trium dearum sacra peragebāt i sacriscq̄ bellonæ ipsi sacerdotes non alieno sed suo cruore sacrificabant: sectis namq̄ humeris & utraq̄ manu gladios districtos exerentes currebant: & uelut insani ferebātur: quam turbam. Mar. entheatam id est phataticam appellauit ut nec turba cessat entheata bellonæ. Sectis lacertis id est brachiorum uenis incisis. nā gal li sacerdotes sanguine suo placabāt Cybelē: & crinibus rotatis i furorē uertebāt. Cecinere deos. i. oracula dōrum. Sæua: quia sæuos facit sacerdotes. Tristia: scilicet oracula. Compositis plenæ: dicit etiam sepulchra mortuorum gemitum dedisse. Compositis: locatis in urna. sic Catulus: Inter cognatos cōpositum meres.

PHARSALIAE

Tūc fragor ar. auditus ē. Est autem zeugma a medio. Per auia: Quae procul a uia sūt. Quiq; colūt. i. qui i suburbais uicis habitāt romā uener nūtiātes se uidisse megārā q; flāmis & flagellis serpētinis urbē ambiret. Erinnys. furia isfernalis. Excutiēs pnā: ardētē facē altera manu tenēs: & altera serpentina flagella. Strident co. pp serpētinos crines. Agauē agauē mater Péthēi q; sacra liberi patris a mœnibus suis amouit liber pater indignatus Authonōē materterā & Agauē i furorē uertit quo furor existimabāt Péthēū apz eē. & eū occidere. Mater uero caput filii p urbē furēs gestabat: putās illud apri caput. Sæui Lycurgi: regis thraciæ. Qui & ipse indignatus bacchū ipsū quoq; a mœnibus arcebat: & eo usq; pcessit idinatio: ut uites ēt icideret: qd dū facer uellet sua crura icidebat. hoc iō figit: quoniā ab stēius fuit. Eumēis: furia eumēides dicunt ab eumē nō beniuolus κατὰντιφροσιν. Horruit alcides. i. herq; ditē uidit & nō timuit: sed uisā megæra totus horruit: nā her. fidiēs ab isferis: iussu lunōis nouerca i furorē uersus ē: & lycū q; urbē suā cepat occidit: ac p prios libos cū uxor megæra credēs eos eē Lyci filios: hoc late patet apd Sēcā i her. furētē. Silētibz ūbris. i. silēti nocte. Medio uisi. cō. & uisā sūt ūbrā: hinc syllā tristes: idē marii lātā. Cāpo: q; i cāpo martio igēti pōpa. P. R. sepultus syllā fuerat. Tristia: signifi- cabat enī pōpeū cū suis uictū iri. Gelidas anieis: nā apud ripas anienis sepultus erat marius. ibi enī erant sepulchra mariana. Hæc pp placuit: pdigia eiusmo di diuersis i locis futuri mali pñtia apparuerāt. Cē- suit ergo sēat accersēdos eē uates etruscos q; oī diuīa tione periti erāt: sicut ab ipsis sacroz omniū pñcipia manauerāt: & eoz uetustissimus erat Arōs: q; audito pdigio. pño pparat si q; rōne dōs placat possēt. Hæc pp: hystorologia ē. i. pñposterus sermo q; fit quotiēs sermo q; pponi deberet postponit. Placuit. i. senatus populoz romāo. De moī uetusto: Sic enī mos erat romāoz uates etruscos accire: q; eiusmōi rex pitissi mi erat. Lūa: Lūa ē ciuitas liguriæ q; nūc dīserta ē eius dē noīs portus iuxta ē pulcherrimus: quē græci σελήνη. i. lūa appellāt. Ful. edo. i. q; nōscit quotiēs fulmīa uel rōne ferūt: uel pñter rōnē: nam si rōne mouent pdignū non ē: si uero cōtra rōnē pdigiū id appellat. Mouēt at fulmīa & locis & tēporibz scēdū rōnē: lo- cis: ut i frigidis: & calidis tēporibus i frigidis raro mo- uet fulmē: ut pote i sexto & qnto climate: mouet at i tropico æstiuo cū sol ē i capite cācri uel accedēs: uel re- cedēs: tūc ē fortis calor: & uapors terræ sub leuat q; bō cōiūctis fulmē efficit: locis calidis i æqnoctiali tropi- co: & frequētius cū sol ē i capite arietis uel libræ q; i locis calidis nō pōt moueri tropico æstiuo: q; calefa- cti calors cōsumerēt prius q; subleuaret: & fulmē fie- ri nō posset: q; si mouet fulmē pdigiū eēt: ergo dicit eū fuisse doctū quotiēs eēt pdigiū uel nō. Venasq; calētes: Aruspici nā pitū fuisse significat. Calētes: Adhuc palpitātes: & si lātā fuissent: rē pspērā futurā signifi- carēt: si e cōtra aduersā. Fibræ: fibræ pprie dicunt uenæ iecoris. Mōitus: admōitiōēs: significat auspicii peritū. Pennæ: hoc ē pperis auis partem pro toto posuit. nā auī alia sunt ppetes: alia oscines. prepetes sūt q; auspitia uolatu signāt. oscines uero quæ uoce futura prænūtiāt: dictæ ab ore & cano. Mōstra iubet. i. abole- ri & comburi mōstra q; supra dixit. Natura discors: q; sibi ipsi natura dissētiebat quū pduceret mōstrosos ptus. Nullo semie: iō pdigiū q; pter naturā: ut anli semie aut uirgineo. Semie: Quia uirgo Sterili: Quia anus. Nefādos: execrabiles. Mox iubet. i. iussit ambaruale sacrificiū fieri: quo ciuitas q; uisā sacris abiebat. Festo lu. festiua circuitiōe. nā lustrare ē circumire. Lōga: late porrecta. Pomeria: non magis dicunt pome- ria q; sint extra mœnia q; q; mœnia sint post se. dicūt pomeriū solum illud quod inhabitat: siue intus: siue ex- tra mœnia. Sacri: Pro sacrificiū. nā i potestate pōtificū sūt sacrificia. uidelicet q; bus diis & quibus tēporibus sacra fieri uelint. Ritu gabino: Nā gabini cū extra mœnia sacra celebraret: hostes supuenerūt: ipsiq; sine armis erāt: togā a tergo ficerūt: ita ut a dextera pte ad sinistram flecta: ultimā pte extremā togā in sinistz humerz uerterēt: sic tāq; clypeo mūti ita pugnat ut uiceret: & ita seruātū ē sacrificia romæ moī gabinoz fieri. Vesta- lē cho. d. u. i. ē sacerdos uestalis q; pñt ceteris choz suaz uirginū circūdūxit. Vittata: uelata moī sacerdotū.

Tūc fragor armorz magnæque pauia uoces
Audiat nemoz: & ueniētes cōminus umbræ
Quiq; colūt uinctos extrēis mœnibus agros
Diffugiunt: ingens urbem cingebat erinnys
Excutiens pronam flagranti uertice pinum
Stridentisq; comas. thebanam qualis agauen
Impulit: aut sæui contorsit tela lycurgi
Eumenis: aut qualem iussu iunonis iniquæ
Horruit alcides uiso iam dite megæram.
Insonuere tubæ: & quanto clamore cohortes
Miscentur: tantum nox atra silētibz umbris
Edidit. e medio uisi consurgere campo
Tristia syllani cecinere oracula manes:
Tollētēq; caput gelidas anienis ad undas.
Agricolæ fracto marium fugere sepulchro
Hæc ppter placuit thulcos de more uetusto
Acciri uates: quorum qui maximus æuo
Aruns incoluit desertæ mœnia lucæ
Fulminis edoctus motus: uenasq; calentes
Fibrarum: & monitus uolitantis in aere pēnæ
Mōstra iubet primū: quæ nullo sāmie discors
Protulerat natura rapi: steriliq; nefandos
Exutero foetus infaultis urere flammis:
Mox iubet & totam puidis a ciuibz urbem
Ambiri: & festo purgantes mœnia lustro
Longa per extremos pomeria cingere fines.
Pontifices sacri quibus est premissa potestas
Turba minor ritu sequitur succincta gabino:
Vestalemq; chorū ducit uittata sacerdos

LIBER .I.

Troianum soli, i. palladiū nā si cut in urbe troiana palladiū seruabat: ita & aruspices responderunt, dū ea sta-
tua seruaret: fore ut Priamus tuus regnaret quod oraculū cum audissent græci Diomedes & Vlyxes seruil
habitu induti cæsaribus custodibus rapuere palladiū: quod cū uenisset ad manus Diomedis italianam petentis di-
uersis agitabat curis & tēpesta tibus: ueritus ne hoc pateret ira palladis: dedit operam ut palladiū redderet Ae-
neā: quod deinde romā traductū ē & seruabat i tēplo uestæ. Fas ē: neq; n. ulli palladiū uidere licet pterq uesta-
li uirgini. Qui fata deum, i. qndecū uiri qperāt libris sibyllinis i qbus fata romana cōtinebāt. Secreta carmi-
na, i. sibyllæ cuius libz: ut inq Solinus: ad Corneliū
usq; syllā cōsulebāt romāi pōtīfices. Et lorā puo: cy-
beleros sacerdotes dicit. Quibus mos erat quotiens
irātū numē placā uellēt statuā deæ almōis aq; ablue-
re. Cybelē: Quā de Pessimonte acciuerē romāi. Al-
mōe: almo fluuius ē ad capēā portā ubi sacerdotes si-
mulacq; cybeles lauabāt. Maris: phrygiūq; latus almo
q lauāt fergē. Et doctus uolucres, i. augurs, erat, n. ro-
mā collegiū augurū. Sinistras secūdas: qā ut Cice. di-
cit græcis & externis a dextra ueniētes aues significāt
rē aliq; secūdā: iō optāt dari a dextra. At uero nri opta-
uerē dari a sinistra: q lāpe bōa puenere. Septē uir: nā
ut Cicero ait sub pīōa Catōis: Romæ erāt sacra deæ
matris in quibus diebus festis nocte epulabātur. erāt
autem septē numero. Sed magis placet itelligi septē
sacerdotes Iouis: qui epulones appellabantur: quoniā
ante auream Iouis statuam epulabant i capitolio nec
nō epulas idicēdi Ioui ceterisq; diis potestatem habe-
bāt. Hic generosis ciuibz eligebāt: cū lictore sella q;
curuli pcedentes. Tici sodales: dicti sūt a ticiis auibz
(ut inq Varro) q; i certis auguriis obseruare solebāt.

Troianam soli cui fas uidisse minervam
Tum qui fata deum secretaq; carmina seruāt:
Et lotam paruo reuocant almone cybellem.
Et doctus uolucres augur seruare sinistras:
Septemuirq; epulis festus: ticiq; sodales.
Et salius læto portans ancilia collo:
Et tollens apicem generoso uetice flamen:
Dumq; illi effusam longis anfractibus urbem
Circueunt: aruns dispersos fulminis ignes
Colligit: & terræ mœsto cum murmure cōdit.
Datq; locis nomen: sacris tunc admouet aris
Electa ceruice marem: iam fundere bacchum
Cœperat: obliquoq; molas inducere cultro
Impatiensq; diu non grati uictima sacri
Cornua succincti premerent cū torua ministri
Deposito uictum præbebat poplite collum:
Nec cruor emicuit solutus: sed uulnere largo
Diffusum rutilo dirum pro sanguine uirus.
Palluit atronitus sacris feralibus aruns:
Atq; iram superū raptis quæsiuit in extis
Terruit ipse color uatem: nam pallida terris
Viscera uicta notis: gelidoq; infecta cruore
Plurimus asperso uariabat sanguine liuor.
Cernit tabe iecur madidū uenatq; minaces
Hostili de parte uidet: pulmonis anhelii
Fibra latet: paruusq; secat uitalia limes.
Cor iacet: & saniem per hiātes uiscera rimas
Emittit: prodūtq; suas omenta latebras.

Nā, cum sacerdotes experiri uolebant bona ne uictima foret: uirum intra cornua fundebant: q; si uictima im-
mota stetit: diis placebat: si uero se mouisset displicebat. Vir, & ductus cornu stabit sacer hyrcus ad aram.
Obliquo cultro: ritu sacrificātis. Molas: mola fiebat aqua sale & farre Orno, idest unius anni & hac liniebant
cultros: & a cauda ad uerticē uictimæ cultro circumducto iugulabāt. Impatiens: Ostendit nō grātā fuisse ut
ctimam: quia non stetit aris. Premerent: Quia ministris prementibus tandē uictima uicta requieuit. Nec
cruor: aperto iugulo cruor non exiuit solutus: sed sanies quædam effusa est. Paluit atro: Arūs ubi: hæc uidit:
totus expalluit. Feralibus: Lætiferis. Ipse color: Quia pallidus sanguis erat intestinorum. Tincta notis:
idest nigris distincta maculis. Liur: proprie est color plumbeus. Iecur madidum: Intestina in duas partes
diuiserat: unam, Pompeio alteram uero Cæsari attribuerat. Vidit autem partem pompeio spectātē: mœ-
stam esse: partem uero Cæsari designatam lætam & exultantem. Madidum: putridum: & hæc pars erat
pompei. Venas minaces ho. d. p. u. idest de parte Cæsaris. Nam hostis patriæ iudicatus erat qui rubiconem
transisset armatus. Pulmonis anhelii: Spiritum reciprocum trahentis & remittentis. Latet. Quasi trepi-
da. Paruuque secat ui. li. idest paruū interuallum uitalia distinguit significat autem ducum inter se con-
currenti magnam cupiditatem. Vitalia: Quæ sunt cor, iecur: & iecoris capita. Cor iacet: Scilicet a par-
te Pompei. Iacet: Demissum est. Omenta: Omentum membrana est pinguis & tenuis qua uentriculi
atque intestina obteguntur. Penetralia igitur omenti patebant: & putridum sanguinem emittebant.

PHARSALIAE

Quodq; nefas: euidentius ex intestinis bellum futurum apparuit: nam iecinoris pars quæ constituta pom-
peio erat: & quæ Cæsar: ita se habuerunt: ut altera alteram fugere uideretur. Impune. i. nūquam sine exitio
& perniciē. Capiti. s. iecinoris: Nam οφπτοτον græcæ dicitur caput iecinoris: dicit ergo caput unum quod
erat Cæsar: insurrexisse: quasi uellet cum aliis fibris cōcurrere. Alterius capitis. s. cæsar: is. Pars ægra. s. pom-
pei iacet. Micat: Emicat cæsar: pars. Et celeri uenas. m. i. p. pars Cæsar: palpitabat: q̄si adhuc uiueret. His
ubi: Aruns ubi tā manifesta signa uidit in hanc exclamationē prupit o superi tanta ne mala apparēt: ut uix ora-
tione mea explicari possint: His. s. prodigiis quæ i ex-
tis uiderat. Litauit: Recte dixit. nam inter sacrificare
& litare magna ē differentia. omnes sacrificant: pauci
uero litāt. litare est sacrificia diis grata facere. ergo nō
grata tibi iuppiter sacrificauit: sed Plutoni. Cæsiq; p
sed copulatiua pro aduersatiua. Nō fanda: adeo dete-
stabilia mihi timent: ut nec fari quidē liceat. Sed ue-
nient: magnus quidem metus est malorū instātium:
sed mala ip̄a multo maiora erūt. Dii uisā secū. Oti
nam inquit uisā: quæ tanta mala portendunt sint mi-
nus infesta q̄ apparēt. Et fibris sit mil. si. Et mala fal-
sa utinam sint: quæ fibræ demonstrant. Artis: haru-
spicinæ. Finxerit ista: non uera docuerit: sed falsa fin-
xerit. de Tage apud Ciceronē libro de diuinatione ita
legimus. Tages Cuidam dicitur in agro tarquinēsi q̄
araret statim apparuisse & uisus esse in specie puerili:
sed senili prudētia ad eius cōspectum attonitum fuis-
se q̄ arabat: & clamorē magnū edidisse: & undiq; con-
currisse breui temporis spacio totā penetruriā. Tū il-
le multis audientibus plena uerba mandauit: & quæ
de ruspiciā tradunt mādasse dicit hāc idē tangit Oui-
dius i metamorpho. Flexa: i. plicata obscura. Amba-
ge: circuitiōe uerborū. At figulus: ex altera parte ade-
rat astrologus peritissimus nomie figulus qui prodi-
gia explicaret: quæ in cælo apparuissent. Nossē de. i.
arcana deorum quæ cursibus stellarum significatur.
Aegyptia memphis. i. par figulo nemo eorum est q̄
habitāt apud memphim ciuitatem ægypti. ægypti-
os autē scimus astrologiæ peritissimos immo inuen-
tores a q̄busdā dicunt fuisse. Numeris: numeros i di-
xit quoniā non eodē tempore spacio sydera circum-
agūt. Nā saturnus trigita annis iuppiter. xii. Mars
duobus: sol diebus. ccclv. & viii. horis. Vēus tricēis &
duo de q̄nq̄ gēis diebus. Mercurius diebus. ccc. lix. lu-
na. xxvii. additis horis. viii. signiferi ambitū peragūt.
Aut hic errat ait: aut iquit temere oīa regunt: aut di-
uīa puidētia gubernāt. si temere regūt nihil ē quod
metuamus: sed si diuīa prouidētia gubernāt: exitum
magnū & p̄nices p̄parat urbi n̄ræ: & toti orbi terra-
rū: sed tolle alteq; seq̄tur ueritas alterius: nō autem te-
mere reguntur: sed diuina prouidentia gubernant:
ergo i gens calamitas istat. Errat: fert sine ullo dei regimie. Lege: sine dei puidētia. Mouēt. s. cælū. Vrbi. s.
romæ. Generi hu. p. consequens generi humāo. nā urbs ip̄erium tenebat. Lues: exitiū perniciēs. Dehiscēt:
apie ntur: & subita uorago cuncta sorbebit. Subsident urbes: nunq̄ hiato terræ sorbebit urbs: ut ad bara-
thrū genus humanū descendat. An tollet fer. Aut inficiet aer & omne genus animatiū peribit. Segetes: tel-
lus etiā: si semina terræ mandaueris: fidem non seruabit agricolis: terra. n. fidelis ē cum seminibus acceptis
reddit multiplicia. An infusis. m. u. uan iquit corrūpentur fontes & amnes: ut q̄ ex his hauserint ueneno pe-
reant. O superi: Admirantis exclamatio cū horrore. Extremi dies. i. mors multorū cōueniet i unum diem.
idest multi peribunt eodem tempore. Summo: pergit nunc p̄ duodeci signa zodiaci & uniuscuiusq; signi do-
mum inuit: ostendit aut signa suas domos deseruisse: & cælū marti reliq̄sse: ut ex eo appareat magnum futu-
rum bellū. Si frigida cæ. Saturni domus ē capricornus & aquarius. dicit ergo si saturnus i domo sua aquario
icenderetur fieri diluuium: sed nō ita est. Frigida: nā saturnus torpentis est naturæ: & ideo cæteris planetis
tardior est. Vnde erīā gradū. xxx. ānis pficit. Nigros. i. nocētes & mortiferos uel mius fulgētes: nā q̄ saturnus
summus ē omniū planetarū: ideo & minimus uidet. Deuca. su. aqua. cataclismū quo terræ iundant. deucalio-
neas autē quia tempore deucalionis diluuium fuit: sed non uniuersale: nam thessaliā ferme omnē iundauit.

Quodq; (nefas) nullis impūe apparuit extis
Ecce uidet capiti fibrarum increfcere molem
Alterius capitis: pars ægra & marcida pender.
Pars micat: & celeri uenas mouet i p̄ba pulsu.
His ubi concepit magnorum fata malorum
Exclamat: uix fas superi quæcūq; mouetis
Prodere me populis. neq; n. tibi summe litauit
Iuppiter hoc sacrum: cæsiq; in pectora tauri
Inferni uenere dei: non fanda timemus
Sed uenient maiora metu: dii uisā secundēt:
Et fibris sit nulla fides: sed conditor artis
Finxerit ista tages. flexa sic omnia thuscus
Inuoluens: multaq; tegens ambage canebat.
At figulus cui cura deos secretaq; cæli
Nossē fuit: quem nō stellarū ægyptia mēphis
Aequaret uisū: numerisq; mouētibus astra.
Aut hic errat ait nulla cum lege per æuum
Mundus: & incerto discuntur sydera motu.
Aut si fata mouent: urbi generiq; paratur
Humano matura lues. terræ ne dehiscēt:
Subsidentq; urbes: an tollet feruidus aer
Temperiem: segetes tellus infida negabit:
Omnis an infusis miscebitur unda uenenis:
Quod cladis genus o supi: qua peste paratis
Sæuitiam: extremi multorū tempus in unum
Conuenere dies: summo si frigida cælo
Stella nocēs nigros saturni accenderet ignes:
Deucalioneos fudisset aquarius hymbres:
Totaq; diffuso latuisset in æquore tellus.

Si fæ
peritur:
nissimū
idest nū
ne cum
uniuersa

Si fæ
Nunc p
Succen
Hi cæsa
Scorpi
Quid
Iuppiter
Sydus
Et cælū
Deser
Enfise
Immi
Confu
Nom
Hic f
Cū d
Con
Extra
Terru
Sed m
Hedon
Talis
Vocib
Quo
Con
Cana
Quis

uitatē
tem P
iter An
Cleopa
de bac
est the
Edon
onatur
filius Jo
Ozygi
fetas.
ē Apoll
ra capta
runt.
est thra
teq; po
thessali

LIBER .I.

Si sœ. rad. domus solis est leo & lunæ cancer: q̄ si sol i domo sua leonem accēderet: significaret oīa flammis peritura. Ne. leo. Nemea sylua est iter phliontem & argos iuxta cleonas i qua Hercules primo certamine uastissimū leonem prostrauit. q̄ inter. xii. signa zodiaci relatus est. Premeres: Leonē icēdere s. Hi cessant ignes idest nihil tale mināf sydera. Tu q̄ flagrante: Martis domicilium est Aries & Scorpio: hūc dicit totū scorpio nē cum Libra occupasse ita ut icenfo scorpioe bellū significat. nā sicut Mars totū cælum occupauit ita: & bellū uniuerſo orbi futurum apparet. Cauda: Videmus. n. scorpionem cauda letifex: uulnus iſerre. Chelis: ipſius

Si sœuum radius nemæum phœbe leonem
Nunc premeres: toto fluere in cedia mundo
Sucusq̄ tuis flagrasſet curribus æther
Hi cessant ignes. tu qui flagrante minacem
Scorpion incendis cauda: chelaſq̄ peruris:
Quid tātum gradiue paras: nā inittis in alto
Iuppiter occaſu premitur: ueneriſq̄ salubre
Sydus habet: motuq̄ celer cyllenius heret:
Et cælū mars solus habet: cur signa meatus
Deferuere ſuos: mundoq̄ obſcura feruntur
Enſiferi nimium fulget latus orionis.
Imminet armorum rabies: ferriq̄ potestas
Confundet ius omne manu: ſceleriſq̄ nefando
Nomen erit uirtus: multoſq̄ exhibit in annos
Hic furor: & ſuperos qd̄ p̄deſt poſcere finē:
Cū domino pax iſta uenit. duc roma malorū
Continuam ſeriem: clademq̄ i tēpora multa
Extrahe: ciuili tantum iam libera bello.
Terruerant ſatis hæc pauidā præſagia plæbē
Sed maiora premunt. nā qualis uertice pindi
Hedonis ogygio decurrit plena læo
Talis & attonitam rapitur matrona per urbē
Vocibus his prodēs urgentē pectora phœbū
Quo feror o pæā: qua me ſup æthera raptā
Conſtituiſ terra: uideo pangea niuoliſ
Cana iugis: latoſq̄ hemi ſub rupe philippos
Quis furor hic o phœbe docet: q̄ tela māuſq̄

uitatē reddiderāt: ſed acceſſit ē q̄ quædā matrona furēs p urbem: ambaſq̄ uerbos exitiū belli p̄dixit: & mortem Pōpei q̄ apud ægyptum a phtolomæo iuſſus ē occidi: & ē filios pompeii. Cn. & Sextum tergit: bellumq̄ iter Antoniū & Auguſtū ex una: & ex altera parte brutū: nec prætermiſit bellum Auguſti contra Antoniū & Cleopatrá p̄dixit & mortē cæ. Hæc: quæ dicta ſunt ab Arunte & ſigulo. Nā qualis: dicit non aliter per urbē de bacchatā matronā hanc: q̄ ſoler i monte thebāo furere: Bacchi ſacerdos orgia celebrās. Pindi: pidus mōs eſt theſſaliæ: ubi bacchanalia mulieres frequēter celebraf ſolebāt: quæ mænades dicunt. αἰναινοῦσαι. iſanio. Edonis. i. threiffā mulier Edon aut̄ mons eſt thraciæ. Vnde patronimi cū fœ. edouis diſ fecit autē ſyſtolē: nā o natura p̄ductū ē. Oui. Protinus i ſyluis matres edonidas omnes. Ogygio lyeo: Baccho thebāo. nā bacchus filius iouis: & Semeles q̄ Cadmi fuit lyeus dī q̄a liberet hoies a curis Διὸς ſoluo. Hora. nunc uio pellite curas. Ogygio: ogyges primus thebāog rex fuit poſt cadmū. ergo a rege Bacchū ogygiū appellaui. Prodēs: māt̄ feſtās. Vrgētē: p̄mētē. nā plena erat numine phœbi q̄ cogebat eā mala futura p̄dere. Opæan: Pæā. pprie laus ē Apolliniſ: hymnum aut̄ p ipſo deo poſuit. Qua me ſup æthera: ſic enī exiſtimabat ſe ab Apolline ſup æthera raptā fuiſſe. deinde in terram conſtitui. Video pangæa: dicit ſe uidere locū ubi Cæſar & Pōpeius concurrerunt. Pangæū: mōs ē thraciæ iunctus macedoniæ. Cana iugis: q̄a ſemp niuibz tegunt. Hemi: hemus mōs eſt thraciæ: qui in theſſaliā uſq̄ porrigitur: ad cuius radices iacent philippici cāpi. Latos philippos: lōge lateq̄ porrectos: campi philippici appellati ſūt a philippo rege macedoniæ. Quis furor eſt. ſquem uideo per theſſaliā? Quæ acies: admiratio eſt. Manuſq̄: nā ſibi uidere uidebatur romanac acies manu conſerere.

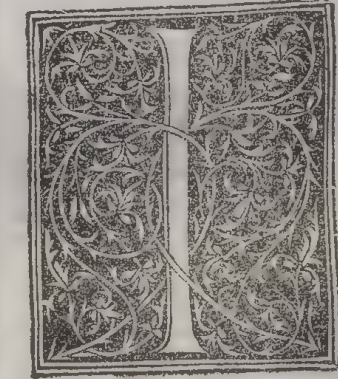
PHARSALIAE

Bellumque sine: quia ciuile. Quo diuersa feror: statim se a philippicis campis rapi in ægyptum existima-
bat. In ortu: nam in oriente est ægyptus. Qua mare lage: ea parte qua nilus i mare ifluit: & maris undas mu-
tat: nam nilus septē hostiis mare ingrediens sua magnitudine aquas confundit: ita ut alium colorem tribuat.
Lagei: ægyptii: nam Ptolemæus lagi filius unus ex principibus alexandri fuit: qui post Alexandrum impera-
uit a quo oēs ægyptii reges Ptolemæi sunt appellati. Hunc ego fluminea: dicit causam cur phœbus se i ægy-
ptū rapuerit: ut prædiceret mortē Pompeii qui postq̃ in thessalia uictus fuit ac diu quo confugeret: cogitaret:
tandem petiit ægyptum: ubi Ptolemæus regnabat:
cuius partem aliquando in regnū reduxerat. sed ubi
Ptolemæus audiuit pompeium acie pharsalica uictū
consilio Achillæ & Photini censuit occidendū: ut
gratiam Cæsaris iniret. Fluminea harena: harena
nili flū. Deformis truncus: quia sine capite. Nā Achil-
las & Photinus cum Pompeium in naue prætoria re-
cepissent: abscisso capite truncū i littore nili reliq̃rūt:
caput uero theodorus ad Cæsare tulit. Dubiam su-
per æquora syrtim: rursus i alias regiones se transfert. s.
in Libyam ubi bellum ciuile gestum ē: cum Cato col-
legisset reliquias exercitus post pompeium interfectū:
ad Iubam Numidiæ regem se contulit qui mox ut i
statis Cæsaris manus effugeret: uticæ se ipsum inter-
fecit: unde uticensis est appellatus. Dubiam: quia syr-
tes aliquando uidentur aquam habere ad: uehendas
naues: deinde subito ardescunt: & in sicco reliquūt: na-
ues. Arentemq̃ feror libyen: quia aquæ penuria la-
borat. Quo tristis erinnys: acies. n. Pompeii in Tisse-
salia uictæ translatae sunt i Aphricam a Catōe. Nūc
desuper alpis: & iam hinc trahitur in hispaniam Nam
ibi Cneus & Sextus filii pompeii ingentem exercitū
compararunt una cum Scipione: qui post mortē Iu-
liæ socer fuerat Pompeii: ibi etiam Labienus q̃ rei mi-
litaris pitus erat & multa præclara in gallia cum Cæ-
sare gesserat: ibi ergo bellum gestum fuit: adeo acre:
ut Cæsar uenenum haurire cogitauerit. nam ut ostē-
dit Plutarchus: quāuis adhuc adolescētes essēt filii pō-
pei: dignas tamen impio uires & audaciā ostētabant:
ita ut extremum Cæsari discriminē intētarint: magnū
prælium ad urbem Mundam commissum ē. in quo
cum Cæsar suos ægre impetū sustinere cerneret per
mediās armatorum acies discurrēs: elato clamore: si
nihil inquit pudoris supest: corripite me: & in puerorum manus tardite: magna usus prōptitudine & animi
audacia repulsis hostibus triginta milia eorum cecidit: ex suis mille fortissimos amittens: post præliū excedēs
ad familiares conuersus: sæpenumero pro uictoria inq̃: nunc autem pro uita dimicauī. Nubifera: quia nu-
bibus frequenter sunt obuolutæ alpes. Aeream pyrenem: mons est hispaniæ altissimus ad quem sicut Liui-
us in tertia decade scribit: Hannibal peruenit transiturus in Italiam. Patriæ sedes remeamus in urbes: & sta-
tim uisa est reduci romam: ubi se uidere uidebatur Cæsarem in senatu a Bruto & Cassio confodi. Consur-
gunt partes iterum: nam Marcus Antonius cadauer cæsaris in forum contulit: & orationem habuit qua per
eomiserationem mouit plebem contra Brutum & Cassium. Totumque per orbem: quia bella gesta sunt
usque in ægyptum. Rursus eo: quia uideo bellum inter Antonium & Cleopatram ex una: & Octauium ex
altera: quos uicit apud acciacum promontorium. Littora ponti: quia existimat se iterum rapi ad cāpos phi-
lippicos ubi Octauius cum Bruto & Cassio conflixit ideo noli me inquit illuc reducere. Nam ipsos iam pri-
us uidi: sed potius me reduc usque in pontum regnum Mithridatis hoc autem dicit propter bellum quod
aduersus Cæsarem renouauit pharnaces Mithridatis filius ex ponto: & sine ulla belli mora uictus est. Et las-
so defecta furore: si enim fieri solet: ut cum aliquis afflatus fuerit recedente spiritu: relinquatur exanimus.

Pharsaliæ Liber Secundus.

Lanq̃ iræ patuere deū: In huius secūdi libri p̃cipio agi: quō romāi māifesta certa q̃ signa bel-
li uidētes: magno dolore affecti sunt & oēs q̃ rebāt quō deos placare possent: q̃q̃ adeo irati erāt:
ut nullis p̃cibus moueri potuerit. Sed poeta ad deū apostrophat q̃rēs qd nā ita uoluerit hōies
p̃scire istātia mala: q̃bus puideri nō possit. Nā sicut etiā Ci. dicit: p̃scientia malorū iutilis ē cui p̃-
uideri non pōt: deinde dicit hoc euenisse: aut casu: aut uoluntate fatorū. Patuere: aperta sunt si-
gnis & p̃digiis: quæ terra cælo mariq̃ apparuere. Leges: cōstitutiones. Fœdera regū. i. concor-
diā: nā tunc mutata ē lex rerum: cum bos peperit uitulū capite humāo: & mulier ifantem capite elephantino.

M. ANNEI LV.
CANI CORDV.
BENSIS PHAR-
SALIAE LIBER
SECVNDVS.

Anq̃ iræ patuere de-
um: māifestaq̃ belli
Signa dedit mūdus:
legesq̃ & fœdra regū

LIBER .II.

Præcia monstrifero: naturale ē ut ex uulnere sequatur sanguis: sed ex uulnere uictimæ nō uenit sanguis: ergo natura dedit hoc: quæ multorum futurorum præcia erat. Tumultu: perturbatiōe. Indixitq; nefas: uerbum fecialium est q; præfunt foederibus faciendis: hi enim cōsulto populi rō: cum qbus uolēbāt pā. cū iungebant: bellumq; quibus uollebant indicebant. Indixit: denunciāuit. Nefas: nefas appellat ciuile bellum: quod inter cognatos & parentes gestum est. Cur hanc: apostrophat poeta ad Iouē: quærens cur hōies in spe tenere noluerit: o Iuppiter: inquit: cur mala ita apta esse uoluisti ut sperare nō possent Romāi meliora fore? Olym-

Præcia monstrifero uertit natura tumultu:
Indixitq; nefas: cur hanc tibi rector olympi.
Sollicitis uisum mortalibus addere curam
Noscant uenturas ut dira per omnia clades:
Siue parens rerū: cum primū iformia regna
Materiamq; rudem flamma cedente recepit
Finit in eternum causas: qua cuncta coercent:
Se quoq; lege tenens: & sæcula iussa ferentem
Fatorum immoto diuisit limite mundum:
Siue nihil positum est. sed fors incerta uagat:
Fertq; refertq; uices: & habet mortalia calum.
Sit subitum quodcunq; paras: sit cæca futuri
Mens hominum fati: liceat sperare timent.
Ergo ubi concipiunt quantis sit cladibus orbi
Constatura fides superum: feralis per urbem
Iustitium: latuit plæbeio tectus amictu
Ois honos: nullos comitata ē purpura fasces.
Tunc quæstus tēuere suos: magnusq; per oēs
Errabat sine uoce dolor. sic funere primo
Attonitæ tacuere domus: cū corpora nondū
Conclamata iacent: nec mater crine soluto
Exigit ad suos famulæq; brachia planctus.
Sed cū membra premit fugiente rigetia uita:
Vultusq; exāimes: oculosq; i morte minaces:
Necdū ē ille dolor: sed iā metus icubat amēs:

sint. Ergo ubi: postq; inq; iā certū erat fore bellū romāi magna ex parte parabāt deos placare & subito iurisdīctio iterdicta est: & mœsti oēs uestes lugubres iduerūt: & oia honoris isignia deposuerūt. Cōstatura si. i. certitudo deorū magna clade cōstatura sit. Feralis: letifera calamitosum: nā iustitiū dicebat quotiens trepidatio aliq; erat in urbe: unde iustitiū q; iuris statio: & est uerbū iuris ciuilis. Ois honor: ædilis: ptor: censor: consul: & cæteri magistratus. Nullos fasces. i. nullos honores: fasces at pprie isignia cōsulū sunt sed pro omni magi stratu posuit. Tunc tenuere. i. q. i. mente. i. q. a tantus dolor erat ut uocē emittere non possent. Vir. Et uox fau cibus hæsit. Magnusq; p oēs: declarat quomodo quæstus suos tēuere: q; præ nimio dolore uox pmebat.

Sic funere: per similitudinē ostendit quomodo quæstus suos tēuerit quemadmodū fieri solet cū aliq; mori tur: primo qdem domestici tacent præ nimio dolore: deinde ubi iā spiritum omnē emisit oēs una uoce cōclama nt. Primo funere: cū primum spiritum emisit. Domus. i. domestici. Conclamata iacēt: secundum cō suetudinē antiquorum locutus est: q; spiritus uitalis exclusus hōies plerunq; fallebat mortuos calida aqua la uare iustituerunt & per iterualla conclamare: nā cum uidebant eum ierlauandum non moueri: conclamabat unus. ha. ha. he. he. deinde uetrem iterū lauabant & iterū conclamabant: postremo ueniebant ad uitalia & ubi uidebant spiritum penitus abiisse: tū demū oēs conclamabant. Nec mater cris. i. nondū iubet pficas uenire q; more rōano flerent mortuos: præfice dicuntur mulieres quæ pretio conducūtur ad funus deplorādum.

Exigit: postulat. Premit. i. palpitat explorās nunqd uiuat. Regentia: frigida. Vita: anima. Vultus exāimes: nunquid aliquis ex hore spiritus reddatur. Oculos in morte minaces: idest minantes & quasi toruos sicut morientes habent. Nec dum ille dolor: idest nōdum extat & apparet: dum adhuc spes aliqua superest: Nam mater nescit quid faciat: & præ nimio dolore ei uox interclusa est. Mirantur ma. idest obstupefacta est. Cul tus. pri. matronæ quoque suas uestes exuerunt: & lugubria indumenta accipere: & per templa diuisæ sunt.

PHARSALIAE

Priores cultus: quibus in pace utebantur. Hæ lachry. spar. de. i. alia implevere lachrymis simulacra deorum. In limine sacro. i. uestibulo templi. Fudere: sparsere comas more moestæ. Assuetas uo. uotis: quia uotis deos iuocare solebāt. Diuisere deos. i. deorum templa: quia alia alia templa petiere. Parens. i. multitudo matrum quæ solent timere filiis suis. Inuidia. i. odiū diis concitatura propter nimias querelas. Quæ una madetes: una ex illis matronis: quæ cæteris nobilior erat adhortata est alias: ut nunc planctu miseras suas fieret: quod potestas esset flecti: nam cum alter ducem uicerit: & si dolor magnus nobis erit: tamen lætitia erit simulanda. Madetes scissa genas: synecdoche. Scissa: laniata.

Liuetes lacertos. i. liuidos quod fit ex nimio plactu: nam mos erat lacertos nudos percutere. Nunc: quia nunc tempus est: ut omnes nostras miseras lugeamus. Neue hunc differte dolorē: id est. n. certa sunt signa mali futuri. Nec sumis seruate malis. i. nec seruate ad extrema mala: nam cum alter ducem uictoriā obtinuerit: reprimendus erit luctus & simulanda lætitia: ergo nunc cum licet lugeamus.

Flere: pro flecti facultas: & est constructio græca. Pendet fortuna. i. dum incertum est uter uincat. Gaudendum est. si mulanda lætitia est si dolores pectora nostra afficiant. His te stimulis: sic iter se conquerebantur mulieres primarum. At nec ipsi uiri aliter affecti erant: cum diuersos duces sequi cogerent: sibi. n. ipsi in memoriā reducebant bella elapsa: & antiqua. i. marii & Syllæ & comparatione illorum hæc ista mala illis deteriora esse dicebant. His stimulis: his adhortationibus ad luctum. Dolor. i. dolentes mulieres. Diuersa castra: quia alii Cæsare: alii Pompeiū secuturi erant. Iustas querelas: quia iuste conquerebant de sacratiis deorum & secundum Epicureos locutus est: quod nulla curam regis humanarum deos habere uolebat. Omiserat fortis: ac si dicat satius fuisset quod perissemus quam ad hæc mala seruari. Punica tempora canax: uicinus erat Apuliæ ignobilis cannæ: sed clade romana postea nobilissimus factus: & duorum ducum alter occisus ut est paulus æmilius. alter uero Terentius. Varro fugit & incertum fuit: uter magis probaretur: nam æmiliū cæso exercitui superesse noluisse constat: At uero Terentiū ut creditum est de republica non despassse: ut apud Liuium diffuse legitur & Valerium. Trebiæ iuuentus: nam prima clades romarum fuit apud Ticinū flumen. secunda ad Trebiā. tertia ad lacum Trasimenū. Quarta ad canas. nam apud Ticinū exercitus romæ primo fuit: ab Hannibale: & dux romæ. Scipio fauciat fuit: captusque erat: nisi a filio quod postea a deuicta aphrica aphricanus est appellatus: liberatus fuisset: huic bello Trebiū successit: haud procul a placetia ubi milites suos igne oleoque fouit Hannibal: & homines ab Aphrica calida regione: romanos in sua hyeme duce sempronio uicerunt: dicit ergo se uelle fuisse ex his quod apud Trebiā ab Hannibale caesi sunt. Non pacem: alii inquit pacem optarunt: nos uero bellum undique inferri: nam pace ciuilia bella excitant: at uero cum bellum instat: romani relictis bellis ciuilibus sumptis armis se defendunt: huc igitur malorum pueri sumus ut melius sit optare bellum: quam pacem. Date genas iras: optat ut ab omnibus partibus orbis terrarum bellum urbi romæ inferat sic. n. ciuile discordiam sedari posse dicit: nam cum bellum cõe est statim discordia & simultates inter ciues deponunt. Urbes fecit quibus nunquam bellum fuit. Achemenidis su. susa nobilissimum est perfidis oppidum: in quo (ut docet Solinus) templum fuit Susæ Dianæ & auctore Strabone libro. xv. fere sua persia pars est inter eas: & Babiloniā posita & susa urbem clarissimam habet: nam persæ & Cyrus supatis medis cum propria terrā in ultimis litam uideret: Susā uero interius & Babiloniā & aliis gentibus propinquā in ea ipse sedem locauerunt: simul & regionis cõfiniū ostendentes Susa a tithono condita dicitur: Menonis præ. Susi etiam Cassii sunt appellati: Nam Eschilus Menonis matrem Cassiā uocat. Urbis moenia & templa & regiarum structura erant babilonicis similia: & coctili latere & bitumine: ut quod ediderunt. A susis usque persepolim stadiorum quattuor milia & cc. atque hic usque in Carmaniæ fines sunt mille & sexcenta nationes incolunt regionem quæ patischores appellant. Item magi quod honestum quoddam uiuendi genus sectantur: & Achemenidæ: de quibus loquitur Luca. ex India reuertentes ab Azanio Carmaniæ flumine septemtriones primū uidet: Achemenidis in hoc tractu sedes fuerunt: auctore Solino. Medica. i. media prouincia: Media ut inquit Solinus ab occasu transuersa utraq; Parthiæ regna amplectitur: a septemtrione Armenia circundatur: ab ortu caspios uidet: a meridie persidē: deinde tractus hic procedit usque ad castellum: quod magi obtinent pharacola nomine: hic cyri sepulchrum est. Hister: hister fluminis in germaniæ iugis motus arnobæ multisque ultra alpes milibus ac per numeros lapsus gentibus danubii nomen habet: ut primū illyricū alluit hister appellatur: lexagintaque annibus receptis: in pontum uastis sex fluminibus euoluit. Pli. ultra danubiū incolunt massageræ. Massagetæ. massageræ in scythia asiae populi tantummodo ut refert Strabo libro. xi. solē deū putant: atque illi equum mactant: lingu-

Miraturque malum. cultus matrona priores
Deposuit: moestaque tendant delubra cateruæ
Hæ lachrymis sparsere deos: hæ pectora duro
Affixere solo: laceraeque in limine sacro
Attonitæ fudere comas: uotisque uocari
Assuetas crebris feriunt ululatibus aures.
Nec cunctæ summi templo iacuerunt tonantis:
Diuisere deos: & nullus defuit aris
Inuidiam factura parens: quæ una madetes
Scissa genas planctu liuentes atra lacertos:
Nunc ait o miseræ cõtundite pectora matres:
Nunc lætate comas: neue hunc differte dolorē:
Et summis seruate malis: nunc flere potestas:
Dum pendet fortuna ducum. cum uicerit alter:
Gaudendum est: his te stimulis dolor ipse laceffit.
Necnon bella uiri diuersaque castra petentes
Effundunt iustas in numina sacra querelas.
Omiserat sortis quod non in punica nati
Tempora canax fuimus: trebiæque iuuentus:
Non pacem petimus superi: date gentibus iras.
Nunc urbes excite feras: coniuret in arma
Mundus. achemenidis decurant medica susis
Agmina: massagetæ scythicus non alliget ister.

li singu
li. Su
gestan
licoliffi
li aue
Dac

Funda
Albis:
Reddi
Inde d
Alter:
Nulla
Si plac
Plurin
Sæue
Dum
Prou
Vixit
Vt no
Eger
Ode
Seru
Atq
Non a
Cum p

ser: sed t
uentu
ad hoc
bunt n
seniore
inter S
stior eff
hunc se
tionem
ramen
rius ex
Aliqu
manus
tham q
instare
cum li
est apu
titia su
malo so
factus e
ites: pr
Cumbri
& cum u
tunc pe
cepit qu
bus adu
rent: ut
legati n

li singulas uxores ducunt: ut unum est uxoris alioque: idque haud occulte. Alliget: teneat quo minus uideat in Italia. Suevos: populi sunt galliae contra quos magno periculo bellum gessit caesar. Flauos: quia flauos per colla crines gestant: & ex Gallia sunt quae comata dicuntur. Albis: flumen est in sueuis & fluvium per regionem posuit. Indomitum: quia bellicosissimi sunt populi. Oibus hoc summum hoc praestare: ut omnis terrarum orbis bellum inferat: modo civile bellum auertatis. Auertite: nam cum romani se uiderent undique ab hostibus premis: depositis simultatibus se defendere.

Dacus: daci populi thraciae sic a romanis appellati a grecis getae dicuntur: ut scribunt Plinius & Appianus. Quis hos nunc poeta distinguat sicut inferius: motura dacas ut clade getarum. Occurrat iberis Al. scilicet caesar & bene provincia hispaniae ei datur: quia galliae & caesar praefuerat & ex ea uictor redierat. Ad eas hic uertat. Pompeius & sua quoque pompeio provincia datur quia hic aliquando de orientis triumphauit quo tempore Mithridatem & tigranem superauit. Pharetras: quia orientales arte sagittandi peritissimi sunt: & praecipue parthi qui interfugientium sagittis utuntur. Nulla uacet tibi roma manus: uel perdes nomen. Si placet hesperium o superi: collapsus in ignes. Plurimus ad terram per fulmina decidat aether. Saue parens utraque simul partesque ducesque. Dum nondum meruerit ferri: tanto ne nouorum prouentu scelerum quaerunt uter imperet urbi. Vix tanti fuerat civilia bella mouere. Ut neuter: talis pietas peritura querelas. Egerit. at miseros angit sua cura parentes. Oderuntque grauis uiuacia fata senectae. Seruatosque iterum bellis civilibus annos. Atque aliquis magno quaerens exempla timori. Non alios inquit motus tunc fata parabant. Cum post teutonicos uictor libycosque triumphos

set: sed tamen nec pro libertate quidem tantum bellorum fieri deberet: quanto minus pro seruitute licet. Pro uentu scelerum: id est accessione scelerum. Vix tanti. uix causa erat ut bella ista tanto furore concitarentur: ad hoc ut neuter imperaret: sed libertas seruaretur. Talis peritura pietas: quia paulo post pietatem belli habebunt nullam: cum partes sequentur omnia pietate bellum summa libidine gerent ergo pietas peribit. At miseros: seniores dolebant quod tam diu uiuerent ut cogerentur secundum bellum civile uidere: nam primum uiderant inter Syllam & Marium. Fata uiuacia. uitam suam nimium diuturnam. Grauis senectas: quae ipsis molestior esse coeperat. Seruatosque: sic Euander Virgilianus. Tu quoque sanctissima coniunx Felix morte tua: neque in hunc seruata dolorem. Contra ego uiuendo uici mea fata superstes. Atque aliquis magno: nunc per comparationem ostendit ipsos ceteris miserrimos esse: nam etsi praeterito tempore bellum gerebatur a Mario & Sylla tamen si bellum illud cum isto compararetur: multo illud hoc inferius esse uidebitur: quo tempore inquit marius exul urbe pulsus in minturnensibus paludibus iacuit eadem mala parabantur quae nunc nobis iminent.

Aliquis scilicet & romanis senioribus. Exempla quaerens. cogitans: nunquid antea tale aliquid populus romanus meminisset. Alios motus: qui tempore nostro. Cum post teutonicos. Marius post debellatum lugurtham cum redisset romam: & triumphus uniuersi senatus decreto ei concederetur: fama subito superuenit instare Cimbros: Gallos: Senones: Teutones: quos rumor ita uulgauerat deseruisse regiones suas eo animo cum liberis & uxoribus ut Italiam occuparent: & pulsos romanis ipsi imperium tenerent. Et quemadmodum est apud Pultarchum. xxx. myriades fuere: & unaquaeque myrias decem milia hominum tenet. Marius cum maxima laetitia susceptus est: non tantum pro uictoria ex Numidia partem: quantum quod in tempore uenisse uidebatur: ut tanto malo solus resisteret: neque alius esse uidebatur idoneus: qui hoc tantum bellum susciperet. Ille ergo continuo factus est consul: & quod raro contigit iussus est consulatum continuare: duxit igitur exercitum aduersus hostes: primo quidem eos uicit haud procul ab athesi flumine: deinde alter consul Catulus cum oppositus esset Cimbris: nam ipse Teutones uicerat: in loca tutiora se recepit: ueritus non posse uim tantam hostium sustinere: & cum uictor Marius laetitiam cum uniuerso exercitu ageret: rumor uenit Catulum cum suis ab hostibus fuscum esse: tunc perturbata non nihil est laetitia Marii & militum suorum: sed tamen sumpto animo se cum exercitu ad Catulum recepit quem inuenit se in locis tutioribus tueri: nullam tamen cladem ab hostibus recepisse. Collectis igitur exercitibus aduersus hostes pugnandi occasionem expectant. Hic cum saepe equitum castris hostes per ludibria insultarent: ut cogerent romanos e uallo exire: & romanam illam fortitudinem ostendere. Marius se continebat. Tandem legati missi sunt a Cimbris qui peterent a Mario & populo romano sibi terrae tantum dari ut urbem condere possent:

PHARSALIAE

& in Italia habitare: cui legationi Marius respōdit ita: uos terram tantūmodo petitis uobis: at uero sociis uestris nunquid nō prouisum esse uultis? Nobis inquit tantūmodo: tunc ceteri qdem risum tenere nō potuerunt. Cū hoc audisset Marius: recte inquit facitis q sociis uestris terram non petitis: nā terram habēt nunq̄ amissuri. Tūc legati intellexerunt qd marius diceret: & illi quasi non crederēt: minati sunt multis cōtumeliis mariū poenas datū: & ne unquā mariū mentiri existimarēt: testimoniū rei facere uoluit: iussit enim reges teutonicos ad se duci: quos i uincula captiuos habebat: quos cū catenis uictos uidissent: tunc in maximos eiulatus cōuersi sunt: & se ad pugnam crudeliter apparabāt: ut apparet nunq̄ descendisse in bellū & arma uēturos. Marius censuit differendum: donec intercepta occasione tēporis pugnaret: & similiter uicti sunt Cimbri oēs: mulieres aut ne i potestate hostiū uēirēt: aliā uiros uulneratos occiderūt: aliā parentes: aliā filios: deide se cruribus suspēderūt: aliā at se pedibus equorū laqueis necebant: & ipsos equos ad cursum incitabāt: quo facto ad unum oēs cōsumptae sūt mulieres: sed tamen in potestate hostiū sex milia uenerūt. Post hanc uictoriā speciosum triumphū de hostibus egit. Et alter Catulus collega marii cum exultatione triumphauit. Post aliquot ānos marius cū pacem pati non posset: cōsul egit ut sibi puīcia mithridatis demāda retur quā ante cōsul alter Sylla sortitus fuerat. Et cū Sulpitius Tribunus plēbis legem tulisset de puīcia demādāda mario exorta est contentio i foro. Et. Qu. Pompeius alter cōsul collega Syllae maximā uirescebat: ne illa lēx cōsumaret: qd diceret prouinciā datam esse Syllae: sed cōfirmata tandē lege ut prouincia demādares mario: misit legatū Gratidiū q exercitū a Sylla acciperet: sed legatus ille a militibus occisus ē: Sylla ubi uidit cōtra leges sibi prouinciā arripi & nulla seruita cōsuetudine iniuriā sibi fieri: cum exercitu maximo romam uenit: Marius metuēs ne resistere posset syllae: q cum tanto exercitu uenerat clam ex urbe fugit: Urbem ingressus est Sylla: & omnes qui aduersi fuerant occidit: deide cōuocato senatu retulit i senatū: ut hostis patriae iudicaretur Marius: & senatus cōsultū factū ē ut mitterentur interfectores qui Mariū occiderent: Marius minturnas se receperat: qui cum audisset interfectores adesse diuertit apud quēdam pastorem: eum que rogauit ut se in abdito loco poneret: ut piculum efugeret: q si opera sua contigisset: pollicebatur illi ingentia prēmia aliquando daturum: pastor metuēs illum domi suae tenere traduxit in solitudinem & ipsum in paludibus delitescere iussit: idemque retulit se nulli indicatū: interfectores cum inuestigarent eum & audissent apud paludes diuertisse ad eum uenere: nunc promissis: nunc minis: tandem pastorem illū coegerunt: ut sibi latebras ostēderet. Ad quem cum uenissent: ipsum paludibus & coeno oblitum eduxerunt: & interficiendū minturnensibus tradiderūt. Marius igitur i carcerem & i uincula coniectus est: deide cuidam cimbro negocium demādatum est: ut Mariū occideret. Cimber ille ut carcerem ingressus est quasi ulcisci uellet gentem suam: quam Marius deleuerat bipenni instructus cum ad Mariū uenisset: statim lux maxima oculis oborta est & maiestate illius perterritus est & (sicut ipse dicebat) uox audita est quae illum a cāde marii arceret. ille ergo cimber maxima dubitatione carcerem egressus magna uoce dixit: non possum interficere mariū: Mariū interficere nō possum. Vnde ab illis statim minturnensibus audito clamore uinculis eduxerunt mariū: illiq̄ optionem fecerūt eundi quo uellet: ac se paratos auxilium praestare fugae. cū uero Marius cōsideraret quid nam potissimum faceret. Ecce uidit a sellum obiectum sibi pabulum relinquere: & celeritate maxima ad aquam confugere: tunc marius peritissimus auguriorum itellexit: salutem suā in mari positam ēē: unde nauiculam ascēdit: & Carthaginē profectus i Aphricam cui a Sextilio qui praeerat aphricā iubetur se continere a regionibus suis quas ipse teneret. Interea romae seditio oritur inter cōsules. Octauium & Cinna: Lucius Cornelius Cinna cum leges prosterneret: & puim & arma omnia faceret a consule Octauio urbe pulsus: ille corruptione Appii Claudii exercitum in potestate redegit: Marius uero hac audiens in Aphrica milites collegit ubi erat Sertorius & Cneus Carbo: qui ingenti multitudine uenerant pastorum conuenarum & huiusmodi generis hominum: & igenti exercitu urbem romam inuasere: sed anteq̄ romam uenirent hostes urbem ro. expugnatione diripiunt: deide ad ianiculum oppidum profecti cum istud expugnarent a consule Octauio pulsi fugantur. Marius tres colonias Antium: Ariciam: Lauinium expugnauit: Optimates cum spem nullam resistendi haberent pigritia militum qui pugnare nolebant corrupti recepti sunt in urbem quattuor exercitus: quorum duo inter Sertorium & Cn. Carbonem dati sunt: ingressi urbem eā ferro & rapinis uastauerunt: multi nobiles cōtrariae partis a mario fuerūt occisi: in primis Octauius cōsul: Antonius uir consularis: & eloquentissimus orator obrūcatus est: cuius caput marii mensis expositum fuit. L. Caesaris oratoris caput rostris suspensum est: tunc atharius quia salutare Mariū noluit: ipso inspectante Mario occisus est. Alii oēs itidem fecerūt: nā Marius signū militibus suis dederat: uti oēs occurrentes quos ipse non saluaret, aut quoq̄ saluti non responderet in uis necarent. Numitorius

Exul limosa marius caput abdidit ulua:
Stagna audi texere soli: laxaq̄ plaudes
Depositum fortuna tuum, mors uincula ferri
Exedere senem: longusq̄ in carcere pador.
Consul & euerfa felix moriturus in urbe.
Poenas ante dabat scelerum, mors ipsa refugit
Saepe uirum: frustra q̄ hosti concessa potestas
Sanguinis inuisi: primo qui cedis in ictu
Diriguit: ferrumq̄ manu torpente remisit.
Viderat immēsam tenebroso in carcere lucē:
Terribilesq̄ deos scelerum: mariumq̄ futurū
Audieratq̄ pauens: fas hac contingere non est
Colla tibi: debet multas hic legibus aui
Ante suam mortes: uanum depone furorem.

bebius
la, p
tonicos
regem
na uol
cerē d

Silbet
Hunc
Numi
Vir fe
Suffic
Hos
Nuda
Et poe
Carth
Ignou
Vt p
Agm
Exer
Sign
Aut
Qu
Corr
Nobi

ut serue
malog
Delet
fauere
mitis d
dere cu
causa n
duxit.
nāq̄ de
uit: qu
conio
trem an
redact
uidean
libyam
lia ag
am red
nuda
domin
nam ca
nisi qu
trocin
civitas
letifer
Carbon
Ianicul
Lauini
pigritia
Grado

LIBER .II.

bebius per mediū f rum lacerati carnificum uncis tracti sunt: ipse quoq̃ quintus maximus pōtifex scæuo-
la. p̃ comparationē igit ostēdere uoluit mala istātia grauiora fore: q̃ Marii & syllæ ciuili fuerit rabies. Theu-
tonicos: quia primo theutonicos & cymbros uicit marius. Libycosq̃ triumphos: quia iugurtam Numidiæ
regem captiuum in triumphum duxit. Quæ: pro idest. Audi soli. sorbētis terræ. Fortuna: quia fortu-
na uolebat tantisper seruari incolumem marium: ut malorum causa foret. Mox uincula: tūc cū Marius i car-
cerē & uincula coniectus est. Excedere: quia ferrea uincula corroscere membra. Senē. s. mariū Catheratum:

Si libet ulcisci deletæ funera gentis
Hunc cymbri seruate senem. non ille fauore
Numinis ingenti superum protectus ab ira
Vir ferus: & romam cupienti perdere fato
Sufficiens: idem pelago delatus iniquo
Hostilem i terram: uacuisq̃ mapalibus ætus
Nuda triumphati iacuit per regna iugurthæ
Et pœnos pressit cineres. solatia fati
Carthago mariusq̃ tulit: pariterq̃ iacentes
Ignouere deis: libycas ibi colligit iras
Vt primum fortuna redit. seruilis soluit
Agmina: conflato sæuas ergastula ferro
Exeruerē manus: nulli gestanda dabantur
Signa ducis: nisi qui scelerū iam fecerat usum:
Attuleratq̃ in castra nefas. proh fata quis ille
Quis fuit ille dies: marius quo moenia uictor
Corripuit: q̃toq̃ guardu mors sæua cucurrit:
Nobilitas cum plæbe perit: lateq̃ uagatur

nam sexagita annos natus erat. Longus pædor: quia
q̃diu fuit i carcere: imunditia & s̃q̃lore oblitus erat
pædor ē situs & sordes q̃ in opacis enascit locis: & in
mēbris nexoz dē a pede quod pediculū significat: an-
potius a πῶλον πῶλον puer: quoniam pueri a sordi-
bus nesciunt abstinere. Consul & euerſa: marius in
carcerē cōiectus ē mox consul futurus: & in summa
felicitate moriturus uicta roma. Poenas ante dabat:
idest anteq̃ scelera cōmitteret: poenas scelerum dabat
marius. Refugit uig. i. mariū: nā i mīturnis paludi-
bus latuit: quē ē hostis ciber expauit occidere. Ho-
sti. i. uni ex cimbris concessa potestas occidēdi mariū

Dirriguit. contractus & debilis factus ē. Torpēte:
lāguēte manu: quia ferire nō poterat mariū. Vide-
rat: ratio est uidē enim se existimabat imēsam lucē.

Terribilesq̃ deos sce. per deos. significat furias. Vn-
de græcæ ἀρσενόητες dicuntur dii qui habēt utrū
que sexum: ut Virg. de uenere. Descendo ac ducente
deo. i. uenerē: quia nō discernitur sexus i diis hinc ē
q̃ dicunt οὐκ ἀνδρῶν. Deos igit scelez. furias uidit.
Megerā: Tisiphonē: alecto. Mariūq̃ futurū: nō qua-
lis erat in carcere: sed q̃lis esset futurus. Debet mul-
tas mor. idest auctor erit multaz cædiū anteq̃ ipse mo-
riatur. Legibus æui: idest fati. Ante suā. i. mortē.

Depone: o cimber. Vanum furorē: idest nihil no-
cituz māu. Seruate senem: uobis o cimberi satius ē.

ut seruetis incolumen marium: quia ultor erit uestrorum malorum multis enim cladibus romā capiet: & sit
maloz uestroz fuisse ultor uidebitur. Si libet ulcisci. uobis cimbris placet habere ultorē: seruate marium.

Deletæ gentis: cymbrica ab ipso Mario cōſūptæ. Non ille fauore: non est ideo seruatus Marius q̃ romæ
fauerent numina: sed quia romanis erant irati dii. ideo seruatus est ad ciuium perniciē. Vir ferus: Marius i-
mitis & truculentus. Sufficiens fato: hic unus erat qui sufficere posset uolūtatibus deorum qui romam per-
dere cupiebant. Idem. s. Marius. Iniquo pelago: pelagus iniquum appellauit q̃ non obruerit Marium qui
causa malorum fuit. Hostilem in terram: aphricam bello subiugauit & iugurtham uictum in triumphū
duxit. Vacuis mapalibus: idest quæ ipse uacua & d̃serta fecerat: mapalia casæ sunt pastorales. Nuda regna:
nāq̃ debellata aphrica desertos agros fecerat. Pœnos pressit cineres. i. sepulchra & cadauera: numidaz caica-
uit: quos ipse occiderat. Solacia fati: uicissim utrunq̃ mīeria & ruina alterius conſolabatur: quia Marium
conſolabatur ruina carthagini: & miseria marii carthaginem. Carthago enim euerſa & ipse marius ad ex-
tremam miseriā redacti fuerant. Ignouere deis: nolo indignari dicebat Marius: si ad extremam miseriā
redactus sum: cum uideam Carthaginem in tantum excidium deuenisse: Et carthago dicit: non irascor: cum
uideam meum hostem ad hanc descendisse calamitatem. Colligit iras libycas: idest iras quales habuit cum
libyam bello subegit. Fortuna. s. secunda quæ interea a Mario d̃ſeſſerat: cum primum rediit. Soluit serui-
lia ag. quia Cinna pulsus a collega suo octauio consule exercitum Appii Claudii corruptum in potestātē su-
am redegit: & Marium exulem cum cæteris exulibus ex Aphrica acciuit in Italiam. Exeruerē: liberauere &
nudauere. Ergastula: ergastulum erat locus ad quem mittebantur serui fugitiui ut operas suas compediti
dominis absoluerent: nam ἄνθρωπον ὄπισθε στέλλω mitto: sed posuit hic pro seruis cathenatis. Ferro conflato:
nam cathenæ ergastuli conflatæ sunt in gladios. Ducis. s. Marii. Nulli: idest nullus gestabat uexilla Marii:
nisi qui iam in malorum & scelerum consuetudine uersatus esset. Nefas in castra: uel parricidium uel la-
trocinium uel prodiones. Proh fata: per exclamationem commiseratur tempora: quibus a Mario capta ē
ciuitas Romana. Quis: non interrogantis: sed obstupescētis est. Quis fuit ille dies: idest q̃ p̃nciosus &
letifer. Victor. s. Syllæ. Corripuit moenia: Nam ut dictum est quattuor exercitus: quoz duo dati sūt Cneo
Carboni: & Qu. Sextorio inuasere Italiam: & prima expugnatōe hostium ciuitatē Ro. diripiunt: deinde ad
Ianculum ueniunt: ubi ab octauio consule pulsū fugātur: Sed Marius iā tres colonias expugnabat: scilicet & I
Lauiniū Antium & Aritiā optimates uero quia ipse amiserant posse resistere tantis exercitibus: uel sua uē.
p̃gritia militū pugnare uolebāt. Marius & Cīna recepti sūt in urbē: quā captā cædibus atq̃ rapinis uastauer.
Gradu. i. celeritate. Nobilitas cū ple. pe. q̃a nullis p̃cebat aduersæ p̃tis ciuibz: siue nobiles: siue ignobiles eēnt

PHARSALIAE

Et a nullo re, quia quicumque obuiam fierent omnes occidebant. Stat cruor in terra, non proderat et templis illis: Nam mos est: ut qui ad templum deorum confugiunt tuti sint: sed tunc illis non proderat templum. Lubrica saxa: quibus strata erant paupercula templorum. Madet sanguine. Nulli sua profuit aetas: nulli inquit parcebatur: uel plebi, uel nobilibus uel mares an foeminae: an senes: siue iuuenes: siue pueri: an infantes fuissent. Piguit, in non graue fuit militibus marianis occidere senes qui ad extremum diem uenerant. Praecipitasse: accelerasse. Annis uergentibus: declinantibus in senium & decrepita aetate. Non, piguit occidere infantem paulo ante natum quod est miserrimum calamitatis genus. Primo limine: primo ingressu: quia uix natus erat. Fata, in, filia percae: quae uix coeperat ducere filium infantem. Crimine quo parui: cum commiseratione quod crimen inquit commiserunt ipsi pueri: ut tam crudeliter occideri deberet. Sed satis est iam posse mori, in, sufficebat militibus Marii qui paulo ante natus erat mori poterat. Trahit, in, milites marianos. Impetus: quia quocumque trahebat eos impetus furoris: eo ueniebant: siue nocens: siue innocens erat unum quemque occidebant. Visum leniti, in, uidebatur ille piger qui quesisset nunc aliquis esset Syllanus: nam nullo excepto omnes trucidabant. Ignorata ceruice, in, obtruncabant quos nunquam cognouerant. Dum uacua pudet ire manu: ne ociosus quisque esset alicuius ignoti hominis caput Mario gestabat. Spes una salua, o, nam hoc signum Marius satellitibus suis dederat: ut si alicui salutari manu non iungeret Marius: statim ille occideret: si uero porrigeret: abstinere se a morte illius, unde Ancharius quidam quia manu Marius porrigere noluit: in ipsius conspectu occisus est. Hic Qu, Ancharius (ut refert Appianus) Marium in capitolio sacra factum obseruabat sperans in sacrificio iuentum facile conciliatum sibi, ille inchoato sacrificio ingrediens Ancharium eumque appellat: ab altari iussit interfici. Fixisse, in, porrexisse. Tremetia oscula: pro ipsorum tremetium. Polluta, in, sanguine. Mille licet gladii: Reprehedit eos qui tam effocinari fuerunt: ut uitam redimerent osculando manu: & dicit etiam si mille genera mortis subeunda essent: satius fuisset mori quam sic turpiter uiuere per osculum manus ipsarum. Sic, in, osculando manu. Noua si gna, in, iditia quae indicant noua genera mortis. Mille gladii: mille genera mortis. Vix saecula longa decor, uix honestum erat illis uiris (in modo nomine uiroque appellandi sunt) osculari manu cruentam: etiam si uita illis diuturna futura esset: sed cum uicturi inquit tam sper sitis: dum Sylla uictor redeat qui reliquas Marii trucidabit: quanto minus uobis fuit honestum eam manu osculari. Breue dedecus: quia non uita sed ignominia appellatur. Sylla enim omnes illos interficiet. Cui uacet: uacuum sit, quod dicitur tempus deerit si quis uoluerit uulgi cadauera deferre. Flere: pro flendi. Bebi: hic bebius cum numitorio: quia Syllanus erat lussu marii per forum unco carnificis protractus fuit: ut ostendit, in, L. Florus. Huc tamen: membrati dilaceratum fuisse Luca, scribit historiam commutans: nam alius Bebius sine ferro: ritu ferarum lubente Sylla lacinatus fuit. O Bebi: ordo uix uacat flere innumeras manus coronae intercarpentis membra discerpisse te o bebi. Discerpisse membra: quia sine ferro laceratus fuit membratim. Intercarpentis: in medio carpentis: participium ab intercarpo pos. Membra: tua o bebi. Aut, in, uacat flere. Te praesage malorum: quia sic diuinabat futura fata sua Antonius, hic, in, Antonius uir consularis & clarissimus orator occisus est & proditus a quodam seruo per imprudetiam: Marcum enim Antonium (ut Appianus & Plutarchus docent) ad fidem quendam fugientem: agricola diligenter occullerat: benignique susceperat: seruum deinde industrium in diuersorium ire, lusserat ut uinum emeret: cauponi uero cui diligentius uinum posceret inquitenti: cam infurrauit auribus. Ille cum discessisset: propere ad marium accelerans caupo: re aperuit: qua percepta Marius letitia gestiens accurrit: ueluti operam necis eius suscepturus: retinentibus eum amicis: Tribunus militum Annius ad id facinus electus: ceteros intra domum imittit: quos Antonius dicendi peritia suauissimis detinuit. sermone multis uarie pieque elocutus: donec Tribunus ipse domum ingressus: milites intentos ad audiendum miratus: Antonium porcate discedere: iterem: caputque ad Marium detulit, sed audi genus crudelitatis iaudi in nam dicitur Marius manibus caput illud ad se delatum uoluisse & considerasse: & diu in conuiuio super mensam isolenter tenuisse. Mensae festae, in, festiuae, in, Marii. Ora, in, caput. Canis: quia senior erat: & per crines caput eius. Fimbria: miles fuit marii qui duos crassos: patrem & filium occidit in penatibus propriis & in mutuo alterum alterius conspectu obtruncauit: ideo crassos pluratiue dixit. Appianus tamen dicit quod Crassum cum filio una fugientem cum hostes insequeretur: filium prius occidere maluisse: ipse deinde ab insequentibus occisus est.

Ensis: & a nullo reuocatum est pectore ferrum. Stat cruor in templis: multa quoque rubentia caede Lubrica saxa madent: nulli sua profuit aetas Non senis extremum piguit uergentibus annis Praecipitasse diem: nec primo in limine uitae Infantis miseri nascentia rumpere fata. Crimine quo parui caedem potuere mereri? Sed satis est iam posse mori: trahit ipse furoris Impetus: & uisum est leniti quae fuisse nocentem. In numere pars magna perit: rapuitque cruentus Victor ab ignota uultus ceruice recisos. Dum uacua pudet ire manu. spes una salutis Oscula polluta fixisse tremetia dextra. Mille licet gladii mortis noua signa sequantur: Degenr o populus uix saecula longa decor est: Sic meruisse uiris nedum breue dedecus aui: Et uitam dnm Sylla redit: cui funera uulgi Flere uacet: uix te sparsum per uiscera bebi: Innumeras inter carpentis membra coronae Discerpisse manus. aut te praesage malorum Antonii: cuius laceris pendentia canis Ora ferens miles festae rorantia mensae Imposuit: truncos lacerant fimbria crassos:

Tribunitio tabo: Nam cū septimū cōsulatū sibi Marius & Cina usurpauissent: statim simul atq; magistratū inierūt: Sextus lucius trib. ple. e saxo kalendis Ianuarii p̄cipitatus ē: q; mario futuras calamitates p̄dixerat: Robora: erat locus ī carcere q; robur appellabat e quo maleficorū genus p̄cipitabat. sic dictū q; ante robuste is arcis. i. scriniis ex robore factis iduebāt: deinde p̄cipitabat: hīc tracta ē cōsuetudo de robore p̄cipitatus ē ut apud Vale. familiares gracchi de robore p̄cipitati sūt: ita & hoc ī loco Luca. itelligit. Dicit tamē pōt robora: idest rostra ex robore facta maduisse sāguie Antonii: p̄tog ac cōsulū quorū capita ī foro p̄ rostris appēsa fuerūt: ut docet Appianus. Scæuola: nō a Mario seniore iussus ē occidi: sed a minor mario. Hic at Qu. Mutius scæuola pōtifex maxius fuit: q; mortuo Mario seniore mioris marii iussu uestales ductus ante aras occisus ē. Neglectū: cōtēptū: q; quis pōtifex esses: tamē religionē tuā cōtēpserūt. Violatæ dextræ: alulit ad nomē illius primi scæuolæ: q; dextrā cōbussit. Ante ipsū: ī uestibulo ædis uestræ. Sed fessa se. sed iā inq; senior erat: ut uix posset sāguinē effundere cū occideret. Flāmisq; pe. quā nec rogos sāguie illius extinctus ē. Septimus an. septies. n. cōsul fuit: Marius & ī septio cōsolatu mortuus ē. Oīa passo. q. p. f. po. q; nūc aduersa: nūc secūda fortūa illū comitata fuerat: nam hostis patriæ iudicatus Marius exulauit: & miturnis ī carcerē cōiectus ē. Quæ melior: triūpha uit. n. de Iugurtha de Cymbris de teutonibus: & cōsul factus. ultus: est iurias inimicorū. Mēloq; hōi. Mario q; oīa ipse leuerat q; fata de illo iudicauerant fura: nā cū adhuc pubesceret Marius & ī agro morā ageret: phibēt illū uestibus excepisse nidū ab aq̄la de latū: ī quo septē pulli ferebāt cū uero domū uenisset

Scæua tribunitio maduerunt robora tabo.
Tē quoq; neglectū uiolatæ scæuola dextræ.
Ante ipsū penetrat deæ: semperq; calentes
Mactauere focos: parum sed fessa senectus
Sanguinis effudit iugulo: flammisq; peprecit.
Septimus exequitur repetitis falcibus annus.
Ille fuit uitæ mario modus: omnia passo
Quæ peior fortuna potest: atq; omnibus uso
Quæ melior: mēloq; homini qd fata pararet
Iā quot apud sacri cecidere cadauera portū?
Aut collina tulit stratas quot porta cāteruas?
Tūc cum pene caput mūdi rerumq; potestas
Mutauit translata locum: romanaq; famnis
Vltra caudinas superauit uulnera furcas.

cū nido pētes admirati q̄s fuerūt a uatibus: qd illud portēderet: respōderūt hūc hominē septies sūmū magi/stratū cū īperio consecutus. Iam quot: hīc nescio quis qui a poeta loq; introducitur q; pgit narrare cladē ciuiū Romanorū: q; fuit bello ciuili: qd iter marii & syllā gestū ē. Marius qdē senior īnumerabiliū cladiū aliāq; sup alias auctore extitit. Romanis: sed iunior q; patri successit: haud puā calamitatē urbi romæ itulit: cū Sylla sub acto Mithridate Romā fortior rediit: idq; cū Marius senior audisset: cū iā ætate cōfectus eēt: p̄tim dolore: p̄ti senectute: diē suū obiit. Marius itaq; senior cū uideret se nō posse urbē aduersus tātū exercitū Syllæ defendere: ut tamen interea ulcisceretur inimicos suos ex senatu eligi iussit quosdā quos ī carcerē dīecit & singulos eductos iugulandos mittebat ad marium iuniorē: deinde ex urbe egressus ī Sanium profugit: & Lamponiū & Thelesinum duces Samnitum ad auxilium marii iunioris cōuocauit q; atrocius Pyrrho & Hānibale Etruria omne atq; cāpaniā depopulati sunt: iā Sylla ad urbē applicabat: dū oēs copię uenissent ad sacriportū & ad collinam portā: cōcurrerūt: ibi septuaginta milia hominū & amplius Sylla occidit. Sacriportū: est temesis: & est locus nō procul a præneste urbe. ubi exercitū habebat Marius: ad portā uero collinā Lamponius & Thelesinus oppressi sunt Samnitū duces: & septē milia ibi occidit Sylla: unde in magno discrimine fuit īperiū Romanū subacti Ro. reget a Sānitibus: q; antea a Romanis uicti fuerāt. Marius illius clarioris marii affinis atq; cognatus: ut iqt Appianus: cū ad sacriportū uenisset copias ī plūi educit: acriterq; ab eo pugnatū: uigessimū nūc dū egresso annū: sinistra acie iclināte: qnq; peditū cohortes: duæ eqtū: nō expectata aliq; conuersiōe: arreptis signis ad Syllā confugerunt: at tum primo Mario cladis origo emerit: interfecti q; plurimis: reliq; p̄neste fuga cōtēdere. Quot cāteruas? qd. īnumeras. Caput mūdi. i. roma. Translata locum: q; ī piculo fuit: ne īperium Romanū trāsseret ad Samnites. Romanaq; famnis. i. samnitum populus sperauit maiore uictoriā tēpore Syllæ: q; apud furcas caudinas consecutus olim fuerit: tangit historiam. C. Veturius & Spurius posthumus consules Romani: cum ducerent exercitum aduersus Sānites: qui luceriam sociam urbem populi Romani obsidebāt. Duæ uix erant: una breuior: sed circumdata collibus ac saltibus: & per fauces duas ingrediti oportebat altera uero latior & longior: sed quia res celeritate indigebat misserunt Romani exploratores ad Samnites sed: Sānites rati id quod futūz erat: sub habitu pastoralī miserunt exploratores Romanis cum gregibus & armentis. Romani statim ut hęc uident greges & armenta diripiunt: pastores captiuos ad imperatorem ducunt consules quærunt de rebus hostium. pastores responderunt: Samnites omnes occupatos esse circa Luceriæ ruinam: quod romani credentes statim ingressi sunt fauces uix breuioris: uix ingressi sūt cū clamor exortus significauit romanos hostibus esse circūdatos: ut nullo mō exire possent: tadē cum frustra tēntassent exire ī colloctionē hostes uenerūt. Pōtius uero Sānitū dux cū uoluisset consilio pere p̄ris sui q; iussu rat filio ut omnes romanos aut īterficeret: aut dimitteret ita cōtōs subiugūt oēs missit cū maxio dēcore & clades: & cū magna uictoriā Sānitū. Potestas re. i. ipiū ro. Vltra uulnera. i. supra quā fuere clades romāorū apd furcas caudinas cum consules romani Luceriæ obsessæ succurrere uelent. Hęc historia est apud T. Liuium. Sperauit: nam samnites ob hanc cladem sperauerunt potius ro. imperiū se consequi posse: q; tunc cum exercitum ro. clausum inter angustias caudinas tenere. Caudinas: a caudio oppido quod haud procul ide fuit.

PHARSALIAE

Sylla quoque: Sylla quoque accessit Mario qui clades romanorum auget: quas Marius senior & iunior itumferat. Vltor: id est ut partes syllanae ulcisceretur clades a Mario illatas: ipse quoque stragem fecit. Exiguus: quis exiguus esset: tamen ille fuit ultor. Dum minus: dum recidere uult id ciuium quod corruptum erat: recidit etiam quod sanum erat: translatio supra a medico: quod cum putridum ulcus scidere uult: periculum imminet ne cum putrido sanum amputet: quod fecisse dicit Syllam supra modum. Qua morbi: qua ira impellebat militum animos: ea secuti sunt: ut occiderent marianos omnes: nam Syllae cum occidendi nullus modus esset. C. Metellus: uel ut alii dicunt offidius eius assentator: & quis inquit finis erit caedis? nondum enim quos occidi uelis statuisti: & quos seruari? tum Sylla nondum constitui: Dic ergo quos occidi uis? faciam inquit Sylla: & triduo amplius quingentos ciues romanorum proscripti: tum demum senatus tacuit tum Sylla duo talenta dedit illi qui proscriptos occideret. quod autem iniustissimum erat ex eorum bonis qui occidebantur ararium fecit. Senatores quadraginta: equites mille & sexcentos ad mortem condempnauit teste Appiano: descripsit & praemia interfectoris: & his qui accusarent: & supplicia oculis tribus insuper ascripsit: nulli inimicorum ad extremum usque supplicium pepercit: Verum praetores quaestores: tribunos & quoscunque alios qui cum hostibus simul quidpiam egissent summis poenis affecit: dicit ergo ante Syllae constitutionem nocentes simul & innocentes perisse. Periere non antequam innocentes perirent conscripti sunt prius nocentes omnes. Soli nocentes: occisis nocentibus innocentes supererant: & demum in innocentes saeuitum est. Vnde quidam. Quia aurelius ciuis romanus: mediocri fortunae uir nec dicto nec facto bellis se implicans cum in forum uenisset uidit nomen suum in tabella proscriptum. heu mihi dixit Praedia in alba: non me prosequi: nam propter suos agros in alba proscriptus erat: uix haec uerba dixerat: cum statim interfectus superueniens ipsum in foro obtulit. Tunc data: quia permixtum fuit cuiusque Syllano inimicos suos interficere: & occidentibus decreta sunt duo talenta: siue seruus domini: siue filius patris occideret. Resolutaque res. libera prohibitione legum. Non uni cuncta dantur sed sibi quisque dirripiebat. Fecit ergo quia occidit illos: quorum opes affectabat occupare. Sibi: ad utilitatem suam. Infandum do: quia decretum est propter seruus. si dominum suum occiderent: frater fratrem: filius patrem. Certatum est: filii certabant inter se uter prior occideret patrem. In fratrum: quia frater a fratre occisus est. Busta: repleta fuga id est fugientibus plena sunt sepulchra. Permixtaque uia sepulchris: quia uiua corpora latebant in sepulchris. Latebrae ferarum: tanta multitudo fugientium erat: ut illam crudelia ferarum carpere non possent. Hic laqueo fauces: cum aliter mortem fugere non possent: se occidebant ne occiderentur. Hic se praecipiti: aliquis se de altiori parte praecipitem dabat. Mortesque cruera: suas: quia facius ducebant sibi ipsis inferre mortem quam in potestatem hostium uenire. Hic robora busti: alter sibi rogi struebat ut se in eum iniiceret. Desilit in flammam: cum uix se iugulasset: superiniiciebat se rogo. Et dum licet: id est antequam occidi iussus sit a Sylla: uel dum superesset aliquid sanguinis. Colla ducum: ut Marii & Cinnae tello superimposita per urbem gestabant. Medio congesta foro: quia rostris imponebantur. Illic in foro. Cognoscitur: in foro cognitum erat quidquid scelerum commisserant: & non corpora sed capita caesorum in foro cognoscebantur suspensa. Non thracia: per similitudinem ostendit crudelitatem syllanam: dicens non plura capita hominum nec corpora in praesepibus Diomedis regis thraciae occisa fuisse ab aequabus suis quam humanis carnibus uesciebantur: & non plura cadauera caesorum fuerunt appensa postibus Anthei gigantis: uel ad aulam regis Oenomaei in uestibulo: quam capita romanorum in foro pendebant. Non tantum scelerum. Tyranni bistonii: Diomedis regis thraciae: nam Bistonia pars est thraciae. Libya: nec Libya. uidit tantum caesorum hominum. Antheus: gigas fuit qui hospites quicunque per libyam transirent ad luctum inuitabat: & uictos occidebat quorum capita postibus suis suspendebat: ut ceteros terreret: cum autem in libyam hercules uenisset peruersus ab illo certauit: & sublimem illum pectori suo lacertis astrictum suffocauit. Nec graecia: oenomaus rex Persae filiam habuit hippodamiam pulcherrimam: quam matrimonio disponere uolebat hac lege: ut quicumque eam curuli certamine uinceret: filia potiret: ad hoc plures forma puellae capri cum certamine uenisset uicti sunt: & corpora caesorum

Sylla quoque immensis accessit cladibus ultor:
Ille quod exiguum restabat sanguinis urbi
Haussit: dumque nimis iam putrida membra recidit
Excessit medicum modum: nimiumque secuta est
Qua morbi duxere manus: periire nocentes.
Sed quum iam soli possent superesse nocentes:
Tunc data libertas odiis: resolutaque legum
Frenis ira ruit: non uni cuncta dabantur:
Sed fecit sibi quisque nefas: semel omnia uictor
Iusserat. infandum domini per uiscera ferri
Exegit famulus: nati maduere paterno
Sanguine: certatum est cui cernix caesa parietis
Caderet: in fratrum ceciderunt praemia fratres
Busta repleta fuga: permixtaque uiua sepulchris
Corpora: nec populum latebre coepere ferarum:
Hic laqueo fauces elisaque guttura fregit:
Hic se praecipiti iaculatus pondere: dura
Desiluit percussus humo: mortesque cruento
Victori rapuere suas: hic robora busti
Extruit ipsa sui: nec dum omni sanguine fuso
Desilit in flammam: & dum licet occupat ignem.
Colla ducum pilo trepidam gestata per urbem
Et medio congesta foro. cognoscitur ille
Quicquid ubique latet scelerum. non thracia tantum
Vidit bistonii stabulis penderet tyranni:
Postibus anthei libyae: nec graecia moerens

Hic laqueo fauces: cum aliter mortem fugere non possent: se occidebant ne occiderentur. Hic se praecipiti: aliquis se de altiori parte praecipitem dabat. Mortesque cruera: suas: quia facius ducebant sibi ipsis inferre mortem quam in potestatem hostium uenire. Hic robora busti: alter sibi rogi struebat ut se in eum iniiceret. Desilit in flammam: cum uix se iugulasset: superiniiciebat se rogo. Et dum licet: id est antequam occidi iussus sit a Sylla: uel dum superesset aliquid sanguinis. Colla ducum: ut Marii & Cinnae tello superimposita per urbem gestabant. Medio congesta foro: quia rostris imponebantur. Illic in foro. Cognoscitur: in foro cognitum erat quidquid scelerum commisserant: & non corpora sed capita caesorum in foro cognoscebantur suspensa. Non thracia: per similitudinem ostendit crudelitatem syllanam: dicens non plura capita hominum nec corpora in praesepibus Diomedis regis thraciae occisa fuisse ab aequabus suis quam humanis carnibus uesciebantur: & non plura cadauera caesorum fuerunt appensa postibus Anthei gigantis: uel ad aulam regis Oenomaei in uestibulo: quam capita romanorum in foro pendebant. Non tantum scelerum. Tyranni bistonii: Diomedis regis thraciae: nam Bistonia pars est thraciae. Libya: nec Libya. uidit tantum caesorum hominum. Antheus: gigas fuit qui hospites quicunque per libyam transirent ad luctum inuitabat: & uictos occidebat quorum capita postibus suis suspendebat: ut ceteros terreret: cum autem in libyam hercules uenisset peruersus ab illo certauit: & sublimem illum pectori suo lacertis astrictum suffocauit. Nec graecia: oenomaus rex Persae filiam habuit hippodamiam pulcherrimam: quam matrimonio disponere uolebat hac lege: ut quicumque eam curuli certamine uinceret: filia potiret: ad hoc plures forma puellae capri cum certamine uenisset uicti sunt: & corpora caesorum

LIBER .II.

iuuenum i aula œnomaï suspensa sunt: ut ceteri pterrerent: Pelops tãdem certauit: & corrupto myrtillo auliga puella poritus ē: dicit ergo nō plura capita i aula œnomaï fuisse suspēsa q̄ i rostris populi rōani. Aulea pyſæa. i. œnomaï regis pyſæ. Cū iã tabe: sed cū iqt hic diu ſtetiffet suspēsa tãdē remiffa ita data ē ptās unicuiq; cognoscēdi ſuos. Fluūt: pro fluxerūt: pſens pro pterito. Cōfusa: quia non cognoscebatur. Notas: ſigna & idit̃ia. Puido ſub, co. ſur. adhuc metuebāt: quāuis ira nō nihil exticta eſſet. Subducit. i. clā ſubripit. Meq; ip. fingit hoc poeta dici ab eo quē ipſe loq; itroducit quix caput fratris ſui dicit cognouiſſe. Impōere flā. i. crema

Tot laceros artus piſæa fleuit in aula
Cum iã tabe fluūt: confuſaq; tempore multo
Amifere notas miſerorum dextra parentum
Colligit: & puido ſubducit cognita furto.
Meq; ipſum memini caſi deformia fratris
Ora rogo cupidū: ueritiſq; imponere flāms
Omnia ſyllanæ luſtraſſe cadauera pacis:
Perq; omnes truncos cum qua ceruice recifū
Conueniat quæſiſſe caput: quid ſāguine mæſ
Placatos catuli referam: cum uictima triſtis
Inferias marius forſan nolentibus umbris
Pendit in expleto non fanda piacula buſto:
Cum laceros artus æquataq; uulnera mēbris
Vidimus: & toto quamuis in corpore caſo:
Nil animæ letale datum: morem q; nefandæ
Dirum ſæuitiæ pereuntis parcere morti:
Auulſæ cecidere manus: execta q; lingua
Palpitat: & muto uacuum ferit aera motu.
Hic aures: alius ſpiramina naris aduncæ
Amputat: ille cauſ euoluit ſedibus orbes.
Ultima q; effodit ſpectatis lumina membris:
Vix erit ulla fides tam ſæui criminis unum
Tot poenas cœpiſſe caput. hic mole ruina
Fracta ſub ingenti miſcent̃ pondere mēbra.
Nec magis informes ueniunt ad littora trūci
Qui medio periſſe freto: quid pdere fructū
Iuuit: & ut uilem marii confundere uultum:
Vt ſcelus hoc ſyllæ cædeſq; oſtenſa placeret
Agnoscendus erat. uidit fortuna colonos
Præneſtina ſuos cunctos ſimul enſe receptos
Vnius populū pereuntem tempore mortis
Tunc flos heſperix latii iam ſola iuuentus

Quid pdere fru. miror q; hoc fecerint ſatellites ſyllæ: pdiderūt. n. fructū: q; deformauerūt mēbra ſui inimi
ci: & ſylla inimicū Mariū cognoscere nō potuit: quē ſi cognouiſſet gratius fuiſſet ſyllæ. Iuit. ſ. ſatellites ſyllæ.
Perdere fru. quia nihilo magis cognouit eū ſylla q̄ ſi alterius ciuis corpus eēt. Agnoſcēdus erat: non ita de
formis eſſe debebat: ut cædes inimici eſſet grata ſyllæ. Fortuna præneſtina: quia: ut inquit Strabo habet præ
neſte fortunæ templum illuſtre: Vnde certa eduntur oracula. Vidit colo. cunctos appo. populū pereun
tem tempore unius mortis. Vidit colonos: ſylla expugnata præneſte: ſex milia præneſtinog; i campo mar
tio: dum ipſe in æde bellonæ conuocato ſenatu haberet orationē per ſatellites iugulauit: ad quog; ploratus at
tonito ſenatu: luſſit omnes ſenatores ſylla quieſcere & intentos animos uerbis ſuis pſtare: nec q; foris gererē
tur curare: quoniā ſuo edicto caſtigarēt qdā flagitioſi. cædebāt at i uilla publica. Nā publica uilla i capō mar
tio erat: & domus oēs extra mœnia ſūt appellatæ uillæ: q; ibi plerūq; al. quid cū populo agebat ſi ſupueiret i

re. Luſtraſſe: circuiſſe. Pacis ſyllanæ: pacē appellat
finem cædis. Perq; omnes truncos: caput ipſum ap
tabam ceruici cæſorum: donec inueni corpus fratris
mei. Quid ſanguine: nunc ſpecialiter nominat non
nullos qui crudeliter occiſi fuerunt inter quos Ma
rium uirum ſenatorium ducis ipſius fratrem: quem
dicit iubēte ſylla ad ſepulchrū Catuli tractū fuiſſe: &
ibi tãq; uictimā occiſū: mēbratim q; laniatū fuiſſe. cru
ribus. n. brachiis q; fractis auribus præſectis: & oculis
effoſis apd Catuli ſepulchrū: aliq̄diu ſeruatus ē ut per
ſingula mēbra moriret: auctor Liuius. Inferias ap.
piacula. Catuli: hic eſt catulus: quē cū Marius occidi
iuiſſet: oratibus amicis ut ueniā daret: nil aliud reſ
pōdit Marius: mori oportet: q; cū ſenſiſſet Mariū ipe
tū i ſe facere: cubiculo recēti calce illito: igniq; p̄caleſa
cto icluſus expirauit: & ſic cōtumeliā hoſtis auſugit
nūc ergo ſylla q̄ ſi placare uellet catuli mæſ. Mariū
ducis ipſius fr̄em ad ſepulchrū catuli trahi iuiſſit: ut
ibi tãq; uictia imolaret. Marius. ſ. iunior fr̄. Pēdit:
p̄ pepēdit: p̄ſēs p̄ pterito. Nolētib; um. q̄ ſi tãtā cru
delitatē nec ūbræ catuli q; iuſtus fuerat occidi a ſenio
re mario patiebāt. Vmbris. ſ. catuli. Nō ſā. deteſtā
da. Inexpleto bu. nō ſaciato: q; ſaciari nō poterat ſyl
la cæde huius adoleſcētis. Vidimus q; poeta itrodu
ciſ loq; dicit hoc ætate ſua uidiſſe. Aeq; taq; u. m. q;
quot mēbra erāt tot uulnera i eius corpore cōſpiciebā
tur. Corpore cæ. q; uis eſſet itercifus uiuebat tamen:
cū uitalia læſa nō eſſet: nā ſingulis articulis iuiſſit eū i
cidi ſylla iuiſſit q; oculos poſt oīa mēbra effodi: ut ſui
corporis lacerationē uideret. Lætale: mortifex. Da
tū anix: q; uitalia læſa nō erāt. Morēq; ne. i. auditū
crudelitatis genus. ſ. p̄cere morti p̄cūtiſ: q; cū pibat
mori tamē nō poterat. Auulſus: deſcribit quomō i
tercifus fuerit. Palpitat li. i. mouet. Muto: q; mo
uebat ligua tamē uocē emittere nō poterat. Hic ali
us: ex ſatellitib; ſyllæ. Euoluit or. oculos poſtremo
euulſit. Specta. m. i. poſtq; mēbra uidit tū oculi effoſi
ſūt. Vix erat il. ſ. uix credi poſſet tã crudele faciū: ui
delicet unū caput accepiſſe tot poenas quot mēbra in
uno corpore ſūt. Sic mo. p̄ ſimilitudinē oſtēdit quo
mō laniatus erat Marius: Nō aliter ingt moles q; de
mōre ceciderit i corpus alicuius ipſū cōfringit q; erāt
diſſipata: mēbra Marii: aut certe q̄le ē cadauer i undis
maris iactatū: tãdē a piſcibus laniatum i littus iaciſ.

Miſcēt: confundūt. Ruix: mōtis uel ſaxi: uel tecti.

PHARSALIAE

ber se in eam uillā recipiebant: ut tecti essent: in qua ē nulla quattuor aut secundū Liui. octo milia deditorū inermiū ciuiū Romanorū Sylla iussit interfici. Ouilia: appellauit septa illius domus publicā: ubi hos iussit interfici. Hanc uero istoriā Appianus ita refert: Lucretius Fella p̄neste recepto senatores oēs q̄ cum Mario ea in urbe gessissent bellū partim interfici p̄ti in uincula cōiecit: quos Sylla subinde adueniēs neci tradidit: iussitq̄ ex prenestē sine armis in campum prodire omnes qui in urbe morā duxissent: Ex his quoscunq̄ sibi utiles: paucos tamen e ceteris elegit. reliquos in tres partes distinxit. Romanos Sānites & Prenestinos: cum diuisi forent: Romanis i primis per p̄conem anūciat: quoniam morte digna perpetrassent. Veniam illis elargiri: reliquos confodi iussit: mulieribus eorūq̄ filiis libere abire p̄misit: ac ciuitatem diripuit hostiliter: opibus qd̄ refertā maxis i hūc igitur modū p̄neste capitur. Populū p̄uentē tēpore mortis unius: subaudi fortuna uidit populū p̄nestinum mori tam breui spacio q̄to solus homō periret: nā omnes ferme eorū dē momento interfecti sunt. Unius. s. hominis non unius mortis. Tot simul isesto. hoc dicit uel pestilētia uel fame uel bello: tot iuuenes simul aliquando perire potuerūt: sed uno tēpore tantam fuisse multitudinem dānatam nūq̄ auditum est: sicut Sylla nūc iussit eos interfici. Pellagiq̄ furor: ut naufragio. Subitā ruina: ut tectoz. Cēliq̄ lues: idest pestilētia. Clades bellica: q̄a bello multi p̄iere. Poena. s. q̄ tot dāna ti ab uno occiderent nūq̄ auditum est. Vix agmīa uulgi: tanta multitudo cēlogz marianorum erat ut propter dēsitatem uix syllani gladios uibrare & mouere iter eos possent. Immissa mor. quia mors fure re uidebatur inter eos Peracta cāde idest occisione. Procumbūt: anteq̄ morentur: metu cōcidebant. Dubia ceruice: quia incertum erat an mortui an uiui essent. Strages p̄emit: quia aliis sup̄ aliū cumulabatur. Peraguntq̄ ca. partem cēdis: quia mortui uiuos occidebant cadendo super eos. Partē: scilicet eorū qui mortui nondum erant. Graues trunci. s. grauitas illoz truncorum. Elidūt: suffocant: ut elidit oculos. Intrepidus: Sylla i seggestu confedebat oīa conspectās tāq̄ si ad spectaculū cōstitisset. Securus: sine cura. Alto tribunali. Nō piguit: nō graue fuit Syllae. Gurgēs: tyrrhenus idest tiberis thuscus: q̄ partim ut inquit Srabo p̄ Ethuriā excurrit: deiceps ipsā disteminās: primū qd̄ ab ea diuidit umbriā: postea uero Sabinos & latinos Romae ad littus usq̄ finitimos. ex Apenninis autē mōtibz Tyberis effluit igitur omnia cadauera cēlogz iussit i tyberim cōici ita & egerat Marius: nā ut iquit Appianus: iusserat ne corpora humarētur: sed fluuiō imergerent. Syllana cadauera. i. q̄ a sylla cēsa sunt. In fluuiū pri. ce. q̄ prius iactati fuerūt trahūt ad mare: sed ultimi in fluuiū minime cadere possunt ob tātā cēlogz cōgeriē. In corpora. s. cecidere. Precipites rates: q̄a cū naues magno uento & remoz īpulsu agitarētur: tamē tāta uis cadaueg erat ut tenerēt. Precipites: remis & uētis īpulsā. Interruptus: interclusus. Prior an. prima pars annis dēscēdit i mare: ultima cadere nō poterat: quia detinebat aqua mole cēforū. Ad molē stetit unda: idest aqua retēta ē a mole cadaueg. Vis alti sanguinis: uis abundantia sanguinis traxit cadauera i mare. Effusa. s. sanguinis uis p̄ oēm cāpū: ruēs in fluuiū: adiuit aquaz iter. Nec alueus: spaciū qd̄ ē inter utrāq̄ ripā. Reddūtq̄ ca. cā. emittūt corpora i terrā. Diuidit. x. tanta fuit sanguinis abūdātia: ut suffocatis undis fluminis i mare prorūpēs illi colorē īponeret purpureū. His ne: sylla. n. reipu. ro. salus uocabat cū pro rep. pugnaret: sed nūc tāta fuit crudelitate ut hoc nōie dignus nō uideat. Ingt senex: meruit ne salus rex uocari Sylla? His. i. propter hāc facta. q. d. minime. Felix: sylla a fortuna felix dictus: cum paruulus a nutrice ferret: mulier obuia salue inqt puer tibi & reipu. tuā felix: & statim quāsitā quā hoc dixisset: nō potuit īueniri. ad quod alludit poeta dicēs felix appianus tamē ait imaginē syllae ex auro equestre ante rostra collocatam fuisse: inscriptumq̄ fuisse Cornelio syllae imperatori fortunato: sic. n. illum adulatores in hostes feliciter pugnātem appellare consueuissē: quā adlatio stabile tandem nomen obtinuit: refert item nonnulla legisse i quibus sylla ex decreto uenustū appellari se uoluit: quod non longe a felici & fausto differre uidet: meruit ne uocari felix: certe nō. Sylla se i oibus felicē uocari uoluit: unde filio suo faustum syllam nomen īposuit. Tumulum: nam sylla fuit a senatu honorifice sublimi sepulchro in campo martio sepultus

Concidit: & misere maculauit ouilia romae.
Tot simul infesto iuuenes occumbere laeto
Sæpe fames pelagiq; furor subitaq; ruinæ
Aut terræ cæliq; lues aut bellica clades
Nunquā poena fuit. densi uix agmina uulgi
Inter & exangues immissa morte cateruas
Victores mouere manus. uix cæde peracta
Procubunt: dubiaq; labāt ceruice: sed illos
Magna premit strages: pagitq; cadauera par.
Cædis: uiua graues elidūt corpora trunci. / tē
Intrepidus tanti sedit securus ab alto
Spectator sceleris: miseri tot mila uulgi
Non piguit iussisse mori: congesta recepit
Omnia tyrrhenus syllana cadauera gurges.
In fluuium primi cecidere: in corpora summi
Præcipites hælere rates: & strage cruenta
Interruptus aquis fluxit prior amnis i æquor.
Ad molē stetit unda sequens: nā sāguinis alti
Vis sibi fecit iter: cāpumq; effusa per omnem
Præcipitiq; ruens tyberina in flumina riuo:
Hærentes adiuit aquas: nec iā alueus amnē
Nec retinent ripæ: redduntq; cadauera cāpo:
Tandem tyrrhenas uix eluctatus in undas:
Sanguine cæruleū torrēnti diuidit æquor.
His ne salus rerum: felix his sylla uocari:
His meruit tumulū medio sibi tollere cāpo:

LIBER .II.

Hæc rursus: reuertitur ad propositum ostendens maiora esse quæ timent romani q̄ ea quæ olim sylla intulit. Hoc ordine: qualis fuit syllanus: talis erit Pompeianus & Cæsarianus ordo bellorum. Hic exitus: finis erit huius belli futuri: ut tot sint occidendi inter Cæsarem & Pom. quot fuerunt occisi inter Syllam & Mariū.

Grauiora: quoniam illi pugnabant propter uindictam: sed Cæsar: & Pom. martem collaturi sunt: ut romano potiantur imperio. Multum humani: maior pars humani generis congregatur in prælia maiori damno q̄ fuerit illud syllanum. Maxima merces s bel. hanc sylla mercedem maximam bellorum arbitrabatur: cum

Hæc rursus patienda manet: hoc ordine belli
Ibitur hic stabit ciuilibus exitus armis:

Quæq̄ agit grauiora metus: multūq̄ coitur

Humani generis maiore in prælia damno.

Exulibus mariis bellorum maxima merces

Roma recepta fuit. nec plus uictoria syllæ

Prestitit inuisas penitus q̄ tollere partes.

Hos alio fortuna uocas: olimque potentes

Concurrunt: neuter ciuilia bella moueret

Contentus quo sylla fuit: sic mœsta senectus

Preteriti q̄ memor flebat: metuensq̄ futuri

At non magnanimi percussit pectora bruti

Terror: & in tanta pauidi formidine motus

Pars populi lugentis erat: sed nocte sopora

Parrhasis obliquos helice cū uerteret axes:

Atria cognati pulsant non ampla catonis

Inuenit in somni: uoluentē publica cura

Fata uirum: casusq̄ urbis: cunctisq̄ timentem

Securūq̄ sui: fariq̄ his uocibus orsus.

Omnibz expulsa terris olimq̄ fugata

Virtutis: iam sola fides quā turbine nullo

Excutiet fortuna tibi: tu mente labantem

Dirige me: dubium certo tu robore firma.

Nāq̄ alii magnū: uel cesaris arma sequatur

Dux bruto cato solus erit pacem ne tueris

Incōcussa tenēs dubio uestigia mundo:

An placuit ducibus scelerū populiq̄ furētis

Cladibus immixtū ciuile absoluerē bellum?

Quæq̄ sue rapiūt scelerata in prælia cause:

Hos polluta domus: legesq̄ in pace timendæ:

ra: siue aduersa nūq̄ uirtutē tibi excutiet: hoc ē nullus rege euentus tibi uirtutē auferre potest: fortuna ē rei incertus euentus. Namque alii: arguit ab honesto ut Cæsarem aut Pompeium non sequatur: ut alii faciūt imperiti. In concussa uestigia tenens: id est firma uestigia tenens in uirtute tueris pacem: an bellum gerere uis? Mundo dubio: id est toto orbe in bellum concitato uis tueri pacem: ac si diceret solus es qui pacem tueri debes. An placuit absoluerē: absoluerē id est perficere unde uellem absolutam in omni re perfectam appellamus: absoluerē etiam est a damnatione liberare. Brutus igitur inquit o Cato uis ne absoluerē id est perficere bellum ciuile te alicui ducū fauente? Est autē ordo: an placuit scilicet te immixtū ducibus scelex & cladibus populi furentis absoluerē bellum ciuile. Scelerata: quæ non tuēde libertatis grā fiūt. Quæq̄ suæ ra. Suasit Brutus: ne bellū ciuile igredere: Cato a cōsequēti nā si ita ī qnto Cato bellū patieris: id pbare uideberis: & cæteri libērius bellū hoc suscipiēt. Nūc arguit hoc mō. Cæteri igt excusari poterūt: q̄ aliqua cā impulsū bellū petāt: tu uero nulla excusationis causa moueris: duæ sunt causæ scilicet impulsua & ratiocinatiua impulsua ē q̄ ipellit hoīem sine cogitatione ulla nō prius hita ratione ipsius rei. Ratiocinatiua est quotiēs prius diligētius considerata re & ratione ad eam accommodamus cæteri habent causam ratiocinatiua: quia uel com. modi cōsequēdi uel incōmodi uitādī causā bellū petunt. Hos puluta domus id est causā uitandi incōmoda.

roma recepta foret marianis factis exulibus. Vel sic Maxima erat merces marianis exulibus ut romam redimerent a syllanis: sed Pompeius ac Cæsar nō cōtentabuntur hac mercede: quoniam maiorem affertabunt. s. seruitutem romanam. Hos alio fortuna uocas: o fortuna tu uocas hos duces ultra mercedē mittēdi partes aduersas in exilium. Olim: aliquando concurrent Pompeius & Cæsar potiundi imperii gratia. Sic mœsta: imponit finem orationi illius senis: qui præteritæ memor calamitatis futuram romanorum miseriam lugebat. At non: quædā romana præclara familia portia: quæ a tusculo opido traxit originem: illustris duobus claris uiris. s. censorio & uticensi catonibus. Huius uticensis Catonis soror Seruilia Iunio Bruto nupsit: de qua hic Brutus editus præclaram mulierem Portiam Catonis filiā in uxorem accepit. Igitur & nepos & gener erat Catonis: ad quem suam facturum est orationem. Cū eni tota ciuitas esset in tremore: solus Brutus securus uidebatur. quoniam erat magnanimus. Terror: ē ī agēte: ut puta ī bellis: tremor ī patiēte. Et pars: subaudi non erat pars populi lugentis. Motus pa. qui hoīes pauidos efficit. Parrhasis he. legi apd Home. atq̄ Oui. quādam adoloscētulam calistone dictā iunonis istinctu ī ursā fuisse cōuersā: quā (ut aiūt) ī polum arcticiū trāstulit: quæ Parrhasis dicta est a parrhasia ciuitate archadiæ de qua fuit. oriūda uocabat ē helice. Ait itaq̄ q̄ ursā iā flexerat cursus suos. quādo brutus se domū Catonis contulit. Non ampla. quoniam neq̄ libidini neq̄ iactæ uitæ Cato stoicus additus fuit. Cognati ca. q̄ & nepos erat & gener catonis. Publica fa. de statu ciuitatis cogitatē iuenit catonē. Vig. eni cōsiliū tota non oportet dormire nocte ut ait Home. Cūctis ti. cunctoz gratia timore afficiebatur.

Oībz expulsæ: hæc oratio ī deliberatiuo genere cōstitutahabet honestatē: quoniam illud laudibus psequē qd ab oī uiro laudari deberet. Suadet. n. Cato. reāne re domi a bellis ciuilibus absolutū: qd officiū suasoris ē boni uiri. Sola si. o cato solus es refugium uirtutis ab oībz aliis remotæ. Captat bēuolētiā ab audiztore ostendēs re eius magnificā. Fortūa: siue prospe

PHARSALIAE

Hos ferro fugi. fa. hoc causa consequendi cōmodi. Fides: subaudi semp rapit a superioribus: alii enim pro-
miserūt seq Cæsarē uel Pōpeiū: etiā si rueret mōdus: iō promissā fides ruīæ mūdi trahit aliquos. Poluta: nō
cēs. Domus: qui delictum aliqd cōmiserunt uel parricidiū: uel adulteriū: uel furtū: unde libenter bellū hoc
amplectunt: ut possint effugere suppliciū futurorum. Leges: quæ improbis pœnam statuunt. In pace: qā i
bello ipunitas scelegz amat: ubi sperat unusq; licēter uiuere. Hos furto: cā consequendi cōmodi. Fa-
mes. i. paupras: qā i bellū proficiscunt pauprate ducti. Permiscenda si. quia fide astricti sequuntur: alii cæsa.

Alii Pom. quam seruare non possunt sine mūdi rui-
na: necesse est ergo ut ruat mundus. Nullum fu. ne
mo ira parcitus ad hoc bellum proficiscitur: quasi di-
cat tollerabilius esset si ira & indignatione inimicitia-
rum moti bellum peterent: sed cum spe commodi
hoc faciant iniustior causa est. Mercede: scilicet quā
uterq; dux militibus suis promittit. Tibi uni: Vali-
dum argumentum cur non debeat ipse huic bello i-
teresse quoniam nulla causa excusabili hoc fecisse ui-
debitur: nam alii causa uitandi incommodi: tu uero
cupiditate uideberis bello interesse. Quid tot: argu-
it a iustitia: nam qui innocentiam per omne tēpus ui-
tæ seruauit: debet i ea perseverare: nam si bellum pe-
tis innocentia tua corrumperetur a nocentia: & ab of-
ficio innocentis & itegri uiri desistes ergo debes te o
Cato. mouereāte acta uita ut nolis inocētibus cō-
numerari. Tibi: o Cato. Immunē: criminis iēptē.

Corruptis moribus: cū mores totius mundi cupi-
ditate corrupti fuerūt: tu uero icorruptus es. Quid
p. q. d. nihil si bellū hoc petieris. Hoc iolum: o Cato
hoc pmiū consequeris: Nam cæteri in castra nocē-
tes proficiscuntur: tu uero innocens ut primum pro-
ficiseris nocēs efficieris: ergo a bello dīstite: qd te nocē-
tē faciet. Pretiū: hyrōia: imo penā. Alios: nocentes.

Non tā. nunc p exclamationē detestat hoc consiliū
ut noli cato bellis ciuilibus itere. O supi: phibete

hoc nefas: ne hoc bello Ca. uir inocens se iſerat: si uero o Cato hoc feceris tibi uni cædes ascribēt nā si qs uul-
neratus fuerit dicet se periisse magis tuo tælo q aliorum: maior ergo pars huius belli tibi ascribetur. Ferali-
bus: idest lætiferis uidelicet mouisse manus. Has. scatonis. Nec pila lacertis. i. ne tua brachia ferantur in cæ-
dē Romanogz. Pila: sunt tella Romana. Ferantur: scilicet temere ideo cæca nube dixit. Eat icassum: euane-
ſcat: Nam si semel te immiscueris scelestis ciuibz tua omnis uirtus periisse uidebitur. Ingeret: inculcabit se
tibi. Quis noler: quasi dicat omnes. Morti qui occidi cupiēt a te. Alio uulnere: idest alterius militis: tamē
te auctorem fuisse cædis suæ dicet. Melius. o brute dissuasti q nō sit proficiscendum in bellum: sed nunc sua
de quid sit faciendum: nā non satis est q monueris qd sit fugiendū: nisi ēt qd sit faciendū. Hoc ergo dicit Brutus
o Cato consiliū tuum debet hoc esse: ut a bello ciuili remotus in aliqua regione solus permanes: & ibi
tua tranquillitate animi fruaris: & per similitudinem ostendit ut securus uiuat in solitudine a scelestis homi-
nibus remotus. Nam quēadmodum altiora cæli non sentiunt perturbationem: nullamq; uentorum uel ful-
gurum uel fulminum procellam: ita tua mens quæ cælestibus comparanda est omni perturbatione uacare
debet. Solus: o Cato. Melius: q hunc uel illum ducem belli ciuilis sequaris. Sicut: fac ut eādē serues stabi-
litem propositi tui quam sydera seruant quod ab initio sibi imposuit diuina prouidentia ab eo non declinat
ita & tua mens quæ cælestibus comparari potest. Cælestia: ut sol luna semper eodem motu suum cursum
perficiunt: hinc est quod Stoici crediderunt stellas & non solum corpora cælestia animata esse: sed etiam ter-
ram mare deos esse: sicut Cicero etiam ostendit dicens: Solem lunam stellas: & non solum corpora cælestia
sed etiam terram mare deos esse: quia reguntur ratione quadam: & quod omnia animata intelligentia per-
maneant: nam cū uidemus solem & lunam semper & eadem ratione moueri: nec unquam a cursu suo de-
clinare: id sine ratione non posse fieri arguebant: & rationem habere non posse: nisi animata essent: sed ualde
decepti sunt: non enim animata sunt cælestia: sed deus diuina prouidentia angelum uel spiritum siue intelliz-
gentiam ut theologi dicunt imposuit cælestibus: qua reguntur & gubernantur: & ideo non sine summa ra-
tione mouentur. Suo lapsu: diuina prouidentia hoc faciente. Fulminibus: cælestia quæ in alto sublata sūt
nullam aeris perturbationem sentiunt: sed crassus hic aer humilior & terræ propinquior succenditur fulmi-
nibus: sic tu o Cato. Aer: proprior terræ scilicet Crassus. Ima telluris: idest pars inferior terræ. Ventos: hic
aer terræ propinquior in nubibus inuoluitur: & e nubibus ignes ætherei erūpūt qui pacem & tranquillitē
hanc perturbent. Tractusq; coruscōs: significat fulgura quæ scisis nubibus erumpere uidentur. Olympus:
pars cæli altior: uel Olympus excellenti uertice mons thessalia tantus attollitur: ut summa eius teste Solino
cælum accolat uocent: ara est in cacumine ioui dedicata: cuius altaribus si qua de extis inferantur nec disant.

Hos ferro fugienda fames: mūdiq; ruinæ
Permiscenda fides: nullū furor egit in arma.
Castra petūt magna uicti mercede tibi uni
Per se bella placēt quid tot durasse per annos
Profuit immunē corruptis moribus aui?
Hoc solum longe precium uirtutis habebis:
Accipient alios: facient te bella nocentem.
Nec tantum o supi liceat surialibus armis.
Has ēt mouisse manus: nec ipsa lacertis.
Missa tuis cæca telorum in nube ferāt
Nec tanta incassum uirtus eat: iſeret omnis
Se belli fortuna tibi: quis nolet ab isto
Ense mori quāuis alieno uulnere labens?
Et scelus esse tuū: melius trāquilla sine armis
Ocia solus ages: sicut cælestia semper
Inconcussa suo uoluuntur sydera lapsu:
Fulminibus propior terræ succenditur aer
Imaq; telluris uētos tactusque coruscōs

uentos
& omni
ræ i cine
ne non
cælestia
ris: alia

Flāmar
Lege de
Pacē ma
Accipie
Nam p
Castra
Sibellū
Et duce
Sollicit
Subiū
Solus
Ferre
Nūc
Post b
Arcan
Sūm
Sed q
Crimen
Sydera
Expers
Terra

& hum
rum uic
mus id
uerso si
esset id
ab hone
In princ
rit Brut
cato e
sterenō
in trage
eē nem
recte. Sa
uolum
culpa de
batio q
prubatu
bi terrar
uitatē: q
tuat: nū
medic
uerit: su
ſperat: q
da: decli
da per a

LIBER .II.

uentosis spiritibus: nec pluuiis disuuntur: sed uolente anno cuiusmodi di relicta fuerint: eiusmodi reperiuntur: & omnibus tempestatibus a corruptelis aurarum uindicatur quicquid ibi semel est deo coniacratum. Litte-
ræ i cinere scriptæ ad usq; alterâ anni cerimoniam permanent. Excedit: superat nubes: nam in ætherea regio
ne non nubes non uenti sunt: sed omnia quieta silent. Lege deum: deorum uoluntate factum est ut omnia
cælestia sint quieta. Minimas regz. i. humiles res & terræ propinquas pturbat. Sūma. i. alta. Quā lætæ cæsa-
ris: alia ratio cur nō debeat bella ciuilia seq Cato: ne Cæsare licetia augeat armoz: nā si Cæsar uiderit te esse se-

Flāmarū accipiūt: nubes excedit olympus
Lege deum: minimas rerū discordia turbat.
Pacē magna tenent: quam lætæ cæsaris aures
Accipient tantū uenisse in prælia ciuem:
Nam prælata suis nunquam diuersa dolebit
Castra ducis magni: nimirū placet ipse catoni
Si bellū ciuile placet: pars magna senatus
Et duce priuato gesturus prælia consul
Sollicitant: pceresq; alii quib; adde catonem
Sub iuga pompeii. toto iam liber in orbe
Solutus cæsar erit: quod si pro legibus arma
Ferre iuuat patrius: libertatemq; tueri
Nūc neq; pompeii brutum nec cæsaris hostē
Post bellum uictoris habes: sic fatur: at illi
Arcano sacras reddit cato pectore uoces:
Sūmum brute nefas ciuilia bella fatemur:
Sed quo fata trahunt uirtus secuta sequetur:
Crimen erit superis: & me fecisse nocentem
Sydera quis mundū uelit spectare cadentē
Expers ipse metus: q; cū ruat arduus æther:
Terra labet mixto cocuntis pondere mundi:

cutū Pom. ciuilia bella mouētē gaudebit: & licentius
arma cōtra rēpu. sumet: & dicet Cato arma sumpsit:
sic Cæsar sumere pōt. Nā prælata: q; Pom. sequaris:
nō dolebit Cæsar: nā se satis placuisse Catōi existima-
bit: cum bellū ciuile a Catone probabitur. Diuersa:
inimica. Magni: Pompei. Nimirū placet: q; si Catōi
placet bellū: & ipi Cæsari magis placet: q; eiusdē seten-
tia sunt: idē approbāt & improbat: uel nimirū placet. si
bi. i. gloria & nimis supbit cæsar: si bellū placet cato/
ni. Pars magna: alia ratio: si tu bellum ciuile secutus
fueris te Pōpeio subiicies: sicut ciues omnes Ro. para-
ti sunt seruire Pōpeio: imo omnes Pompeiū sollicitāt
ut bellum hoc suscipiat: quoniā seruire parati sunt: si
tu idē feceris: omnes serui tūc erūt pter Cæsare. Sol-
licitāt. si Pōpeiū: ut uelit iperū suscipe cōtra Cæsare.

Adde Catonē: tūc oēs alii serui erunt: & solus Cæ. li-
ber iudicabit. Pars magna: q; ex maiori parte sena-
tus imperium Pompeio demādabatur: ut bellum su-
sciperet cōtra Cæsarem. Priuato duce. i. Pōpeio q; eo
tempore nullum magistratū gerebat. Cōsul. i. Mar-
cellus & Seruilius: quibus consules essent: tamen quia i
bello uidebant præstātissimum ducem Pompeiū eē
ideo ei priores partes dedere. Sub iuga Pōpei: si ipse
uelit se subicere Pompeio omnes quidem seruiunt:
præter Cæsarem. Quod si p legibus arma: sed si in-
quit Brutus o Cato hoc bellum uelis seq: ut p liber-
tate & patria pugnes: scito me ante uictoria nec Cæ-
saris: nec Pompeii hostem esse: post bellum uero me
hostem fore uictoris. Pro legibus: romanis: ut leges
defendant aduersus Cæsarem qui iura omnia diuina

& humana perturbat. Libertatemq; tueri. s. aduersus Cæsarem qui eam persequitur. Post bellum: uter eo-
rum uictor fuerit eius hostis ero. Summum brute nefas: cum aliquid suadere uolumus si ostendere possu-
mus id esse honestū utile: delectabile: facile: & necessariū: nihil superest q; ad suasionē afferre possimus: & ecō-
uerso si dissuademus turpe: inutile: difficile: triste: & nō oportunū: sed iter oia necessariū maximū ē. Parū & n.
esset id quod suadere uolumus & honestū & utile esse si fieri nō posset. Cum igit Brutus. Suadere cōatus sit
ab honesto: ne uelit iteresse bellis ciuilibus Cato: idq; negare nō posset honestū esse: & inocetia suā cōuenire.
In principio orationis suæ id cōfirmat cato: sed ad necessariū cōfugit: ostēdit quēq; honestū esse id quod suase-
rit Brutus: tamē necessitate cōpelli se ait: ut una cū cæteris uelit pōpeium i bella seq. Fatemur: fatemur iquit
cato eē nefas seq ciuile bellū: & si ab eo abesse possimus id æquius esset: ueg; cū nos fata compellāt quibus resi-
stere nō possum: si qd turpe i hoc erit: non mihi: sed diis erit ascribendū. Virtus: sensus est idē quē Euripides
in tragedia. Hecuba posuit: oē q; necesse est sapientibus seruit. i. necessitas seruit sapientibus: si necesse ē aliqd
eē nemo resistere potest: si non resistit: ergo seruit necessitati sapiēs. sed ille dicit q; necessitas seruit sapienti: &
recte. Sapiens. n. cū intelligit aliqd esse necesse facit id esse uoluntariū: unde desinit esse necesse: ita etiā hoc loco
uolumus & nos seq bellum ciuile: q; necesse ē. Crimē erit superis: si oēs nocētes sunt: ego quoq; nocens ero
culpa deoz. Trahunt: arguit a necessitate. Sydera: probat argumentū: cū tanta sit totius orbis terraz ptur-
batio q; est q; inter perturbationē omnium solus ipse quiescere uelit: Probat a necessitate si totus orbis terraz
pturbatus ē: nemo pōt eē trāqllus: & q; sit pturbatus appet: nā signa cæli mare & terra significant uniuerso or-
bi terrarum magnum & ineuitabile piculū instare. Expers metus: uidetur Cato philosophi nō seruare gra-
uitatē: quia dicit se terroris non posse esse expertem: philosophus animum ita constituere debet: ut nihil me
tuat: nihil speret: & nulli passioni subditus sit. Aduertendum est autem quod uir fortis sicuti omnis uirtus in
medio consistit: ita ipse medium teneat: alioquin a uirtute desistit: siue ad extremum per excessum declina-
uerit: siue per defectum ad aliud contrarium extremum declinauerit. Vir fortis dicitur qui non timet: q; non
sperat: qui non gaudet: qui non dolet: sed timet tantum quæ sunt timenda. Si uero non timet quæ sunt timē-
da: declinare incipit ad extremum per excessum: nam appellatur audax: si uero timet ea quæ non sunt timen-
da per aliud extremum declinat: nam timidus esse incipiet: sed quotienscunque aliquis per excessum timen-

da contemnit: potest in audaciam & furorem incurrere. Terror autē est supra facultatē hominis: aut secundū facultatem: si supra facultatē consideratur dupliciter: aut secundū magnitudinem: aut secundū magis & minus secundū magnitudinē est: uerbi causa multi hostes maiore terrorem incutiunt q̄ pauciores secundū magis & minus ē: ut si hostes uicini sint magis timēdi q̄ remoti: i hoc terrore potest iterpidus ēē uir sapiēs & fortis: terror ē supra facultatē hominis: de quo hic loquitur cui resistere nemo pōt: ut terramotus diluuiū incendia prodigia, quæ sunt supra facultatē hominis: & si q̄s hunc terrorem non sentiret: iā nō fortis: sed ifanus & furēs diceretur. Nunc ergo Cato dicit se timere hunc terrorem: qui gentibus instat: qui est huiusmodi: ut facultatē hominis superet: quē si q̄s cōtemneret non fortis: sed forens appellabitur: quod i sequētibz probat Cato quum dicit: procul hunc arcete furorē. O iupi, hic locus ex arcanis philosophiæ depromitur. Compressas tenuisse māus: sumptū est ex prouerbio, nam dicere solemus ignauis cū omnes prouidēt periculo: iste manus tenet cōpressas. Coeuntis mundi, i. corruētis. Gentes ne furorē: totus orbis terrarū ad hoc bellum concurrat: ego ne solus i ocio perlistam: q. d. nō. Furorē hesperium, i. bellū ciuile. Ignorē: i. extremis terrarū partibus positā. Reges alio sub sydere: id est alio climate habitantes q̄ Ro. Diducti fre, diui si per maria nauigantes ad hoc bellum. Procul hūc arcete furorē: q̄a non esset fortitudo: sed potius amētia non timere hoc bellum. Clade: ciuili bello. Me securo, i. sine cura manente. Ceu morte: ego inquit non aliter ero urbi Romæ ac libertati: q̄ pater solet ēē filio nam sicut pater adest in funerē filii: nec solū uult adeste: sed rogum struere: faciem tenere quam rogo subiiciat. Ita ego iterero exitio Romæ patriæ & patri libertatis: dum ad finem peruenero: & si ueram libertatem retinere non potero: umbram saltem libertatis amplectar: dōc aliquis sit exitus. Producere funus, i. comitari pompam funeris. Ad tumulos: id est dum fertur ad sepulchrum. Inseruisse: immicuisse. Atris, i. rogilibus: ut cadauer filii cremetur. Constructo ag, bu, i. constructa pyra ad cadauer comburēdū. Ipsum, i. iuuat patrē. Tenuisse faces: quod ministerium a propinquieribus præstatur. Ante reuelar: eodem modo me geram in ruina patriæ & libertatis. Reuellar: a bello. Vmbram: declarat illud: nomen libertatis. Sic eat: quoniam ita diis placuit ut nullus sanguis absit huic bello ciuili. Piacula, i. expiationes: uel scelera ppter q̄ bellum patimur. Nullo sanguine: nec meo quidem. Immites: implacabiles: qui exorari non possunt ut imperio ro. parcāt. Outinam: tantū absit inquit: ut ego solus uelim a bello ciuili remotus esse: immo si fieri posset me libeter p po. ro. & libertate deuouerē: exēplo deciorū. Duo fuerunt Decii pater, i. & filius: alter bello gallico se deuouit: alter latino: cum uterque dux, i. Decius & Manlius cum latinis sequenti die congressuri essent, habuerunt uterque i somniis: cuius exercitus dux periret: uictoriam haberet: ubi illuxit inter se communicauerunt consilium de somniis & sic inter eos conuenit ut si altero cornu milites pedē referrent: tunc imperator se deuoueret pro omnibus: forte accidit q̄ sub sinistro cornu: ubi Decius consistebat: cohortes refugerent: tum uero Decius ritu Gabino cinctus toga prætexta se deuouit. M. Valerio sacerdote pontifice maximo uerba deuotionis scribente deinde prælium ingressus: fortiter pugnans occisus est: & ex eo loco ubi se deuouerat hostes cessere: tan q̄ procella ingens percussisset ipsos: & uictores fuere ro. eodem modo filius se deuouit bello gallico: itidem precatur cato de se. Poenas cunctas, i. poenas conctorum. Cateruæ hostiles, i. multitudines latinorum. Geminæ acies: hinc Cæsar inde Pompei. Rheni: quia germanos secum ducebat cæsar uictos iuxta rhenum. Medius, i. positus inter utranque aciem. Peruius, i. penetrabilis. Excipiam uulnera, i. a telis omnium confodiar. Hic: *Θειτικὸς* dixit, i. huius hominis Catonis. Quicqd ro, i. quicquid supplicii crimina populi ro. meruerunt: id omne in meum capud redundet. Mores, i. scelesti nā *μῆτορ* est. Ad iuga: populi inquit nil meruerunt: ut pereant: quia parati sunt parere uictori: ego uero qui patri non possum seruitutem libentius pro omnibus peam: q̄ pro libertate pugnē. Ad iuga, i. seruitutē. Me solum: q̄ seruire nō possum. Me fru, le, q̄a tamen arma sumptis p senatu: tamē uideo me frustra suscepisse. Hic dabit hic: *ἀναδιδωσσι* q̄ semp uehemētiā aliq̄ significat. Hic iu, i. Catōis q̄ solus ē q̄ resistat tyrānis.

Compressas tenuisse manus: gētesne furorem
Hæspērū ignora romanaq; signa sequent?
Deductiq; fretis alio sub sydere reges?
Ocia solus agam: pcul hunc arcete furorem
Osuperi: motura dacas ut clade getasq;
Securo me roma cadat: ceu morte parentem
Natorum orbatum longum producere funus
Ad tumulos iuuat ipse dolor: iuuat ignibus
Inseruisse māus: cōstructoq; aggeri busti atris
Ipsum atras tenuisse faces: non ante reuellar
Exanimem q̄ te cūplectar roma: tuumque
Nomen libertas: & ianem psequar umbram.
Sic eat: immites romana piacula diui
Plena ferant: nullo fraudemus sanguine bellū.
Outinam cæliq; deis herēbq; liceret
Hoc caput i cūctas damnatū expōere pœnas.
Deuotum hostiles decium pressere cateruæ.
Me geminæ figant acies: me barbara telis
Rheni turba petat: cunctis ego peruius hastis
Excipiam medius totius uulnera belli:
Hic redimat sanguis populos, hac cæde luat
Quicqd romani meruerunt pendere mores.
Ad iuga cur faciles populi: cur sæua uolentes.
Regna pati pereunt: me solum iuadite ferro:
Me frustra leges & inania iura tuentem.
Hic dabit hic pacem iugulus: finemq; laborū

Post
tentian
stius ful
tare sen
ro. i libe
bit: ut p

Gentib
Non op
Pompe
Huc qu
Non b
Ne lib
Irarum
Excitat
Interea
Pulsar
Horre
Quo
Mox
Tere
Imple
Perm
Supre
Effulas
Verber
Non al
Dum fa
Iussa ca
Viscer
Iam nu
Illibata
Connu
Martia
Mutar
Non m
Accipi
Da mi
Et sit c

preand
me itege
nilis ad c
Prisei th
cōcedas h
debor re
dita: sp
te rerum
sicut dig
rarum si

LIBER .II.

Post me, post mortē meā. Non opus est bel. q̄a nemo erit q̄ resistat. Quin pu. si. concludit animi sui sententiam: ut sequatur Pom. q̄ decreto senatus arma contra Cæsarem sumit: nam hic bellū contra Cæsarem iustus suscipere uidetur: ut senatus auctoritate: quasi pro p̄ria & libertate pugnaturus sit. Publica si. q̄a auctoritate senatus pompeius arma sumpsit. Nec si for. fa. sed ita seq̄r Pom. ut etiā parta uictoria ip̄erium populi ro. i libertate eē ueli: q̄ si aliter efficere uoluerit opinionem suā falsam eē iueniet: uel. n. sibi concedere. Fauebit: ut Pō. uicat. Hūc: Pom. lus mūdi: ut ip̄e dominus sit orbis terraz. Cōpertū: exploratū ē pōpeio. Nec

Gentibus he speris: post me regnare uolenti
Non opus ē bello. q̄n publica signa ducemq̄
Pompeium sequimur: nec si fortuna fauebit
Hūc quoq̄ totius sibi ius p̄mitere mundi
Non bene cōpertum ē. ideo me milite uincat
Ne sibi se uicisse putet sic fatur: & acres
Irarum mouit stimulos: iuuenisque calorem
Excitat in nimios belli ciuili amoros.
Interea phœbo gelidas pelente tenebras
Pulsatæ sonuere fores: quas sancta relicto
Hortensi mœrens irrupit martia busto
Quodam uirgo thoris melioris iūcta mariti.
Mox ubi connubii preciū mercesq̄ soluta est
Teretia iam soboles: alios fecunda penates
Impletura datur gemias ex sanguine matris
Permixture domos: sed postq̄ condidit urna
Supremos cineres miserando concita uultu
Effusas laniata comas: contusaq̄ pectus
Verberibus crebris cineresq̄ igesta sepulchri
Non aliter placitura uiro: sic mœsta profatur.
Dum sanguis inerat: dum uis materna peregi
Iussa cato. & geminos excepi sceta maritos
Visceribus lassis: partuq̄ exhausta reuertor
Iam nulli tradenda uiro. da scederapisci
Illibata thori: da tantum nomen inane
Connubi: liceat tumulto scripsisse: catonis
Martia: nec dubium longo quærat in æuo
Mutarim primas expulsa an tradita tædas:
Non me lætorū comitem: rebusq̄ secundis
Accipis: in curas uenio partemq̄ laborum.
Da mihi castra seq̄: cur tuta in pace reliquar
Et sit ciuili propior cornelia bello?

p̄creandi filios: satiffeci tibi & hortensio sicut iusseras: non postq̄ desino a puerpio ad te confugi: obsecrās ut me iteq̄ suscipe uelis: & cū finis uitæ meæ uenerit sepulchro iscribas. Hic iacet Martia Catōis. Sāguis. si. iuuenilis ad cōcipiēdū. Vis materna. sicut cōcipiēs parere possē. Visceribus lassis: fassusq̄ āplius cōcipe nō possūt. Prisci tho. q̄a primo fuit cōiūcta tibi. Illibata: icorrupta. Nomē iane: sine fructu coeūdi. Nec dubiū: mihi cōcedas hoc cato: ut dubitari nō possit: an expulsa fuerim a te: an tua spōte tradita Hortensio: q̄d si nō feceris uidebor repudiata. ne igit̄ i hūc errorē icidā obsecro te ut me suscipias. Expulsa: q̄ si idigna cōnubio tuo. Tradita: spōte tua. Nō me: nō uel̄ igit̄ ducta secūdis rebus tuis: ut existimes me nō amore tui: sed potius felicitate rerum tuaz uenisse. Da mihi castra: nec inquit uelim te domi relinq̄s in ocio: sed tecū in castra ducas q̄a sicut dignum ē ut Cornelia sequatur Pom. sic etiam nec Martia deferat Catonem. In curas. i. ut tuarum curarum sim particeps. Cornelia: quæ Scipiōis filia fuit: & mortua Iulia Cæsaris: Pompeius duxit corneliam.

non bene compertū: duæ negationes magis negant more græco: ēt inq̄t si fortūa fauebit: ut uincat nō debet sibi soli ip̄erium cōicare: sed reipu. Iō me mi. ui. ob hāc cām uictor sit: si existiet me milite nō sibi: sed rei pu. uicisse. Sic fas & a. hāc ubi dixit cato quæ cōtra Bruti opinionē erant: sed tamē his rōnibus firmata: ut aliter uidere facere nō possē: q̄n bellū seq̄ret q̄ si tāti uiri auctoritate motus brutus ad bellū & ip̄e accensus ē. Iuuenis calorē: uehemētia q̄dā iritat iritatū Brutū: eo tamē aio & cōsilio: ut uictoris hostis eēt. Interea phœ. cū Brutus & cato iter se belli cōsilia cōicarēt eo tpe cū iā illucescēt dicit pulsasse fors Martiā: q̄ relicto catōe nupserat Hortensio: sed more ro. obtētio facta est: ut mutuo sibi uxores darēt: sed nunc mortuo Hortensio redibat ad catonē supplex oratura: ut se reciperet: ut p̄petuo apud eum uiuere posset: q̄d ē factū ē.

Fores. s. ædiū catōis. Pulsatæ. s. a martia. Gelidas: q̄a nox ē humida & frigida. Vir. Noctis lētus nō deficit humor. Martia: sancta: nā pudicissima mulier fuit: q̄ castitate uiris suis seruauit: non. n. pulsa a catone: sed sponte tradita fuit Hortensio. Sic. n. mos erat apud antiquos ro. ut cū ex muliere prolē suscepisset uir primus: alii uiro posset tradere auctores Strabo & Plutarchus: Hācāt Martia teste Appiāo Philippi filia plurimū obiectatus ē cato: filiosq̄ ex ea gēuit: deinde Hortensio amico habēdā tradidit ueteri cōsuetudie: cū ille filioz cupidus nusquā mulieri fecundæ cōuenisset: hāc tamē ex catōe p̄gnantē domū reduxit. Relicto busto. s. hortensii q̄ uita migrauerat. Irrupit. s. ædes: Catōis. Quondā uir. q̄ uirginitate sua primū Catōi cōiūcta fuit. Melioris ma. i. catōis q̄ melior fuit Hortensio. Mox ubi: ubi fūcta ē officio apud catonē q̄ tres filios pepit: satis uisū ē: & eā tradidit Hortensio: ut illi quoq̄ filios pareret. Pretiū mercesq̄. i. filii q̄ sūt præmia cōnubii: quoz ḡra matrimoniū cōstitutū ē. Penates: hortensii. Et sāguis ma. q̄a filii hortensii & catōis fratres erāt ex m̄re. Sed postq̄: sed ubi sepulchro mādauerat hortensii: s. q̄lore obsita uēit scissis crinibus: & atra ueste (neq̄. n. aliter nouerat se placere posse Cato n). Cōdidit: collocauit i urna cineres hortensii. Cōcicta: cōmota miserando uultu q̄a adeo tristis aret: ut i tuētibus cōmiserationē mouere posset. Cineres in. sep. q̄a cinere ex busto hortensii asperserat crines suos q̄d erat lignū mœroris. Nō aliter pla. ui. rō ē cur ac forma uenerat. Dū san. o cato igit̄: dū mihi facultas fuit

PHARSALIAE

Hæ fle. nunc dicit quæ effectū haberent preces Martiæ q̄a motus ē cato. Et tēpora quāq̄: quis tēpus esset minime idoneū nuptiis: tamē cū potuit: eā cato recepit. Iā fato in bel. rō quia fata deoz: iā in bella ipellebant.

Fœdera. s. m̄imonii. Sacris. s. nuptiag. Deos testes: de at̄quo more hoc tractū ē a poeta: nā i nuptiis Thalassius iuocabat q̄ græcæ uenecioo d̄r: Historiā & causas ponūt Liuius & Plutarchus. Infula. s. hāe: nā noui spōsi ianuā frōdibus & lauro coronabāt cādida fascia lanea iterrcurrēte. luue. Ornent postes & grādī ianua lauro. Legitimæ faces: q̄ q̄q̄ secūdū leges multis rōnibus erāt: uel q̄ ipar numerus: sicut i plerisq̄ melior ē: ita i nuptiis. par uero numerus interualla suscipit: & paritas repugnat: & aduersat: uerbi cā q̄ttuor repugnat: iteruallū iter duo & duo: & paritas aduersat: q̄a quot primi duo: sunt toridē & reliq̄: & i hac parte duo in illa duo. ergo repugnat. Impar: numerus oīo scīdi nō pōt: & si diuidat aliqd cōe utriq̄ relinquit. Videlicet q̄q̄: si diuidat duo & duo unū relinqt q̄ uriq̄ cōiungēt: ita significat nō posse diuidi uirum ab uxore: t̄q̄ masculus cū fœmīa misceat: uir p̄ numez triariū: fœmina p̄ binariū. nā uir est p̄fectior muliere: sic trinarius numerus ē p̄fectior binario. masculius. n. ē numerus trinarius: mulier uero binarius: nā trinarius numerus ē p̄fectior binario: i quo cōstat principiū mediū & finis: binarius uero ex p̄cipio & fine cōstet: iō q̄q̄ faces itererāt nuptiis. uel alia rō: q̄a cū signum sit pariedī nō pōt mulier plus q̄q̄ numero uno eodēq̄ partu naturaliter parere. Postremo ē q̄q̄ deos p̄cari solebāt: & eos iuocabāt q̄ cōnubio cōiungebant. s. louē adultū: lunonē adultā: Venerē & dianā i primis: quā ad partus auxiliū mulieres uocabāt Vnde Terentio lucina fer opē. Gradibus ebur. non hēbat lecti cā ex ebre. Aclius: i. clinatus. Discriminat: uariat.

Auro nō: uestibus aureis. i. auleis aureis tectus non erat thorus. Frōtē: spōsæ. Corōa tur. q̄a matrōnæ iponebāt coronā nouæ nuptæ uerbis: floribus: herbisq̄ factā. Turrita: q̄a incinatio capite eminēs coronā erat. Plāta. i. cauerēt: ne pede tangerēt limē: tribus rōnibus: q̄a nec Sabiæ raptæ a Romāis: cū domum i grederent: uestæ sunt ultra limē: q̄a spōsæ iuitæ eo i gredi uidēt. ubi pudorē suū amissuræ sūt. aut certe q̄ spōsa domo patris egressa: nec ad suos aplius reuertūra cū uiro p̄petuo p̄mātura p̄ficiscit: unde apud Rō. axē currus ferebant: p̄ foribus corrus cōburebat: ut itelligerēt illic p̄petuo habitādū eē. Nō timidū: q̄ in nuptiis fieri cōsueuerāt apud p̄scos: nihil celebratū fuisse cōmemorat i reuocatiōe huius m̄imōii: dicit enī Martiā uelo flāmeo nō fuisse uelatā flāmeū uelū ē quo noua nupta tegi solet ad celandū pudorē und flāmea uxor flaminis sacerdotis: illo utebat cui nō licebat facere diuortii: erat at̄ crocei coloris: quo: ut dictū: noua nupta tegebat ut celaret pudorē: sed ē et alia cā ut i historiis legit: flāmeo utebat flāminia uxor flaminis: cui flāmini nō licebat facere diuortii usq̄ i senectutē: ergo ut p̄petuā ostēderēt cōiunctionē futuram iter uix & uxore hoc flāmeo utebat. Gēmis. i. gēmatibus. Fluxos amī. i. fluētes: lōgos: & syrma trahētes. Monile ornamētū collis: munio d̄r: q̄a pectus ambit. Suppara: Supparus ē puellare uestimētū lineū q̄d alio noīe d̄r subucula. i. camisia: q̄a sub aliis uestimētis ē posita. Humeris herē. q̄a mulieres faciebāt extremā horā suppari appere i sūmis humeris & lacertos tegere: ut nō nihil appeat i extremo lacerto: dicit ergo istis ornamētis: nō tā exq̄site istruētā fuisse Martiā Catōis: ac n̄r matrōæ diē ip̄um cōsumūt i se ornādo. Sic erat: quēadmodū iterfuerat funeri horitēsi paulo at̄e sepulti ita se Catōi obtulerat. Mœsti cultus: quo comitata ē hortensia funus. Purpura getsi: purpurā hēbat: tamē atrā ueste tegebat. Funera lūa: ueste ferali: q̄ funestis cōuēiret. Nō soliti lū. sales: nō uersus iocularēs auditi sūt: quos iactabāt i sponso: ut nimīā læticiā tēperarent. Sales. iocularēs uersus. Festa cōui. i. iocularia: q̄ iactabāt i spōsos & ip̄os mordebāt uersibus tā urbais: ut læticiā tēperarent. Pignora. s. cōuenerūt. i. nulli affines utriusq̄ familiæ iterfuerūt. Iungunt tā. line strepitu & cātu. tibiag. Auspice bruto: ad antiquā cōsuetudnē respexit: nā sicut Cice. i. li. de diuinatiōe ait. Maiores quondam: nil publice q̄dē priuatim ue gerebāt nisi auspiciu: quē morē nūc i his nuptiis declarat sicut & luuēalis. Veniet cū si gnatoribus auspex. omīssa re: nomē tantū declarat: q̄a satis fuit iteresse nuptiis nomen auspiciis: auspiciū uero captare nō poterāt. Ille: Cato i hac renouatiōe matrimōii nō iussit sibi tonderi barbā: na graui mœrore afficie

Hæ flexere uirum uoces: & tempora quāquā
Sint aliena toris: iam fato in bella uocante
Fœdera sola tamen uanaq̄ errantia pompa
Iura placent: sacrisq̄ deos admittere testes
Festa coronato non pendent limine feta:
Infulaq̄ in geminos discurrit candida postes.
Legitimæq̄ faces gradibusq̄ acliuis eburnis
Stat torus: & picto uestes discriminat auro:
Turritaq̄ premens frontem matrona corona
Translataq̄ uetat contingere limina planta.
Non timidum nuptæ leuiter tectura pudorē
Lutea demossos uelantur flammea uultus:
Balteus haud fluxos geminis astrixit amictus:
Colla monile decēs: humerisq̄ hæretia primis
Suppara nudatos cingunt angusta lacertos:
Sicut erat mœsti seruans lugubria uultus
Q̄ uoq̄ modo natos: hoc est amplexa maritū
Obsita funerea cælatur purpura lana:
Non soliti lufere sales: nec more sabino
Excepit tristis conuitia festa maritus.
Pignora nulla domus: nulli coiere propinqui:
Iunguntur taciti contentiq̄ auspice bruto:
Ille nec horrificam sancto dimouit ab ore
Cæsariem: duroq̄ admisit brachia uultu:
Ut primum tolli feralia uiderat arma:
Intonsos rigidam i frontem descendere canos
Passus erat: mœstamq̄ genis increfcere barbā

carmina

bat: q̄ it
nullam
alperā fr
lus cato
huic mag
inimic

Vni qu
Human
Sunt ter
Restitu
Secta f
Natura
Nec lib
Huic ep
Summ
Hirtan
Indux
Proge
Iustiti
In con
Surre
Intere
Mœn
Hæc p
Hostis
Vmbro
Erigit
Alti
Mons
Infern
Hinc t

ad speciē
cētis ē o
nō solū
luptatū
lus nat
pius Lu
siturus
niū me
iāo i Ital
ex capar
re: q̄n ob
Popeiu
Apocin
sis collib
Nullo
dicēs qu
ra pte m
Italia fū
tyrrhen
meridie

LIBER .II.

bat: q̄ itel ligeret bella ciuilia futura. Horrifica: q̄a horrorem i uultu ostēdit ituentibus. Duro. i. sauo uultu nullam humanitatē ostendens. Vt primū: dicit causam cur p̄miserat crescere crines & barbā. Rigidam: in asperā frontem descēderant crines. Mœstamq̄. s. erat passus barbā crescere: quæ mœrorē significat. Vni: so/ lus catō erat q̄ posset apte humani generis lugere miseriam: q̄ instare uidebat expers erat ip̄e cupiditatis: nec huic magis q̄ illi fauebat: sed cōmunē tantūmodo reipu. utilitatē seruabat. Vni uā. i. licet ip̄i Catōi. Odiis. s. inimicitia: quia nec amore: nec odio cuiusq̄ mouebat catō: uacuu. n. erat omni perturbatione mentis. Prisci

Vni quippe uacat studiis odiisq̄ carenti
Humanum lugere genus. nec fœdera prisci
Sunt tentata tori: iusto quoque robur amoris
Restitit: hi mores: hæc duri immota catonis
Secta fuit: seruare modum: finemq̄ tenere:
Naturamq̄ sequi: patriæq̄ impendere uitā:
Nec sibi sed toti genitum se credere mūdo.
Huic epulæ uicisse famem: magniq̄ penates
Summouisse hyemem tecto: pretiosaq̄ uestis
Hirtam membra super romani more quiritis
Induxisse togā. uenerisq̄ huic maximus usus
Progenies. urbi pater est: urbiq̄ maritus:
Iustitiæ cultor: rigidi seruator honesti.
In commune bonus: nulloq̄ catonis in actus
Surrepsit: partemq̄ tulit sibi nata uoluptas.
Interea trepido discedens agmine magnus
Mœnia dardanii tenuit campana coloni.
Hæc placuit belli sedes: huic summa mouēti
Hostis in occursum sp̄as extendere partes.
Vmbrosis mediam quā collibus apœninus
Erigit italiam: nullo qua uertice tellus
Altius intumuit propiusq̄ accessit olympo.
Mons iter geminas medius se porrigit undas
Inferni superiq̄ maris: collesq̄ coerces
Hinc tyrrhena uado frangentes æquora pisæ:

ad speciē descēdit. i. pietatē. Rigidū: dī rectū: & q̄ flecti nō pōt ulla aī pturbatiōe. In cōe bonus: q̄a p̄priū ino cētis ē oībus p̄desse nulli nocet. Nota uoluptas. i. naturalis uoluptas q̄ naturalis ē hōi: sic cupiditas & libido: nō solū ueneris sed et aliæ regē q̄ uulgo appetunt ut diuitiæ & honoz nullā ptē habet i Catonē inimicū uo luptatū omniū. Nata. i. naturalis. Surrepsit. i. clā irrepit q̄a titillatiōibus q̄busdā uidet irrepe uoluptas: cū sē sus naturæ flectit. Partēq̄: q̄a nulla cupiditate flecti poterat. Interea: cū tāta esset i urbe trepidatio: quātā su/ pius Luca. descripsit: iā Pom. ex urbe trepidus discesserat: & i cāpaniā uenerat ubi cōparato exercitu castra po/ siturus erat obseruās qd nā Cæ. facturū eēt ut illi ueniet: i Italiā occurreret. Mag. Pom. nā maximo regē om niū metu uersat Pom. Trepido: festino & timēti simul. Dardāii colōi. i. capuæ a capy: nā capys cū Aenea tro iā i Italiā uēit: de quo Vir. At capys hic nomē cāpanæ dī urbi. Hæc sedes. i. cāpana. Placuit. i. Pōpeio. Hic: ex cāpania. Sūma mouēti. i. de sūma regē pugnare parātū. Sp̄as ptes. i. ne q̄ parte Cæsar posset i Italiā ueni re: qn obuios milites haberet. Occursū. i. ut occurreret hosti cæsari. Vmbrosis: nūc describit locū ubi castra Pōpeius posue. expectaturus & obseruaturus qd Cæsar faceret: placuit Pōpeio extendere sp̄as ptes ea pte q̄ Apœninus mōs oēm Italiā mediā umbrosis collibus senegaliā atq̄ cāpaniā mediā diuidens scabrosis & cliuo/ sis collibus in finē cāpaniæ tendit. Vmbrosis collibus: q̄a scabrosis finibus Appēninus in finē cāpaniæ tendit. Nullo uertice: a nulla parte. Olympo. i. cælo ut ibi tuto loco castra pōeret. Mons: de hoc Appēnino loquit dicēs quō Italiā oēm mediā diuidit. Gemias undas: hic mōs ea pte q̄ tēdit i lōgū: mediā diuidit Italiā a dexte/ ra pte mare i fegz spectat a sinistra siculū usq̄ fretū p̄gredi. Inferni. i. tyrrheni. Supi. i. adriatici. Colles: q̄ in Italia sūt utrinq̄. Tyrrhēa uado: primo qdē hic mōs Appēninus nō nihil tēdit i boreā. deīde uergēs in austz tyrrhenū mare ipectat: & Lunā. ciuitatē. Lucā. Pisas. Pistoriūq̄: & Florentiā nobilissimā Thuscīæ ciuitatem ad meridiē lingt: hic tandem i modū cubiti se flectēs ceu portus sui partē i adriaticū mare iaciens p̄montorium

PHARSALIAE

facit i cuius pmonitiori extremitate syracusani tyrãidẽ dyonisiũ fugiẽtes urbẽ ancõa cõdidere. Hinc: ab hac pte. Tyrrhẽa æquora: qã nõ nihil i boreã tẽdit. Illic: ab illa pte. Ancon: obnoxia. s. e. i. subiecta. Dalmaticis fluctibus: ubi sunt populi istria. Fontibus hic uastis: Nũc dicit de appenino multos flu. descẽdere: & alios qdẽ i super mare: alios i inferẽ defluẽ. Hic. s. Appeninus. Cõcipit: generat. Gemini põtũ. i. feri & supi maris. Metaurus: flu. e. q. pter labiũ Fanũ oppidũ. & qã ibi fortũ Fanũ fuit iõ Fanũ eẽ appellatũ uolũt. Crustumiu: flu. q. pter labiũ Ariminũ. Sapis: flu. q. pter labiũ Cæsena. Isaurus: flu. q. pter labiũ pisaug. Sena: flu. q. pter labiũ senegaliã: q. sinus galliã dẽ. Aufidus: flu. e. Cãnapz: ubi Hãnibal exercitũ Ro. deleuit. Vndas adriacas hunc flu. mõs Appeninus effũdit i adriaticũ marẽ & galliã cisalpinã respicit. Quoq. magis nullũ. s. conspicit ab hac pte. Soluit se i nul. am. i. nõ capit ullo ane. Eridanus græcæ: Padus latine dẽ Eridãus ut nõ nulli uere sũt dictus e: eo q. circa padũ pascua opima sunt & ouibus opportũ ab enion lana & anion lucz: undã dãistæ appellat sceneratores lucri. Tellus soluit: quia oēs Italiæ fluii i padũ deriuant. Fractas syl. Vir. Flu. uioz rex eridãus caposq. p oēs: cũ stabulis armẽta tulit. Hespiaq. ex aqs: qã oēs pene Italiæ fluii deriuat i illũ. Fabula. s. e. dicit notã esse fabulã phaetontis filii phœbi & Climenes q. decidit i padũ. dicit ergo phaetontẽ curz duxisse: haud pcul a terra: adeo ut oēs flu. uii nimio calore solis deficaerit: sed solus Eridanus tãto calori restitit ut deficari nequerit ex quo magni tudinẽ illius amnis ostẽdit. Coro: populea: qã circũdata sũt priã padi his arboribus i corõarum modũ. Phaetõ: filius solis e at dictio trissyllaba. Varro p syl. naliphẽ. p. tulit. Quũ te deiectũ flagrãti fulmine phæton. Ducẽs diẽ pro. qã nesciebat regere paternos currus. Pronũ: p. cliuẽ i terra uergẽtẽ. Trãuerso li. non recto quo ire cõsueuerat. Loris: curribus partẽ p to to. Flagrãt: loris. i. ardenti curru. Gurgitibus rami: mio calore d̄siccatis. Pẽitus tel. pu. qã pẽitus ardebat: & tãtũ calorẽ solis sustinẽ nõ poterat. Pares un. phe. igni. qã solus calori restitit. Nec mior: nõ minor eẽt padus nilo nisi q. nilus maior uideat: qã quotãnis uni uersã inũdat ægyptũ & eã secũdissimã facit: unde nilus q. i. v. e. o. s. i. l. u. s. nouus limus. Aegypti: iacẽtis per plana: qã ægyptus i plano posita e. Vnde iter Scythas & Aegyptios maximũ certamẽ fuit: q. nã priores nati eẽnt. Aegyptiũ se primũ his rõnibz natos dicebãt: q. il la regio eẽt tẽperatior: & p cõsequẽs ubi aer tẽpatior eẽt: ibi primũ etiã genus humanũ natũ fuisse Atuerio Scythæ. cõtrãdicebãt cũ se prius natos assererẽt nõ fieri posse hoc: sed cũ sit humilis ægyptus & i plão iaceat: iõ postremã fuisse q. a fluctibus maris d̄relicta fuerit: nã cũ primũ deus elemẽta & aqs a terra sepauit: primo regionẽ suã. i. septẽtrionẽ: qã altior e a mari destituta fuisse: & iõ ibi primũ hõies natos eẽ. Stagnaret: qã facit ægyptũ oẽm nilus eẽ stagnũ: tũ cũ mũdat eã. Nec mior hic istro: nec padus minor eẽt istro nisi q. ister anteq. i mare uẽiat oēs undiq. amnes cõprehẽdit: hic flu. alio noĩe Danubiũ dẽ: q. sexaginta amnes capiẽs. vii. hostis i pontũ ifluit. Nõ solus: qã. lx. amnes accipit: & vii. hostis i pontũ ifluit siculũ. Dexterora pe. nũc. d. a dextera pte quos flu. habeat. Tybrim: tyberis a dextera parte ex hoc mõte descẽdit Thuscã uersus. Rutubãq. cauũ. i. pfundũ flu. q. i finibus liguriã labiũ. Vulturnus: flu. e. q. pter labiũ Capuã. Nocturnæ edi. au. far. sarnus flu. q. pterfluit uelẽu cãpaniã: Et ostendit naturã huius flu. q. nebulã crassã & obscurã facit: ut noctẽ imitari uideat. Lyris: e. flu. iter põperos & Vulturnus labẽs iuxta minturnas. Maricæ um. s. syluã a marica nymp̄a Latini m̄fẽ q. templũ habuit i ripa lyris. Vestinis aqs. i. auctus cursu ab aqs q. defluũt a uestinis populis: nã lyris quẽ antea clãnin appellabãt labiũ p agros uestioz. Cul. ta. i. arua. Salernis: q. mons ferme i uisceribus suis Beneuẽtũ habẽs i Salernũ respicit. Salernũ: oppidũ cãpaniã dictũ a sileĩ amne p avtiõ oĩx̄iõv. i. mutata litterã. Macra: dictus a p̄prietate rei: qã macer e fluuius p põtremulũ labẽs: qã tã rapide & humiliter fluit: ut et naues sustinere nõ possit. Nullas al. i. naues. Lõgior edu. idest ab aquilõẽ respicit Padũ & galliã oẽm Cisalpinã. Surgit: attollit in aerẽ. Gal. ru. i. Galliã Cisalpinã. De uexas: i. clinatas alpes. pars altior Appenini ab aqlõẽ padũ p̄spicit: deide Mantuã. Parmã. R. hegiũ. Paduã: & alia oppida lõgior hoc dicit quod & supius dictũ e quomõ Appeninus i modũ cubiti se flectẽs: uel pte sui potius

Illinc dalmaticis obnoxia fluctibus ancon. Fontibus hic uastis immẽsos cõcipit amnes: Fluminaq. in gemini sparsit diuortia ponti. In leuum cecidere latus: ueloxq. metaurus Crustumiuq. rapax: & iuctus sapis isauro: Sennaq. & adriacas q. uerberat aufidus udas. Quoq. magis nullum tellus se soluit in amnẽ Eridanus fractas deuoluit in æquore syluas Hesperiamq. exhaurit aqs: hũc fabula primũ Populea fluuium ripas umbrasse corona Cũq. diẽ pronũ transuerso limite ducens Succendit phaethõ flagrãtibz æthera loris: Gurgitibus raptis penitus tellure perusta Hunc habuisse pares phœbeis ignibz undas. Non minor hic nilo: si non per plana iacentis Aegypti libycas: nilus stagnaret harenas. Nec mior hic istro: nisi q. dum permeat orbẽ Ister casuros in quelibet æqnora fontes Accipit: & scythicas exit non solus in undas. Dexterora petens montis decliuiã tybrim Vnda facit: rutubãq. cauum: delabitur inde Vulturnusq. celer: nocturnæq. editor auræ Sarnus: & umbrosæ lyris per regna maricæ Vestinis impulsus aquis: radensq. salerni Cultra siler: nullaq. uado qui macra moratus Alnos uicinæ percurrit in æquora lunæ. Longior educto qua surgit i aera dorso Gallica rura uidet: deuexasq. aspicit alpes:

in adria
uero fir
appellat
li fertili
ferẽtibz
cis au jo

Tucum
Vomer
Indigen
Hesper
Extend
Longio
Soluer
At post
Extrem
Cæsar
Gaud
Hesper
Atq. i
Bella
Qua
Arua
Conce
Tunc u
Ancipit
Cessura
Moenia
Saxoru
Tela p
Pronio
Cũ terr
Flatibz
Si rurs
Aeoli
Qua
Aequo
Vendit

nam leg
torquẽ
lũrate su
gnatq. m
parationẽ
sus uẽtis a
rum sequ
uel põtẽ
xara pul
uirga p
lẽ q. dict
huc mar

LIBER .II.

in adriaticū mare uergens: p̄montoriū facit: in cuius extremitate ueteres gr̄ci urbē Anconā condidere: post uero firmū: Pīcenū. Aīculū. Marfos. Pelignos respicit: deīde alteꝝ flexū faciens altissimus uerticibus garganeis appellatis i adriaticū mare īfluēs Massiliā ciuitatem amplectit̄. Ferax. s. Appēninus abūdans: q̄a ibi sunt populi fertilissimi: nā. Vmbria & Marsia abūdātissimā regiōes fuere. Sabello. i. sabinio: i. eā p̄te uergēs. Piniferis. i. ferētibus pinus. Indigenas. i. īde gēitos. īdigenā dicunt q̄ nō aliūde uenerūt: sed īde nati sūt ubi habitāt a gr̄cis αὐτὸ τοῦ οὐνοῦ. Nō deserit ante: ut ante dictū: habet fere i uisceribus Beneuētū. Salernos. Lucanos: donec ex

Tūc umbris marsisq; ferax: domitusq; sabello
Vomere piniferis amplexus rupibus omnes
Indigenas latii populos: non deserit ante
Hesperiam quā cum sylleis clauditur undis
Extenditq; suas in templa lacinia rupes.
Longior italia donec confinia pontus
Solueret incumbēs: terrasq; repelleret æquor.
At postq; gemino tellus elisa profundo est
Extremi colles siculo cessere peloro.
Cæsar i arma furens nullas nisi sanguine fuso
Gaudet habere uias: qd̄ nō terat hoste uacātes
Hesperiae fines: uacuosq; irrumpat in agros:
Atq; ipsum nō perdat iter: confertaq; bellis
Bella gerat: non tam portas intrare patentes
Quam fregisse iuuat: non tā patiente colono
Arua premi: q̄ si ferro populentur & igni.
Concessa pudet ire uia: ciuemq; uideri
Tunc urbes latii dubiæ uarioq; fauore
Ancipites: quanquam primo terrore ruentis
Cessuræ belli denso tamen aggere firmant
Mœnia & abrupto circundant undiq; uallo:
Saxorumq; orbis: & quæ super eminus hostē
Tela petant altis murorum turribus aptant.
Pronior in magnū populus: pugnatq; minaci
Cū terrore fides: ut cum mare possidet auster
Flatibus horrifonis hūc æquora tota sequunt̄.
Si rursus tellus pulsu laxata tridentis
Aeolii tumidis immittat fluctibus eorum:
Quāuis īcta nouo uentum tenere priorem
Æquora nubifero polus concesserit euro
Vendicat unda notū: facilis sed uerete mētes

nam legitur apud Iosephum: & pultarchum ueteres ufos fuisse hoc genere tormenti: unde tormētum dicit̄ a torquēdo: quia magna ui torquef bombardā. Sup: p̄ desup a mœnibus. Pronior: nūc dicit̄ populi quā uolūrate fuerit. omnes q̄dem erant p̄niroes i Pom. sed metu cæsaris ab eo deterrebant. Populus. s. Italus. Pugnatq; minaci cū ter. si. q̄a hic fides ad Pom. trahit: īde terror cæsaris ab eodē illos deterret. Vt cū mare: p̄ cōparationē ostēdit quomodo animi populorū i diuersas p̄tes distrahebant̄: nā sicut maris unda īcerta ē cū diuersis uētis agit̄: primo si auster flauerit sequit̄ aust̄ unda: at si deīde flare cōpit eurus: tunc relicto austro eurum sequit̄: ita animi populorū distrahebant̄ i uarias p̄tes. Vēdicat undā notū. i. unda maxima notū trahit: uel pōt̄ ēē hyppallage. p̄ uēdicat notus undā. Auster: uētus a meridie p̄flās gr̄cæ notoꝝ. Hūc: austrū. Laxata: pullata. tellus. i. subterranea spelūca: ubi æolus uētos clausos habere dī apoetis: quos cū uult emittere sua uirga pcutit terrā. Tridētis æoli: q̄a æolus tridētē habet sicut Neptūnus: quo impat uētis. Eug: uētū oriētale q̄ dictus ē q̄si αὐροῦ τοῦ ἑσπερίου. i. ab aurora fluēs. Priorē uētū. i. prioris uēti reliq̄as: q̄a prioris uenti īpetu ad huc mare crispāt & tremulum ē. Facis ter. quis pugnet cū terrore fides tamē uī maiore hēt terror a cæsare.

d iiii

tremū Italiae oppidū rhegiū respicit: ubi a peloro diuisus a dextra syllā facit. Non deserit hes. nō terminat ante Italiā. Sylleis undis: nā q̄ p̄te assiduīs maris fluctibus claudit̄: ibi statī syllā faciat a dextero latere.

Suas rup. i. tēp. la. i. p̄montoriū lacinīū ubi ē tēplū lunōis Laciniae: ubi Hercules supato lacinio latrōe templū cōdidit i honorē lunōis: & de noīe Laciniae lunonis lacinīū appellauit: ē aut̄ p̄montoriū haud p̄cula petilia. Lōgior: Italia: Appēninus ē lōgior q̄ sit italia: q̄a i Sicilia usq; tēdit uel uerius totā cōtinēs Italiā terminat qd̄ Vir. ostēdit. Hæc loca ui quondā & uasta conuulla ruīa Dissiluisse ferūt cū. p̄tius utraq; tellus una foret. i. Italia & sicilia simul cōiūctæ erāt. Incubens. s. appēnino q̄ parte cū Sicilia iūgebat Italia. Cōfinia. s. Italiae atq; Siciliae. Terras. uidelicet hic terrā Siciliae: hic Italiae. Gemio. p̄fundo: siculo & adriatico mari.

Cessere colles peloro: q̄a p̄te siciliae pelorus terminatur: & a p̄te Italiae Appēninus. Cæsar i ar. cæsar postq; sensit Pōpeiū relicta urbe i cāpaniā cū suis copiis p̄fectū castra posuisse uim & īpetū Cæsaris ostēdit Luca. dicit. n. illū nihil magis quæsiuisse q̄ ut uires suciperet: multosq; tadē ibi populos armatos iuēiret: ut uirib; magis q̄ uolūrate uiceret. Furēs: hoc perpetuo facit poeta pōpeiī p̄tes extollit: Cæsare acerbissime īsectatur: nō īspecta ueritate: fuit. n. clamētissimus: & hūanitate usq; ad p̄nitentiā cūctos supauit. Terreat ho. ua. i. nō gaudebat populari terras hoste carētes: imo hostibus plēas. Terreat: uastet populef. Atq; ipsum nō pdat iter. i. uicēdo nō pdat iter: q̄a nisi uiceret iter p̄dere uideref. Cōfertaq; bellis bella gerat. i. bella belis īferre: nā finis unius belli p̄cipiū est alterius. Fregisse. i. uiolētia armorū. Pati colo. i. uolente populo.

Ciueq; uideri: q̄a nō ciuis. sed hostis uult uideri Cæsare Tūc. u. populi licet uiderēt nō posse tātum. Cæsaris īpetū sustinere: muniēbāt tamē sua q̄sq; oppida: & pati erāt dēfēdere: quoad uires haberēt. Tūc: tēpo re quo ita Cæsar crassabat p̄ Italiam. Dubiæ: īcertæ quid facerēt. Variorū fauore: quia hic Cæsar timore trahebat eos: īde Pom. terrebat auctoritate senatus q̄ bellū iustū cōtra Cæsare mouere uidebat. Cessuræ. s. cæsari. Denso forti. Abrupto: festinato & abrupte facto. Saxorūq; orbis. i. saxa rotunda quasi uidentur describere machinam quā uocamus bombardā:

PHARSALIAE

Dubiamq; fidē: q̄a pro fortuna mutabaf fides. Gens: libo perat etruria. Cæsar. M. Antoniū cū cohortibus q̄nq; milit Aretiu: Libo ubi audiuit iā adesse Antoniū trepidus aufugit. Nudata. sē. Vmbria ther. Thermus p̄tor tenebat tigniū oppidū umbriæ cæsar factus certior Vmbriā a thermo teneri: & omniū uolūtates sibi cōciliare. Pōpeiū: Curionē cū tribus cohortibus q̄s pilauri & Arimini habebat misit: Cuius aduentu cognito diffusus municipii uolūtate cū q̄nq; cohortibus thermus aufugit & curio oppidū recepit. Nec: Sylla: hic scio ris fuit filius q̄ faustus ē agnomiatus: ubi senatuscōsulto cū decreta mauritāia eēt: Philippus triple. intercessit:

Auspiciis pa. q̄a bella feliciter gessit sylla: unde se felice appellari uoluit: q̄ ēt filio faustū Syllā nomē impositū. Varrus: cæsar audita deditioe thermi oppidi cōsensus uolūtati municipū tertiæ decimæ legiōis cohortes euocauit ex p̄sidio auximōq; p̄ficiscit: hoc oppidū tenebat actus. Varrus aduētū Cæsaris cognito milites Vargz circūstūt orōne: docētq; q̄ sit uolūtas municipū horz oratiōe. p̄motus Varrus eductis cohortibus fugere tētauit: sed tamē ex p̄rio ordie pauci milites illū cōferef manū adhortāt: sed cōmissio p̄lio deserit a suis: ps demū fugef: reliq; ad cæsarē transfugiūt. Varrus: ordo ē. Varrus ruens p̄ diuersa mœnia neglecto tergo fugit: ea pte q̄ syluæ sūt & saxa. Alæ ad. cohortes cæsaris appropiqtæ pulsarūt Auximō oppidū nō pcul ab Ancōe. Neglecto ter. q̄a mō hac mō illac petebāt milites. Syluæ: p̄ loca auia fugit trepidus desertus a suis. Lētulus: q̄ perat Asculo: cū de cē cohortibz: & cū audiuit aduētā Cæsarē: ipse quoq; trepidus relicto oppido fugit: Hic Lētulus cū deserto Asculo fugeret icidit i lubiliū rufū q̄ p̄mittebat a Pōpeio: ut picēi agri ciuitates & populos cōfirmarer: ab eo amōitus q̄ gerāt a cæsarē: milites accepit & cōtra ctis militibus Pōpei corphinū ad Luciū domitiū Aenobarbū puēiūt: & cōiūctis copiis oppidū mūiuef ut se a Cæsarē tueāt. Diuertit. i. a fuga ad se reuocat acies asculanoz. Dux. Lētulus. Agmie: q̄a a suis desertus ē. Nullas co. q̄a solus ipse Lētulus cū uexillis aufugit: alii uero milites eius ad Cæsarē cōfugerūt. Tu quoque nu. nūc dicit scipionē deseruisse luceriā ciuitatē q̄q; robustissimis illā mūitā cohortibus teneret: nā ibi duabus legiōibus Scipio: p̄fectus erat. Legiōes at hæ ante sub Cæsarē militauerāt: nā cū Gallia i aliud q̄nq; mū Cæsarī progata eēt: fauēte Pōpeio cū quo cæsar affinitate tūc cōiūctus erat: q̄ cū stipēdiis decreta eēt i supplementū unā legiōē Cæsarī Pompeius dedit. Postq; uero crassus cum exercitu a Parthis deletus ē: duæ legiones Cæsarī detractæ sunt sub prætectu parthici belli iminentis: q̄a senatuscōsultū factum est: ut duæ legiones ad bellum parthicū mitterētur. Vna a Cneo pompeio: altera a cæsarē: Sed cæsar cū esset certus de uolūtate inimicorū suorum ex senatuscōsulto legionem suā pompeio reddidit: & q̄ntādecimā legionem: quā ipse i gallia ci teriore habuerat ex sēatufcōsulto itē tradidit: Has legiones dicit i p̄sidio Luceriæ positas fuisse q̄bus p̄æerat Scipio: q̄ tamē si firmos accertos milites haberet: ramen & ipse terrore cæsaris p̄asidium deseruit. Nudata. s. p̄asidio & militibus suis. His castris: i p̄sidio Luceriæ. Seducta cæsaris armis. i. ab armis q̄a senatuscōsultū factū eēt: ut duæ legiōes mitterent ad bellū p̄thicū: una a cæsarē: altera a Pōpeio: sed has legiōes p̄rius i supplementū exercitus Pom. cæsarī tradiderat. Qua: pube. Suppleuit gallica damna. i. supplementū exercitus Pōpeiū dedit cæsarī: & suppleuit exercitū: cuius p̄te bello gallico cæsar amiserat. Ipse: cæsar ad bella uocaret. s. gallica. Socero: cæsarī ut uterēf hac legiōe: & sāguinē eoz p̄ sāguine & gloria sua effuderet. Ac te corphini: Lētulus ut dictū ē Asculū tenebat: hic audito cæsaris aduētū ex oppido statī p̄grediēs milires secum dūcere conatus ē: sed a maiori pti militū deserit: icidit aut i lubiliū rufum a Pōpeio magno missum ad cōfirmādas picēi agri ciuitates: hic a lētulo multos accepit milites auditus q̄ facta erāt a cæsarē. s. q̄ municipiū uolūtates inclinatæ erāt i cæsarē cōtractis undiq; cohortibus quos potuit milites secū adduxit & magnis itineribus corphinū itēdit ad. L. domitiū Aenobarbū successorē cæsarī a senatu destinātū q̄ perat corphino: cæsar eo confestim cohortes duxit cū cohortibus iā q̄nq; p̄missis q̄ pontē fluminis interrumpēt distantē ab oppido passuū circa tria milia: cæsar cū ad pontē uenisset proeliū cōmissum est: milites statim Domitiā repulsi se i oppidū receperunt: cæsar ad oppidū cohortes ducit ad murosq; castra ponit: & oppidū magnis opibus itercludere itituit. Interea. L. Domitius desperatis. Cn. Pōpei auxiliis fugā pabat: id cū sensissent milites cēsentes salutis suæ quoq; habendā esse rationem ipi cum cæteris Domitiū circūstāt: ipsumq; pductū i publicū custodiunt: postea die ubi illuxit p̄ Lentulū facta deditioe Cæsar i potestātē acceptos: educi iussit: fuerūt aut patricii tribuni militum egresq; Ro. & patricioz liberi: iter quos erat. L. Domitius corphini p̄fectus & Lētulus sp̄iter rufus Varrus Quintilius quæstor. L. rubrius & Domitii filius: hos oēs Cæsar cōtumeliis & cōiuitis militū suorum phibitos iculumes ex uiculis dimisit: accepto tamē Corphio: hoc hēt historia: quā breuiter Luca. amplectit:

Terror erat: dubiamq; fidem fortuna ferebat.
Gens etrusca fuga trepidi nudata libonis:
Iusq; sui pulso iam perdidit umbria thermo
Nec gerit auspiciis ciuilia bella parternis
Cæsaris audito conuersus nomine sylla:
Varus ut admotæ pulsarunt auximon altæ
Per diuersa ruens neglecto mœnia tergo
Qua syluæ: qua saxa fugit. depellitur arce
Lentulus asclea: uictor cedentibus instat:
Diueritq; acies: solus ex agmine tanto
Dux fugit: & nullas ducentia signa cohortes.
Tu quoq; nudatam commissæ deseris arcem
Scipio luceriæ: quanquam firmissima pubes
His sedeat castris: iam pridem cæsaris armis
Parthorum seducta metu: qua gallicadamna
Suppleuit magnus: dumq; ipse ad bella uoca
Donauit socero romani sanguinis usum. ret:
At te corphini ualidis circumdata muris

Testa
rūt quos
cundatu
cædis cl
ctus est
sublarus

Testa te
Oppoli
Vt proc
Arden
Consp
Flumin
Etu m
Atq; oēs
Discuss
Hærea
Præcip
Hic p
Deuol
Nam
Rum
Non
Obstr
Ignau
Summ
Post ru
Ite simu
Hæc u
In cap
Trans
Ingred
Cæsar
Etiam
Erigit
Ecce
Capti
Confi
Nobil
Scit cæ
Viues

ē iterpo
Ludom
ciultu
& magn
ri malle
acceter
petit: scit
us. -

LIBER .II.

Tecta, i. nō in oīa priuata ædificia dixit corphini. Tua clas. ser. hi. n. milites uel ps eoz ex deletibz Pom. sue rūt quos sub potestate sua dicit habuisse domitium quibus aliquādo foz Pō. obsederat: quo tēpore Millo circundatus corona militum non ausus dicere causam damnatus est de cæde clodii. Polluto milloni. i. nocenti cædis clodianæ. Oppositos: obfesso a militibus pom. foro ne qua uis fieret iudicibus: & causā suā dicere coactus est millo: pro quo orationē isignem Cice. habuit. Dixit. s. domitius. Nubē. s. pulueris: nam ex puluere q sublatu erat cognouit adesse Cæsare: deinde post puluerem acies conspexit. Ardentes. i. fulgentes. Virgili.

Tecta tenet pugnax domiti: tua classica seruat
Oppositus quondam poluto tyro miloni.

Vt procul immēsam campo consurgere nubē

Ardentesq; acies percussis sole corusco

Conspexit telis: loci decurrite dixit

Fluminis ad ripas: undiq; immergite pontē

Et tu montanis totus nunc fontibus exi:

Atq; oēs trahe gurgēs aq̄s: ut spumeus alnos

Discussa compage feras: hoc limite bellum

Hæreat: hac hostis lentus erat oīa ripa

Præcipitem cohibete ducem. uictoria nobis

Hic primū stans cæsar erat. nec plura locutus

Deuoluit rapidum nequicq; mœnibus agmē:

Nam prior e cāpis ut conspicit amne soluto

Rumpi cæsar iter: calida prolatus ab ira

Non satis est muris latebras quæsisse pauori

Obstruitis campos: fluuiisq; arcere paratis:

Ignauī. non si tumido me gurgite ganges

Summoueāt: stabit iam flumine cæsar in ullo

Post rubicōis aquas: equitū pperate cateruæ:

Ite simul pedites: ruiturum ascendite pontem

Hæc ubi dicta: leuis totas accepit habenas

In cāpū sonipes: crebroq; simillima nimbo

Trans ripam ualidi torserunt tela lacerti:

Ingreditur pulsa fluuium statione uacantem

Cæsar: & ad ruitas hostis compellitur arces:

Et iam moturas ingentia pondera turres

Erigit: & mediis subrepsit uinea muris.

Ecce (nefas) belli referatis agmina portis

Captiuum traxere ducem: ciuīsq; superbi

Constitit ante pedes: uultu tamen alta minaci

Nobilitas recta ferrum ceruice poposcit

Scit cæsar pœnamq; peti: ueniamq; timeri.

Viue: licet nolīs & nostro munere dixit

eē iterpositio: ut dicat o nefas: quasi detestetur hanc p̄fidiā militū qui ducē suū prodiderūt hosti. Cōstitit. s. Lu. domitius. Ciuī superbi: cæsarīs. Vultu minaci: quāuis ante pedes cæsarīs stetitisset Domitius tamē minaci uultu intuebatur cæsarem: qui cupiebat potius interfici q̄ supplex uiuere. Nobilitas: domitii generositas & magnanimitas. Recta ceruice: non demisso collo: sicut supplices facere solent. Poposcit ferrum: quia mori mallet. Scit cæsar: cæsar intellexit illum potius mori uelle q̄ uiuere: sed tamen ueniam dedit Domitio acceteris quos in captiuitatem redactos contumeliosus militum prohibitos incolumes dimissit. Pœnamque peti: scit Domitium petere mortem. Viue licet nolīs: licet sciat hoc esse Cæsar: tamen ait: uiue etiam inuitus. Et nostro munere dixit: quia in potestate nostra sita est uita tua. Cerne diem: idest uiue.

Ardentes ære cateruas. Immergite: rūp̄te fluminis pontē. Et tu mōtanis: ad ipsum torrentē apostrophat. L. domitius: quē rogat ut totas uirces contra hat: & iflatus hūc Cæsaris impetum retineat: quod si fecerit uictoria prima Domitio attribuetur: quod ibi primū ab ipetu suo Cæsar f̄moratus fuerit. Exi: egredere o amnis: sed torrens erat sine nomine. Ingentes trahe aquas. i. contrahe oēs aquas ut implearis & ingētes quoq; naues sustinere possis. Alnos: naues. Discussa compage. i. ut disoluant naues nimia ui aquarū. Hoc limite hereat. i. hoc termino retardet Cæsaris impetus. Lentus: ab impetu suo tardatus. Cohibete. s. cō militōes cōprimite. Victoria noi. cæsarē ab ipetu suo rep̄sum eē instar uictoriæ nobis erit. Nec plura lo. hæc ut dixit Domitius ita ē fecit: nā milites statim ad flumē cōcurrūt: & pōtē demoliri parāt. Deuoluit. i. emittit ex mœnibus. Ne q̄q; nā cæsar audiēs aduētare cohortes domitii: idignatus magna celeritate cohortes suas duxit: & ibi cōmisso p̄lio statim domitiā repulsi i oppidū se recipiunt. Prior cæsar significat ducis diligētiā q̄ prior ex oībus uidit: ubi sibi obstaculū fieret. Amne soluto: idest soluto pōte amnis. Prolatus: q̄si poro latus a se ipso quasi alienus eēt: ira nimia p̄citus. Quæsisse latebras pauori. i. ut se i muris abscondat pauore deteriti. Gages flu. ē idia: de cuius ortu ignorat: sicut nihil: hic nō paucioribus hostiis oceanum ingrediet q̄ nilus: bene elegit hūc fluuiū gangē cæsar ingentem: ut ostēdat se nullā ui reprimi posse. Post rubiconis. a. postquā rubiconē semel traieci: nullus fluuius erit q̄ me retinere possit. Pontē ruiturū: priusq; eueratur.

Hæc ubi dicta. s. sunt a cæsare statim eius iperū executi sunt milites. Leuis: uelox. Totas acce. habet. i. oībus eq̄s ad pōtē delati sūt milites. Crebroq; similli. nym. tāta teloz copia fuit: ut iber cælitus cadere uideat: posuit nymbū pro uēto cū pluuia. Validi lacer. pro ualidoz militū lacerti. Vacatē: uacūū hostibus.

Pulsa sta. i. pulsis militibus: q̄ in statioe pōtis positi fuerāt. Arces: corphini. Erigit tur. nā positis ad muros castris oppidū ipsū magnis operibus munire instituit cæsar: ut illud expugnaret. Ingentia pō. turres facit quæ rotis uehi possēt quocūq; uellēt. Subrepsit. clā admota est. Vineæ: tegmen ē i modū turris quæ admota muris defendit milites: q̄ mœnia concutere & effodere uoluerūt. Ecce: facta p̄ Lētulū deditioe Lu. Domitiū milites sui cū cæteris apprehēsi ad cæsare traxerūt. Agmīa: mil. tes domitiā. Nefas: pōt

PHARSALIAE

Victis iam bona spes partibus esto: hoc uelim esse principium meae clementiae: ut omnes intelligant aduersae partis me non ideo arma sumpsisse ut crudelitatem uelim exercere in ciues: sed ut iniuriam potius propulssem quam inferam. Esto bona spes: exemplo tui seruati ceteri ciues omnes bene sperent de Caesare: ut facile a nobis ueniam impetrent. Exemplumque mei: id est esto exemplum meae mansuetudinis & clementiae. Vel si libet arma: non recuso quin iterum arma repetas contra me: & si uiceris nolo mihi gratiam fieri. Vel: pro etiam. Retenta: iterum tenta: quanuis tibi semel male cesserit. Nihil paciscor: id est nullum pactum faciam. ueniam quam tibi cedo. Heu quanto: deplorat ignominiam Lu. Domitii Lucanus: quod coactus fuerit ueniam a Caesare accipere cum honestius mori debuisset. Parcere romano pu. quia hoc fuit magno dedituri cori romanis ciuibus: ut ueniam ab hoste accipere cogeretur. Poenarum: declarat illud pudori: hoc inquit loco supplicii magni: ut ignoscatur habuit: quia meliorem causam secutus est. Ignosci ciui. Domitio: ordo est. Hoc ignosci fuit extremum poenarum ciui quod quia sit secutus castra patriae. Extremum poenarum: hoc fuit loco extremi supplicii: ut sibi ignoscere tur: quasi ingens facinus admiserit. Extremum: ultima poena qua nulla maior esse poterat. Premittit il. quod indignabundus & interitus a Caesare esset Domitius: tamen iram in pectore clauderebat: & cum diu cogitasset: quid nam faceret an bello secederet: an in aliquam solitudinem se reciperet deliberat ut potius moriatur quam ipse ceteris bellum gerentibus in pace quiesceret. Premittit: claudit. Virgilius Premittit altum corde dolorem. Et secum: scilicet cogitat quae sequuntur. Petes: adibis ne romam quasi beneficium caesaris probans quod te dimiserit incolumem. Degener: si hoc feceris scilicet. Recessus: solitudines. Medios belli: se ipsum alloquitur: o ignaue adhuc dubitas: quasi tibi morituro non intelligas satius esse in bella ruere. Rumpe moras: id est omnes dilationes frange. Rue certus: id est rue in media hostium arma: ut interficiaris: & sic pereat donum caesaris qui te incolumem esse uoluit: & sicut dixerat Domitius fecit: nam se ad exercitum Pompei recepit. Sed aliter res ipsa tamen sese habet nam Domitius captus Corfini taedio uitae uenenum hausit: postquam uero biberat audita Caesaris clementia: poenituit facti: & omni opere ut uiueret annixus est ut scribit Plinius. Nescius interea: redit nunc ad Pompeum: dicens quid fecerit: postquam audiuerit Caesarem quaecumque praesidia romana debellare. Parabat igitur Pompeius ut firmaret exercitum aduersus Caesarem. Capti ducis: scilicet Domitii. Immixto robore: ex diuersis milibus parabat exercitum. Partes: quae erant aduersae caesari. Lang: antequam castra moueret Pompeius primo orationem ad suos milites habere uoluit: ut animum tentaret omnium: quo fortes studiosique arma sumerent contra caesarem. Classica: signa mouendi castra: classicum signum est militare: tuba cōtorta. Secuturo phoebo: die sequenti. Iras militis: id est iram sumeret contra hostes. Veneranda uoce: propter uenerandam uocem ducis Pompei & maiestatem: quo attentos orationi suae milites faceret. Osceleg: ultores: haec oratio est indeliberati uoce: cuius finis est suadere arma contra Caesarem esse sumenda: suasio finem habet utilitatis honesti & facili: ut ostendimus quod suadere uolumus esse utile: delectabile: facile: honestum: & necessarium: hic arguit ab honesto & a facili magis: deinde beniuolentiam capiat primo a persona commilitonum: qui secuti sunt Pompeium & fortiter arma pro patria sumpserunt contra parricidam Caesarem. Osceleg: ultores: Sumit beniuolentiam: laudans eorum res gestas: quod scilicet arma fortiter sumant uindicandi sceleris causa. Melioraque signa: a causa arguit. a re ipsa beniuolentiam comparabimus: cum nostram causam extollendo laudabimus: aduersariorumque uituperando deprimemus. Meliora: id est quae senatus populusque romanus mihi tradidit. Vere romana manus. q. d. studiosa libertatis: & qui pati non potestis seruitutem caesaris. Non priuata arma: sed publica ad illud respicit: quod caesar bellum gerebat contra patriam priuato consilio. Ardent hesperii: beniuolentiam comparamus a persona aduersariorum tribus locis: uidelicet in odium in inuidiam: in contemptum: aduersarios inducendo: quos nunc in inuidiam adducit: res eorum superbe & crudeliter factas proferens: quia contra patriam sumpsit arma Caesar. Hesperii: itali: unde Quintilianus ardentem & concitatum Lucanum dicit: & oratoribus magis quam poetis enumerandum. Popularibus: quia quacunque ibat Caesar depopulabatur agros. Gallica rabies: quia bellicosos gallos Caesar secum duxerat.

Cerne diem: uictis iam spes bona partibus esto. Exemplumque mei: uel si libet arma retenta Et nihil hac uenia si uiceris ipse paciscor. Fatur: & astrictis laxari uincula palmis Imperat: heu quanto melius: uel caede peracta Parcere romano potuit fortuna pudori: Poenarum extremum cui quod castra secutus Sit patriae: magnumque ducem: totumque senatum Ignosci: premit ille graues interitus iras. Et secum. romane petes: pacisque recessus Degener: in medios belli non ire furores Iandudum morituro paras: rue certus: & omnes Lucis rumpe moras: & caesaris effuge manus. Nescius interea capti ducis arma parabat Magnus: ut immixto firmaret robore partes: Lang: secuturo iussurus classica phoebo Tentandasque ratus moturi militis iras Alloquitur tacitas ueneranda uoce cohortes. Osceleg: ultores melioraque signa secuti Ouere romana manus: quibus arma senatus Non priuata dedit: uotis deposcite pugnam: Ardent hesperii saeuis popularibus agri: Gallica per gelidas rabies effunditur alpes.

Sanguis. s. româus. Dii me, a cā arguit: qā nos nō bellū gerimus ī alios: sed ut propulsemus iuriam: qā nō cēs q iuriā infert: sed inocēs ē q illatā ppullat licet. n. uim ui repellere. Dii melius: scilicet fecerūt. Tullimus: passi sumus nō itullimus aliis ergo licet iniuriā propulsare. Inde: scilicet ab aduersariis & a Cæsare. Iam iā: Nūc incipit arguere bellū eē suscipiēdū cōtra Cæsare: p̄rio a p̄tibus iustitiā: q̄ ē ps iuris naturalis. Ius naturale diuidit ī religionē: pietatē gratiā: uindicationē: obseruatiā: ueritatē: hoc loco ē a uindicatiōe. Vindicatio ē p quā ostēdimus male merētibus poenā eē statuēdā: qā Cæsar male meritus est de p̄ria: iō petit sumi ab ipso suppli-

ciū. Me p̄, me duce & ipatore. Prælia iusta: qā latro ciniū potius ē q̄ bellū. Sed uīdicis irā. i. ultoris patriæ nō ē bellū appellādū: sed ira: ab attributis negocii arguit. Hoc bellū: qd̄ suscipimus cōtra cæsare. Quā cū catilina: q patriā eodē icēdio rapinisq; consumere parauit. Lētulus: q p̄tor româus cōiuratiōis huius cōscius & p̄iceps fuit. Historia nota ē apd̄ Salu. Exerti cethegi. i. deserti & nudati: nā postea nudatus fuit cū ī carcerē cōiectus ē: aut melius: exerti. i. strēui & accincti: cethegi. n. celeritatē maxie p̄barūt: & iō nūq̄ tunica usi sūt: ut tradit porphyrio. Orabies misere. ecce breuis totius argumētī cōplexio qd̄ ē q̄ cæsar agit nō ē bellū: sed ē proditio patriæ quā miserandā rabiē appellat. Miserada: scilicet q̄ detestabilitate sua miserabilis ē: Ampliat hoc argumētū p locū illū: cū ostēdimus id cōmissū eē ab illo qd̄ oportet ipsū si ab alio cōmitteret: defēdere. Cū fata camillis: dii te patriæ defēsorē cæsar eē uolebāt. nō at̄ proditorē. Camillis: similem facere camillo: q defendit patriam a gallis.

Metellis: quoz̄ alter a Iugurtha patriam defendit: alter uero a cretēsis. Ad cinas mariosq; ue. simili esse uoluiti his q patriam prodiderunt: ut fuit cina & marius. cina flagitiosissimus tempu. lūma crudelitate uastauit: p̄rio consulatu ferēs de exilibus reuocadis legē ab Octauio collega prohibitus & honore priuatus urbe profugit uocatisq; ad pileum seruis aduersarios uicit: Octauū interfecit. Ianiculum occu-

Iam tetigit sanguis pollutos cæsaris enses.
Dii melius belli tulimus qd̄ damna priores
Cœpit inde nefas: iam iam me præside roma
Supplicium poenāq; petat: neq; n. ista uocari
Prælia iusta decet: patriæ sed uindictis iram.
Nec magis hoc bellū est: q̄ quā catilia parauit
Arsuras in tecta faces: locusq; furoris
Lentulus: exertiq; manus ualana cethegi.
Orabies misera: ducis: cum fata camillis
Te cæsar magnisq; uelint miscere metellis.
Ad cinas mariosq; uenis: sternere profecto:
Ut catulo iacuit lepidus: nostrasq; secures
Passus sicanio tegitur qui carbo sepulchro.
Quiq; feros mouit sertorius exul iberos.
Quāq; siqua fides his te quoq; iungere cæsar
Inuideo: nostrasq; manus q; roma furenti
Opposuit: parthoz̄ utinā post prælia sospes
Et scythicis crassus uictor remeasset ab oris
Ut simili causa peteres qua spartacus hostis.

Pauit. Itēz & tertio consulē se ipse fecit: quarto consulatu cum bellum contra Syllam pararet Anconæ ob nimiam crudelitatem occisus est. Sternere: arguit a facili per simile. Catulo lepidus: facile erit Pompeio uincere cæsarem quoniam semper uincere consueuit: arguit etiam a possibili: a maiori ad minus: nam si magnos interpretatores uici: uincam etiam minores prætereā uult cōparare cæsarem fugitiuis: ut bellum hoc non dici possit: sed potius latrocinium. Catulo lepidus. Marcus Aemilius lepidus cum tentasset a cta Syllæ rescindere bellum excitauit: unde a Qu. Catulo eius collega pulsus est: qui cum se in Sardiniam recepisset bellū molitus est: ubi paulo post periit. Carbo. Cn. Pompeius cum imperio missus est in Siciliam aduersus carbonē a Sylla proscriptum: quem etiam occidit: sed turpiter mortuus est: nam cum duceretur ad supplicium: petuit tantum temporis spacium ut aluum leuaret cumq; illic diutius moram traheret: a militibus sedens ī latrina de truncatus est. Secures: quia iussit eum uirgis cædi & securi percuti. Sicanio: sepulchro: in sicilia enim res gestata est. Quiq; feros mouit: sertorius a Sylla proscriptus in hispania citeriore bellum ingens excitauit: & p̄fligatus a Marco Antonio: & M. Perpennia: aliisq; coniuratis in conuiuio trucidatus est decimo sui ducatus anno imperium ad Marcum perpennam traslatum est: quem paulo post uicit Pompeius atq; interfecit. Mouit feros iberos: quia prius q̄ bellum motum fuerat: illum recepit hispania. Exul: quia proscriptus est a Sylla. Iberia: hispania ab iberis flu. appellata. Quāq; arguit a facili per argumentum a maiori ad minus quasi dicat hoc mihi dedecori esse uidebitur: ut te o Cæsar uincam q magnos imperatores uincere consueui: cum tu fugitiuis & gladiatoribus ascribi potius debueris q ducibus ro. Utinam inquit Crassus e parthia uictor rediisset: quemadmodum enim spartacum fugitiuum & gladiatorem uicit ita te quoq; fugitiuum & gladiatorem uinceret. Inuideo: indignor te cum his annumerari qui connumerandus es: cum fugitiuis. His: magnis ipatoribus quos supra dixi. Opposuit fui. i. tibi gloria etit perisse auspiciis nostris: iō inuideo tibi qā mereris sterni a minori duce: utpote a Crasso. Parthoz̄: utinā (si fieri posset) Crassus e Parthia uictor rediisset q fugitiuos uincere consueuit. Ab oris scythicis. s. ubi deletus ē Crassus cū exercitu ab arlacide rege syrioz̄. Si misli cā. s. latrocinii: spartacus e thracia oriūdu gladiator chrysus: & eunomaus: ex ludo lētuli cū q̄ttuor & septuaginta eiisdē fortunæ uiris aufugerūt capua. cōgregataq; seruoq; & ergastuloq; manu usq; ad iustū exercitū bellū fecerūt populo romano eruperūtq; per capaniā omnem: & infestam illam regionem reddidere uniuersa acie cum Claudio legato: & uoreno prætore conflixerunt eosq; cū exercitu uicere. Tādē a Lucio crasso uicti pulsi atq; fugati: is ad extremū angulū brutioz̄ inclusus fugam frustra tentauit: eruptione deīde facta (ut dignū uiro erat) mortem Spartacus non timēs in bello fortiter dimicans tanq̄ bonus iperator occisus ē.

PHARSALIAE

Te quoque nunc arguit a possibili. Vires enim se paratas habere ostendit atque uirtutem : qua possit uincere Cæsar non usque adeo inquit ætate prouectus sum : ut arma tractare non possim. Te quoque similiter cum cæteris. Titulus : id est uictoris trophæis. Hæc precordia : demonstratiue. Disces : o cæsar disces me longa pace a bellis desuetum posse etiam gerere bella : si necessitas ingruat. Pacem potuere pati : quia sicut pacem ita bellum sustinere possum. Licet ille : Põ. suis confirmatis argumentis debere milites suos bellum suscipere aduersus Cæsarem : nunc argumenta aduersariorum. Cæsaris qui dicebat superius : ueniat longa dux pace solutus : oratorie refellit : & quod ille obieciebat in suam uertit utilitatem. Dux cõcedo quod ego sum senior uobis : sed quâto magis sum senex : tãto etiã peritior in re militari. At uero Cæsar iuuenis est ut miles potius quam imperator appellari possit.

Senior : sit miles senex in illis castris : & sit iuuenis dux sed nobis sit senior dux : & milites iuuenes. Quo potuit arguit nunc ab auctoritate. Nam hæ sunt partes quæ ualent ad Imperatorem probandum : ut dicit Ciceronius. uirtus & auctoritas felicitas : & scia rei militaris : ostendit quod auctoritatem senatus tantam esse : ut fortuna sine pudore pati non possit Põ. a latrone superari : ab auctoritate sui : ergo refellit dicens se ad eam dignitatis gradum euassisse : quo nullus superior est : nisi si aliquis regnum appetat & sic cæsarem in inuidiam adducit : quod maior uult esse Põpe. non ciuica : sed tyrannica conditione. Ascendit ad eam dignitatis gradum euassit. Quo : ad quem gradum.

Liber. i. qui in libertate sit : non sub tyranno. Supraque nihil : supra gradum quo euassit nihil reliquit : nisi si aliquis fieri rex appetit : plane hic in cæsarem loquitur : quod cum maior esse Põpeio uelit : regnum appetit. Non prius non priuatam uitam : sed regiam dignitatem appetit. Hinc cõsul : nunc ab auctoritate cõsul arguit : totiusque senatus. Hic : apte nostra. Vterque cõsul. L. Lentulus & Marcellus. Cæsar ne. uictor erit senatus : cum indignatione legendum. Trahis oia cæco cursu. i. non adeo impudens est fortuna : ut tantum dedecus patiar senatus. Nihil pudet : per non ullius rei te pudet. nomē per aduerbio. Multis ne rebellis : refellit ea quæ ab aduersario dici poterant. si non uincas Cæsarem o Põpe : qui galliam & fortissimas gentes subegit : unde Pom. hoc argumentis leuat quod negare non potest. Gallia. si quā uicisti. x. anni fluxerunt ex quo contra gallos bellum geris : quod tibi semper rebelles fuere : nec unquam eos subigere potuisti. Multis lustris : hoc inuidiose dicit. Nā duobus tantum lustris galliam omnem subegit Cæsar. quia cum quinquaginta annis galliam populo romano subegisset : & pars illius tamē restaret : obtinuit in altero lustro : ut sibi pro uicia prorogaret. Aetateque impensa labor. quia ætate consumpsisti in debellanda gallia. Aios. i. audacia : ut luue. Iram atque aios a crimine sumunt. Rheni gelidis : quod ad rhenum flu. pertinet ita legi cum hunc flu. cæsar potest iuxisset : cumque bellum suscepisset : quod non alius unquam fecit : traductis copiis in finibus hostium paucos dies moratus est : ut uicis & ædificiis exultis in fines ubique se contulit : & illis auxilium pollicitus est : si a Sueuis premeretur a quibus cognouit sueuos more suo liberos : uxores resque suas omnes in syluis deposuisse : & omnes qui arma ferre possent in unum locum conuenisse : ibique romanorum exercitum expectare : atque ibi decertare constituisse. hoc ubi cõperit Cæsar cõfectis omnibus rebus : per quas exercitum traduxerat : ut germanis metum inferret ut sicambros ulcisceretur ut ubios obsidio ne liberaret : satis esse ad gloriam & utilitatem arbitras exercitum in galliam reduxit : potestque rescidit : iste uero dicit fugisse se ex oceano in galliam : sed falsum est quod domitis hostibus se in galliam recepit. Terga britannis : sicut a germanis : ita a britannis dicit fugisse Cæsarem. Ita se habet de Britannia historia. Cassiuellaunus dux britanorum uastatis agris de trimentisque acceptis & in primis ciuitatum defectione permotus per atrebatem comium legatos ad cæsarem de deditioe misit cæsar qui in continenti hyemate cupiebat obsides britannis imperauit : Britanniamque populo romano tributariam fecit : & obsidibus acceptis in Galliam copias traduxit non igitur fugit immo subactis britannis sponte sua se cum exercitu recepit in galliam : sed Pompeius res quas negare non potest Cæsari : leuat. Oceanumque : nam uenit in britanniam Cæsar : & duxerat ad oceanum usque exercitum : post quem est britannia : quæ alter orbis terrarum a nonnullis dicitur. Vnde & Virgilius. Et penitus toto diuisos orbe britannos.

Incerti profundi stagna : quia uocat oceanum tanquam stagnum. Britannis : quos ipse temere inuaserat : ideo terga dare Coactus est Cæsar. An mare : refellit quod cæsar dicere posset. Facile erit uincere pom. qui romana deferuit. Vnde dicit inferius Cæsar. Pro qua pugnabitur urbe : ac si dicat si pax tutus in urbe romana uidebatur pompe. ubi tutus esse poterit a Cæsare : unde se non fugere inquit sed senatus me secutus est non fugientem : sed cõsilio bella gerentem : nam ciuibus parcere uolui. Ne si in urbe permanerent aliquid detrimenti ciuitas caperet. Vanæ minæ : si cæsaris : rursus oratorie in laudem & utilitatem suam uertit : quod cæsar dicere poterat.

Te quoque si superi titulis accedere nostris Iusserunt : ualet in torquendo dextera pilo. Feruidus hic iterum circa precordia sanguis Incaluit : disces non esse ad bella fugaces.

Qui pacem potuere pati : licet ille solutum Defectumque uocet : ne uos mea terreat ætas : Dux sit in his castris senior dum miles in illis. Quod potuit ciuem populus perducere liber Ascendit : supraque nihil nisi regna reliquit.

Non priuata cupit romana quisquis in urbe Pompeium transire parat : hinc consul uterque : Hinc acies statuta ducum est : cæsarne senatus Victor erit : non tam cæco trahis omnia cursu :

Teque nihil fortuna pudet : multisne rebellis Gallia iam lustris ætasque impensa labori Dant aïmos : rheni gelidis quod fugit ab undis Oceanumque uocans incerti stagna profundi Territa quæ sitis ostendit terga britannis :

An uanæ timuere minæ quod fama furoris Expulit armatam patriis e sedibus urbem : Heu demens : non te fugiunt me cuncta sequuntur

dum fugiunt a te. Nā duobus tantum lustris galliam omnem subegit Cæsar. quia cum quinquaginta annis galliam populo romano subegisset : & pars illius tamē restaret : obtinuit in altero lustro : ut sibi pro uicia prorogaret. Aetateque impensa labor. quia ætate consumpsisti in debellanda gallia. Aios. i. audacia : ut luue. Iram atque aios a crimine sumunt. Rheni gelidis : quod ad rhenum flu. pertinet ita legi cum hunc flu. cæsar potest iuxisset : cumque bellum suscepisset : quod non alius unquam fecit : traductis copiis in finibus hostium paucos dies moratus est : ut uicis & ædificiis exultis in fines ubique se contulit : & illis auxilium pollicitus est : si a Sueuis premeretur a quibus cognouit sueuos more suo liberos : uxores resque suas omnes in syluis deposuisse : & omnes qui arma ferre possent in unum locum conuenisse : ibique romanorum exercitum expectare : atque ibi decertare constituisse. hoc ubi cõperit Cæsar cõfectis omnibus rebus : per quas exercitum traduxerat : ut germanis metum inferret ut sicambros ulcisceretur ut ubios obsidio ne liberaret : satis esse ad gloriam & utilitatem arbitras exercitum in galliam reduxit : potestque rescidit : iste uero dicit fugisse se ex oceano in galliam : sed falsum est quod domitis hostibus se in galliam recepit. Terga britannis : sicut a germanis : ita a britannis dicit fugisse Cæsarem. Ita se habet de Britannia historia. Cassiuellaunus dux britanorum uastatis agris de trimentisque acceptis & in primis ciuitatum defectione permotus per atrebatem comium legatos ad cæsarem de deditioe misit cæsar qui in continenti hyemate cupiebat obsides britannis imperauit : Britanniamque populo romano tributariam fecit : & obsidibus acceptis in Galliam copias traduxit non igitur fugit immo subactis britannis sponte sua se cum exercitu recepit in galliam : sed Pompeius res quas negare non potest Cæsari : leuat. Oceanumque : nam uenit in britanniam Cæsar : & duxerat ad oceanum usque exercitum : post quem est britannia : quæ alter orbis terrarum a nonnullis dicitur. Vnde & Virgilius. Et penitus toto diuisos orbe britannos.

Incerti profundi stagna : quia uocat oceanum tanquam stagnum. Britannis : quos ipse temere inuaserat : ideo terga dare Coactus est Cæsar. An mare : refellit quod cæsar dicere posset. Facile erit uincere pom. qui romana deferuit. Vnde dicit inferius Cæsar. Pro qua pugnabitur urbe : ac si dicat si pax tutus in urbe romana uidebatur pompe. ubi tutus esse poterit a Cæsare : unde se non fugere inquit sed senatus me secutus est non fugientem : sed cõsilio bella gerentem : nam ciuibus parcere uolui. Ne si in urbe permanerent aliquid detrimenti ciuitas caperet. Vanæ minæ : si cæsaris : rursus oratorie in laudem & utilitatem suam uertit : quod cæsar dicere poterat.

Qui al
minora e
ter & succ
orbe terra
gioni : Na
& latrocin

Qui cu
Ante bis
Omne fr
Angusta
Idem pe
Indomit
Ad mort
Pars mu
Terra m
Hinc m
Arctos
Aegyp
Occasi
Qui fi
Me do
Enioch

dum fug
randem a
q nulla sp
Meotim
nos incõ
expeditio
dia : colch
in excurs
& illuc fu
paludis a
Luculo
hoc pom
phauit : d
tibus & n
id est sept
armenia
pto : prop
torrida z
cæ locut
lis terrar
stro perp
ne q pro
ta est : & e
nitor uer
partii mo
luit : nec ta
bauit uer
hispaniar
hispaniar
niochi : po
conibus
uelleren

LIBER .II.

Qui ab auctoritate sui & uictoris arguit: & a maiori ad minus. Ego Pompeius qui maiora bella confeci: minora etiam conficere potero & uincere: Vnde introducit a poeta Dom. qui res omnes gestas suas breuiter & succincte commemorat. Signa tuli: me ideo inquit sequuntur: cum ea ante oculos ponunt: quæ toto orbe terrarum magna uirtute gessi. Ante bis exactum: lege gabina præfectus est Pompeius maritimæ regionis: Nam mare infestum reddiderant piratæ adeo ut nec hostiæ tutus esset: quin in terras descendebant: & latrocinium exercebant: duo prætores romani cum insignibus imperii capti sunt, capta est etiam Mar. ant.

Qui cum signa tuli toto fulgentia ponto
Ante bis exactum q̄ cynthia conderet orbem
Omne fretum metuens pelagi pirata reliquit:
Angustamq; domū terrarū in sede poposcit.
Idem per scythici profugum diuortia ponti
Indomitum regem. romanaq; fata morantem
Ad mortem sylla felicior ire coegi.
Pars mundi mihi nulla uocat: sed tota tenet
Terra meis quocunq; iacet sub sole trophæis.
Hinc me uictorem gelidas ad phasidos undas
Arctos habet: calida medius mihi cognitæ axis
Aegypto: atq; umbras nusquā flectēte siēne:
Occasus mea iura timent tethymq; fugacem
Qui fecit hesperius post oīa flumina bethys.
Me domitus cognouit arabs: me marte feroces
Eniochi. notiq; erepto uellere colchi.

dum fugientem regem persequitur Mithridatem: primo quidem mithridates a Luculo sæpe acie uictus: tandem ad tygrannem confugere coactus est: cum quo & ipse tygrannes aliquoties fusus atq; fugatus: post q̄ nulla spes esset a tygranne defendi: alias gentes & ignotas quærere constituit. Fugit igitur i bosphorū atq; Meotim & in ultimas terras. pom. tamen fugientem persequitur: qui per populos Bosphoro ac Meoti uicinos incōmoda multa passus est: sed nationes ac gentes per quas iter faciebat bello subegit: nam hac pompeii expeditione domita isula ponti: Armenia: Cappadocia: palestina: arabia: india: & piratæ oēs: paphlagonia: media: colchis: hyberes: albanis: syria: cilicia: mesopotamia: phoenicia: hæc igitur enumerat pompe. breuiter quæ in excursionē illa breui temporis spacio consecerat. Idem: ego pom. Per diuortia: per diuerticula: quia huc & illuc fugiebat Mithridates salutis suæ incertus. Scythici ponti: scilicet per gentes Bosphori ac Meotidis paludis accolas. Indomitum regem: mithridatem qui antea uinci non poterat ab imperatoribus romanis: Luculo & Sylla. Sylla felicior: quia neq; sylla hoc efficit: quis ipsū regno mutilasset. Pars mundi: & profecto hoc pompeio contigit: quod nemini alii imperatorū romanorū: nam de tribus partibus orbis terrarum triū phauit: de libya uicto Domitio: de Europa pulsus e maritima regione piratis: postremo de Asia: deuictis gētribus & nationibus paulo ante uictis. Quocunq; sub sole: siue in libya siue in europa: siue in asia. Arctos: idest septentrio. Ad phasidos undas: quia dum persequitur Mythridatem cepit populos omnes pontum armeniam: cappadociam: paphlagoniam: mediam: cholchidem: ubi est fluuius phasis. Cognitus axis ægypto: propter palestinam dixit: quæ est pars ægypti. Calida ægypto: quia in meridie est: ideo calida quia sub torrida zona exposita. Atq; si est cognitus. Axis syenne: idest propter syenem ablatiue positus est: nam græcæ locutus sicut thebe t hebes. Nunquam flectente umbras: quia syenne ciuitas in ægypto est: ubi radii solis terram perpendiculariter adeo feriunt: ut nullum corpus: umbram faciat quia quāto magis sol capiti nostro perpendiculariter imminet tanto breuiorem facit umbram. De quo Macrobius. Ciuitas autem syenne q̄ prouinciæ thebaidos post superiorum montium deserta principium ē sub ipso æstiuo tropico constituta est: & eo die quo sol certam partem ingreditur cancri hora diei sexta (quoniam sol super ipsum tunc inuenitur uerticem ciuitatis (nulla illic potest in cæteris de quolibet corpore umbra iactari: sed nec stillus hemisphærii monstrantis horas: quem γνομονιον uocat tunc de se pōt umbram creare: & hoc ē quod Lu. dicere uoluit: nec tamen plene ut habetur absoluit. Dicendo. n. Atq; umbras nusq; flectēte syenne: rē qdē attigit: sed turbauit uerū: non enim nusq; flectit: sed uno tpe. Occasus: de septentrione & oriente dixit: nūc de occidente pp hispaniam: ubi Sertoriū expugnauit. Mea iura: meā potestātē. Bethys: qui flu. ē hispaniæ a quo Bethycaps hispaniæ dī. Me domitus: nunc de oriēte dicit. Arabs: pp Arabiā dicit: ludeā: phoeniciam: & palestinam. Heniochi: populi sunt iuxta colchon: dicti quoniam rhecas & amphistratus castoris & polucis aurigæ cum lāconibus ex exercitu iasonis hanc habitarunt regionem: ηνιοχοσ enim aurigam significat. Strabo. Erepto uellere: nam colchorum nomen uulgatum est propter aureum uellus quod iason cum argonautis rapuit.

tonii filia: cum in agrum proficiscetur: & magna re/ dempta est pecunia: illi ergo regioni maritimæ præfectus est pom. qui postquam persecutus est piratas mare totum duorū mensium spacio liberauit quos maiore ex parte captos non occidit: sed cogitans hominem esse ratiōis participem: existimauit uitæ mutatione atq; locoq; posse feritatem deponere: constituit eos incontinentem deferre: & partem quidem eorum urbes paruæ dīsertæq; receperunt concludēs complures in solorum urbe quæ restituta a pompeio fuit: quam tygrannes armeniae rex nuper desertam fecerat. Alii Dimen achaiæ ciuitatem tunc ciuibus uiduatam incoluerunt. Ante bis exactum. i. ante duos menses: nam quadagesimo die secundū L. Florum superati sunt. Plutarchus uero haud longiori trium mensium spacio. Pirata: prædator ante p̄xō idest a transeo: quia ex transuerso simul ac nauem uiderent impetum facientes deprædabantur. Metuens. s. me & arma mea. Angustaq; domum: idest paruam habitationem: qui tantum mare infestum reddebant: contenti fuere breui spacio terræ. In sede: in urbibus paruis ut solis & dime. Idem p scythi. gentes bello a se subactas dinumerat: Nam

PHARSALIAE

Cappadoces: quia deum prosequitur fugiēte Mitridatē omnia lustrauit loca Ponti orientis: sed primo etiā tygrāne uicit qui cum Pōpe, successisse lucullo audiuiſſet: nam filius eius a patre Tygrāne defecerat: & Pom. i. Armeniam uocauerat tygrannes certior factus de humanitate Pompei ipsū adire constituit: & cum equo ueheretur a liſtoribus Pōpei iuſſus eſt deſcendere: q. uidelicet nemo peregrinus i caſtra romana equo uectus uenire conſueuerit: paruit tygrānes & gladium eductum præbuit militibus: deinde cum ad conſpectū Pō. ueniſſet: & coronam ante pedes eius deponere uellet: Pōpeius eum dextera porrecta in proximam ſedem. i. ſiniſtram apud ſe collocauit. Tunc Pompeius inq. q. tibi ablatae fuerint Armeniae partes. ſ. Syria Cilicia cappadocia: Gallatia: Sophone: lucullo aſcribendum eſt: q. at nunc uſq. tenuiſti: ſi nouē milia talenta p. re. liquo ſolueris: oīa poſſidebis: delectatus eſt his uer. bis tygrannes: cū etiā pompeii milites eum regē ſa. lutarēt: pmiſſit militi heminā: Centurioni uero he. minas. x. Tribuno at militū. x. talēta: hāc cū audiuiſ. ſet filius eius ægre tulit: ad cōnāq. uocatus uenit no. luit: q. diceret ſe nō egre pompeio: & romanorū aliz. um iuenturum eſſe pompeius tradidit illū cuſtodiz. bus & in triumphū a pōpeio cū cæteris captiuis du. ctus ē. Cappadoces mea ſi. te. q. cappadociā ablata regi tygrāni reſtituit: Cappadoces ſunt populi in ca. pite Syriae: taurū mōtē ab oriēte cappadocia ſpectat cui mōti Iſauria ſubiacet atq. cilicia: iō cū dixit cappa. doces: ſtatim has prouincias nomiauit cū tauro mō. te. Incerti iudea dei: imo tu icertū dū colis iſane poe. ta: ſed iudei unū deū uerū ſolūq. colebāt. Incerti: q. deum unum uerū colebant iudei: nec nomen impo. nebant: ideo deos incertos colere dicebantur: ſe uero deos certos colere dicebant ueteres: quia illis nomia iponebāt. Iudea dedita ſa. iudeam ut ante dictū ſu. begit: pompeius: & templū ad ſd tēpus inuiolatū ſpoliauit: Ariſtobolūq. regē iudeae coepit: & ſecū ca. ptiuū duxit. Sophone: populi galatiæ finitimi ſūt. Molles: dixit pp benignitatē aeris ſic iſerius Emol. lit gētes clemētia cæli. Cilicas: pp pyratas dixit: tau. roſq. q. iuxta taurū mōtē habitabant: nā taurū mon. tē cappadocia ab oriente ſpectat cui ſubiecta eſt Iſauria & cilicia. Quid ſoce. b. quid deniq. relinq. caſari pter ci. uille bellū. q. d. nihil oīa. n. bella cōfecit i toto orbe terrarū. Socero: caſari. Verba ducis: hāc ubi dixit pom. nulla ſucclamatōe probata ſunt: ut taciturnitas pōpeio ſuſpecta fuerit: ideo non eſt auſus cōtra cæſarē duce. re exercitū timētē: ſed ſatius eſſe exiſtimauit i locū tutū recipere. ſ. brūdusiū. Nullo clamore: nō ē ſucclama. z. tū a militibus: ut ſolet fieri cū orationē ducis cōprobāt. Matura claſſica. i. ſigna propere data. Promiſſa pu. qa promiſſerat ſi aius ita fuiſſet pom. militibus ſe ſignū datūq. ut caſtra mouerēt: & cæſarē q. Italiā populabaſ. uniuerſo exercitu petere. Matura: opportuna. Senſit & ipſe metū magnus: i. pompeius: quia tacitos milites uidit: coepit & ipſe metuere. Placuit: pompeio. Referri: retro ferri: iā enim milites procedere ceperant. Mit. tere: exponere. Iam uictum fama: quia antequam cæſarē uideret iā ferme uictū metu uidebatur. Pulſus: ut armētis: icertus inquit & pudibundus agmē auertit pōpe. non aliter q. taurus alterius tauri metu dterritus & uictus ſolitudinē petit: ubi ſe tantisper exerceat: & reſumptis uiribus aduerſariū repetat. Tradidit. i. caſa. Armētis: deſt ab. Syluag. ſecreta: ſolitudinē. Vacuos: armētis. Exul: a paſcuis ſuis depulſus quaſi extra propriū ſolū ſit. Explorat. i. exercet. tentat. Iam paſtus: quia quaſi dedignat capere gramē: donec uires ſuas perfecit: ut ſe nō parē modo: ſed ſupiozem eſſe extitimet aduerſariis. Recepta ceruice. i. recepta fortitudie. Excuffi: q. cū caput excuſſit colla q. tiūſ & palearia. Mox reddita uictor: q. quæ antea uictus amiſſerat: nūc rediit uictor. Inuito: nolente paſtore. Quolibet i ſaltus: quocunq. uoluerit ipſe. Trahit agmina: i. deſt ar. menta. Comitantibus tauris: ſcilicet ipſum quaſi triumphantem & uictorem. Mox: ſecunda pugna. Vrbs eſt dicta: nunc deſcribit ſitum Brundusiū: & τοπογραφία eſt. i. deſt ueri loci deſcriptio τοπογραφία eſt ficta qualis apud Vir. Eſt in ſecefſu longo locus. Hāc urbs brundusiū a cretenſibus condita fuit: ab his q. neſti ſunt naue theſei: poſt deuictō Minotaurō athenas uictor rediit: nec meminit mutare uela: ſicut ægeus pater mada uerat. Fabula hoc habet. Androgeus erat Minois regis filius nobiliſſimus Athleta. q. cū iuuenes athenienſiū i uirtute ſuparet: iuidiā contraxit: hunc igiſ æquales in terrā editiſſimā ſubductum i mare p. cipitauerūt. Mi. nos Rex cū fruſtra filiū repeteret bellū athenienſibus intulit: q. cū obſidionē āplius tollerā nō poſſēt i deditio nē uenerūt: hac lege: ut quot annis ſeptē uiros ſeptēq. ſoemias Minotaurō deuorādos mitterēt: priō mittebā tur plæbei: multitudo cū gētē ſuam perdi uideret facta ſeditione in urbe diutius hoc paſſi nō ſunt: & ita coa. ctus eſt ægeus Rex Athenienſiū: ſorte nobiles eos coepit educere qui mitterent: Accidit igiſ ut fors caderet i

Cappadoces mea ſigna timent & dedita ſacris
Incerti iudea dei. mollesque ſophenæ.
Armenios cilicaſq. feros tauroſq. ſubegi.
Quid ſocero bellum præter ciuile reliquit?
Verba ducis nullo partes clamore ſequuntur:
Nec matura petunt promiſſæ claſſica pugnae
Senſit & ipſe metū magnus: placuitq. referri
Signa: nec i tātā diſcrimina mittere pugnae
Iam uictum fama non uiſi cæſaris agmen:
Pulſus ut armentis primo certamine taurus
Syluarum ſecreta petit: uacuoſq. per agros
Exul in aduerſis explorat cornua truncis.
Nec redit impaſtus: niſi ceruice recepta
Excuffi placuere tori: mox reddita uictor
Quolibet i ſaltus comitātibus agmina tauris
Inuito paſtore trahit. ſic uiribus impar
Tradidit heſperium: profuſuſq. p. apula rura
Brundusiū tutas conſcendit magnus in arces.
Vrbs eſt dicta: olim poſſeſſa colonis
Quos creta pfugos uexer p. æquora puppēs

Quid ſoce. b. quid deniq. relinq. caſari pter ci. uille bellū. q. d. nihil oīa. n. bella cōfecit i toto orbe terrarū. Socero: caſari. Verba ducis: hāc ubi dixit pom. nulla ſucclamatōe probata ſunt: ut taciturnitas pōpeio ſuſpecta fuerit: ideo non eſt auſus cōtra cæſarē duce. re exercitū timētē: ſed ſatius eſſe exiſtimauit i locū tutū recipere. ſ. brūdusiū. Nullo clamore: nō ē ſucclama. z. tū a militibus: ut ſolet fieri cū orationē ducis cōprobāt. Matura claſſica. i. ſigna propere data. Promiſſa pu. qa promiſſerat ſi aius ita fuiſſet pom. militibus ſe ſignū datūq. ut caſtra mouerēt: & cæſarē q. Italiā populabaſ. uniuerſo exercitu petere. Matura: opportuna. Senſit & ipſe metū magnus: i. pompeius: quia tacitos milites uidit: coepit & ipſe metuere. Placuit: pompeio. Referri: retro ferri: iā enim milites procedere ceperant. Mit. tere: exponere. Iam uictum fama: quia antequam cæſarē uideret iā ferme uictū metu uidebatur. Pulſus: ut armētis: icertus inquit & pudibundus agmē auertit pōpe. non aliter q. taurus alterius tauri metu dterritus & uictus ſolitudinē petit: ubi ſe tantisper exerceat: & reſumptis uiribus aduerſariū repetat. Tradidit. i. caſa. Armētis: deſt ab. Syluag. ſecreta: ſolitudinē. Vacuos: armētis. Exul: a paſcuis ſuis depulſus quaſi extra propriū ſolū ſit. Explorat. i. exercet. tentat. Iam paſtus: quia quaſi dedignat capere gramē: donec uires ſuas perfecit: ut ſe nō parē modo: ſed ſupiozem eſſe extitimet aduerſariis. Recepta ceruice. i. recepta fortitudie. Excuffi: q. cū caput excuſſit colla q. tiūſ & palearia. Mox reddita uictor: q. quæ antea uictus amiſſerat: nūc rediit uictor. Inuito: nolente paſtore. Quolibet i ſaltus: quocunq. uoluerit ipſe. Trahit agmina: i. deſt ar. menta. Comitantibus tauris: ſcilicet ipſum quaſi triumphantem & uictorem. Mox: ſecunda pugna. Vrbs eſt dicta: nunc deſcribit ſitum Brundusiū: & τοπογραφία eſt. i. deſt ueri loci deſcriptio τοπογραφία eſt ficta qualis apud Vir. Eſt in ſecefſu longo locus. Hāc urbs brundusiū a cretenſibus condita fuit: ab his q. neſti ſunt naue theſei: poſt deuictō Minotaurō athenas uictor rediit: nec meminit mutare uela: ſicut ægeus pater mada uerat. Fabula hoc habet. Androgeus erat Minois regis filius nobiliſſimus Athleta. q. cū iuuenes athenienſiū i uirtute ſuparet: iuidiā contraxit: hunc igiſ æquales in terrā editiſſimā ſubductum i mare p. cipitauerūt. Mi. nos Rex cū fruſtra filiū repeteret bellū athenienſibus intulit: q. cū obſidionē āplius tollerā nō poſſēt i deditio nē uenerūt: hac lege: ut quot annis ſeptē uiros ſeptēq. ſoemias Minotaurō deuorādos mitterēt: priō mittebā tur plæbei: multitudo cū gētē ſuam perdi uideret facta ſeditione in urbe diutius hoc paſſi nō ſunt: & ita coa. ctus eſt ægeus Rex Athenienſiū: ſorte nobiles eos coepit educere qui mitterent: Accidit igiſ ut fors caderet i

Theſe
alba mu
præ nim
uem red
eſſe nol
naue T

Cecropi
Hanc la
Heſper
Adriaca
Nec tar
Portus
Exciper
Hinc ill
Oppoſ
Vi tren
Hinc la
In por
Illyris
Huc fi
Mouit
Spum
Ergo u
Nec lic
Cū med
Tunc ſ
Affatur
Euphar
Noſtri
Poſt m
Redde

firmat n
tū ſi qdo
q. q. tāta
minū ia
teriacet
Calabe
brūdusi
i Hiſpa
tiones
ctos heb
Cn. Pōp
phratem
rat. Eup
extrema
nomen r
grānem
a patre d
factus T
pite dem
dē collo

LIBER .II.

Theseum cui proficiscenti i cretam: pater mandauit ut si uictor occiso Minotauro redire: uela ex nigris in alba mutaret. Theseus igit occiso Minotauro ope Ariadnae filiae Minois cum ea phedraque sorore abduceret praenimia festinatione oblitus est uella mutare: pater Aegeus cum filium expectaret locum eminetem conscendit: na uem redeuntē uidit uellis nigris: & existimans filium suum a Minotauro deuoratum: cum supstes post illum esse nolet: se precipitem dedit i mare: & de suo nomine mare aegēū appellatum est: dicit ergo cretenses qui uicti sunt naue Thesei hanc urbem condidisse. Velis mentitis: quia uelis nigris rediit Theseus uictor: & mentitae sunt

Cecropiae: uictum mentitis thesea uelis.
Hanc latus angustum iam se cogētis in arctū
Hesperiae tenuem pducit in aequora linguam
Adriacas flexis clauditque cornibus undas:
Nec tamē hoc arctis immissū faucibus aequor
Portus erat: si non uiolentos insula choros
Exciperet saxis: lassasque refunderet undas
Hinc illinc montes scopulosae rupis aperto
Opposuit natura mari: flatusque remouit
Ut tremulo starent contentae fune carinae:
Hinc late patet omne fretum: seu uela ferant
In portus corcyra tuos: seu leua petatur
Illyris: ionias uergens epidaureus in undas:
Huc fuga nautarum: cum totas adria uires
Mouit: & in nubes abiere ceraunia: cumque
Spumoso calaber perfunditur aequore sason.
Ergo ubi nulla fides rebus post terga relictis:
Nec licet ad dueros martē couertere iberos.
Cum mediae iaceant immensis tractibus alpes:
Tunc sobole e tanta natum cui firmior aetas
Affatur: mundi iubeo tentare recessus:
Eupharte nilumque mouet: quo nominis usque
Nostri fama uenit quas est uulgata per urbes
Post me roma ducē. sparsos per rura colonos
Redde mari cilicas. pharios hic cocute reges:

firmat nonnulli: nam dyrrachiū ut idē igit Strabo alio nomine dicitur epidamū. Huc fuga: fuga nautarum excitat ad hunc portum si quando uiderit i mari tepestare. Adria: adriaticū mare. Mouit: uentis agitatae naues concutit. In nubes: a. quia tanta nubes sunt cumulatæ quæ cacumina cerauniorum tegat: ceraunia sunt montes epyri sic appellati: a crebro fulminū iactu: nam κεραυνος fulmen significat. Sason: saso ut refert Strabo insula iterualli: quæ iter epyri & brundisii teriacet: media sita est: ea prope quæ rectū nauigatio tenere cursū nequeat: a Salone ad hydruntē: leuorū iter faciūt. Calaber: dixit ad differentiam alterius: quia mos est germaniae unde Sasoia pro germania. Ergo. u. redit ad historiā: cum se brundisium recepisset Pompeius uidēs spē nullā repositā eē i Italia quā iam Cæsar oēm eā occupaturus eēt: nec transire posset i Hispaniā: quia oppositæ erāt alpes: statuit mittere i Asiam filium natu gradiorē. Cn. Pompeius & cōsules quæ gentes & nationes orientales oēs ad bellū contra Cæsarem cōcitarēt: quos aliquādo deuicerat: & suo beneficio & libertate deuictos habebat. Relictis. r. s. Italiam quā iam oēs latius occupauerat Cæsar. Iberos: quia clauditur hispania alpiibus. Natū: Cn. Pompeiū. Sobole: stirpe Pompeii. Iubeo: uerba Pompeii ad filiū. Cn. po. Recessus. i. loca extrēa mundi. Euphratem: quia ut ante dictū: dum Pompeius persequitur fugientē Mithridatē ad ægyptū usque getes oēs domuerat. Euphratē: flumina picolis posuit. Nostri. s. u. quia postquam dux Romanorum sui nomē romanum puenit ad extrema usque terrarū loca: antea enim populus romanus gentibus illis incognitus fuerat. Roma fama: & nomen romanum. Cilicas: piratas quos aliquando expulsi. Pharios: reges ægypti Ptolemeum. Tigranemque meum: quia cum Tigranes Mithridatem dimisisset quod nullus sibi auxiliū spes foret filius Tigranidis a patre defecerat: & in armenia Pompeiū uocauerat cū quo progrediēs multas urbes Pompeius capiebat: certior factus Tigranes de humanitate Pompeii ad eum uenire cōstituit: & cū i illius cōspectū uenisset: coronā a capite demptam ad pedes Pompeii deponere uoluit: sed eū Pompeius præuenit illūque correctū dextera i proximā sedē collocauit deinde ipsū regē cū uniuerso exercitu appellauit. Tigranē meū igitur quē uictū i regnum restitui.

uictum eē. Hinc latus: Italia a circio i eury extendit idest a uento quæ colateralis occiduo est: habēs ab aphrico mare thyrenū: ab oriente Ionium: a borea adriaticū si nū ubi ē i angustū contrahitur: ibi sita ē ciuitas brundisii i linguæ modū: quia i oxigonū. i. in acutū angulū extenditur Italia: ubi edificatum fuit brundisium i circio Brundisium lingua mesapiorum significat caput cerui. Stra. Lingua tenuē: quia i modū tenuis linguæ subit adriaticū: lingua significat promontoriū. Ouidi. tribus hæc excurrit i aequora linguis. Producit: porrigit. Cogētis se i arctū: quia Italia definit i oxigonū. i. i acutū angulū. Quæ: lingua. Claudit undas: idest facit portum. Cornibus flexis: dicit ex hac lingua oriri duos cornua: quibus mare coercetur: ut sit nauibus tutissimus portus & simul alludit ad diuinationē brundisii.

Nec tamē: & quæ igitur lingua quæ mare coercet portū faciat: tamē nisi rupes altissimæ insulae ubi oppositus ē portus uentos phiberēt: nō sic tutus eēt nauibus portus: ergo saxa defendūt locū a uentis: ut sit statio fida carinis. Tamen: ἀνταπολογου subauditur quæ lingua obductis cornibus claudat mare. Faucibus. s. linguæ illius. Saxis: rupibus altis. Lassas undas: fatigatas: quia franguntur undæ cū sæpe scopulū percutiunt: sicut Vir. In quo sinus scidit sese unda reductos. Hic illic: utriusque rupes altius insurgūt: ut mare ab utroque latere coerceat. Hic illic: a dextera & a sinistra. Apto. m. quia mare ante aptū erat. Flatus re. his scopulis altioribus remouit insula uentos: ut i portu naues retineri possint et sine ancōra. Tremulo: tremētī quia nō opus ē ancōra. Hic late: nūc dicit portū cōmodissimū nautis quod i diuersas alias partes dirigit nauigationē. Fretum: adriaticū. Corcyra: insula ionii maris quā alio nomine melana dicitur. Illyris leua: a parte sinistra illyricū mare. Epidaurus: ciuitas græciæ ut refert Strabo. eā carēs Aristoteles occuparūt: nec hæc urbs dicitur nūc dyrrachiū: ut ait

PHARSALIAE

Nec pharnacis: Pharnax filius Mithridatis fuit: qui patrē & ipse prodidit pp Pōpeium: & pater monitus se a filio prodī: sumpto ueneno quod secum gestabat: ne ī triumphū Pom. duceretur se occidit. Vtrāq; armēia maiore & minore. Nec subaudi: reliquias a supioribus: nō reliquas qn ad bella cōcites. Armenia: cuius regē Mithridatē uici. Pontī. i. maris q; nūc mare magnū appellatur. Rhiphæasq; manus. i. scythicas: nā d riphæ is mōtib; nascit tanais: ad quē usq; persequēs Mithridatē Pōpeius gētes oēs Bosphoro & Meotidi uicinas debellauit. Aequore dēso. i. planicie cōgelata: & glaciē Meotis paludis dicit: q; adeo duro & cōgelato erat ter goro: ut plaustra sustineret. Sed qd plura mo. quid opus ē igt in singula loca cōmemorē: ubi gētes habitāt meo bello dominā: Per totos ortus: p totū oriē tē. Omnes redeant in castra triūphi: oēs populi de quibus triūphauit i castra redeāt. Et uos q; la. nūc Pōpeius consules in græciam mittit atq; Macedoniam ut ubicūq; nomen suum cognitum esset: inde gentes omnes ad bellum excirēt. Signatis fastos: libros ubi magistratuū nomina continebantur. Agar uos boreas: quia ut supra dixi habet a borea: idest a septētrione adriaticum sinm: ubi situs est Epidaurus opidum: quod antea uocabatur epitaurus. Vide Strabonem. Primus: pro primum: unde superius ita declarauit poeta portum hunc Brundisii aptum ī græciam nauigantibus: in epirum & in indiam. Inde ab epiro: quæ est finitima macedoniæ. Macedum: pro macedonum: ut Papinius. Nec macedum gens dura placet. Dat tē. hy. i. dū tēpus hyemis bellum differt. Oēs: filius & cōsules. At nunq; nūc redit ad Cæsarē ostēdēs illū īgenio prōpto & impigro & celeritate cōficiendi gaudere: nec. n. unq; satis fecisse uidebatur ubi aliqd supeisset agēdū. Pacis: q; nō poterat pacē ītermittere: sed bella bellis cōtinuare gaudebat. Ne qd satis: ne iterea dū morā facit fata. i. fortūa: q; secunda hēbat ī aduersā mutaret. Sufficerēt aliis: ostēdit qd differat Cæsar ab aliis. Cæteri. n. sibi ipsis grande facinus fecisse uideret: si oēm Italiā uiribus occupasset. At uero Cæsar nihil fecisse uidebatur: cū nō dū tota Italia Pōpe. pulsus esset: & exercitū angustis ita: liæ teneret cūq; adhuc pars italiæ eēt cū Pōpeio. i. brūdusū qd ē ī fine Italiæ. Cursu: prio ipetu. Ipsa ca. & roma sufficeret aliis: sed relicta roma quæ est caput mūdi persequitur Pom. Bellog; ma. m. quod. n. maius pmiū eē poterat: de quo iter se certātes bellabant q; Roma? Roma. c. f. quia cum destituta eēt a senatu populoq; romano: q; oēs secuti sūt Pom. haud difficulter capi poterat: aliis eēt satis hoc fecisse: sed alia ratione bellum gerebat Cæsar. Extremo littore. i. agustis adriatici maris uidelicet Brūdusii: ideo existimabat sibi cum Pompeio communem Italiam: qd pati nō poterat. Rursus: sicut ante fecerat. Errare. f. tērat excludere a mari Pompeiū: ne brūdusio exire possit. Apto: libero mari. Molibus. i. munitionib; parabat munire brūdusii: instituit & muros rescidere & circumdare munitiōib; ut obsidione oppressus Pompeus in deditionem uenire cogeretur: sed obtinere non potuit quod uolebat. Molibus: ingentibus ædificiis. Rupibus: saxis ingentibus quasi fundamentum operis construens. Cedit immensum cassus labor: omnia pontus Haurit saxa uorax: montesq; immiscet harēis Vt maris ægei medias si celsus in undas Depellatur eryx: nullæ tamen æquore rupes Emineant: uel si conuulso uertice gaurus Decidat in fundum penitus stagantis auerni.

Ergo
Tenuit
ut pōte
sar: ne na
fluuios de
mōs ē M

Ergo ubi
Tunc pla
Roborac
Tales fan
Constru
Europar
Incessuq;
Non eur
In medi
Arctant
Surgit o
Pompe
Ora uic
Vt refe
Sæpe n
Ipsa ma
Discusse
Torta q;
Multifid
Furtiuæ
Nauticu
Neu tub
Præcep
Phœbu
Cum ta
Mouit d
Dū uag
Erigitur
Strictac
Nec qu

ne tuba si
sit e Brun
posito. Ve
i quo. xii. f
zodiacus a
dēte uirgie
lis scorpū
nale: recte
tur libra.
Voces. m
Ardua. p
dentes: ga
facere nau

LIBER .II.

Ergo ubi: postq̄ non ualuit moles i mare iacere ut Pom. brundusii icluderet statuit deide circumdare uallo
Tenuit: firmare potuit. Vado: p̄fundo. Cæsis syluis: hoc ē ualo munire brūdusium caput. Late: spaciose
ut pōte cōstruēto adiret mœnia brūdusii. Tales. s. p̄ similitudinē ostendit quō mare obstruere uoluerit Cæ
sar: ne nauigari posset a Pōpeiō: quēadmodū iqt Xerxes: cū i Graciā traiecit inuēg: exercitum ut q̄cūq̄ ret
fluuios deflucaret. Vnde ē illud Iuue. Credit̄ oli Velificatis Athos: Itē epotaq̄ flumina Medo prādēte. Athos:
mōs ē Macedōiæ altitudinis admirādæ mari ægeo sup̄eminēs. Xerxes cū bellū Atheniēlibus iferret facto pō-

Ergo ubi nulla uado tenuit sua pōdera moles
Tunc placuit cæsis innectere uincula syluis:
Roboraq̄ immensis late religare catenis.
Tales fama canit tumidum sup̄ æquora xersē
Construxisse uias: multum cū pontibus ausus
Europamq̄ asiæ: selsionq̄ admouit abydo:
Incessitq̄ fretum rapidi simul hellesponti.
Non eorum zephyrūq̄ timēs: cū uela ratesq̄
In medium deferret athon. sic ora profundī
Arctantur casu nemorum: tunc aggere multo
Surgit op̄: lōgæq̄ tremūt sup̄ æquora turres.
Pompeius tellure noua compressa profundī
Ora uidens: curis animū mordacibus angit:
Vt referet pelagus: spargatq̄ p̄ æquora bellū.
Sæpe noto plenæ tensisq̄ rudentibus actæ
Ipsa maris per claustra rates fastigia molis
Discussere salo: spaciumq̄ dedere carinis.
Torta q̄ p̄ tenebras ualidis balista lacertis
Multifidas iaculata faces: ut tempora tandem
Furtiuæ placuere fugæ: ne littora clamor
Nauticus exagitet: neu buccia diuidat horas:
Neu tuba præmoitos pducat ad æquora nau-
Præcepit locis: iā cœperat ultima uirgo - tas
Phœbum laturas ortu præcedere chelas:
Cum taciti soluere rates: non ancora uoces
Mouit: dum spissis auellitur uncus harenis:
Dū uaga curuantur mali: dumq̄ ardua pinus
Erigitur: puidi classis siluere magistri.
Strictaq̄ pēdentes deducunt carbasa nautæ:
Nec quatiunt ualidos ne sibilet aura rudētes.

ne tuba signū det mouēdi castra ut isciis hostibus aufugerē. Iam. c. ul. u. nūc describit tēpus quo Pom. disces-
sit e Brundusio: Astronomice. Dicens autūnale fuisse ægnoctiū: quod sit octauo kalēdas octobris sole i libra
posito. Vernale at ægnoctiū sit octauo kalēdas aprilis: sole i ariete posito: dixit ultia uirgo: nā signifer circulus
i quo. xii. signa cōtinētur ita p̄ zonas tripartitas i obliquū extēditur: ut cursum solis continet: ipse circulus qui
zodiacus appellatur: ita per yonas uertitur: ut sol i uno quoq̄ signo mensis unius spacii consumat: ergo discē
dēte uirgīe seq̄ libra: chelæ scorpii librā faciūt: quo circa ultia uirgo iqt: iā cepat discedē sublequēte libra. i. che-
lis scorpii sublequētibz: i qbus cursus solis futurus erat cū ergo i libra cursus solis ēē cepit ægnoctiū est autū-
nale: recte ergo ultima uirgo. i. ultima pars uirginis. Ceperat præ: q̄ cum sēsim discesserit uirgo: iam subseq̄
tur libra. Chelas. i. libram. Ortu: quia occidente uirgīne oritur libra: & statim est æquinoctium autūnale.
Voces. m. i. sonitū fecit. Vncus. s. ancora. nullas uoces fecit dum euellere. Dū. i. u. c. m. s. ne impediri posset.
Ardua. p. arbor alta nauis. Siluere. m. ipsi quoq̄ gubernatores nauium taciti suū q̄q̄ officiū p̄fecerū. Pen-
dentes: q̄ pendere uidef: cū uela detrahūt & iuolūt. Stricta carbasa: iuoluta uela. Nec. q. u. ru. quod solent
facere nautæ: sed nō nūc ne cōcussæ rudētes ionitū redderēt & sibiliū auræ facerent: sed sēsim & q̄te trahebāt.

PHAR.SALIAE

Dux etiam Pompeius nam solum non resistit tibi o fortuna: quia tu uolebas ut ex Italia discederet sed ipse te rogat sibi licere amittere Italiā. i. e. māibus cæsaris auferere. Quā. r. u. tu fortūa uetas Pompeiū retinere Italiā: & ipse cōsentit: imo p̄cibus optat ut sit sibi fas illā p̄itus amittere. Nā. m. u. quia dū naues ī mare pueherentur īgens sonitus factus ē: adeo ut uigiles Cæsaris exercitauerit. Vasto: pro uastarū nauīū pōdere. Fluctuat: quā unda fluctuans excitauit uigiles cæsarianos. Permixtis: cōfufis. Ergo ho. p. pom. q. peritissimus dux erat existimauit id qđ futurū erat: uidelicet ne taciti discedere possent: sed hostes sentirent: & ipsis cedentibus non dubitauit fore ut Brūdusī oppidani apirēt cæsarianis portas: quia a militibus suis nō satis placide tractati fuerant: sed fecit ut p̄ oēs uicos urbis munitiones op̄derēt: & solū effoderēt cratibusq; tegerēt supposita terra: ne hostes supiores eē possent dum p̄ urbē discurrerēt: hisq; castris īpositis & foueis iter eēt īclusū: Interea spaciū datū ē Pompeio: & suis ut discederent.

Quas portas: ergo quā secesserat ex portis Pompeius cū exercitu. Petūt: cæsariani. Cū fato cōuersa fides: quā ita fieri solet: ut fides mutet cū fortuna. Oui. Et cū fortuna statq; caditq; fides. Ita & qui cū pōpeio senserant: cū cæsare nūc sentiebāt. Ora petūt: Noluit dicere discurrunt p̄ portus: Sed ora. i. hostia. Per. c. quia portus & lingua ubi sitū est Brūdusī duo cornua quasi porrigit & portū efficit Et ut īquit Strabo Brūdusī portus sua excellētia præstat. Multi. n. ore uno portus includuntur: qui nulla fluctuum agitatioe p̄turbant: cum ī terra sinus excipiāt: ut forma ipsa cerui cornibus simillima sit: unde & nomen iditū est: locus enī cū urbe ceruino capiti maxime ē cōparādus: nam lingua Mesapiorū Brūdusī caput cerui uocatur.

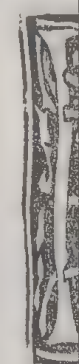
Dolēt. i. Cæsariani q; classes mare obtinuerāt. Heu pudor: cæsari parua uictoria uidebat q; Pōpeius fugerat. Angustus: dicit quā munitōibus oclusus erat portus & relictus erat limes angustissimus exeūdi: dicit ergo q; Brūdusī portus molibus cæsaris adeo exiguus erat: ut naues exire non possent: sed paulopost duæ naues exire non potuerunt: quæ a cæsarianis capte fuerūt. Limes: angustæ fauces molibus cæsaris.

Chalcida: ē urbs Euboeæ: cuius maris hostium angustissimum ē. i. arctiores fauces erant q; unda quæ uerberat pulsar & inundat chalcida. Hic: in angustis faucibus. Paratas. i. eorum qui parati erant contra classem. Excepere. i. milites ad obsidionem parati compræhendere eas duas naues aut per manus: harpagonas itelligit. Hic primum ru. unda maris primū rubuit multis occisis cum se defenderent. Nereus. i. mare. Cætera classis abijt: quemadmodum inquit per symplegades Iason cum argonautis p̄transit: ut pupi comprehendat: cætera nauis icolumis euaserit. Ita classis Pōpeiī emissā ī extremis angustii. Pagasea ratis: argo qua Iason in colchos ad rapinā aurei uelleris nauigauit Pagasa autē oppidum fuit thessaliæ: ab ubertate fontiu nōmē habens. Nā τῆν γῆν significat fontem: huic adiacet sinus pagasicus ex quo Iason nauem deduxit ī altum quidam iep̄te legerunt pegasea: a monte: quoq; error manifestus ē: nam p̄terq; q; syllaba prima repugnat pegalus mons ī thessalia nūq; ī geographis apparet. Peteret undas phalidos. i. cum nauigaret colchos: nota qđem fabula. Aeson & pelias fratres fūeres & reges Thessaliæ: pelias filias tantum habuit. Aeson uero unum filium Iasonem: pelias sub specie gloriæ filium fratris parabat exponere periculo: quā uidebat post mortē suam fore: ut ī regnum ueniret nepos: tandē Iason a pelia excitatus ad colchos profectus est ad tollendum uellus aureum de quo fata responderant ubicunq; illud eēt futurū illic īperium orbis terrarū: nauigauit igitur ad īsulam colchon: unde necesse erat per angustias symplegades una cum argonautis transire. Symplegades sunt duo saxa ī pōto euxino quæ ab utroq; latere concurrebant: & ī locum suum redibāt. nō sine ratione finxerūt hoc poetæ quoniā paruo discrete īteruallo ex aduerso intratibus geminæ cernebāt: paulūq; deflexaacie coentiū specie p̄bebāt. nā fieri solet ut q̄to magis appropinquat: tātō magis apire uideant unde dicūtur a uerbo græco συνπληττω. i. pcurio & collido Iason igit quū trāsiret p̄ symplegades dicūt cōcurrissē sed ipse sceleri remorū īperū cū naue elapsus ē: extrema tamē pupē cōprehensa: & mutilata sic nauis Pom. p̄ angustias portus aufugit relictis aliis. Emisit ī æquora. i. tellus utruq; latus emisit. Cyaneas. i. symplegades. nā cyaneæ ēt symplegades appellāt. Cautes cyaneas. i. utruq; latus. i. dextrū & sinistrū. Mōtibus. i. ex illis cautibus & saxis cōcurrētibus. Minor: quā minor potesta egressa ē. Vana: quia nō fregit nauē sicut uolebat. Inanē: sine naue. Statura rediit: quia idignata ē symplegas & noluit amplius cōcurrere: sed nūq; mota ē ī littore. Iā phœbū: iā īquit aurora fulgebat: q; relicto īferiore hemispærio significat aduentante diem & solis ortum. Non idē: q; fuerat tota nocte: quā īcipiebat clarescere. Eoi: oriētalis. Virgere: instare.

Dux etiam uotis hoc te fortuna precatur
Quam retinere uetas liceat sibi p̄dere saltem
Italiam: uix fata sinunt: nam murmure, uasto
Impulsum nostris sonuit mare: fluctuat ūda:
Totq; carinarum permixtis æquora sulcis
Ergo hostes portis quas omnes soluerat urbis
Cum fato conuersa fides: murisq; recepti
Præcipiti cursu flexi per cornua portus
Ora petunt: pelagusq; dolent cōtingerē classes.
Heu pudor: exigua ē fugiēs uictoria magnus.
Angustus puppes mittebat in æquora limes:
Arctior euboica quæ calcida uerberat unda.
Hic hæserē rates geminæ: classiq; paratas
Excepere manus: tractoq; ad littora bello
Hic primū rubuit ciuili sanguine nereus:
Cætera classis abijt summis spoliata carinis:
Vt pagasea ratis peteret cum phalidos undas
Cyaneas tellus emisit in æquora cautes:
Rupra pnppe: mior subducta ē mōtibus argo
Vanaq; p̄cussit pōtum symplegas inanem.
Et statura redit. iam phœbū urgere monebat

Albaq;
men stel
supueni
guetia:
cut stella
mē &

Non id
Lux rub
Etiam p
In facie
Maiore
Lucifer
Non ea
Prædon
Destitu
Et nati
Vadis
Qua
Non c
Malu
Parsi
Abfco
Imma
M. A
SIS P

Ad u
Nubi
Inde
Mem
Vita
Toller
Sedib
Ad st
Post
Eum
phlege

LIBER .III.

Albaq. n. l. i. nondū dies erat: sed stellæ incipiebāt iā languescere: qā superueniente solis ortu languescit lu-
men stellaz. Propioribus: ppingoribus: nam propinuiorā ortu solis primo languescūt. Et iā. p. h. stellæ. n.
supueniēte sole i cæli colorē mutari uidēf: ideo dicit plaustra bootæ fleēt: q̄ uertunt circa Polū arcticū. Lan-
guetia: obscura. Maioreſq. l. st. sensim dicit primo stellas ppingores luci solis euāescere. & deinde maiores si-
cut stella Mercurii & alioz planetaz. Lucifer. r. d. Lucifer quis sit maior cæteris stellis: unde a luce appellat: ta-
mē & ipe euāescere cōpat supueniēte sole. Pelagus iā. m. te. hoc ē oriēte sole sine ullo piculo securus cū tota

Non idem eoi color ætheris: albaq. nondum
Lux rubet: & flamās propioribus eripit astris:
Et iam pleias hebet: flexi iam claustra bootæ
In faciem puri redeunt languentia cæli:
Maioreſq. latent stellæ: calidumq. refugit
Lucifer ipse diem: pelagus iā magne tenebas
Non ea fata ferens: quæ cū sup æquora toto
Prædonem sequerere mari: lassata triumphis
Destituit fortuna tuis, cum coniuge pulsus
Et natis: totoſq. trahens in bella penates
Vadis adhuc ingēs. populis comitātib. exul.
Quæritur indignæ sedes longinqua ruinæ
Non quia te superi patrio priuare sepulchro
Maluerit: phariæ busto dānantur harenæ
Parcitur hæſperia: pcul hoc & i orbe remoto
Abscondat fortuna nefas: romanaq. tellus
Immaculata sui seruetur sanguine magni.
M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER .III.

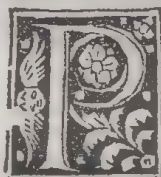
Ropulit ut classē ue-
lis cedentib. auster
Incubēs: mediumq.
rates tēuere profūdū
Ois in ionios specta-
bat nauita fluctus:
Solut ab hespia non
fluxit lumina terra
Magnus: dū patrios
portos: dū littora nūq.

Ad uisus reditura suos: tectumq. cacumen
Nubibus & dubios cernit uanescere montes.
Inde soporifero cesserunt languida somno
Membra ducis: diri tum plena hororis imago
Visa caput mœstum per hiantes iulia terras
Tollere: & accenso furialis stare sepulchro.
Sedibus elysiis campoq. expulsa piorum
Ad stygias inquit tenebras: manesq. nocentes
Post bellum ciuile trahor. uidi ipsa tenentes
Eumēidas quaterēt q̄s uestris lāpadas armis

phlegetōre accēſas. phlegetō amnis inferoz totus igneus. Vris. ar. ut post bella ciuilia supplicia digna daretis.

classe nauigabas. Nō ea. s. f. nō erat ingt ea fortūa tibi
q̄ quondā fuerat: cū psecutus es piratas: tūc. n. tibi re-
busq. tuis aspirauit: ut duoz mensiū spacio mare im-
mensū qd piratæ ifestū reddiderāt pccaueris. For-
tuna. l. i. fatigata qā pene ad satietatē usq. triumphau-
rat. Destituit. s. te. Cū cōiuge. p. nūc p idē mare pul-
sus fugis cū uxore: natis: & senatu populoz ro. Con-
iuge: Cornelia filia scipionis. Natis: Cn. & sexto Pō-
peio. Penates. i. uniūersam familiā. Ingēs exul: quis
sis exul: tamen igens: uidelicet populis comitātibus
te. Querit in. causā cur lōgius ab Italia discessisti: cre-
do hāc fuisse. s. ne ducē suū uictū i regiōe sua cōspiceret
sed pcul tātū ducē: q de bene meritis fuerat indigna
morte affici uoluerit cōspiciat. s. fit ob hoc qā sup ma-
luerit ne i priā sepeliaris. Phariæ. b. qaloco supplicii
fuiſſet Italia: si i ea tā idigna morte afficereris iō dii i
ægypto uolūt te pcul ab Italia occidi. Parciſ he. Ita-
lia ne uideat ducē suū laceratū: orbe remoto in ægy-
pto. Immaculata: nō poluta sāguie ducis sui. Pōpei.

Pharsaliae liber tertius.

Ropulit ut classē: Hic tertius liber
hæc continet. Primo quemadmodū
Iulia Pompeium: cui in somnis appa-
ruit exterreret: deinde quomodo Cæsar
de mandata Curioni rei frumentariæ
cura spoliāt ætarium: postea catalo-
gus fit populorum: quos Pompeius cōtra Cæsarem
armauit: subsequēter Cæsar Petreium & Afrāium
in Hispania: petēs Massiliā oppugnare constituit: &
huic bello Decium Brutū præfecit: primum Iulia de-
scribitur quæ in somnis territat Pompeium. Solus.
m. nō. fle. hoc fieri solet ut homines faciari nō possint
ea intuendo: q̄ sibi cara sunt: sic hoc loco facit Pom. nā
ex Italia nauigās cum uniūersa classe alii alia loca spe-
ctabāt solus Pom. nūq. oculos ab Italia deflexit. Au-
star uentus: meridionalis. Velis cedentibus: qā uen-
tis uela cedūt cum inflant. Nunq. re. qā nūq. postea
rediturus erat i Italiā. Cacumina: montiū qā in cacu-
mine montis residere uidēf nubes. Dubios: qā pri-
mo qdem incertus erat uideret: nec: ne: sed cū magis
atq. magis recederet euāescēbāt: donec nihil omni-
no uidere posset. Inde. so. post hæc (ut ferme fit) ex
lāgore somnus irrepsit nā si q̄s fessus est calore & fri-
gore ex ipa solitudine i somnū resoluit: sicut nunc
Pom. Diritū: uix Pom. somnus iuaſerat: quū statim
Iulia Pompeii olim uxor i somnis uisa ē sibi obuēsa
ri: minaciter in uerba prorumpens. Per. hiā. t. quasi
aperta terra erumperet. Furialis: furenti similis. Se-
pulchro: subaudi. Sedibus: hoc ait faciunt ciuilia
bella quæ geritis uos: ut cum ego in campis elysiis ge-
scerem: nunc cogar ad inferos trāsire: sed dabitur poe-
nas: & ita miata ē Pompeio. Sedibus elysiis: ubi aiæ
pioz ut poetæ fingūt dicūt hitaſ. Emēides. i. furias
s. Megerā: Alecto: & Tefiphonē. Lāpadas: faces de

PHARSALIAE

Præparat: Charō se parauit ut oēs aīas in hoc bello ciuili morituras multis nauibus p paludem traduceret: q̄a una cymba facere hoc nō posset. Portitor: charō. Laxant apunt & delitant ut capiant aīas ciuilis belli ad supplicia. Vix. o. dicit tothōies i bello pituros: ut ad rōpēda stamīa uix parca sufficere possēt. Lassāt: fatigāt.

Opi: in rūpēdis staminibus. Cōiuge me: quoad ego iqt tibi cōiūcta fui scda fortūa sp bella tua cōitata ē: nūc uero cū cōiuge mutata ē ēt fortūa: tibi. n. cōiūcta ē Cornelia q̄ sp uiris suis ifelix ē cōsueuit. Lātos. t. i. sp ui ctor fuisti: & de hostibus triūphasti. Fortūa. m. t. i. mutata cōiuge mutata sim ul ē fortūa. Fato: ita dii uolue rūt ut uiri q̄b cōiūcta ēēt Cornelia i felices forēt: hoc dicit pp publiū Crassū licinii Crassi filiū q̄ cum p̄e & oī exercitu cāsus fuerat: huic publico primū Cornelia nupserat: adolescēs spectatae uirtutis fuit: & sub Cēsa re militauit i gallia ipius opa. P. Crassus i illā regionē pfectus fuerat: nō p̄i in p̄thā exercitū ducētī: hūc cē sar moleste tradidit. Pellex: cornelia Scipionis filia. Cn. Pōpeio nupsit tū uirgo: sed uiro eius i p̄thia mor tuo Publico Crasso: ierāt puellā ābitiōes pulchra erat p̄ter corporis formā litteris istructa: fidibus quoq̄ p sōare sciebat: geometriā didicerat philosophiā haud temere audire cōsueuerat: mox erant illi oīs fastus & arrogantia: q̄ uitia huiusmōi artibus fœminis iustru ctis ē solēt. Pellex: cū inuidia q̄a marito suo nō con iūcta erat: sed. P. Crasso adolescētī spectatae uirtutis.

Tepido bu. q̄a uix extinctus erat rogus prioris mari ti: & iā altero uiro se cōiūxerat. Vel tepido busto refe rat ad Iuliā. i. sepulchro meo adhuc calēti. Hæreat il la. t. cōcessio color cū id confirmare uidemur: q̄d ma xime negamus. Hærat. i. quocūq̄ duxeris exercitū sp bello tuo hæreat. q̄. d. nō hærebit. Dū liesto q̄ hæ reat semp: sed nūq̄ te securū dormire pmittā. Vacuū sit tps amoris: se indignatā ostendebat q̄ secundas nu ptias: appetisset pōpeius. Sed teneat: sed Cēsar die te infestet: ego uero nocte. Me non le. non existimes: me d̄ lethea palud bibisse q̄ facit imemores umbras: sed i imo pectore meo recōditū ē scelus tuū: ut abole ri nō possit. Lethe ē palus ad ieros de q̄ cū umbre bi berint omniū regz & maloz obliuiscunt p̄pessoz: cū eēnt i corporibus: hāc paludē uel flu. iferna exūdatiōe p̄rūpētem p̄terlabi berenicē circa extimū syrtiū cor nu ifert Solius. ē ēt lathe flumē i hispāia: q̄d a celtibe ris & uacceis labit auctore Strabōe. Silētū: mortuo rū ubi sūt iferi. Veniā: ut tibi tērorē incutiā. Nūq̄ tibi: & uelis nolis sp eris gener p̄ris mei cēsarīs. Per que me. ma. q̄a umbrā & māes mei faciēt te inuitū ēē genez cēsarīs. Abscindis fru. frustra affinitatē diri mis bello: q̄a i bello morieris & ad ieros d̄scēdes ubi ego sum. Pignora. i. affinitatē q̄ tibi ē cū patrem eo.

Per amplexus dela. ma. q̄ Pōpeius eā amplecti uolu it i sōnis nā pdite hāc amauit uxorē. Ille dei: ostēdit magnitudinē pōpeti q̄ q̄ multa signa nuntiarent: q̄ aduersa sibi oīa significarēt: tamē maior erat ad bella gerēda: & nunq̄ deterrebat: quo mius uolūtātē suā p̄fice rēt. Dii minēt. i. signis q̄ supius descripsit Luca. Māes: umbrā mortuoz minēt cladē. In ar. i. in bella. Cer ta cū mē. ma. ēt mori certus: bellū tamē magno aīo suscipiebat. Aut nihil ē sēsus aīus: d̄lēmāte utif pulcher rimo: nō iqt timēdū ē hoc sōniū: aut. n. post mortē sēsus nullus relinq̄t aut post mortē sēsus relinq̄t: si nullus: mors igit̄ nihil ē: ergo nō metuēda si rliq̄t: mors nihil ē: q̄a aīa ēt post mortē uiuit ab utraq̄ igit̄ p̄e: cōcludit nō ēē timēdā mortē. Aut nihil ē sē. s. cū corpus morit̄: ergo mors nō ē timenda. Aut mors ip̄a nihil: nā post mortem aīus est quiuit: ergo nihil timenda mors. Nihil: q̄a nō priuat uitā: immo potius soluit aīum: q̄ hoc carcere corporis detētus ē: ut uigorē suū exercere nō possit. Titā iā. p. describit tps: quo tadē puēt ad terrā Pō peius: dicit. n. sol ad occasū tēdēs talis erat: quēadmodū lūa cū dimidia pte sui semiplēa ē. Plēa fu. i. cū crescit: & iā semilunū ē hoc ē iā dimidia pte sui sol occiderat. Plēa fuit. s. cū decrescit. Hospita tel. s. macedonia. Le gere: pro collegerunt rudentes in spirā. Remis: q̄a detractis uelis: remis littora petierūt. Posito: p̄ deposito & flexo malo. Cēsar: cēsar postq̄ uidit bellis lassum esse Pōpeium: quīs relictus solus i Italia esset: tamen do lebat q̄ Pōpeius euassisset quē maxie cōphēdere cupiebat. Solus dux. s. cēsar: & ordo ē. cēsar dux solus stetit.

Præparat innumeras pupes acherōtis adusti
Portitor. in multas laxantur tartara pœnas.
Vix operi cunctæ dextra properante sorores
Sufficiunt: lassant rumpentes stamina parcas.
Coniuge me lætos duxisti magne triūphos:
Fortuna ē mutata toris: semperq̄ potentes
Detrahere in cladem fato damnata maritos
En nupsit tepido pellex cornelia busto:
Hæreat illa tuis per bella per æquora signis:
Dum non securos liceat mihi rūpere somnos.
Et nullū uestro uacuum sit tempus amoris:
Sed teneat cæsarq̄ dies: & iulia noctes.
Me non lætheæ coniunx obliuia ripæ
Immemorem fecere tui: regesq̄ silentum
Permittere sequi: ueniam te bella gerente
In medias acies. nūq̄ te magne per umbras
Perq̄ meos manes generum non esse licebit.
Abscindis frustra ferro tua pignora. bellum
Te faciat ciuile meum. sic fata refugit
Vmbra per amplexus trepidi delapsa mariti.
Ille dei quauis cladem manesq̄ minentur
Maior in arma ruit certa cum mente malorū.
Et quid ait uani trememur imagine uisus:
Aut nihil est sensus animus a morte relictum:
Aut mors ipsa nihil: titan iam pronus i undas
Ibat: & igniferi tantum demerserat orbis:
Quantū deesse solet lunæ: seu plēa futura ē:
Seu iam plena fuit. tunc obtulit hospita tellus
Pupibus accessus faciles: legere rudentes
Et posito remis perierunt littora malo.

Carin
rectum
respexit
nulla fo
uim tan
pecto

Cæsar u
Abfcon
Dux ste
Lætific
Terga
Præcip
Vt bell
Expulsi
Quoc
Gnaru
Anno
Sola f
Vlgu
Curio
Qua
Aut f
Visil
Aequ
Bellaq
Vtraq
Nec p
Nec r
Vber
Cū m

metū:
su: si p
cæsarē
nes. S
num d
re ē ch
iūctil
duis i
occup
affid
liā & I
littora
agit an
non fat
frumē
habēt
insu
Sicilia
Med
bya fu
stro q

LIBER .III.

Carinas emissas: e portu. brundusii. Absconditq; fre. clas. hypallage est: pro classes abscondere fretum: quia testum mare classibus erat: uel hoc dicit quia medium mare tenentes uideri non poterant. Terga ferant ho. respexit ad illud: quia fugiebant. Præcipiti for ui. quia iā tanta celeritate omnia conficere gaudebat cæsar: ut nulla fortūa q̄tumlibet secūda esse satis uideret nisi re pfecta. Præcipiti: celeri & ueloci uiro in opibus. Nec uim tan. uictoria etiā sibi parua esse uidebat: q̄ bellū differret: q̄ sibi gerere bellū gratius erat q̄ uincere. Tunc pectore curas: sed postq̄ uidit ademptam occasionem sibi belli gerendi: animū ad alia conuertit. s. ut sibi popu

**Cæsar ut emissas uenti rapuere carinas:
Absconditq; fretum classes: & littore solus
Dux stetit hesperio: non illum gloria pulsi
Lætificat magni: queritur q̄ tuta per æquor
Terga ferant hostes. neque enī iā sufficit ulla.
Præcipiti fortuna uiro: nec uincere tanti
Vt bellum differret erat. tunc pectore curas
Expulit armorum: paci q̄ intentus agebat
Quoq; modo uanos populi cōciret amores:
Gnarus & irarum casus: & summa fauoris
Annona momenta trahi. nanq; asserit urbes
Sola fames: emiturq; metus: cū segne potētes:
Vlgus alunt. nescit plæbes ieiuna timere.
Curio sicanias transcendere iussus in urbes
Qua mare tellurem subitis aut obruit undis:
Aut scidit: & medias fecit tibi littora terras:
Vis illic ingens pelagi: semperq; laborant
Aequora ne rupti repetant cōfinia montes.
Bellaq; sardoas etiam sparguntur in oras.
Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis:
Nec plus hesperiam lōginquis messibus ullæ:
Nec romana magis cōplerunt horrea terræ:
Vbere uix glebæ superat cessantibus austris
Cū medium nubes borea cogente sub axem**

metūt: ne sibi irascat princeps. Segne. i. ignobile. Nescit plæbes ieiunia timere: pbari ēt hoc pōt a cōtrario sensu: si plæbes ieiunia nihil timer: ergo satura oīa timet plæbs & plæbes dī i casu noiatiuo. Curio sicanias: dicit cæsarē misisse curionē in Siciliā ut ibi simul bella gereret: & rei frumentariæ curā hñet. Duxit at secū tres legiones. Sicanias. i. siculas. Qua mare tellurē: diuersas opiniones tãgit: & significat illas angustias inter Apoeninum & pelogē positas & dextere latus a peloro ē: ubi periculū est maris: qd̄ appellat syllā: in sinistro uero latere ē charybdis: dicit ergo iuisse in eā partē Siciliæ: ubi est angustū mare inter pelogē & apoeninū: q̄ mōtes olim iūcti: Italiā cū Sicilia cōtinuabant: deinde aut inq̄t assiduis undis abrupta ē tellus media: aut certe fluctibus assiduis interrupta: ut Sicilia ab Italia separauerit: alii dicunt terremotū fuisse & partem mediam mōtis ita mare occupasse Strabo dicit: Sicilia nihil magis q̄ abscissum ab Italia fragmētū uideri. Aut scidit. s. terremotu uel assiduis fluctibus obruit. Et medias fecit s. lit. ter. p̄ ipum mare mediū fecit sibi littora terras. Terras. s. Sicilia & Italiā diuiso apoenino a peloro q̄ cōtinuabant Sicilia cū Italia: & Italia a sinistra: Sicilia a dextra factæ sunt littora maris. Vis. i. i. petus pelagi. Laborat æquora: q̄ ubi mare angustius est illic solet eē impetuosius: ergo agitant maria ibi. Mōtes. s. pelorus apoeninus. Confinia: Italiæ. Repetāt. i. terrum coniungātur. Bellaq; non satis est misisse Curionem in Siciliam: sed etiā misit ualerium in sardiniam: ut ibi simul bella ferret: & rei frumentariæ prouideret. Sardoas: a Sardinia sardous formatur: sunt qdam deriuatiua q̄ pauciores syllabas habēt suis primitiis: quis econtario fieri debeat: ut Hispania hispanus: & Sardinia sardus: & sardous. Vtraq; insu. s. Sicilia & Sardinia: q̄ sunt uicinæ: angusto mari intercludūt. Nec plus: nulla terra est feracior frumēto Sicilia & Sardinia: adeo ut sint horrea duarū prouinciarū: uidelicet Italiæ & hispaniæ. Hespian: Hispaniam. Messibus. i. frugibus aduecticiis. Vbere: abundātia. Cū me. dicit Sicilia & Sardinia uix fertilitate frugū a Libya supari: quā cōstat eē fœcūdistimā. unde Hara. q̄q̄ d̄ libycis uerris areis. Cessāte: q̄do iqt aphrica flate autro q̄ calore iducit p̄uria laborat: at si pluuiæ abūdarēt mirifice ibi nascūt fruges. Supar. s. Sardinia & Sicilia.

PHARSALIAE

Magnū: fertilē & fecundū effusioe pluuiarū. Cogente: cōgregāte. Axē: polum āt arcticū: q̄ est in meridie. Hæc ubi: nūc dicit cæsarē post hæc statim aīum intēdisse ad urbē romā: ut ī priam longo post tpe rediret. Hæc: q̄ ad rē frumētariā ptinēt. Nō ar. agmina: q̄a milltes depositis armis duxit: q̄si nō bellū priæ inferret: sed ad eā uictor rediret. Proh: o si iquit Cæsar cōtētus fuisset uictoria galloz: in patriā redire q̄ speciosissimū de hostibus triūphū ducere potuisset: sed dū plura uincere uult minus laudis cōsecutus ē. Arcto: i. septētrioe: ubi ē germāia & gallia trāsalpīa: sed tamē magis Britānia declinat ī occidentē. Serie: ordinē regū. Lōga pō. lōgo ordine captiuoz pcedente de more triūphantū.

Potuit. sp̄mittere. Belli fa. i. diffonas liguis habitu & armis. Ut uincula: exponit quō id fecere potuerit: q̄a p̄ctis uictoriis gestabāt in triūphū duces: urbesq̄ captas: & populos bello subactos āte curz. Vt: p̄ q̄li ter. Vincula rhe. q̄a rhenū pōte iunxit decē diebus: & transgressus est in germaniā quā subegit: & deinde britāniā. Cælos cur. i. triūphales. Britānis: quia britāni sunt flauī: sicut res ip̄a ostendit: & Cæsarē sequētur: ergo Cæsar dū uictoria galloz & germāoz britānorūq̄ minime cōtētus est: sed alias uictorias addētentat: maiore triūphū pdidit. Nō illū lā. uenientē cæsarē nō læto uultu excepe urbes: sed mæsto: q̄ tāq̄ hostē cæsarē timuerūt. Lætis coeti. quia urbes nō pcesserūt Cæsarē obuiam honoris grā. Esse ti. gaudebat Cæsar: tū se p̄bere formidādū populis: hic sine dubio Luca. Pōpeiū ē: q̄ capta occasioe sp̄ cæsarē iniq̄ dilacerat. lāq̄ & p̄cipites: nūc dicit q̄ parte Italiæ iter cæsar fecerit: dū romā petiit: conumeratq̄ loca & urbes: dicit primo p̄ cāpaniā iter fecisse: & albā uēisse: inde ī Ausōiam retēdisse: & tadē ad urbē puenisse. Præcipites: altas & q̄ ī p̄cipitiū stare uident. Anxuris: ciuitas cāpaniæ: ubi αἰνέειν iuppiter colit. i. imberbis: nā αἰνέω sine: & ὑποῖν nouaculā significat: unde ciuitas Anxur dicta ē: q̄ ut Pli. docet: alio noīe Tauracina dicebat. Pōtinās pa. q̄ nō p̄cul sunt ab anxure inter uolsos. Iuue. Et pōtina palus & gallinaria pinus: pōtinā paludes a cornelio cæthego cōsule siccata: ager que ex his factus: Mutianus ter cōsul pontinā paludē. xxiii. urbiū locū fuisse pdit teste Pli. hūc locū siccare ēt cōstituerat diuus Cæsar: ut refert Sueto. nisi morte p̄uētus fuisset. Vda uia. i. plaustris uia: q̄ est inter illas paludes. Sublime ne. i. nemus aricinū diāe cōsecratū: ubi ē fons egerius: apud quē simulabat numa pōpilius se cōsilia agitare de rep. romana cum egeria nymp̄a: a q̄ & fōs appellatus ē. Arcinū uero nemus ab aricia sylua: urbi uicia ubi relegauit hippolytū diana. Regna: sacerdotes. n. diāe ariciæ r̄ges appellabāt: qd̄ ostēdit Sue. i. Caligula: regē nemorēsem uocās sacerdotē diāe: & flaccus ī argō autis. Immitis aricia regi: Mar. Qua triuiæ nemorosa petit dū regna uiator. Scythiæ: q̄ colebat ī scythia & ī taurica regiōe: & sāguie hūano placabat ip̄higēia āt cū horeste simulachz diāe ī Italiā detulit. Lætis. f. q̄a romāi cōsules feriis latinis albā cōuēire cōsueuerāt: & uniuerso latio & albāis uiscerationē dabāt. und̄ feriæ a seriēdo dictæ sūt. Excelsa: postq̄ ī albanū montē cōsedisset Cæsar p̄spiciēs de rupe alta moenia urbis romæ uidit. Rupe. salbāi mōtis. Arctoī. i. gallici & septētrionalis. Te ne deū: cæsar ubi procul ex arce albana moenia urbis Romæ uidit: ī hæc uerba prupit: ad urbē romā apostrophās te ne deū sedes: cū admiratiōe qd̄a legēdū ē: quō inqt tā ignaui fuere romāi ut te o roma defererēt: in q̄ sedē suā posuerūt dei: cui p̄sides sunt iuppiter luno & Minerua. Non ullo mar. co. si bellū forte īgrueret. Cuius metu urbē egredi cogereēt romāi excusandi forent. Pro qua pu. ur. q. d. pro nulla si pro roma nō pugnauerint. Dii melius. f. fecerūt: ut hoc tpe nō sint gētes natiōesq̄ externæ: q̄ semp inimicæ fuerūt imperio romano: Nam si bellum romanis intulissent magnū periculum impio iminebat: cum tā formidolosus romāis dux cæsar hoc tempore foret. Eous furor. i. parthorum: qui paulo ante exacerbati fuerant contra romanos bello illato p̄ Crassum: quem cum uniuerso exercitu occiderūt. Sarmata uelox. i. nō incubuit: qui est populus scythiæ. Iuncto panonio. i. iuncto populo pānoniæ: quam nūc Vngariam uocāt. Getes dacis: populi sunt scythiæ de quibus ante dictum est: ο γέτος γέτος: hic getes getæ dicūt & geta. Quod bellū ciuile fuit: quia bellum ciuile conflatum est: ideo salutē tibi dii o roma dederunt: sed si aliud bellum q̄ ciuile fuisset periisses. Subdit: ingreditur.

Effusis magnum libye tulit imbris annum. Hæc ubi sūt prouisa ducit: tūc agmina uictor Non armata trahēs: sed pacis habentia uultū Tecta petit patriæ: proh si remeasset ī urbem Gallorum tantum populis arctoq̄ subacta: Quam seriem rerū lōga præmittere pompa? Quas potuit belli facies: ut uincula rheno Oceanoq̄ daret: cælos ut gallia currus Nobilis: & flauis sequeretur mixta britannis. Perdidit o qualem uincendo plura triūphū. Non illum letis uadentem cœtibus urbes Sed tacitæ uidere metu: nec constitit usquam? Obuia turba duci: gaudet tamen esse timori Tam magno populis: & se non mallet amari. Ianq̄ & præcipites superauerat anxuris arces Et qua pontinas uia diuidit unda paludes. Qua sublime nemus scythicæ q̄ regna diāe. Quaq̄ iter ē latiis ad summam fascibus albā Excelsa de rupe procul iam conspiciit urbem Arctoī toto non uisam tempore belli: Miratusq̄ suæ sic fatur moenia romæ. Te ne deum sedes non ullo Marte coacti Deseruere uiri: pro qua pugnabitur urbe? Dii melius quod non latias eous in horas Nunc furor incubuit: nec iūcto sarmata uelox Pannonio: dacisq̄ getes admixtus. habenti Tam pauidū tibi roma ducē: fortuna pepcit Quod bellum ciuile fuit. sic fatur: & urbem

Attor
rem urb
rus. Igo
mali tū
simulab
non licet

Attonit
Creditu
Sparliu
Velle p
Non fu
Vix od
Turba
Elateb
Fulseru
Præto
Omni
Testus
Si reg
Exiliu
Erubi
Vint
Libert
Vt uid
Mole
Ante f
Vsq̄ a
Auri
Amiff
Certa
Victo

uoluit
Appia
trepid
enim
claustr
ne con
ditos
afferet
bis ali
de aur
lati per
turnia
Rum
ri: & qu
leges: q
i eadem
runt: q
diuitia
na æra
ueritu

LIBER .III.

Attonitam: territam metu. Nāq; ignibus atris: causas explicat terroris romanorū: quia existimabant cæsa rem urbe q̄si capta incendio & ferro oīa uastaturū. Vt. i. ac si capta esset urbs ab hostibus. Rapturus: euerſurus. Ignibus atris: incendio. Sparsurusq; deos. i. creditur euerſurus templa deorū. Fuit hæc mens. tim. tantū mali timebāt q̄tum cæsar inferre poterat: uidelicet ut funditus urbē euerteret. Non omnia festa: romani nō simulabant uultu lætitiā: imo nec possunt etiā odiſse aīo cæsarem: tantū pauoris aīo cōceperant. Vix uacat: non licet romanis. Festa omina: festiua auguria. Non fictas: saltē fictis: si nō ueras. Odiſſe: cæsarem. Phœbea palatia. i. sibyllina: ubi libri sibyllini seruabant. lō

Attonitam terrore subit: nanq; ignibus atris
Creditur ut captæ rapturus moenia romæ
Sparsurusq; deos. fuit hæc mensura timoris
Velle putant quodcūq; potest nō omina festa
Non fictas læto uoces simulare tumultu
Vix odiſſe uacat. phœbea palatia complet
Turba patrum nullo cogendi iure senatus:
E latebris educta suis. non consule sacræ
Fulserunt sedes. non proxima lege potestas
Prætor adest: uacuæq; loco cessere curules.
Omnia cæsar erat. priuatæ curia uocis
Testis adest: sedere patres censere parati
Si regnum: si templa sibi: iugulum p̄ senatus
Exiliumq; petat: melius quod plura iubere
Erubuit: q̄ roma pati: tamen exit in iram
Viribus an possent obſistere iura: per unum
Libertas experta uirum: pugnaxq; metellus
Vt uidet ingenti saturnia templa reuelli
Mole rapit gressus: & cæsaris agmina rūpens
Ante fores nondum referatæ constitit ædis
Vsq; adeo solus ferrum mortemq; timere
Auri nescit amor: pereunt discrimine nullo
Amisſæ leges sed pars uilissima rerum
Certamen mouistis opes: prohibensq; rapina
Victorem: clara testatus uoce tribunus.

uoluit experiri unum uirum Metellum: an tueri posset iura. Exit: erumpit. Virum: Metellum. Cæsar teste Appiano romam delatus po. ueterum calamitatū recordatione turbatū: quam sub sylla & Ma. olim ptulisset trepidantemq; magna spe pollicitationibusq; leniuit: hostibus præferens humanitatem ac clementiā: Lutiū enim Domitiū a se captū cū pecuniis ac necessariis suis: libertati reditum fuisse ait: quibus dictis publici ærarii claustra perfregit: obſtantiq; in aditu Metello ex tribunis plæbis mortem est comminatus: thesauros a nemine contactos uīq; in illam diem militibus rapere concessit: hos enim olim execratione proposita publice conditos fuisse memorant ut nisi celtico insurgente bello a nullo promeretur: uerum Cæsar celtas a sede uictos asserens urbem ab execratione liberam reddidisse ait. Iura: leges. Pugnaxq; metellus: Metellus tribus plæbis alia omnia perpeſſus est: sed ubi uidit referari templum Saturni: in quo erat ærarium populi romani: ut i de aurum & argentum auferret Cæsar: quo militibus suis stipēdium daret: commotus ē qui antea leges uiolati permiserat & iura: cupiditate auri & pretio: ut hoc tollerare nequiuerit. Pugnax: ex eo quod sequit. Saturnia templa: idest ærarium quod in templo Saturni erat. Ingenti mole: idest ueſte. Rapit: Rap im fert. Rumpens: per agmina Cæsaris irrumpes. Vīq; adeo: impulit Metellum pro ærario pugnare cupiditas auri: & qui pro legibus non decertauit: nūc p̄o auro decertare ausus est. Amisſæ leges: sine certamine pereunt leges: quia nemo est qui pro legibus decertauerit. Discrimine nullo. i. nullo certamine: sicut apud Virgilium i eadem significatione: Post hos æquo discrimine piſtris. Sed pars uilissima: leges nullum certamen mouerunt: quanuis uiolatæ sed opes fuerunt: quæ ausæ sunt certare cōtra Cæsare. Vilissima pars: q; sordes dicunt diuitiæ: q; homines faciant sordidos. Tribus: scilicet Metellus uictorem: cæsarem prohibens Scilicet a rapina ærarii. Testatur. i. defensionem suam clara uoce. Non nisi: conuersus ad omnes cæsarianos metellus: nec ueritus cæsare ip̄um dixit: uobis nullo pacto patebūt ærari fores: nisi prius p̄pectus nostræ trāſſigat ferrum.

PHAR.SALIAE

Per nostrum latus: prius percuriendum erit nostrum latus q̄ templa Saturni uobis pateāt. Raptor: o Cæsar. Sparfas opes: id est spargendas militibus tuis. Certe uiolata potestas. s. tribunitia. Deos: scilicet ultores.

Crassum: probat exemplo o Cæsar si me uiolaueris: quia tribunus sum: scito deos ultores fore. Diræ: furæ: quæ sunt tres Alecō Megæra & Tefiphone. Tribunitiæ: fauentes tribunis. Vouerunt: destinauerūt: ut refert Appianus: Crasso urbe egredienti illaturo bellum parthis: multa quidem ac dira tribuni annunciauerunt: ne parthis hoc malo prorsus indignis inferret bellum monuere: cui minime parenti publicas execrationes extulerunt: quibus spretis Crassus demum i parthia

profligatus est cum filio eiusdem nomine. P. Crasso & uniuerso exercitu fere cæso: nam ex centum milibus uix decem milia in Syriā e fuga euasisse ferūtur. alii. Vouerant scilicet Crasso. Sæua prælia. s. parthorum. M. Cato tribunus plæbis intercessiōibus suis comitia impedierat & ueste senatus mutauerat: deinde pla to uatinio præturæ repulsam tulit: idem. M. Cato cū impediret legem qua in quinquenium prouincia Syria Crasso parthicūq; bellum: hispania pōpeio dabantur a. C. Trebonio i carcerem deductus: est ideo dicit tribunitiæ iræ secutæ sunt crassum i bella: q̄ ad hoc ut Syriā parthicūq; bellū obtineret: Crassus: Cato tri. pl. i uincula cōiectus ē. Detege iam fer. accinge inq; i me gladiū o Cæsar hoc enim facere potes absq; respectu cuiuspiam pudoris: nā quoniā ciuitas deserta est: ideo pauci erūt q̄ hoc tuū scelus aspiciāt. obicit cæsar: q; metu ipius romāi urbē deseruerint. Turba ue. nō est opus ut erubescas hoc facinus cōmittere: q̄ de ferta stamus in urbe. Miles scelera. i. tuus exercitus.

Non feret præ. nā hoc aug. & argētū militibus tuis distribuere uolebas. E nostro. i. de publico. Non cogit egestas: sed si necessitas hoc te facere cogeret excusandus uidereris: at uero cū possis aliēos populos militibus tuis diripiēdos obicere: debes parcere tuæ patriæ. Populi. s. hostiū. Dones: militibus tuis. Pacis ex. s. ciuibz q̄ ciues in pace cōsumpti sunt nec illoz spolia q̄ nulla cogit necessitas eripere debes. Bellum cæ. ha. quia habes bellū o Cæsar potes milites tuos diuites facere. His magnā: ira parcitus est non medio cri cæsar: ubi uidit Metellū tā obstinate aduersari uoluntati suæ. Vanā sp̄: uana inq; est spes tua o Metelle: q̄ uidelicet honoste mori & fortiter possis: ut dicaris p libertate reipu. pugnasse & q̄ mori malueris: q̄ permittere ærarium spoliari sed māus cæsaris indignerent polui sanguine tuo. Honestē. m. cū p libertate & ærario populi ro. pugnes. Isto san. s. tuo uili sanguine. Nullus ho. i. magfatus: nō es tātæ dignitatis: ut digne tur te cæsar occidere. Te uin. ironice loquit: te ultore nimig; tuta erit libertas populi ro. Nō usq; adeo: non adeo inquit lōgitudine tpis cōparauit magna paruis: sūma infimis: ut si altez p̄staretur: aut destruantur leges a cæfare: aut seruent a Metello: nō malint a cæfare destrui: q̄ a Metello defēdi. Lōgus di. i. lōga uetustas. Seruent le. si ista cōditio ponere inter te & me & leges sensum haberent: dicendo optate leges. an malitis destrui a cæfare an defēdi a Metello: ipæ leges deligerent potius a me destrui q̄ a te defēdi. Et nōdum: cum adhuc persisteret in proposito Metellus ne lineret referari ærarium: tunc cæsar magis incensus ira ita cœpit circūspicere gladios militum suorum: ut ipum in conspectu suo obrūcarent: tūc Cotta tribunus alter collēga Metelli: ut cognouit periculum eū est allocutus: ut a proposito suo deterreret & ostēderet rationes: quibus Metellus non deberet supra uires rem tantam suscipere: cuius persuasione tandem motus cessit a foribus ærarii.

Togam. i. pacem quam simulauerat in ingressu urbis. Libertas: o Metelle inquit qui in libertate est: si libertatem illam defendere uoluerit contra potentiores libertas illa peribit: sed hæc libertas quis defenderis perit: nam potentior libertatem illam destruit: eodem modo cum te sit Cæsar potentior ipa libertas peribit: q̄ non poteris resistere: sed seruire cogeris. Sed quomō poteris defendere libertatē: si nolis resistere potentiori etiam si non seruabis libertatē: libertatis tamē defensor eris. Cuius seruaueris umbram: sed tu seruabis umbram libertatis: si uelis quicquid iubeare a potentioribus: uerbi causa. Si Cæsar uoluerit aperire ærarium: & tu permiseris aperire: seruire uideberis: si hoc facere nolueris: tunc non seruabis umbram libertatis: at uero si resistere uolueris & non potueris. Tunc seruire eam uideberis: sed libertatem nō solum: uerum nec imaginem libertatis seruabis. Velis: permittas. Iubeare. s. a potentiori. Quem regna coercent. i. reges & principes q̄ non iā ciuicam: se tyrānicam ptatem exercēt. Libertate perit: cuius seruaueris umbram

Non nisi per nostrum uobis percussa patebūt
Templa latus: nullasq; feres sine sāguine sacro
Sparfas raptor opes: certe uiolata potestas
Inuenit ista deos: crassumq; in bella secutæ
Sæua tribunitiæ uouerunt prælia diræ.
Detege iā ferrum. neq; enim tibi turba uerēda
Spectatrix scelerum: deserta stamus in urbe.
Non feret e nostro sceleratus præmia miles.
Sūt quos p̄sternas populi: quæ mœnia dōes:
Pacis ad exhaustæ spoliū non cogit egestas.
Bellum cæsar habes: his magnam uictor i irā
Vocibus accensus: uanam sp̄ mortis hoēstæ
Concipis: haud inquit iugulo se polluet isto
Nostra metelle manus. dignum te cæsaris ira
Nullus honor faciet: te uindice tota relicta est
Libertas: non usq; adeo permiscuit imis
Longus summa dies: ut non si uoce metelli
Seruentur leges: malint a cæfare tolli:
Dixerat. & nondum foribus cedēte tribuno
Acrior ira subit. sæuos circūspicit enses
Oblitus simulare togam: tum cotta metellum
Compulit audaci nimium desistere cœpto.
Libertas inquit populi quem regna coercent
Libertate perit: cuius seruaueris umbram

Tot
Ven
bus in
bantur
hæc in
tra liber

Sig
Paru
Degen
Ocyus
Dāna
Nō lib
Protin
Tunc
Testat
Eruit
Rom
Qu
Qd
Qu
Qu
Qd
Vict
Qd
Tunc
Qua
Egeri
Paup

lippu
epiro
tolir:
reliqu
lia fu
cii ui
necar
let ip
nes p
tarun
sisset
mula
popu
unde
ptoler
num a
in Cyp
neaff
xitill
ris reg
gis an
ærari
regu
spolia

LIBER .III.

Tot rebus: maioribus inquit iam uicti paruimus si ergo maiora perpeffi sumus cur nō minora patiamur? Venia hæc: in hoc solum uenia nobis præstatur: q̄ si uelimus potentioribus negare: non possumus. Tot rebus iniquis: idest opibus potentium paruimus: cum Cæsari contra senatus auctoritatem provinciae delegebantur: Syria parthicumque bellum Crasso: Pompeio Hispania nolente tribuno mandabantur: sed tamen hæc inuitis nobis facta sunt: passi ergo sumus maiora minora etiam patiemur. Venia pudoris: si pudet contra libertatem aliquid permittere. Degeneris metus: si sibi uidetur pusillanimus fuisse. Non potuisse ne. etiam si uolueris negare non poteris: ideo hæc est sola

Si quicquid iubeare uelis: tot rebus iniquis Paruimus uicti. uenia est hæc sola pudoris Degenerisq̄ metus: nil iam potuisse negari Ocyus auertat diri mala sæmina belli: Dāna mouēt populos: si quos sua iura tuētur Nō sibi sed domino grauis ē q̄ seruit egestas. Protinus abducto patuerunt templa metello. Tunc rupes tarpeia sonat: magnoq̄ reclusas Testatur stridore fores. tunc conditus imo Eruitur templo multis non tactus ab annis Romani census populi: quem punica bella: Quē dederat per ses: quē uicti preda philippi. Qd̄ tibi roma fuga pyrrhus trepidante reliquit: Quo te fabricius regi non uendidit auro. Quicquid parcorum mores seruastis auorum Qd̄ dices asiæ populi misere tributum: Victoriq̄ dedit minoia creta metello. Qd̄ cato longinqua uexit sup̄ æquora cypto Tunc orientis opes: captorūq̄ ultima regum Quæ pōpeianis prælata est gaza tuumphis Egeritur. tristi spoliatur templa rapina Pauperiorq̄ fuit tunc primum cæsare roma.

lippum regem macedonum uicit. Præda scilicet dederat. Quod: scilicet aurum eruitur. Pyrrhus: rex epirotarum qui a Tarentinis accitus in Italiam cum aliquod equitibus uenerat bellum populo romano intulit: & sæpe uictor euasit: tandem uirtute & continentia Fabricii uictus ex Italia decedere coactus est: & ipse reliquit aliquid prædæ populo roma. ad hoc usque tempus seruata Fuga trepidante: Nam trepidus ex Italia fugit. Quo uendidit re. ga fabricius cum missus esset legatus ad pyrrhum qui tarenti erat: pyrrhus Fabricii uirtutem est admiratus: iam enim antea etiam medicum regis auerterat quicquid præmio spondebat se necaturus esse regem tentauit quoque pyrrhus magnis præciis pellicere Fabricium & si secum uiuere uellet ipsum inter primos habiturum & cum eo omne suum regnum communicaturus. Fabricius autem omnes pollicitationes pyrrhi contempsit: ideo dicit aurum illud diripi a cæsare: quo auro pyrrhus rex epirotarum non potuit emere Fabricium. Fabricius non uendidit: quia si aurum accepisset: imperium oppressisset. Quicquid parcorum: eruitur etiam omne aurum quod patrimonium antiquorum congestum & cumulatam fuerat. Quod dices asiæ populi: deuicto Rege antiocho: nam tunc tributaria facta est Asia populo Roma. & inde magna uestigalia exigebantur. Metello scilicet cretico: Nam cretam deuicit: unde & cognomen accepit. Minoia idest quæ quondam fuit: sub imperio regis Minois. Cato longinqua: ptolemæus rex Cyprî magnum thesaurum seruabat: & populo roma. ueritus ne magnitudine pecuniæ magni aliquod periculum urbi romæ inferret. statuit pecuniam Regi auferre Rex cum audiisset Catonem in Cyprum mitti: ut aurum suum auferret quod in eo spem omnem reposuerat: tanta animi ægritudine affectus est: ut sibi mortē cōscierit: Cato cū auxilium accepisset summa diligentia & integritate Romam aduenit: illudq̄ in ærariū reposuit. Tūc orientis. o. cæsar diripit & ultima spolia q̄ in ærariū Pō. reposuerat subactis orientis regibus. Orientis opes. seruauit: ē. n. zeuma ab inferi. Captorū regū: Aristoboli: Mithridatis: Tigranidis regis armeniae & filii sui: quos captos in triumphū duxit Pō. & Mithridatis regis poti opes multæ ac speciosæ in ærariū a Pō. repositæ fuerāt. Prælata gaza. q̄ ē pmissa & ante lata nā pcedere uidebāt captiui: & spolia captorū regum præmittebantur in pompa triumphi. Templa: scilicet Saturni. Tristi rapina: ab effectu q̄ tristes facit spoliatos. Pauperiorque fuit: & quo die Cæsar ærarium populo roma. spoliavit: ditior urbe romana fuit

PHARSALIAE

Interea totū: in hoc capite continetur cathalogus gentium & populorum q̄ Pom. coniuncti sunt aduersus Cæsarem: nā filiū suū. Cn. Pom. & consules misserat ī asiā: q̄ oēs undiq̄ gētes cōducerēt ī bella: Appianus Alexādrinus refert pom. affuisse orientis natiōes omnes magno numero: partī in equis: partī pedestribus sufful- tas copiis: e grācia lacedæmonios sub propriis distributos regibus: & ex pelopōneso alios. Boetii p̄terea cum īp̄lis aderāt: & atheniēses ī castris ex grācis q̄cunq̄ in circuitu maris: orientē uersus īcolūt fere oēs ad eū uene- rāt: thraces hellespontii: bithinii: phryges: iones: lydii: pāphiliū: p̄sidæ: & paphlagonēs: cilicia: ad hęc & syria: phoeniceq̄. & hebreorū genus Arabesq̄ his finitimi: Cyprii īsup & Rhodii: & Cretēses fūditores & īsu- lares alii cōuenerāt: & reges ac dynastæ auxilia secū afferentes: Deiotarus oriētaliū galathæ: Tetrarcha: Ariarathes Capadocū rex: Armenios intra Euphra- tē īcolētes Taxiles p̄iceps adduxerat. Armenios ue- ro supra Euphratem megabathes Artapi Regis p̄fe- ctus: alii p̄terea īferiores potētia Dynaste ad belli la- bore una se cōtulerāt: ferūt & ex ægypto naues. lx. ad illū puēisse: ex ægyptiis regibus cleopatra fratre pue- ro ueg. hęc qdē bello minime īterfuere: non. n. aliæ naues ad id accesserāt sed Corcyra in ocio cū cæteris degebāt: qdā a Pom. minus prudēter factū existimāf q̄ classē neglexisset: q̄ lōge p̄potēs oēm q̄ ad hostes fe- rebat cōmeatū facile auferre potuisset. Cæsari uero affuer̄ egtes Celtæ: ac celtæ q̄ supra alpes īcolit numerus fē alius: græcorū ad hos auxilia accesserūt: dolopes: Acarnanēs: Etoli. Cæ. duo supra. xx. milia habuisse ferē īter quos egtes circa mille ānumerāf. Pōp. bis totidē secuti sūt: ī q̄bus septē milia eqtū fuere: q̄ autē uerisimilia loquī existimāf: septuaginta milia Italorū hoc p̄lio ī unū cōcurrisse memorāt: q̄ miorē numerū describūt. lx. milia q̄ rē ī maius extollūt q̄tercēta milia extitisse aiunt: horū sexcuplū pōpeio: alii tribus ex p̄tibus duas illi ascribūt: hęc paulo altius īpetiuimus: q̄a cognitu digna sūt. Casuras urbes: metōymia p̄ populis q̄ ī urbibus cōtinēt. Casuras: quia gētes quas secū habebat Pōpeius cæsar in thessalia ad internicionē prope cæcidit. Veg. ut idē Appianus refert ex pom. p̄tibus senato- res. x. ceciderūt: quorū e numero fuit. L. Dom. i. olim Cæsari in gallia successor destinatus in cōfinio captus ab eo dimissus: equestris ordinis ad quadraginta ex illustrioribus. ex reliquo āt exercitu q̄ rē ī maius extollūt quinq̄ supra uiginti milia cecidisse aiūt cæterz. Asinius pollio q̄ sub cæsare ea in pugna dimicauit: sex milia ex pom. exercitu interiisse solū scribit. Proxima: ex his urbibus q̄ auxilia pōpe. attulerāt: dicit p̄rio de grācia. Proxima: propinq̄ italia. Vicino bel. i. ciuili bello: qd̄ haud procul gestū ē. Phocaicas: urbs phocidis ē am- phisa teste Strā. iō amphisa. i. populi q̄ circa hāc urbē habitāt auxilia dāt pōpeio. Scopulosq̄ cyrrha. Cyr- rha urbs uetusta est ad mare phocensium locata sub cirphin rupē parnaū: Strabo, recte ergo īcopulosam di- cit. Parnasus: mons est phocidis decantatissimus: baccho dedicatus & Apollini: ut auctor est Macro. in septē trionem flexus usq̄ ad oetheos & etolios montes. Vtroq̄ iugo: significat uenisse locros: ozolas & delphos qui homines habitant parnasum. Habet. n. parnasus duo latera: alterum in meridiem uergēs. in quo delphi Alterum in occasum prospectans: in quo habitant locri & ozolæ ut scribit Strabo: Ideo Lucanus respiciēs mō- tis situm qui bifidus est: utroq̄ iugo dixit. Nam qui heliconem & citheronem colles assignauerunt parnafo erroris sui excusationē nullā iueniēt. Sūt. n. a parnafo seiuncti: qd̄ patebit uetustos cosmographos diligentius īspiciētī. Boeti: p̄terea etiam Boetii duces. Coiēs. i. conuenerunt ad Pom. & q̄ fuerūt declarat uidelicet quos impiger ambit fatidica zephisus aqua. Fatidica. i. iuxta quem flu. est templum fatidicæ themidis. Ce- phisus: flu. est boetiæ e lileā urbe ortū habens ī cuius amnis marginibus themidis tēplū fuit: quæ fara siscirātī bus dabat. Cadmeaq̄ dirce: thebas urbē boetiæ quā cōdidit Cadmus: dirce appellauit Luca. a fonte dirceo q̄ ante thebas ē pro urbe fontē ipsū ponēs. Piseaq̄ manus: pisa & elis arcadiæ ciuitates fuerūt: iuxta olympum montem: ubi olympica certamīa ī honorē iouis celebrabantur. Sicanis al. a quas: hoc dixit secundū fabulas & rei ueritatē: fabula ē q̄ alpheus annis uiderat ī undis suis Arethusa nympha post sudorē uenatiōis se lauan- tē: quā uisā statī amauit q̄ cū illi aduersaretur hāc uiolare uoluit: illa ī fugā cōuersa ē: quæ diu e māibz illius ela- psa tādē cū uinceret ab alpheo: supplex deos rogauit: ut sui misererent: & statī cōuersa ē ī fōtē sui nominis: Al- pheus statī fōtē suū secutus ē: illa subter mare p̄ mediū trāsiuit ī Siciliā: ut aquā suā nō īmisceret amaritudini maris & ab elide usq̄ ī Siciliā penetrauit. Alpheus p̄secutus ē eā: dicit ergo p̄ æquora. Mittēs sic al. aq̄s: nam ita eē dephēdis ex eo q̄ apud p̄sas singulis q̄busq̄ lustris ī honorē iouis Olympia certamīa celebraret: & sacri- ficia fierēt: sāguis & fordes uictimaz q̄ apud p̄sā & elidē īolabāt: postea ī Siciliā appebāt ī arethusa fonte. Hu- ius sententiæ fuerūt Pindarus: & Timeus philosophus: sed Strabo id plane disputat fabulosum esse & impos- sibile. Mænala: mōtes archadiæ. Oethē: mōtē thessaliæ: ubi Hercules cōbustus ē: nā cū illi uxor eius deiani- ra misisset uestē Nefeo sanguine tinctā q̄ stulta credebāt: ipsā uires amoris h̄re (erat āt lerneo sanguine uene- nata) statī uenenū serpēs ad medullas usq̄ Herculis ita penetrauit ut ī furorē conuerteret: & cū dolorē pati nō posset: rogū sibi cōstruxit in quē se iniiceret: & Philoctetæ cui arcū suū & sagittas reliq̄t: iussit ut flāmā rogo subiceret: & ita cōbustus ē: ideo dicit herculeā oethen: ī qua Hercules cōbustus est. Trachinius: Trachin: ut ostendit Strabo: Boetiæ est ciuitas Thetæ noīe similis phocensi exigua sane: eius ciues trachinii uocant.

LIBER .III.

Thesproti: Thesproti acarnaniam & etoliā supiorē habitabāt: barbaroz sane: ut refert Strabo. natio: sub thesprotis pristinis sæculis erat dodona. Dryopes: populi sunt Epiri. Sellæ: fellæ: populi sunt in epiro: q̄ chaonia ē appellata a chaone fratre heleni: ut Vir. Chaoniāq̄ oēm troiano a chaone dixit ubi nemus erat plenum quercubus q̄bus inhabitabāt colūbæ: & sciscitatibus respōsa dabāt: q̄si ex ore Iouis. Ioui. n. nemus illud cōsecratū erat. Dicit ergo quo tēpore misserūt auxilia Pō. tū: colūbæ respōsa amplius nō dabāt: iō silētes quercus. i. i q̄bus iā siluerāt colūbæ. Chaonio uertice: q̄a i mōre sint positi. Exhaustit totas: dicit q̄uis milites delecti essent

Thesproti: driopesq̄ ruūt: quercusq̄ silentes
Chaonio ueteres liquerunt uertice sellæ.
Exhaustit totas quauis delectus athenas.
Exiguæ phœbea tenent naualia puppes.
Tresq̄ petunt ueram credi salamina carinæ.
Iam dilecta ioui centenis uenit in arma
Creta uetus populis: gnōsiāq̄ agrat phatras
Docta: nec eois peior cortyna sagittis.
Tunc q̄ dardaniā tenet oricon: & uagus altis
Dispersus syluis athamas: & nomine prisco
Encheliæ: uersi testantes funera cadmi.
Colchis & adriacas pumās absyrto in undas.
Penei qui rura colunt: quorumq̄ labore
Thessalus hemoniam uomer pscidit hiocon.
Inde laceffitum primo mare: cum rudis argo
Miscuit ignotas temerato littore gentes:
Primaq̄ cū uētis pelagiq̄ furentibus undis
Composuit mortale genus: fatiq̄ per illam
Accessit mors una ratē. tūc linquitur hæmus:
Thracius: & populū pholoe mēta biformem

thoz q̄ sunt populi orientis. Tunc: scilicet uenerūt. Oricon dardaniā: Oricū oppidū ē ad initū epiro cōditū a colchis ut tradit Pli. quis Troianos poetā fuisse hic inuat. Athamas: flu. epiro q̄ dicit icēdere ligna admota: unde Oui. meta. In secta pythagorea dicit: Admotis athamatis aquis icēdere lignū Narrat: minimos quū luna recessit i orbes: dicit ergo populos Athamane q̄ iuxta flu. athamātē habitāt uenisse i auxilia Pom. Enche- liæ: ēt encheliæ populi illyriæ nō procul a cerauniis mōtibz ubi cadmus cū hermiōe uxore cōuersi sunt i an- gues. Prisco: antiquo. Testātes fune. cad. nā apud enchelias ea ostēdebātur: dicit Stra. q̄ de Cadmi & hermi- nes mutatiōe narrata sūt ide sumpto noīe: nā εγγελλω anguillā significat. Colchis: uenerūt ēt q̄ habitāt col- chon insulā: q̄ est haud procul a caucaso monte: hæc loca subegerat Pō. cū persequeretur Mithridatē. Absyr- tos: flu. colchoz: sic dictus ab Absyrto fratre Medæ quem illa fugiens mēbratū dilacerauerat. Nota fabula. In undas adriacas: quia descendit in mare adriaticum in omnibus subaudi uenerunt. Penei: amnis thessa- liæ ante omnes clari tate insignis: ortus iuxta gonphos inter ossam & olympū fuit amoenissima tēpe interse- cans. Pli. Colūt rura. i. q̄ peneum amnē habitāt. Hemoniā hiocon: urbē thessaliæ. Quoz: thessaloz. Inde laceffitū primo mare: Ex hac thessalia inquit primum nauigare cōeperunt principes: nam ædificata prima na- ue argo ab argo fabro: cui suū nomē tantum posuit: laon thessalus fuit: qui græciæ principes accitos secū du- xit: ad insulam colchon ad rapiendū uelut aureum: quod auxilio Medæ partū uexit in thessalia. Inde: a thes- salia. Rudis argo: noua uel quia priā fuerat: non ita artificiole fabricata fuerat: ἄργος græcæ per omnes ca- sus declinatur: latine autem in tribus casibus tantum: nominatiuo: accusatiuo: & uocatiuo Hæc argo: hæc ar- go: o argo. Ignoratas gentes. i. thessalos cholchis qui nunq̄ ante se uiderāt. Temerato littore: idest uiolato: q̄ si nephas. Declarat illud temerato littore: quia nauis prima fuit ausa miscere terrestres mortales cū alitibus & piscibus. Cōposuit. i. miscuit & coniūxit cū uētis & cōcutiētibus undis pelagi. Accessit mors una: multa genera mortis ante erant: sed aliud accessit. i. naufragiū quod execrat Hor. Illi robur & æs triplex circa pectus erat q̄ fragilē truci cōmissit pelago ratē primus: nec timuit p̄cipitē africū: laonē autē lōga naue primū nauigat se auctore Philostephanus. Per illā. i. argo. Hemus: mons Thraciæ: sex millibus passuum arduus: teste Pli. & Solino. Linquit: ab incolis. Pholoe: archadiæ mōs olympiæ terræ pro ximus. Populū biformē. i. cetau- ros. Mentita: q̄a falsē dixerat centauros bifformes habitasse i eo monte semiuiros non. n. bifformes erant: sed q̄a primū assueti equos egitare & frena equis iponere: ab his a q̄bus nūq̄ antea uisi fuerāt semiuari fuisse dicūf.

PHARSALIAE

Strymon: flu. thraciae. Bistonias aues. i. grues thracias na tepore aestatis discedunt a nilo qe i lybia: & coterunt se ad strimonem qe i septentrio: grues. n. amat tepie: & in ea se coterunt: ga tuc in aegypto uel nilo: tepore aestatis maior calor e: io deserto nilo coterunt se in bistoniam ubi e strymon flu. deinde adueniunt hyeme: relicto strimone redeunt in Nilu. Tepido: calido. s. supueniunt hyeme. Bistonias. i. thracias: na bistonies po. sunt in thracia. Pl. Multifidi istri: na sex hostiis uastissimis i euxinu potu ascedit ister: Alii septem dicunt primu peuce: secudu Nara: customa: tertiu Calostoma: ubi e isula sarmatica: qrtu pseudostoma ubi e isula Cone qntu Baryostoma sextu spireostoma df. Vbi p. a. i. imiscet aqs suas aqs pelagi. na isula cone aq maris circū inūdat: unde trāseūti bus necesse e ut ambiat isula. Perdit. a. descendit i mare: deseritq sarmaticā isulā. Vnū ca. i. hostiū pseudo stoma. Peuce: isulā qe i prio istri hostio. Spā: aspā ablutā & madefacta ab illo hostio. Moesiaq. s. deserit a populis suis: Est ar Moesia minoris asiae regio.

Tellus ida: ab ida fit idalis. i. terra idaea: dicit po. au xilia dedisse oēs q aliā icolūt iuxta idā. Caico: ga ab ida quēadmodū bacchilides iqt fluit caicus id Stra. negat sed i teutria ortus ad gergethā uicū pgamū p terfluit p capū: q caicus appellat. Exilis arif. ciuitas e Troia: teste Stra. Arifba ciuitas et i lesbo fuit. Arifba uero Thraciae flu. e ppe quē cebrini Thraces hitant

Pitanē: ciuitatē aolicā: e pitāna fuit Arcefilaus aca demicus q cū zenōe apd polemonem didicit: tradūt apd pitanē lateres sup aqs inatare: qd & i Etruria i in sula qdā cōtigit: nā cū terra sit leuior q aq: uehi eā cō tigit: ita refert Stra. Et q tua mūera pal. palas tibiagz usū prior iuenit: quatū sonus placuit qdē: islate at ea buccas displicuit: unde Oui. sexto fasto. pria terebra ta p rara forania buxo: Vt daret effici tibia lōga for nos Vox placuit: faciē liqdis referētibz undis Vidi & uirgineas intumuisse geas Ars mihi nō tati e Valeas mea tibia dixit hēc de se loq pallas & abiectā tibiā sustulit marſya: & tātū ualuit ea arte sonādi: ut phoe bū ausus sit puocār: a quo uictus & exoriatu i flu. sui nois cōuersus ē: sed iō celenas dicit lugere mūera palladis qā cā fuit ut Marſya ciuis nimiū supbus cō uerteret in flu. Celenae: urbs phrygiae ubi natus est Marſya q deinde apamea uocata fuit: eo flumine cir cōfusa. Pl. Munera: tibiās. Damnatā: a phoebo q i certamē prouocatus uicit: & uictū pelle nudauit & i flu. uertit. Pl. uero igēti platāo marſyā suspēdū cōfirmat. Qua celer: nā hic flu. Marſya descendit i Meādgz. Meā drō: amnis q p phrygiā & cariā excurrit: & adeo sinuolis flexibus descendit ut i fōtē suū regredi uideat: & secū trahit Marſyā amnē. Passaqz ab au. & populi lidyae uenere ubi nascit pactolus & hermus Lidiae flu. q harēas aureas secū trahūt Vir. Atqz auro turbidus hermus: sed hermus Mysiae intū est. Tellus. s. Lidya. Auriferis me. qā arēis aureis irrigat populos. Nec hermus u. s. pactolo: q & ipse arenas aureas trahit. Iliacqz ma. om. p. s. i. malis auspiciis: qā uici cōsueuerāt: nā Ilion ter capta ē: primū ab Hercule & Telamōe: deinde ab agamēno ne: a quo euerſa ē: postremo a fimbria romano duce capta ē & deleta: ē at urbs i asia: quā recidiuā cōdiderant.

Nec fabula troia: nec eos cōtinuit: quo minus se Pōpe. cōiūgerēt q a sanguie suo iactabat genus suū traxisse Cēsar: nā Cēsar ferebat se a sanguie Iuli troiāi originē ducere Vir. Nalcef pulchra troianus origie cēsar. Sy ria: populi i oriēte. Desertus: ab icolis suis. Orontes: flu. Syriae iter libanū & antilibanū iuxta heliopolē ori tur: sub terrā illatus itegz emergit ppe Anthiochiā procedēs i mare Seleucia proximū deferē. Et felix sic. s. n. significat ipsā fertilissimā regionē. Niuos: ciuitas ē syriae quā cōdidit ninus: cuius uxor semirāis regno suc cedēs cōdidit Babylonē. Damascus: & ipsa syriae pria ciuitas ē. Gazaqz: ciuitas a diuitiis appellata: quā cābi ses cōdidit Persagz rex. Idume: ciuitas q abūdat palmis Vir. iii. geor. Prius idumeas referā tibi mātua palmas ē at ciuitas a meridie qdē cōtermia Arabiae a septentrio: uero phoeniciae. Arbusto: locus ē arboribus cōsitus.

Et tyros instabilis: propter terremotum. Sidō: ciuitas fuit a phoenicibus condita dicta a frequentia piscium quos sidonas uocant. Pretiosa murice: quia ibi tingitur purpura. Has ad bella ras. sed tyros & sidon respic ientes minorem urſam nauigant in Italiam: nam cynosura idest urſa minor nauigantibus a Tyro in Italiam iter ostendit. Phoenices primi: dicit phoeniciam secundum non nullos primam fuisse litterarum inuentri cem: licet non notis primum: sed animalium figuris usos fuisse credatur: sed Plato dicit litteras antiquissi mas uideri apud Aegyptios: Cornelius tacitus idē dicit: uidelicet animalium figuris pro litteris usos: quo rum adhuc monumenta pro memoria seruantur: qz testatur Aristoteles: ubi cum serpens retorta in os cau da: annum significat: quia annus in se reuertitur. Virgilius. Atque in se sua per uestigia uoluitur annus.

Deferitur strimon: tepido committere nilo
Bistonias consuetus aues: & barbara cone
Sarmaticas ubi pdit aquas: sparsaqz p fundo
Multifidi peucen unum caput abluit istri.
Moesiaqz: & gelido tellus perfusa caico:
Idalis: & nimium glebis exilis arifbe.
Quiqz colūt pitanē: & quae tua mūera pallas
Lugent damnatae phoebo uictore celenae
Qua celer & rectis descendens marſia ripis
Errantem menādrōn adit: mixtusqz refertur:
Passaqz ab auriferis tellus exire metallis
Pactalon: qua culta secat non uilior hermus.
Iliacae quoqz signa manus: perituraqz castra
Omnibus periere suis: nec fabula troiae
Continuit: phrygiqz ferens se cēsar iuli.
Accedunt syriae populi: desertus orontes:
Et felix (sic fama) minos: uentosa damascus:
Gazaqz: & arbusto palmarum diues idumae.
Et tyros instabilis: preciosaqz murice sidon.
Has ad bella rates non flexo limite ponti
Certior haud ullis duxit cinosura carinis:
Phoenices primi (famae si creditur) ausi

Nōdū
cōpagin
ptos. Al
ē: deinde
sapientes
res: dicit

Manſu
Nondū
Nouera
Sculpt
Deſerit
Coryci
Mallos
Itqz cili
Mouit
Qua
Hosti
Aude
Hic u
Conſ
Qua
Vaſt
Qu
Et qui
Fluxa
Qua
Conle
Inieci
Qu
Capp
Arme
Aethe

d. s. S
nautas
cinget
tus co
de did
as. s. p
ui. n. a
genus
est do
reliqu
bomite
deuolu
ſagitta
orient
a ſini
ribus
citur
nē. In

LIBER .III.

Nōdū flumī. nōdū isis in ægypto iuenerat papyg ubi scriberet: nā βιβλος est iuncus: & ex iteriori cortice cōpaginauit libros: & papyros appellauit: nā secūdū quosdā isis prima dī fuisse: quæ litteras inuenit apd ægyptios. Alii mercuriū uolūt. Memphis: ciuitas ægypti ubi erat tēplū isidis: q̄ a lunone primū in uaccā cōuersā ē: deinde a loue in isidē deā: quā coluerūt ægyptii. Flumīneas: quia iunci nascūtur in fluminibus. Magicas: sapientes & eruditas: nam in oriēte apd plas p̄cipue sapiētes magi dicunt quos græci philosophos: nos sapiētes: dicimus. Tauri: mōs ē oriētalīs iter ægyptū & pāphilū pelagus obiectus septētrioni uicinus caucaso: un-

Mansurā rudibus uocem signare figuris
Nondū flumīneas mēphis cōtexere biblos
Nouerat: & saxis tātum uolucresq; feræque
Sculptaq; seruabāt magicas animalia liguas.
Deseritur tauriq; nemus: perleaq; tarfos.
Corycium patens exelis rupibus antrum.
Mallos: & extremæ resonāt naualibus ægæ.
Itq; cilix iusta iam non pirata carina.
Mouit & eos bellorum fama recessus:
Qua colitur ganges: toto qui solus in orbe
Hostia nascenti contraria soluere phœbo
Audet: & aduersum fluctus impellit in eurū.
Hic ubi pellæus post tethyos æquora ductor
Constitit: & magno uinci se fassus ab orbe est.
Quaq; ferens rapidum diuiso gurgite fōtem
Vastis indus aquis mixtum nō setit hydaspe.
Quiq; bibunt tenera dulces ab arūdiē sucos
Et qui tingentes croceo medicamine crimen
Fluxa coloratis astringunt carbasa gemmis.
Quaq; suas struxere pyras: uiuiq; calentes
Confedere rogos: proh quanta est gloria gēti
Iniecisse manu fatis: uitaq; repletos
Quod superest donasse deis. uenere feroces
Cappadoces: duri populus nō cultor amanni:
Armeniūq; tenens uoluentem saxa niphate.
Aethera tangentes syluas liquere coastræ

.d.s. Solinus dicit India: q̄ parte palustris ē arundinē creat: adeo crassā ut internodiis scissis lembi uice uectet nautas: & in radicibus eaz humor dulcis est ut suauitat ē melleā imitē: quod Luca. breuiter perstixit. Etq; cingētes. c. m. idē Soli. dicit i indis: omnibus promissa cæsaries ē: nō sine fūco cerulei coloris: aut croci: sed cultus corporis in gēmis p̄cipuus est. Coloratis gem. i. margaritis uersis coloribus: nā habēt gēmas profibulis: in de dicit astringūt: q̄a fibula astringit in hūeris clamydē. Fluxa carbasa. i. tunicas lineas a sinu fluētes. Qui suas. i. p. apud indos eminentissimū sapientiæ genus est repletos uita structis rogis & acensis mortē accersere ui ui. n. se sup rogos iniiciunt uolūtaria morte uitā finientes. Pli. Quanta ē gloria: q̄a eminentissimū sapientiæ genus est & religionis. Proh: cū admiratiōe legendū. Iniecisse ma. fa. i. p̄ripuisse fata nolētia. Quod superest. do. de. nā q̄ uita superat diis donare uoluerūt. Venere: ad auxilia pom. Nō cultor duri amanni: unū ex reliquo sequit: nā q̄a durus est: ideo non colitur: amānus mōs est q̄a siris ciliciā disternat: in quo ē oppidū bomite Pli. Tenens: habitās. Niphate: flu. ē armenia uelocissimus q̄ tanta celeritate decurrit ut secum saxa deuoluat. Coastræ. populi india: apud quos nemora sunt tam procera & sublimis celsitudinis ut nec iactu sagittæ transiri possint. Syluas tangentes æthe. q̄a nō possunt p̄trāli cacumina arborē. Arabes. populi sūt orientis: qui quia habitant in oriēte: ideo admirati sunt cū uenissent in occidentē: & uidissent umbras nō ire a sinistra: nam his qui habitāt in oriente cum sol ad occasum tendit: umbra sinistrorsum uergit sed habitantibus in occidentē: sicut nos: cum sol tendit ad occasum umbra dextrorsum uergitur: sicut apud ipsos: ubi dicitur maleū mōtē sex mēsis in aultē. i. in dextrā partem uergere umbras: & totidē mēsis in septentrio. nē. In or. i. gno. i. i. occidentē. Sinistras: ut i oriēte. Horestes. po. sūt i f̄motissia regiōe hīrātes meridiē uersus.

de & nōnulli utrūq; unū eē crediderūt. Tarfos: ciuitas ciliciæ quā cōdidit Perseus. Coryciā: Coricus eodem nomine oppidū & portus & specus est ciliciæ croci fama iclitus q̄ mōtē ipositū maria summo cauat uertice: patulus hiatus amplissimus: p̄ duo. n. milia & quingentos passus extēdit nō sine largo die. hinc idē fōtiū larga & assidua scaturigie. Solinus. Itē coryciū antrū i parnaſo ē nymphaz domicilio celeberrimū: de quo Oui. Corycidas nymphas & numia mōtis adorat. Mallos: ciuitas maritima ciliciā. Aegæ: oppidū ē libez i cilicia. Pli. Naualibus: p̄p naualia: nā piratæ has urbes coluere. Iusta ca. q̄a destitit esse pirata postq̄ a Pom. uictus ē. Mouit & eos: et q̄ iuxta gangē India flu. habitāt ad bella uenere. Recessus: separatos locos oriētis. Gages: flu. India latissimus ex scythicis mōtibus defluēs: quū ad planiciem puenerit ad oriētē cōuersus: palibothra ciuitatē maximā p̄terfluēs: i eius mare p̄gredit uno hostio. Strabo Hūc Alexā. post oceanū nauigare timuit. Toto q̄ so. hic solus dī fluere oriētē uersus: cū alia flumina aliorū rēdāt. Eugē: q̄a eurus flat ab oriēte. Hic ubi pel. hic gages ē q̄ primū deterruit Alexā. post oceanū ut ulterius p̄gredi nō auderet. Pellæus du. Alexan. natus i pella urbe macedonū: undē louē. Vnus pellæo iuueni nō sufficit orbis. Tethyos: primū. continuit oceanus: sed post oceanū gages. Constitit: firmatus ē & nō ausus ulterius p̄gredi. Et magno uici: deniq; cōfessus ē se nō posse pagrare totū orbē: q̄a maior esset q̄ ipse cōphēdere posset. Quaq; ferēs: nūc indos uenisse cōmemorat in expeditionē pom. quos subegerat. Diuiso gur. q̄a duobus hostiis in mare descēdit idus flu. q̄ defluit a paropanyso iugo caucasi mōtis i India: a quo India ē denominata: hic etiā recipit hydaspe: q̄ parthiā p̄terlabit: & ex eo q̄ta sit uastitas idē dephēdit: q̄ hydaspe q̄ū limū obruit: & ideo dicit. Nō setit hydaspe. scilicet magnitudie sua subaudi a superiori: mouit eos fama bellogē. Bibunt teneras

PHAR SALIAE

Extremos: quia habitāt meridiē uersus i extrema pte orbis: ultra quos nulla hoīum iueiē habitatio. Carmanos: carmania regio ē cōtermina p̄s q̄ oppida hēt zethym & alexādrīa. Pli. Aspicit arcton: bene aspicit ut sam: sed nō totā: ergo hoc facit rō orizontis. Orizontes at dicūf fines: quoad oculi nostri p̄spicere possūt op̄ca græ. termino la. Orizōtes enī duo sunt. s. sublimis & humilis: sublimis i arctico: humilis i antractico: terra in medio ē & spherica. q̄ iuxta orixōtē sublimē icolūt nō possūt uiuere eos q̄ i orizōte imo habitāt: quia tumor terre impedit. nec nos illos p̄spicere possumus: ideo dicit hos populos q̄ habitāt i oriēte meridiē uersus in orizonte depressio tumore terræ īpediri: & pagē ad modū uidere septētrionū flexus. Flexus. i. uergēs in meridiē q̄ īpediūf tumorē terræ spherica q̄ īpedit oculos eorū ne ad orizontē nostros puenir possint.

Lucet exi. bootes ē stella i minori ur̄sa posita q̄ plaustrū comitat: nā sūt q̄dā stellæ q̄ faciūt plaustrū: & bootes ē q̄si bubulcus: q̄ plaustrū uehat: q̄ græcæ uocatur ἀρκτοφύλαξ. i. custos ur̄sæ: sed occurrit quæstio cur dicat uelox: cū Virgi. & alii tardā dixerit diuerso respectu uelox dī & tardā: tardā dicitur quia magno tēporis spacio magnā celi p̄tē discurret: sed si cōlyderemus tēpus tardā uidetur: si spaciū qd̄ p̄currit uelox est: sed est alia ratio: cur uelox & tardā sit: q̄a respicit ad sitū regionis: scilicet arabicū: uelox est quia totū arctophilacē idest bootem uidere nō possunt: sed parū eius partē: & quia cito occidit arabibus: p̄p̄ea uelox esse uidetur: nobis at̄ quia nunq̄ occidit: tardior uidetur: nā a nobis sp̄ uidet & nunq̄ occidit: nisi cum aurora luceſcit. Aethiopūq̄ solum: æthiopes duo sunt scilicet i oriente & occidente. Solinus dicit hanc regionē æthiopū non subiectam fore alicui si gno zodiaci: nisi ungula tauri protēso pede illos pertingeret: Ratio est hæc: quinq̄ enim sunt zonæ: duæ extremæ frigidissimæ una feruētissima: sed iter has frigidissimas & mediam utrūq̄ duæ temperatæ sūt quæ habitātur a nobis. Sed signifer circulus ita ambit obliquas has zonas ut nunquā perueniat ad hanc mediā & nunquā ad has frigidissimas redeat uicinus at̄ ē sol his duabus mō magis: modo minus: & cum apd̄ antipodes facit æstatē minus appet nobis: e diuerso: cum ergo meridiē uersus positi sint æthiopes: circulus signifer excludit eos i oriēte: & q̄ i occidēte positi sūt nisi ungula tauri p̄tēderet nulli signorū zodiaci subiecti essent: sed q̄a dixit poplite lapso respexit ad fabulā: nā Iuppiter cōmutauit se i taug: & captus amore Europæ blāde ad eā uenit: q̄ cū cæteris æq̄libus flores colligebat: & poplite flexo puellā i tergū recepit & bosphorū mare traiecit: deinde in signū tauri extēdētis pedē trāslatus ē i cælū. Signiferi poli: idest zodiaci ferētis ligna.

Procederet ungula. s. meridiem uersus: ubi sunt positi æthiopes. Poplite lapso. i. genu flexo quo gestu fuit: dū exciperet puellā. Quaq̄ caput: dicit ēt ex Armenia uenisse populos. Euphrates: oris ex armēia maiore sub rad: cibus mōtis quē cathoten appellāt ut Mucianus: ut Domitius corbulo: ex mōte aga receptis: quāliquot fluuiis luſtaf cū tauro mōte: quē tadē apud elegeam ſcindit: & inter arabīā Comagenēq̄ p̄flūēs mox babylonā intersecat: & i mare erythrū īfluit. Ex eadē armēia tigris ortū hēt a loco q̄ elogofine appellat: primū pigre fluit: mox quū ad fines medorū puenit rapidissimus ē: unde nomē sumit: nā tigrim medi lagittā uocat. īfluit i arethiffā lacū omnia pōdera ſuſtinentē: tranſuetusq̄ reſiſtēte tauro in profundū ſpecū mergitur: ſubterq̄ la p̄ſus ab altero eius latere erūpit apud zoroādā: eundēq̄ eſſe purgamēta demerſa oſtendūt: trāſit d̄inde in theſbitē lacū: & idētidē abſconditur ruſſuſq̄ emergit: mox diuiſus in ſulam meſopotamiā complectitur & in euphratem apud babylonios deſcendit auct̄or. Plini. & Solinus. Dicit poeta q̄ uterq̄ tantæ magnitudinis ē q̄ ſi miſceant̄ in unum: incertum eſt uter eorū nomē obtinuerit: an tigridis an euphratis. Perſis: cuius pars eſt Armenia. Non diuerſis fontibus: Nam tigridis & euphratis fontes inter ſe diſtant ſolum ſtadiis duobus milibus & quingentis. Stra. Sit nomen: an de noīe Euphratis appelletur: an. tigridis. Sed ſp̄ſus in agros: ſed fertilis Euphrates eſt: cum in agros funditur: nam cū Euphrates Meſopotamiā inundat illā fertiliſſimā reddit eodē tpe quo Nilus ægyptū. Phariæ: niliacæ: nā pharus iſula ægypti ē. At tigris: ſed tigris deſluēs p̄ phriā & armēiā ſtatim mergit & p̄. xii. milia paſſuū ſubterrāeo meatu diſcurrēs tadē emergit. Nouo. ſ. pelagi: uidelicet maris rubri. Inter cæ. alii qd̄ populi ſequebāt Pō. ſicut dictū ē: ſoli uero parthi medios ſe iter utrūq̄ geſſere ducē: ſatis enim habuere q̄ ex tribus romanis principibus duos feciſſent occiſo Craſſo cum exercitu. Acies: inter arma cæſaris. Diuerſa ſigna. ſ. pom. contra Cæſarem. Dubium fa. quia neutrum ſecuti ſunt: atqui luſtius cum trogo parthos i caſtra pom. ueniſſe auxilio reſert. Errātes: q̄a erabāt ſicut numidæ: nā plauſtris uehebāt liberos & uxores: ubicunq̄ nox dephēdiſſet ibi habitabāt. Ideo cāpeſtres ſcythæ ab Hora. nuncupāt.

Ignotum uobis arabes ueniſtis in orbem
Vmbraſ mira ti nemorum non ire ſiniſtras
Tum furor ext remos mouit romanus oreſtas
Carmanoſq̄ duces: quorū iā flexus in auſtrū
Aeter nō totam mergi tamen aſpicit arcton:
Lucet & exigua uolox ubi nocte bootes.
Aethiopumq̄ ſolū: q̄ non premeret̄ ab ulla
Signiferi regione poli: niſi poplite lapſo
Vltima curuati procederet ungula tauri.
Quaq̄ caput rapido tollit: cū tigrīd magnus
Euphrates: quos non diuerſis fontibus edit
Perſis: & incertum tellus ſi miſceat amnes
Quod potius ſit nomē aq̄ſ ſed ſparſus i agros
Fertilis euphrates phariæ uice fugitur undæ.
At tigrim ſubito telluſ abſorbet hiatu:
Occultoſq̄ tegit curſus: ruſſuſq̄ renatum
Fonte nouo ſi uenit pelagi nō abnegat undis.
Inter cæſareas acies diuerſaq̄ ſigna
Pugnaces dubium parthi tenuere fauorem:
Contenti feciſſe duos. tinxere ſagittas

LIBER .III.

Bactros: scythiæ fluuius qui hircanos fines includit: a quo populi circa habitantes Bactriani dicuntur. Vastisq; hyrcania siluestris & nemorosa & tigris abudâs scythiæ regio. Hic: ab hac scythia. Lacedæmonii he. populi scythiæ ut dictû est supra: dicti ab huiusmodi auriga: nâ rhecas & aphistratus aurigæ Ca. & Pol. hac regionē tenuerūt: & a se noiârūt: hos nunc lacedæmōios appellat poeta: qâ a lacedæmōiis rheca & aphistrato originē hēnt. Moto. g. a. f. i. equo pugnâtes. Sæuis: alpis bello. Affinis: uicius. Sarmata: sarma. tæ sunt scythiæ populi: quos græci sauromatas uocant: undē lue. Ultra sauromatas: sunt autem populi qui

Errâtes scythiæ populi: quos gurgite bactros
Inclut gelido: uastisq; hyrcania syluis
Hinc lacedæmonii moto gens aspera freno
Heniochi sæuisq; affinis sarmata moschis
Colchorum qua rura secat ditissima phasis.
Qua cræso fatalis halys: qua uertice lapsus
Rhiphæo tanias: diuersi nomina mundi
Imposuit ripis: asiæq; & terminus idem
Europæ: mediæ dirimens confinia terræ.
Nunc huc nunc illuc qua flectit ampliat orbē
Quaq; fretum torrens meotidos egerit undas
Pontus: & herculeis aufertur gloria metis:
Oceanumq; negat solas admittere gades.
Hinc & sidoniæ gentes: auroq; ligatas
Substringens arimaspe comas. hinc fortis ari-
Longaq; sarmatici soluens ieiunia belli us
Massagetes quo fugit equo: uolucresq; geloni
Non cū memnoniis deducens agmina regnis
Cyrus: & effusis numerato milite telis

tū definit: undē Oui. d. pōto ostēdit: Adde q̄ hic scythico miscēt flumina ponto: Inluit & multo uertice tor-
tus halys. Tanais: flu. fert̄ d septentrionis p̄ibus: nilo cōtrarius: nō tamē p̄ diamet̄: ut qdā putāt: sed oriēta-
lior: originē: ut ille: certā habēs. Quā. l. ea pte habitâtes. Riphæi: mōtes sūt septentrionis. Ripis mū. ripis
asiæ & europæ tanais. n. asiā ab europa distermiat. Mediæ ter. i. q̄ mediis ipse ē. Ampliat or. qâ q̄ pte icurua-
i asiā auget Europā: q̄ pte icurua- i europā: illic Asiā auget. Hic: ab europa. Illic: ab asiā. Pōtus ege. f. f. Meoti-
dis un. qâ Tanais flu. nō prius i meridie uergit q̄ recipit a Meotide palude: quā adeo lōge lateq; aplificat: ut ab
ignaris p̄gradis maris sinus credat̄. Pōtus: euxinus. Meotidas un. qâ ripis meotidis paludis ap̄d boroastras
ab Alexādro terminus iteris sui positus aris d̄signatus ē. Aufert. g. m. h. qâ nō solū Hercules i oceāo gades po-
suit: sed ēt Alexāder i Meotide palude terminū statuit. Oceanūq; ne. i. negat oceanū solas gades accipe: qâ & i
meotide palude Alexā. terminū posuit & gades. Arimaspe: arimaspus flu. ē aureis fluuēs aris quē scytæ co-
lūt: & qâ auro abudat iō circulis aureis crines nectūt i corōæ modū. Hic: a scythia. Arius mas. hi oēs sūt po-
puli scythiæ. Massagetes sol. i. e. sar. bel. e. q. f. qâ uidelicet hi fugiētes sæpæ hostes ad lassitudinē ducūt: neq; cō-
meatibus i digēt. sed lacte & sāguie eqno nutriūt. papinius. lactea massagetæ ueluti quū pocula fuscāt. Sāguie
puniceo. q̄ mos ēt sarmatæ fuit: ut Pli. & bisaltæ: ut Vir. & cōcāog. ut Hor. i carminib; testat̄. Belli sar. i. bel-
lū qd cōtra sarmatas gerit. Volucres ge. populi scythiæ a filio Hercu. gelono appellati. Hero. Nō cū mem. p̄
similitudinē exaggerat exercitū. Cn. pō. dicēs nūq̄ ante fuisse exercitū: i quo dux plurib; r̄gib; iparet q̄nūc pō.
imparabat. Non cyrus: non xerxes: non agamemnon: tot nauib; bellū ante gesserūt. Ordo ē: tot reges nō ha-
huere unū ducem. Ducens agmina. i. inferens bellum parthis & babiloniis. Mēnoniis regnis. i. mēnon in-
diæ rex fuit: & auroræ filius: & parthia ps ē Indiæ: quā bello Cyrus iuasit cū babiloniā cepit urbē a Semira-
mi conditā: i diuersos meatus Euphrate diuiso. Herodo. at optime describit obsidionem hanc. qua urbē ba-
bylonē cepit Cyrus: & dicit nulla ui urbē capi potuisse: nisi hoc fecisset cyrus quod operis adeo magnū laborē
perfecit: ut apud posteros plus admiratiōis habitūq; se crederet: nâ euphratē qui preterlabitur hac urbē i du-
os alueos diuisit: ut deficcaret alueum & tenuitatē aquæ ad deditionē uenire cogeret babilonios: dicit ergo
quo tēpore bellū gessit cyrus cū babiloniis nō duxit secū tot reges quot Pom. Xerxes: nec xerxes habuit tot re-
ges cū ille descēdit i graciā tāta multitudinē militū: ut eos sagittis missis numeraret: duob; at modis exercitū
suū dinumerauit: nâ si singulos dinumerare uoluisset: tps nō uacabat: prius septū quoddā cōstruxit doriscū no-
mine: cētū uiginti milia hominum capientē: deinde iubebat milites ingredi & quotiēs replebatur locus ille notari
iubebat alter modus erat: nam iussit omnes mittere sagittas in unum locum: deinde sagittas numerat̄ iussit.

PHARSALIAE

Vltor: Agamemnon: nō habuit tot reges. Fraternalis amoris: Menelai fratris sui: nā uxorem illius Helenam abduxerat Paris. Vltor: q̄ potētissimā urbē Troiam totius Asiæ euerit: cū ulcisci uellet iniuriā fratris. Coiere: conuenere. Tā uariæ gētes: uidelicet cultu & linguis: ut locis erāt diuersæ. Tot immensæ: hoc fuit: quia fortuna uoluit ut dignas consequeretur exequias Pom. & quoniā piturus erat uoluit: ut ipse q̄ totū orbē domuerat cū toto ēt orbe terrarū periret. Nō cessauit: cū his etiā Mauritanī oēs & marmarici ad Pom. uenire. Cor niger am. ex ea parte libyæ multi uenerunt in auxiliū Pom. ubi collis iuppiter in forma arietis: cuius diuinationē & oracula plurimū uenerabatur antiqui: teste Strabo. libro. xviij. sed eaq̄ regē maxima accessit negligentia: nā romanis Sibyllæ respōsa satiffaciebant: & etrusca diuinatione: p̄ auguria: per extra: & iouis signa: respōsa nō ut apud delphos & brāchidas uerbis dabant: sed magna ex parte nutu & signis & dicitur ab αὐτοῖς quod significat harenā: nā iuppiter baccho: & populo suo sitiēti: per libyam iter facienti: i formā arietis pede pulsauit harenā: ubi primū fons exiuit: unde baccus patri suo Ioui templū cōdidit. Corniger: in formā arietis. Marmaricas cateruas: nā marmaria appellat regio ubi positū est templū Iouis ammonis. Quicq̄d: subaudi non cessauit mittere. Libyæ: nominatiuus græcus. Arida: idest penuria aquæ laborans. Patet: i. iacet planitiæ magna. Ab occiduis mauris: incipiēs ab æthiopibus occidentalibus: nam mauri occidui sunt: & æthiopes: duæ. n. sunt æthiopia: s. oriētales & occidētales. Mauris occiduis: idest a Mauris: qui sunt iuxta æthiopas occidentales. Paretonias syrtes: i. ægyptias nā syrtes aphricæ respiciunt ægyptū: est at̄ paretonium urbs ægypti & portus igens q̄draginta fere stadiorū. Stra. Eoa: oriētalia. Acciperet scilicet: fortuna quæ fauebat Cæsari: fecit ut uniuersū orbē haberet in thessalia quæ una p̄ngna uicere posset. Nenō. i. ut acciperet oīa. Ser meli. i. una pugna uiceret uniuersū orbē. Vincēdū pariter: quia fortuna uoluit ut i pharsalia totus terrarū orbis cōgregaretur ab ipso cæsare uinceretur. Pariter. i. una acie simul oēs uinceret. Ille ubi deseruit: postq̄ dinumerauit gētes: quæ magno pompeio auxilia tulerūt. Nunc redit ad cæsare dicēs qd fecerit Postquā ex ærario pecuniā sustulerit: ut militibus stipēdiū tribueret: dicit. n. illū cōstituisse i hispaniā proficisci: ut prouinciā illam opibus ac uiris abundatē subigeret: nā id maximū uictoriæ momētū fore putabat: si hispanias in suā potestātē redigeret: qd facile se factū existimauit q̄ petreius & afranius: tamen magnos exercitus haberēt: tamē minime duces idonei uidebantur. Ille: cæsar.

Trepidatis romæ: spoliato ærario timentis. Nubiferam. i. altā: q̄ nubes trāscendat idest transit in galliā trāsalpinā: ut i hispaniā tendat: nam eā prouinciā i potestātē suā redigere uolebat: q̄ maximū uictoriæ momētū fore putabat: id quāta astutia p̄fecerit cæsar hoc deprehēdi pōt dicebat. n. uado ad exercitū sine duce: & reuertar ad ducē sine exercitu. Cūq̄ alii fa. cū alii populi metu se dederent cæsari: soli Massilienses iuenti sūt q̄ fidē senatui populūq̄ romāo seruaret: & in officio suo p̄manerēt. Terrore: cæsaris qui oīa ferro subigeret. Phocais iuuentus: phocis ciuitas græciæ fuit: quā a barbaris iniustam & crematam deseruere ciues: & diu nauigantes in galliam uenerunt: ubi Massiliam condiderunt supra rhodanū. Est at̄ Massilia ut ostendit Strabo. Petrosio in loco sita cui quidem portus subiacet: saxū uidelicet i theatri formā: ad austrū spectās: urbs uniuersa pulcherrimis circuncincta mœnibus: magnitudine eximia: in cuius arce ephesiū & Apollinis delphici templū cōditū ē. Nō graia leuitate. i. cōstantia: quæ graiorū ē propria. Signataq̄ iura. i. scripta in marmore aut insculpta ære: significat fœdera: quibus populi romani socii & amici facti erant. Causas: iustas. s. Nō fata. i. fortunā: licet fortuna secūda uteretur cæsari: tamen iustiorē causā senatus populūq̄ ro. q̄ Cæsaris credebāt. Tamē ante furorē: quis se uere in fide persisterent Massilienses: tamen uoluerunt tentare oratiōe leni ut si quomō possent aīum cæsaris placaret: anteq̄ plane se Cæsari aduersos ostenderent. Ante. s. q̄ excluderent cæsare. Hostemq̄ propinquum idest cæsarem uicinum: iam enim aduentabant urbi Massiliæ. Prælatā fronde mineruæ. i. oliuæ q̄ signum est pacis. Mineruæ: palladis. Nam ipsa Pallas fuit: quæ percussa terra prima edidit oleam. Virgi. Oleæq̄ minerua inuentrix. Semper i externis: in deliberatiuo genere & cōstitutione iuridiciali absoluta hæc oratio posita est: deliberatur utrum se cæsari coniungant an ne. Est autē constitutio iuridicialis absoluta. uidelicet iniustū est se cæsari coniungere: ideo licet nobis a bello ciuili abesse. absoluta est: quia nulla extrinsecus cā sumpta: iustū dicunt quod faciunt. nam coniungere se cæsari iniustum est: licet igitur nobis a bello ciuili abesse: p̄tes effectus p̄cemii sūt: q̄ captāt bēuolentiā a p̄sōa sua: cū officiū suū se arrogātia ostēdūt.

Descendit xerxes: fraternalisq̄ ultor amoris
Aequora cū tantis percussit clasibus: unum
Tot reges habuere ducem: coiere nec unquā
Tā uariæ cultu gentes: tam dissōna uulgi
Ora: tot immensæ comites missura ruina.
Exciuit populos & dignas funere magni
Exequias fortuna dedit: non corniger ammō
Mittere marmaricas cessauit in arma cateruas
Quicq̄d ab occiduis libyæ patet: arida mau-
Vsq̄ paretonias eoa ad littora syrtes ris
Acciperet felix ne non semel omnia cæsar.
Vincēdum pariter pharsalia præstitit orbē.
Ille ubi deseruit trepidatis mœnia romæ:
Agmine nubiferam rapto super euolat alpem
Cumq̄ alii famæ populi terrore pauerent:
Phocais in dubiis ausa est seruare iuuentus
Non graia leuitate fidem signataq̄ iura:
Et causas non fata sequi: tamen ante furorem
Indomitum duramq̄ uiri deflectere mentem
Pacífico sermone parant: hostemq̄ p̄pinquū
Orant cecropiæ prælatā fronde mineruæ.

LIBER .III.

Semper in externis: Sensus est: Omnes historiarum & quaecumque annalibus continentur: declarant nos populo romano semper fuisse coniunctos. Ordo est quaecumque aetas est comprehensa latius annalibus testatur Massiliam tulisse fata communia semper populo romano in externis bellis. Externis bellis. quotiens bellum gessistis contra externos o romani. Fata communia: fortunam communem siue bonam: siue malam. Quaecumque aetas. cuiuscumque aetatis res gestae quae continentur in Italicis historiis. Et nunc ignoto: & nunc idem facere parati sumus si uis iuventutem armatam duce re contra hostes, externos populi romani. Et nunc: sicuti superiori tempore. Deuotas: destinatas. Quos triumphum aliquas uictorias. At si funestas acies: sed si uultis bella iter uos gerere: oramus patiamini nos ab hoc civili bello abesse: ne manus nostras in sanguine uero polluiamus quem socii omnes uereri deberent. Dira praedia. quae geruntur inter propinquos & ciues & filios & patres. Lachrymas damus: liceat nobis abesse & deplorare fortunam & casum uestrum. Secretumque damus: id est uolumus secessum & receptaculum esse discedentibus a bello civili. Sacra uulnera. uerenda a sociis: quia socii uereri deberent ne uulnus inferant principibus romanis, aut sacra. execranda. Tractentur. scilicet a uobis. Nulla manu: nulla ope auxilioque sociorum. Si caelicolis: arguit ab obseruantia: nam suasio & dissuasio habet locos a partibus honesti necessarii: facili delectabilis utilis. Sumit igitur argumentum ab obseruantia: quod est pars una iuris naturalis: obseruantia est per quam homines aliquod dignitate excedentes cultu & honore coli debent: ostendit. non debere socios cultu & honore praefere romanos & a simili exornat hanc argumentationem. Si dii iter se bellum gererent: non esset equum homines his uel illis se adiungere: uereri. non debemus deos: comparare romani diis: quemadmodum arma sumere contra deos non aequum est eodem modo romanos instar deorum socii & amici timere debent: & potius uereri eos quam se illis adiungere. Si caelicolis: ab obseruantia arguit: uos o romani non bis estis tanquam caelicolae: & quam obseruantiam habet homines erga deos eandem sumus erga uos habitu: sed discordibus diis nemo auderet arma coniungere ergo nec quisquam concurreribus uestro se ad bellum adiungere debet: sed procul abesse. Tamen: quauis dii essent. Ignarum sortisque. nesciens quae nam sit fors deorum. Fulmina: quia cum fulmina audiret: tunc sciret Iouem in caelo regnare. Adde quod innumerum: arguit a necessario a contrario: quia: quemadmodum ille qui suadet arguit a necessario: cum aliquid faciendum esse dicit: quia sit necessitas: ita qui dissuadet arguit a necessario a contrario: quia non sit necessitas. Non usque adeo inquit gentes horrent bellum civile: quin sint plures populi bello quam nos: ergo nulla necessitas est quae cogat nos Massilienses iustos in bellum coniungi. Concurrent: ad uos spiritus te sua. Iners: ignauum in bello. Contagia scelerum: ut maculent se scelere bellorum civilium. Egeant gladiis: quia populi sponte ad bella concurrent non est necesse nos trahi inuitos in praedia. Sit meus ista: arguit ab utili: utile est ne uobis cum populi arma coniungant: nam si nemo uobis arma coniungeret. tunc cum ciuis ciue: pater filium: filius patrem: frater fratrem uiderit: arma comprimet: nec erit qui audeat tantum scelus committere: ut primus bellum civile incipiat: ex quo sequitur: ut tam tetri tamque nepharii belli insisteret finis. Fata: fortunas. Alius miles. ne ulloque populorum auxilia sequatur. Cui non: si ciues cum ciuibus: parentes filiis coniuncti fuerint: quis erit qui audeat arma miscere: ergo finem habebunt bella civilia. Laqueabit: torpescet. Cospecto: uiso patre nemo eum uulnerare audebit. Finis adest rerum. finis est bellorum civilium: si non conceditis arma externis. Arma quibus est fas. externis: tunc enim bellum locum habebit. Haec nobis summa: Massiliensium legati hic se gratos ostendunt: quod uidelicet Caesar recipere uelint dimisso tamque exercitu: quod de se benemeritis fuerat: nam deuictis gallis maximis uectigalibus aucti fuerunt Massilienses o Caesar: ut nos beneficiorum gratos intelligas placet: ut dimisso exercitu ipse ingrediaris moenia nostra. Credere: committere. Excludique sinas: arguit a parte honesti ab ea parte quam Cicero per appellat. par est quod inter omnes aequabile: est uidelicet ut omnes pacis rationem habeant: nos ergo hanc pacis rationem habere uolumus: ut sit ciuitas nostra receptaculum tibi & Pompeio: ubi de pace tractari possitis. Sit locus. ciuitas nostra. Exceptus: remotus a scelere. Tutus locus: uidelicet ciuitas nostra ad quam uos recipientes tuti esse possitis. Fatum si consulat: si fata uoluerint consulere paci urbis romanae paratus sit locus tibi & Pompeio pacis auctoribus.

PHARSALIAE

Vrbi in. s. romæ: quæ a nullis externis uici potuit. Foedera: pacis inter uos. Sit. s. urbs nra. Vel cū: a partibus prudentiæ arguit quæ sunt tres memoria: intelligētia: & prouidentia: primo ab intelligētia arguit. nam prudentis ē maiora minoribus ante ponere cum bellum hispanum sit maius q̄ oppugnatio Massilia: o cæsar quid ē cur non omīssa oppugnatione Massilia: debeas ad bellum hispanum p̄fisci? Cum tāta uocet: o cæsar cum ire festines in hispaniā: quid non relicta Massilia propas in hispaniā: qd̄ maioris ē momenti? Deflectis: declinas. Tanta discrimina: tanta bella & certamia. Martis hiberi: hispani belli. Non pon. q̄a comparatiōe

belli hispaniensis: nos nō sumus pondera belli. Nec sumus mo. i. nō sumus utiles bello quia semp infeliter dimicamus. Nunq̄ felici. a partibus memoriæ arguit o cæsar nō debes nos ita tibi facere socios i bello ciuili: qui semp infelices fuimus i bellis: ergo a partibus prudentiæ. i. memoria: nā memoria p̄terierit facit: ut futura p̄uideāus. Et post trāssa. postq̄ barbari urbē nostrā icēdio cremarūt: semp aiūs noster infelix fuit: & hanc urbē posuimus i ripis rhodāi sola fide tu

ti: fideles igiſ se cæsari ostēdunt ut sibi parcere uelit Manus priæ: urbis nræ. Post arces: postq̄ sedē e græcia trāstulimus in galliā. Exultæ: a barbaris cū Xerxes penetrauit i græciā. Moenibus exiguis. i. cōparatiōe urbis phocidos. Littore aliēo. i. rhodāi. Sola si nullo bello sumus illustres: sed fide tantū. Si claudere inu. a difficili arguit: difficile est. n. o cæsar uincere eos q̄ parati sunt extrema quæq̄ pati: sūt. n. i. p̄a desp̄atiōe fortes: unde Luca. alibi. Vincit aut gratis iugulo qui puocat hostē. hic posita ē magna pars deliberatiuæ cōsultatiōis: sed si credis facile nos posse oppugnari: hāc sp̄e deponas: nos. n. extrema mala pati parati sumus: etiā si auertas undas: puteos in uisceribus terræ q̄remus: & si inopia cōmeatuū nos premere tētabis: nostra ip̄orum uiscera laniare parati sumus: & morte potius affligere nos q̄ a fide populi romāi deficimus. Claudere muros: circūuallare moenia nra neq̄s egredi possit ut nos fame expugnare possis. Excepisse: pro excipere. Faces tectis. i. parati sumus etiā uidere domos nrās incēdi. Vndage. ra. parati sumus ēt si fontes auertis ne rhodanus p̄ urbē nostrā labat: es fodere terrā: & in ip̄is terræ uisceribus iuēire aquas.

Lambere terrā: nō solū aquā: sed aquā terræ mixtā bibemus. Et desit: si etiā fame oppresseris parati sumus ea facere q̄ nefas esset dicere: ne dū uidere: significant se nec uisceribus quidē filiorū parcere paratos esse. Et. s. sumus parati. Si larga ce. si copia frumēti deerit. deam p̄ frumēto posuit. Foeda contingi. i. fo

da cōtactu. Nec pauet. h. p. nō dubitamus inquit sustinere qd̄ sagūtini aliquādo sustinuerūt potius q̄ amissa libertate in potestate tuā uenire. Saguntum aut hispaniæ oppidū causa fuit secūdi belli punici: ut dicit Liuius: Cū socii populi romāi sagūtini essent: Hānibal diu eos obsedit: cū uero ad extremū usq̄ puenissent fidēq̄ seruare p̄misissent: ne in potestatem Hānibalis uenirent rogū in medio foro struxerunt: quo se suaq̄ oīa cara su periecerunt. Hic populus. i. Massiliensis. Subire. s. extremū. Pœno Marte: aphricano bello pectoribus rapti: præterea auulsos a pectoribus matrum liberos in medios rogos proiciemus. Sicca ubera. i. lacte: quia fame afflicta lac habere nō poterunt. In ignes. i. accensos in foro. Frustra: unum sequit̄ ex reliquo: quia sicca ubera: ideo frustra trahentur. Vxor & a caro: præterea mulieres nolent uiuere: immo uxor poscet maritum ut se interficiat. Fata: mortem. Miscebunt: confundent: quia fratres alios occident. Bellumq̄ coacti: si coacti erimus bella gerere potius in urbe nostra faciemus ut nos ciues mutuo occidamus q̄ te. seq̄mur o Cæsar

Hoc ciuile: potius. i. q̄ tuum. Sic graia iuuentus: iam dudū dicentibus Massiliensium legatis uultu suo ostēdit indignationem Cæsar: quē statim silētibus illis: uerbis ostendit. Graia iuuentus. i. Massilienses: qui a phocide ciuitate græciæ uenerunt. Turbato iam. s. anteq̄ loqueretur. Vana mouet: pro exordio posuit hūc uersum. Creditis uos Massilienses uerbis uestris dissuadere: ne faciam quod iam animo proposui? in hoc uersu consistit proprietas procemii: beniuolentiam captat a persona aduersariorum: in contemptiōem adducit graios: arguens eorum leuitatem. Quāuis hesperium: refellit quod dixerant satius esse inferre bellum hispanis q̄ oppugnare Massiliam: dicit Cæsar si de duobus alterum: eligēdum esset: uerum fateor satius fore bellum hispanum conficere: omīssa opugnatione Massilia: sed si utrunque possum efficere: satius esse existimo.

Tutus: ut inuictæ fatum si consulat urbi:

Fœdera si placeant: sit quo ueniat inermes.

Vel cum tanta uocant discrimina maris iberi

Quid rapidū deflectis iter: nō pondera rerū

Nec momēta sumus: nunquam felicibz armis

Vsa manus patriæ primis a sedibus exul

Et post translatas exultæ phocidos arces.

Moenibus exiguis alieno in littore tuti.

Illustrat quos sola fides: si claudere muros

Obsidione paras: & ui perfringere portas:

Excepisse faces tectis & templa paratis

Vndarum raptos auersis fontibus haustus

Quærere: & effossam sitientes labere terram.

Et desit si larga ceres: tunc horrida cerni

Fœdaq̄ contingi maculato corpora morsu.

Nec pauet hic populus pro libertate subire

Obsessum pœno gessit q̄ Marte saguntum.

Pectoribus rapti matrū: frustra q̄ trahentes

Vbera sicca fame medios mittent in ignes.

Vxor & a caro poscet sibi fata marito.

Vulnera miscebunt fratres: bellumq̄ coacti

Hoc potius ciuile gerent. sic graia iuuentus

Finierat: cum turbato iam prodita uultu

Ira ducis tandem testata est uoce dolorem:

Vana mouet graios nostri fiducia cursus:

Quāuis hesperium mūdi properemus i axē

LIBER .III.

Vacat. i. uacuum est nobis tempus & spaciū delere uos. In hesperium axem: in hispaniam quæ est in occidente. Gaudete cohortes: arguit ab utili: dicit enim utile est oppugnare massiliam o commilitones: ne uires uestræ ocio languescant: quia excitabuntur uires in oppugnatione Massiliæ. Fatorum munere: i. dii ita uoluerunt & instar muneris diuini hoc esse debet: uidelicet ut oppugnetis hanc urbem. Ventus: exornat hanc argumentationem a simili quemadmodū inquit uetus cū perflat habere uires non uidetur: quia oīa sibi patet: sed si obstiterit aliquid: uehementior efficit: sic & uobis si patefacta essent oīa uires deficerent: sed si quod obstiterit exaugebuntur uires uestræ. Densæ syluæ: casus

Massiliam delere uacat. gaudere cohortes
Obuia præbentur fatorum munere bella.
Ventus ut amittit uires: nisi robora densæ
Occurrant syluæ spatio diffusus inani.
Vtq; perit magnus nullis obstantibus ignis
Sic hostes mihi deesse nocet: dānūq; putamus
Armorū: nisi qui uinci potuere rebellent.
Sed si solus eam dimissis degener armis
Tunc mihi tecta patent: iā nō excludere tātū.
Inclusisse uolunt: at enim contagia belli
Dira fugant. dabitis poenas pro pace petita:
Et nihil esse meo discetis tutius æuo
Quam duce me bellū. sic postq; fatus ad urbē
Haud trepidā cōuertit iter: tūc moenia clausa
Conspicit: & densa iuuenum uallata corona
Haud procul a muris tumultus surgētis i altū
Telluris: parum diffuso uertice campum
Explicat. hæc patiens longo munimine cingi
Visa duci rupes: tutissq; aptissima castris.
Proxima pars urbis: celsā conscendit i arcem
Par tumulo mediisq; sedent cōuallibus arua
Tunc res immenso placuit statuta labore
Aggere diuersos uasto committere colles.
Sed prius ut totam qua terra cingit urbem
Clauderet a summis pduxit ad æquora castris
Lōgum cæsar opus: fonteq; & pabula campi
Amplexus fossa: densas tolentia pinnas
Cespitibus crudaq; extruxit brachia terra.

cin. i. circumdari longo uallo. Tutissima castris: q; in colle castra posita ab omni hostium impetu tuta essent.

Proxima pars ur. quæ ex opposito erat tumulo & propinqua ei arcem habebat. Par tumulo: quia altitudine moenia urbis ubi arx fuit: erant æqualia tumulo. Par: altitudine æqualis. Mediis con. nam inter urbem & tumulum media conuallis erat plana: conuallis dicitur quæ inter duas altitudines media est posita: uallis uero dicitur respectu altioris loci. Sedent: iacent. Mediis. i. inter collē urbis & tumulum a cæsare captum. Tunc res: q; tū operis suscipiebatur ab imperatore ro. q; etiā susceptū perfeci declarat. placuit igit cæsari aggerē ducere a tumulo: ubi castra posuerat ad aliū tumulum ubi posita erat arx urbis: ut urbs facile expugnari posset. Placuit: cæsari. Diuersos col. i. urbis & castrorum. Cōmittere: cōiungere. Statuta: cōstatuta. Sed prius: sed ea parte qua urbs i plano sita erat: uallis lata fuit arx in colle erat posita: ergo anteq; aggerem cū arce cōiungeret Cæsar statuit munitiones oppōere: ne quis egredi posset: & ut aquam includeret: unde oīs exercitus aquari posset. Terra cingitur. i. a plano: colle uero non. A summis castris: ab altitudine tumuli: in quo castra erant.

Prius. i. ante q; collem castrorum & urbis cōiungeret. Amplexus fossa: quia duo brachia terræ in uertice col. lis deduxit: ut clauderet urbē: & aquatū ut ire possent milites. Extruxit: incumulauit. Tollentia: erigētia. Pinna. i. propugnacula: quia supra aggerem propugnacula edificauit a quibus milites moenia urbis oppugnarent. Iam satis hoc non potuit non honorificum & gloriosum esse Massiliensibus: q; potuerint impetum cæsaris retinere.

PHAR.SALIAE

Iam satis: etiā si nihil aliud fecissent. Cursum: belli caesaris. Strata metu: inducā metu: quo ceterae urbes inducebant. Flagrantis: ardentis in oīa. Cunctis: urbibus. Vna: sursus massilia uincit mora. Quātū est: q̄tū est gloriosum. q. d. q̄ magnū & mīx. Quod fata tenent: tardant. fortuna. n. quae caesarem dominū terrarū orbis facere uolebat: potuit retardari. Perdit dies. sin. oppugnāda Massilia. Tunc oīa late: ad struendos aggeres & ad circūuallandā urbem oēs syluā cadūt. Robore. i. arboribus: hoc faciebat ne rueret agger. Ardet: ut cōiungat. Leuis terra: quia cū primū terra defoditur leuior est: sed euulsa deīde grauior fit: uel paulo ante effossa: ideo uidebat non densa. sed instabilis. Virgulta: q̄ innata erant terrae structurā non sinebant cōdenfari: ideo agger uidebatur instabilis. Cōpage. i. uallo. Latez: quia extrisecus uallū faciebat: & quū duceret utriq; uallū medius stringebat agger. Pressus ne. q̄ obrē uult stringere terrā: quia turres sup aggerē adificare uolebat: ne agger rueret: ut circūuallata fossa & terra cōdēfata stabiliior fieret. Lucus erat: nunc describit Lucū q̄ haud pcul ab urbe erat: incerto tamen dō cōsecratus: nā cū Lucus dicit d̄ fligiōe itelligimus. Obscurū aera connexis ramis: unū sequit ex altero quia a nullo caesus: ideo densus uidebatur. Summo tis solibus: quia illuc usq; radii solis penetrare non poterant: ideo opacitatem reddebat. Hunc: dicit hunc lucū non panes: nō syluanos deos syluarū habitasse: nō nymphas quae nemoribus praesse dicuntur. Panes: dii pastoz. Nymphae: dryades: quae syluas habitant: & hamadryades: quae cum quercubus simul nascuntur & pereunt. Secra bar. ritu. deum: quia nullus deus erat certus: sed colebatur mos deorū: Vnde dixit Barbara. Lustrata: purgata. Humanis cruoribus: quia ibi humanae uictimae immolabantur. Si qua fidē meruit: tamen si ignarus esset deus: cui lucus iste consecratus esset: tamen tanta apud homines reuerētia: immo etiā i stupore fuit: ut lucū hunc ipsi igre di pauerēt. Si qua fidē meruit: id est si credi posset q̄ religionē admirabant: pfecto id quoque dixerūt uolucres horruisse syluis illis insistere. Insistere: insisto alibi habet ēt accusatiuū. Virgi. Nulli fas casto scelera tū insistere limē. Lustris: cubilibus ferarū. Nec uetus: id est uetus quoq; horret illas syluas ifringere. Fulgura: non audent illas arbores ifringere. Nubibus attris: tetigit naturā fulminis nā ex nubib; collis fulmē erumpitur. Nō ullis auris: q̄ aurā. sūt causā ut arbores frōdescāt & flores emittāt: cū pp opacitatē radii solis nō igrediant. Suus horror: sua reuerētia iest arboribus. Tū plurima: ibi sunt fontes quoq; unda nigerrima similis ē umbrāe arborū: & tenebris luci simillima. Simulacra q; mae: sunt ēt simulacra deorū: nō fabrefacta: sed tantū māibus aggreftiū pdolara. Arte ca. nō artificiose sed rudi arte effecta. Extāt iformia trūcis: q̄ in ipis arboribus icisae sunt formae deorum. Situs: pro antiquitate ponitur: sed proprie situs est lanugo quaedam quae ex humore innascitur locis sole carētib;: sicut i cellis uinariis apparet & syluis. Facit: reddit. Pallor: unum ex reliquo sequitur q̄ robora putrida sunt: ideo pallent. Non sic metuunt: non usq; adeo iquit imagines deorū iam dudū tēplis dedicatae plus timoris afferūt q̄ alpa arborū facies. Vulgatis: celebratis iam pridē. Tantū terroribus addit: hoc ipsum magis timent: quia nesciūt quē deum timeant. Iam fama se. iam fama uulgata erat inq; q̄ auditi sunt mugitus ex cauernis terrae erūpentes: & taxos arbores: nūc quidem cadere: nunc iterum resurgere. Ferebat: dicebat. Cauernas: quia cōcussa terra ex cauernis mugitus quasi erūpere uidebat. Et. s. fama erat ardere syluam: neq; tamen comburi: q̄ ignis deorum facit. ut ardere aliqd uideatur: nec tamen comburitur: sicut Vir. dicit de Iulo in cuius uertice ignis erat: tamen de historia sumptum est: q̄ uidelicet in domo Tarquini priſci puer Ser. tullus de serua natus erat: q̄ nutriebat i domo regia: in cuius capitis uertice statim flamma supuēit: ut crines eius ardere uiderēt: tamē innoxia illa flāma fuit. Non ardentis: ut ardere uideretur nec combureret.

Iam satis hoc graiae memorandum: cōtingit urbi. Aeternūq; decus: quod nō impulsā nec ipso Strata metu: tenuit flagrantis in omnia belli Praecipitem cursum: raptisq; a caesare cunctis Vincitur una mora: q̄tum ē quod fata tenēt Quodq; uirū toti pperans imponere mūdo Hos perdit fortuna dies: tunc omnia late Procubūt nemora: & spoliātur robore syluā: Vt cum terra leuis mediā: uirgultaq; molē Suspendant: structa laterū compage ligatam Ardet humū pressus ne cedat turrib; agger. Lucus erat longo nunquam uiolatus ab auro Obscurum cingens connexis aera ramis Et gelidas alte summotis solibus umbras. Hunc non ruricolae panes: nemorūq; potētes Siluani: nymphae q; tenent. sed barbara ritu Sacra deum structae diris altaribus ara. Omnis & humanis lustrata cruoribus arbor. Siqua fidem meruit superos mirata uetustas: Illis & uolucres metuunt insistere ramis: Et lustris recubare ferarū. nec uentus in illas Incubuit syluas: excussa q; nubibus attris Fulgurat: nō ullis frondem praebentibus auris Arborib; suus horror in ē: tūc plurima nigris Fontibus ūda cadit: simulacra q; mcesta deorū Arte carent: caesi q; extrant informia truncis. Ipse situs: putri q; facit iam robore pallor. Attonitos: non uulgatis sacrata figuris Numina sic metuunt: tantum terrorib; addit Quos timeāt nō nosce deos: iā fama ferebat Saepē cauas motu terrae mugire cauernas. Et procumbentes iterum consurgere taxos. Et non ardentis fulgere incendia syluā:

PHARSALIAE

Roboraq; fama ferebat dracones esse q; complecterentur arbores: deinde subito cōfluere. Non illum: nō audent homines uenerari illos deos: q; nō audent cominus accedere: sed pcul abstinent. Pauet ipse sacerdos: immo ipse sacerdos: cuius curae lucus ille demandatus erat: nō audebat propius accedere. Cū phœbus i axe ē: nec medio die: nec media nocte audet ire. Medio axe. i. meridie. nā dicūt Laruas. i. imagies & spiritus & umbras in terras ueniētes hominibus plætunq; nocere: ita & media nocte umbras errare. i. mās: ideo dicit sacerdotem timere: cui demādata erat luci cura in ipso meridie. Dominū luci. i. ipsum deum: in cuius tutela lucus erat. Hanc iubet: causa cur luci huius religionem tā late descriperit poeta: hanc ē: ut ostēdat in Cæsare cōtemptū deorum: unde in partes Pompei Luca. inclinare uidetur: nunc dicit tametsi omnes gentes hunc lucum: ut pote religione ductæ ueneraretur: & ipsi milites Cæsaris horrerent tamē Cæsar detracta e māsibus militum securi: primus arbores icidere cœpit: ut exēplo eius milites moti idem facerēt. Nāq; uicina operi: quia cōmoda erat munitiōi quam circa urbem facere parabat. Inter nudatos: alii qdem montes nudati erant syluis & arboribus: sed sola sylua intacta erat & uiolata. Nudatos: spoliatos arboribus. Sed fortes tre. manus militibus qdē iussit incidere syluā Cæsaris. sed tamē militū māus q̄uis fortium nō sunt ausæ euertere syluam. Motiq; uerenda. m. i. metuebāt ne si icidere cœpissent arbores ab arboribus in sua ipso: rum corpora resiliēt secures. Implicitas magno: cæsar de māsibus militis rapuit securim & procerā quer cum incidere cœpit: & cum immisisset i arborem bipennem inquit: ne quis uestrum contra religionem timeat facere: hanc mihi culpam attribuire: qui prius hoc nefas sine terrore commiserim. Torpore: ne au derēt incidere arbores. Vibrare: mittere. Aeriā: proceram. Fecisse nefas. i. culpā mihi tribuite. Nō sublato pauore: quanuis uidissent milites Cæsarem bipenni icidere arborem illā: nondum tamē erant sine metu. Sed expensa: idest librata ira deorum & cæsaris: q; hinc cæsaris: ide deorum metuebāt iram: ideo incerti erant quid facerēt: tamē non sine metu inciderūt syluam. Syluaq; dodones. i. quercus. Dodōe sylua chaonia fuit in epiro: q̄ abundabat quercubus: in cuius ramis colūbæ insidentes responsa dabant: ideo p excellentiā dixit: syluaq; dodones. Aptior alnus: Nā ex alno arbore fiunt tabulæ qbus naues ædificantur.

Roboraq; amplexos circūfluxisse dracones.
Non illum cultu populi propiore frequētāt:
Sed cessere deis: medio cū phœbus i axe est.
Aut cælum nox atra tenet. pauet ipse sacerdos
Accessus: dominumq; timet deprēdere luci.
Hanc iubet immisso syluā procūbere ferro.
Nam uicina operi: belloq; intacta priore
Inter nudatos stabat densissima montes.
Sed fortes tremuere manus motiq; uerenda
Maiestate loci. si robora sacra ferirent
In sua credebant redituras mebra secures.
Implicitas magno cæsar torpore cohortes
Ut uidit: primus raptam librare bipennem
Ausus: & ætheream ferro proscidere quercū:
Effatur mersa uiolata in robora ferro:
Iam neq; uestrū dubitet subuertere syluam.
Credite me fecisse nefas: tunc paruit omnis
Imperiis non sublato secunda pauore
Turbas: sed expensa superiorum & cæsaris ira:
Procumbunt orni: nodosa impellitur illex:
Syluaq; dodones: & fluctibus aptior alnus:
Et non plæbios luctus testata cupressus:
Tūc primū posuere comas: & fronde carentes
Admisere diem: propulsaq; robore denso
Sustinuit se sylua cadens: gemuere uidentes
Gallorum populi: muris sed clausa iuuentus
Exultat. quis enim læsos impune putaret
Esse deos: seruat multos fortuna nocentes:
Et tantum miseris irasci numina possunt.
Utq; satis cæsi nemoris: quæ sita per agros
Plaustra ferunt: curuoq; soli cessantis aratro
Agricolæ raptis annum fleuere iuuentis.

sustinebat. Gemuere uidentes: cum id Galli uidissent gemitum dedere: neq; enim sine dolore id intueri poterant: ut quam syluam uenerati fuerant: eam nunc euertere uiderent. Oppidani Massilenses qui pro mœnibus steterāt: ut urbē ab oppugnatione hostiū defenderent: gauisi sunt: neq; enim dubitabant futurum: quin deorum numen læsum supplicia de hostibus sumeret: sed aliter inquit euenit atq; illi putauerunt: nam non omnibus numina irascuntur: sed miseris tantum. Videntes: scilicet arbores illius syluæ religiō: patrum iam diu seruare: euertere. Seruat multos: sed sefellunt opinionem eorum. quia non semper nocentes puniuntur: sed plærūq; seruantur. Miseris: iam non miser erat: Cæsar: sed felix: ideo nullam deorum iram sentire potuit. huic contraria est sententia Iuuenalis contemnere fulmina pauper creditur atq; deos diis ignoscentibus ipsis. Utq; satis: postquam satis arborū uisum est incisum: ex omni agro plaustra aduecta sunt: quibus arbores. uerentur: & agricolæ doluerūt: q; raptis iuuentis ab aratro agros colere nō poterant. Plaustra ferunt: ipas arbores. Fleuere annū agri: q; solum cessabat & steriles erāt agri: quia arari solum nequiuerat raptis iuuentis.

PHARSALIAE

Dux tamen: Cæsar quibus occupatus esset in obsidenda urbe Massiliensium: tamen postponere noluit bellum hispanum: quia obsidionem illam diuturni temporis futuram uidebat: ideo demandauit militibus suis oppugnationem urbis: & ipse in Hispaniam profectus est. Tamen: quanuis adeo perseveranter Cæsar insisteret in proposito oppugnandæ urbis. Ad moenia: quæ tam obstinate defenderent ab hostibus. Extremaque mundi: id est ad extremitates mundi id est hispaniam. est enim ephexegesis. Iussis bella geri. scilicet ducibus suis ut terre strebellum gereret Trebonius: Maritimum uero Decius Brutus. Stellatis: hi duces Trebonius & Decius: statim executi sunt iussa ducis: primum quidem inquit erigitur agger in caelum: nam significat altitudinem aggeris per hyperbolem: qui ad caelum usque erectus fuisset. Stellatis axibus: usque in caelum: nam axis polus appellatur.

Accipit: agger: quidem altissimus: & super aggerem duæ turres surgebāt. Aequantes moenia. id est quæ tantæ altitudinis erāt: quāta moenia urbis: ideo id fecerunt duces Cæsariā: ut ex his turribus tela in oppidanos immittere possent. Hæ: scilicet turres. Fixerunt. terram. n. r. id est humi non sunt fundatæ: sed subiectis rotis quocumque uellent impelli facile poterant. Sed per iter longum: id est in longum spacium & tractum uentæ sunt ignoratibus oppidanis. Latenti: id est occulta oppidanis cum tantum oppidani: cum uideret turres moueri crediderunt terremotum esse. Iuuētus. scilicet Massiliensis: quæ corda circūdiderat moenia & parata erat ad oppugnationem præ credidit erumpere uerum. Onus: scilicet turrium. Nutaret: concuteretur. Telluris inanes. c. s. causam ostendit terremotus: nam physici: quæ latent res causas uestigant: dixerunt hanc causam esse terremotus: ut cum uetus per cauernas ingressus fuerit in uiscera terre: & cum exire uoluerit non repto exitu terram impulsu suo erumpit: & ita terremotum efficit. Erumpere. se terra.

Inanes sinus. id est gremium uacuum terræ. Mirata muros stare: mirabantur ergo quod mouerentur turres: & sua moenia firma staret. Illinc tela: dicit ad quem effectum turres ædificatæ fuerit: tela. n. missa a ro. sunt in arcem massiliensium: sed maiore impetu a Massiliensibus tela in Romanorum torquebantur: quia non e moenibus tantum: sed etiam machinamentis saxa torquebāt. Ferro. id est ferratis telis. Vis: impetus. Telo turbine. id est impetu sumptum a uento impetuoso: nam quibuscumque machinis tanto impetu tela mittebantur: ut cum corpora militum pertransissent spacium aliquod procederent.

Rapta. id est raptim acta. Balistæ: tendunt rotas: & ualidi iuuenes rotas torqueunt: donec erectæ fuerint: super imponunt terræ rotas: quæ ualidis manibus reuolunt: deinde remittunt. Haud cōtēta latus: quia cum unius militis latus transiit non cadit: sed duorum uel trium militum latera transiit: & tamen etiam spacium aliquod ulterius progreditur. Relicta morte. id est relictis duobus uel tribus militibus mortuis. Per arma. id est per armata corpora. Superest cursus. id est postquam uulnerauit hostes: progreditur adhuc telum. At saxum: tota quidem lancea magnam faciebat stragem in exercitu Cæsaris sed saxa quæ mittebantur non minorem cladem faciebāt. Excutitur: emittitur.

Ictu uerberis. scilicet balistæ. Adiuta uetustas: quod saxum præ nimia uetustate abscissum uentus impulerat de uertice montis. Cuncta. substantia & occurrētia. Nec tantum: nec satis est saxum corpora oppressisse: nisi etiam ossa simul cum sanguine dissipet & discuriat. Ut tamen hostiles: dicit quod remedium adhibuerunt Romani aduersus turbinem tormentorum quæ mittebantur ab hostibus: dicit illos fecisse testudinem: est autem testudo scutorum cum scutis innoxio: quæ capitibus superimponunt: ad similitudinem animalis: quod animal testudo testum est: his tegebantur milites ut moenibus inuicui succederent: deinde cum successissent tela nocere non poterant: nisi eminus missa fuissent: succedentibus igitur Romanis ad moenia Massilienses tela longius mittebant: & milites cæsarianos perungere non poterāt. Tamē: quāuis tanta strages fieret in exercitu Cæsariano. Virtus testæ. scilicet testudine. Armisque innexa: testudinis diffinitio. Arma: dicuntur quæ armos tegant. Umbo extensus: declarat quod dixit arma innexa armis: ne alia arma intelligamus quæ scutum. Umbo: est scuti umbilicus. id est tumor. Quæ prius ex longinquo: quia nisi spacium interpositum fuerit iter tela quæ torquebatur: ad quod tela perueniunt: nihil nocere poterunt. Nec gratis: quia occorrebat illud cur non flectebant tela massilienses in ipsos Romanos quæ successerant moenibus: dicit non poterant quia tormenta tam graua sunt: ut ubi semel posita sunt: non facile possint torri ordo est: haud facilis labor est mutare modum tormenti parati ad bella longinqua: nec facilis labor est gratis. id est Massiliensibus flectere iactum.

Dux tamē impaciēs hæsurus ad moenia martis
Versus ad hispanas acies extremaque mundi
Iussit bella geri: stellatis axibus agger
Erigitur: geminasque æquantes moenia turres
Accipit: hæ nullo fixerunt robore terram.
Sed per iter longum causa repere latēti.
Cum tantum mutaret onus telluris inanes
Concussisse sinus: quærētem erumpere uetum
Credidit: & muros mirata est stare iuuetus.
Illinc tela cadunt excelsas urbis in arces:
Sed maior graio romana in corpora ferro
Vis inerat. nec enim solis excussa lacertis
Lanceas: sed telo balistæ turbine rapta
Haud unum cōtēta latus transire quiescit:
Sed pandēs perque arma uiam perque ossa relicta
Morte fugit. superat caelo post uulnera cursus.
At saxum quoties ingenti uerberis ictu
Excutitur. qualis rupes quæ a uertice montis
Abscidit impulsu uetorum adiuta uetustas
Fragit cuncta ruēs: nec tantum corpora pressa
Exanimat: totos cum sanguine dissipat artus.
Ut tamē hostiles de sa testudine muros
Tecta subit uirtus: armisque innexa priores
Arma ferunt: galeaque extensus protegit umbo
Quæ prius ex longo nocuerunt missa recessu
Iam post terga cadunt: nec grauis flectere iactum

LIBER .III.

Haud facilis labor: quia fundant in mœnibus tormēta. Missa. i. Ro. Parati tor. paratum quidem erat tor-
mentū lōgius tela mittere: nō autē ppius uulnerare. Sed pōn. postq̃ massiliēses tormentis non ualuerūt cōuo-
luere tela mœnibus saxa euoluere cœpunt in Ro. Solo pondere: quia adeo ponderosa illa saxa erat: ut sine īpul-
su tormētoz ingentem stragē facere possent. Dum fuit armorū series: nūc dicit dum scutoz cōnexio stetit:
tela omnia innocua discesserūt: non aliter quā grando tecta pcutere solet. Armorz series: idest testudo. In-
nocua grādine. i. non nocenti: quia grando tecta pcutit sed pculsis tectis nihil nocet. At postquam: sed ubi ci-

Haud facilis labor est lōginqua ad tela parari
Tormenti mutare modum. sed pondere solo
Contenti nudis euoluunt saxa lacertis.
Dum fuit armorū series: ut grandine tecta
Innocua percussa sonant: sic omnia tela.
Respuit. at postq̃ uirtus incensa uirorum
Perpetuam rupit defesso milite cratem:
Singula continuis cefferunt ictibus arma.
Tunc adoperta leui procedit uinia terra
Sub cuius pluteis & tecta fronte latentes
Moliri nunc ima parant: & uertere ferro
Mœnia: nunc aries suspenso fortior ictu
Incussus densi compagem soluere muri
Tentat: & impositis imum subducere saxis
Sed sup & flammis & magnæ fragmīe molis
Et sudibus crebris & adustri roboris ictu
Percussæ cedunt tures: frustra q̃ labore
Exhausto fessus repetit tentoria miles.
Summa fuit graiis starent ut mœnia uoti:
Vltro acies inferre parant: armisq̃ coruscis
Nocturni texere faces: audaxq̃ iuuentus
Erūpit: non hasta uiris non lætifer arcus:
Telum flamma fuit: rapiensq̃ incēdia uentus
Per romana tulit celeri munimina cursu.
Nec quamuis uiridi luctetur robore lentas
Ignis agit uires: ræda sed raptus ab omni
Consequitur nigri spaciōsa uolumina fumi.
Nec solum syluas sed saxa ingentia soluit
Et crudæ putri fluxerunt puluere cautes
Procubuit: maiorq̃ iacens apparuit agger.
Spes uictis telluris abit: placuitq̃ profundo
Fortunam tentare mari. non robore picto
Ornatas decuit fulgens tutela carinas:
Sed rudis: & qualis procūbit mōtibus arbor
Conferitur stabilis naualibus area bellis.

tes Cæsariāi oppugnatione terrestri: spē omnē deposuerūt: posse mœnia oppugnare. Spes tellus. i. spes pugnae
terrestis. Placuitq̃: quādo terrestis pugna nō pcesserat statuerūt tentare pugna naualē. Nō robore picto:
dicit nō fuisse naues fabrefactas sed pro tempore celeriter extructas. Tutela fulgens: quia non erat pictus in
puppe deus i cuius tutela eēt: ut pistrix: neptūnus: cētaurus: nā ut testat Virg. naues denominabāt a tutela dei:
q̃ in illis pictus erat. Rudis: nō elaborata. Cōserit: paginat ad naues. app. Aerea: quia nō uidebat naui pōde-
re suo moueri: sed fixa planiciē ostendebat: in qua milites tanquā i area stātes pugnaret. Et iam turrigerā: lā-
ingr prætoria naui bruti præcesserat: nā Brutus classis præfectus erat: Trebōius dux erat pedestris exercitus.

ues Massilienses grauitate saxoz & genegz omniū te-
lis testudinē soluerūt: tūc uulnerare cœpunt: q̃ antea
tecti fuerāt. Defesso milite: quia sub scutis tecti stātes
milites defessi sunt: ut diutius sustinere nō possēt cū
tela grauius mitterent. Perpetuā. i. cōtinuam. Cra-
tem: appellauit testudinem. Singula: sepata & disso-
luta abiciebant: cum antea cōiuncta resisterēt. Tūc
adopata: discussa crate: Succesit uinea: est autē uinea
dicta a similitudine uineæ: q̃ ab agricolis ab una parte
tēdit: & sub hac uinea tecti milites ad mœnia pcesse-
runt: & posito ariete mœnia cōcutere tētāt. Terra le-
ui: nō ualde crassa. Procedit: ad mœnia. Pluteis: plu-
tei dicunt tabulæ: quibus aliqd psepit: sed proprie sunt
crates crudo corio tectæ sub quibus latentes milites
opus faciebāt. Cuius: uineæ quæ tecta erat cratibus.
Frōte: prima parte. Moliri: pro demoliri. i. destrue-
re fundamenta muri. Nunc aries: aries tigillum gra-
uissimi ponderis est in cuius extremitate erat ferreū
caput arietis: quod quibuscūq̃ machinis retroactum:
mox ingētī impetu in murum ita immittebatur ut
omnia scinderet & perrumpet & dictus est aries a si-
militudine animalis impetum faciētis. Suspenso: quia
suspēdit machinis & funibus. Incussus: a militibus.
Soluere: p dissoluere. Imum subducere: idest saxo
q̃ erat i fundo remoto postea sternere cætera. Sed
sup: sed ipis oppidanis qui tela grauiissima mittebant
oē tegmē cessit: & dissoluta ē uinea: sicut & testudo:
unde milites nudati tegmīe i castra redire coacti sūt.

Sup: idest desuper. Flammis: quia flammæ con-
ciebāt in uineā. Sudibus: præcutis palis & obustis.
Virgilius. Sudibusue præustis. Summa uoti fuit: quia
antea optabant tantummodo pro uoto ut mœnibus
se tutos continerent: nunc audēt in hostem prorumpere.
Nocturni: idest ipi tempore noctis. Faces texe-
re: nam faces sub armis gestabant quibus omnia opa
Romanorū incenderunt. Erumpit: uidelicet e mœ-
nibus. Non hasta: non tela consueta Massilienses ge-
stabant sed flammæ. Incēdia: quia igne i munitiōes
cæsaris iacto uentus spirare cœpat: cuius flamma in-
censa sunt fere omnia. Munimina. i. per romanam
munitionem. Nec quis: & tanta uis tedarum fuit: ut
quis uiridis materia esset: tamen igne statim correpta
sit. Ignis non tardas uires agit: qui nō tarde cōburit.

Robore: ligno uiridi paulo ante cæso. Cōsequit. i.
adæquat. Nigri fumi: quia uiridis materia: ideo fu-
mus exalabat. Fluxerūt: labefactæ sūt. Putri. i. solu-
bili. Procubuit: agger ustus cecidit: & maior apparu-
it q̃ ate cū erectus erat. Spes uictis: postq̃ uicti sūt mili-

PHARSALIAE

Turrigerā, i. excelsam: significauit illius prætorii nauē. Fluctus, r. q. rhodanus flu. galliæ iuxta massiliā urbem decurrit: & mari tyrrheno miscet. Stoechades: stoechades insulæ tres sunt: digna quidē satis amplitudine: sed duæ perexiguæ: eas exercent Massilienses opere rustico. Strabo, insulæ sunt sic dictæ q. in ordine sūt positæ: nam στυχάδων per ordinem incedere significat. Nec non: sicuti summa ui classē temperauerāt romani: itidem Massilienses effecerant: qui non solū iuuenes sed senes & impuberes armarunt. Accepit: non solum classis: quæ in undis erat uiros accepit: sed etiā quæ sita sunt naues uetustæ & prioribus bellis cōquassatæ. Emeritas alnos: naues nimia uetustate dimissas. Translatio a militibus senioribus qui emeriti dicuntur: cum debita stipendia peregerunt. Nauilibus: de est de. Vt matutinos: hic poeta describit quomodo naues utrinque instructæ fuerint: & altera i alteram uehi coepit: ex quo tunc clamor undiq. sublatus ē & magno impetu cōcurrere coeperunt. Fregit radios: quia radii percutientes undam franguntur. Liber, i. serenus. Posito: idest quiescente sic. Virgilius. Quum uenti posuere. Austris tenentibus pacem: quia neque a Septentrione: neque a Meridie uenti flabant. Seruatū bello: ut uideri posset ad id paccatum mare: ut inter se concurrerent classēs. Ab omni statione: Romani a sua: Massilienses a sua portus: ubi semper naues tutæ permanent. Statio uero locus ē ubi naues ad tempus tempestate se recipiūt. Paribus: idest pariter motis. Tōsis: remis Tonlæ remi dicunt a tondendo mari, i. a decutiēdis fluctibus. Virgilius. In lenio luctant marmos tōsæ. Tremuere: de scribit motum nauis: quæ quasi tremere uidef: cum impellitur a remis. Crebra uerba, s. remor. Conuellūt: e portu commouēt. Cornua: nunc dicit quomodo classē suam Romani instruxerint: nam ualidissimis arboribus militum Romanorū firmata erāt cornua aciei: siue terrestres: siue maritima pugna eēt. Struebant acies in modum cornu ad similitudinē lunæ nondum plenæ. Cornua ro. classis, s. i medio posita. Triremes: quæ tres ordines remorum habent. Quasq. quater, i. quatriremes. Extructi remigis: i. ordie positi. Et plures pinus: etiā ququeremes. Cixere: circūdedere. Apto patenti. Oppositū: ut exciperet impetū hostilē: si q. alicunde ipetus fieret. Liburnæ: sed in medio in modū cornu liburnæ naues positæ erant de qbus Hora. libis liburnis inter alta nauū. Lunata classe: q. i modū lunæ semiplenæ erāt. Recedunt, i. medio aciei sinū faciūt: si, n. classis recta stetit: cornua: nō fuisset aciei: sed cū dicat in utroq. cornu multas naues circūdatas fuisse a triremibus: dicit i medio fuisse liburnas. Liburnæ: autē sunt naues a liburnis populis qui adiacēt adriatico mari. Vnum ergo sequitur ex reliquo: quia retro cedunt: ideo classē faciunt in lunæ modum. Geminio ordine: quia biremes erant. Prætorii puppis: sexiremis erat. nam tabernaculū i terra uel in puppe prætorii dicebat & magistratus ille poterat imponere nomina tabernaculo: Vnde imperatores qui reliquos dignitate antecederant pretotes appellabantur quasi prætores q. prærent. Agitur: impelli. Verberibus senis: idest cum sex ordinibus remorum. Summis remis: idest altis quia ultimi remi & altiores sunt & longiores. Vt tantum: Nunc clamor inquit emissus est ingens utrinque: ut etiā suo clamore strepitum remorum ac maris occuparent. Tantum medii maris: idest tantum spacium fuit maris in medio utriusque classis. Semel: uno impetu remorum. Præmitur: occultatur. Nec ullæ tubæ: non modo strepitus remorum: sed nec tubarum audiri poterat. Tunc cerula: tunc uero exorto clamore q. maximo potuerunt: utrinque naues impulerunt: ut rostra rostris colliderentur. Cerula: Scilicet maria: nam Ceruleus color maris est: a græco dictum κερταύλα. cornu significat: qui cornu colorem habet mare. Atque in trāstra cadunt: significat tanto impetu concurrisse: ut cum remos traherent: simul pectora pulsarent & in transra caderent. Vt primum rostris: postquā rostra rostris impulsæ sunt reperiussæ impetu suo regressæ sunt. Rediere: quia cum naues retrocesserunt.

Et iam turrigeram bruti comitata carinam
Venerat in fluctus rhodani de gurgite classis
Stoechados arua tenens: necnō & graia iuue.
Omne suū fatis uoluit cōmittere robur. tus
Grandæuosq. senes mixtis armauit ephœbis.
Accepit non sola uiros quæ stabat in undis
Classis: & emeritas repetunt naualib. alnos
Vt matutinos spargens sup æquora phœbus
Fregit aquis radios: & liber nubibus æther:
Et posito borea pacemq. tenentibus austris
Seruatū bello iacuit mare: mouit ab omni
Quisq. suam statione ratē: paribusq. lacertis
Cæsaris hinc puppes: hic graio remige classis
Tollitur. impulsæ tonlis tremuere carinæ.
Crebraq. sublimes cōuellūt uerba puppes.
Cornua romanæ classis ualidæq. triremes
Quasq. quater surgēs extructi remigis ordo
Cōmouet: & plures quæ mergūt æquora pi.
Multiplices cixere rates: hoc robur apto nus.
Oppositum pelago: lunata classe recedunt
Ordine contentæ gemino creuisse liburnæ.
Cælsior at conctis bruti prætorii puppis
Verberibus senis agitur: molemq. profundo
Inuehit: & summis longe petit æquora remis.
Vt tantum medii fuerat maris: utraq. classis
Quod semel excussis posset trāscurrere tōsis:
Innumeræ uasto miscentur in ætheri uoces
Remorumq. sonus præmit clamore: nec ullæ
Audiri potuere tubæ: tunc cærulea uerrunt.
Atq. i trāstra cadunt: & remis pectora pulsāt.
Vt primum rostris crepuerunt obuia rostra:
In pupim rediere rates: emissæque tela

LIBER .III.

Aera texerūt: tantus telog: numerus fuit: ut quasi solē tegerent. Pontū uas. nauibus: sed telis tectus erat. Iā diductis pro. i. utriq. i. diuersas ptes ductis: id faciebāt: ne ipsi circūuenirēt ab hostibus: sed ipsi hostes circūuenirēt. Diuersaq. ra. q. i. Massiliēses a ro. & ecōuerso recepti sunt. Laxata clas. i. cornu facto. Ut quor. tiēs: p. similitudinē ostēdit quomō iter se naues commixtæ fuerit: quēadmodū inquit sæpe euenit: q. diuer sis flantibus uētis fluctus maris ipellitur aut repelit a uētis iter se certatibus eodē mō ipellebant & repellebā tur aliæ naues ab aliis. Ordo ē: sic æquor repellit. Zephyrus: ab occidēte Eurūs: ab oriēte spirat: iō contrarii sūt. Abeūt flu. undæ recedūt impulsæ ab alio uēto.

Aera texerunt: uacuumq. cadentia pontum.
Et iam diductis extendunt cornua proris:
Diuersaq. rates laxata classe receptæ.
Ut quotiens æstus zephyris eurisq. repugnat
Huc abeūt fluctus: illuc mare: sic ubi puppes
Sulcato uarios duxerunt gurgite tractus
Quod tulit illa ratis remis: hæc ftulit æquor.
Sed graiis habiles pugnamq. capefcere pinus
Et tentare fugam: nec longo frangere gyro
Cursum: nec tarde flectenti cedere clauo.
At romana ratis stabilem præbere carinam
Certior: & similem terræ bellantibus usum.
Tunc in signifera residenti puppe magistro
Brutus ait: paterisne acies errare profundo?
Artibus & certas palagi: iam confere bellum.
Phocaicis medias rostris oppone carinas.
Paruit: obliquas & præbuit hostibus alnos.
Tunc quæcunq. ratis tentauit robora bruti:
Ictu uicta suo: percussa & capta cohæsit.
Ast alias manicæq. ligant teretesq. cathenæ:
Seq. tenēt remis. tecto stetit æquore bellum.
Iam non excussis torquētur tela lacertis.
Nec longinqua cadūt iaculato uulnera ferro.
Miscenturq. manus: nauali plurima bello
Ensis agit: stat quisq. suæ de robore puppis
Pronus in aduersos ictus: multiq. perempti
In ratibus cecidere suis: cruor altus in undis
Spumat: & obducti cōcreto sanguine fluctus:
Et quas immissi traxerunt uincula ferri:
Has phibent iūgi cōserta cadauera puppes:
Semianimes alii uastum subiere profundum:
Hauferuntq. suo permixtum sanguine pōtū:
Hi luctātem animam lēta cū morte trahētes
Fractarum subita ratiū periēre ruina.
Irrita tela suas peragunt in gurgite cædes:
Et quodcunq. cadit frustrato pōdere ferrum
Exceptum mediis inuenit uulnus in undis.

dū natarēt: & resistētē aiam retinerēt: subito ruina nauī i eos euerfa obruebant. Trahētes: trahere aiam ē cū labore respirare. Luctantē: q. aia cū morte certabat: ne exiret. Irrita tela: & tela quæ primo ictu uana erant: cadentia ipso ictu uulnerabant: quia tot erant cadauera semimortua in mari natantia: ut uana cadere non possent. Exceptum: a corpore natantis. Inuenit uulnus: nam uulnus qd nō iuenerat i nauibus iuenit i mari.

Tractus: spacia. Sulcato gur. q. i. sulci modū nauis mare diuidit cū ipellit. Tulit. s. i. classem Massiliensium. Hæc æquor repulit: quia æquor impulsū a Massiliēsis repulit ad ro. Sed graiis: diuersæ erāt naues hostium: quia Massiliēses habebant naues le ues & agiles: ut quocunq. uellent impellerēt eas: At uero Ro. naues habebant: quæ rudes ædificatæ fuerāt: & paulo ante in syluis cæstæ. Pinus habiles. i. na ues pineæ: posuit materiā pro forma. Lacescere. i. ap tæ ad lacescendā pugnā hostiū. Tentare fugā: quia cū parassent ro. classem & quacunq. excurrere cœpissent: ubi se nō posse resistere Massiliēses intelligerent statim refugiebāt. Cursum: nauis si pōderosa fuerit: nō facile flecti pōt i gyge: sed nauis agilis: si i medio cursu fuerit facile cōuertit. Gyro. i. circūuolutiōe. Nec tarde: imo cito: q. a simul atq. pssisset gubernator clauū: uel dextrorsū: uel sinistrorsū statim sentiebāt. Certior: firmior. Carinā stabilē: q. naues ro. graues erāt iō stabiles. Bellantibus usū: q. nō aliter pugnabat q. si i terra fuisset. Tūc i signi. massiliēsiū naues agiles ad pugnā eē dixit & iō naues ro. facile iuādēbāt: Brutus igitur in p̄toria nauī residētē magist. alloquēs: & patens iquit h. tes artibus suis ut nos icludāt & mare i potestate sua teneāt: qd nō opponis nauē nostrā hostiū nauibus ut illas excipiat: & exceptas p̄fundo mari imergant? Signifera: prætotia. Artibus: q. nos artibus pelagi icludūt. Cōfere bellū. i. pugnam misce. Oppone carinas: idest transuersas naues oppo ne rostris massiliensium. Tunc quæ: tūc ubi naues op positæ sunt e transuerso: naues massiliensium adēpta ludendi occasione ro. nauīū robora percutientes nō poterant uim ro. nauīū sustinere sed in seipsas redeū tes harpagonibus capiebant. Percussa: dū pcutiunt percutiuntur: nam si quippiam paruum percutit ali quid maius: ictu proprio lædit. Cohæsit: q. fugere nō poterat. At alias: deinde nauibus suis manus fer reas in naues hostiū proiciebant: quæ cathenis alli gata & manicis retinebāt: ut q. i terra cōtinēti siste rēt. Manicæ: uincula manuū: sed itelligit harpago nas. Seq. te. re. cū remis ne possent se i aliquā pte tra hi. Stetit æquo. bellū firmatū ē tā q. si i terra pugna ret. Iā nō: iō q. cōstiterāt naues nō hostes tela emit tebāt. a longe: sed cominus gladiis pugnabāt. Excus sis: uibratis. Stat: stabilis manet. Pronus: obliquus in iferendo ictus aduersos. Obducti: circumdati: q. maris uortices & fluctus uidebāt sanguinei. Et q. s. dicit tot iā cadauera cecidiisse e puppibus q. non sine bāt naues cōiūgi: quis cathenis retinerēt. Cōserta ca da. iter duas naues cōdēlata. Hauferūt pōtū. i. bibe rūt maris undā suo sāguie pmixtā. Hi luctantē: alii

PHAR SALIAE

Phocaicis ro. post generalem pugna: ad specialē Luca. descendit: dicens quomō singuli pugnabāt: & loquitur de rate quadā. ro. quā circumdederāt Massiliēses. Robore diducto: dicit ro. nauē circumdatā fuisse a Massiliēsiū nauibus: illius milites bifariā diuisi defēdebāt utrūq; latus: in medio erat Tagus q; pugnabat: a tergo tella mittebāt: & eodē tpe duobus telis pectus & tergū percussū ē: i dubio at erat i quā pēcaderet sanguis: tandē emissus sanguis loca uulneris docuit. Robore diducto. i. diuisis militibus. robur posuit pro milibus fortibus. Aequo Marte: quia quot erant in uno latere: tot in altero. Cuius: nauis romanæ. Tagus: roma. miles.

Grauiū amplustre. i. gubernaculū græcæ nauis manibus cepit. Incertus: an pectore: an a tergo sāguis erūpet. Diuisitq; an. i. duas ptes: qā sāguis dicif eē se des animæ. Dirigit huc pup. ad hāc nauē ubi tagus uulneratus ceciderat telō puenit: hic erat pitissimus nauigandi: ut nullus magis tpa tēpestatis & serenitatis futuræ cognosceret. Miseriā uuo uerbo habitū futuræ rei significauit. Turbate: dū turbare: picipiū p picipio. i. turbato. Nec lux est no. nemo erat nauta: q; magis cognosceret futurā serenitatē aut tēpestatē. Seu phœbū. i. a signis solis cognoscebat: & lunæ. Lux crasti. i. qualitas tēporis futuri. Componere carbasa uen. i. parare uela uentis: siue secundis: siue aduersis. Hic latia: is inquit telon rostro nauem ro. ifregerat: & eā ictu dissoluerat: sed telum ifixum ad pectus ē: & cū fugere uellet: moriēs nauē i pte aliā uoluit. Latia alni. i. nauis ro. arborē pro materia posuit. Pila: sed cū iam uictor exultaret ecce telum immissum pectus illius transfiliuit. Pila: tela proprie romana. Auertit ratem: qā accepto uulnere nauē auertit iam moriēs telon. Dū cupit in sociā: alter Gyareus in nauē Telonis transire uoluit: sed dū toto corpore rectus i illa nauī staret: ecce telū immissū illa eius trafixit. Gyareus: nomē Massiliēsis. Cupit: ut pote successurus ministerio gubernādæ nauis: occiso iā telone. Suspensa: quia toto corpore rectus erat. Pependit: ex rate. Stāt gemini fra. nūc dēscribit pugna duorum gemellorum: qui adeo inter se similes erant: ut a parentibus non discernentur: sed alterum roma. miles occidit: alter relictus semp parentibus amissifratris memoriā rēpresentabat: sed quō petierit non sine strage ro. patet: qā anteq; periret romanā nauē submersit. Hic miror quō Luca. quī poeta sit: historiā puerat: nō. n. græci nauē romanā imerserūt: imo ut ē apud Valeriū. Plutarchū: & Suetoniū: hic fuit miles cæsaris: dicit. n. Vale. ne Atiliū pterire possumus: qui cū miles decimæ legionis esset & p cæsarīs partibus pugnaret: amissa dextra: quā i puppē Massiliēsiū iniecerat: leua puppim apprehendit: nec prius dimicare destitit q; captā nauē profundo mari immergeret. miles ergo Cæsarīs fuit: sed excusari potest Lucanus: quia poeta: & qā studiosus partium Pōpeiū hanc gloriam Massiliēsis tradidit. Variis fatis. i. fortunis: quia altege morte amissit. Discreuit. m. s. u. qā ante adeo simillimi erāt: ut discerni non possent. Sublato erro. qā uno tācūmō supstite iā errare nō poterāt i discernēdis fratribus. Aeternis cām la. sed supstes ille æternū dolorē seruauit parentibus. Quorū alter. i. unus: nūc dicit quō occisus fuerit alter. Obliquo pectore: exprefit nauigantis gestū. Ictus: Ro. militis. Hæsit: nauī ro. Dirigit: uidelicet cōtractis neruis. Creuit i aduersis uirtus: amputata dextra: leua cōprehenderat nauē: qua amputata se superiniecit q; maxia ui potuit i nauē romanā: nec prius dimicare destitit q; nauē profundo immergeret: ut antedictū: nō Massiliēsis fuit sed Atilius dēcimæ legiōis pfectus pro cæsarīs parte pugnās. De hoc ita iqt Plutarchus. Atilius ex cæsarīs cōmilitiōibus nauali plio apd Massiliā hostilē igressus puppi abscissa ei dextra gladio: umbonē sinistra retinuit: eo usq; uultibus hostes obterēs: ut pstratis oibus nauē uictor occupauerit. Creuit ui. q; maiore iracūdia cōtra hostes p: citus ē amissā manu: ē. n. ita q; si eos fortitudinis: nā sicut cotæ ferrum acuitur: ita uirtus ita acuitur: unde academici disputātes multas hominibus cōmōtiones datas: iracūdiā ipsā quasi cotē fortitudinis eē dixerunt.

Phocaicis romana ratis uallata carinis
Robore diducto dextrum leuumq; tuetur
Aequo Marte latus: cuius dū pugnat ab alta
Puppe ragus: grauiq; audax aplustre retēat
Terga simul pariter missis & pectora telis
Transigitur: medio concurret pectore ferrum:
Et stetit incertus fluere quo uulnere sanguis
Dōec utraq; simul largo cruor expulit hastas
Diuisitq; animam: sparsit in uulnere lectum.
Dirigit huc puppē miseri quoq; dextra telois:
Qua nullam melius pelago turbante carinæ
Audiuere manum: nec lux est notior ulli
Crastina: sed phœbū uideat seu cornua lunæ:
Semper uenturis componere carbasa uentis.
Hic latia rostro compagem ruperat alni
Pila sed in medium uenere trem tia pectus:
Auertitq; ratem morientis dextra magistri.
Dū cupit i sociam gyareus erūpere puppem
Excipit immisum suspensa per ilia ferrum:
Affixusq; rati telo retinente pependit.
Stant gemini fratres fecundæ gloria matris
Quos eadem uariis genuerunt uiscera fatis
Discreuit mors sæua uiros: unumq; relictum
Agnorunt miseri sublato errore parentes:
Aeternis causam lachymis tenet ille dolorem
Semp: & amissum fratrem lugentibus offert.
Quorū alter mixtis obliquo pectore remis
Ausus romanæ graia de puppe carinæ
Iniectare manu. sed eam grauis insup ictus
Amputat. illa tamē nixu quo præderat hæsit
Dirigitq; tenens strictis immortalia neruis:
Creuit in aduersis uirtus: plus nobilis iræ

LIBER .III.

Truncus: idest amissa manu truncum dixit militem. Dextram: quæ pendebat de naue hostili. Lacerto: demissus ē gladius a romauo q lacertū amputauit. Iā clypeo: & q̄q̄ utraq̄ manu priuatus esset: ille nihilominus instabat: ut puppē pderet hostilē. Clypeo: i. amissa sinistra qua clypeus tenet. Telis: i. amissa dextra. Nō cō. nō ppea a pugna defecit. Expositus: extra positus: ut se obiceret telis hostiū. Arma: scutū fratris. Confixus cui. quīs telis hostiū transfixus esset: tamen p̄stabat ī proposito: ut nō inultus caderet. Emerita morte. p̄fecta quia corpore excipiebat tela: quæ mittabāt ī alios: iō a morte suos: corpore suo defendebat. Emerita: translatio a militibus: q̄ emeriti dicunt: cū debita stipendia p̄fecerūt. Tū uulnere multo: postq̄ iā toto corpore cæsus stare non poterat diutius: collegit uires sanguine suo: & se saltu deiecit in nauē romanā: q̄ cū grauata esset cadauere: & sanguine repleta: in latus pendere coepit & submersa est: sed peruertit historiā.

Truncus habet: fortiq̄ instaurat prælia læua:
Rapturusq̄ suam p̄cumbit ī æquore dextrā:
Hæc quoq̄ cū toto manus ē abscissa lacerto.
Iam clypeo telisq̄ carens non cōditus ima
Puppe: sed expositus fraternaq̄ pectore nudo
Arma tegens: crebra confixus cuspidē perstat
Telaq̄ multorum læto casura suorum
Emerita iam morte tenet: tum uulnere multo
Effugientem animam lassos collegit in artus:
Membraq̄ contēdit toto quæcunq̄ manebāt
Sanguine: & hostilem defectis robore mēbris
Insiluit solo nociturus pondere puppim.
Strage uirum cumulata ratis: multoq̄ cruore
Plena p̄bliquum crebros latus accipit ictus.
At postq̄ ruptis pelagus compagibus hausit
Ad summos repleta foros: descendit ī undas.
Vicinum inuoluens contorto uertice pōtū:
Aequora discedunt merfa diducta carina:
Inq̄ locum puppis cecidit mare: multa q̄ pōto
Præbuit illa dies uarii miracula fati.
Ferrea dū puppi rapidos manus inserit uncōs
Affixit lycidam: merfus foret ille p̄fundo:
Sed phibent socii: suspensaq̄ crura retentāt.
Scinditur auulsus: nec sic ut uulnere sanguis
Emicuit lentus ruptis cadit undiq̄ uenis.
Discurfusq̄ animæ diuersa ī membra meātis
Interceptus aquis: nullius uita pempti
Est tanta demissa uia: pars ultima trunci
Tradidit ī lætum uacuos uitalibus artus
At tumi dus qua pulmo iacet: q̄ uiscera feruēt
Hæserunt ibi fata diu: luctataq̄ multum
Hac cum parte uiri uix omnia mēbra tulerūt:
Dum nimiū pugnax unius turba carinæ
Incumbit p̄no lateri: uacuaq̄ reliquit
Qua caret hoste ratē cōgesto pōdere puppis
Versa caua textit pelagus nautasq̄ carina.
Brachia nec licuit uasto iactare p̄fundo:

latere naus cūstiterēt: usq̄ adeo nauē ab illo latere opp̄sserūt ut ea euerterēt & ipsi cū nauē obruerent. Puppis uer. nā q̄ ī nauē erāt latere sinistro relicto ī dext. uenerūt: ubi aduersus hostes pugnabāt. Nimiū pu. i. u. que in perniciem suam. Lateri: scilicet unde pugnabant aduersus hostes. Caua: concaua: & casus ablatiui: & in modum uasis euerfa est. Brachia: quia tecti erant ideo non potuerūt explicare se e nauis: ut nātes euaderēt.

Effugiētē: expirantem. Lassos: scilicet sanguine effuso. Contēdit: intendit. Defectis: exhaustis sanguine. Solo pondere: quia manibus nocere non poterat. Strage uirū: nūc dicit quomō merfit nauē. Accipit ictus. i. fluctuū maris q̄ qua parte insiluerat hic masiliēsis ea parte latus nauis inclinabat: & fluctu maris pulsabatur. Hausit: accepit. Ruptis. i. nimio pondere. Ad summos foros: ad summa tabulata nauis. Descendit in undas: modum nauis p̄eūtis & mergentis exposuit: quia submersa nauis pontum inuoluit: in uorticis modum. Merfa: dum mergitur carina. Diducta: in duas partes separata: quia diuidūtur maria cum aliquid mergitur. Inque locum: sed nauis obruta mare occupauit locum suum. Varii fati: quia descripsit uaria genera mortis. Ferrea dum pup. nūc etiā describit quæ de nouo superuenere: & quo alii genere mortis pierūt & unius casum describit q̄ quū ī undas maris p̄ceps casurus esset: cruribus retentus ē a suis: sed cū ab altera parte distrahit: merfus crepuit & sanguis una simul oīs effusus ē. Ferrea: nā manicis ferreis: aduersas naues quasi irretitas tenēt: ne e manibus euadāt: cum igitur manū ferreā iniecerunt: ut nauem comprahenderent: comprahenderunt lycidā quēdam: & manus cum retraheret: hūc ī undas traxissent: nisi socii eū cruribus retinissent: dicit ergo dū illæ trahunt: & illi retinēt merfus disruptus est. Ordo ē. Manus ferrea: quæ iniecta erat nō ut raperet Lycidam sed comprehenderet nauē. Dū ille. dū iacit ut puppē cōprahēdat. Nec si cut: nec sanguis iqt effusus est: sicut e uulnere a quo se sim egreditur: sed uno eodēq̄ tempore est. Nullius uita: nullus unq̄ inqt mortuus est: qui tā lato meatu uitam apperiret. Tanta: tam lata. Pars ultima: pars inferior ab umblico mortua erat: sed superior ubi uitalia erant: ut pulmo & cor: diu cum morte luctata est. Trunci: pro truncata. Vacuos art. i. mēbra carentia uitalibus. Pulmo tu. quia aerem reciprocum recipit: & remittit sed cum aerē recipit inflatur. Feruent: idest palpitant circa p̄cordia. Hæserūt: morata sunt. Fata: idest mors. Vix membra tulerūt: quia ægre oīa mēbra extincta sunt: ubi uitalia erant. Dū nimiū: aliud genus mortis scribit: nō unius qdē sed uniuersorū q̄ ī nauē constiterant dum inquit una naue acius pugnāt: & oēs ad eā partē tātūmō se receperūt ubi pugna erat: fecerūt ut cū itēti ad pugna ī uno

LIBER .III.

Clauso mai. nō parēti. Tūc. u. deinde secutus ē casus nouæ mortis unius iuuenis: q̄ dū medio nataret pelago: forte duæ naues aduersæ cōcurrūt & rostris corpus illius transfixerūt. Unica: singularis. Discessit. i. diuisū ē ī mediū. Ictus uai. i. mēlos cōcurrētū nauū. Nec ar. corpus nihil īpedimēto fuit quo minus rostra īter se colliderēt: & sonarēt. Aera. i. rostra ærata. Postq̄ ihibēt re. pup. i. postq̄ ἀνακλῶν fecerūt. i. cū remiges ī puppē cōtrahūt nauē: dicit q̄ naues illæ collisæ rostris se ī puppē recepūt: & cadauer mediū ī undas diecerūt. & submersū ē. Deiectū. i. cadēs q̄ ante sustētātū fuerat a rostris. Vulneribus trās. a. q̄a uulnus adeo latū erat utaq̄ p̄ mediū trāsiret. Pars. m. aliū mortis casū d̄scribit multoz. Iuuenes multi e nauī deiecti fuerant: q̄ natātes sp̄e salutis hēbāt: si a suis recepti essēt: quoniā & ipsi Massiliēses erāt. Itaq̄ ad naues Massiliensīū natātes tēdebāt: cū iā ī eo essēt: ut māibus nauē aprehenderēt: illæ ne nauē euerterēt: māus simul cū lacertis obrūcarūt: & corpora ipsa merla sūt. Naufraga: q̄ nauī fracta enatabat. Turba. s. massiliēsiū. Oblucta: cū diu cōtēdissēt cū morte. Puppis ad au. uidelicet ut a socia naue recepti seruarēt. Robora. s. nauis. Alti. i. manus erigentes altius ut nauem comprāhenderent. Vlnis uetitis: quia uetabantur ne comprāhenderent nauem. Peritura: quia sine dubio si recepissent eos peritura erat. Impia: contra socios quia maluerunt suæ salutī consulere q̄ aliorum. Brachia linquentes: abscissis brachiis. Furor arma inuenit: nam ut inquit Maro: rimanti telum ira facit. & nobilis tragicus ἐνέχρονος οὐκ οὐκ ὀπλίζετο. In hoste armat ira manū. Amplustre: gubernaculum nauis. Auulsaque: quid dixi remos & amplustria torque re: cum transtra nauium alius in alium coicēret? Sedes: transtra naniū & sedilia. Excusso: eiecto. Fregere: quia frangebant rates: ut fragmine earum uterentur pro tellis in hostem. Sidentia pessum: idest sub pedibus stantia: unde pessundo idest sub pedibus do. Spoliantque cadauera: cæsos telis spoliabāt: & e corporibus eoz tela extracta mittebant ī hostē. Et uulnera: quō si lætale uulnus attulerat: poterāt ī hostē telū mittere: q̄ amoto telo ne sanguis exiret leuā apposuerūt & sanguinē retinebāt: ut uulnerato saltē hoste: nō inulti deīde expirarēt. Oppresse re. i. occluserūt. Validos dū: ut iterī sanguinē retinerēt: quo possent uires suppetere ad uulnerandū hostē. Hostilem: quā hostis contra se torserat. Nulla tamē plures: quāuis diuersa genera læti superius tractarentur. tamē nulla fuit mortis pluriū cā: q̄ ea quæ cōtraria est pelago: uidelicet ignis. Lues: strages diuersa pelago. i. ignis. Nā pin. q̄a facies habebāt pice litas: q̄s icēnsas mittebāt ī aduersas naues unde uis tāta ignis erat: ut nō solū siccās naues corripere: sed etiā fragmina nauīū quæ aquam ibiberāt. Viuax. s. ignis abditō ī ipsis facibus sulphure. Faciles: ad cōburendum q̄a aridæ. Prebere. s. igni. Pice: quia pice & cera naues insperferunt: ut facile icēderent. Nec flāmas: nec undæ inquit extinguere poterāt flāmam. Fragmenta uēdicat: idest attrahit: nam ignis nauīū fragmīa q̄ natabant corripiebat & correpta cōsumebat. Hic recipit flu. alii hauriebāt aquā: ut extingueretur ignis qui ī naue erat. Mors una: unusq̄q̄ timebat mortē: quā afficiebat: nā alius igne: & alius ferro: alius aq̄ peribat: & oēs simul conabāt mutare genus mortis. Nec cessat: illi ēt q̄ natabāt: nō p̄pea pugnare destiterūt: ut si non pugnaret. saltē tella susciperent collecta ex fluctibus. Virtus naufraga. i. natantiū. Legunt: pro eligūt tela ut ea subministrēt suis.

Sed clauso periere mari: tunc unica diri
Conspēcta est læti facies: cum forte natantē
Diuersæ rostris iuuenem fixere carinæ
Discessit mediū tam uastos pectus ad iētus
Nec prohibere ualent obritis ossibus artus
Quo minus æra sonent: eliso uentre per ora
Eiectat saniem permixtus uiscere sanguis.
Postq̄ ihibent remis puppes: ac rostra rēcedūt
Deiectum ī pelagus perfosso pectore corpus
Vulneribz trāsīuit aquas: ps maximā turbæ
Naufraga iactatis morti obluctata lacertis
Puppis ad auxilium sociæ concurrīt: illi
Robora cum uetitis prensarent altius ulnis
Nutaretq̄ ratis populo peritura recepto:
Impia turba super medios ferit ense lacertos
Brachia linquentes graia pendentia puppe
A manibus cecidere suis: non amplius. undæ
Substinuere graues in summo gurgite trūc os
Iamq̄ omni fulis nudato milite telis
Inuenit arma furor: remum cōtorfit ī hostem
Alter. at hic tortum ualidis amplustre lacertis
Auulsaq̄ rotat expulso remige sedes.
In pugnam fregere rates: sidentia pessum
Corpora cæsa tenēt: spoliātq̄ cadauera ferro
Multi iopes teli iaculum lætale reuulsum
Vulneribus traxere suis: & uulnera leua
Oppressere manu: ualidos dū præbeat iētus
Sanguis: & hostilem cū torserit exeat hastā.
Nulla tamen plures hoc edidit æquore clades
Quā pelago diuersa lues: nā pinguibz ignis
Affixus tædis: & tecto sulphure uiuax
Spargitur: at faciles præbere alimēta carinæ
Nunc pice nunc liquida repuere incēdia cæra
Nec flāmmas superāt ūdæ: sparsisq̄ p̄ æquor
Iam ratibus fragmēta ferus sibi uēdicat ignis:
Hic rēcipit fluctus extinguat ut æquor flāmas:
Hi ne mergantur tabulis ardentibus hærent.
Mille modos inter læti mors una timori est
Qua cœper mori: nec cessat naufraga uirtus:
Tela legūt deiecta mari: ratibusq̄ ministrāt.

LIBER .III.

Incertas:errantes in iaculando:quia natantes cum sinistrorsum uellent hostem ferire : aqua eos ipellebat dextrorsum. Ictu languente:quia manus nutabat:ut ictum non posset ualidū iſerre. Nunc rara datur : qui non poterant ferro hostē occidere:ipsi inter se obruere certabāt:ut sub undis necarent. Vtūſ pela,ut inter se alius aliū demergat. Et implicitis:declarat quō se cōplectūtur:q̄ dum mergunt alios:ipsi etiam mori non recusabāt:& dū hostes necarēt ipsi necabant. Sub fidere:obruī aq̄. Pugna fuit:sed prācipuum quendam de scribit:qui peritissimus erat natandi & retinendi spiritum sub aqua:is cum hostē sub aq̄ obrutū tenuisset:de

Incertasq; manus ictu languente per undas
Exercent:nunc rara datur si copia ferri
Utuntur pelago:sāuus complectitur hostem
Hostis:& implicitis gaudent subsiderē mēbris
Mergentesq; mori:pugna fuit unus in illa
Eximius phoceus animam seruare sub undis:
Scrutariq; fretum siquid merisset harenis:
Et nimis affixos unci conuellere morsus
Adductū quociens non seſerat ancora funē.
Hic ubi compressū penitus deduxerat hostē
Victor:& icolumis summas remeabat i ūdas.
Sed se per uacuos credit dum surgere fluctus
Puppibus occurrit:tādēq; sub æquore māsit.
Hi iūper hostiles iecerunt brachia remos:
Et ratiū tenere fugam:non perdere lætum
Maxima cura fuit:multus sua uulnera puppi
Affixit moriens:& rostris abstulit ictus.
Stantem sublimi tyrrhenum culmine proræ
Lygdamus excussæ balearis tortor habenæ
Glāde petēs solido fregit caua tēpora plūbo:
Sedibus expulsi postquā cruor omnia rupit
Vincula procurrunt oculi:stat lumine raptō
Attonitus:mortisq; illas putat esse tenebras.
At postquā mēbris sensit constare uigorem
Vos ait o socii sicut tormenta soletis
Me quoq; mittendis rectū componite telis.
Egere quod superest animæ tyrrhene pōēs
Bellorum casus:ingentem militis usum
Hoc habet ex magna defunctū parte cadauer
Viuentis ferire loco:sic fatus in hostem
Cæca tela manu sed non tamen irrita mittit.
Excipit hæc iuuenis generosi sanguinis argus

inde emergebat:ut aliū hostē necaret sed semel capi te percussit nauiſ fūdū & ipse etiam tādē submersus ē.
Eximius:ſclarus. Phoceus:nomen propriū ē:non at patriū. Arenis:ita scutabatur arenas:ut quod submersum erat iueniret sub undis tāq̄ icontinenti terra. Affixus unci:si forte anchora adeo profundo esset infixa:ut ab harenis trahi nō posset: ipse merſus i undis e fūdo trahebat. Morsus unci:ancora. Vir. Vnco nō alligat ancora morsu. Adductū quo.cū funis traheret cui anchora est appensa:& anchora tractū nō sentiret. Hic ubi:hic adeo natādī peritus erat ut retinere spiritū facile sub aqua posset. Penitus:in ifimo maris loco. Victor:necato hoste. Occurrit.ſ. capite. Surgere ſe.ſ. ſursum erigere ſe: a ſurſū & ſgo cōponiſ. Per uacuos fluctus:imo erant nauibus tecti. Puppibus:fundo nauis. Hi ſup:nūc dicit de his qui necati fuerunt: ut manibus ad mortis remos caperent:interiſſeq; nōnullos dicit:q̄ ubi naues cōcurrere uidiffent:ſe medios iſterpoſuiſſe corpore ſuo: ut nauē ſuoz ab hoſtili ipetu deſederēt. Non pu. loc. i. nō frustra mori:nifi prius nocuiſſet hoſtibus. Mori ens aſ. p. multi morietes affixerūt. Vir. Plurimus uolitas p. plurimi uolitas. Abſtulit. i. ſe i mediū iſterponēs. Statē ſub. more ſuo poſt genus deſcēdit ad ſpecie. deſcribit nō nullos q̄ hoſtilibus ratibus nocē ſtu dētes ēt nocuerūt. Hic ictū iſtulit mirandū. Nā lygdamus qdā erat pitus fundæ:glāde. n. quēcūq; locū uoluiſſet facile percutiebat:hic ſpeculatus tyrrhenum quēdā pugnātē egregie i ſūma prorā:fundā ter & q̄ter rotās dimiſſit i tēpora tyrrheni glāde: ille fractis tēporibus oculos amiſſit:& tenebras oculoz credidit mortis eē:ſed paulo poſt itellexit uigē aliqd ſibi reſiduū eē: tūc iuſſit ſuis:ut ſe i frōte nauis ponerēt:ſutuz loco tormēti bellici:& datis tellis pugnaturum.
Culmine pro. i. i celſitudine nauis. Lygdamus:maſ ſiliēſis erat. Tyrrhenus:romanus. Excussa glande: quia ſūdæ habenā ligatā habēt & ter ac q̄ter circa capud rotantur. Balears:inſulæ ſunt in oceano poſitæ ubi maxīus ſūdæ uſus fuit:dicūt balears a βολ. i. iaculor & torqueo. Haſ propius inſulas ad nauigans Metellus cognomento balearicus: pelles nauium teſtis prætendit:ut aduerſus fundarum iactus tegmina eſſent in his enim optimi fonditores ſūt a puerilibus hoc pacto ad ſūdās exercebantur annis: ut alioquin ne panis quidem pueris exhiberetur niſi

funda quicquam prius attingerent : & ut ſcribit Strabo homines ad implorandam populi romani opem confugere coacti ſunt cum arbores & domicilia ex ſubterraneis cuniculis euerterentur. Vincula:ideſt neruos:quibus oculi fixi ſunt. Procurrunt:exeunt oculi ex uulneribus. Stat:eiectus oculis obſtupeſcētus erat neſciens quid id eſſet:credebat autem illas tenebras mortis eſſe. At poſtquam : ſed poſtquam i ſe ſedit : & reſiſſe uires ſenſit aliud cogitauit. Tormēta:quēadmodū balīſta & machina. quibus tela torque tur in fronte nauium ponuntur ita & me ponite & ſingite animis ueſtris me eſſe balīſtam:ſicq; tela imponi te manibus meis. Conſtare:conſiſtere. Reſtū:ex oppoſito admittēda tella. Egere:emitte. hortatur ſeipſū Viuentis feriere loco:quaſi dicat quum nihil reliquum uitæ ſit:ſi ſerieris:uiuentem aliū ſeruabis. Caſus:p ſperos uel aduerſos. Hoc:demōſtratiue. Cæca manu:pro ipſe cæcus.qd ē pſonæ rei attribuit:hypallage ē. Irrita:q̄a multos ex hoſtibus uulnerauit. Excipit. h. nam uulnerauit nobile Maſſilienſem nomine argum.

PHARSALIAE

Descendit ilia uen, idest cum ad imas costas descendit. Adiuuitq; ga cecidit ex suo casu iuuit telum: nam cadens altius telū fixit. Stabat diuersa: nūc casū describit miserabilē: nam pater in altera parte naui stas ut uidit in tellū procubuisse filiū: accurrit quoquomodo poterat senior & dū properaret sapius lapsus ē anteq̃ ad illū peruenisset: tandē peruenit: cunq; superincubuiſſet filio tāto dolore cōfectus ē: ut tenebræ oculis obortæ sint: & iam filiū non cognoscet: filius qui nondum mortuus erat attollens oculos: patrem ipsum inuitabat ad amplexū suū & oculos claudēdos: pater nullo mō patiēs filio supstes esse cupiebat ante filiū mori: dixitq; ignosce p̃ri tuo: qui nō uult occupari amplexibus tuis: sed cōfosso pectori mori pperat ut tua fata pueniat: hæc dicēs se tello pcussit. Victæ carinæ: ga ferme uicti erāt q̃ i illa naui cōstitērāt. Diuersa: remota ab eap̃te ubi filius ceciderat. Iuuetæ: q̃ cū iuuetis esset nulli Massiliensiu uirtute cedebat armox. Victū æuo: sed nūc senectute languidior factus erat & ibecillior. Exēplū: ga occurrebat illud si ibellis erat & senior: quid igiſ militabat? dicit ut exēplo sui cōcitaret iuuenes. Carinæ: pater erat i prora: filius uulneratus fuit i puppe. Sæpe cadēs: unū ex reliquo sequiſ: ga senior ipse sæpe cadebat ad filiū properās. Spirātes: uiuētes. Non lachrymæ cecidit, s̃ p̃æ nimio dolore: qui latētes lachrymas occludit. Rigit: obstupescit factus est. Distentis palis, extēsis manibus. Nox fū, ga tenebræ sunt oculis obortæ. Obduxere: circūuenerunt oculos. Agnoscere, s̃ argū tenebris ipediētibus oculos sensim, n. amittebat lumē oculox. Lāguentia: torpētia ga moriebāſ. Vox fauces nullas, so, prosequiſ: i. intelligiſ bis negatiua, i. fauces nō solutas prosequiſ nullam uox: ga solui nō poterāt i uocē. Tacito uult, ga uidebāſ iuitare patrē: ut se osculareſ & oculos clauderet. Inuitatq; dex. pa, quia phēdebat dexterā p̃ris: ut clauderet oculos: quē morē ē nūc seruamus: ut qui propinquiore sunt oculos moriēti claudāt: locus hic est plenus cōmiseratiōe. Ut torpore: postq̃ senex tādē ad se rediit. Torpore: langore: q̃ toto corpore perfusus erat. Cruentus: sæuus dolor. Sæuis deis: s̃æ uos deos appellat: q̃ se uoluerūt filio supesse: ga ægus erat ut senex morereſ ante filiū. Veniā cō, ignosce iquit parēti tuo q̃ nolit occupari i te amplectēdo: hoc iō facit: ga tu uiuis & potes eē supstes: properat ergo ut tua fata pueniat. Quāuis capulū: quis iqt uulnus lætale sibi itulerit: tamē ut cito morereſ, se præcipitē deiecit i undas. Capulus: manubriū ensis a capiendo dictus. Præcedere: puenire mortē filii. Festināte animam: p animam ipsius festinantis mori. Nō uni mortis: duabus enim cædibus se occidit: una cū se uulnerauit: altera cum se in undas præcipitauit. Inclinant: iam tandem fatebantur Massilienses se uictos esse: nam multis amissis nauibus & cæteris concussis non poterant resistere. Fata ducum: scilicet Massiliensium: quorum princeps fuerat. Le. Domitius. Classis mer, quia tum fluctibus obruta erat tū rostris hostium. Ast aliæ: sed naues Massiliensium quæ non sunt obrutæ. Victores: quia romani conſcenderant eas naues: quæ iam mutatis remigibus i portum subducebantur. Mutato re, occisis Massiliensibus. Victores sū, scilicet Ro. Nauallia pauca: sed pauca naues Massiliensium fuere: quæ in sua se naualia receperunt. Naualia loca sunt ubi naues seruantur græcæ νεώπια. Quis in urbe: describitur passim fletus & coploratus suorum: qui maximus erat in urbe Massiliæ. Quis: pro qualis: non interrogantis: sed admirantis. Virgilius. Quis talia fando. Matrum: quæ filios suos expectantes implacabiliter lachrymabantur. Coniunx sæpe uiri: Coniunx Romani militis cadauer amplexa est: Credens esse maritum suum cum confusus esset cæde uultus. Vnda: Propter Vndam. Confusus uultibus: turgidis & infectis.

Qua iā nō medius descendit in ilia uenter:
Adiuuitq; suo pcumbens pondere ferrum.
Stabat diuersa uictæ iam parte carinæ
Infelix argi genitor: non ille iuuentæ
Tempore phocæcis ulli cessurus in armis
Victū æuo robur cecidit fessiusq; senecta
Exemplum nō miles erat: qui funere uiso
Sæpe cadens longe senior p transra carinæ
Peruenit ad puppim spirantesq; inuenit artus
Nō lachryme cecider genis: nō pectora tūdit:
Distentis toto rigit sed corpore palmis
Nox subit: atq; oculos uaste obduxer tenebre:
Et miserum cernēs cognoscere desinit argum.
Ille caput labens: & iam languentia colla
Viso patre leuat: uox fauces nulla solutas
Prosequitur: tacito tantum petit oscula uultu:
Inuitatq; patris claudēda ad lumina dextram.
Ut torpore senex caruit: uiresq; cruentus
Cœpit habere dolor: nō perdā tempora dixit
A sæuis permissa deis: iugulumq; senilem
Confodiam: ueniam misero cōcede parenti
Argetq; amplexus: extrema q; oscula fugi:
Nondum destituit calidus tua uulnera sāguis
Semianimisq; iaces: & adhuc potes eē supstes.
Sic fatus quāuis capulum per uiscera missi
Polluerit gladii: tamē alta sub æquora tendit.
Præceps: & lætum gaudens præcedere nati
Festinantem animam morti nō credidit uni.
Inclinant iā fata ducū: nec iā amplius anceps
Belli casus erat: graiæ pars maxima classis
Mergitur: ast aliæ mutato remige puppes
Victores uexere suos: naualia pauca
Præcipiti tenuere fuga: quis i urbe parentum
Fletus erat: quātus matrū per littora plāctus:
Coniunx sæpe sui confusus uultibus unda
Credidit ora uiri romanū amplexa cadauer.

Accensu
Certaue
Primus
M. A
SIS E
dia du
Imper
Peruig
His pr
Vecton
Gallor
Colle
Pingu
Surgi
Hespe
Saxeu
Hyber
Signa
Castr
Explic
Vix
uener
rūt. H
que ex
quodā
mi. Le
tumulu
hilpano
hybern
furus
tentori
da fuit
recta in
Cinga

LIBER .IIII.

Miseri patres certauere: ita inter se contendebant: quia trunci dignosci non poterant auulso capite. Accēsis rogis: ut cadauera filiorum super imponerent. At brutus: Brutus fuit pri-
mus qui e ducibus ornamentū addidit: & laudē armis cælareis. In æquo. q̃a nauali pugna
uictor fuit: Trebo. uero terrestri pugna uictoriā amisserat. Pharsalia liber quartus.

T procul: Hic quartus liber continet quomodo Cæsar hispanias subegerit: uictio Petreo &
Afranio: qui cum exercitu & consulari imperio pro parte Pompeii eas tenebant: deinde quo

Accensiq; rogis miseri de corpore trunco
Certauere patres. at brutus in æquore uictor
Primus cælareis pelagi decus addidit armis
M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER .IIII.

T procul extremis ter-
rarum cæsar in oris
Martē sæuus agit: nō
multa cæde nocentē
Maxima sed fati duci-
bus momēta datuz.
Iure pari rector ca-
stris afranius illis
At petreus erat: cōcor-

dia duxit in æquas

Imperium comūne uices: tutelaq; uali
Peruigil alterno paret custodia signo.
His præter latias acies erat impiger astur:
Vectonesq; leues: profugiq; a gente uetusta
Gallorum celtæ miscētes nomen iberis.
Colle tumet modico: leniq; excreuit in altum
Pingue solū tumulo: sup hūc fūdata uetusta
Surgit ilerda manu: placidis prælabit undis
Hesperios inter sicoris nō ultimus amnes:
Saxeus ingēti quem pons amplectitur arcu:
Hybernas passurus aquas: at proxima rupes
Signa tenet magni: nec cæsar colle minore
Castra leuat: medius dirimit tētoria gurgēs.
Explicat hinc campos tellus effusa patentes
Vix oculo prendēte modū: camposq; coerces

uenere: & i locis iberiæ cōfederūt: & mixto uocabulo celtiberi appellati sūt. Agēte ue. unde originē habue-
rūt. His. i. Petreo & Afranio & romanis q̃ secū erāt. Colle tumet mo. Nūc describit ubi castra posuerit uter
que exercitus: nā haud procul ab ilerda oppido cōfederāt: sed planiciē priō describit ilerdæ: quā dici i medio
quodā tumulo positā fuisse. Pigue so. significat terrā fœcūdā atq; feracē frugū. Colle mo. non ualde subli-
mi. Leni tumulo: quia sensim crescit: & in altum surgit. Manu: scilicet hispanorum. Super hunc: scilicet
tumulum. Placidis aquis: ante urbem ilerdam prælabitur sicoris fluuius qui ignobile nomen tenet inter
hispanos fluui. Saxeus ingēti: dicit hunc amnem ponte lapideo uictum: & addit rationem quia fluui. hic
hybernis aquis minimum crescit: & omnes alios pontes facile merferat. Arcu: quo totum fluui. uixit. Pas-
surus: sustentaturus aquas etiā si nimīū iflaretur. Signa: in quibus Petreus & Afranius erant nomine Pom-
pentina. i. castra Cæsa. & Pō. diuidebat sicoris. Explicat hūc tellus: dicit planiciem quā dā longe lateq; porre-
cta fuisse: ut ad extremum illius uisus hominum uix peruenire possit. Hic: ab hoc sicori. Tellus effusa: por-
recta in omnes partes. Explicat: extendit aperit. Vix oculo. i. quantum uix oculi hominum capere possent.
Cinga rapax: fluui. uelocissimus & præceps: qui circa hanc planiciē labitur. Cohercet: terminat campos.

modo Piso & Curio duces Cæsar is i aphrica cæsi fue-
rit: i principio at describit quomodo Petreus & Afra-
nius communi consilio bellū contra cæsarē apud iler-
dā ciuitatē hispaniæ gerere cōstituerūt: q̃ is locus si-
bi opportunior eē uideret: & cæsar eodē dixit exerci-
tū: cū sub noctē uenisset eq̃tibus ante aciē locatis: &
manipulis cōdensis i unū ut hostes prospicere nō pos-
sent castra fossa muniuit cū id prius factū uiderit ho-
stes: q̃ uiderint. At procul: massilia: nunc terra: nūc
mari pugnabat: tādē uiribus Ro. ipsi cesserūt: at ue-
ro in hispania bellū grauius cæsar gerebat: qd̃ et si in
cruēta uictoria successerit: tamen magnū momētū
sequētibz rebus reliquit: nā facile apparebat eos ma-
gnā uictoriæ partem adēptos esse q̃ hispanias obti-
nerēt. In extremis horis: i occidēte i quo hispaniæ:
unde hesperia dicta ē. Sæuus: idest magnus & for-
tis. Vir. Sæua iouis cōiunx. Idē Sæuus ubi æacide telo
iacet hec tor q̃uis Luc. ex aio suo uideat posuisse pro-
crudeli. Nō multa cæde: quia ibi pauci admodū oc-
cisi sunt. Maxia sed fati: tamen bellū hoc datuz. est
maximū momētū ducibus. Fati: fortunæ. Momē-
ta ducibus: uter. n. dux hispanias obtinuisset: ille ma-
gnā pte uictoriæ obtinuisset uidebat. Iure pari: nūc
describit q̃ nā duces i hispania fuerint: Nā eq̃tibus au-
xiliiq; lusitaniæ Petreus: celiberiæ cātabrisq; & bar-
baris oibus illius regiōis Afranius ipabat: Sed Petre-
us coactis oibus p uectones ad Afraniū puenit: con-
stituerūtq; cōmuni cōsilio bellū apud ilerdā urbē ca-
pta loci oportunitate cōtra cæsarē gerere. Rector:
petreus: q̃a ut dixi ex lusitania Petreus p uectōes po-
pulos coactis oibus suis ad Afra. puenit. Cōe ip. i. Pe-
trei & Afra. In æquas ui. i. pes uicissitudines q̃a alter-
nis diebus ipabat. Custodia: app. tutela. Alterno si.
nūc classico Petrei nūc Afranii: q̃a alternis diebus im-
pabāt exercitui. Custodia pui. q̃ i statiōe pro castris
posita erat ad obseruādū uallū. His p. nūc dicit celti-
beriæ: cātabris: barbarisq; q̃ usq; ad oceanum ptinēt
afraniū impasse. Latias aties: pter ro. milites. Astur:
hispaniæ po. ab asture flu. nomē accepit. Vectōesq;
populi hispaniæ iuxta uacceos. Leues: leuis armatu-
ra: hastis tantummodo & scutis armati. Celtæ gal.
qui populi sunt galliæ & forte hi errātes: i hispaniā

PHARSALIAE

Fluctus: qui fluit. cinga non suo nomine in mare hispanum decurrit quia iberio flu. miscetur qui est maior. Littora: non suo cursu: sed iberi. Pepulisse: pro pellere praeteritum pro praesenti. Cursu suo: sui nominis. Nam gurgite: ideo uetitus es o cinga fluctus & littora oceani impellere tuo cursu: quia misceris iberio: qui quemadmodum prestat regioni (nam ab iberio iberia est appellata) ita nomen aufert tibi: quia maior flu. est. Prima dies belli: nunc ponit quomodo se uterque exercitus habuerit: postquam in conspectum hostium Caesar uenit: dicit enim primo quidem terribitos esse a pugna: cum utrinque prospicerent: alii cognatos: alii amicos: non poterat animus arma sectari: ergo diem unum bello civili donauerunt duces exercituum.

Marte cruento: bellum & pugna differunt: Nam bellum dicitur cum inimicitiae sunt: sed pugna & praelium dicitur cum manus conferuntur: hoc loco martem pro pugna posuit. Spectandasque ducum uires: quia in eo occupati fuerunt omnes: ut diligenter uires & exercitus hostium contemplerentur: nam Caesar uires Petreii contemplantur: & diuerso. Numerosaeque signa: id est multiplicia uexilla. Piguit sceleris: cum uiderent utriusque suos cognatos & affines. Ruptis legibus: quia contra leges pugnabant. prono: sed interea Caesar instituit milites suos circumdari fossa sub nocte: quod sanum consilium putabat esse munire castra. Iussit. n. equites in fronte consistere: manipulos densos atque conserptos castra circumdare: ne conspectu hostium uideri possent: inter illos uero manipulos densos alios duci iussit: nec uallum fieri uoluit ne a superiore loco hostium conspectu uideri possit: sed tamen fossa sine uallo satis erat ad tuendum exercitum ab hostium impetu. Prono olympo: sole iam occidente. Fossa: non uallo: ne uidelicet uallum erectum conspici possit ab hostibus qui subito in cursu caesarianos ab opere prohibeant: quod in commentariis est Caesaris commemoratur.

Præstant: ante stant. a præ & sto. Fefellit ho. ut ante fossa cingeret castra sua quod hostes intelligeret. Conser. id est coniunctis. Obtexit: circumdedit & subueesperæ Caesar intra hanc fossam legiones deduxit: atque ibi sub armis proxima nocte conqueuit. Luce nova: id est sequenti die ubi luxit: in medio duorum castrorum erat collis: unde apparebat uter deorum exercituum illum occupasset ipsum magnam opportunitatem habitumque: & nocitumque hosti quod tiens uoluisset. Caesar ergo peritissimus dux collem uisum statim occupati uoluit: & ex militibus suis: quosdam elegit qui collem ascenderent: sed conspecti sunt ab hostibus.

Medius: inter castra. Huc: ad hunc collem. Terror: quia & hostes hostium terrore concussi: ne si occupatus esset collis a caesarianis plurimum incommodi susciperent. Pudor: quia pudebat eos cum propinqui essent praueeniri ab hoste. Rapto: raptim & uelociter capto. His: caesarianis. Virtus: quia freti uirtute & ferro properabant eum locum occupare. Illis: Petreii & Afrani milibus: quia iam illum ascenderant. Miles: collem medium iter castra uterque exercitus occupare uolebat: sed priores fuere milites Petreii & Afranii: quod tumulo propinquiore essent caesarianis: tamen in aduersum niti tetrauerunt: si forte illos impellere possent: sed de superiore loco facile extrudebantur ab his qui iam locum tenebant: & cum in periculo essent: ne intercluderentur caesariani: dux peritissimus Caesar æquitatum misit qui inter utranque aciem equitaret: & interim auersis hostibus in alteram partem: ut cum equites pugnaret: facultas daretur peditibus recipiendi se in locum tutiorem. Oneratus: armis. Nititur. ascendere. Supina: expressit gestum ascendentis in aduersum: quia caesariani in montem ex aduerso tendebant. Hæret: tarda est: neque enim facile erat superare montem. Casura: scilicet acies Caesaris. Erigitur: propter arduum tumuli a sequentibus umbone sustentatur. Nulli tellum: sed non poterant tela in hostes torquere: quæ ictum ualidum facerent quia instabiles erant: & pedibus niti non poterant. Vacabat: licebat. Labat: instabilis est. Et fixo firmat eusti. id est tantum aberat: ut pila in hostem mittere possent: quod necesse erat ipsis pilis gradum stabilire. Scopulos: eminentia saxa tenebant: ne ruerent. Stirpes: arborum radices præhendebant ut quoquomodo euaderent in summum. Relicto hoste: quia ferme obliti erant hostium qui in superiori loco erant. Cædunt ense uiam: satis habebant ensibus uirgulta cedere: ut iter sibi expeditum facerent. Vidit lapsura: at uero Caesar ubi uidit periculum suorum: ne a superiori loco facile detruderetur & ide ab his quæ urbe erat & ex tumulo descenderet iterduceretur: equatum ab altera parte motis succedere iussit: ut interea facultas suis dare se in castra recipiendi. Lapsura: casura de loco superiori. Equitem: id est equitatum. Munitum latus: id est densum latus hostium. quia densum iam munitum: nec facile poterat uici.

Cinga rapax: uetitus fluctus & littora cursu Oceani pepulisse suo: nam gurgite mixto Qui prestat terris. aufert tibi nomen hyberus. Prima dies belli cessauit Marte cruento: Spectandasque ducum uires: numerosaeque signa Expoluit: piguit sceleris pudor arma furetem Continuit patriaeque & ruptis legibus unum Donauere diem. prono cum Caesar olympo In noctem subita circumdedit agmina fossa Dum primæ præstant acies: hostemque fefellit: Et prope conserptis obduxit castra manipulis. Luce noua collem subito conscendere cursu Qui medius tutam castris dirimebat ille dam Imperat. huc hostem pariter terrorque pudorque Impulit: & rapto tumulum prior agmine cepit. His uirtus ferrumque locum permittit: at illis Ipse locus: miles rupes oneratus in altis Nititur: aduersoque acies in monte supina Hæret: & in tergum casura umbone sequentis Erigitur: nulli telum uiurare uacabat Dum labat: & fixo firmat uestigia pilo: Dū scopulos stirpesque tenet: atque hoste relicto Cædunt ense uiam: uidit lapsura ruina Agmina dux: equitumque iubet succedere bello.

LIBER .III.

Producere: id est extendere: porro ducere auertere a suis: quia dum auersi sunt contra equites: interea facultas daretur militibus: ut se in castra tutos reciperent: quod ita factum est. Sic pedes: hoc modo liberati sunt cæsariani. Pedes: pro peditatu: singularis numerus: pro plurali. Vir armato milite complent: qui modus historicis familiarissimus est. Nullo urgente: quia sublati erant: dum ab altera parte equitatus Cæsaris succederet.

Receptus: quia e colle deiectione pedites se ad signa legionum receperunt. Victor iritus: id est pompeianus miles: Impos propositi sui: quia copia pugnae sublata est. Pependit: in dubio stetit. Subducto, m. i. remoto milite

contra quem pugnaret. Haftenus ar. hucusque inquit milites iter se pugnauere: sed quod deinde secuta sunt: in reperiē aeris potius quam armis gesta sunt. Cætera fata: reliqua fortuna. Incertus: dubius: quia modo serenū modo pluuiū se ostēdebat. Pigro: describēs inundationē aquarū: & ibres qui secuti sunt: prius dicit frigore constrictas fuisse nubes: ne aqua cælitus emitteret & superueniente uere: statim collectas nubes in occiduum axē condensatus fuisse & imbrem effusum plus quam credi posset emisisse: ut regionē illā omnem hispaniā inundaret. Bruma, i. hyems. bruma interpretat quod ἡ βροχὴ ἡμερα, i. breuis dies nā eo tpe breuissimi sūt dies. Pigro gelu: ab effectu. Siccis aglonibus, i. frigidis qui naturaliter siccant: nā non solum calore: sed frigore deficcant humores. Virg. Et penetrabile frigus adurat. Constricto, i. nimio frigore. Omnis tellus: id est: omnis, occidens aruerat nimio frigore, Propior cælo mergenti, i. occidentī: nam in mari sol mergitur: secundum uulgares.

Sed postquam: sed ubi inquit hyem i successit uer: statim calor liquefecit nubes: quæ a natura nimio frigore constrictæ pluuias cōtinuerant. Ordo ē: sed tūc cynthia exclusit: boream: & accepit flāmas ab Euro.

Portitor helles, i. aries: nota quodam historia de ariete aureū uelut habēte: qui postea translatus est in sydus cæleste. Portitor: id est uector aries qui per mare hellem uehebat: & quæ retrospexit eā excussit a tergo. Calidū titana: cū in arietem sol ingressus esset liquefactæ sūt niues & nubes calore solis resolutæ effusum imbrem emisere. Vernus, i. qui facit tempus uernum: sole enī existente in signo arietis æquinoctium est, xi. kal. Martii: & tēpus ueris est: sic sole existente in libra æquinoctium est autūnale. Sydera re, id est qui sol in ariete esset. Libræ pōdera temporibus: quia bis est æquinoctium. Vicere, i. noctes. Itē, i. secūdo quia semel quū sol est in ariete: dies uincunt noctem: sed quando est æquinoctium autūnale: dies quoque uincunt noctem.

Aequatis temporibus: qui tantum spaciū occupat nox: quantum dies. Tum sole relicto: id est nouilunio quod secutū est statim resolutis niuibz pluuiæ & imbres effusi ceciderūt. Dubitanda: cum luna primum noua est dubitatur quid uideatur: non enī plena satis uidetur: ut affirmari possit lunam esse. Boream: frigidissimum uentum septentrionalem: cuius frigore ante nubes constrictæ fuere. Euro: a uento orientali qui ideo calidus est: quod ab oriēte perflat. Ille suo nubes: eurus flās ab oriente nubes omnes a regione sua in occiduum compulit: & illic congregatæ nubes: postquam semel calore solis resolutæ sunt: agentes inundationes fecere. Torlit, compulit. Suo axe: oriētali. Nabathæis flaminibus: id est orientalibus: a nabath qui in regione orientis regnauit: & filius fuit laphet: nam Noe genuit: Sem: Chā: & laphet: ex quo natus est Nabat: a quo regio Nabathæa dicta est: quæ ē ex arabia contermina syriæ: Qui, primo meta. Eurus ad auroram nabathæaque regna recessit. Arabs: populus orientis. Gangetica tellus: id est India: nam ganges flu. est indiæ: & indiā pars est extremi orientis. Primus sol: id est oriēs sicut ultimus occidēs.

Concrescere: condensari. Quicquid, c. patitur: quia tam in oriente quam in occidente calor est: ut ibi raro nubes uideantur nimio calore solis. Quicquid corus: subaudi nubium torlit: a superioribus: nam corus occidentalis est uentus collateralis fauonio. Fuscator: tenebrator: nam flante coro pluuiosum & nubilosum efficitur cælum in oriente. Defenderat: a calore. Indos: populos in extremo oriente positos qui nimio sole perustos habent uultus. Incendere diem: nam nubes remotæ incendunt diem: unum sequitur ex reliquo: quia remotis nubibus radii solis non impediuntur: quominus uim suam exerceant. Diem icen, id est orientem. Nec medio: nec nubes in meridie esse poterant, quia illinc sol nunquam ferme discedit. Graues: aquosæ. Nimbo: rapuere su. hyppallage ē per nimbi rapuere nubes. Fuga, i. uelocitate. Nimbi dicuntur ueteri cum pluuiis essent etiam uas quo theatri puplita uino & croco spargebatur. Martialis, Lubrica corycio quibus sint pulpita nimbo.

PHAR. SALIAE

Vacat: a sufficienti numeratione pbat in occidentem nubes compulsa fuisse: non erant in oriente esse: non poterant in meridie propter calorem: nec in septentrione flante aquilone relinquitur ergo ut complerentur omnes in occasum. Arcos: septentrio. Vacat: uacuata est imbribus. Notus: idest merities. Solam calpem: idest in solam occidentem. Calpe mons hispaniae est. Calpem & abylicem ut tradit Strabo opinati sunt quidam esse columnas herculis: a radicibus huius montis sita est eiusdem nominis urbis calpe: uetustum: & haud abiectum sane oppidum hie mons circuitu quidem non magnus admodum altitudine uero inges & arctus: adeo ut longinquis insulae formam praestet. Hic: ubi nunc dicit q. zephyrus qui perflat ab occidente terminum suum profert usque ad Africum: omnia illic nubibus plena erant: sic enim se habent si orbem caeli consideres. Hic oriens est & eurus a parte dextra: Vulcanus a sinistra: deinde septentrionem uersus boreas contiguus euro: deinde corus contiguus est zephyro a parte occidentali: circius contiguus est Africo: & Africus collateralem habet notum qui latine appellatur auster: dicit ergo qua parte tetmos suos porrigit zephyrus ad Africum omnia nubibus plena erant ut uix spacium quod erat a caelo usque ad terram nubes capere posset. Zephyri fines: iter africanum & zephyrum.

Summus: idest ultimus. Na ultimus & summus p se iuicem ponuntur. Summus cardo. i. ultimus axis: ut dicitur occiduus. Tethym. i. mare occiduum. Inuolueret globos: quia uenti eas glomerauerant in occasum. Vix recipit. i. uix a toto quantum a caelo est ad terram spacium capi poterant. Congestum: substantiuum est. i. congeriem aeris & nubium condensationem. laque polo: more poetarum describit hanc multitudinem nubium per hyperbolem: iam iquit solis calore compressae nubes & resolutae in imbres inundationem fecere. Densantur: quae rarae antea erant. sic enim aer cum densatur in nubes conuertitur: quae deinde aqua calore solis haurientes postquam altius ascenderint: eodem calore solis compressae imbres emittunt. Polo: idest calore solis. Spissatae: cum altius euectae fuerit. Nec seruant fulmina: dicit. tantam fuisse densitatem nubium: ut quis fulgura crebra essent: tamen ad oculos peruenire non potuissent: retinebantur enim crassitudine nubium. Moriuntur fulgura: in ipsis nubibus fulgura extinguuntur. Imperfecto: nam ita offusca tus erat: ut uarii colores in ipso pspici non possent. Hic: ex ipsis nubibus. Variatus color. i. habes uariatum colorem uel la luce: nam solis radii ex opposito reperiunt nubes faciunt arcum: sed quia densae nubes erant: radii solis non usque adeo poterant penetrare & illustrare nubes ut arcum efficerent. Luce: quia uarios colores arcus repraesentat: ut Mille trahens uarios aduerso sole colores. Oceanumq. bibit: quia una extremitas arcus uidetur in extrema parte caeli haurire aquas: nam arcus nunquam fere apparet: quin sequantur pluuiae: ergo poetae finxerunt ipsum ex mari aquas haurire: quas e nubibus emittat. Raptos: haustos. Caelo. s. de. Diffusum aquor: idest hausta aquam maris emisit in terras. Iamq. pyreneae: dicit pyreneos montes cum altitudine sua semper niues habuerint: quia quo altiores sunt: eo minus calorem solis sentire possunt: niues nunquam resoluebantur: sed hoc tempore resolutae sunt: ut multitudine imbrium regionem omnem hispaniae inundarent. Pyreneae niues. i. pyrenaei montis. Montes siquidem pyrenaei Galliae partem ab occasu terminare dicuntur: auctore Strabone mare ex utroque latere pertingentes & internum & externum: ab ortu rhenus qui aequali a pyreneis montibus spacio ad lineam distat: ab Aquilone & meridie sic iacet: ut a septentrionalibus p montem pyrenes inchoans oceanus ambiat usque ad rheni eruptiones: e regione autem Massiliense ac Narbonense pelagus. Fracto gelu: idest resoluta glacie. Tum quae fontibus exeunt: uiam inuenire non poterant p alueos suos qua fluere: nam adeo alueos plenos inueniebant: ut transcederet in campos. Iam naufraga campis: iam plena omnia aquis erant: ut castra inundata essent: & arma militum natarerent. Naufraga: ad similitudinem naufragorum. quae admodum enim naue fracta remiges & uectores ruunt p undas: ita arma caesariorum natabant. Castra: uallum castrorum. Labant: quia uis aquarum uallos castrorum euellebat. Flu: restagnant: redundant stagnare est locum in stagnum facere. Non pecorum: ex hoc diluuiio secuta est inopia commeatum: ut iam caesaris milites fame oppressi: nec sibi commeatum nec equis facile subicerent. Raptus fa. peco. idest non facile milites praedari poterant pecora quibus uelceretur. Tectarum er. gregarii milites qui pabulatum mittebantur: ut ex agris fenum & herbam conuicerent: quia aquis omnia tecta erant uiam discernere non poterant. Occultos: p occultatos.

Sed nimbos rapuer fugauacat ibribz aretos
Et notus in solam calpen fluit humidus aer.
Hic ubi ia zephyri fines & summus olympi
Cardo tenet tethym uentit transcurrere desos
Inuolueret globos: congestumq. aeris atri
Vix recipit spacium quod separat aether terram.
Iamq. polo pressae largos densantur in imbres:
Spissataeque fluunt: nec seruunt fulmina flamas
Quauis crebra micet: moriunt fulgura nibis.
Hinc imperfecto complectitur aera gyro
Arcus: uix ulla uariatus luce colorem.
Oceanumq. bibit: raptosq. ad nubila fluctus
Pertulit & caelo diffusum reddidit aquor.
Iamq. pyreneae quas nunquam soluere titan
Eualui fluxere niues: fractoque madescunt
Saxa gelu: tunc quae solitis e fontibus exit
Non habet unda uias: ita largas alueus omnis
Aripis accepit aquas: iam naufraga campo
Caesaris arma natant impulsaeque gurgite multo
Castra labant: alto restagnant flumina uallo.
Non pecorum raptus faciles non pabula mersi
Villa ferunt sulci: tectarum errore uiarum
Fallitur occultos sparsus populator in agros.

LIBER .III.

Iamq; comes: ex hoc diluuiū secūra est fames: & inopia rerū omnium. Comes malorū fa, quia fames pestilentiæ comes est: magna mala sunt bellum & pestis: & semp fames est comes horū duorū malorū: unū non est sine altero. Obsessus miles. I. Cæsaris a nullo hoste obsessus: nihilominus laborat iopia commeatus: ac si undiq; ab hostibus oppressus esset. Prodigus: quāuis prodigus esset: non poterat exiguum panem emere: etiam si quācūq; possidebat pro exiguo pane commutare uellet. Proh lucri. p. per exclamatiōe inuehitur in auariciā. quāta inquit est hominū auaricia: nā in tanta rerū inopia iuentus ē quidā qui ieiunus esse

Iamq; comes sēp magnorū prima malorū
Saua fames aderat: nulloq; obsessus ab hoste
Miles eget. toto censu non prodigus emit
Exiguam cererem. proh lucri pallida tabes:
Non deest prolato ieiunus uenditor auro.
Iam tumuli collesq; latent. iā flumiā cuncta
Condidit una palus: uastaq; uoragine merisit.
Absorpsit penitus rupes: ac tecta ferarum
Detulit: atq; ipsas hausit: subitisq; frementes
Vorticibus contorsit equos: & repulit æstus
Fortior oceanus: nec phœbum surgere sensit
Nox subiecta polo: rerū discriminia miscet
Deformis cæli facies: iunctaq; tenebræ.
Sic mundi pars una iacet: quam zona niualis
Perpetuāq; premūt hyemes: nō sydera cælo
Vlla uidet: sterili nec quicquā frigore gignit:
Sed glacie medios signorum temperat ignes.
Sic o summe parens mundi: sic sorte secunda
Aequorei rector facias neptune tridentis.
At tu perpetuis impendas æra nimbis:
Tu remeare uetes quoscūq; emiseras æstus:
Nō habeāt amnes decliuem ad littora cursū:
Sed pelagi referant aquis: concussa q; tellus
Laxet iter fluuiis: hoc campos rhēnus inūdet:
Hos rhodaūs. uastos obliquēt flumina fotes.
Rhiphæas huc solue niues: huc stagna lacus.
Et pigras ubicūq; iacēt effunde paludes: que
Et miseras bellis ciuilibus eripe terras.
Sed paruo fortuna uiri contenta pauore

mallet: ut pecuniam acciperet: q̄ necessaria sibi retine-
re. Prolato. i. qui paratus erat ipse ieiunare: ut alimē-
ta magno p̄tio uēderet. Iā tu. dicit iundationē tantā
fuisse aquarū ut ea regio istar paludis esse uideretur.
Detulit: de loco in locum. Tecta: iustia cum cubili-
bus suis. Subitisq; s̄ ipsos etiam equos militum ab-
sorpsit. Fremētes: hinnientes. Et repulit æstus: im-
petus huius iundationis tantus erat: ut fluctus ocea-
ni uinceret & repelleret. Nec phœbum surgere: tam
densæ erāt tenebræ: ut nox a die haud quāquā discer-
ni posset. Miscet. d. i. Tante iquit erant: & tam densæ
tenebræ: ut res a rebus discerni non possēt: sicut illud
Virg. Et rebus nox abstulit atra colorem: nam color ē
q̄ facit res a rebus discerni. Deformis: tenebrosi. Mi-
scet: confundit. Iunctæ. i. densatæ. Sic mundi pars:
per similitudinem ostendit quantæ erant tenebræ i
ea regione: non aliæ inquit erant in ea parte hispāiæ:
q̄ etiam sint in frigidissima zona: ubi continuæ sunt
nubes & frigora. Zona niualis. i. oppressa niuibus:
ubi semp frigora sunt & gelu: nec radius solis illustra-
tur. Sterili frigore: nam frigus e contrarium ē genera-
tiōi reg. Sed glacie medios. i. Ratio hoc facit sphæ-
ræ: cælum quinq; tenetur zonis: quarum media fer-
uentissima est. quia ab ea nūquam sol ferme discedit:
sed duæ temperatæ sunt: quia in medio frigidissima
rum & huius feruentissimæ sunt: iō habitabiles sunt:
recte ergo dicit medios tempat ignes zona quæ est in
extremo. Ignes: calores solis q̄ p̄ signa zodiaci cur-
sum suum pagit. Medios. i. mediæ zonæ. Glacie:
id est frigore. Sic o summe parēs: hic poeta deos im-
plorat: ut uelit hoc ppetuū eē diluuium: potius q̄ in-
ter se Ro. bella conserant. Inuocat autē louem ut per-
petuos imbres de cælo mittant: neptunum ut ipse
emissis undaq; habēis totam hispāiā obruat: potius
q̄ bella ciuilia permittat. Summe parens: summum
louē appellauit: cui prima sorte cælum obrigit. No-
ta ē fabula mortuo Saturno tres filii relictī sunt: iup-
iter: Neptūnis: & Pluto: q̄ sorte inter se tria regna di-
uiserunt: cælum prima sorte obtigit Ioui: secūda sor-
te mare neptunno: tertia sorte terra plutoni contigit.
Aequorei tridētis: quia sceptrum Neptunni tridēs

est: quod alio nomine fuscina nominatur hac enim & piscatores utuntur. Impēdas æra. i. desuper facias æ-
rem nebulosum: & effusos imbres emittētē. Emiseris. s. in hispāiam. Remeare. s. in mare. Non habeāt
amnes: & semp mare tumidū ueter i seipsum aquas fluuiorū descēdere. Ad littora cursum: quia naturali-
ter omnes fluuii decurrunt in mare. Referant: retro ferantur. s. in fontē. Concussa q; tellus. i. terremotus: &
sic certe contingere solet: ut terremotu: amnes qui nunq̄ fuere subito erumpant qui uero aliquādo fuere ter-
remotu sorbeantur: qd̄ de numicio fluuiū legitur: ubi Aeneas demersus ē: & nunc non inuenitur. Obliquēt
fontes. s. ut ad huc locum omnes deriuentur. Huc: in hispāiam. Niues rhiphæas. i. septentrionales. nam rhi-
phæi montes sunt i septentrione positi: qui semp niuibus tecti sunt. Et ut inquit Solinus: damnata hæc pars
mundi: & a rerū natura in nubem æternæ caliginis missa ipsiq; prorsus a quilonis conceptaculis rigentissi-
ma: sola terrarū non nouit uiecs temporū nec de cælo accipit aliud q̄ hyemē sempiternam. Terras eripe:
pe: id est ne concedas terram & locum romanis: ubi bella ciuilia facere possint. Sed paruo fortuna: post inuo-
cationem hanc narrat poeta fortunā quasi poenituisse: q̄ non nihil ab eo tenore quo ire cōpat secūdū. uota
Cæsaris declinasse uidebatur & puo hoc iteruallo quo cæsarē deseruisse uidebatur: deinde multo plenior re-
diit: ut i quo defecerat: id postea maiore copia suppleret. Cōtēta pauore: q̄ exiguū timorē inieciſſet Cæsari.

PHAR.SALIAE

Plena, i. uberior & copiosior. Veniā me, quasi indignatū Cæsare metuerūt dii, si ne cæsar ignosceret diis q̄ aduersi fuerāt. Iam rarior aer: nunc ostēdit quomodo dii magis propicii fuere Cæsari: q̄ antea. Rarior: q̄ cum densat aer in nubes cogit: at cum rarefactus erit: nubes q̄ ante densatæ fuerant rarefactæ i serenū rediuntur. Rarior, i. tenuior, s. fuit. Par phœbus aquis, i. calore sui par erat humori: antea, n. phœbus humoris abundātia uictus fuerat. Sparserat: attenuauerat nubes iuelleris modū: non enim nigrae erant ags: ut ante: sed plucidæ ut uelera quædā uiderent. Noctes rubebant: quod significat crastinā serenitatē. Seruato loco regē, i. diffinito loco rebus aqua in suū rediit: nā sicut motus ita genis triplex ē locus, uidelicet naturalis: aīa lis: uiolēta: naturalis quies dicit cū corpus est i suo loco: sibi a natura determinato atq; cōstituto: ut terra i centro: ignis i alto, aīalis quies dicit cū aīa cessat a motu: siue suo appetibili cōiuncta: siue nō, uiolenta autē quies dicitur cū corpus ē in loco sibi astricto: & non p̄prio: ut ecōtrario: terra i sublimi: ignis uero i cētro. Ergo seruato loco: ut i centro sit quies terræ: i oceanō sit q̄s aquarū: in cælo & sublimi sit q̄s ignis, naturaliter ergo poeta dixit hoc: i suū locū rediisse humore q̄ antea in altiora euectus ē: nūc tandē coepisse seruare locū a natura: cōstitutū. Pēdebat, s. i aere: descēdit ad sphærā suam, s. in oceanum. Tollere sylua co, syluæ obrutæ inundatione aquarū: nunc sensim surgere coepunt defluentibus ags. Emergere: apparere ex undis. Viso die, i. sole. Vtq; habuit, r. nūc dicit qd Cæsar egerit: postq̄ aquarū inundatio substitit: nam i mul atq; itra alueum suū sicoris fuit: statim iussit milibus suis itexere naues: & ita uiminibus itextis: corio cæsogū iumētoq; eas textit: deinde his nauibus milites traiecit. & cū nihil tale timerēt: hostes subito ausu gerunt. Historia ē: nā sæpe tētauit Cæsar transire alpes: hostes i ulteriore ripa se obtulerunt ut cæsarem ipe dirēt. Ille contextis nauibus: cū discessisset: & pcul ab hostibus traiecit amnē prius q̄ ab hostibus sentiretur. Habuit ripas: nā i flatus amnis ripas trāsiuerat: nūc declinatibus ags ripas hēre coepit. Cana salix: q̄a frondes salicis ex una parte canæ sunt, i. uimīa salicis. Madefacto, u. ut flexibiliores eēnt i texēdo nauiculas. Cæsogū i. cū texisset sibi milites naues: deinde eas texerūt corio: ut aquā retinerēt. Patiēs nec: ut sustinere posset uectores. Supemicat, i. mouet sup amnē: & exilit, emicare ē celeriter moueri. Sic ue, p̄ similitudinē ostēdit quō sicorim flu. milites Cæsaris traiecerē. nō aliter inqt q̄ nauigare solēt Britāni p oceanū: tūc cū terrā inundauerit: ut ægyptii Nilo crescēte puppibus p agros suos nauigant: nā oceanus cerro tpe britāniā inundat: & nilus ægyptū. Stagnante pa. q̄a aliquādo padus ita i flāt: ut regionē iundet: ut nauibus de loco ad locū necesse sit nauigare. Fuso: i. iundate britāniā. Conserit bi, i. ægypto nascūt syrpi siue iūci robustiores qbus sibi cymbas itexūt ægyptii: & his utūt cū nilus ægyptū iundauerit. Mēphitis, i. ægyptia: nā Memphis ciuitas ægypti fuit: und mēphitici uates dicti sūt. Cymba dē q̄ ad similitudinē cubæ figuræ facta sit: nā figura cuba ē cōcaua: & ad extremitatibus edita. Bibula: arēosa: quia papyrus i arenosis nascit locis. Tenet: obruit: & oīa iundat. His ratibus: dicit cæsariāos icidisse arbores nemoris: & his arboribus texuisse crates: qbus sicorim amnē facile trāsire possēt: si rō belli posceret. Ma, nus: multitudo militū. Succisum ne, p̄ arbores icisas. Curuare ne, i. festiat texere crates. Fluuiq; se, adhuc memor pristinæ inundatiōis miles cæsariāus: nō icipit a ripis fluminis pontē: sed lōgius spaciū occupat: ne iundationes fluminis ipe dire possent, quo minus quo uolebāt traicerēt. Incremēta: Inflatōes fluminis. Robora: ligna basides pōtis. Primis ri, in parte prima riparū. Distendit: porrigit. Ac neq; sicoris: p̄terea diduxit alu eos qbus fluuius diminueret: si forte cresceret. Sulcos: meatus. Repetitis un, i. inundationibus: ne iteq; crescat. Dat poenam, i. patitur: q̄a antea nimis inflatus fuerat. Postq̄ oīa fatis: Petreius & Afranius postq̄ uiderunt mutatam fortunam: & res ex uoto fluere Cæsari, statuerunt inde discedere. Historia autē est: nā Afranius & Petreius ueriti ne oīa pabula intercluderent: q̄a Cæsar egatu multū ualebat: constituerūt capta loci oportunitate inde discedere: & in celtiberiā bellū trāsferre: huic cōsilio suffragabatur & illud: qd̄ priori bello in lusitania fecerat: qd̄ Pōpeius cōtra sertoriū gesserat: ciuitates q̄ cū illo senserāt magni Pompeii uiribus uictæ ipsius absentis fama uel noīe terrebat: q̄ uero i amicitia & officio Pōpeii māserant maximis beneficiis affectæ eū diligebant: p̄terea parua admodū: aut nulla fama cæsaris illuc puenerat: ergo inde discedere cōstituerūt sed nō ex sentētia cessit: nā Cæsar illogz iter interpellauit. Fatis, i. ire secundū fortunā & uolūtatem Cæsaris.

Plena redit: solitoq; magis fauere secundi:

Et ueniam meruere dei: iam rarior aer

Et par phœbus aquis densas in uellera nubes

Sparserat: & noctes uentura luce rubebant:

Seruatoq; loco rerum discessit ab astris

Humor: & ima petit quicq; pēdebat aquarū.

Tollere sylua comas: stagnis emergere colles

Incipiunt: uisq; die durescere ualles.

Vtq; habuit ripas sicoris camposq; reliquit:

Primum cana salix madefacto uimine paruā

Texitur in puppim, cæsogū inducta iuuenco

Vectoris patiens tumidum sup emicat amnē

Sic uenetus stagnante pado: fusq; britannus

Nauigat oceano: sic cum tener omnia nilus

Conferitur bibula mēphitis cymba papyro.

His ratibus transuecta manus festinat utrinq;

Succisum curuare nemus: flumiq; ferocis

Incrementa timens non primis robora ripis

Imposuit: medios pontē distedit in agros.

Ac nequid sicoris repetitis audeat undis

Spargitur in sulcos: & scisso gurgite riuus

Dat poenas maioris aquarū: postq̄ omnia fatis

Cæsaris ire uidet: cællam petreius ilerdam

Noti
pania
trāsire
perauit
oraqua
saris m

Deserit
Indom
Martis
Nuda
Cōspic
Nec u
Paretu
Quoc
Membr
Reliti
In me
Carp
Attol
Vall
Cont
Anfr
Fauci
Inq; fe
Ordin
Et faci
Nec
Excip
Dixit
Illic
Castr

riatur
puer
pōi u
ciū lō
data ē
enle q
uener
cū Ca
darā P
bulosē
ca fecer
temad
haberi
Afrani
tes loq
exced
pexer
citus p
ad col
que ill

LIBER .III.

Noti orbis. i. cognitæ hispaniæ. Populos. s. celtiberos bellicosos. In ultima mundi: quia i ultima parte hispaniæ positi sūt celtiberi. Nudatos cæ. col. sed cū Cæsar uidit hostiū castra eē deserta: statim iussit militibus trāsire fluuiū: nec p pontē traicere: sed natātes ad ulteriōrē ripā propare: ut fugiētes psequerēt: unde sicut imperauit Cæsar: ita milites executi sunt. Nudatos col. ubi castrametati erāt hostes. Nec uada: loca ubi humili or aqua eēt: p quæ e xire possēt. Supare: transire. Vir. Supant mōtes & flumīa tranāt. Paref: statim dicto cæsarīs milites fuerūt au dietes: & se i iter piculosū iecere ut psequerent hostē: quix fugiētes se i tantū discrimen cōiecissēt: q̄ ipi suscepūt psequēdo fugiētes. Fugiēs:

Deserit: & noti diffusus uiribus orbis
Indomitos quærit populos: & semper i arma
Martis amore feros: & tendit in ultima mūdī.
Nudatos cæsar colles: desertaq; castra
Cōspiciens capei arma iubet: nec quærē pōtē
Nec uada: sed duris fluuium superā lacertis.
Paretur: rapuitq; ruens in prælia miles:
Quod fugiēs timuisset iter: mox uda rceptis
Membra fouet armis: gelidos a gurgite cursu
Restituunt artus: donec decresceret umbra.
In mediū surgente die: ianq; agmina summa
Carpit eques: dubiq; fugæ pugnæq; tenētur.
Attollunt campo geminæ iuga saxea rupes
Valle caua media: tellus hinc ardua cælsos
Continuat colles: tute quos inter opaco
Anfractu latuere uiæ: quibus hoste potito
Faucibus emitti terrarum indeuia martem
Inq; feras gentes cæsar uidet. ite sine ullo
Ordine ait: raptumq; fuga conuertite bellū.
Et faciem pugnæ uultusq; inferte minaces:
Nec liceat pauidis ignaua occumbere morte:
Excipiant recto fugientes pectore ferrum.
Dixit. & ad montes tēdētē præuenit hostē.
Illic exiguo paulum distātia uallo
Castra locant: posquā spacio languētia nullo:

riatur fortiter. Pauidis. i. fugiētibus: q̄ mors ignaua ē fugiētibus. Dixit: hæc ubi dixit cæsar: statim milites pueni: & iā hostē puenere. Illic: hostes ubi iā uiderūt se dephēdi castra posuerūt: & cæsar haud pcul ide castra pōi iussit. Illic: i eo loco ubi cæsar iā adepti erāt hostē. Locat. i. Cæsar & Petreius. Exiguo. u. q̄ non erat spaciū lōgioris ualli faciēdi: i orbē angustū castra posuerūt. Postq; & cū castra nō pcul uterq; exercitus posuisset: data ē facultas: ut iter se milites cōspicerēt de castris: & fratres cōspicerēt fratres: p̄res filios: & priō qdē taciti ense quē cūcti tenebāt i clāto significabāt salutē: sēsim at pcesserūt eo ut itra uallū hostiū trāsirēt: & iā eo res p uenerat: ut pax secutura uideref: sed Petrius & Afrāius ubi piculū uiderūt: ne sui milites moti pietate suorū cū Cæsare iūgerēt: armati cū aliquot cohortibus uēiūt: & hostē e castris trudūt: suosq; acriter trudunt: q̄ fidē datā Pōpeio senatui: atq; reipu. p̄dere uoluerit: & ita cōcordia q̄ ppemodū cōiuncta erat excussa ē: nec hic fa. bulose loquit Luca. q̄ hæc fere eadē ab Appiāo referunt: ait enim cū Petreius & Afrāius ad iteriōra iberiæ loca secessissēt: aliū paraturi exercitū: q̄ Cæsar ifecutus: fossa p̄peditos ulterius trāsire phibuit: eoz quoq; par. temad exercitus sui detentionē pdeuntē circundedit: hi aut capita clypeis subiiciētes (quod deditiōis signum haberi solet) seipsos tradere significabant: cæterq; cæsar nec suscepit eos: nec ullo genere mortis affecit: ueq; ad Afraniū redire cōcessit: omnifariam blandiciāq; genere ad hostes usus: qua ex causa milites: i unum se imiscētes loquebant: & iam sermones iter eos de cōuētiōe agitabantur: tandē Afranio cæterisq; ducibus hispāia excedere uisū ē: eāq; cæsar reliquere: & nullo accepto icōmodo ad Pompeiū redire: his Petreius aduersabat: & p exercitū hic ide discurref: quoscūq; cæsarīs militibus imixtos repisset ferro seq̄bat. Insurgētibus i eū exercitus primoribus: unū ex ipis ense cōfecit: aq̄tiōe tādē a cæsare itercepta: Petreius i arcto cōstitutus cū Afrāio ad colloquiū cū cæsare puenit exercitibus utraq; parte spectātibus: cōuenere igit cū illo hispāia excedere: eamque illi possidendam tradere: si ultra fluuium tutos prāmisset: indeq; ad Pompeium liberos abire fineret.

PHARSALIAE

Lumina lan. spa. hoc fit quum uisus oculorum nullo iteruallo hebetantur. Deprehensum est. c. tum deniq; intellectum ē quantū nefas esset ciuile bellū. Metu. s. suorum ducū: quia non audebant hinc cæsariani milites salutare illos: & e diuerso. Ense: quia educto ense aciē gladii in manu tenebant: & inclinato capite se salutabant. Mox ut. s. sed ubi sensim appropinquauerunt: & uis pietatis animos utriusq; impulit: primo quidem ausi sunt cæsariani milites transcendere uallum. Rupit leges: quibus ducibus suis astricti erant: iureiurando enim affirmauerant fidem datam seruare. Palmas: quia occurrebant milites militibus: & inter se non tanq; hostis hostem: sed ut amicus amicum amplectabantur. Hospitis ille: nunc causas exponit quibus illi in amorem sine ullo ordine ruerunt. Admonet hunc studiis: & amicus familiarem suum aspiciebat: cum quo ab iuēte pueritia usus & cōsuetudo fuerat. Puerilibus ætas: qā similitudo studiorum maximum est amoris uinculum: ut Vir. Adeo in teneris consuesce multum est. Nec romanus erat: sed peregrinus: ipsi ro. inter se cognoscebāt: præter q̄ qui ex iberia & Celtiberia erant cum Petreio & Afrāio: & ex gallia cum Cæsare: illi ergo non cognoscebant hostem. Arma rigant cum ita inter se coniuncti alloquerentur: primo quidē lachrymas dabāt & singultus uerba impediebat. Singultibus: quia primū uerba exprimere nō poterāt dulcedie quadā pietatis. Quæ potuit se: quia obuersabat oculis eoz q̄tū mali facere poterāt: uidelicet pater filiū: filius patrem: familiaris familia rem occidere potuisset. Maculatus sanguine. i. nullā cædē perpetrauerit. Quid pectora. p. cum in notitiā uenit sceleris quod facere poterat sibi pectora pulsabat dicens. Hei mihi quo redactus fuit ut palulum affuerit: quin patrem occiderē: reprehēditq; eos poeta dicens: stulte qd pectora pcutis: quasi doleas q̄ tātum scelus cōmittas: nunquid difficile ē pacem agere: qd. facile ē: uidelicet si uolueris cæsare deserere: ergo hāc tibi necessitatem inducis: quam si uolueris facile uita re poteris: ut quem potentē fecisti: priuatum reddas. Inanes. i. cur inaniter fles: cū possis tuis tibiq; consule re. Spōte: quasi coactus sis ad hoc facius belli te puenire. Times. s. cæsarem cui nisi parere uolueris: te cogere non poterit. Classica dent: ostēdit si modo uoluerit miles posse a bello dīstingere: nā si cæsar iubet tuius signum belli dari: tu negliges cantū: nec ad cātū tuius sumptis arma. Classica. i. tubæ. Bellū. i. signū belli. Signa ferant: contra hostem. s. iubēte. Cæssa: desiste noli ire. Iam iam ciuilis he. si hoc feceris furor desistet: & cæsar qui persequitur generum ubi se priuatum uiderit non parentibus militibus: illū amare incipiet. Priuatus: non parente milite. Nūc ades æterno: poeta hic concordia inuocat ut adsit perpetuoq; maneat iter milites. Ades: p. adsis. O rex salus: qā nisi concordia esset: nec ipsa rex primordia starēt: nā id est ex quo pbant philosophi: primam materiam esse: uidelicet q̄ inter se concordia quadā cuncta tenerentur: dicunt enim nō secundū diuersas qualitates coniuncta esse inter se elementa. i. rerum primordia: sed secundū eas magis discerni uel dissentire frigus a calore humidū a sicco: sed est aliud cōmune omnibus. i. cōcordia qua iter se coniuncta manēt. Cōcordia mundi: quia ex diuersis qualitibus quæ in mundo sunt continentur. Et sacer orbis amor: hoc ad humanū genus spectare uidetur. nā nisi inter se amore cōiunctū teneretur humanum genus: nec domus: nec urbes: nec ipse orbis terrarū stare posset: sed hoc primū a pietate prouenit: deinde a iustitia. Sacer amor. i. coniunctio inter amicos & amicitia: quæ salus est totius orbis: oīa enim conseruat: & i ea oīa consistunt. Magnum nunc s. no. nunc in magnum periculum uenturi sumus: ne in futurum caritas pereat: & ea quæ est inter sanguine cōiunctos: nā proposito horū exemplo qui se mutuis uulneribus scientes occiderunt: nullo sanguinis uinculo deterriti: periculum est: ne id posterī quoq; faciant. Venturi: ne malo horū exemplo arma contra seipsos hoies ferant: & filii contra parentes. Periere latebræ: iam nō ignoratiæ potest attribui hoc: postq̄ iter se semel cognouerūt. Latebræ. i. ignorantia: qā primo nesciebāt contra quos arma stringerent: sed nūc non poterut sine magno scelere cōserere manum. latebræ i prosa corripitur: in uersu uero pro ratione metri cōmunis ē. Populo uenia ē: nūc postq̄ cognouere suos non excusandi erūt. Proh numine fata: o fata iquit q̄ aduersum fuit numē romanis: ut uolueritis illos breui tempore esse cōcordes: ut mox scelus inexprabile facerent: fata enim hoc interuallum præstare uoluerūt: ut iter se cognoscerēt quo scelus magnū cōsequerēt. Sinistro numē: p. sinistri numinis.

Mutua conspicuos habuerūt lumina uultus.
Et fratres natosq; suos uidere patresq;
Depresum est ciuile nefas: tenuere parumper
Ora metu: tantum nutu motosq; salutant
Ense suos: mox ut stimulis maioribus ardens
Rupit amor leges: audet transcendere bellū
Miles: in amplexus effusas tendere palmas
Hospitis ille ciet nomen: uocat ille propinq;
Admonet hūc studiis consors puerilibus ætas.
Nec romanus erat: q̄ non cognouerat hostem
Arma rigāt lachymis: singultibus oscula rūpūt.
Et quamuis nullo maculatus sanguine miles
Quæ potuit fecisse timeret: qd pectora pulsas:
Quid uelane gemis: fletus qd fūdis inanes:
Nec te sponte tua sceleri parere fateris:
Vsq; adeo ne times: quē tu acis ipse timēdū:
Classica dent bellū: sæuos tu negliges cantus
Signa ferant: cessas iam ciuilis herinnys
Concideret: & cæsar generum priuatus amabit.
Nunc ades æterno complectens omnia nexu
Orerum mixtiq; salus concordia mundi:
Et sacer orbis amor: magnū nūc sæcula nostra
Venturi discrimen habent: periēre latebræ
Tot scelerum: populo uinia est erepta nocēti:
Agnouere suos: proh numine fata sinistro

LIBER .IIII.

Exigua requie, i. paruo interuallo posito quo inter se cognouerunt. Tantas clades: concordia hoc fecit: ut futura clades maior sit: & interuallo non ignoscenda. Pax erat: redit ad propositū post iuocatam concordia.

Et miles castris: nam cæsariani milites in castris Petreii & Petreii milites i castris Cæsaris pmixti erāt. Errabat: quia iter eos iā nouū foedus cōpositū erat. Libamia baccho: quia mos erat antiq̃ ante q̃ biberēt exigū uini i ignē ifundere: & id baccho libare dicebant. a græco ἑλπίσθαι, libamen a λείβω fundo. Ita id uinum quasi pri mitias dicebant. Libamia, s. instituunt. Graminei: ex herba icensi: uel i gramine constituti. Foci: dicunt lo

ci ubi ignis seruatur a fouendo. Iunctoq; cu. i eodem lecto dormientes inter se confabulantur de bellis in ter se gestis. Extrahit, idest producit. Insomnes no. Quia uigilabant dulcedine amoris confabulantes.

Quo: narrabant enim Cæsariani milites: quæ bella in gallia gessere. Dum per. x. annos sub Cæsare mili tabant. Exierit: scilicet in hostem. Quod solum. s. pita dii inquit uolebant ut fides restitueretur: & ad suos utrique duces redirent renouata fide: cuius obli ti uidebantur: nam cæsariani milites obligauerant se Cæsari & Petreii Petreio. Amore, s. uiolato. Nam postquam: nam Petreius iquit postq̃ uidet castra sua plena esse militibus cæsarianis: uidens fore ut ip̃e cū suis omnibus cæsari p̃p̃modum uenderetur: & suæ salutis suorum metuēs satellites suos arma sumere iussit: & cū i tētoris militū ispeisset: ubi cū oibus cō uiuia celebrabant mēsas disturbat: quosdā uulnerat: nōnullos iterficat: & ita eiectis e castris cæsariāis: ad cōcionē milites suos cōuocat: & eos acriter rephēdit: q̃ facile obli ti libertatis se in seruitutem cæsaris con ferre uoluerit. Tradita uenē, i. uenūdata eē: unde ue nūdo dī a uenū & do: & dare uenū ē uendere. Ad sce lerata: q̃ discordiam & caritatem uiolarēt. Turba, s. satellitum suoz. Inermes: quia depositis armis iter se pacem agebant. Præcipitat: præcipitādo expellit e castris. Sanguine: cæforum & uulneratorum. Ad didit ira ferox: nō contētus fuit eiectis quosdam Cæ sarianos e castris: quosdam uulnerasse: nisi cōtione re uocata milites suos acriter rephēderet. Ira ferox: p̃ ip̃e iratus. Moturas: concitaturas aīos ad prælia. & sic habitū futuræ orōnis expōit. Immemor o priā: meliorem suā causā ostendit: quod i principio face re solemus: & est oratio dissuasoria: quæ i deliberati uo genere posita est: dissuadet, n. ne uelint sub obtētu pacis se cæsari i seruitutē tradere: oblitus es ne iqt me lioris causæ: uidelicet q̃ partes senatus populiq; ro. su scepiisti: locus ē beniuolentiæ a rebus ip̃is: cū cām no strā extollēdo aduersariorū p̃ cōtemptiōē deprime mus. Non potes: occurrit i p̃cipio: quia dicere po

Exigua requie tantas augmentia clades.
Pax erat: & castris miles permixtus utrisq;
Errabat: duro concordēs cespitē mēsas
Instituunt: & permixto libamina baccho.
Graminei luxere foci iunctoq; cubili
Extrahit insomnes bellorum fabula noctes:
Quo primū steterint cāpo: qua lācea dextra
Exierit: dum quæ gesserunt fortia iactant:
Et dū multa negant: quod solū fata petebant
Est miseris renouata fides: atq; omne futurū
Cruit amore nefas: nā postquā fœdera pacis
Cognita petreio seque & sua tradita uenum
Castra uidet: famulas scelerata ad prælia de
Excitat: atq; hostes turba stipato iermes xtras
Præcipitat castris: iunctosq; amplexibus ense
Separat: & multo disturbat sanguine pacem.
Addidit ira ferox moturas prælia uoces.
Immemor o patriæ: signorum oblite tuorum:
Non potes hoc causæ miles præstare senatus
Assertor uicto redeas ut cæsares: certe
Vt uincare potes: dum ferrum incertaq; fata
Quicq; fluat multo nō deerit uulnere sāguis:
Ibitis ad dominum: damnataq; signa feretis:
Vtq; habeat famulos nullo discrimine cæsar
Exorandus erit: ducibus quoq; uita petēda ē.
Nunq̃ nostra salus pretiū mercesq; nefandæ
Proditiōis erit. non hoc ciuilia bella
Vt uiuamus agūt: trahimur sub nomie pacis.

terāt nō possumus uincere: ergo satius ē ut concordia & pacē agamus: respondet si uincere non potes: mori potes: ergo satius est ut liber moriaris: q̃ seruus uiuas. Causæ: idest qui meliorem causam secutus pro rep. ar ma sumpseris. Assertor, i. uidex libertatis. Vt uincat: nō potes hoc facere: quia inferiores uiribus: moriaris liber tate potius q̃ in seruitute uiuas. Incerta fata: scilicet nō deerunt nobis: quia in dubio adhuc est pugna uter ui ctor futurus sit. Ibitis ad dominum: ut seruiatis: cum liberi esse possitis. Feretis: sustinebitis. Damnata si gna, s. Cæsaris: q̃ semel damnaſtis: tunc cum Pōpei signa ptulisti, q. d. nō debetis seruire. Vtq; habeat flu. pul chrum est iquit exorare Cæsarem: ut uos uelit in seruitutem recipere. Nullo discrimine, i. certamie hoc est. Incruento Marte. Ducibus quoq; uita: si diis placet hoc pacto cū Cæsare conuenietis: ut uos accipiat: & no bis ducibus uitā donet: sed nō patiemur hoc. Pretiū mer. i. nunq̃ pascicemur pro libertate seruitutē. Non hoc. c. b. nō itelligitis qd Cæ. agat: & milites suū. nō. n. hoc facit ut uiuamus: sed sub obtētu pacis seruitutē dabit si ei pareſ uoluerimus. Pretiū mer. arguit a pte honesti, i. fortitudinis quia uiri fortis ē gloriose mori: potius q̃ turpiter uiuere. Non ca. gētes: sēsus ē si hoies seruire possēt bella nulla gererēt: sed libertatis cupidō facit ut hoies uelit alii aliis eē supiores. Est at argumētū a cōparatiōe: nā i locis argumētōz cōtief a p̃ia simili: a maio ri: & minori: & a cōparatiōe, i. cū cōparat res rei: q̃riē. n. utq; libertas antepōnda sit paci: an pax libertati. Si be. li. i. si hoies æquo aīo seruire possent i pace: nulla bellorum cā prorsus esset: ordo tendit ad eum locum: si be ne libertas unquam daretur p pace. Gentes non er. ca. idest non quærent ferrum: quo arma fabricarent.

PHARSALIAE

Calybes: populi sunt in ponto iuxta paphlagoniam apud quos optimū ferrum inuenitur. Vir. At calybes nudi ferrum. Hos. n. ferri copia ut inquit Strabo: Illustres fecit: apud calybes pharnacia sita est in mari habens pelamydū copiam in terra uero sunt metalla: nunc ferri: prius etiā argenti iminent montes metallis plēi ac syluis.

Nulli ual. opi. mu. nec etiā moenia aedificarent: quibus se ab hostibus defenderēt. Fugiete me. quia metallū iteri us fugere uidet: & homines illud humāno labore effodiūt. Nec soni. nec bella terrestria eēt: nec maritima. Turrigeras carinas: quia turritae sunt carinae: quibus bella gerunt. Si bene libertas. i. si pax libertati esset antepōnda

Hostes. nē. meos: ab honesti parte arguit: a iustitia: a parte iustitiae quā ueritatē Ci. appellat: nā ueritatis fides ē custos: fidē dictā eē uolunt Stoici: quod fiat quā dictum est: arguit ergo a iustitia: uidelicet debere eos seruare fidē datā Pompeio: quia deinde sunt ip̄is ducibus obligati. Arguit ēt a minori ad maius: nam si hostes caesariā q̄ deteriorē cām sequunt: ip̄i quoq̄ arma sumpserunt: ut unus caesar regnet: tamen milites fidē illi seruāt: q̄to magis uos eā seruare debetis: q̄ nō p̄ unius imperio: sed p̄ libertate: p̄ rep. p̄ senatu populoq̄ ro. arma sūpsistis? Sacramēta tenēt: nā et si iusiurādū p̄stiterūt: ut p̄ unius domīatu pugnaret: tamen fidē datā seruāt. Sceleri nē. s. Caesaris. Quod p̄ cā pu. aequa: p̄ ciuitate: p̄ libertate: p̄ legibus: atq̄ iudiciis defendendis. Et ueniā spare li. uos tandē meliores estis q̄ Caesaris milites: a quibus etiam ueniā spare potestis: & caesar q̄ arma cōtra illū sumpseritis: cū uos honestiorē cām defēdatis: immo caesar a uobis: ueniā petere deberet.

Proh dira pudoris foedera: nunc in conuestione erūpit. Pudoris: nō aduertitis quātum dedecus admittatis q̄ parati estis cōtra maiestatem uestri impatoris Pompeii fidē iungere cū Caesare: ut ab eo (si diis placeat) ueniā petatis quod indignum ē aetate: fortuna: honore: & maximis meritis: quibus uos & rem publicā sibi obligauit. Dira. i. saeva foedera: quae uos instituitis. Nūc toto fatore: nūc apostrophat ad Pompeiū: o Pompei quo nā redacti sūt milites tui uidet: q̄ p̄ dignitate tua totū orbē in bella cōcitatis: arma sumis p̄ libertate: aduersus Caesarem: & milites tui parāt turpiter a Caesare impetrare salutem quod indignum est.

Fatorum. i. tuarum rerum quae hic gerunt. Paras acies: paras totum orbē ad arma cōcitare p̄ libertate.

Cum forsā foedere nostro: cū iā nos milites tui (se enim cum illis cōmemorat) pasciscemur salutem tuā a Caesare. Sic fatus: concludit nunc quō se habuerit milites audita oratiōe Petreii deposita. n. pietate: oēs in belli amorem restituti sunt. Sic ubi desuetae: p̄ similitudinem ostēdit quō redierit in pristinum furorē: quemadmodum inquit custos & magister leonum: q̄ eos in cauea seruauit: ita plerumq̄ subigit: ut incipiant paulatim mansuescere & hominū imperia pati: sed si forte sanguinem gustauerint: statim naturae suae recordantur: & in furorem naturalem redeūt. Disuetae syluis. i. relictis syluis diu in caueis custoditae fuerunt. Mansuere. i. mansuetae sunt ferae longitudine tēporis. Vultus po. mi. quia non solū re ipsa mansuerunt: sed et specie & habuit mansuetudinē quandam induisse uidet. Atq̄ hominem. i. imperia hominis. In torrida ora: q̄ diu sanguine sicca fuerunt. Admonitae. s. gustato sanguine. Feruet: incenditur. Trepidō magistro: quia magister trepidare incipit ubi uidet irasci leonem. Itur in omne nefas: postquam semel concitati sunt urbis & oratiōe Petreii milites: ruunt in oē scelus. Et quae for. deorum: sensus est. si fortuito inter se pugnant ignari: tolerabilis illa pugna fuisset: & quicquid discordiae gestū atq̄ admissum esset: diis ascribendū uidet. Tulisset: excusasset. Cæca nocte: ignorātia occulta: quia ignorabāt parentes filios suos. Inuidia for. de. quia omne nefas diis ascribendū esset: q̄ uoluissent ut māus inter se consererent. Fides. i. certitudo: quia certi erant contra suos sumpsisse bellum & ferrum. uel fides qua iurati erant petreio. Monstra: scelera monstris simillima. Inter mēsas iter ipsas epulas: ubi paulo ante iter se cōplexi fuerāt cædes perpetratae sūt. Cædūt: uulnerāt. Et quis prior: & quāquā primo quidem inuiti uulnerauerunt suos: & cum gemitu: tamen postquam semel dextra sanguine corrupta fuit: id multo etia crudelius fecere. Dum feriunt: interpugnandū. Primo: in principio pugnae. Ut dextra iusti. quia iter strepitus armorū iusticia & leges non audiuntur. Odere suos: odium concepe contra suos. Aiosq̄ la. quia contremiscebant dextra & uulnerabat: sed uulnerado confirmabatur animus & dextra.

Non calybem gentes penitus fugiete metallo Eruerent: nulli uallarent oppida muri.

Non sonipes in bella ferox: non iret in æquor

Turrigeras classis pelago sparsura carinas:

Si bene libertas unquam pro pace daretur.

Hostes nempe meos scelcri iurata nefando

Sacramenta tenent: at uobis uilior hoc est

Vestra fides: q̄ pro causa pugnantibus æqua

Et ueniā sperare licet. proh dira pudoris

Fœdara: nunc toto fatorum ignarus in orbe

Magne paras acies: mundi q̄ extrema tenētes

Sollicitas reges: cum forsā fœdere nostro

Iam tibi sit promissa salus: sic fatus & omnes

Concussit mētes: scelerumq̄ reduxit amorem

Sic ubi desuetae syluis in carcere clauso

Mansuere ferae. & uultus posuere minaces:

Atq̄ hominem didicere pati: si torida paruus

Venit in ora cruor: redeūt rabiesq̄ furorq̄:

Admonitae tument gustato sanguine fauces.

Feruet: & a trepido uix abstinet ora magistro.

Itur in omne nefas: & quae fortuna deorum

Inuidia cæca bellorum nocte tulisset:

Fecit monstra fides: inter mensasq̄ torosque

Quae modo cōplexu fouerūt pectora: cædūt

Et quamuis primo ferrū strinxere gemētes:

Vt dextra iusti gladius dissuasor adhæsit:

Dum feriunt odere suos: animosq̄ labantes

Feruet
rētes &
retur
far quis
re accep
fuerint

Confirm
Et sceler
Acuelu
In facie
Tu cæ
Agnos
Aemath
Massilia
Hoc sic
Dux ca
Agmi
Non a
Intede
Abstu
Tunc
Caes
Aut ci
Vi let
Pracip
Auxili
Spe po
Fertur
Vidit
Tela
Subtra
Vinci

set cō
tialta
dis exc
ducant
se pati
mē. M
lium
sis: ob
hac rati
te tenta
urus se
dos esse
stibus
Decu
tos. J
ab hos
ctoria
damno

LIBER .III.

Feruent tumultu. i. contremiscunt: quia oia perturbata erant. Rapiuntur col. pa. & filii obtruncabant pa-
rētes & capita illoꝝ ante duces statuebāt: ne scelus occultū fuisset. Occultū pereat. i. sine fructu: quia si ignora-
retur scelus sine fructu periret. Mōstra: cādē parentū mōstra appellat. In faciem: ante oculos ducū. Tu cæ-
sar q̄uis: dicit poeta: quam in partē Cæsar acceperit hoc: q̄ ex suis militibus multi occisi fuissent in partē melio-
rē acceperit: q̄a iuste nunc Cæsar arma sumere uidebatur: postq̄ lemēl milites in ipsa pacis compositione occisi
fuerint, Tu cæ. nūc demū agnoscis fauere tibi deos: q̄ ē data tibi occasio arma iuste cōtra hostes sumere. Su-

peros: idest deorum fauorem. Neque enim tibi ma-
ior so. quia nec maior felicitas fuit tibi cum Pompe-
ium in campis philipicis profligasti. q̄. d. nunc demū
data est tibi pugnandi iusta causa. Phocidos: m. quā
phocēnes grāci edificarūt: & quā maritima pugna
uicisti. Phario: i. æquore ægyptio: nā pharus īsula ē
ægypti q̄ turri hēt multis tabularis: ut refert Stra. ex
cellā: & albo lapide mirifice structā: eodē noīe quo ī-
sula, eam Sostratus Gnidius regū amicus posuit ob
nauigatiū salutē: ut epigrāma declarat: Sostratus gni-
dius Dexiphani filius: diis seruatoribus pro nauigā-
tibus: nā cū ora ex utraq̄ parte importuosa & humi-
lis esset: lignum aliquod necessarium fuit: altū & cla-
rum: quo nauigātes ad portus ingressum dirigerēt.

Hoc siquidem: reddit rationem quare cæsar plus
lætitiæ habuerit ex hac cæde: quæ in castris facta est
Petreii q̄ ex omibus uictoriis: quas uel antea uel
post consecutus fuerat: Dicit enim hoc ideo illud
consecutum esse Cæsarem: ut iuste uideatur bellū
gerere: quam occasione nullis antea bellis habuerat

Causæ melioris: in hoc uno uidebis honestiorem
belli cām habuisse. Polluta: nefāda. Petreius & Afra-
nius postquā tantā cādē ī castris commisserūt: & ho-
stes qui concordēs esse cōeperant: cum suis e castris
eiecissent: non ausi sunt milites ī castris tenere: quæ
Cæsari coniuncta essent: ergo statuere itē. Ilerdā re-
dire unde discesserāt. Polluta ag. q̄ manus cōmacu-
lauerāt sanguine suoꝝ. Iunctis: propinquis castris
scilicet hostiū metuētes: ne rursus de concordia age-
rent. Intendere: idest direxerunt. Cāpos. e. sed Cæ-
ubi sensit quid facere pararet hostes: equites misit: q̄
oēs aditus occuparent: ne qua hostes transire possēt.

Eques: pro equitatu posuit. Obuius: occurrens ho-
stibus ilerdam petentibus. Siccis collibus: ubi nihil
oīno nasceret q̄ ad sustentandos equos uel homi-
nes p̄tineret. Tunc inopes: ubi Cæsar uidit hostes ī
collē se recepisse: ubi nec aquæ nec pabuli facultas ef-

Confirmant ictu: feruent iam castra tumultu.
Et scelerum turba rapiuntur colla paretum:
Ac uelut occultū pereat scelus omnia mōstra
In faciem posuere ducum: iuuat esse nocentes.
Tu cæsar quamuis spoliatus milite multo
Agnoscis supos: neq̄ enim tibi maior ī armis
Aemathiis fortuna fuit: nec phocidos undis
Massiliæ phario nec tantum est æquor gestū.
Hoc siquidem solo ciuili crimine belli
Dux causæ melioris eris: polluta nefanda
Agmina cæde duces iūctis committere castris
Non audent: altaq̄ ad mœnia rursus ilerdæ
Intedere fugam campos eques obuius omnes
Abstulit: & siccis inclusit colibus hostem.
Tunc inopes undæ prærupta cingere fossa
Cæsar auet: nec castra pati contingere ripas:
Aut circum largos curuari brachia fontes.
Vt loeti uidere uiam conuersus in iram
Præcipitem timor est: miles non utile clausis
Auxilium mactauit equos: tādēq̄ coactus
Spe posita damnare fugam: casurus ī hostem
Fertur: ut effuso cæsar decurrere passu
Vidit: & ad certam deuotos tendere mortem:
Tela tene iam miles ait: ferrumq̄ ruenti
Subtrahere: nō ullo cōstet mihi sanguine bellū.
Vincitur haud gratis iugulo q̄ puocat hostē:

set cōiuit eos ibi obsidere: & oēs descēsus claudere ne ad aquā descenderent. Prærupta fossa: idest in ingen-
ti: alta simul & lata. Nec castra pati. i. auet prohibere hostes: ne uallū ducāt ad aq̄s: uel certe brachiū: ut ab un-
dis exclusi in deditiōē uenire cogāt. Brachia. i. castroꝝ. Circū. i. som. idest omnino pati nō uult ut uallū d̄
ducant de mōre ī fōtes: in brachioꝝ modū. Vt loe. uis. sed ubi Petreius & Afranius cū militibus suis uidere
se pati famē: ut sibi in illis collibus moriēdū esset: tunc ex metu in iram cōuersi sūt. Loeti: mortis propter fa-
mē. Miles non: primo q̄dem mactauere iumenta & equos ut eorum carnibus uelceretur. Non utile auxi-
lium: idest quibus uti non poterant: nam in obsidione equi augent inopiā & nullum sui usum præbēt. Clau-
sis: obsessis. Damnare fugam: idest pœnituit fugæ: quam antea intenderat ad ilerdam quia uidelicet uidit
hac ratione non posse se ab hostibus liberare: ergo quod fugiēdo obtinere nequiuerat: id nunc audendo face-
re tentauit. Spe posita: scilicet salutis comparandæ in fuga. Casurus in hostes: desperatione quadam mori-
urus fertur in hostes. Vt effuso: at uero Cæsar belli peritissimus: ut uidit illos ipsa desperatione fortiores fa-
ctos esse iussit militibus suis: ut interea arma cōtinerent: donec furor ille torpesceret: nec enim uidebat cū ho-
stibus posse conferre pugnā sine maximo militū suoꝝ damno. Vnde Vir. Vna salus uictis nullā sperare salutē.

Decurrere: descendere e collibus. Effuso passu: inordinate quemadmodū desperati. Deuotos: morti destina-
tos. Tene tela: idest contine. ne cum furētī hoste pugnaueris nam magno tibi uictoria constabit. Subtrahere. i.
ab hoste currenti remoue ferrum. Non ullo: nolo sanguinem militū effundere: sed incruentam ex his ui-
ctoriā parere. Vincitur haud gratis. i. is qui eo animo lacerat hostē ad pugnā: ut mori uelit non sine magno
damno uincit. Iugulo. i. morte ipsa q̄a paratus est iugulari & mori. Haud gra. i. sine magna iactura & dāno.

PHARSALIAE

En sibi uilis adest: hæc dicens Cæsar ostendit militibus suis furorē hostium: nunquid uidetis quomodo ipsi mortem suam contempserunt: quis sperare posset uictoriam: sine magno sanguine? En sibi uilis: quia se hostis contempsit desperatione quadam. Inuisa luce: quia uitam quoque oderunt hac obsidione coacti. Non sentiet ictus: adeo obstinata est. Incumbet gladiis: nostris: quia miles moriturus fertur in hostem. Deserarat hic feruor: antequam manum cum hoste conseratis: finite interea ut deseruecat ira: furor: ifania: qua mori cupiunt: uiuere enim cum deliderent: tunc manum conserere poteritis. Perdant uelle mori: idest postponant cupiditatem mortis. Sic deflagrare: sicuti instituerat Cæsar: ita etiam fecit: nam abstinuit a pugna milites suos per totum diem. Deflagrare: idest deseruere & tepescere. Incassum: quia non est data facultas pugnandi. Inde ubi: sicuti animo conceperat cæsar: ita & euenit: nam sublata pugnandi copia sensim calor ille & ira feruens extincta est. Saucia maiora per similitudinem ostendit quomodo sensim ira defecit in hostibus: quemadmodum iquit aliquis fauiscus fuerit: dum adhuc calor inest ipso uulnere fortior est: & dolore uehementior: sed si uictor qui eum uulnerauit telum abstineret: donec sanguis exeat: & paulatim exhausto sanguine deficiat: tunc ille sine ullo labore uincitur. Maiores: quia dolor ipse facit eos maiores & fortiores. Dolor est: quia cum fauiscus est aliquis in principio uulneris dolor incitat illum. Mobile: neruis quia dum membra calida sunt: facile moueri possit. & quo uelint facile gladium & tella uiurare. Conamen: quia quocumque conati fuerint uiurare tela: facile cedunt membra. Stat uictor: interea dum ille nimio dolore percitus pugnaturus est: & uictor se ab eo continuerit: facile superabitur. Conscius ensis adacti: scit transfixe pectus illi: & non diutius duraturum esse. Tenuitque manus: sua pugna. Frigidus artus: quia paulatim sanguis egreditur & frigus succedit: quo membra omnia uno tempore frigescent. Rigens: frigescentes. Astrinxit uulnera: quia uulnera clauduntur cum idem sanguis exierit. Iamque ino: dicit milites cum deposita ira in castris rediissent: coepisse non solum rastris & ligonibus: sed gladiis suis terram effodere: ut quoquo modo possent: uenam aquarum inuenirent: sed cum usque ad profundum montis descendissent: nec minima pars aquae inuenta esset cogeantur glebas comprimere manibus: ut uel gutta aquae in os caderet: rorem etiam colligebant ex frondibus: & sicubi forte aqua putrefacta esset eo decurrebant omnes: tanquam suauem potum hauisturi. Abstrusa: idest occulta. Rastris: nam huiusmodi instrumenta etiam milites portabant cum foueam facere uellent: semper enim fossa & uallo castra cingebant. rastra a radenda terra dicta sunt. Puteusque caua: dicit fecisse foueam quadam: quae usque ad profunditatem collium puenerat & in planum & uallē descendebat: tamen nihil aquae apparuit. Premissis: foditis. Fastigia: idest profunditatem. fastigium significatione hēe contrariā: nam significat culmiam: ut Vir. Et summi fastigia tecti: significat etiam profunditatem: ut idem in Ge. Forsitā & scrobibus quae sunt fastigia quas. Non se tam penitus: maiori quā diligentia & labore rimati sunt uiscera terrae: ut aquam inuenirent quae si augere & argenti quæsiuissent. Penitus: interiorius: idest in ipsius terrae uiscera. Relicta luce: idest relicto caelo & die. Assyrii scrutator palmarum: quia in uisceribus terrae cum diu multumque uersas pallores quemdam contrahit. Assyrii: quia in oriente frequentius uenas oriuntur auri: nam garie ex auro & argento multa habent uasa: ut refert Strabo. lectos: tripodas: crateras cum operculis: domosque sumptuosas: nam & portae & parietes & tecta ex ebore: auro: argento: lapidibusque incrustatis sunt distincta. Sunt & prope hos alii: apud quos augere effodit: magnitudinem minima saniae: mediana: mesophili: maxima nucis: has auri glebulas perforantes cum lapillis pellucidis: alternis positis: armillas faciunt inserto filo & collo manibusque circumponuntur: uidentur id augere uicinis ut liptio: aeris triplo: argenti duplo: tum propter operandi iustitiam: tum propter inopiam eorum quae contra accipiuntur: quorum usus magis est ad uitam. Assyria regio in oriente ubi regnauit ninus quam esse auri fertilissimam legimus. Non tamen: quamuis in profunditate terrae rimati fuerint: tamen nunquam apparuit unda. Percussio: idest aperto. Pumex: lapis est caueuosus. Antra nec exiguo: sed nec paruam quidem: aut ullam inde stilliculam emisserunt. Stillant sudantia: idest minutatim guttas emittunt. Impulsa: scilicet scaturiente aqua.

En sibi uilis adest inuisa luce iuuentus
Iam damno peritura meo: non sentiet ictus
Incumbens gladiis: gaudebit sanguine fuso.
Deserat hic feruor metes: cadat ipetus amens
Perdant uelle mori sic deflagrare minaces.
Incassum & ditto passus languescere bello.
Substituit merfo dum nox sua lumina phoebo
Inde ubi nulla data est miscendi copia martis
Paulatim cadit ira ferox: mentesque tepescunt.
Saucia maiores animos ut pectora gestant:
Dum dolor est ictusque recens & nobile neruis
Conamen calidus praebet cruor: ossaque nodum
Adduxere cutem: si conscius ensis adacti
Stat uictor: tenuitque manus tum frigidus artus
Alligat atque animum subdicto robore torpor.
Postquam sicca rigens astinxit uulnera sanguis
Iamque inopes undae primum tellure refossa
Occultos latices abstrusaque flumina quaerunt.
Nec solum rastris purisque ligonibus arua
Sed gladiis fodere suis: puteusque cauari
Montis ad irrigui premitur fastigia campi.
Non se tam penitus tam longe luce relicta
Merferit assyrii seruator pallidus auri.
Non tamen aut tectis sonuerunt curibus amnes.
Haud micuere noui percussio pumice fontes
Antra neque exiguo stillant sudantia rore
Haud impulsam leui turbatur glare a uena:

Tunc
Et sunt
terra. M
non. n. q
deducti
fatigati
Tunc ex
Extrahi
Quoq
Qua
Corpor
Auxili
Prodi
Exprim
Collu
Certat
Qua
Disten
Sordi
Tunc h
Disten
Arbor
Ofort
Fontib
Hos lic
Pallida
Infund
Non d
Orag
Iam m
Aeris a
Resc
Pandu
Expec
Impul
Quo
est qui
rentu
tum & rec
helit
ga hum
um plen
miseros
natural
us uide
Solua
fluunt
lam cop
labam

LIBER .III.

Tunc exhausta: & cū diu in uisceribus terræ scrutati essent undas: nec ullo mō iuenire possent: tandē extra
cti sunt ad auras: quasi ex ipsis iheris emerferint. Exhausta: effœta & multo labore defatigata. Sup. i. supra
terrā. Metallis: idest inquisitionibus a græco uet αλλας: scrutor: & inquiror: nā metallū ē quicqd inquiris
non. n. quæsiuerāt metalla: sed aquas. Sudore: idest labore a pcedenti id qd sequitur. Extrahitur: supra auras
deducitur. Quoq; minus: non modo non profuit querere aquā: quia nihil iuenerūt: sed etiā nocuit: quia dū
fatigātur: aucta est sitis. Corpora sustentāt: abstinebāt etiam se a cibo: quia fames uidebat q̄ si leuamen sitis

Tunc exhausta super multo sudore iuuentus
Extrahitur: duris silicum lassata metallis.

Quoq; minus possent siccos tolerarē uapores
Quæsitæ fecistis aquæ: nec languida fessi
Corpora sustētant epulis: mensasq; perosi
Auxilium fecere famem: si mollius aruum
Prodidit humorē: pīgues maūs utraq; glebas
Exprimit ora super: nigro si turbida limo
Colluuiēs immota iacēt: cadit oīs in haustus
Certatim obscænos miles: moriensq; recepit
Quas nollet uicturus aquas: rituq; ferarum
Distentas siccant pecudes: & lacte negato
Sordidus exhausto sorbetur ab ubere sanguis.
Tūc herbas frondesq; terunt: & rore madētes
Distringunt ramos: & siquos plamite crudo
Arboris aut tenera succos pressere medulla.
O fortunati fugiens quos barbarus hostis
Fontibus immixto strauit per rura ueneno.
Hos licet in fluuios saniem tabemq; ferarum
Pallida dictæis cæsar nascentia saxi
Infundas aconita palam romana iuuentus
Non despecta biber: torrent uiscera flamma:
Oraq; sicca rigent sequamosis aspera linguis:
Iam marcent uenæ: nulloq; humore rigatus
Aeris alternos angustat pulmo meatus.
Rescisoq; nocent suspīria dura palato.
Pandunt ora siti: nocturnumq; aera captant.
Expectāt imbres: quoq; modo cūcta natabāt
Impulsu: & siccis uultus in nubibus hærent.
Quoq; magis miseros undæ ieiunia soluant.

est qui reciprocum spiritum trahit: dicit ergo deficiente humore pulmonem strinxisse meatus: ut iam nece/
rentur nonnulli: & nimia siti: semianimes rederentur. Meatus alternos: idest reciprocus: quia accipit spiri/
tū & reddit pulmo: nihil aliud uita hominis est nisi. reciprocus spiritus aeris. Longa: ab imo usq; pectoris an/
helitū trahebāt. Resciso: profciso. Pandūt ora siti: ut uel aere lenirēt calorē & ardoris uim. Nocturnū aera:
ga humidus ē. Virgili. Noctis lētus nō deficit humor. Cūcta natabāt: paulo ante oīa erāt multitudine ibri/
um plena aquis: nūc at arida terra facta erat: & ibres quos antea inuisos habuerāt nunc expectāt. Quoq; ma/
miseros: aliud addit quod plurimū ualebat ad augendā sitis grauitatē: ga uidelicet nō i regione positi erāt: q̄
naturaliter arida esset: sed i medio fluuiorū positi siti ardebant: nā si regio penuria aquæ laborasset: tolerabili/
us uideri potuisset: nunc cum undiq; aquæ fluerent: in mediis undis sitiebāt. Ieiunia undæ: penuria aquæ.
Soluant: idest cruciēt illos. Meroē insulā: meroe insula ē quā nilus i medio sui facit: & calidas emittit aq̄s. In
fluunt enim: ut refert Strabo duo flumina e lacubus quibusdam ab oriente delata & meroem ingentem insu/
lam cōplectuntur: quoq; alteq; dicit astaboras ad orientale latus fluens: Alteq; Astapus quod non nulli Asto/
labam uocant: supra Astaboræ & nili concursus: meroem urbem esse eodem nomine quo insulam.

cibus enim inducit sitim. Si molibus aruum: quæ/
rebant si alicubi esset molior terra: & glebam auulsā/
manibus comprimebant: si qua gutta exprimi pos/
set. Pingues: humidus. Nigro si. t. sicubi forte pisci/
na putrida cōgesta esset oēs eo se cōferebant: ut aquā/
etiā putridā & grauiter olētē haurirēt. Nigro li. idest/
foetenti. Colluuiēs: idest permixtio aquæ cum ter/
ra. Immota: stabilis: ideo & putrida. Moriensq; re/
cepit: & moriēdo haurit aquas quas si cōditio uitæ/
fieret non hauriret: ut si diceret aliquis. Tu uiuere/
potes: si hanc aquā bibis: ille recusasset: nunc certus/
mortis eam bibebat. Nolet: scilicet accipere. Ri/
tuq; feraz: pecudes erant in exercitu. Has ore lacte/
bant: usq; adeo etiam ut cum lac deficeret sanguinē/
exprimerēt & haurirēt. Distentas: plenas. Tunc her/
bas: omnia inquirebant unde humorem aliquē hau/
rire possent: nam herbas & frondes terebant: ut inde/
succum aliquem ebiberent: aut etiā matutinum ro/
rem de frondibus coligebant. Destringunt: frangūt/
& decutiunt. Palmite: qui nondum in duritiem li/
gni conuersus sit. Crudo: uiridi. O fortunati fugi/
nūc per comparationē dicit fortunatos fuisse illos: q̄/
bus potestas data ē bibendi uenenatos fontes Mithri/
dates dum persequentē Pompeiū fugeret: quacun/
que iret fontes ueneno inficebat: ideo fortunatos il/
los uocat quibus data est potestas hauriendi aquas:
quāuis ueneno infectas: comparatione istoz qui sic/
mori cogebat. Hos licet i. s. o. Cæsar inquit: ut scias/
quantum isti mortē non timent: si bibentibus ipsis/
aq̄s ueneno ifeceris: illis quāuis sciant se ueneno mo/
rituros: tamen bibere non dubitabunt. Non dece/
pra: quia uidentibus ipsis hoc feceris. Flu. scilicet si/
corim & cingam. Tabem: corpora putrida feraz.

Aconitū: herba ē uenenata: quam poetæ fingūt ex/
spuma cerberi natā esse: cū illū ab inferis traxit Her/
cules q̄ quia in cautibus nascitur dicit αποτμο ακο/
p̄io idest a caute. Plinius quamuis ab acone portu ab/
aliis deducatur. Dictæis: cretenlibus species pro ge/
nere. Torrentur: nec mirum quia diuturna siti ar/
debant. Squamosis aspera linguis: quia arida līgua/
erat in squammarum modum. Iam marcent ue/
næ: euacuata sanguine. Nulloque humore: pulmo

PHARSALIAE

Sub axe: idest sub oriente & regione pusta. Nudi garamantes: quia nimio calore solis populi libyci nudi arare cogunt: Garamatū regio ultra gætuliā ē: & pariter cū illa progredit: unde carchedonii lapilli afferuntur. Inter stagnatē si iundatē eā regionē. Rapidū ibex: uelocē fluuiū: unde iberia dicta ē hispania: nā iberus amnis toti hispaniā nomē dedit (ut ait solinus). Spectat uicinos: quia augebat dolorē aquā proximam uidere: & eā haurire non posse. Iā domiti: cum diu oīa tentassent: si quo mō possent e māibus Cæsaris euadere: post quā oīa frustra fuerūt: tādē i cæsaris deditionē uenerūt. Pacisq: postq uidit nulla ratiōe nullisq: uiribus euadere posse: Afranius auctor fuit deditionis cū primū cōsiliū cū oī exercitu cōmunicasset: deinde ipse quā si publicus legatus totius exercitus ad cæsare proferretur orationē habuit. Cessere, s. necessitati. Domiti, i. subacti fame. Pacisq: petendā: quia petreius concitauerat milites: iā de pace foedera agētes. Damnat: idest abiectis qbus se defendere nō poterat. Semianimes tur. qā pene siti cōsumpti erant milites. Seruat: nec tamē quāuis supplex ad pedes accessisset: maiestate i peratoriā deposuit. Stetit nō fracta: qā dignitate i peratoriā p se ferebat. Priorē fortunā: iter fortunā i peratoris. Nouos casus: qā nūc uictus erat: & i potestate uenerat cæsaris. Victi ducis: nō ignauū militis sed qualia uictū ducē decebat. Securo: qsi sine cura salutis quia licet peteret ueniā: etsi nō cōcessisset Cæsar: tamen nō magnificiebat. Si me degeneri: cū stitutio cōiecturalis ē: cū qrit de facto & disputat: ut o Petrei & Afrani: sūpsistis arma cōtra me: qstio est imo nō sumpsimus: & probat p locos ipsius cōstitutionis: Primo captat beniuolentiā a persona sui: cū ostēdit se fortē eē q mori honeste potuerit: si opus fuerit a persona auditoris: cū ostēdit q de iudice spes semp fuerit: & cū res eoz sapiēter fortiter mansuete factas ostēdemus: & ita hoc loco a Cæsare beniuolentiā captat: quem fortē mansuetū ostēdit: ideo dignus est a quo uenia petat. Si me dege. ecce quomō ostēdit se fortē q mori potuerit honeste nō turpiter uiuere si opus fuerit. Degeneri: idest uili qui indignus esset: ut ab eo ueniā peteremus. Dextra fortis, i. uirtus q oppeterē potius. At nūc: a psona auditoris beniuolentiā captat: sed qā credimus o Cæsar te esse dignū q uitā dones (id. n. ante facere cōsueuisti) ideo supplices ad te uenimus. Nō ptis studiis: nūc descēdit ad cōstitutionē hoc mō sūpsisti arma cōtra me o Afrani: quomō uis ergo ignosci tibi: imo nō sūpsit: qstio est: probatur unde proderit plurimū cōsiderare q facta sūt ante rē: i re: & post rē: Ante rē: ubi fuerit antequam bellum gesseret: i hispania cū i perio: quā prouiciā Senatus popululq: Romanus ei tradit antequam bellum ciuile conflaretur: nam si postquam bellum conflaretur arma sumpsisset: tunc culpandus esset. Consiliis inimica: quia non est demandata nobis prouincia contra te: quia nos denique inuenit bellum ciuile: nam antequam bellum ciuile moueretur: prouincia nobis cū i perio demādata est. Causā prior: idest populo romāo a quo huic prouiciā pfecti eramus. Nil fata morātur: in re: uidelicet cū uolumus probare per cōstitutionē cōiecturalē aliquid factū: & anteq factū fuit: aliquid ostēdimus factū, qd nō oportuit: aut nō factū quod oportuit: probat a cōiecturali: hoc modo. In prouincia tenēda fecisti aliquid qd nō oportuit: dici pōt nō fecimus: quia si prouiciā tenuissemus ultra quam necesse fuerit: dicere posses fuisse aliquid factum quod non oportuit: sed illam tenuimus quo ad fata concessere: ergo non fecimus quod non oportuit. Nil fata me: fecimus qd oportuit: imo nō fecimus quod non oportuit: non oportuit tenere nos prouinciam: postq oīa experti sumus: quā humana necessitas tolerare posset: sed postquā dii nobis contrarii fuerunt noluimus contra deoz uolūtātē prouinciam tenere. Tradimus hesperias: descendit a cōstitutione cōiecturali ad deliberationē: nam omnis petitio habet deliberationē: uidelicet eius a quo petimus cū enī petimus aliquid: is a quo petimus deliberat dare uelit an nō iō opus ē suasiōe: suasio oīs ē i deliberatione: deliberatio habet finē honesti & utilis quēadmodū petitio cū petimus aliqd debemus suadere a ptibus honesti: cum deliberamus aliquid: ab hisdem partibus suadere debemus: deliberatio habet finē utilitatis: utile est ut i deditionē accipias nos o cæsar: quoniā ex hac deditione magnam utilitatem consequeris. Tradimus hesperias gentes: o Cæsar ueniā præstes: in tuam enim potestatem tradimus hispaniam & orientalem plagam aperimus. Aperimus eoas: idest orientales: Nam donec hispania occidentalis regio contra te esset: non securus inuaderes orientem ubi Pompeius erat. Securum: quia te securum damus: ut nihil a tergo hostile relinquamus. Post terga: scilicet occidentis. Nec cruor effusus: suadet a facili quia hanc uictoriam Cæsar incruentam consecutus es

Non super arentem meroē cancriq: sub axe
Quam nudi garamantes arant sedere: sed inter
Stagnatē sicorim: & rapidū deprænsus hiberæ
Spectat uicinos sitiens exercitus amnes.
Iam domiti cessere duces: pacisq: petendæ
Auctor damnatiss supplex afranus armis
Semianimes in castra trahēs hostilia turmas
Victoris stetit ante pedes: seruata precanti
Maestas non fracta malis: interq: priorem
Fortunam: casusq: no uos gerit omnia uicti:
Sed ducis & ueniā securo pectore poscit.
Si me degeneri strauissent fata sub hoste
Non deerat fortis rapiendo dextera leto.
At nunc causa mihi est orandæ sola salutis
Dignum donanda cæsar te credere uita.
Non ptis studiis agimur: nec sūpsimus arma
Consiliis inimica tuis: nos deniq: bellum
Inuenit ciuile duces: causaq: priori
Dum potuit seruata fides: nil fata moramur:
Tradimus hesperiis gentes: aperimus eoas:
Securumq: orbis patimur post terga relictis:
Nec cruor effusus campis tibi bella peregit:

Lassa
remur.
rogamus
bis: nec p
tur: a re
Prostrat

Necferm
Quod u
Ocia des
Degere
Agmina
Misceri
Captos
Hoc peti
Dixerat
Flectitu
Ut prin
Inculto
Incumb
Contin
Aera n
Arctau
Cedit a
Viscerib
Et uires
Luxurie
Et quæ
Ambiti
Discite
Et quam
Nobilis
Non au
Vita re

teris pro
q semp
tas hono
te: nunc
guo sust
facile pro
ribus ual
Diffusu
cōsule pp
propter u
rha mitt
cipua tan
abachos
colore: it
coloris p
culis qu
um est

LIBER .III.

Lassæ. s. pugnādo. Hoc hostibus unū: hoc solū ignosce q̄ incruetā uictoriā accipias: & ne tibi uiliores tū de remur. Nec ma. pe. a possibili nā cū petimus aliqd ostēdere debemus id qđ petimus p̄stari posse ab eo quem rogamus: q̄ tu facere potes o cæsar: uidelicet ut dimittas nos ab armis hac cōditōe: ut posthac nō liceat nobis: nec pro te: nec cōtra te arma sumere: & tanq̄ emeritis militibus futuri tēporis stipēdia nobis dabis. Petūtur: a te quæ p̄stare potes. Ociades. i. nos ab armis dimittas. Inermem. i. depositis armis: & relicta militiā. Prostrata iā. & putes aīo nos ad īternecionē: usq̄ occisos esse. Nec. n. felicibus armis: arguit a p̄tibus iustitiæ uidelicet a grā grā ē ut bene merētibus p̄miū def: & male merētibus p̄cna: q̄a infelices sumus p̄mīa nos habere nō debemus. nec igit̄ debes nos exercitui tuo felici cōiūgere. Felicibus: q̄a cū nos ī felices sumus p̄ticipes uictoriæ tuæ nos eē nō decet. Turba hæc: q̄ tū p̄tinet ad exercitū nostrū: nostræ fortūæ satisfecimus: iō nihil nobis relictu ē qđ bellū ciuile seq̄ uelimus. Fata pegit: quādo semel uicta ē. Vincere cō. i. postq̄ semel uicti sumus nolumus amplius uincere. Facilis. i. ad ignoscēdū. Vultuq̄ se. i. benignus: quia q̄litas uultus significat animi ītentionē. P̄cnaq̄ re. ut sint tāq̄ emeriti & uacationē habeant. Vt pri mū iustæ: postq̄ Cæsar facili ter cōsensit petitioni Petreii & Afranii: statim milites ubi facultas data ē ad aq̄æ flumina oēs sine ordine discurrūt. Iustæ pacis: q̄a iusta pax: erat q̄ iter ciues cōponebat. Incustoditos: si cur antea seruabant ab hoste. Incūbit: idest īstat nī mīa sibi laborās. Flumina turbat: quia multitudine militū p̄turbabat unda. Continuus multis: dicit q̄ milites postq̄ semel facta ē bibendi facultas tā auidē aquas hauerunt: ut seipsos suffocarent: nā multi ex iplis p̄ nimia auiditate bibēdi suffocati sūt. Continuus tractus: idest haustus aquarū sine ītermissione: q̄a auidē nimis trahebāt. Arctauit: angustauit. Animas: desti uitam & spiritū. Feruida pestis: idest aq̄ auidē hausta. Cedit: quis aquæ superaret & abūderet: tamen faciri non poterant. Morbus egēs: idest uitium sitis ex inopia aquæ contractū. Robora neruis: postq̄ tādē sitim expleuerūt uires ī corpora redierunt. O prodiga regē luxuries: capta occasione poeta ī uehīf in eos: qui curiosi sunt ciborum & q̄ terra marisq̄ q̄rūt: unde delicatū aliquid habere possit: qđ nō necessitati suæ conueniat: sed uoluptati satisfaciāt. O uos inquit qui adeo solliciti estis in inquirendis uariis ciborū generibus aduertite & cōsyderate quā paucis rebus humana uita possit esse cōtēta: hi enim recuperauerunt uires suas aqua & pane cōtēti. Luxuries: supflua regē abundantia. Prodiga. i. quæ rebus abundat.

Nec ferrum lassæq̄ manus: hoc hostibus unū
Quod uincas ignosce tuis: nec magna petūt
Ociades fessis: uitam patiaris inermes
Degere quam tribuis: campis prostrata iacere
Agmina nostra putes: nec enī fecilibus armis
Misceri damnata decet: partemq̄ triumphī
Captos ferre tuis: turba hæc sua fata peregit.
Hoc petimus uictos ne tecum uincere cogas.
Dixerat. at cæsar facilis uultuq̄ serenus
Flectitur: atq̄ usum belli p̄cnamq̄ remittit.
Ut primum iustæ placuerunt fœdera pacis:
Incustoditos decurrit miles ad amnes:
Incumbit ripis: permissaq̄ flumina turbat
Continuus multis subitarum tractus aquarū
Aera non passus uacuis decurrere uentis
Arctauit clausitq̄ animam: nec feruida pestis
Cedit adhuc: sed morbus egēs iā gurgite plēis
Visceribus sibi poscit aq̄s: mox robora neruis
Et uires rediere uiris. o prodiga rerum
Luxuries nunquam paruo contenta paratu:
Et quæditorum pelago terrarū ciborum
Ambitiosa fames: & lautæ gloria mensæ.
Discite quam paruo liceat producere uitam:
Et quantum natura petat: non erigit ægros
Nobilis ignoto diffusus consule bacchus.
Non auro myrrhaq̄ bibunt: sed gurgite puro
Vita redit: satis est populis fluuiusq̄ ceresq̄:

teris prodigus dicit a prodegere idest cōsumere & dī qui sua bona nequicquā cōsumit. Nunq̄ cōtēta: idest q̄ semp magno sumptu cibos & epulas parare soles. Ambitiosa: idest cupida: ambitus proprie dicit̄ cupiditas honoris: sed pro omni cupiditate aliquando ponitur. Paruo paratu: quæ nunquam faciri possis. Discite: nunc exemplo horum militū qui satis habuerunt aquam haurire & panem comedere. Paruo. i. quā exiguo sustentare possit humana hominis natura. Aegros: ægrotantes. est argumetnum. si ægrotātibus aquā facile proponentibus medicis satis erit ad recuperandā ualitudinē pristinā: quanto magis sufficiet corporibus ualidis? Nobilis bacchus: idest uinum pretiosum quod magno pretio cōparatur & aduectitium est. Diffusus ignoto cōsule: idest uetustum uinum: nam quanto uetustius est tanto ualidius: ideo dicit ignoto cōsule p̄p antiquitatem quia ro. tempora a consulibus dinumerabant: ergo cōsule ignoto idest cuius nomē propter uetustatem incognitum est. Non auro myrrhaq̄: idest non aureis poculis & mirrhinis bibebāt. Myrrhia mittuntur ab oriēte: ut refert Plī. Inueniuntur enim ibi in pluribus locis: nec īsignibus: parthici regni: p̄cipua tamen in carmania humorem putant sub terra calore densari amplitudine nunquam paruos excedūt abachos: crassitudine rara uasi potorio: splendor iis sine uiribus: nitorq̄ uenus quā īplēdor. sed ī p̄tio uarietas colorū: subinde circūagētibus se maculis in purpurā cādorēq̄ & tertiū ex utroq̄: ignescēte ueluti per trāsītū coloris purpura rubescēte: aut lacte cādescēte: sunt q̄ maxie in iis laudēt extremitates: & quosdā colorū rep̄cusos quales in celesti arcu spectantur his marulæ pingues placent. translucere quicquam aut pallere uitum est. Flu. idest aqua pro parte sui ponitur: ut restinguere fontibus ignes. Ceres: deam pro fruge posuit.

PHARSALIAE

Heu miseri: nunc in eos inuehiſſi qui cupiditate bella gerūt: quos dicit miseros eſſe ſeu uincant: ſeu uincant ſi uicti fuerint: neceſſe ē ut ſeruiant: ſi uicerint nunq̃ a bellis deſinent: ſed bella ex bellis ſæuiunt: cum alia ſemper appareant q̃ miseri ſint ex hoc cognoſci poteſt: quia depositis armis in extrema miſeria conſtituti cœperunt eſſe & multo feliciores uictoribus ſuis. Tunc: probat q̃ ſecuri ſint depositis armis milites cū antea armati in extrema miſeria conſtituti eēnt: & tuti eſſe nō poterāt: nūc uero inermes ſecuri ſūt: qđ e cōtrario uidetur. Victori: cæſari. Tutus: q̃ neminē timebat. Innocuus: cui nemo noceret. Liber cu: q̃ ante magnis curis & ſollicitudinibus agitabaſ: cū mortis piculum ante oculos haberet. Spgiſ: diuidiſ. In oras ſuas: i. in patriā ſuā q̃a i ſuam quiſq̃ patriā redibat. O quantū donata: poſtq̃ depositis armis ſemel liberi fuerūt poenitentiam agebant ſe ipſos inculantes: quod ſitim & aliarum rerum inopiam: tam diu perpeſi fuiſſent.

O quantum: cum admiratione quadam legēdum.

Pace potitos. potentes factos pacis quam conſecuti erant: potitur aliquis cuiuſpiam rei: qui potēs factus ē rei quā cupiebat. ut Virgi. Optata troes potiūſ arena. Toleraſſe ſitim: ſtultos ſe quodammodo fuiſſe intelligebant: & ſtultitiam ſuam damnabant: quod depositis armis potuiſſe ut omnia abunde conſequi.

Rogaſſe bella deos: conſtructio latia. id eſt precibus petiſſe a diis. Fruſtra: q̃a obtinere nequiuerūt. Nepe uſis: rationē aſſert: quamobrem penituerit eos tāta cupiditate uictoriam a diis exoptaſſe quia intelligebant ſe nunc feliciores eſſe uictoribus: & quod a diis optabant ipſis damno: potius q̃ utilitati future hoc comparatione ſui & hoſtium intelligebant. Videbant enim multa bella reſtare Cæſari & militibus ſuis: ut unius belli finis: principiū alterius eſſet: quāuis etiam oīa Cæſari proſpere cederent: tamen opus eſſe longiore tempore anteq̃ uictoriā plene cōſequeretur. Dubiæ acies: id eſt incertæ pugnæ. Tot in orbe labores: quia opus erat ut Pompeium terra mari que pſequerētur: q̃ magnis exercitibus terreſtribus atque maritimis abundabat. Ut nunquā fortuna: & ſuppoſito: non conſeſſo tamen: q̃ nunquā fortuna

ſit Cæſari aduerſa: tamen ſæpenu mero gerenda ſunt bella: ut magno labore uictoria conſtet. Ordo eſt: ut nō cendum eſt totiens: cruor eſt fondendus in oēs terras: & Cæſar eſt ſequendus per tot ſua fata. Ut: quis. Fortuna anceps: id eſt quæ ſemper dubia & incerta eſſe ſolet euentibus. Vincendum totiens: quamuis oīa ex uoto Cæſari ſuccederēt. In omnes terras: in omnes partes terrarum: in oriente: in occidente: in meridie: ubi Pompeius exercitus ſuos habebat. Cæſar ſequendus: neceſſe eſt ut Cæſaris milites ipſum ſequantur. Per fata: per fortunas: qui ubicunq̃ in periculo eſt: uincat ne an uincatur. Foelix qui potuit: cōparatione cæſaris atq̃ ſuorum foelix eſt qui ſcit iam ubi habitaturus ſit: qui ſequuntur Cæſarem incerti ſunt quas colonias habitaturi ſint pro præmio uictoriæ: milites enim uictores in colonias mittebantur more maiorum: dicit igiſ uictos illos habitaturos patriam ubi geniti & educati ſunt: at uero uictores milites cæſaris adhuc neſciere quam partem habitaturi ſint. Nutante ruina: id eſt cum mundus oībus ruinam mineſ: nā cū eſſet iperitū ro. longe lateq̃ porrectū & ferme omnē terræ orbe comprehenderet motis ro. mouebatur uniuerſus orbis.

Quo iaceat: i quo loco moriturus ſit: & uicturus reliquū uitæ ſuæ tēpus. Non prælia feſſos: nam hi milites iam ſunt ſecuri belloꝝ: & cum coniugibus ac liberis ſuis acturi ſunt uitā & in ſuis tectis habitaturi: ubi geniti & educati fuerunt. Vocant feſſos. ſ. dimiſſis armis & relicta militia. Somnos certos: quia non ſunt ſolliciti de bello iminēti. Nati: recipiunt eos q̃ in patriā rediere ad ſuos. Rudes nati: infantes qui adhuc i cunabulis nutriunt. Sordida tecta: uilia & ideo pacifica quia raro diſcordia i humili tecto: ſed in magnis principum ædibus diſcordia regnat. Sua terra: in qua nati ſunt & educati. Deductos. ſ. in alienas colonias: inter municipium & colonias hoc intereſt: municipium dicit oppidum illud cuius ciues donati ſunt digniori ciuitate: e diuerſo appellatur colonia: cū a digniori ciuitate mittūtur ad inferiorem recte ergo dicit hos milites felices: hoc etiam felicitatem ſuam auget: q̃ uidelicet non cogerentur relicta patria ubi nati ſunt in alienas colonias deduci. Hoc quoque ſecuris: hoc quoq̃ acceſſit ad felicitatem eorum: q̃ ſecuri ſunt: & nullum onus metuebant: nullumque laborem militiæ. Menti: id eſt a mente eorum: q̃ nil metuunt: utercunq̃ uicat: haud in magno diſcrimine ponuntur. Fortuna remiſit: fortuna hoc addidit etiam ad felicitatē eorum: ut ſine pauore ſint: uter cæſaris & Pompeii uincat. Oneris: nam magnum onus eſt pauor. Sollicitus: ab effectu: q̃ reddit homines ſollicitos. Salutis auctor: quia cæſar: cum paulo ante ueniſſet i poteſtatē ſuam ipſis ſalutem donauit. Ille: Pompeius. Nullo uoto: quia non optant ut cæſar magiſq̃ Pompeius: aut e diuerſo uincat.

Heu miseri qui bella gerūt. tūc arma reliquēs
Victori miles ſpoliato pectore tutus
Innocuusq̃ ſuas curarum liber in urbes
Spargitur. o quantum donata pace potitos
Excuffis nunquam ferrum uibraſſe lacertis
Pœnituit toleraſſe ſitim: fruſtraq̃ negaſſe
Proſpera bella deos: nempe uſis Marte ſecūdo
Tot dubiæ reſtant acies: tot in orbe labores:
Ut nunquā fortuna labet ſucceſſibus anceps
Vincendū totiens: terras fundendus i omnis
Eſt cruor: & cæſar per tot ſua fata ſequendus.
Felix qui potuit mundi nutante ruina
Quo iaceat iam ſcire loco: non prælia feſſos
Vlla uocāt: certos nō rūpunt claffica ſomnos:
Iam coniunx natiq̃ rudes: & ſordida tecta
Et non deductos recipit ſua terra colonos.
Hoc quoq̃ ſecuris oneris fortuna remiſit
Sollicitus menti q̃ abeſt fauor: ille ſalutis
Eſt auctor: dux ille fuit: ſic prælia ſoli
Felices nullo ſpectant ciuilia uoto.

Non ea
nā fortuna
huius fortu
ſalona: i
expugna
uoluit. S

Non ea
Cōſtituti
Qua ma
Et repid
Illic bell
Quos a
Claudit
Cautus a
Expugn
Pascend
Flaua ce
Miles: d
Castron
Ut prin
Et baſil
Exquif
Extend
Molibus
Nanq̃ r
Quaru
Ordinil

re ubi ca
inquit ne
ſed hæc p
tiſſimo co
la: deſcrib
to minus
oriſ. Sey
Miles: de
conſum
herbam
redactur
manibu
ad fugar
naues æ
cer antiq
officiu
moles gr
ratem: de
cūtur ali
hanc rat
& a fron
ratis illi
nihil in
ſos rem
uideri po

LIBER .III.

Non eadem bel. sicuti antea res oēs fortuna cæsari feliciter ex uoto cedebat: at nūc oīa ī iūidia mutata sunt: nā fortuna tāerī cæsari fauebat: tamē aduersus eum non nihil sinistri ausa est. Non eadem: non sunt similis huic fortūæ: quā ī hispania habuerat. In ptes cæsaris: qā nō nihil cæsaris ptribus aduersata ē. In: cōtra. Ferit salonas: ī illyrico littore & dalmatico ausa ē Cæsari aduersari. Salona: arum. ciuitas est dalmatiæ: quā Pollio expugnauit: & de ea speciosissimū triūphum egit: unde filiū suum de nomine captæ urbis saloniū appellari uoluit. Salona: imperiū dalmatag: fuit: hæc gens: ut refert Stra. annos cōpluris aduersus ro. bella gessit ca-

Non eadem belli totum fortuna per orbem
Cōstitit: in partes aliquid sed cæsaris ausa est:
Qua maris adriaci longas ferit unda salonas:
Et tepidū in moles zephyros excurrit iader,
Illic bellaci confusus gente curetum
Quos alit adriaco tellus circumflua ponto
Clauditur extrema residens antonius ora
Cautus ab incurſu belli: si sola recedat
Expugnat quæ tuta fames: non pabula tellus
Pascendis summittit equis: non proferit ullā
Flaua ceres segetum: spoliabit gramine cāpū
Miles: & attonſo miseris iam dentibus aruo
Castrorum siccas de cespite uulſerat herbas.
Vt primum aduersæ socios in littore terræ
Et basilū uidere ducē: noua furta per æquor
Exquirit fugæ: neque enim de more carinas
Extendūt: puppesq; leuant: sed firma gerēdis
Molibus in solito contextunt robora ductu:
Nanq; ratē uacuæ sustentant undiq; cuppæ.
Quarum porrectis series constricta cathenis
Ordinibus geminis obliquas excipit alnos:

re ubi castra posuerat. C. Antonius nā Dolobella in dalmatico posuerat. Cautus ab incurſu belli: prouiderat inquit ne q̄ parte hostes inuaderent: sed nō puiderat cōmeatibus. Si sola recedat: nō puiderat cōmeatibus: sed hæc pars magna illi & necessaria deerat: unde exercitus fame obsidebat. Tuta: scilicet loca etiam si in tur- rissimo constiteris: & nō suppedite nē alimenta necesse est ut sponte ī hostium potestatem uenias. Nō pabu- la: describit q̄ta iopia Antonius & milites sui laboraret. iā. n. herbas cū radicibus euulſerāt. Pascēdis eqs: mul- to minus nutriēdis hominibus. Proferit: pducit ab eo qd̄ pcedit id qd̄ p̄eq̄: nam priō feritur seges: deinde oris. Segetē: frugē: uel pōt eē hypallage: & segetē pro terra posuit. Virg. Quid faciat læ. se. Spoliabat gra. cā. Miles: deficientibus aliis rebus terrā quoq; ī usū suū milites colligebāt. Attonſo auro: more iumētōz: iā inq; consumptis herbis ad radices usq; tendebāt. Castrōz siccas: quia aggere castra circūdederāt & ex aggeribus herbam dentibus carpiērant. Vt primū: nunc describit quomodo res gesta fuerit: nā Antonius ad hāc inopiā redactus ubi Basilū uidit cum ratibus auxiliaribus uenisse: parauit se ad fugam: si quo modo posset furtim e manibus labi: quomodo autem fecerit poeta describit. Basilū: qui cū auxiliaribus uenerat nauibus. Fugæ: ad fugam. Necq; enim: declarat quia sibi rates non secūdū ritū fecerāt. Extendunt: producunt: non de more naues ædificant longas quas uulgo galleas uocant. Puppes leuant: idest leuiorez puppes faciūt. More: scili- cet antiquo. Leuant: attollunt gerendis molibus. Rates: uulgo dicitur cum multa ligna inuicem connexa officium & usum nauis præbent. Firma robora: ualida ligna scilicet gerendis molibus idest ad sustentandas moles grauiorez. In solito ductu: idest tractu non solito: nunquam antea tale aliquid factum erat. Nanq; ratem: declarat quod dixit robora firma cuppæ: quia naues quas hic cuppas huius ponti uocant: scutellæ: di- cūtur alio loco idest ad similitudinē scutellæ uel cuppas has undiq; struxerant longo ordine cathenatas: q̄ hanc ratē sustinere uerbi cā: hic ratis erat: utrinque erant scutellæ siue cuppe: quæ sustinebant hanc ratem: & a fronte & a tergo nauigantes latebāt sub hac rate: & in ipsis cuppis tribus ordinibus nauigabāt: mouebat ratis illi admirabantur q̄re moueret: cū nullū uiderēt remū: sed hoc erat qā interius nauigabant. Vacuæ: qā nihil in his præter remiges uehebantur. Cathenis: quibus coniunctæ tenebantur. Obliquos alnos: trāsuer- sos remos: materiā pro materia posuit. Geminis or. quia sicut ordines duos habebant a tergo: ita iterius ne uideri possent. Nec gerit ex a fronte uidebātur cuppæ: sed non hic erāt remiges q̄ uideri possēt: sed a tergo.

Stella ad. L. habuit dignitate pstantia. Longas: res pe- xit ad sitū urbis ita albā longā dicimus. Tepidū ia- der: nō q̄ iader sit generis neutri: sed rerulit ad flumē tepidū: iader at flu. ē ī adriaticū mare fluēs: unde opi- dū est haud procul ab eo iadra appellatū. Tepidū: qā ī occidēte ē: & zephyrus semp ē tepidus. Illic bel- laci: narrare icipit nūc quō nō nihil aduersi in illiri- co passus fuerit Cæsar. Historia ita se hēt: cū fauces maris adriatici. C. Antonius & Dolobella cæsaris le- gati ipsius iussu occupassent inde ī illyrico littore ali- us: alter ī Dalmatico castra posuissent. Pōpeio oīa iā maritima loca tenente. Octauius L. i. bo cilix repēte cū oī exercitu classicōz utrūq; circūuenit: & fames qdē Antoniū ī deditiōē abtorsi: quin etiā rates q̄ ī au- xiliū eius uenerāt cū Basilo nouo pōpeianōz marte funibus occultis ī medio mari extensis cilica arte ca- ptæ sunt: duas tantum æstus explicuit: una quæ fere bat opiterginos inuadis hæsit. facinusq; memorabile posteris edidit quippe uix mille iuuenū manus circū fusi undiq; exercitus per totū diē tela sustinuit & qu- um exitū uirtus nō haberet tamē ne ī deditiōē ue- niret: hortate tribuno uulteo mutuis iētibus ī se cō- currit: & ad unū oēs occisi sunt. Hoc est quod fortu- na operata ē cōtra Cæsarem. Curetum: idest cretē sium quia cretenſes milites auxiliares secum habe- bat. Curetes ut ostendit Strabo: quidam ad Acarna- nes: quidam ad Erolas assicunt: & nonnulli a creta aliqui ex euboea genus duxisse asseuerāt. Quos alit: describit insulam curetum. Ponto: in medio enim mari adriatico posita est creta. Illic: in illyrico litto-

PHAR.SALIAE

Telis: scilicet hostium quia potuissent ab hoste uulnerari: si in fronte fuissent. Remigium: idest remiges expositos. Circundedit: ipsi remiges trabibus æquor circundiderant. Taciti miracula cursus: quia mouebatur ratis: nec unde moueretur quisquam precipere poterat. Nec uela: non sustinebat uela: quibus uento impulsis naus feratur. Apertas: patentes undas: quia interius remi impellebant æquor: & ita ratem mouebat. Tunc seruantur: & cum ita parata esset: expectabant donec mare faceret refluxum (quia quotidie mare fluit & refluit) & undam haberent: quæ ratem sustinere posset. Seruatur: obseruatur. Decliuibus undis: quæ

declinarint. Iamq; relabenti: postquam mare refluxisset: & unda sufficiens erat: ut ratem sustinere posset: illam maiore cursu commouerunt. Relabenti: quia fluentem obseruauerunt undam maris. Geminæ comites. s. naues: quia ea ratis longas secū duas naues habebat. Pinnis: scilicet cū. Minantia tabula: idest eminetia. Tremulis pinnis: quia sicut mouebantur naues ita & tremere uidebantur propugnacula. Noluit illyricæ: nūc dicit quomodo se egerit Octauius libo cilix pitissimus: tamen inquit facile posset eam nauē obruere: tamen nihil ostendit i suis se castris facere: ut spem auget hostibus: & reliquas naues et i pōtū dduceret: ut maiore p̄dā capere posset. Præda: i. naues p̄dā deducit i mare. Inuitat ingressos: scilicet hostes ut ite: alia naues deducatur in mare.

Pace maris. s. relicta: quia nihil ipse infestabat hostē.

Sic dū pauidos: per similitudinē ostēdit quomodo Octauius libo cilix pitissimus nō prius fraudes suas aperire uoluit: q̄ sp̄e oibus daret posse eos liberius fugere ut oēs e castris & e loco tutiore deductos una oēs cōprehēderet: nā ita eos illexit: sicut uenator facit: cū iubeat oēs cāes q̄ latrare cōsueuerūt remoueri: & eos rātū mittit i saltus: qui prædā inuestigare didicerūt postea cū præda patuerit: tūc oēs i eos canes emittit: ita & iste pirata fecit: cū oēs relictis castris medium mare teneret quosdā emissit qui latentibus cathenis naues illaquearet. Comparat at Octauii libonem uenatori romanas uero naues Antonii & Vultei cōparat ceruis. Metuentes aera pēnæ: dicunt enī rubras pennas uehementer formidare ceruos. Venatores igitur cū ad locū peruenerit: ubi cerui frequētāt: saltum omnem circundant funibus: & de funibus pennas rubras suspendunt: ut Virgi. Rubræ pauidos formidine pennæ: qui cū de saltu effugere uellent ad funē sæpe ueniūt: de quo pennæ rubræ dependēt: qui cū timent nunc huc nunc illuc redeunt has a deo dicūt penas ceruos formidare: ut anteq̄ illas uideāt eas odorē sentiant. Odorata pennæ. i. cuius odorem sentiunt a uentis deportatum. Dispositis uarris: idest perticis: Varrus per geminum. rr. significat perticam: qua retia circundatur. Molossi: molossia eadem est quæ & epiros: primo molossia: deinde Chaonia appellata est a molosso & chaone: ut Virgilius Chaoniamque omnem troiano a chaone dixit ideo molossi dixit per excellentiam quia ibi canes uelocissimi nascuntur. Leuis: idest agilis & uelocis. Sparthanos: nam in lacedæmonia & in Creta insula optimi canes nutriuntur. Horatius. Aut fuluus lacon. Creditur: committitur. Ligat: sic reprimat canes uenator: sicut classē suā retrahit Octauius. Nisi qui presso uestigia rostro: nisi tacitis canibus qui nihil aliud agūt: nisi odore narium huc & illuc cursantes inuestigent feram. Rostrum: appellauit nares canis: nam olfaticis canis nares acutæ sunt in rostri similitudinē. Vestigia: nā uestigare proprie est canum qui per uestigia sequunt ferarū odorē. Nescit la. nā canes olfatici sunt docti: cū feras uiderūt latratū tenent. Contentus tremulo: huiusmodi canes cū ad cubile uenerint leporis uel alterius feræ concutit lorum: quia ligatus a uenatore tenetur: tunc intelligit uenator inuentam esse feram. Ecce non discedit a similitudine. Nā ille peritissimus pirata misserat q̄ funē sub mari latentē ducerent: quo fune illaquearent naues hostium. Nec mora: antoniani igitur milites & oppitergini ubi uiderūt neminē moueri ex hostibus crediderūt metu desistere: ergo una omnes relictis castris in mare naues deducūt. Moles: naues magnæ. Cōplēt: i. plēt. Virgi. Cōplēt uallesq; cauæ. Auidæ: q̄ solent poetæ qd obscure dicunt per ephexegem exponere. Insula: ubi castra Antonius posuerat. Ratibus pe. i. cum rates milites conscendissent. Quo tēpore: describit tps crepusculi noctis: crepusculū tps illud dicit icertū: cū nec plenus est dies: nec plena nox: nā κρησκούρος dicitur lati. dubius. Lux ex. i. occidēs sol. At Pōpeianus: sicut uenator. res. retia tēdūt: & fune saltū circundant: ita hic pirata funes medio mari extēdit: ut illaquearet fugiētū naues.

Nec gerit expositum telis in fronte patenti
Remigiū: sed qd trabibus circundedit æquor
Hoc ferit: & taciti præbet miracula cursus:
Qd nec uela ferat: nec aptas uulneret undas.
Tūc freta seruantur: dum se decliuibus undis
Aestus agat: refluosq; mari nudentur harenæ.
Iamq; relabenti creſcebant littora ponto
Missa ratis prono defertur lapsa profundo
Et geminæ comites: cunctas super ardua turris
Eminet: & tremulis tabulata minantia pinnis.
Noluit illyricæ custos octauius undæ
Confestim tentare ratem: celereſq; carinas
Continuit: cursu creſcat dum præda secundo
Et temerē ingressos repetēdū inuitat ad æquor
Pace maris: sic dū pauidos formidine ceruos
Claudat odoratæ metuentes aera pennæ:
Aut dum dispositis attollat reria uarris.
Venator tenet ora leuis clamorosa molossi
Sparthanos cretaſq; ligat: nec creditur ulli
Sylua canis: nisi qui presso uestigia rostro
Colligit: & præda nescit latrare reperta
Contentus tremulo monſtrasse cubilia loro.
Nec mora complētur moles: auideq; petitis
Insula deseritur ratibus. quo tempore primas
Impulit ad noctem iā lux extrema tenebras

Pomp
cio mare
lonias m
beneficio
ma fre
& cath

At pom
Antiqua
Summa
Et laxa
Rupis
Quæ
Hælit
Impend
Stat (m
Huc fr
Corpo
Restit
Euome
Tauro
Hic op
Const
Circun
Vultei
Dux er
Rump
Incert
Hoc ta
Effect
Circun
Pugna
Nox lu
Tunc
Rexit

dice: ub
nient:
nunc u
sit se
q̄ diu t
la: quis
ga nesci
nec pug
rati: tam
hebant
litum
re tene
ius se
ratiuo
ciendu
beram

LIBER .IIII.

Pompeianus: quia ciliques fuerunt piratae: contra quos magnus Pompeius missus duorum mensium spacio mare uniuersum infestissimum piratis libere redidit: deinde piratas: ut vires eorum dissiparet in diuersas colonias misit: & cum ante mare habitarent: in continenti terra sub speciei beneficii habitare fecit: id amabat eum quasi beneficio eius astricti: & partes ipsius sequebantur. Antiqua arte: cuius erat pitissimus & assuefactus. Summa fressus: i. supficies. Vacare: i. uacua esse: quia in supficies maris nihil doli esse uidebatur: sed sub mari miserat qui funes & cathenas ex transuerso ducerent: quibus hostium naues caperent. Suspendit: quia uincula non tetendit sed laxa uit: ut naues quae captae essent non sentirent. Religatque cathenas: religat eas ut cum postea naus se senserit captam: tunc copia fiat circoueniendae nauis. Illyricae rus: i. littoris illyrici. Nec: p. noluit primam nec secundam nauem capi ut reliquae spem conciperent fugae. Nec illa quae sequitur: i. secunda nauis. Sed tertia moles: i. tertia nauis: quia plus hominum uehebat. Adducto fuso: quia fusum adduxerunt: & sic ad littora impulsam nauem constitit. Impedit: describit locum quo ratis capta adducta est quae onerata erat militibus: crepido hic porrecta est in mare: quia fluctus cum littora saepe pulsarent concauitate fecerant: ut rupes crepidinis pedere uiderent: & sub hac crepidine deducta est nauis. Caua: i. fluctuum inundatione. Moles: rupis illius & crepidinis. Mirum: in terpositio est. Ruitura: quia si quis suppositus fuerit crepidini: timet semper ruinam rupis quae non cadat. Aequor inumbrat: quia rupes porrecta est in mare & in rupe natae sunt arbores: id dicit inumbrari aequor.

At pompeianus fraudes innectere ponto
Antiqua parat arue ciliques: passusque uacare
Summa freti: medio suspendit uincula ponto
Et laxa fluitare sinit: religatque cathenas
Rupis ab illiricae scopulis: nec prima nec illa
Quae sequitur tardata ratis: sed tertia moles
Haesit: & ad cautes adducto fune secuta est
Impendent caua saxa mari: ruituraque semper
Stat (mirum) moles: & syluis aequor inumbrat.
Huc fractas aqalone rates summerfaque potius
Corpora saepe tulit: caecisque abscondit in antris
Restituit raptus tectum mare: cumque cauernae
Euomere fretum: contorti uorticis uidae
Taurominitanam uincunt feruore charybdis.
Hic opiterginis moles onerata colonis
Constitit: hanc omni puppes statione soluta
Circumeunt: alii rupes ac littora complent.
Vulcius tacitas sensit sub gurgite fraudes:
Dux erat ille ratis: frustra qui uincula ferro
Rumpere conatus: poscit spe praelia nulla
Incertus qua terga daret: qua pectora bello
Hoc tamen in casu quantum depraesentia ualebat
Effecit uirtus: inter tot milia captae
Circumfusa ratis: & plenam uix inde cohortem
Pugna fuit non longa quidem: nam condidit umbra
Nox lucem dubiam: pacemque habuere tenebrae
Tunc sic attonitam: uenturaque fata pauentem
Rexit magnanima uulcius uoce cohortem.

dice: ubi summati reges gestaque capita referunt: rate sua ab hostibus nauibus clausa: potius quam in potestate hostium uenirent: inter se concurrentes: occubuerunt. Moles: ratis. Constitit: retenta est sub hac cauerna. Hanc omni: nunc uero emittuntur molossi: quia omnes undique classes circundederunt hanc nauem. Vulcius: dux quidem se sit se captum esse: sed sero: tunc cum prouidere non posset. Incertus: dubius an fugeret an pugnaret. Cognatus: postquam diu tetrauit ferro an rupe posset cathenas. Ferro ense: quia credebat uincula esse stupea: sed ferrea erant. Spe nulla: quia non speraret posse uicere: tamen plura postulat: ut uel gloriose moriatur. Incertus: cogebatur appetere plium quia nesciebat quo fugeret: ut pote irretitus. Bello: se fortiter pugnando defederet. Hoc tamen: quis nec fugiendi: nec pugnandi potestas erat: tamen plus effecerunt quam vires eorum ualebant nam cum ois undique classis hostium itera esset uir rati: tamen tantum uirtus eualuit: ut usque ad noctem pugnando pugnam sustinerent: nam mille fere iuuenes hac rate uehebant. Effecit: quantum potuit efficere inter tot milia. Cohors: est quingentorum & quinquaginta quinque militum numerus: sed tamen fere mille iuuenes fuisse legitur. Cohortem: scilicet opiterginorum. Pacemque habuere tenebrae: interiecta nocte pax facta est: hoc est a pugna destiterunt omnes. Tum sic attonitam: nunc Vulcius se ipsum & socios adhortatur: ut liberi potius moriantur: quam in seruitute uiuant: est igitur haec oratio in deliberratio genere: habet enim consultationem cum duae res plures ue in questionem possint: sunt & utrum potius faciendum sit quaeritur: consultatur enim utrum liberi moriantur: an serui uiuant. Et quia non est dubium liberam mortem anteponi uitae serui: statim ad probandum uenit. Sed quia spatium breue consulendi datur occurre

PHARSALIAE

bat: Si uelimus nō possumus deliberare mortem. Refellit hoc Vulteius a repugnātibz hoc mō. Mos delibe-
rata: mors improuisa: deinde lōga uita: breuis uita: ea q̄ repugnantia sunt se e diuerso respiciūt. cōtraria at ex
opposito ponūtur: ut deliberata lōga cōtraria ē. iprouisa breuis cōtraria ē: nō dixi q̄ cōtraria opponūt: ut de
liberata mors: & breuis uita oppolita sūt: iprouisa mors lōga uita repugnāt: itaq; arguit si de morte delibera-
re possumus: satis uitae nobis supest: at q̄ de morte deliberare possumus: igit̄ sauis spaciū daf. Libera: hic po-
niē q̄stio: nō uti f̄ procemio: nā ubi auditog; animi nō sūt ad attētiōē excitādi: nō opus ē procemio: nec benū
uolētia necessaria ē. nec ēt dubitat: de quo locuturus
ēet: hae proprietates sūt poēmii ut beniuolētiā capte-
mus. Libera nō ultra: ostēdit illos i seruitute eē: & si
delegerit uiuere ip̄s paratā eē seruitutē. Parua no-
idest puo noctis spacio: q̄a simulataq; illuxerit neces-
se ē ut i seruitutē hostiū uēiatis. Extremis re. ut mo-
ri potius i libertate uelit. q̄ i seruitute uiuere. Vita
breuis: occurrebat illud nō possumus deliberāf mor-
tē p̄ angustia tēporis: respōdet si tamē spaciū nobis ē
q̄tū satis ē ad deliberādā mortē: nō potestis dicere no-
bis parū uitae supeffe. Quare dā. i. deliberādā mor-
tis. Nec glo. lō. refellit qd̄ obiici poterat si morimur
nihil gloriosū erit: iō nō spōte nra nos moriemur sed
coacti: unde probat hoc mera quadā rōne: locū at su-
mit ab adiūtis negocio: in quo desperatū & cōtrari-
um secūdū rethoricos cōtinef: uidelicet maius: mi-
nus aequē. magnū. forma. species: siue genus. ab his ar-
gumēta sumūt. Arguit hoc loco ab oppositis sui cō-
trarii. Inferior: occurrebat illud q̄ nā nobis gloria
erit moriētibz: cū coacti eē uideamur: illi. n. glorio-
se moriunt q̄ spōte moriūt: at nos coacti nobis mor-
tē itulisse uidebimur: primū argumētū ē a pari. Hoc
mō i aequa laude ponēdū ē & cōtemnere qd̄ speres:
& despare qd̄ cōtēnis: nā utrūq; icertū ē qd̄ despera-
mus: ergo nō minus laudādū est mori: istāte morte:

q̄ mori in spe lōgā uitae nā illi q̄ moriūt istāte morte: despāt de uita: & alii iterrūpūt uitā lōgā sperātes. sed isti
q̄ desperāt iminēte morte possūt tamē uiuere si dii uoluerit: sicut q̄ lōgā uitā sperāt uiuere. Fato ad mo. i. ui-
cinā mortī dū mō pueniamus eā: quis istet. Inferior: nō minor ē gloria q̄ si uita remota uideret. Oibus icer.
uē. rō cū ips futurā uitae breue sit tā spātibus q̄ despātibus eā: nā & q̄ desperāt possent longam uitam h̄re: &
q̄ separāt breuē cōseq; seq̄ ergo ut i aequa laude ponēdi sint p̄ cōparationē. Spectaueris an. quis speres lōgos
annos: potes tamē breues habere. Accersas. i. prouoces. Fata manu. i. spōte moriaris: dū uiuere possis. Nō
cogit̄ ul. rō cur par laus: & ē argumētū ut supradictū a cōtrariis. s. uelle & nolle. Velle mori: ergo si mori uo-
luerimus spōte moriamur: libertatis amore: q̄ turpiter uiuamus. Fuga nulla pa. postquā refellit q̄ obiici pos-
sēt: nūc arguit a necessitate: uelimus nolimus nos necessitas urget: uel ut fortiter moriamur: uel turpiter uiua-
mus: si uero posses necessitatis seruitutē fugere: uel libertatē seruare: hoc esset antepōndū: sed alteq; hōz eli-
gamus necessitas urget. Stāt undiq; nostris: q̄a uidemus nos undiq; circūuentos ab hostibus: ut multitudi-
ne circumstantiū fugere non possimus. Abest: pro absit. Cupias: quodcūq; necesse est idest de necessitate fe-
ceris uoluntatem unde uera est illa sentētia: oē qd̄ est: necesse seruit sapienti: q̄q; necesse est sapiens uult: & q̄
quid uoluerit cedit sapienti: & ex necessitate fit uolūtariū. Cupias: iā non erit necesse si cupias. Nō tamē in
cāca: hic a laudabili sumit argumētū: nā i suauione consyderat: nō modo utile & honestū: sed etiā laudabile
q̄q; ex recto & laudabile sequat̄: tamen potest laudabile seorsū tractari ab honesto: q̄a honestū nō solū laudis
cā fit: sed etiā si nulla laus sequeret̄: sed si laus sequit̄ duplicat̄ recti appetēdi uolūtas ut hoc loco: & est pars
una laudabilis q̄ gloria dicit̄. Est at gloria frequens de aliquo fama cū laude: & hāc gloriā illos consecuturos
ostēdit Vulteius: hāc at sumūt ab auctoritate & opinione hominū: nā cū hoīes opināf uulgo aliquid eē ma-
gnificū: id nō pōt nō laudabile esse & gloriosum: sed nos inquit i cōspectu tā hostiū: q̄ ēt nostrōz positi: mor-
tem nobis fortiter inferemus: & in magna tā hostiū q̄ nostrōz opinione moriemur: & id nobis honorificū
atq; gloriosum futurum est. Non tamen in cāca: quāuis simus ab hoste circūuenti: nō tamen moriemur
ignaua morte: imo i cōspectu tā hostiū q̄ nostrōz fortiter cademus. Cāca nocte. i. occultis tenebris belloz
ut discerni non possit uirtus nostra. Permixtis tenebris. i. pmixta turba q̄ occultat̄. Conserta corpora. i. per-
mixta cū ignauis: fortes: & inertes confusi sunt: ut alii ab aliis discerni non possint: sed nostra melior ē condi-
tio: quia uirtus nostra & fortitudo in cōspectu omnium erit. Mors: illorum. In cōe: in turbā ignobilem
Perit: euanescit: quia non cognoscitur. Obruta uirtus: quia licet fortes fuerint: tamen non dignoscuntur
ab ignauis. Nos in conspicua: sed nos tam in cōspectu fortium hostium q̄ nostrorum dii posuerunt: ut
mortem nostram laudabilem omnes spectare possint. Conspicua: quā in oculis sociorum est: atque ho-
stium. Præbebunt a quo. te. cælum: terra: homines: ipsa quoq; saxa in uita strenuā mortis nostrae testes erūt

Testes
stiterant
re: & per
te erga ip
do super
tores suo

Constitu
Præbeb
Spectab
Nescio
Exeplu
Exhibu
Miliu
Namq;
Esse pa
Obfess
Abscin
Quo
Indom
Et mor
Non p
Fœder
Outiu
Promit
Nenos
Desper
Cælar
Hoc d
Emitta
Proiec
Mortis
Permil
Victu
Felix
Nobil
Ante
Aspic
Idem

tiōi ante
licitatē:
mo uiue
curnos.
Durē
bāt: & i
teii mu
stulit: i
Ante
plaustr

LIBER .III.

Testes. i. classe hostilē. Præbebunt terræ. exercitū nostræ & hostiū q̄ littora occuparūt. Insula. i. q̄ insula cōstituerant. Diuerso lit. illyrico & dalmatico. Nescio qd̄ nostris: p̄sistit i hoc ut probet mortē suā gloriōsā fore: & perpetuā laudē cōsecuturam. Exēplū: uidelicet ut exēplo simus posteris nostris: uelint pro fide & pietate erga ipatorē suū seruāda & ardua quæq̄ subire: & mortē ipsā si opus fuerit. Trāsbibit no. i. u. fortiter moriēdo superabit fidē militiæ. Exhibuit. i. ipatoribus suis. Trāsbibit mo. i. uincet historias oēs. Pietas: erga ipatores suos. Ferro seruata: nā nōnulli ante milites fuerūt q̄ pro fide erga ipatorē seruāda id fecerūt: qd̄ nos facturi sumus: si me audire uolueritis. Nāq̄ suis p̄ te: nulla unquā fides & pietas erga ipatorē suū militū maior fuit: imo nostra supabit: q̄ nō cōsiderabit qd̄ fecimus: sed q̄ facturi fuissēmus: mō facultas fuisset: Nā multū laudis nostræ fortūa nobis aufert: q̄ non fuerint parentes liberi: cōiuges quoq̄ n̄ræ: nā pro te o Cæsar pro pietate & fide tibi seruāda: sicut nos iterum: ita & parētibus liberis cōiugibusq̄ n̄ris mortē illaturi sumus: si facultas fuerit. Suis. i. propriis gladiis. Sed nō maiora supsunt: sed nō maius aliqd̄ facere possumus pro te: q̄ si maiora facere possemus id libenter & cupide faceremus. Abscidit. i. diminuit nostræ laudē. Indomitos sciat: morat̄ i eo argumēto laudabili: dicit. n. nō solū cæteris laudādī sed etiam admirādī uidemur: qn̄ ēt ipsis hostibus iā nimis fortiter oppetere uidebimur: & incipiet fortunā laudare q̄ non plures fuerint cathenis iuoluti: nā si pauci admodū tā fortiter & obstinate pugnauerint: ut uix eos uincere potuerit: qd̄ plures facturi erāt: magnā igit̄ gloriā ostendit honorificamq̄ mortē. Sciat: scilicet hostis. Viros: milites Cæsar. Timeatq̄ fures: posthac quia ipsa desperatione fortes sunt. Hæsisse: cathenis eorū. Tentare: ēt hostes tentabūt animos nostros: nūqd̄ in deditionē pacto salutis uenire uelimus. Turpi uita: turpis uita ē eorū q̄ seruitutē ueniunt. Vnica mors: singularis & p̄cipua. Famæ: gloriæ. Salutē spe. ut mors n̄ra gloriōsior sit. Ne nos: utinā promittat nobis salutē: p̄p̄ea ut cū nos uidebūt m̄ibus n̄ris oppetere: intelligāt non coactos: sed uolūtarios iteriisse. Despassē salu. i. coactos mori. Magna uirtute me. ē: artificiose argumētū quod ualidius erat i fine posuit: id uidelicet ad laudē suam uel in primis spectare ut magnā de se opinionē Cæsar relinquant: nā ab optimo laudari ea demū uera laus est. sensus at̄ ē. Nō ē inq̄t mediocri uirtute opus: ut id agamus qd̄ Cæsar existimet morte n̄ra magnā cladē accepisse: cū tales uiros strenuos & fortes occidisse audierit intelligat se plurimū dāni habuisse. Cæsar ut amissis: ēt si pauci sumus tamē nō mediocrem cladē accepisse existimabat Cæsar: non multitudine sed uirtute. Dent fata re. ostēdit se adeo esse cupidū huius laudis ut optimā de se opinionē Cæsari relinquat: q̄ si deē illi euadere malit tamen fortiter oppetere. Viuere: si mihi libera fieret optio utq̄ uelim: an elabi e manibus hostiū: an fortiter mori: ego illi op-

Constituere dei: præbebunt æquora testes.
Præbebunt terræ: summis dabit insula saxis.
Spectabunt geminæ diuerso littore partes.
Nescio qd̄ nostris magnū & memorabile fatis
Exēplum fortuna paras: quæcumq̄ per æuū
Exhibuit monumenta fides: seruataq̄ ferro
Militiæ pietas: transibit nostra iuuentus.
Namq̄ suis pro te gladiis incumbere cæsar
Esse parum scimus: sed nō maiora supersunt
Obsessis: tanti quæ pignora demus amoris.
Abscindit nostræ multum fors inuida laudi
Quod non cū senibus capti natiq̄ tenemur.
Indomitos sciat esse uiros: timeatq̄ fures:
Et morti faciles animos: & gaudeat hostis
Non plures hæsisse rates: tentare parabunt
Fœderibus: turpiq̄ uolent corrumpere uita.
O uitiam quo plus habeat mors unica famæ
Promittant ueniam: & iubeāt spectare salutē
Ne nos cum calido fodiemus uiscera ferro
Desperasse putet: magna uirtute merendū est
Cæsar: ut amissis inter tot milia paucis
Hoc damnū clademq̄ uocet: dēt fata recessū
Emitramq̄ licet: uitare instantia nolim.
Proieci uitam comites: totusq̄ futuræ.
Mortis agor stimulis: furor est: agnoscere solis
Permissum est quos iam tangit uicinia mortis
Victurosq̄ dei celant ut uiuere durent.
Felix esse mori. sic cunctas sustulit ardor
Nobilium mentes iuuenum: cum sydera cæli
Ante ducis uoces oculis humentibus omnes
Aspicerent: flexoq̄ ursæ temone pauerent.
Idem cum fortes animos præcepta subissent:

tiōi anteponeat mortē. Instātia. i. fata iminētia. Proieci: cōtēpti. Felix: generis neutri & substātiū. i. ēē qd̄a felicitatē: hoc ē illi soli cognoscūt felicitatē ēē mori. Felix si oēs hoīes igit̄ cognoscerēt istar felicitatis ēē mori ne mo uiuere uellet: iō occultat hāc cæteris felicitatē dū: ut i uita p̄maneāt: his at̄ tātū idicāt q̄ morti uicini sūt sicut nos. Vicina mori. q̄ propinq̄ sunt morti: sicut nos. Celant: occultant cæteris hoībus felicitatē mortis. Durēt. i. patiāt uiuere. Si cūctas sustulit: nūc dicit quē effectū uultei habuerit ofo: nā q̄ antea mortē metuebāt: & iō nox breuis eis ēē uidebat: q̄ existimarēt spaciū uitæ suæ fatūq̄ q̄ nos lōga fuisset: audira oratiōe uultei mutata sentētia noctē longā nimis ēē existimarūt: quæ mortē ipediret. Ardor: cupiditas moriēdi. Sustulit: ide st̄ exiret pene demissos atq̄ iacētis. Oculis hu. idest lachrymātibus: p̄ timore imminētis mortis. Ante ducis uo. ante orationē Vultei. Flexo temone ursæ: idest iā media nocte præterita: quū temo arctici plaustrī iam incipit flecti: ita ut uideatur uelle occidere. Flexo: scilicet ad occasum iam aduentante aurora.

PHARSALIAE

Oprauere diem: ut sub oculis animum occumberent. Præcepta: scilicet Vultei de morte honesta. Nec se-
gnis urgere: noctem longiorem esse putabant: quam uis brevis esset: erat autem nox æstiuæ. Nec segnis po-
lus: id est non erat tarda nox sed cito occidebat quia brevis. Nā sol lædæa tenebat: id est sol erat in geminis.
Nam quintadecima die mensis Iunii sol egreditur geminos: & tunc longiores sunt dies & noctes breuiores:
quid autem est quod dicit nox ad sagittas peruenerat: id est sagittarum: si sol ingressus erat geminos quomo-
do nox parua ad sagittarium peruenerat: sed ratio hoc facit hemisphærii: quia zodiacus in quo sunt duodeci
signa dimidia parte est supra terram & dimidius in-
fra terram quo fit ut semper sex signa zodiaci sint su-
pra terram: & totidem infra: dicit ergo q̄ geminos i-
ngressus erat sol: quo tempore hæc res gesta est: finge
circulum: & gemini signū quod ingressus erat sol: cō-
putādo sic. Cancer: Leo: Virgo: Libra: Scorpio: Sagit-
tarius: cum igitur ingrederetur sol gemino occide-
bat sagittarius: & cōsequenter nox illa erat sagittarii.
Sydera lædæa: id est geminos: nam gemini: id est ca-
stor & pollux q̄ lædæ & Iouis filii fuerunt post mor-
tē i signa cælestia translati sunt qui gemini appellantur: q̄ eodem partu nati sunt. Altissimo cancro: ge-
mini iam oriebantur: & cancer ascendeat. Thessā-
licas sagittas: id est sagittariū: nā chirō centaurus qui
p̄ceptor fuit Achillis in Thessalia medicinæ præce-
pta docuit: quē antiqui finxerunt eē sagittariū signū
in zodiaco. Detegit ora dies: nūc dicit orta luce qd
fecerint hostes: & quid Vulteius cōsuluerit. Istros:
qui ptes Pompeianas sequebantur: nā in illyrico res
gesta ē: in illyria at sunt istri atq̄ liburni populi: Vir-
illyricos penetrare sinus atq̄ intima tutus Regna li-
burnoz & fontem superare timauit: Strabo libro se-
ptimo dicit primos illyrici littoris istros esse in ipso
italiæ ambitu. Solinus liburnos gentē esse Asiaticā af-
firmat in Italico excursu: qui procedit i dalmatiæ pe-
dē: Dalmatia in limitem illyricū. Appianus dicit il-
liriog gentē: liburnos esse: qui quia finitima quæq̄
citius nauibus inuaderent: ob id a celeritate nōnullas
romani naues liburnicas dixerūt. Graia clas. naues
longæ ex diuersis locis accitæ legionibus pluribus sti-
patæ usq̄ ad sexcētog numez Pom. sequebāt: teste
Appiano ex his cētū Romanis refertæ: q̄ cæteras an-
teirent. Tētauerē prius: hostes tētare uoluerūt: nun-
quid fœdere in deditiōē uenire uellēt: sed nō cōti-
git quod optabant. Suspēso bello: id est intermisso hoc ē factis induciis. Fieret captis: q̄ si interponeret spa-
cium: interea inciperent uelle uiuere. Dulcior uita: cū ipsi speraret uiuere posse: inciperet uelle uiuere: potius
q̄ mori. Deuota: id est destinata morti. Damnata luce: contempta uita. Promisso sibi sine manu: id est pro-
missa morte q̄ oēs conspirauerunt consciscere sibi mortē. Tumultus: terrores. Excussere mētes: q̄ circun-
uenti ab hostibus nō mutarūt consiliū. Ad summa: id est ad ultima. summū & ultimū iuicē cedūt. Innume-
rasq̄ simul & aliquādiu tanta classe circunuenti Vulteii milites sua uirtute se sustinuerunt: adeo solet ipsa despa-
tione crescere uirtus. Mariq̄: quia littora plena erāt hostibus & classis circūdederat eos. Fiducia mortis: i
morte tantū confidunt & est acclamatio. Versus ab hoste furor: cū uero iā satis cædiū pro facultate sua fecis-
se uideretur: tunc Vulteius inuitauit socios ut iugulū sibi aperirent: ut primus ipse adimpleret: quod superiore
nocte constituerat: statim igitur uno tempore multi Vulteio uulnus intulerunt: & qui primū letale uulnus
intulerat: ut uicissim redderet quod acceperat ipsum interfecit: quo facto cæteri homines in mutuā cædem
ruerunt. Fluxisse: pro emisisse cruoris uidelicet: quod iā multos ex hostibus occiderat. Furor: quo uis fue-
eant cōtra hostes in seipsos cōuerterūt. Vulteius iugulo: & uulteius qui primus cæteros adhortatus fuerat:
ipse etiam implere uoluit quod aliis persuaserat: nam aperto iugulo quis erit iquit q̄ mihi iugulum aperiat: &
statim cum letale uulnus accepisset: talionem redidit ei a quo primum uulneratus fuerat. Retecto: nuda-
to. Dextra digna cruore: id est qui se dignum facit: ut me interficiat. Testetur: id est testimonio signifi-
cet se uelle mori: eo ipso q̄ me interficiat. Nec plura locuto: uix hæc locutus fuerat: q̄ iam multi pectus Vul-
teii gladiis & tellis confoderant. Non unus: sed complures. Collaudat: q̄ recte fecissent. Sed eum cui: cū
multi uulnus una uulteo intulissent: ei primo a quo uulneratus fuerat mortem intulit. Grato: quia gratitu-
dinem seruauit ut redderet quod acceperat. Debebat: debitor erat primi uulneris. Cōcurrunt: mortuo du-
ce in mutuam mortem & cædem corruiere omnes. Partibus unis: quia omnes erant concordēs.

Optauere diem: nec segnis uergere ponto
Tunc erat astra polus: nam sol lædæa tenebat
Sydera: uicino cum lux altissima cancro est.
Nox cum thessalicas urgebat parua sagittas.
Detegit ora dies stantes in rupibus histros:
Pugnacesq̄ mari graia cum classe liburnos.
Tentauere prius suspēso uincere bello:
Fœderibus: fieret captis dulcior ipsa
Mortis uita mora. stabat deuota iuuentus
Damnata iam luce ferox: securaq̄ pugna
Promisso sibi sine manu: nulliq̄ tumultus
Excussere uiris mentes ad summa paratas.
Innumerasq̄ simul pauci terraq̄ marique
Sustinuere manus: tanta est fiducia mortis.
Utq̄ satis bello uisum est fluxisse cruoris:
Versus ab hoste furor. primus dux ipse cariz
Vulteius iugulo poscens iam facta rector:
En q̄s ait iuuenum est: cuius sit dextracruore
Digna meos: certaq̄ fide per uulnera nostra
Testetur se uelle mori: nec plura locuto
Viscera non unus iam dudum transigit ensis
Collaudat cunctos: sed eū cui uulnera prima
Debebat grato moriens interficit ictu.
Concurrunt alii: totumq̄ in partibus unis

Sic fe-
rigenæ
tibus na-
quidem
urbem
care ioc

Bellor
Emicu
Vulne
Phalid
Terrig
Cogn
Ipsaq̄
Expau
Fata ca
Mors
Vuln
Cū fe
Debe
Et iug
Fratr
Hau
Exeg
Non
Semia
Infude
Victo
Et mo
Conf
Corp
Esle d
Ore r
Non
Per
Seru

hæc
id est
cunda
riente
suos: u
gis dec
milites
ma im
lum R
tam f
rom
tyran
empl
endo

LIBER .III.

Sic semine cadmi: duas similitudines ponit: quomodo inter se occisi sunt: non aliter inquit quam terrigenæ qui nati sunt ex serpentinis dentibus satis a Cadmo uel quam illi terrigenæ ex serpentinis dentibus nati quos seminauit Iason tunc cum aureum uellus comparauit: Medea consulente & auctore. Nota quidem est fabula Cadmi: qui fatigatus in sorore quærenda Europa: oraculum Apollinis consuluit: ubi nā urbem conderet & auspicio bouis boetiam condidit: sed conditurus urbem primum de more uoluit sacrificare Ioui misit igitur quosdam ex sociis aquatum qui a serpente Marti sacro sunt interfecti: quæ postea Cadmus interfecit: ex cuius dentibus satis nati sunt homines armati qui se mutuis uulneribus interficere.

Bellorum fecere nefas: sic semine cadmi
Emicuit diræ cohors: ceciditque suorum
Vulneribus: dirum thebanis fratribus omen:
Phasidos & campis insomni dente creati
Terrigenæ missa magis e cantibus ira
Cognato tantos implerunt sanguine sulcos.
Ipsaq; in exptis quod primum fecerat herbis
Expauit medea nefas: sic mutua pacti
Fata cadūt iuuenes: nimiumq; i morte uiroꝝ
Mors uirtutis habet: pariter sternūtq; cadūtq;
Vulnere lethali: nec quæquam dextra fefellit
Cū feriat moriēte manu: nec uulnus adactis
Debetur gladiis: percussū ē pectore ferrū.
Et iugulis pressere manum: cū sorte cruenta
Fratribus icurrunt fratres: natuq; parenti:
Haud trepidante tamē toto cū pōdere dextra
Exegere enses: pietas ferientibus una
Non repetisse fuit: iam latis uiscera lapsa
Semianimes traxere foris: multumq; cruoris
Infudere mari: despectam cernere lucem:
Victoresq; suos uultu spectare superbo
Et mortem sentire iuuat: iam strage cruenta
Conspicit cumulatā ratis: bustisq; remittūt
Corpora uictōres: ducibus mirantibus ulli
Esse ducem tanti. nullam maiore locuta est
Ore ratem totum discurrens fama per orbē.
Non tamē ignauæ: post hæc exempla uiroꝝ
Percipient gentes: quam sit non ardua uirtus
Seruitium fugisse manu. sed regna timentur

hæc sola pietas fuit inter eos ut uno uulnere se interficerent: ne multis uulneribus frustrarentur. Foris latis: idest spatiosis tabulatis: nam fori. oru. dicuntur tabulata nauium & pontes quibus naues utroq; latere circumdatæ sunt: a ferendo quia ferant nautas. Despectā lucem: idest contemptam uitam. Victoresq; suos. morientes: gaudebant q; uulnera sua hostes intuerentur. Vultu spect. superbo: quia superbe aspiciēbāt uictōres suos: ut gauderent potius q; timerēt. Et mortē sentire: idest uolūtātē capiebāt ex sensu mortis. Bustis. i. rogis decorauerūt cæsos. Mirantibus: q; mirabant Octauius Libo & cæteri Pompeiani q; inueniri potuissent milites qui tāti facerent ducē suū. Nullā maio. dicit nullā unquam fuisse nauē quæ totum orbem terrarū fama impleuerit post hanc. Ore: idest sermone. Non tamen ignauæ: hic latenter Lucanus inuehitur i populum Romanum qui turpiter crudelissimo Neroni seruebat exemplum opiterginorum habens qui mortem fortiter uoluerunt potius q; seruire. Tamen: quamuis fortiter occiderint: tamen post hoc exemplum romani non intelligent: q; sit facile effugere seruitutem quasi dicat satius est mori q; seruitutem crudelissimi tyranni sustinere. Percipient. ueniet tps q; obliuiscuntur gētes suæ libertatis: cum hoc propositum sit exemplum gentibus nec uelint seruire. Seruitium fugisse manu: uel seipsos uel tyrannum potius interficendo. Regna timentur ob ferrum &: quia custodibus armatis & satellitibus securi incedunt tyranni.

PHARSALIAE

Ignorantq; datos: homines nesciunt quam ob causam enses sint dati hominibus nullam ob aliam causam in primis: quam ut se a seruitute liberent. Mors utinam pauidos: nunc imprecatur hoc illis pro pena contingat: ut semper in timore mortis uiuant. Mors utinam o utinam negares iteficere eos qui nimium sunt cupidi uitæ. Subducere: idest remoue a uita. Pauididos: scilicet mortis. Sed uirtus te sola: ut illis solum alii quem finem imponeres qui cæteris uirtute præstant: nam mors est finis omnium malorum. Non segnior illo: transit ad aliam historiam ostendens quomodo Curio pro partibus cæsaris bellum gesserit aduersus Actium Varrum & Iubam Regem Numidiæ in Aphrica: qui partibus Põpeianis fauebant: dicit. n. non inferius fuisse bellum hoc: quod nunc mari gestum est per Vulteium contra Pompeianos: quam bellum quod gestum est in Aphrica per Curionem aduersus Iubam. Nam cum Actius Varrus in Libya pro Pompeio exercitum haberet: & Iuba Maurus rex Numidiæ rex (ut inquit Appiannus) Varro obsequerent: Curio a Cæ. ex Sicilia missus duabus cum legionibus in eos mouit: nauibus longis duodecim onerariis uero plurimis stipatus: is cum Vticam applicuisset breui quadam equestri pugna: nonnullos ex Numidis equites in fugam uertit: & exercitu adhuc in armis consistente: imperatorem tamen se nominari uoluit est. n. hæc appellatio prioribus non mediocriter apud milites auctoritatis: quasi ipsis testificantibus eundem imperatorio nomine haud indignum fore hunc quippe honorem prætores iam pridem in maximis belli operibus sibi uendicauerant: nunc autem sub quo decem millia in bello cecidissent: hac appellatione dignus habebatur: cum autem Cæsarem in Iberia uictorem euasisse nunciatum esset animo sublatus Curio: loco admodum angusto iuxta mare castra locat: pugna igitur acriter incepta: unicus ex Curionis militibus cecidisse dicitur: uari ad sexcentos iteriere adueniente deinde Iuba: tu mor falso sublatus est circa Bagradam fluium Iubam non longe distantem retroverti: finitimis eius regnum inuadentibus. Saburam prætorem regis: cum parua manu ab eo in ripa flu. destitutum esse: quo rumore confusus Curio: æstatis calore cuncta perurente: circa tertiam diei horam fortissimam exercitus sui partem in Saburam mouit: per iter harenosum & aquis sterile prouectus: Latex quippe hybernus calore solis adustus inaruerat: squalebant omnia circum loca fluuius uero a Sabura & Rege assistente tenebatur: sublata itaque spe Curio ad colles ob arbores retrocessit suffocatione confectus: quem cum adeo affectum intuerentur hostes flu. statim transiungere ad pugnam præparati: Curio uicissim e montibus descendit: imperite admodum ac insipienter acies infirmas agens: demum Numidarum equitibus eum circumuenientibus per aliquantulum temporis paulatim retrocessit & intra breue spacium telluris copias redegit: repulsus denuo confugit ad montes Asinius Polio cladem multorum imminente uticam cum paucis exercitum reducit: ne qua interim a uarro calamitas ob ruinem habitæ cladis insurgeret. Curio periculum aggressus: pugnaeque cum omnibus qui una aderant interfectus est. Ita ut ad pollionem nemo uticam tantæ cladis nuncius redire posset. hunc igitur finem: pugna apud Bagradam fluium gesta habuisse dicitur: Curioni caput abscisum ad Iubam delatum est. Nec segnior: hic mars. Nanc rates audax: nunc incipit narrare (ut superius dictum) Cæsar curam rei frumentariæ agens Curionem miserat in Siciliam: nunc ergo dicit quod profectus ex Sicilia in Aphricam Curio: uenit ad eum locum: qui ut historici quidam referunt: aquilaria uocatur: inde transportauit duas legiones: quas a Cæsare acceperat & d. equites biduo & tribus noctibus nauigatione consumptis ad eum locum peruenit: hic autem locus abest ab oppido clipea: quod siculi extruxerunt: & aspida primum nominauerunt teste Soli. passuum. xx. millia ibi est statio nauibus aptissima: nam duobus promontoriis utrinque eminentibus continetur: id stationem hanc notam. i. nobilem Poeta dixit. hic apud flu. Bagradam castra posuit Curio: sed Bagrada flu. Aphricæ iuxta oppidum Vticam labitur: & huic fluuiio Bagrada uicina etiam metatus est castra Atilius regulus: quo tempore magna clade militum serpente illud longitudine & magnitudine insignem in hoc ipso fluuiio iterem it pedum uidelicet centum & uiginti: ut refert Gelius. Audax: Lucanus & Vir. nunquam audacem appellant quenquam: cui deinde non sit semper aduersa fortuna secuta: ut Turnus audax: sic est supra: Audax uenali comitatus Curio lingua. Lilybeo: idest sicula telure: nam Lilybeus mons est Siciliæ quæ trinacria appellatur idest trium promontorium insula: quæ sunt Lilybeus Pachinus & Pelorus. Aquilone recepto: quia biduo & tribus noctibus nauigatione consumptis ad eum locum peruenit quod aquilaria appellatur: & ut ex cõmentariis Cæsaris fertur: ex quattuor legionibus quia copias Actii Varri despiciebat: quod prouinciâ illâ a senatu populoque Romano tenebat: aut pro Pompeio exercitum habebat: duas tantummodo Curio asportauit. Semirutas carthaginis arces: quia euerfa fuit a Scipione aphricano inferiore. Notæ: idest nobilis quia habet hic locus stationem æstate accommodatam: nam duobus promontoriis eminentibus clauditur. Cano æquore: spumoso mari. Lentus Bagrada. i. tardus descensu. Sicæ arenæ: quia Libya quæ est pars Aphricæ penuria aquæ laborat. Inde: post hæc secunda nocte posuit castra apud rupes ubi fama est Antæum habitasse cauernas. Antæi regna: ut refert Solinus Colonia in eodem tra-

Ob ferrum: & sæuis libertas utitur armis.

Ignoratq; datos ne quisquam seruiat enses.

Mors utinam pauidos uitæ subducere nolles

Sed uirtus te sola daret. non segnior illo

Marte fuit qui tunc libycis exarsit in aruis.

Nanc rates audax lilybeo littore soluit

Curio nec forti uelis aquilone recepto

Inter semirutas magnæ carthaginis arces

Et clypeam tenuit: stationis littora notæ:

Primaq; castra locat cano pcul æquor: qua se

Bagrada lentus agit sicæ fulcator arenæ.

Inde petit tumulos: exesaq; undiq; rupes

Anthæi quæ regna uocat non uana uetustas

Et Lib
nitus m
teris m
terræ d
quia pe
tu ant

Nomi
Cognit
Nond
Terrib
Necra

Aut tit
Quoc

Hoc qu
Terra

Iam d
Hæc

Rupe
Ad fo

Assue
In nu

Aruo
Auxil

Terræ
Qua

Fama
Magn

Ille d

agro C
& prof

runt: ill
us se i

enorm
um: qu

addid
siebat

nostr
tergo

riere c
tutis e

les uer
stru h

æquor
phalid

Arcadi
Hercu

it Herc
tarent

fert St
prodi

Cleon
cidera

LIBER .III.

Ante Libye constituta est: ubi Antæi regia, qui iplicandis explicandisq; nexibus humi melius sciens: uelut genitus matre terra ibidem ab Hercule uictus est. Strabo libro ultimo dicit: Gabiniū Romanorū scriptorē literis mandasse: apud Lingem Antæi sepulturā esse: & Tibiā cubitorū .lx. quā a Sertorio nudatā ait: ac rursum terræ demandatā. Rudis incolæ: idest agrestis, Antiqui nō, idest nobilis cur uocarent Antæi regna. Patres quia per successionē antiquorū fama perpetuo manserat nā apud ueteres historiæ hoc genus: ut maiores nati ante acta posteris indicarent: Virg. Atque equidē memini fama est obscurior annis: Auruncos ita ferre senes. Nōdū post genitos: nunc ponit narrationem incolæ: qui exponebat Curioni quare ea loca Antæi regna appellata fuissent. Telus. n. gigantes illos cum genuisset ut cēū: Encladū: qui ausi sunt rescindere cælum: & Briareū: qui centimanus bellum suscepit aduersus deos: non effœta fuit: quin alios generaret Gigantes. Effœta: idest exhausta: primos gigantes genuit: qui in Iouem gigantomachia fecere. Terribilē: & hunc tantarū uirū genuit Antæum tellus: ut si illū ante gigantes genuisset in maximo periculo fuerit regnū Iouis: unde pepercisse uidetur diis q̄ illū ferro genuerit terra. Nec tā iū, sū, quā typhon magnæ gloriæ fuerit terræ propter talē partū: unus ex gigantibus qui arma cōtra Iouē sumpserat. Typhonis gigantis cubile positū accolæ credunt in antro illo ciliæ famosissimo quod latis primum patet faucibus post modū ī processu p̄ angustias obscurat auctore Soli. Tityus: gigas qui ausus fuit latonā de stupro īterpellare: unde Apollinis & dianæ sagittis occisus ē tantæ magnitudinis fuit: ut per terrā extensus nouē iugera terræ occuparet: & detrusus est ad iferos hac pœna: ut corrolis a uulture uisceribus semp̄ renascatur. Verum tityus (ut refert Strabo) uir uiolentus ac flagitiosus tyrannus panopeæ interemptus est ab Appoline: cum delphos adiret p̄ uiam: qua tūc athēniēsis populus phytia dē supplicationē: cum pompa p̄mittebat. Briareus: gigas centimanus: qui ausus ē prodere cælum. Quod non. ph. in hoc miserata cælum terra q̄ non hunc ante alios peperit. In armis phlegæis: idest in gigantomachia quæ gesta est ī ualle phlegæia: Buftore Strabo. libro quinto ī phlegra

Nominis antiqui cupientem noscere causas
Cognita per multos docuit rudis icola patres.
Nondum post genitos tellus effœta gigantes
Terribilem libycis partum concepit in antris
Nec tam iusta fuit terrarum gloria typhon:
Aut tityos briareusq; ferox: cæloq; pepercit:
Quod non phlegæis antæū sustulit aruis.
Hoc quoq; tā uastas cumulauit mūere uires
Terra sui foetus: q̄ cum tetigere parentem.
Iam defecta uigent renouato robore mēbra.
Hæc illi spelunca domus: latuisse sub alta
Rupe ferunt: epulas raptos hauisse leones.
Ad somnos non terga feræ præbere cubile
Assuerunt: non sylua torum: uiresq; resumit
In nuda tellure iacens: periēre coloni.
Aruorum libyæ: pereūt quos appulit æquor
Auxilioq; diu uirtus non usa cadendi
Terræ spernit opes: inuictis robore cunctis
Quāuis staret erat: tandem uulgata cruenti
Fama mali terras monstros: æquorq; leuantē
Magnanimum alcidē libycas exciuit ī oras
Ille cleonæi proiecit terga leonis

agro Campaniæ uicino: antequam opidum fieret. rumor est in militia mundi dimicatum cum gigantibus: & prosequitur Solinus quantis probationibus impia indicia diuinæ expeditionis in hoc sæculo perseuerauerunt: illic si quando ut accidit nimbis torrentes excitantur: & aucta aquarū pondera ruptis obicibus ualentius se ī cāpos ruūt: eluione ossa refert detegi: quæ non sunt ex corporibus humanis sed mō grandiori: q̄ ob enorme exercitus monstrosi magnitudinē iactitant extisse: idque adiuuatur argumento saxorum immanium: quibus oppugnatum cælum credunt. Hoc tam uastas: ad cætera quæ alii gigantes habuerunt hoc munus addidit terra antæo q̄ quotiens uiribus defatigatus esset cadens a terra uires resumebat: & recetior ad pugna fiebat. Cumulauit: amplificauit. Sui foetus: antæi. Vigent: recreantur reficiuntur. Ferunt: scilicet maiores nostri. Ad somnos: nec sibi cubile sternebat: sed in nuda tulture iacens seipso fortior redebatur. Terga: protergora: idest pelles: quia non utebatur stratis pellibus. Non sylua torum: non frōdibus stratis iacebat. Periere coloni: & dum uiueret terrestria & maritima uastabantur uiolentia Antæi. Auxilioq; diu: & tāta uirtutis erat: ut dum certamē ipsi fuit cū cæteris: non opus fuit cadere ut uires a terra reassumeret: sed cū Hercules uenisset: opus fuit ut uires a terra acciperet. Tandem uulgata: tandem peruenit ad aures Herculis monstrū hoc antæi: & sicut aliis malis terram liberauerat: ita & hoc monstro liberare uoluit. Terram monstros æquorq; leuantem: nā occidit Caccū. Aprum. Nemeæum. Leonē. Hydram in lerna palude. Aequor. i. stymphalidas: aues in æquore occidit quæ infestabant nauigantes. Stymphalides: aues dictæ sunt a stymphalide Arcadiæ palude quas ab Hercule sagittis & tympanis fugatas poetæ finxerunt. Ille cleonæi: nunc dicit cum Hercules uenisset quo pacto uterque hinc Antæus hinc Hercules præpararunt ad singulare certamen: nolu it Hercules claua: nec ille gladio pugnare: sed rem lucta inter se agere placuit: & tanquam luctores inter se certarent: & probare uter utrum prosterneret. Cleonæi leonis: inter cleonas & phliuntem surgit sylua (ut refert Stabo) in qua argiui sacra celebrare consueuere Nemeæa: ubi quoq; quæ de Nemeæo Leone gesta: fabulis prodita sunt: distant Cleonæ ab argo stad. centum & uiginti: a Corintho uero stad. octoginta: Sunt autem Cleonæ mediocre oppidum ī uiasitum: quæ ex argo corithum ducit. Antæus libyci: quia sicut Hercules occiderat nemeæum leonem ita Antæus libycū occidit & pellem deferebat. Hospes: hercules q̄ peregrinus erat.

LIBER .III.

Liquore: idest oleo. De more palestra: ad similitudinem olympici certaminis: quod primum ipse Hercules instituerat in honorem atavi materni pelopis: intermissum autem auctore Solino iphitus filius eius instauravit post excidium Troiae anno quadringentesimo octavo. Ille parum: Antaeus non satis tutus tangere terram pedibus: totum corpus insperit harenis: ut vires a matre sumeret. Conferuere: proprie est luctatorum: quod manus manibus conferunt. Et brachia nexu: conferuere. Colla diu: quia etiam lacertis capere colla tentabant ut alter alterum prosterneret. Frustra: quia nihil efficere poterant. Caput immotum scilicet tenebatur: sed fronte & pedibus certabant. Immotum: nervis extensis. Fronte: quia frontem fronti opponebant. Miranturque habuisse parem: & Hercules mirabatur sibi parum Antaeum esse: & Antaeus Hercule. Nec viri nunc dicit quare te Hercules luctatus fuerit cum Antaeo. Nam primo aliquodiu sustulit ut fatigaret eum: & lassum facilius viceret. Nec uero. cer. noluit Hercules prius effundere totas vires: sed sensum illum tenere sublimem: & illum ad lassitudinem deducere tetrauit. Exhaustus: euacuauit uiribus: ex eo cognouit Hercule. quod ille crebro anhelitu fateretur lassitudinem. Tunc ceruix: alia signa subiungit: prius immotum caput dixit tenuisse nunc dicit magis magisque quati ac nutare nunc dextrorsum nunc sinistrorsum. Quati: per quatiens. Pectore per. lacertis non poterat a corpore se oreicere Anthaeus herculem: nam Hercules comprehensum illum pectori suo astrinxit. Virgeri: perurgebarur. Labare: idest cadebant. Obliqua manu: nam habet luctatores artem quandam & manum: & pedum: ut facile aduersarium peruertere possint. Iam terga: iam ita inharebat Hercules Antaeo ut ipsam manibus comprehensum constringeret. Medium: quia qua illa sunt medium comprehensus erat. Pedibus distendit: cum pedes pedibus inseruisset peruerterit illum & praecipitem dedit humi. Per me. uita longus latusque erat quod membris occupauit terram. Raptis arida tellus: sed simulatque tetigit terram refectus est: & recens ad pugnam rediit acrior. Venae: antei. Intumescere: resumptis a matre uiribus inflati sunt. Toros: pulpas appellat. Induruit: idest durior factus est. Nouo: idest corroborato. Constitit: admiratus est Hercules: nam quem iam uicisse putabat nunc ita restitutum uidebat quasi nunc primum luctari inciperet. Non sic: dicit magis timuisse in hoc certamine nunc Hercule: qui in certamine hydrae: & aliorum monstrorum quibus cum certaret constat in periculum atque discrimen incurrisse. Rudis: quia quamprimum adultus esse coeperat Hercules: nullum ante monstrum uidit praeter angues: primum monstrum fuit hydra lerna: & quamuis nouus esset certator tamen non tanto timore percussus est. Inachiis aruis: idest lernae paludis ubi hydra habitabat: Lerna argiui & Mycenei agri palus est: in qua (ut ostendit Strabo) hydram constituisse scriptores tradunt. In illa cum facta sint purgamenta prouerbiu quoddam uulgo manauit: Lerna malorum: & Lerna fluuius est eodem quo Paulus nomine praeter fluit Temenium: in quo humatus est Temenus. Inachus fluui. qui (ut ibidem docet Strabo) argiuam percurrit terram. Rudis: nouus bellator. Anguibus: qui caelo uno capite tria subcredebant. Suis: naturalibus. Nunquam sperate: & Iuno quae illum prodere uolebat nunquam sperauit posse Herculem perire: nisi hoc certamine Antaei. Olympus: cum ad Atlantem uenisset Hercules Atlas autem stellas quasdam labentes: cum uidisset orauit Herculem ut humeros suos tantisper subiceret polo antractico: dum ille labentes stellas firmaret: quod Hercules fecit. Atlas teste Solino mons est Libyae e media arenarum consurgens uastitate: & eductus in uicina lunaris circuli ultra nubila caput condit: lucet nocturnis ignibus audiuntur & cantus tibiarum & tinnitus cymbalorum per oram maritimam: Apex Perseo & herculi peruius: inaccessus ceteris ita fidem ararum inscriptio palam fecit. Ut quae iterum: sed postquam Hercules iratus ite lacertis medium complectebatur. Antaeus uero expectauit quoad complexus esset: & sponte sua cecidit ut vires resumeret. Quisquis uest: & tellus cum uideret in magno discrimine positum esse filium suum: ipsa quoque filio omnes vires ministrabat. Spiritus: fortitudo.

Antaeus libyci. perfudit membra liquore
Hospes olympiace seruato more palestra.
Ille parum fidens pedibus contingere matrem
Auxilium membris calidas infudit harenas.
Conferuere manus: & multo brachia nexu.
Colla diu grauibz frustra tentata lacertis:
Immotumque caput fixa cum fronte tenetur:
Miranturque habuisse parem: nec uiribus uti
Alcides primo uoluit certamine totis:
Exhaustusque uirum: quod creber anhelitus illi
Prodidit: & gelidus fesso de corpore sudor.
Tunc ceruix lassata quati: tunc pectore pectus
Virgeri: tunc obliqua percussa labare
Crura manu. iam terga uiri cedentia uictor
Alligat: & medium compressis ilibus arctat
Inguinaque insertis pedibus distendit: & oem
Explicuit per membra uirum: rapit arida tellus
Sudorem: calido complentur sanguine uenae.
Intumescere tori: notosque induruit artus:
Herculeosque nouo laxauit corpore nodos.
Constitit alcides stupefactus robore tanto
Nec sic inachiis quamuis rudis esset in aruis
Defectam timuit reparatis anguibus hydrā.
Confluxere pares: telluris uiribus ille
Ille suis: nunquam saeuere superare nouercae
Plus licuit uidet exhaustos sudoribus artus
Ceruicemque uiri siccam qua ferret olympum.
Vtque iterum fessis iniecit brachia membris
Non expectatis antaeus uiribus hostis
Sponte cadit: maiorque accepto robore surgit.
Quisquis inest terris infestis spiritus artus

Labore
o antae:
pectori
Credere
gros faci
dit effect

Egerit
Vt ad
Alcides
Non cre
Hareb
Huc an
Nitente
Non po
Alcides
Stricta
Hinc a
Mirati
Sed m
Poenu
Scipio
Haref
Roma
Curio
Bella g
Felici
Inclus
Sollici
Omni
Tunc
Confis
Excui
Signa
Terra
Cardi

nomer
genera
Ois re
am illa
cium d
rat: duas
uarrus:
suum au
cum im
ro. dedi
& Nun
erar At
ammor
dine reg

PHARSALIAE

Laborat: scilicet tellus suggerendo filio uires. Vt tandem: postquam hoc intellexit Hercules: stabis iquit o antæ: non cades: quia non patiar ut iacens reficiaris a terra: hæc ubi dixit medium complexus antæum pectori suo astrinxit: & eo usque tenuit: quo illum animam efflare coegit: & exanimatum cadere permisit.

Credere: non commiteris terræ. Sensit: cognouit crebro casu id quod erat. Pigro gelu: quod homines pigros facit: quia anima excedente corpus contrahitur & torpescit. Hic æui ueteris: nunc suæ nationis concludit effectum: ut ex his quæ supra dicta sunt id inferat, quod Curio audire cupiebat hac de causa quia ibi antæus habitauit: & ab Hercule tandem superatus est hæc loca antæi uocata sunt: sed nomen insignius his dem locis Scipio africanus dedit: qui primus populo Romano Carthaginem tributariam fecit: & Hannibalem tandem ex Italia excedere coegit. Hinc ab antæo.

Egeritur tellusq; uiro luctante laborat.

Vt tandem auxilium tactæ prodesse parentis

Alcides sensit standum est tibi dixit: & ultra

Non credere solos: sternitq; uetabere terra:

Hærebis præssis iterea mea pectora membris

Huc antæ cades: sic fatus sustulit alte

Nitentem in terras iuuenē morientis in artus

Non potuit nati tellus permittere uires.

Alcides medium tenuit iam pectora pigro

Stricta gelu terrisq; diu non credidit hostem

Hinc æui ueteris custos famosa uetustas

Miratrixq; sui signauit nomine terras.

Sed maiora dedit cognomina collibus istis

Pœnum qui latius reuocauit ab arcibus hostē

Scipio. nam sedes lybica tellure potito

Hæc fuit: en ueteris cernis uestigia ualli.

Romana hos primū tenuit uictora campos

Curio lætatus tanquam fortunæ locorum

Bella gerat: feruetq; ducū sibi fata priorum

Felici non fausta loco tentoria ponens

Inclutit castris: & collibus abstulit omen.

Sollicitatq; feros non æquis uiribus hostes.

Omnis romanis quæ cesserat africa signis

Tunc uarii sub iure fuit: qui robore quāquam

Confusus latit: regis tamen undique uires

Exciuit libyæ gentis: extremaq; mundi

Signa suum comitata iubam: non fusior ulli

Terra fuit domino: qua sunt lōgissima regna

Cardine ab occiduo uicinus gladibus athlas

nomen ferebatur: quo fuit ut cum cæsar Scipionē & Iubā persequeretur: despectissimū quendā ex Corneliorū genere secum in castris habuerit ad eludēdas uaticinatiōes. Omen: felicitatis. Nō æq; uiribus: quia inferior erat

Ois ro. nūc dicit quō uiribus inferior erat hoste curio: nā (ut ante dictū) actius uarrus p̄erat aphricæ: nā puiciam illam senatus populūq; ro. ei demandauerat: quā cum ip̄erio tenebat: aut teste Appiano pro Pōpeio exercitum ducebat: nā ab initio copias actii uarri despiciens Curio ex quattuor legionibus quas a cæsare acceperat: duas tamen & cl. equites biduo & tribus noctibus nauigatione cōsumpto in ap̄ricā asportauit. sed Actius uarrus: licet cum exercitu romano prouinciā teneret tamē Iubā regē Numidiæ populūq; romani sociū ad suum auxilium contra Cæsarem uocauit. Aphrica signis: ea pars aphricæ quam carthagenenses aliquando cum imperio tenuerant: nam uictis carthagenensibus ois aphrica quæ sub ip̄erio carthagenensium fuerat ī po. ro. deditionem uenerat. Cesserat. i. uicta erat ab imperatoribus romanis. Libyæ gentis. i. iubæ regis libyæ & Numidiæ. Non fusior: usq; ad torridam zonam porrigebatur regnum regis Iubæ. terræ cuius longitudo erat Atlas. Iuba: Ptolemæi filius auctore Solino utrinque Mauritanix regno potius est. Medium terminat ammon. latitudinem torrida zona: quam mare occiduum ab aphrica se iungit. Cardine ab occiduo: quia longitudinē regni sui terminabat atlas: usq; ad gades. Gadibus: a qbus nō p̄cul metas ī mari oceāo hercules posuerat.

PHARSALIAE

A medio confinis syrtibus ammon: a meridie medium regni sui terminabat ammon templum Iouis in Libya arenosa ubi Iuppiter in forma arietis colitur: quia baccho & populo suo sitienti: cum illac transiret in forma arietis arenam pede percussit: & statim natus est fons. hoc ergo templo cingebatur mediū regnū iubae.

Confinis syrtibus: quia ut refert Strabo circa parua syrtis initiū est Thera urbs: prope quā est ammonis promontorium. Solinus dicit maiorem syrtim ostentare oppidum quod cyrenas uocat: iter hoc oppidū & templum Ammonis milia passuum trecenta esse. At qua: latitudo terminatur a torrida zona. Feruida: quia nimio seruore habitari nō potest. Detinet. i. disiungit Libyam: quia torrida zona inter Libyam & oceanū posita est. Exusta calentis: idest exusta loca feruidae zonae. Sufficiunt: idest finem imponunt spacio regni. An dolopes: populi aphyricae q meridie uersus hīrāt. Numidae uagi: uagos dicit nā ut libro ul. refert Strabo cū regionem fecundā incolerent: q̄q̄ feris abundantem omīssis & agricolēdi studio licētius iter se cōuersabantur: & regione series dimissā: uagam & istabilem uitā agebant: nō secus: q̄ qui ob iopiam & locorum sterilitatem & aeris inclementiā eiusmodi uitae genus eligūt. Nasamōes: populi q̄ teste Strabōe primi sterilem & aridam regionē obtinent: postea p̄ylli & getulorū pars & garamantes. Paratus getulus icul to equo: unum sequitur ex reliquo: nā quia inculto utitur equo: ideo semp paratus est: nā equū ascendūt sine ephippio sine freno. Gætuli: auctor Strab. i. penitio re regione libyae mōtana ac deserta tenent: q̄ quodāmodo dispersa sunt usq̄ ad syrtē. Maurus: occidentē uersus sūt mauri i aethiopia occidentali: & ut refert Strabo uberē regionē inhabitant: magna ex parte pastoraliter uiuūt: his comae cincinis exornātur: & barba & auro: & tersura dentiū: & unguīū cultu: raro uideas inter se contingere: dū ambulāt: ne capillorū ornatu perturbetur: pugnat frequentius ab equo hastati equis nudis utētes & iunceis frenis. Cōcolor ido. nā sicut indi orientales nigri sunt: ita mauri occidentales nigri sūt dicta a μαύρον nigrū. Inops. i. ariditate nimia sterilis. Garamātes: ut docet Strabo ab aethiopi bus absunt. ix. x. ue dierū itinere hi matrimōiorū ex-

ortes passim cū foemina degunt. Pli. Marmaridae: marmaridae: ut idem ingt Strabo ad ammonē usq̄ perrendentes cyrenae plurimum accedunt & a pharedoni regione: ad syrtim usq̄ maiorem porecti. Pli. Perusto: a solis calore. Aequaturusq̄ sagittas: & macas populus sagittarū pitus: ut et sagittādo medos aequare possit macas po. ē libyae post nasamōas. Pli. Tremulū: uibratū. Et gens massylia: q̄ equū regit nō freno: nō calcari bus sed uirga tātūmodo. Martialis. Et massyleū uirga gubernet equū. Massylia: nō galliae sed Aphyricae secūda pducta. Vir. Massyliq̄ ruūt eqtes: nā massylia urbs galliae secūda corripit: supra. Massyliā delef uacat. Dorso. i. eq. Afer uenator: q̄ consueuit mapalia habitare: nam hi sunt maximī uenatores: & praecipue leōes agitant: quos uenabilis persequuntur & si uincere nequiuerint laxis uestibus implicant eos: & tanquā retibus implicantibus capiunt. Apricae principium est a finibus aegyptiorum: & Alexandriae ultimus autē finis illius Atlas: insulae q̄ occidentales: quas fortunatas uocant: interna eius plurimae quidem bestiae: sed i primis leōes tenent: qui ut Aristoteles perhibet: soli ex eo genere: quod dentatum uocant: protius cum nascuntur uidēt.

Ferri: non confodiunt uenabilis nec sagittis: sed laxis uestibus. Nec solum: dicit lubam regem motū fuisse ut bellum inferret Curioni: non solum q̄ in auxilium a praefecto ro. uocabatur: uerum etiā q̄ priuatae sibi erant cum Curione inimicitiae & similitates: nam Curio in tribunatu suo intercesserat ad populum ut bellū i ferret: luba: q̄ periculofus ac formidolofus esset prouinciae romanae. i. aphyricae. huius rogatiōis causa hic magna cupiditate in auxilium acti Varri cum uniuerso exercitu aduersus Curionem uenit. Concitus irae: idest bella concitabat ira qua inflammatus erat aduersus Curionē. Anno: sui tribunatus. Superos humana: idest diuina humanaque iura turbauit: hoc dicit: & quia magis fauebat pompeianis partibus Lucanus: & q̄a re ipa fuit: nam cum senatus censeret referente consule primo legatum mittendum esse Caesari in galliam: ipe uero caesar tradito successorī exercitu in Italiam priuatus rediret: huic senatusconsulto q̄ in sententiā fiebat cōsulū intercesserunt tribuni plēbis. M. Antonius & Curio cōtra leges: ideo dicit ipsum uiolatorem fuisse diuinarū humanarumque rerum: hanc autem rogationem fecit ad populum de bello inferendo iuba curio. Lege: quā tulerat ad populum. Tyranno: iuba. Dum regnum: q̄ uni subigere tentauit: quia uolebat ut caesar cū imperio Italiam armis opprimeret. Memor. i. luba doloris q̄ se nouerat e regno prope depulsum a tribuno curione existimabat se nunc ulcisci iniuriā quā a curiōe acceperat. Fructū putat: q̄. s. dū hoc dederit: ut hoc

Terminata medio confinis syrtibus ammon.
At qua lata iacet uasti plaga feruida regni
Detinet oceanum: zonaeq̄ exusta calentis
Sufficiunt spacio: populi tot castra sequunt
Aut dolopes numidaeq̄ uagi: sempq̄ paratus
Inculto gætulus aequo. tum concolor indo
Maurus: iops nasamon: mixti garamate pusto
Marmaridae: uolucres aequaturusq̄ sagittas:
Medorum tremulū cū torxit missile macas
Et gens quae nudo residens massilia dorso:
Ora leui flectit frenorum nescia uirga:
Et solitus uacuis errare mapalibus afer
Venator: ferriq̄ simul fidicia non est
Vestibus iratos laxis operire leones.
Nec solum studiis ciuilibus arma parabat.
Priuatae sed bella dabat iuba concitus irae.
Hūc quoq̄ quo supos humanaq̄ polluit anno
Lege tribunicia folio depellere auorum
Curio tentarat: libycumq̄ aufere taranno
Dū regnum te roma facit: memor ille doloris
Hoc bellum sceptri fructū putat esse retenti.

bello poss
uit in aux
ipse milit
ad caesare
anteq̄ cum
ipso nung

Hac igiti
Et quod
Illa noui
Explora
Infiduse
Fas utru
Cernit c
Desolata
Audēdo
Iple pri
Dū me
Eripe c
Enle su
Q̄ uis
Q̄ ua
Muner
Produ
Instrux
Deceptu
Nam p
Terga
Tristia
Sunt a
Sit reb
Obscur
Hoc fo
Mittit
Eliciat
Vt lib
Ipfeca

malis
suo inf
hibiti su
illū fude
uidebat:
bus sed c
Rapien
maxime
incautu
buram
idem il
luba qu
commi

LIBER .IIII.

Bello possit instare contra eum qui se de regno expellere conatus fuerat. Hac igitur regis: curio postq̄ audiuit in auxilium Varri uenturum esse lubam: trepidare coepit q̄ illius uires cognouerat: præterea et suorum ipse militum fidei non ualde fidebat. Ex his. n. erant qui diuersis i locis a cæsare uicti de partibus pompeianis ad cæsarem transferant: ut propterea fidem illorum instabilem fore metueret. Fama: trepidare coepit curio anteq̄ cum exercitu ueniret iuba. Atq; aliam rationē adiungit cur etiam trepidat. Nouis castris: quia sub ipso nunq̄ antea militauerat. Nec exploratus: sed tyro potius. Corphini captus: erant milites: qui maiori ex parte capti fuerant: ideo de fide eorum Curio non mediocriter dubitat. Priori: scilicet Pompeio. Dubi us: iter priorem ducem Pompeium & nouum scilicet curionem. Fas utrunque: an illam magis q̄ aliam partem tenerent ignari. Sed postq̄: at uero ut audit etiā milites dubitare & incertos: esse. quin etiam metu p̄culsos deseruisse excubias tempore noctis: tum uero curio iam secum cogitare coepit: audaciā ostendendā esse & metum deponendum: ut fiduciā uultu simulari. Nocturna munia: id est officia excubiarum nocturna. Desolata: destituta. Fuga: quia omnes i interiorē partem ualli se receperant. Prior: scilicet q̄ hostis: & quia prior descendit i aciem: uidet suis uiribus confidere & sic audaciam ostendens: timorem tegit. Dū meus est: id est sub imperio meo: & anteq̄ transfuga fiat. Variam mentem: quando spaciū cogitā di datur semper in diuersa trahitur animus. Eripe consilium: id est demas spaciū ne cogitent transfugere ad hostes. Cum dira uoluntas: quia simul ac pugnare coeperis non cogitabit utrum ex duobus sequi malit. Presso: id est compræhensio m̄ibusense. Texere pudorem: quia non uident contra quos pugnant: neque ipsi cognoscunt recto ore galea: ut aliquis eis obiciat: qui paulo ante cū Pompeio militauerat: nūc partibus Cæsaris fauces. Conferre: id est compariōe alterum alteri præpōere. Pendere: compensare uter ducum meliorem causam habeat. Veluti: nunc per similitudinem probat hanc sententiam Curio: quem admodum gladiatores postq̄ i campum processerint nulla similitate antiqua concitantur: sed ubi alter ad uersariū sibi oppositum uiderit: etiam si nullæ unq̄ inimicitiae fuerint: ita aduersus eum fertur. ac si esset capitalis hostis: ita facient milites nostri. Arenæ: in qua gladiatores dimicare solent. Muneribus: id est spectaculis. Iuue. Munera nunc edunt. Fatalis: i theatro enim sæpe cōsodiebantur ad necem gladiatores. & arenam pro theatro ponit quod arena i spargebat: sic Martialis. In maturia nup̄ spectatus arena. Pares: pares dicuntur proprie quū armis inter se cōcurrūt. Quē blanda fu. & primo quidem cursu fortuna fauuit Curioni: quia sic solet facere his quos maiore clade parat opprimere. Blanda: quæ semper blanditur

Hac igitur regis trepidat iam curio fama
Et quod cæsareis nunquam deuota iuuentus
Illa nouis castris: nec rheni miles in undis
Exploratus erat: corphini captus in arce:
Infidusq; nouis ducibus: dubiusq; priori.
Fas utrunq; putat: sed postq̄ lāguida segni
Cernit cūcta metu: nocturna q̄ munia ualli
Desolata fuga: trepida sic mēte profatur.
Audēdo magnus tegitur timor: arma cape ssā
Ipse prior: cāpum miles descēdat in æquum
Dū meus est: uariā semper dāt oicia mentem.
Eripe consilium: pugna cum dira uoluntas
Ense subit pressor: galeæ texere pudorem.
Quis cōferi duces meminit: q̄s pēdere cās?
Qua sterit inde fauet: ueluti fatalis arenæ
Muneribus: non ira uetus concurrere cogit
Productos odere pares. sic fatus apertis
Instruxit campis acies: quē: blanda futuris
Deceptura malis belli fortuna recepit.
Nam pepulit uarrum campo: nudataq; foeda
Terga fuga donec uetuerunt castra: cecidit.
Tristia sed postquam superati prælia uarri
Sunt audita iubæ: lætus quod gloria belli
Sit rebus seruata suis: rapit agmina furtim:
Obscuratq; suam per iussa silentia famam.
Hoc solum metuens incauto ab hoste timeri.
Mittitur exigua qui prælia prima lace ssat:
Eliciatq; manu numidis a rege secundus
Ut sibi commissi simulator sabura belli
Ipse caua regni uires in ualle retentat.

malis. Nā pepulit: q̄a primo cōcursu fusus ē Varrus cum exercitu romano. Castra cecidit: Curio cū exercitu suo insequabatur cādens exercitum Varri: donec se in castra recepit: & cum castra ingressus esset: uallo prohibiti sunt ne percuti possent. Tristia sed: redit ad lubam qui ad auxilium Varri uenit quum audisset q̄ curio illū fuderat atq; fugauerat: hac conditione magnam lætitiā cepit luba: q̄ sibi facultatem nunc denique dari uidebat: ut suam iniuriam ulcisceretur: cōtinuo igitur exercitum suum dūcere parat & nititur: non solū uiribus sed cōsilio Curionem opprimere. Tristia: aduersa. Gloria belli: ipse uictor gloriam huius belli obtineat. Rapit: id est raptim ducit. Suam famam: id est sui aduentus famam. Iussa silentia: quia iussit ut omnes q̄ maxime possent profectiōem suam occultarent: quia illum incautum opprimere posse sperabat. Hoste: qui incautus erat donec timere. Mittitur exigua: simulauit se luba non discessisse de regno suo: sed p̄mississe saburam quendam ductorem exercitus sui: uel prætorem regis: restē Appiano (ut diximus superius) & p̄missit eundem illum sed ipse luba cum reliquis copiis subsecutus est saburam. Numidas: inter numidas primus erat luba qui omnibus imperaret: sed post regem hic habebatur secundus. Simulator: ut simulet sibi bellum esse commissum a rege: & tamen ipse erat in ualle: ubi milites & exercitum omnem delitescere iusserat luba.

PHARSALIAE

Aspidas ut pharias: ichneumon: ut ostēdit Strabo crocodelis & aspidibus p̄niciē i fert eas & eorū oua delet luto icrustatus: inuoluit enim i eo: postea ad solē siccatus aspides p̄ caput uel caudā capiēs in flumē trahit atq; occidit: qui autē sentiunt mustellā interimere aspidē erant: nā ut ait Solinus mustellae uincūt Basiliscum malū in terris singulare: p̄ similitudinē ostēdit igitur quō ludificauerit Curionē Iuba: quē admodū ichneumon ser/pentē: hāc enim naturam hēt ichneumon ut occidat aspidē dolo: nā cū diligēter obseruauerit ubi aspis i cauer nis habitat: ichneumon ad cauernulā uēit: & caudā trahit supra os illius cauernae cū aut caudae ūbrā uidrit mo/ ueri irritat aspis: ichneumon fertur huc & illuc: deniq; excitus: serpens erumpit: at uero ichneumon agilitate corporis huc & illuc mouetur: & serpens cū iā captū eē crediderit: obliquo capite i eā partē ubi est ichneu/ mon flectitur: ille agilis saltu a tergo occupat eum: & guttur aspidis dētibus astrigit, hoc mō dicit fecisse Iu/ bam: nā curio cū intentus esset i eos quos p̄miserat a tergo eū iuba iuasit: & cū oī exercitū circūuēit ut de/ letus occideretur bellū ichneumon & aspidis expōit Plinius i octauo. Hostis: ichneumon. Aspidas pha/ rias. i. serpentes aspidas q̄ abundant in aegypto. So/ lertior. i. aspide: licet uenenosior sit aspis: tamen cau/ rior est ichneumon. Prouocat: ad irā. Incerta um/ bra. i. concussione extremae caudae. Obliquans: nā obliquo capite speculatus inuadit in fauces. Effusae serpentis: quia effundit in auras: dum credit capere ichneumonem ipse ab illo capitur. Guttura. i. sub ca/ pite ubi sanies: est nam i dentibus serpētis sanies ē Ci/ tra sa. le. i. sub ueneno letifero. Irrita pestis: nā cū eli/ sum fuit guttur serpentis tota serpens extenditur. q̄ cū uiuit i spiram circunvoluitur. Experimif: expli/ catur. Fortuna: quia prima pugna hostes fuderat cu/ rio. Euentum: successionem i fraudibus: nam quia uicerat ideo audatior factus erat. Ferox: ob uictoriā Nō exploratis: de more nullis exploratoribus p̄ae/ missis. Nocturnum: notatur curionis imperitia: & temeritas: q̄ p̄ ignotos cāpos egres miserit. Sub auro/ rae mo. i. simulataq; illuxit sub ortu solis signa mouit: q̄ deniq; exercitus seq̄retur. Frustra rogatus: a militi/ bus suis ut cautus iēderet. Libycas fraudes: nā puni/ ci natura solēt eē uersuti unde Liuius de hānibale, in humana crudelitas: perfidia plus q̄ punica. Infecta. i. ualde facta hoc locō auget: sicut Virgilius Turnus ut i fractos aduerso: uel infecta idest imixta. Lethi fortu/ na: sic fata uolebāt: ut hic sponte i perniciem suā curio/ rueret: & q̄ belli ciuilis auctor esset ipse inter primos periret. Lethi: propinquae mortis. fata enim ap̄opi/ quabant curioni. Auctorem: curionem qui iplis bel/ li ciuilis auctor extiterat: nam tribunus plēbis inter/ cesserat: quō mīus senatusconsultum fieret i sententiā consulū qui censebant mittendum successorē cæsari: & ne cum exercitū: sed priuatus in italiā rediret: ideo partes cæsaris defēderat i seātu: ut ille ciuilis belli auctor dici posset: auctore belli ciuilis fuisse. Curionē mēorat etiā Pli. Nec fuit rex curio aut gentiū impator: nō opibus i signis: uti qui nihil habuerit in cēsu p̄ter discordiam principū. Sup̄ ardua ducit: ille nulla mōtis aspitare deterritus super oīa abrupta ducit exercitū. Abrupto milite. i. nō seruata uia. uel aspo: nā abrupta loca aspera dicimus. Cū p̄cul: & ubi uiderunt temere exercitū a Curioē duci hostes sublata fuga retulere pedē ut audaciā curioē augetet. Cū: p̄ ardua loca multo seruato li/ mite ducebat exercitū curio: cū p̄cul e specula mōtis ab hoste conspectus est: & illi non nihil fr̄ules pedē: ut ille audacius p̄cederet. Sua. i. ppria. Dū donec i planū āduceret exercitū. Ille fugā: curio ubi uidit illos recedētes tāq; uictor eēt sine ullo ordie exercitū duxit i planū. Patuer̄ do. uix i planū āscēdrat cū undiq; ex iſidiis exorti eēt hostes: & nō prius sēsit illos q̄ se circūdatū aspiceret. Numidæq; fugaces: q̄ fugā simulauerāt. Agmē. i. ro/ & curiois. Proiecit: sine ulla cōsideratiōe. Nō ti. p. nec licuit timidis fugere: nec fortib; pugnā: adō erāt un/ diq; circūuēiunt ut nulli se uiribus tueri. Possēt p̄. q̄a pugnā nō poterāt iclusi. Fugā: nec fuger̄ poterāt: q̄a iclu/ si. Quippe: nā iter saxa & abrupta loca egres ipellebāt: q̄ si etiā calcaribus urgerēt eq̄ cū p̄ saxa moueri nō pos/ sent: idignabūdi frena mādabāt. Spargitq; iubas: nā eq̄ cū i locis sint angustis & moueri nō possit q̄tiūt colla.

Aspidas ut pharias cauda solertior hostis
Ludit: & iratas incerta prouocat umbra:
Obliquansq; caput: uanas serpentis in auras
Effusae tuto comprēdit guttura morſu
Lethiferam citra saniem: tunc irrita pestis
Exprimitur: faucesq; fluūt pereunte ueneno.
Fraudibus euentū dederat fortuna: feroxque
Non exploratis occulti uiribus hostis
Curio nocturnū castris erumpere cogit
Ignotisq; equitem late decurrere campis:
Ipse sub aurorae primos excedere motus
Signa iubet castris: multum frustra q; rogatus:
Vt libycas metuat fraudes: infectaq; semper
Punica bella dolis: lethi fortuna propinqui
Tradiderat fati iuuenem: bellumq; trahebat
Auctorem ciuile suum: super ardua ducit
Saxa: super cautes abrupto limite signa.
Cum procul e summis cōspecti collib; hostes
Fraude sua cessere parum: dum colle relicto
Effusam patulis aciem committeret aruis.
Ille fugam credens simulatae nescius artis
Vt uictor medios aciem proiecit in agros.
Vt primum patuere doli: numidæq; fugaces
Vndiq; cōpletis clauſerūt montibus agmen:
Obstupuit dux ipse simul: perituraq; turba.
Non timidi petiere fugam. non proelia fortes
Quippe ubi nō sonipes motus clāgore tubae
Saxa quatit pulſu rigidos uexantia frenos
Ora tenens. spargitq; iubas & furrigit aures
Incertoq; pedum pugnāt non stare tumultu.

Festia
Pectora
Illa pul
præma
duris pa
p̄ nimis

Festia
Orac
Pectora
Et defec
Siccaq;
Iamq;
Nec qu
Vulnera

Coripe
Incur
Et spa
At uag
Tum
Qua
Aera
Vt ue
Incub
Ancip
Mors
Et misc
Comm
Obru
Telor
Ergo
Ac si q
Vix in
Denſa
Const
Iam l
Frang
Non
Qua
Mem
Corpe
Exciter

capit
fir: nō
enī ex
ga ro
pibus
nō cōsu

LIBER .III.

Fessa iacet ceruix: iā cū diu luctati fuerit. Artus: q̄a calefacti erāt laboꝝ. Līgua p̄iecta: q̄d signū erat laboris
Pectora rauca gemūt: sic faciūt eq̄: cū nimio āhelitu spiritū trahūt: idē gemitū emittere uidēt. Vrget: ipellit.
Ilia pulsus: signa sūt eq̄ i suprema delassatione. Grauis: p̄ grauatus diuturno laboꝝ. Lōge: p̄ ualde. Sicca. s.
præmia siti. Lupatis sanguineis. i. cruētatis frenis. lupatū gēus frenorū ē ad similitudinē dētiū luporū. Vir. Et
duris parere lupatis. Iāq̄ gradatū: & seu uirga: seu calcaribus uergerent eq̄: tamen nō poterāt augere gradū
p̄ nimia laboris lassitudine. Addūt: addeꝝ gradū ē augeꝝ. Rupisse moras cor. i. equū ipulisse. Impetus: cur-

Fessa iacet ceruix: fumant sudoribus artus:
Oraq̄ p̄iecta squallent arentia lingua.
Pectora rauca gemūt: quæ creber āhelitus ur
Et defecta grauis longe trahit ilia pulsus. get:
Siccaq̄ sanguineis durefcit spuma lupatis.
Iamq̄ gradū neq̄ uerberibꝝ stimulisq̄ coacti
Nec quamuis crebris iussi calcaribus addūt.
Vulneribus coguntur equi: nec profuit ulli
Coripedis rupisse moras: neq̄. n. ipetus illi
Incurfusq̄ fuit. tantum perfertur ad hostes
Et spacium iaculis oblato uulnere donat:
At uagus afer equos ut primū emisit i agmen:
Tum campi tremuere sono: terraq̄ soluta
Quantus bistonio torquetur turbine puluis
Aera nube sua textit: traxitq̄ tenebras.
Vt uero in pedites fatum miserabile belli
Incubuit: nullo dubii discrimine martis
Ancipites steterunt casus: sed tempora pugnae
Mors tenuit: neq̄ enim licuit p̄currere contra
Et miscere manus: sic undiq̄ septa iuuentus
Comminus obliquis: & rectis eminus hastis
Obruitur: non uulneribus nec sanguine solū
Telorum nymbo peritura & pondere ferri.
Ergo acies tantæ paruum sp̄ssantur i orbem:
Ac si quis metuens mediū correpsit i agmen:
Vix impune suos inter conuertitur enses:
Densaturq̄ globus: quātū pede prima relato
Constrinxit gyros acies: non arma mouendi
Iam locus ē pressis: stipataq̄ membra terunt.
Frangitur armatum colliso pectore pectus.
Non tam læta tulit uictor spectacula maurus
Quam fortuna dabat: fluuios nō ille cruoris
Membrorūq̄ uidet lapsum: & feriētia terrā
Corpora: cōpressū turba stetit omne cadauer.
Excitet inuisas diræ carthaginis umbras

capeꝝt. Feriētia terrā: q̄a opp̄ssi & suffocati moriebant. Cōpressū: i media terra cōdensatū ab hostibus. Ste-
tit: nō cecidit. Excitet inuisas: nūc poeta q̄si derestat hāc uictoriā regis iubæ: q̄ uidebat esse pro. S. P. Q. R. dicit
enī ex hac uictoria ro. nihil capiūt utilitatis: sed fiūt q̄si quædā i feriæ carthaginēsiū & Hānibalis: ut ūbræ eoge
ga ro. cæsi fuerūt: ex hac uictoria letitiā capiāt: & pars nulla ad Pō. pueniat: nec ad scātū populūq̄ ro. p quorū
ptibus nūc luba pugnaꝝ uidebat. Inferiæq̄: p̄prie dicūt sacrificia q̄ diis māibus exhibēt: & p mortuis fie-
ri cōsueuerūt: ūde i feriæ q̄si diis inferis dicebant. Excitet: ad lætitiā. Inuisas um. i. aias iā pridē inimicas ro.

sus bis idē dicit. Tantū p̄fec: tātū inq̄t ap̄propinq̄bat
hostibus ut tela in eos torqueri possint. Oblato uul.
idest oblato milite ad uulnera. At uagus afer: at ue-
ro equites hostiū postq̄ semel adepti sunt cāpū: tū ue-
ro toto cursu & ipetu in hostē delati sunt: ut puluerē
excusserint: quo tāq̄ nube cælū tegi uidebat. In agmē
i. in impetū: ut inuaderēt hostes. Virg. Illi agmine fa-
cto Lacoonta petunt. Sono. s. cornipedum & tubæ.
Terraq̄ soluta: diffinitio ē pulueris. Torquet: exci-
tat. Turbie bistonio. i. borea flante p̄ thraciā: nā bisto-
nes populi sūt inter thraces Pli. Vt uero in pedites:
primo eq̄stre certamē fuit: cū ad pedites uēisset: tū ue-
ro apparuit: quā i inferiores essēt ro. uiribus nā cū i eos
hostes incurrerēt: quos iā circūuenerāt: quāto pro-
pius: tanto dēsiorem orbē in angustum coarctabant:
adeo nō ferme telis aut gladiis occiderēt: sed corpore
densatione ita urgerent: ut multi suffocarentur. In-
cubuit: inuasit in pedites. Miserabile: quia quadam
miseratiōe opprimebat: cū nulla parte se defenderēt.

Nullo: pro non. Discrimine: dubitatiōe: quia iam
uictoria inclinauerat ad hostes: nec dubitat q̄sq̄a pos-
set qui oppressi essent ro. Ancipites casus: q̄a nō du-
bius erat mars: apparebat enī māifeste curionē uictū
esse cū suis. Sed tēpora pugnae mors tēuit. i. proगतū
fuit tēpus praelii: nō p̄pter fortitudinē romāorū: sed
q̄a nō breui spacio poterat tāta multitudo trucidari.

Sic undiq̄ sep. a dō ab hostibus p̄mebant: ut se i eos
cōuerterē nō possēt. Obliq̄s hastis: q̄a i gyro dēfos ro.
nō poterāt ex directo: ideo ex obliquo necesse erat fe-
ri. Emius: q̄a paulo lōgius erāt fctis telis petebāt

Nibo: multitudinē telorū cōparat nibo: nō tā dēsius
iber cadē solet q̄ tela i ro. cōiecta ceciderūt. Pondere
ferri: nedū acie ferri: sed pōdeꝝ ip̄o ro. cadebāt. Ergo
acies: ergo quia undiq̄ circūuenti erāt ro. ut sensim i
eos hostes ruerēt: effectū ē ut q̄to magis eos inuaderēt
tanto densiori orbe in angustū coarctarent. Ac siq̄s:
is q̄ metu p̄cussus ex militibꝝ Curiōis se i tra suos fce-
pisset uulnerabat a suis. Vix in. adeo dēsi & suffocati
erat. Metuēs: metu p̄cussus. Correpsit. i. incipit se i tra
suos. Dēsatq̄ g. sicuti dēsat hōstes q̄ circūuenerāt

Cyros: quanto magis primi referebant pedem a me-
dio: tanto orbis breuior & defensor efficiebatur. Te-
runtur: premuntur ab hostibus & ipsi inter se. Pe-
ctus: ro. Pectore: hostium. Non tam læta tulit: di-
cit magnum uictoriæ fructum amissi iubam: cum
præstringerentur ac suffocarentur potius q̄ uulnera-
rentur occusq̄ hostium sanguinem fluentem uidē
nequiuert. Fluuios non ille: uincit quidem iuba:
sed non potuit spectare uictoriā: ut ex ea lætitiā

PHARSALIAE

Nouis inferiis, luit sanguis ro, nūc a lūba effusus sit q̄si iferia umbrarū carthaginis. Hānibal: q̄ ifestissimus hostis ro, fuerat. Ista: mala q̄ nūc ro, acciderūt. Māes, i. aphricāe ūbrā. Piacula: expiatiōes uidelicet q̄ sāguis ro, fusus fuit quasi quoddam piaculum umbrarum carthagenensium: ut nunc purgent iniuriam quam a romanis acceperunt. Libyca tellure: quā facta est in aphrica. Votisq̄ senatus: indignum est q̄ senatus cupiat hanc ruinam romanis illatam sibi a lūba rege numidarum. Sibi: ad utilitatem suam magis q̄ Pompeii. Curio fufas: curio postquam uidit suorum stragem nec spem ullam esse relicta non potuit suis superstes esse: sed i fortissimos ruit: & fortiter dimicans occubuit: historiam ex Appiano superius recitauimus. Fufas campis: idest stratas iacere p̄ cāpos.

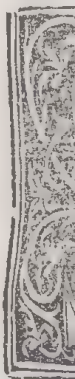
Sanguine pul, q̄ ipse sanguis p̄ nimia multitudine puluerē humore suo cōp̄lerat. Compressus: congelatus cum puluere. Afflictis rebus: post cādem suorum. Sperare fugam idest spem ponere in fuga & uitae suae consulere. Fortis uirtute: quia ip̄a i desperatione factus est fortis. Quid nunc rostra tibi: nūc apostrophat ad Curionē dicens o curio: qd utilitatis aut quem fructum cepisti ex tribunitia potestate: in qua te gessisti ut auctor bellorum ciuiliū fieres? Ecce nunc poenas meritis dedisti: ut te mors p̄ueniret: atēquā bellū ciuile uidere potueris. Rostratur bata: cum populum conuocata contione cōtra senatū concitabas, rostra sunt sedilia populi i q̄ cōtionabundi tribuni plābis sedere solebant: sic dicta q̄ deuictis bello nauali āciatibus. C. Méio: sūle: āno urbis cccc. xvi. ex rostris captarum nauū sedilia i suggestu po, ro, sunt ornata: unde a rostris nauū sedilia & forum rostra appellata sunt. Vnde: a quo foro. Plābeius signifer. i. taq̄ signifer popu, q̄ tribunus plābis erat. Arcetribunitia. i. tribunitia ptāte. Arma, dabis po, i. armabis populum contra senatum. Proditā, i. plābi. Bello cōcurrere: quia ipse auctor fuerat ciuilis belli: nā semp̄ intercesserat senatus consulto: ne successor miteret cēsari. Pharsalia, i. cāpi philippici i q̄bus bellum ciuile gestum est. Dira: i. qua bellum dirum inter parētes & affines gestū fuerit. Spectandūq̄ tibi, i. negatum ē ne belli ciuilis spectator fieres. Has urbi miserā: nunc alloquitur generaliter poeta oēs principes ciuitatum: q̄ statum reip̄, perturbant: dicit enim ita cōtingere solere: ut patriā dent poenas: quas ēt ip̄a p̄fīa non mediocriter passa est: sicut nunc contigit curioni: q̄ quia auctor belli ciuilis extiterat dedit poenas p̄fīae: ex q̄bus ip̄a quoq̄ p̄fīa non mediocrem dolorē & iniuriā accepit. Ferre datis: ut ferat: q̄ hoc ip̄o patricia dolet q̄ quis iniuriā accepit a uobis: tamen uos p̄derenollet. Leuitis arma, i. poenas datis bellorum quorū auctores fuistis. Libertatis, i. tuendae. Quā uindicta, i. offensae libertatis: si ita dii libertatem po, Ro, defendere uoluisset sicuti uindictam sumpserunt de his q̄ libertatem offenderunt: i. perpetuum respub, maneret: sed qui contra libertatem fecerunt poenas q̄dem dederunt: nam Marius & Sylla & Cinna: & pauloāte saturninus tr, ple, postea cēsar & M. Anto, crudeli morte perierunt dicit ergo q̄ dii uideant eos q̄ contra libertatem faciunt: & remp, peruertunt probans exemplo curiois.

Pascit: q̄a iacet insepultum. At tibi nos: & ne quis forte existimet hoc me de Curioe dixisse q̄ seditiosus fuerit: & auctor bellorum ciuiliū: quasi contra eum inuehi uoluerim: tamen non fraudabo eum meritis laudibus: nam etiam si ego tacuissē: quā pauloante exposui: tamen fama ip̄a uulgasset: unde quod ad laudem eius pertinet: non prāteribo. Nos: ego Lucanus nisi ista narrarem: fama ip̄a uulgasset. Ista: idest facta tua o curio. Omne senium, idest omnem uetustatem: quā nunc etiā post tot annos narratur quasi recens fuerit elades curionis. Meritae uitae: quia multa tibi bono partim fortuna: partim natura data fuerunt: si modo his bonis in meliorem partem uti uoluisses: non omnino tibi culpa esset ascribenda: sed temporibus: nam illis tēporibus natus es quibus disciplina bene uiuēdi de suo curriculo labi cōepat. Haud aliū tāta: laus maxia curioni, dicit nullū unquā i urbe ro, adolescentē tātāe idolis fuisse quā curio: si recta secutus fuisset: fuit eni eloquētissima Curionū familia: & i ea tres cōtinua serie oratores clauerūt. Soli. Indoles: pprie ē species futurae p̄bitatis. Leges deberēt: si ip̄e īgeniū acumiē leges ciuitatis defenderet: uoluisset: Nūc eni frustra spauit Cicero remp, afflictā & oppressā miseris temporibus & perditis moribus in ueterem libertatem uendicaturum.

Inferiis fortuna nouis: ferat ista cruentus Hannibal: & poeni tam dira piacula manes Romanam superi libyca tellure ruinam Pompeio prodesse nefas: uotisq̄ senatus Aphrica nos potius uincat sibi: curio fufas Vt uidit campis acies: & cernere tantas Permisit clades cōpressus sanguine puluis: Non tulit afflictis animam producere rebus Aut sperare fugam: ceciditq̄ in strage suorum: Impiger ad lethum: & fortis uirtute coacta: Quid nūc rostra tibi prosūt turbata: forq̄? Vnde tribunitia plābeius signifer arce Arma dabis populis: qd prodita iura seātus? Et gener atque socer bello concurrere iussit: Ante iaces quam dira duces pharsalia cōferte: Spectandumq̄ tibi bellum ciuile negatū est: Has urbi miserā uestro de sanguine poenas Ferre datis: luitis iugulo sic arma potentes. Felix roma quidem: ciuesq̄ habitura beatos Si libertatis superis tam cura placeret: Quam uidiēta placet: libycas en nobile corpus Pascit aues: nullo cōtentus curio busto. pus At tibi nos quando non proderit ista silere Aquibus omne xui senium sua fama repellit Digna damus iuuenis meritae praeconia uitae. Haud alium tanta ciuem tulit indole roma: Aut cui plus leges deberent recta sequenti.

Perdita
cōsuetud
omne co
icertā mē
tor: q̄si ex
factis nū

Perdita
Ambitus
Transue
Momen
Galloru
Ius licet
Sylla po
Cāsarea
Cōcēssa
MAN
PHAR

gno uall
fame m
gnatus
diu pug
cōmiser
Pom, co
Cāsare
hanc pu
necessit
haberēt
rarer: ta
duces: h
accepit
i Africa
niā & a
doniā ep
nouī ma
& Marce
excellit
bris, nā
īcipiūt
brē: i d
piebat h
su nouē
consulu

LIBER .V.

Perdita, i. perniciosa: nā corrupti mores ciuitatis nocuerunt tibi o curio: neq; ab his te cauer didicisti: sed aliog; cōsuetudinē secutus es. Ambitus, i. supflua cupiditas honoz. Luxur: luxuriose uiuēdi cōsuetudo q̄ ciuitatē omnē corrūpebat. Metuēda facultas: q̄ diuites usq; adō facti erāt potētes ut formidolosi eēnt reip. Dubiā: incertā mētē: q̄ hīc te trahebat reip. amor: idē uero cupiditas honoz: sed tādē uicit parua cupiditas. Tulerūt tor: q̄ si excusat eū: q̄ illa cōsuetudo ad malū oēs contraheret nimia cupiditate incēlos: tanq̄ tortēs: qui liquae factis nubibus & effusis imbris tanto impetu fertur: ut nullum prorsus obstaculum resistere possit. Mutatus, i. a proposito honesto. Fuit momentū, i. incli-

Perdita tunc urbi nocuerunt saecula: postquā
Ambitus & luxus & opū metuenda facultas
Transuerso mentem dubiam torrente tulerūt:
Momentumq; fuit mutatus curio rerum:
Gallorum captus spoliis & caesaris auro.
Ius licet in iugulos nostros sibi fecerit ense
Sylla potens: mariusq; ferox: & cina cruentus
Caesareq; domus series: cui tanta potestas
Cōcessa est: emere omnes: hic uendit urbē.
M. ANNEI LVCANICORDVBENSIS
PHARSALIAE LIBER Q VINTVS.

Sc alterna duces bello
rū uulnera passos
In macedū terras: mi
scēs aduersa secūdis
Seruauit fortuna pa
res iam spserat hēmo
Brūa niues: gelidoq;
cadens athlātis olym
Instabatq; dies q̄ po
dat noua noīa fastis:

facile adegit Caesar: ut p se pugnaret.
Pharsaliae liber Quintus.
Sc alterna duces: hic cōtiet quō Caesar
atq; Pōpeus se i epig; fcepunt. nec p
cul alter ab altero erat: Primū qdē co
natus ē Caesar Pōpe. obside & eū ma

gno uallo & fossa itercludet: qd fecit: sed ita ut maiorē iopiā obsidētes paterēt q̄ obfessi. Cū iterī Caesar cū suis fame maxia laborat: adō ut radices herbag; i usū cōuerteret. Tādē pom. tāetli oīa abūd sibi suppeditaret: idi gnatus q̄ a Caesar itercludet: cū bene gerēdā rei occasionē cepisset adhortatus suos: uēit extra uallū: ubi aliq̄ diu pugnatū ē: tādē i fugā cōuersis Caesarianis Pom. eos psecutus ē usq; ad uallum: & nisi Pom. humāitas & cōmiseratio fuisset: eo die actū erat de Caesar: sed iussit militibus suis ut ciuib; parcerēt. Appianus tamē dicit: Pom. conuersis militibus Caesaris i fugam uoluisse bellum uno ope cōficere nisi a labieno phibitus fuisset. Caesarem q; dixisse: bellū ea die finem habiturum fuisse: si hostes ducem q̄ uictoria uti sciuisset habuisset. post hanc pugna se i thessaliam uterq; recipit. ibiq; rursus cum caesar magna inopia laboraret: nec dubium esset qn necessitate ipla cogente ad oēs cōditiones pacis accipiedas uēturus esset: q̄ cū Pom. erāt q̄ si uictoria i māibus haberēt: nō prius destiterūt q̄ ipsū ipulerūt: ut i caesare bellū moueret: qd ubi p̄fessit caesar licet tāmē igēti labo raret: tamē magna laticia affectus ē: & uniuersos milites suos ad pugna adhortatus. Sic fortuna seruauit pars duces: hactēus fortūa nō magnope: aut Caesar: aut pō. fauit: idō pares. Alterna uulnera: q̄ i hispāia Pō. cladē accepit amissis Petreii & Afranii exercitibus: In illirico mari cladē p̄fessus erat caesar Amissā naue opitergioz i Africa amisso Curiōe cū exercitu. In macedū terras, i. fortūa dubiā se p̄stitit utriq;: donec puētū ē i Macedo niā & a uicinitate Thessaliā itelligit: i q̄ tūc caesari fortūa se totā cōcessit: aut macedū terras uocat epig;: nā mace doniā epiroticas terras i solis occasū fcedit auctoz Pli. Iā sparserat hemo: iā iqt appropiq̄bat p̄cipiū āni: quo noui magistratus creari solēt. & noui cōsules inire magistratū: atēq; magistratus cōsulū exiret: uidelicet Lētuli & Marcelli curiā habuer i Ep̄ro. ut d̄ sūma rerū cōsultaret. Hemo: mōte Thessaliāe cuius es sex miliū passuū excelsitas Pli. Cadens athlātis, i. spserat niues, i. occidēs: sumit tēpus quo res gesta fuerit uidelicet i fine Nouē bris. nā stellā q̄ sūt iter finitionē tauri & caueā arietis pleiads dicūt: la. autē uergiliā: hā. xi. Nouēbris occidef īcipiūt. & ix. die gladius oriōis ocridr īcipit p̄ athlāidas ergo. i. p̄ pleiadas filias athlātis ex pleiōe significat nouē brē: i. dēbri autē finis ē magistratūū: nā calēdis iāuarii noui cōsules magistratū inibāt. Gelido olimpo: q̄ aci piebat hyēs. Athlātis: patrōymicū ē fce. & unā p oibus posuit. Instabat: q̄ mēsis unus cū dimidio erat: ab occa su nouēbris usq; ad p̄cipiū sequētis anni: quo magistratū noui cōsules ineunt Fastis: fasti libri sūt qbus noīa consulum continentur: bene ergo noīa fastis dicit: q̄ cū noui cōsules creatur: etiā eorū noīa fastis īscribūtur.

PHARSALIAE

Colit: obferuat tanq̄ diem feftum. Ianum: menfem ianuarium a iano dictum. Dum tamē: quīs inftaret finis: confulatus āni illius: tamen anteq̄ finirent magistratum fuū confules fenatū uocarūt ī epirū: & ibi curiā ro. ftatuerunt. Consul uterq̄. s. Lentulus & Marcellus. Epirū: ſubaudi ī. Pars ulti. ſ. menſis unius cum di mido. Emeriti iuris. i. poteſtatis ſuæ prope iā finitæ: emeritus dicitur q̄ ſui officiī debita officia peregit: ſicut emeriti milites. Per mu. i. uagos ppter diuerſa belli officia: q̄ alii ī alteram prouiciam miſſi fuerant. Peregrina ac. ſ. quaſi cōmiſeratio ē q̄ miſera conditione fuit: tūc temporis po. ro. q̄a coactus eſt ī epirū miſera ac ſor dida ſede curiā ponere. Sordida: comparatiōe urbis Romæ. Hoſpes curia: pro hoſpita q̄ ī aliēa regiōe. iueſt hic & hæc hoſpes: & hic hoſpes: & hæc hoſpita.

Secreta. i. conſilia q̄ ſecreta eē cōſueuerunt. Nā q̄s: q̄s enim appellare auſus fuerit caſtra: ubi ſenatus fuit omnis. Tot faſces: uidelicet. xxiii. ſecures: nam duo confules erāt: & uterq̄ habebat. xii. liſtores qui præcedebāt geſtantes manibus ſecures: ut reos punirent.

Quis uocet. q. d. nemo appellaret caſtra. Venerabilis ordo: ſenatus ille uerēdus facile declarauit oibus non ſe eſſe in partibus Pompeii: ſed Pompeium eſſe ī partibus ſenatus: quia Pompeius eſt ſub ſenatu. Vt primum mœſtum: hæc oratio Lentuli quā ad ſenatū habet in deliberatiōe genere eſt conſtituta refert enī de bello contra Cæſarem gerendo & ſententiā ſuam dicit pro libertate aduerſus eos q̄ hoſtes patriæ facti & iudicati ſunt: habet etiam ſuaſionem. Suadet enī p̄ patria fortiter pugnandum: & nihil omnino omittē dum q̄ ad libertatē tuendam & conſeruādā ptineat deinde argumentum ſumit ab honeſto: poſtea a poſ ſibili qd̄ uidelicet etiam uiribus ſuperiores ſint ſenatores: cum maior pars ſenatus & ciuitatis cū ea parte ſentiat quæ libertatem tueſ: deide etiā imperiū magna ex parte populi romani cum eo ſentiat: ut iam prope uictoriā certam ī manibus habere uideant: primum igitur lētulus hortat̄ patres confules: ut magno animo eſſe uelint: nec poteſtatem & ius ſuum ex loci qualitate intueri: ſed ex dignitate ipſorum q̄ ubi cunq̄ fuerit eadē poteſtatē habent. Lentulus: alter

conſul. Vt. p. m. quam primum preſens mœſti ſiluerunt: ſtati in excelsū locū Len. cōſcendit: ut eius ſententiā omnes audire poſſent. Tenuere ſil. c. hypallage: pro mœſtus cœtus ſilentium tenuit. Indole li. d. & q̄a mœſti erant pa. q̄ in aliena ac peregrina ſede curiam habebāt ipſos conſolatur: ut propterea non uelit maiestatem ſuam diminutam credere: quod procul a patria ī aliena regione ſedem poſuerint: ordo tendit uſque ad eum locum: o patres cernite. Indole. i. in cimento uirtutis: quia in doles non ſolum ſignificat ſpeciem futuræ probitatis ī adoleſcente: ſed etiā in adulto uirtutis crementum: ut apud Lūiū: tanta idoles ī Lauina erat. Robur ieſt. i. ſi uirtutis aliqd̄ ueſtigiū maiorū ueſtrorū ī uobis remanet. Coacti: cōgregati. Captæ ſedeamus: a. u. beniuolentiam comparat a pſona aduerſariorū cū eos dicat ipſos q̄ contra patriam arma tulerit & eā q̄ ſi ab hoſte captam teneāt. Primum hoc: ut nos pro arbitrio noſtro qcquid in remp. uiſum fuerit: ſtatuerē ac decernere poſſimus. Nam uel hy. in eo perſiſtit ut oſtēdat eos ius & poteſtatem habere imperandī populis cum cauſam ſuam honeſtam oſtendit: a cauſa noſtra beniuolentiam captamus ſi eā laudando extollemus: aduerſariorumque p̄ cōtentionem deprimemus extollit cauſam ſuam q̄ arma pro patria: p̄ libertate: p̄ diis penatibus: pro rep. ſumpſerūt: ideoq̄ ubi cunq̄ fuerit: exiſtiment ſe eos eē q̄ poteſtatem habeant recte & pie gerēdi bellum aduerſus hoſtes patriæ: ſiue ſub frigida: ſiue ſub torrida zona fuerit: deniq̄ ī remotiſſimis orbis terrarū partibus conſtituti ibi curia eē intelligeret: non. n. locus ſenatum facit: ſed ſenatus curiā. Nā uel hypboreæ: ſiue ſub frigidā: ſiue ſub torridā zonā delati fuerimus ibi & curia & ſenatus erit. Hip/ urſæ. i. ſeptentrionalis: nam hypborei montes dicuntur a ſeptentrione quaſi ſupra boream: Hyperborei i. cōlunt penepteraphorō quē ultra Aquilonem dicūt iacere: gens beatiffima: eam Aſiæ magis quā Europæ qd̄a dederunt: ſunt in Europa auctore Solino apud quos mundi cardines eſſe credunt. & extimos ſyderum ambitus: ſunt qui putent nō quotidie ibi ſolē ut nobis: ſed uernali ægnoctio exoriri: autumnali occidere: ita ſex mēſibus inſinitū diē: ſex aliis continuā eſſe noctem: de cælo magna clamētia auræ ſpirant ſalubriter: nihil noxium flatus habēt: domus ſunt nemora uel luci diem uictus arbores ſummiſtrant: diſcordiā neſciūt: ægri tudinē nō igetantur. Plauſtrū glaciale: q̄a regio frigidiffima ē & rigefcit. Verſæ: quæ circa polū arcticū uergitur ad ſimilitudinē rotæ: & ſtellæ quæ præcedūt Bootes appellatur quaſi dux & gubernator plauſtri. Torrēs pla. ſeruida zōa. Axis: antracticus axis. Vaporibus: ſeruoribus zonæ torrētis. Nec patif noctes: q̄a ibi ſemp ī eodē ſtatu nox & ſol pmanēt. i. ſemp ægnoctiū ē. Iniquos itēmpatos: Vir. Dirimit plaga ſolis iniq̄

Quiq̄ colit primus ducentem tēpora ianū. Dum tamē emeriti īmanet pars ultima iuris: Consul uterq̄ uagos per bellī munia patres Elicit epirum: peregrina ac ſordida ſedes Romanos cepit procures: ſecretaq̄ rerum Hoſpes in extremis audiuit curia tectis. Nam q̄s caſtra uocet tot ſtrictas iure ſecures? Tot faſces? docuit populum uenerabilis ordo Non magni partes: ſed magnū ī partibz eſſe! Vt primum mœſtum tenuere ſilentia cœtum Lentulus e cæſa ſublimis ſede profatur. Indole ſi dignum latia: ſi ſanguine priſco Robur in eſt animis non qua tellure coacti Quāq̄ pcul tectis captæ ſedeamus ab urbis Cernite: ſed ueſtræ faciē cognōſcite turbæ. Cunctaq̄ miſſuri primū hoc decernite patres Quod ſignis populisq̄ liquet nos eſſe ſenatū Nā uel hypboreæ plauſtrū glaciale ſub urſæ! Vel plaga qua torrēs clauſuſq̄ uaporibz axis Nec patitur noctes: nec iniquos creſceſ ſoles.

Sum
colu
hic no
derunt
rer om
bem a

Si for
Imperi
Gallor
Illic ro
Murat
Cæſar
Claufa
Illa uic
Ordin
Ignar
Bellor
Mem
Helpe
Obru
Curio
Tolli
Spem
Der no
Cauſa
Vos q
Conſu
Eſſe d
Excip

ut cōtr
ga pace
reſpira
ſant it
oſtend
nam c
abea
tes ſen
um in
ar. F
Curi
Patrici
ſequi c
neamu
aſpire
mus ſe
teſtas
perpet
repu
Pom
deinde
ſequer

LIBER .V.

Summa rerum: id est imperium. Tarpeia sede: probat a simili: nam sicuti capta reliqua urbe capitolio in columi ibi senatus permanebat: & ideo curia in capitolio erat: idem etiam nunc dicit capta urbe ab hostibus hic nos habitantes curiam facimus. Nota est historia: ad Alliam fluvium Galli fabii consulem cum exercitu fuerunt: & ad urbem ro. contenderunt: Et primo quidem metuentes insidias: nonnullos praemisserunt: qui diligenter omnia scrutarentur: quibus exploratis neminem exire uidentes statim ingressi sunt moenia: & uastam urbem atque desertam reliquerunt nam Ro. relictis senibus & in belli turba ceterisque qui arma per aetatem ferre non possent capitolium conscenderant: sed eo tpe Camillus qui ardeat exultabat pro praedae ueientia male diuisam: Dictator absens creatus: postquam audiuit urbem captam a gallis misertus est patriae: & cum aliquot copiis: gallos propter uictoriam negligentiores inuasit & eos partim sopitos ac temeraria oppressos occidit. Illic roma fuit: ubi ergo fuit camillus Dictator cum exercitu ro. illic roma esse consuevit: pari ratione & nos hic Romam esse putemus. Mutato solo: id est regione. Moerentia tecta: haecenus beniuolentiam auditorum comparauit a sapientia eorum: quia senatus sapienter iudicauit: ut ubicumque esset se ius imperii tenere de creuerint: nunc beniuolentiam capta a persona aduersarii cum adducit eos in inuidiam: ostendens eorum uim potentiam: nobilitates: affinitates: ostendit potentiam & uim caesaris qui patriam tanquam hostilem occupauerit armis.

Si fortuna ferat: rerum nos summa sequetur
Imperiumque comes: tarpazia sede perusta
Gallorum facibus: ueiosque habitante camillo
Illic roma fuit: non unquam perdidit ordo
Mutato sua iura solo: merentia tecta
Caesar habet uacuasque domos: legesque silentes
Clausaque iustitio tristi fora curia solos
Illa uidet patres plena quos urbe fugauit.
Ordine de tanto quisquis non exulat: hic est.
Ignaros scelerum: longaque in pace quietos
Bellorum primus sparsit furor: omnia rursus
Membra loco redeunt: en totis uiribus orbis
Hesperiam pensant superi: iacet hostis in undis
Obrutus illyricis: libyes squalentibus aruis
Curio caesarei cecidit pars magna senatus.
Tollite signa duces fatorum impellite cursu.
Spem uestram praestate deis: fortunaque tantos
Det nobis animos: quantos fugientibus hostem
Causa dabat: nostrum exhausto ius claudit anno
Vos quorum finem non est sensura potestas
Consulite in medium patres: magnamque iubete
Esse ducem. laeto nomen clamore: senatus
Excipit: & magno fatum patriaeque suumque

Tecta Caesar habet: non est dicendum romae senatum esse: & curiam: cum in potestate Caesaris sit deliberare quicquid uoluerit. Vacuas: scilicet senatoribus: Legesque silentes: quia non possunt uim suam obtinere: postquam semel armis oppressae sunt. Tristi iustitio: quia semper iustitium tristitiam significat: quasi iuris statium. Curia: in qua nos senatores consistimus. Ordine de tanto: adhuc in eo persistit ut in inuidiam adducat: de tanto ordine senatorio nemo abest a nobis: nisi qui exul est cum Caesare: nam qui hostes patriae adiudicati sunt hi sunt exules sunt. Non exulat: cum Caesa. Hic: apud nos. Ignaros scelerum: ante inquit cum maxima trepidatione ciuitas plena esset speris fulmis in diuersa loca: putantes quicquid ipse tulit: nunc denique cum respirauimus in unum eundemque locum omnes conuenimus. Ignaros: scilicet senatores: qui diu a sceleribus huiusmodi alieni fuimus: uel ignaros: qui nunquam timere poterunt tantum scelus:

ut contra patriam caesar arma sumeret: postquam audiuerunt qui rubiconem transiit contra leges & iura ciuitatis. Longa pace: quia omnes qui diu in pace constiterunt omni tumultu facile commouentur atque perturbant. Rursus: postquam respirauimus. Membra: scilicet totius senatorii ordinis. En totis uiribus: id est pro toto orbe terrarum superi compescunt Italiam: benedixit: nam omnis terrarum orbis commotus est Italiae gratia. Iacet hostis: postquam causam suam honestam ostendit: extollendoque illam laudauerit: & aduersariorum pro contemptum deprimendo: nunc arguit a possibili nam ostendit totius terrarum orbis uires cum senatu populoque Ro. consensisse: ut dubitari non possit: quin ab ea parte consecuturi sint uictoriam: & commemorat uictorias quas paulo ante in illyrico & Africa partes senatus habuerunt: sed nullam mentionem facit cladum: quas habuere: praesertim amissorum exercituum in hispania: oratorie enim facit: ut ea quae causae suae profunt commemoret: quae autem obliuiscuntur praetereant. Hostis in undis obrutus: quos Octavius Libo uicerat: & opiterginos praecipue qui seipsos occiderunt.

Curio: a rege iuba cum exercitu deletus. Squalentibus: sterilibus aridis app. Pars maiore: quia curio erat Patricius nobilis & magna: indole fax & caput bellorum. Tollite signa duces: postquam semel fortuna nobis obsequi coepit: sequamur eam. Fatorum impellite cursum: urgete fata ut festinantius uictoriam ex hoste obtineamus. Fortunaque tantos: si magno animo patriam deseruimus maiore nunc animo retentemus: quando aspirare fortuna nobis coepit: & est argumentum a minori ad maius. Causa: scilicet melior: quia meliorem causam uoluimus seque potius deferendo patriam: quam contra libertatem aliquid & dignitatem uestram facere. Nostrum ius: id est potestas consularis: nos iam inquit uenimus ad finem magistratus nostri. Vos quoque: uos o patres conscripti qui perpetuo duratis (non enim ad tempus senatores erant) consulite in medium: & in commune quid uobis de reperi uideatur. Laeto no. c. nunc dicit quomodo in sententiam Letuli consulis factum est senatus consultum: ut magnus Pom. exercitus imperator decerneretur: Tunc enim omnes maximo clamore laetitiam suam significabant deinde decretum est ut honor haberetur his ciuitatibus & populis: qui senatum populumque Romanum sequerentur. Magno fatum: & summam rerum Pompeio demandauit senatus. Fatum: fortunam.

PHARSALIAE

Tunc in reges: deinde decreuerunt ut honores haberentur his qui in fide & officio senatus populiq; Ro-
mani permanerent. Sparfus: diuisus. Merentes: bene de populo romano. Rhodos phœbeia: quia ibi fuit
colossus Apollinis miræ magnitudinis a charelyndio tanta arte fabre factus ut inter. xii. mirabilia mundi
connumeretur: quamuis Strabo hanc statuam Iouis fuisse dicat: aut phœbiam appellat quod cælum nunq̃
ita nubilum est: ut in sole rhodos non sit: ut ostendit Solinus. Potens: quæ potentissima fuit classe & nauali
bello. Iuuentus taygeti: idest laconica. ham taygeti mōtes sunt laconicæ regionis. Inculta: idest modico cul-
tu contenta: utpote: quæ legibus Ligurgi ad rigidita-
tem instituta fuerat. Fama ueteres laudanturq; non
solum ciuitas fuit bonarū artium inuentrix sed etiā
fama q̃ i officio populi romani permanebat. Atheni-
enses enim ut libro nono ostendit Strabo regali pri-
us gubernabantur imperio in popularem postmo-
dum transiere statum: Romanus senatus eos popu-
larem statum agentes accipiens: proprias ipsis leges i
institutaque seruauit & libertate donauit. Veteres
arhe. i. uetustate ip̃a nobile. nā ex Asia. cilicibus. athēis
corcyra. pōto. & bithynia magnā classē coegerat Pō.
Phocis: unde uenerat q̃ i gallia Massiliā cōdiderunt
donat libertate i gratiā massiliæ. Suæ mas. q̃a ex pho-
censibus originem traxerunt massilienses. Phocis:
auctore Stra. li. nono apposita est Boetia: phocensiu-
um ædificium est Massilia: ut idem refert: petroso in
loco sita: cui quidem pontus subiacet de qua plura su-
perius. Tunc sadalim: sadalis & cothis ex thracia du-
ces auxilia cum equitibus suis miserant. Deiotarū:
quia cum septem milia equitum haberet Pompeius
Deiota. quia peditibus plurimū utebant antiqui: mi-
lia multa peditum ei missit: Ariobazanes ex Cap-
padocia ad eundem numerum miserat equites & Rhafipolis ex Macedonia præerat ducentis equitibus: qui
cum Pompeio militabant. Deiotarus orientaliū m Galatharū Terrarcha. Ariarathes Cappadocum Rex:
Armeniorum intra Euphratem incolentium taxiles princeps: Armeniorum uero supra Euphratem Mega-
bates: alii præterea inferiores potentia dynastæ ad belli ciuiliis laborem sub Pompeio militauerunt: ut refert
Appianus libro secundo & quicumque in circuitu maris orientem uersus incolunt fere omnes ad eum uene-
rant. Collaudant: senatores. Fidum deiotarum: quia donec bella ciuilia durarunt semper fidelissimus po-
pulo Romano fuit. Gelidæ oræ: scilicet Macedonum. rhafipolis enim ex Macedonia equitibus ducentis p̃-
erat. Libyamq; iubent: iubent etiam iubā regem esse Numidiæ quia pauloante pro senatu Curionem cum
exercitu deleuerat. Proh tristia fata: in exclamationem prorumpit: q̃ inter ceteros Reges Ptolemeus quo-
que rex declaratus sit: qui deinde magni Pompeii causa fuit mortis: & auctor cuius caput obruncatum Cæ-
sari obtulit. Tristia: idest miserrima & aduersa populo romano. Dignissime regno: dignissimus prope
rex eras gentis. Non fidæ: idest perfidæ: quæ tibi simillima esset. Pudor fortunæ: Nam fortunam pudere
debuit: q̃ ad regiam maiestatem te peruenerit. Crimenque deorum: quia dii: in hoc peccasse uidentur q̃ ip-
sum Regem dici passi fuerint. Pellæo diademate: idest Alexandrino: nam pella (ut refert Strabo) Macedo-
num metropolis fuit: Philippi & Alexandri patria: unde Pellæus idest ægyptius: Alexandriam enim de no-
mine suo condidit Alexander Iuuenalis. Vnus pelæo iuueni non sufficit orbis: Pellæo igitur idest alexandri-
no quia urbem ipsam amplificauit. Puer accipis ensē: quia adhuc puer sub tutela aliorum uiuebat. Prin-
cipes autem erant Photinus & Achilles: quorum consilio res omnes Ptolemeus gerebat. Atq; utinam: sci-
licet accipias in populos & non in Pompeium. Donata: scilicet patri tuo senatusconsulto: a quo pater accepe-
rat regnum ægypti: in eum postea tantum nefas ausus es perpetrare. Regia lagi: quia primus inter Aegypti
Reges lagus fuit nam cum multos annos. permanisset lagidarum imperium tandem euersum est: nam Pto-
lemæus lagi filius Alexandro successit: Ptolemæo autem (ut refert Strabo) philadelphus. philadelpho euer-
getes: postea philopater agatocliæ: postea Epiphanes: postea philomator filio a patre imperium accipiente:
hinc uero frater successit secundus Euergetes nominatus: hunc physconem dicunt: cui Ptolemeus cogno-
mento lathurus successit. Lathuro auletes Cleopatraz pater: qui præter alia flagitia: etiam choraulam exercu-
it: hic est quem Alexandrini exegerunt: quem Romam profectum Pompeius successit: & Senatui commen-
dauit: Ptolemeus itaque a Gabinio reductus: non multo post morbo absumptus: relictis duobus filiis & to-
tidem filiabus: quarum grandior erat Cleopatra: Alexandrini & puerum natu grandiore & Cleopatram
regno perfecerunt: sed pueri familiares: mota seditione Cleopatram eiecerunt: Cæsar adolescentulum inte-
remit: & Cleopatram ab exilio reuocaram ægypti Reginam constituit. Iugulus magni: quia simul cum
regno factus es potens cædis Pompeii. Accessit magni iu. scilicet potestati tuæ. Regnumque sorori: &
quia te regem senatus populusque romanus declarauit: ereptum est regnum sorori tuæ Cleopatraz.

LIBER .V.

Soceroq; nephas: quia quod nephas erat Cæsari occidere generum: eripuisti ut o Ptolemæe. Tunc turba: nunc dicit quomodo senatu dimisso omnes se ad arma parabant: Sed appius unus ex oibus oraculum fiscita ri constituit: quid nam facturus esset: an bello ciuili interesset: an a bellis segregatus recessum aliquem elige/ ret: ubi quietus ab oi cura & periculo redderetur: Venit igitur delphos: & oraculum illud ausus est mouere quod per multos annos tacuerat: Diuinum ipsum domicilium: auctores certi memorat profundâ & curuâ esse speluncam: non admodum lato ore patentem: unde auram quidem referri sacro efflante numine: excel/

Ereptum est: soceroq; nefasiam turba soluto Arma petit cœtu: quæ cum populiq; ducesq; Calibus incertis: & cæca sorte pararent: Solus in ancipites metuit descendere martis Appius euentus: finemq; expromere rerum Sollicitat superos: multosq; obducta p annos Delphica fatidici referat penetralia phœbi. Hesperio tantum quatum submotus eoo Cardine parnasus: gemino petit æthera colle. Mōs phœbo bromioq; sacer: cui numie mixto Delphica thebanæ referūt trieterica bacchæ: Hoc solum fluctu terras mergente cacumen Eminuit: pontoq; fuit discrimen & astris. Tu quoq; uix sūmā seductus ab æquorū rupē Extuleras: unoq; iugo parnasē latebas. Vltor ubi expulsæ premeret cū uiscera partus Matris adhuc rudibus pæā phytōna sagittis

sum autem ostio imminere tripodem: quæcū Pythia untes iscederit hausto diuinationis spiritu dei respō sa referre: & metro & oratiōe soluta: auctore Strabo. sed anteq; narret: qd agnouerit i antro delphici apolli nis: describit prio locū ubi ante themis respōsa dare consueuerat deinde apollo delphicus. Soluta cæ. i. dimisso senatu. Ancipites eue. ga martis euetus sep icertus ē. Sollicitat: cū solitudie igit. Expromere si. re. i. ut exprimāt & apiāt quē finem res hitaturæ sint. Multosq; ob. quia iter cætera signa aduētus do. mini iesu chrisi: hoc etiam præcipuum fuit: q; statim omnia oracula tacuerunt. Hesperio: dicit autem pe tiisse antrum cyrrhæum: ubi colebatur apollo: i quo adytū erat illud nobile quo plæbas cū aduenisset nu mine Apollinis afflata futura oia rescisceret: atq; ex his quæ consulentes scire uolebant aperiret: dicit at locum esse i umblico orbis terrarum. Hesprio eoo: nā parnasus mons est in medio orbis terrarū. Nam (ut refert pindarus) cum Iuppiter scire uellet: ubi nā esset medium orbis terrarū: aquilas duas: alteram ab oriente alteram ab occidente missit: & ubi inuicē oc/ currerent: ibi mediū orbis terrarum esse intelligeret occurrerunt autem in parnasō monte hic appellatur umbilicus orbis: quod etsi Varro plane inficiat. Vir. tamen ait: Delphos pythius orbis umbilicum. Hic

mōs ut li. nono refert Stra. usque ad occiduos phocidis montes locatus est: eius latus i occasum prospectans Locri & Ozolæ possident: australe uero Delphi: locus sane petrosus: spectaculi formā habens in eius cacumi ne templum surgit: & oppidum in circuitu stadia. vi. ac. x. cōplectens supra illud lycorica sita est: quo in loco antiquitus delphi supra tēplū consistebant: hoc autem tempore circa ipsum affines castalii fontis sua locarūt domicilia ante urbem autem cirphis ex haustrali parte periacet rupes sane prærupta: at sub cirphī urbs uetu sta iacet cyrrha ad mare locata: ab ea incipit ad delphos ascensio stadia fere. lxxx. Gemino colle: est enim par nasus biceps (ut antea dictum est) parnēs usque iugo missit desertus utroq;: Nam ab australi parte habet cirz phim præruptam rupem: cum profunda ualle per quam plurimus amnis effunditur: A qua diuisione biceps cognominatur: illic phœbus & bacchus collebantur ut asserit Macrobius: qui tamen eiusdem numinis sunt & potestatis: auctore Diodo. Bromio: baccho βρομιος significat impetum uel sonitum uel q; ebrii impe/ tuosi sint & uocem incompositam emittant: aut quoniam in bacchi ortu tonitru insonuit. Numine: ipsius bacchi: quia propter uinū in furorē uersæ sacrificia bacchi colebant. Mixto: inserto ipsis bacchis. Bacchæ: sacerdotes bacchi: græc. Moenades dicuntur quasi insanientes: μαινομένην insano. Referunt: repræsentant. Trieterica: sacrificia bacchi triēnalia q; ternis quibusq; annis celebrabant: a τρεῖς: & ετος annus. Thebanæ: nam & thebanæ mulieres hæc sacrificia colebant sicut delphicæ. Solū eminu. i. apparuit supra terras tēpore diluuii quo oēs terræ obrutæ sunt. Pontoq; fuit: q; mare a cælo discerneret. Discrimen: interuallum & sepa ratio. Extulleras: extra diluuium, Sūmā rupē: cacumia. Vno: alteq; quidē iugū obrutū erat: alteq; appare/ bat. Vltor ibi: dicit ibi phytōnē serpētē ab Apolline occisū fuisse: cū primū e uētre matris eductus est: nā ut i fabulis ē. Iuno irata q; Latona grauida esset ex loue: ipsam p totū orbē psecuta ē: q; terrā nullā iuenit a qua exci peretur: timebāt. n. oēs rē igratā facere lunoni. sed cū ad Ortygiā uenisset (sic. n. tūc appellabat) cognouit foro rem suā Latonā: & eā benignissime accepit: ortygiā. n. fuerat soror Latonæ: quā cū Iuppiter uitare uellet illa auersatā esset: ausu gere cœpit cunq; ad mare peruenisset: deos petiit ut misererēt: q; statim conuersa est in co turnicē (optuē enī græcæ coturnix dicit) Iuppiter autē conuersus i accipitrē i sequi cœpit auem: & cū i medio mari esset: nec diutius posset ex unguibus louis euadere. Rursus mēte sua pcata est deos: & statim cōuersa ē i la pidē: lapis statim crescer cœpit: i isulā: & excepit sororē suā latonā Ortygiā: q; ibi gemellos peperit: apolinē & dianā: Apollo igit loco beneficii q; matrē excepisset: eā duabus isulis iligatā stabili fecit. i. Gyaro & Mycōe: & phytōnē serpētē: quē latonæ Iuno imiserat: sagittis occidit: & matri suæ iā tūc Diana obstetricis p̄buit officiū. Pæan: apollo q; a sagittatione phytōnis nomē consecutus est: nā πῆαιος significat serio. Pæanes proprie dicū tur laudes apollinis. Matris: quam serpens a Iunone missus persecutus fuerat. Premeret uiscera: cū in eo ef/ set: ut pareret Latona. Expulsæ: a Iunōe. Rudibus sagit. ga tū primū natus erat: nec unq; sagittas exercuerat.

PHARSALIAE

Explicuit: occidit a præcedenti id quod sequitur. Cum regna themis. *te. i. cum themis oracula daret. Ut uidit pæan: sequitur dicere originem oraculi Apollinis quomodo sedem sibi delegerit: dicit enim cum ibi natus esset: & phytonem sagittis occidisset: postq̃ uidit ex eo antro uentum cum humana uoce erumpere: iu cūditate habitandi in eo loco ductus est: ut ipse futura fuscitantibus prædiceret: nā ibi templum themidis fuit erat anteq̃ resideret Apollo. Vastos hīa. antrum illud cyrrhæū. Fidem diuinam: hoc est oracula & responsa dare. Spirare. i. emittere. Ventosq̃ lo. quia spiritus ide erūpebat ut humanas uoces & uerba perfecta emitteret. Sacris. i. an. i. in illis penetralibus unde responsa darent. Incubuit. a. ibi fatidicus esse coepit Apollo.*

Adyto: nomē græ. & neutri generis: significat locū tēpli ad quē nulli sacrdoti igredi licebat. a. priuatiuū ē: & est adu ingredior. Factus ua. diuinator & oraculorū respōsor. Quis la. hic: nūc quasi cū admiratio ne quandā loquitur poeta dicēs: q̃s potuit deorū esse q̃ primum ibi habitauerit: ubi postea locū delegerit Apollo: & deus ab æthere delatus huic loco includit uoluerit: & has cauernas colere: est ne aliq̃s deorū qui deserto cælo terrā inhabitare malit? Prefū: depositū p̃mere deponere. Vir. Quod supest q̃cunq̃ p̃mes uir gulta p̃ agros. Cæcas: obscuras. Aeterni: cursus tē nēs. i. series fatorū: q̃a cā causam generat: nā nihil aliud ē fatū nisi series causarū. Mundi q̃ futuri cō. i. cōscius eorū quæ in futurū uentura sunt. Proferre: apire. Contactusq̃ ferens hominū. i. phœbadē afflans numine suo: hoc est pati hominū cōtactus: q̃a ut i se quentibus declarabit: pugnabit Apollo ut mente & pectus phœbadis occupet: & i eam oīa q̃ sunt: q̃ fuerunt: quæ futura sunt reponat. Magnus po. sensus magnus & potens ē ille deus: siue q̃ futura sunt ipse p̃dicit: siue p̃dicēdo facit esse futura fatum enim ē qd̃ dii fantur. Forſan terris: an fortasse illud est: q̃ cum magna anima mundi p̃ oēs partes diffusa sit cæli: ibi maiorem partem sui esse uoluerit: ut futura oīa responderet: q̃a Stoici dicebant unā tātūmodo eē aiām & eam p̃ oēs mundi partes esse diffusam: quā sententiā Virg. quoq̃ expressit in. vi. Principio cæli ac terras caposq̃ liquentes: Lucēq̃ globum lunæ titaniaq̃ astra Spiritus intus alit. Pars iouis: aiā mundi respicit ad illud qd̃ Stoici diffiniebāt: q̃ deus ē ignis sensibilis i fertus omnibus elementis: in hunc errorem conuenere Stoici q̃ uidebāt omnia summa ratione regi: ut propterea uiderentur habere animam intelligibilem & rationabilem: & sine ratione putabant hūc ordinem nō posse seruire cælestia & terrena corpora: ideo: cælum: terram: mare: deniq̃ elementa omnia deum esse putabant. Libratum orbem. i. sustentatum. terram sphaericam hoc loco significat. Aere uacuo. i. in centro uacui aeris: nā suo pōdere terra in medio orbis in cælesti centro est posita: ideo in nullam partem moueri potest: cū terra grauius sit elementum cæteris: suum proprium ac naturalem locum habet centrum dimidium totius orbis: & circumferentiæ cæli a quo puncto discedere non potest. Tonanti: cum æthereo loue: nam significat ignem celestem. respicit ad illud stoicorum qui dicunt louem ignem esse sensibilem hoc est.

Hoc ubi: & cum hoc numen quod in eo loco magis habitat q̃ alibi inlederit & occupauerit uirgineum pectus tunc uero ora mouens quicquid dixerit uerum est: siue de præsentibus: siue de præteritis: siue de futuris: quæsitum fuerit. Virgineo: nō licebat enim adytū illud ingredi nisi uirgini incorruptæ. Feriens animam: pulsans: & crucians animam corporis quod occupauerit. Sonat: idest sonitum dat. Soluit: aperit ora ut futura prædicat: respondens ad ea quæ interrogantur: tātō qd̃ tumultu & ipetu: ut uideat ætæna qui globos flammæ eructat. Siculus apex: cacumē siculi mōtis. Aetna: mons ē Siciliæ q̃ temp̃ fere euomit globos flammæ: adeo ut regionē totā depopulet ac uastet: ipsi quoq̃ urbi piculū imineat. Loca supiora montis: tum nuda: tū cinerosa sunt: & p̃ hyemē niuib. referta: ut Strabo refert. Cæteg. i. feriores syluis & uariis arborū cōsitionibus partita: ipsa uero mōtis cacumina multas suscipiunt mutationes: uescientibus incendiis: nunc qd̃ unum in craterem collabente igne: nunc diuisio effluente: nunc igniti emittuntur riu: nunc flammæ fumo: sæ ue fuligines: nunc exardentes exhalat lapides: necesse est meatus ipsos subterraneos. cum his pariter accedentibus uariari: & ora ipsa quandoque secundum circumstantem superficiem plura esse. Vrgentibus: pel lentibus montem. Inarime: insula in sinu puteolano: in qua mons flammæ emittit: unde poetæ finxerunt typhoeum unū ex gigātibus: q̃ loui bella itulere sub eo monte positum. Aetna. i. ppetua: q̃a ppetuū emit tit ignē. Vaporat: calefacit & exurit. Saxa campana: nā maxie q̃ & pythecusa dicit: in campano mari est. Typhoeus autem cū o e diuiso: & eu diphthongo omnino proferendus est: quod si q̃s dubitat: græce nihil uidit.

Explicuit: cū regna themis tripodasq̃ teneret: Ut uidit pæan uastos telluris hīatus: Diuinam sperare fidem: uentosq̃ loquaces Exhalare solum: sacris se condidit antris: Incubuitq̃ adyto uates ibi factus apollo. Quis licet hic super: q̃ numē ab æthere pres Dignat cæcas iculsum habitat cauernas: - sū Quis terrā cæli patitur deus: omnia cursus Aeterni secreta tenens: mundique futuri Conscius ac populis sese proferre paratus: Contactusq̃ ferēs hoīum: magnusq̃ potēs: Siue canit fatum: seu quod iubet ille canendo Fit fatum. forſan terris inserta gerendis Aere libratum uacuo quæ sustinet orbem Totius pars magna iouis cirrhæa per antra Exit: & æthereo thraitur connexa tonanti. Hoc ubi uirgineo conceptum ē pectori numē Humanam feriens animā sonat: oraque uatis Soluit: ceu siculus flammis urgentibus ætæna Vndat apex: cāpana fremēs ceu saxa uaporat Conditus in arimes æterna mole typhœus.

Hoc tamen expositum: & q̄q̄ respondeat oībus qui aliquid consulere uoluerint: tamen sciret: qui ab eo malum aliquod cupit: neq̄ enim nocentibus respondet: sed bonis & honeste aliquid scire cupientibus: seruat ergo dignitatē numinis. Expositum: idest paratum omnibus aliquid scire cupientibus. Vindicat: liberat. Humana labe: idest uitio flagitiosoz hominū. Haud illic mala: q̄ tantūmodo audiat bonos: malos uero repellat probat exemplis. Iustisq̄ benignis: idest his: qui patriā & regionē suam deseruere: & alique[m] sibi locū elegere consilio numinis: sibi propitius fuit. Vrbes: diuersas patrias. Vt: pro sicut. Tyriis: idest cadmo cum suis: de quo supra dictum cū Cadmus iussu patris agenoris Europā quæsiuit.

Hoc tamen expositū cunctis: nulliq̄ negatū
Nomen ab humani solum se labe furoris
Vindicat: haud illic tacito mala uota susurro
Concipiūt: nā fixa canens: mutādaq̄ nulli
Mortales optare uetat: iustisq̄ benignis
Sæpe dedit sedem: totas mutātibus urbes
Vt tyriis dedit ille minas impellere belli
Vt salaminicū meminuit mare: sustulit iras
Telluris sterilis monstrato fine. resoluūt
Aera tabificū: non ullo sæcula dono
Nra carēt maiora deū quā delphica sedes
Quod siluit postquā reges timuere futura
Et superos uetere loqui: nec uoce negata
Cyrreæ mœrēt uates: tēpliq̄ fruuntur
Iustitio: nā siqua deus sub pectora uenit:
Numinis aut pœna ē mors imatura recepti
Aut preciū: qppe stimulo: fluctuq̄ furoris
Compages humana labat: pulsusq̄ deorū

Minas implere belli: hoc fuit tempore Xerxis: cū rumor exisset Xersem cum uniuersa Asia in Europam impetum facere: nā multa milia hominū secū duxerat: & terræ mariq̄ bella atq̄ p̄nitē minitari.

Athenienses miserunt qui peterēt ex oraculo quo modo hanc p̄nitē effugere possent: respondit oraculum: ita illos resistere posse hostibus si equis ligneis pugnarent: concilio habito cum alii alia dicerent: Themistocles qui prudentissimus erat intellexit quid nam id sibi uellet oraculi uidelicet ut classe parata occurrerent hostibus & suauis Themistoclis quantam classē cōstruere potuerūt Athenienses eam præpararūt: & eam cōscendere relictis mœnibus patriæ quo factum ē ut apud Salaminā Xerxes consilio Themistoclis sit superatus. Impellere: refellere. Vt: sicut. Salaminicū: idest mare: salamines insulæ: Nam auctore Strab. lib. quartodecimo iuxta lepathum ci. quæ stationem habet & naualia: est Aphrodisiū ad qd̄ insula perangusta est: septuaginta. n. stadiosq̄ iteruallo Salamina transit: postea achiuoz Acta quo primū Teucer applicuit: q̄ i Cypro Salaminā condidit a patre: ut fert̄ pulsus: & ut libro. ix. refert: Quū a Nyiea in Atticā nauigans quinq̄ perexiguæ p̄cūbunt insulæ: dehinc Salamina. lxx. lōgū porrecta. uel ut alii asserunt. lxxx. hęc

aut̄ eiusdē noīs urbē i salaminico littore: Attici & megarici cōfinia sūt soli. Telluris sterilis: exēplū ē Calabria: nā cū Calabria subita telluris sterilitate laboret: nec ullus finis iueniret irā deoz ad oraculū miserūt ibi respōsū ē ita fertilitatē reparare posse si palinuri manes placarēt: quo facto statim sterilitas rediit.

Monstrato fine: & ipsa cōsilio suo pestilētia impulit: nam & Ro. cum nullū remediū iuenirēt patriæ pestilentia laborātī libros sibyllinos inspexerūt: q̄ & ipsi ab Apolline originē habuerūt: nā ipse Cumeā sibyllā docuit uaticinari: q̄ deīde hos scripsit libros: inspectis igitur libris sibyllinis intellexerūt Romani ita pestilentiam posse sedari: si æsculapiū ab Epidaurō Romam adducerent. Decē igit̄ legatos miserunt principe Qu. Volūnio q̄ cū eo uenisset & simulachz ingens mirarent̄ anguis e sedibus eius elapsus uenerabilis & non horribilis p̄ mediā urbē cū admiratiōe oīum ad nauē Romanā cōcessit: & se in Volūniū tabernaculo cōspirāt: legatī deū uehētes Antiū p̄uecti sunt: ubi p̄ molliciē maris anguis p̄ximū æsculapii templū petiit: & post paucos dies ad nauē rediit: & cū aduerso Tybri subueheret̄: in p̄ximā insulā defiliit: ubi templū ei cōstitutum & pestilētia mira celeritate sedata est. Aera tabificū: pestilentē. Nō ulla sæcula: ætas nostra inquit nullo maiorz munere deorū priuata est q̄ q̄ sibi apollo: nec multa hoibus sciscitātibus responsa dare uoluit: uoluit sed nō potuit. Postq̄ reges: cām huius silētii ignarus poeta regibus attribuit: & principibus q̄ maluerūt nō scire futura q̄ scientes mala sua in cōcilio prædicerent: fatius. n. putauerunt eē reges ut oracula silerēt q̄ futura scirēt: q̄ si nō scirēt mala futura nō timerēt: sed si scirēt regno suo p̄uidere nō poterāt: necesse ergo erat ut i metu cōtinuo uersarent̄. Timere futura. i. petere respōsa. Vates cyrrheæ. i. placet phœbadibus. Mœrent: q̄a magno sibi cōstabat hoc: nā quotiēs oraculū peteret̄: aut moriebat̄: aut semiuia iacebat: postq̄ numē a pectore discesserat nō mœrēt imo gaudēt. Iustitio tēplū. i. silētio ad similitudinē cū ius i foro taceat. Nā siq̄: reddit nūc cām cur fruere hoc silentio phœbas: nā cū semel inflata nūmie phœbi eēt nō prius dimittebat q̄ aut moreret̄: aut paḡ deerat: q̄ mortua eēt. Siq̄ deos: sub alicuius uirgis pectora. Immatūra: acerba & ante tps ad similitudinē fructus q̄ ante tps colligit̄. Mors: pœna: si mala ē mors pœna: si bona p̄ciū ē secūdū diuersas opiniōes dicit bonā & malā eē mortē secūdū lunōis sententiā bona uisā ē mors cū sacerdos argiua petiit a lunone: ut filius suis p̄ beneficio daret qcqd̄ bonū eē sciret: postera die iuētī sūt mortui &c. Stimulo irritamēto furoris: q̄a deus tāq̄ stimulus pectori uirginis iūdens icitabat. Fluctu: abūdāria q̄a usq̄ adeo furore replebat̄: ut eū capere non posset. Com. hu. la. humana corporis cōpositio dissoluitur. Pulsus: impulsiones deorum: quæ pectora sacerdotum concutunt. Fragiles animas: idest fragilis corporis animas: quæ uim tātam sustinere nō possunt. Sic: ut supra diximus.

LIBER

Longo tēpore: idest post lōgū silentiū. Tripodes: erant tabulæ Apollinis: quibus sup̄ impositū erat coriū phytonis: ad quos tripodas cū uenisset sacerdos statī dei numine replebat. Immotas: quia nemo ad ip̄as peruenerat. Silētia: quia diu siluerāt. Vastæ rupis: i. magni & pfundi illius antri. Fati: idest fatog: quæ ita dicebant. Ad ultima: usq; ad ultimū. Antistes iussus: antistes templi phœbi iussus ab Appio. ut aperiret antrum & phœbadem uirginē immitteret: sed antistes diu quæsiuit phœbadem: quæ per montem parnaſum circa caſtaliū fontē uagabat̄ ſecura. nō dubitabat. n. post diuturnū tempus fore aliquē qui reſponſa dei peteret. Antistes templi custos qui alio nomine æditiuus appellatur ab æde: ubi templum ſtare cōſueuerat. Phœmonoe: uirginē phœbadē: nā quæ tūc temporis præerat ſacerdos tēpli: ſic appellabat̄ phœmonoe priā diuinatrix phythia fuit: ſic & uates ipſa uocata eſt: ut reſert Strabo libro. ix. Vrbis quoq; uocabulū ab pytheſche idest interrogare: audire: diſcere inclinātū eſſe: priore p̄ducta ſilaba: ut immortalis: & indefeſſa miniſtra foret. Circum: laticeſ: circa fontem caſtaliū in mōte parnaſo. Recessus: i. circum ſecreta nemorū. Cogit: inuitā ut accepto numine reſpōſa det. Lumine terriſtico: phœbas quæ didicerat diſcrimine ſalutis ſuæ deū pectore accipere conata eſt diſſuadere Appio ne uellet ab Apollie reſpōſa accipere q̄ uidelicet iam diu deſierant dare reſpōſa & cæteras ratiōes afferebat: cur iam deus in antro ſileret: ſed nihil ſuis rōnibus apud Appiū ualuit. Phœbas nomē græcum. Limine: in antro Apollinis. Terriſtico: terrorē incutiēti. Abſterrere: remouere. Caſſa: irrita & uana. Improba: proterua ſpes: quia ſperas ſupra quam obtinere poſſis. Veri: ut uerum ex oraculo cognoscere poſſis. Parnaſſus: i. cyrrha totū p̄ parte. Hiatus muto: nullā uocē reddēdo. Præſſitq; deū: idest clauſit ut nullam uocem emittere uelit. Spiritus: obmutuit inquit oraculum: nam ex antro erupit: & alio migravit. Verſum: conuerſum. Deuia: extrema mundi. Seu barbarica cum lampade phiton: ſecūda rō: ſeu inquit cum templum cōbuſtū ē: & a Xerſe & Breno Rege Gallorum & cinere clauſere ſpiracula tēpli: unde uox illa errūpebat: ut poſtea exire nequiuerit. Tenuere uiā: idest ſpiracula illa unde uox phœbi emittebatur. Seu ſponte deog: ter tia ratio: ſeu ē ita dii uoluerunt ut poſt hac reſponſa nulla daret: quia ſufficit uobis o Ro. libros ſibyl ſinos habere: unde poſſitis fata ueſtra cognoscere.

Arcana. ſ. carmina. Lōgeuæ ſibyllæ: quia cū Apollo captus eēt amore ſibyllæ: & illa Apollini cōſentire nollet ille ut eā p̄mio duceret dedit liberā optionē petendi q̄cqd uellet: illa manu grana cōprehendit arenæ: idest quātū utraq; manus cōprehēdere poteſt & petiit ab Apolline ut ſibi daret uitam tot annorū quot grana arenæ manibus cōprehendiſſet: ille conſenſit: quæ ad ultimā ſenectutē redacta cū nec qdē oculos at tollere poſſet: ſi qd uidere uolebat neceſſe erat ut tollere a manibus ancillæ: & cū iā uitæ ſuæ ipſam tederet: & ciues cōmilatione eius commoti: quia ſub hac conditione uitam lōgam ac diuturnā ſicuti petierat cōceſſerat Apollo: ſcilicet ut nūq; moriretur: donec patriā ſuā uideret: ciues epiſtolam fecere quā Creta ſuæ terræ ſigillarūt ſibylla accepta epiſtola illa terrā ſuā uidit: uidelicet Cretā: & ſtatī mortua ē. Seu pean: alia rō ſeu iō tacuit Apollo: cō mos eius fuerit nemini reſpōſa dare niſi piis: oēs aut nūc nocētes ſunt: & neminē iuenit cui reſpōdere poſſit. Aeuo: ætate ueſtra. Soluat: aperiat cū iā ad hāc ſecē ætatis puenerit homines: ut nemo niſi nocēs iueniat: iō Apollinis oraculū tacuit. Virginei patuere doli: his rōnibus uſa ē ſacerdos q̄ nō uidebātur cōtēnendæ: ſed tū in hoc ipſo q̄ metuebat uirgo itellexit fraudē eſſe illius Appius.

Doli: iſidiæ quibus Appiū a petēdo oraculo abſterrere parabat: uirgo manifeſte fuere: q̄obrē: quia metuebat ingredi tēplū. Negatis ui. nā q̄ negabat reſpōſa dari ſignificabat metū. Tūc tor. i. q̄ nō potuit deterreſ Appiū a ppoſito: uirgo coacta ē iſignia ſacerdotis accipere: ut i antrū igredere ſecūdū ſacerdotis ritum.

Priores: a fronte. Stringit comas more mulierum: quæ crines uitta comprehenſos capiti itorquent: & inuoluūt. Phocaica inſula: idest phœbea ubi colitur phœbus: nam ut reſert Strabo ad occiduos uſq; Phocidis montes locatus eſt Parnaſſus muſis: & Apollini dedicatus. Hærentem: tardantē: quia ingredi uolebat ad periculum manifeſtum: ſciebat enim non inde ſe exiturā non ſine magno uitæ ſuæ diſcrimine.

Concutiunt fragiles animas: ſic tēpore lōgo Immotas tripodas: ualtæq; ſilentia rupis Appius heſperii ſcrutator ad ultima fati Sollicitat: iuſſus ſedes laxare uerendas Antistes: p̄uidamq; deis immittere uatem Caſtaliſ: circū laticeſ nemorūq; reſeſſus Phœmonoen errore uagā: curiſq; uacātem Corripuit: cogitq; fores irrumperet templi. Limine terriſtico metuēs conſiſtere phœbas: Abſterrere ducē noſcendi ardore futura Caſſa fraude parat: qd ſpes ait improba ueri Te romane trahit: muto parnaſus hiatus Cōticuit: preſſitq; deum: ſeu ſpiritus iſtas Deſtituit fauces: mundi q; in deuia uerſum Duxit iter. ſeu barbarica cum lāpade phyto Arſit in immēſas cineres abiſſe cauernas Et phœbi tenuere uiam: ſeu ſponte deorum Cyrrha tacet: fatiq; ſat eſt arcana futuri Carmina lōgeuæ uobis commiſſa ſibyllæ: Seu pean ſolitus templis arcere nocentes Ora quibus ſoluat noſtro non inuenit æuo. Virginei patuere doli: fecitq; negatis Numinib; metus ipſe fidē: tūc torta priores Stringit uitta comas: crineſq; i terga ſolutos Candida phocaica cōplectitur inſula lauro

LIBER . . . V.

Premens:urgens causa illa. Illa pauens nec dum a fraude & dolo destitit:nā cū paulo processisset:simu lauit se accepisse numē & uerba nescio quā incerta & ambigua dicere:quā q̄si respōsa uideri uolebat:sed Appius etiā fraudē cognouit & minatus est grauiter:nisi ad tripodas Apollinis ueniret. Penetrāle: quia nisi ad interiorē tēpli partē descēdisset:nō recipiebat numen quod penetrāle facit sacerdotem. Fatidicā: idest fata dicētem. Prima pte:ī ipso adytu. Simulās:quasi deus in se īsedisset. Quieto:quia q̄tum erat pectus: ideo manifestum erat nōdū afflatam eē. Confusae uocis:nō enim prius fata & respōsa dabat sacerdos q̄ in insaniā conuerteret. Intactū: instigatū incitatū:quia murmur uocis cōcussū nō erat: iō testat mentē suā nullo furore pculsam:q̄a bis intel ligit nullo in nullo furore fert. Testata:ostendens nullo murmure. Haud aequē lāsura: dico uerba ficta dicebat:quibus nō magis lāsura erat Appiū q̄ fidē oraculi:unde cū uerba ipsa spōte sua loqueret dicebat:dū falsā diceret fidē oraculi offendeat: q̄a postea mendaciū Appius & ceteri attribuisse Apol lini. Canebat:dicebat. Quā:p̄ quātū. Fidē.i. pro missa:q̄a mēdaciū illud deo ascriptū fuisset. Nō ru pta:q̄a uerba nō emittebat interrupta:sed semiple na. Nec uox:emissa exaudiri pene poterat:q̄a hūa na nō diuina erat:nā cū diuina erat adeo resonabat: ut uniuersum tēplū cōpleret. Sufficiēs spaciū:nul loq̄ horrore comaḡ.i. specus antri:q̄a cū deū acce pisset uirgo rigeat crīes adeo ut erectiōe criniū eii cerent ferta laurea de capite:nūc uero ita nō euenit iō intellexit:&c. Horrore.i. rigore q̄a comā nō ri gebat ut excuterentur ferta laurea. Immotāq̄ cul mina tēpli:quia cū tremere oīa uisa repēte:ut Virg. ait tamē nihil hic mouebat. Securū.i. nullā trepi datiōe cōcussū sicut antea cōsueuerat.i. getū. Cre dere.i. cōmittere se phoebo. Sensit tripodas: illa q̄ dē simulabat se accepisse deū:sed Appius ira plenus minari cepit nisi adytū tēpli ingrederet & desine ret ipsa p se loqui daret poenas:cū p̄serti tātis de re bus cōsuleret ita correpta uirgo tādē descēdit ad tri podas:ergo ī furore cōuersa est. Cessare.i. a uerbis alienos eē & occiosos:q̄a non ab adyto & penetrāli loco numē acceperat. Furēs: indignabūdos. Im pia:cōtra deos:nā sicut pietas & ī patriā & ī deos & in parentes debetur ita impietas:ē autē pietas hoc loco sciētia colēdoq̄ deoq̄:impietas e cōtrario. Et superis quos fingis:q̄a nō recte colis deū:imo mē tis: iō sup̄is dabis poenas. Mergeris:īgressa fue ris antrū. Ipsa.i. p te ipsam loq̄ris. Insueto: insoli to qd̄ nūq̄ antea acceperat:q̄a numē illud diu respō sa nō dederat: plenius erat antrū numē:iō maiore quantitate numinis pectus puellae repletū est. Nō exhausta:ī plenā. Ingressit:īculcauit. Tandēq̄ po tito:pectore puellae totū sibi uēdicauit:ut oēm hu manitatē expelleret. Pectore cyrrheo:uirgīeo quā cyrrhei antri custos atq̄ sacerdos erat. Irrupit: īn gressus ē. pean. Phoeбайдos:sacerdotis pectus. Ple nior:maior. Mētem priorē:humanitatē cū pecto re uirginis extruxit. Demens:insana more bacchā tiū. Aliena.i. demētia sua remota. Rotat:īpā colla.

Hæretē:dubiamq̄ premēs ī tēpla sacerdos Impulit: illa pauens adyti penetrāle remoti Fatidicū prima tēplorum in parte resistit: Atq̄ deū simulās:sub pectore ficta quieto Verba refert nullo confusae murmure uocis Instinctam sacro mētem testata furore. Haud aequē lāsura ducē cui falsā canebat: Quā tripodas phœbiq̄ fidē:nō rupta t̄mē Verba sono:nec nox antri cōplere capacis:ti Sufficiēs spaciū:nulloq̄ horrore comarum Excussae laurus:immotaq̄ culmina templi: Securūq̄ nemus ueritam se credere phœbo Prodiderat:sensit tripodas cessare furensq̄ Appius:& nobis meritas dabis īpia poenas Et superis quos fingis ait:nisi mergeris ātris Deq̄ orbis trepidis tanto consulta tumultu Desinis ipsa loqui:tandem conterrita uirgo Cōfugit ad tripodas:uastisq̄ adducta cauer Hæsit & īsuetō cōcepit pectore numē (nis Quod nō exhausta per tot iā sæcula rupis Spiritus ingessit uati:tandemq̄ potitus Pectore cyrrheo nō unquam plenior artus Phœbados irrupit pean:mētemq̄ priorem Expulit:atq̄ hominē toto sibi cedere iussit Pectore:bacchatur demēs:aliena per antrū Colla ferēs:uittasq̄ dei phœbeaq̄ ferta Erectis discussa comis per inania templi Ancipiti ceruice rotat:spargitq̄ uaganti Obstātes tripodas:magnoq̄ exæstuat igne. Iratum te phœbe ferēs:nec uerbere solo Vteris:& stimulos flāmasq̄ ī uiscera mergis Accipit & frenos nec tantū prodere uati. Quātum scire licet:uenit ætas oīs in unam Cōgeriē:miserūq̄ premūt tot sæcula pectus

Serta:redimicula capitis:q̄bus sacerdos religabat significat infulā. Phœbea:significat laux: q̄ apollini ē cōsecrata. Per inania:uacūū & cōuexitatē tēpli. Spargitq̄: & illa cū uagaret īsana sæpe offendeat tripodibus:quos in medio tēpli euertebat. Spargit:euertit. Igne:s. furore & uehemētia irarū. Nec uerbere solo:nec solū inq̄t stimulas & irritas uirginē:ut futura prædicat:sed reprimis atq̄ refrenas:ut multa taceat. Flāmas:aperiendi res occultas cupiditatē. Prodere:nā oīa sciebat sed nisi quod concederet phœbus dice re poterat. Oīs ætas:p̄sens:p̄terita:& futura.i. oē s̄culū qd̄ a cōstitutiōe mūdi fuerat sciebat. Cōgeriem: cumulum:silicet mētis illius. Tot sæcula:silicet:quot p̄terierāt. Premūt:occupant. Series:tātus ordo.

PHARSALIAE

Patet. i. meti puellæ. Nititur in lu. in apertu: ga q̄ mēte cōceperat uolebant ut cognolcerent: sed Apollo prohibebat. Luctantur. i. exire. Petētia: appetētia uocē puellæ ut declararentur. Deerat. i. scientiæ illius.

Prima dies. i. sciebat a priā cōstitutioe mūdi usq; ad finē: quæ facta præterita & futura erāt. Nō modus: idest mēsurā: ga exprimere potuisset numez arenaz: si deus pmisisset. Talis: nūc p similitudinem ostendit q̄lis erat puella: talis ingt q̄lis Cuma sibylla quæ oīa q̄cūq; fuerāt & erāt futura delegit unū imperium Ro. qd cæteris p̄stabat: ubi futura prædiceret: nā libros sibyllinos scripsit: qbus Ro. fata cōtinent: ita hæc puella: licet oīa sciret: tamē nō oīa dicere uoluit: nec potuit. Eubo. re. i. i antro cumaz: q̄s Euboēs ut refert Soli. cōdiderūt: & ibi sacellū & antrū: & illud famosū sibyllæ nō q̄ i euboea sit: sed i antro cūaz.

Mul. gē. i. et ifimis. Strage: cumulo fatoz. Supba: generosa. Sic: eodē mō laborat: sicut illa laborat: tūc diligēter exgrit mēte sua: ut ea oīa excipiat: q̄ ad te priēat o Appi. Opti: neg. n. licebat alia aperire: sed eā tātū de qbus cōsultet: Cōsultor dī q̄ consulit & respōsū petit. Vir. Incōsulti abeūt. Cast. tel. i. i cyrrha: iuxta quā ē castalius musis sacer. Vix in ue. ga iter regz oīum sciētiā latebat: qd scire uolebat Appius: iō cū difficultate iueniebat. Inter fa. iter ta cita deoz fata. Diu q̄rēs: & cū tādē iuenisset qd sci re cupiebat Appius: q̄i renouatus eēt furor maior: rē q̄i rabiē præ se ferēs spūas ex ore uomebat. Rabies uelā. rabies ifaniā ostēdēs. Effluit. s. e. pectore.

Anhelo mea. ga nimio spū trahebat. Domita. i. iā subacta iperio Apollis. Effugis igētes: phœmones postq̄ diu q̄siuit fata regz oīum q̄ mēte cōceperat: & ex his tādē elegit: q̄ ad Appiū p̄tinebat: ita uaticinata ē: hoc at factū ē q̄ Appio respōdeat phœmonoe. Effugis: ut ingt o Rōane euadis. Solusq; gehēbis i uallē euboici sinus maris cōstitutus. In ualla cōualle: nā ibi sepultus ē: & ita bellū ciuile morte prēuētus effugit. Cætera suppressit: q̄ nō p̄tinebāt ad appiū. Custodes: nūc ad Appiū apostrophat: & eū q̄i iterrogat: cur nō oīa dicat q̄ populo Ro. imminēbant picula: nō. n. oēs clades exp̄iebat ut po. ro. puidere posset: deide cās dicit: cur ea uoluerit eē occulta Apollo. Tripodēs. i. Apollo cuius tripodēs in tēplo delphico positi sunt. Fatoz arcana: idē est nā fata sunt secreta totius mūdi. Futuri. i. q̄ cognoscis futura tāq̄ præsētia. Suprema: finē ultimū.

Duces: q̄ tot occisi fuerūt. Regū: q̄ simul cū Rō. cecidere. An nōdū: respōdet tacite q̄oni an fortasse iō taces: ga nōdū dīi statuere qd futurū sit: & nōdū satis planū sit mōrituz eē Pōpeiū. Decreuere: diffiniuere. Dubitātibus astris: secūdū opinionem eoz: qui dicūt oīa fieri infusiōe stellaz. Tot fata. i. tot uentura. Impii: po. ro. silent. Vindicis: alia rō est ne si oīa dixeris phibeat Brutus ulcisci patriam a Cæsare oppressam: nā si hoc p̄suerit Cæsar phibeat ne sibi instruantur insidiæ: iō & c. Facinus. s. præclarū hoc loco: nā laudat hoc factū Bruti q̄ patriā a tyrānide liberauit. Vindicis: bruti ultoris patriæ. Furorē: Cæsaris ga furore potius q̄ rōne ductus libertatem occupauit. Ad ultores bru. i. ad cōsulatū: sicut prius ille Brutus pulsus regibus ad cōsulatū redegit impium: ita nūc quoq; futurū est: ut occiso Cæsare iterum cōsulatus in urbe impiū teneat.

Tūc pectore: nūc p̄sequit dicere quo se habuerit sacerdos postq̄ responsa dedit Appio. Cessere fores: ga eas furibunda impulit. Impactæ: impulsæ. Expulsa: eiecta impetu numinis. Perstat rabies: adhuc furor in infania permansit in pectore. Quem non emisit: idest expressit loquēdo. s. fata q̄ a phœmonoe retinebantur in pectore luctabantur exire: ideo furoris adhuc reliquiæ permanebant. Vagantia: errantia. Lumina: quia suspiciebant huc & illuc ferens uultū. Stat nunq̄ facies: quia mō læta modo tristis uidebatur.

Tāta patet rerū series: atq; omne futurum.
Nititur in lucē: uocemq; petentia fata
Luctatur: non prima dies: nō ultima mūdi
Nō modus oceani nūerus: nō deerat harena
Talis in euboico uates cumana recessu:
Indignata suum multis seruire furorem
Gentibus ex tāta fatorum strage superba
Excerpsit romana manu: sic plena laborat
Phœmonoe phœbo dū te cōsultor operi
Castalia tellure dei uix inuenit appi
Inter fata diu quarēs tam magna latentem.
Spumea tūc primum rabies uelana per ora
Effluit: & gemitus & anhelo clara meatu
Murmura: tūc mcestus uastis ululatus i atris
Extremazq; sonant domita iā uirgine uoces
Effugis ingētes tanti discriminis expers
Bellorū romane minas: solusq; quietem
Euboici uasta lateris conualle tenebris.
Cætera suppressit: faucesq; obstruxit apollo.
Custodes tripodes fatorum arcanaq; mūdi
Tuq; potēs ueri p̄aan: nullumq; futuri
A superis celate diē: suprema ruentis
Imperii cæsosq; duces: & funera regum
Et tot hesperio collapsas sanguine gentes
Cur aperire times: an nōdū numina tantū
Decreuer nefas: & adhuc dubitātibus astris
Pōpei dammare caput tot fata tenentur:
Vindicis an gladii facinus p̄ena: q; furoris:
Regnaq; ad ultores iterum redeūtia brutos
Vt peragat fortuna taces: tūc pectore uatis
Impactæ cessere fores: expulsaq; templis
Prosiluit: perstat rabies: nec cūcta locuta ē
Quē nō emisit: superest deus: illa feroces
Torquet adhuc oculos: totoq; uagantia cælo
Lumina nūc uultu pauido nūc torua minaci

LIBER .V.

Rubor igneus: quia modo quasi irata rubescebat facies. Pallor: furoris non qui solet esse: sed terrorē significabat. Nec fess, quia uix fessa erat: non quiescebat uel physionōice: quis fessa: tamē non quiescebat. Sed ut tu dicis emisisse suspiria e pectore sacerdotē: quod solet emittere murmure suo boreas: tunc cum flare desit: & quis flare boreas desinat tamē adhuc murmur quiddā facit pari rōne. Phœmonoe: quod sensim dimisisset furorē: tamē aliqd furo- ris cogebat eā suspiria emittere: & effūdēdo suspiria quodāmodo pectora leuari uidebāt. Pōtus ge. quia postq̄ mare boreas turbauerit: & uiolētus ille spūs discedere incipiat: tū adhuc mare priorē pturbationē sentit: &

Stat nūq̄ facies: rubor igneus inficit ora:
Liuētesq̄ genas: nec qui solet esse timenti
Terribilis sed pallor inest: nec fessa quiescūt
Corda: sed ut tūidus boreasq̄ post flāmīa pō
Rauca gēit: sic multa leuat suspiria uatē (tus
Dūq̄ a luce sacra qua uidit fata refertur
Ad uulgate iubar: mediæ uenere tenebræ:
Immisit stygiam paxan in uiscera lethen:
Quæ raperet secreta deū: tūc pectore uerū
Fugit: & ad phœbi tripodas rediere futura
Vixq̄ resecta cadit: nec te uicinia leti
Territat ambiguis frustratū sortibus appi:
Iure sed incerto mūdi sub sydere regnum
Chalcidos euboicæ uana spe rapte parabas.
Heu demēs nullum belli sentire fragorem:
Tot mūdi caruisse malis: præstare deorum
Excepta quis morte potest: secreta tenebis
Littoris euboici memorādo condite busto
Qua maris angustat fauces saxosa carystos
Et tumidis infesta colit quā numia rhānys
Arctatus trepido feruet qua gurgite pontus:
Euripusq̄ trahit cursum mutātibz undis:
Chalcidicas puppes ad iniquā classibus auli

cat te quiescere posse. Secreta tenebis: o demēs igit Appi tu credis te solū immunē fore belli ciuilis: sed te multū fallit opinio: nam mors erit quæ te p̄mer: & hāc tibi gerē dixit apollo: nā i euboea sepultus iacebis: & hic Luca nus describit ubi sepulchz hūerit Appius: quod p̄petuo nomē illius mare tenet usq̄ ad tēpora nra. Secreta. i. sepata loca. i. secessū illū. Memorādo: quia memoriā illius maris sepulchz tenebit. Caristos: ciuitas ē: Cari stos ut refert Strabo. lib. x. sub mōrē Salomī in Atticā p̄spectantē consistit: ad Carystum lapis nascitur: quē pe- ctunt: nent: textūt. idē mātilia cōficiūtur ægregie cōtexta: ea ubi sordescūt in flāmā p̄iecta: nō secus mundā tur: quod si maculas elueris. Soli. cap. xvii. dicit quod ibi fiūt carbasa quæ inter ignes ualent: & quod chalcis eadē hita est apud priscos: Vt Chalydeus auctor ē: ære ibi primū repto. Angustat fauces: nā collis iminet mari: & i eo colle posita ē Caristos ciuitas quā ideo saxosam appellauit. Rhānys ciuitas Atticæ ē: de quā Rhānusia for tuna est appellata eo quod p̄cipue in hac ciuitate colitur dea fortuna. Rhānis ut ingit Strabo. lib. ix. Nemeseos tē- plū hēt & statuā quā Diodori opus pleriq̄ dicūt: aliq̄ uero agoracriti parit: quod ex magnitudine & pulchritu- dine p̄fecta: magis ac magis & cū phidiæ opibus æmulatiōe contēdit. Tumidis infesta: irata supbis: nam ut plurimū quod i sūmo dignitatis gradu cōstituti fuerint saepe ruūt p̄cipites. Pōtus arctat. s. inter saxa mon tis: sup quo imposta est aulis. Aulis auctore Strabo. lib. ix. lapidosa sane ora & Tanagræoz uicus est: portus sane ē quod ginta capiēs naues: quo circa græcoz classem magno i portu cōscēdisse simile uerū ē: p̄pe cōsi- stit chalcidis euripus. Rapido: unū sequit ex altero: ubi mare angustū est: ibi solet esse maior æstus maris. Euripusq̄: quia locus ille sic appellat ab eu bene rupi ipetus: quia ibi ipetus maris maior ē quod usq̄: iō p̄ excellē tiā appellat Euripus: quod ægri maris sinus ē: inter euboeā isulam & Boeciā: siue phocidem i lōgū arctumq̄ pductus & septies inter diē & noctē reciprocas agit undas: iō isfidus dīr eē carinis. de huius Euripi natura legit: quod quiddā phūs eusdē noīs. s. Euripus cū eā diu multūq̄ cōsiderās iuēire nō posset: quia reciprocas ageret uices: postq̄ scire nō potuit naturā flumīs se p̄cipitē dedit i medios fluctus: dicēs epidois euripos: quādoq̄ dem euripus euripū nō hēt: euripus euripū hēat. i. quia Euripus phūs nō pōt intelligere euripum fluuium: ergo Euripus fluuius Euripum philosophū habeat. Chalcidicas: idēst illius loci quo ad aulidem iniquā.

PHARSALIAE

Classibus. s. græcorū : nā cū i aulidē græci uenirēt : & mare pturbatū eēt : ibi aliq̄diu retēti eēt : nec prius mare pacatū fuit q̄ de sanguie regio placareſ diana : cuius serpētē Agamēnō occiderat : quīs fabulæ dicant : quū ephigeniā imolaturus eēt pr̄ : diana cōmiseratiōe cōmota statī ceruā subiecit. Ad usq̄ : usq̄ ad : tātus ē ipetus Euripi sinus maris ut usq̄ ad aulidē naues ipellat. Classibus. s. agamēnonis ibi tēpastate maris diu retētis. Interea cæſ. dū hęc gerūt Cæſar subactis Petreio & Afrāio i hispāiā cū exercitu uictore redibat ut Pōpe. seq̄ref. : Sed hic fortūa q̄ sp̄ cæſari secūda fuerat nescio qd dubitaſſe uidet̄ : an seq̄ref. cæſaris uolūtātē : nā milites diſſeſionē fecere : ita ut iā plane p̄ oēm exercitū dicerēt se post hac Cæſ. seq̄ nolle : postq̄ nullū ex tot laboribz atq̄ piculis p̄miū cōſeq̄rēt : & q̄q̄ ſeditio illa ferme illuc puenerit : ut Cæſ. defererēt : tū Cæſ. ſicuti ſp̄ i rebus difficilis maior apparebat : ita hoc tpe opp̄ſit hęc ſeditionē militū ut multo q̄ antea obſeq̄ntiores facti ſint. Nonā ſiq̄dē tumultuatē legionē ap̄d placetiā : q̄q̄ adhuc i armis Pōpeius eēt : ut refert Sueto. tutā cū ignomiā miſſā fecit : ægreq̄ post multas & ſuplices p̄ces : nec nō exacta de ſōribz p̄cena reſtituit miatus fuerat auctore Apia. decimū quēq̄ morte mulctare : ſed gēitu ab uniuerſa legiōe edito : & p̄oribz genibz affuſis q̄ neruā depoſcebūt : Cæſar post modicū uix tādē ab ira liberatus hoc ſolū cōceſſiſſe uiſus : ut cētū dumtaxat & .xx. ſeditiōis p̄ncipes ab oibz eligeret duodecimq̄ ex his a cæteris ſelectos ſuplicio afficeret. Decimāos at Rōæ auctoſ Sueto. cū igētibz minis ſūmoq̄ ēt urbis piculo miſſionē & p̄mia ſagitātes ardēt tūc Aphricā bello nēq̄ adire cōctatus ē : q̄q̄ dederētibz aicis & una uoce q̄ Quirites eos p̄ militibus appellauit flexit ita : ut ei milites eē cōfeſti reſpōderūt. Hiberis : Petreio q̄ cū impio hispāiā tenebāt. Remeabat : redibat. Laturus uictrices aqlas. i. exercitū uictorē ducturus. In ali. or. ſi Europā cōtra Pō. nā hoc aīo redibat : ut in graciā ſeq̄ref. Pom. Per p̄ſ. q̄a fortuna oīa ex uoto & uolūtate Cæſ. regebat. Tātōs cur. ſeditiōe. ſ. orta i exercitu quā deſcribit. Nullo iā mar. ſe. cū ſp̄ ad uerſus hoſtes Cæſ. uictor extitiſſet i ſuis caſtris uin ci timuit. ſ. ne ſeditiōe militū deſertus uiceret. Perdere ſua. aītere ſcelicitates. Scelere : q̄ cōtra patriā arma ſumpſiſſet. Cum pene iterpetrat ipſe id autē fuit : cum haud procul abſuit : quin milites Cæſarem defererent quīs p̄ tot bella ſemper fideliffimi fuerint. Pene : prope modum. Fideles : per tot bella quā in gallia : britāia : germāia nouiffime geſſerāt. Satiati ſanguine : quia ſatidire ceperant tantum ſanguinis & cruoris. Seu mō. rōes nō nullas aſſert q̄obre aī fortāſſe militū mutati fuerit : q̄ de cā orta fuerit ſeditio i milites & Cæſ. i certū ē : q̄a fortāſſe potuit cōtingerē : q̄a nō ita p̄miſerāt bella. ſ. q̄ icrueto Marte Petreiu & Afraniū uicerāt : & q̄a nō redibāt i Italia : & q̄a deſuerti erāt a pugna : iō hebetiores facti icipiebāt nunc bonū pacis cognoscere. Seu pre. alia cā ē : ſeu q̄ laboribus ſuis haud digna p̄mia cōſeq̄bāt. Mōſto. ſo. minus ē : q̄a ſonus clafficoz nō ē mōſtus uel p̄ claffica mōſti ſoni paulo ate itermiſſa : & nō nihil itermorata. Clauſuſq̄ & fri. en. q̄a clauſus erat : iō tepidus. i. ſuo ſpū tepidus. Expulerat. ſ. e mēte militū furias iſaniā belli. Præ. nōdū cōſecutus. Dānat cām : q̄ſi i hōeſtā. Ducēq̄. q̄ſi i gratū Scelere i bu. q̄a ēt postq̄ ſcelus cōmiserat a ſcelere enſes liberare nolebāt : q̄d ē nimis tardū. Haud ma. exp. ſ. cæſar : & ſi oīa ex uoto cedebāt : tamē nō intellexit ſtatū ſuū eē tā debilē ſicuti nūc : cū pene deſtitutus ab oī exercitu ip̄e ſolus ſtaret. Deſpiceret : tāq̄ deorſū aſpiceret trāſlatio ab eo q̄ i ſūmo gradu cōſtitutus ip̄e ſup̄ſtes alios iſeriores deſpicit. Culmine : ex altitudie gradus icerti. Trūcus : nā cæſarē q̄ſi corpus appellauit exercitus & milites corporis māus. Titubātia : iſtabilia. Raptis ma. amiſis militibus ſuis. Gladio ſuo : deficientibus armis militū. Strictos : nudatos. Nō pa. iā ingt nō clā murmurabāt i ſuū ducē milites : ſed palā uerba cōtumelioſa iactabāt : ut apperet eos a duce ſuo penitus alienos eē. Teſto : ſimulato. Nec q̄ : dicit unā uel potiſſimā cām eē cur populi metuant tyrānū : nec ſe ab illius iūria ulciſcūt. ſ. q̄ unusq̄ſq̄ credit ſibi ſolū iuſte ip̄are : nō cæteris : nā ſi credēt ita ab uniuerſis odio hēri : ſicut a ſe nō dubitāt apte iuadeſ tyrānū : ſed hęc cā nō erat i ip̄is : nā milites Cæſ. cōſii erāt ſibi iuicē q̄ oēs odio Cæſ. hēret q̄. ſ. ſibi iſgratus fuerat postq̄ tot labores & picula p̄peſſi fuere & ſāguinē ſuū p̄ gloria & laude cæſa effuderūt. Dū q̄ſq̄ pa. tyrānus uult timeri : & tamē tēt populū ſuū : ut in of. Cice. ait. Qui timeri uult tēt eos a q̄bus uult tēri. Iniūſta gra. ſine doche ē ut grauatus mētē. i. p̄p mētē. i. exiſtimat ſibi ſolū iniūſte. i. impare potētē. Exoluerat : liberauerat : quia oēs ſciebāt ſibi iūſū eē Cæſarem.

Interea domitis cæſar remeabat hiberis
Victrices aquilas aliū laturus in orbem
Cū prope fatorū tantos per prospera curſus
Auertere dei nullo nam Marte ſubactus
Intra caſtrorū timuit tētoria ductor :
Perdere ſucceſſus ſclerū : cum pene fideles
Per tot bella manus ſaciata ſanguine tādē
Deſtituere ducē : ſeu mōſto claffica paulū
Intermiſſa ſono clauſuſq̄ & frigidus enſis
Cōpulerat belli furias ſeu præmia miles
Dum maiora petit. dānat cauſamq̄ ducēq̄
Et ſcelere imbutos etiam nūc uendicat enſes
Haud magis exptus diſcrimine cæſar i ullo
Quā nō eſtabili tremulo : ſed culmie cūcta
Deſpiceret : ſtaretq̄ ſup̄ titubātia ſultus
Tot raptis trūcus māibus gladioq̄ relictus
Pene ſuo : qui tot gētes in bella trahebat.
Scit nō eſſe ducis ſtrictos ſed militis enſes
Nō pauidū iā murmur erat : nec pector̄ teſto
Ira latēs : namq̄ dubias cōſtringere mētes
Cauia ſolet : dū q̄ſq̄ p̄auet q̄bus ipſe timori ē
Seq̄ putat ſolū regnoz iniūſta grauari (dax
Haud retinēt : q̄ppe ipſa metus exoluerat au-

Quic
ras cōſer
ſualio n
Cæſ. & ē
ingratu
mo q̄a

Turba
Effuder
Arabie
His ſer
Q uol
Eripui
Pars ia
Te uin
Q uic
Tot m
Capit
Q uo
Imus
Paup
Q u
Inuai
Vſus
Ad m
Nō du
Poner
Atq̄
Coiu
Scire
Sit p
Q u
Spe
Neſe
Nila
Oia
Hoc

paret
in cal
lis ni
der : di
rog : q̄
lauit p
iuria u
terim
nec d
ē deſe
q̄ pri
cia ga
eē pri

LIBER .V.

Quicquid mul. pac. nā si unus uel decē auderēt aliqd cōtra tyrānū ulisci tamē nō possēt: at si uniuersa ciui-
tas cōsentit ulisci audent iniuriā. Effudere: euomere iras q̄s simul in pectore tenebāt. Liceat di. Cæ. ē dis-
suasio ne Cæ. militet: nā sub eo militia dura ē & laboriosa argumētū est a difficili. Liceat: apostrophat ad
Cæ. & ē cōstitutio cōiecturalis: licet discedere nō licet q̄stio ē. Disceditis uos a mi. discedimus sed iuste: nā
ingratus es: attamē nō licet uobis iura tis ab imperatore uestro discedere cōcedendū ē: sed refellit oīa: pri-
mo q̄a magna picula & labores p̄pessi sunt: & patiūt: tamē nullū premiū acceperē: Rursus arguit a necessa-

Turba suos quicquid multis peccat inultū est
Effudere minas: liceat discedere cæsar
Arabie scelerum: quæris terrarū marique
His ferrum iugulis animasque effundere uiles
Quolibet hoste paras: partē tibi gallia nr̄i
Eripuit: partem duris hispania bellis
Pars iacet hesperia: totoque exercitus orbe
Te uincēte perit: terris fuisse cruorem
Quid iuuat arctois: rhodāo rhenoque suba-
Tot mihi p̄ bellis bellū ciuile dedisti (ctis)
Cæpimus expulso patriæ cum tecta senatu:
Quos hominum uel quos licuit spoliare deorum
Imus in oē nefas: manibus ferroque nocētes
Paupertate pii: finis quis quæritur armis?
Quid satis ē: si roma par: iā respice canos:
Inualidaque manus: & inanes cerne lacertos:
Vsque abijt uitæ: bellis cōsumpsimus æuū:
Ad mortē dimitte senes: ten improba uota
Nō duro liceat moriētia cespite membra
Ponere: nō anima galeam fugiēte ferire
Atque oculos morti clausurā quarere dextrā
Cōiugis illabi lachrymis: unius paratum
Scire rogam: liceat morbis finire senectam
Sit præter gladios aliquod sub cæsare fatū.
Quid uelut ignaros ad quē portēta paremur
Spe trahis: usque adeo soli in ciuilibus armis:
Nescimus cuius sceleris sit maxima merces:
Nil actū est bellis si nōdum cōperit istas
Oīa posse manus: nec fas nec uincula iuris
Hoc audire uetāt: rheni mihi cæsar i undis

parētū: q̄a sic mos erat: ut p̄piniiores moriētibz oculos clauderent. Cōiugis illa. infudere. Rogū: q̄a
in castris rogi cōis extruit: & multorum cadauera uno rogo superimposita cremātur: liceat ergo singu-
lis nr̄is rogū h̄re. Sit p̄ter gla. sit aliqua mors p̄ter quā q̄ ē illata ferro. Quid ue. rursus ab inutili dissua-
det: dicit. n. nungd nescimus q̄ utilitas sit i bello ciuili q̄si dicat nos ualde amētes essemus nisi intelligerēus
eoz q̄ bella ciuilia gerūt solū labores eē præmia uero unius tātū mō ducis. Spe: falsa. Portēta: bene appel-
lauit portēta. sc. cades. p̄miscuas ut parētū filiorū fratrū inter se. Nil actū: Cæ. intelligit posse nos illius in-
iuriā uindicare. Nec fas: arguit a facili: facile ē a militia discedere: q̄ si alios populos uidicauimus: facile po-
terimus nos quoque ab iniuria Cæ. uindicare. Nec uin. ue. ut uindicemus nos a Cæ. & iō deferamus: q̄a piū
ē deferere eū qui contra patriā arma sumpsit a lege ius ē. ut priuatus cæteris æqualibus nil plus iuris hēat
q̄ priuatus ē q̄ nos ipsi. Rheni mō Cæ. quoad militauimus sub Cæ. in gallia ille noster dux fuit nā puin-
cia gallia Cæ. senatus populique ro. decreto demādata erat: at uero postq̄ i Italiā uēit: & urbē igr̄essus ē cepit
eē priuatus: ergo cū nullū ius hēat magfatus nihil illi obligati sumus. Socius: q̄a ita priuatus ē sicuti nos.

rio q̄a ēt diutius sub eo militare uoluerint non pos-
sent: cū ad decrepitā ætatē puenerint: rursus ab utili-
s. q̄a uictoriæ p̄mia solus possidet. A rabie: a furo-
re discedere. Quæris: a difficili arguit q̄a laboriosa
ē militia: licet discedere nā q̄ris ferrū iugulis nr̄is: q̄
terra marique occidimur. Viles. s. tibi. Partē du. hi.
bellis. s. fame cū diluuiū illud hispaniā oēm inunda-
uit: adeo ut extrēa inopia laborarēt multi pierūt: nā
armis pene nullus cōsumptus ē. lacer: apud Missi-
liā in Italiā. Totoque exer. or. nos quidē occidimur:
tu uero uictor appellaris. Fuisse cruo. tot labores
sunt tot picula: ut ubique sanguinē nostrū p̄ uictoria
tua effuderimus: & sine p̄mio aliquo. Terris ar. in
gallia: germaia: & Britānia: q̄ sūt in septētriōe. Rho-
dāo rhe. sub. i. subactis populis: q̄ iuxta rhenū & rho-
danū hitant Rhodanus galliæ: rhenus germaia: flu-
uius ē. Tot mi. q̄a bellogz q̄ per tot annos sustinui-
mus i diuerso orbe terrarū: nihil nisi ciuile bellū su-
perest. Cæpimus expulso: cū ingt urbē romā igr̄es-
si sumus nec diuina nec humana licuit nobis diripe-
re q̄do nil p̄dæ cōsecuti sumus: & oīa i ptate tua fue-
rit o Cæ. q̄d inde utilitatis cōsecuti fuimus in urbe
q̄ ē opulentissima: q̄d ex aliis superest q̄d spare pos-
simus. Quos ho. uel deoz uel tēploz nobis diri-
pere licuit i illā. Imus in oē ne. ergo icelus nostrū ē
utilitas uero tua: nā oīa scelera cōmittimus p̄p̄ diui-
rias: sed tamē nos pauperes sumus tãq̄ pii & innocē-
tes. Finis q̄s ar. er. q̄do nec capta Roma tibi suffice-
re potuit. Iā respice. cæ. ēt si nihil aliud cogit nos ab ar-
mis discedere: saltē hoc. iā. n. senectus & mors ipsa i-
minet nobis: inde ingt mēbra nostra exhausta san-
guine & corpora nostra senectute efficta. Inanes: i-
becilles p̄pter senectutē. Vsque abijt uitæ: ille. n. ex ui-
ta abijt: cuius uita nullius fructus ē. En improba. s. pe-
titio ut nō in castris: sed domi nr̄æ moriamur. Ce-
spite ut nō nuda terra moriamur. Non du. li. i. mo-
ri liceat nobis i cubiculis nostris: ne dū apd uxores
& liberos: ut saltē sint q̄ morientibus nobis oculos
claudāt. Nō aīa ga. i. liceat nobis nō armatis interi-
re secūdū eos loquif qui dicūt aīam esse aerē: cū aīa
corpore exiret nō pereat. Aīa: spū & spūs exire nō
possit nisi p̄ galeā. Dextrā: uel filiorū uel uxoris uel

PHARSALIAE

Facinus: sicuti nos arma cōtra patriā sumpsimus: ita & Cæ. ergo cōe facinus ē bonū ēt æquale eē debet. Adde qđ ingra. Arguit a parte iuris: qđ est grā ut bene mōerentibus grā reddat: sed argumentū intēdit: nō solū Cæ. nullā nobis grām: sed nec grās qđem agit: quicqđ. n. gerimus nō nobis: sed fortunæ attribuit. Iu dice. f. Cæ. ingrato. Nos satū: intelliget tūc deniq; Cæ. nos illā eē fortunā cum attribuit oīa cū ab eo disceserimus. Obsequiū. i. licet deos tibi secūdos speres fore: tamē cū discesserimus: intelliges nō ita esse: nā ne cessario cū aduersariis tuis pacē iūgere coegeras. Infesto: irato. Deposcere du. paratus ēt mortē iferre du ci: si forte eos inuitos retinere uoluisset. Sic er. eos poeta pcat hoc loco ut agat: sicuti cepunt. nā si alio mō bellū ciuile diminui nō pōt: saltē discordia militum hoc fiat. Pietas: qđ debet charitati. Fides: qđ patriæ debet. Quē nō. i. d. cū ita dissēsiō tāta orta ē i castris Cæ. nullos dux tantū fuisse pter Cæ. qn. tū muisset hāc militū pturbationē: sed i arduis atq; difficillimis rebus semp fortior efficiebat. Quis du. quātunlibet magnū. Tumultus: pturbatio. Fata sed in præ. sed Cæ. q ardua oīa & periculosa magnō aio aggrediebatur: uenit in cōspectum militū si forte aliquid cōtra se facere uoluissent: & minabundo uultu cepit eos & q huius seditōis auctores fuerat. securi pcuti iussit: quo factō pteriti cæteri multo plus q̄ antea obsequētiōres illi facti sunt. Alii quoq; ueniā petiere si quid cōtra eū minus clementer dixisset: Cōstituerat Cæsar: ut refert Apianus: decimū quēq; morte mulctare: quēadmodū supius dixi: sed gemitu ab uniuersa legiōe edito: & ptoribus genibus qui ueniā deposcebat post modicū uix tandē ab ira liberatus: hoc solū cōcessisse uisus ut centū dā taxat & uiginti seditiōis principes ab oībus eligeret quos supplicio afficeret. Fata di. i. augere occasionē factorū: qā nō expectabat fata Cæsar ut sibi secūda essent: sed ea preueniebat. Per sum. peri. se exponēs q̄ to magis fortuna secunda erat. Defauiat ira. i. non expectauit donec ira multū deferuēscit: sed dum in censi sunt. Tentare furores. uidere nūquid imperio suo cedant an nō. Non illis urbes. Hic Luca. sicuti in multis locis inuehit in Cæsa. dicit aut illū mihilo magis timuisse milites q̄ ne defereretur ab eis: quos sciebat iā diu bellis ac facinoribus assuetos eē: & nihil esse qđ nō facile eis cōcederet: dum mō eos retineret. Non illis: mō cupiditatē eoz. Cæsar expleret: nisi militibus negasset. Vrbes. i. spoliandas: quicqđ sceleris: qđ prædæ ab eo petiissent: id facile ipetrare potuissent mō ne ab eo discederēt. Tarpeiamq; se. i. Iouis capitolini tēpla nō negasset diripiēda. Matresq; senatus: matronas primicias eis cōcessisset. Passurasq; i. nu. adulteria & stupra. Vult oīa Cæsi. placeat ut inducti sceleribus milites q̄si inuiti ab ipso separari nō possint. Premia. i. p̄dam q̄ premiū martis ē. Militis indo. tantū mens sæua timeat: id unū erat qđ timebat Cæsar ne ad seniore mentē milites redirēt: & iciperēt scelus cognoscere. Nō pu. ad ipsū apostrophat & q̄si eū reprehendit q̄ solus ipse sit cui bella ciuilia placeāt. Manibus. i. a tuis militibus damnata: manus Imperatoris milites appellat. Hos: milites tuos prius pigebat sanguinis q̄ te. Vis ferri: licentia armorū illis displicebit: tibi uero nō. Lassare: defatigeris iperatiuus modus ē. Sine ar. uiuere. Finē: rebus bellicis. Sæue qđ: non p̄teat ē qđ appetere possis nolentibus: militibus tuis & cogis eos ibella ruere. Bellum ci. nō ne uides q̄ bellū ciuile te fugit: & tu illā seq̄ris. Stetit aggere fulti: post inuentionē reddit ad ppositū: dicens: quō Cæ. magno aio se militibus obtulerit. Intrepidus uultu. i. uultus talis erat ut metui potius posset q̄ metuere. Aggere: nā ascēdit aggerē de cespite erectum ut ab oībus posset audiri & uideri. Qui mō in ab. Redarguit milites suos: & pbat ipsos eē dimittēdos ostendit ab utili q̄ utile sit eos dimittere q̄ seipsos ostēdūt ibelles: ex eo q̄ nihil ausi fuerūt q̄ uerba in iperatore: & primo captat beniuolētiā ab ipso: psona uidelicet q̄ Cæsarē amant aduersi fiant: his qui seditionem concitaturū. i. odium ducimus aduersariū: cū ostendimus aliqd spurce: superbe factum. ostēdit eos pro impatore suo i primo cōfidēt facere uoluisse: deinde fidem sibi nō seruasse uidelicet q̄ si bi minitabant. Miles hēs: tu q̄ paulo ante audebas confidenter cōtra me pectus meum aptū uide accede.

Dux erat hic socius: facinus quos ignat æq̄t
Adde quod ingrato: meritorū iudice uirtus
Nostra perit: qđ gerimus fortuna uocat:
Nos satū sciat esse suum: licet omne deorū:
Obsequiū speres nato milite cæsar:
Pax erit: hāc satis totis discurrere castris
Cæperat: infestoq; ducē deposcere uultū.
Sic eat o superi quādo pietatq; fidesque
Destituūt: morēq; malos sperare relictū ē
Finem ciuili faciat discordia bello.
Quē nō ille ducē potuit terrere tumultus:
Fata sed in præcep̄s solitus dimittere cæsar:
Fortunāq; suā per summa pericula gaudēs
Exercere uenit: nec dū defauiat ira
Expectat: in medios properat tētare furores.
Nō illis urbes spoliādaq; tēpla negasset
Tarpeiamq; Iouis sedē: matresq; senatus:
Passurasq; infanda nurus: uult omnia cæsar
A se sæua peti: uult præmia martis amari:
Militis indomiti tantū mēs sana timetur.
Nō pudet heu cæsar soli tibi bella placere
In manibus damnata tuis: hos ante pigebit
Sanguinis his ferri graue ius erit: ipse p oē
Fasq; nefasq; ruis: lassare & disce sine armis
Passe pati: liceat scelerum tibi ponere finē.
Sæue qđ in se q̄ris: qđ iā nolētibus instas
Bellum te ciuile fugit: stetit aggere fulti
Cespitis intrepidus uultu: meruitq; tueri
Nō metuens: atq; hāc ira dictātē pfatur.

LIBER .V.

Modo paulo ante. Hic fuge: deliberat dimittendū eē: q̄a imbelles & ignaui sunt pbat: nā si fortēs eēnt nō uerbis cōtra impatorē exercebati essent: sed re. Si bellis: finis. p̄ iusta cā ē cur re dimittā: q̄a nō es dignus sub Cæsare militari. Nil fortior ausa. s̄ ista seditio tua p̄ter q̄ uerbis cōtumeliosis. Tantūq̄ fugā. s̄. medi- tata ē. Ac ducis inuicti: q̄a secūda fortūa mea fastidio uobis eē cēpit: iō indignati estis q̄ mecū post hac ui- catis. Fatis: fœlicitate mea. Vadite: p̄bavit dimittēdos eē q̄a i belles & ignaui: rursus ab utili q̄ meliores iueniet. Viros. s̄. fortēs. Repulsis: dimissis. Quot re. u. i. quot arma mihi superūt: tot mihi fortuna ui-

Qui mō in absente uultu dextraq̄ furebas
Miles: habes nōdū prōptūq̄ ad uulnera pe-
Hic fuge si belli finis placet: eēse relicto. (Ctō
Detegit imbelles animos nil fortiter ausa
Seditio: tātumq̄ fugam meditata iuuētus:
Ac ducis inuicti rebus lassata secundis.
Vadire: meq̄ meis ad bella reliquite fatis.
Inueniēt hęc arma manus: uobisq̄ repulsis
Tot reddet fortuna uiros: quot tela uocabūt.
An ne fugā magni tanta cū classe sequētur
Hesperiaē gētes: nobis uictoria turbam
Nō dabit: impulsī tātum quæ prēmia belli
Auferat: & uestri rapta mercede laboris
Lauriferos nullo cōmittetur uulnere currus:
Vos defecta senes: exhaustaq̄ sanguie turba
Cernietis nostros iā plebs rōmana triūphos:
Cæsaris an cursus uestræ sentire putatis
Damnū posse fugā: ueluti si cūcta minētur
Flumina quos miscēt pelago subducere fōtes
Nō magis ablati unq̄ decresceret æquor
Quā nūc crescit aq̄s: an nō momēta putatis
Villa dedisse mihi: nunquā sic cura deorum
Se premit: ut nostræ mortis: uestraq̄ saluti
Fata uacēt: procesz motus hęc cūcta sequūt
Humanū paucis uiuit genus: orbis hiberi
Horror: & arctoi nostro sub nomine miles
Pompeio certe fugeres duce fortis in armis
Cæsareis labienus erat: nūc trās fuga uilis
Cū duce prælato terras atq̄ æquora lustrat
Nec melior mihi uŕa fides: si bella nec hoste

nus arbitrio paucorū uiuit: unū. n. ex reliquo sequit̄ q̄a dii p̄cipiū solūmō curā habēt: a principibus igit̄ re- liq̄ pendēt: dicit at̄ cū me sequimini uictoris estis: q̄ si Pom. seq̄remini fugeritis. Hiberi: hispanis. Fuge- res pō. du. sicut ille fugit ita & tu fugeres cū illo. Fortis i ar. & ne forte me ostētare credatis. exēplū capite a Labiēo: q̄ ubi me secutus ē sp̄ uictor fuit mutato uero duce uictus ē: hic Labiēus legatus erat Cæs. & solus ad Pō. trāsīit: & hoc legato Cæs. Gallia uicerat: & ut refert Plu. Labiēus a Cæs. missus tegerrimos Gallia po- pulos penes Arari flumiū p̄fligatos attriuit: & iterēpto Pō. cui adhæserat secutus ē i Libyā Scipionē & Cato- nē: dū Cæs. militibus occurreret equo p̄ ilia cōfosso humi deiectus ē auctore Api. li. ii. Nunc trās fuga du- ce: p̄ totū orbem fugit cum duce quem mihi preposuit. Nec melior mihi. u. s̄. trāsīit ad cōfutationē q̄a illi dixerant Cæsare sibi ducē fuisse in Germania: nūc uero cū priuatus redierit non ducem sed socium esse: sed q̄ inquit Cæsar: dicitis nolle neutrū sequi: non ideo fides uestra probatur: nā quicūq̄ discedit e castris meis: & non transit in castra Pōpeiū hic ostendit animū suum alienū a me magis. neutrum nolentes sequi damnat q̄ si sequeretur Pompeiū: quia sequēdo neutrū ostenditis meos esse nolle. quia nec uincētes mecū p̄mio: nec cū Pom. uicti uenia mei esse nō recusatis: ergo sequit̄ q̄ nec mei estis p̄mio: nec beneficio uenia.

ros fortes dabit. An ne fugam: pbat a minori ad maius. Si Pōpeius fugiēs milites inuēit q̄ ipsū seque- rent: q̄ro magis Cæs. milites inueniet q̄ sp̄ uicit & fu- giētē Pom. p̄leg. Nō dabit impulsī: a facili pbat. nō. n. iuitabunt milites ut me seq̄ uelit: q̄a nō ad bella: sed ad p̄mia ueniēt: iā bello p̄p̄odū pacto & laboz uŕoz p̄mia ipsi accipiet. Premia belli: p̄p̄odū cō- fecit: trāslatio sūpta a colūna: q̄ cū semel cōcussa fue- rit facile euertit. Rapta mercede. s̄. laboris uŕi. Lau- riferos. i. uictorices. Vos de. p̄p̄ seniū & inter in uos relicta militia: & facti plebei oēs uidebitis uŕos triū- phos ab aliis usurpatos eē. Exhausta sang. uulneri- bus acceptis. Plebs ro. in plebē ro. trāsibitis. Vŕos triūphos: q̄ uŕi fuissent si mecū usq̄ ad finē militare uoluissetis. Cæs. an cursus: confutat militū suoz rō- nes a simili: dixerāt. n. q̄cqd gerimus fortuna uoca- tur: & nūc sciat Cæs. nos suū fatū eē. Respondet Cæs. & dicit licet ipsi discesserit tamē fortunā suam non discessurā. Cursus: fortuna secūda q̄ ipsum comita- tur. Veluti: a simili: quēadmodū inqt mare oceanū ēt si oēs fluuii auerterent nō tamē decresceret: eodē mō si uos discesseritis: nec mea fortūa minuet: se cō- pat mari oceano: ipsos: uero fluuiis q̄obré nō decre- scit æquor: q̄a oēs flui. a mari deriuāt: & i eo redeūt ēt si fluii negarēt redire i fontes: tamē non sentit di- scessū eorū ita Cæs. nullū detrimētū. uŕa absentia sen- tire coget. Cursus. c. i. successus: fœlicitatē: nā nihilo minus res mihi p̄dēt uobis absentibus q̄ antea.

Subducere: remouere fontes. An uos mō. nunq̄ creditis me dū mecū militastis sustinuisse aliquā in- clinationē uictoriae meae: nā non uos uictoriae cau- sa fuistis: sed ego fui cā ut uos uinceretis. perfister in similitudine quēadmodū oceanus est origo fluuii rū: ita a me uictoria p̄fecta ē. Nunq̄ sic cura. d. qd creditis deos curare huiusmōi conditionis hoies: sed curā diis sūt tātūmō principes. Premit: submittit. Morti salutiq̄: nullā hēnt curā dii uiuatis ne: an mo- riāini. Vacēt. i. uacua sint & intēta. Humanū. p. ui. ge. i. uiuit ad impiū paucorū: q̄do dii curāt: nisi p̄- cipēs: seq̄ ut multi uiuāt ad impiū paucorū: & rōnē suā cōfirmat. Orbis hiberi: nūc pbat exēplo id ita eē q̄ dii tantūmodo magna curāt: & iō humanū ge-

PHARSALIAE

Quisquis mea signa: quod bre nō ē melior fides: q̄ ex hac ostēdatis meos ēē aliter uelle uel p̄mio uictores: uel uenia uicti. Esse me. uincēs me cū p̄mio: uel ut uictus cū Pō. ueniā postulet. Sūt ista pro. nūc ostēdit ex eo curā sui hūisse deos. q̄ uoluerint uos milites īfidos a castris suis discedere. Oratorie qđ illi ī detrimē tū Cæ. dixerūt ip̄e idē in suā utilitatē cōuertit. Vos dicitis me tū demū mea fata cognoscere: cū a me disces seritis: recte dicitis: q̄a cognoui mihi deos p̄pitios: & mihi milites īfidos. p̄pterea me liberaret acri onere.

Mutato mi. nec ip̄ius p̄fidia mihi noceret. Heu quā. exonerarūt mediū magno onere: q̄a spes uestras p̄ miū nullū q̄tūlibet magnū ip̄es potuisset. Fortūa: fatū. Amolitur: remouet. Dat: cōcedit. Spante oīa: q̄ cū adhuc me cū uicissent nō credebāt p̄mia ulla si bi satisfactura eē. Nō sus. or. q̄a q̄to maiora p̄mia ca perēt: tāto maiora sibi deberi existimabāt. Mihibel la gerā. i. ad utilitatē meā: nec uobis obligatus ero: ergo discedite. Viris: fortibus. At pau. post cōsu/ tationē suorū: nūc exegitur sentētiā suā: uidelicet ut securi percuterēt pauci huius seditiōis auctores: his dictis simul etiā impletis: oēs terrore p̄culsi obe diēter paruerūt impio Cæsaris. Paucorū: q̄ nō amo re meo timēt: sed metu poenæ: ergo dabūt poenas.

Nō cæ. i. amor Cæsaris. Sed poena. i. poenæ metus Caput: seditionis. Procumbite ter. ut nō auderet erūpere in seditionē. Tradite: dicticos est. Specta poe. o ty. & horū exēplo disce fidelis eē. Disce mo. si aliqd perpetraveris sicut iste. Tremuit sæ. sub uo. Nūc milites Cæ. repræhēdit Lucā. dicēs tantā mul tudinē iuuenū timuisse unū hoīem: cū facile illū tol lere possent: & nec recusarūt: sed ip̄io illius puerūt: ut iūiti illos occiderēt: quorū auctoritate seditio or ta fuerat. Iners: ignauū. Priuatū sæ. q̄ si nolebat iter/ ficere Cæ. saltē discessisset ab eo q̄ priuatus fuisset.

Priuatū. i. q̄ sine impio eēt: nā si discessissent nō ha buisset q̄bus imparet: ergo priuatus reliq̄bat. Ensi bus ip̄. i. ut uidelicet ip̄i milites: nisi ip̄io cæ. eēs mo uer nō possint. Ip̄e pa. at ip̄e Cæ. metubatur id qđ mi lites pati erāt exeg: ne illi recusarēt: uidelicet ne occi der uellēt huius seditiōis auctores. Scelus: ad p̄uē dū seditiosos. Vicit pa. patiētiore fuerit milites q̄ cæ. spabat. Iugulo nō tā. q̄a dixerat īfida tēdite colla illi exhibuere colla & iugulū interficiētibus se. Timet mē. militū suorū licet simularet nō magnificare mi lites ueterāos: tamēnihil erat qđ magis timeret: scie bat. n. illos assuetos militiæ: & nō facile iueniri pos se tales uiros. Tā di. sœ. sed cū paucos seditiōis au/ ctors cecidisset: ita aīos militū sfirmavit: ut nūq̄ an tea fuerit obseq̄ntiores. Diri sœ. p̄p execrationē: nā porca īmolari solebat & cædi: cū fœdera iūgerēt nūc milites cæsi sūt: nō porca: qđ genus ē fœderis. Vir. ex p̄ssit: & cæsa iūgebāt fœdera porca. Parra. q̄. nā me/ tu poenæ placatus ē miles. Redit: in fidē ip̄atoris.

Brūdusiū de. nūc Luc. p̄seq̄ dicere quō Cæ. sūpta d paucis poena p̄ lege cōstituit: ut qđ reliquū belli superat p̄seq̄ret: p̄mū iḡ Brūdusiū iussit ire milites suos: & reuocare rates oēs: q̄ Brūdusiū uenerāt: & loca noīat ubi classis Cæ. cōstiterat. Hæc. s. iuuetutē: q̄ sedata se ditiōe obseq̄ntissima scā erat sibi. Decimis ca. i. x. die: nā cū sicut dies noīant ī re militari: q̄ singulis diebus castra metari solebāt antiq̄: & quocūq̄ iter facerēt: ubi mox eos dephendisset: ibi castra ponebāt: iō quot/ ens legimus. ii. uel. iii. uel. iiii. castris: significat. ii. uel. iii. uel. iiii. diē. Attigere: p̄uenire Brūdusiū. Hydrus: hydrus urbecula ē apuliæ: ex qua ad leuca. ea enim urbs non grādis est stad. c. l. ad Brūdusiū uero. xl. stad. sunt auctore Stra. li. vi. dī & hydrons. Bares: uel ut nūc uocat baretū. urbs exigua ē iacet ī salētinorū finib/ bus ad quā pedestri magis q̄ maritimo itinere a tarēto facile puenit: e tarēto ad Brūdusiū nauigationis circuiton ē. Salpina palus: q̄ ē a salpia. Salapia ciuitate dicta amore poeni hānibalis inclita. hæc ciuitas. n. apuliæ prima fuit: q̄ ad hānibalē defecerat: & ab hac ciuitate palus dēa ē. Sipus: apuliæ ciuitas: crediū Dio medis fuisse ædificiū: dicit alio nomine sipōs distat a salpia stad. c. & l. Græci uero eā sipiuntē nūcupāt ab electis e fluctu. sepiis ut li. vi. a Stra. refert. Subdita. m. quia sita ī cāpo & ī plano eēt: & declarat ea pte qua.

Nec duce me geritis: q̄s q̄s mea signa relinq̄t
Nō pompeianis tradet sua partibus arma:
Hic nunq̄ uult esse meus: sunt ista profecto
Curæ castra deis: qui me cōmittere tātis
Nō nisi mutato uoluerūt milite bellis.
Heu quātū fortuna humeris iā pōdere fessis
Amolitur onus: sperātes omnia dextras
Exarmare dat: quibus hic nō sufficit orbis
Iam certe mihi bella geram discedite castris:
Tradite nostra uiris ignaui signa quirites.
At paucos q̄bus: hæc rabies auctoribus arsit
Nō cæsar: sed poena tenet: procumbite terra
Infidūq̄ caput feriēda tendite colla.
Et tu quo solo stabunt iā robore castra
Tyro rudis specta poenas: & disce ferire
Disce mori: tremuit sæua sub uoce minātis
Vulgus iers: unūq̄ caput tā magna iuuetus
Priuatū factura timet: uelut ensibus ip̄sis
Imperet inuito moturus milite ferrum
Ip̄se pauet ne tela sibi dextræq̄ negetur
Ad scelus hoc cæsar: uincit patiētia sæui
Spē ducis: & iugulos nō tātū præstitit enses
Nil magis assuetas sceleri q̄ perdere mētes
Atq̄ perire timet: tam diri fœderis ictu
Parta quies: poenæq̄ redit placata iuuentus
Brūdusiū decimis iubet hāc attigere castris
Et cūctas reuocare rates: quas auisus hydrus:
Antiquusq̄ taras: secretaq̄ littora leuca:
Quas recipit salpia palus: & subdita si post
Mōtibus ausoniā qua torquēs frugifer orā
Dalmatico boreæ: calabroq̄ obnoxio austro

Garg
Torq̄t a
matico b
reāa me
per hos a
Afranio:

Appulus
Ip̄e peti
Iam doc
Scilicet
Contigi
Nāq̄ or
Metimu
Qua sit
Ausonia
Addidi
Imperi
Mœsta
Consul
Et nō a
Decan

in futur
In sardin
fert Apia
ne uita ele
sulatu per
clarauit. S
Imperato
cerni sibi
det ad ill
canti: qu
stos: quia
quo Cæsa
ro tyrann
res est. Ip̄
atq̄ tyran
dignitate
qui exere
Reper
sunt secu
magistra
delicet n
men iua
non legi
pellat: id
manus ac
lia pugna
quo cōsul
factus era
bus. i. p̄
na urna
deinde s
aues & f
terent n

Garganus: fugifer. i. fertilis. nā mōs ē apulīæ focūdissimus ad stad. ecc. ptendit in pelago: ut inqt Stra. Torqt ausoniā o. qā i angustū orbē uoluit: & ibi iuxta adrianū mare liguā facit: ubi sitū ē brūdusū. Dal matico b. qā obnoxius boreæ: qā aseptētriōe idalmatiā pstat: & obnoxius calabro austro: qā a septētriōe bo reā: a meridie austrū hēt calabria. Exit i undas cū ambitu adriatici: nā ibi linguā facit: ubi sitū ē brūdusū: per hōs amnes & hęc loca classis cæsaris transitura erat. Ipse petit: historia hęc habet: deuictis Petreio & Afranio: & cōpositis puinciæ rebus: Cæsar primū uenit i teraconē: & eo legatiōes undiq; ad Cæsare cōue/

Appulus adriacas exit garganus in undas
Ipse petit trepidam tutus sine milite romā.
Iam doctam seruire togæ: populoq; precāti
Scilicet indulgens summū dictator honorē
Contigit & latus fecit se consule fastos.
Nāq; omnes uoces per quas iā tpe tanto
Metimur dominis: hęc primū repetit ætas.
Qua sibi nec ferri ius ullum cæsar abesset.
Ausonias uoluit gladiis miscere secures.
Addidit & fasces aquilis: & nomē inane
Imperii rapiēs: signauit tēpora digna
Mœsta nota: nā quo meliō pharfallicus ānus
Consule notus erit: fingit solemnia campus
Et nō amissæ dirimit suffragia plebis.
Decantatq; tribus: & uana uersat in urna

in futurū designauit: Pom. quoq; Isauricū collegā sibi assūpsit. M. Lepidū in iberia. In sicilia Aulū Alpinū. In sardinia Sextū pduceū delegauit: Gallīæ nup adeptæ Decimū Brutū presidere iussit. Deniq; ut idē re/ fert Apianus ciuilibus cōfectis oībus romam regressus Cæsar appellatus ē pater patriæ: & dictator in om nē uitā electus consulq; ad decenniū: corpus eius sacrū & intemeratū habitū. Cæsar dignitates cæteras con sulatu per decenniū excepto sibi assūmēs: consules in futurū se & Antoniū equitum magistrum eius de clarauit. Suetonius uero dicit continuū consulatum recepisse: præfecturam morum: insuper prænomen Imperatoris statuā inter leges eminētiorem locū in orchestra & alia ampliora etiam humano fastigio de/ cerni sibi passus est sedē auream in curia tēpla & aras & simulachra iuxta deos. Indulgēs populo: respon/ det ad illud qd dixerat. Iā doctū seruare togæ: qā Cæsar quasi simulabat se nolle accipere consulatū. Pre canti: quia populus precabatur consulatum sibi. Indulgens: idest faciens hanc grām populo. Latus fa/ stos: quia fasti libri erāt in qbus magistratus oēs scribebantur p̄cipue consulum. Nāq; oēs uoces: hoc tps quo Cæsar. cōsulatū accepit fuit principiū: ut falsis nōib; impatores Ro. appellarent: cū reges sint imo ue/ ro tyranni appellandi: non cōsules: non p̄tores: nō impatores: cū leuis ēē uideat: tamē grauis atq; molesta res est. Ipsi. n. tyrāni oīa libidine sua faciebāt: tūc primū inqt huiusmodi noīa inuēta sunt: quibus domios atq; tyrannos falso appellamus. Qua sibi nec: quia imperatoriæ dignitati miscuit consulatum & omnes dignitates. Gladiis: uidelicet armis: quæ propria sunt imperatorum nā impatores proprie dicuntur qui exercitibus præfunt q̄q; corrupto uocabulo imperatores dicantur qui uniuerso terrarū orbi imperēt.

Repetit ætas: ex eo tempore primum inceperunt appellari domini. Ferri: magistratuum arma: quæ sunt secures. Ferri: militum quæ sunt arma imperatorum. Ausonias secures: italias: quæ propria sunt magistratū Gladiis: idest armis militum: quæ sub imperatore constituuntur. Addit & fasces oculis: ui delicet militaribus insignibus addit fasces: quæ sunt consularia insignia. Aquilæ: insignia romana. No men inane: quia non legitime factus erat imperator: qui non secundum leges factus erat consul imperii: non legitimum imperium. Digna nota: scilicet consulatus. Notam temporum: Cæsaris consulatum ap pellat: idest maculam: & declarat. Non quo melius: consule: uidelicet quo talem consulem populus ro/ manus accepit: ut exercitum simul cum libertate amitteret. Pharfallicus annus: uidelicet quo in pharfa/ lia pugna ciuilis gesta ē: ut simul cū exercitu romano libertas piit. Notus erat: dignus consulatu Cæ. erat: quo cōsule tāta clades inglueret & cognosceret. Fingit solēnia: icipit ostēdere quomodo nō secūdū leges factus erat cōsul. Solēnia. i. comitia solēniter indita. Suffragia: uidelicet eqtū & senatorū. Decātatq; tri/ bus. i. p̄conē iubet citari tribus: nā p̄cones quodāmodo decantare uidēt: cū noīatim tribus citabant. Va na urna: qā populus infrequēs erat: qā in urna cōtinebātur sortes. xxxv. tribuū: & p̄missis in urnā sortibus deinde singulæ excipiebant: & cuius prima fors educeretur: illa primum citabatur cælum seruare: idest aues & signa cæli. i. non licet auspiciū capere: quia mos erat romanorū: ut nec publice: nec priuate quid fa/ cerent nisi prius captis auspiciis. Ergo nō licet. i. cape auspiciū: quia nō erāt augures qui auspicia caperēt.

nerūt: qbus expeditis: deinde rediit massiliā: q̄ iam deuicta erat: ut supra dictū ē. Nam fatebat se nō pos se uiribus Cæsaris resistere. hanc tamē in deditionē accepit: deinde imposito duarū legionū p̄sidio: reli/ quas copias i italiā misit Ipse uero cū ibi esset audi/ ta lege lata de dictatura a. M. Lepido pretore factū se eē dictatorē reliquas copias i italiā misit: ipse uero romā p̄ficiscit: & ipso dictatore habēte comitia crea ti sunt cōsules: primus ipse dictator: deinde Sulpitius collega illius: & hoc est q̄ poeta breuiter tāgit. Tu tus sine mili. qā iā nullus erat i italia exercitus: quē metueret: imo oīa iperio Cæs. i italia parebāt. Iam doct. sit. i. togatis: nā ex quo pō. discesserat: oīa Cæs. occupauerat: iō q̄si oblita erat libertatis. Dictator: Cæ. q̄ ate a. M. Lepido lege lata dictator factus erat. Sūmū. h. i. cōsulatū: qā ex dictatore cōsul factus est Cæs. dictator aut erat magfatus exordinarius & se mestris. Apianus at dicit q̄ Cæs. seditiōe apd placetiā sedata romā reuersus ē: trepidate adhuc populo: ne q̄ senatu aut cōsule illū eligēte: se ipsū dictatorē no/ miauit: ueq; siue ut iuidiā dilueret: siue p magfatu minime idigeret: per. xi. solū dies illi p̄fuit: se cōsulē

LIBER

Augure furdo: quia et si augur aliquis esset dissimulabat se audire tonitruum aduersa significante: & quis aduersa aues essent: iurabat tamen bonas aues apparuisse: quod consul Caesar admitteret. Latæ: foelices. Bubone sinistro: mala significante siue uolatu: siue cantu augurium dabat. Inde pit. p. & ex eo tpe pice cepit consulatus.

Inde: ex eo quod contra leges occupasset magistratum Caesar. Iuris inops: prate: cum Caesar omnia foret. Noie tps: quia tps denominabat a consulibus: ut dignosci possent tpa. Noia: uidelicet in fastis scripti consules: quum solum tpa denotet. Mestruus com. i. q. uno mense tantum duraret: quia extremo anni mense creabat. Nec non illa, dicit populum

lū fecisse latiali ioui sacra: tā & si nō mereret: reddit cām qā pmiserat: ut latium subigeret a Caesare: hanc sacrificia latialia dicebant: ex eo quod ex omni latio ad hanc sacra conueniebāt. Nec n. similiter. Solēnia fa. uidelicet latinas. Numē niliacæ albæ. s. latialis iouis: iō latialis iuppiter dī q. præsēt albæ. nā albā primus cōdidit Ascanius Aeneæ & Lauinæ filius: ubi latialis iouis i medio tēplū cōdidit: ubi latine solēnia sacra ioui iſtituta sūt. Latia feria: ut refert Var. a latinis populis dicta: quibus ex albā mōte ex sacris carmē petere fuit ius cū romanis. Sub acto la. nec hanc sacrificia fiebāt ioui ut defenderet latium. Flāmisera no. quia nocte sacra fiebāt: iō faces gerebāt. Inde rap. cur. hanc ubi fecit Cæsisse brūdusū nauigauit: quo classem suā conuenire iusserat. Rupit cur. semp Cæ. celeritate tribuit. Lōgissimas. n. uias: ut refert Suet. in credibili celeritate cōfecit. expeditus meritoria rheda cētena passuum milia i singulos dies: si flumina morarentur nādo traiciens: uel innixus inflatis utribus: ut saepe nūcios de se pūenerit. Piger ap. quia piger iō societate ociosus: quia sine labore spōte sua segetē producit. Inerti her. q. sine agricolarū labore nascit. Oci or celi. i. uelocior fulmine. Fata: q. peperit. Claufas: tā itensū frigus fuerat: ut omnia glacie obruta essent: adeo ut nauigare nō possent. Minoia te. nā a cretensibus habitatum fuit brūdusū: & Minos rex crete fuit. Vndas: quia in littore maris conditū ē brūdusū.

Clausas um. brūdusū: quia i angustū orbē ibi mare uoluit. Clausas: cōgelatas si de mari referēdū ē ad uētos: quia nauigatio maris clausa dī cū uēti aduersi nauē ipeellūt. Turpe ui. du. Cæ. cōpositis in urbe rebus: quū sibi mēstratus oēs uēdicasset brūdusū iter itēdit brūæ tpe: & ibi milites suos iuenit: q. deteriti erāt a nauigatione pp. tēpestatē. Nūc. psequit Luc. dī cēs Caesare nō potuisse hanc morā pati: dū mare q. fceret: i. g. milites suos adhortatus ē: ut se ferro cōmitteret. Turpe ignominiosū quodamō. Rapiēdi: festinādī. Vel nō fce. donec mare trāquillū efficeret: ut ēt i foelices p id tuto nauigare possēt. Robore. i. audacia: & fortitudine ai. Fortius hy. hanc oīo hēt suasionē: ergo i deliberatiuo gñe cōstitutā itelligimus: suadet. n. militibz ut nauigare uelēt nec pturbationē maris timeēt. Suasio at ab hōesto: ab utili: a facili: a iucūdo: a necessario sumit. Arguit primū a ptibz prudētia: q. i tres diuidit: i. memoriā puidētia: itelligētia. Arguit ab itelligētia. Ostēdit se. n. pitū eē maris & uētoz: quia uidelicet sit tutius nauigare flāte aqlōe tpe hyēis q. uernis uētis: quia aqlō p durare solet: uerni uero pmutari. Fortius hy. hiēalibus nos idigēus uētis p se uerātibz sed hiberni uēti magis durāt q. uerni: ergo spāda ē bōa nobis nauigatio: nā ut cōmētariis legi cæ. ii. iāuarii die brūdusū nauigauit. Incubere: i. sistere certos. Nec ma. an. p. terea nō regrius uarietate uētorū: sicut faciūt q. mas circuūt: sed ex directo nauigātes solo aqlōe i grāciā pferri possumus. Anfractus: circuitus. Hic uti. tātū abest ut deos orē: ut hic aqlō diutius duret. Curuet: adeo ipetuoſe pſet: ut malū nauis i clinet. Carchesia: uidelicet sūmitates. carchesia ē ea q. uulgo caueā appellāt: q. i sūmo mali posita ē. Ferēs: uehemēter spirās. Ne pō. rddit rōnē cur oportet aqlōnē uehemētius spirār: quia rates erāt p littora pheacū: ubi classis pōpeiana cōstitat: nihilōminus metuebat ne uētus dīficeret: quū naues i medio mari cōtinerēt: ne factas sibi dare nauigādī: i hoc mari naufragiū passus ē ulixes: quū i grāciā pſcisceret. Lāguida de. uēto.

Rēis: ne ipi rēis uiliores naues nras circūuēiāt. Rūpите q. ergo dū uobis fauēt uēti: soluite naues & nauigaf icipite. lādudū. n. nūqd lētitis nebulosū hoc tps: & uētolū uobz ppiitū eē. Sæuas: q. ob uis sæuæ uidēt.

Nec cælū seruare licet tonat augure furdo:
Et latæ mirantur aues bubone sinistro.

Inde perit primū quodā uenerāda potestas

Iuris: inops tantū careat ne nomine tempus

Mestruus in fastos distiguit sacula consul

Necnō iliacæ numen quod præsides albæ.

Aut meritum latio solemnina sacra subacto

Vix in flāmisera cōfectas nocte latinas.

Inde rapit cursus: & q. piger appulus arua

Deseruit rastris: & inerti tradidit herbæ

Oci or & celi flāmis & tigride foeta

Trāscurrit: curuiq. tenet minoia tecta

Inuenit: & pavidas hyberno sydere classes:

Turpe duci uisum est rapiēdi tēpora belli

Brundusii clausas uētis brumalibus undas

Insignes hāsisse moras: portuq. teneri

Dū pateat tutum: uel nō foelicibus æquor

Expertes animos pelagi: sic robore complet

Fortius hyberni flatus: cælumq. fretumq.

Cum cepere tenēt: quā quos icūbere certos

Perfida nubiferi uetat incōstātia ueris:

Nec maris āfractus: lustrādaq. littora nobis

Sed recti fluctus: soloq. aquilone secandi

Hic utinā sūmi curuet carchesia mali:

Incūbatq. furēs: & grāia ad mœnia perflet

Ne pompeiani phæacum e littore toto

Lāguida iactatis cōprendat carbasia remis

Rūpите quæ retinēt foelices uincula proras

lāmduū nubes: & sæuas perdimus undas:

Sydera
scribit ten
per prima
umbra su
sublata uer
le. pe. exp

Sydera p
Exierant
Cum par

Laxauer

Obliqua

Suppara

Vt prim

Incipit

In media

Nō uale

Aequor

Pigrius

Sic stat

Cum gl

Immel

Depra

Aequor

Orbita n

Sæua qe

Stagna i

Aequor

Oblicus

Non ho

Calibus

Illinc in

Aequor

Obfessi

Sunt in

Ventor

fos mag

grantis

lumtate

mœstum

tum qua

dines qu

Horroi

quillū: ut

ciē prabe

nauigaba

mis a ton

dio mar

se existin

prehend

Nimia

LIBER .V.

Sydera prima poli: hac persuasione animos militum cæsar erexit: ut se intrepidus mari committerent: describit tempus nauigationis: dicit enim principium noctis fuisse. Prima sydera poli: occidente sole statim uel per prima stella apparuit. Suas umbras: id est noctem: iam luna exorta erat: sicut lux propria solis dicitur: ita umbræ sunt lunæ. Totosque rudentes: quia cum carbasa intendere uolunt rudentes intendunt: ut antenna sublata uenti uela impellere possint. Rudentes: funes quibus intenditur uelum. Et fluxo: enim castra obli-

Sydera prima poli phœbo labente sub undas
Exierant: & luna suas iam fecerat umbras:
Cum pariter soluere rates: totosque rudentes
Laxauere sinus: & flexo nauita cornu
Obliquat leuo pede carbasa: summaque pādēs
Suppara uelorum perituras colligit auras.
Ut primum leuior propellere lintea uentus
Incipit: exiguumque tument: mox reddita malo
In mediam cecidere ratem: terraque relicta:
Nō ualet ipsa sequi puppes quæ uexerat aura
Aequora lenta iacent alto torpore ligata:
Pigrius immotis hælere paludibus undæ.
Sic stat iers scythicas astrigēs bosphoro ūdas
Cum glacie retinente fretum nō ipulit hister
Imnēsumque gelu tegitur mare: cōprimūt ūda
Depræhendit quascumque rates nec puia uelis
Aequora frāgit eques: fluctuque latēte sonantē
Orbita migrantis scindit meotida beffi
Sæua qes pelagi: mœstoque ignaua pfundo
Stagna iacentis aquæ: ueluti deserta rigente
Aequora natura cesant: pontusque uetultas
Oblitus seruare uices non commeat æstu.
Non horrore tremunt: nō solis imagine uibrat
Cassibus innumeris fixæ patuere carinæ.
Illinc infestæ classes: & inertia tonsis
Aequora moturæ: grauis hinc langore pfundi
Obsessis uentura fames: noua uota timori
Sunt inuenta nouo: fluctus nimiasque precari
Ventorum uires: dum se torpentibus unda

fos magna ex parte montē Aemū diuidentē mediā. Thraciā icoler: & latrōes uocari: ppter latrocinandū. Migrantis: huc & illuc & ultro citroque transeunt. Latente: sub glacie. Sæua quies: scilicet erat respexit ad uoluntatem Cæsaris. nam quam tranquillitatem cæteri optant: hanc Cæsar abominabatur. Mœsto pro: quo mœstum reddebat Cæsar. Iacentis: immotæ aquæ. Veluti deserte. n.e. natura: mare inquit prestabat immotum quasi ipsius maris natura mutata esset nā mare continue fluxū pariter atque refluxū patit. Vi es: uicissitudines quas ab initio habuit & fluxus & refluxus. Commeat: ultro citroque quia nūc feruet æstus: nūc deficit. Horrore: fluentorū. Solis imaginē: id est luna unde etiā solis soror dicit. Cassibus innumeris: nam ita erat tranquillū: ut nec uētis ullis: nec syderibus: aut uarietate: unda in ullā partem moueretur: & stagni potius quā maris specie præberet. Fixæ: stabiles. Classes: scilicet pom. quæ littora & portus obsidebant. Inertia tonsis: quia uelis nauigabant cæsariani: naues mouere non poterant: at uero Pompeiani remis naues impellebant. Tonsis: remis a tondendis undis. Grauis: intollerabilis. Langore: immobilitate maris. Noua uota timori: qui in medio maris sunt tranquillitatem exoptant: hi uero tempestatem: quia si uentus uehementior fuisset: ita se posse existimabant periculum euadere: ergo noua uota nouus etiam timor: ne propter tranquillitatem maris deprehenderentur ab hostibus. Ventorum uires: ut uētus incumberet: uehementior qui solet a nautis timeri. Nimias: uehementes nil recusabant: non tempestatem: non uentos uehementes: dummodo possent exire.

oēs fecer pedē. i. una oēs itenderūt funē. Leuo pede quo itenso statim apta sūt uela. pes at funis ē quo uelū tendit. Catullus Siue utrūque iuppiter simul secundus icidisset in pedē. Cornu: scilicet antēnarū: quā tāq cornu sunt in summo malo. Suparus: est linteū fœm morale: ē etiā uestimētū puellare quod sub uicula dicitur hic alibi accipitur pro summa uelarū parte: quæ rugosa est. Sūma: sūmas partes significat secundos habuisse uentos. Ut primum: statim iquit uenti cessauere & destituta sunt in medio mari naues. Exiguū: pro exigue: unum sequitur ex reliquo: nam quia leuior spiritus uentus: ideo parum tumescebāt uela. Terra relicta: quia iam a littore in mare medium deduxerant naues. Ligata: compressa. Alto torpore: quia nil mouebant. Sic statim similitudinē ostēdit quō mare immotū bile cōstitit: dicit. n. nō aliter mare stabat immotū quā scythia palus Meotis cū glacie astricta fuerit: nā gelu acri adeo premis Meotus: ut iter transmeantibus facile pbeatur: eodē modo de mari dicit duæ similitudines sūt prior de Bosphoro: secūda de meoti: bīa autē sūt bosfora: unū quod cimericū appellat quā cimbricū ut refert Strabo græcorū lingua Cimmerii Cimbri nominat: hi ad paludē usque meoti militiā agitarūt: alterū uero thraciū Bosforū ē appellatū secundum fabulas. Iuppiter in forma bouis Europā ea transtulisse dicit. Vnde bosforus a boue bos: & ὀρεω: fero: uela iteponatrasfero circa autem margines Meotides diuersi populi habitant qui sæpe gelu stringente paludem: non aliter quā per continentem terrā conuenire solēt. Ister: danubius: significat frigoris uehementiā: quæ tanta est ut danubiū celeriter currentē plerūque in glaciem. Fers enī (ut libro. iii. refert Strabo) ister ab occasu in ortū & in eu xinū potū a sinistra reliqns Germaniā oēm: incipientē arheni: geticūque totū: & quod est Tyrēgetarū & Bastarnorū atque Sauromatarū usque ad flu. Tanai: lacūque Meotidē a dextra uero Thraciā oēm & illyricū flūque ultimā græciā. Gelu: quoniam ēt maris unda gelat: quod ē mirādū. Frangit eques. s. ungula cornipedū. Meotida beffi: Nā circa margines Meotis habitat diuersi populi iter quos & beffi. Strabo libro septimo refert: Bessos

PHARSALIAE

Excitiat: id est eripiat. Et sit mare: id est sit natura maris: quod semper agitur & fluctuat. Spes omnis: quod alii metuunt: illi sperabant. Naufragii: id est tempestatis. Caelo languente quia uetus nullus erat. Nocte fugata: id est nocte praeterita. Iubar: splendor solis. Laesum: id est obscuratum: quia non serenus exortus est dies. Ceraunia: promontorium Epiri in angustiis adriatici sinus: nam ibi incipit Epirus unde dictum est acroceraunon quod frequentibus infestetur fulminibus: nam ακροος montem significat: & κεραυνος fulmen.

Ceraunia: id est mouit fulmina quibus apta sunt acrocetaunia, hoc non placet quia hyemis tempus erat: quo

fulmina non cadunt. Sed mouit ceraunia id est admo-
uit ceraunia ad conspectum nautarum: orto, n. sole ui-
derunt eos motes: uel mouit quia tremente pelago: cerau-
nia uidebatur moueri. Inde rapi: sub hac mutatione caeli
& aeris. Rapi: a uentis. Curua: insinuata. s. uentis.

Aequora classem: potest esse hypallage, i. classis coepit
sequi aequora. Secundo: bis intelligitur & secundo
uento: & secundo fluctu: quia a puppe uentus flabat. La-
psa, i. celeriter currens. Confixit uncis: id est ancoris.

Harēas palestinas: in epiro iuxta oricon locus est pale-
ste appellatus: in quem nunc descendit e nauibus caesar:
quod etiam in commentariis legitur emendatis. Postridie
inquit terram attigit graecorum saxa inter: & alia loca
periculosa: quietam noctem stationem & portum omnes times:
quos teneri ab aduersariis arbitrabatur ad eum locum
qui palestina appellatur: oibus nauibus ad unum icolumibus
milites exposuit: quis in deprauatis pharsalia legatur.
a palestine igitur sit palestius. Sic Ouidius de fastis palesti-
nas deas appellat. Est etiam palestina regio coterminia
syriae. Genesius, flu. est Epiri. Apfus: fl. alter Epiri:
qui medius erat inter castra caesaris & pompeii. Apso
gestare ca. & cum per se uterque amnis non sufficeret susti-
nere naues humilitate aquarum uterque adiutus est:
ille palude uicina. Hic uero niuibibus: qui de montibus p-
piquis soluebatur. Fallēs leni unda: quia uix cursus
deprehenditur. Vnde sequitur ex reliquo quia leni un-
da infuit: id est fallens. Praecipitāt: uelociter faciūt. Littorē
s. palestinum maris. Nouit: quia paruum terrae spacium
habetur. Hoc: fortuna uoluit ut hi duo duces nobilif-
simi quorum fama totum orbem impleuerat castra directa
periret. Miserique fuit: quia propius erant miseri homines spa-
rium illos posse ciuiliis belli nefas cognosceret & cognitum
relinquere: sed spes haec irrita fuit: quia in proposito persisteret.

Admotū dā. quia quanto propius erant tanto clarius ciliis
belli nefas cognoscebatur quando inquit remotiores erant: si in proposito belli ciuiliis gerendi persistere ueniam me reba-
tur quia nefas non cognosceretur: at uero cum nunc ira propius essent ut alter alteri inspiceret: uitpatione non carebant. Di-
reptos: diuisos. Parua statione: paruo intersticio & spacio. Multosque per annos: postquam in matrimonium filiam
suam Iuliam Caesar dederat Pompeio: nunquam tam prope te uidit. quia hoc loco Pompeii: nisi in aegypto cum ca-
put tuum Caesar oblatum est a rege Ptolemaeo: tunc propinquius te uidit sed mortuum. Pignora: uincula affini-
tatis. Sobolem: Iuliam. Sanguinis infauti: quia in ipso flore iuuentutis mortua est: nam cum grauida es-
set & uestes Pompeii conspexisset cruentas quas ille sanguine deturpauerat: existimauit Pompeium uulnera-
tum fuisse: unde peperit abortiuum: & cum filio continuo mortua est. Mortemque nepotis: quia paulopost
filius ex ea natus secutus est matrem. Propius: praeterquam hoc loco. Niliaca arā: ubi sepultus est pompeius. Ca-
attonitum: caesar cum prope castra constitissent in conspectu hostium properabat ipse in aciem ducere mili-
tes: sed causa morae fuit: quod partem sui exercitus reliquerat Brundisii neque enim naues exercitum omnem
transire poterant. Ca. enim cum exposuisset in terram milites eadem nocte naues brundisium remisit: qu-
bus reliquae legiones & equitatus cum M. antonio transportari possent: & huic officio praepositus est Iulius
Callenus legatus: sed diutius moratus est Anto. qui caesar cupiebat: quod spem omnem in celeritate res conficiendi ponere
solebat. Verum ut libro. ii. refert Appianus: cum Ca. & Pom. iuxta Dirrachium castra posuissent: pom. tyrones ad bel-
lum instruere: suos a Brundisio uenturos expectans caesar magna celeritate ad eos mittit: cursumque accelerare iu-
bet: non accedentibus illis ipse inscio exercitu ad nauigium statuit. utpote quod neminem facilius eos adducere speraret: e coe-
naculo discedens corporis fatigatione praeterita amicos epulari suaderet: deinde priuato habitu curru deferret: mox nauem
ingressus Ca. nuntium se esse simulat: caetera per seruos facienda edisserit: eo modo latens nocte potissimum instaret: cum a
uentis agitare mare: seruos gubernatorem adhortari monet: propere cursum arripiunt: quasi hostes finitimos lateat
cupet: gubernator elatis remis per uim fluium celer exuperat: cum autem ad hostia & maris aditum peruentum

Excitiat stagnis: & sit mare nubiila nusquam
Vndarumque minae: caelo languente fretoque
Naufragii spes omnis abiit: sed nocte fugata
Laesum nube diem iubar extulit: imaque sensim
Concussit pelagi: mouitque ceraunia nautis
Inde rapi coepere rates: atque aequore classem
Curua sequi. quae iam uento fluctuque secundo
Lapsa palestinas uncis confixit harenas.
Prima duces iunctis uidit consistere castris
Tellus: quam uolucer genesius: quam mollior ap-
Circueunt ripis apso: gestare carinas
Causa palus: leni quam fallens egerit unda:
At genesium nunc sole niues: nunc ibre solutae
Precipitant: neuter longo se gurgite lassat.
Sed minimum terrae uicino littore nouit.
Haec fortuna loco tantae duo nomina famae
Composuit: miserique fuit spes irrita mundi
Posse duces parua campi statione direptos
Admotum danare nefas: nam cernere uultus
Et uoces audire datur: multosque per annos
Dilectus tibi magne focer post pignora tanta
Sanguinis infauti sobolem: mortemque nepotis
Te nisi niliaca propius non uidit harena.
Caesaris attonitam: miscenda ad praelia mentem

esset: mare ipsum fumis concitatum fluctibus: magno impetu ac turbine cursum intercipit: gubernator ueluti instantibus hostibus per uim conabatur euadere: uegetum cum nihil proficeret fatigatus ac desperatus tandem clauum e manibus abiecit. Tum Cæsar sublato uelamine ad gubernatorem cōuersus: & intonas alacri animo & forti aduersum fluctus esto inquit. Cæsarem quippe & fortunā eius tecum uehis: hac uoce stupefacti remiges gubernatorque magna ui nauem educere contendunt: ita ut fluminis hostia denuo euaderet: uento deinde & fluctibus eam extollentibus ad littus tandem uicta compellitur. Instante die cum lux cuncta apertiora redderet: trepidare cæpere: ueluti manifesti futuri hostibus.

**Ferre moras scelerum partes iussere relictæ,
Ductor erat cunctis audax antonius armis
Iam tum ciuili meditatus leucada bello
Illum sæpe minis cæsar precibusque morantē
Euocat o mundi tantorum causa malorum
Quid superos & fata tenes? sūt cætera cursu
Acta meo: summam rapti per prospera belli
Te poscit fortuna manum: nō rupta uadolis
Syrtybus incerto libye nos diuidit æstu:
Nunquid in expto tua credimus arma pfūdo?
Inque nouos traheris casus? ignaue uenere
Te cæsar non ire iubet prior ipse per hostes:
Percussi medias alieni iuris harenas.
Tu mea castra times: pereuntia tempora fati
Conqueror: in uentos impēdo uota fretumque
Ne retine dubium cupientes ire per æquor
Si bene nota mihi ē ad cæsaris arma iuuētus
Naufragio uenisse uolet: iam uoce doloris
Utendum est non ex æquo diuisimus orbem**

est epiro: ubi ciuilia bella gessit. Antōius & cleopatra aduersus octauium. Euocat: e Brundisio. Minis scripserat litteras asperiores ad Antonium cæsarque seruis cum reliquo exercitu i epyrum ueniret. Omūdi: hæc uerba sunt quibus dicit Lucanus illum per litteras uocasse. Causa laborum: quia si uenisses iam omnes labores extincti essent. Tenes: moraris. Superos: nobis fauere uolentes. Acta: expedita. Cursu: celeritate.

Rapti belli: raptim gesti & accelerati. Prospera: per fauorem & felicitatem. Non rupta: hæc oratio siue epistola cæsaris quam habuit ad antonium habet suasionem cum indignatione: ostendit enim illa oia facilia eē: dūmodo uelit ad se traiecere alteram partem exercitus: primum fortunam secum esse dicit: quæ semper sua uota seq̃ conſueuerat: quod in superioribus ostendit: cū dixit. Sunt cætera cursu acta meo. nunc uero arguit a facilitate navigationis: dicit enim breue admodū spaciū est inter te & nos: nā: ut refert Strabo libro. v. Brūdisio intrans mariam ripam nauigatio ē: una quidē ad ceraunia: littusque deinceps reliquū & Epiri & græciæ: altera in Epidanū: q̃ prima longior: nam mille & dccc. stadia sunt. Non rupta uadolis: non sunt inquit tibi nauiganda: syrtis: per quas naues plærunque periclitantur. Lybie: nominatiuus est græcus. Non rupta: interrupta.

Vadolis syrtibus: syrtis a σῦρς traho. dictæ sunt: quia modo trahūt modo emittunt undam. Incerto æstu: quia unda aliquando profunda est: aliquando sicca. Nunquid: a prudentia nunc arguit: quia dicit se peritū esse huiusmodi nauigationis: quam paulo ante expertus fuerat: an dicere potes me non ad hanc nauigationē te hortari O Marce Antoni: quia periculum maris ignorem? nunquid non experti sumus huius maris pericula? Credimus: committimus. Tua arma: exercitum & milites quibus præes. Nouos: inuisitados: quibus unquā antea uisitati fuerimus. Non ire iubet: idest præire: hoc est iubet sequi & non incipere. Venire: idest sequi nauigationem meam. Iuris: Pompeiani: nam in potestate Pompeii tota regio maritima erat. Tu mea castra: ego prior nauigauit: & non audes in mea castra uenire. Tempora fati: scilicet secundi nobis. In uentos: idest uota mea inaniter fundo: nam id spargi dicitur in uentos: & in aquas quod frustra dicitur. Catullus Sed mulier cupida quod dicit amanti: in uento & rapido scribere oportet aqua. Ne retine: a possibili: quia posset dicere Anto. non possum uenire: quia milites resistunt: immo: parati sunt uenire: etiam si uolueris: non enim ipsi ad nos te uenire phibent: sed tu eos. Si bene mihi nota: si bene tuorum militū igenia noui etiā cū piculo ad me uenire non dubitarent. Naufragio: subaudi cū. Iā uoce doloris: concludit p̃ indignationē. uidelicet si cū iniuria cōtu melia iuncta esse ostendit: per quē locū insubiam & arrogantia iducit. supbus ostendit: q̃ uelit Ausonia cū imperio tenere solus ipse Anto. cū Cæ. tantummodo tener Epirum cū uniuerso senatu. Utendū uoce doloris: non possum sine dolore esse q̃ tu tibi uendicaueris Italia: & ego cū uniuerso senatu Epirū teneā.

Tum cæsar fortunam accusans q̃ felicitati eius inuidisset: nautas retrouerti iubet nauis itaque aspirante uento facile cōpulsā fluuiō reddidit. cæsarem igitur nōnulli obaudaciam admirabantur: quidam querelis proſecuti sūt: q̃ facius militari potius q̃ impatoria laude dignum esset aggressus. Is uero cum ulterius lateſ nō posset: posthumium eius loco ad nauigandū iubet: gabi nioque ut exercitum nauibus adducat imperare: sin id abnuat hæc ipsa Antonio p̃cipere: post Antonium uero Caleno: sin id omnes negent epistola alia ad exercitū scripta erat uelle se eos supra naues positos posthumio obſeq̃ & in locum in quem uentus duceret uela tradere nihil nauibus parcetes: nō enim nauibus sed uiris cæsari opus esse: i hunc modum cæsar pro ratione fortuna uti deliberauerat: quæ omnia pompeius iter ciperet festinans in pugnam paratam ducebat aciem.

Iussere: coegerunt quia properabat ipse bellum ciuile statim peragere. Scelerum: Mordet semper Cæsar. Luca. Relictæ: Brundisii cum Antonio. Attonitā furentem & in insaniam propemodo conuersam.

Miscenda: idest commitenda quia properabat ipse bellum ciuile conficere quasi attonitus. Iam tum ciuili: ex eo tempore inquit exercere coepit Antonius bellum ciuile: quod postea gessit ad Leucadam p̃mōtorium cum Octauio. Meditatus: quasi preludia quædam nunc faceret bello ciuili. Leucas: promontoriū

PHARSALIAE

Totus senatus: id est senatores: qui cum cæsare erant: uel potes intelligere de senatoribus qui cū Pompeio erant: quod magis placet. Bis terq; uocatus Anto. uenire tardabat: cæsar ueritus ne interciperetur a pōpeianis nauibus: non potuit diutius hāc morā pati: sed se paruo nauigio cuiusdam pauperis amiclā cōmisit: sed parū admodū ab fuit: qn naufragio periret: fortūa tamē q̄ semp ei fauef cōsueuit: illū a piculo liberauit. Terq; quaterq; .i. sapius. Virg. Oterq; quaterq; beati. Dū se deesse deis. i. numīa parata esse: ut uotis suis respōderēt: & se nō respōderēt diis. Spōte: respicit ad illud. Quod iussi timuere quādo Anto. Cæ. iussu uenire nolebat sponte ipse ad Antoniū uenire uoluit. Exptus temeraria: cū a Brūdusio nauigauit q̄ temeraria nauigatio feliciter cessit: nihil enim est quod magis homines temerarios: faciat: & incautos: q̄ secunda fortūa. Cessisse successisse pro uoto. Fluctusque uerendos: & tempestatem mīaris quā uix magnæ naues uincere possent: tamē spabat exigua cymba se posse superaf. Classibus: nauigiis maioribus: ne dum parua cymba. Soluerat armorum: describit quo tempore cæsar ad casam amyclæ nautæ admodum pauperis uēit sub habitu gregarii militis: ne dignosceretur: cum iam exercitus omnis quiesceret. Nox. lan. cu. quia cura cū diu aiūm agitauerit: priō qdē somnū expellit: sed cū diu fatigauerit aiūm resoluitur i somnū. Languida: q̄ lāguidos facit hoīes. Parua ges miseris: q̄a nunq̄ q̄ scebat nisi parū illud spacium qd somno cōcedebat. In quorū pe. q̄a pauperes solēt eē magis uacui curis: ideo ēt securius dormiūt. Minor: hūilior cōditio q̄ enī i sublimiori fortūa cōstituti sunt: magna mole curarum & solitudie dormire nō possunt. Iā castra filebant. i. somno occupata erāt. a precedēti qd segtur

Tertia horai. priā uigilia q̄a unaquaq; uigilia ternas horas habebat. nam in quattuor partes nox diuidebat apud antiquos: & unaquaq; pars uigilia dicebatur. Commouerat: excitauerat. Audēda: audet cæsar quæ uix famuli eius auderēt. si ire solus. Relictis cunctis: quia solam fortunā sibi comitē requirit

Postq̄ tentoria: postquam egressus est e castris secū indignabatur q̄ uigiles fefellisset: cogitabat ita etiam decipi posse ab hostibus: tamen placuit hoc: ut occultus perficere posset quod animo cogitabat. Vigilū. ceden. membra: id est uicta somno membra uigilum q̄ ad custodiā positi erāt. Curua littora: littoris epitheton est. Hærentē: quia religata erat fune. Fulcra non ullo robore: quia nō metuebat fures. Robor. i. parietum. Canna palustri: non tigillis tecta erat sed manipulis cannæ palustris. Et latus: latus casæ circundatum erat fragmento cuiusdam inuersæ nauis.

Nec cæsar: tugurium amyclæ describit: quem cæsar petierat ut traieceret fretum nauicula quod uix magna nauigia transicere auderent: sed hoc faciebat quod fortunæ suæ nimium confideret: cum ergo ad hanc casam cæsar uenisset. & crebro hostium pulsa

re cœpisset: totā ferme domum commouit: neque. n. altius fundata erat: commotus tandem uoce atque tumultu amyclas surrexit e stratis. Limina: pars pro toto id est fores huius casæ. Quassantia tectum dum fores cōcuteret tectum omne nutabat: cum fundamenta non essent altius infixā. Molli alga: pro plumis uetebatur alga: est herba quæ in fundo maris nascitur: & interponitur uasis uitreis ne collisa frangantur. Quisnam mea naufragus: existimabat enim quendam naufragum ad sua tecta uenisse: ut tantisper reciperetur donec auxilium haberet. Aut quem: an quis adeo aduersa fortuna frangitur: ut cogatur ad auxilium nostrum uenire? illius quidem fortuna ualde aduersa est qui sperare possit a nobis auxilium. Sic fatus: hæc ubi dixit excitauit ignes cinere sopitos ut lumen accenderet. Aggere: id est cumulo cineris super imposito ad seruandas prunas. Sublato fune: funem enim subiecerat igni: & una cum prunis cinere textit: nunc cum ignem accendere uellet: detexit funem. quem subiecerat igni & spiritum incitare cœpit. Commotos spiritu oris incitatos. Scit non esse causam: quia probe nouerat non diripi casam ab his qui bella ciuilia gerunt: unde casæ dictæ sunt a cadendo: quia paruo impetu euertuntur: uel a cauatiōe: secundum Pompeium.

Epirum cæsarq; tenet: totusque senatus:

Ausoniam tu solus habes: bis terq; quaterque

Vocibus excitum postquam cessare uidebat

Dum se deesse deis: ac non sibi numina credit

Sponte per incautas audet tentare latebras:

Quod iussi timuere fretū: temeraria prono

Expertus cessisse deo: fluctusq; uerendos

Classibus exigua sperat superare carina.

Soluerat armorum fessas nox languida curas

Parua quies miseris: in quorū pectora somno

Dat uires fortuna minor: iam castra filebant:

Tertia iam uigiles commouerat hora secūdos

Cæsar sollicito peruasta silentia gressu:

Vix famulis audenda parat: cūctisq; relictis

Sola placet fortuna comes: tentoria postquā

Egressus uigilum somno cedentia membra

Transiuit: quæstus tacite quod fallere posset

Littora curua legit: primusq; inuenit in undis

Rupibus exesis hærentem fune carinam

Rectorem dominumq; ratis secunda tenebat.

Haud pcul inde domus: non ullo robof fulca

Sed sterili iunco: cānaque intexta palustri

Et latus inuersa nundum munita phasello

Hæc cæsar bis terq; manu quassantia tectum

Limina cōmouit: molli cum surgit amiclās

Quē dabit alga toro q̄nā mea naufragus iqt

Tecta petit: aut quem nostræ fortuna coegit

Auxilium sperare casæ: sic fatus ab alto

Aggere iam trepidæ sublato fune fauillæ

Scintillam tenuem commotos pauit in ignes.

Securus belli prædam ciuilibus armis

Quita:
abundant
li habitati
nita non t
cultus est
aur Amyc

Scit non
Pauperis
Intellect

Aur potu
Cæsare

Dux ait

Spelque

Me uehi

Debebis

Nec cel

Angust

Sic fatu

Indocil

Multa

Nam l

Conco

Altera

Orbe q

Spectar

Lunaqu

Aut orb

Nec du

Vento

Ora tu

Sed mi

Nec pl

Aut sic

Ardea

Quo

Iastab

Sed si

ar: q̄ si fi

cida: sup

mih: su

delphi. q

stas surd

ram sen

rau: ide

studio

nā grad

xit: ut

rus sic:

uel i ita

LIBER .V.

O uita: tuta: hic Lucanus in exclamationem quandam prorumpit: plenam admirationis: q̄ hi qui opibus abundant in magna rerum omnium facultate semper trepidi sunt: at uero pauperes tuti sunt: & licet humi- li habitatione tecti: nihil omnino reformidant. quod nam oppidum tam ualidum fuit: quæ mœnia tam mu- nita non timuissent: si ea manu Cæsaris pulsata fuissent: tamen nihil tale accidit amyce: neque timore ullo p- culsus est. Tumultu: nulla animi perturbatione commoueri. Tunc poste recluso: Cæsar his uerbis hortat- ur Amyclam: ne laborem ullum aut discrimē metuat si enim ei obsequi uoluerit remuneraturum promit- tit: adeo ut nunq̄ postea pauper uicturus sit. Reclu- so: apertis foribus. Modestis: moderatis: scio eā esse conditionem tuam: ut nihil: nisi modestum sperare audeas: at uero si mihi obsequi uolueris: multo tibi maiora polliceor: quam sperare audeas. Laxa: auge.

Scit non esse casam. o uita: tuta facultas
Pauperis angustiq̄ lares. omunera nondum
Intellecta deum: quibus hæc cōtigere tēplis:
Aut potuit muris nullo trepidata tumultu:
Cæsarea pulsante manu: tunc poste recluso
Dux ait expecta uotis maiora modestis
Spesque tuas laxa iuuenis: si iussa secutus
Me uehis hesperiam: non ultra cūcta carinæ
Debebis: manibusue inopē duxisse senectā:
Nec cessa præbere deo tua uota uolenti:
Angustos subitis opibus impelere penates.
Sic satur: quanquam plæbeio tectus amictu
Indocilis priuata loquitur: tum pauper amyclas
Multa quidē prohibēt nocturno credere pōto
Nam sol non rutilas deduxit i æquora nubes:
Concordesq̄ tulit radios noton altera phœbi
Altera pars boream diducta luce uocabat
Orbe quoq̄ exhaustus mediocrisq̄ recess-
Spectantesq̄ oculos infirmo lumie passus. sit
Lunaque non gracili surrexit lucida cornu:
Aut orbis medii pueros exesa recessus:
Nec duxit recto tenuata cacumina cornu:
Ventorumq̄ nota rubuit: tum larida pallens
Ora tulit: uultu sub nubem tristis ituro.
Sed mihi nec motus nemorū: nec littoris ictus
Nec placet incertus q̄ puocat æquora delphi
Aut siccū q̄ mergus amat: q̄ causa uolare est
Ardea sublimis pennæ confusa natanti.
Quodq̄ caput spargēs. ūdis uelut occupat i
Instabili gressu metit littora cornix: mō bre
Sed si magnarum poscunt discrimina rerum:

at: q̄ si significare uidet se uacuatā eē pluuiis & humore. Rubuit no. Vir. Veto semp rubet aurea phœbe. Lu- cida: supra modū pallida. Sub nubē: nā ille pallor lunæ significat se paulo post sub nubē obscuratū iri. Sed mihi: sunt alia signa tēpestatē significātia. sic syluæ resonat. Vir. Et nemox̄ increbescere murmur. Incertus delphi. q̄a dubiū mare tēp delphi significat: cū apparuerit. Mergus amat: q̄a fugiūt ex æquore mergi: cū tēpe- stas futura ē. At dea: q̄ si ardua κατὰ τὸν τριπόριν: q̄a semp humilis ē & i paludibus hitat: sed cū tēpestatē futu- ram sentit relictis undis supra uolat ardea nubē. Ausa uo. cū natura sua sit i paludibus habitare. Pennæ na- tāti: idest quæ antea penna & alijs uolare consueuit. Caput spargens undis: idest spargere cupiens. Virgili. Et studio incasum uideas gestire lauandi. Occupet: præueniet ibi em hoc signo. Instabili gressu: quia per are- nā gradit. Vir. Et sola i sicca secum spatias arena. Magnæ: postq̄ amyclas multa futura tēpestatis signa p̄di- xit: ut i imminētē nauigationē Cæsari piculosam ostēderet: nunc autē dicit q̄uis tanto discrimine nauigatu- rus sit: tamē si res ita postulat quod sine magno icōmodo: resistere non possit. se nauē expositū eē uentis: ut uel i Italiam ueniant: uel si id non poterit: intelligat Cæsar non propter se: sed pp maris tēpestatem restitisse.

PHARSALIAE

Littora iussa, saufonia quo me nauē ipellere iubes. Hoc, si in italiā ire. Ad quozq; mo. dicit uix illum pate fecisse uela uētis: cū alia quozq; signa futurā tēpestatis apparuerūt: quā Vir. quozq; cōmemorauit. Sape ēt stel las uento ipendēte uidebis: nō tamē labunt: sed quodāmodo uident labi: phyci. n. dicunt uentū ad supiorē partē ascendere: & inde partē ætheris rapere: quā cum uentus ipellat: calus imittat stellaz: qd signū dicit ap paruisse: cū primū uela soluit. Non solū la. i. uisa sunt de cælo cadere sydera: sed ēt quæcunq; occidūt. s. septē trionis ursæ: quodāmodo euanesce: quod uim magnā uentoz significat. Cadentia: quæ cadere uident.

Dispersos: in diuersas partes sparfos: qā tractū lon gum ducunt: ut ignis uideat per aera spargi. Virgili. Flammaram longos a tergo albescere tractus. Fixa astra: ut maior ura & minor. Summis polis: arctia co & antractico. Terga: idest superficies maris hor rescit. Longo tractu: quia a longe uidetur albescere fluctus maris: & cū spuma procul uidetur significat uentos adesse. Incerta fu. quis incertū esset quis uen tus instaret manifestū tamen erat uētos adesse. Tre pidæ ratis: pro ipse trepidus. Austros: meridiona les: suadet a prudētia quia se peritum maris ostendit & signorum quæ tempestatem significant. Vndiq; dextra atq; sinistra. Nubibus & cælo: notus semper agit nubes: & idem est quod auster. Chori: chorus a solstitiali occasu pflat: & op. y. e. h. o. dicitur & auræ murmura sentiunt ut itelligat qua parte uēti flaturi sint. Nec ratis hespe. i. nauis cū uictoribus suis tanto fluctu piclatabitur. Vectores: dicuntur qui uehant & qui uehantur. Gurgite tanto: idest tumultu & p turbatione maris. tapinosim epitheto eleuauit. Des perare uia: quid ergo melius consilii fuerit: dicā: una salus supest ut a nauigatione desistamus. Despera re: idest de spe nauigandi decidere salus est. Cōuer. si ad littora: dum puppis uexata ē. Tellus: quæ uidet proxima fortasse nimitum longior uidebitur: qā non longo spacio desistat Epirus ab Adriatico sinu. Fiz sus cuncta sibi: ne timeas tempestatē iquit Cæsar: nā dii gratū habent: si mihi rē gratā facere possit. Cæsa sura: idest prospere euentura sibi. Ventozq; fauda ster uela uentis pande. Si cælo auc. re. si cælū tibi au ctor non est nauigandi in Italiā: ego tibi auctor ero. Sola tibi causa est: nescis quem uirum tua rate ue has: si me nouisses non dubitare uehere. Vectorē: passiuē stat. Quē nunq; uelim scias me comites sem per habere deos. De quo male: fortuna male de me meret: nisi mea uota præuenerit: quia poenas daret.

Post uota uenit: idest cū nō præuenerit uota mea: necesse est ut fortuna diuinet: qd ego ueli. Mea tu tela: idest p̄sentia mea. Cæli iste fretiq; uexatur in qui cælū & aer. Onus: Cæsaris. Nec lōga: & me na uigante tēpestas a rate desistat. Ille dissuaserat a pru dentia: hic suadet a fortuna: quasi a facili q̄ sit facile uincere tēpestatē: qd argumētū trahit a negociis p̄so nā: q̄ multa sunt: cōsyderatur i p̄sona qd uenerit: & qd euentuz sit: q̄ si male euenit: & male euēiet: si bene i p̄terito euenit: & sperādum est bene euentuz in futuro. Proderit undis: hoc proderit cæteris nauiz gātibus qd ego nauigio: Nā nauigatio mea faciet ut ex tēpestuoso mare trāqllū efficiat. Tūc calabro por tu: sic tibi persuadeas: cū iā mediū mare tenebis: & nulla terra poterit nræ saluti: cōcedi existimato te te nuisse Calabriā. Cū iā non poterit: idest alibi salui eē nō poterimus: nisi i Calabria. Quid tāra stra. scis quare uentus oia inuoluat: & iā tāta p̄turbatio immineat: signū ē qd dii cogitāt quid magnū p̄staturi sint. Quid p̄. idest qd fortūa exhibeat mihi. Nō plura locu. sic dese & fortūa sua loq̄bat Cæ. q̄ si nihil aduersi cōtigere pos set: cū ex trāsuerso p̄cella ruēs uela sustulit: & fracto p̄pe malo nauis quozq; iūcturas soluit. Auulsit: fregit.

Haud dubitē præbere manus: uel littora tāgā iussa: uel hæc potius pelagus: fluctusq; nega. Hæc fatus: soluēsq; ratē: dat carbasa uētis. b̄ut Ad quorum motus: non solum lapsa p altum Aera: dispersos traxere cadentia fulcos: Sydera sed summis etiam quæ fixa tenentur Astra polis sūt uisa quatin: niger inficit horror Terga maris: lōgo p̄ multa uolumina tractu Aestuat unda minax: flatusque incerta futuri Turbida testantur conceptos æquora uentos. Tunc rector trepidæ fatur: ratis aspice sæuū Q uāta pet pelagus: zephyros itēdat an eu Incertū ē: puppi dubius ferit ūdiq; p̄tus. ros Nubibus: & cælo notus est: si murmura ponti Consulimus: chori ueniēt mare gurgite tanto Nec ratis hesperias tāget nec naufragus oras: Desperare uiam: & uetitos conuertere cursus Sola salus liceat uexata littora puppe Prændere: nec lōge nimitū sit proxima tellus Fissus cuncta tibi cessura pericula cæsar: Sperne minas inquit pelagi: uentoque furēti Trade sinum: italiā si cælo auctore recusās Me petes: sola tibi causa est hæc iusta timoris: Vectorē nō nosse tuum: quem numina nunq; Destituūt: de quo male tunc fortuna meretur Cum post uota uenit: medias perrūpe pcellas Tutela secure mea: cæli iste freti que Nō nostræ puppis labor ē. hāc cæsarē pressā Afluctu defendet onus: nec longā furori Ventorum sæuo dabit mora: proderit undis Ista ratis: ne flecte manū: fuge proxima uelis Littora: tunc calabro portu te crede potitum Cum iam nō poterit puppi nostræque saluti Altera terra dari: quid tanta strage paretur Ignoras: querit pelagi cælique tumultu Quid præstet fortuna mihi: nō plura locuto Auulsit laceros percussa puppe rudentes

Turbo
lit: quia
est arbor
quale est
idest iam
Dubia

Turbo
Vela tu
Inde ru
Primis
Core m
Pontus
Ocurri
Et dubi
Sed scy
Torlit
Nec p
In flu
Aequo
Non
Aeoli
Cred
Defen
Sic pel
Aequo
Tyrrh
Ah qu
Obru
Tellu
Tam
Amag

proce
tici fin
re usq
to: nar
das: id
re sup
sump
ut fū
hil eos
men ip
horaru
pellan
tus esse
ribus r
concu
quod
relios
debat
ageba
tantas

LIBER .V.

Turbo rapax: ex transuerrso ueniens turbo dicitur uentus qui circuit & oia una procella inuoluit. Vela tulit: quia sustulit uela usque ad summitatem mali. Aluus: idest nauis: in materiam pro forma posuit nam alnus est arbor: ex qua naues conficiuntur. Victis compagibus: idest solutis iuncturis. Toto mundo: a toto caelo quale est illud Virgili. Omnia uentorum concurrere praelia uidi. Atlanteo oceano: idest occidente. Tollente: idest iam te erigente funes. In scopulos: i medio mari positos. Gelidus: a septentrione. Retundit: repellit. Dubium æquor: hic a borrea: inde a coro agitabatur fluctus idéo incertus: in quam partem caderet. Sed

**Turbo rapax: fragilēq; super uolitantia malū
Vela tulit: sonuit uictis compagibus alnus.
Inde ruunt toto congesta pericula mundo
Primis ab oceano caput exeris atlanteo
Core mouens æstus: iam te tollente furebat
Pontus: & in scopulos totas erexerat undas:
Ocurrit gelidus boreas: pelagusq; retundit:
Et dubium pendet uento cui concidat æquor
Sed scythici uicit rabies aquilonis: & undas
Torlit: & obstruas penitus uada fecit hare.
Nec perfert pontū boreas ac saxa suūq; nas:
In fluctus cori frangit mare: motaq; possunt
Aequora subductis etiam concurrere uentis:
Non euri cessasse minas: non imbribus atrum
Aeolii iacuisse notum sub carcere saxi
Crediderim: cunctos solita de parte ruentes
Defendisse suas uiolato turbine terras.
Sic pelagus malisse loco: non parua procellis
Aequora rapta ferunt: ægeas transit in undas
Tyrrhenum: sonat ionio uagus adria ponto
Ah quotiens frustra pulsatos æquore montes
Obruit illa dies: quam celsa cacumina pessū
Tellus uicta dedit: non ullo littore surgunt
Tam ualidi fluctus. alioq; ex orbe uoluti
Amagno uenere mari: mundumq; coercens**

procel. Ferunt tyrrhenum mare: uidelicet iserum: nam adriaticum mare superum dicitur. Est autem adria tici sinus forma ipsi Italix per quam similis magnitudine: quam Apennini montes terminant: & utriq; mare usq; ad lapygiam: terramq; sinu Tarentino & possidamate circumdatam: ita refertur a Strabone. Ionio pōto: nam ionium mare a superiore promontorio maleæ sumit initium: unde terminatur ægeū. Aegeas undas: idest ægei maris: quod circa promontorium maleæ terminatur: & inde ionium incipit. Adria: idest mare superum. Adria: ut inquit Strabo libro quinto: incluta ciuitas fuit: a cuius nomine modica transpositione sumpta sinus appellatus est adriaticus. Ah quotiens fru. pul. quotiens inquit fluctus maris adeo erecti sunt ut sūma montiū cacumina tegerent: quam multi montes eo die terremotu facto ceciderunt. Frustra: quia nihil eos mouebant fluctus: quali referre uidetur ad Cæsarem: q; quamuis uenti adeo magni incubuerint: tamen ipsi nihil nocuerunt. Illa dies: Cæsar nocte nauigabat: sed dies dixit respiciens ad diem naturālē q. xxiiii. horarum est. Vt. a. impulsu undarum maris: unde terremotu facto montes ceciderunt: græci autem appellant mare ενοςιγχιον idest terram concutiens: hinc est q; phisici dicunt hanc unam rationem terremotus esse: quod terra: impulsu maris concussa moueatur: & ita terremotus fiat: alii dicunt uentum esse in uisce ribus terræ conceptum: qui cum erumpit terram concutit: nunc dicit causam illius terremotus: q; uidelicet concussionem maris terremotus factus est: & concussa terra cacumina montium ceciderunt: quam mare per quod Cæsar nauigabat. Nā mare quod Cæsarem nauigabat incipit a cerauniis montibus epiro deinde ad Sesa refios aliosq; quā plurimos populos peruenit usq; ad Calabros: Apulos: & Salentinos unde haud procul intē debat cursū suū Cæsar ut Antonius reuocaret. Alio ex orbe: ab alia regione maris. Agit sinus. s. quales nūc agebat i Epiro. Vnda. i. oceanus nā unda quæ mundum cohercet ē oceanus: dicit ergo ab oceano nunquam tantas procellas agitas fuisse quam nunc agitabantur ab hoc mari Epirotico. Monstriferos: admirandos.

PHAR.SALIAE

Sic rector olympi: dicit nō alia fuisse procellā maris adriatici quā tūc fuisse credimus cū Iuppiter diluuiū fecit. Sic: quēadmodū perturbatum erat hoc mare: eodē modo Iuppiter perturbauit oceanum: tunc cum fluctus supra excēsos mōtes euexit: postq̃ consumptis fulminibus: sicuti statuerat humanū genus perdere nō potuit: nam primo Iuppiter humanum genus fulminibus perdere tentauit: sed consumptis ipsis cum id facere nō posset fulmē suū adiunxit cuspidē fīnā. i. tridēti neptūni: quo cōcussit maris undas: ut excēsos mōtes trāscēderit. Lassū: uictū. In sēcula: i. eius tēporis hōies quos pdere uolebat. Cuspide frater. i. accepto tridēti Neptūni. Regno secūdo: mari. Primū regnū ē celi. Secūdū maris. Tertiū uero terræ. Tethys. i. oceāus. Villa littora: q̃a littoris & riparū legē contēpsit. Caelo cōt. i. sufficiebat mari: ut a cālo continerē sed nō lebat cōtineri a terra: sicut ante cōsueuerat: oīa ergo erant celi & pontus: tamen continebat a cālo extrīsecus. Tūc quoq̃ tāta: quo tēpore inquit nauigabat Cāsar pag̃ abfuit quin diluuiū fieret. Molles: magnitudo usq̃ ad astra: sicut creuit tēpore diluuii. Pressisset: quia crasso aere undas circūdedit: ne terminos suos transirent. In astra: si superius elementum est æter. secūdū aer: tertium aqua: quartū terra: ergo dicit a secūdo elēmēto oppressum esse mare: ne suos terminos transiret: quod nisi fecisse Iuppiter: ad sidera usque transisset. Non celi nox: quē diē superius appellauit: nūc nocte rationē superius dictā. idēst non fuit naturalis nox: sed supra naturā: nō enim occidente sole facta est nox sed nubibus crassis inuoluit aerē. Latet obsitus aer: idēst tanta erat aeris crassitudo & nigredo ut cōparari posset pallori inferni. Nimbis: idēst uentis cū pluuia. Fluctus accipit imbrē: nā mare adeo elatū erat in aera: ut ex nubibus fluentes pluuias statim acciperet. Lux etiā metuēda: dicit nubes adeo fuisse crassas ut fulgura e nubibus erumpere nō possent: audiebatur quidē tonitrus cum fulmine: sed nō procedebāt fulmina: sicuti cōsueuerāt. Lux: scilicet fulguris. Perit: propter crassitudinem nubium. Disilit: idēst diuiditur. Obscurum: pro obscure. Tū superum: aer & cālum ipsū concuti uidebatur. Conuexa: idēst celi concauitates. Axis. i. polus arcticus. Virgili. Hic uertex nobis semper sub limis. Polus. i. arcticus & antracticus. Extimuit natura chaos: natura regē timuit: ne rursus elementa perturbarent: & antiquum chaos rediret: chaos enī elementorū oīum confusio dicit: & rudis indigestaque materies. Concordes moras: hanc moram concordē. i. cōnexionē elementorū. Home. appellat Cāthenā auream: nam elementa conueniunt inter se secūdū diuersas qualitates: ut late Macro. explanat. Nos manes mixtura dies: idēst periculum esse uidebatur ne lux cum tenebris misceretur: per deos lucē intelligit: per manes obscuritatem. Spes una salutis: scilicet erat Cæ. & amyclæ q̃ q̃q̃ tanta tempestas ingruerit nondū tamē perierant postq̃ tantū periculi uitauimus: & id facile quod instat euitabimus. Quantum leucadio: dicit nō humiliter erectos fuisse fluctibus quam sit uertex leucadis promontorii: sublatis longe lateq̃ maria porrecta despiciebant: quēadmodum despicitur mare de uertice leucadis promontorii epirotici. Quantum despicitur: quantum de specula leucadi prospici potest tantum de summis fluctibus erecti Cāsar & amyclas de puppe maria uidere poterant: ordo est. Nautæ tremantes: scilicet Cāsar & Amyclas & alii qui nauigabāt aliis nauibus uidere tantum mare. Tremantes: imminēti periculo tēpestatis. præces: perturbatū. Cūq̃ timētes: rur. deinde in profundū maris mittebat ut uix extra undas malus apperet. Hiant. i. dehiscūt. Terra. i. tangitur q̃a ad imū maris & usq̃ ad arenas descēdebant: & est ociosa & poetica hyperbole. Nā pea. dicit uniuersū mare exhaustū turbine uentorū siccis īfūdo maris arenas destruisse. In tumultos: i. sublimē. Nō ce. nō tāgit arenas q̃a nihil undarū īfūdo maris relinquebat: sed arena sola relicta erat. In flu. nō ī alueo suo: sed ī fluctibus erecta constitit. Artis opē. u. m. nimio metu oblitus est Amyclas gubernationē nauis. Metus. i. mani festæ mortis. Artis opē: idēst artē gubernādī. Nescitq̃ magi. idēst nescit quā īptē dirigat nauē nec a qua pretrahat. Discordia pō. s. m. quomō discordia proderit nauigātibus: hoc mō: nā cū a dextra fluctus nauē īpulisset: nisi tēpestas aduersa fuisset nauis euerterebat: at uero cū in eo esset ut obrueretur nauis: īpulsā ab īpetu uentorū flatiū a dextera: flato motū a sinistra retūdbat nauē: & ita eā obrui nō pmittebat: iō perturbatō maris p̃drat.

Mōstriferos agit ūda sinus: sic rector olympi
Cuspide fraterna lassatum in secula fulmen
Adiunxit regnoque accessit terra secundo.
Cum mare conuoluit gentes: cū littora tethys
Noluit ulla pati cālo contenta teneri.
Tum quoq̃ tāta maris moles creuisset ī astra
Ni superum rector pressisset nubibus undas.
Non celi nox illa fuit: latet obsitus aer
Infernæ pallore domus: nimbisq̃ grauatus
Deprimis: fluctusq̃ ī nubibus accipit imbrē.
Lux etiam metuēda perit: nec fulgura currūt
Clara: sed obscurum nimbosus desilit aer.
Tūc superū connexa tremūt: atq̃ arduus axis
Insonuit: motaq̃ poli compage laborat.
Extimuit natura chaos: rupisse uidentur
Concordes elementa moras: rursusq̃ redire
Nox manes mixtura deis: spes una salutis:
Quod tanta mundi nondum periere ruina:
Quātum leucadio placidus de uertice pōtus
Despicitur: tantum nautæ uidere tremantes
Fluctibus e summis præcepit mare. cūq̃ tuētes
Rursus hiāt undæ uix eminet æquore malus
Nubila tanguntur uelis: & terra carina:
Nā pelagus qua parte sedet: nō celat harenas
Exhaustū ī tumultos: oīs ī fluctibus unda est.
Artis opem uicere metus: nescitq̃ magister

Disco
nister po
milia la
bant eos
dia tira
cia iuxta

Qua f
Succur
Non ua
Erigit
Nō hu
Thessa
Ambra
Summ
Fatisel
Me su
Tam
Est pe
Intrep
Accip
Festini
Arcto
Arma
Iussa p
Nulla
Nescie
Consci
Et die
Priua
Est op
Fluctu
Dū m
Hæc
Inual
Ager
Scru
Impo
Fortu
Sed n
Qua
Circu

re coep
pelagu
pulos
remea
nō se
batur.

LIBER .V.

Discordia ponti: quia undiq; conflictabatur mare. Euertere puppim: quia iam euerterat dexter fluctus si-
nister postea erigebat eam. Omni uento: idest undique flante. Non humilem: non metuebant inquit hu-
milis saxa littoris & scopulos in medio mari sitos: sed metuebat summa cacumina montium: quia elide-
bant eos in mari. Saxonis: insula est quae ipsius interualli: quod inter Brundisium & Epirum interiacet: me-
dia sita est: ut refert Strabo. Thessaliae curuae: quia Thessalia est in littoribus maris. Orae ambraciae: ambra-
cia iuxta agros est amphiloichium quod alcmeon eiusq; liberi condidere: ut refert Strabo. Credit nunc di-

Qua frangat: cui cedat aquae: discordia poti
Succurrit miseris: fluctusq; euertere puppim
Non ualet in fluctu: uictu latus uida repellens
Erigit: atque omni surgit ratis ardua ponto.
Non humilem saxona uadis: non littora curuae
Thessaliae saxosa pauet: oraeque malignos
Ambraciae portus: scopulosa ceraunia nautae
Summa timent: credit iam digna pericula caesar
Fatis esse suis: tantus ne euertere dixit
Me superis labor est: curua quae puppe sedet
Tam magno patiere mari: si gloria laeti
Est pelago donata mei: bellisque negamur
Intrepidus quacumq; datis mihi numia morte
Accipiam: licet ingentes abruperit actus
Festinata dies fatis: sat magna peregi
Arctos domui gentes: inimica subegi
Arma metu: uidit magnu mihi roma secundu.
Iussa plabe tuli fasces per bella negatos:
Nulla meis aberit titulis romana potestas.
Nesciet hoc quisq; nisi tu quae sola meorum
Conscia uotorum es mei: quis plenus honoru:
Et dictator eam stygias & consul ad ubras
Priuatum fortuna mori: mihi funere nullo
Est opus o superilacerum retinete cadauer
Fluctibus in mediis: desinit mihi busta rogusq;
Dum metuar sepe: terraq; expecter ab omni.
Hac fatum decimus dictu mirabile fluctus
Inualida cum puppe leuat: nec rursus ab alto
Agere deiecit pelagi: sed pertulit unda
Scruposis angusta uacant ubi littora saxis
Imposuit terrae pariter tot regna tot urbes
Fortunamque suam tacta tellure recepit.
Sed non tam remeans caesar iam luce propinqua
Qua tacita sua castra fuga: comitesq; fefellit
Circumfusa duci fleuit: gemituque suorum

re coepit decimu est maius: hoc Festus pom. affirmat. Deiecit: postq; nauem semel erexit: rursus non deiecit in
pelagus. Pertulit: perseveranter tulit. Imposuit. s. nauem terrae. Scruposis: asperis saxis: uidelicet in medios sco-
pulos. Vacat: uacua sunt. Pariter tot regna: seruato Caesare seruata sunt omnia quae eius erant. Sed non ta-
remeans: cum cederet e castris secunda uigiliae & Caesar custodes & uigiles fefellit: at uero cum luce facta rediret illos
non fefellit: exercitati. n. oes conquerebant de Caesare: quia uideret se in piculo relictos grauiusq; de illo conquere-
batur. Fuga: discedens. Sed non: nam sicut fefellerat discedens: sic non decepit rediens. Incessit: cummulauit inuasit non.

gna pericula ca. nunc demum Caesar timere coepit:
& tanta pericula existimauit iam esse sua. morte di-
gna: quia magna nubes ad hoc dimitteretur ut Caesa-
rem interficeret. Tantus ne euertere: cum uidet un-
diq; uaria perturbari: & uentos inter se configere:
nec adhuc pertulisse: tamen se continere non potuit: quoniam
in hanc uocem prodiret. Parua quem puppe: parua
puppe uehor: & cum uerisimiliter mori hac cymba
possem tamen undiq; uentos dii concitauerunt. Pe-
tiere: inuasere. Si gloria laeti: si ita semel statuis-
tis ut naufragus moriar: non refugiam: sed unum est tan-
tum quod uos rogo o superi ut corpus meum oc-
cultum sit: & ut me ab omni parte mundi homines
metuant: cum ignorent uiuam ne an mortuus fuerim.

Donata pelago: ut pelagus mea morte gloriatur.
Bellique ne: idest ne bella ciuilia committam. Licet
ingentes: etiam si mors ante diem praeueniens maio-
ra facinora preoccupet: tamen si modo iubetis: corpus
meum nusquam inueniatur: satis mihi erit: nam quae-
tum ad gloriam pertinet: satis magna peregi: quia se-
ptentrione omne usque ad occasum meis armis sube-
gi: & tantus iam euaseram: ut Roma Pompeium mi-
hi secundum fecerit. Festinata: ante tempus occu-
pans. Belli: quod iam perfecturus eram: & illi ma-
num extremam impositurus. Arctos gentes. s. gal-
liam uniuersam atque germaniam. Inimica arma par-
tis Pompeianae. Magnum: Pompeium secundum mi-
hi cum ille pulsus ex urbe in exilium quasi profectus erat
ego autem romae securus fui. Fasces: dictatorem &
consulatum. Nulla meis aberis: quoniam aedilis &
praetor & consul & dictator fui. Nesciet hoc: oes inquit
ignoret mortem meam propter te: o fortuna: quae omnium
meaeque regis semper conscia fuisti. Hoc: scilicet me
mori priuate. Plenus honorum: quasi: haec duo in-
ter se contraria sunt scilicet plenum aliquem esse honorem: &
mori priuatum sed priuatum dicit idest more priuati
hominis: quia moriebatur: sine apparitoribus: sine mi-
nistris. Dictator: nam ipso dictatore habente comi-
tia seipsum creauerat consulem: ut superius uisum est.

Mihi funere nullo: non quaero inquit ut sepulchro
corpus meum reponatur: immo libenter honore sepul-
chri cauerim: dummodo quisque nesciat me mortuum esse.

Hac fatum: haec ubi dixit Caesar: mira inquit res di-
ctu est continuo fluctus nauem sustulit: & eam impulit: ut
non rursus redierit in undas: sed ad littora deferretur
& ibi in sicco destitueretur: simulatque terram Caesar teti-
git omnia secum recuperauit & uictoriam & bellum exerci-
tum atque fortunam. Decimus fluctus. i. ingens: id est dicis de-
cimus ingens & maius: quia cum primu gallina oua pe-

PHARSALIAE

Ingratis querelis: nā placebat Cæsari q̄ de se conquereretur milites. Quo te dure: ponit quibus q̄relis usi fuerit i Cæsare. Est at exornatio sententiæ q̄ dicis licetia: & græcæ παρρησία cū inferior sibi sumit aliqd de maiori: de eoq̄ cōquerit: & ita obiurgat supiorē quēadmodū putat illū se uelle obiurgari. Dure: q̄ potueris milites tuos i piculo deserere. Temeraria: nimīū audax. Nos uiles ani. quas puifacere uidebaris. In hac aīa: idest tui unius uita posita sit laus multoz. Caput hoc. s. te demonstratiuum ē. Sæuitia ē uo. mo. q̄a ille nimīū sæuus ē i seipsū q̄ mori uult: quū ab eo salus multoz p̄deat. Nullus ne tuo. nūqd iqt aliqs nostz: non ita te amat: ut nō unū tecū duxeris: q̄ tuoz fatoz comes esset. Cū te raperet ma. flātes hoc dicebāt nos dormiebamus: tu uero tēpestatē maris patiebaris. Pudet heu: cū i mētē uērit q̄ nostra salus tibi carior fuerit q̄ tua. Petēdæ hespiæ: ut tu peteres & nō mitteres. Sors ultri. i. cū ad extremā necessitatē redactus qs fuerit solet se spōte piculis tradere: sed nulla fuit necessitas q̄ coegerit te hoc facē. Præcipitate. s. hoies. Prona: manifesta. Mundi iā sū. te. nā regz oīum domūs eē coepisti: nā multos habebas i italia populos tibi obsequentes. Tenētē: supple decuit Eclipsis uerbi ē: q̄ fieri solet i oratiōibus: q̄ παρος. i. passionē habēt: cū i dignatione ergo dictū. Tantū quid numia lassu ni miū iqt fatigas deos & illos tentas: cū non necesse sit: sed iuste fortasse nō erūt in bello tibi dii propitii: q̄a dicē t q̄ te ex undis seruauerint: & satis tibi propitios fuisse in mari. Labor fortūæ: q̄a ereptus es a mea dia morte. Impegit. i. adegit ipulit. Hi ne usus: uidef ne hoc tibi æquū: ut uelis abuti numie deoz in rebus nō necessariis. Nō rector ut orbis: nō utebaris hoc deoz fauore ut dominus esses orbis terraz: sed ut a naufragio uolūtario te libares. Fessūq̄ ti. & simul exorta luce procella tēpestasq̄ maris placata ē. Patientibus. i. deficientibus. Nec nō hesperii: & mare adriaticū in ea pte tranquillū effectū erat uētis delinētibus uno tātū mō uēto: aglone leuiter tenebat: q̄ uentus secundus ē nauigantibus ab Italia i Epīrum: ergo duces Cæ. q̄ adhuc tardati fuerāt: quis crebo p lit teras accuti tādē soluta classe nauigare coeperūt. Nec nō. i. similiter. Duces: An. & P. Calenus & Gabinus. hi. n. p̄erāt copiis Cæsaris. Pugz. serenū. Borreā: q̄ secundus est ab Italia nauigantibus i Epigz. Quas uen. dicit uelis pariter & remis aliquādiu nauigasse ut celerius p medios Pōpeianos transferēt. Latūq̄ p æquor: ita ferebant naues æqualiter currētes ut uiderent q̄si agmina icōtinenti terra istructa. Diu: q̄a nō ppetuo: nā mutatus ē uētus. Sed nox sæ. q̄a supue niēte nocte uētus ex aduersa pte flāz coepit dīlinētē aglōe. Excussit: diremit puppes q̄ ante uelut agmē uehebātur. Strymōa sic. g. p. similitudinē ostēdit quo mō ordo nauigantis classis pturbatus ē: quēadmodū iquit pturbat ordo gruū: tunc cū de strymōe flu. uolāt i ægyptū: nā hæc auis amat tēpatas regiōes: ergo tpe æstatis relinquūt ægyptū calidissimā rgiōē & i Thraciā trāfluolāt ubi ē strymō flu. e diuerso tēpore hyemis: Grues (ut iqt Soli.) excubiat nocte diuidūt: ut ex omnis decima sit quæq̄ uigiles ponduscula digitis amplectunt: q̄ si forte exciderit: somnū coarguant: quod cauendū erit clangore idicāt: harenas deuoratus nō prius euomūt q̄ securæ suæ sedis fuerit: nigrescunt senectute: & sic ætas i illis proditur colore: uolantes autem per aerem suo ordine. V. litteram imitantur: si uehementior uentus incubuerit diuersas litteras imitantur eodem modo dicit pturbatum fuisse ordinem nauigantium. Primoque uolatu: cum primum uolare incipiunt. Effingunt: formant uarias figuras litterarum. Casu monstrante: quia non ingenio sed casu litteras formata uolatu. Percussit: inuasit. Tensas alas: scilicet uolantium. Altior: ab alto flans. Littera: quam ante imitabantur a uento pturbata est atq̄ confusa. Hinc Martialis: turbabis uersus: nec littora tota uolabit: Vnam pdideris: si Palamedis auem.

Et non ingratis incessit turba querelis.

Quo te dure tulit uirtus temeraria cæsar?

Aut quæ nos uiles animas in fata relinquens

Inuictis spargēda dabas tua mēbra procellis?

Cum tot in hac anima populoz uita salusque

Pēdeat? & tantus caput hoc sibi fecerit orbis

Sæuitia est uoluisse mori: nullus ne tuorum

Emeruit comitum fatis non posse superstes

Esse tuis: cum te raperet mare corpora segnis

Nostra sopor tenuit: pudet heu tibi cā petēdæ

Hæc fuit hesperiz: uisum ē cōmittere quēquā

Tam sæuo crudele mari: fors ultima rerum

In dubios casus & prona pericula mortis

Præcipitare solet: mundi iā summā tenētem

Permisisse mari: tantum quid numina lassas?

Sufficit ad belli fatum fauor iste laborque

Fortunæ: quod te nostris impegit harenis?

Hi ne usus placuere deum: nō rector ut orbis

Nec dominus rerū: sed felix naufragus esses?

Talia iactantes discussa nocte serenus:

Oppressit tum sole dies: fessumq̄ tumentes

Composuit pelagus uentis patientibus undas

Nec non hesperii lassatum fluctibus æquor:

Vt uidere duces: purumque insurgere cælo

Fracturum pelagus boream: soluere carinas

Quas uētus doctæq̄ pari moderamie dextræ

Permixtas habuere diu: latumq̄ per æquor

Vt terrestre coit confertus puppibus agmen:

Sed nox sæua modum uentus: ueliquē tenorem

Eripuit nautis: excussitque ordine puppes.

Strymona sic gelidū bruma pellente reliquūt

Poturæ te Nile grūes: primoque uolatu

Effugiunt uarias casu monstrante figuras.

Mox ubi percussit densas notus altior alas:

Cōfusus temere immixtæ glomerant i orbese:

LIBER .V.

Dispersis pennis: disperso uolatu. Cū pri. dicit qua iter nauigans intēderūt prio inq̄t ad lissū uenerūt quod ut inq̄t Stra. oppidū est post sinnū Rhizicū: nō longe ab epidanno: qua corcyraī ædificauere. Deinde ad nympheū locū celebrē: auctore Stra. in Apolloniataz finibus ibi petra ē ignē uomēs: cui fontes subsunt: q̄ aquas tepidas bitumēq̄ scatēt. Lisso at̄ perat Octalitiū dux ex Pōpeianis ptibus. Redeunte die. i. cū lucēsceret redit uētus: & primo oppugnare tētarunt Lissū oppidū: quod cū oppugnare non possent deinde ad Nympheū portū rediere. Violētior aer: uehementior uētus. Phœbeio or. luceſcente die: ga uenti mutāf ut plurimū &

Et turbata perit dispersis littera pennis.
Cum primum redeunte die uiolentior aer
Puppibus incubuit phœbeo concitus ortu:
Prætereunt frustra tentati littora lissi
Nympheūq̄ tenent: nudas aquilonibus undas
Succedens boreæ: iam portum fecerat auster.
Vndique collatis in robur cæsaris armis
Summa uidēs sœui magnus discrimia martis
Iam castris instare suis: seponere tutum
Coniungti decreuit onus: lesboque remota
Te procul a sœui strepitu cornelia belli
Oculere. heu quātū mētes dominat̄ in æquas
Iusta uēus: dubiū trepidūq̄ ad prælia magne
Te quoq̄ fecit amor: q̄ nolles stare sub ictu
Fortunæ: quo mundus erat: romanaque fata
Coniunx sola fuit: mentem iam uerba paratā
Destituunt: blandæq̄ iuuat uentura trahentē
Indulgere moræ: & tempus subducere fatis
Nocte sub extrema pulso torpore quietis:
Dum fouet amplexu grauidū cornelia curis
Pectus: & auersi petit oscula grata mariti:
Humentes mirata genas: percussaq̄ cæco
Vulnere: nō audet flentē deprændere magnū
Ille gemens: nō nunc uita mihi dulcior inquit
Cum tædæ uitæ: læto sed tempore coniunx
Venit mœsta dies: & q̄ nimiumq̄ parumq̄
Distulimus: iam totus adest in prælia cæsar
Cedendum est bellis: quorū tibi tuta latebra
Lesbos erit: desiste preces tentare: negaui
Iam mihi: non longos a me: patiēte recessus

iiecerat. Cæco vulnere: id est oculo dolore: quia nesciebat causam lachrymarum. Ille gemens: cum Cornelia ampleretur Pompe. & ille ab ea auersus fleret: postquā illa sensit uirum flentem uultum lachrymis rigatum absterſit: sed Pompeius eam cum gemitu in hunc modum allocutus est. Mihi non uita: tenet locū exordii oratio hæc in qua suadet Corneliæ Pompeius: ut uelit ab eo discedere. Beniuolam quoque facit Corneliā cum dicit de suo erga eam animo & si quid ad eos pertinet: qui audiunt referemus: nam pertinet ad eam quod dicit Pompeius uxorem suam sibi uita dulciorem fuisse: cum læta tempora forent: & ostēdit se inuitum aliquid dicere: q̄ ipsi molestum sit futurum. Non uita nunc dulcior: non hoc tempore cum me meæque uitæ tædeat. Sed dulcior: Læto tempore: felici & secundo. Venit mœsta dies: ostendit se inuitum dicere q̄ Corneliæ displicet uidelicet necessarium esse ut a se diuellatur. Nimium: quantum ad bellum rationem. Parum: quantum ad effectum: quia parum distulisse uideor ne separer a te: sed nimium distuli: ut multo ante cum Cæsare confli gerem: anteq̄ Antonius cum eo coniungeretur. Totus Cæsa. coniunctis exercitibus. Nō lō. suadet a facili: ga non diu ab ea diuulsus erit. Negaui. sp̄cibus tuis acquiescere: interdicit ne tēter: qd̄ cōcessurus nō ē. Præcipientes aderunt ca. uel i bonam uel i malam partem casus terminabuntur.

aeris qualitas mutatur in ortu & occasu. Nudas aquilonibus undas: quia desinēte borea auster flare cœperat: nympheus erat in similitudine portus: & nullo uento perturbari pōt: nisi a borea: desinente ergo borea cum flare cœpisset auster a meridie ibi naues portū getū habebāt. Nudas. i. ab aquilonibus liberatas. Succedens boreæ. i. flante austro. Vndiq̄ collatis: nunc dicit quod nā consiliū fuerit Pō. postq̄ uidit ipsū antoniū aduertasse: cū reliquis copiis: & nihil iā abesse: qn̄ Cæsar pugnādi copiā faceret: cōstituit uxore suā Corneliā seiūgere: nā nunq̄ tēpus & occasiōē aperiendi cōsiliū sui iueniebat: ne perturbaret uxore.

In robur: ad roborandū exercitū. Summa dis. extrema pericula imminere suis fatis. Seponere: separare. Lesbosq̄ re. i. in secessu posita. Oculere: occultare. Heu quātū mentes: quātū inquit uiriū habet necessitudo: quæ ē inter uirū & uxore: p̄sertim si utriusq̄ mens æqua fuerit: nā etiam in pompeio maximam uim habuit qui tametsi ductor fortissimus esset: tamē non sine molestia uxorem suam a se potu it seiūgere. Dubiū: nulla cā fuit q̄ te fecerit ciuilia bella mettere p̄ter uxore. Quod noles sta. sola coniunx fuit cā q̄ recusares fortunam quæ cōiserat non uni ciuitati: sed toti mondo: quia uniuersus terrarū orbis Romanis subiectus erat. Fata: fortūa imperiū.

Mentē paratā: dicere sentētiā separandæ uxoris incipiebat quodāmodō: ut o Cornelia: deinde cū incepisset hoc uerbū ſingrediebat aliā oratiōē: quis paratus esset plura dicere. Destituūt mētē. p. nunq̄ audebat hanc uoluntatem aperire: quam sciebat molestā futurā Corneliæ. Trahentē: prolatantem. Subducere. i. clam furari sibi tēpus. Nocte sub extrema: Cornelia ignorabat quid agigaret animo Pōpe. nocte. n. quæ præcessit diē separationis cū uirum suū (ut cōsueuerat) amplecteretur. Ille auersus ē & gemitus & suspiria non poterat retinere: Admirata est Cornelia q̄ si quæ manu clam tersisset lachrymas eius & tamen se sensisse dissimulabat. Non audet: quia non audebat ostendere Pompeio q̄ sensisset illū lachrymantē.

Sub ex. nocte. i. circa ultimā partem noctis. Pulso torpore: quia p̄pter sollicitudinē quiescere non poterat. Genas humentes: quia manus ad uultum cō-

PHARSALIAE

Properante ruina: translatio sumpta ab ædificiis: quando. n. ædificia sunt in sublimē erecta celeriter cadunt cū ruina incubuerit. Sūma. i. oīa quæ sūma sunt. Satis est audisse: Sumit argumētum ab obseruantia. i. a be niuolētia quā uxor in uig. habere debet: si me amas nō libenter itereffe debes periculis nostris: quod si libēter itereffes non uideris me amare: sicut fingis. Ciuilia bella. i. si forte bello ciuili: uis itereffe: in quo salus nra pi clitabit. Tuus amor decepit me. i. minus a te amor q̄ putabā. Nā me iā: nūc a modestia: quia continētis ipa/ toris est nolle cū sopore bella gerere: deinde etiam a patientia: uidelicet posse aliquid pati contra uoluntatem suam: primū ergo a continētia. Parato: instante bel lo. Vereor: nūc a patiētia: pati nolo inqt aliqd dam/ nū i gerēdo bellū ciuile: illud at erit mediocre ut abs te patiar diuelli: quā unice amo. Tutior inte. arguit ab utili: utile est istuc discedas in tutiorē locū: & tibi & mihi: nā si qua diuersa fortuna fuerit: hēbo quo me recipiā. Positāq; procul: quia si tu procula fortuna nō absis: moles te oīno pmet ut tātū uulnus sustineat nō possis: sed si procul eris: erit tibi leuior: q̄cūq; for/ tuna. Fortuna. m. si forte aduersa fuerit. Numina: scilicet aduersa. Impulerint: fugauerit. Maneat: in columis sit: quia ubi tu reposita fueris ille locus mihi tutus erit. Vix tantū infirma: qā nō timebat tale q̄ q̄ Cornelia: iō uix pati potuit pferre q̄relas. Attoni/ tos sen. i. cecidit i syncopim. Nil mihi de fa. hoc quo q̄ obtinet procemii locū: qā sua refert icōmoda pp q̄ ad cōmiserationē cōmouet: ueluti plābea (inqt) de/ seror a uiro meo nec de fortuna ē q̄ q̄cūq; cōquerar nā si a marito diuellerer morte: nihil esset illi ascribēdū nisi fortūæ at uero nō illi sed culpa tibi o cōiūx ascri bēda ē. Fatis supis. i. fatis supor: quia si mors inter uenerit cōquerer de fortuna: nō de te. Sūma: ulti ma. Sorte frequēti: qā frequēter nimis abs te diuel/ lor. Sorte: plābeja fortuna. Dimissa: deserta frequē ter a uiro: qā plābeor ē relinquere frequēter uxores cū negociis ipediūt. Hostis ad aduētū: nūc arguit a pte iuris: qd ē par: par ē ius qd inter oēs æquabile est qd sit ex æquo & bono. i. iusto & honesto: honestū ē ut gratificemur amicis: non autem inimicis: tu uero gratificaris non amicis sed inimicis: arguit a contra rio: cū nro cōiuncto displiceat Cæsari: ergo eidē nra dis iunctio placet: qd ē cōtra ius æquabile. Tædæ: cō iugii. Placemus so. mitigemus Cæ. q̄ iratus ē q̄ cō iuncti sumus. Sic ē tibi. c. a. fide cōiugii plane argu/ it quia fides cōiugalī eiusmōi debet eē ut oīs fortūa utriusq; cōis sit: sed me uis a fortuna cōi seiūgi dū ue tas me itereffe casibus tuis. Tutus esse: id qd tibi tu tū nō est: uec mihi quidē. Fulminibus me. o sæue Pōpei nungd uis tuū caput: tuamq; salutē exponere periculis me absente. lube. i. uis. Fulminibus. i. bel li. Sæcura uidet: quia Pōpe. supius dixerat ipsam in Lesbo tutissima fore: Respōdet quod securū tu ap/ pellas: id mihi miserrimū ē. Sors: tibi cū facias: sen/ sus ē mea uota sunt nō ut post te misera uiuā: sed te cū moriar quibus uotis nūc resistis cū me spes a præ sentia tua diuellere. Morte parata: quia prompta sū mori tecum: iō facis ut mea uota pereāt. Supstes: qā si nihil aliud aderit: saltē tibi supstes ero: dū fama tristis ad me pferret. Adde q̄ as. accedit q̄ me sensi docebis posse carere tui q̄ ego minime uellē: (nā fatebor) timeo ne pati possi hoc post plia: sed cū me seiūgas abs te pau lati efficies qd mihi nūc itolerabile uir. Assue. assuefacis me. Fatis: aduersis ut possi tua fata q̄cūq; fuerit ferē cū abs te seiūgat. Tātūq; do. s. q̄tū ex morte tua capē: siqd tibi aduersi cōtigerit. Ignosce fa. fateor q̄ timeo ne possim pati mortē tuā. Quod si sunt uo. utif dilemate: qd ab utraq; pte cōcludit: necesse est. n. alteq; du ope fieri aut uincas aut uiceris: si tu uinceris ego tibi supstes ero: & si tu cū exercitu tuo uiceris: hoc icōmodi cōse/ quar: nā aliq̄diu post te uiuā: si uices ego postrema gaudebo: hoc icōmodi hēbo ex absētia tua: q̄ si essē fortūæ tuæ focia: nec possē uiuē post te. Euentus: successus. Deis au. i. si dii mihi ppitii fuerit ut pces meas exaudiāt.

Præcipientes aderunt casus properante ruina
Sūma cadunt: satis ē audisse pericula magni
Meque tuus decepit amor: ciuilia bella
Si spectare potes: nam me iam Marte parato
Securos cœpisse pudet cum coniuge somnos
Eque tuo: quatiūt miserū cum classica mūdū
Surrexisse sinu: uereor ciuilibus armis
Pompeium nullo tristem cōmittere damno
Tutior interea populis: & tutior omni
Rege late: positamq; procul fortuna mariti
Non tota te mole premat: si numina nostras
Impulerit acies: maneāt pars optima magni
Sitq; mihi: si fata premant: uictorq; cruentus:
Quo fugisse uelim: uix tātū infirma dolorē
Cepit: & attonito cesserunt pectore sensus:
Tandē uix mœstas potuit perferre querelas.
Nil mihi de fatis thalami superisq; relictū ē
Magne queri: nostros nō rupit funus amores:
Nec diri fax summa rogi: sed forte frequenti
Plābeiaq; nimis careo demissa marito.
Hostis ad aduētū rumpamus scedera tædæ:
Placemus socerum: sic ē tibi cognita magnæ
Nostra fides: credisne aliquid mihi tutius eē
Quam tibi: nō olim casu pēdemus ab uno:
Fulminibus me sæue iubet: tanteq; ruinæ
Absentem præstare caput: secura uidetur
Sors tibi cum facias etiam nunc uota perisse
Vt nolim seruire malis: sed morte parata
Te sequar ad mædēs: feriat dū mœsta re motas
Fama pcul terras: uiuam tibi nempe supstes.
Adde q̄ asuefcis fatis: tantumq; dolorem
Crudelī me ferre doces (ignosce fatenti)
Posse pati timeo: q̄ si sunt uota: deis que
Audior: euentus rerum sciet ultima coniunx.

Sollicit
uis nunci
etiā fug
Ferant p
tibi felici
et enim u

Sollicita
Erpupp
Nec solu

Cum ua

Vel fug

Nomin

Quis n

Hoc pre

Tutius

Quol

Littori

Exilit

Vult d

Sustin

Extrem

Præcip

Sustin

Nula fu

Durata

Labitur

Fertur

Littora

Non si

Hesper

Fida co

Pōpei

Infom

Atq; in

Non h

Decep

Atq; c

Nā q

Non i

Seruat

Pompe

Instab

se disti
re con
relinqu
mo tim
illet q̄ a

LIBER .V.

Solicitam rupes: etiam si uictoriam ex hostibus consecutus fueris timebo tamen rupes & scopulos ne natus nuncia uictoriae tuae in scopulos illisa frangatur: & cum ad me uenerit sine periculo non ero: nam Caesar etiam fugiens Lesbos poterit conuertere cursum: & uim aliquam inferre Corneliae. Fata: id est fortunam tuam.

Ferant puppim: scilicet ne frangatur scopulos. Nam soluent audita metus: etiam si nuncius uenerit: omnia tibi feliciter successisse: non tamen sine metu ero: ne Caesar fugiens huc aliquid incommodi nobis inferat: scilicet enim uxorem Pompeii hic positam. Vacuis: desertis locis. Vel: pro etiam. Notescent littora clari: dicere

Solicitam rupes iam te uictore tenebunt.
Et puppim quae fata feret tam laeta timebo:
Nec soluēt audita metus mihi prospera bella:
Cum uacuis: proiecta locis a caesare possim
Vel fugiente capi: notescent littora clari
Nominis exilio: positaque ibi coniuge magni.
Quis mitylenas poterit nescire latebras?
Hoc precor: extremū si nil tibi uicta reliquet
Tutius arma fuga cum te commiseris undis
Quolibet in faustam potius descecte carinā
Littoribus quærere meis: sic fata relictis
Exilit stratis amens: tormentaque nulla
Vult differe mora: nō mœsti pectora magni
Sustinet amplexu dulci: non colla tenere:
Extremusque perit tam longi fructus amoris
Præcitantque suos luctus: neuterque recedens
Sustinuit dixisse uale: uitamque per omnem
Nula fuit tam mœsta dies: nā cætera damna
Durata iam mente malis firmaque tulerunt.
Labitur infelix: manibusque excepta suorum
Fertur ad æquoreas: ac se prosternit harenas
Littoraque ipsa tenet: tandemque illata carinae ē:
Non sic infelix patriam: portusque reliquit
Hesperios: sæui premerent cū caesaris arma.
Fida comes magni uadit duce sola relicto:
Pompeiumque fugit: quæ nox tibi proxima uenit
Insomnis uiduo: tunc primum frigida lecto:
Atque insueta quies uni: nundumque marito
Non hærete latus: somno quā sæpe grauata
Deceptis uacuum manibus cōplexa cubile ē.
Atque oblita fuge queliuit nocte maritum.
Nā quis flamma rectas urgente medullas.
Non iuuat in toto corpus iactare cubili
Seruatur pars illa tori: caruisse timebat
Pompeio. sed non superi tam laeta parabant.
Instabat miseræ: magnū quæ redderet hora.

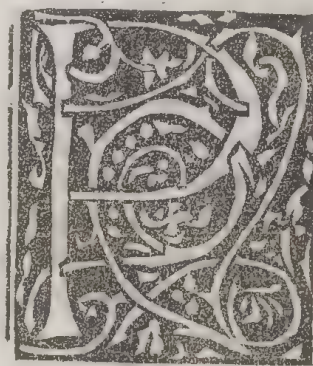
se disiuncta esse. Nam quis flamma: quis inquit arderet amore Pompeii Cornelia tamē locum in quo iacere consueuerat Pompeius relinquebat uacuum: ideo quasi oblita mariti sui absentia: locus ille ab illa uacuus relinquebat. In tot cubili: ut totū lectū lustraret. Pars illa: in qua solebat iacere uir. Caruisse timebat Pompeio: ne timet quod euenit sed euenturū ē. i. abstiebat se ab eo loco tāquam incerta an Pompeius adesset: nō tā laeta: quia hoc satius fuisset quod a Caesare uinci: sed uinci a Caesare fecit ut Pompeio. Cornelia nō careret: quia statim ut uictus ē se contuli ad Corneliā.

posse: nesciet Caesar ubi scis: sed hoc fieri non potest: uidelicet ut locus ille obscurus sit: ubi relegata fuerit uox Pompeii. Clari nominis: Corneliae. Ibi: in insula lesbos: ubi est mitylene: iter methymnā & maliam iacēs ciuitas maxima: quae Malia distat stad. septuagita (ut refert Strabo) Hoc praecor extremum: adhuc refellit quod dixit pompeius: uidelicet ut si locus tutus quo me conferre possim: siquid aduersi contigerit: illa econuerso dicit si uictus fuerit: quocunque potius nauiget: quod ad insulam Lesbos: quia ubi a Cornelia erit: eo coniciet Caesar Pompeium se contulisse amore coniugis. Descecte: quasi carinam scilicet quod ad insulam Lesbos. Victa arma: quod uictus fueris a Caesare. Tutius fuga: ut salutem tuam nisi in fuga constituas. Commiseris undis: id est ut nauiges: ad aliquem locum tutiorem. Infaustam: infelicem: id est uictam. Sic fata relictis: hæc ubi dixit cornelia statim surrexit e strato: ubi cum Pompeio quiescebat & noluit animi supplicium curamque differre: quando semel erat disiungenda a Pompeio: statim hoc facere properauit & auertit se ab illius conspectu: post hac uero pompeium non uidit: donec uictus a Caesare. Tormenta: absentiae uim. Nulla mora: quia statim ab eius conspectu aufugit. Non mœsti pectora: non sustinuit amplexum Pompei nec brachia collo circundedit: ut consueuerat. Præcitantque suos luctus: festinant separationem: quæ utriusque luctus causa erat. Neuterque recedens: & cum separaretur uir ab uxore nec illud dixit quod extremum dici solet uale. Vitamque per omnem: per omne uitæ tempus quo pompeius & Cornelia disiuncti sunt: nullum diem tam molestum uiderunt. Nā cætera damna: quia post cladem acceptā iam animus induruerat ut fortius fortunam aduersam pateretur Durata mente: id est forti animo. Labitur infelix: quia exanimata est propemodum absentia uiri. Manibus excepta: intra manus suorum suscepta. Fertur ad æquor: ut naue imposita uehatur ad insulam Lesbos. Littora: ubi parata nauis erat. Illata: imposita. Non sic infelix: dicit maiore dolore discessisse ab Epiro Corneliā: quam discesserat ab urbe Roma: quia cum discederet a patria comitata est Pompeiū nunc uero discedens ab Epiro sola uirum suum relinquere cogebatur. Hesperios: italos. Fida: quin nunquam uirum in ulla fortuna deseruit. Insomnis: sine somno: quia tota nocte uigilauit Insueta quies uni: quia non sola dormire consueuerat. Vacuum: scilicet uiro suo. Deceptis manibus: qui oblita erat uiri sui ab amplexu: quem cum amplecti crederet lectum uacuum amplectebatur. Fuge: quia somno oblita erat a uiro

Ostq̃ castra du. pu. iā mē. p. Hic liber cōtinet quomō positus ppe castris ad Alorē fluuiū a Cæ. teste Appiano: & a Pō. ad Dyrrhachiū pperabat Pom. expeditionē: sēsimq̃ potestātē decertādi Cæsari fecit: eductis in aciem copiis: quod cum recusaret Cæsar a. Brundisio uenturos militēs expectās: deind̃ iter Dyrrhachiū tēdit quomō ēt secutus ē Cæ. Pō. & cū illū puenire nō posset: ut cupiebat castra ad locū posuit q̃ appellat̃ petra: eo ēt Cæ. se cōtulit: iā Cæ. tūc exercitus oīs i unū aderat. Adrat uicissī & pō & adiūicē i colle qdā magis p̃sidis castra habuerūt. Et cū Pom. se suis locis teneret: statuit cū Cæ. munitiōibus intercludere: sed cū maiore iopia laboraret Cæ. q̃ obsidebat: q̃ pom. q̃ obsidebat: nō potuit tamē pom. hāc idignitatē ferre: statuitq̃ erumpere i Cæ. cū exercitu: simulq̃ cōmissa pugna: cū sēua supra hominē egregie pugnasset: tandē eo cōfesto uulneribus in fugā cæsariani cōuersi sūt: & eo usq̃ ad castra pom. p̃secuti sunt: unde eo die si uoluisset pom. de cæsare & exercitu suo actumerat: Appianus uero refert cæsare dixisse: bellū ea die finē habiturū fuisse: si hostes ducē q̃ uictoria uti sciuisset habuissent. Iugis. Dyrrhachinis. Admotaq̃ cōinus arma. i. cōstitutis ppe castris cōstitere utriq̃. parq̃ suū uidere dei. i. postq̃ dii uiderunt cæsare & Pom. pares sibi q̃a dii dominant̃ i cælo cæsar & pom. i terra. Moenia graiorū: q̃a si uoluisset facile erat: sed ad id animū itendebat i quo summa rerū steterat: uidelicet: ut pom. uiceret. Martēq̃ secundū: q̃q̃ fata ei propicia essent: tamen nihil cederē sibi existimabat: nisi pompeium uinceret. Et nisi degenero: licet cætera secunda essent: tamen non existimabat se fatis obligatum. Funesta mūdo: hanc horam qua bella: ciuilia commitenda essent uniuerso orbi funestam: tota mente petebat. In casum: in dubium. Alea fati: fortuna belli incerta: qualis est ludus aleæ. Horatius piculosa plenum opus aleæ. Placet: quia ad extremū uenire pperabat. In collibus oīs Asperagus ē agri dyrrhachini locus: i quo castra pō. posuerat eodē cæsar cū oibus copiis expugnato oppido pratiorum pfectus: haud pcul idē castra posuit: & cū exercitū e castris duxisset: structa acie pom. decernēdi facultatē fecit: at ubi pōpeiū se suis locis detieri aīaduertit cū exercitu p̃fici iūstituit ad ip̃m oppidū Dyrrhachium: sp̃as pom. haud pcul e castris excitūq̃ eē: aut illū intercludere posse: q̃ Dyrrhachii oēm cōmeatū bellig̃ appatū pom. reposuerat: nec Cæ. sefellit: opio: nā ubi e castris sensit pō. illū exisse: ip̃e breui itinere p̃ marē nauigauit: ut ei occurreret: nā cæsar difficiliori & arduo magis itinere ibat: sed ubi cōsiliū illud nō cessit in aliā p̃te auersus ē: nā locus qui petra d̃r ignem emittentē (ut refert Strabo) haud pcul a mœnibus dyrrhachii cœpit: ibiq̃ pōpeiū castris posuit eodē Cæ. p̃fectus ē pō. aliq̃s lōgarū nauū eo cōueniē iubet. Ex oīq̃ Asia & regiōibus q̃s pōpeiū tenebat cōmeatū eo cōparari iussit: id ubi Cæ. uidit munitiōibus claudere cōstituit: sed tamen pag̃ p̃fuit. Explicuit tur. i. extēdit acie & pugnādi facultatē pō. fecit. Turmæ: pprie sūt eq̃tū: sed abusiue peditū dicūt hoc loco. Turma ē nō agita eq̃tū multitudo q̃si terdēa: q̃ ex tribus tribubus. Tatiēsiū: Raniū: Lucerū: terdēi elligebant̃. Signa: uexilla aqlas. Testatus se nunq̃ deesse. i. patū eē Italiā euertere si facultas dare. Ut uidet ad nullos: cæsar ubi aliquādo tētauit: an pom. uellet se p̃mitere pugnā: postq̃ id nō p̃fecerat: arduo ac difficili itinere iter Dyrrhachiū. itendit. Tumultus: quoscūq̃ tumultus Cæ. moueret: eos p̃uicēbat pom. Signa: ca. Tectusq̃ uia: q̃a difficili & opto itinere dyrrhachiū petiit. Dūo fa p̃ arua: unū seq̃ ex altero: q̃a dūo fa: iō tecta uia icedebat. Præ. hoc iō fecit Cæ. ut alterū ex duobus seq̃ret uel e castris exiret pom. uel ut ip̃m dyrrhachio intercluderet: ubi cōmeatū: & oēm belli appatū pō. collocauerat Taulatius: ta. ptini & piri: sup̃ epidanū siue dyrrhachiū & appolloniā sedes habet usq̃ ad ceraunios mōtes (ut refert Strabo) Epireaq̃ mœ. i. dyrrhachii. Vel solis turribus: q̃a sine ppugnatiōe & defensione ulla locus ille p̃ se munitus & expeditus erat. Nō opus: nō humana manu munitū erat: sed naturali situ: nē q̃ humano labore cōstruunt̃: licet ardua sint: tamē cedunt: uel bellis uel uetustati tēporis. sed quæ naturalia sunt fere perpetuo durant. Hanc urbem dyrrhachii. Annis: nanque omnia tempus edax consumit: & omnia capit.

M. ANNEI LVCANI CORDVBEN.
SIS PHAR SALIAE LIBER. SEXTVS.

Ostq̃ castra duces
pugnā iā mēte p̃piq̃
Imposuer̃ iugis: ad/
motaq̃ cōmūs ar/
Parq̃ suū uidet̃ ma/
dei capet̃ i oīa cæsar
Mœia graiorū sper/
nit martēq̃ secūdū:
Iā nisi degenero fa/
tis debere recusat.

Funestam mundo uotis petit omnibus horā
In casum quæ cuncta ferat: placet alea fati
Alcerutrū mersua caput: ter collibus omnes
Explicuit turmas: & signa minātia pugnam.
Testatus nunquam latia se deesse ruinæ.
Ut uidet ad nullos exciri posse tumultus
In pugnam generum: sed clauso fidere uallo.
Signa mouet: tectusq̃ uia dumosa per arua
Dyrrhachii præceptis rapiēdas tēdit ad arces.
Hoc iter æquoreo præcepit limite magnus:
Quēq̃ uocat collem taulantius icolla petra
Insedit castris: epireaq̃ mœnia seruat:
Defendens tutam: uel solis turribus urbem.
Non opus hanc uetere: nec moles structa tue

Ardua
Clausu
urbs: aut
altitudine
periculū
tis impell

Humanu

Cedere u

Sed mu

Naturar

Vndiq̃

Exiguo

Terribil

Ionium

Tēpla d

Huc au

Cæsari

Cinger

Metitu

Conter

Ingen

Graior

Extrui

Quod

Frāgun

Ducit o

Dispon

Ample

Et sylu

Nō del

Caltra

Flumin

Illic m

Defest

Nunc

Ascrib

Mœn

En qu

Assyri

Suffici

Raptu

gili circ

Refug

to & q

suā pos

chiam p

appellat

LIBER .VI.

Ardua tollat, i. si humano labore munita fuerit. Naturam sedemq; loci, i. naturalem sedē loci, endiadis est Clausa profundo: ab una parte qua collis est oppidum continenti terræ coniungitur. Non est insula: sed urbs: aut península. Terribiles ratibus: est condita in rupibus adeo altissimis ut qui nauigant suspicientes altitudinem mœnium admiratione quadam attoniti fiant. Terribiles cautes: non solum admiratione sed periculi timore: quia si muri caderent naues frangerentur. Ioniumque furens: undæ ionii maris: quæ uentis impelluntur tantum fragorem incutiunt: ut templa & omnia mœnia concutiantur. Furens: uentis per-

Humanusq; labor facilis licet & ardua tollat
Cedere uel bellis: uel cuncta mouentibus ânīs.
Sed munimen habet nullo quassabile ferro:
Naturam sedemq; loci: nā clausa profundo
Vndiq; præcipiti: scopulisq; mouētib; æquor
Exiguo debet quod non est insula colli.
Terribiles ratibus sustētant mœnia cautes
Ioniumq; furens rapido cum tolitur austro
Tēpla domosq; quatit: spumateq; i culmia pō.
Huc auidā belli rapuit spes improba mētē - tus
Cæsaris: ut uastis diffusum collibus hostem
Cingeret ignarum ducto procul aggere ualli:
Metitur terras oculis: nec cespitem tantum
Contentus fragili subitos attollere muros:
Ingentes cautes: auulsaq; saxa metalis:
Graiōrumq; domos diruptaq; mœnia trāssert
Extruitur quod non aries impellere sæuus
Quod non ulla queat uiolenti machia belli.
Frāguntur montes: planumq; p ardua cæsar
Ducit opus: pandit fossas: turritaque summis
Disponit castella iugis: magnosq; recessu
Amplexus fines saltus: nemorosaq; telqua
Et syluas: uastaque feras indagine claudit.
Nō defunt campi: nō defunt pabula magnos:
Castraq; cæsareo circumdatus aggere mutat.
Flumina tot cursus illic exorta fatigant:
Illic merfa suos: operumq; ut summa reuiscat
Defessus cæsar mediis intermanet agris.
Nunc uetus iliacos attollat fabula muros:
Ascribatq; deis: fragili circumdata testa
Mœnia mirentur refugi babylonia parthi:
En quantū tigris: q̄tum celer ambit orontes:
Assyrijs quantum populis telluris eorū
Sufficit in regnum subitum: belliq; tumultu
Raptum clausit opus: tantiperiere labores.

gili circumdata testa: admirent ēt mœnia Babylōis: quā semiramis cixit lateritus muris: ideo fragili testa dixit. Refugi parthi: quā fugiētes sagittas i hostes remittūt. En quātū tigris quantūlibet admiret: tamē uideāt subitō & quodā tumultu tantū spaciū clausū a militibus Cæ. ēē quātū satis ēēt Regno Assyriorū: ubi Reges sedem suā posuerūt. Raptū: subitū: festinatū. Tigris: flu. ē Mesopotaminā amplectēs. Orōtes. flu. ē Syriæ q̄antio- chiam præterlabitur: cum prius Typhon diceret: mutato nomine ab illo qui in eo pontem fecit Orontes est. appellatus (ut iquit Strabo). Tanti periere labores: sed tamen quis tantū opus fecerit Cæsar oīa in cassū pierē

turbatum. Spumatque in culmina: id est usque ad culmina tectorum erigitur. Huc auidam belli: post quam uidit se loco tutissimo tenere Pompeium Cæ. nec inde educi posse ad pugnam constituit illum munimentis claudere: ut inde exire non posset. Ut uastis collibus: quia late loca patebant: ubi Pompeius castra posuerat: ergo constituit illum munimentis claudere. Metitur terras: quantū prospectus erat. Nec cespitem tantum. i. nō satis habuit Cæ. circūcludere Pompeium Aggere terræ: sed muris lapideis cingere parat.

Cespitem: terra cum radicibus immixta. Metallis: in strumētis ferreis: ut uestibus. Diruptaq; mœnia trā. mœnia quæ oppugnando euerterat uisa sunt idonea: ad hæc munimenta construenda. Extruitur. i. munimentum: quā ualidū esset ad mœnia urbis struenda.

Frangunt mōtes: si collis obfisteret: frāgebat: & mœnia cigeat & p mōtes ducebat muros. Turrita castella: ppugnacula ualli. Magnosq; re. & tantū terræ circūdabat: ut lucos & syluas simul cū feris clauderet.

Recessus: dicitur locus seorsū positus: quā pcul a castris Pom. munimēta hæc struebat. Nemorosaque telqua: telqua aspera & icluta loca appellauit ut Horatius: Nā quæ deserta & inhospita telqua credis. Vasta indagine: hoc dixit ad feras respiciēs: quā idago dicitur circuitu retiū cū feræ claudunt ne q̄ exire possint. Nō defunt capi quāuis Cæ. circūdederit Pom. undiq; munimētis ualidis ut nō uideret exire posse: tamē ita late patebat cāpus ubi cōstiterat: ut nec pabula eqs deessent: com meatus longis aliquot nauibus ex oī Asia & regionibus: quas Pompeius tenebat comparari iussit.

Mutant. i. tantum quantū campi parent. Fulmina: huc etiā aquatum mittere equites poterat. Illic: in alia parte tantum spaciū erat: ut ibi fontes eēnt fluuiorum: & per alueos suos in alios fluuios discurrerent.

Merfa: cū descenderent per alios fluuios. Operum que ut summa: Cæsar quia tam longa munimenta duxerat: castra i medio posuerat: ut extrema reuiscere posset. Summa: principū & finis dicuntur summa alicuius rei. Operū. i. munimentorū. Intermanet agris: id est i mediis agris castra ponit. Nūc uetus illiacos: Lucanus hic q̄si repræhendit poetas q̄ mœnia urbis Troiæ nimis extulerūt laudibus: q̄ uidelicet magni ambitus fuerint: cū comparatione horū munimentorū breuia admodū fuerit. Vetus fabula: audeat igit ueteres poetas muros troiados laudibus efferre: q̄ dicat quadratā fuisse urbē: & .xxxx. milia passuū occupasse.

Ascribatq; deis: q̄ tā magnifica illa ædificia eēnt ut uideret nō ope humana eē cōstruēta: ideo Appollinē & Neppunnū Laomedōti auxilio fuisse ceciderūt. Fra-

PHARSALIAE

Tot potuere manus: quantum utilitatis potuerunt afferre labores Caesaris: qui nunc perierunt: si in re utili-
liori consumpti fuissent. Seston abydo: inter seston & Abydon hellespontus est: qui facit ut ad hæc duo oppi-
da: sine incommodo nauigari non possit & est sensus potuisset Hellespontum iungere ponte: ut sine nauigio
ab altero oppido ad alterum nauigari posset. Abydos urbs est Asiæ: & Sestos Europæ: ut refert Solinus. Eli-
dere: id est interrompere. Phyxum: id est hellespontum: in quo helle summersa est: sed poetæ d' propi-quo
nomina usurpare solent: sic Virgilius Dardanum pro Teucro posuit. Ingesto solo: id est cumalata terra: ut
pontus obrueretur. Aut pelopis: aut poterunt cori-
thum urbem nobilissimam a Peloponneso separare
inter quas angusti termini terræ sunt: & propter lon-
gum & accipitem nauium ambitum perfodere angu-
stias nauigabili alueo tentauere: Demetrius rex: dicta
tor caesar. C. princeps. Domitius Nero in fausto om-
nium exitu. Plinius. Ephyren: nam Corinthus ciui-
tas Peloponnesi antea Ephyre dicta est: ut libro quar-
to a Plinio ostendit. Latis fignis pelopis: id est a pelopō
neso: ubi regnum fuit pelopis: nam peloponnesus di-
citur a pelope & ΝΗΟΣ insula. Pelops auctore Straz-
bone. ex phrygia ducto secum populo ab se pelopon-
neso nomē indidit. Longæ maleæ: quia malea est
promontorium laconia: quod quinquaginta milia
passuum intra mare protenditur: adeo impellens un-
das ut naues persequi uideatur: ad id non nisi longo
ambitu pueniri potest a nauigantibus: ideo dicit po-
tuisse perficere: ut ad hoc promontorium a nauigati-
bus facili ambitu & sine nauigatione perueniri posset.

Coit area belli: tātum abfuerūt: ut coacerēt milites:
qui hoc ipso indignabant: magis & ad bellū icitaban-
tur: ut sanguinem effunderēt. Coit: includit. Area
belli: spaciū in quo bellatores continentur. Terras
fluxurus in omnes: quia ex omni parte orbis terrarū
iterfuere populi huic bello ciuili. Thessalica clades:
eorum qui cum Pompeio cæsi fuerunt. Libya: eo-
rum qui deinde in Aphrica cum Catone perierunt.
Aestuāt: incenditur. Angusta arena: in angusto spa-
cio littoris loni: uel ad similitudinē arenæ theatri q̄
si inclusi essent cauea. Angusta: breui: quantum ad multitudinem populorum qui includebantur: aliter nō
conuenit cum antedictis. Assyriis quantū populis. Prima quidem: adeo remota erant munimenta: ut nihil
omnino Pompeius cum exercitu senserit. Surgens: crescens. Velut i mediæ: quemadmodum qui in Sicilia
habitāt ēt si pturbatū fuerit mare siculū: tamē nō sentiunt maris pturbationē: ita Pōpeius quīs circū daret mu-
nimētis a caesare: tamē nō sentiebat. Rapidū pelox. i. Syllā q̄ iuxta pelox ē. Vir. Dextæ syllā latus: leuum in
placata charybdis. nā pelorus mōs ē q̄ cū apcenio cōtinuabat: postea uel terremotu uel assiduo fluctus maris i
interruptus ē: & cū Sicilia ab Italia diuisit fecit duo periculosa nauis loca: Syllā a dextra atq; charybdi: a sinistra.

Latrare: q̄a hæc syllā puella fuit: & cū descēdisset i fontē uenenis a circe ibutū: statū hispidæ ptes cōuersæ sunt
i canes: illa ipsius terrore pcussa se cōiecit i undas: & locū illū fecit nautis piculosum. Nescit. i. nō audit. Aut
uaga cū tethys: circa Britaniā mar oceanū ē. q̄d aliquādo fluxū aliquādo refluxū facit: adeo ut igēri terremotu
isula ppemodū terret: præterq̄ qui i iteriore isula habitāt. Rutupia: rutupe oppidū ē littorale Britaniæ. pto-
lemeus. Iuuenalis rutupio ueedita fundo ostrea. Vnda caledonis: mare turbatum illi quidē sentiūt: at uero q̄
i caledone iteriori oppido britaniæ sunt nihil oīno maris illā tēpestatē sentiūt. Tethys. i. oceanus. Caledōios:
Caledon & calydon Calydonis differunt. nam Calydon est ciuitas Etolorum: quæ quondam Græciæ tuta-
men erat: ut Strabo refert habetque secundā breuem. Virgilius. Quod scelus aut lapithis tantum aut Calydo-
ne merentes: at uero Caledon: ut refert Plinius libro. iiii. est sylua Britannia interioris secunda producta. Mar-
tialis Nuda Caledonio sic pectora præbuit urso. Vt primum uasto: simul ac sensit Pompeius se a Caesare
circundatum tametsi nihil detrimenti sentiret: tamen pati non potuit: qui dissiparet exercitum Caesaris: ipse
etiam milites suos diuersis in locis consistere iussit: nam ea sollicitudine motus Caesar explicuit suos. Agmīa:
scilicet sua ut diuersis locis iuga capiens sollicitum redderet Caesarem. Petra: (ut inquit Strabo) locus est iuxta
Dyrrachium ignem uomens: cui fontes subsunt: qui aquas tepidas bitumenq; scatent. Laxet: destrahat: cum
Cæ. diuersos locos captos a militibus teneret: Pom. & ipse ad singulos immittebat exercitū. Tēdat: extēdat.

Claudētē. i. Cæ. Effuso milite ut sparso exercitu suo exercitū quoq; Cæ. spargeret. Ac tantū septi: dicit tātū
agri circūdati habuisse Pom. quātū distat Aritia sylua ab urbe Ro. aut tyberis: cū recta uia sine ullo fluxu amari
thyrrhēo distat. Diā my. hoc autē dixit ppter iphigēiā q̄ diā cultrix fuit: adeo ut cū p̄ eius illā imolaturus
eēt: subiecta cerua ipam abstrixit & eā tēplo suo p̄fecit: Nā Mycenæ ciuitas græca fuit ubi fignauit agamēnon.

Tot potuere manus adiungere seston abydo:
Ingestoque solo phryxum elidere pontum:
Aut pelopis latis ephyren abrumperere regnis:
Et ratibus longæ flexus donare maleæ.
Aut aliquem mundi quis natura negasset
In melius mutare locum: coit area belli:
Hic alitur sanguis terras fluxurus in omnes
Hic & thessalica clades: libicaq; tenentur:
Aestuāt angusta rabies ciuilis harena.
Prima quidē surgens operū structura fefellit
Pompeium: ueluti mediæ qui tutus in aruis
Sicania rapidum nescit latrare pelorum:
Aut uaga cū tethys: rutupinaq; littora feruent
Vnda caledontos fallit turbata britannos.
Vt primum septas uasto uidet aggere terras:
Ipse quoq; a tuta deducens agmina petra
Diuersis spargit tumulis: ut caesaris arma
Laxet: & effuso claudentem milite tendat.
Ac tantum septi uallo sibi uendicat agri:
Parua mycenæ quantum sacrata dianæ

Aritia
rat: prius
unde & n
næ sylua
scriptione
delicet.

Distat ab
Quoq;
In mar de
Classica
Et sit sa
Maior c
Pompeius
Quæ cu
Vngula
Bellige
Aduer
Ore no
Et trem
Corpor
Traxit
Obscu
Emitit
Antraq;
Inde lab
Omne p
Iam rig
Igena
Peltis a
Iam ma
Nec m
Sed lan
Aucta
Corpor

ris uoca
infectis
Iouem
sum lat
ne. Lab
tiam dif
signum
in uultu
crabili: si
bant ocul
batur. I
lox. Ne
Medi
pora in
præ mu
tum eia

LIBER .VI.

Ariciæ autem (ut refert Solinus) Orestes oraculo monitus simulacrū scythiæ diæ qđ de taurica extulerat: priusq̃ Agros peteret consecrauit: ideo sacrata dixit: constituta fuit Aricia ciuitas ab Archilicho siculo unde & nomen tractum: distat a Roma stad.c.&.lx. (ut inquit Strabo) & nemoralis dicitur quia tēplum diæ sylua circundat: cui lacus instar pelagi fluctuans adiacet: Auctore Strabone. Quoque modo: aliam descriptionem facit: uidelicet tantum tenuisse Pompeium castris: suis: quantum distat urbs Roma ab hostia: uidelicet. viii. miliaria: nam tybris ab urbe descendit in mare tyrrhenum ea parte qua est hostia: hostia autē urbs ab Anco martio condita appellatur ab hostio: hostiū dicitur exitus quo fluuius in mare descendit: quia ea parte tyberis ingreditur mare. Prælapsus moenia: idest lapsus per moenia. Si nusquam torqueat amnē. nam si uolueris meriti spaciū qua tyberis defertur in mare tyrrhenum longius est. nam curuatis ripis & flexis tandem peruenit i mare. Classica nulla sonāt: etiam nullo signo dato ipsi iter se milites exercebant. Iniusa tela. u. unum ex reliquis sequitur. ideo iniussa quia nullum signum tuba dabat. Et fit sæpe. n. quis toto die egarent tamē nō erat spaciū satis larum tantæ multitudini: nā propter angustiam loci: nō nunq̃ uulnerabant suos: cum ipsi inter se exercebant. lacum tentare: idest dum se exercent milites iaculando.

Distat ab excelsa memoralis aricia roma.
Quoq̃ modo romæ prælapsus moenia tybris
In marē descendit: si nusquā torquēata mēm:
Classica nulla sonant: inuisq̃ tela uagantur:
Et fit sæpe nefas iaculum tentare lacerto:
Maior cura duces miscendis abstrahit armis
Pompeiū exhaustæ præbēda ad gramia terræ
Quæ currēs obtriuuit eques: gradibusq̃ citatis
Vngula frondentem discussit cornea campū:
Belliger attonsis sonipes defessus in aruis:
Aduēctos cū plena ferant præsepia culmos.
Ore nouas poscens moribūdu labie herbas:
Et tremulo medios abruptit poplite gyros.
Corpora tum soluit tabes: & digerit artus:
Traxit iners cælum fluidæ contagia pestis
Obscuram in nubem: tali spiramine nesus
Emitit stygium nebulosis acra saxis.
Antraq̃ lociferi rabiem typhonis anhelant.
Inde labant populi: cæloq̃ paratior unda
Omne pati uirtus durauit uiscera cœno.
Iam riget atra cutis: distentaq̃ lumina rūpit.
Igneaque i uultus: & sacro feruida morbo
Pestis ab it: fessumque caput se ferre recusat.
Iam magis atq̃ magis præceps agit oīa fatū
Nec medii dirimunt morbi: uitamq̃ necēq̃.
Sed langor cum morte uenit: turbaq̃ cadetū
Aucta lues: dum mixta iacent incondita uiuis
Corpora: iam miseros ultra tentoria ciues

ris uocant: hoc a Lucano tangitur. Stygium aera: idest pestiferum. Tali: qualis erit aer in castris Pompeii infectis putrefactione corporum quæ resoluebantur. Typhonis: gigas fuit unus ex his qui bellum contra Iouem intulerunt: postea hunc sibi in arine monte occisum Iuppiter condidit: & quotienscunque mouet fessum latus: semper emittit aerem pestilentem. Antra: scilicet montis inarines. Inde: ex hac pestis corruptio ne. Labant: cadunt. Vnda primo quidem corrupta est unda: talem ordinem tenuit Virgilius cum pestilentiam describeret. quæ atticam terram ifecit. Cælo: scilicet turbido & corrupto. Riget: durefcit cutis: primū signum erat morbi contracti scilicet qđ ad tactum cutis resisteret. Atra: quia nigra efficiebat cutis. Igneaq̃ in uultus: quia intentis oculis faciem toruam ostendebant: & statim pallida efficiebatur. Sacro morbo: execrabili: sicut Virgilius sacrum ignem appellat: quia depascitur & omnia consumit. Feruida: nam calebant oculi & facies ut ignem quodāmodo emittere uiderentur. Fessumque caput: quod ultro citroque iactabatur. Iam magis: crescente pestilentia sine ulla intermissione cadebant. Præceps fatum: idest mors uelox. Nec medii dicat: nec morbus diu cōsumpsit corpora sed simul ac morbus puenierat statim moriebant.

Medii morbi quia inter uitam & mortem solet intercludere morbus: quia aliquandiu & sensum corpora interimunt. Turbaque cadentem: ipsa etiam corpora auxere pestilentiam: nam sepeliri nō poterant præ multitudine. Incondita: insepulta. Nec miseros: nec licebat funera facere sed extra tentoria tantum eiciebant corpora: & insepulta temanebant. Funus erat: uidelicet e tentoriis eiecisse cadauera.

Maior cura: Pompeiū pestilentia premebat Cæsare uero fames. Maior cura. sc̃q̃ cura pugnadi. Exhaustæ: euacuata. sc̃ herbis stramine: & hæc cura erat quæ Pompeium a bello distrahebat. Quæ currens ob. nā licet ibi pascua essent: tamen eques dū se exercet ita calcauerat herbas ut nihil omnino superesset. Obtriuuit: calcauit. Gradibusque citatis: idest currentibus eqs.

Discussit: dissipauit. Frondentem: uirentē cāpum: translatio ab arboribus: nam arborum frondere: pratorum uirere est. Belliger sonipes: bellator equus.

Ferāt: offerant. Culmos aduēctos: erāt iquit paleæ ad facietatem: sed eas spernebāt equi. Labiſ moribū dus: intercurrentum deficiebat. Et tremulo medi os: dum eques sonipedem in gyrum uolueret ille pro lapsus in medio cursu deficiebat. Gyros: reuolutio nes. Corpora: uirorum & cætera iumenta corrū pebantur: & aerem inficiebant. Iners cælum: cras sus aer putrefactis iumentorum corporibus: nam aer crassus obscuritatem inducit ad similitudinem nubis. Tali. refert Strabo libro nono: subter caly donem esse collem Taphossum in quo Nessi & alio rum centaurorum tumulus locatus cernitur: equo rum tabo deterimus odor sub montis radice pro funditur: & humor grossioribus guttā manat: quam quidē ob causā gentem illam Ozolas idest mali odo

PHARSALIAE

Tamen hos: hanc pestilentiam: uentus superueniens nō nihil abstulit: ita ut puriorem aerem relinqueret: cū præsertim omnigenere com meatuum abundarent: nam aduectitia frumenta undique uehebantur. Messe: idest frumento. Plenæ carinæ: quia abundabant com meatibus: nam fames solet inducere pestilentiam. At liber terræ: hoc erat quod a conferenda manu deterrebat Pompeium: nunc dicit quid deterrebat Cæsarem: existimabat liber ipse qui nullis munitionibus inclusus erat: sed nihilominus famem tolerauitigentem & inopiam: ac si obsessus esset. Liber: nō interclusus. Angitur: idest cruciatur. Sur, clu, in sege: nondum flauescētibz agris nec maturefcentibus. In pecudū ce, cibos. i. ipsos iā pabulo pecudum uti cōpisse. Carpere dumos: more pecudū. Spoliare nemus: i. arbores sylue stes si forte nascerent fructus sicuti pruna: corna: & unedōes. Lētūq; minātes: & nō nunq; carpebāt radices herbagz q̄s nesciebāt uenenatas eē. Herbas dubias: q̄a nesciebāt eēnt salubres an ne: sed i cōmentariis legit herbā quādā frequēter iueniebāt, cuius nomē ē chara: & hāc herbā lacte p mixtā i modū panis cōficiebant: & huius herbæ magna copia fuit. Refert & Plutarchus q̄ cū Cæ. maxia opprimeret iopia: & milites radicē quādā auellerēt: & cōmixta lacte uelcerēt: iter dū factos ex ea panes intra hostiū stationes prætereurentes iniiciebāt addebātq; se quoad huiusmodi terraradices produceret obsidionē Pompeii nō relicturos eos autem & panes & sermones in uulgus pferri Pompeius uetuit: ne suoz animi perfringerent: q̄ hostiū imanitatē p̄tinacēq; tolerātiā sicuti feragz exhorrescerent. Quæ mollire queunt: cernit etiā alios milites alia euellere quæcūq; molliri potuerant aq; uel elixati quamuis aspera essent tamen per guttur mitterēt: dū modū se sustentare possent. Mollire flamma: idest elixare. Frangere morsu: idest quæ dentibus possint mandere. Per abrasas fauces: asperitate radicū & herbarū. Plurimaq; humāis: & ita milites nouo genere ciborum utentes: pompeianos oibus rebus abundantes obsidebant. Ut primū libuit: nūc dicit postq̄ Pompeius decreuit erumpere munimentū: non cogitauisse illū tēpore noctis clam exire: sed per eā munitionū partē quæ frequētius custodiret. Et: p̄ sed. Premittere terras: i. arbitrio suo oēs terras habere: ut quacūque uellet exercitū duceret. Nō obscura: i. non occulte: nec per insidias bellū gerere parat. Furto: pro furti. Cessantibus armis: sine pugna Cæ. resistētis. Latis ruinis: quas ipse per munitionem euerfionem faceret. Opportuna tamen: quis non occulte exire uellet: tamen eam partem elegit: quæ proxima castris erat: q̄ appellabat castella minuci: & ibi Sæua erat uir unus fortissimus omnium. Quā minuci castella uocat. Castellū minucii uocabatur: a Minucio q̄ custodia huius propugnaculi præfectus fuerat a cæsare: id qd̄ ex Appiano cognoscitur. Vallūq; (i. qui) i super tati sunt: miucio q̄ custodia præfuerat q̄ plura tolerāte: fuerunt qppe clypeo eius uiginti supra centū ihæsisset sagittas: corpus sex uulneribus transfixū potuisse. hoc solū placet. Quidā a numicio flumē latii in quo æneas periit deducet cōtenderūt: Sed nō uideo quō sic possit itelligi. Dumeta: q̄ nascunt i locis cōfragis & abruptis. Huc puluer nullo: & ad hāc castella uēit Pom. q̄ prius oppugnare cōpit: q̄ puluis aspici posset ab hoste. Ad moenia: i. munitionis cæsaris. Tot simul e capis: nūc dicit subito aduersu suo Pom. ita hostes terruisse: ut attōiti pene sui iporū obliuiscerent: nā ubi aglas inumeras fulgere uiderūt: & classica undiq; obstrepe sic timebāt: ut uix tela i hostes mouer possēt: & statū fuger oēs cōperūt: p̄ter unū Sæuā: q̄ aliorū ēt aīos i bella erexit. Latia uo. agla Romāæ. Debet ferro: q̄a ēt sine ferro uicti sūt cucustodes Cæ. Pauor con. i. cōsumperat hostes: q̄a territi nec tela qd̄ mouebāt. Quod solū. u. uirtus: i. eo loco iqt ubi semel positi fuerāt: ibi potius mori uolebāt q̄ fuger. Quo stat loco: ubi positi fuerāt. Qui uul. adō inferiores erāt numero Pom. ut multo plura tela eēnt q̄ mitterentur ab illis: q̄ hoies in qui uulnerari possēt. Peribat: frustra erat. Nimbus: multitudo teloz.

Sparger funus erat: tamē hos minuer labores
A tergo pelagus: pulsusq; aquilonibus aer:
Littoraq; & plenæ peregrina messe carinæ.
At liber terræ spaciosis collibus hostis
Aere non pigro: nec inertibus angitur undis:
Sed patitur læuam ueluti circumdatus arcta
Obsidione famem: nondum surgentibus alta
In segetem culmis cernit miserabile uulgus
In pecudū cecidisse cibos: & carpere dumos:
Et morsu spoliare nemus: lætumq; minantes
Vellere ab ignotis dubias radicibus herbas.
Quæ mollire queāt flāma: quæ frāger morsu
Quæq; p abrasas utero dimittere fauces: su
Plurimaq; humanis ante hac incognita mēsis
Diripiens miles saturum tamē obsidet hostē.
Ut primum libuit ruptis euadere claustris
Pompeio: cunctasq; sibi permittere terras
Nō obscura perit latebrosa tempora noctis.
Et raptum furto loceri cessantibus armis
Dedignatur iter: latis exire ruinis
Quærit: & impulso turres cōfringere uallo:
Perq; oēs gladios: & qua uia cæde panda est:
Opportuna tamen ualli pars uisa propinquā.
Quā minuci castella uocant: & cōfraga dēsis
Arboribus dumeta regunt: huc puluere nullo
Proditus agmē agit: subitusq; ad moenia uēit.
Tot simul in campis latia fulsere uolucres:
Tot cecinere tubæ: nequid uictoria ferro
Deberet: pauor attonitos confecerat hostes.
Quod solum ualuit uirtus: iacuere perempti
Debuerant quo stare loco: qui uulnera ferret
Iam deerant: nimbusq; ferens tot tela peribat
Tūc piceos uoluunt immisse lampadis ignes:

Tum pi
deret. Pic
pom. iam
steret: nā
oculū sag
ribus cu

Tum qua
Roboris
Iam pom
Exierant

Quē nō
Auferret
Eripuit:
Ac nond
Sæua ui

Ante fer
Promo
Pronus
Quam

Hic ubi
Tuta fu
Impius
Ofamur

Terga d
Nō pud
Non ira
Stabit

Nos su
Ista die
Cæsaris
Pompe

Pectori
urbes N
omne n
esse in a
ualueri
gæ: ides

ueltrum
mores i
ante hac
res. Ser

tis in fug
cæforum
q̄urpiter
ritis: etiā
dit si nō
tarēt. N

Pompe
oculos
te oculos
habuit.

LIBER .VI.

Tum piceos: nec solum telis ferreisque hastis utebantur pompeiani sed etiam facibus: ut pugnacula incēderet. Piceos: pice incensos. Roboris impacti: impulsi arietis: nā robur arietē appellauit: quo muri impellunt. Iam pom. iam aqlæ exierāt p munitionē & ferme libera loca tenebāt: cū sœua unus fuit: q uictoriæ tot militū reliqueret: nā repulso cæsare circa uallū iter hæc ductor Turmæ: cui Sæua nomē fuit: multa & p̄clara faciōra edidit oculū sagitta saucius: hastā perfregit: deinde ueluti quippiam dicturus (ut refert Appianus) i mediū p̄siluit: silētibz cunctis: Pompeii ductorem singulari uirtute cognitum ad se uocat: deinde sic affatur: Silua tibi similē:

Tum quassæ nutant turres: lapsūq; mināt
Roboris impacti crebros gemit agger ad ictus.
Iam pompeianæ celsi super ardua ualli
Exierant aquilæ: iam mundi iura patebant.
Quē nō mille simul turmis: nec cæsare toto
Auferrēt fortuna locum uictoribus unus
Eripuit: uetuitque capisseque arma tenente
Ac nondum strato magnum uicisse negauit.
Sæua uiro nomen: castrorū in plæbæ merebat
Ante feras rhodani gentes: ubi sanguine multo
Promotus latiam longo gerit ordine uitē.
Pronus ad omne nefas: & qui nesciret i armis
Quam magnum uirtus crimen ciuilibz esset
Hic ubi quærentes locios iam Marte relicto
Tuta fugæ cernit. quo uos pauor iquit abegit
Impius: & cunctis ignotus cæsaris armis.
Ofamuli turpes: seruum pecus: absq; cruore
Terga datis: mortis cumulo uos deesse uirorū
Nō pudet: & bustis interq; cadauera quæris.
Non ira saltem iuuenes pietate remota
Stabitis: e cunctis per quos erūperet hostis
Nos sumus electi: nō paruo sanguine magni
Ista dies ierit: peterem felicior umbras
Cæsaris i uultu: testem hunc fortuna negauit:
Pompeio laudante cadam: confringite tela
Pectoris incursum: iugulisq; retondite ferrum.

urbes Nobilis: & tentum dux memorāde uiris. Longo ordine: scilicet militum committantium. Pronus ad omne nefas: sicuti fortis erat: ita omne nefas facere audebat. Nesciret in armis: nesciebat ille fortitudinē non esse in armis ciuilibz exercendam. Virtus: fortitudo. Hic ubi: nunc dicit quantum in castello defendendo ualuerit: q cæteris fugientibus solus ipse perstitit: tum uerbis: tum re ipsa aliorum animo excitans. Tuta fugæ: idest loca tuta ad fugiendum. Abegit: impulit uos scilicet ut fugere. Impius: ab impietate erga ducem uestrum proficiscitur: non quasi parentem uult coli a militibus suis ducem: sed nunc cum fugerent immedios mores illius factos dicit. Et cunctis ignotis: nullo unq; in bello quod cum Cæsare gesseritis pauorem aliquē ante hac ostendistis. Armis: idest bellis. Ofamuli turpes: inuehitur in eos quasi ignauos & sine causā fugientes. Seruum pecus: idest q seruilibz pecudibus comparari potestis. Datīs terga: idest anteq uulnus accepistis in fugam conuersi estis. Cumulo uos: idest an potestis uos fugere turpiter: ut nolitis potius inter stragē cæcorum iacere: q turpi fuga uitam quærere. Virorum: scilicet cæcorum quasi dicat satius est mori fortiter q turpiter uiuere. Bustis: idest ad sepulchra: ut post q pugna desierit uos qui inter cæteros fortiter occisi fueritis: etiam ad rogam a uestris sociis: quæramini. Non ira salutem: nonne inquit ira: uos saltem accendit si nō pietas. Et cūctis: ex oibz custodiētibz Cæ. castella. Electi: qd uos cæteris inferiores uirtute putaret. Non pauor sanguine: si uos fugere uultis: retinere non potero: sed ego solus efficiam ne uictoria ista Pompeio icruēta cedat. Ierit: transferit. Peterem felicior. uellē ut me pugnantem uideret Cæsar: & ante oculos eius præclara hæc facinora ederem: tum mihi feliciter mori uideret si pro ipso fortiter dimicans ante oculos eius oppeterem. Felicior: quam si abesse. Laudante: quia inuitus pompeius uirtutem meam probabit. Confringite: scilicet uos hostes. Pectoris incursum: idest resistite pectori meo. Iugulis: scilicet meis.

salua amicū: ac curatores mihi adhibe: quoniā uulnere affligor: accurrentibus ad illum duobus ex exercitu Pompeii unum aggressus occidit: alterius humerū ense deiecit: quæ cum egisset seipsum uallūq; reliquit ob id cæteri rubore conciti impetu feruntur: uallūq; isuper tutati sunt. Minutio q custodia præfuerat cōpluta tollerāte: fuerūt quippe clypeo eius. xx. supra cētum ihæsisse sagittas: corpus sex uulneribus trāfixū patuisse: oculū uicissim excussū eē. hos Cæsar multis honoribus insigniuit. In hoc nō conueniunt Plutarchus & Appianus: nam Plutarchus dicit centū ac .xx. telorum ictus in clypeo accepisse Sæuā dehinc suorum exceptū amplexibus tuto relatum eē: quæ uulnera Minutio attribuit Appianus. Iura: potestates imperium. Quē nonnullæ: unus eripuit locū Pōpeianis: quem Cæsar cum toto exercitu eripere non potuerat. Toto cæ. idest tota ui Cæsaris. Strato: occiso

Arma tenente: dum arma teneret negauit uictoriā Pōpeio. Merebat i. ple. anteq Cæ. subigeret Germaniā: erat Gregarius miles: sed uirtute sua euaserat ad dignitatē Cēturiōis. In plæbe castroz. militabat inter Gregarios milites. Anteferas gentes: idest gallos bellicosos. Promotus: ab ifimo loco militū ad cēturionē. Vitē: uitis ē insignē Cēturionis: non ut quidā indocti dicūt quod uitē in clypeo pictam gestaret: sed uitē gestabant: qua milites negligētes solebant pullare: ut ipsos p̄mptiores ad officia gerēda redderēt hoc Plinius ostendit Centurionum in manu uitis: cōtinuo prælio tardos homīnes ducebant ad agmina: quod M. Iuriscōsultus ostendit digestorum libro q dragesimo de re militari: dicit enim qui Centurioni se castigare uolēti resisterit: & ex industria fugerit: aut Cēturioni manū intulerit capite puniatur: & Iuuenalis apte ostēdit uitē fuisse Cēturionis. Nodosam post hæc frangebatur uertice uitē. i. impactā māu Cēturiōis itidē Martialis. Varre parethōias latia modo uite per

PHARSALIAE

Iam lōgiqua pul. iā puluis q̄ exercitātus ē in hoc tumultu puenit ad oculos cæsaris: simul ēt fragor auditus ē. Vicimus o focii: ne dubitetis si possumus hoc castellū tenere: quoad cæsar ueniet: monētibus nobis uictoriā cæsar cōsequet. Vendicet ar. s. defendendo munimenta. Mouit tantū uox: nō ita accendunt tubarū clāgore ad pugnā animi militū: sicut nūc oratiōe Sæuæ accēsi sunt. Priocantu .i. prioc belli signo. Scituri iuuenes. i. uenitū spectaturi uirtutē sæuæ: & cognituri an uirtus numero inferior & loco plus aliqd p̄stare possit q̄ fortiter mori uidelicet: q̄ unus uiceret uniuersum Pom. exercitū. Loco: q̄a superiores erāt Pōpeiani: ipe uero inferior. Ille ruēt. i. aggeri cōsistebat q̄si tergo eū sustentatū. rus. Cōsistit: firmat. Primūq̄ cadauera: cadaueri- būs p telis utebat i hostes: & sic eos obruebat. Plēis: subaudi de Corporibus. s. suoz. Totæ ruie. s. muro- rum erāt p telis Sæuæ. Robora: ligna munimenti. Moles: saxa. Hostiq̄ se ipe minat: nā sæpe simulabat se uelle p̄cipitem dare: & interea illi pedē referebant. Sude: pro sudibus: sudes proprie dicūt palus acutus & præustus ut durior sit. Conto: hastili. Amputat: præcidit ense manus eoz q̄ ascendere uellent aggerē. Caput obterit: saxis. Fragili compage: idest fragili galeæ iūctura. Ut primū cumulo: similitudo: sic sæ- ua pugnabat cōtra hostes sicut Pardus: ubi uolnus ac cepit sæuior fieri solet. Cumulo crescente: cū iā tot cæsi eēt ex hostibus: & ēt corpibus q̄ et turribus cōie- cerat i hostes ut cumulū fecisset æqualē munimētis tunc ille transiliuit agili saltu: non aliter quā pardus solet p media arma & uenatores transilire. Arma. s. hostiū. Raptim: raptim trahit. Tunc dēfos: & cū trāsi- lisset cū sūma omniū admiratiōe uallū & cadauera q̄si rē gessisset supra uires humanas admirati sūt oēs & quēcunq̄ toruo uultu cōspexisset: illi pauorē icutie- bat. Cōpressus: coactatus undiq̄. Oī bello: omni exercitu rē p p̄sona posuit. Inter cuneos: iter ordies & manipulos Pom. Vicit quē respicit: q̄a hostes ocu- los eius sustinere nō poterant. Ianq̄ hebes: iā ensis Sæ- uæ cruētatus lubricus factus erat: ita ut hostē uulnera nō posset: & obtusus erat crebro ictu: adō ut hostē nō uulneraret: sed nimia ui cōfrigeret. Hebes: obru- ti- mio & crebro ictu. Crasso san. q̄a lubricus erat. En- sis opus: q̄a opus ēsis ē ut icidat: nūc aut mēbra frāge- bat. Illū tota p̄mit moles: i. i. eū totus exercitus cōuer- sus erat. Incerta māus. i. oēs milites eū uulnerarūt: ita tamē ut uulnus ad uitalia nō pueniret. Parq̄ no. for- tūa: par semp de duobus dī: sicuti hoc loco p uno uni- uersum exercitū Pōpeianū ponit: p altero solū sæuā Concurre: manū conferere. Umbo: clypeus: um- bo aut p̄prie ē media pars clypei eminētior. Et ga- leæ fragmēta: q̄a iā tot ictibus p̄cussa erat galea: ut fra- cta i iplis temporibus imprimeretur. Perurunt: exul- cerāt. Nec q̄q̄: densæ igt hastæ corpori sæuæ ifixæ ipsum & uitalia p̄cipue tanq̄ sylua protegebant. Nu- dis: iam detectis uitalibus. Quid nūc uesani: nūc apo- strophat Luca. ad Pō. reprehēdens q̄ putāt posse iter- sici telis lacertorū uiribus imissis sed hoc frustra tētāt nā ad opprimēdū tātū uiri robur necesse ē ut tormēta i illū mittāt. Leuibuscq̄ sa. hæc tela nūq̄ ad uitalia pe- netrabāt. Aut tortilibus. q̄ torqueāt. Falarica: maio- ris teli gēus: q̄d neruis ac funibus torq̄t: cuius formā Liui. ostendit: erat igt telū missile hastile ab ligneo & cætero tereti: p̄terq̄ ad extremū ūde ferrū extabat: id sicut i pilo q̄dratū stuppa circūhabāt: liebātq̄ pice: ferrū aut tres in logū hēbat pedes. ut cū armis trāssiger cor- pus posset. sed id maxie ēt si hæssisset i scuto nec penetrasset i corpus pauorē faciebat: q̄ cū mediū accēsu mitte- ret: cōceptūq̄ ipso motu multo maiore ignē ferret arma omitti coge- bat: nudūq̄ militē ad ifeq̄ntes ictus p̄be- bat: iō falaricæ sunt appellatæ: q̄a falis. i. turribus ligneis mitterent: ut consulit ante falas idest turres ligneas.

Iam longinqua petit puluis: sonitusq̄ ruinæ. Securasq̄ fragor concussit cæsaris aures. Vicimus o focii: ueniet qui uendicet arces. Dum morimur: mouit tantū uox illa furorē Quātum nō primo succendūt classica cātu. Mirantesq̄ uirū atque auidi spectare sequūt: Scituri iuuenes numero deprænſa locoque: An plusquam mortem uirtus daret: ille ruenti Aggere consistit: primūque cadauera plenīs Turribus euoluit: subeuntesque obruit hostes Corporibus: totaq̄ uiro dant tela ruinæ. Roboraq̄ & moles hosti seque ipse minatur. Nunc sude: nūc duro contraria pectore cōto Detrudit muris: & tialli summa tenentes Amputat ense manus: caput obterit: ossaq̄ sa. Ac male defensum fragili cōpage cerebrū. xos Dissipat: alterius flamma crinesque genasque Succendit: stridunt oculis ardentibus ignes. Ut primum cumulo crescente cadauera murg- Admouere solo: non segnior extulit illum Saltus: & in medias iecit sup arma cæteruas. Quā p̄ summa rapit celerē uenabula pardū Tunc densos inter cuneos cōpressus: & omni Vallatus bello uincit quem respicit hostem: Ianq̄ hebes & crasso non asp sanguine mucro Percussus sæuæ frangit: non uulnerat hostē: Perdidit ensis opus: fragit sine uulnē mēbra Illum tota premit moles: illum omnia tela. Nula fuit non certa manus: non lancea felix Parq̄ nouum fortuna uidet: concurrere bellū Atq̄ uirum: fortis crebris sonat ictibus umbo Et galeæ fragmenta cauæ compressa perurūt Tempora: nec quicq̄ nudis uitalibus obstat. Iam præter stantes in summis ossibus hastas: Quid nunc uesani iaculis leuibuscque sagittis Perditis hæfuros nunquā uitalibus ictus? Hunc aut tortilibus uibrata phalarica neruis

Mura
idest iac
ad id q̄
perē. lā
pore tel
qd̄ arm

Obrua
Nunc a
Promot
Pompe
Ac uer
Aut cu
Solus o
lā grad
Par pe
Sic lib
Omni
Frang
Viscer
Confi
Tot i
Dicta
Tend
In cap
Ille mo
Affixa
Intrep
Panno
Cum
Serot
Imper
Perdi
Infor
Vict
Gau

regio
Liby
is mo
uere su
si uēhe
ues & l
uerit. l
stulere
re Pōp
puo. i
rior sa
erit ad
me aff
dixisse

LIBER .VI.

Muralia. i. pōdera ista r muri: i illū reuoluta opprimēt eū. Aries fer. pro aries ferratus. Balista: αβλλῶ
idest iacio istrumēta sūt: qbus maiora saxa mittūt: ut igt Mar. Stat nō. f. postq pōpeiāos icrepauit: nūc redit
ad id q. iſtituerat. Sæua nō unus miles erat: sed qsi murus q Pōpeiānis obiectus esset. Pom. tē. ne possit erū/
pere. Iā pe. iā ita spnebat uitā suā & hostiū tela pūsfaciebat: ut clypeū cū cæteris armis abiecerit: & solo cor/
pore telis hostiū resisteret: iōq abiecit clypeū: ne leua ociosa eēt. Armis. i. scuto: nā arma de scutis dicunt eo
qd armos tegāt. Vacasse: ociosā fuisse sinistrā lorīs clypei ipeditā: ne cū hostibus pugnaret. Culpa sua. i. si se

Obruat: aut uastū muralia pondera saxi.
Nunc aries ferro: balistaq limine portæ
Promoueat: stat nō fragilis pro cæsare murus.
Pompeiumq tenet: iā pectora nō tegit armis.
Ac ueritus cſedi clypeo leuaq uacasse
Aut culpa. uixisse sua: tot uulnera belli
Solut obit: densamq ferens in pectore syluā
Iā gradibus fessis in quem cadat eligit hostē.
Par pelagi monſtris: libycæ sic bellua terræ
Sic libycus densis elephas oppressus ab armis
Omne percussū squalenu missile tergo
Frangit: & hæretes mota cute discutit hastas.
Viscera tuta latent penitus: citraq cruorem
Confixæ stant tela feræ: tot facta sagittis:
Tot iaculis unam nō explent uulnera mortē.
Dictæa procul. ecce manu cortynis arundo
Tenditur in sæuam: quæ uoto certior omni
In caput atq oculi leuū. defendit in orbem.
Ille moras ferri neruorum & uincula rumpit
Affixam uellens oculo pendente sagittam
Intrepdus: telumq suo cum lumine calcat.
Pannonis haud aliter post ictum sæuior urſa
Cum iaculum parua libys amentauit harena
Se rotat in uulnus: telumq irata receptum
Impetit: & secūm fugientem circuit hastam
Perdiderat uultum rabies: stetit imbre cruēro
Informis facies: lætus fragor æthera pulsat
Victorum: maior a uiris e sanguine paruo
Gaudia nō faceret conspectū i cæsare uulnus:

regio. p. procedit i noricū usq agge: deinde Mœsiæ coniūgit: i ea sæui urſi nascunt: sed ponit speciē pro genere.

Libys. i. uirgo libyca uenatrix: sic Vir. dicit cōsuetudinē eē libycæ uirginū agitare feras: ut Virginibus tyri/
is mos est gestare pharetrā: uel libys. i. uenator libycus: ē. n. hic libys generis mascu. Martia. Et lybis i lōgo pul/
uere sudet eques. Amētauit: iaculata ē: & cōtorſit. Habēat: sed pprie amētū dī loze: quo digiti iaculātis imif
si uehemētiore ictū iſerūt: unde uerbū ē amētare. Impetit: iua dit. i. dētibus. Secū fugi. q. dū se mouet: mo/
uef & sagitta. Perdiderat uul. ra. postq cū oculo sagittā euulſit adeo efferatus erat sæua: ut iā uultū oio muta
uerit. Perdiderat: iſſāmauerat. Imbre cru. q. euulſo oculo sāguis i faciē effusus ē. Lætus fra. clamore igt su/
stulere Pōpeiāni existimātes nūc demū sæuā lætifegz uulnus accepisse. Maiora uiris: nō maius gaudiū habue
re Pōpeiāi: cū uiderūt lāguinē ex oculo uulnerati sæuæ exire q si sāguinē uidissent ex corpore Cæ. Sāguine
puo. i. unius militis. Ille tegēs al. cū propemodū deficere uideref sæua simulauit lassitudinē: & qsi uultu m i
rior factus: ita allocutus ē hostes: Parcite mihi: iā uobis cedēti nō opus ē tela i corpus meū contorqre: nā satis
erit ad mortē si fixa corpori tela euulſeritis: cū his. n. ois sāguis exhibit: & uita mea discedet: sed ante obsecro ut
me afferatis i exercitū uestz: ut exēplū oibus potius sim Pōpeiāz ptis cōprobata q honestæ mortis: hæc cū
dixisset qdā Aulus demēs credidit ita eē & accessit ad sæuā: & mediū cōplexus armis oibus credebatur posse il

clypeo ptegeret. Obit. i. adit: ut māus obit magistra
tus. i. adit: nā ob p ad pōif. Densāq se. p. similitudi
nē ostēdit qlis fuerit sæua qle dicunt cæte uideri cu/
ius tego ināscit sylua. Cæte at ē genus maioris piscis
adeo imēli: q. dicūt eminere tergo supra maris undā
& nōnūq tergo eius syluas ināsci: quæ cū mouet: &
sylua moueri uidet. Nearchus auctore Strabo. li. xv.
magnitudinē Cætoz uicēnū & ternū passuum eē re
fert: ita cū moueret sæua qsi secū syluā i corpore ge
stare uidebat. Gradibus. fess. q. exhausto sāguie non
pōterat diutius pſistere. Libycæ sic be. alia similitu/
do quēadmodū igt i libycis agris uēatores psequūt
elephātes: & tela qdē i terga mittūt q licet corpori fi/
gāt: tamē ad uitalia nō ueniūt: eodē mō i pugnādo se
hēbat sæua. Elephātes Italia anno urbis cōditæ: qdri
gēte simo secūdo i Lucāis primū bello Epirotico ui/
dit: & boues lucas ide dixit: ut igt Soli. Missile: hasti
le. Repussū: retro icussū. Squalēti: duro & aspo ter
go. Mota. c. q. cū se excusserit eiecit tela leuiter fixa.

Viscera: uitalia mēbra. Citraq cruo. i. nōdū pueni
ētia ad cruorē. Stāt: erecta sūt. Nō explēt. i. multa
uulnera nō sufficiūt ad unius mortē. Dictæa p. &
cū ita staret immobilis ecce sagittator qdā specularus lo
cus armis nudū sagitta direxit: & oculū cuspide traie
cit. Cortynis ha. sagitta cortinēlis: a cortyna ciuitate
Crætæ de q Vir. Perducāt aliquæ stabula ad cortyna
uaccæ. Dictæa. i. crētēsi: nā Dicte mōs ē cretensis: ut
iſfert Stra. cōstat at crētēses sagittādi fuisse pitissimos
nā ut igt Soli. Creta priā remis ac sagittis potuit: prie
litteris iura iūxit pyrrhico reptoie: requeſtes turmas
pria docuit: lasciuias uertigies iplicare: ex q disciplina
bellicæ rei usus datus: iō p excellentiā dixit cortynis.

Certior oio uo. q. plus effecit q spabat sagittator. Il/
le ubi sensit se uulneratū extraxit sagittā cū oculo &
terræ ipactā pedibus calcauit. Moras &: pro. i. fit. n.
ephezegeſis. Vicula ner. q. cuspidē sagittæ retiebāt:
sed neruos oculi radices appellat: q. neruis qbus dā
qsi radicibus stabiliti sunt: iō dicit fuisse moras telo
rū. Pannonis haud ali. nō aliter telū euulſit cū ocu/
lo q urſa Libyca q ubi sagittā i corpore accepit tentat
iplā dētibus euellere. Pannonis: Pānonia (ut igt Soli.)

PHARSALIAE

lum in castra Pō, subleuare: sed nō puidit Mucronē: quē ille tectū habebat: quoad iugulū eius transfixit: & ipso occiso: sic eat inq̄ q̄cūq̄ sēuā uictum putabit. Alta, i. profunda: Vir, Premit altū corde dolorē. Virtute re mo, i. uiriliter: q̄a nō iā sicuti uir fortis & robustus: sed mitior factus erat. Parcite, i. tela i. meū corpus coiiz cete. Hinc i. corpore meo. Iā uulne, q̄d. satis uulnere ē. Non eget i. gē. i. telis: sed euulsis. Et i. ma. u. i. nā exē plo meo alii moueri poterūt: ut pōpei ptes Cæsari antepōnant. Quā mortis ho. q̄a malo ptes seq̄ Pōpei q̄ honeste mori, i. fortiter. Infelix: uno uerbo exitū rei futurā declarat. Fulmineū: corruscātē. Membra q̄: q̄a mediū cōplexus credebatur se sublatū hominē. Inca luit uir, occiso aulo rediere i corpore uires: uisusq̄ ē recepisse quodamō robur q̄d amiserat. Incaluit, i. durior redita ē. Vna cāde: p̄ unius cāde. Soluat ait p̄enas: iā nō demissa uoce loq̄bat: sed toruis ocu lis & acriori uoce. Pacē gladio: aliter iqt pacē pōpe. hīc nō poterit a militibus Cæsa, nisi ille depositis ar mis Cæsare adorauerit. Istos, meo. Simile ue, i. cre ditis ēē sēuā: ut sic ignauus sit: & mortē timeat: sicut i. uos o pōpeiā i. q̄d. nō. Pōpei uo, mi. ego iqt plus amo fortiter mori: q̄ uos defendere Pōpe. cām q̄ se natus. Simul hāc es, prospexit & uidit puluerē qui erectus erat: nā Cæ, audito strepitu & fragorē belli ad subsidū pperabat castello laboranti pstandū. De decus hic bel, hic puluis fecit: ne tātū dedecus admit terēt Pōpeiā ut uni sēuā totus exercitus cecisse ui deret. Subducto q̄ mar, discēdentibus Pōpeiāis sta ri cecidit p̄ lassitudine sēuā. Dabat ui, i. fortis erat: dū pugnaret: q̄a nō sentiebat sanguinē effūdi. Defe ctū: uiribus corporis uacuū. Ac uel, i. uel, i. p̄ hū me ris gestabāt nō aliter quā simulachz aliq̄d deorum. Viuā sp̄s, q̄a adhuc uiuebat sēuā. Exornātq̄ deos: scilicet his telis e corpore sēuā euulsis. Nudū mar tē: simulachz martis: q̄d sine armis relictū fuerat ar mis sēuā i. struxerunt: quasi ea tū demū digna ēent: q̄bus mars armaret. Felix hoc noīe fa, o quāta felici tas & gloria fuisse tua o sēuā: si hāc tua uirtus pro libertate po, ro, pugnasset: aut hostes populi ro, uicis ses: nō ciues p̄ tuēda seruitute fūdisset. Dūrus iber: idest po, hispaniā: q̄: ut i. fert Sueto: & Strabonius oppressit. Exiguus: q̄ utere breuibz armis. Teuto nus: popu, germāz: quē Cæ, uicerat. Nō tu bel, sed q̄a cā tua minus honesta erat: iō nō potes gloriā cōse qui q̄ tribuissent ro, siue de germāis: siue de gallis hō stibus triūphū cōsequi uoluisses. Ululare triūphis: mos erat ouātē dūcē q̄ equo uehebat ad capitolium sequeutes milites ut clamarent iō iō unde ouationē ab ea uoce dictā uolunt: sed tamē ouatio & triūphus differūt: nā ouatio ei dabat q̄ hostes i. cruenta & facili uictoria i. fugā uertisset. Triūphus uero his qui ho stes cecidissent. Infelix quātā, d. q̄ hāc p̄mia uictor iā cōsequūt pro libertate pugnat. Tu uero cōtra li bertatē pugnasti ut patriā i. seruitutē redigeres. Nec magis hāc ma, Pōpe, sicuti antedictū unius sēuā de certatione locū obtinere nō potuit sed nihilominus tētauit aliā pte: si quo mō posset erūpe: neq̄, inq̄ sibi hac pte exire nō liceret: iō a proposito suo deterritus ē: dicit at p̄ similitudinē multo ēt auidiore erūpendi factū pōpe, q̄ antea sicut fluctus maris: cū semel iua ferit i. copulū assiduo ipulsi: tādē illud euerit. Parte ra, ubi cōstitit sēuā. Dilato marte: i. remissa pu gna. Frāgētē sco, ut Vir, Inq̄ sinus scidit sese unda re ductos. Latus adest, i. corrodit latus oppositū flucti bus. Et sit a uerbo adeo ades adest. Serā ru, euerfo tā dē scopulo a fluctibz. Hic ui, p. capto erūpēdi scilio

Ille tegens alta suppressum mente furorem
Mitis: & a uultu penitus uirtute remota:
Parcite ait ciues: procul hinc auerite ferrū:
Collatura meæ nil sunt iam uulnera morti.
Non eget ingestis: sed uulsis pectore telis.
Tollite: & in magni uiuentem ponite castris.
Hoc uestro præstare duci: sit sēuā relictū
Cæsaris exemplum potius q̄ mortis honestæ:
Credidit infelix simulatis uocibus aulus:
Nec uidit tecto gladium mucrone tenentem
Membra q̄ captiui pariter laturus: & arma
Fulmineum mediis excepit faucibus ense.
Incaluit uirtus: atque una cāde reffectus
Soluat ait p̄enas sēuā quicunq̄ subactū
Sperauit: pacem gladio si quærīt ab isto
Magnus adorato summittat cæsare signa:
An similem uestri: segnemq̄ ad fata putatis?
Pompeii uobis minor est: causaq̄ senatus
Quā mihi mortis amor: simul hāc effat: &
Cæsareas puluis testat adeste cohortes. alius
Dedecus hic belli magno: crimenq̄ remisit
Ne solum tota fugerent te sēuā caterua:
Subducto qui marte ruis: nam sanguine fuso
Vires pugna dabat: labentem turba suorum
Excipit: atq̄ humeris defectū i. ponē gaudet.
Ac uelut inclusum perfollo i. pectore numen
Et uiuam magnæ speciem uirtutis adorant
Tela q̄ confixis certant euellere membris:
Exornantq̄ deos: ac nundum pectore martē
Armis sēuā tuis: felix hoc nomine famæ
Si tibi dūrus iber: aut si tibi terga dedisset
Cantaber exiguis: aut longis theutonus a rmis
Non tu belorum spoliis ornare tonantis
Templa potens: non tu latus ululare triūphis.
Infelix quanta dominum uirtute parasti.
Nec magis ac magnus castrox parte repulsus
Inter claustra piger dilato marte quieuit:
Quam mare lassatur cum se tolerantibz euris
Frangētē fluctus scopulum ferit: aut latus alti
Montis adest: seramq̄ sibi parat unda ruinā.

Pōpeius
ita pact
his p̄cip
um nau
iperū se
quā iua

Hinc ui
Incur
Spargi
Mutam
Sic ple
Excurs
Succul
Vnda
Trans
Illos
Acces
Senle
Inuen
Frigi
Acces
Pom
Ire ue
Torqu
Sangu
Omni
Agm
Den
Tran
Cum
Effuc

proli
uelat
fuit
uiffe
Impa
re po
dis
lo se
milit
parte
per e
pente
& tim
si uer
seu
cau
dere
mar
ne a
lata

LIBER .VI.

Pōpeius tegmēta galeis milites parare iubet ex uiminibus deide leuis armaturæ milites in scaffas iposuit his ita pactis sexaginta cohortes ex maximis castris p̄sidiis q̄ educit: p̄ eā munimētogz p̄tē: q̄ ad mare ptinebat: & his p̄cipit q̄ fieri uelit eodēqz naues honustas agere & leuis armaturæ militibus ire iubet: & q̄s ad Durrahachium naues p̄paratas hēbat. Castella profūdo p̄. i. castellū remotissimū: & q̄ lōgissime aberat a castris Cæsaris ipetū fecit Pō. existimās qd̄ lōgius aberat Cæ. hac p̄te facilius erūpe posse: & q̄a ptinebat ad mare ps illa maris quā iuaderet oportuna uisa ē: q̄a i potestate pōpeii ois regio erat. Vicina castel. i. munitiōis p̄tē: q̄ ad mare pti/

**Hinc uicina petens placido castella profundo
In cursu gemini martis rapit: armaque late
Spargit: & effuso laxa tentoria campo.
Mutandaq; iuuat permissa licentia terræ:
Sic pleno padus ore tumens sup aggere tutas
Excurrit ripas: & totos concutit agros.
Succubuit siqua tellus: cumulumq; furentem
Vndarum non passa ruit: tunc flumine toto
Transit: & ignotos aperit sibi gurgite cāpos.
Illos terra fugit dominos: his rura colonis
Accedunt donante pado: uix prælia cæsar
Senferat elatus specula quæ prodidit ignis.
Inuenit impulsos presso iam puluere muros.
Frigidaq; ut ueteris deprændit signa ruinæ.
Accendit pax ipsa loci: mouitq; furorem
Pompeiana quies: & uiecto cæsare somnus
Ire uel in clades properat: dum gaudia turber.
Torquato ruit inde minax: qui cæsaris arma
Sangius haud uidit q̄ malo nauta tremente
Omnia circeæ subducit uela procellæ.
Agminaq; interius muro breuiore recepit:
Densius ut parua disponderet arma corona:
Transierat primi cæsar munimina ualli:
Cum super e totis emisit collibus agmen:
Effuditq; acies ob septū magnus in hostem:**

prouidēdū Cæ. impetū: q̄ solet eē nauta: cū tyrrhenū mare uetogz tēpestatibus tollit. Subduxit: cōtraxit oīa uela: q̄a cū nimius inuasit: nullū ē maius remediū. Circe pro. tyrrhenæ tēpestati. Circes oppidū in cāpāia fuit (ut ingt Soli.) Caius Cælius Acetæ tres filias dicit: Angiciā: Medeā: Circen: Angiciā uicina fuscino occupa uisse: ibiq; salubri scia aduersus morbos resistētē deā habitā: Medeā a lasone Buthroti sepulta: filiūq; maris Impasse. Circē Circeos isedisse mōtes carminū maleficiis uarias imaginū facies mētietē hāc ēt ueneficā sinxe/ re poetæ: q̄ illos q̄ appellerēt ad littus suum in uaria feraz genera uenenis cōuerteret. Agminaq; inte. & reli ctis maioribus castris se recepit in interiora: nā gemino uallo castra circundederat relicto ergo exteriori ual/ lo se recepit ad interius ob hanc cām q̄ facilius breuiora castra defendere poterāt q̄ latiora. Arma: armatos milites. Densius. i. ualidius. Corona. i. ambitu castrogz: q̄a in coronæ modū cōstitērāt ppulsātes hostē ex oī parte. Transierāt primi: uallum relictum a Pompeianis impetu suo Cæ. cum exercitu transiuit. Cum su/ per e totis: sed pompeius qui inde haud procul castra noua posuerat legiones a mediis castris subduxit: & re pente suis subsidio abfuit. Milites uero Cæsa. q̄ iam erumperant prioris ualli munimenta cum fugerē uelent & timerent: istāte exercitu pompeia. i. hostes dū fugerēt ruebāt: siue exterius fugere uelēt: circūdati erāt a Pō. si uero iterius i torq̄tū icidebāt: unde i medio ps militū capta ē. Sue. dicit non istāte pompeio cæsarem negas/ se eū uincere seire sed alii dicunt hoc eē factū pietate pōpeii: q̄ suis ciuibz p̄cere uolebat in qua sentētia ēt Lu/ ca. uidet eē. Nō sic ætnæis: dicit nō minore impetu inualisse Pō. Cæ. q̄ maiori uallo inclusus erat: q̄ solet inua dere uicinos flāma ex mōte ætna emisa: nec mīoe terrore perculsos esse Cæ. milites q̄ illi terrenē emissis flā marum apicibus ex ætna: q̄ sæpe regionē illā uniuersam deuastare uidetur: nā catinēsiū coles alto exūdāt ci nere ætnæ: q̄ aliq̄do illos magno afficiēs mœrore: posterioribus annis magnū terris attulit beneficiū: qppe tā læta reddidit illis uieta & singulari bōitate fructuosa: ut flīq; nulla uini nobilitate eis opabilis existat: ita r̄fert Str.

nebat. Gemini mar. terrestris & maritimi: nā sexa/ ginta cohortes milit a maximis castris & p̄sidiis. In cursu. i. cū ipetu. Armaq; la. sp. postq̄ semel castella ce pit: arma spgit: q̄a iuuabat eū libero cāpo posse uaga ri. Effuso cā. pro ipse effusus p̄ cāpū. Iuuat. i. Pō. Nā sic fieri solet: ut q̄ diu i angustiis obfessi fuerit: postq̄ semel data licentia fuerit maxia lætitia euagāt. Sic ple. pa. o. p̄ similitudinē ostēdit quō lōge lateq; uaga ref Pō. exercitus: postq̄ data ē p̄as erūpēdi quēadmo dū padus eū iflatus fuerit: si p̄tē aliquā aggeris euerit deide effuso amne discurrit: ut ui nulla retineri pos/ sit. Sup agere: cū semel aggerē supauerit. Cōcutit: cōmouet & dissipat totos agros sic Vir. Sternit Sata læta bouūq; labores. Si qua tel. q̄a puo ēt ore simul facto uis nulla cōtiere pōt undationē fluminis. Suc cubuit. i. euersa ē. Gurgite. i. fluctu & ūdatiōe. Igno tos cā. i. p̄ quos antea fluuere nūq̄ consueuerat. Illos ter. fu. i. iuriscōsulti de alluuiōe allegāt hāc carmīa: qd̄ unda si ab una ripa ad alterā agz d̄tulerit illius ager ē ad quē unda detulerit. Vix p̄. Cæ. q̄a: ut diximus ca stellū hoc longissime a maximis castris Cæsa. aberat post lōgū tēpus tādē tumultu & clamore militū ex/ citus Cæ. ad suos ut p̄pere subsidū daret. uenit. Spe cula: ex edito loco: sic. n. cōuenerat. si forte hostes iua derent: ex specula ignē accēderet: ut signo dato pos/ set: cū p̄sidio subuenire laborātibus. Inuēit ipul. sed iā euerterat castellū illud Pō. & late agros tenebat: no ua ēt castra posuerat & sūmagete cāpos Pō. tenebat exercitus. Impulsos: euersos. Presso: cōpresso: q̄a iā puluis i unū cōpactus erat: significat. n. multo ante euersos fuisse muros. Frigida: i. cinerē soluta. Accē/ dit pax ipsa: idignatus ē Cæ. q̄ iā hostibus tuto capef somnū liceret. Ire i clā. i. ruer i apta discrimia. Tor quato ruit: legato Pōpeti q̄ i frōtē castrogz cōstitērāt cū legiōe una. Quicq; arma. i. q̄ segnior nō fuit ad

PHARSALIAE

Habitans. s. populus siculus. In uallibus ætneis. i. sub radicibus montis ætnæ. Enceladus unus ex gigantibus q̄ ausi sunt bellum inferre Ioui: quem uictū sub monte ætna posuisse fert Iuppiter: cū nimio pondere p̄sus defessum latus mutare uoluerit mōs totus tremuit. & statī flammæ īgentes globos uomit: ita ut regionē illā plārūq; depopulet. Glomerato pul. i. īminēte Pōpe. cū exercitu magno & īmensa legione. Cæci tū. q̄a cæcos cōsiliū hōies facit. Hostibus occur. si exterius Pōpe. si īterius torq̄to. Fata ruit: dū timet fata in fata ruit. Vsq; uel ī pa. ēt usq; ad pacē: quia uictō Cæ. deinde pax fuisset. Ipse furē. hæc sūt uerba Pō. q̄ dixit. Parcite ciuib; uestris. Felix ac libera lē. deplorat hic Luca. euerā libertatē Romanā: dicēs pietatē Pōpe. illi nocuisse. Libera fores si syla: si hāc uictoriæ occasione talis imperator cōsecutus ēēt: q̄lis erat Sylla: actūerat de Cæ. & libertas cōseruata fuisset. Dolet heu sē. Sēp inq̄ quotiēs meminerit roma dolebit q; Cæ. cū pio genero pugnauerit: nā hæc cā fuit: cur scelera sua cæsar īplere posset. Sceleg; tuo. q̄a cū pio genero pugna fti iō scelera tua īpleta sūt. Proh tri. fa. i. deploratiōe cōsistit ostēdēs multa deinde mala īnnumerasq; clades p̄secutas fuisse: q̄a hoc loco Pō. uincere noluerit. Tristia: infelicia īfausta. Libye cl. ubi reliquæ exercitus uictæ sunt cū Cato. Hispāia mū. ubi uictus ē. Cn. & Sextus Pō. sed. Cn. pom. occisus ē Sextus aut profugit in Siciliā. Et īfādo polutus san. nec ēt pō. fuisset in nilo flumīe trūcatus: cuius cadauer p̄iectū est in undas fluminis. Infādo san. nō pōpei sed sāguine infādi ptolemæi patricidæ regis. Phario re. idest ptolemæo r̄ge ægypti: nā pharos īnsula est ægypti. Nec iuba mar. rex iuba q̄ ptes senatus populiq; Roma. sequebatur uictus est a Cæsare in Africa: Nā iuba & pretreus (ut refert Appianus) perceptis his q̄ gesta fuerāt a Cæsare: cū nec fugam aut salutem ulterius sperare possent. Inedia uulneribusq; se ad inuicē tandē cōfecere. Nudus: īsepultus. Mar. ha. marmaria ē pars Libyæ. Placasset um. p̄ce. nā mors huius Scipionis qui ab illo supiore descenderat uisa est q̄si placare umbras p̄enog; qui cæsi fuerāt a maioribus suis: publius. n. Scipio qui bello in Libya gesto cōtra Cæ. constitutus impator fuit: Appiano auctore hyme in mari agens hostilibus nauibus a casu obuius peregre regie se gessit: donec superata eius classe seipsū interemit: & cū hostes propius supuenissent. interrogantq; ubi esset imperator: ipse respondit: imperator bene se habet. Caruisset uita: ætas nostra nō caruisset Cato. q̄ postq̄ uidit profligatas esse pō. ptes suasse reip. noluit: sed ipse sibi mortē in Vtica cōsciuit unde uiticēsis ē appellatus: nā Cæ. ac Scipio: ut refert Plu. post pharsalicā pugnā in libyā profugerūt: & īgētibus ibi copiis coactis ex iuba: q̄ opem atq; auxilia ministrabat contra eos Cæsar expeditionē egit. Scipionis exercitu superatato: Catonē ut Niuentem reciperet summo studio contendit Vticam: quam quidem urbem cum ille p̄æsidio teneret: minime pralio interluerat: postq̄ Cæsar Catonem sibi mortem cōsciuisse cognouit acriter indoluit: tūq; inquit Cato: tibi pro morte īuideo: nam & tu mihi pro salute īuidisti. Vltimus esse deis potuit: si pompeius uincere uoluisset. Exire potuit medius pharsalia: ne in pharsalia bellum ciuile committeretur: quod postea factum est nam ita fata uolebant ut ibi sanguis Romanus effunderetur quod euitari tunc potuit: si Cæsarem pompeius uicisset. Deserit aduerso possessam: post complorationem libertatis Romæ prosequitur narrare quidnam instituerit Cæsar: ubi enim uidit omnia sibi aduersa: ex his locis statuit discedere: & in thessaliam recepit exercitum. Sedem: Epitum. Tētauerē sui: hic dicit cōsiliū habitū fuisse in exercitu Pōpei: quidnam potissimum agendum esset: nonnulli fuerūt qui censerent Romā redeundum ēē: sed huic sententiæ aduersus fuit Pōpeius neq; n. induci poterat: ut uellet bello īfestari italiā hanc quoq; rationem fuisse dicebat ab initio belli urbē desereret: ne Cæsar illud exercitū ducens moenia urbis bello īuaderet: ergo quod ab initio fecerat: in eo se persistitūq; asseuerat. Comites: senatores: qui cum pō. erant. Diuertere: idest a proposito suo remouere. Nunquam me Cæ. non imitabor inquit pompeius Cæsarem qui contra leges Romanas rubiconem trāsiuit armatus. Dimisso m. idest exercitu: sicut leges uolūt.

Non sic ætnæis habitans in uallibus horet
Enceladum spirante noto: cum tota cauernas
Egerit & torrens in campos defluit ætna
Cæsaris ut miles glomerato puluere uictus
Ante aciem cæci trepidus sub nube timoris
Hostibus occurrit fugiens: inq̄ ipsa pauendo
Fata ruit: totus mitti ciuilibus armis:
Vsq; uel in pacem potuit cruor: ipse furens
Dux tenuit gladios: felix ac libera legum
Roma fores: iurisq; tui: uicisset in illo
Si tibi syla loco: dolet heu: sēp q; dolebit:
Quod scelerū cæsar p̄dest tibi fuma tuog;
Cum genero pugnasle pio: proh tristia fata
Non utice libye clades: hispania mundæ
Flesset: & infādo pollutus sanguine nilus
Nobilius phario gestasset rege cadauer:
Nec iuba marmaricas nudus pressisset hānas
Pœnorumq; umbras placasset sanguine fuso
Scipio: nec saneto caruisset uita catone
Vltimus esse deis potuit tibi roma malorum:
Exire e mediis potuit pharsalia fatis.
Deserit aduerso possessam numine sedem
Cæsar: & emathias lacero petit agminē terras.
Arma secuturum foci quacunque fugasset
Tentauere suo comites deuertere magnum
Hortatu: patrias sedes atque hoste carentem
Ausoniam peteret: nunquā me cæsar inquit
Exemplo reddam patriæ: nunquāq; uidebit
Me nisi demisso redeuntem milite roma.

LIBER .VI.

Hesperiam potui: si pati possem ut bello infestaretur italia: & roma periculum belli subiret: poteram ab initio belli Romæ cum senatus maneret in medio foro bellum perficere: sed quoniam longe mihi alia mēs est ab hoc proposito non deterrebam: prius q̄ bellum perfecero. Motu surgente: id est incipere tumultu belli. Medio foro: ut fecerat Sylla Marius Cinna & ceteri qui urbē inuasere. Dum bella: sed hæc mihi mens ē ut in extremas orbis terrarum partes potius exercitum ducere uelim: q̄ bellum in italia fiat. Relegem: id est repellam: unde religati dicuntur qui sunt a patria pulsi.

Hesperiam potui motu surgente tenere.
Si uelem patriis aciem committere templis.
Ac medio pugnare foro: dum bella relegem
Extremū scythici transcendam frigoris orbē:
Ardentesq̄ plagas: uictor tibi roma quietem
Eripiam: qui ne premerent te prælia fugi:
Ah potius ne quid bello patiaris in isto
Te cæsar putet esse suam: sic fatus in ortus
Phœbeos conuertit iter: terræque securus.
Deuia qua uastos aperit candauia saltus
Contigit emathiam: bello quā fata parabant.
Thessaliā qua parte diem brumalibus horis
Attollit titan rupes ossæa coëcet:
Cū per summa poli phœbū trahit altior æstas
Pelion opponit radiis nascentibus umbras:
At medios ignes cæli: rapidique leonis
Solstitiale caput nemorosus sumouet othrys:
Excipit aduersos zephyros: & iapiga pidus:
Et maturato præcedit uespere lucem.
Nec metuens imi boream habitator olympi:
Lucentem totis ignorat noctibus arcton.
Hos inter montes media qui ualle premuntur
Perpetuis quondā latuere paludibus agri:
Flumina dū campi retinent: nec peruia tempe
Dant aditus pelago: stagnūq̄ iplētibus unum
Crescere cursus erat: postq̄ discessit olympo

uersus: quia ab occidente perflat: ideo oppositus est pindo: & ut inquit Gelius aduersus Eurum spirare uidetur. Et matura. p. quia montes oppositi sunt ideo ibi citius sol occidit. Nam montes obstant ne possit splendore suo illustrare thessaliam. Præcedit: occupat. Maturato uespere: scilicet citius occidente sole. Nec metuens: nunc a septentrione ostendit claudī: ut etiam aerem accipere nequeat: in Thessalia qui habitat nunq̄ uidet maiore uersam quæ circa polum uertitur. Imi olympi: id est i radice eius montis thessaliæ. Nec metuens: scilicet boreā: unū seq̄ ex reliquo: si nūq̄ uidet septentrionē: ergo nō timet boreā. Arctō. uersam maiore: quæ circa polū uergit. Ignorat noctibus: quia nunq̄ apparer. Hos inter montes: Thessalia inter medios mōtes iclusā sterilis fuit: nec q̄q̄ erat p̄ter lacum: flumina montibus circumdata tenebantur: ut cursum nullū haberet: sed tantum in unum confluentia crescebant: postquam uero Hercules euerso monte lacum aperuit relictus locus medio fertilis & amœnitate plenus: unde etiā tēpe græco uocabulo appellatus ē. Strabo at libro nono: dicit cum litus altiora cāpis haberet loca montibus tertæ factis abrupta sunt: quæ nunc uocantur tempe: & ab olympo ossa abscisa: hac peneus fluxit in mare: & orā illā siccā reddidit: postea flumina describit: quæ ide de scenderunt. Agri la. ager medius: qui nunc rerum omnium feracissimus est: quondam iugibus occupabatur paludibus: antequam iaccesibilis exicaretur unda. Præmitur: clauditur. Peruia tempe: nominatiui casus est hoc loco sed apud græcos uariatur. Tempe: loca amœna dicunt de quibus uide Plī. Parua. s. nunc. Cursus erat: uidelicet inflati & crescere: quia decurrere non poterant necessario inflabantur. Postq̄ discessit. o. eo Hercules uenit: & diligenter circūspiciens locum: cognouit si aqua deriuari posset: agrum in medio relictū cuiuslibet generis frugū feracissimū fore: & succiso monte olympo ab ossa: aditū aq̄ dedit. Grauis. magnus.

PHARSALIAE

Manu: id est uiribus. Nereus: mare. Aemathis: ora thessalica ab aemathio Rege dicta. Mansura sub undis: quia si undis oppressa mansisset nunquam ibi bella ciuilia gesta fuissent in quibus totius terrarum orbis crucior fuit. Achilles a quo, qui fuit filius thetydis deae maris: unde mare regnum Achillis appellatur. Et prima: ostendit quae deinde ciuitates ibi conditae fuerint: postquam stagnum exhaustum fuit. Pharfalos: oppidum thessaliae: cui iperauit: Achilles. Rhoea: id est troiana littora: a rhoeteo promontorio. Phylace: pro thessalus: nam phylace oppidum est thessaliae: ubi regnauit proteus: q primus fuit ausus in terram Troianam descendere: & fata impleuit: nam responsum erat quod qui primus in terram troianam descenderet: primus occideretur: & occisus est ab Hectore. Ptoleus: est ciuitas thessaliae: pteleum ut refert Strabo est post antonem urbe proteus. Dorium: quidam more: qui dicitur caput esse scribit. Dorium: oppidum est magnesia. Plii quarto. c. xi. cuius hoc tempore ps nulla monstrat: ut fert Strabo. aliquid tamen oluri nunc seu olura in Messenia ualle iam centum Dorium uocat: illic prope Oechalia Euriti est: quod nunc Andania dicitur urbs Arcadiae tenuis: cuius nominis est altera in thessalia: altera est in Euboea: Ex hac proficiscitur thrace thami ad dorum a musis musica fuisse spoliatum commemorat Home. Achelos & pteleus: nunc dorum aut ibi musae Threicio: occiderat Thami resonantem canore priuauere uirum: oechalia tamen forte profectum regis ab euryti regno oechaliae creati. De hoc itidem Luca. intelligit: alii autem: Flebile pieridum: quia pierides ausae sunt prouocare musas cantu: & conuersae sunt in picas: unde est adhuc naturam tenet loci citatis. Trachi: trachii puia urbs est thraciae iuxta laebadiam: Strabo non procul a thessalia. Hercules in quo hitauit philoctetes: quod sagittas herculis & arcum accepit quod flamas rogo herculis subiecerat: hercules cum uicisset atholiam: captus est amore ioles: oblitus deianirae uxoris filiae Oenei Regis: quam singulari certamine cum Acheloo dimicis uictor sibi matrimonio coniunxerat. Deianira cum se derelictam uideret: in memoriam rediit tunica quam a Neso sanguine lerneae hydre in ipsa acciperat: Nesoque uires amoris illam habere dixerat: credidit illa: misitque hanc uestem ad uirum quam cum induisset: statim uenenum ad interiora penetravit & uiscera herculis carpi consumebat: donec ille diutius doloris impatiens rogum sibi extruxit: & cum superpositus esset precepit philoctetes ut flamas subiceret: in cuius beneficii primum sagittas & arcum suum illi tradidit. Lapados: facis quam philoctetes Herculi supposuit. Meliboea: urbs finitima thessaliae: prope philoctetes. Virgilius Hic illa ducis meliboei parua philoctetes. Larissa: ciuitas thessaliae potentissima fuit: in qua regnauit Achilles. Virgilius Et larissaeus achilles. Nunc arant: arate iquit nostra Luca. Arant argos: nam argos urbs fuit thessaliae argos pelagicum dicta Plinius. Veteres ubi fabula de fabula cadmi i supinis diximus: quo modo condens thebas omnes loci intersecti sunt a serpente sed ex terrigenis quinque superfuerunt inter quos fuit unus Eriochus: hunc socium sibi assumpsit ad condendas thebas: quas ideo poeta uocat echonias. Strabo autem refert phoenices cadmi comites boetiam tenuisse: & Cadmum arcem Cadmeam muro ualasse: regnum posteris & Nepotibus suis reliquisse: qui porro arci Cadmeae thebas muro coniunxerunt: regnumque conseruauerunt: plurimorum Boetiorum imperium adepti. Solinus uero dicit amphilonem condidisse thebas: non quod lyra saxa duxerit: sed quia affatus suauitate homines rupium incolas: & incultis moribus ad obsequii ciuilis pelexit disciplinam. Vbi in qua urbe thebarum Agaue filii sui Penthei auulsum caput rogo superimposuit dolens quod tantummodo caput filii abstulisset. Nota est fabula quomodo Pentheus interdixerat ab agro thebae no bacchum qui in patriam cum rediret: populos omnes sibi supplicare cogebat: & sacrificia celebrare: quod orgia appellata sunt: sed cum illum multitudo ingens sequeretur mulierum atque uirorum: quia sacrificia eius plena erant libidine: in quibus epulis ac uino traditi omnes spiritu bachi dicebantur affari: Pentheus cui huiusmodi sacrificia displicebant interdixit bacchum a regno suo: sed mater eius Agaue & Autonoe cum ceteris mulieribus sequebatur Bacchum. Pentheus misit primo famulos: ut bacchum ab agro regni sui absterrent: sed cum ad eum inuissent: capti illecebris: eum cum ceteris sequebantur Pentheus uero cum satellitibus coactus est uenire: ut bacchum abigeret: ubi cum in conspectu uenisset mater Agaue cum sorore Authonoe in furorē sunt conuersae: mater existimauit filium in aprum aut uitulum conuersum: mulieresque non prius destiterunt quam thyrsis & hastis medium illum discerpere: mater Agaue quasi uictoriae praemium caput eius quod apri esse credebatur manibus gestans per mediam urbem ouans ibat quae cum ad se rediisset structo rogo caput filii contulit: & uehementer doluit quod reliquum corpus habere non posset: ut interga filii membra sepulturae mandaret haec autem facta fuisse dicit Strabo. apud scolium uicem asoprae sub citheroe. Exul: a se ipsa alienata: uel exul respicit ad illud quod Pentheus bacchum & omnes qui illum sequebantur ab agro suo interdixerat: ergo quasi exul erat interdicto Penthei. Pentheus: genitiuus graecus est ἀνέμοιο luctus. Hoc solus. caput: Ergo abrupta: quia semel data uia est stagno. Discessit in amara in multos fluuii deriuata est. Inde: ex hac thessalia. Parui iurgitis: quia fluuius non ualde latus aas aantis: Fluit ad occasum in pelagus adriaticum Apolloniam uersus: ita a Strabo refertur.

Forti
ptum
rat. A
ianira
acciper
pit A

Ionio
Labitu
Pene g
Et mel
Eueno
Malia
Irriga
Quic
Aera
Et qu
Pene
Apid
Accip
Solu
Defe
Gur
Huc
Et cap
Nolle
Vt pri
Ping

tur et
re filia
ex hoc
regna
aether
gs pel
salon
pus p
lus in
quere
scetu
pene
recipi
dirig
cit Ti
men.
licet O
natum
penei.
stagra
bus.
Bebry
Bithy
bryces
cu: ubi

LIBER .VI.

Fortior: scilicet æante. Pater: idest inachus pater ius: quæ isis mox est appellata: nam postq̃ uenit in ægy-
ptum genibus flexis in ripa nili uisa est supplicare Ioui: statimq̃ in pristinam formam rediit: nam bos diu fue-
rat. Auctæ: scilicet a lunone: postquam eam dono accepit a Ioue. Gener: scilicet Achelous: Oeneus rex De-
ianiram filiam habuit: & procis exposuit hoc pacto: ut qui singulari certamine uictor esset: ille Deianiram
acciperet in uxorem: Achelous cæteros omnes superauit: deinde superuenit Hercules: qui cū eo certare cœ-
pit Achelous se: modo in leonem: modo in serpentem: tandem se conuertit in Taurum: haud facili labore il-

Ionio fluit inde mari: nec fortior undis
Labitur auctæ pater isidis: & tuus ceneu
Pene gener crassis oblimat echinadas undis:
Et meleagræam maculatus sanguine nelli
Euenos calydonia secat: ferit amne citato
Maliacas sperchius aquas: & flumine puro
Irrigat amphryfos famulantis pascua phœbi:
Quiq̃ nec humētes nebulas: nec roſ madētē
Aera nec tenues uentos suspirat anauros:
Et quisquis pelago per se non cognitus amnis
Peneo donauit aquas: it gurgite rapto
Apidanos: nunq̃q̃ celer nisi mixtus enipeus.
Accipit asopos cursus: phœnixq̃ malasque
Solutus in alterius nomen cum uenerit undæ
Defendit titaresus aquas: lapsusq̃ superne
Gurgite penei pro siccis utitur aruis:
Hūc fama est stygiis manare paludibus am-
Et capitis memorem fluuii contagia uilis. ne
Nolle pati: superumq̃ sibi seuare timorem.
Vt primum emissis patuerunt amnibus arua
Pinguis bebyrcio discessit uomere sulcus.

tur etiā Amphrysus qui flu. est Thessaliæ: iuxta cuius ripas regis admeti phœbus paut armenta: captus amo-
re filia: ut hac uia posset libidinē suam explorare. Pascua: scilicet Regis admeti thessaliæ. Quiq̃ nec humētes:
ex hoc stagno etiam anauros flu. nomen accepit q̃ nullam nebulā exhalar: cum ubicunq̃ sint amnes: illic uēti
regnare soleant: hic solus erat sine aura ideo anauros: dicit̃ ab ἀνέω sine & ἀύρα aura. Rore madētē: q̃a ignes
ætherei rapiunt humorē: & superueniente sole humor cadens rorē efficit. Suspirat: sursum spirat. Et quis-
q̃ pelago: quia non suo nomine in mare descendūt: sed nomine penei. Euipeus: flu. ab Erythra præter phar-
salon currens in Apidanū elabatur: Apidanus uero in Peneum. Asopos: seruauit declinationē græcam. Aso-
pus percurrens pelagus iter Termophylas indgreditur: ut inquit Stra. Accipit: scilicet ab hoc stagno. So-
lus in alterius: sed unus flu. est qui quamuis misceatur Peneo: tamen suum retinet nomen: scilicet titaresus:
quem alio nomine Orchon appellant (ut refert Plinius) quamuis in eum decurrat Titaresus: tamen non mi-
scetur: sed desuper labitur: non aliter quam oleum dedignatur misceri Peneo ne suum nomen amittat: nam
penei perlucens aqua sunt. Titaresi uero crassæ Verba Plī sunt apposita Peneus accepit amnem Orcon: nec
recipit: sed olei modo supernatantem (ut dictū ē ab Homero) breui spacio portatum abdicat: pænales aquas
dirisq̃ genitas argenteis suis misceri minime permittit. Lucanus tāquam poeta contra historiam sentiens di-
cit Titaresum & nobiliore flu. esse & dedignari commisceri Peneo. Defendit aquas: idest aquarum suarū no-
men. Lapsusq̃ superne: non aliter labitur desuper Peneus quam si per siccam terram deflueret. Hunc: sci-
licet Orcon: quem Titaresum alio nomine Lucanus & Strabo appellant. Fama est: scilicet de stygia palude
natum & dedignatur aquis uilioris fluminis miscere: quando etiam terrori diis semper sit. Fluuii: uilis idest
penei. Superum timorem: Virgilius. Dii cuius iurare timent: & fallere nomen. Vt primum emissis: exhau-
sta grandi lacu. Thessalia fertilis facta ē: & subsequenter populi eā colere cœperunt: emissis de Thessalia amni-
bus. Pinguis: propter aquam diuturnam. Bebyrcio uomere: Seruius qui quintum Aeneidos: cum exponit
Bebrycia ueniens Amyci de gente ferebat: dicit Bebyrciā bithyniam esse. Salu. Igitur introrsum prima Asiæ
Bithynia est: multis antea nominibus appellata: ipsa enim est: & maior phrygia. Stra. libro duodecimo: dicit be-
bryces quantum existimat Thraces fuisse: & Misiam incoluisse: & tertio decimo refert habitasse circa Cyzi-
cū: ubi phryges & circa Abydū ubi Thraces habitauerūt. Solinus at dicit bythiniā ante bebyrciā dictam esse.

PHAR.SALIAE

Descendit: in Thessaliam: ut eam coleret. Lelegum: hi quoque populi thessalicos agros coluere. Leleges (ut iquit Solinus) idem ferunt: qui boetii sunt. Strabo autem de his multa dicens refert Aristotelem in Politia: locos lelegas uocare: a quibus boetiam occupata fuisse memorat æoles (ut idem ait) una cum boetiis e thessalia commigrarunt & communiter cum his etoliam tenuerunt. Dolopes: populi qui auctore Strabone sub phoenice militauere: Pindi thessaliae montis acola sunt. Magnetes: populi qui domitores equorum sunt. Magnetes Macedonibus prius uicinos esse refert. Strabo intra tepē a Peneo atque ossa usque ad pelium trans Peneum loca habent maritenu: pieria autem: ut refert Soli, a tergo thessaliae ad Macedoniam protendit: quae de uicta sub Macedonum uenit iugum. Gens cognita remis: id est clara arte nauigandi Minyae plurimum nauigatione ualent: & hi primum cum lasone i Cenchoe nauigarunt: ut aureum uelut raperent. Illic semiferos: nihil aliud agit i hac descriptioe Thessaliae Lucanus: nisi ut ostendat quod inde nati sunt saeuissimi populi: ut non mirum uideatur si hanc terram saeuis gentibus habitata uoluerunt esse: in qua bellum civile gereretur. i Thessalia nati sunt centaurs semiferi. Diodorus siculus refert Centauros in pelio a nymphis nutritos equas postmodum subagitalle: eque eis hippocentauros natos creditum: quod primi equitare ausi sunt: eo quod nata fabulam ueluti: equi essent hominisque natura. Ixionidas: nam ixion captus amore lunonis ausus eam interpellare de stupro luno indicauit Ioui: Iupiter praecepit ut imaginem suam ex nube Ixioni obiceret ille complexus est nubem: credens esse lunonem & ex ea nube nati sunt Centaurs, unde nubigenae dicti sunt. Semiferos: id est dimidia parte equos: nam ferus significat equum aial. Vir. In latus inque feri curuam compagibus alium. Nubes foeta: id est grauida. In antris peletonis: peletonis sunt populi Thessaliae i montibus habitantes: & peletonis: ut inquit Strabo, locus est monti pelio subiectus. Aspera te: hic nominat ex centauris nonnullos. Monyches: centauri: uenue uenue xoo dicitur habens solidum unguem a tropos solus & onue unguis. Hunc etiam iaculatorem arborum fuisse dicit Iuuenius. Quantas iaculetur monychus ornos. Saxa pholoes: montis arcadiae: ut Plinius. Rethus: nomen centaurs. Oethaeo uertice: id est in summitate montis Oethaei. Sub: pro i atas. n. uires habebat ut radices euelleret ornos: quas flatus boreae euellere non poterat. Phole: unus ex centauris quod teste Diodoro siculo: Hercules domi cum suscepisset: & centauros peremisset: ei contigit ut cognatos sepeliret: sed cum a quodam euulsa sagitta in eum cecidisset & uulnere curari non posset: obiit pholus Hercules sepeluit sub monte: quae res ei gloriofior omni columna accidit: nam monti nomen dedit at secum dum Vigili in bello iapitharum occubuit: leto domuit Rethumque pholumque. Teque: scilicet o Nese qui transfigendus eras sagittis lernaes cum Deianiram transuehendam uiolare uolebas. Teque senex chiron: hic descriptus ab aliis Lucanus: nam alii dicunt chironem non ex nube & Ixione natum: sed ex Saturno & phyllira: ut Plinius. vii. & Virgilius Georgicis docet: sed poetae a simili mutant fabulam. Gelido sydere: id est gelido tempore hyemis: nam oritur Chiron mense nouembris. Impetus: id est inuadis. Hemonio: id est Thessalico arcu: nam chiron assumptus in caelum factus est signum zodiaci: quod appellatur sagittarius: qui inuadit scorpionem: dum uertitur signifer circulus. Maiorem: scilicet aliis signis: non sine ratione dixit: quia ipse duorum signorum occupat locum: & magnitudo locati deprehenditur a quantitate loci: nam locus & locatus sunt correlatiua. quod ceteris signis sit maior: Virgilius docet: Ipse tibi iam brachia contrahit ardens scorpius & caeli iusta plus parte reliquit. Hac tellure feri: alia gens quoque saeuissima nata est: quia primum fuere thessali: qui equis pugnare coeperunt: quod nunquam antea fuerat. Virgilius Georg. Primus erichthonius currus & quattuor ausus iungere equos. Primus ab aquorea cuspide: scilicet Neptuni. Sequitur Lucanus eorum opinionem: qui dicunt in Thessalia Neptunum tantum non astante tunc Minerua tridente locum percussisse: a quo equus emissus est cunctique de athenis alias cum Minerua contenderet ictu tridentis Neptuni non equum: sed arcem & aquam falsi haustus profiluisse ferunt: hodieque fontem i ea arce Neptuni appellari. Seruius autem dicit notum esse quomodo inter palladem & Neptunum ortum est certamen uter eorum nomen imponeret Athenis tandem inter se conuenerunt ut uter eorum munus humano generi utilius dedisset: hic nomen urbi imponeret: neptunus igitur tridente terram percussit: & statim equus natus est: Palladis percussione in terram facta exorta est oliua: laudabile quidem fuit munus Neptuni: nam ad multas res est utilis equus: At uero laudabilius fuit Palladis quia olea pacem significat: & fructum offert hominibus utilem: unde de suo nomine urbem Athenarum appellauit nam αθηνη palladem significat. Thessalicus sonipes: quia hic equus primum in Thessalia habitauit appo. omnem laetiferis bellis. Lapitae: natio Thessalorum: primi existimantur equitalle: ideo subiungit calybem frenosque momordit: alii centauros fuisse commemorant: qui primi equitare coeperunt: Plinius. Pugnare ex equo Thessalos qui centaurs appellati sunt: habitantes secundum pelium montem.

Mox lelegum dextra pressum descendit aratrum.
 Aeolidae: dolopesque solum fregere coloni.
 Et magnetes equis: minyae gens cognita remis
 Illic semiferos ixionidas centauros
 Foeta peletonis nubes effudit in antris.
 Aspera te pholoes frangentem monyches saxa
 Teque sub oethaeo torquentem uertice uulsa
 Rethes ferax: quas uix boreas inueteret ornos.
 Holpes & alcide magni pholeteque p amnem
 Improbabilem neas uector passure sagittas:
 Teque senex chiron gelido quod sydere fulgens
 Impetis hemonio maiorem scorpion arcu.
 Hac tellure feri micuerunt saemina martis.
 Primus ab aquorea percussis cuspide saxis
 Thessalicus sonipes bellis feralibus omen

Chaly
 ti sunt q
 gala op
 æsonis f
 nem ad
 bant.
 Exhibu
 Spuma
 Prima
 Terren
 Primu
 In form
 Fudit
 Fregit
 Illic qu
 Diuiti
 Desce
 Vnde
 Impi
 Inferu
 Syde
 Hac
 Castra
 Mens
 Aduen
 Degen
 Ad du
 Spēq
 Sexu
 Qui
 Pollu
 Qui
 Impa
 Non
 gerat
 timere
 ius m
 quire
 unam
 maiora
 tudine
 pe fuit
 factus
 id est
 de pirat
 lebat: f
 sus: i. f
 modo
 9400
 Pythia

LIBER .VI.

Chalybem frenosque:endiadis est idest frenos chalybeos. Prima fretum scindens:ex hac etiam terra nati sunt qui temeritate sua primi ausi sunt tentare mare:non contenti suo elemento. Pagasæo littore:quia pagasa oppidum fuit thessaliæ teste Plinio:unde fabricata est.nauis argo:quæ primum undas experta est lafon æsonis filius nepos fuit Pelisæ Thessalorum Regis:ut libro quinto inq̃t Diodorus primum iuxta pelium nauem ædificauit:quæ argos dicta est ab Arichitecto resarciante:uel ab uelocitate:quã antiqui ἀργὸν appellabant. Terrenum hominem:natum ut terras inhabitet. Pinus:idest nauis argo pinea. Nouas:idest ignotas

hominibus. Primus thessalicæ etiam primi thessalici fuere qui aurum & argentum & æs in pecuniã cõflarent:quæ multorũ malorum causa semper fuit. Ionos:dux thessaliæ a quo Ionia est appellata pars graciæ:quæ uidelicet antea Atica est dicta. Attici lones uocabantur ab his lones illi profecti sunt:qui in Asiam colonias deduxerunt:auctore Strabone libro Octauo Ionum autem filium suum fuisse in responsis p̃fessus ē Apollo delphicus:ut ostēdit Victruuius de architectura. Percussit:pcuti iussit. Calidæ massæ:calioni æris. Informam:nummorum. Fudit & argentum:scilicet in monetam:non in Thessalia sed in Macedonia thessaliæ coniuncta ut Solinus ait:auri uenæ & argenti optimæ & Plurimæ eruuntur Verũ (ut inquit Strabo)apud Elidem phedon origine dicimus a Temeno omnium ætatis suæ potentissimus: nũmum cum alium tum argenteum signari docuit Impegit:impulit. In arma:nam pecunia est causa bellorum. Hinc:ex Thessalia natus est Phyton serpens:ille ingens qui persequabatur Latonã cum grauida esset:ne ab ulla terra susciperetur:tandem suscepta est ad insulam delon:quod cum sensisset Apollo illum sagittis suis interfecit:hic uel hæc serpens dicitur. Cirrhæaq̃ fluxit i antra:ga deide pelle Phytonis tripodas suos texit Apollo. Vnde:a qui:& pp̃ quam rem hinc est quod laurus in Thessalia natæ deferuntur ad Pythium idest ad delphicũ Apollinẽ: q̃ Pythius a Phyrhõe serpẽte a se occiso est dictus. Laurus:arbor consecrata Apollini qui daphnem uirginem amauit:quæ cõuersa est in laurũ. Impius hic plem:nati sunt hic aloei filii cetus & ephialtes qui i singulas ebdomadas nouem digitos crescebãt:unde magnitudine sua cõati sunt cũ gigantibus occupare cælũ detruso loue. Inseruit prope:ga montes cumulabãt ut sibi gradus facerẽt in cælũ. Agitat:cõmouet. Dã nata:abominabili. Præsaga:diuinatrix futuri belli. Palã:manifestũ est oĩbus. Degeneres trepidãt animi:cũ i thessalia:sicuti dictũ est:Põpeius & Cæsar castra posuissent:oēs mēte cõcepat futuri bellũ nec q̃s

gerat q̃ nō diuinare ea loca diis uolẽtibus electa eẽ:ubi belli ciuilis cruor funderet:quẽ tot mōstra p̃dixerãt:cũ timerent igitur omnes:pauci uero sperarent:inter reliquam turbam metuentium:Sextus quoque Pompeius magnus Pompeii filius nimio timore compulsus constituit per Nectō mariam futurum rei euentum p̃quirere:& locus forte suffragatur ei nam in Thessalia perire ueneficæ ferunt:quæ cæteris hac arte præsabant unam ex his elegit quæ cæteris peritior esse uidebatur.& ex ea futurum belli euentum scire uoluit. Versant maiora:nam qui natura timidi sunt:semper maiora sibi proponunt. Præsumpto robore:præsumpta fortitudine & uirtute. Spemque metum:quia tantum metuebat quantum sperabant. Qui mox indignus:q̃ppe fuit tali parente:quia quos pater mari:hos imperante Augusto imitatus est Sextus:nam capta Sicilia factus est pirata post mortem patris. Mox:deinde scilicet imperante Augusto. Crassatus in undis scyllæis:idest cum eum per undas siculas sæuiter:q̃ ibi monstrum marinum est Scylla. Aequoreos triumphos:quia de piratis triũphauit p̃r Põ. quos oēs duogz mēsiũ spacio expulerat e mari. Qui sti.me.i. si p̃scire futura uolebat:saltẽ cõsulisset Appoli.uel aliquẽ deogz:sed elegit sibi ueneficã q̃ necromãtia arte futura p̃diceret. Cur sus.i.serie & dispositionẽ fati. Impatiẽsq̃ mo. ga tps p̃occupare uolebat. Venturis æger:idest metuens sine modo futura. Non tripodas deli:idest Apollinem qui responsa dabat in dolo unde delius est appllatus:nam ἄλλος significat manifestum eo q̃ ibi cerciora daret responsa. Pythia antra:in cyrrha monte Boetia:ubi Pythia uates haulto diuinationis spiritu dei responsa referebat:& carmine & oratione soluta ut refert Strabo.

PHARSALIAE

Nec quæsisse libet: nec consulit columbas iouis in dodona: Dondona sylua est Ephiri: quæ alio nomine ca honia dicitur: i cuius syluæ arboribus columbæ insidentes responsa petentibus dabant. Primis frugibus. i. glandibus: quæ ex hac sylua multæ legebantur. Altrix: abundans glandibus. Ore iouis dodona sonet: nâ columbæ responsa dabant: tanquam si ex ore iouis darentur. Quis noscere fibra: nam haruspices in testis uictimarum futura prænoscent. Quis prodat aues: intelligat aues & in tellectas manifestet: auspices ab aspiciendis aibus dicti sunt: quarum aliæ præpetes dicuntur quæ uolatu: aliæ oscines quæ cantu futura præ nunciant. Fulgura cæli: idest coniecturas portentorum nō quærit nec astronomiâ cuius artis Assyrii in uentores fuere siue atlas libyæ filius: aut ægyptii: ut igit Pli. Aut si quid tacitum: aut nō qrit alias artes ar canas q hominibus cōuenirent. Sed fas erat: nō qrit q licet hominibus q negata sunt. Tacitū: scilicet ad uisum. Detestanda: adeo enim iniūsa erat necromātia idest diuination: quæ sit per cadauera mortuorum ut etiā gentiles illā abhorerent: sed alio genere utebatur geomantia idest diuinatione quæ sit signis in pul uere fixis. hydromātia per aquā: pyromātia per ignē. Ille supernis: sed nihil cognitum erat sexto: nisi arca na magnorū. Detestanda: abominanda idest magicā artem quā superi abomniabantur: unde & ipsa uene fica inuita hæc se facere confitebatur. Liquebat: idest manifestum erat. Scire parum superos: non nouerat deos scire futura melius q iteros. Vanum: mendacē. Hæmonidum: thessalicarū mulierum. Ficti quas nulla licentia mōstri: idest quæ mulieres omnia ficta monstra nouerant: quia omnia ficta: uera uidentur: tamē nō sunt. Quarū quicquid: Lactantius horum dæmonū reprobatur præstigia dicens. Magnorum ois ars ac potentia diuinādi horum aspiratione constat: a quibus euocati dæmones præstigiis occcātibus sal lunt: ut non uideant quæ sunt & uidere se putēt quæ non sunt: hi etiam geniorum nomen assumunt: se enī dæmones latino sermone interpretantur: hos ēt pe netralibus consecrant: qui quoniam spiritus tenues sunt & incompræhensibiles insinuant se corporibus hominum & ide uisceribus operati ualitudinē uitiat idest morbos citant somniis animos terrēt mētes pe riculis quatunt: ut his morbis homines cogātur ad eorum auxilia confugere: & tunc prodesse dicunt cū nocere desistunt. Ars est: uidelicet miracula: quia pauci sunt qui miracula credunt: sed ipsæ demonstrant per artem magicam quicquid credi non potest. Thessala quin etiam: accedebat etiam & illud ad oportuni tatem quod in hac Thessalia nascuntur uenenatæ herbæ quibus utuntur huiusmodi mulieres: & in ea Mez dea herbæ in uenit: quas in insula sua nunquam uiderat. Sensura saxa: idest motura se ad cantum quasi sen sum haberent. Ferale: mortale. Vbi plurima: & ut uerbo uno complectar nascuntur in Thessalia mala: quæ deos ipsos cogere possunt. Virgilius. Carmina uel cælo possunt deducere lunam. Hospita colchis: idest medea quæ e colcho: peregrina uenerat. Quas non ad. quas in colcho non inuenerat eas collegit in Thessa lia. Impia tor. ipsa cogere deos carminibus suis se exaudire: etiam si nollent. Vox: scilicet Thessalica. Reces sus: per conuexa & loca cæli remota. Inuitum numen: ut lunæ: quia deducunt etiā e cælo lunā. Martia. Quæ nūc thessalico lunam deducere rhombo. Murmur. i. carminū secreta: ne qs itelligat. Sydera: ut lunā quæ sta tim offuscat ad carmina: unde tympana & æra pullant: nâ statim pateretur eclypsim luna. Iuuenalis: iā nemo tubas atq æra fatiget. Vna liberanti poterit succurrere lunæ. Cura poli: quia ipsa luna est regina cæli tpe noctis iō obliuiscitur regere cælum: cum carmine thessalidum uexatur. Euocat: idest nunq ad se trahit: sensus a cu ra gubernandi cæli deducitur & intenta est his carminibus quæ dicunt. Tunc babylon: quis igit babylō & ægyptus ubi sunt superstitiosi magi incantent deos: ut aliqd eis p̄dicant: inde nihil timebunt quia magis mez tuunt: si thessalis aliquid uoluerit: sed illos quidē negligenter: hanc autem continuo exaudiunt dii. Babylon soluat: quia babylōes nihil metuūt dei: si qd thessalis uoluerit: hic Satiur irascentē & minantē & iducit tireliā: nō audiat: & thessalidibus & Medæ postpōat: quis igit igit minēt se magi patefacturos secreta deorū ægyptii & babylōes: nihil metuūt: si thessalis aliqd uoluerit: ipsa potius audiat & metuūt: nâ ut libro. xvi. refert Strabo apud assirios chaldæi: apud Persas magi: & apud ægyptios sacerdotes i rerū cælestium scia p̄stabant: & futurorum notitiā habebāt. Secreta: ppter sacerdotes mysticos & incōmunicabiles: plurima. n. occultabāt: Eudoxo & pla tōi: cū gbus. xiii. ānos uerlati sūt: nōnulla p̄cepta cōmostrarūt: cū maxia difficultate exorati (auctōr Strabone.)

Nec quæsisse libet primis quid frugibus altrix
Ore iouis dodona sonet: quis noscere fibra
Fata queat: quis prodat aues: qs fulgura cæli
Seruet: & assyria scrutetur sydera cura.
Aut siquid tacitum: sed fas erat: ille supernis
Detestanda deis: sæuorum arcana magnorū
Nouerat: & tristes sacris feralibus aras:
Vmbrarum ditiscq fidem: miseroq liquebat
Scire parum superos: uanum sæuumq furorē
Adiuuat ipse locus: uicinaq mœnia castris
Aemonidū: ficti quas nulla licentia monstri
Transierat: quæ quicquid nō creditur ars ē.
Thessala quin etiam tellus herbasq nocentes
Rupibus ingenuit: sensuraq saxa canentes
Arcanum ferale magos: ubi plurima surgunt
Vim factura deis: & terris hospita colchis
Legit in hæmoniis: quas non aduexerat herbas
Impia tot populis: tot surdas gentibus aures:
Cælicolum diræ conuertunt carmina gentis.
Vna per æthereos exit uox illa recessus.
Verbaq ad inuitum perfert cogentia numē.
Quod nō cura poli: cæliq uolubilis unquā
Aduocat: infandū tetigit cū sydera murmur:

Baby
etiam m
fuerūt n
Carmin
animis d
& cōtine

Tunc ba
Omne u
Abducit
Carmin
Non fa
Illicitis
Pocula
Frontis
Mens h
Excant
Alliga
Traxe
Cessau
Hæsit
Torpe
Axibus
Miratu
Imbri
Et tonat
Humens
Excusse
Intum
Contic
In uen
Abfissi
Nonq
Mæan

eni no
lū mou
uertūt
cticus
dibus f
lo ad al
polos: &
uero ste
pluuis f
uent ne
tus flau
ros. Sin
decurre
rere pos
non ext
quibusq
nit: poste

LIBER .VI.

Babylon psea. i. quæ olim fuit sub imperio psarū: nā xerxes eam obtinuit: eruitque belli sepulturam: Quin etiam magnam babylōnis partem persæ diruerūt: ut scribit Strabo quidam absurde p mercurio: psea expo- fuerūt nā syllaba phibet & obscurior sensus iducit. Mēphis. i. ægyptus q̄ supstitiosa fuit. Soluat. i. patelaciat.

Carmina Thessalidum: prosequitur dicere quantam uim carmina uenificatū habeāt: dicit enim posse amorē animis decrepitorū senū immittere: ut quis senectute frigescat: tamē amor incēdant etiā si p reliquā uitā casti & cōtinentes uixerit. Carmine: idest incatatione thessalidum. Non fatis. i. cōstellationibus: nā qui nati sunt

Tunc babylon perseæ licet: secretaq; mēphis
Omne uetustorum soluat penetrale magnorū
Abducit superos alienis thessalis aris.

Carmine thessalidū dura in præcordia fluxit

Non fatis adductus amor: flammisq; seueri

Illicitis arserē senes: nec noxia tantum

Pocula proficiunt: aut cum turgentia succo

Frontis amaturæ subducunt pignora foetæ.

Mens hausti nulla sanie polluta ueneni

Excantata perit: quos non concordia mixti

Alligat ulla tori: blandæq; potentia formæ:

Traxerunt torti magica uertigine fili.

Cessauere uices rerum: dilataq; longa

Hæsit nocte dies: legi non paruit æther.

Torpuit & præceps audito carmine mundus.

Axibus & rapidis impulsos iupiter urgens

Miratur non ire polos: nunc omnia complēt

Imbribus: & calido producūt nubila phœbo.

Et sonat ignaro cælum ioue: uocibus iisdem

Humentes late nebulas: nimbosq; solutis

Excussere comis: uentis cessantibus æquor

Intumuit: rursus uetitum sentire procellas

Conticuit turbante noto: puppimq; ferentes

In uentum tumuere sinus: de rupe pependit

Abscissa fixus torrens: amnisq; cucurrit

Non qua pronus erat: nilū non extulit æstas.

Mæander direxit aquas: rhodanūq; morantē

enī nox diei: nec hyems cedit æstati: & si uoluerint producere noctem diem reiciūt. Legi. nō p. imo nec cælū mouetur: si carminibus retinere nō uerit. Præceps: uelox mūdus q̄ semp uertit. Axibus & ra. poli ēt non uertūt cælū: quis ipte iuppiter manibus cōcutiat ut moueat: dicit aut polus a πoλεος uerto: & duplex ē. i. Arcticus & antarcticus: arcticus sublimis: antarcticus humilis. Vir. Hic uertex nobis semp sublimis at illū sub pedibus styx atra uidet: manesq; pfundi. Astrologi dicunt diametrū usq; ad cētrum terræ trāsire: & ab uno polo ad alterū peruenire. est aut diameter ad similitudinē axis fixus transiens usq; ad cētrum terræ: & pertingit polos: & uoluitur quēadmodū Bootes: dicit igitur cum circa polos assidua uertigine uoluatur cælum: nunc uero sterisse: ac iouem mouere non potuisse. Nunc omnia complent imbribus: quis æstas sit: tamē iugibus pluuiis faciunt esse frigus. Excussere comis: quia crinibus per colla effusis tēpore noctis rotantes caput mouent nebulas. Ventis cessantibus faciunt tumescere maris undas uento non spieate. Rursus uē. e diuerso etiā si uentus flauerit faciūt q̄scere marē. Cōcutit trāglū fuit: & frustra facta est. Puppēq; se. ēt uela tumuere cōtra uēros. Sinus: idest uela. In: pro contra. De rupe pe. to. torrentes sunt amnes magnitudine imbris de montibus decurrentes: quia torrentur æstate. i. siccant græce χερσαί ποταμοι. Pepēdit. i. faciūt ut torrētes ihæreāt: ne decurrere possint. Fixus: idest hærens monti. Abscissa: idest præcipiti. Pronus: retrogradus in fontem. Nilum non extulit: & æstatis tempore non inflatus est nilus: nam in ægypto nunq sunt pluuiæ: sed Nilus singulis quibusque annis crescit: & inundat ægyptum: eamque facit foecundam. Meander: flu. per Phrygiā currit: postea Cariam Lydiamque distreminat: & tortuosus est: ut fluuat & refluat: ut nunq uideatur i se reuerti

sub stella ueneris: iō in amorē rapiuntur. Dura pcor dia. i. eoz q̄ penitus ab amore auersi fuerūt. Sæueri senes: q̄ uitam austeram etiam i iuuentute uixerant: tamen huiusmodi carminibus arserē. Illicitis flammis. i. obscænis amoribus. Nec noxia tantum: & nō uim maiorem habent pocula ad amorem q̄ harum ueneficarum carmina ad libidinem: plus enim carminibus possunt: q̄ poculis: nam solent mulieres miscere pocula quædam quibusdam herbis quæ qui auferunt statim ad amorem concitantur. Proficiunt. i. ad amorem. Aut cum tur. succ. i. nec carumcula tātum ualeat: quæ ex fronte pulli equini aufertur & miscetur poculis: q̄tum carmina: dicit enim quod expertū ē. Et Plinius asserit: pullis equis amoris inasci ueneficium Hippomanes appellatū: i. frōte caricæ magnitudie: colore nigro: quod statim edito partu deuorat foetæ: q̄ nisi statim mater deuoret: animū a filio penitus auersū habet hanc carūculam i puluerē uersam uenificæ miscet poculis: & p̄p̄inant his quos uoluerint allicere in amorē. Foetæ. i. eoz q̄ paulo ante pepit: nā foetæ dī grauida: & partu leuata. Fōtis: pulli. Amaturæ. i. filiū: nisi præcepta fuerit carūcula. Turgentia succo. i. humida carne. Mens hausti: etiam si pocula nulla hauserint: carmina sufficiūt ad amorē iducendū. Mēs. i. alicuius. Nulla sanie. i. nulla ui uenefici. Excantata. i. solo carmine phensa. Quos nō: imo quod maius ē quibusdam carminibus: nendo & deducēdo fila utuntur: quibus fila eiusmodi maiore uī habet: nā si quēquā circūdederit his filiis: ita illū amorē implicat: ut solui nullo modo possit: ut ē apud Vir. Necle tribus nodis ternos amarylli colores: necle amarylli modo: & ueneris die uicula necle. Et rhombus dicebatur instrumētū icantatoriū: quo fila torq̄bant ad amorē: cuius meminit Prop. & Ouidius: hūc Lucanus magicā uertiginē appellat. Blādæq; potētia formæ: q̄ nūc amorē trimonii ducit nec ille ebrius formæ: hos ipsæ torq̄ntes fila carmine suo: ita implicat ut solui non possit.

Vertigine: a uertendis filiis. Vices. i. uicissitudines: nō

PHARSALIAE

Arar: flu. galliæ ē p fines eduorū atq; sequanorū: in rhodanū īfluit: adeo leniter currens: ut quā in partē fluat oculis uix uideri possit: & cū natura leis sit: carmiē thessalidū efficiē īpetuosus. Morā p. Rhodāus ante ueloci or erat Arare: q flu. Galliæ maximus ē: sed nunc Arar efficiē īpetuosior: ut Rhodanū impellat. Arar amnis (auctore Sttabōe) Rhodano apud Lugdunū commisceat. Submisso uertice: faciunt etiā ut mōtes adæquēf solo. Submisso: demisso usq; ad terrā. Sul. ol. & olympus mōs q solet trāscendēf nubes: tamē carmiē harū īferior efficiē nubibus. Dimadauere. i. nullis solibus: liquefactæ sunt. Scytica. i. septētrionales. Rigeret: congelaret. Impulsam sy. i. crescēte luna mare ēt crescere solet: sed ipæ carminibus repellūt maris undas. Impul. tethym. i. mare. Sydere. i. luna crescēte huius īcremēti cās diximus ī prio. Littore: qā nō pmittūt at tīgere littus. Terra quoq; terremotū faciūt: adō ut cælū concutiat. Immoti pon. axē: qā poli nitūtur axis bus diametri terræ: mota igit terra concutit polus: cōcussis polis concutit & cælū: ideo ēt cogunt terrā a suo cētro discedēf. Immoti pōderis: qā nunq; suo pōdere īnixa centro moueri potest. Vergēs ī orbē. i. pōjos quertunt circa orbem. Titubauit: cōcussus ē. Tā tæ molis. i. terræ: magna enī moles terra est q; sua grauitate descēdit in cētrū. Recessit. i. a centro suo. Circum la. olym. efficit ut cælū labi uideat. Omne pōtēs ani. ut serpētes leōes: & tygrides carminibus Thessalidū mansuescunt. Pauent: qā timent carmina ueneficarū: etiā si sint sēuissīma animalia. Auidæ ty. i. sanguis cū præsērti pauloātē peperit. Blādo: māfue to. Nobilis ira. i. nam leo dedignat minora animalia psequi: sed tantū taurū uel equū ferocē īuadit. & si hoīem īuaderit iratus: quē iā dilaniat uelit: & ille se terrā subiiciat q; si supplex discedit ab eo & īlingit ī tactū Explicat: extēdit orbēs: q; uis gelidosq; a colubertpe hymis hitat ī cauernis: illæ uero mulieres: cū uolerit faciunt exire. Vipei coeūt: serpētes ēt mortui reuiuiscūt & uiuētes moriūt carminibus illarū. Abrupto cor. no. ēt si fractus fuerit serpēs ī suā formā rediit. Afflata. i. spū ueneficag. Cadit. i. morit. Quis la. hic su. hic Luca. cās q; rit cur dii ueneficis huiusmodi pere cogāt: multas aut cās dicit cū ad miratiōē qdā: nō. n. cōuēies uidēf: ut uī tārā hēant mulieres quo possint carminibus suis ad uolūtātē suā cogēf dōs: q; cā ē igt ut dii usq; adeo laborēt obsequēf ueneficis: ut nihilominus tētimeāt eaz pcepta q; si deorū eēnt? Quis q; lis ē. Cuius co. pacti. q; cōuentione dii iter se pepigerūt: ut huiusmodi cōuēctionibus stāt cogāt? Obstrictos. i. his mulieribus. Paref ne. ē: nūqd hoc necessitate faciunt dii: an uolūtate: ut q; cunque illæ iusserit uelit & ipsi? Ignota pie. quia alienæ sunt ab oī pietate: iō hoc ip sis potissimū cōcedit: īligio ē scia colēdorū deorū: sed pietas ē iusticia erga dōs: ergo ab oī pietate īmotæ sūt

Tacitis minis. i. secretis: q; scire nemo dōt. Hoc ius ī oēs: hāc p tātē habēt ne cōtra deos oēs: & cōtra eū q; est deorū deus: ut uno illo coactō necessario cogāt & ceteri? Impiosa: q; impio deos coercēt. Qui mūdum ge. i. pōt cōuētere mūdū ad uolūtātē hāz mulierū: postq; ipse coactus fuerit. Mūdū. i. cælū. Illic & sydera: q; ita admiref: iusta cā ē: & rō admirationis: primæ fuerūt thessalides: q; stellas de cælo deduxerūt. Præcipiti: p ipsa sydera præcipitia. Phœbeq; se. & carminibus hāz mulierū: nō aliter expalluit luna: q; si pateretur eclypsim: phœbus dī sol: ηφοιβητησφοβας: hāc phœbe phœbes dī luna. Obsessa: oppressa. Diris uene. i. carminibus Paluit: obscurata ē. Arsit: ea luce qua lucere solet tūc: cū terra ē iter posita lunæ & soli. Terrenis. i. luce qua lē hēf solet: cū terra īterponit. Fraterna ima dicūt astrologi lunā eē corpus rotundū ī formā stellæ: & lumen a sole concipere: & quantum a sole distat: tantum augeri uidetur: cum uero luna contra solem ex aduerso: fuerit ipsa ueluti speculum solis imaginem recipit: & tunc cum plena est: plenilunium appellatur. ergo si inter solem & lunam aliqua umbra terræ interuenerit tunc luna patitur eclypsim. Prohiberet: quia non per mittit ipsam solis imaginem reddere: hāc: causa est īserta tellure. Flāmis Cælestibus: uidelicet solis & lunæ. Et pa. tā. postq; carie lunā d cælō dduxerit: nō prius pmittūt ipsam ī cælū redit: q; spumas dimiserit ī herbas qbus utunt ī ueneficiis. Hoz scīter cāteras thessalides erat: una Erichtho: q; crudelitate cāteras uiceret:

Præcipitauit arar: summisso uertice montes
Explicuere iugum: nubes suspexit olympus.
Solibus & nullis scythicæ cū bruma rigeret:
Dimaduere niues: impulsam sydere tethym
Repulit hemonidum defenso littore carmen.
Terra quoq; immoti concussit ponderis axē:
Et medium uergens turbauit nifus in orbem.
Tantæ molis onus concussum uoce recessit.
Prospectumq; dedit circum labentis olympi.
Omne potens animal læti: genitumq; nocere:
Et pauet hemonias: & moribus instruit artes
Has auidæ tigres: & nobilis ira leonum
Ore fauet blando: gelidos his explicat orbēs
Inq; pruinoso coluber distenditur aruo.
Viperet coeunt abrupto corpore nodi.
Humanoq; cadit serpens afflata ueneno.
Quis labor hic superis cātus herbasq; sequē
Spernediq; timor: cuius cōmertia pacti di
Obstrictos habuere deos: parere necesse est:
An iuuat: ignota tantum pietate merentur:
An tacitis ualuere minis: hoc iuris in omnes
Est illis superos: an habent hāc carmiā certū
Imperiosa deū: qui mundum cogere quicqd
Cogitur ipse potest: illic & sydera primum
Præcipiti deducta polo: phœbeq; serena:
Non aliter diris uerborum obsessa uenenis
Palluit: & nigris terrenisq; ignibus arsit:
Quam si fraterna prohiberet imāgie tellus:
Insereretq; suas flammis cælestibus umbras.

& uenefi
pus: sed
miū exi
moenia
mortuor
au. silē

Et patu
Donec
Hos secl
Effera d
Inq; no
Illi nan
Aut lar
Incolit
Grata
Nolle
Non f
Fœda
Terrib
Impex
Syder
Egred
Sæmin
Et non
Nec sup
Auxilia
Nouit
Gaude
Omne
Conce
Viuen
Immit
Mors
Retul
Fuma
E me
Qua
Ferali
Collig
Ast ub
Ducitu
Corpor
Immer
Effodit
Excre
Ore su

LIBER .VI.

& ueneficiis dos supos & iferos i oē fas & nefas cogeret. Erichthō: grecā dī ēpiχθόνη: sicut sappho sa-
pus: sed latie dicimus didōis: erichthōis. Dānauerat nī pie. q̄q̄ alia crudeles eēnt tamē cōpatiōe sui pias nī/
miū existimabat. Pollutā. i. artē dīestabilē. Nouos ritus: q̄a noua genera iuenerat crudelitatis. Laribus: nec
moenia urbis igrediebat nec subibat tecta aediū: sed temp sub diuo pnoctabat. Desertaq̄ busta: nā sepulchrac
mortuoz erāt domus eius. Deis erebi. i. diis iferis: erebus uocabulū grēcū q̄ si ēπερροσ. i. obscurus. Coetus
au. silē. nec cōtemptu deoz: nec metu mortis tenebat: quo mius audir cōgregatiōes deoz: iferoz & iferos fre

Et patitur tantos cantu depressa labores:
Donec suppositas propior despumet i herbas.
Hos scelerum ritus: hāc dirā carmina gentis
Effera damnarat nimia pietatis erichtho
Inq̄ nouos ritus pollutam duxerat artem.
Illi nanque nefas urbis summittere tecto:
Aut laribus feralē caput: desertaque busta
Incolit: & tumulos expulsis obtinet umbris
Grata deis erebi: coetus audire silentum
Nosse domos stygias: arcanāq̄ diris operti
Non superi non uita uetat: tenet ora profanā
Foeda situ macies: cæloque ignota sereno
Terribilis stygio facies pallore grauatur:
Impexis onerata comis: si nimbus & aræ
Sydera subducunt nubes: tunc thessala nudis
Egreditur bustis: nocturnaq̄ fulgura captat.
Sæmina foecundæ segetis calcata perussit.
Et non lætiferas spirando perdidit auras.
Nec superos orat: nec cantu supplice numen
Auxiliare uocat: nec fibras illa litantes
Nouit. funereas aris imponere flammās
Gaudet: & accēso rapuit quæ tura sepulchro:
Omne nefas superi prima iam uoce precātis
Concedunt: carmenq̄ timent audire secundū.
Viuentes animas: & adhuc sua mēbra regētes
Immittit bustos: fatis debentibus annos
Mors inuita subit: peruersa funera pompa
Retulit a tumulis: fugere cadauera lætum.
Fumantes iuuenum cineres: ardētiaq̄ ossa
E mediis rapit ipsa rogis: ipsamq̄ parentes
Quam tenuere facē nigroq̄ uolantia fumo:
Feralis fragmenta tori: uestesque fluentes
Colligit in cineres: & olentes membra fauillas
Ast ubi seruātur saxis quibz intimus humor
Ducitur: & tracta durefcunt tabe medullæ
Corpora: tunc omnes auide desæuit in artus
Immergitq̄ manus oculis: gaudetq̄ gelatos
Effodisse orbes: & siccæ pallida rodit
Excremēta manus: laqueum: nodosq̄ nocētes
Ore suo rupit: pendentia corpora carpsit.

q̄ntaret & ipius Plut. arcana iqueret. Supi. i. metus dō
rū. Coetus: cōgregatiōes umbrāz. Tēnet o. p. si uis
scire spēm eius uultu nō tegebat ipietatē: torua facies:
macilēta atra: & s̄q̄lōf obsita ut faci e apperet q̄lis eēt.
Profane: detestabilis scelestā: p̄fan ū dī q̄ si p̄cul a fa-
no: p̄fan ū & sacru cōtraria sūt: ut p̄cul este p̄fani. Fœ
da situ. i. squalore deformis. Cæloq̄ ignota: q̄a nunq̄
cōsueuerat p̄dire i apertū sed temp i tenebris uersabat
cuius facies lurida erat q̄lis eoz q̄ in carcere detinēt.
Terribilis: ut ipō ituitu terore icuteft. Impexis one.
co. q̄a ipexa erat comæ: iō graues & capiti onerosæ.
Impexis. nō pexis & imūditia plenis. Si nim. e sepul
chris exire soleret: cū nubilū r̄ps eēt. Nudis bu. i. aptis
sepulchris. Subducūt: d̄ cælo. Nocturnaq̄ ful. ca. i.
elegit noctē illā q̄ cælū itonat. Semia fœ. q̄cūq̄ ice/
dit ē si fata foecūda fuerit ea pedibus huius erichtho
nis calcata statim arefcūt. Et nō. i. & quīs aer salubris sit
atq̄ syncerus: ipius spū ificit polū. Non læ. i. mo salu
bres. Nec. i. o. nō utit p̄cibz ut cōpos fiat: sed ipsis diis
ip̄at: & ipio suo dii p̄f cogūt. Fibras li. i. nō nouit ip
sa sacrificia diis grata: nā litat ē sacrificiis deū sibi p̄pi/
ciū redēt. Fibras li. i. uictimas placātes dos. Funereas
a. & si q̄ sacrificabat nō alio utebat igne: q̄ eo quē ex
rogis rapuerat: arasq̄ illo icēdebat. Funereas. i. d̄ fune
re raptas. Et ac. si tūf placē uolebat i feros: eo uteba
tur quo atea sepultūf mādāta corpora fuerāt. Oē ne.
fu. Erichtho rātā ipietatis erat: ut dii supi atq̄ iferi eā
metuerēt: & q̄qd illa uolebat atq̄ bis peteret illi statim
adiplebāt. Supi: ergo multo magis iferi. Viuētes aī.
& atq̄ spūs a corpore exiret ip̄a i sepulchris cōgerebat
& sepeliebat. Fatis d̄ an. & q̄ uicturi erāt carie ipius
moriebāt: & q̄ morituri erāt r̄uiuiscebāt. Retulit a tu.
. i. fecit mortuos r̄uiuisce: & q̄ cadauera elata p̄secuti
fuerāt ad sepulchra: & r̄dibāt eo r̄suscitato. Pompa. i.
mortuoz. Fugēt cada. Li. i. mortui uitā r̄cipe. Fumā
tes iuue. C. exustis cadaueribus cīeres rapiebat q̄bus
utere i ueneficiis suisq̄ ossa semicōbusta rapiebat cū
carnibz suis. Ipsaq̄ pa. q̄a p̄p̄iores subiiciebat facē ro
go. Nigro uo. fu. q̄a cadauera cū p̄ciosissimis uestibz
& q̄ ipi gratiores fuerāt cōburebāt: dicit ergo q̄ su/
mebat r̄liq̄as hāz uestiū: & p̄tē tori: cui cadauer sup i
positū fuerat. Olētes fa. i. q̄ adhuc r̄dolebāt ustrinā car
niū & mēbroz. Ast ubi. se. nā d̄ his cadaueribz q̄ mar
moreis sepulchris cōd̄bāt oculos mātibz ip̄a euellabat
& dētibus suis etūguū excremēta rod̄bat. Humor:
. i. cadauez. Vbi: q̄ seruāt. i. saxis cadauera. Ducit. i.
d̄ siccat: nā ip̄osita cadauera marmoreis mōumētis d̄
siccat: q̄a si cōd̄rēt terræ putrescerēt. Tracta ta. p̄ ex
tracto s̄guie ex ossibus. Gelatos: frigidus mortuos.
Excremēta māus: q̄a mortuis ēr ūgues crescūt. La/
queos no. no. nā āti q̄ alios crucifigebāt: alios ligabāt: si
crucifixi erāt euellebat clauos: s̄ligati partē funiū sūe
bat: partē ēr cadaueris & his utebat. Nodosq̄ no. p̄
nodos nocentium: idēst funes. Pendentia corpo
ra. i. etiam de suspensis corporibus partem accepit.

PHARSALIAE

Abrasitque cruces: scilicet dentibus: quia crucis partem abstulit. Percussa que uiscera: quæ diu suspensa a nimbis & uentis percussa fuerant: de his cadaueribus etiam auulsit partem. Incoctas medullas: ualde coctas idest duratas & siccas. Coactum: congelatum. Manibus: ut si quis crucifixus erat tamē ligatus. Calybem: idest calybeum clauum. Insertum: infixum. Stillantis idest saniei salientis & liquentis per artus. Neruo morfu retinere pependit: quia dentibus apprehenso neruo pendeat a cadauere. Et quodcunque iacet: ipsa apud cadauer sedebat: nec prius cadaueris partem rapiebat: q̄ feræ & lupi laniassent: & e dentibus luporum abstulisset. Sanguine uiuo: pro sanguine uiui hominis. Aperto iugulo: scilicet manibus suis: non effugit cædes. i. nō fugit quo minus occidat homines. Sacra: sacrificia. Viuum cruo. uiui homines. Mensæ. i. si libisset uesci carnibus humanis. Vulnere si uē. & si sacrificabat non expectabat partem: anteq̄ natus esset: imo ipsam matrē pręgnantem interficiebat: & e uentre eius conceptum partum eripiebat. Ventris uulnere: idest scisso uentre matris: non ea parte qua natura uocabat. Calidis: incensis. Et quotiens sæuis: & si opus erat recenti umbra idest quæ paulo ante a corpore discessisset: interficiebat hominem. Manes: animas. cum corpora animæ discesserint: manes dicuntur: facere manes: nihil aliud est q̄ occidere. Fortibus umbras: quia discedēs a corporibus umbræ sunt fortiores & uehementiores ad id quod uolunt ueneficæ.

Hominum mors omnis: ipsa consuetudine adeo facta erat crudelis: ut oēm cuiuslibet ætatis hominem occideret. Hominū mors: pro cuiuslibet hominis mors. Genæ florē. i. auulsit aiam adoloscens. Primavera cor. i. adoloscens: tūc. n. uirere ætas dī cū ad q̄rtū & decimū annū puenerit. Moriēti ephebo. i. adoloscens quē ipsa occiderat: ephebus dī adoloscēs & ē græcus sermo: nā em̄ ad & non pubertatē significat: sed pp̄ dāssē. π. uertit i φ. Sæpe ēt caris: nec suoz cognatoz corporibus pepcit. Cognato i. su. pro i. funef cognatoz. Caris: q̄ ipsi cara ēē debebāt q̄ sanguine cōiuncta erat. Atq̄ oscula: rustica latis: nā dū osculare tur aliquē: dētibz narē secabat. Ora laxa: q̄a mordēs labra absceidebat: & dētes appebāt. Sicco. g. q̄a mortuū. Præmordēs: circum mordēs. Gelidis imur. la. q̄a mordēs liguā rapiebat: & imurmurabat q̄si mādāta dare ad iferos. Hāc ut fama loci: postq̄ cœpit Sextus Pō. audire uulgata fama: q̄ erichtho cæteris uenificii arte p̄stabat hāc p̄ cæteris audire cōstituit: & aliquot comitibus huius sceleris scū sūptis q̄siuit: ubi nā habitaf soleret iuēitq̄ eā iter busta & sepulchra mortuorū tpe noctis. Alta nocte. i. tēpesta. Sub nra tellurē. i. ad ātipodas: nā quo tpe meridies: ē apud antipodas hic ē media nox. Fidi scelegz: cū huius sceleris mīstri sexti moniti ēēnt locoz ubi hītabat: iter busta mortuorū cōspiciētes: uiderūt illā sepulchro quodā i. sūstet & statī illā adie. Sueti. i. sceleribus q̄lē erat dīs. In caute: i. crepidie saxi. Aemus: mōs thessalīæ & incuruus & lōgus usq̄ i thraciā. Illa magis: cogitabat noua caria q̄ nullis aīa unq̄ magis cognita fuerāt. Magis: magis ueneficis. In usus. i. ad detestabile & iauditū scelus. Nāq̄ timēs ne mars alīū uagus iret i orbē bellū ciuile posset ex agris philippicis discedē: ut h̄ret copīā mortuoz ossibusq̄ eoz & mēbris uteret i ueneficiis suis. Va. mutabilis. Aema. dis. ē forma patronymica p̄ gētili. Succis. herbaz. Suas. i. i. usū suū. Cadauera regū: si bellū hic geret: multi Reges cæsi cadēt quorum capita & manes multo potentiores erūt ad ueneficium q̄ priuatorum hominum & humillim.

Abrasitq̄ cruces: percussa que uiscera nimbis
Vulsit: & incoctas admissio sole medullas.
Insertum manibus chalybem: nigrāq̄ p artus
Stillantis tabi saniem: uirusq̄ coactum
Sustulit: & neruo morfu retinente pependit:
Et quodcunque iacet nuda tellure cadauer
Ante feras uolucresq̄ seder: nec carpef mēbra
Vult ferro manibusq̄ suis: morsusq̄ luporum
Expectat siccis raptura efauibus artus:
Nec cessant a cæde manus: si sanguine uiuo
Est opus erumpat iugulo qui primus apertus:
Nec refugit cædes: uiuum si sacra cruorem
Extaq̄ funereæ poscunt trepidantia mensæ
Vulnere si uentris: non qua natura uocabat
Extrahitur partus: calidis ponendus in aris:
Et quotiens sæuis opus est: ac fortibus umbris
Ipsa facit manes hominū: mors omnis i usu ē.
Illa genæ florem primauo e corpore uulsit.
Illa comam leua morienti abscidit ephebo.
Sæpe etiam caris cognato in funere dira
Thessalis incubuit membris: atq̄ oscula figēs
Truncauitq̄ caput: compressaq̄ dentibus ora
Laxauit: siccoq̄ hærentem gutture linguam
Præmordens: gelidis ifudit murmura labris.
Arcanumq̄ nefas stygias mandauit ad ūbras.
Hanc ut fama loci pompeio prodidit alta
Nocte poli: titan mediūquo tempore ducit
Sub nostra tellure diem: deserta per arua
Carpit iter: fidi scelerum suetiq̄ ministri:
Effractus circum tumulos: ac busta uagati
Conspexere procul prærupta i caute sedentē.
Q̄ ui iuga deuexus pharsalica porrigit æmus
Illa magis magicisq̄ deis incognita uerba
Tentabat: carmenq̄ nouos fingeat in usus.
Nanq̄ timens ne mars alīū uagus iret i orbē
Aematis: & tellus tam multa cæde careret:
Pollutos cantu dirisq̄ uenefica succis
Cōspersos uetuit trāsmittere bella philippos.
Tot mortes habitura suas: usuraq̄ mundi
Sanguine cæforum trun care cadauera regū

LIBER .VI.

Hesperia gentis: uidelicet ut Ro. nemo referatur i patriam. Hic ardor: solus: i hoc uno tantum mens eius inteta erat. Quid corpore magni: qd de pompeio magno: qd de caesare rapiat: na superabat utruq; caelum iri. O decus aemonidū: hanc petitio habet ptes suas nō oēs tamē: petitio aut cōstat ex his ptibus: ut honesta sit: ut possibilis habēs aētōis modū: & sit remūeratio: ut Vir. aole nāq; tibi diuū pī atq; hoiū rex: illic posuit oēs ptes sed nōnulla hic deficiūt. Potes: ostēdit possibilitatē. Potes maiora: ergo ēt miora qā si potes naturā & regē cur sum mutat i toto orbe: ergo potes fata pādere. Vétura deuertere cursu: i. potes eoz fata & seriē cāq; puertere

Sperat: & hesperia cineres auertere gentis:
Ossaue nobiliū tantosq; acquirere manes
Hic ardor solusq; labor: quid corpore magni
Proiecto rapiat: quos caesar inuoluit artus:
Quam prior effatur pōpei ignaua ppago.
Odeus aemonidū populis quae pādere fata
Quaeque suo uentura potes deuertere cursu
Te precor ut certum liceat mihi noscere finē
Quem belli fortuna pareat: nō ultima turbā
Pars ego romanæ: magni clarissima proles:
Vel dominus rerum: uel tanti funeris hares
Mens dubiis percussa pauet: rursusq; parata ē
Certos ferre metus: hoc casibus eripe iuris.
Ne subiti cāciq; ruant: uel numina torque:
Vel tu parce deis: & manibus exprime uerum.
Elysiis referta sedes: ipsamque uocatam.
Quos petat e nobis mortē tibi coge fateri.
Nō humilis labbor ē: dignūq; quærere cures
Vel tibi quo tanti præponderet alea fati.
Impia lætatur uulgata nomine famæ
Thessalis: & contra: si fata minora mouerēs.
Pronū erat o iuuenis: quos uelles inq; actus
Inuiros præbere deos: conceditur arti.
Vnam cum radiis presserunt lydera mortem
Inseruisse moras: & quamuis fecerit omnis
Stella senem: medios herbis abruptimus ānos.
At simul a prima descendit origine mundi
Causarum serie: atque omnia fata laborant.
Si quidquam mutare uelis: unoq; sub ictu
Stat genus humanū: tūc thessala turba fate
Plus fortūa potest: sed si prænoscer casus: mur
Contentus facileq; aditus: multiq; patebunt

unius mortē: at uero unius ipii cladē carminibus euertere nō possū: nā nō ea uerter possumus: q̄ sūt a pfectis
causis: & a naturæ necessitate manātib: sed unius mortē euerter possumus a causis adiuuātib. In se. m. i.
differre. Radiis: cōstellatiōe. Et quis se. ois: ecōuerso quis sub stellis natus sit i aliq; q̄ lōgiorē uitā ptendant:
possūt tamē carminibus uitā interrūpe: ēt si sub stella saturni natus ēēt q̄ ptendit tribus saturnis. i. usq; ad nōa
gesimū annū. Ad si. sed nō possumus seriē illā causāq; æternā mutar: cū causa ex casua pēdeat: ea ē ex oī æter/
nitate ueritas sempiterna. Vno sub ictu stat ge. hu. uidelicet quādo nō ad unū causā spectāt: sed ad oēs sicuti
statū de quo nūc petebat. Sextus qd ad uniuersū terrarū orbē ptinebat. Plus for. pōt. s. q̄ carmia nra. Sed si p.
ca. qā dixerat posse illā ea i melius mutar q̄ admiratiōi futura eēt. Respon. quādā mu. posse qdā nō: sed quā
do satis habes prænoscere futurum: siue illud prosperum fuerit: siue aduersum: hoc tibi facile facere possu/
mus. Prænoscere contentus: quid futurū sit: & nō mutare: quia omnia cogunt ad id quod petimus obsequi.

ne causā suo ordie pcedāt. Nō ultima turbā: osten
dit honestatē: qā hoc petit nō i simus homo: nā quāto
nobilior ē psona q̄ petit: tāto ēt petitio hōestior. Vel
domus rerū: dū icerti sūt exitus timo: sed postq̄ noue
ro qd futurū sit: desinā timef: siue illud bonū: siue ma
lū. Dominus: pater meus uicerit. Hares: si uictus
fuerit. Hoc iuris: hanc potestatē. Ne subiti. i. uelis no
bis hanc prātē eē ut itelligā futurū casum: sed iā desinet
eē casus. Aut numia tor. nunc modū petitiōis ostē
dit: nā q̄ miora uult ipetrare maiora petit: sic Vir. Incu
te ui ueris: submersasq; obrue puppes. Numia totq;
i. coge deos supos: tibi futura p dicer e: si nō uis supos:
salutē coge i feros. Maibus: subaudi a. i. ab umbris in
feris. Iamq; uo. i. euoca mortē ipm ut uera dicat tibi
eoz q̄ peto. Quos petat: an partē meū: an Cæ. Nō
humiles labor ē: q̄ si loco remuneratiōis: si hoc mihi p
stiteris: rē efficies tuo noie dignā: ut dicaris tāti belli exi
tū p dixisse. Humilis labor. i. nō spectat ad humilē p
sonā labor hic p dicerē fata tāti belli. Vel tibi: quis pri
cipi ueneficaz. Quo. i. ad quē finē: i quāptē. Præp.
ōdret. i. cluet. Alea fati. i. fortūa: & icertus regē euētus.

Impia lætatur: i. spōdet erichtho: o sexte iqt: fata miora
(si uis) mutat possumus: maiora aut nulla arte muta
ri possunt: q̄ aut maiora fata sunt ex itima phōq; senia
trahit: ita enī disputāt philosophi. Si nihil sine cā fit:
fata oia sūt: ergo cōuincit nihil fieri sine cā: sed nihil
sine cā fieri: nec Epicuro: nec ulli philosophico placet:
nā id credere esset absurdū: sed multū itereft inter cās
fortuito: uel sorte egressas: & iter cās inter se cōnexas
& efficiētā naturālē: uerbi cā qd ita p mittit: uerū ē de
scēdat i Academiā carneades: nō sine casus: sed ex cau
sis fortuito egressus: nō a naturæ necessitate manāti
bus: dicit autē genera cāq; distingui aliā inq; ppetuā
sūt: & principales: aliā uero adiuuātes: & pximæ q̄ re
cū dī oia fato fieri causis ātecedētibus. hoc uult itelli
gi: nō pfectis & principalibus causis ātecedētibus: sed
adiuuātib: qbus pmissis facile ē itelligē fata maiora
& miora: fata maiora sūt quoz cā sūt picipales & p
fectā: siue æternæ: & a naturæ necessitate manātes. Ac
uero fata miora sūt: quoz cā sūt adiuuātes & pximæ
uel fortuito āte egressē: & id ē q̄ ait Luca. Si moueri
i. mutari peteres. Fata miora. i. q̄ ptinet ad singulas
q̄sq; psonas. Cōcedit arti unā cū radiis: & iā si stellæ
iq̄t aliqū cogūt mori: possumus carminibus differre
mortē: & ecōtra: & hanc sūt fata miora. Vnā mortē p

PHARSALIAE

Tellus: uidelicet geomantia. Aether: aeromantia. Chaos: confusio rerum idest necromantia. Aequora: hydromantia. Cāpi: adhuc ad geomantia spectat geomantia ē diuinitio q̄ signis q̄busdā ex terra designatis deprehendit a γαῖα id ē terra monte: diuinitio: hydromantia q̄ fit per aq̄ colorem siue illa fuerit alba: siue nigra siue sanguinolenta υδωρα: aeromantia q̄ fit p̄ aetherē: ut p̄ fulgura: uētos: & cetera huiusmodi. Rodopeia: saxa: uidelicet p̄ necromantia. q̄ fit per cadauera: q̄ inferis excitant: nā νεκρὸς mortuus το νεκρὸν cadauer significat.

Pronum ē, i. facile. Attollere: suscitare unū corpus eorum qui recenter cāsi sunt. Noua mortis: recenter occisorum. Sonent: loquantur. Plena: integra. Ne membris sole pūstis: nam si diu terrae cadauer iacuisset: & aridius factū esset p̄ arterias uox clara exire nō posset. Dixerat: accitā ē ad rē exequēdā: & multa nūbe circūdata nauigari coepit p̄ corpora cōsogz: ut idoneū unū excipet & deligeret. Squalēti: nigra & tetra.

Negatis tumu, ga insepulta iacebāt. Lupi: qui illuc uenerant ut cāsorū corpora dilaniarent. Impastae uo, quae iā unguibus cadauera lacerauerāt: statim relictis cadaueribus abierūt. Vate, i. eligit mortuū: futurum uatem: dum ab iſeris excitat eius animam.

Et gelidas leto: cū diu scrutata ē: tandē iuenit mortuum quendā: q̄ pulmonē integrū & illa sum habebat: per quē uox clarior emittitur. Vocem de, idest unum corpus defunctum iuenit: qd̄ posset emittere: uocem anima eius ab iſeris excita. Fata pemptorū: animae mortuorū omniū q̄ cāsi campis iacebant: du bitabant quē nam ex iſis Erichtho uellet ab iſeris exuscitare. Pendent: idest dubitant. Superis: idest ad sup̄os. Si tollere totas: idest suscitare: quia sciebāt: si uoluisset illa potuisse oēs suscitare: ut iterū pugnarēt. Cessissent le, e. leges iſerogz sunt: ut q̄ semel ad iſeros descēderit nunq̄ ide reuertatur. Mœnstroqz potēt: monstrum appellat Erichtho: potius q̄ hominē.

Electū tandē: describit locum i quem cadauer illud traxerit unco: & mir̄ idoneū suae arti locū delegit: ubi necromantia exerceret. Feralibus: ueneficis. Vnco iſerto, s. iugulo. Miserū: q̄a uicturū iterum. Dānarat: bene dixit: q̄a locus ille dānatus dicebat: ubi dira sacra exercebant. Haud pcul a ditis: topos theſia ē, i. ficta loci descriptio: describit, n. locū quo magicas artes Erichtho exercere solebat: p̄serti cū per necromantia excitet ab iſeris umbras: ut suscitato corpore futura p̄diceret: dicit aut locū adeo p̄fundū fuisse: ut nō lōge eēt a diis māibus. Cæcis: obſcuris. Depſa: humilis.

Pallida: opaca. Taxus: arbor ē q̄ in umbrosis nascit locis: ferēs lethales baccas: q̄bus uenenū i ē. Sūt q̄ hinc toxica putat appellata: de q̄ multa Plī. Taxus opaca, i. dēsa: & ē numerus p̄ numero. Peruia phœ, q̄a adeo arbores dēsa sūt: ut radii solis eo penetrarē nō possint.

Nullo uertice cælū: q̄a in ātro adeo depſa sunt arbores ut aerē suspicere nequeāt. Mar, i. squallida & fordidā. Palēsqz sub ātris: i. interiori pte huius cauernae ē situs: Situs p̄prie: dicit iūndita: q̄ nascit i locis humidis: & lauginis speciē imitat. Noctē, i. tenebris. Nō tenaris: dicit nō eē tā tenebrosū aerem in faucibus tenari montis laconicta: quā dicitur eē descensus ad iſeros: q̄ illic. Aer iners: crassus. Mundi latentis: in ferorum. Ac nostri: idest superiorum: dicit ibi eē confinia superi & inferi aeris. Confine mœstum: idest terminus tristis. Quo nō metuāt: locus ille adeo tenebrosus est: ut nihilominus eo ueniant umbræ iſerorum: quae in tartarum descendere solent: est ergo is locus tartaro similis. Tartari reges: ut pluto & proserpina: nam & Regē & Reginā dixit. Nā quis theſſalia: quis enī cōtra uoluntatē deorū iſerorū aias excitet: illic tamē incertū ē iuuant ne an mortui sint: uel q̄ quis ab iſeris excitent: tamē adhuc ad iſeros descendūt: uel q̄ adeo obſcurus locus ē: ut adhuc apud iſeros eē uideāt.

Ad uerum: tellus nobis aetherque chaosque Aequoraqz & cāpi rhodopeiaqz saxa loquē. Sed pronum: cum tāta noua sit copia mortis

Emathiis unum campis attollere corpus: Ut modo defuncti tepidiqz cadaueris ora Plena uoce sonent: ne membris sole perustis Auribus incertum feralis strideat umbra.

Dixerat. & noctis geminatis arte tenebris Mœstū tecta caput squalenti nube pererrat Corpora cāsorū: tumulis proiecta negatis. Continuo fugere lupi: fugere reuulsis

Vnguibus impastae uolucres: dū theſſala uatē Eligit: & gelidas læto scrutata medullas Pulmonis rigidi stantes sine uulnere fibras Inuenit: & uocem defuncto i corpore querit.

Fata pemptorū pendent iam multa uiroqz: Quem superis reuocasse uelit: si tollere totas Tentasset campis acies: & redere bello

Cessissent leges erebi: monstroqz potenti Extractas stygio populus pugnasset auerno. Electum tandem traiecto gutture corpus

Ducit: & iſerto laqueis feralibus unco Per scopulos miserū trahitur p̄ saxa cadauer Victurū: montisqz caui quem tristis erichtho Damnarat sacris alta sub rupe locatur.

Haud procul a ditis cæcis depressa cauertiis Impræceps subleuit humus: quā pallida p̄nis Vrget sylua comis: & nullo uertice cælum

Suspiciens: phœbo non peruia taxus opacat. Marcentes intus tenebræ: pallēsqz sub antris Longa nocte situs: nunq̄ nisi carmine factum

Lumen habet: non tenereis sic faucibus aer Sedit iners: mœstum mundi confine latentis: Ac nostri: quo non metuant emittere manes

Tartarei reges: nam quāuis theſſala uates Vim faciat fati: dubiū est quod traxerit illuc Aspiciat stygias: an q̄ defenderit umbras.

Discol
lis: im
chtho cā
cūssū: qu
ra: uerſis
uero styg

Discol

Inditur

Et coma

Vipaui

Conspi

Ponite

lam nou

Vt quis

Si uero

Ignibu

Eume

Cerber

Quis

Pecto

Vlun

Ablui

Huc q

Miscet

Viscera

Defutu

Non p

In meo

Qua

Nō a

unt: obl

magici

genti s

ut altu

cōtiger

q̄ lingu

dētē: u

cervi p

tractos

scribit

ipostro

legē. R

la: nō a

aut alio

nā & p̄

bus lou

uē: ut m

alit cū

hūc sui

re dixit

alatus d

auernis
 lida pnis
 celum
 s opacar.
 ub antris
 ne factum
 bus aer
 e latentis:
 e manes
 gates
 erit illuc
 mbras.
 rest ergo is
 is thessalia:
 el ga q̄u ab
 s cē uideat.

unt: obliuiscunt: & imemores presentis copiae: eunt quatuor: quam reliqueret satietate Lyncis uiscera aptissima sunt magicis. Nodus hyenae: animal hoc est aptissimum ueneficiis ceterorum omnium: hyena est animal in Africa cuius collum rigenti spina flecti non potest: nisi toto corpore moueat: stabulum persequitur pastorem & uocem humanam exprimere discit: ut astu hominem noctu accitum deuoret: uomitus mentietes humanos: ut illectos canes deuoret: quasi umbram eius contigerint latrare non possunt: in oculis multiplex uarietas mutatioque coloris: in pupillis oculorum nascitur lapis hienae linguae hominis subditus futura praedicere facit: propterea conuenit magicis: oculos nonnumquam consuevit: gingiua non habet dentes: unius ossis tantummodo habet: hunc et dicunt coire cum leena: & inde nasci monstrosus: quod appellatur corococte. Soli. Et cerui passer. me. cerui cum ad decrepita aetate uenerint: ueniunt ad cauernas: ubi delitescunt serpentes & naribus attractos per cauernas hauriunt: & ita uenenum illud per uenas diffusum eos reuiuenscere facit. Non pup. r. echeneis (ut scribit Plin.) pisciculus semipedalis est: assuetus petris: quo carinis adhaerente naues tardius irascuntur: credunt: inde nomine ipso: nam ex omega significat teneo: & nuus nauis. Quia ob causam amatoris quoque ueneficiis infamis est: Et alio loco per seque. Quatuor ueni licet & saeuat procellae: sperat furor: uiresque tantas concipiscit: & cogit stat nauigia: quod non uicula uel la: non anchorae reuocabili potestere factae: infrenat impetus: & domat mundi rabie: nullo suo labore: non retinendo aut alio modo: quam adhaerendo: hunc pisce latini Remora appellat. quia igitur Echinum legebatur: duplici errore tenebatur nam & prius syllaba repugnabat: & Echini sunt ex cactorum genere per pedibus habentes spinas: diuersi ab echeneide: de quo bus luena. Et semel aspectu littus dicebat echini. Rudetes: quia inflatis est uelis per uentum: tamen usque adeo detinet uelut: ut moueri non possit. Saxa. id est non defuit aetites lapis frigidissimus: quem ab extremis orbis partibus ales lous alit custodere nidum: seruatore quoque futurum: quo ualeat pulis dubios auertere casus: nam hic lapis summae frigiditatis est ideo hunc suis immiscet ouis: ne quia ipsa agla calidissima est: dum ea fouet: decoquat: & pulli nasci non possint. Sonat: mihi re dixit nam lapis iste aetites seu gagites itus praegnans est: & quoniam quatuor alias uelut in utero sonat Plin. Volucer serpens. alatus draco non defuit: & nascitur in ea parte Arabiae quam est ultra flumen manufactum: quam regio prope deserta est infestibus feris

Quicqd.f.g.n.fii. qcqd mōstruoſū natū ē. Quibus
unticē, canū lymphaticog: nā lymphatici canes di-
cūf q uehemēter aquā timēt: lymphā aq dē: ide lym-
phaticus canis: cui occurſus lymphæ terrorē iniicit
ſicut cerito ſurore cereris entheatos dicimus. Lyn-
cis: lynces ſunt feræ maculis diſtictæ quog: urix coe-
unt ī duriciē p̄tioſi calculi: qd pſentiētēs egeſtū liquo-
rē illico arenag: cumulis cōtegūt & λυγκωνιον δι-
ciſ: at hi quos ceruarios dicimus: cū poſt longa ieiū-
nia ægre carnes mādere cōeperit: ubi qd caſu reſpici-

quā reliquerēt latieratē Lycnis uiscera aptissima sunt
cis cæterorū oīum: hyena ē aīal ī Africa cuius collū ri
ulū psequit pastore & uocē humanā exprimere discit
es humanos: ut illectos canes deuoret: q̄si umbrā eius
mutatioq; coloris: ī pupillis oculorū nascit lapis hien
genit magicis: oculos nonnūq̄ cōsuet: gingiua nō hēt
& ide nasci mōst̄r: quod appellat corocoste. Soli. Et
iūt ad cauernas: ubi delitescunt serpētes & naribus at
diffusū eos reuiuenscere facit. Nō pup. r. echeneis (ut
arinis adhærente naues tardius irā credunt: ide noīe
ām amatoriis quoq; ueneficiis ifamis ē: Et alio loco p
sc̄p̄ tātās cōpescit: & cogit stat nauigia: qd nō uicula ul
s: & domat mūdi rabiē: nullo suo labore: nō retinēdo
appellat. q̄igif Echinū legebāt: duplici errore tenebāt
enere p̄ pedib; habētes sp̄ias: diuersi ab echeneide: d̄ q
dētes: q̄a iflatis ēt uelis p̄ uētū: tamē usq; adeo detiet na
rigidissimus: quē ab extremis orbis p̄tibus ales louis
abios auertēt casus: nā hic lapis lūmæ frigiditatis ē iō
fouet: decoquat: & pulli nasci nō possint. Sonat: mi
uū q̄tias alius uelut ī utero sonat Pl. x. Volucer ser. i.
ra flu. manufactū: q̄ regio p̄pe d̄serta ē ifestatibus feris

PHARSALIAE

ibi tamē pādachi: enielchi habitāt. & opiophagi: iō dicti: qā serpentes comedūt. Aequoribus cui. India supio. rī i rubro mari nascit idica testudo: cuius custos est uipa: & hāc testudo lapidē emittit chelonitem gratū purpureo varioq; colore nitētē: quē si sub lingua: lotō quis gesserit ore: posse magis credit hūc diuinare futura che loia itē oculus ē idica testudinis uel portēto fissima magnog; mēdatismelle. n. colluto ore ipositā liguae futu roq; diuinationē p̄stare promittūt Pli. Cōche. i. custos testudinis idica: q̄ chelonitē lapidē emittit. Cerastrā: serps cornutus ατο τοῦ κεροτοσ: a cornu. Mēbrana: reticulū illud qd d̄ uiuo serpēte abduxerat. Phoenicis: phoenix una auis tātū ē i arabia nascēs: & cū ad qngē tos uenerit ānos: ipsa sibi rogū cōstruit: ex lignis odo riferis: ut ex cinamomo: thure: xilobalsamo: & casia: radiisq; solaribus oppositū se supiniicit: iterea rogu ille: qā i eū sol p̄pēdiculariter uerberat: solis radiis accendit: & ipsa cū rogo cōburit. Deide uermiculus q; dā ex ossibus & medulis nascit ex quo alius phoenix renouat. Eoa ara: nā postq; phoenix puulus adoleuit p̄ncipio funeri priori iuxta reddit: & totū d̄fert nidū prope pāchaia i solis urbē: & i ara ibi deponit. Pli. hāc arā phoebi eoā dicit Luca. Viles & ha. no. i. nobiles & ignobiles. Frōdes. sarbog; colligit: & ipsis imurmurabat. Inspuit: ut herbā nascerent uenenatā & idoneā ad ueneficia. Tūc uero: his oibus i unū cōgestis q; plurimū ualerēt ad cogēdos māes: addidit uoces terribiles q; plus uiriū haberēt q; herbā q; supra memorauit. Pollētior: potētior. Excātare: ad exorādū deos. Discordia hu. li. nā nō uidebat hūanā uocē emitteret: sed similit̄ aialibus brutis. Trepidus bu. st. auēs sūt q; tpe solū noctis apparent. q; suo cātu sēper malū omē significāt. Ferā: siue lupi siue leōes. Sibilat anguis. i. sibilū emittit q̄lē anguis. Syluag; q; so. i. frago rē arbog;. Tonitrua nū. i. imitat̄ χασ. uα. Vox una: idest unius Erichthus uox. Explicat: exprimit. Tartara: tartarus ē locus p̄fūdior iferog; ubi gigātes tūncti tenēt: q; bellū Ioui itulerūt: nullū reliquit ex diis quē destabilis & sacrilega mulier nō iuocaret. Sty. giūq; ne. nā. nihil habēt iferi sauius: nihilq; imānīus Thesiphone: Megera: & Alecto. Chaos. i. o erebe nā chaos cōfusio ē elemētog; oīum: ap̄d iferos uero nō discernūt elemētā: sed cōfusa sūt p̄p obscuritatē. In numeros mū. qā ex chaos oīa nata sūt secūdū Hesio. Rector: o pluto. Torquet: cruciat. Mors dilata. i. prohibita. i. qā imortales sūt dii: iō cruciari. Styx: p quā dii iurare timēt. Thessalis ely. qā sunt sacrilegā & polutā thessalicā oēs mulieres: iō ad elysios tāpos nō descēdūt. Persephone. i. o proserpia Περσεφόνη grātū ē. Caelū matrēq; p̄. secūdū fabulā dixit qā p serpina apud Aetnā mōtē a Pluto. rapta ad iferos descēdit: ipsaq; matrimonio sibi cōiūxit Pluto: & eā erebi reginā fecit: Mater Ceres cū eā diu q̄sisset: tadē idicāte arethusa cognouit eā a Pluto. rapta uenit igit̄ ad louē q̄rēs qd sibi facere tuberet: respōdit: si nihil apud iferos gustasset: reducere: si ipsa uellet: m̄ ad Plutonē cū uenisset: eiq; mādātā louis exposuisset: p̄rio qdē q̄sui nū redire uellet ad matrē: illa negauit: ex quo cognitū ē illā libēter apud iferos manere: deinde scire uoluit: nūquid aliqd gustasset: cū nō iueniret aliqd gustasse: ascalaphus idicauit ipsā comedisse septē grana mali pūici: ut redire nō posset. Vir. Nec repetira seq̄ curet proserpia matrē. Caelū: qā noluit i caelū redire: unde Iuppiter p̄cepit ut sex mēlibus i cālo apud matrē eēt: & totidē apud iferos cū Plutōe & hoc ē q; luna uno quoq; mēse crescit & decrescit usq; ad ānū. vi. mēlibus ap̄d nos: & totidē ap̄d ātipodas. Pars ul. qā priā ps p̄serpinā ē lūa secūda ē diuaa ul. i. uero p̄serpina siue hecate ē i iferno. Nīā he. i. p̄serpiā deā ifernā. Nīā. i. q̄ pest n̄ris in cātationibus. Cōmertia lin. i. coloquia cū diis inferis. Ianitor. i. cerbere q; custos dicit̄ portā inferi. Sedis la. la ti regni inferog;. Sæuo canī. idest tibi ipsi. Viscera: nam dicitur recumbere cadaueribus mortuorum: & car nibus eorum uelci: nam cerberus dicitur quasi κερκοσποπος. i. carmen uorans. Sorores. i. parce: uidelicet La chesis. Clotho. Atropos. Fila: scilicet reuiuiscētis ideo repetitā dicit quia iterum uicturus erat hic iuuenis quē excantabat. Flagrantis undā: idest ardentis flegethontis. Portitor: charon. Virgi. Portitor ille charon. Iam lassate senex: significat se unibras sapius ab iferis excitasse: quia dicit charonta lassatum eē referēdo um bras q; ipsa ad corpora reuocauit: Si uos satis: nūc honestā petitionē ostendit qā bene merita ē de diis oibus.

Aequoribus custos prætiosæ uipera conchæ.
Aut uiuentis adhuc libyci mēbrana cerastræ:
Aut cinis eoa positi phoenicis in ara.

Quo postq; uiles: & habentes nomina pestes
Contulit: infando saturatas carmine frondes.
Equibus os dirū nascentibus inspuit: herbas
Addidit: & quicqd mūdo dedit ipsa ueneni.
Tunc uox lethæos cunctis pollentior herbis
Excantare deos: confudit murmura primum
Diffona: & humanæ multū discordia linguæ.
Latratus habet illa canum: gemitusq; lupoꝝ:
Quod trepidus bubo: & stryx nocturna que
Qd stridet ululatq; feræ: q; sibilat āguis: rūt
Exprimit: & planctus illis cauitibus undæ.
Syluarumq; sonum: fractaq; tonitrua niubis:
Tot rerum uox una fuit: mox cætera cantu
Explicat æmonio: penetratq; in tartara lingua.
Eumenides stygiumq; nefas: p̄cenāq; nocētū
Et chaos innumeros auidū cōfondere mūdōs
Et rector terræ quem longa i sæcula torquet
Mors dilata deum: styx: & quos nulla meret
Thessalis ely si: cælum matremque perosa
Persiphonē: nostrāq; hecates ps ultima: p quā
Manibus & mihi sunt tacitæ cōmertia linguæ.
Ianitor & sedis laxæ qui uiscera sæuo
Spargis nostra cani: repetitaq; fila sorores
Tracturæ: tuque o flagrantis portior undæ
Iam lassate senex: ad me redeuntibus umbris

Nefas
deuorat
muliere
ta: eo q
tia redi
Nō ita

Exaudi
Pollute
Human
Sæpe
Siquis
Impo
Non i

Assuet
Defec
Hæc
Ad n
Pom
Si be
Hæc
Asip
Exan
Carer
Visce

Ah m
Eripit
Has
Veri
Per
Man
Tisip
Non
Infe
Elic
Def
Exp
Tec
Fic
Ost
Eloq
Con

est
hita
tior
form
liqu
nō m
iapd
ab inf

LIBER .VI.

Nefando: sacrilego execrabili. Si nūq̄ hęc car. f. & si nūq̄ carmīa & p̄ces uobis facio: qn prius carnes hūanas deuoraueri: ordo ē pete p̄cāti. Fibra: sūt uene iecoris. Si pectora ple. si occidi & immolauī uobis grauidas mulieres. Si laui. f. p̄fecta ipsaz muliez calido cruore. Profecta dicūt maiora ītestia: q̄ alio noīe dicūt exta: eo q̄ extē. i. emineāt supra alia: & dicūt a profecādo: q̄ prius secta aris reddūt. Vir. Lācibus & pādīs fumātia redimus exta. Si q̄s q̄ ue. & si ego sēpe īmolauī uobis īfātes & eoz capita obtuli: q̄ adhuc uicturi erant. Nō ī tar. nūc ostēdit possibilitatē: dicit. n. facile eē aiām: q̄ pauloante descēderit ad īferos remitti posse. Tartarus locus īferoz p̄fūdior nā tartarus pturbatus atq̄ cōfusus dī t̄p̄etto significat pturbo: eo q̄ ī profūdiōri loco pturbata sūt oīa. Mō pauloātē. i. p̄sciū.

Exaudite preces: si uos satis ore nefando
Pollutoq̄ uoco: si nunq̄ hęc carmina fibris
Humanis ieiuna cano: si pectora plena
Sæpe dedis: & laui calido profecta cerebro.
Siquis q̄ uestris caput extaq̄ lancibus infās
Imposuit uicturus erat: parete precanti.
Non in tartareo latitantem posimus antro:
Assuetamq̄ diu tenebris: modo luce fugata
Descendentem animā: primo pallentis hiatu
Hæret adhuc orci: licet has exaudiat herbas
Ad manes uentura semel: ducis omnia nato
Pompeiana canat nostri modo militis ūbra
Si bene de notis ciuilia bella merentur.
Hęc ubi fatat: caput spumātiaq̄ ora leuauit:
Aspicit astantē proiecti corpōis umbram:
Exanimes artus: inuisaq̄ claustra timentem
Carceris antiqui: pauet ire ī pectus apertum:
Visceraq̄ & ruptas lethali uulnere fibras.
Ah miser extremū cui mortis munus iniquaz
Eripitur: non posse mori miratur erichtho:
Has satis lituisse moras: irataq̄ morti:
Verberat immotum uiuo serpente cadauer.
Perq̄ cauas terraz quas egit carmine rimas:
Manibus illatrat: regniq̄ silentia rumpit.
Tisiphone: uocisq̄ meaz secura megæra
Non agitis s̄auis erebi per inane flagellis
Infelicem animam: iā uos ego nomine uero
Eliciam: stygiasq̄ canes in luce suprema
Destituam: p̄r busta sequar: p̄ funera custos
Expellam rumulis: abigā uos omnibz urnis.
Teque deis ad quos alio procedere uultu
Ficta soles hecate: pallenti tabida forma
Ostendam: faciemq̄ erebi mutare uerabo.
Eloquar immenso terraz sub pondere quaz te
Contineat ætnaz dapes: quo fœdere mœstū

estis: uos destituā. Et genere muliebri cāes dicūt furiaz. Luce sup. q̄ uobis iuisa ē: nā semp ī tenebris īferoz hita: s̄ueuerūt: iō nō possūt hāc lucē sustinere. Per. b. nec dimittā uos ī mortuoz sepulchris hita: q̄ sedz gratior ē uobis. Expellā: p̄seq̄r uos quocūq̄. Abigā: excludā sepulchris. Teq̄. d. o. p̄serpia ostēdā te pallidā & d̄ formē q̄lis eē soles ad īferos: nō cū redīs ad supos: ut dominā celi eē uidearis. Tabi. marcescēs: unū seq̄ exreliquo corpus qd̄ marcescit pallorē cōtrahit. Ficta. nō uerā sed simulatā te soles ostēdē. Faciē ere. f. cogā te nō cōmutari posse. Elloqr̄ i. dicā ēt q̄ cā apd̄ īferos stat̄ d̄lecteris: & q̄bz dapibz illecta iā exīr nolūisti. Aetnā: apd̄ ætnā mōtē a pluto. rapta. Eloqr̄: effabor declarabo. Dapes: nā cū legē iuppiter imposuisset: ut rediret ab īferis sinih̄ gustasset. Ascalaphus indicauit eā septē grana mali punici degustasse. Fœdere. f. cōiugii: quia

PHARSALIAE

matrimonio confederata erat. Vel foedere: id est lege: non ita conuenerunt pluto coniunx & mater ceres: ut sex mēſibus apud inferos eſſet: & totidē i cælo. Noluerit re: hoc itata fingit erichtho qđ cerere puduerit re: uocare ad ſupos filiā: quæ iā teterrimi plutōis cōcubitū paſſa fuiſſet. Contagia. i. cōcubitū. Tibi peſſime mū di: arbiter & tu o peſſime pluto faciā dehincere terrā: ut repēte ad iſeros deſcendat lux ſolis: qua oppreſſus neſcies quid agere debeas: ſicut Virgi. trepidentq; imiſſo lumine manes. Titana: ſolē nepotē titani. Paretis: cū hæc dixiſſet: umbra morabat adhuc ingredi corpus: tūc indignata uoce clamauit parentis an neceſſe eſt uocē deū illū quo qđ uocato ſemp terra cōcutit. Nunq nō. i. ſemp. Quo uoca. Demogorōtē ſignificat: mul ti dicū. p hūc Dæmogorōtē. intelligi animā mūda: nā: q̄ uegetat omnia: q̄ omnibus naturis ppoſita ē: de cuius ſemine firmamentū: ſolē & lunā: & ſtellas na: tas eē dicebāt: & hoc ſecūdū Serui. ſed ſecūdū theocle tē: philoſophi dicunt demogorōtē eē regē omnīū & deoꝝ principē: genitorē terræ erebi: & p̄caꝝ a d̄xiæ cōſapiēs: q̄a intelligētīā maximā regē omnium ha beat. Gorgona: nā γοργων interpretat ſtupor: unde medula: & ſorores interpretant ſtupor q̄s q̄ aſpexit: ſin giſ in lapides fuiſſe cōuerſos q̄ p̄ nimia pulchritudi ne eaz obſtupelcebāt & q̄ ſi ſaxa rigebāt: q̄ at hic dæ mogorō cernat gorgōa aptā: ſignificat eū manifeſtū ſtuporē diuinitatis cē nā nullus ē q̄ diuinitatē cōphē dere poſſit: p̄ter deū q̄ illā intelligit. Aptā: ſibi aliis ue ro occultā. Gorgōa. i. diuinitatē obſtupelcēdā. Ver beribuſq; ſu. t. c. e. id eſt ſupbiā dæmonū: nam poetæ his fabulis ēt ueritatē occultarūt: nā q̄ omnīū deoꝝ ē deus ſupbiā dæmonū caſtigat. Trepidā: q̄tū qđ p̄ti net ad deū: nā ſupbia nō ē trepida: immo audax: ſed reſpectu dei a quo puniē ē trepida: nā ſcitis quomō e cælo ſupbi angeli eiecti fuerūt: unde ipſe de ſe Apol lo ita reſpōdit: cū q̄rereſ q̄s eēt coactus ē reſpōdere: q̄ p̄ terrā & ſūdū ambulāt inſatigabiles domāt ſub fla gello iouis. Indeſpecta te. uo. q. t. i. q̄ oīa cōtinet. ſla: titudinē altitudinē & profunditatē & a nullo cōtinet. Tartara. i. p̄fūditatē quā uos deſpiceſ & itelligē nō poteſtis o dæmōes. Indeſpecta: nō deſpecta a uobis q̄ nō poteſtis aſpicere. Supi: uidelicet uos eſtis exclu ſi ab illa p̄fūditate & ab iſſo diuinitatis. Stygiæ q̄. p. un. i. q̄ nulli neceſſitati aſtrigis: nā dū p̄ ſtygia paludē iurare timēt: p̄ter dæmogorōtē. Protius: continuo aīa igreſſa ē: corpus poſtq̄ erichtho idignabūda his uer: bis uſa ē ad deos māes. Aſtrictus. i. gelatus. Fouit: calefecit. Extrēas. i. p̄ extrēas ptes mēbroꝝ. Percuſ ſa. ſa ſāguie. Trepidat. i. mouēt ſāguis iſuſus i uēas palpitare coepit. Et no. & tadē ulta totū corp̄ occu pauit. Miſceſ. m. i. mortuo cadaueri iūgiſ. Medu. dī. ſ. ab aīa q̄ iā medullæ & oſſa diu caruerāt aīa. Ner ui. ſ. tracti rēdūt. Nec ſe. t. c. dicit at cadauer illud nō ſcīi ſurrexiſſe ſicuti q̄ uiuūt: ſed ſpēte exiliuit: quēad: modū ſi pila terræ icutereſ & repellereſ a terra. Si mul: uno tpe. Lumīa: q̄a toruis oculis ſuſpiciebat q̄ ſi attonit. Diſſeto ne. i. apto: q̄a i diuerſas ptes itēdebat oculos. Nōdū ſa. facies ſimilis erat iter moriētē & uiuētē: ut nō diſcerni poſſet uiueret ne: an mortua eēt. Ri gorq; & duricies illa q̄ ſolet eē i mortuo adhuc remanebat. Mūdo: i. mūdū. Aſtricta. i. clauſa. Reſpōſura da: ccedit ut iſterrogatus reſpōdeat. Nā ue. l. & ē remuneratio huius petitiōis q̄ nūq̄ poſtea ūbra eius a uenefica aliq̄ muliere ab iſeris ruocari poſſit. Immunē: libeꝝ ab artib; theſſalis. Exurā. t. m. uerbū ſape unū duas ſē tētias claudit: ſed unī tātū mō uēit: ut hoc loco: nā exurā claudit duas ſnias. ſ. tali tua mēbra ſepulchro: & tali: bus exurā ſyluis: ſed unī tātū uenit uidelicet talibus ſyluis: alteri uero ſubitelligēdū ē: uerbū Cōcedā ſic maro. Diſce puer uirtutē ex me: ueꝝq; la. Fortunā ex aliis. ſ. opta. Stygio. c. iſer iſerna icatatiōe. Nec. u. carmīa. Nec her. ſ. ueneficæ: poterūt tuā getē iterrūpe. Sol: iterrūpe. Læthes. i. obliuioſis: ΗΛΙΘΗΤΗΘ ΛΗΘΟΘ ſignificat ob liuionē: dicūt poetæ umbras haurire læthæā aquā: q̄ hauſta oīum i uita maloz: q̄ ppeſſæ ſūt obliuiſcūt. Tri podas: nolo iqt mihi reſpōſa deſ: q̄lia ſolet dare apollo: q̄ ſep obſcura ſūt & icerta: ſed canas oīa māiſteſta ut itel ligi poſſint. Sors. i. reſpōſū obſcuꝝ. Vates. i. ſacerdotes alioꝝ deoꝝ: ut Amphirai: & Themidis. Certus diſ. ab um. q̄cūq; petit ſcire futura p̄ necromātiā: diſcedebat hīc certus: & nō ambiguus. Fortis: q̄a nō cuiuſlibet

Regem noctis ames: quæ te contagia paſſam
Noluerit reuocare ceres: tibi peſſime mundi
Arbiter immittam ruptis titana cauernis.
Et ſubito feriere die: paretis: an ille
Compellandus erit: quo nūquā terra uocato
Non excuſſa tremit: q̄ gorgona cernit a pertā:
Verberibuſq; ſuis trepidā caſtigat herynni.
Indeſpecta tenet uobis qui tartara: cuius
Vos eſtis ſuperi: ſtygiæ qui peierat undas.
Protinus aſtrictus caluit cruor: atraq; fuit
Vulnera: & i uēas extremaq; mēbra cucurrit
Percuſſæ gelido trepidant ſub pectore fibræ.
Et noua deſuetis ſubrepens uita medullis
Miſcetur: mortis: tunc omnis palpitat artus:
Tenduntur nerui: nec ſe tellure cadauer
Paulatim p̄ membra leuat: terraq; repulſū ē:
Ereſtumq; ſemel: diſtento lumina rictu
Nudantur: nondum facies uiuentis in illo
Iā morientis erat: remanet pallorq; rigorque:
Et ſtupet illatus mundo: ſed murmure nullo
Ora aſtricta ſonant: uox illi linguaq; tantum
Reſponſura datur: dic inquit theſſala magna
Quod iubeo mercede mihi: nā uera locutū
Immunem toto mundi præſtabimus æuo.
Artibus æmoniis. tali tua mēbra ſepulchro
Talibus exuram ſtygio cum carmine ſyluis
Vt nullos cantata magos exaudiat umbra.
Sit tanti uixiſſe iterum: nec uerba nec herbæ
Audebūt longæ ſomnū tibi ſoluere læthes.
Ame morte data: tripodas uateſq; deorum
Sors obſcura tenet: certus diſcedat ab umbris

LIBER .VI.

est sustinere manes: nā nisi magnanimus fuerit: terrore nō nunq̄ exanimauit. Dure: inexorāde. Da: dic Vir. Da Tityreno. Fera lo: ipsa parca mihi. futura p̄dicet. Addidit & car. i. i. murmurauit carmē: quo statim ille p̄sciuit futura: ea p̄ferti q̄ iuuenis Sextus Pō. scire uolebat: & ut sciatis hāc ē fictio poetica: nā licet Luca. uideat describere historiā: tamē poetico more hāc de Erichtho fingit sicut iſerius multa de serpētibus Medusae sed ueritas sic se hēt: Sextus Pō. nō mō nō adit erichtho: sed nec id facere poterat: nā Mitylenis cū puer eēt adhuc una cū Cor. matre positus fuit. Mōstū: nūc dicit qd respōderit cadauer. Tristia nō eq. i. nūdū ad eā p̄te pue- ni ubi p̄ca hītant: a quibus p̄scire futura potueri: nā me reuocasti anteq̄ eas adirent. Aggere. i. fluminis acherontis. Quod tamē e. cū. sed qd potui ex oibis umbris cognoui bellū ciuile istare. Impiaq̄ æter. q̄ discordia ē iter Romāos uiuos eadē ē inter mās eo- rū apud iſeros. Elysias alii se. nam pii relictis elysijs mōesti discesserūt: at uero impii relictō tartaro læti cedebāt: ut apparerēt meliorē p̄te Pō. aduersa fortūa afflictū iri: at uero deteriorē. i. Cæsaris lætari: ex quo facile cognosci poterat uter eorū uictoriā esset habitu- rus. Alii: ex romāis: uidelicet umbra piorū. Diuer- si: animæ ipsoz. Palā. i. manifestū fecere. Vidi deci- q̄ pro repu. se deuouerūt: & uitā suā incolumitati pa- triæ postposuerūt: oēs hi mōestitiā & squalorē quen- dā prae se ferebant. Detios. i. patrē qui pro rep. de- uouit se bello latino: filiū q̄ in bello gallico. Animas lu. i. expiatorias: q̄ pro patria & exercitibus Romāo- rū quasi piacula se deuouerit. Flētē ca. reip. amātissi- mū: qui illā a gallogz manibus liberauit. Curios: q̄ & ipse pro patria cōtra Pyrrhū Epirotaz regē forti- ter pugnauit. Syllā dete. i. q̄ nāq̄ syllae p̄tes cū Pom. adolescens: esset armatus defendit qui constructo ua- lido exercitu uoluntariogz: ad Syllā uenit ad quē de- ferta prope urbe nobilitas omnis se in castra confere- bat: partem nobilitatis defendebat Sylla: partem ue- ro plābis Marius: deinde successerat in p̄te Syllae pō- pe. in partē uero Marci Cæsar. Fortuna: q̄ cum an- tea ipsi fauere consueuisses: nunc mutato uultu sē- uire inciperes. Deplorat lybi. Scipio ē deplorat fili- um suū peritūz esse in terris libycis: quas ipse aliquā- do imperio ro. subegerat: & de quibus triumphauit: nā Scipio cum rege iuba uictus est in Numidia.

Quisquis uera petit: durazq̄ oracula mortis
Fortis adit: ne parce precor: da nomina rebus:
Da loca: da uocem: qua mecum fata loquāt.
Addidit & carmen quo quicq̄d consulit ūbrā
Scire dedit: mōestum fletu manante cadauer.
Tristia non equidem parcarum stamia dixit
Respexi: tacitæ reuocatus ab aggere ripæ:
Quod tamē e cūctis mihi nosce cōtigit ūbris
Effera romanos agitat discodia manes:
Impiaq̄ infernā ruperunt arma quietem:
Elysias alii sedes: ac tartara mōesta:
Diuerſi liquere duces: quid fata pararent
Hi fecere palam: tristis felicibus umbris
Vultus erat. uidi decios: natumq̄ patremq̄
Lustrales bellis animas: flentemq̄ camillum
Et curios. syllam de te fortuna querentem.
Deplorat libycis perituram scipio terris
Infaustam lobelem: maior carthaginis hostis
Non seruituri mōeret cato fata nepotis.
Solum te consul depulsis prime tyrannis
Brute pias inter gaudentem uidimus ūbras.
Abruptis catilina minax: fractisq̄ cathenis
Exultat: mariiq̄ truces: nudiq̄ cethegi:
Vidi ego lætantes popularia nomia drusos
Legibus immodicos: ausosq̄ igētia gracchos.
Aeternis chalybum nodis & carcere ditis
Constrictæ plaulere manus: camposq̄ pioz

Scipio. i. africanus. Infaustam lobelem: infelicē Sci- pionē socerz Pom. Maior: nā duo scipiones fuerunt scilicet maior & minor uel potius ordo sit: Cato: ma- ior hostis carthaginis q̄ fuerit scipio. Nam cato assi- dua uociferatione suasit excitandā eē carthaginē: al- latis in senatū sicubus: historia ē nora apd Pli. ita ui-

des carthago deleta prius cōsilio Cato. q̄ armis scipionis. Cato. i. uticēsis: q̄ ne Cæsari seruiret sibi mortē con- sciuit. Solū te cō. ceteroz qdē umbræ oēs q̄ in cāpis elysijs erant tristitiā p̄ se ferebāt. Solus at Brutus læta- bas: ex quo illud inuere uolebat p̄geniē suā fata maiogz suoz imitaturā: q̄ uidelicet patriā suā liberaret: sicut ille brutus in libertatē patriā alicui: expulsis tyrānis. hic ē Brutus a quo descēdit brutus ille q̄ princeps cōiu- ratiōis Cæsare in curia Pōpeiana. xxiii. uulneribus cōfodit quo occiso itegz in libertatē patriā rediit: tametsi breui tpe frui licuerit. Depulsis ty. nā exactis regibus targniis pp stupz Lucretiæ: prius cōsul fuit Bru. Ca- tilina: seditiosissimus cuius exultat: q̄ uidet sui similes uicturos. Fractisq̄ cathēis: quia cathēis ad inferos cir- cunligatus tenebat. Mariiq̄ tru. i. exultat: hi. n. seditiosissimi oēs fuere q̄ cōiurarūt oēs: ut in historiis leges C. marius bella ciuilia aduersus syllā gessit: & multa milia Romanogz cecidit. Nudiq̄ ce. q̄ socii Catilinæ fue- runt. Nudi: insepulti: nā unco tracti sunt ad scalas gemonias: & inde p̄cipitati: honore sepulturæ priuati sūt.

Vidi ego le. uidi alios seditiōe auctores: inter quos uidi drusos: hoc dicit pp Liui. drusū tribunū plābis: q̄ & ipse seditiosus fuit: cū trib. ple. eēt: ut uires sibi acquireret: p̄nitiosa spe largitiōis: plābē cōstituit: socios & italicos populos spe amicitiae Romāæ sollicitauit: hisq̄ adiuuātibus p̄ uim legibus agrariis frumētariisq̄ latis: iudicia riā quoq̄ ptulit: ut aq̄ p̄te iudicia penes senatū & equestre ordinē eēnt. Immodicos: intemperatos: in legibz suis: uidelicet in lege agraria. Gracchos. i. tyberii: & C. Gracchū leges agrarias ferētes: uterq̄ at eadē legis cā- occisus ē. alter qdē. i. tyberio a Scipiōe nascica. Alter ue. i. Ca. a Lu. Optio lætabat at q̄ uidebat suos similes fu- turos eē uictores. Nodis: cathēis chalybeis. Cāposq̄. p. & impii inuadunt pios ut eos cāpis elysijs expellant.

PHARSALIAE

Regni posse: Pluto aperit huiusmodi umbras. Aperit: quasi paulo post immensam turbam suscepturus esset eorum quod bellicis civilibus pituri sunt. Regni inertis: i. tartari propter aeris crassitudinem. Abrupta: saxa: respicit ad illud quod Virgilius dicit Et te catilina minaci pendente scopulo: describens catilinam scopulis pendente ut poenas daret perturbatae ciuitatis. Abrupta: precipitia. Asperat: i. asperiora facit ut noua supplicia praepararet uenturis. Ad amata: pro cathenas adamantinas. Victori poenam: i. ubi poenis afficiat Caesar. Refer haec solatium conuertit se ad Sextum Pompeium dicens: o Sexte hoc malorum hoc debet tibi esse solatium non mediocre: quod tuorum omnium & tui ipsius umbrarum ad campos elysios perueniet. Domum: i. uestram. Nec gloriari: nec doleas quod post uos uiuat ipse Caesar: Nam paulo post erunt uictores morietur. Misceat: perturbet confundat. Omnes duces: sicut fuit postea: nam bella civilia gesta sunt inter M. Antonium & Octavianum ab una parte: & Cassium & Brutum ab altera. Deuictis Cassio & Bruto: tunc Octavius & Antonius. Lepidus inter se partiti sunt orbem: & per triennium triumuiui simul concordantes fuere paulo post discordia orta est inter illos quia Octavia & Octavius sorore: quam in matrem monium acceperat Antonius: repudiavit: Octavius uero bellum mouit aduersus Antonium: & apud leucada bello nauali Antonium uictus est cum classibus persecutus est Octavianum. Alexandria usque. Tandem eum ad mortem coegit. Paruis: b. illud respicit: quia Pompeius occisus est ab septimo Ptolemaei iussu consilio Photini & Achilla. Et Theodoti: cuius magna apud regem auctoritas erat: & cadauer eius in maris undas eiecitum tandem in littore a Crodio sepultus est in Iopi sepulchro. Cn. Pompeius magni Pompeii filius maior in Hispania occisus est: haud procul a munda: ibi & ipse pauperem sepulturam consecutus est. At uero Sextus Pompeius minor natus in Asia apud militum occubuit. Et romanorum imperatorum respexit ad umbras Caesaris & augusti qui post mortem in deorum numero habiti sunt. Calcate: inuidiose id est pedibus subiicite Romanorum deorum manes: quia uos in campis elysii habitatis: ipsi uero ad inferos detrudentur: licet a Roma tantum dii uocari meruerint. Et ducibus tantum: non de uictoria inquit certat: sed de tumulo uterque enim moriturus est. Quod non meliore multo fortunam habebit Caesar quam Pompeius. Quae tu: nam in ripa nili sepultus est Pompeius: in campo autem Martio: qui iuxta Tyberim est: sepultus est Caesar. Tu fatum: quod ad te pertinet o Sexte. Parcae: deae: quae apud inferos fata dispensant: dabunt tibi cognoscere mortem tuam. Tibi certior: facta sunt haec omnia: Nam nunquam legimus Pompeium filium in somniis apparuisse. Genitor canet: diuinabit cuius umbra tibi apparebit: & haec omnia tibi futura praedicet. Ille quoque incertus: hoc dicit quia postquam Agrippa Octavianum Caesaris auspicio bello nauali in Sicilia uicit Sextum Pompeium. Sextus primo uicit Mitylenas: ubi quodam cum Cornelia a patre suo contra Caesarem bellum gerens: adhuc puer repositus fuerat post dies aliquod cogitauit quid facturum esset: primo uoluit tentare: ut se cum Antonio coniungeret: iam inter Octavianum & Antonium similitudines erant: sed postquam audiuit a Medis contra quos exercitum duxerat: Parthisque fessis: sperauit se illi successore fore si iterum esset: sin autem cum illo imperium diuisum. Legatis ad Antonium missis: simul ad Parthorum regem & in Thraciam & pontum mittit clanculum cum regulis iuribus foedus: legatis deinde interceptis: & ad Antonium ductis. Lapaenum perditionem cepit: & furnum resistere fugauit: Nicea quoque & Nicomedia capta pecuniis potitus est Territus deinde ob Titii aduentum: naues icedit destitutus uero ab amicis: ad Bithyniam mediteranea se conuertit: quem Furnius & Titus & Amyntas isecuti sunt: & cum se dedere uellet: Furnio non admittente eo Amyntas se committere tetrauit: quod nec ipse uidebat suscepturus. Nocte igitur clanculum tetrorio egreditur ad mare progressurus: sed Scaurus quidam transfuga eius iter prodidit. Tum uero Amyntas illum mille & quingentis equestribus isecutus est: ad quem omnes qui cum Pompeio erant transfugerunt: destitutus igitur ab omnibus: Amyntas se ipsum nullo foedere tradidit quem ille Mileti iteremittit: cum & quadragesimum annum attigeret. Certior: quia prius tetrauit Reges Thraciae & ponti: & in Bithyniam inclinauit: eo autem ut se transferret in armeniam. Quas plagas: uniuersum orbem terrarum. Europam: ubi sepultus est Sextus Pompeius. Libyam: ubi Cn. Pompeius magnus sepultus est. Asiam: ubi uictus est Sextus Pompeius. Vnde Mar. Pompeius iuuenes Asia: atque Europa: sed ipsum terra tetigit libyes: si tamen ulla tegit. Distribuit: t. quia ubi uictores aliquando fuistis: ibi et sepulti eritis: nam magnus Pompeius aliquando in regnum collocauerat Regem ptolemeum: quem tamen consilio Photini & Achillae occidit. Sextus autem in Sicilia uictor fuit: & illam aliquandu tenuit: & Sardiniam simul & Corsicam. Cn. Pompeius aliquando uictor extitit in Hispania: adeo ut de salute sua Caesar dubitauerit. Domus: i. Pompeii. Tutius aemathia: quia ibi nullus eorum perierat: quis ibi uicti fuerint. Sic postquam Pompeius nunc dicit quod se habuerit cadauer postquam respondit adea quae erichtho interrogauerat. Peregit fata: id est responsa dedit.

Morte
nec mori
ca. An
Coniun
rat: nisi
chtho co

Statuul
Carmin
Vi cada
Coniun
Extrui
Accen
Tand
It come
Dum
Iulian
M.
SIS

Sed n
At no
Solli
Nam
Inum
Atto
Voc
Qu
Oli
Post

pabul
Rom
uictor
sa fuer
plenos
scipia
idest
tro.
meri
Qua
tolu

LIBER .VII.

Mortemq; reposcit, sicut permitteret umbram suam a corpore deducere. Carminibus magicis opus est: nec mori poterat nisi carminibus erichthus: ut quæ ipsum excitauerat: eadem mori permitteret. Fata. i. par-
cæ. Animam sibi reddere. i. repetere: & ad se retrahere: nisi erichtho euellet: quam ipse erichthoni cōcesserat.
Consumpto iā iu. se. nā oibus statutum ē semel mori: hic semel mortuus erat: ergo iterum mori non pote-
rat: nisi erichtho iuberet. Robore. m. i. arboribus quernis. Ac strue. incensa pyra. Sextoq; ad ca. dicit at eri-
chtho comitatam fuisse sextum Pom. ad castra patris redeuntem. Et cælo lu. iussit erichtho carminibus ma-

Stat uultu mœstus tacito: mortēq; reposcit:
Carminibus magicis opus ē: herbisq; cadauer
Ut cadat: & nequeat: animā sibi redde fata.
Consumpto iam iure semel: tū robore multo
Extruit illa rogū: uadit defunctus ad ignes.
Accensa iuuenē positū strue liquit erichtho.
Tandē passa mori: sextoq; ad castra parentis
It comes: & cælo lucis ducente colorem.
Dum ferrent tutos intra tentoria gressus
Iussa tenere: diem: dēas nox præstitit ūbras.

M. ANNEI LVCANI CORDVBEN
SIS PHARSALIAE LIBER. VII.

Egnior oceano q̄ lex
æterna uocabat
Luctificus titan: nūq̄
magis æthera contra
Egit equos: currūq;
polo rapiēte retorsit
Defectusq; pati uolu-
it: raptæq; labores
Lucis: & attraxit nu-
bes nō pabula flāmis

Sed ne thessalico purus luceret in orbe:
At nox felicitis magni pars ultima uitæ
Sollicitos uana decepit imagine somnos.
Nam pompeiani uisus sibi sede theatri
Innumerā effigiem romanæ cernere plæbis.
Attolliq; suum lætis ad sydera nomen
Vocibus: & plausu cuneos certare sonantes.
Qualis erat populi facies: clamorq; fauentis
Olim cum iuuenis primiq; ætate triumphī
Post domitas gētes: quas torrēs ambit iberus

pabula fla. ut recrearet ignes suos. At nox felicitis: at uero nocte i somniis Pōpeius existimauit se i theatro qđ
Romæ magnificentissimum construxerat: magno plausu totius po. ro. excipi: & lætitia urbis reuocari quasi
uictor in patriam rediisset. Nox: appo. pars ultima. Felicitis uitæ: quia post hanc noctē omnia semper aduer-
sa fuerunt Pompeio. Innu. effi. pro innumerabilis romanæ plæbis imaginem. Solli. som. idest sollicitudine
plenos. Non enim sine sollicitudine instantis belli quiescebant Pompeius. Nam Pompe. nam uisus est se su-
scipi a populo romano ea lætitia qua quondam: cum romanus eques esset triumphauit. Pompeiani theatri:
idest sui quod de nomine conditoris Pompeianum appellabatur: Martialis in pompeião dormis leuine thea-
tro. Attollique suum: quia sic consueuerat populus romanus: cum principes suos uideret bene de republi-
meritos: manum plausibus: & uocibus: & laudibus nomen eorū efferre. Cuneos so. i. multitudinē clamātē.
Qualis erat: q̄lis tūc fuit: cū sublimis curru triūphās cū totius urbis clamore eqs albis ueheret p urbē ad capi-
toliū dūicto Mithridate: aut sertorio. Facies. i. uultus & hitus po. iberus: hispa. flu. a quo iberia dcā ē hispaia.

m iiii

Egnior oceano quam lex æterna uo.
hic septimus continet primo quidē
somnia Pom. in quo existimabat
se romæ in theatro esse: q̄ ipse magni
ficētissimū ædificauerat: & ibi plau-
su maximo a popu. ro. excipiebat: de
inde quomodo uictus tandem icolumitati suæ: ar-
ma non negauit: magisq; concessit. Post hæc describi-
tur pugna cōmissa inter utunq; exercitum: qua tan-
dem uictus Pom. aufugit: relictis castris. Postremo i
uestiones poeta sequit primū cōtra Cæsarem: q̄ cæ-
sorum corpora sepultura prohibuerit. Alteram con-
tra æmathiā: quæ belli ciuilis cladem tandem fecerit
Primum igitur dicit solem inuitū reuixisse diē: quo
tā terz. ac atrox bellū futurz erat iter Romanos: ubi
uniuersi orbis populi ad internicionem propemodū
cæsi sunt: Deinde somniū Pompeii describit. Segni-
or oce. nūq̄ inquit sol magis inuitus diem reuixit.
q̄ hoc tempore cū bellum ciuile secuturz esset. Quā
lex æterna. i. lex q̄ ab æterno posita est soli. Luctifi-
cos equos. i. nūq̄ magis tardauit luctificū diem. i. q̄
luctus inducturus erat: propter cædes eorū: qui bel-
lo ciuili periere. Aethera cō. quia luna & cæteri pla-
netæ motus habent: motui sphæræ cælestis contra-
rios cum enim firmamentum in occidentē ferat: sol
oriētem uersus uergitur. Contra æthe. cōtra sphæ-
rā firmamētū cælestē. Retrorsit: retrouertit. Polo-
ra. i. quos poli circa quos uertit firmamētū raperent
solem tamē renitebat contra motū ipsius sphæræ &
firmamētū. Defectus. i. eclipsim. Raptæq; la. i. eclī-
psim: nō q̄ ita naturaliter obscuraret: sed ne uideret
cædē i campis philippicis futurā. Attraxit nubes. i.
tenebras: nō nubes quibus ignē cælestē pasceret: sed
ut caput obtegeret: nā iō nubes trahuntur a corpori-
bus cælestibus: q̄ ignea sunt: & terræ maris & aqua-
rū uaporibus alunt: q̄ ex aquis excitāt: q̄ nisi uaporū
bus alerent: cōsumeret: & astronomice loq̄. Non

PHARSALIAE

Et quaecunque fugax: nam Sertorius hostis populi romani iudicatus uniuersam hispaniam contra roma nos concitauit. Aduersus eum primo missus est Metellus: deinde Pompeius: a quo tandem debellatus ē: nec de Sertorio triumphum egit: quia ciuis romanus erat: nec de ciue Roma, ulli triumphare licebat: sed de his panis: qui eum secuti erant triumphauit. Vespere pacato: idest occidente: in quo est hispania. Aequē: idest tam uenerabilis. Romanus eques: quia ante aetatem africa tota subacta triumphauit: nondum enim ad eā aetatem peruenerat: qua summum imperium gerere posset, nam, xxv. anno triumphum egit: cum antea ne mo posset: nisi post trigessimum annum per leges triumphare. Adhuc roma, eques: idest nondum senatorium ordinem ingressus. Seu sine bonorum: causas exquirat: quare hoc somnium uidit Pompeius: cum frequenti die in tantam calamitatem inciderit ut profligatus relictis castris fugere coactus sit, dicit autem triplici ratione hoc potuisse fieri. Seu quod somnium illud sollicitum futuris malis tempora feliciora reperebat. Fine bonorum: quia iam felix Pompeii fortuna ad finem peruenerat. Refugit: idest rediit ad felicitatem praeteritam. Siue per: seu somnium contraria ostendit: his quae futura sunt. Per ambages solitas: quia per ambages ire consuevit. Contraria uis: quia laetum somnium uidit: ideo tristitia secuta sunt omnia. Seu uetito: apostrophat ad ipsum Pompeium seu fata uoluerunt: ut uel hoc modo romam uideres: quam tibi postea uidendam negarūt. Sic: per somnium. Nec rumpite: nunc conuersus ad milites Pompeii rogat ut silentium teneat: & Pompeium quiescere sinant: ut in hac laetitia somnii diutius permaneat. Et imagine mœsta diurna: quia diuersa erit imago diei: ab hac imagine noctis nam plena caedis & luctus erit. Vnde pares somni: quasi conueritur quod nunquam postea huiusmodi quietem habiturus sit Pompeius: ergo dum licet illum quiescere permitte. O felix: scilicet esses o Pompei: si ita te uideret Roma quemadmodum per somnium uidebat. Vel: pro saltem. Sic: quemadmodum in somniis existimabas. Quo facer, u. i. u. certus uoluntatis deorum quod uidelicet Pompeius periturus esset & urbis romae libertas. Tanti amoris: quantus inter utrumque fuit. Nam Pompeius reipublicae amantissimus fuit: & Roma bene de se meritum magna caritate Pompei amplectabatur. Tu uelut: nunc dicit in magna incertitudine utrumque uersatum esse: quod etiam maiorem molestiam fecit acrior enim dolor qui fuerit inexpectatus atque inprovisus esse solet. Nam Pompeius discessit ab urbe: non quod non rediturus: imo hac spe: ut uictor rediret: & roma eum dimissit: non quod si non amplius suum futurum: imo illum magno desiderio expectabat. Vadis: discedis. Illa: roma. Conscia uoti: quia nouerat illa: quantum abs te amaretur: & illud uotum tamē erat ut in patriam uictor redires. Rati: quia cuperes in patria mori. Hoc scelus: ut in aliis orbis terrarum partibus uitam tuam finire. Haerere: immotum esse. Temixto fleisset: si in patria inquit uitā suam finisset Pompeius: pueri & mulieres illum luxissent totum annum: sicuti fleuisse ferunt Brutum. Inuisusque puer: quia pueri non intelligunt causam doloris: tamen cum uidissent alios flere: & ipsi fleuissent. Foemineum uulgus: multitudo mulierum. Fune bru. quia (sicut Liuius scribit) matronarum totum annum luxere brutum: quod pulsus regibus libertatem populo romano primus uindicauit. Nunc quoque tela: quia eum etiam procul a patria occubueris: flebunt tua funera. Tela pauent: idest quamuis tela minetur caesar tamen prohiberi non possunt quoniam te lugeant. Nunciet ipse quod dixi licet pauent: sed flebunt te et dum sacrificia diis exhibebunt pro uictoria Caesaris. Lau. sarta. i. feret loui laureā coronā pro Caesare quod coronatus lauro triumphabat. Edere do. idest comedere. dolor ēt edis tūc cū in pectore comprimitur: ut Vir. Premit altū corde dolore. Miseri se. romani quod non ausi sunt tuā mortē o Pompei. metu Caesaris deplorare. Vicerat astra u. nunc declarat quomodo se habuerit milites po. postquam illuxit dicit. n. frequētes ad praetorium populū conuenisse potētes: ut signū pugnae po. proponeret: & iam oēs ita concitati erāt ad pugnam ut contineri non possent: sed negotiū Ciceroni demandatur: quod uerba per uniuerso exercitu apud po. haberet. Describit autē tempus quo frequētes milites ad praetorium po. conuenerūt: simulatque illuxit.

Et quacūq; fugax sertorius impulit arma:
Vespere pacato: pura uenerabilis aequē
Quā currus ornante toga: plaudēte senatu.
Sedit adhuc romanus eques: seu sine bonorum
Anxia uenturis ad tempora laeta refugit.
Siue per ambages solitas contraria uis
Vaticinata quies: magni tulit omnia plāctus:
Seu uetito patrias ultra sibi cernere sedes:
Si romam fortuna dedit: ne rūpīte somnos
Castorū uigiles: nullas tuba uerberet aures:
Crastina dira quies: & imāgie mœsta diurna:
Vndiq; funestas acies feret: undiq; bellum
Vnde pares somnos populi: nocteq; beatā.
O felix si te uel sic tua roma uideret:
Donassent utinam superi: patriarq; tibi que
Vnum magne diem: quo fati certus uterque
Extremum tanti fructum caperetis amoris.
Tu uelut ausonia uadis moriturus in urbe.
Illa rati semper de te sibi conscia uoti.
Hoc scelus haud unquā fatis haerere putauit.
Sic se dilecti tumulum quoq; perdere magni
Te mixto fleisset luctu: iuuenisq; senexque:
Inuisusq; puer: laceraffet crine soluto
Pectora foemineū ceu bruti funere uulgus.
Nunc quoq; tela licet pauēat uictoris iniqui
Nunciet ipse licet caesar tua funera: flebunt:
Sed dū tura ferunt: dum laurea sarta tonanti
O miseri quorum gemitus edere dolorem:
Qui te non pleno pariter planxere theatro.

- Iubar:
ris tr. ga
fare. Q
appropi
i. mori
g. consili

Vicerat
Castro
Signa p
Non to
Ipsa du
Mortis
Dira su
Præcip
Ac nim
Indul
Iuris h
Nec n
Bella
Hoc p
Prop
Cladi
In pon
Cunct
Tullius
Pacific
Peruul
Optar
Addic
Hoc p
Vile
Casto
Afflu
Hum
Caesar
Genti

argum
turū si
hoc p
stulāt.
reges: o
ceres: le
equum
torius p
siue eff
cisti sen
poteris
& gent
subeger

LIBER .VII.

iubar: solis splendor: eo q̄ i iubar: modū spargit. Pars: q̄a pauci admodū erant: q̄ nō i pugnā cōsentirēt. Fa-
tis tr. q̄a fata nolebāt exitium inferre orbi terrarum. Tra. or. si p̄nicē. Totū diē: eodē die multi cāsi fuerūt acā
fare. Circa tētoria. i. p̄torū: nā p̄torium proprie dicif īperatoris tabernaculū. Propantes ad mo. & cū mors
appropiquaret: ipsi ruebāt i mortē. & prouocabāt ac stimulabāt. Dira rabies. i. pugnādi sēuus furor. Pu. fata
i. mortē q̄a p̄euntibus romanis ciuibus ēt respu. pibat. Præcipitare. i. temere euertere. Se. pa. q̄. uo. & pom.
q̄ consulto bellum trahebat: modo ignauus: modo belli īperitus: modo timidus dicebatur: q̄ nō auderet ipse

Vicerat astra iubar: cū mixto murmur turba
Castrorū fremuit: fatisq̄ trahentibus orbem.
Signa perit pugnæ: miseri pars maxia vulgi
Non totum uisura diem: tentoria circum
Ipsa ducis querit: magnoq̄ accēsa tumultu
Mortis uicinā porperantes admouet horas.
Dira subit rabies: sua quisq̄ ac publica fata
Præcipitare cupit: segnis pauidusq̄ uocatur:
Ac nimium patiens: loceri pompeius: & orbis
Indulgens regno: qui tot simul undiq̄ gentes
Iuris habere sui uellet: pacemq̄ timeret.
Nec non & reges populiq̄ querūtur eoi
Bella trahi: patria que procul tellure teneri.
Hoc placet o superi: cū uobis uertice cuncta
Propositū est nostris erroribus addere crimē
Cladib; irruimus: nocituraq̄ poscimus arma:
In pompeianis uotum est pharsalia castris.
Cunctorum uoces romani maximus auctor
Tullius eloqui: cuius sub iure toga que
Pacifacas sēuus tremuit catilina secures.
Pertulit iratus: bellis cū rostra forum que
Optaret: passus tam longa silentia miles.
Addidit inualidæ robur facundia causæ.
Hoc pro tot meritis solū te magne precatur
Vti se fortuna uelis: procere que tuorum
Castorū: regesq̄ tui cum supplice mundo
Affusi: uinci socerum patiare rogamus.
Humani generis tam longo tempore bellum
Cæsar erit: merito pompeium uincere lente
Gentibus indignum ē a transcurrēte subactis

argumentū sumptū ab attributo personæ. uidelicet a causa: i quo cōsyderat qd euenit: qd euenerit: & qd euen-
turū sit: qd eueniet pom. nā q̄a semp uicit. igit nūc quoq̄ uicet. fortuna ergo p̄cipiū suū sequef. Fortūa p̄ræ.
hoc p me. q̄a bene merita ē de te fortūa: & feliciter tecū egit. Vti se: q̄a semp tibi fauit: ideo uelis uti se ip̄a te po-
stulāte. Procere que tuorū: ē argumētū ab auctoritate: i quo pbat laudabile ēē: ut hāc pugnā suscipiat: quā oēs
reges: oēs nationes: deniq̄ uniuersus orbis terrarū pbat. ergo si oēs cōsentiūt: nō debes tu solus resistere. Pro-
ceres: senatus populi q̄ romāus. Affusi. i. prostrati pedibus tuis. Humani generis: arguit a uīdicatiōe: quia
æquum ē ut patriæ expugnatores uīdicent: nunqd igr aliquādo suppliciū sumes de Cæ. q̄ solus ē p̄urbator
totius pacis. Merito: arguit ab attributo psonæ: i quo satis attribuit: nomen: naturā: fortunā: dispositionē:
siue effectum: habitum: p̄sidiū: consilia: fata: casus: & orationes. In casu cōsyderatur quid euenit: ut uic-
cisti semp ergo nunc euenit ut uicas. nam si orbem terrarum uicisti transcurrendo: quāto facilius nūc uicere
poteris cū omnes te sequantur: ideo autem trācurrendo: q̄a dū m̄hridatem insequerēf uicit iberes: albāos
& gentes omnes quæ adiacēt bofforo usque ad tanaim. Transcurrente: idignum est enim cū transcurendo
subegeris orbem terrarum nunc uelis bellum protrahere. Lente: nam gentes irascuntur si uis uincere tarde.

se cum pluribus: aduersus Cæ. cum paucis pugnare.
Patens: aliquādo remissioni animi tribuebāt: & aliq̄
do ipsum regni cupidū appellabāt. Indul. re. i. nimium
itentus: q̄ q̄li res totius orbis diutius esse uellet. Sui
iuris: idest potestatis. pulchrū pompeio: uidet uniuersum
orbē sub īperio suo retinere: & id est quod cū p
ficere possit bellū: repugnat. Vndiq̄: nā ex pluribus
regiōibus orbis: populi: ac natiōes ad Pō. uenerāt. Pa.
q̄. ti. i. q̄ nollēt pacē habere: ne priuatus efficeref. Nec
nō & re. tigrāes rex armēiæ: Ariobarzeās: Deiotrus.
Hoc. p. q̄rif d̄ diis: q̄ ip̄i sua fata p̄uertāt i culpā hōi-
num. Crimē. i. culpam nā error non est culpa: sed erra-
mus nos tūc cū uolumus idq̄ fata uetāt: igit error ē:
q̄ i fata nra ruimus: tūc cū nos cogitis īpernitie nram
ruef sed hūc errori odii culpā adde f uultis: ut id nri er-
rotis cāfactū ēē dicat. Cladib; irru. q̄a nō ip̄i nra mala
p̄cupiscimus: iō nobis attribuit q̄ fata uetāt. Phar. uo. ē
i. exitiū suū q̄li uotū p̄cupiscet. Pōpeianis: ibi. n. pars
magna moritura erat romanorū. pharsalia enī fatalis
erat ciuibus ro. Cunctorum uoces: idest totius exer-
citus sententiam. Tullius eloqui: nam ip̄e romanæ
liguæ p̄iceps sine dubio p̄hibebatur de quo Mar.
Hoc tibi Roma caput quū loqreris erat. Cuius sub
iure. i. potestate & consulatu. Toga q̄: q̄a non armis.
sed cōsilio & uirtute Catilinam subegit cū cōiuratis:
Sæuus: ip̄ius contra patriam. Iratus bellis: neq̄ enī
forensi & causidico bella placebant. Rostra: ubi pos-
set ad populum contiones habere. Forū: ubi causas
ageret: sicuti consueuerat. Longa si. nam q̄ modo in
senatu: modo i foro. modo i contione dicere consue-
uerat: & eloquentia sua magnam laudem conseq̄ pos-
set idignabatur: q̄ tā diu miles pom. factus silētium
tēuisset. Inualidæ causæ: bene: q̄a poscere bellū ciui-
le turpe uidebatur. Addi. ro. causæ. i. hāc causam mi-
nus potentē & honestā eloquētia sua fecit: ut uī maio-
rem haberet. Hoc pro tot me. habet hāc oratio sua
sionem: ergo in deliberatiuo genere est constituta:
non utitur procemio quia satis auditorum animi
parati erant ad audiendum: sed probat tantum mo-
do quod intendit. uidelicet pugnam esse suscipien-
dam primo quidem probat a facili cum dicit fortu-
nam ipsam rogare: ut se ipsa uelit uti pom. Est autem

PHARSALIAE

Quo tibi feruor: nunc arguit a fortitudine: quia si fortis esses sicuti antea consueueras: magnanimus esses & iam diu uicisses. Fiducia fati: id est fortuna. Times: cum semper dii tibi fauerunt: nunc uero times. Ipsae sua signa: nunc a necessario: necesse est enim ut signum pugnae militibus proponas: nam nisi hoc feceris: ipsi sua sponte sumptis armis in aciem uenient & contra Caesarem pugnabunt. Reuellent: refigent. Proficientque: scilicet de castris: id est explicabuntur aduersus hostem. Pudeat uicisse coactum: ut dicant te coactum a militibus tuis uictoriam obtinuisse. Si duce te iusso: quod si pugnare prohibes: senatus ipse auctoritate sua militibus arma concedet. Id enim est quod senatus scire cupit: comes ut tibi sit: an miles. Iusso: a senatu. non enim dux esses: nisi senatus iussisset: ergo quod iussit senatus: id etiam in eius potestate esse debet. Nobis: id est libertati nostrae. Bella geruntur: ut libertatem nostram uindicemus: non autem tuo imperio: sed auspicio nostro bella geris. Iuris: potestatis nostrae hoc uidelicet. Concurrere campo: id est manum cum hoste conferre in quocunque campo. Quid arces: quid arcere tentas: nunquid te existimas: tantum potestatis habere: ut tenere possis totius orbis terrarum animos: ne suam ulciscantur iniuriam? Vibrant te la manus: paratae sunt ut tela in hostes reip. torqueant. Vix signa: & nemo est qui expectare possit moram pugnae: nisi tu signum proposueris. Propera: quia necessarium est hoc: quia posthac te inuito contra hostes procedent: & pugnam inibunt. Scire: hoc est quod scire cupit senatus: nunquid sit tuus miles: an comes comes est potius non enim tibi subditus est sed sponte sua tibi imperium tradidit: & salutem reipu. demandauit. Ingemuit: sub hanc Ciceronis orationem: dicit pom. non tenuisse gemitum: quasi sentiret fatum imminens: quod suo consilio resisteret: nam ipse consilium tutum sequebatur: cum exercitus se sine causa uellet exponere bellis. Si placet hoc: beniuolentiam a persona aduersariorum sumit quos in odium adducit: Quia confidenter eos facere ostendit: quod uelint timere cum hostibus pugnam conferere: cum nulla necessitas cogat. Si milite magno: si uultis ne tanquam militem: & non tanquam ducem uestrum. esto. sed tamen tempus requirit: ut ducem habeatis. Nil ultra fata: concussio color quae sit quotiens aliquid ita concedimus: quod concedendo magnopere negamus. Virgili. I nunc ingratis offer te irrisse periculis. Non duce: si tempus huiusmodi est: ut multos duces habeatis Pom. praestantiores: & tali ductore uobis minime sit opus. Inuoluat populos: dicit hanc pugnam si suscepta fuerit futuram exitium orbis terrarum ergo quod concedit: magnopere negat. Ista lux: qua pugna commitenda est. Testor roma: nunc a persona sui beniuolentiam captat: ostendit enim se uirum bonum in suos esse quod: eos periculis obicere noluit: quando uictoriam incruentam consequi possit. Testor roma tamen: hoc negare non potest uidelicet hunc diem iutum accepisse: sed non sponte tradidisse. Potuit tibi: adhuc persistit in illo: ut se bonum uirum ostendat: se nolle eos periculis exponere nunc arguit a clementia quae coniuncta iustitiae: nam cum aliquid suademus: utimur partibus honesti aut tuti. nam iustitia in duas partes diuiditur. scilicet tutum & honestum: honestum est: ingratum: ut bella ciuilia sine sanguine gerantur. nam ciues debent esse clementes: ideo a clementia arguit hoc loco: quis ingratum: tantus furor est in bellis ciuilibus: quae sine sanguine non geri posse putant. cum a sanguine & caede ciuium abstinendum sit. Caeci scelerum: constructio usitata a poetis: ut fessi rerum. Bella: quod ingratum: summo studio totaque mente optare deberent uidelicet sine sanguine uincere: hoc maxime meruunt: & arguit a tuto: cum ratione nostram tutam esse ostendimus. uidelicet sine periculo obtinere posse quod uolumus: quod est suasionis argumentum ualidissimum. Abstulimus terras: ad hoc ingratum redigimus hostem: ut cupiat desperatione quadam pugnare: nam ei aut fame pereundum est: aut euentum pugnae tentandum: sed si nos bellum trahere uolumus: iam fame coactus Caesar se nobis subiciet uictum. Abstulimus terras: scilicet Caesari ne possit ire pabulum: aut frumentatum. Exclusimus aequore toto: nam classe sua pompeius maritimas omnes oras tenebat. Ieiuna: fame coacta. Praematuras: nondum maturas: & in tempestiuas. Votumque effecimus: & ad hanc necessitatem duximus caesarem: ut desperatione quadam pugnare uellet. Ut mallet sterni gladiis: mortemque suorum

Quo tibi feruor abire: aut quo fiducia fati? De superis ingratis times: causamque senatus Credere diis dubitas: ipsae tua signa reuellent Proficientque acies: pudeat uicisse coactum Si duce te iusso: si nobis bella geruntur: Sit iuris quocunque uelit concurrere campo. Quid mundi gladios a sanguine caesaris arces? Vibrant tela manus: uix signa morantia quilibet Expectat. propera: ne te tua classica liquant. Scire senatus aucter miles te magne sequatur: An comes: ingemuit rector: sensitque deorum Esse dolos: & fata suae contraria menti. Si placet hoc inquit cunctis: si milite magno Non duce tempus eget: nil ultra fata morabor. Inuoluat populos una fortuna ruina: Sitque hominum magnae lux ista nouissima patri Testor roma tamen magnam quo cuncta periret Accepisse diem: potuit tibi uulnere nullo Stare labor belli: potuit sine caede subactum Captiuumque ducem uiolatam tradere paci: Quis furor o caeci scelerum? ciuilia bella Gesturi: metuunt ne non cum sanguine uincant. Abstulimus terras: exclusimus aequore toto. Ad praematuras segetum ieiuna rapinas Agmina copulimus: uotumque effecimus hosti: Ut mallet sterni gladiis: mortemque suorum

Pars m
timeant
quidem
comprim
potius
buendur

Permisce
His quib
Si mode
Signa p
Ventur

Qui p
Et differ

Tradere
Disce

Res m
Accipit
Pomp

Vinci
Pugn

In po
Sangu

Prima
Si siue

Calu
Lactior

Aut he
Omne

Omne
Permi

Laxat
Dat

Pup
Caltr

Ictib
Mort

Adu
Conc

Illo m

tu pfi
causa e
morti

imo u
codun

sed de
queng

minor
tota p

LIBER .VII.

Pars magna: arguit nunc a partibus prudentiæ dicit enim prudentia sua suactum esse: ut etiam tyrones nō timeant hostem: ergo belli inquit magnam partem peregrinus: quando id egimus peritia nostra: ut tyrones quidem paruifaciant hostem: quod ex eo depræhendi potest: q̄ pugnam non timeant: sed tamen ait hāc ætatē comprimendam cupiditate esse: ne quid timere faciant. Si modo uirtutis: sed uereor ne temere hoc faciant potius quam uirtute: Nam quod tyro negligat hostem tribuendum ē duci: sed cupere pugnam temeritati tribuendum est. Multos in summa pericula misit: si quod malum instaret: quod cogeret nos suscipere pugna:

Permiscere meis: belli pars magna peracta ē.
His quibus efferū ē ne pugna tyro paueret:
Si modo uirtutis stimulis iræque calore
Signa petunt: multos i summa pericula misit
Venturi timor ipse mali: fortissimus ille est
Qui proptus metuēda pati: si cōminus istēt.
Et differre potest: placet hæc tā prospera rex
Tradere fortunæ: gladio permittere mundi
Discirmēs: pugnare ducem q̄ uincere malūt.
Res mihi romanas dederas fortuna regēdas.
Accipe maiores: & cæco in marte tuere.
Pompei nec crimē erit: nec gloria bellum.
Vincis apud superos uotis me cæsar iniquis
Pugnatur: q̄tum scelerū: q̄tumq̄ malorum
In populo lux ista feret: quot regna iacebunt.
Sanguine romano q̄ turbidus ibit enipheus.
Prima uelim caput hoc funesti lancea belli:
Si siue momento rerum: partis que ruina
Casus est: feriat: neq̄ enim uictoria magno
Lætior: aut populis inuisū hac clade peracta.
Aut hodie pompeius erit miserabile nomē:
Omne malum uicti q̄ sors feret ultima rerū:
Omne nefas uictoris erit: sic fatur: & arma
Permittit populis: frænosq̄ furentibus ira
Laxat: & ut uictus uiolento nauita coro
Dat regnum uentis: igauūque arte relicta
Puppis onus trahit: trepido cōfusa tumultu
Castra fremūt: aīmiq̄ truces sua pectora pul-
lētibus incertis: multorū pallor in ore - sant.
Mortis uenturæ est: faciesq̄ simillima fato:
Aduenisse diem: qui fatum rebus in æuum
Conderet humanis: & quæri roma quid esset
Illo marte palam est. sua quisq̄ picula nescit

tu pficiscit: q̄si timor multus. Castra. i. milites: cōtinēs p̄ contēto. lētibus incertis: iter spē & metū: q̄a utrūq̄ causa eē solet: cur corda pauor pulset. M. p. i. o. pallore suffusi erāt uultus: q̄ mortē futurā indicabat. Fato: idest morti. Aduenisse: nō mirū erat trepidare exercitū Pom. nam dies instabat: q̄ statuere deberet uter ioperaret: imo uero nunq̄d urbs rō. eēt seruitura. Palā: manifestū. Aduenisse: istare. Conderet: constitueret: ut optato cōduntur tybridis alueo. Fatum. i. fortunā humanarū rerum: non enim de unius aut alterius regno populi: sed de totius orbis impio certabat. Rō. quid esset: an libera an seruitura. Sua quisque pericula: dicit enī sui quenque periculi oblitum esse: cum uniuersi periculum ante oculos proponerent: maiora solent animos a minoribus detertere. Sua nescit: idest quisquis metu reipublicæ attonitus obliuiscitur priuati. Quis Lit tora ponto: quis inquit est qui quum uideat omnia peritura esse possit de sua salute sollicitus esse?

tunc omnibus periculis pugnādum esset: quia necessitas cogeret. In summa pericula: quādo malum imminet: quod uitari non potest. tunc satius est mutare fortunam imminēdi periculo quā oprimi. Fortissimus ille ē: qui potest differre pericula: quæ etiam si instent pati nō dubitat. Cōminus. mala eē dicūtur cū uitari non possunt. Metu pati: idest pericula ferre.

Placet hæc: in hoc pmanet: ut a tuto arguat: nā argumenta quæ sumuntur a tuto cæteris sunt. antepōnēda: quādo enim nostrum consilium oīs piculi exps ostendimus esse plurimum ualeat ad suadendū. Pro spera rerum: quia possemus icruentā uictoriā ex hostibus reportare si modo uellemus. Accipe maiores: scilicet quā dedisti: q̄a anxī rempu. Pom. nec crimen erit: si uicti fuerimus. Nec gloria: si uiscerimus. Votis iniquis: quia cū uota mea plena sint clamētia diū me non exaudiunt: sed te qui cupis rō. ciues cædibus exponere. Regna iā. cū regibus suis strata. Enipheus: qui flu. est thessalia: & sanguine rō. perturbabit.

Hoc caput demonstratiue dixit: scilicet meū. Si siue mo. idest mutatione: idest si moriturus sum sine exercitus discrimie. Neq̄ enī uictoria: rationē ostēdit quāobré optet ut moriatur: dicit enī non est mihi uictoria lætior clade: si pugnaturus sum aduersus ciues. nam si uictor euasero inuisus omnibus ero: si uictus omniū miserrimus ero: & est dilēma. i. ex utraq̄ parte conclusio: necessarium est alterū fieri. uel uicere uel uinci: sed utrum fuerit: id illi molestū erit. Peracta clade: idest cæsis hostibus. Omne ma. uicti: quicquid fortuna extrema mali asferre potest: hodie allatura est uicto: ergo extrema omnia contingent uicto: oē autem nefas uictori: utrum ergo eueniat id nō potest non esse molestū. Sic fāt & arma: postq̄ ita locutus est: sensit ita destitatis animis pugnam petere milites: ut ab ea nulla ratiōe possent auerti: p̄misit ut facerēt quod uellēt: & similitudine uti gubernatoris nauis: qui postq̄ uiuentorum uictus gubernare non potest quocūq̄ eā fortuna ipulerit: ipse dimittit. Furē. ira: idest propemodum in furore cōuersis. Coro: uento qui flat ab occasu solstitiali: & græcæ ἀπὸ τοῦ ὄρου dici tur: & speciē pro genere posuit. Dat re. permittit uel la uētis. Ignauum: pro ignaue. Castra fre. nūc dicit quomodo se habuerit milites: postq̄ semel ē p̄missa licētia pugnæ: dicit autē trepidasse exercitū: q̄d futuri mali signū erat: sic enim mēs solet eē p̄saga futuri mali. Tumultus appellat omnis pturbatio: quæ a me-

PHARSALIAE

Littora ob, i. cernēs diluuiū totam opertam esse. In mon. æquor: id est dicit. Finem: qui est uniuersarum frum. Sibi: id est suū periculū. Nō uacat: i. nō licebat de se timere. Vrbi timef: hōesta locutio: timeo tibi: i. cā tui. Nec gladiis: postq̃ animo bellū futurū cōceperunt: dicit se ipsos ad pugnā accinxisse oēs: armaq; acuisse. Habuere fidē: i. nō cōfili sunt telis suis. Nisi cantibus: lapidibus quibus ferrū acuit. Exarsit: acuitur. Mucro: i. gladiorum acies. Omnis lācea: i. mucro lanceæ. Erigitur: incurua dicitur. Tendūt neruis: & nerui diu turna pugna attriti renouabantur. Auget eq. sti. calcaria quibus equos stimularēt. Frenosq; que iamponit frena equis quibuseos dirigere possit quo uelit. Si liceat: p̃ similitudinē ostēdit quomō se ad pugnā futuram præparabāt: non aliterq̃ quum diu bellū aduersus titanas susceperat: tale ē illud Vir. si magna licet componere puis. Conferre: cōparare: ordo est non aliter martius ensis incaluit. Phlegra: uallis ubi pugnā gigantes gesserunt aduersus deos: q̃ magnitudine sua freti ausi sunt cælū ascendere. Siculis incudibus: i. cyclopū q̃ officinā habēt in sicilia sicuti poetæ fuerunt. Martius ensis: i. martis q̃ & ipse præparauit se ad pugnam. Neptunia cuspis: nā neptunus tridēti p̃ cælo pugnaturus erat aduersus gigantes: ut fratri suo ioui auxiliū p̃staret: tridens ē sceptrū neptuni: quo utitur contra maris mōstra. Rubuit: i. recocta: ut acueret. Spiculaq; ex. phy. tela qbus occisus ē phyton ab apolline: nam latonæ luno irata immisit phytonē serpente: q̃ eam insequeret: de hac supius diximus: dicit ergo tpe gigatomachia: spiculū phœbū præpassse & meliores sagittas ad pugnā reddidisse. Recoxit: i. incudibus uulcani. Pallas gor. pallas pugnatura aduersus gigantes gorgoneū caput Aegidi: i. scuto suo supimpositum: ut titāibus ostēderet & torrere ipsius capitis eos abigeret: & a pugna in fugā cōuerteret. Gorgoneos cri. i. medusæ gorgōes sūt appellatæ filia phorci quas uicit perseus & occidit. Mutauit fulmina: q̃a si pugnaturi erāt p̃ ioue nunq̃ meliora tela habere necesse fuerat q̃ nūc. Cyclops: hic uulcani fingitur eē miniſter: qui tela arma & fulmina in officina siciliae cudit. Pallenæa fulmina: Epithetū lōge repetitū a pallene oppido thessaliae: i. æmathia: qbus usus fuerat in aloidas æmathios: nā sicuti dictū ē supius: ipius hāc plē supis immisit aloes: inseruit cælis ppe tūc cū pelion astris syderibusq; uias incūbens abstulit ossa aloeus iphimedia habuit uxore q̃ a neptūno comp̃ssa geminos pepit: i. zetū & ephialtē: q̃ digitos nouē p̃ singulas ebdomadas crescebat unde freti altitudie sua cælū subuerterē uoluerūt: sed fulmiati sūt. Mutauit: ut meliora laceret. Nō tamē abstinuit: quis ingt intēti eēnt ad pugnā q̃ imminebat: tamē signa manifesta futuri mali apparuerūt. Nā thessala cū i planū descēd erent ubi futura pugna erat uetus adeo obstitit ut uix signa ferri possent: qd̃ signū erat mali dolis futuri. Totus. æ. uniuersi cuiuslibet rēgiōis uēti. Inq; oculis hominū: & hoies fulgura de cælo missa: plærūq; tetiger. Fregerūt nū: tetigit rē naturālē: dū fulgura pderūt nā nubiū collisiōe exprimit ignis & fulgura generat. Immensoq; ig. co. dicit ēt imissos fuisse serpētes auidos: uidelicet hydros: & i aere ēt igneas colūnas appuisse. Trabibz: i. modū trabiū fabricatæ appebat i cælo colūnæ: q̃s do cos uocat astrologi. Ingesto. i. imisso æthereo igne q̃ oculos eoz p̃strigeret. Excussit ci. g. cuspides & gladii nimio calor fulgurē leq̃ facti sūt: qd̃ ēt naturaliter sicut phyfici dicūt cōtinger pōt: nā ignis ille æthereus subtilissimus ē: & cū gēus illud fulminis qd̃ afflat d̃ cælo ceciderit p̃ tenuissimas rimas penetrat: adō ut ēses ipos i uagīa cōsumat: cū tamē uagīa ipa itacta pmāeat. Vide Plī. i. secundo. Excussit. i. fulgur. Sol. gla. liq̃ factō ferro gladiorū: quemadmodū si plūbū liq̃scit p̃fundit: ita & liq̃ factū ferrū p̃fusu ē: idō dicit liq̃ factis gladiis capulos eoz fuisse p̃fusus. Pila. i. cuspidēs teloz. Nocēs. i. quo nocet. i. i piū quo usuri erāt p̃res i filios. Sulphur: igne æthereo: quo afflatū ferrū liq̃scēbat. Innumero e. inūerabili multitudie apū. Vixq; re. lo. q̃ i figi nō poterāt: sicut ap̃d Valeriū cū i hostē ducturus eēt exercitū crassus: signa uix fuelli potuerūt: undē secuta ē clādis: nā ipse cū uniuerso exercitū d̃letus ēa p̃this. Maiori. p. s. examinū: qbus uexilla onerata erāt p̃ qd̃ ostēdit telis hostiū Pōpeia. obrutū iri: signate ergo dixit merse: sicut Vir. obseder apicē. cū de apibus loq̃retur: nā apes significant bellū: q̃ bōbo classicū imitant: cum inter se cōcurrūt more bellantiū.

Antonitus maiore metu. quis littora ponto
Obruta: quis sumis cernēs i mōtibz æquor:
Aetheraq; in terras deiecto sole cadentem:
Tot rerum finem timeat sibi: nō uacat ullos
Pro se ferre metus. urbi magnosq; timetur.
Nec gladiis habuere fidem: nisi cautibus asp
Exarsit mucro: tunc omnis lancea saxo
Erigitur: tendent neruis melioribus arcus:
Cura fuit lectis pharetras implere sagittis:
Auget eques stimulos: frænosaq; aptat habēas
Si liceat superis hominum conferre labores
Nō aliter phlegra rapidos tollente gigantes
Martius incaluit siculis incudibus ensis.
Et rubuit flammis iterum neptunia cuspis.
Spiculaq; extincto pæan phytone recoxit.
Pallas gorgoneos diffudit in ægida crines.
Pallenæa ioui mutauit fulmina cyclops.
Nō tamē abstinuit uenturos prodere casus
Per uarias fortuna notas: nam thessala rura
Cū peterent: totus ueniētibus obstitit æther.
Inq; oculis hominū fregerūt fulmina nubes:
Aduersasq; faces immensoq; igne columnas:
Et trabibus mixtis auidos phythonas aquarū
Detulit: atq; oculos ingesto fulgure clausit:
Excussit cristas galeis: capulosq; soluris
Perfudit gladiis: ereptaq; pila liquauit.
Aethereoq; nocens fumauit sulphure ferrū.
Nec non innumero cooperta examine signa.
Vixq; ireuulsa solo: maiori pondere prellum

Rorant
nient ad
aram sup
Sacris: f
quibus i
curus est
Signific
Vlq; ad
Admou
Taurus
Nulla
At tu qu
Eumen
Inferu
Impia
la dub
Credic
Pindus
Edere
Ire per
Inq; u
Et pall
Defun
Ante oc
Hoc sol
Cōscia
Sperab
Atq; o
Quic
Lymph
Si data
Adiace
Sub q
Moere
Corrip
Eugar
Colle
Atq; a
Venetia
discrim
& gelium
dit: nam
nomen
quæ fun
dixit an
in Italia
oppidis
es aluo

LIBER .VII.

Rorantia fletu: id est lachrymas emittentia: quod signum erat futuri luctus. Vsq̃ ad the: id est dum uenirent ad locum thessaliam: ubi pugna commissā fuit. Publica signa: id est aquilæ. Admotus: id est cum ad aram superiorum posuisset uictimam sacerdos. Discussa: id est euersa ara. Præceps: præcipitanter fugiens. Sacris: funestis: quæ funera portendebant. At tu: ita quidem sacrificia Pom. erat: sed Cæsaris grata diis erat: quibus ipse litabat: ordo est: sed tu Cæ. gesturus bella tum sæua: listati superis: quos uocasti. Litaſti: bene locutus est: id est sacrificium diis gratum dedisti: nam illi tantum modo litant: qui sacrificia diis accepta exhibēt

Signiferi mei fere caput: rorantia fletu
Vsq̃ ad thessaliam romana & publica signa.
Admotus superis discussa fugit ab ara
Taurus: & æmathios præceps se iecit i agros:
Nullaq̃ funestis inuenta est uictima sacris:
At tu quos scelex superos: quas rite uocasti
Eumenidas cæsar: stygii quæ numina regni:
Inferumq̃ nefas: & merſos nocte furores.
Impia tam sæue gesturus bella litaſti.
Iā dubiū mōstris ne deum: nimio ne pauori
Crediderint: multis cōcurrere niſus olympo
Pindus: & abruptis mergi conualibus æmus.
Edere nocturnas bellis pharfalia uoces.
Ire per offæam rapidus boetida sanguis:
Inq̃ uicem uultus tenebris mirantur opertos.
Et pallere diem: galeisq̃ incumbere noctem.
Defunctosq̃ patres: & cūctas ſāguinis ūbras
Ante oculos uolitare ſuos: ſed mētibus unū
Hoc ſolamen erat: quod uoti turba nefandi
Cōſcia quæ patrū iugulos: quæ pectora fratꝝ
Sperabat: gaudet monſtris mentisq̃ tumultu
Atq̃ omen ſclerū ſubitos putat eſſe furores.
Quid miꝝ populos quos lux extrēa mæbat
Lymphato trepidāſſe metu: præſaga malorꝝ
Si data mens hōi ē: tyriis q̃ gadibus hospes
Adiacet: armeniumq̃ bibit romanus araxē:
Sub quocūq̃ die: quocunq̃ eſt ſydere mūdi
Mœret: & ignorat cauſas: animumq̃ dolentē
Corripit: æmathiis qd̃ perdat neſcit i aruis.
Euganeo (ſi uera fides memorātibus) augur
Colle ſedens: aponus terris ubi fumifer exit:
Atq̃ antenorei diſpegitur unda timauī.

Venetia Corneliū augurē fuiſſe qui futurum bellū prænunciauit: & ultimū tēpus ueniſſe dixit: quo magnū diſcrimen impij Romani aderat: nā Cæ. & pompeij: de ſumma rerū certare dixit. hiſtoria ē apud plutarchū & gelium in. xliiij. Euganeo monte: a populis Euganeis ſic dicto: q̃ ibi olim habitauerunt: nā Liuius idem oſtēdit: nam & troian̄ eas tenere terras euganeis pulſis. Aponus: uici nomen: quod ad noſtram uſque ætatem nomen obtinuit patria Liuii. Martialis: cenſetur aponi Liuii ſuo tellus. Fumifer: quia ubi balnea calida ſunt quæ fumum exhalant. Atque antenorei: multi credunt hic erraſſe Lucanum: ſed excuſari poteſt: non enim dixit antenorei timauī: qd̃ timauus ſit prope patauium: ſed antenorei dixit per quem antenor nauigauit in Italiam: non enim apud Antenoridas eſt timauus: eſt autem timauus uenetiaꝝ flu. cōcordiaꝝ atque tergeſtæ oppidis p̄ximus ex mōte qd̃ grandi: q̃ nouē ora effuſus: ampliſſimū āte alia fontē facit: ex quo tandē uno exiēs alueo i adriacū fūdī: mar i ſinu tergeſtio: & āteor i Italia ueniēs: p̄ hūc amnē i adriaci ſinus mar penetravit.

libāt uero q̃ ſacrificāt. Noctē apd̄ iſeros: ſignificat aut furias iſernales: alecto: megera: & theſiphonē a qbus furor ois imittit. Iā dubiū mōſtris: & tā mōſtroſa: tā iaudira: & uſq̃ adeo pd̄igia noua nūciabant: ut i dubiū uēirēt hoies nūqd̄ ea uidiffent: an uidiffē ſe exiſtiſſent: ſic enī pauor ſacere ſolet. Nimio ne pa. q̃ nimius pauor fecerit ut ea uidere putarēt: q̃ nō uidebant. Multis cōcurrere: multi fuerūt q̃ crediderūt q̃ offa pelio ſup̄ ipſoſitus fuerit a gigātibus: ut gradus ſi bi facerēt i cælū. & uifi ſūt iuicē collidi mōtes. Mergi cōualibus: æmus ē uifu ē ita ſubmitti: ut in ſuis ipſe uallibus obrui uideret & humilior fieri. Abruptis: dehiſcētibus. Ire p̄ offæā Boetida: pars eſt theſſalia dicta a boue: q̃ ibi ſcubuit cū eā ſeq̃ref Cadmus accepto oraculo: ut ibi urbē cōderet: ubi bos inuēta iacuiſſet: dicit aut homines exiſtimāſſe hāc uallē boetidā offæ mōtis totā ſanguine fūdūdatet. Per offæā boetida: p̄ uallē offæ mōtis. Inuicē: alternatim ſe intuebāt & exiſtimabāt capita alter alterius nubibus circundata.

Et pa. die. ſ. mitabant: q̃a ſubito pallor lucē ſolis occupabat. Incubere no. i. tenebras: q̃a circūfundebant tenebræ galeis. Defunctosq̃. p̄. ē exiſtimabāt ſe uidere animas parētū ſuorꝝ: q̃ ſi nūciarēt mortē uicinā.

Vmbras: animas ſuorꝝ. Sāguinis: plis ſuæ. Volitare: circū oculos ſuos errare. Sed mētibus unū: ſed q̃ uis hāc mōſtra terrerēt animos hominū: tamē hoc ſolatio ſe ſouebāt q̃ uidelicet exiſtimabāt hāc eē qd̄ irratamētā furoris ad bellū gerēdū qd̄ iſtabat. Quod uo. tur. ne. uotū nefandū erat: qd̄ p̄ſes filii occidere cupiebāt. Turba: aduerſæ ptis q̃ maxima cupiditate cupiebat hāc pugnā. Cōſcia: ut filij patres aut fratres occiderēt. Quæ pa. iu. ecce nefandū uotū. i. iugulare patres aduerſæ ptis. Tumultu: cōſternatiōe cōcitatiōe.

Omniū ſc̄. ſuorꝝ exiſtimabāt: hāc ſigna præſignificare futurū: ut perſpicerent quod animo agitabant.

Quos lux ex. qui diem illum ultimum uifiuri erant. Lymphato: inſano. Præſaga malorum: exiſtimant neſcio fuiſſe Romanos ubicumque: nedum in theſſalia. Ordo eſt Romanos hospes: qui adiacet gadibus mœret: ſi p̄o quia. Gadibus tyriis: columnis in mari oceano fixis ab Hercula. Tyriis: autem quoniā (ut Soli. ē auctore) tyrii ē mari rubro. p̄fecti gades in ſula incolētes erythreā uocauerē. Die. i. regione. Sydere. i. climātē. Ignorat cās. ſ. mœtoris. Corripit: rep̄ hēdit. Euganeo ſi uera fides: dicit ē in Apono uico

PHARSALIAE

Summa dies: q̄ ultima erat populi Ro. Seu tonitrus: & unde hoc bellū istare augur cognouit? Notauit: obseruauit tōitrus q̄ bellū indicabant. Tela p̄saga. i. p̄nuncia mali fulmīa. Seu discordi. seu sydera cæli dissen- sere a cursu suo: q̄ uidelicet cursum suū stellæ a diuina puidētia ipositū minime seq̄rent. Totū æthera: uni- uersas stellas. Polos: arcticū & antarcticū. Numē: planetas: siue iouis: siue martis: siue Mercurii. Solis i ob- scuro: q̄ sol p̄ter naturā æclipsim pateref. Dissimilem certe: certe siue hoc siue illud notauit māifestū est diē illū fuisse cæteris diebus ualde dissimilē. Diē the. i. quo pugna thessalia gesta ē. Si cūcta. p. & usq̄ adeo dissi- milis fuit: ut siqs̄ signa illius diei diligēter obseruasset adhibito augur p̄ito: facile itelliger̄ poterat pugnāq̄ i stabat. Pe. c. i. q̄ octa & artē oēmaugurii cognouisset: ē enī synecdoche. Notasset: obseruasset. Phars. i. pu- gna i pharsalia gesta. Osumos ho. nūc Lu. apostroz phat ad Ro. oēs dicit enī Ro. sūmos oīum populoz: q̄ deos ēt sollicitē: i uariatiōe fortūæ suæ: ut ipis numie quoz uacent & signa ubiq̄ p̄stet fortūæ ipi ro. For- tuna p̄ ur. signa dedit: nā quia mutatio futura: erat ideo signa undique apparere. Vacauit: operam de- dit. Siue sua tantum: Tantum inquit momenti res Romanæ habuere: ut cum hæc audientur: fama ipsa uulgante: inter spem & metum dubii erunt homies: quasi nondū hæc pugna fuerit: sed paulopost futura sit. In sæcula: in gentes sero nascituras. Sua fa. fama magnitudinem rerū uulgāte. Perituraq̄ uota moue- bunt. s. homines q̄ si nondū euenerint: spabunt ut uin- cāt: & metuēt: ne uincāt. Et adhuc. s. post mortē tuā Miles ut aduerso: nūc dicit quomō acie instructā in- planū duxerit Pom. Miles: Pom. Ab aduerso phæbi ga repulsis armis a sole: splēdorē & fulgorē undiq̄ mittebāt Lumine: fulgore armorū. Nō te. ga suo quisq̄ ordine stetit. Infelix: uno uerbo exitū rei si gnificauit. Cornus tibi cura: antiq̄ dicebant hic cor- nus us nūc. in eadē significatiōe in q̄ & nos hoc cor- nu cornu. Tibi numine: sed in dextro cornu Domi- tius cōstitit: q̄ bellicosus erat: sed infelix: nā apud cor- phinū uictus ē. Frons. d. t. dextz. cornu. At medii ro. dicit in media acie cōstitisse scipionē. Dēfant: nā mediā acie dēfis militibus ualidiorē reddebāt. Miles in hoc: in thessalia ubi sub Pom. militabat. Sed dux in orbe libyco: nā puincia Libya demādata erat scipio ni a senatu populoz Ro. At iuxta flu. dicit aut equi- ratū in locis capestribus positū fuisse: q̄ procul erat a flu. nam fluminibus tota thessalia ferme inūdat. Lar- gus habenis. i. cito fugiturus. Sed sicci: sed in locis p- cula fluminibus cōstitērāt reges & tetrarchæ: q̄ dicūf q̄ tuor puiciæ p̄fecti: aut q̄ q̄rtā unius fgni p̄te obti- nēt. Purpura: habitū p̄ psona posuit. Seruit: domita armis italīs. Illic & nū. postq̄ generaliter dixit d̄ popu- lis q̄bus i locis cōstitērāt a flu. f̄motis nūc specialiter dinumerat. Numidæ sūt po. libyæ. Cydōas: popu- los cretæ: q̄ (ut inqt Solinus) prima remis & sagittis potuit. Cursus fuit. i. sagittis positi sūt. Ithyreis sagit- tis. i. p̄thicis: nā parthi sūt sagittādipitissimi: idō ithy- rei dicūf ab iōno extēdo. Vir. ithyros taxitorq̄nē i ar- cus. Truces galli: ga diu hostes fuerūt Cæ. nā p̄ decē niū Cæ. galliā domuerat. In hostē: cōtra Cæ. Iberia celtas. i. celtiberos: nā celtæ Po. sūt galliæ: q̄ cū i iberiā uenissēt: p̄mixti ex diuersis gētibus po. utriq̄ nomē ob- tiner̄: & celtæ & iberi cōpositi sūt celtiberi. Cōmouit i auxiliū Pō. misit Eripe uictori gētes: occide iqt oēs o Pō. q̄do d̄ his uictis Cæ. triūphabit. Cōsume. s. ate totos triumphos idest quos de tuis gētibus consecu- turus est Cæsar: sed toto potius iusu interfice gentes.

Venit summa dies: geritur res maxīma dixit. Impia cōcurrunt pompeii & cæsar's arma. Seu tonitrus ac tela iouis p̄saga notauit: Aethera seu totum discordi obsistere cælo. Prospexitq̄ polos: seu numē i æthere mcestū Solis i obscuro pugnam pallore notauit Dissimilem certe cunctis quos explicat egit Tessalicum natura diem: si cuncta perito Augei mens hoīum cæli noua signa notassēt Spectari e toto potuit pharsalia mundo. Osummos hominū: quoz fortuna per orbē Signa dedit: quoz fatis cælū omne uacabat. Hæc & apud feras gentes: populozq̄ nepotū Siue sua tantum uenient in sæcula fama. Siue aliqd magnis nōstri quoz cura laboris Nominibus prodesse potest: cū bella legent: Spesq̄ metusq̄ simul: pituraq̄ uota moue Attonitq̄ omnes ueluti ueniētia fata būt Nō trāsmīssa legēt: & adhuc tibi magne faue Miles ut aduerso phœbi radiatus abiētū būt Descendens totos perfudit lumine colles Nō temere immissus cāpis stetit ordine certo Infelix acies: cornus tibi cura sinistri Lentule: cū prima quæ tum fuit optima bello Et quarta legione datur: tibi numine pugna Aduerso domiti dextri frons tradita martis. At medii robur belli fortissima densant Agmina: quæ cilicum terris deducta tenebat Scipio: miles i hoc: libyco dux primus i orbe At iuxta fluuios: & stagna undantis eniphei Cappadocū mōtana cohors: & largus habeis Ponticus ibat equesticci sed plurima campi Tetrachæ regesq̄ tenent: magniq̄ tyranni: Atq̄ omnis latio quæ seruit purpura ferro. Illuc & libye numidas & creta cydonas Misit: ithyreis cursus fuit inde sagittis: Inde truces galli solitū prodistis i hostem: Illic pugnaces commouit iberia celtas. Eripe uictori gentes & sanguine mundi Fuso: magne semel totos cōsume triumphos.

Illo fort
laborabat
eodē cæsa
Cōspici
tierat: In
more imp

Illo forte
Ad seget
Conspici
Oblatur
Tempu
Aeger q
Coepera
Vlletur
Aduent
Casura
Illa qu
Langu
Mens
Nec m
Profil
Odom
Miles:
Nilopu
In mani
Hæc ē il
Promis
In quā
Hæc es
Redda
Hæc fa
Sūper
Si pro
Nūcp

dimus
natural
promis
do: ne d
tibus qu
utile est
na oia co
uestra p̄
q̄. Persu
quod ho
aliquo te
suscepiss
quo tem
ut cunct
rotū flau

LIBER .VII.

Illo forte die: nunc ostendit quam ad iopiam redactus erat Cæsar: quia uidelicet cōmeatus rerū oīum inopia laborabat: usque adeo: ut cogere et segetes ex agris nōdū maturas rape: & quo die acie instructa duxit Pōpeius: eodē cæsar frumētis tū milites mittebat. Signa. i. moturus milites suos. Statione relicta. i. castris Pompeii.

Cōspicit: ex improviso structo agmine uidit hostes aduētare. Mille uotis: quod innumerabilibus uotis perierat. In extremos casus: ad ultimam perniciē seu uinceret: seu uiceret. Aeger: & animo & corpore dicit: quia more impatiēs erat paruum etiā interuallum damnabat: q̄ si impiū eēt. Vt leni. i. tāquam tardum. Aeger: i.

patiēs: significat mœstū: ideo quia mœstus impatiens moræ erat. Cupidine regni: ut unus omnia gubernaret. Exiguo tractu: id est pua dilat iōis mora.

Discrimina postquam: sed quāquā oībus uotis optaret ciuile bellū Cæsar: tamē ut uidit instare periculū nō potuit nō timere: hinc quidē cōsidebat fortunæ suæ: inde uero dubitabat: quod pompeium uiderat sæpissimæ sæcunda fortuna uisum & ex hostibus uictoriā reportasse: quantū ad fortunā suam expectabat: spem habebat: quantū ad fortunā Pompeii pertinebat: non parum dubitabat. Aduentare ducem: iter se & pompeium adesse: ut Cicero in epistolis nondū erat auditum te ad italiā aduentare. i. adesse. Nutare: minari: nam tunc magna moles minatur ruinā cum nutat id est concutitur: est ergo similitudo sumpta a mole ruinam minanti. Rabies: scilicet Cæsaris. Languit: torpuit. Et casus: quanquam fortunæ suæ plurimum consideret Cæsar tamen non potuit non dubitare cum tantum periculum instaret. Mēs: quanuis omnia sibi prospera permitterentur: tamē mens stetit indubio. Quam nec sua. Ostendit ratio nem quare dubitabat: nam inter spem & metum cōstitutus erat. ex una parte: si consideres secundam fortunā Cæsari semp fuisse: causa erit cur speraret. At uero ex alia parte si uideres res gestas Cæsaris & pompeii: etiā causa erat cur dubitaret. Nec magni: Quia sicuti consueuerat ipse uincere: ita etiā Pom. tandem Cæ. metū dissimulauit: & pectore inclusum gerens fiducia uultu ostētauit: orationēq; ad milites habuit plenā exortationū. Merfa. i. i pectore. Melior. i. quā metus. Prosiluit. i. in mediū pcessit: & his uerbis usus ē ad milites. Odomitor mundi: & Quintilianus & ceteri oēs Lucanū i orationibus suis oratoribus magis q̄ poetis anumerāt: nā semp oratiōes maxima arte cōponit: ut i hac facit: nā oīa adsunt necessaria: sua det enī Cæ. & hortatur milites ad pugnam: & primo beniuolū se facit a personā auditorū ex rebus fortiter gestis: & a uolūtate fortiter gerēdi. Optatæ plia pugna. i. q̄ a te uotis optastis: nūc ferro ascissite. In manibus uestris: Locus beniuolentiæ i auditores: cū ostē-

Illo forte die cæsar statione relicta:

Ad segetum raptus moturus signa: repente

Conspicit in planos hostem descēdere cāpos

Oblatumq; uidet uotis sibi mille petitum

Tempus in extremos quo mitteret oīa casus.

Aeger quippe moræ: flagrantq; cupidie regni

Cœperat exiguo tractu ciuilia bella

Vt letum damnare nefas: discrimina postquā

Aduentare ducum: supremāq; prælia uidit:

Casuram fatis sensit nutare ruinam.

Illa quoq; i ferrū rabies promptissima paulū

Languit: & casus audax spondere secundos

Mens stetit i dubio: quam nec sua fata timere

Nec magni sperare sinunt formidine: merfa

Prosiluit hortando melior fiducia uulgo.

Odomitor mundi rerum fortuna mearum

Miles: adest totiens optatæ copia pugna:

Nil opus est uotis: iam fatū arceris: te ferro:

In manibus uestris quantus sit cæsar habetis.

Hæc ē illa dies: mihi quā rubiconis ad undas

Promissā memini: cuius spe mouimus arma:

In quā distulimus uetitos remeari triūphos

Hæc eadē ē: hodieq; pignora: quæq; penates

Reddat: & emeritos faciat uos Marte colonos.

Hæc fato quæ teste probet quis iustius arma

Sūperis: hæc acies uictum factura nocētē ē.

Si pro me patriam ferro flammisq; petistis

Nūc pugnate truces: gladiosq; exoluite culpa

dimus q̄ de illis spes ē. Hæc ē illa dies: incipit nūc confirmare & arguere: nā arguit a partibus iustitiæ & iuris naturalis. cuius partem constat esse ueritatem. a ueritate ergo arguit: quia promiserūt: ergo debent satisfacere promissis: ut uerum sit quod dixerint. Rubiconis ad undas: cum uos traiecturus essem. Promissam: dicēdo: ne dubites o Cæsar: nos pro te pugnabimus cum tempus erit. In quam distulimus Triumphos: ex gentibus quas uos uirtute uestra superastis: si uiceritis nunc: tandē uobis reddent triumphos. Hæc eadē: ab utili utile est inquit ut pugnetis: quia si uictoriam reportabitis coniuges Liberosq; uestros: patrios penates: & bona oīa consequimini. Emeriti: milites ducuntur q̄ functi sūt munere militiæ. Colonos: q̄ simul ac stipēdia uestra pferitis: uos in coloniā duci iubebo: ut qd uirtute uestra peperistis id etiā possideatis. Hæc fato. q. t. Persuadet a laudabili: quia si uiceritis omnes uestram causam probabunt: uel dicatur ab honesto: nam quod honestum est: est & id laudabile: sed si laus sequitur & recti faciendi uoluntas duplicatur. Fato: scilicet aliquo teste: quia sumpsistis arma. Quis iustius: id est cuius causa iustior fuerit: quia si uincitis arma iuste suscepisse uidebimini: si non uiceritis iniuste. Si pro me patriam. Si antea inquit pugnaistis pro patria: quo tempore in gallia fuistis: pro patria etiam uicistis: nunc magis pro me contra patriam pugnare debetis: ut cuncta uincatis. Truces: id est fortes. Exoluite: id est libertate. Gladios culpa: nam id quod antea tum ferro tū flammis peperistis: ut ideo patriā recuperaretis: nūc ascribit uitio. At uero si uiceritis: oīs culpa abolebit.

PHARSALIAE

Mutato iudice: quia uicti uictoris iudicio damnabuntur. Nulla manus: scilicet illius qui uictus fuerit. Non mihi res agitur: rursus ab utili non pugnantis inquit mihi: sed uobis ego contentus ero uiuere priuata uita: dum modo uos regnetis: & uos uestrorum laborum ac caedium perpeffarum praemia tandem capiat. Libera turba: ne in seruitutem Pompei & suorum ueniat. Gentes ut ius habeatis in omnes: non uobis dominantur: sed uos ceteris. Plæbeiaque toga beniuolum se ubique reddere debet orator: tamen si id magis fiat in principio causæ: capta occasione dicit hoc: labores & picula pro uobis subeo: quia quantum ad me attinet sicuti plæbeius paratus sum uiuere. At uero ut præmia habeatis laborum uestrorum: odio & inuidia mea uos regnare concupisco. Componere: constituere. Modicum ciuem: idest humilem & moderatum. Omnia dum uobis: non recuso ut omnes in me odium habeant: dum modo uos liberi sitis & diu regnetis. Nec sanguine multo: arguit a facili: & ostendit utilitatem magnam eos consecuturos per labore: nam genus militum dicit esse Pompei quod facile uincatur: quia ignaui sint homines ludis ac palæstræ dediti: ut Græci: ut Athenienses in primis: deinde Barbari: qui oneri sunt potius exercitui: quam utili: & indignantur infensis parere gladiis: quia uide licet populi romani hostes perpetui fuerunt. Spem mundi: ut domini omnium rerum sitis. Delecta: ex aliis electa. Gymnasia: erant loca ubi iuuenes exercebantur nudi: qui palæstra ludebant oleo peruncti: ideo nudi pugnabant ut facilius e manibus elaberentur a uictoribus nudus. Et uix arma ferens: per quod molles ostendit. Mixtæ dissona turbæ: quia ex diuersis orbis partibus gentes atque nationes erant in exercitu Pompei. Non illa tubas: Quæ adeo imbellis est: ut non dicam arma stricta sustinere possit: sed nec clamorem quidem bellicum. Suum clamo: quia suo ipsius clamore terrebitur. Ciuilia pauca: pauci admodum erant romani cum quibus pugnabit. Pugna pars. m. l. e. locus a iustitia & a partibus iustitiæ: quæ uindicatio: quia uidelicet pugna fortiter debent contra barbaros: ut ulciscantur iniuriam Romanorum: cæ illi perpetui hostes populi romani fuerint. Pugna. s. uestra. Læua: liberabit. Obteret: opprimer Romanum hostem: quia barbari occiderent & hostes populi romani obtererent. Ite per igna. gen. quas facile uincere poteritis. Famosa regna: quia fama tantummodo magni sunt: re autem ignaui & imbelles. Et primo ferri motu: Nam facile erit primo concursu uincere illos omnes. Sitque palam: & nunc manifestum facite omnibus triumphos Pompei: qui ter de gentibus triumphauit: nec bene per uno triumpho iussiceret: uidelicet gentes imbelles esse quæ facile uinci poterunt. Curribus: triumphis. Armenios ne mouet: dixit generaliter omnes imbelles esse: nunc specialiter dicit hanc gentem bellis minime idoneam. Creditis ne armenios curare uter uestrum imperet neque enim ipsi student fauere Pompei. ut pro eo solo pugna iure uelit: quod enim ipsorum interest Pompei. uicatan Cæ. Romana potentia: uidelicet an potentia Pompei. an mei. Aut emptum san. ne putetis barbaros uelle hoc sibi constare magna mercede: ut Pompei uincat. Præponere magnum: idest præficere Pompei imperio Romano. Quos nouere magis: omnes Romanos oderunt barbari: sed eos imprimis quos magis nouerunt: nouerunt autem magis Pompei. a quo iniuriam acceperunt: quod tantum putant se debellatos a Pompeio: ideo quia ipsi pugna non esset facile uincere. Sed me fort. a contrario: cum illi omnes ignaui sint: ut facile uinci possint. At uero uos commilitones semper uicere consueuistis: ab attributo personæ arguit: uidelicet a casu: quod euenerit: quod euenit: quod euenturum sit. Meorum: non barbarorum sed uestrum qui semper uincere consueuistis: & ego sum uictoria uestre testis. Tot bellis: Quia ibi multæ instructæ sunt acies: nam gallos atque germanos uicit Cæsar. Cuius non militis: quasi dicat: cuiuslibet uiri: nam cum pro me fortiter pugnabitis: cognoscam arma uestra & cui præmia debeantur. Telumque tremens: & si telum uidero: etiam si non uisus fuerit ille a quo torquebit: tamen ab ipso telo militem cognoscam. Tre. lan. uibrata. Transiit: idest per aerem penetrat. Non fallar: idest optime noscam. Quod si signa ducem: & si uestram uirtutem consydero: quæ nunquam me uestrum ducem fefellit: non dubito dicere uos uictores. Nunquam fallentia: quia quocumque ea duxi: semper uictores extitistis.

Nulla manus belli motato iudice pura est.
Non mihi res agitur: sed uos ut libera sitis
Turba precor: gentes ut ius habeatis in omnes.
Ipse ego priuata cupidus me redder uita:
Plæbeiaque toga modicum componere ciuem.
Omnia dum uobis liceant: nihil esse recuso.
Inuidia regnate mea: nec sanguine multo
Spem mundi petitis: grauis delecta iuuentus.
Gymnasia aderit: studioque ignaua palæstra.
Et uix arma ferens: & mixtæ dissona turbæ
Barbaries: non illa tubas non agmine moto
Clamorem latura suum: cinilia pauca
Bella manus faciet: pugna pars magna leuabit
His orbem populis: romanumque obteret hostem:
Ite per ignauas gentes: famosaque regna.
Et primo ferri motu prostermite mundum.
Sitque palam quas tot duxit pompeius in orbem
Curribus: unius gentes non esse triumphis.
Armenios ne mouet romana potentia ciuis
Sit ducis: aut emptum minimo uult sanguine quicquam
Barbarus hesperis manum præponere rebus:
Romanos odere omnes: dominosque grauatur
Quos nouere magis: sed me fortuna meorum
Commisit manibus: quorum me gallia testem
Tot fecit bellis: cuius non militis enssem
Agnoscam: celumque tremens cum læcea transit
Dicere non fallor quo sit uibrata lacerto.
Quod si digna ducem nunquam fallentia uestrum

Facies
stram co
phendit
ipsa me
tu: sed sp
pera sem

Conspic
Vicistis
Calcat
Corpus
Sed me
Vocib
Spetret
Tam p
Ablum
Qua
Quo
Thell
Aut n
Cæsa
Et cap
Scep
Cum
Vestri
Sors q
Me me
Dii qu
Rom
Non
Qui
Non
Agm
Cum
Vos
Host

obtin
ma ei
osted
pseru
riueni
sed spo
si fuer
Cæa p
ut qua
Pom
cis ang
dari n
milit
colum

LIBER .VII.

Facies truces:asperas & timorem incutientes. Oculosq; minaces:quia oculis furorē & indignationem uestram contra hostes ostenditis. Simul calcaribus uestris subiectos. Sed mea fata mo.nunc seipsum reprehendit:q; adhortet milites:cū minime sit opus exhortatiōe cū ipsi per se incitati sint. Spe trepido:ga spes ipsa me trepidum facit:quod accidere solet. Virg. Corda pauor pulsans:nā trepidi sumus aliquando nō metu:sed spe q; nostrā mētē cōcitāt. Haud unq; uidet:arguit ab attributō personæ uidelicet a fortūa a casu:q; prope semper euenerint:ergo ea nunc euentura sperat. Tā prope me.i.tam mihi propitios eē deos. Limite.i. paruo interuallo. A uotis:a uictoria. Ego sum cui:

Conspicio:faciesq; truces oculosq; minaces
Vicistis:uideor fluuios spectare cruoris
Calcatoq; simul reges:sparsumq; senatus
Corpus:& immēsa populos in cæde natātes.
Sed mea fata moror:qui uos i bella furentes
Vocibus his teneo:ueniam date bella trahēti
Spetrepidus:haud unq; uiditā magnadatuos
Tam prope me superos:cāporū limite paruo
Absumus a uotis. ego sum cui marte peracto
Quæ populi regesq; tenent donare licebit.
Quo ne poli motu:quo cæli sydere uerso
Thessalicæ tantum superi permittitis oræ?
Aut merces hodie bellorū:aut poena paratur:
Cæsareas spectate cruces: spectate cathenas.
Et caput hoc positum rostris:effusaq; mēbra:
Sceptorumq; nefas:& clausi prælia campi.
Cum duce syllano gerimus ciuilia bella
Vestri cura mouet:nam me secura manebit
Sors quæ sita manu:fodientē uiscera cernit
Me meat:qui nondū uictum respexit hostē.
Dii quorum curas abduxit ab æthere tellus
Romanusq; labor:uincat quicūq; necesse est:
Non putat i uictos sæuū distiguere ferrū.
Quicq; suos ciues:q; signa aduersa tulerunt:
Non credit fecisse nefas pompeius in arcto
Agmina uestra loco uerita uirtute moueri
Cum tenuit:quanto sariauit sanguine ferrū?
Vos tamē hoc oro iuuenes:ne cedere quisq;
Hostis terga uelit:ciuis qui fugerit esto.

obtineat:& qui uictis parcere uelit. Quicq; suos ci. i. uincat quicūq; credit suos ciues nō iō hostes esse:q; ar. ma eis cōcessa sunt:nā id ipso alicuius fecere. Pōpeius in ar.agmina.u.l.nunc e diuerso p ignoratiā cōcludit ostēdēs Pom. fuisse sæuū:& est locus p quē ostēdit uindicandū esse in eos q non coacti sed uoluntarii arma sū pserunt:nā locus indignationis per quem ostendimus de industria aliquid factum esse & uoluntario facinori ueniā pstandā non oportere:e diuerso:si uoluntariū non est:ueniā eē pstandā. Ostendit at Pō. q nō coactus sed sponte ciues occiderit. Nā quo tēpore ex munimentis:qbus Cæ. circumdederat Pom. aliquot ciues ro. occisi fuerunt:sed q; ibi ne farius fuerit Pom. tamen ita conuenit inter scriptores: q; si uoluisset potuisset eo die Cæ. a Pom. debellari:sed militibus iussisse:ut ciuib; parcerent:sed uertit in contrariū Cæ. Nā oratorie arguit ut quæ aliis commoda sint:in suum commodum conuertat. Agmina nostra loco:meministis q; crudeliter Pom. uos occiderit:cū i angusto essetis:nec uirtute uestra uti possētis. Vetita uirtute:qui uirtus uestra in locis angustis moueri nō poterat. Vos tamen hoc oro:adhuc persistit i eo:uidelicet uoluntario facinori ueniā dari non oportere. At uero his qui inuiti & coacti pugnauerint ultro ignoscendum ē. Vos inquit uolo o cō. militiones:ut quemcūque fugientem uideritis:hunc ciuem esse putetis:& ei ignoscatis:& si possitis ipsū incolumē esse uelit. Vos tamē:quis instigati eē debeat contra Pōpe. qui magnam uestri partem occiderit.

scilicet licet uobis donare quæcūq; tenent reges & populi:uidelicet regna:imperia:& diuitias. Marte p acto.i. uictoria peracta. Quo ne poli motu:nunc arguit a necessitate:& secundū artē argumētū i fine ponit quod est ualidissimum. Nā cū suademus aliquid eē honestū:facile est utile. At uero cum dicimus esse necessarium maius ē:dicit. n. aut uincēdum uobis ē:aut peundū:nescio quo cursu syderū: cæli impellatur:ut hoc ueniat:scilicet an uincatis:an pereatis:si uiceritis domini nisi uiceritis perituri estis necessitas igitur i pellit uos ut uincatis. Poli motu:nam stellæ mortua inferiora reguntur. Verso syde. cursu stellarum i pellente. Oræ the. regioni thessaliæ:quod in sequētib; dicit. uidelicet aut merces hodie bellorū: aut peundum uobis ē:aut uincendum. Cæsareas spectare cruces:poratio ē:quæ sit per indignationē cōquestio ni permixtam : nam locus indignationis est per quē ostendimus quod factum est necessarium. Indignat enī q; Cæsar cruci mittendus sit: uel etiam cathenis ligandus. Effusa. i. sparsa: ut nec pudeat corpus meum mēbrati laniari. Septorū ne. i. dephas capi martii. Nam sylla in uilla publica:quæ erat i campo martio quattuor legiones iussit occidi: ut supra mōstratū Septa dicuntur claustra campi martii: ubi uilla publica erat: uillā ideo uocabant q; extra moenia posita erat. Cū duce syl. i. Pōpeio: quē syllanæ crudelitatis imitatore uocat. Vestri cura mouet: hic locus sine dubio est conquestionis uidelicet per quem non res nostras sed eorum qui uobis cari esse debent conquerimur. Nā me secura ma. & si aīum nostræ amplū: & excelsum in oibus paratū: & oīa eē facturum. si qd acciderit ostendimus: ut hoc loco. Sors quæ sita manu: qui uincere uoluerit: me uidebit manus mihi i p si inferentem. Respexit hostem: id est qui nondum uicerit hostem. Dii quorum curas: iterum locus cōquestionis est: per quem ostendimus animū nostræ i alios misericordē: & nos fortiter passuros eē: si qd ad uersi contigerit. audientium. n. animi ad discordiam commouentur. Vincat quicūq; quicūq; iquit clāmēs futurus est & misericors in hostes: ille uictoriā

PHARSALIAE

Sed dum tela micant: e diuerso autem siue pater: siue filius fuerit: qui tela contra uos intendat: ipsum occi-
dite: sed fugientibus parcite. Illi. n. ostendunt se coacte: non sponte pugnare. Vultus ueren. et uerendos: q con-
tra uos arma ferent ipsos inuadite. Cognata in pectora: siue uobis sanguine coniunctus pectora uestra petet.
Seu nullum: id est siue non erit propinquus. Ignoti iugum habere ipsum pro ignoto hoste. Sternite iam ual-
lū: nolite inquit per portas castrorum exire: sed euertere uallū: & eo animo ad pugnam prodite: ut uobis uincen-
dū putetis: nec rursus in castra redeundū: ut deuictō hoste castrorum eius potiamini. Vallū: ne respectus castro-
rum uos faciat ibelles. Nō spar. i. diuisa: sed cōferra
i unū. Vallo tē. quia occurrebat illud si uallū euer-
mus: quo nā postea nos recipiemus? Tēdetis. i. tēto-
ria ponetis i illo uallo Pōpei qd ē factū fuit: ut scri-
bit Plu. hic uallus: & hoc uallū dī: sed differenter. Nā
uallus dī pallus: uallū uero dicit tota minutio castro-
rū. Acies pi. q. malo omine inierat. Vix cuncta lo.
Cæ. uix satis inquit adhortationē suā finierat Cæsar
cū se oēs ad suū qsq; munus præparauerūt: ut se pu-
gnæ instanti accingerent. Viris ceres: id est se armis
instruxerunt: & corpora cibo curarunt. Prælagia. s.
uictoriæ: quia unusq; animo uictoriā prædiuina-
bat. Stant ordine nul. ipsi adeo in hostem ruebāt: ut
expectare nequirit: ut acies instruere: sed quo quē
q impetus tulit: eo acie direxit. Atqui Cæsar cornu
dext. C. Anto. sinist. Domitius caluinus medias
acies regebat: auctore plutar. Fatis: fortunæ: hoc p-
tinet ad ostendendā cupiditatē pugnandi Militum q
non expectauerunt ut acies strueret. Si totidē ma-
gni: id est si quot milites erant: totidem cæsares fuis-
sent: qui regnū & tyrannidē appeteret: nō potuisset i
festius inuadere hostē. Soceros magni: id est totidē
cæsares. Totidēq; petentes: sicut petebat Cæ. Vidit
ut hostiles: nūc dicit quomodo se pom. habuerit ubi
uidit ab hostibus i se iperum fieri: nam pavor animū
occupauit: Deinde pressio metu milites ad contionē
uocatos exortatus est ad pugnam. In rectum exire:
ex aduerso ei occurrere. Diem: conferendæ pugnae.
Gelato corde: unum sequitur ex reliquo. Nam ex
pauore sequitur frigus. Tantoq; duci: quantus pō-
peius fuerat qui semper ex hostibus uictoriā repor-
tare consueuerat: nunc autem i ipso articulo belli coe-
pit timere: quod sinistrum erat omen cladis futuræ.
Premit. me. claudit & retinet. Virg. Spem uultu si
mulat. pmit altū corde do. Torūq; pag. s. p. hæc ad-
hortatio est pō. ad milites suos: ut ex eo facile intelli-
tur i deliberatiuo genere positā eē: nā finē hēt suasio-
nis deliberatiuū genus. Suadet. n. militibus ut uelint
fortiter capescere pugnam: sed primo beniuolentiā
captat a persona auditorum: cum fortiter gerere appe-
tant & aperierint: appetistis inquit fortiter gerere: nūc
uestris uotis occasio datur. Vestra dies: adest inquit
ocasio benegerendæ rei: quam tātōpere appetistis.
Totas effunde. uia facili: facile inquit est nobis de-
bellare hostes: nā occasio est data q oēs in unum con-
uenerūt: ut simul semelq; oēs facile uincere possitis.
Quisquis patriam: ab utili: utile est inquit ut pugne-
tis: nā parta uictoria: patriam: parētes: uxores: liberos: uestraq; domos recuperabitis. Medio po. potestis de-
bellare cum omnia uideamus posita in medio campo. Causa iu. m. ab honesto arguit: uidelicet a ptibus iu-
stitiæ: quod dii omnes faueant res iustas postulantibus: uos autem arma sumpsistis: ut patriam: deos: pena-
tes: leges atq; iudicia serueris: & libertatē uiolatā defendatis. Ergo ostendit fore ut si pugnauerint uictoriā ex
hostibus consequeretur. Melior cā uestra: scilicet q hostiū q pro tyrāno non libertate arma sumpserūt. Re-
gent: dirigent. Hoc sanguine: quia sancire est proprie sanguine uictimæ aliquid cōfirmare. unde leges imo
latiōe hostiag; sanciebant. Si socero dare regna: q uobis faueāt dii: cognoscere potestis: q i hac ætate me i co-
lumē seruauerūt: ex quo manifestū est libertatē ac leges curæ esse diis. Dare regna so. i. ut regni potiret Cæsar.

Sed dum tela micant: nō uos pietatis imago
Villa: nec aduersa conspecti fronte parētes
Cōmoueant: uultus gladio turbate uerendos.
Siue quis infesto cognata in pectora ferro
Ibit: seu nullum uiolaret uulnere pignus
Ignoti iugulum tanq; scelus imputet hostis.
Sternite iam uallum: fossaq; implete ruina.
Exeat & plenae acies non sparsa manipulis.
Parcite ne castris uallo tendetis in illo
Vnde acies peritura uenit: uix cuncta locuto
Cæsare quēq; suū munus trahit. armaq; rapti
Sumpta ceresq; uiris: capiunt prælagia belli
Calcatisq; ruunt castris: stant ordine nullo:
Arte ducis nulla: permittunt omnia fati.
Si totidē magni soceros: totidēq; petentes
Vrbis regna suæ funesto in mare locasset:
Non tam præcipiti ruerent in prælia cursu.
Vidit ut hostiles in rectum exire cateruas
Pompeius: nullasq; moras permittere bello:
Sed superis placuisse diem: stat corde gelato
Attonitus: tantoq; duci sic arma timere
Omen erat: premit ide metus: totūq; p agmē
Sublimi prouectus equo: quē flagitat inquit
Vestra dies uirtus: finis ciuilibus armis
Quem quæstis adest: totas effūdite uires.
Extremū ferri superest opus: unaq; gentes
Hora trahit: quisquis patriam carosq; penates:
Qui sobolē ac thalāos: defertaq; pignora q/
Ense petat: medio posuit deus oia campo. rit
Causa iubet melior superos sperare secundos
Ipsi tela regnet per uiscera cæsaris: ipsi
Romanas sancire uolent hoc sanguine leges
Si socero dare regna meo: mūdūq; pararet:
Præcipitare meam fati potuere senectam.

LIBER .VII.

Non iratorum populis: quod ducem Pompeium seruauit incolumen dii: iditium est ipsos uelle patriam ac libertatem incolam esse: sed quia urbi populisque fauent hoc facere uoluerunt. Quae uincere possent: a laudabili arguitur: uidelicet Pompeius, oēs qui sunt in urbe sequuntur. Subiere pericula claustra, etiam si ab inferis excitarentur priusci illi ac reipublicae amatores uiri: non dubium est quin partes nostras secuturi sint. Sacra itaque, quae imagines patrum repraesentant: qui reipublicae amatores fuerunt. Darent faciem, si ita dii uellent: ut hi a mortuis resurgerent.

Curios: id est similes curis: ut curius: qui contra pyrrhum regem epirotarum fuit imperator & qui consul

Non iratorum populis urbique deorum est:
Pompeium seruare ducem: quae uincere possent
Omnia contulimus: subiere pericula clari
Sponte uiri: sacraque antiquus imagine miles.
Si curios his fata darent: reducesque camillos
Temporibus: deciosque caput fatale uouentes
Hinc starent primo gentes oriente coactae.
Innumerisque urbes: quatas in praelia nunquam
Exciuerent manus: toto simul utitur orbe.

Quicquid signiferi compressum limite caeli
Sub notum aut boream hominum simul arma moue
Nonne superfluis collectum cornibus hostes: mus.
In medium dabimus: paucas uictoria dextras
Exigit: at plures tantum clamore ceterum
Bella gerent: caesar nostris non sufficit armis.
Credite pendentes e summis montibus urbis
Crinibus effusis hortari in praelia matres.
Credite grandaeuum uetitumque aetate senatum
Arma sequi: sacros pedibus prosternere canos:
Atque ipsam domini metuente occurrere romam
Credite quod nunc est populus: populumque futurum:
Permixtas afferre preces: haec libera nasci
Haec uult turba mori: si quis post pignora tanta
Pompeio locus est: cum prole & coniuge supplex
Imperii salua si maiestate liceret:
Volueret ante pedes: magnus nisi uicinis exul
Ludibrium foci: uester pudor ultima fata
Deprecor: ac turpes extremi cardinis annos

suorum paucitatem. Credite pendentes: peroratio est qua auditores commouentur ad commiserationem locus est per quem res humiles: turpes: proferuntur quod uidelicet ipsa patria: uxores: liberi: parentesque affusi genibus ipsos suppliciter rogat: ut pro se & patria fortiter dimicare uelint. Credite id est fingite animis. Grandaeuum senatum ingrauescentem aetate: ideo uetitum arma sequi. Atque ipsa domini metuentem: & ipsam urbem romam credite uobis obuiam prodire: quae supplex rogat: ut libertatem suam defendere uelit. Metuentem dominum: tyrannum: cum iam pridem in libertatem uiixerit. Credite qui nunc est: credite non modo parentes sed etiam posteros precibus agere uobiscum: ut se libertatemque suam defendatis.

Haec libera nasci: refertur ad illud quod dixit: populum futurum id est posteri qui uolunt in libertate nasci. Haec uult turba mori: scilicet qui sunt praesentes: qui cupiunt uitam suam in libertate finire. Si quis post pignora tanta: locus indignationis est cum proferuntur res indignae: aetate: fortuna: honore beneficiis quas passi uel perpassi sunt: non recte magis oratoribus: quam poetis ascribitur Lucanus. Si quis orator res indignas pristinis beneficiis: & aetate ostendit: commouet indignationem. Pignora, id est signa amoris: quia ab ineunte adolescentia bene de reipublica Pompeius meruerat. Volueret ante pedes id est prosterneret pedibus uestris. Magnus nisi uicinis: ostendit nunc res indignas aetate & fortuna. Deprecor: id est depello. Ut Naso. Saepem precor mortem: mortem quoque deprecor idem. Ultima fata: id est fortunam ultimam senectutis. Turpes extremi carum: id est articulos mortis: quia iam sum in fine uitae. Ne discas ser, senex: ne postquam ad senectutem peruenero: in seruitute uiuere incipiam.

PHARSALIAE

Tam mœsta locuti: nunc dicit quo animo milites sui fuerint audita oratione Pom. dicit omnes incitatos esse ad pugnam: ut si moriendum esset: non recusarent. Flagrant: scilicet ad pugnam. Locuti tam mœsta: cum ad commiserationem moueret omnes. Placuit: scilicet ipsis militibus: si Pom. timeret uera uidelicet etiam si uerum esset: quod instare uident: uicto. Pom. deligebat potius mori: quam tantum nefas uidere. Vtrinque. scilicet. Ca. & a Pom. Pari metu: id est pari imperu irarum. Irarum metus hos: Pompeianos. Vident enim seruitutem paratam esse omnibus: si uicti fuerint. Illos: scilicet Caesarianos: qui sperabant cum Caesare regnare: si uincerent. Hæ facient dextræ: poeta antequam pugnam describat inter utrumque gestam: deplorat calamitatem: non unius aut alterius populi: sed totius orbis terrarum. Dicit enim tot milia uirorum ac pugna cecidisse: quod omnis ætas refarcire non posset. Nec humanum genus reparet omnibus annis: usque ad extremum finem mundi recuperari non poterunt. Vt: quamuis. Vacet a ferro: id est quauis bella nulla posseta sequantur. Feret: pro auferet. Erepto natale: id est partibus: quia patres natalia sunt filiorum. Tunc omne la. fa. no. erit: post bella ciuilia nomen latinum quod apud gentes maximam famam habet: tunc fabula erit oēs. n. latini nominis urbes uero paulopost euerentur: ut uix muroꝝ uestigia remaneant sicuti et factum est. Tunc: post bella ciuilia. Fabula. i. nomen uacuum & inane erit. Gabios: nominat urbes latias & has: quia latini nominis celeberrimæ fuere: tamen uix ulla uestigia monstrare poterunt. Puluere uix tectæ: quia ruinae ipsarum urbium uix indicare poterunt ibi aliquando fuisse moenia. Albanosq; la. domos albæ appo. Rus uacuum: quia ibi nemo habitabit. Nisi no. non habitabit iquit albanos lares quicquid nisi semel in anno: idque inuitus faciet senatus: & conqueritur hoc a numa fuisse iussum. Nisi nocte: latinas ferias dicit quæ nocte albæ celebrabantur. Nam Numa Pompilius instituit: ut latinae feriae quot annis nocte celebrarentur ad quas omne latium conueniebat: Unde latinae sunt appellatae: quod superius ostendit Luca. ubi dicit. Nec non iliacæ nume quod praesidet albæ. Haud meritum latio solènia sacra subacta: Vidit flammiferæ confectas nocte latinas. Non ætas hæc: non uetustas temporis: non pestilentia: non terremotus: non alia clades: sed ciuile bellum quod in capis philippicis gestum est: hæc cladem intulit. Hæc carpsit: scilicet oppida & moenia urbium. Edax: ætas: quia tempus ueritate sua cuncta consumit. Virgilius. Tantum æui longinquua ualet mutare uetustas. Monumenta: historiarum & antiquitates rerum. Tot uacuas urbes: deploratio est status populi romani quo nam inquit redacti sumus: nam urbs quæ antea orbis terrarum celeberrima fuit impleri non potest: non dico romanis: sed nec rusticis quidem: nec colluione omnium genere gentium permixta. Implere muros: id est frequentem urbem Romam reddere. Implere agros: scilicet agricolis: quia non sunt qui agros colant. Vrbs: roma quæ omnes gentes atque nationes capere potest. Iuncto fossore: scilicet cum ciue iuncto rustico coluntur agri. Vel iuncto: id est compedito: & significat ergastulos. Stant tectis putris auitis: & adhuc magnificentia ædium stat: sed minatur ruinam omnes. quippe quæ uacuae sunt habitatoribus. In nullos ruitura domus: nulloq; frequentem: & roma ipsa uacua est: & ad eam cladem peruenit: ut iam si uellet ciuile bellum gerere non possit: nam deficientibus ciuibz bellum ciuile geri non potest. Eo: id est ad id. Sed mundi. f. r. quid ita mirum est si nulla domus antiqua romanorum inuenitur quia iam tunc defecerunt omnes: sed a peregrinis tota roma habitatur: ut luue. Non possum ferre quod rites græcam urbem: quamuis quota portio fecis achææ. Fece. i. colluione quadam gentium & hominum dissimilium a romanis illis qui rerum domini fuerant. Cladis eo dedimus: id est ad eam cladem redeimus. Cedant feralia. n. cænæ: nemo sit inquit qui nunc cannas detestetur: aut alliam flu. & alia loca ubi cladem romanam acceperunt ab Hannibale: quando iuuetus est locus: ubi maior cladem romani acceperat. si phar. Cænæ: est uicus apud larem ubi Hannibal quinquaginta milia romanorum cecidit. Et data diu. r. na dies illi nefasti habebant ubi cladem acceperat romani. Fasti uero dicebantur dies quibus cum populo romanis ius diceret: nec fasti quæ nec fari: nec agi cum populo. quicquid licebat. Quidi. primo fastog: ille nefastus erit per quem tria uerba silentur. Fastus erit per quem iure licebit agi.

Ne discam seruire senex: tam mœsta locuti
Voce ducis flagrant animi: romanaq; uirtus
Erigitur: placuitq; mori: si uera timeret:
Ergo utrinq; pari cōcurrunt agmina motu.
Irarum metus hos: regni spes excitat illos.
Hæ facient dextræ quicquid non expleat ætas
Vlla: nec humanū reparet genus oibus anis:
Vt uacet a ferro: gentes mars iste futuras
Obruat: & populos æui uenientis in orbem:
Erepto natale feret: nunc omne latinum
Fabula nomen erit: gabios ueioſq; choramq;
Puluere uix tectæ poterunt mōstrare ruinæ.
Albanosq; lares: laurentinosq; penates.
Rus uacuum: quæ non habiter nisi nocte coacta
Inuitus: questusq; numam iussisse senatus
Nō ætas hæc carpsit edax: monumētaq; rerū
Putrida destituit: crimen ciuile uidemus.
Tot uacuas urbes: generis quo turba fda cta ē
Humani: toto populi qui nascimur orbe:
Nec muros implere uiris: nec possimus agros.
Vrbs nos una capit: iuncto fouere coluntur
Hesperia segetes: stat tectis putris auitis
In nullos ruitura domus: nulloq; frequentem
Ciue suo romam: sed mundi fece repletam
Cladis eo dedimus: ne tāto in tempore bellū
Iam possit ciuile geri: pharsalia tanti
Causa mali. cedant feralia nomina cannæ.

Dam
main
est in
de dis
tullit
ideſt
Et dam
Tēpora
Hanc u
Aera p
Infana
Mœnia
Hi poſ
In miſe
Explic
Conſi
Oſter
Poſſe
Omni
Teg
Hau
Vt il
Omni
Sed re
Aema
Eſſetur
Nec u
Sarm
Qu
Qu
Libe
Acto
ad ha
ac re
funel
ctum
Impe
uerge
ſes da
lus ro
ercitū
tus ſar
uitates
aratur
derant
go tib
ſeruer
ſi abh
manū
acger

LIBER VII.

Damnata allia: ubi romanos galli ceciderunt: & turpi fuga terga dare coegerunt. Tempora signauit: roma in fastis notabat hos dies: & eos nefastos & perniciosos esse uoluit: sed hunc diem quo bellum ciuile gestum est in fastis non notauit quia libenter uellet ut omnis eius memoria aboleretur. Proh tristia fata: conqueri de diis qui tantum cladis intulere romanis: dicit enim quod populi qui caeli sunt in campis philippicis refarcire potuissent clades illatas pestilentia: famae: incendio: & tremotu. Morbosque fluentes: contagionem morborum idest eos qui morbo contagioso perierunt. Infantemque famem: idest eos qui famae perierunt. Permissasque ignibus: idest qui perierunt incendio. In praecipuum latinos: idest qui perierunt tremotum. Aera pestiferum: nam aerem pestiferum infectum dicimus qui reciproco spiritu inficitur: & ipse cum pestilentia implicatus fuerit morbos generat. Plena: scilicet ciuium. Tremores: tremotus. Undique: ex omni regione. Traxit: scilicet ad Thessaliam. Explicat: exte dit: facie structa. Munera longi aui: uidelicet genus humanum quod longo tempore natum fuerat. Constituit: idest instruxit campis. Nam ex multitudine populorum qui in bella ciuilia uenerant pro parte Caesaris & Pompeii nunc tota occupatur thessalia. Tibi roma ruenti: nam tolluntur in altum: ut graui lapsu caderent: sicut superius dixit. In se magna ruunt.

Et damnata diu romanis allia fastis.
Tempora signauit leuiorum roma malorum
Hunc uoluit nescire diem: proh tristia bella
Aera pestiferum tractu: morbosque fluentes:
Infantemque famem: permissasque ignibus urbes
Moeniaque in praecipuum laturos plena tremores
Hi possent explere uiri: quos undique traxit
In miseram fortuna necem: dum munera longi
Explicat eripiens aui: populosque ducensque
Constituit campis: per quos tibi roma ruenti
Ostendat quod magna cadast: quae latius orbem
Possedit: citius per prospera fata cucurrit.
Omne tibi bellum gentes dedit: omnibus annis
Te geminum titan procedere uidit in axem.
Haud multum terrae spatium restabat eorum
Ut tibi nox: tibi tota dies: tibi curreret aether.
Omniaque errantes stellae romana uiderent.
Sed retro tua fata tulit: par omnibus annis:
Aemathiae funesta dies: hac luce cruenta
Effertum ut latius non horreat india fasces.
Nec uetitos errare dacas in moenia ducat:
Sarmaticumque premat succinctus consul aratro:
Quod semper saeuas debet tibi parthia poenas.
Quod fugiens ciuile nefas: redituraque nunquam
Liberras ultra tigrim rhenumque recessit.
Ac totiens nobis iugulo quaesita uagatur

ad hanc diem pepereras: uirtute & armis uno die perdidisti. Tua fata: uidelicet imperii: sicut Viri ex illo fluere ac retro sublapsa referri. Fata tulit: fata quae antea prospera cedere solebant: nunc aduersa esse coeperunt. Par funesta dies: quia una dies: abstulit quantum omne eum dederat. Hac luce cruenta: idest die luctifica effectum est ut reges orientis: qui sub tua potestate erant: iam tua iura non timeant o Roma. Latios fasces: italium imperium: quia fasces erant insignia consulis. Consul autem summum imperium gerebat. Dacas: populos uergentes germaniam uersus: & ad istri fontes: quos olim dauos uocatos dicit Strabo ex quo apud athenienses dauorum & getarum nomina seruiilia plurimum abundabant. In moenia: ut iam non deuincat dacas populus romanus de quibus uictis triumphans eos in moenia ducat. Vetitos errare: ne quocumque uelint ducant exercitum & socios populi romani depopulentur. Sarmaticumque premat: idest ne consul ducto limite expediret sarmatis finem praescribat: quem transire non audeant: hic enim mos apud roma fuit: ut cum gentes & ciuitates debellarent: succinctus consul aratro sulcum ducebat: & fines deuictis populis praescribebat. Premat aratrum: ut limite ducto fines praescribat sarmatis. Quod semper saeuas: idest quod parthi nondum poenas de derant iniuriae & cladis illius quam intulerant occiso crasso. Debet tibi: quia nondum dederat poenas. Ergo tibi debet. Quod fugiens ciuile nefas: & est effectum ut libertas populi romani: nunc ocysus Italiam deseruerit: & in extremas usque terrarum orbis regiones aufugerit. Ciuile nefas: quod bellum ciuile fugeret: quod si abominandum nefas. Ultra tigrim rhenumque re: i. armeniam & germaniam. Quaesita: scilicet libertas appo. germanum scythicumque bonum: i. libertas: quam totiens morte ipsa & sanguine nostro quaesumus: effecta est scythiae ac germaniae bonum: quod a nobis discessit. Iugulo: idest morte nostra: quia libertati mortem postponere uoluimus.

PHARSALIAE

Scythicum bonum: quia nunc germani: & scythae liberi sunt cum non seruiamus. Nec respicit ultra auso: mare hoc dicebat contra Neronem. Vellē po. uellē iquit iā tum primū deseruisset urbem Romā libertas: ut nunquam postea rediisset: cum ab initio urbs Roma condita fuit a fratribus Remo & Romulo: nā si nūquā liberi fuissent ro. æquiori aīo nūc seruitutē ferrēt: sed semel gustata libertatis dulcedie: uix seruitutē nūc tollerare possunt. Ut pri. f. q. primū iuēto asylo: Romulus urbē cōdidit: nūq. libertatē urbs Roma nouisset. Leuo uolatu uulturis: quia condita urbe cū fratres inter se certarent Romulus & Remus: uter eorū urbi non men iponeret: nec. n. ætas discretionis cā fuerat: cū gemelli essent. Placuit auspicio cognoscere uoluntates deorū. Romulus igit. Auētīnū mōtē ad augurādum coepit: & Remus palatinū. Primū igit Remo sex uultures apparuerūt: deinde Romulo. xii. adhuc certamē ē: nā dū q̄runt finē certaminis iponere: inde exorta ē certaminis occasio: nā cū nomē urbis ad se trahe- ret Remus: q. sibi prius sex uultures apparuissent: & sibi hoc usurpabat Romulus: q. quis prius illi apparuissent: sibi. xii. apparuisse asseuerabat: Ille igit tpe se potiorē eē uolebat: hic uero numero: & ita exortū ē certamē q. eo usq. processit: ut uictus a Romulo Remus a celere tribuno militū pcussus occideret. Leuo. i. sinistro & ifelici. Vsq. ad thessal. usq. ad hanc cladē i thessalia gesta. De brutis fortūa q. Brutus pulsus regibus urbē liberauit: sed satius fuisset. ut nūq. liberata fuisset. Tēpore le. e. nā libertas legibus gubernabatur: q. i libertate sunt sub legibus uiuūt. at uero q. sub regibus sūt: nō legibus regūt: sed uolūtate tyrānorū. Aut annos a cōsule nomē habētes: nā a cōsulibus dinumerabāt tēpora apud romāos. Felices ara. scilicet sunt qui semper sub regibus uixerunt. Meridi: populi orientis sunt qui semper sub regibus fuerunt quoq. rex ninus primus fuit. deinde pulsus ciuibus trāslatū est regnū in perlidem. Eoq. tellus. i. populi orientales qui sub regibus uixerunt. Ex populis q. regna: nāq. in hoc est deterior conditio nōstra: quā sunt populi qui semper sub regibus fuerunt: q. illi nihil indignū putarent: quia semper assueti fuerūt sub tyrannis. At uero nos pudet: quia cum liberi esse solemus: nunc in seruitute positi sumus. Ferūt: sustinent. Sunt nobis: Nūc epicureā quodāmodo sententiā probāt qui dicunt deos non curare humana: pfecto uerū ē quod dicūt philosophi. nulla humana regē curā deos habere: nā si humana respicerēt non paterentur tātā idignitatē: ut tyranni subigerent gentes & populos. Mentimur regnare iouē: falsum ē q. Iuppiter regnet: siue quis alius deus. Casu. i. fortuna. Spectabit ab al. æt. t. cū. f. quia si uerum ē q. regnet Iuppiter fulminabit ne montes & tyrānos sæuos relinquet incolumes: Scilicet ipse petet pholoen: certe si deus ē: de cælo tanget montes: & nos cæteros relinquet intactos ironicos. Nemus rhodopes: idest siluas thraciæ: Nam rhodope mons est thraciæ. Pinusque minantes: idest altas pinus: nam quicquid altum est casum minatur. Hoc potius se. ca. ambigue dixit: sed intelligebat caput Neronis: cū caput urbē romā dicere uideret. Astra thyestæ: intulit Iuppiter fecit ut sol obscuraretur: ne scelus duorum fratrum uideret: scilicet Atrei & Thyestæ: & clarum solem lucere iussit: cum non duo fratres: sed totius orbis terrarum fratres simul in acie Romana cōcurrerunt. Impulit astra thyestæ: Fecit ut Atreus dum filium ad epulandū thyestæ pararet: medio die astra uiderentur: nam medio die nox facta est: & obscurato sole atra apparuerūt. Argos urbem graciæ cui dominabantur Atreus & Thyestes. Tot similes fratrum: duobus fratribus denegauit diem Iuppiter: & tot fratribus qui simul in thessalia concurrerunt: lucem solis concessit: & non solum fratres fratribus concurrerunt: sed filii cum parentibus quod atrocius est. Similes fratrum: sicut fuerunt Atreus & thyestes. Patrumque gerenti: quia & fratres in fratres: filii in parentes concurrent. Mortalia nulli: sunt cur. deo: pfecto uerum est quod dicunt epicuri deos humana minime curare. Cladis tamen huius habemus: post deploratio- nē urbis Romæ: nūc dicit quis dii urbi hanc cladem intulerint uel certe auctores fuerint: ut tantum homi- nū p̄iret: & quantū nūq. postea refici poterit: ipsi tamē uobis tātas pœnas dederūt: q̄tas dii hōibus dare potue- rūt: nā Cæsares numē eorū occuparūt. Quātū ter. nō possūt dii maiore pœnā dare hōibus q. q. numē suū cō- municēt & diuinitatē. Dare ter. do tibi pœnas: significat patior: tu mihi das pœnas. i. pateris. Bella pa. su. bel- la diis dedit q. hæc bella fecerūt ut hōies i deorū nūero haberēt: & ita usurparēt qd suū ē. Diuuos. p. f. hōies: ita. n. interpretat q. subtilius uī regē iuestigant: nā dii naturaliter dicuntur: diui qui ex hominibus facti sunt dii.

Germanū scythicūq. bonū: nec respicit ultra
Ausoniā: uellum populis incognita nostris.
Vulturis ut primum leuo fundata uolatu
Romulus infami compleuit moenia luco:
Vsq. ad thessalicas seruisses roma ruinas.
De brutis fortuna queror: qd tempora legū
Egimus: aut ānos a consule nomen habētes:
Felices arabes: mediq. teoque tellus:
Quam sub perpetuis tenuerūt fata tyrānis.
Ex populis q. regna ferūt sors ultima nostra ē
Quos seruire pudet: sūt nobis nulla pfecto
Numina: cum cæco rapiantur sæcula casu.
Métimur regnare iouem: sperabit ab alto
Aether thessalicas: teneat cū fulmina cædes:
Scilicet ipse petet pholoē: petet ignibus cæthē
Immeritaq. nemus rhodopes: piusq. minātes
Casus: hoc potius feriet caput: astra thyestæ
Intulit: & subitis damnauit noctibus agros.
Tot similes fratrum gladios: patrumq. gerētī
Thessaliæ dabit illa diē: mortalia nulli
Sunt curata deo: cladis tamē huius habemus
Vindictam: quam terris dare numina fas ē.
Bella pares superis facient ciuilia diuos

LIBER .VII.

Fulminibus manes. i. Cæsares: sicuti etiam factum est: nam statua Augusti Cæsaris cū fulmine & radiis p̄gebat: & tēpla illi uiuenti consecrata sunt: ut Hora. Præsenti tibi maturos largimur honores: iurandasq; tuū p̄numē ponimus aras. Iurabit roma p̄um. s. hominū: quia nihilominus iurabimus per Augustum. Cæ. q̄p̄ Iouem optimum maximum. Vt rapido cursu: Post deplorationem pugnam describit: quæ inter Cæsare & Pompeium in campis philippicis gesta est: postq̄ inquit interuallum illud dimensi sunt: quod erat inter duas acies: & ita propinqui fuerunt: ut iactus teli ab altera ad alteram aciem peruenire posset: steterunt incerti: an ip̄i tela mitterent an spectarent unde tela mitterentur.

Fulminibus manes radiisq; ornabit & astris.
Inq; deū templis iurabit roma per umbras.
Vt rapido cursu fati suprema morantē
Cōsumpsere locum: parua tellure dirempti:
Inde manus spectāt: uultusq; agnosceat quæ.
Quo sua pila cadāt: aut q̄ sibi fata minet̄. rūt
Inde manum spectāt tēpus quo nosceat possēt
Facturi quæ monstra forent: uidere parentes
Frōtibus aduersis: fraternaq; cōminus arma.
Nec libuit mutare locum: tamē oīa torpor
Pectora cōstrixit: gelidusq; i uiscera sanguis.
Percussa pietate coit: totæque cohortes
Pila parata diu tensis tenuata lacertis:
Dii tibi non mortē quæ cūctis pœna paratur
Sed sensum post fata tuæ dent crastina morti.
Cuius torta manu commisit lancea bellum:
Primaq; thessaliam romano sanguine tinxit.
Opræceps rabies cum cæsar tela teneret:
Inuēta est prior ulla manus: tūc stridulus aer
Elisus lituis conceptaque classica cornu:
Tunc ausæ dare signa tubæ: tūc æthera tēdit:
Extremiq; fragor conuexa irrupit olympi:
Vnde p̄cul nubes: quo nulla tonitrua durāt.
Excipit resonis clamorem uallibus æmus:
Peliacisq; dedit rursus geminare cauernis.
Pindus agit fremitus: p̄agæaq; saxa resultāt.

cidit illū quē petiit: tum simul effuso sanguine oēs cōcurrerūt. Dii tibi: nolē inquit: ut dii mortis pœnas tibi darent: sed sensum p̄mitterent: ut intelligere posses quantum in piaculi cōmiseris. Cūctis pœ. q̄a mors est cōis oīum pœna. Tinxit: madefecit. Opræceps rabies: q̄tus inquit fuit furor huius crastini: immo rabies: cum Cæsar a pugna se contineret: tamē hic primus ausus ē pugnam conserere. Præceps ra. idest temeraria & incōsyderata. Tela terent: idest se a pugna abstineret. Tunc stridulus aer: postquā cruor emanauit: tum uero classica & cornua cecinerunt: & signum pugnæ dederunt: tantus deinde clamor subsecutus est: quantus unquā antea auditus fuerat: & tantum uicini montes clamorem reddebant: ut suo ipsorum clamore terrentur. Tum: scilicet profuso sanguine. Stridulus aer: quia sonus nil aliud est: nisi aer percussus. Vnde philosophi cum designant uocem sic diffiniunt: Vox est aer tenuissimus ictus: qui a pulmone trahitur: deinde cum emit tit̄ tenuissimus ē. Lituis: ē tuba icurua & uirga auguralis. Cœptaq; clas. cor. hoc dicit q̄a classica sūt oīa instrumenta q̄bus belli signū datur. Tunc. s. uiso semel cruore. Aethera. i. ad æthera. Que: pro idest. Cōnexa: suprema cæli: uel antra olympi mōtis itelligit. Quo: ad quē. Nulla to. d. dicit clamorē usq; ad olympū puenisse cū tamē eo nubes puenire non possint: & ita notatū est a philosophis: nā i sūmo montis olympi cinerē strauerāt: litterasq; & quasdā figuras depinxerant: & perfecto anno redeuntē litteras iuenerūt: adhuc in cinere designatas: ex quo dep̄henderūt: nec nubes: nec uētos ad cacumina illius montis puenire. Aemus excepit clamorē: naturale ē ut si clamor fiat & sonus iuxta mōtes: illi p̄culi uocē: uocē reddant propter eccho. Pelia cisq; dedit iteg. ger. ca. q̄a nox & clamor percussit æmum: & æmus pelium resonare fecit. Germinare. s. clamorē. Peliacis cauernis: idest pelio concauo: qui mons aut inde procul est. Resultant: resonant omnes.

PHARSALIAE

Vocesq; fu, Expauere: & Romani suo ipsos clamore territi sunt. Relatas: redditas. Innumere missilia: singularis pro plurali. Optat uulne: i. uulnerare illū i quē telū iſerit. Pars terræ figere te. alii uero pietate moti cupiebāt suū telū irritū mittere. Puras. i. imaculatas. Rapit oia ca. quīs ita cuperēt: alii uulnerare: alii uero nō: tamē nō erat sicuti ipsi uolebāt. Atq; iſer. fa. q. u. i. facit fortūa ut tela uulnerēt pro arbitrio suo. Sed quota pars cladis: quamuis tela miserint uno concursu: tamen pua fuit pars quæ eminus pugnauerit: plures cominus gladiis pugnabant: quam eminus hastis. Solus ciuilibus ensis. quia pugnabant comius: ut hæret pede pes: dēsusq; uiro uir. Pōpei dēsis acies: describit q̄ arte Pōpeiani uſi fuerint aduersus Cæsareos: dicit. n. iplos testudinē fecisse: ē. n. militaris artis: cū hostes uiderit nimīū iſtaſ telis & scutis i unū quandā q̄si testudinē imitenſ: ut nulla pte tela ad militū corpora trāſire poſſint. Appiāus dicit phalagē i medio rexisse Scipionē Pōpei ſoceq;: i sinistro cornu domitiū: i dextro Lētulū cōſtitisse Afraniū ac Pōpeiū exercitus curæ præſuisse. Cæsari uero duces affuisse ſyllā Antoniū & Domitiū. Cæsare ipſum ut affueuerat legiōi decimæ præſediſſe. Dēsis cateruis: idēſt in unū conſertis. In ſeriem: in ordinē. Iunxerat arma: arma proprie de ſcutis dicunt eo q̄ armos regūt. Nexis umbonibus: pte pro toto poſuit. Umbo ē pars dimidia ſcuti: dē umbo q̄si umbilicus ſcuti. Vixq; habitura lo. adeo iqt dēſatæ erant acies: ut uix tātū ite rualli iter eos eſſet: quo tella mittere poſſent: imo dū hoſtē uulnerare uellēt: metuebant ne ſe ipſos uulnerarēt. Præcipiti cur. At Cæsarei milites toto ipetu ferebantur in pōpeianos. Veſanū agmē: furens ſicut uecordē dicimus ſine corde. In denſos cuneos: i conſertos ordines Pōpei: Cuneus proprie ē acies i cunei modū ſtriſta: nā cūeus ē lignū quo utitur agricolæ ad ſcidēda ligna i anteriori qdē pte ſedit i acutū: i poſteriori i obtuſū: eodem mō ſolēt duces ſtruere ordines ſuos: cū p̄cipue circūdati ab hoſtibus erūpe uelūt. Sed cuneus aliquādo accipit p uno quoque militū ordine ut hoc loco. Torta graues lorica cathenas op. hyppalage ē. i. q̄ pte grauis lorica oppoſuit tortas cathenas ſignificat plurimū pōderis habuiſſe: q̄a quanto grauior erat: tanto ualidior aduersus iſtus teloz: & ē deſcriptio lorica: nā lorica cōſtat ex tortis cathenis: cathenas at tortas hamos dixit: q̄bus lorica ipſa neſtiſ. Sub tegmine. ſ. lorica. Extremū ē: uſq; ad extremū corporis tela pueniebāt: & nō erat opus iterare uulnus iſtū: q̄a letale uulnus ſtatī iſerebāt. Ciuilia bella. u. a. p. eo redacta res erat: ut a Pompeianis nihil aliud fieret: niſi q̄ uulnerabātur omnes a Cæsareis at bellū gerebat: illi uulnerabāt: hi uero uulnerabāt. Inde. ſ. a Pō. Stat gla. q̄a nō tigiſ calido ſagui ne. Calet oē no. q̄a milites Cæ. nec p̄tibz: nec fratribz: nec filiis pcebāt. Nec ſor. d. ſ. diſtulit iſclinare uictoria ad Cæ. Abſtulit: pro diſtulit. Tot pō. uer. i. quū agereſ de uniuerſi orbis iſperio. Fato torré. i. properate i torréis modū. Ut primū to. de. c. c. Nūc dicit quomō pugnādū tēſuerit Pō. poſtq̄ uidit testudinē nō obſiſtere hoſtibus quominus multi ex ſuis perirēt: dicit. n. fretus multitudie militum Pompeius: ſicut etiam cum ad hortaretur milites ſuos ad pugnā ſuperius dixerat. Nōne ſuperſuſis collectum cornibus hoſtem in medium dabimus? Memor ergo cœpit hoſtes i acie ſtruere: & iuſſit equibus q̄ i cornibus aciei cōſtiterāt: ut extēderent acie: & a tergo circūuenirēt hoſtes. Sed Cæ. q̄ rei militaris p̄tiſſimus erat: idq̄ ē cogitabat futuz: patos habebat quosdā milites ex totius exercitus robore: quos miſit ex trāſuerſo: ut uniuerſa Pō. acie p̄ruperēt: oēs at eq̄tes ex acie ro. laſciui iuuenes atq; comātes erāt: p̄cepitq; militibus ſuis Cæ. ut i hiſtoria cūtinēſ: ut p galeas iuuenū enſes ponerēt: qd̄ cū illi uidiſſent facies ſuas deformari: ſtatī terga dederūt: deinde pugna ſuſtineri nō potuit. Toto cā. ſ. ſpacio ubi pugnabāt. Deduxit: i aduerſas ptes duxit: ut cigeret hoſtē pōpeianus eques Cornua. i. alas q̄ in cornibus cōſtiterant. Fudit. ſ. cornua. Per ulti. bel. i. extrema. ſ. a tergo hoſtium. Leuis armatura: ſcilicet Pompeiana. Leuis arma. i. equites qui cornua extendebant: ſecuti ſunt & pedites. Immit tit. ſ. a tergo hoſtiū. Illic quæq; ſuo: cū ita utriq; cornua porrecta eſſēt: tū iuſſu Pō. dicit tela undiq; miſſa fuiſſe: ſed p̄cipue eē ſagittarios ex oī natiōe barbaroz: q̄ ſagittas nō i hoſtē dirigere uolebāt: ſed i aerē: & tā denſæ erāt ſagittæ: ut q̄ſi qdā nubes cælū tegeterēt: & q̄cūq; tela mittebantur: ad id mittebant: ut romani occiderent.

Offæq; gemunt rupes: uocesq; furoris
Expauere ſui tota tullure relatas.
Spargitur innumerū diuerſis miſſile uotis
Vulnera pars optat: pars terræ figere tela:
Ac puras ſeruare manus: rapit omnia caſus.
Atq; in certa facit quos uult fortuna nocētes.
Sed quota pars cladis iaculis ferroq; uolanti
Exacta eſt: odiis ſolus ciuilibus enſis
Sufficit: & dextras romana in uiſcera ducit.
Pompeii denſis acies ſtipata cateruis
Iunxerat in ſeriem nexis umbonibus arma.
Vixq; habitura locū dextras ac tela mouēdi
Cōſtiterat: gladiosq; ſuos cōpreſſa tenebat.
Præcipiti curſu ueſanum cæsaris agmen
In denſos agitur cuneos: perq; arma p hoſtē
Quærit iter qua torta graues lorica cathe
Opponit: tutoq; latet ſub tegmīe pectus: nas
Hac quoq; pueniū ē ad uiſcera: totq; p arma
Extremum eſt: quod quiſq; ferit: ciuilia bella
Vna acies patitur: gerit altera: frigidus inde
Stat gladius: calet oē nocens a cæsare ferrum:
Nec fortuna diu rerum tot pondera uertens
Abſtulit ingentes fato torrente ruinas.
Ut primum toto deduxit cornua campo
Pompeianus eques: belliq; per ultima fudit:
Sparsa pextremos leuis armatura maniplos
Inſequitur: ſæuaſq; manus immittit in hoſtē.

Quæ
telis eor
leuis arm
calebant
Ithyre
cent. Sin

Illic qua
Roman
Inde fac
Aeris &
Tunc &
Arcu tu
Sed pet
Inde ca
Externi
Circa p
Noxq;
Tū cæ
Incurſ
Inque
Emili
Imme
Præcip
Nō ber
Ut pri
Incap
Ois eq
In ſua
Perdi
Pugn
Nec u
Inde p
Suffic
Pecto

mitti:
etator
carig
aliena
duit e
ſtiterā
lis cæ
cā. e cā
ſtibus
eſt q̄ ſi
ropon
re. N
innun
tur p
noua
comp

LIBER .VII.

Quæque gens: siue parthia siue armenia siue pontica: nam hæ nationes utuntur sagittis. Cunctis. i. a cunctis telis eorum. Inde: ab his gentibus quæ cum Pom. erant. Spacioque solutæ. a. glandes etiam mittebantur a leuis armaturæ militibus: quæ cū magno impetu ferrent in aerem: suo ipsarū glandium q̄ plūbeæ erāt ipetu: calebant: & calefactæ liquecebant. Tū: uidelicet postq̄ circumuenire Cæsaream aciem uisi sunt pompeiani. Ithyrei. i. parthi: ithyrei & arabes montanā regionē habēt: malefici oēs: q̄ uero cāpos habēt agriculturā exercent. Sunt ithyrei (ut refert Strabo) nō longe a macra campo: in quo possidonius scribit uisum fuisse serpentē mortuū. Iugeri lōgitudine: Crassitudine tāta: ut egres ex utraq̄ parte astantes se inuicem tueri non possent. Hiati aut̄ tanto: ut hominē equo insidentem recipet exuuiarum squamam quālibet clypeo maiorē. Medi: populi q̄ ualidos uicinos habēt armēios & pthos: a q̄bus sæpe aliqd̄ circūcidunt: resistūt tamē & ablata recuperant: quēadmodū simbacē ab armeniis receperūt: & (ut Strab. li. xi. refert) hoc medorū ē q̄ nō omnium: sed mōtanorū eū in regē eligere q̄ fortissimus sit. Illud quoq̄ mediōrū est reges multas uxores habē. q̄ mos & ad mōtanos & ad oēs permanat: pauciores: autē q̄ vii. nō licet. Arabes: oriētis populi quos subegerat Pō. appo. turba minax. Nusq̄. r. la. ad nullū locū direxere sagittas: sed in aerem. Rexere: pro direxere.

Illic quæque suo miscet gens prælia telo:
Romanus cunctis petitur cruor: de sagittæ:
Inde faces & saxa uolant: spatioque solutæ
Aeris & calido liquefactæ pondere glandes.
Tunc & ithyrei medique arabesque soluto
Arcu turba minax: nusquam rexere sagittas
Sed petitur solus q̄ campis imminet æther:
Inde cadūt mortes: sceleris sed crimine nullo
Externū maculant chalybē: stetit oē coactū
Circa pila nefas: ferro subtexitur æther.
Noxq̄ super campos telis conferta pepēdit.
Tū cæsar metuēs ne frons sibi prima labaret:
Incursum tenet obliquas post signa cohortes:
Inque latus belli qua se uagus hostis agebat
Emisit subitum non motis cornibus agmen.
Immemores pugnae nulloq̄ pudore timendi
Præcipites: fecere palam: ciuilia bella
Nō bene barbaricis unq̄ commissa cateruis:
Ut primum sonipes trāffixus pector a ferro:
In caput effusi calcauit membra regentis
Ois eques cessit campis: glomerataq̄ pubes
In sua cōuersis præceps ruit agmina frænis
Perdidit inde modū cædes: & nulla secuta ē
Pugna: sed hīc iugulis: hīc ferro bella gerūt:
Nec ualet hæc acies tantum prosternere quātū
Inde perire potest: utinam pharsalia campis
Sufficiat cruor iste tuis: quē barbara fundunt
Pectora: non alio mutantur sanguine fontes.

mitti: neq̄. n. ipi uolūt morte sua alteq̄ uictorē fieri. Nā sociorū copiaz (ut Appi. i. q̄t) ueluti certaminis huius spe etatores qdā aciez ordies formidie metuq̄ repleuerāt cū sinistra Pō. acies hostibus cederet: & iā moueri impli- cariq̄ coepisset i fugā uersi nullo ordine clamar coepunt: supati sumus: deide tabernacula eorū ac castra ueluti aliena iuadētes: diripiētēsq̄ quocūq̄ licuit uarie dispgebāt. Immemores. p. q̄ statū fugere. Pudor: q̄ nō pū- duit eos timef nec mori maluerūt q̄ fugē. At uero romāos puduit timef & mori potius uoluerūt i eo quo cō- stiterāt loco q̄ fugē. Ut. p. so. p. seq̄ dicere quomō egribus uirīsq̄ fuis: statū Pōpeianorū secuta est innumerabi- lis cædes. Trāffixus. p. q̄ i ipsa corpora equorū tela mittebat. Regētis est. i. egribus pni & i caput labētis. Cessit cā. e. cāpis discessit. Glomerataq̄ pubes: nā egres erāt ex nobilitate Romana. In sua cōuersis: q̄ cōuersi ab ho- stibus i suā acie ruebāt cæci. Præceps. i. in considerato cursu. Perdidit ide modū cædes: p. d. ere modū nil aliud est: q̄ sine mensura & sine geri. Ac nulla secuta est pugna: nam pugna dicitur cum utrinque certatur: nunc ue- ro pompeiani tantummodo cædebantur & Cæsarei milites occidebant eos. Hinc: a pompeio. Hinc: a Cæsa- re. Nec ualet hæc acies: uix sufficere poterant Cæsariani milites ad cædem Pompeianorum ex quo significat innumerabilem eorum multitudinē fuisse. Prosternere: id est tantum occidere. Ut pharsalia: nunc impreca- tur poeta deos: ut hac pugna barbari tantummodo pereant: & Ro. ciues superstites sint: qui rempublicā re- nouare possit: uel si diis placet: ut Ro. pereant: barbari saltem uiuant: qui postea facti ciues urbem Romam complere possint. Barba. p. f. id est effunditur a corporibus barbarorum. Non alio san. scilicet q̄ barbarorū.

PHARSALIAE

Hic numerus: scilicet externorum. Offibus: scilicet resolutorum corporum. Istis: externis. Galatæ: populi (ut appianus refert) orientales galatæ cum deiotaro tetrarcha uenerant. Paphlagonibus ad austrum sunt galatæ: quorum gentes tres sunt: ut inquit Strabo: duæ Trogini & Tolistobogia ducibus nominate. Tertia a gente quæ in celtica est Tectosages: hanc regionem post multos errores & multas excursions: in loca attalicis regibus & bitynis subdita galatæ occupauerunt: donec eam quæ nunc galatia est: & gallogræcia dicitur ab illis non inuitis acceperunt. Cappadoces: populi qui cum aniarathe rege uenerat teste Appiano hic primus cappadocū rex nominatus ē: ut refert Strabo cappadocia in duas partes a persis diuisa fuisse dicit. Iberi orbis extremi: iberes sunt iuxta colchon populi: sed iberi. i. hispani ab iberio amne. Armeni: populi: inter taurū & caucasum mōtes positi. Cilices: populi asiæ quos deuicit Pom. q. piratæ fuerūt: & quos nūc turcos appellāt. Nā post ciuilia bella: isti barbari uiuāt: q. finitibus ciuilibus bellis hi Ro. ciues facti urbē Ro. ciuilibus uiduatā i plebūt. Semel ortus i oēs: post ip̄catio nē poeta redit ad id qd̄ omiserat: uidelicet ut pugna describat: postq̄ igit timef̄ cōperūt Pōpeiāni: timor ille p̄ oēm acie illoz puagatus ē: & ad oēs puenit: ut si bi unusq; fuga consuleret. Fatis. i. fata inclinata sunt i fauorē Cæ. ut uictoriā obtineret. Ventū erat ad robur: uenerāt inq̄ ad cohortē p̄toriam: ubi robur Pō. erat: ibi. n. constiterāt senatores circa ducē: & ibi paulisp̄: q. robustiores erāt: substitit pugna Cæ. nec uictoria tā celeriter subsecuta est. Ad robur. i. ad robustiores Pom. milites. Mediasq; cateruas: nā mediam aciem ualidis militibus firmā solebat: ubi etiā impator exercitus locū deligebat. Terrore uago. s. cū dispersi sūt ab equibus. Cōstitit hic bellū: hic Cæ. aliquandiu retētus ē ab impetu tuo. Fortūa. s. prospera. Hæsit: stetit nō p̄secuta est Pom. Non illic: reddit rationē q̄ orbē uictoria Cæ. substitit: non. n. hic cōstitierant barbari: sed Romani & senatores ipsi q. gladiis cominus pugnabāt aduersus hostē. Illic. i. i robore aciei. Regum auxiliis: nō auxiliari milites a barbaroz regibus missi gerūt bella illic. Que: p̄ sed. Māus togatā. i. togatoz romāoz. Mouet fery. i. dimicuerūt. Fratres. i. Cæ. milites: q. milites fratres romani p̄tim cū Cæ. p̄tim cum Pō. dimicabāt. Hic furor: ubi fratres fratribus & filii parētibus bella miscuerūt. Hic: i. hoc loco scelus tuū fuit o Cæ. & tua cā fratres fratrū sanguine polluti sūt: & filii parentū. Hāc fuge mens. p. b. allogur seipm̄ poeta. O mea mēs inq̄ refuge hāc partem pugnae describere: neq. n. p̄ nimia ip̄ietate possum tā tū nefas exprimere. Tenebrisq; relinq. i. tacitā p̄termittē. Nulla ætas. s. posterorū. Liceat multū: bene dixit liceat: nō deceat: nā nō oē qd̄ licet: decet: licebat fratri fratrē: patri filiū: filio patrē uulnerat: Sed tamē nō decebat. Ah peant potius lachrymæ. Quas auditores effunderēt: nā si ego hāc crudelitātē nō describā: nulla cōmiseratiōe legētes mouebūt. Quicqd̄ i. h. a. i. qd̄ sce leris & ip̄ietatis p̄fecisti. Hic Cæ. r. & ubi Cæ. uidit paulisp̄ cōstitisse pugna: nec suos sicuti cōpant pergere incoepit ipse circuire suos: & quacunq; parte uidebat timere militū animos eos adhortabāt: & si quē uidisset strenue hostē occiderē: laudabat eū: sin autē segniter pugnare: uituperabat. Pereat se. i. ut a seip̄o scelus cōpleat. Atq; ignes: incitatis ipsis p̄ se ais addebat etiam stimulos. Ignēs: irritamēta. Qui niteant: primo asp̄iciebat gladios i manibus illorum & qui toti erāt sanguine perfusi illos laudabat: & qui mucrone tantum ticti erant hos increpabat. Quæ p̄sso tremat: nam cū ciuis i ciuē: aut frater in fratrem: filius in patrem figeret telū: pietate pectora concussa tremorem manibus iducebant: non enī tantū nefas animi substinebant. Presso. s. in corpora suoz. Lāguida tela: prope e manibus cadentia. Contenta: directā tela. Iubenti: scilicet ipsi Cæsari: cum iuberet & hortaretur milites in hostem asp̄iciebat quis nam imperio suo pareret: & quis etiam torperet. Quis uultum ciue perempto Mutet: quia cū ciuis ciuem occidisset: deinde penitentia ductus: toto uultu pallore perfusus: ostēdebat pœnitere. Obit: circuit. Vulnēra multoz. Nunc dicit oppositione manū Cæ. ip̄m cōpressisse sanguinē multoz: ut uiuerēt tātisp̄: quoad hostes uicerēt: nā si totus cruor effunderet: uitā ducē nō possēt.

Hic numerus totos tibi uestiat offibus agros.
Aut si romano compleri sanguine mauis:
Istis parce precor: uiuāt galatæq; scyrique:
Cappadoces: galliq; extremique: orbis iberi:
Armenii: cilicis: nam post ciuilia bella
Hic populus romanus erit: semel ortus i oēs
It timor: & satis datus est pro cæsare cursus.
Vetū erat ad robur magni: mediasq; cateruas
Quot totos errore uago perfuderat agros.
Constitit hic bellū: fortunaq; cæsaris hæsit
Non illic regum auxiliis collata iuuentus
Bella gerit ferrumq; manus mouere rogata
Ille locus fratres habuit: locus ille parentes
Hic furor: hic rabies: hic sūt tua crimina cæsar:
Hanc fuge mens partē belli: tenebrasq; reliq;
Nullaq; tantorum discat me uate malorum
Quam multum liceat bellis ciuilibus ætas.
Ah peat potius lachrymæ: pereatq; querelæ
Quicquid in hac acie gessisti roma tacebo.
Hic cesar rabies populi: stimulusq; furoris
Ne qua parte sui pereat scelus: agmine circū
It uagus: atq; ignes animis flagrantibus addit.
Inspicit & gladios qui toti sanguine madent:
Qui niteant primo tantū mucrone cruenti:
Quæ pressio tremat ense māus: q. lāguida te
Quis cōtēta ferat: q. præstet bella iubēti: la
Quē pugnare iuuat: q. uultū ciue perēpto
Mutet obit lauis proiecta cadauera campis:
Vulnēra multorum totum fusura cruorem

Quac
q. mars
tum: ut
Sæuo u
cuius cap
palladi

Opposit
Sanguin
Bistonas
Palladia
Nox igit
Immen
Pectoris
Ipse mar
Aduer
Promo
Verber
In pl
Scri
Vnde
Quo
Ordin
Vigen
Coruin
Sæpe d
Illic p
Ignou
O dec
Extrem
Ne ru
Nec u
Thessa
Cæsar
Iuris:

mixta
ro equ
los: qu
fueru
est app
nerato
bernac
clinara
bile. C
tem pa
latum
dicit
brutu
ubi ra
do me
tura.

LIBER .VII.

Quacunque uagatur: Cæsarem nunc martimunc bellonæ comparat: non aliter Cæ. suos ad bellum incitabat
q̄ mars siue bello nā incitare solet palladē ægiferā: hanc ēt deā belli uoluere poetæ. Sanguineū flagellū. i. crūē
tum: utpote belli istrumentū. Bistonas: populos thraciæ qui bellicosi sunt: & ē actūs græcus: bisto bistonos.
Sæuo uerbere. i. flagello. Currus. i. equos currui iunctos nā non currus: sed equi turbabant uila gorgone:
cuius caput in ægide gestabatur: a pallade nam ægide clypeo utebatur pallas & Iuppiter: ideo ægis iouis siue
paliadis dicitur: quod pelle amalthææ capræ tectus erat: nam αἰγῶν capram significat: nam sicut in fa-

Opposita premit ipse manu: quacūq; uagat
Sanguineū ueluti quatiens bellona flagellū.
Bistonas aut mauors agitās: si uerbere sæuo
Palladia stimulet turbatos ægide currus
Nox igens scelex & cædes oriūtur: & instat
Immensæ uocis gemitus: & pondere lapsi
Pectoris arma sonāt: cōfractiq; ensibus enses:
Ipse manu subigit gladios: ac tela ministrat:
Aduersosq; iubet ferro contūdere uultus:
Promouet ipsa acies: impellit terga suorum:
Verbere cōuersæ cessantes excitat hastæ.
In plæbeū uerat ire manus: mōstratq; senatū:
Scit cruor imperii qui sit: quæ uiscera regū:
Vnde petat romam: libertas ultima mundi
Quo steterit feriēda loco: permixta secūdo
Ordine nobilitas: uenerādaq; corpora ferro
Vrgentur: cædūt lepidos: cæduntq; metellos:
Coruinofq; simul: torquataq; nomina regū:
Sæpe duces: summosq; hoīum te magne re /
Illic præbeia cōrectus casside uultus / moto.
Ignotusq; hosti: quod ferrum brute tenebas:
O decus imperii: pes o suprema senatus
Extremum tanti generis per sæcula nomen:
Ne rue p̄ medios nimium temerarius hostes:
Nec tibi fatales ad moueris ante philippos:
Thessalia periture tua. nil proficis istic
Cæsaris intētus iugulo. nondum attingit arcē
Iuris: & humanū cōlūmē: quo cūcta reguntur

mixta: scilicet impellente Cæsare. Secundo ordine: quæstri: nam primus ordo senatorius est: secundus ue-
ro equestris: tertius plæbeus. Cædunt lepidos: nam ibi lepidi coruini: metelli: torquati Cæsi fuere. Metel-
los: qui de gente metellorum erant. Nomina torquata regum: idest principium romanorum: non qd̄ reges
fuerunt: nam torquatus fuit: qui occiso gallo torquem: quo spoliavit hostem collo suo imposuit: & a torque
est appellatus torquatus: & gens omnis familiæ torquata. Duces: scilicet cedunt. Remoto: idest non uul-
nerato pompeio: qui perspecta militum suorum conuersione: mente collapsus: ab exercitu secesserat: & in ta-
bernaculum delatus: aliquandiu sine uoce perstitit. Illic plæbeia: nam cum uideret iam brutus ad Cæsare in
clinaram esse uictoriam: cogitabat de occidendo Cæsare in acie: sed res non cessit. Quod ferrum. q. d. lauda-
bile. O decus imperii: hoc dicit quia brutus non degenerauit a maioribus suis: qui exactis regibus: in liberta-
tem patriam uendicarunt. Extremum tanti generis: quia ultimus fuit de genere brutorum qui romæ cōsu-
latum gereret: & principatum teneret. Nec tibi fatales: nec uelis in campis philippicis ante tempus mori: hoc
dicit qd̄ post occisū Cæ. cū Antonius suscepisset ultionē occisū Cæ. & Cæ. Octauius coniunctus esset Antonio:
brutus & cassius cōparatis exercitibus p̄ reipu. & libertate romana aduersus eū pugnarūt in cāpis philippicis
ubi tadē uictis p̄tribus reipu. brutus occubuit. Fatales. p. i. fata q̄ te i cāpis philippicis manēt. Nil. p. i. f. cogitā-
do mortē cæsaris: sed res nō succedet. Nondū attingit arcē iuris: Cæ. nondū uenit ad summā potestātē dicta-
turæ. Humanū cūlū. humanū honorem: & ciuicam cōditionem. Quo: scilicet imperio cūcta premuntur.

bulis legi uim tanti terroris habebat caput medusæ:
ut siq; illud apte uidisset: statim i saxū conuertebat.
Nūc dicit quēadmodū bellona ægide territos pugnā-
tes excitat ad pugnā: sic cæsar si quis ex suis cogitasset
se in fugam uertere: i pugnā cōuertebat. Aegide pal-
ladiæ. i. clypeo palladis i quo caput medusæ gestabat.
Nox igens scelerū. dicit ibi p̄mixtos fuisse uiros: ut
nō facile discerneret utri Pōpeiāni eēt: utri cæsariā.
Nox. i. cæcitas & ignorātia scelerū. Instar gemitus:
q̄a gemitus ita effundebāt: ut uoces imitarent. Pon-
dere lapsi pectoris: imitatus ē Homerū hoc loco: q̄ de
scribit cadentē uulnere: ut ipso cadente arma super eū
resonēt. Confractiq; ensibus enses: enses ensibus col-
lisi resonabant. Ipse manu: & si forte Cæsar. uidisset
e manibus suorum cecidisse gladios: subministrabat
eis: ne interea a pugna desisterent. Aduersosq; iubet:
licet multa fingant a poeta: tamen sequitur historiā:
nam tangit id quod re uera fuit: uidelicet comantiū
iuuenum uultus: pilis per galeas uulnerari iussit Cæ-
sar: sed iuuenes qui erāt formæ studiosi: statim in fugā
cōuersi sunt. Contūdere: cōfringere dissipare.
Impellit terga suorū: si quem uidisset fugientē com-
phensum uertebat in pugnā. Verbere conuersæ: si
quem segnius pugnātem uidisset cuspidem manu-
capiens: extremitate hastæ eum pulsabat ut ad pugnā
excitaret. Cessantes: segnius pugnātes. In plæbeum
uerat ire manum: Nec uolebat plæbeos Romanos fer-
ro inuadisse: sed senatores atque patricios: ibi enim ui-
ctoriam consistere uidebat. Monstratque senatū. i.
ut trucidet senatores: immo Cæsar (auctoꝝ Appiāo)
acies discurrere: & ad Romanorum cædē omnes rē-
perare iussit: solum ad sociorum māus afferre: uictis
deīde propius admoniti itrepidos manē admonēt.
Sit cruor imperii: Scit ipse quorum cruore effuso i-
perium sit cōsecuturus uidelicet nobilitate cæsa. Vn-
de: idest a quo cruore. Libertas ultima mūdi: & scit i
qua acie senatores constituti sunt: uidelicet in media:
quibus cæsis libertas peribit. Libertas: idest senato-
res in quibus spes omnis libertatis posita erat. Per-

PHARSALIAE

Nobile letum: nam mors nobilis aut ignobilis dicitur: pro qualitate occidentis. nam turpe est ab ignauo occidi: sicut decorum est a uiro forti. Et ut bruti procumbat uictima: nam ipse princeps coniurationis fuit: qua Cæsar postea in senatu. xxiii. uulneribus confossus est. Hic: ubi cæsi sunt senatores. Domiti: pro domitio: ut urbem pataui pro patauio: synærelis est. Quem clades fata: & quamuis bellicosus esset: & magnanimus domitius: tamen semper aduersa fortuna usus fuit: quia captus a Cæsare uita donatus fuit. Fortuna succubuit: nunquam Pompeius aduersa fortuna oppressus est: quin comitem habuerit Domitiū. Victus totiens: nam uictus fuit corphini & massiliæ: & a Cæsare uita donatus. Salua libertate: hoc illi instar felicitatis fuit: ut liber potius moreretur: q̄ seruius uiueret. Tunc mille uulnera: inter innumerabiles cæsos labitur. Secunda uenia: quia captus a Cæ. donatus ē uita: deinde ad Pom. se recipiēs i bello: nō secundam ueniam expectans pro libertate Romania mori uoluit. Cecidere hoc i prælio ab utraq; parte (ut Apianus igr) Itatorum q̄dem (non enim sociorū copiae ob multitudinē contēptūq; annumerant) e Cæsaris primum exercitu turmarum ductores ad numerū triginta: armati ducenti: ut alii scripsere mille ac ducēti. Ex Pompeii uero partibus Senatores decē: quorū ē numero fuit. L. Domitius olim Cæ. in Gallia successor destinatus. de quo nunc loquitur Lucanus. equestris uero ordinis ad q̄dragita ex illustrioribus. Ex reliquo autem exercitū qui rem i maius extollunt: q̄ supra uiginti milia cecidisse aiunt. Cæterū Asinius pollio qui sub Cæsare militauit: In ea pugna sex milia ex Pompeii solū iteruisse scribit. Increpitans: uerbis insultans. Domiti: uocatiui casus: ē & media correpta. Deseris arma: scilicet moriēdo. Ast illi suffecit: morior inquit & hoc solacium mecum porto quod ante moriar q̄ te uideā obtinuisse uictoriā: & idē sperare licet te poenas magno datūq; eē sceleris huius: & impietatis. Dubium: fati. Incerto: exitu belli. Cū: p quamuis moriar. Non plura locutū: hæc fati erat: cū statim spiritus & uita e corpore excessit. Viri aeter nam clauduntur lumina noctem. Pressere: id est claufere. Impendisse pudet lachrymas: q̄a specialiter cōperat describere mortem huius domitii: nūc dicit pudere se: cum clades ad uniuersum prope terrarū orbem pertineat. singulorum cædē deplorare. Singula fata: singulorum mōrtes. Quærere: i. ingrerē diuerforū mōrtes: & qua q̄sque morte occisus fuerit. uide licet: quod alius transfixus fuerit ferro: alius effusa sui ipsius i testina pedibus calcauerit: alius autē terrā ore momorderit: & multa ac uaria genera leti: quæ i hac clade uidere licuit. Vultus: id est telum. sicut Virg. Illum ardens i festo uulnere pyrrhus insequit. Ore q̄s aduerso: quod ex aduerso oris gladius fauces trāsfixerit: & moriens animam cum sanguine emisit. Demisso faucibus ense. i. trāsfixo per fauces. Quis corruat ictu: scilicet uno ictu accepto lapsus. Quis steterit: pudet scribere: quis truncus abscissus adhuc stet. Pectore tela: id est in pectore transfixus sit. Aut quos capis: nōnulli ē telis transfixi erāt: ut terræ figerēt. Quis cruor emissus: & pudet dicere cuius sanguis p uēas tāquā p fistulas exierit. fistula ppe dī canalis plūbeus: p quē unda lōge i gressa fert. Pectora. s. pudet scribere: qd frater abscidat caput fratris: & abiiciat: ut deī de possit caput fratris spoliari armis: pietas enī nō sustinisset: si faciē fratris uidisset. ut illū armis spoliaret. Lōge. m. i. abiiciat pcul. Ora. p. q. l. & cū corpus paternū filius laceret crederet nec illū patrē eē: nec ille hūc filiū. non. n. natura patris ut filius patrem occidat. Spectantibus ira: Vt q̄ uiderent i hac clade tātā irā nō existimarēt i pectore filii accidere posse: ut patrem laceraret: ideo p̄s cū graues poenas p leges sanxissent: iter eos qui ingrati fuissent: nullā legē parricidii tulerūt. & cū quæreret: quid ita impune uolebāt eē parricidii: respōderūt: naturā pati non posse: ut filius patrē occideret: sed si occideret: diligentius i tuentes iuenirēt: re uera illū nō fuisse filiū.

Egressus meruit fatis tam nobile letum.

Viuat: & ut bruti procubat uictima: regnet:

Hic patriæ perit oē decus: iacet agger magno

Patricium campis nō mixta plæbe cadauer.

Mors tamē eminuit clarorū in strage uirorū

Pugnacis domiti: quē clades fata per omnes

Ducebant: nusquam magni fortuna sine illo

Succubuit: uictus totiens a cæsare salua

Libertate perit: tunc mille in uulnera lætus

Labitur: ac uenia gaudet caruisse secunda.

Viderat in crasso uersantē sanguine mēbra

Cæsari: & increpitans: iā magni cæsaris arma

Succesor domiti: sine te iam bella geruntur.

Dixerat: ast illi suffecit pectora pulsans

Spiritus in uocem: morientiaq; ora resoluit.

Non te funesta scelerum mercede potum

Sed dubium fati cæsari: generoq; minorem

Aspiciēs: stygias magno duce liber ad ūbras:

Et securus eorte sæuo Marte subactum:

Pompeioq; grayes poenas nobisq; daturum

Cum moriar: sperare licet: non plura locutū

Vita fugit: densaq; oculos uertere tenebræ.

Impendisse pudet lachrymas in funere mūdi

Moribus innumeris ac singula fata frequētē

Quærere: letiferum p cuius uiscera uulnus

Exierit: quis fusa solo uitalia calcet.

Ore quis aduerso demisso faucibus ense

Expulerit moriens animā: quis corruat ictu.

Quis steterit dū mēbra cadūt: q̄s pectorū tela

Transmittāt: aut quos campis affixerit hasta.

Quis cruor emissus perruperit aera uenis.

Inq; hostis cadat arma sui: q̄s pectora fratris

Cædat: & ut notum possit spoliare cadauer:

Abscissum longe mittat caput: ora parentis

Nimia
lachrym
uniuersa
cer hæc
in hac cl
fata uir

Quis la
Quē iu
Digna su
Non ista

Quas
Per pop
Mors h
Ponticu

Roman
Maius
Vulnu

Quod
Vincit
Proxim
In reg
Texim

In nob
Si dom
Iam ma
Senferr

Fortun
Eminu
Aspice

Tot tel
Ac se ta
Nec sic
Merfa

Vt lat
Sustin
Cælic
Parci
Stāte

gnanti
tem sua
saueri
cuium
immo
se cum
latia p
ut seru
sunt cu
super
terraru

LIBER .VII.

Nimia ira: Qua occidit patrem. Mors nulla querela: & ut summatim dicā nulla mors meretur propriis lachrymis deplorari: & si quis hoc facere uellet nimium temporis consumeretur. Sua: propria ergo omnes uniuersaliter deplorabimus. Non istas habuit: ostendit quare non liceat singulos deplorare, quod uidelicet hæc clades multo maior fuit: quam cæteræ omnes quas scriptores memoriæ posteris tradiderunt. Hic: in hac clade. Illic: i aliis cladibus: ut in clade Altiensi: Cannensi & Ticini: & in aliis cladibus romanorum. Per fata uirorum: nam apud ticinum lacum uiginti quinque milia Romanorum: & in clade Cannensi quinquaginta milia cæsa sunt, ad Alliam fluuium fufus ē uniuersus romanorum exercitus. Per populos: quia in hac clade pharsaliæ non uiri romani: sed populi & nationes occisi fuerunt. Gentis: non militis romani: sed nationum. Sanguis: idest nationis mors. Achæus: idest græcus in europa. Ponticus: pontus est cappadociæ pars euxinum uersus: ut refert Strabo. Assyrius: in assyria Babylon est: Palestina: & Poenicia. Cunctos hæere cruores: & quanquam aliorum populorum multi occisi fuerint: tamen romanorum plures occisi fuerunt, nam Romanorum sanguis fluens in torrentis modum: aliorum cæsum cruorem in loco sistere non permittebat: & ostendit plures Romanos ciues cecidisse: q̄ aliorum populorum. Maius ab hac acie: non solum inquit hæc clades ad præsentem pertinet: sed etiam ad posteros. Sua: idest præsentis sæcula. Plus est: aliis cladibus multi periere, in hac perit libertas romanorum. In totum modi prosternimur: quia semper seruiemur. Omnis ætas: præsentium & posterorum. Proxima quid soboles: nunc conqueritur: quod posteris nulla ipsorum culpa i seruitute nascantur: neque enim ipsi aut ignauia: aut metu aliquo in seruitute ponuntur: sed culpa maiorum suorum. Proxima soboles: paulopost uentura, proximū dicis uel paulopost præteritū uel paulopost futurū. In regnū, nasci i seruitutē. Pauidi: ostēdit nulla ipsorum culpa contigisse hoc. Num gessimus arma: nūquid fortasse nos imbecillitate & metu quodam seruimus: quasi dicat non. Teximus aut iugulos: scilicet armis: & auertimus eos a Dominis: quod nos in seruitute subegerit. Alieni: scilicet maiorum nostrorum. Post plia natis: si uolebas o fortuna ut nos seruiremus post hæc bella ciuilia: saltē dedisses nobis bella: ut si uicti fuissetus: seruiremus. At uero cū nemo nos uicerit: fecisti eē seruos. Iā magnus trāsisse deos: post deplorationē libertatis: Lu. exitū describit huius pugnae. Deos: i. ppitios sēlerat trāsisse ad Cæ. Infelix uix tota clade coactus: uictus erat nec tamē id sibi psuades poterat: sic enī facēs solēt q̄ semp secūda fortūa usi fuerūt: ut si qd aduersi cōtigerit uix credere possint. Tota clade: cū iā ppe exercitū amississet. Aggere: eminentia campi: ut circum circa diligenter omnia circumspiceret. Vnde: a quo campo. Omnes clades: idest oēs qui cæsi erāt. Obstante: idest pugnantibus oppositis uidere non poterat cæsum corpora: sed tantummodo cumulum. Fata: idest mortem suam. Multo: idest multorum sanguine: nam sicut mos est pars maior cum aduersa fortuna in se sēuerit: uellet eandem fortunam omnibus esse: quam ipse sentit: sed non ita pompeius. Nam salute potius ciuium Romanorum constituit discedere: ut iam se a pugnando Cæsar abstineret: & superstites parceret: immo suppliciter deos rogauit: ut superstites reliquias exercitus seruarent incolumes: & si Diis placeret: ut ipse cum omni sua stirpe potius periret. Miscere: idest confundere ut omnia una secum inuoluat ruina. Ut latia post se: nam pompeius quamuis tantam cladem accepisset a diis: tamen non distitit quin oraret illos: ut seruarent eos superstites qui supererant. Post se: scilicet uictum. Dignos uotis: tunc enim dii uotis digni sunt cum exaudiunt. Et iam nunc: scilicet accepta tanta clade. Solatia sui casus: idest reliquæ ut exercitus superesset ne ad internationem usque occiderentur. Parcite ait superi: scilicet gentibus & nationibus orbis terrarum: & si me mori uultis nolite omnia prosternere: nā mori possum Roma incolumi. Stante: i. durate.

Quis laceret: nimiaq̄ probet spectatibus ira
Quē iugulat nō eē patrē: mors nulla querela
Digna sua ē: nullosq̄ hoīum lugei uacamus.
Non istas habuit pugnae pharsalia partes
Quas alia clades: illic pre fata uirorum:
Per populos hic roma perit: quod militis illic
Mors hic gētis erat: sanguis ibi fluxit achæus:
Ponticus: assyrius: cunctos hæere cruores
Romanus campisq̄ uetat consistere torens.
Maius ab hac acie q̄ quod sua sæcula ferrent:
Vulnus habent populi: plus ē q̄ uita salusque
Quod periti totū mūdi prosternimur æuū:
Vincitur his gladiis omnis quæ seruiat ætas.
Proxima qd soboles: aut qd meruere nepotes
In regnū nasci: pauidi num gessimus arma:
Teximus aut iugulos: alieni pœna timoris
In nostra ceruice seder: post prælia natis
Si dominū fortuna dabas: & bella dedisses.
Iam magnus trāsisse deos: romanaq̄ fata
Senserat infelix: tota uix clade coactus
Fortunam damnare suam: sterit aggere cāpi
Eminus: unde omnes sparsas p thetiala rura
Aspiceret clades quæ bello obstāte latebant.
Tot telis sua fata peti: tot corpora fusa:
Ac se tam multo pereuntem sanguine uidit.
Nec sicut mos ē miseris trahere omnia secū
Mersa uiuat: gentesq̄ suæ miscere ruina.
Ut latia post se uiuat pars maxima turbæ:
Sustinuit dignos & iam nunc credere uotis
Cælicolas: uoluitque sui solatia casus.
Parcite ait superi cunctas prosternere gētes:
Stāte potest mūdo: romaq̄ supstite magnus

gnantibus oppositis uidere non poterat cæsum corpora: sed tantummodo cumulum. Fata: idest mortem suam. Multo: idest multorum sanguine: nam sicut mos est pars maior cum aduersa fortuna in se sēuerit: uellet eandem fortunam omnibus esse: quam ipse sentit: sed non ita pompeius. Nam salute potius ciuium Romanorum constituit discedere: ut iam se a pugnando Cæsar abstineret: & superstites parceret: immo suppliciter deos rogauit: ut superstites reliquias exercitus seruarent incolumes: & si Diis placeret: ut ipse cum omni sua stirpe potius periret. Miscere: idest confundere ut omnia una secum inuoluat ruina. Ut latia post se: nam pompeius quamuis tantam cladem accepisset a diis: tamen non distitit quin oraret illos: ut seruarent eos superstites qui supererant. Post se: scilicet uictum. Dignos uotis: tunc enim dii uotis digni sunt cum exaudiunt. Et iam nunc: scilicet accepta tanta clade. Solatia sui casus: idest reliquæ ut exercitus superesset ne ad internationem usque occiderentur. Parcite ait superi: scilicet gentibus & nationibus orbis terrarum: & si me mori uultis nolite omnia prosternere: nā mori possum Roma incolumi. Stante: i. durate.

PHAR.SALIAE

Si plura iu. i. si non estis cōtenti morte mea: paratus sum & cōiugē: & liberos meos & stirpē omnē in exitiū ducere: dū modo ceteris pareatis. Tot p. i. signa dedimus. Fatis. i. fortunā. Meosq: uxorē & liberos. Orbe re. i. liberato. a clade. Exiguā cl. q̄ si dicat sumus igens clades: qd si plus ēt haberemus illud p salute oīum expōeremus. Arma. i. armatos. Signa: uexilla & māipulos. Et ruocat: & cū uideret oēs paratos ī tantā mortem ruere potius q̄ cederē hostibus: rogauit: ut uiuere uellēt: neq; se tāti esse: ut morerentur oēs. Nec deerat. r. in enses: quia occurrebat illud: cur non se occidebat pompeius: potius q̄ in discrimen seruitutis uenire non de fuit: ingt: magnanimitas pompeio: ut sibi ipsi mortē inferret: sed metuebat ne si id ageret: nemo deinde uiuere uellet. nō igit causa sui: sed suoz se iterimere uoluit. Robur: magnanimitas. Ire ī en. i. moriturū ruere ī hostes. Iuguloq; pati uel pectore: ut se iugularet uel pectus trāsfigeret. Sed ti. ne causa sua deniq; milites oēs in mortē ruerent. Supraq; d. i. supra iacētis ducis. Aut uu. alia causa fuit. uidelicet ne hac lēritia Cæ. afficeret: ut corpus suū occisum oculis Cæ. obitice ref. Subducere. i. remouere corpus suum occisum ab oculis Cæ. Necquā infelix: qā ubicunq; occubuerit Pom. Cæ. ipsum occisum uidebit: dum modo uidere uoluerit: sicut caput eius obtruncatum a Rege Ptole mæo uidit. Sed tu quoq; coniunx: alia causa accessit cur fugeret: uidelicet ut uideret Corneliā uxorē. Vultus tui: quos tantū amabat. si fuerūt causa fugæ. Fatisq; ne. i. a fatis. fata noluerūt: ut absente Cornelia Pō. moreret. Tū: postquā īde cōstituit discedere. Cōcitus. i. calcaribus stimulat. ut ī aliquas regiones se reciperet. Nō. t. te. p. magnanimitatem Pom. ostendit poeta. Ingentesq; animos: q̄ sicut ī rebus secūdis: ita ēt ī aduersis cōstanti animo semp fuerat. Ex trema ī fata: cōtra ultima picula: & euentū fortunæ. Nō. g. do lorē p se nō ferebat Pom. sed ita ut nihil a maiestate sua indignum faceret. Qualē: idest talis uultus illi erat: qualis conueniebat in pernitie reipu. Non impare: dissimili. Emathiam: idest cladem emathia. Nec te uidere superbum: quotienscunq; rem bello prospere gessisti non elatus es: nec in aduersis ostendis animum tui imbecillitatem. Infida fortuna: quia nūquam fidē seruat: sed quos antea placido uultu fouerit: eos deinde deferit. Per tres triumphos: quia triumphauit de Miridate: de Sicilia: de Hispania. Iam ponderē fati: nunc consolati pompeium: ipsum cladem sane ī gentem accepisse: sed tamen hac clade magno rerum pondere: ac solitudine liberatum esse. Securus: sine cura. Pondere fati: idest deposito pondere. imperii: quod in fortuna consistit. Nunc tempora lēta: idest nunc tibi licet reminisci lētorum temporum. Spes nunquam: iam enim sperare desinis. Quid fueris: nam ex aduersis lēta melius cognoscunt. Testar: id est fac deos testes. Nullum qui perstet in armis: nā si quis in bello perseverare uoluerit: illū crede nō tua causa mori: sed spōte sua. Perstet: pseueret. Ceu fle. as. quēadmodū mūda fuit ubi. Cn. Pom. magni Pō. filius bellū gessit ī Hispania cōtra Cæ. sicut & Alexandria ubi Cæ. bellū gessit cōtra Ptolāmēū: sicut Africa ubi bellū gessit Cato rgi iubæ cōiūctus aduersus Cæ. hac bella nō fuerūt causa ut tuū nomē defenderes. Ordo ē. Sic pars maxia thessalica turbæ. Post te. i. fortunā tuā. Ceu: quēadmodū pugnatū ē ī Africa ad mūdā: ī Alexandria: ī Aegypto nō pugnarūt te iubente: ita ēt nunc post hanc cladē ī thessalia: nō tibi: sed sibi ipsis dimicauerūt: nō enī auctor fuisti harū cadiū: qd tibi magnam cōsolationē afferre potest. Veluti: a simili quemadmodum ingt oceanus etiam si omnes fluuii auerterunt nō tamen decrefcere: eodem modo si uos discesseritis: nec mea fortuna minuetur: se comparat mari oceano: ipsos uero fluuiis. Subducere: remouere fontes. An uos momenta: nunquid creditis me dum mecum militastis sustinuisse aliq̄ inclinationem uictoriæ meæ: nam non uos uictoriæ causa fuistis: sed ego fui causa ut uos uinceretis. perstet in similitudine. quemadmodum oceanus ē origo fluuiorū. ita me uictoria pfecta ē.

Esse miser: si plura iuuāt mea uulnera: cōiunx
Est mihi: sūt natū: dedimus tot pignora fatis.
Ciuii ne parum est bello: si meque meosque
Obruet: exigua clades sumus orbe remoto:
Oia quid laceras: qd pdere cuncta laboras:
Iam nihil est fortuna meum: sic fat. & arma
Signaq; & afflictas omni tam parte cateruas
Circuit: & reuocat matura in fata ruentes:
Seq; negat tāti: nec deerat robur in enses
Ire duci: iuguloq; pati: uel pectore letum.
Sed timuit strato miles ne corpore magni:
Nō fugeret: supraq; ducē procūberet orbis:
Cæsar aut oculis uoluit subducere mortem:
Nec qcquā infelix socero spectar uolēti
Præstādū ē ubicūq; caput: sed tu quoq; cōiunx
Causa fugæ: uultusq; tui: fatiq; negatum
Te prælēte mori: tūc magnum cōcitus aufert
Abello sonipes: non tergo tela pauentem:
Ingentesq; animos extrema in fata ferentē:
Non gemitus: nō fletus erat: saluaq; uerēdus
Maiestate dolor: qualem te magne decebat
Romanis præstare malis: non impare uultu
Aspicias æmathiā: nec te uidere superbum
Prospa bollorū: nec fractū aduersa uidebūt.
Quamq; fuit læto per tres infida triumphos
Tā misero fortuna minoriam pondere fati
Deposito securus abis: nunc tempora lēta
Respexisse uacat: spes nunq̄ implēda recessit
Quid fueris nunc scire licet: fuge prælia dira
Ac testare deos: nullum qui prestat in armis
Iātibi magne mori: cū flebilis aphricadamnis
Dammum posse fugæ: ueluti si cūcta minēt.
Flumina quos miscēt pe lago subduces fōtes:

Nunq̄
pes. Pre
intenta
ad iperiu
magna cu
modo cu

Nō mag
Quā n
Vlla ded
Se prem
Fata uac
Human
Horror
Pompei
Cæsarē
Cū duc
Nec m
Necdu
Nec po
Hic nu
Curæ
Non m
Heu qu
Amolitu
Exarma
Iā certe
Tradite
At pau
Nō cæ
Infidur
Et tu qu
Tyro r
Disce
Vulgu
Priuat
Imper
Ipse pa
Ad scel
Spē du
Nil ma

tudine
illius par
si discess
enses m
farent: o
fuere m
iugulum
ueterano

LIBER .VII.

Nunq̄ sic cura deorum: qđ creditis deos curare huiusmodi homines: sed curæ diis sunt tantūmodo principi-
pes. Premittit: submittit. Morti salutiq̄: nullā habēt curā dii uiuat ne: an moriamini. Vacent. i. uacua sint &
intenta. Humanum pau. ge. i. uiuit ad īperium paucorū: quando dii curāt: nisi principes: sequitur ut multi uiuāt
ad īperium paucorū: & rationem suam confirmat. Orbis iberi: nūc probat exēplo id ita esse qđ dii tantūmodo
magna curāt: & ideo humanū genus arbitrio paucorū uiuit: unū enī ex reliquo legitur: quia dii principū solū
modo curam habent: a principibus igitur reliqui pendent: dicit autem cum me sequimini uictores estis: qđ si

Nō magis ablatis unquā decresceret æquor
Quā nūc crescit aq̄: ānos momēta pulsatis
Vlla dedisse mihi: nunquam sic cura deorū
Se premit: uestre mortis: uestre q̄ saluti
Fata uacēt: procesz motus hęc cūcta sequūt:
Humanum paucis uiuit genus orbis iberi
Horror: & arctoi nostro sub nomine miles:
Pompeio certe fugeres duce. fortis ī armis
Cæsareis labienus erat: nunc transfuga uilis
Cū duce prælato terras atq̄ æquora lustrat:
Nec melior mihi uestra fides: si bella nec ho-
Nec duce me geritis: q̄sq̄ mea signa reliq̄: ste
Nec pompeianis tradit sua patribus arma:
Hic nunq̄ uult esse meus: sunt ista profecto
Curæ castra deis: qui me committere tantis
Non nisi murato uoluerunt milite bellis.
Heu quātū fortuna humeris iā pōdere fessis
Amolitur onus: sperantes omnia dextas
Exarmare datur: quibus hic nō sufficit orbis:
Iā certe mihi bella geram. discedite castris.
Tradite uestra uiris ignaui signa quirites.
At paucos quibus hęc rabies auctoribus arsit
Nō cæsar: sed pœna tenet: procumbite tetra
Infidumq̄ caput feriendaq̄ tendite colla:
Et tu quo solo stabunt iam robore castra
Tyro rudis: suspecta pœnas: & disce ferire
Disce mori: tremuit sæua sub uoce minantis
Vulgus iners: unūq̄ caput iā magna iuuetus
Priuatū factura timet: uelut ensibus ipsis
Imperet: inuito moturus milite ferrum.
Ipse pauet ne tela sibi dextræq̄ negentur
Ad scelus hoc cæsar uicit patientia sæui
Spē ducis: & iugulos non tamē prestitit enses
Nil magis assuetas sceleri q̄ perdere mentes:

titudinem iuuenum timuisse: unum hominem: cum facile illum tolerare possent: & nec recusarūt: sed imperio
illius paruerūt: ut iūti illos occiderēt quoz auctoritate seditio orta fuerat. Priuatū. i. q̄ sine impio esset: nam
si discessisset nō habuisset quibus imperaret. Ensibus ipsis iperetur: ut uidelicet ipsi milites: nisi imperio Cæsaris
enses mouere non possint. Ipse pauet: at ipse Cæsar metuebat id quod milites parati erant exequi: ne illi recu-
sarent: occidere huius seditionis auctores. Scelus: ad puniendum seditiones. Vicit patientia: patientiores
fuere milites q̄ Cæsar sperabat. Iugulos non tantum: qđ dixerat feriendā tendite colla illi exhibuere colla: &
iugulum interficientibus se. Timet mentes: militum suorum: licet simularet non magnificare milites
ueteranos: tamē nihil erat qđ magis timeret: sciebat enī illos assuetos militiæ: & non facile inuēiri posse tales.

pom. sequeremini fugeretis sicut ille fugit. Iberi: his
pani. Fortis ī armis: & ne forte me ostētare credatis:
exemplū capite a Labieno: qđ ubi me secutus ē semp ui-
ctor fuit: mutato uero duce uictus ē: hic labiēus Lega-
tus erat Cæ. & solus ad Pom. trāsit: & hoc legato Cæ.
Galliā uicerat: & ut refert Plutarchus: Labiēus a Cæ.
missus Tugurinos Galliæ populos penes Arari fluui-
um profligatos attriui: & iterempro Pom. cui adhe-
rat: secutus ē in Libyā Scipionē & Catonem: dū Cæ.
militibus occurreret equo p̄ illa cōfuso humi deiectus
ē: auctore Appiano. Nūc transfuga: p̄ totum orbem
fugit cū duce quem mihi p̄posuit. Nec melior mihi
u. i. trāsit ad cōfutationē: qđ illi dixerāt Cæ. sibi ducē
fuisse ī Germania: nunc uero cū priuatus redierit nō
ducem sed sotiū esse: sed quod iquit Cæ. dicitis uel-
le neutrū sequi: nō ideo fides uestra probat: nā quicū-
que discedit e castris meis & nō trāsit ī castra Pom.
hic ostendit animum suū alienū a me: quia sequē-
do neutrū ostēditis meos esse nolle: quia nec uincētes
mecū p̄mio: nec cū Pom. uicti uenia mei ēē recusatis:
ergo sequi qđ nec mei estis p̄mio: nec beneficio ue-
niæ. Essē meus: uincens mecū p̄mio: uel ut uictus cū
Pom. ueniam postulet. Sunt ista profecto: nūc ostē-
dit ex eo curam sui habuisse deos. qđ uoluerit milites
īfidos a castris suis discedere. Oratorie: qđ illi in detri-
mentū Cæ. dixerunt ipse diem ī suam utilitatem con-
uertit. Vos dicitis me tū demum mea fata cognoscerē
cum a me discesseritis: recte dicitis: quia cognoui mi-
hi deos propicios: & mihi milites infidos: propterea
me liberarunt acri onere. Mutato milite: ne ipsius p̄-
fidia mihi noceret. Heu quantū: exonerarunt me-
dii magno onere: quia spes uestras p̄mium nullū quā-
tumlibet magnum impelere potuisset. Amolitur:
remouet. Non sufficit orbis: quia quanto maiora p̄-
mia caperent: tanto maiora sibi deberi existimabant.
Mihi bella gerā. i. ad utilitatē meā: nec uobis obliga-
tus ero. Viris: fortibus. At pa. post cōfutationē suo-
rum: nūc exequi sententiā suā: ut securi p̄citerēt pau-
ci huius seditionis auctores: his dictis simul ēt impletis:
oēs terrore p̄clusi obedienter paruerunt impio Cæ.
Paucorū: qui nō amore meo timent: sed metu pœ-
næ: ergo dabunt pœnas. Non cæsar. i. amor Cæsaris.
Sed pœna. i. pœnæ metus. Procumbite terræ: ut ca-
put detruncentur. Tendite: δεκτικῶς. Specta. p̄.
o tyro horum exemplo disce fidelis esse. Disce mo-
si aliquid perpetraveris. Tremuit sæua sub uoce: nūc
milites Cæsaris repræhendit Lucanus: tantum mul-

PHAR.SALIAE

Tam diri foederis: sed cum paucos seditionis auctores cecidisset: ita animos militum confirmavit ut nunquam antea fuerint obsequentiores. Diri foederis: per execrationem: nam porca immolari solebat & caedi: cum foedera iungeretur: nunc uero milites caesi sunt. Virgilius illud Expressit. & caesi iungebant foedera porca. Parta quies: nam metu poenae placatus est miles. Redit: in fidem Imperatoris. Brundisium decimis: nunc Lucanus prosequitur quomodo Caesar sumpta de paucis poena constituit: ut quod reliquum belli superaret prosequeretur: primum igitur brundisium iussit ire milites: & reuocare rates omnes quae brundisium uenerant: & loca nominant ubi classis caesaris constituta erat. Hanc: scilicet iuuentutem: quae sedata seditione obsequetissima facta erat. Decimis castris: i. decimo die: nam sic dies nominantur in re militari: quod singulis diebus castramentari solebant antiqui: & quocumque iter facerent: ubi nox eos deprehendisset: ibi castra ponebant: ideo quotiens legimus secundis uel tertiis uel quartis castris significat secundum uel tertium uel quartum diem. Hydrus: hydrus urbecula est Apuliae: ex qua ad luceam (ea enim urbs non grandis est) stad. cl. ad brundisium uero. xl. stad. sunt, auctore Strabone li. v. dicitur & Hydron.

Bares: bares uel ut nunc uocant baretum: urbs exiguua: iacet in Salentiorum finibus ad quam pedestri magis quam maritimo itinere a Taranto facile peruenitur: Taranto ad brundisium navigationis circuitio est. potest legi etiam Taras: i. Tarentum: nam taras neptuni filius condidit tarentum & a se appellauit: quod deinde phalarus lecedaemonius cum pertheniatis occupatum ampliauit. Antiquus ergo taras: i. uetustum tarentum: in cuius portu habuit naues caesar. Nam conditores per suis urbi bus poni usitatum est. Salapia palus: quae est a salapina ciuitate amos poeni Hannibalis iclyta: haec Apuliae praecipua fuit: quae ad Hannibalem defecerat: & ab hac ciuitate palus dicta est. Sipus: Apuliae ciuitas: creditur Diomedis fuisse aedificium: dicitur alio nomine sipontum uel sipontum distat a Salapia stad. c. & l. Graeci uero eam sepiuntem nuncupant: ab eiectione & fluctu sepiis ut li. vi. a Strabone refertur. Subdita montibus: quia sita in campis & in plano esset. Garganus frugifer: i. fertilis mons est Apuliae fecundissimus ad stad. ccc. protenditur in pelagus (ut inquit Strabo). Torquet ausoniam oram: quia in angustum orbem uoluitur: & ibi iuxta adriacum mare linguam facit: ubi situm est brundisium. Dalmatico boreae obnoxius: Boreae quia a septentrione in Dalmatiam perfluit: & obnoxius calabro austro: quia a septentrione boream: a meridie austrum habet. Exit in undas: cum ambitu adriatici: nam ibi linguam facit: ubi situm est brundisium: per haec loca classis Caesaris transitura erat. Ipse petit: historia hoc habet: deuictis Petreio & Afranio & compositis provinciarum rebus: Caesar primum uenit in Tetracoen: & eo legiones undique ad Caesarem conuenerunt: quibus expeditis: redit Massilia quae iam deuicta erat (ut supra dictum est) impositoque duarum legionum praesidio reliquit: quas copias in Italiam misit: ipse uero audita lege lata de dictatura a M. Lepido praetore factum se esse dictatorem Romam proficiscitur: & ipso dictatore habente comitia creati sunt consules: prior ipse dictator. deinde P. Seruilius collega. Tutus: sine milite: quia iam nullus erat in Italia exercitus quem metueret: imo omnia impio Caesar in Italia parebant. Iam doctam seruire togam: tranquillitati: nam ex quo Pompeius discesserat: omnia Caesar occupauerat: ideo quasi oblita erat libertatis: & nemo audebat resistere caesari. Dictator Caesar: quia a M. Lepido lege lata dictator dictus erat.

Summum honorem: i. consulatum: quia ex dictatore consul factus est Caesar. Appianus autem dicit quod Caesar seditione apud placentiam sedata Romam reuersus est: trepidante adhuc populo: neque senatu aut consule illum eligente: seipsum dictatorem nominauit: uerum siue ut inuidiam dilueret: siue quod magistratu minime indigeret: per undecim solum dies illi praefuit: se consulem in futurum designauit. Per quod Seruilius. Iulianum collegam sibi assumpsit. M. Lepidum in Iberia. In Sicilia Aulum Albinum. In Sardinia Sextum Perducentem delegauit: Galliae nuper adeptae decimum Brutum praesidere iussit. Denique ciuilibus confectis omnibus Romam regressus Caesar: Appellatus est pater patriae & dictator in omnem uitam electus consulque ad decennium corpus eius sacrum & intemeratum habitum. Suetonius uero dicit continuum consulatum recepisse perpetuam dictaturam praefecturamque morum: in super praenomen Imperatoris cognomen patris patriae: statum inter reges eminentiorem locum in Orchestra: & alia ampliora etiam humano fastigio decerni sibi passus est: sedem auream in curia: templa & aras & simulacra iuxta deos. Indulgens populo: quia Caesar quasi simulabat se nolle accipere consulatum. Praecanti: quia populus precabatur consulatum sibi ut sumeret. Indulgent: i. faciens hanc gratiam populo. Latos fastos: fasti liberi erant: quibus magistratus omnes scribebantur: praecipue consul. Nam quod omnes uoces: hoc tempus quo Caesar consulatum accepit fuit principium: ut falsis nominibus Imperatores Romae appellarentur: cum reges sint: immo uero tyranni appellandi non consules: non praetores: non imperatores: cum leuis esse uideatur tam grauis atque molestus est: ipsi enim tyranni omnia libidine sua faciebant: tunc primum igitur huiusmodi nomina iuncta sunt quibus dominos atque tyrannos falso appellamus. Quia sibi: uel quia imperatoriae dignitati miscuit consulatum: & omnes dignitates.

Atque perire timet. tam diri foederis ictu
Parta quies: poenaeque redit placata iuuentus.
Brundisium decimis iubet hanc attigere castris:
Et cum classem reuocare rates: quas auisus hydrus
Antiquusque bares: secretaque littora leucae.
Quas recipit salapina palus: & subdita sipus
Montibus: ausonia qua torques frugifer oram
Dalmatico boreae: calabroque obnoxius austro
Appulus adriacas exit garganus in undas.
Ipse petit trepidantem: turis sine milite romam.
Iam doctam seruire togam: populoque precanti
Scilicet indulgens summum dictator honorem
Contigit: & latos fecit se consule fastos.
Namque omnes uoces per quas iam tempore tanto
Metimur dominis: haec primum repperit aetas.
Qua tibi nec ferri ius ullum caesar abesset:

Glad
funt: qu
mum in
fularem
didit &
non legi

Aufonia
Addit
Imperii
Moefta
Consul
Et non
Deccan
Necce
Et laeta
Inde po
Iuris in
Menstr
Nec no
Haud
Vidit
Vnde
Deleu
Ocyor
Transcu
Brundu
Inueni
Turpe
In lege
Dum p
Expert

us conf
lum fec
lare: ha
iliace a
na filii
ria (ut
Indice
faces g
uenire
incred
morare
quia pig
neagric
fastant
a creten
dini est
gelatas
pe uifu
turus el
tur: ut

LIBER .VII.

Gladiis: armis quæ propria sunt imperatorum: nam imperatores proprie dicuntur qui exercitibus præ sunt: quanquam corrupto uocabulo dicantur: qui terrarum orbi imperet. Reperit ætas: ex eo tempore primum inceptum appellari domini. Ferri: militum qui sunt arma imperatorum. Aufonias secures: i. consulariæ dignitatem quæ pacifica esse solet. Gladiis: i. armis militum: quæ sub imperatore constituuntur. Ad didit & fasces aquilis: militaribus insignibus addidit fasces quæ sunt consularia insignia. Nomen inane: quia non legitime factus erat imperator qui non secundum leges factus erat consul imperii. Digna nota: i. consularis: notam temporum Cæsa: consulum appellat: i. maculam & infamiam. Nam quo melius consule: talem enim tunc consulem populus romanus accepit: ut exercitum simul cum libertate amitteret. Pharsalicus annus: quo in pharsalia pugna ciuili gesta est & simul cum exercitu Romano libertas perit. Notus erat: dignus consulu Cæsar erat quo consule tanta clades ingrueret. Fingit solennia: incipit ostendere quomodo non secundum leges factus erat consul. Solennia: idest comitia sollemniter indicta. Suffragia: uidelicet equitum & senatorum. Decantatque tribus: idest per præconem iubet citari tribus: nam præcones decantare uidebatur: cum nominatim tribus citabant. Vana: quia populus infrequens erat. Vrina: in urnam enim coniciebantur sortes triginta quæque tribuum: & permixtis in urnam sortibus: deinde singulæ excipiebantur: & cuius prima sors educe retur: illa primum citabatur. Cælum seruare: i. aues & signa cæli: non licet inquit auspicium capere: quia mos erat romanorum: ut nec publice nec priuate quam facerent nisi prius captis auspiciis. Ergo non licet capere auspicium: quia nulli erant augures. Augure surdo: quia etiam si augur aliquis esset dissimulabat se audire tonitrum aduersa significantem: & quæ uis aduersæ aues essent iurabat tamen bonas aues paruissse: quæ consulem Cæsarem admitterent. Lætæ: felices. Bubone sinistro: mala significante siue uolatu: siue cantu augurium dabat: namque (ut ait Plinius) Bubo funebris: & maxime abominatus publicis præcipue auspiciis. Inde perit. p. & ex eo tempore reperire coepit consulatus. Inde: ex eo quod contra leges occupasset magistratum Cæsar. Iuris inops: potestatis cum cæsar omnia foret. Nomine tempus: quia tempus denominabatur a consulibus. Nomine: ut in fastis scripti consules tempora denotent. Mestruus consul: i. qui uno mense tantum duraret: quia extremo anni mense creabatur. Nec non iliacæ: dicit populum fecisse latiali loui sacra: tamen si non mereretur: & reddidit càm quia promississet ut latium subigeretur a Cæsare: hæc sacrificia latialia dicebant: eo quod ex omni latio ad hæc sacra conueniebant. Solé: i. latinas. Numé: i. iliacæ albæ: latialis Iuppiter: ideo latialis dicitur quia post albæ quam primus condidit Ascanius Aenææ & lauræ filius ubi latialis Iouis in medio templum condidit: ubi latinx solennia sacra Ioui instituta sunt. Latinx ferrix (ut refert Varro) a latinis populis dictæ quibus ex Albano monte ex sacris carnem petere fuit ius cum romanis. Indicebant autem latinæ quæ noui consules magistratum inibat. Flammifera nocte: quia nocte sacra fiebant: ideo faces gerebant. Inde rapit cursus: hæc ubi fecit Cæsar: ipse Brundisium nauigauit: quo classem suam conuenire iusserat. Rupit cursus: semper Cæsari celeritatem tribuit. Longissimas enuias (ut refert Suetonius) incredibili celeritate confecit: expeditus meritoria rheda centena passuum milia in singulos dies: si flumina morarentur nando traiiciens: uel innixus inflatis utribus: ut sæpe nuncios de se præuenerit. Piger apulus: quia piger ideo fecunditate ociosus: quia sine labore sponte sua segetem producit. Inerti herbæ: quæ si ne agriculturalum labore nascitur. Ocyor cæli flammis: idest uelocior fulmine. Fœta: quæ peperit. Clausas: tantum frigus fuerat: ut omnia glacie obducta essent adeo ut nauigare non possent. Minoia tecta: nam a cretensibus: qui a cno cum theseo discesserunt habitatum fuit Brundisium. Vndas: quia in littore conditum est Brundisium. Clausas undas Brundisii: quia in angustum orbem ibi mare conuoluitur. Clausas: congelatas: si de mari: referendum est ad uentos: quia nauigatio maris clausa dicitur cum uenti sunt aduersi. Turpe uisum duci: dicit Cæsarem non potuisse hanc moram pati: dum mare quiescere: sed milites suos adhortatus est: ut se freto committerent. Rapiendi: festinandi. Vel non felicibus: donec mare tranquillum efficere tur: ut etiam infelices per id tuto nauigare possent. Robore complet: idest audacia & fortitudine animi.

PHAR.SALIAE

Fortius hy. hæc oratio habet suasionē: ergo i deliberatiuo genere cōstitutā itelligimus: suadet. n. militibus ut nauigari uelit: nec prurbationē maris timeat. Suasio at ab hōesto: ab utili: a facili: a iocundo: a necessario sumitur. Arguit primū a pibus prudētiā: q̄ itres diuidit: i memoriā: puidētiā: itelligētiā. Arguit ab itelligētiā ostēdit. n. se pitū esse maris & uetoz: quia uidelicet sit tutius nauigare flāte aglone tpe hyemis q̄ uernis uētis q̄ aglo pdurare solet uerni uero pmutari. Fortibus hybernis: hyemalibus nos idigemus uētis pseueratibus sed hyberni uēti magis durāt q̄ uerni: ego sperāda ē bona nobis nauigatio. Incūbere: i.istere certos. Nec maris am. p̄terea nō regrimus uarietate uetoz: sicut faciūt q̄ mare circueunt: sed ex directo nauigātes solo aglone i grāciā pferri possumus. Anfractus: circuitus. Hic uti. ut hic aglo diutius duret. Curuet: a dō ipetuose p̄flet: ut malū nauis iclinet. Carchesia: hāc uulgo caueā appellāt: q̄ i sūmo mali posita ē: ē ēt gēus poculi. Ferēs: uehemēter spirās. Ceu mū. ap̄d quā uictus fuit Cn. Pō. q̄q̄ magno discrimie Cæ. fuerint.

Pharioq. i. i ægypto ubi ēt bellū gessit contra Ptole mē. Ibi. n. aliquot ciues ro. p̄iere & pag. absuit: q̄neti am cæ. uicere: & a rege Ptole. occidere. Nomē po. idest nō erat cā nomē tuū o Pō. cui fauebāt ciues: ut bellū amplius gerere. Studiū bel. s. ut cā tua studeat pugnare. Sed par. sed duo erūt semp: q̄ Romæ i. p̄erēt: uidelicet libertas: & cæ. respicit ad illud q̄ post q̄ Cæ. rēpu. occupauit: semp deinde libertas oppressa fuit: & Cæ. oīa tenuit: duo igi habebimus. s. libertate: ut se pristinā formā restituat: Cæ. ut ipiū obtineat.

Sibi: ad utilitatē suā. Nō ne iu. o Pō. si cōlyderas q̄ tū sceleris & ipietatis i capis philippicis ppetratū ē nō ne maximā ex eo uoluptatē capis q̄ ide te subtraxeris: q̄. d. capere debes. Cateruas. s. cælogē & stragem militū. Et soceri mī. t. & cū uideas tot uulnera tot mōstra sceleg. q̄ gesta sūt i ea pugna thessaliæ: ubi sūt cū parētibus parentes cū filiis: frēs cū fribus occisi sunt: miserere Cæsaris: q̄ hāc reg. cā & auctor extiterit: ac si. d. tu feliciores Cæ. Quo p̄. i. a iō romā i gre. die: Factus cā. se. i. idest cuius cā tot cædes ciuiū romanorū ppetrate sūt. Quicqd i igno. so. nunc alius quoq̄ rōnes subiūgit cur melior sit Pō. oditio. Quicqd i ignotis. i. cætera oīa q̄ p̄fessus fuisti postq̄ a pugna pharsalica discessisti: attribuēda sūt furori deoz: nam etiam si exulaueris: & si ēt a rege Ptole. obrūcatus fueris: hæc oīa signa fuerūt fauoris deoz: nā te potius mori uoluerūt: q̄ tyrānidē exercere: i qua. postea Cæ. cōstitutus fuit: nec diu pmāsit & bōis oībus odio fuit. Crede de. i. attribue fauori deoz: q̄qd patiēte exul q̄. pene destitutus fuit ab omnibus. Regioni bus igno. so. ut cū uēit Mytilenē prius: deinde super ignota maria: nō secūdū iperatoriā dignitatem nauigās: sed paucis comitibus atq̄ ministris. Quicquid sub pha. ty. i. sub Ptolemæo rege ægypti: cuius iussu postea obruncatus est. Lōgo cre. i. cōmitte diis q̄ tibi ppetuo affuerūt. Peius erat. s. q̄ mori. Lamēta sonare: noli pmittere iqt. ut tristes mœstiq̄ sunt oēs & clamorē emittāt: q̄si te misere: eē ostēdant. Tā mala: Nam hæ res aduersæ sunt: Sed istar felicitatis si cōsyderes q̄ deterior fuerit uictoris conditio. Securus: sine cura: nihil. n. ē q̄ amittere possis. Vrbes: q̄ sub tua ditiōe fuerūt. Dōatq̄ re. i. q̄. donasti Ariobarzani. Tigrāt: Pharnaci: & cæteris regibus. Terras: elige regionē ubi uitā tuā finias: nā i potestate tua ē ubi mori uelis. Vidit priā tuæ: post consolationē redit ad iter Pō. describēs q̄ uectus ē equo. Larissā: ciuitas ē thessaliæ: uiderūt iqt. te larissā i gredietē moenia tua dignitate seruata. Ciuibus: oēs ciues obuīa tibi e larissā pdiderūt: nā supatus Pom. mutata ueste (ut ostendit Appi. cōscēdit equū q̄ tuor ex amicis eū comitātibus: nullo i loco cursū iter misit: quoad exorta luce larissā tadē uēit. Ceu. i. & ita tibi occurrerūt: ac si uictor fuisset: & flētes oīa sua tibi pmitterbāt: q̄qd sub sua ptate eēt: id tuū eē affirmātes. Læto. i. tāq̄ uictori. Mūera: q̄cūq̄ uelis officia. In

Fortius hyberni flatus: cælumq̄ fretumque
Cū cōepere tenent: quā quos incūbere certos
Perfida nubiferi uetat inconstantia ueris
Nec maris anfractus: lustādaq̄ littora nobis
Sed recti fluctus: soloq̄ aquilone secundi.
Hic utinam summi curuet carchesia mali:
Incubatq̄ furens: & graia ad mœnia p̄flet.
Et ceu mūda nocēs: pharioq̄ a gurgite clades
Sic & thessaliæ post te pars maxima pugna.
Non iā pompeii nomen populare p orbem:
Nec studium belli: sed par q̄ semp habemus
Libertas & cæsar erunt: teque inde fugato
Ostendet moriens sibi se pugnasse senatus.
Non ne iuuat pulsum bellis cessisse: nec istud
Prospectasse nefas spumantes cæde cateruas?
Respice turbatos incursum sanguinis amnes.
Et soceri miserere tui: quo pectore romam
Intrabit factus campis felicior istis?
Quicquid in ignotis solus regionibus exul:
Quicqd sub phario potius patiare tyranno
Crededeis: longo fatorum crede fauori:
Vincere peius erat: prohibe lamenta sonare.
Fleueta populos: lachrymas luctusq̄ fmitte
Tā mala pompeii: q̄ prospera mūdus adoret:
Aspice securus uultu non supplice reges:
Aspice possessas urbes: donataque regna
Ægyptum: libyamq̄: & terras elige morti.
Vidit prima tuæ testis larissā ruinā.
Nobile nec uictū fatis capti: omnibus illa
Ciuibus effudit totas per mœnia uires
Obuia ceu leto promittunt munera flentes:
Pādūt tēpla: domos: socios se cladibus optāt:
Scilicet immenso supest ex nomine multum:
Teque minor solo: cunctas impellere gentes
Rursus in arma pōtes: rursusq̄ in fata redire:

LIBER .VII.

fata redire: idest rursus experiri fortunam potes. Sed quid opus uicto: nunc dicit quid responderit Pom. ut audiat omnes paratos facere quid uoluerit: dicit. n. ipsos laudauisse & commendasse uoluntatem eorum: sed tamen nil his pollicitationibus motus est: & ea potius uictori suasisit ut facerent. Inquit: scilicet Pompeius.

Tu cæsar: adhuc es inter stragē cæsorū: & reliquias pugnae perficis cum pompe. in potestate tibi regna admittat: & eos qui parati erant ipsi obedire: iubeat tibi officium præstare non sibi. In alto cumulo: in alta strage. Per uiscera patriæ: idest ciuium tuorum. Populus donat: idest sponte terrarum omnium dominum facit. Inde a Liria. Plurimaq; in sæuos: Quia populi deos tāquam crudeles uocabant: q; uictoria cæ. de-

Sed qd opus uicto populis aut urbibus igt? Victori præstare fidem: tu cæsar in alto

Cædis adhuc cumulo: patriæ p uiscera uadis.

At tibi iā populos donat gener: aduenit inde

Pōpeiū: sonipes: gemitus lachrymæq; sequūt

Plurimaq; in sæuos populi conuitia diuos:

Nunc tibi uera fides quæsitæ magne fauoris

Contigit: ac fructus: felix se nescit amari.

Cæsar ut hesperio uidit satis arma natate

Sanguine: parcendū ferro: manibusq; suorum

Iam ratus: ut miles animas perituraq; frustra

Agmina permisit uitæ: sed castra fugatos

Nec reuocet: pellatq; quies nocturna pauore

Protinus hostili statuit succedere uallo:

Dū fortuna calet: dum conficit omnia terror.

Ne ueritus graue ne fessis: aut Marte subactis

Hoc foret impiū: non magno hortamie miles

In prædam ducendus erat: uictoria nobis

Plena uiri dixit: superest p sanguine merces:

Quā mōstrat meū ē: neq; .n. donat uocabo

Qd sibi qsq; dabit: cūctis en plena metallis

Castra pauet: raptū hesperis e gētib; aurū

Hic iacet: eoasq; premunt tentoria gazas.

Tot regnum fortuna simul: magniq; coacta

Expectat domino: propera præcedere miles

Quos sequeris: quas dūq; tuas pharsalia fecit

A uictis rapiantur opes: nec plura locutus

Impulit amentes: auriq; cupidine cæcos

Ire super gladios: supraq; cadauera patrum.

Et cæcos calacare duces: quæ fossa: quis agger

Sustineat pretiū belli: scelerumq; petentes?

Scire uolunt quāta fuerint mercede nocētes:

Inuenere quidem spoliato plurima mundo.

Bellorū in sumptus cōgestæ pondera massæ

Sed non impleuit cupientes omnia mentes.

gn amētes auriq; cupidine cæci ferrē p strata cæsoꝝ corpora. Sic: uidelicet q mittēdo castra diripi. Cæcos: icōsideratos. Quæ fossa q; agger: q; dicat nulla munitio tā uallata ēē pōt q; arcere possit p̄mia uictoriæ p̄tētes. Quāta fuerit mer. no. i. q̄ta mercede cōmiserit parricida. Massæ: auri & argēti: massa dīr moles qdā rudis. Cōgestæ: nō cūflatæ: sed solidū aurum & argētū inuenere. Spoliato mundo: idest ex oī pte orbis debellati. In sumptus bel. quod aux. secū attulerāt: ut possent stipēdia militibus soluere. Non imple. nō satiauit

Quicquid fodit iber: ordo est tamen putabunt milites Cæ. hoc scelus uenisse paruo. Ut: pro quāuis rapiāt quicquid. Iber: populus hispaniæ quæ tota abundat metallis: plumbi: ferri: æris: argenti: auri: auctore Plinio.

cit. Inde a Liria. Plurimaq; in sæuos: Quia populi deos tāquam crudeles uocabant: q; uictoria cæ. de-
dissent. Nūc tibi magnæ uides: idest cognoscis qui nā sint ueri amici nam infelicitate uera amicitia non dignoscitur. Felix se nescit amari: idest nemo uerā amicitiam in felicitate cognoscere potest: Syncere. n. fidei amici in aduersis cognoscuntur. Quæsitæ: pro acq̄siti. Cæsar ut hesperio: nūc redit ad cæsarem q postq̄ uidit iā eos cæsos ēē quictoriā impedire poterant: uidelicet senatores & principes: iussit militibus suis: ut multitudini p̄cerēt. Agmīa. i. exercitus reliquias. Parcēdum ferro: iam abstinendum esse a pugna: & esse parcendū manibus suoꝝ qui fatigati erāt diuturna pugna. Viles animas: in quibus nullū momentum uictoriæ consisteret. Sed castra: fugatos ne reuo. Sed metuens Cæsar: ne se in castra fugati reciperent nocte: iussit equitibus: ut sine mora castra pompeii irrumperent. Pelatque equites nocturna pauorem: ne interposita nocte uicti sperare incipiāt.

Fortuna: scilicet secunda. Calet: feruet. Dum cōfiscit oīa terror: Qua terrore ipso perculsi hostes fugiebant. Ne fessis: redit rationem quare non timuit: ne fatigati milites hoc imperium grauitur subirent q̄ sciebat hoc libenter esse facturos: quia ipsis castra hostium diripienda permittit: nō opus igitur erat hortamine. Victoria nobis: idest iā sumus uictores: sed reliquū est: ut p̄mia uictoriæ quærat: Et castra hostiū irrūpatis. Plena: integra. Superest pro sanguine merces: Nunc nihil restat nobis nisi ut præmiū uictoriæ capiat. Meum ē: idest ad me pertinet monstrare mercedem: uestrum autem est accipere. Neq; enim: nolo hoc in muneris loco ponere: sed sibi qsq; diripiat quæcūq; placuerint. Donare. i. hoc donū ēē

Cunctis metallis. i. omni ære auro & argēto. Raptumq; hesperis. i. omne aurum qd deuictis gētib; i hesperia: tulerat pō. hoc ē aux. hispanaq; gentiū. Præmiū. i. claudū: nā i tentoriis pōpeiī oriētales diuitiæ positæ sunt & occidentales: nā in hispania Sertoriū debellauit: & ide magnas diuitias adduxit. Eoas gazas: nā populos oriētales deuicit: q sub ipio Tigranī & Mithridatis fuerāt. Tot res. for. currite igt i hostes quos fudistis: ut anteueniat eos: & i p̄tate uia raptū aux. atq; argētū iure belli oē diripiatis. Fortuna: diuitiæ. Tot regū. i. quos pom. deuicit. Expectat domino. i. uos o cōmilitones. Phar. i. uictoria pharsalica.

Sic milite iusso: ostēdit nullā maiore militibus ad hortationē fieri posse: q̄ ut castra ip̄is diripiēda p̄mitteret: ergo nullo metu nullo piculo retieri potuerūt:

PHARSALIAE

Tagus: fluuius hispaniæ aureas trahēs arenas. Extulit. seu omēdo aureas arenas. Arimaspi: ē popu. scythiæ unoculus: apud quē gryphes augē & smaragdos effodiūt: & arimaspi cōtinue dimittant aduersus eos ut augē rapiant: supra. Auroq; ligatas substringens arimaspe comas. Vānisse: uēditū ēē. Cum spe Romanæ p̄dæ: q̄a ita eos sperare iusserat: si Pompe. uicisset: ut urbem Romā diripiendā promitterent. Decipitur: ideo miles uidetur decipi cum Romam promississet: nunc castrorū tantum mō diuitias diripiendas obiecerit. Caput impia plæbes: cū indignatione dicit: gregarios milites occupasse cubilia senatorum. Cespitem pa. ubi antea patricii uiri requieuerāt. Premit. s. corpore suo. Vācuū: regibus occisis. Inq; parentū: filii etiā in cubilibus parentū: parentes filiorū: & fratres fratrum iacuerunt: quos antea ī pugna occiderant. Quos agitat: hi soli inquit uidebant scelera quæ perpetrauerant. Somniq; fu. Eumenides etiā dormientibus obuersabantur: ut quietē illā plenā turbatiōis agitarēt. Vefana: plena insanīæ. Agitat: turbabat. Inuigilat sæuum scelus: Obuersatur ante oculos eorū. Agitat: cogitant arma. Capuloq; manus: & dormientium manus mouebantur: tanquā pugnatiū. Capulo: en se: pars pro toto. Putas. i. putare quisq; posset. Inspirassee: emisisse. Superā. i. noctē q̄ in hemisperio nō ē. Stygia formidū. stygiis umbris. Exigit a meritis: hæc causa erat q̄ uictoria ipsa pœnas sumebat a uictoribus: nam quia impia fuerat: ideo agitabatur furis. A meritis: id est q̄ pœnas meruerāt occidēdo: alii patres: alii fratres. Sibila: eumenidū murmura. Flāmas. s. ipsaq; eumenidū: q̄ inferre uidebāt faces cū sibilis. Vmbra. i. anima ciuis quē occiderat ante oculos errabat eorū. Sua quēq; p̄. unicuiq; imago terroris ante oculos uagabāt. Ille sen. sicut occiderat: alii senes: alii iuuenes: ita in oculis erant dormientiū. Totis somnis: tota nocte. Omnes in Cæsare manes: ut pote in auctore malorum oīum. Haud alios: per similitudinē ostendit quomodo tota nocte agitati sūt dormientes milites: non aliter inquit: q̄ cum furorē bacchus in aliquem immittit: aut Horestes cum occisa matre in insaniam uersus est: nam pentheus postquam a suis moenibus Bacchi sacrificia relegauit: misit satellites suos: Ut illū abigerent: qui cum non redirēt: ipse profectus est. Tunc furorē Agaue matri & Authonæ materteræ immisit Bacchus: ut crederet ipsū pentheū ēē ap̄ge: aut uitulū: & isecutæ thyr sis tandē eum occiderunt. Mater uero eius Agaue p̄ mediam turbam ouans filii caput gestabat. Non dum purga. in ara: Quia ad aram uenerat Dianæ ubi tandē purgatus est in taurica regione scythiæ: cuius antistes erat soror iphigenia: quæ imolata fuerat Dianæ: in cuius locū diana ceruā subiecerat. Horestes pelo. i. originem a Pelope ducēs: nam pelops genuit atreū thyestē & philistē patrē agamēnonis & melai ex agamēnone natus est orestes. Sēserē: a libero p̄se. Cū fueret p̄. s. contra deū: & eū a finibus suis abigeret. Aut ultrix uisura dies: gladii illi oberrabāt oculis ipsius Cæsaris: quos deīde passus est ī senatu cum occisus est: & confossis tribus & uiginti uulneribus. Stringente senatu. s. coniuratione Bruti. Heu quantum pœnæ: superius rationem attulit cum cladem illam æquiori animo ferre debebat pompeius: nūc aut causas affert cur miserior sit cæsar: cum in mentem uenerit: cū tātorum malorū cā auctor extiterit. Heu: commiserantis est interiectio. Misero: scilicet cæ. Mens conscia: scilicet tot admissorum scelerum & cædiū: quas paulo ante milites perpetrauerant ipso concitante. Donat: affert. Stygia. i. inferos: Nam quo postea descensus erat. Māes: scilicet cæforū animas: quæ dormienti obseruabantur. Pompeio uiuente. Id enim erat q̄ cæsarem dolore maiori afficeret. Omnia passo: Quamuis tota nocte perpeffus esset Cæsar mala omnia prædicta: magna animi perturbatione cogitando: quæ ipse mala perpetrauerat: tamen cum lux facta ēēt præ letitia oculos a pharsalia remouere nō poterat: q̄ aduersarios prostratos uideret. Retexit: apuit.

Quicquid fodit: iber quicquid tagus extulit auris:
Quodq; legit diues sumis arimaspi harēis
Ut rapiat: paruo scelus hoc uānisse putabūt.
Cum sibi tarpeias uictor desponderit arces:
Cum spe romanæ promississet omnia prædæ
Decipitur q̄ castra rapit: caput impia plæbes
Cespitem patricio somnos: uacuumq; cubile
Regibus ifandus miles premit: inq; parentū
Inq; toris fratru posuerunt membra nocētes.
Quos agitat uelana quies: somniq; furentes
Thessalicā miseri uersant in pectore pugnā.
Inuigilat cunctis sæuū scelus: armaq; tota
Mēte agitāt: capuloq; manus absēte mouēt.
Ingemuisse putes campos: terramq; nocētem
Inspirassee animas infectumque aera totum
Manibus: & superā stygia formidine noctē.
Exigit a meritis tristes uictoria pœnas:
Sibilaq; & flāmis ifert sopor: umbra pempti
Cuius adest: sua quēq; premit terroris imago:
Ille senum uultus: iuuenum uidet ille figuras.
Hunc agitāt totis fraterna cadauera somnis.
Pectore ī hoc pater est. oēs in cæsare manes.
Haud alios nōdum scythica purgatus ī ara.
Eumenidum uidit uultus pelopeius herestes.
Nec magis attonitos animi sensere tumultus
Cū fureret pentheus: aut cū descisset agaue.
Hūc omnes gladii: quos aut pharsalia uidit:
Aut ultrix uisura dies stringente senatu:
Illa nocte premūt: hūc ifera mōstra flagellāt
Heu q̄tum misero pœnæ mens conscia donat.
Quod stygia: q̄ manes īgestaq; tartara sonis
Pompeio uiuente uidet: tamen omnia passo
Postquā clare dies pharsalica damna rexit:

LIBER .VII.

Nulla loci facies: Quantūlibet execrabilis esset deformitas loci: multitudine cælog: tamen oculos a thessa-
lia non reuocabat. Reuocat: remouet. Feralibus: ubi feralia scelera cōmissa fuerunt. Cernit po: cruore: Vi-
dit flumina multitudine cædiū inflata: qā tātus erat cælog: cruor effusus: ut ipsa etiā flumina crescerent. Ex-
cellos colles: uidet ēt stragē & struem corporum adeo sublimen: ut comparari posset montibus. Sidentes:
positos. Et magni numerat popu: & numerādo lætabatur. Epulisq: paratur ille locus: ut quasi spectaculū
ante oculos haberet cælog: militum: dum epularetur.

Nulla loci facies: reuocat feralibus aruis
Hærentes oculos cernit propulsa cruore
Flumina: & excelsos cumulis æquātia colles
Corpora: sidentes in tabem spectat acruos.
Et magni numerat populos: epulisq: paratur
Ille locus: uultus ex quo faciesq: iacentum
Agnoscat: iuuat æmathiam nō cernere terrā.
Et lustrare oculis campos sub clade latentes.
Fortunā superosq: suos in sanguine cernit.
Ac ne læta furens scelex: spectacula perdat
Inuidet igne rogi miseris: cæloq: nocenti
Ingerit æmathiā: nō illum pœnus humator
Consulis: & libyca succensæ lampade cannæ
Compelūt: hominum ritus ut seruet i hostē.
Sed meminit nondum satiata cædibus ira
Ciues esse suos: petimus non singula busta
Discretosq: rogos: unum da gentibus ignem.
Non interpositis urantur corpora flammis.
Aut generi si pœna iuuat: nemus extrue pidi
Erige congestas cæthæo robore syluas.
Thessalicā uideat pōpeius ad æquore flāmā.
Nil agis hac ira: tabes ne cadauera soluat:
An rogos: haud refert: placido natura rēptat
Cuncta sinu: sinemq: sui sibi corpora debent.
Hos cæsar populos: si nunc non iusserit ignis
Vret: cum terris: uret cum gurgite ponti.
Cōmunis mūdo superest rogos: ossibus astra
Mixturus: quocunq: tuā fortuna uocabit.

est magnum quod petimus o Cæ. nā si id peteremus: ut singuli singulo rogo comburerent: fortasse laborio-
sius tibi uideretur. At uero ut omnium nostrorum corpora uno rogo extructo comburantur: petimus. Bu-
stū dicē quali cōbustū: & proprie dicitur cadauer cum est combustum. Discretos: separatos. Gentibus: s.
occisis. Non interpositis: idest separatis: sed in unum comburantur. Aut generi si pœ. iu. aut si facis hoc ut
maiores dolorem Pompeio commoueas: lube omnes cælos in excelsum cacumen pindi: aut cæthæ montis
efferrī: & ibi omnes cōburi: ut ex ipso mari p quod nauigat Pompe. flamma uidri possit: hoc enim pacto Pom-
pei dolore augebis. Extrue: scilicet in unam congeriem. Pindi: montis Thessaliæ: permagnus ad ar-
cton macedonū partem habet (ut ait Strabo) ad occasum autem perebos homines metanastas idest nuga-
tores continet. Ad meridiem uero Dolopas. Nil agis hac ira: quod iratus nolis cælos sepeliri. Nam si ro-
gos unus humano labore structus non comburet eos: certe extrema illa flamma quas omnis mundus igne
peribit comburentur: & te inuito. Tabes an rogos haud refert: & nihil refert: an sua ipsorum cadauera cor-
ruptione soluantur: an dimittantur solui in cineres. Placido natura receptat cuncta sinu: naturale est ut q-
quid nascitur ēt soluat: & omne compositum in sua principia perueniat. Hos Cæsar po. si non nunc certe
tūc cōburentur cū ignis oīa corripier i extremo die. Vret. s. ignis. Nā ēt philosophi uolunt naturali quadam
ratione fore ut omnis mundus ignescat: sicut Cicero dicit. Astra: quia ignis ille terrena omnia & cælestia cō-
sumer. Quocūq: ad quemcūq: exitū ueniat anima tua: memēto ēt hog: aias uēturas: nā & tu moriturus es.

PHARSALIAE

Non altius ibis: tametsi assentatores dicturi sint animam tuam in caelum ascendisse: & conuersam esse in sydus caeleste: ut Virgilius. Ecce dionei processit caesaris astrum. Altius: quam horum animae. Non meliore loco: scilicet quā illi iacebūt. Stygia nocte: stygen transibis: sicut alii: & fortasse profundius: quia malorū omnium causa fuisti. Libera fortuna mors est: non enim mors fortunae subiaceret: sed quaecumque ipsa uoluerit: faciet. Capit: omnia tellus: nam ex terra omnia nascuntur: & in terram redeunt. Caelo tegitur: nam caelum est sepultura omnium. Vnam: idest sepulturam. Tu cui dant poenas: pergit poeta ostendere quod coeperat scilicet Caesarem ipsum: quamuis uictorem: tamen in deteriori conditione esse: q̄ Pompeium: nam ipse qui iussit Caesorum corpora insepulta iacere: fugatur a mortuis: has enim dat poenas: quod tetrum odorē eorum sustinere non potest: sed fugere cogitur. Inhumato funere: non enim genus poenae ē quod eos sepeliri prohibes. Has trahe Caesar aquas: persiste iquit in aethia si potes sed non poteris: nam ab his quos occidisti fugaberis: cum uiui te fugare nequie rint. Trahe: bibe. Has aquas: quae in aethia nascuntur. Caelo: aere. Tabentes: corrupti. Non solum aemonii: nunc commiseratione utitur ostēdēs id Caesaris immanitate factum esse: ut caesorum corpora a lupis: leonibus: aliisque feris: & alitibus dilaniarentur: & esse facta alimenta ferarū: & est indignatio contra Caesarem: quamuis sit & commiseratio Caesarum. Quae: pro sed. Leones odorati: pro odoriferis: qui odorem sequuntur. Bistonii: idest thraces. Ad pabula: idest ad cumulos. Pholoen: montem arcadiae. Latebras: nā e cubilibus suis ursi ad cadauera dilanianda uenerūt. Et quicquid nare sagaci. i. omne genus ferarum quod sagacitatem narium habet ad haec pabula concurrerunt. Sagaci: odorifera unde sagaces canes dicuntur odoriferi. Nō sanum: idest infectum. Motū: idest turbatum. Vos quae nilo: o grues: inquit: quae thraciā mutare soletis aegyptum: quia strimonem fluium thraciae superueniente hyeme deseritis: & in aegyptum melioris aerae tractum facitis: hoc tempore tardiores in aegyptum transitis: detentae uidelicet illecebris cadauerum. Mutare soletis. t. h. sunt enim quaedam aues quae aeris temperiem amant: sicut irundines: & grues. Threicias hyemes: idest hybernū tempus thraciae. Ad molem austrum: idest aegyptum: nā per uentū significauit regionē: ē enim auster uentus meridionalis: ubi sita ē aegyptus. Nunquam se uulture: idest nunquam ante uisi sunt tot uulturum greges: nam uultur auis ē carnibus humanis uescens. Induit: impleuit. Penae: i. aues. pars pro toto. Omnisque cruenta: Et in arboribus sidentes aues frustra cadauerum rostro gestabant: e quibus cruor effusus arbores cruentabat. Roribus: idest guttis. Saepē super uultus: hoc etiam saepius contigit: ut membra cadauerum quae de rostro auium caderent: in caput Caesaris & militum suorum ruerent & nonnunquā etiam signa cruentarent. Tabes: q̄ iā cruor eē defierat. Omnis poro: i. integra corpora multitudinis caesa nō sunt omnia corupta: sed pars eorum in alituū & ferarū nutrimenta transiit. Ad ossa: idest ad corruptionem. Quae: pro sed. In ferarum: in nutrimenta ferarū. Non intima: c. u. & aues iā satiatae usque ad fastidium parum admodum gustabant reliquam uero partē relinquebant intactam. Sol: idest calor solis & longitudo temporis in cinerem conuertit. Dies: tēpus. nā dies scē. ge. tempus significat. Thessalia infelix: nunc inuehitur in ipsam aethiā. hac oī supplicio diu irati damnarūt: ut ea oīa Caesaris corpora sustineret: & resoluta corpora ipsa macularēt: ut ibi nihil nasci posset nō cruore scedatū. hoc igit tibi magno aliquo scelere contigit ut una potissimum idonea hereris: in qua tot caedes committerēt. Nāetsi diu aeuū durabit: tamē nulla uetustas hac tibi maculā abolere poterit. Quod sufficit aeuū. i. q̄ tāta saeculorū longitudo eē poterit: ut obliuioni tradat hoc nephas qd in te commissū ē q̄ si dicat nulla.

Haec quoque eunt animae: nō altius ibis in auras
Non meliore loco stygia sub nocte iacebis.
Libera fortunae mors est: capit omnia tellus
Quae genuit: caelo tegitur q̄ non habet urnā.
Tu cui dant poenas inhumato funere gentes:
Quod fugis hanc cladē: qd olentes deseris agros.
Has trahe caesar aquas: hoc si potes uter caelo.
Sed tibi tabentes populi pharsalica rura
Eripiunt: camposque tenent uictore fugato.
Non solum aemonii funesta ad pabula belli:
Bistonii uenere lupi: tabemque cruentae
Cadis: odorati pholoen liquere leones:
Tunc ursi latebras: obsaeni tecta domusque
Deseruere canes: & quicquid nare sagaci
Aera non sanum: motumque cadauere sentit.
Iaque diu uolucres ciuilia castra secutae
Conueniunt: uos quae nilo mutare soletis
Threicias hyemes ad mollem setius austrum:
Istis aues: nuquam tanto se uulnere caelum
Induit: aut plures presserunt aera pennae.
Omne nemus misit uolucres: omnisque cruenta
Alite sanguineis stillauit toribus arbor.
Saepē super uultus uictoris & impia signa
Aut cruor aut alto defluxit ab aethere iabes.
Membraque deiecit iam lassissimis unguibus ales.
Sic quoque nō oīs populus peruenit ad ossa:
Inque ferras disceptus ab it: nō intima curant
Viscera: non totas auidae sorbore medullas.
Degustant artus: latiae pars maxima turbae
Fastidita iacet: quam sol nimbique diesque
Longior aethiis resolutam miscuit aruis.
Thessalia infelix quo tanto crimine tellus
Lelisti superos: ut te tot mortibus unam
Tot scelerū fatis premerent: q̄ sufficit aeuum

Im
mis:
riet:
facta
altera
dicitur

Immen
Quae
Quo
Ante
Praest
Omni
Et stan
Effude
Plus
Plura
Nullu
Nauis
Rom
Vmb
Null
Velle
Acue
Limite
Sinon
O sup
Qui
Hesp
Et mu
.M.A

Deind
Parti
nē hab
tur qu
tinet
Pō po
do e
set i T

LIBER .VIII.

Immemor: quæ obliuionem inducit. Demat dam, ne his damnis uitupereris ab oibus. Decolor. i. de for-
mis: & q̄ redoleat cruorē Cæsog. Violabis: quocūq; uomere uersata fueris semper uomis ossa semipultura se-
riet: ita ut manes eoz quodāmodo lædantur ad agricolis. Ante nouæ ue. ante q̄ obliteret prima cædes in te
facta o Thessalia Altera cedes superueniet belli ciuilibis Octauius. n. & Anto. ab una pte: & Brutus & Cassius ex
altera bella ciuilia renouabūt. Sceleriq; se. uix prius hic cruor siccatus erit: cū nouus iteq; fundet. Oia ma-
dicit. n. nō unius aut alterius ciuitatis populos ibi iacere isepulto: sed tot romanog; milia: quot nūq; sepulta ia-
cēt. Nec si iquit oia romanog; sepulchra uellātur: &
eoz ossa q̄ i his cōdita sunt eruant: numeq; æquare
poterūt eorum q̄ i Thessalia iacēt ordo rendit usq; ad
eum locū: tamē plus cinez araf supplet. n. tamē. Li-
cebit: quis. Ver: idest euertamus. Stantes tumulos:
sepulchra quæ nondum uetustate corruerūt. Et. si.
euertamus ea busta quæ iā ruere cœperint inatis ra-
dicibus caprifici huius. n. arbusculæ radices coagmē
ta lapidū maxie dissoluūt. Iuue. Hæsurī saxis cinerū
custodibus: ad q̄ Discutiēda ualēt sterilis mala robo-
ra fici. & Mar. Marmora messalæ findit caprificus.
Effudere: apparuerunt. Victis cō. solutis iūcturis.
Radice. u. s. caprifici. Ruricolis. d. dens ruricula nil
aliud ē: q̄ dēs uomeris. Nullus ab æma. s. s. adeo
detestabilis fuisset æmathia: si nūq; alibi gesta fuisset
bella ciuilia: q̄ nemo ibi habitaret: nemo sereret: nēo
araret: sed ēt oīno destituta ab hūano cultu: nō aliter
q̄ torrida: aut frigida zōa: sed q̄ alibi ēt gesta sūt bel-
la iō nō adiudicata ē nocens. Ordo usq; ad eū locū: si
nō priā nefas belli. Terrā: appo. Bustū popu. ro. q̄ se
pulchz: uere romāi populi appellari potes. Dume-
ta: proprie sunt loca spinosa & arida: ubi pascere solēt
greges. Vellere: pascere herbā. Nuda: spoliata fru-
ctu. Ignota. s. gentibus: q̄ nemo habitaret. Limite
fo. ini. i. torridæ zonæ. Vel glacie. i. frigidæ zōa: quē
admodū hic nemo habitare pōt pp nimīū calorem: il-
lic pp nimīū frigus: ita & hic nemo habitaret: si tu fu-
isses nō priā: sed sola. Terras odisse nō. ubi tātus ro-
manog; cruor effusus ē sed nūc nō licet: q̄ nō uno lo-
co tātum: sed i multis regionibus romanog; sanguis
sparsus ē: q̄ q̄cqd multis pecaf iultū ē. Premitis: da-
mnatis: & damnando totū orbē absoluitis. Hespia-
clades: hæc oia loca ubi fusus ē romanog; cruor fece-
rūt: ut æmathiā uidere ē absolueda. Hesperia clades: pp Cn. pom. quē una cū exercitu suo Cæsar i his
pania deleuit. Flebilis unda pa. ubi agrippa auspiciis
Augusti Cæsaris Sextū Pōpe. magni Pō. filiū deuicit.
Et mutina: ubi Augustus hyrtius & pansa uicerūt
Mar. Anto. multisq; occisis cōsules letali uulnere fau-
ciati sūt. Et leucas: promōtorium Epiri: ubi Octa-
uius Antonium & Cleopatram bello nauali deu-
cit: ubi multa milia ronāog; pierūt.
Pharsalia Liber Octauus.
Am super herculeas fauces nemoro-
saz tē. Hic liber octauus hæc cōtinet
Primū qdē Pom. profectiōem in i-
sulā Lesbō ubi Corneliā deposuerat.

Immemor ut demat belli tibi dāna uerustas:
Quæ seges infecta surget nō decolor herba:
Quo nō romanos uiolabis uomere manes:
Ante nouæ ueniēt acies: scelerique secundo
Præstabis nondū siccis hoc sanguine cāpos.
Omnia maiorum uertamus busta licebit:
Et stantes tumulos: & qui radice uetusta
Effudere suas uictis compagibus urnas.
Plus cinerum æmonia sulcis telluris aratur.
Pluraq; ruricolis feriuntur dentibus ossa:
Nullus ab æmathio religasset littore funem
Nauita: nec terram quisquā mouisset arator.
Romani bustum populi: fugerentq; coloni
Vmbraz campos: gregibus dumeta carerēt:
Nullusque auderet pecori permittere pastor
Vellere surgentē de nostris ossibus herbam:
Ac uelut impatiens hominū: uel solis iniqui
Limite: uel glacie: nulla atq; ignota iaceres:
Si non prima nefas belli: sed sola tulisses.
O superi liceat terras odisse nocentes.
Quid totū premitis: qd totū absoluitis orbē:
Hesperia clades: & flebilis unda pachyni
Et mutina & leucas puros fecere philippos.
M. ANNEI LVCA. CORDVBEN. phar-

salia Liber. VIII.
Am sup herculeas
fauces: nēorosaz tē
Aemōie deserta. pe-
perēs dispēdia siluæ
Cornipedē exhau-
stū cursu stimulisq;
negantem
Magno agēs: i certa
fuge uestigiaturbat

Deinde contionē Pom. habitā. Cilicia: ubi pars maior senatus cōuenerat: cuius sentētia erat ut se conferret in
Parthiā: & parthog; regū uires extollēs cōtra Cæsare cōcitaret. Huic sentētiæ aduersatus ē Lētulus: & oratio
nē habuit romāo cōsule dignā & i sentētiā eius senatus cōsultū factū ē: ut se i ægyptū reciperet: deinde ēt narra-
tur quomō Pō. postq̄ i ægyptū uenit iubēte Prolemæo psuasū photini & Achillæ obtrūcatus ē postremo con-
tinet sepulchrū Pō. cuius cadauer Codrus iuētū rogo superipoluit ac sepulturæ mādauit. Iā su. describit quō
Pō postq̄ a Thessalia discessit fugiēs metuebat strepitū oēm: sciebat. n. mortē suā a Cæ. plurimū desyderari. or-
do ē usq; ad eū locū magnus agēs. Sup herculeas fau. i. p. fauces olympi mōtis & ossa. nā Hercules cū uenisset
i Thessaliā: & uideret mōtibus circūdatā uallē i gentē q̄ aquā surgētē cōtineret: adeo ut lacū fecisse uidere ē:
o iiii

PHARSALIAE

cognouit si locus undis euacuatus esset: maximam ibi fertilitatem futuram: itaq; discidit olympum ab ossa atq; effusa aqua est: & inde diuersa flumina deriuata: quorum nomina superius descripsit: qua pte igitur Herculem olympum ab ossa discidit: hanc fauces Herculeas appellat. Nemorosaque tempe: ephexegesis est eius quod dixit faces Herculeas. Nam tempe sunt inter ossam & olympum amenissima: quinque milium passuum longitudine: & ferine sex latitudine: attollentibus se utrinque leniter conuexis iugis: & interlabente pene nemorosa conualem. Plini. Latini tribus tantum casibus plurali utuntur. Nominatiuo Accusatiuo Vocatiuo. Sed a græcis uariatur τῶν τευ πτεκ κοίτην τι, p

crassim: quia littera non seruatur. Dispendia: idest uastas longitudes. Aemonia silua: ea enim silua Thessalia magna est & longa. Cornipedem: equum. Exhaustum: defectum cursu. Stimulisque negantem: quia iam supposita calcharia sentire non uidebatur præ nimia lassitudine. Incerta fugæ uestigia turbat: hoc omnino faciebat Pompeius ne sequeretur uestigia sua: & ipsum depræhenderent: nunc huc nunc illuc circumagebat equum. Implicitas er. uias: ut errorem sequentibus iniiceret. Pauet ille fragorem: strepitum omnem: etiam comitum suorum. Qui: scilicet fragor. Redit: idest segitur Pompeium. Lateriq; timentem: idest saluti suæ ne a latere aliquis inuaderet. Quamuis summo de culmine: quamuis inquit aduersa fortuna illud de summo gradu deiecerit tamen scit magno pretio a Cæ. emptum iri mortem suam. Nondum uile: immo pretiosum. Seq; me. f. idest pristinae fortunæ non dubitat q; q̄tū Pom. pro cæde Cæsaris: tantundem etiam Cæ. pro sua daret.

Deserta sequentē: quamuis per occulta loca transiret Pompeius: ne dignosceretur tata tamen erat uiri maiestas: ut latere non posset. Clara facies: maiestas imperatoria. Fatum: idest fortunam suam aduersam. Multi pharsalica castra: dicit autem multos fugientes Pom. obuiam factos esse qui thessaliam petebant nondum enim sciebant uictum esse Pompeium & occurrentes obstupescabant. Occursu: obuiam facti. Vertigine: mutatiōe fortunæ: & uix credere poterant tantum cladis fuisse ut Pompe. cum tanto exercitu uinceretur: præsertim qui superiori tempore tantus uictor fuisset. Cladisq; suæ: idest uix suæ cladis erat auctor cui fidem adhiberent audientes. Grauis est: & molestus erat pompeio quicūq; sciebat cladem suam: Malet. n. ignotus esse q; cladem acceptam dignosci a gentibus: nam pudori uidebatur q; post triumphos in hac ætate a Cæsare uictus esset. Obscuro: ignoto nomine. Sed longi poenas: quia adeo nominis sui fama compleuerat totum orbem terrarum: ut ignotus esse non posset. Hæc nobilitas illi molesta erat. Fortuna longi fauoris: idest fortuna diu prospera. Exigit poenas: idest facit hanc poenam esse grauiorem. Pondere: idest tanta mole gloriæ & nominis. Præmit: aggrauat. Res aduersas: recte dicit: nam qui diu in felicitate fuit aduersam fortunam grauius ferre consuevit: diuturna felicitas est quodam quasi onus interim aduersitate superueniente. Urget: scilicet res aduersas. Fatisque prioribus: idest secundis. quia superiori tempore fata putabantur prospera: sed nunc magis illum præmebant res aduersæ. Nunc festinatos: q; ante trigessimum annum de Sicilia de Aphrica triumphauit: parta uictoria auspiciis syllæ. Acta syllana: idest auspiciis syllæ: quia missus est in aphricam contra Domitium quem uicit: & in Sicilia contra Cneum Carbo. nem quem & ipsum superauit: & de utraque prouincia triumphauit: quia non licebat alicui de ciue triumphum ducere. Lauriferæ iuuentæ: quia lauream coronam accepit: cum sublimis triumphali curru per urbem ueheretur. Nunc & corycias: in mentem ueniebant pristinae uictoriæ Pompeio: quæ nunc maiorem molestiam ac dolorem afferebant. Corycias classes. i. piraticas a coryco antro: & oppido ciliciæ duobus. n. mensibus mare pacatum reddidit Pō. quod piratæ infestum fecerant. Cilices at piratæ fudit deleti fuerunt (ut refert Strabo) primum a Seruilio Isaurico: quo tpe ille isauriam coepit. Postea a Pō. q; supra mille & trecenta nauigia concremauit. Eorum uero habitatiōes excidit: ex hominibus q; supfuerunt in ipso alios in urbem solos deduxit habitatum quæ ille pōpeipoli appellauit: alios didymenā hominibus effecit: q; nunc roanog. ē colonia. Et pōti. si. uictoriā quā de Mithridate rege pōti retulerat: uexilaq; uniuersa coeperat ipso debellato. Sic lō. æ. hoc pacto inq; multis nocuit diutius uixisse. Sati. n. fuisset pō. si ante hanc cladem in felicitate mortuus fuisset unde luue. Prouida pōpeio dederat capania febres optatas: sed multæ urbes & publica uota uicerunt. Destruit: debilitat. Vita su. ipe. i. q; diu

Implicitas errore uias: pauet ille fragorem
Motorū a uentis nemorum: comitūq; suorum
Qui post terga redit: trepidū lateriq; timetē
Exanimat: quis summo de culmine lapsus:
Nondum uile sui pretium scit sanguinis esse:
Seq; memor fati: tantæ mercedis habere
Credidit adhuc iugulum: q̄tum p cæsaris ipse
Auulsa ceruice daret: deserta sequentem:
Non patitur tutis fatum celare latebris
Clara uiri facies: multi pharsalica castra
Cū pererent: nondū fama prodente ruinas
Ocurso stupuere ducis: uertigine rerum
Attoniti: cladisque suæ uix ipse fidelis
Auctor erat: grauis ē magno quicūq; malorū
Testis adest: cunctis ignotus gentibus esse
Mallet: & obscuro tutus transire per urbes
Nomine: sed poenas longi fortuna fauoris
Exigit amifero: quæ tanto pondere famæ
Res premit aduersas: fatisque prioribus urget.
Nunc festinatos nimium sibi sentit honores.
Actaq; lauriferæ damnat syllana iuuentæ
Nunc & corycias classes: & pontica signa
Deiectū meminisse pudet: sic longius æuum
Destruit ingentes animos: & uita superstes

ius uiuere res lætæ nemo si felice diu nis hosti fuerat. Imperio Affuit: Dedeco Trader Littora Aemath Inde ratu Flumin Cuius Leuca Exigua Consci Flecte Mcest Aema Exag Theffa Rupis Littora Sempe Quæ En rat Quic Nunc Victu Cū po Profil Defor Canic Obu Abst Mem fluitat falia getis: q; oia noli igni cornelia hitu ap Defo erectu dam q iacere tandem

LIBER .VIII.

tius uiuit: q̄impium durat. Summa: ultima dies. Præuertit: ante uertit: nisi mors p̄uenit aduersitatem: & res lætæ diuturna uita p̄mūt: ut, Oui, mer. Sed, s. ultia sēp expectādā dies hominī ē: dicitq; beatus Ante obitū nemo sup̄maq; funera debet. sentētia Solonis ē quā poeta usurpauit. Quisq; ne secūdis: ē ne aliq; q̄ audeat se felicē dicere ante mortē. q. d. nō. Fatis, i. secūda fortūa. Littora cōtigerat: nūc autē dicit Pom. ad penei fluminis hostium peruenisse: & ibi naue admodum exigua nauigare cōpisse: ut Lei bon peteret: ubi corneliā depo- fuerat. Peneus: fluuius thessaliæ qui ex pindo apud gomphos nascitur. Plinius. Aemathia clade: id est cruo- re effuso in campis philippicis. Inde ratis trepidum: cum ad hunc exitum amnis puenisset: dimisso equo nauigare cōpit: sed hic ostendit q̄ ianes sint hominū cogitationes: & quā in fragili statu res humanæ possit. Nam Pom. qui classe corcyram: Siciliā: Liburniam: Ciliciam tenebat: nunc per exiguam nauiculā uehi contigit: quā uix tuto per flumina nauigare potuisset. Inde: post hæc: scilicet dimisso equo. Vix tuta uadis: quæ flatum uentorum & undationem fluminum sustinere non poterat. Trepidum. i. uero tu meum. Euexit. s. Pom. Corcyra: insula ī mari ionio: quam appellabant melenā. Sinus Leucadii: leucas ē promontorium epiro. Cilicum dominus. i. qui ciliciā tenebat. Terræq; liburnæ: quæ cōtigua ē dalmatiæ.

Imperio: nisi summa dies cū fine bonorum Affuit: & celeri præuertat tristia læto Dedecori ē fortuna prior: quisq; ne secundis Tradere se fatis audet: nisi morte parata? Littora contigerat per quæ peneus amnis Aemathia iam clade rubens exibat in æquor: Inde ratis trepidū uentis ac fluctibus impar Flumineis uix tuta uadis: euexit in altum. Cuius adhuc remis quatitur corcyra: sinusq; Leucadii: cilicum dominus: terræq; liburnæ: Exiguam uector pauidus correpsit in alnum. Conscia curarum secreta in littora lesbi Fleetere uela iubet: quā tunc tellure latebas: Mœstior in mediis quā si cornelia campis Aemathiæ staret: tristes prælagia curas Exagitāt: trepida quatit formidine somnus. Thessaliā nox ois habet: tenebrisq; remotis Rupis in abruptæ scopulostextremaq; curris Littora: prospiciens fluctus: mutantia longe Semper prima uidens uenientis uela carinæ. Quærere nec quicq; de fato coniugis audes. En ratis ad uestros quæ tēdit carbala portus: Quid ferat ignoras: & nūc tibi sūma pauoris Nuncius amorum tristis rumorq; sinister Victus adest cōiunx: qd̄ pdit tēpora luctus? Cū possis iā flere times: tunc puppe p̄pinqua Prosiluit: crimenq; deum crudele notauit Deformē pallore ducē: uultusq; prementem Caniciē: atq; atro squallētes puluere uestes. Obuia nox miseræ cælum: lucēmq; tenebris Abstulit: atq; animū clausit dolor: oia neruis Membra relicta labāt: riguerūt corda: diuq;

fluitātia & uētis agitata. Querere ne. q. Et q̄a timebas id qd̄ futurū erat: iō neminē audebas q̄rē d̄ tibus ī thessaliā gestis: nā quādo aliqd̄ timemus ēt dubitamus q̄rere ne id forte intelligamus qd̄ nolumus audire. En ratis: q̄ oia tibi indicabit ēt tacēti. Nūcius tristis: Qui ēt tacēs tibi cladē mariti ī dicabit. Quid pdis: nā tps ē flēdi noli igit̄ hoc tps uacūū abire lachrymis tuis. Tūc puppe p̄pinqua: Sed cū iā p̄pior factus ēt pom. & nauiculā cornelia uidisset: ipsūmq; mœstū: s̄q̄lida barba: & demissis crinibus itellexit: ex ipso hitu uictū ē. Notauit: ex hitu appo. Crimē crudele deum: dicit deos crudeles fuisse: q̄ pō. rep. amatorem uoluerit hac miseria afficere. Deformē: q̄a pallor faciei significabat rei euentū. Premētē: opprimētē. Atq; atro. s. q̄a dū egret puluis erectus totā uestē iplerat. Obuia nox: statī tenebræ oculis obortæ sūt: & cecidit exanimis. Nox: uertigo q̄ dam q̄ nascit̄ p̄ dolore. Atq; animū clausit: opp̄ssit ut semianimis caderet. Neruis. s. cōtractis: ut q̄si mortua iaceret. Ricorda. i. præcordia rigida facta sunt. Diuque spe mor. quia mori sperabat: sed decepta est quia tandem ad se redit: unde Ouidi. ait Officiū fecere piū: sed inutile nobis: indignor miseræ nō licuisse mori

re effuso in campis philippicis. Inde ratis trepidum: cum ad hunc exitum amnis puenisset: dimisso equo nauigare cōpit: sed hic ostendit q̄ ianes sint hominū cogitationes: & quā in fragili statu res humanæ possit. Nam Pom. qui classe corcyram: Siciliā: Liburniam: Ciliciam tenebat: nunc per exiguam nauiculā uehi contigit: quā uix tuto per flumina nauigare potuisset. Inde: post hæc: scilicet dimisso equo. Vix tuta uadis: quæ flatum uentorum & undationem fluminum sustinere non poterat. Trepidum. i. uero tu meum. Euexit. s. Pom. Corcyra: insula ī mari ionio: quam appellabant melenā. Sinus Leucadii: leucas ē promontorium epiro. Cilicum dominus. i. qui ciliciā tenebat. Terræq; liburnæ: quæ cōtigua ē dalmatiæ.

Correpsit. i. simul cum sociis suis rep̄sit: rep̄e p̄prie ē animalū. In alnum. i. paruam nauiculam: nam alnus ponit̄ pro fluuiali nauī: eo q̄ ex alno arbor cauari soleat: Pom. ex larissa ad mare usq; delatus est: eo loci paruam ingressus cymbam: cū teste Appiano: ad nauigātem nauem offendisset Mitylenas peruenit. Assumpta igitur Cornelia uxorē triremibus quatuor comitatus: quæ a rhodiis & tyriis ad eū uenerāt: corcyram tūc quidē & libyā p̄teruectus ē: quo ī loco exercitū alium & nauticos habebat apparatus: ad orientem itaq; cōuersus: parthos ueluti ab illis op̄e periturus: nulli patefacto iterim cōsilio adire statuit: quod pene cum in ciliciā uenisset amicis retulit. At illi a parthis abstīnēdum suadebāt: q̄ nup crasso īfurexissent: & adhuc ob eius cladē elatiores spiritus haberēt: nec corneliā singularis formæ mulierē in eorū ptate committēdam ēē: maxime cū e crasso ēēt genita: cū in ægyptum demū ire statuisset: uel ad iubam potius se conuertere Amici repudiatis iubæ rebus: utpote q̄ nullius existimationis: aut gloriæ futuræ ēēt: ægyptum ut adiret suadere nō destiterūt. Conscia curæ: amor corneliæ pō. nauigare coegit ad insulā lesbō: ubi reposuerat eā. Mœstior ī mediis: i. q̄ lesbo īsula o cornelia maiori mœstitia uexabaris: q̄ si esses ī mediis thessaliæ cāpis: nam maiora sēp pericula animus diuinat.

Quatit̄: cōmouet: nunq; n. quiete dormire poterat. Thessaliā nox ois habet. i. p̄ somnos sibi thessalia obuersabat: tenebrisq; remotis. i. exorta luce. Curris: uagaris p̄ littora p̄spiciēs nunq; nauē uiderēs q̄ cladem nunciaret: quā tibi futurā aio p̄suaseras. Nutātia:

PHARSALIAE

Iam fune ligato: Pom. nondū aduerterat uxorem cecidisse exanimē: sed ligata naue tēdebat ad insulā Ielbō: ubi ē mitylenā in q̄ corneliā posuerat. Quē postq̄ famulā: Viderūt squalidū: tristē & imunditia quadā obfistum: sicut his cōtingere solet qui ī miseria uersant: elata uoce cōperūt fata Pom. deplorare. Incessare fata: iue hi cōtra fata. Cōpat in summū: & cū complexa teneret Corneliā pom. tandem illa ad se redire cōpit. Reuocato sanguine: q̄a ubi nimius dolor inuaserat: statim sanguis ad cor cōcurrit: ut auxilio sit illi uitali mēbro ideo extremā partes corporis desertā a sanguine frigescūt: nūc ergo dicit cū rediisset ad se corneliā: totus sanguis ad extremitatem corporis recurrebat. In summum cor. i. in extremas ptes corporis. Prohibet succumbere fati: & ubi uidit ad se rediisse uxorem pom. cōpit eam consolari: nūc eā reprāhendendo: nūc p̄ci bus rogando. Nobile cur robur: Pom. cōsolatio quā uxori afferre studet cum reprāhensione q̄ nimia animi imbecillitate a maioribus suis degeneret: nam filia scipionis erat: q̄ ab aphricano Scipione inferiore originē ducebat: deinde ostēdit unicā sibi uirtutis occasiōē datā eē: neq̄. n. alia superest uia Vnde uirtutē suā uxor ostendere possit: nisi in miseria uiri: dicit enī nō dum antea fortunā sēuitiam sensisti: & tamē cū primum asperitas sese ostendit statim aīo deficiis. Titulis insignis auorū. Scipionis filia: nam Scipiones supior Aphricanus & inferior uiri illustres fuerūt. Publi. & Cn. Scipiōes duo p̄stantissimi duces: q̄ hispania populi Ro. imperio subegerūt. Primo uulnere. Quando ante hac fortuna nobis secūda fuit: nūc primū in ipso īpetu fortunā aduersā īcipis deficere: contra maiore tuorum uirtutem. Habes aditum: non aduertis hac infelicitate mea magnā tibi ostendendā uirtutis oblatam eē occasiōem. Laudis in hoc sexu. muliebri nullū ē maius argumentū laudis: q̄ miseriā uiri si fortiter uxor tulerit: non enim potest ex administratiōe reip̄. laudē aliquā cōparare. Nō legū iura: in regēda repu. Nec arma: ī exercēda disciplina militari. Cōiunx miser: ē sola materia mulieri: ut laudem acq̄rat si eius miseriā fortiter tulerit. Et tua cū fati. p. d. i. pietas tua: erga me uirum tuū miseriā cōfectū pugnet contra fortunam. Et ipm q̄ sum uictus ama: cum ī felicitate me positū amaueris: non pōt intelligi: utrū amor ille uerus esset: nec ne: nūc autem si me amabis: nihil dubitationis erit: quin me ames. A me q̄ fāscēs: ut me nō cātera ornamēta amare uidearis. Tāta. m. i. tantus comitatus. Incipe magnum sola seq̄: tu nūc sola seq̄ debes pom. q̄a antea me sequebāt senatus: tot regēs: tot tantāq̄ clientelā. Deformis adhuc: Sēsus ē turpe tantū dolore adhuc uiuente marito: ut dolor augeri nō possit in morte sua. Sumus & augeri uetitus. i. cui aliqd accedere nō potest. Vltima. s. post mortem uiri. Tu nulla tulisti: q̄ ego uictus fuerim: nihil ad iacturā tuam pertinet: nā habes uirū tuū icolumē quem amabas & amare debueras: sed si ita tu leges q̄ si me amiseris: tūc oībus ostēdas q̄ nō me: sed ornamēta mea potius amabas. Viuit. p. p. ma. & icolumus ē: ergo aliud q̄rere nō debes. Quod de. il. amasti. Videris. n. amasse fortunā secundā: quam amisi: quandoq̄dem me incolumi tātopere doles. Vocibus. h. nūc dicit quē efsectū habuerit consolatio pom. apud uxore. Rumpente. p. erumpente emittente. Outinā ī thalamos: cū lāz chrymis legendū ē: o utinam ingt nupsissem Cæ. ut in domū ipsius fortunā aduersam tulissem: quādoq̄de auctor eē debui maritos meos facere infelices. Et nulli lāta marito: imo tristis: sicut tibi: & crasso impatori adulescenti: qui sub Cæ. militauerit in gallia: sub quo antequam corneliā matrimonio se iunxisset: bellicis rebus magnam gloriam & laudem consecutus fuit crassus pater eius prouinciā parthiam & Asiam obtinuit: cū tamen Rex parthorum nullam iniuriā populo Romano fecisset: sed hæc cā tantūmodo ad bellū īpulit crassū quia cupiebat aurū eius auferre: cuius auidissimus erat: & in cōparando exercitū filiū suū a milia Cæ. deduxit & cū ī parthiā uenisset: q̄a parū cautus impator eēt ī īsidias p̄cipitatus ē: & sagittis parthorū obrutus. Bis nō. mūdo semel crasso: nūc tibi o magnā. Pronuba: dī q̄ sponsā committat priā nocte ī thalamū uiri. Erinny: unā ex furiis īferorū dicit fuisse pronubam quæ se in thalamos primum crassi: deinde pom. comitata fuerit.

Spe mortis decepta iacet: iam fune ligato
Littoribus: lustrat uacuas pōpeius harenas.
Quem postq̄ propius famulā uidere fideles
Non ultra gemitus tacitos incessere fata
Permiserē sibi: frustra que attolere terra
Semianimē cōatur herā: quā pectori magnus
Ambit: & astrictos refouet cōplexibus artus.
Cōperat ī sūmum reuocato sanguine corpus
Pompeii sentire manus: mcestamque mariti
Posse pati faciem: prohibet succumbere fati
Magnus: & ī modicos castigat uoce dolores.
Nobile cur robur fortunā uulnere primo
Fœmina tantorum titulis insignis auorum
Frangis: habes aditū mansuræ sæcula famæ
Laudis in hoc sexu: nō legum iura: nec arma:
Vnica materia est coniunx miser: erige mētē
Et tua cum fati pietas decertet: & ipsum
Quod sū uictus ama: nūc sū tibi gloria maior:
Ame quod fāscēs: & q̄ pia turba senatus
Tantaq̄ discessit regū manus: incipe magnū
Sola sequi: deformis adhuc uiuente marito
Sūmus & augeri uetitus dolor: ultima debet:
Esse fides lugere uirum: tu nulla tulisti
Bello damna meo: uiuit sub prælia magnus:
Sed fortuna perit: quod defles illud amasti.
Vocibus his correpta uiri: uix ægra leuauit
Membra solo: tales gemitu rumpēte querelas.
Outinam in thalamos inuisi cæsaris issem
Infelix coniunx: & nulli lāta marito.
Bis nocui mūdo: me pronuba ducit erinny.

Vmbra
pars ubi
opprime
nas. i. con
ut me
est trans

Crassoru
Assyrios
Præcipi
A causa
Othala
In tantu
Si miser
Sed qua
Certa fu
Sparg
Depen
Magn
Nostr
Iulia c
Magn
Coniu
In lach
Siccaq
Tunc n
Affatu
Semp
Tu qu
Oram
Noct
Sæcul
Nulla
Omn
Hæc
Cæsa
Certa
Accip
Accip
Aptio

uxore
men
nostra
Deind
enim
tibi ac
potest
si pup
malis

LIBER .VIII.

Vmbra: scilicet duxerunt: id est umbra mariti mei crassi: & patris eius. Assyrios: nam parthia est assyria pars ubi Ninus regnavit. Indigne thalamis: quia merueras feliciorē uxorem. Hoc iuris: uidelicet ut te opprimeret. Caput: id est tanti uiri: qui semper uictoriam ex hostibus consequi solebas. Nunc accipe pœnas: cum tibi tantū modo iuncta sum: sume pœnas de me. Quas sponte lunā Ego libens igit pariar pœnas: ut me mortua incipiant tibi uenti esse secum di: scis enim me comite omnia tibi aduersa fuisse. Mollius: id est tranquillius. Certa si, re, ut reges fideles sint tibi: Orbis obsequēs erit tibi si ego piero. Sparge mari. i. flu-
tibus maris merge me. Depēdisse caput: id est caput meum dedisse neci. Cū adhuc eēs in felicitate. Nunc clades: quando non perii adhuc te fortunato: peream certe: ante q̄ omnio te sœua fortuna præmat. Lustra purga clades tuas morte mea. Vbicunque iaces. Cō- uertitur ad iuliam: ades nunc o iulia si irata es Pom- peio: qđ ei nupserim & nunc morte mea patrem tuū Cæsarem placane amplius sœuiat contra pom. Cru- delis: Quæ nimium sœuis contra uirum tuum irata q̄ ego illi nupserim. Pellice: scilicet me: pellex pprie dicitur quæ alieno uiro coniungitur & dicitur a pel- liciendo: quia blanditiis pelliciat ad se alienum uirū. Cūctog. lu. sol. i. lachrymas oibus cōmouit q̄ aderāt q̄a plena cōmiserationis erat. In lachrymas duri: & ipe Pō. q̄ fortissimus erat: & q̄ sine lachrymis cladem pharsalicam tulerat alachrymis temperare non potu- it. Sicca: id est sine lachrymis. Lesbos. i. corneliā q̄ in lesbos erat. Tunc mitylenæum: postq̄ Pompeius cor- neliam uxorem propemodum consolatus ē: & ad se- rendam fortunam fortiter excitauit: iamque omnis Mitylenæ populus in littora effusus erat: ut honoris gratia pompeium exciperet: & ipsum orare institue- rat ut uel una nocte in urbem suam pernoctare uel- let. Hanc Mitylenæorum inuitationem Pom. grati- simam habuit. Sed excusauit celeritatem: q̄ i ea re ip- sis morem gerere non posset: Cum maiora negocia i- minerent. Mitylenæum: uulgus possessiuum ē pro primo: nā mitylenense dicere debuit: sicut a Verona ueronensis: sed nō nunq̄ poetæ: imo et oratores & hi- storici possessiuum pro primo ponere consueuerūt. Formatur autem in græcis nominibus possessiuum hoc modo. Nomen desinens in η mutat η in diphthō gum. & addita eos facit apud græcos: apud latinos ad- dita us possessiuū: ut ηκυρηνη cyrene κυρηναϊος cy- renæus αἰτυληνη τυληναϊος. Tanti pignus seruaf- se mariti: uxorem uiro acceptam & obsequentē: nam uiro nil carius esse potest uxore obsequenti ex senten- tia phocylidis. Tu quoq̄: sicut uxor diu apud nos ha- bitare dignata fuit. Deuotos: destinatos: & tibi dedi- tos. Vel: pro saltem: nam polysemus sermo ē uel si- gnificat aut: etiam & saltem: uel pro certe nōnunquā ponitur. Fac magne locum: cuius desyderio omnes mouebantur: ueneratione quadam seruata fidei: q̄ i rebus aduersis fidem tibi seruauerit. Omnia uictō- ris. cætera oppida si te non acceperint sperare possunt cæsar gratiam: at uero nos iam i culpa sumus: quia

Crassorūq̄ umbræ: deuotaq̄ manibus illis
Assyrios in castra tuli: ciuilia casus.
Præcipitesq̄ dedi populos: cunctosq̄ fugauī
A causa meliore deos. o maxime coniunx:
O thalamis indigne meis: hoc iuris habebat
In tantum fortuna caput: cur impia nupsi
Si miserum factura fui: nunc accipe pœnas:
Sed quas spōte luā: quo sit tibi mollius æquor
Certa fides regum: totusq̄ paratior orbis:
Sparge mari comitem mallē felicibus armis
Dependisse caput: nūc clades denique lustra
Magne tuas: ubicunq̄ iaces ciuilibus armis
Nostros ulta toros ads huc: atq̄ exige pœnas
Iulia crudelis: placataque pellice cæsa
Magno parce tuo: sic fata iterumque refusa
Coniugis i gremium: cunctorū lumina soluit
In lachrymas: duri flectūtur pectora magni:
Siccaq̄ thessaliæ cofundit lumina lesbos.
Tunc mitylenæum pleno iam littore uulgus
Affatur magnum: si maxima gloria nobis
Semper erit: tanti pignus seruasse mariti:
Tu quoq̄ deuotos. sacro tibi fœdere muros
Oramus sociosque lares dignare: uel una
Nocte tua: fac magne locū: quē cūcta rursāt
Sæcula quē ueniēs hospes romanus adoret.
Nulla tibi subeunda magis sūt mœnia uictō
Omnia uictoris possunt sperare fauorem.
Hæc iam crimen habet: qđ q̄ iacet i sula pōto
Cæsar eget ratibꝫ: proceꝫ pars magna coibit
Certa loci: moto reparandum est littore fatū.
Accipe tēplorum cultus: aurumq̄ deorum:
Accipe: si terris si puppibus ista iuuentus
Aptior est: tota quantum ualet utere lesbo.

uxorem tuam fideliter seruauimus. Omnia. scilicet mœnia. Possunt sp. uidelicet si te non acceperint. Cri-
men. i. culpā habent: quia seruauimus tuam uxorem. Quid. scilicet dicendum est ad hoc q̄ ponto ruta est: & i sula
nostra in medio mari posita: & cæsar naues paratas non habet: ut se huc conferat. Procerum pars magna co.
Deinde si comites uis habere senatores: q̄ superstites sunt: dubitare non potes: quin huc omnes ueniant: sciūt
enim hic esse corneliā: & uerisimiliter te quoq̄ ēcepisse. Coibit: conueniet huc. Fatum: fortuna tua. Noto:
tibi ac tuis. Accipe templorum cultus: Et ut itelligas quo erga te aimo sumus: parati sumus omnia in tuam
potestātē cōmittere: tēpla quoq̄ deoḡ cū ornamentis auro & argēto: & qcqd ibi ē tuū eē uolumus. Si terris
si puppibus: iuuentutem nostram scito tibi obsequentiſsimam esse siue mari: siue terra usum ipsius accipere
malis nā q̄a in mari erant: maritimis rebus assueti erant. Terris: id est terrestri bello. Puppibus: nauali bello.

PHARSALIAE

Hoc solum crimen: unum est quod præ cæteris te exoratum uolumus: uidelicet ut hanc suspicionem de uobis adimas: Ne dum felix eras uidearis nobis esse confusus: tunc cum apud nos uxor tua fuit: post uero acceptam cladem cum iam te aduersa premere incipiant: nobis confidere non posse uideare: nam si nostra moenia intraueris: nullam huiusmodi suspicionem habebimus. Crimen: id est culpam & suspicionem. Bene meritæ terræ: scilicet nostræ quæ de te benemerita est. Felix: dum in felicitate eras. Miser: postquam in miseriam uenisti. Tali pietate uiroꝝ: hæc oratio plena liberalitatis fuit Mytilenæoꝝ nunc dicit quæ grata fuerit pompeoꝝ pollicitatio. Lætus: responsio pompeii est dicentis quæ grata sit mihi ciuitas uestra ex hoc cognoscere potestis: quod pighus apud uos quod carius esse potest reperim. Nomine. i. c. Cicerone in secundo epistolarum. Quæquæ me nomine negligentia. i. c. Nomine mundi: uidelicet quod in aliquo mundi parte fides inueniret & esse dicitur. Lesbos tenuit affectus. i. amores nostros seruauit. Hac obside: demonstratis est. Hic mihi roma fuit: nam lesbos loco urbis romæ habui. Non ulla in littora. Præterea non solum ex hoc cognoscere potestis: quod uobis commendauerim corneliā me uos amare: uerum etiam quod uictus statim ad uos me recepi: ut facile oibus apparere possit: quantā uobis fidem præstiterit.

Cæsaris irā: Colligebam ex eo quod meā comitē seruauerimus meruisse uos: ut Cæ. uobis iratus esset. Tantā ueniam materiam. i. tantā occasionē beneficii: nam ueniam per beneficio posuit: ut Virg. Satis est fecisse nos. quod Cæ. uobis infestū fecerit collocando corneliā apud uos.

Fata mihi totū: nunc maiora istant: ut experiar totū orbē: quod nam sit fortuna mea: & nunquid apud alias gentes fidē inueniā. Heu nimium felix: nam si alii fidē seruabūt felices quod omnes exemplo tuo fecerint: si aliter fides tua præstantior erit: quod sola fidem seruaueris. Heu: est quod si admirantis. Siue doces populos. i. seruare fidem exemplo tuo. Nam quærere certum est. Quia constitui quærere ubi iustitia sit: & iniustitia. Iustitia si me seruauerint & acceperint fideliter. Iniustitia & impietas: si contra me prodicione uerunt. Fas: iustitia. Scelus. i. perfidia. Accipe nomen: nunc suam orationē ita concludit Pompeius: ut primum deos obtestetur: si quod adhuc deus mecum est: quasi omnes alii a me discesserint: illum oro ut faciat mihi alios populos non aliter seruare fidem quam Lesbos seruauit: ut siue intrare uellē: siue exire: mihi semper limina pateant. Numen: id est deus. Non intrare: Vtrumque dixit non uetere: intrare nec exire: sicut fecit Lesbos: nam Ptolemæus non uetuit intrare: sed uetuit exire. Mœstamque carinā imposuit Pompeius discederet cum comite sua: non aliter lachrymas de digressu suo mitylenæi dabant: quod si omnes relicta patria in alienas regiones migrarent. Mutare tellurē. ire in exilium. Sic: id est usque adeo plangitur. Infestæ: iratæ. Pompeiumque minus: tamen si ipsis molestus fuerat discessus pompeii: tamen alio quanto molestus discessum corneliæ tulerunt ob humanitatem & libertatem mulieris: cuius uirtute ac maiestate fuetudine omnes sibi deuixerat. Minus: quam corneliā. Cuius fortuna: tamen si ipse auctor erat & causa doloris. Quam toto tempore: nam commiseratione ipsius mouebantur populi omnes: quidelicet de summo & grandi loco ad tantam calamitatem deuenisset. Cuius: quia ita complectebantur eam: quasi una ciuis esset. Quam si: nec mirum si in discessu ipsius fleuere matronæ: nam si etiam uir fuisset uictor: non poterant uidere illam sine lachrymis discedere. Peteret castique modestia: si ad lætitiā iret: non ad mœrorem. Tanto. id est amore: ratio quia diuersis uirtutibus suis cornelia omnes sibi miro quodam amore deuinxerat. Castique mo. uultus: quia inatam uultu habebat quādam modestiam: ut cum omnes dignitate præstaret: humilibus quibusque par esse uideretur. Summissa: remissa: quia se humilibus æquabat. Nulli grauis: imo suauis: quamuis adhuc in felicitate esset. Turbæ: ignobili uulgo & multitudini. Stātis adhuc fati uixit quasi coniūge uicto. bæ

Hoc solum crimen meritæ bene detrahe terræ:

Ne nostram uideare fidem: felixque secutus:

Et damnasse miser: tali pietate uirorum

Lætus in aduersis & mundi nomine gaudens

Esse fidem: nullum toto mihi dixit in orbe

Gratius esse solum: non paruo pignore uobis

Ostendi: tenuit nostros hac obside lesbos

Affectus: hic sacra domus: carique penates

Hic mihi roma fuit: non ullo in littore puppi

Ante dedi fugiens: sæui cum cæsaris iram

Iam scirem meritam seruata coniuge lesbos.

Non ueritus tantā ueniam committere nobis

Materiam: sed iam satis est fecisse nocentes.

Fata mihi totū mea sunt agitando per orbem.

Heu nimium felix æterno nomine lesbos:

Siue doces populos: regesque admitte magnū.

Seu præstas mihi sola fidē: nunc quære certū ē:

Fas quibus in terris: ubi sit scelus: accipe numē

Si quod adhuc mecum ē: uotoꝝ extrema meoꝝ.

Da similes lesbo populos: quod marte subactum

Non intrare suos infesto cæsare portus:

Non exire uetent. dixit. mœstamque carinā

Imposuit comitem: cunctos mutare putares

Tellurem patriæque solum: sic littore toto

Plangitur: infestæ tendunt in æthera dextræ.

Pompeiumque minus: cuius fortuna dolorem

Mouerat: ast illam quam toto tempore belli

Vt ciuem uidere suam discedere cernens

Ingemuit uulgus: quam uix si castra mariti

Victoris peteret: siccis dimittere matres

Iam poterant oculis: tanto deuixit amore. tus

Hos pudor: hos perbitas: castique modestia uul-

Quod summissa nimis: nulli grauis hospita tur-

Stātis adhuc fati uixit quasi coniūge uicto. bæ

LIBER .VIII.

Iam pelago medios:describit tempus quo pompeius nauigans:animum in diuersas curas iactabat:animo cōsiderans an urbes peteret:an reges an populos:& secū animo uoluens qbus magis crederet,dicit enim nō omnino ad occasum descenderat sol:quia dimidius solis erat in hemispherio nostro:& in hemispherio inferiori:tum cum aduersis curis animis Pom.distrahi cōcepit ad quos proficisceretur populos. Nec quibus abscondit:scilicet nobis. Nec si qbus exerit:idest aperit antipodibus. Ad medios ignes:idest ad medios orbes igneos quia igneus est sol. Adeunt:idest intendunt ad urbes. Socias romani fœderis:idest coniunctas fœdere romanis. Varias mentes regum qd' reges solent uariis esse atque diuersis. Inuia arua:libyam significat. Austrumqueiacentem:idest depressum respectu septentrionis. Sæpe labor mœstus:aliquādo etiam nitebatur obliuisci huiusmodi curarum:& loquebatur cū gubernatore:petebatque quibus stellis uteretur nauare:cum in diuersa loca nauē intendere uellent. Mœstus curarum:idest ppter curas:sicut fessus rerum. Odiumque futuri:scilicet fati. Fessos æstus:æstus appellat cogitationis & fluctationes mentis ambiguas & comparat fluctibus maris, sicut Virgilius. Aeneas uario curarū fluctuat æstu. De cunctis astris:qbus stellis utitur in nauigatione. Vnde:qbus astris. Secandi æquoris:idest nauigandi:nam ex syderibus & mēsurā stellarū itelligunt nauarū q pte maris:& quāto spacio nauigauerint & nauigaturi sint. Syriā quo sydere:dic mihi q stella nauigatur i syriā? Libyam,i. q stella dicit nauigari i libyā:nā tendere cogitabat in libyā Pom.ad regem lubā. Quotus ignis:nam maior ur̄sa meridiem uersus ambitur cauda serpentis:sed minor ur̄sa septentrionem uersus ambitur a capite serpentis nūc ergo dicit quotus ignis:quia serpens ipse septem stellas habet:quæ imaginem ipsius ostendunt:habet unam in humero:alteram in pectore:tertiam in dorso:quartam in uentre tres autem i cauda. Sūt etiam aliæ stellæ lucentes:quæ has septem præcedunt:unde stella est quam uulgo occiduam uocant:per antiphrasim:qd' nunquam occidat hanc dicunt astrologi esse sole ualde maiorem:quanuis non ita uideatur:nam remotissima est a nobis:ut nec splendorem suum ostendat. Quotus ignis:prima uel secunda uel tertia in plaustrum. Doctus ad hæc satur:introducitur nunc respondere pompeio gubernatorem nauis qui peritus erat eiusmodi artis. Seruator taciti olympi:idest nocturni cæli. Signifero cælo:idest stellato:nolim existimes meo pompeii seruare stellas omnes:& præcipue errantes:sicuti non nulli gubernatores:qui ita errant:sicut & ille:sed tantummodo stellas septentrionales circa polum uertentes:quæ nunquam occidunt. Polo:cælo:pars pro toto:quia polus nunquam stat:sed semper uertitur ideo:απολεω:uerto:deriuatur. Labentia:errantia. Axis in occiduus:septentrionalis qui nunquam occidit. Gemina arcto:maiori ur̄sa & minori Maior ur̄sa (ut ante dictum)meridiem uersus ambitur cauda serpentis:nam serpens in modum scilicet litteræ inter utranque ur̄sam fluit:maior cauda:minor uero capite cingitur quæ etiam helice appellatur:& cynosura. Hic:scilicet axis idest minor ur̄sa quæ plaustrum uehit. Summis ceruchis:cum ur̄sa minor uidebitur perpendiculariter in summitate mali ferre plaustrum nunc nobis cursus erit in bosphorum scythiæ nam duo sunt scilicet bosphorus thracicus qui & byzantius dicitur.alter cimmerius in aditu paludis meotidos:in scythiam uergens:& dicitur eo qd' Iuppiter in formam bouis conuersus uexit Europam de phœnicia i greciam:& de nomine puellæ appellauit Europam tertiam orbis partem:unde ad similitudinem illius est bosphorus scythiæ appellatus. At ut inquit Strabo os byzantiacum thracius bosphorus appellatur.Cimmerius uero bosphorus dicitur quodcunque meotidis paludis hostium continet dictus cimmerius quasi cimbricus:qd' cimbrici errabundi militiam suam ad meotim usque agitarint. Pontum:insulam in qua Mithridates regnauit. Ceruchis:idest antemna & summitate mali:in qua sunt cornua quibus uela suspenduntur ut Virgilius.Cornua uelatarum obuertimus antemnarum & dicitur κερωχος cornutus a κερως cornu:& εχω habeo. Quicquid descendit ab arbore summa:reipondet ad illud quod pompeius petierat superius scilicet syriam quo sydere seruet:sed cum non nihil plaustrum declinauerit a summitate mali tunc petimus.syriam. Propior mari:idest quantulumcunque plaustrum declinauerit a summitate mali:& capite ferire uidebitur maris undas:tunc spectamus syriam:& eo nauem dirigimus. Arctophylax:bootes:custos ur̄sæ. Cynosura:quem superius appellauit arctophylacem nunc cynosuram uocat. Propior ma:unū sequi ex reliquo:nā quāto magis declinata summitate mali:tāto magis uidet appropinquare mari.

PHARSA LIAE

Inde canopos: canopos sydus est (ut ait in sexto Plin.) ingens & clarum: ē autem ī meridionali plaga: ad cuius contēplationē ait nauta: se nauē dirigere a sinistra trans ægyptum: a medio tēdit ad syrtes. Stella ti. bo. quo spirāte densant nubes: qbus illa obscurat: nā cum sit ī australi plaga meridiē uersus timet boreā q nubes contrahit in meridiē qbus illa obtegīt. Trans pharon. i. ultra ægyptum. respōdet ad illud qd interrogauerat pō. uidelicet qua stella meridiem petat. Illa sinistra. sc. canopo stella apparente in parte sinistra nauis. Syrtes: cui contigua est ægyptus. Sed quo uela dari: cum pompeius & gubernator nauis ita inter se quasi consabularentur: de signis cælestibus: & ad omnia quæ Pompeius quæsierat respondisset. postea interrogat eum quā in partem potissimum nauigare deberet: ad hæc pōpeius respondit incertus ad quem locum prius nauigare quocunq; inquit nauem & cursum dirigitō dū modo procul a cāpis æmathiis nauiges: nos deide in fluctus fortuna reget. Quo nunc pede carbasa tēdi: idem dicit. Carbasa: uela sunt dicta a genere lini subtilissimi quod ita appellat: quo texuntur uela. Quo pede: dicit morem nautarum: nā pedes sunt funiculi: qbus uela pro uoluntate nautarum uertunt. Dubio pector: incerta mente: nō enim satis deliberauerat qd potissimum iter teneret. Hesperiam: Italiam: neque in æmathiam nauem dirigere uolebat. Cælo: sydera cōsiderando. Da: relinque. Pignus: corneliā. Tunc certus eram. sante q uxorem accepissem certus eram quo nauigabam. uidelicet in insulam Lesbō: nunc uero scio quæ loca fugiam: quæ autē petā nescio. Sic fāt pompeius & gubernator ab his regionibus auertit nauem: quas attingere pompeius uolebat. Iusto: recto modo p uolūtate nauigātis. Quas asinæ cautes: ut per mediam asinam & chion nauigaret. Asina terræ pagus argiuæ: penes lacedæmonia naupliam (ut refert Strabo) ex ea inquilini in messenium agrum commigrarunt: eodem quo Asina oppidulum argolicum uocabulo nuncupata dryopū domicilium & Asinam fuisse memorant qui ex uicinis sperchio locis extitere. Asperat undas: nā ubi scopulus ē ibi ēt unda maris ē asperior. Chois: ut libro qrtō decimo Strabo refert. Chius isula circū nauigatio nem habet stadiorum nungentorum: si quis secus terram deferatur: ea urbē & protū optimū habet & nauale nauium octoginta Chii olim classē habuerē & maris imperiū & libertatem sibi uendicauerūt e Chio in lesbum uento austro sunt stadia circiter quadraginta. Viri e Chio elegātes fuerūt Ion tragicus: & Theopōpus historicus: & Theocritus Sophista. Motus. sc. nauis: nā p mutatione uelōrū mutata ē nauigatio. Secante: nauigante. Idē. sc. mare qd ante. Sonū: uelorum strepitum & nauigatiōis. Nō sic moderator: dicit nō maiore arte aurigam ferre currum circa metā ī ludis olympicis: q hic gubernator obuertit nauē contortis uelis. Moderator equorum. i. auriga: nam ludis olympicis ad metā currebātur curru: & q prior metā illam curru circūisset hic primum palam obtinebat: sed quanto interius circūuolebāt currū tanto etiā celerius id faciebant: & ob hanc causā cum omnes interiores & ppingores ad metā circūuoluerēt uellent currum: nisi peritissimi esset artis: currus in metā lapideā frangebāt: unde Horatius: metaque feruidis euitata rotis. Inoffensæ: intactæ. Metæ: metā appellat eam formā lapideā. Leuum axem: idest sinistram partem axis. Dexteriore. sc. uersa in sinistram. Ostendit titan: quia orto sole dies apparebat. Sparfus ab æmathia: qcunq; inqtab æmathia discessit secutus ē Pō. iter quos fuit. Cn. Pōpeius: & Deiotarus Rex sed per Cn. pō. noli itelligere sextū nā sextus cū matre Cornelia ī Lesbō repositus fuerat: qā mior erat. Procerū: quā uis uictus ēēt cū magna turba pom. tamē adhuc comites habebat reges: & picipes senatus. Reges ministros: nā reges ministra bāt pom. q sub clientela eius erāt comites: iter quos habebat Deiotarus. Deiotarus. n. iter prius mos pom. ex acie secutus fuerat nam hic regum fidissimus erat hunc iubet pom. in Syriam legationem ferre. Inde uia mundi: in remotissimas partes orbis terrarum hoc est in Syriam. Legit: idest obseruauit idest quā uis incerta fecisset uestigia: ne iter suum dignosceretur pom. ea tamen diligenter rex Deiotarus obseruauerat.

In syriæ portus tendat ratis: inde canopos
Excipit: australi cælo contenta uagari
Stella timēs boream: illa quoq; perge sinistra
Trās phariō: ī medio tāgit ratis æquor: syrtes:
Sed quo uela dari: quo nūc pede carbasa tēdi
Nra iubes: dubio cōtra cui pectore magnus:
Hoc solum toto respondit in æquore serua
Ut sit ab æmathiis semper tua longius oris
Puppis: & hespeiā pelago cæloq; relinquo
Cætera da uentis: comitem pignusq; recepi
Depositum: tū certus erā quæ littora uellum.
Nunc portum fortuna dabit: sic fatur: at ille
Iusto uela modo pendentia cornibus æquis
Torfit: & ī leuum puppim dedit: utq; secaret
Quas asine cautes: & quas chios asperat un/
Hos dedit ī prātenet hos ī puppe rudētes: das
Aequora senserunt motus: aliterque secante
Iā pelagus rostro: nec idem spectante carina
Mutauere sonū: nō sic moderator æquorum
Deteriore rota leuum cum circuit axem:
Cogit in offensæ curus accedere metæ.
Ostendit terras titan: & sydera texit:
Sparfus ad æmathia fugit qcunq; procella
Assequitur magnum: primusq; a litore lesbi
Occurrit natus: procerum mox turba fidelis:
Nam neque deiecto fatis: acieque fugato
Abstulerat magno: reges fortuna ministros:
Terrarum dominos: & sceptrā eoa tenentes
Exul habet comites: iubet ire in deuia mundi
Deiotarus: qui sparfa ducis uestigia legit:

LIBER .VIII.

Quando ait æmathiis: quando inquit cladem accepimus in æmathia: quæ partem nullam orbis terrarum parauerat: quæ nostra signa sequeretur: nunc opus est tentare reges orientis. Fidissime regum hic enim semper in officio permansit: nulla fortuna discessit cum defensaret libertatem & auctoritatem senatus. Euphratem: fluuium in oriente: per quem significat partes armenia: propter regem cum quo foedera iunxerat Pompeius: quo tempore fugientem Mithridatem per eas regiones sequebatur. Tigrim: significat armenia: regem nam tigris fluuius est Armenia: Tigris & Euphrates Mesopotamiam circundant & apud babylonios inuicem coherant: auctore Strabone: deinde in mare per sicum emittunt: quorum Euphrates maior est: & plus regionis flexuoso alueo percurrit. fontes habet in parte Tauri boreali: fluit ad occidentem per armeniam quæ maior appellatur: usque in armeniam minorem: quam a dextris habet. Tigridis & Euphratis fontes inter se distant a stadia duo milia & quingenta. Nec pigeat: præterea ut exercitum compares non orientem modo: sed etiam septentrionem petas ueli. Quæ rentem: acquirentem: reparantem. Diem: idest orientem. Arsacidæ: regi parthorum. nam sicut Ptolemæi reges ægypti appellabantur ita parthorum reges Arsacidæ dicti sunt. Si foedera nobis: hæc est legatio pompeii: si seruant inquit foedera nostra: quæ societate & amicitia tum populo romano iunxit. Magos: magi enim sapientes apud Medos & persas appellantur: quos philosophos graeci dicunt. Implete pharetras: idest sumite arma. nam sagittis & arcu parthi potissimum utuntur. Geticis neruis: idest scythicis cordis: quæ ex neruo torquentur. Si uos o parthi: hæc sunt mandata pompeii quæ Deiotaro dat ad phraatē parthorum regem: nam omnes reges parthi Arsacidæ dicuntur: sed tunc phraates nomine regnabat. est autem ordo usque ad eum locum. tot meritis obstricta meis. Caspia regna: persequendo Mithridatem in mare caspium usque uenit: ubi sunt caspii montes. Nam auctore Solino: ultra Sauromatas in Asia sitos: quæ Mithridati latebram & originem medis dederunt confines sunt Thali his nationibus: quas ab oriente contingunt caspii montis fauces. Alanos: populos qui ab alano flu. dicti sunt: qui ultra danubium fluit in europam. Martialis. Hæc te farmatico transit alaus equo. Alterni martis: idest bellicosissimos. Achemeniis

Quando ait æmathiis amissus cladibus orbis:
Qua romanus erat: superest fidissime regū
Eoam tentare fidem: populosq; bibentes
Euphratē: & adhuc securum a cæsare tigrim
Nec pigeat magno quærentem fata: remotas
Medosq; penetraſ domos: scythicosq; recessus:
Et totum mutare diem: uocesque superbo
Arsacidæ perferre meas: si foedera nobis
Prisca manent: mihi per latū iurata tonātē
Per uestros astricta magos: implete pharetras:
Armeniosque arcus geticis intendite ne ruis.
Si uos o parthi peterem cum caspia regna:
Et sequerer duros æterni martis alanos:
Passus achæmeniis late discurrere campis:
In tutam trepidos nunq̃ babyloa coegi.
Arua super cyri caldæique ultima regni
Qua rapidus gāges: & qua nyseus hydaspes
Accedunt pelago phœbi surgentis ab igne:
Iam propior q̃ persis eram: tamen oīa uinces
Sustinui: nostris uos tantum deesse triumphis.
Solusque e numero regnum telluris eorū
Ex equo me parthus adiit: nec munere magni
Stāt simul arsicidæ. q̃s. n. post uulnera cladis

campis: idest parthicis ab Achemene rege. In tutam trepidos: idest nunquam Vos compuli in moenia uestra: quia passus sum uos errare per agros uestros. Arua sup: & tamen facere poteram: quia propinquior eram uobis q̃ persis. Arua cyri: idest super arua persidis ubi regnauit Cyrus. Ultima caldæi regni: idest ad extremam regionem iudæorum. nam Aristobolum iudæorum regem cepit: & templum Salomonis spoliavit: & candela bra illa quæ in maximo honore fuerant in triumphū duxit: & creditum est posthac Pompeium aduersa fortuna laborasse. Nyseus hydaspes: flu. india: qui per parthiam sese ferens uadit in indiam: ideo nyseus. i. india: cuius anysa urbe india. Phœbi surgentis ab igne: idest ab oriente descendens uobis propinquior eram: q̃ persis nominatiuus ē: persidis ipsius genitiuum facit. est autem regio finitima parthis. Numero telluris eorū: ex omnibus regibus orientalibus tantum modo parthus fuit: qui me ex æquo foedere adiit. nam cum Pompeius ad Araxem fluuium castra posuisset: Tigrano cerota tigranis regis filius obuiam ei factus est (iam enim a patre defecerat) Tigranes ipse humanitate Pompeius fretus qui uulgo laudabatur ab omnibus: ad eum uenit: quē ubi Pompeius honorifice susceptum regem appellat: indignatus filius palam dixit. haud sibi opus ē Pompeio: sed alium quæsiturum romanorum tum pompeius eum in uincula coniectum seruari iussit ad triumphum nec multo post Phraates parthorum rex legatos misit qui Tigranocerotam peterent: quasi generum suum: & Euphratem fluuius fines imperii statuere: quibus Pompeius inquit Tigranocerotam ad tigranis magis partes: q̃ ad socerum pertinere: de sinibus quod peteret eiusmodi se usurum: hoc est quod nunc poeta dixit. ex æquo me parthus adiit: & ita Euphratem fines imperii tenuit ex parthorum. Nec munera magni: nec semel seruati sunt parthi meo beneficio. neque enim alius fuit qui romanos contineret ne ulcisceretur manes crassi & romanorum qui a uobis cæsi fuerunt o parthi. sententia fuit etiam Pompeii ne renouaretur bellum contra parthos: donec Cæsar esset in gallia cum exercitu: ne duobus bellis uires romanorum distraherentur. Munere: beneficio Pompeii. Quis con. quasi dicat nullus nisi ego. Assyriæ cladis: idest post cladem Crassi & exercitus Romani: quem ad Carras ciuitatem Assyriæ parthi cum exercitu deleuerunt.

PHARSALIAE

Iustas iras: iuste enim mouebantur ad ultionem imperatoris cæsi. Ruptis excedat claustris: euphratis ripā dicit quem regni finem ipsi parthi patenti Pompeius finem tradidit. Zeugma: ciuitas inter ægyptum & parthiam. lxxii. milium passuum a samofatis distans: quam Alexander condidit: sic appellata qd' sit utriusque regionis quoddam quasi uinculum. & dicitur a ζευγνυω: iungo. Pellæum: ab Alexandro conditum: qui fuit de pella ciuitate macedoniæ. Pompeio: idest causa Pompeii. Vinci roma uolet: ut subactō Cæsare Pompeius uictoriam consequatur. Regem parere iubenti: nunc dicit quomodo rex Deiotarus ad Pompeii legationem perficiendam sese expediuerit. Ardua: quia iussit eum extremas orbis partes penetrare. Politis insignibus: idest depositis regis uestimentis. Raptos amictus: idest gregaria ueste sumpta: & capta occasio ne laudat paupertatem. Si inquit dominis terrarum tutum est aliquando simulare paupertatem: quanto ueri pauperes tutiores sunt? Dimisso in littore rege: nunc dicit dimisso rege Deiotaro: qua parte Pompeius nauigauerit. Ipse per icariæ: incaria insula est samo adiacens: non procula naxo: quæ nomen icario pelago imposuit. ut Plinius & Strabo. Ephesum: ciuitas ioniæ: quæ & smyrna dicta est. ab amazonibus dicta. Plinius. Colophona. ci. Ionica quæ olim nauā li ope: & equestribus præliis exceluit. Strabo. Telmessis: promontorium est lyciorum quod portum habet: hunc locum Eumenes in bello antiochio pro romanis accepit: sed sublato regno Lycii eum locum receperunt: hic enim est de quo Lucanus mentionē facit. Claram: ubi colosus iouis est tantæ magnitudinis: ut inter septem mirabilia mundi connumeretur aut claram: quia (ut scribit Solinus) nunquam cælum tam nubilum est: ut in sole rhodos non sit. sic Horatius. Laudabunt alii claram rodon. Colosus autem fabricauit charas lyndius: dicatum ioui: ut asserit Strabo: alii scribunt appollini. Telmessidos undæ compenfat: ambitum longum telmessidis sinus breuitate maris recompensat. Pamphilia puppi: pamphilia olim sub imperio cilicum constituta fuit: alio nomine appellata mosopia: & pamphiliū in mare iungitur cilicio. Plinius. Nec se committere: & quæ pō. metuebat: ne oēs ciuitates uictori parerēt non audebat mœnia ingredi: sed. nūc primū ingressus ē mœnia phaselidis. Phaselis: phasilis ciuitas ē q̄ portus tres habet (auctore Stra.) ciuitas insignis & lacus imiet & mōs nomine solyma. Phaselis fuit ciuitas zēiceti piratæ q̄ capto mōte Isaurico se cū tota domo cōcremāuit. Nā te. ratio. cur ingressus est. Rarus incola: quia deserta erat. Hinc a phaselo. Tantus mons: quia a multis idem cū Caucaſo monte creditur: nā Asia omnem ab eo incipiens & in cilicum mare definēs in duas fere æquales partes diuidit. Dispana: flu. Cadentem: idest nascentem. Crederet hoc magnus: nunquid credere potuisset hoc Pompeius cum piratas deuicit hanc uictoriam sibi utilem futuram? ac li. d. p. fuit quia nunc demum per mare tutus nauigat. Pacem: idest cum piratas deuicit. Et sibi. non solum negotiatoribus: sed etiam sibi. Sequitur pars magna senatus: Pom. proficiscentem in Ciliciam uniuersus senatus secutus est: ubi sententiam suam de republica dixit. Paruis synedris: idest paruo confessu: comparatione curiæ romanæ. & dictio greca est: ἡ συνέδριον confessus: τοὺς συνέδριον concilium. Selinis: oppidum ciliciæ. ubi senatus pom. audiuit de republica sententiam dicente. In cœtu procerum in consilio senatus. Comites belli: in deliberatiuo genere constitutio coniecturalis est: potero reparare uires: non poteris. quæstio ē: an possit & deliberatur deinde quomodo reparet. Est autem deliberatio cum quærit: quid ex multis rebus potissimum sit faciendum. nam consultatio duplex est: aut cum quæritur de duabus rebus utrum potius: ut si consultetur bellum ne: an pax potius sit facienda: est autem consultatio cum de pluribus rebus quæritur: quid potissimum sit: ut si quærat aliquis: an macedoniam: an ægyptum an in indiam nauiget sed primum qd' i dubitatione ueniebat: quærit. uidelicet an possit reparare uires: & probat reparare posse: nō enī adeo se uictū esse dicit: ut releuari non possit: quæstio coniecturalis est: quia quæritur an possit uires reparare. priō caprat bene uolentiā a persona auditorum: cū eos comites fideles uocat: & eos laudat: q̄ sint quasi quædā imago patriæ.

Assyriæ iustas latii compescuit iras:

Tot meritis obstricta meis: nūc parthia ru-

Excedat claustris: uetitā per sæcula ripā: ptis

Zeugmaq; pellæum: pōpeio uincite parthis

Vinci roma uolet: regem parere iubenti

Ardua non piguit: politusq; insignibus aulæ

Ergeditur: famuli raptos indutus amictus.

In dubiis tutū est inopem simulare tyrannos:

Quāto igitur mundi dominus securius aui

Verus pauper agit: dimisso in littore rege

Ipse per icariæ scopulos: ephesumq; relinquēs:

Et placidi colophona maris: spumantia paruæ

Radit claustra sami: spirat de littore choo

Aura fluens: gnidō idē fugit: clarāq; relinquit

Sole rhodon: magnosq; sinus telmessidos undæ

Compenfat: medio pelagi pamphilia puppi

Occurrit tellus: nec se committere muris

Ausus adhuc ullis: te primum paruā phaselis

Magnus adiūna te metui uetat incola rarus:

Exhaustæq; domus populis: maiorq; carinæ

Quā tua turba fuit: tēdēs hic carbasa rursus

Iam tauæ tauroq; uideri dipsanta cadentem.

Crederet hoc magnus: pacē cū præstitit ūdis.

Et sibi consultum: cilicum per littora tutus

Parua puppe fugit: seq̄ pars magna senatus

Ad profugū collecta ducē: paruissq; synedris.

Quo portu mittitq; rates: recipitq; selinis

In pcerum cœtu tandem mœsta ora resoluit

Vocibus his magnus. comites bellicq; fugæq;

Quar
ratione
sed in
a minor
iudicatu
reparauit

Atque in

In cilicu

Consule

Ingress

Aemat

Vt neq

Excute

Erigere

Me pu

Mille

Mille

Quar

Fama

Et non

Virib

Quar

Asteg

Expro

Aetas

Ardua

Hinc a

Nanc

Immi

Hāni

Et nu

Intun

Quar

Diui

Casp

gione

fecere

Hispa

illum

præfec

ad phr

dens est

Caspia

cit inha

ē nā ub

citur u

cis rug

Alexad

uix ē p

humor

LIBER .VIII.

Quamuis in littore nudo: a persona sua nunc beniuolentiam captat: nā sua profert incōmoda p cōmife-
rationē: qua beniuolentia facile cōparatur. In cilicū ter. non in propria urbe. Nullis ar. non exercitu sceptus
sed inermis. Non omnis in ar. aēma. ad coniecturā descendit: & probat posse reparare uires: & argumētū est
a minori ad maius: quod plurimum ualeat ad cohortationem. Dicit. n. si Marius exul hostis populi romani
iudicatus: Minturnis in carcerem compulsis: in libyam profugus in terris hostium tamen cōparato exercitu
reparauit uires suas aduersus Syllam: multo magis ego facere potero. q. non sum hostis patriæ iudicatus: nō

Atque instar patriæ: quis in littore nudo:
In cilicum terra nullis circumdatus armis
Consultem: rebusq; meis exordia quæram;
Ingētes præstare animos: nō omnis in aruis
Aemathiis cecidi: nec sic mea fata premuntur
Vt nequeā releuare caput: cladesq; receptas
Excutere: an libycæ marium potuere ruinæ
Erigere in fasces: & plenis reddere fastis.
Me pulsum leuiore manu fortuna negabit.
Mille meæ graio uoluūtur in æquo puppes.
Mille duces: sparsit potius pharsalia nostras
Quam subuertit opus: sed me uel sola tueri
Fama potest rerū: toto quas gessimus orbe:
Et nomen q. mūdus amat: uos pendite regna
Viribus atq; fide libyā: parthosq; pharonq;
Quæ nam romanis deceat succurere rebus.
Ast ego curarum procures arcana mearum
Expromā: mentisq; meæ quo pōdera uergāt.
Aetas miliaci nobis suspecta tyranni est.
Ardua quippe fides robustos exigit annos.
Hinc anceps dubii terret solertia mauri:
Nanq; memor generis carthaginis ipia ples
Imminet hespiæ: multusq; in pectore uano ē
Hānibal: obliquo maculat q. sāguine regnū:
Et nūmidas contingit auos: iā supplice uarro
Intumuit: uiditque loco romana secundo.
Quā agite eōū comites properemus i orbē:
Diuidit euphrates ingentē gurgite mūdum:
Caspiaq; immensos seducūt claustra recessus:

gione polluit. Iā supplice uarro: arguit a factis: quod ē impium: & in attributis psonæ ubi cōsideratur: quid
fecerit: quid faciat: quid facturum sit: superbus: aduersus Varrum præfectum nostrum. Vidit: Nam Varrus
Hispiæ partem tenebat: & cum eam Cæsar inuasisset: hic ad Regem lubam in Libyam confugit. Dicit autē
illum animum extulisse: tunc cum Varrus ad eum profugit. Romana: id est res romanas: uidelicet Varrum
præfectum nostrum. Quare agite: nunc sententiam suam dicit: quo nā se cōferre uelit scilicet in orientem
ad phraatē parthorū regē & suadere icipit ut sententiā suā seq uelint: priō arguēs a ui q. ē ps tuti: pthos ostē
dens esse bellicosos: seu patria: seu natiōe. Diuidit euphrates: nam Armenios Cappadocesque determinat
Caspia: caspiæ portæ dicunt: q. sunt iter Colchos: & albanos: caspias at portas caucasus hēt: qbus separatos di
cit inhabitare pthos: ut nullius iperui uires timeāt. Taurus p gētū & linguæ uarietate plurifariā nominatus
ē: nā ubi in excellēfurgit subtilitatē caucasus dī: etiā a populis appellationem trahit a dextro latere caspius di
citur uel hircāus: a leuo amazonicus: mox cichus: scythicus: ad hæc uocabula hēt multa alia: ubi dehiscit: hiul
cis iugis facit portas: quæ primæ sūt armenia: tū caspiæ post ciliciæ: a caspis portis p pthiā una eadēq; uia ē
Alexadriā. teste Stra. Portæ caspiæ actore Soli. pādūf itinere māu factō lōgo octomillibus passuū: nā latitudo
uix ē plaustro pmeabilis. In his angustis ē aliud aspū: qd p̄cisōx latez saxa liquētib; iter se salis uēis exundāt
humorē affluentissimum: qui constrictus ui caloris uelut in glatiē corpat: ita labes inuia accessum negat.

PHAR.SALIAE

Polus alter: antracticum dicitur nam sicut nos sub polo arctico positi sumus: & sublimitate terræ antracticum uidere non possumus: ita qui sub antractico uiuunt arcticum uidere non possunt. Vertitur: quia semper circa polum uertitur cælum. Abruptum est nostro mari: mare rubrum dicitur quod inter indicum & æthiopicum amplissimo ore ab austro in septentrionem: funditur: ideo dixit abruptum nostro mari: quia ne in mediteraneum exeat a terris persarum quibus finitimi sunt parthi arabesque tenetur. Regnandi sola uoluptas: nunc arguit ab habitu quod est unum ex attributis personæ: in quo etiam aliqua corporis considerantur non natura: sed studio & industria comparata studio: & industria equitare ac sagittare didicerunt: & habitum regnandi fecere: ut nulli regno parere uelint. Voluptas: scilicet est parthis. Celsior in campis: & hoc quoque industria comparant: ut æquitandi & sagittandi periti sint. Nec puer: siue puer siue senex fuerit pronus est ad sagittandum. Et nulla sagitta: id est quem feriat sagitta: ille statim occidit. Primi pellæas: arguit a casu & fortuna: ubi consideratur quid euenit: quid eueniat: quid euenturum sit quid euenit ut semper uicerint. Primi: scilicet parthi a scythiis originem ducunt. Et ab indiæ finibus usque ad mesopotamiam parthia nominata: quam diuidit Euphrates: hinc mesopotamia dicitur: nam propter iunctam uirtutem eorum proximæ regiones eius nomen transierunt in qua sunt Aracussa: Assyria Persis: & media ab una parte: quod uidelicet a meridie rubro mari: ab alia uidelicet a septentrione hyrcano claudis salo. Pellæas: id est alexandri ipse fregerunt. Sarissas: Sarissa proprie est telum macedonicum: si cut pilum romanum. Bactra: ciuitas asiæ est oxum amnem uersus: ex india diebus octo a bactris usque ad alierum flumen quod iussit oxum amnem peruēit. Pomdū plequeretur Mithridatem: deinde auctore Solino ad Caspium mare: inde per caspium ad Cyriam penetrauit fluentem qui armeniæ & lybiæ finis interluit. Babylona: quam coctilibus muris cinxisse dicitur semiramis. Nec pila timetur: & non solum cæteras gentes subegere sed nostras quoque iam timere desinunt: postquam crassum deleuere. Experti scy. Quia (ut dixi) a scythiis originem habet. Spicula nec solo ferro: argumentum est a consilio & consiliū rectius appellat: quod dolum: nam dolo aliquid suadere turpe uidetur: ergo rectius a consilio quo parthos uti dicitur: ut si ueneno muniatur sagittas. Stridula: strepitia per aerem cum a nemo mittuntur. Fatumque: mors est etiam in summa corporis exulceratione: quia uenenum ingreditur. O utinam non tanta mihi: uellem inquit ne tanta mihi fiducia esset in parthis ne uidelicet crassum cecidissent: nam inde orta est fiducia quæ exercitum cum duce occiderunt. Fata mouet medos: nam media transiit in nomen persarum. Aracusa: Assyria: & persis: & ideo medos parthos dixit: sicut Horatius: Ne uinas medos equitare inultos te duce Cæsar. Multumque: a casu arguit. Alia tellure: id est aduersa ab Italia: nam Parthia in oriente est: italia uero in occidente: unde etiam Hesperia dicta. Quod si uos eoa fides: Dilemma est & confutat ab honesti partibus: uidelicet a magnanimitate. Sensus est: quod si parthorum perreo perfidia: optatius id mihi continget: quasi beneficio fortunæ in his regionibus pereat: ubi nulla nostri cum gentibus illis commertia habuerunt: nam id mihi solatio erit: quod nec iniuriam a Cæsare nec beneficium accipere potero: aut parthi fideles erunt: aut perfidi: si fideles nos contra Cæsarem iuuabunt. Si uero perfidi id boni consequar: quod in manus Cæsar non ueniam: quo aut mors crudelis manet: aut turpis uita. Eoa: orientalis hoc est parthorum. Supra commercia mundi: ultra regionem mundi romanis cognita: nam romana nulla profusum cum parthis habuere commercia. Ferat: pro auferat. Regna: quæ feci: ut tigrannidis: Ariobarzanis & pharnacis: quos deuictos in regna constituerat. Stat ma: feram magna consolatio erit quod non ueniam in manus Cæsaris: quo crudeliter trucidabor aut turpiter uita donabor. Hæc me. Si occidet. Nil fecisse pie: si uita donabit. Sed cuncta reuol. sed cum omnia considero ipsi fidem seruabunt. Nam nullis mundi partibus magis honoratus sum quam in oriente: & arguit ab auctoritate: quam habuit in his gentibus: & a casu: cum plegebatur Mithridate: colcos: albæ: iberas: arabes: caldæos: iudæamque omnem subegit. Meotida: paludis scythiæ. Tanais: quod diuidit Europam ab asia. Cōspectus: cōspicius.

Et polus assyrias alter noctesque diesque
 Verit: & abruptum est nostro mare: discolor unda
 Oceanusque suus: regnandi sola uoluptas
 Celsior in campis sonipes: & fortior arcus:
 Nec puer aut senior letales tendere neruos
 Segnis: & a nulla mors est incerta sagitta.
 Primi pellæas arcu fregere sarissas.
 Bactraque medorum sedem: murisque superbam
 Assyrias babylona domos: nec pila timentur
 Nostra nimis parthis: audentque in bella uenire
 Experti scythicas crasso pereunte pharetras.
 Spicula nec solo spargunt fidentia ferro:
 Stridula sed multo saturantur tela ueneno:
 Vulnere parua nocet: fatumque sanguine sumo est
 O utinam non tanta mihi fiducia sauis
 Esset in aracidis: satis nimis æmula nostris
 Fata mouet medos: multumque in gente deorum est.
 Effundam populos alia telure reuulsos.
 Excitosque suis immitam sedibus ortus.
 Quod si nos eoa fides & barbara fallunt
 Fœdera: uulgati supra commercia mundi
 Naufragium fortuna ferat: non regna precabor
 Quæ feci: sed magna feram solacia mortis
 Orbe iacens alio: nil hæc in membra cruenta
 Nil fœcerum fecisse pie: sed cuncta reuoluens
 Vitæ fata meæ: semper uenerabilis illa
 Orbis parte sui: quantus meotida supra
 Quatus apud tanaim toto cōspectus in ortu?

LIBER .VIII.

Quas magis: scilicet quam in terras orientis. Vnde a quibus regionibus. Quid enī tū. alio utitur dilem-
mate: nam si iquit ad parthos uenimus: aut uincemus: aut uincemur: si uincemus obtinebimus q̄ istituimus
si uincemur nobiscum parthi peribunt: & umbram crassi uindicabimus. Tantas gentes: q̄ semper festæ ro-
manis fuerunt. Medis. i. parthis. Sic fatus murmure sensit: Vt hæc locutus est Pompeius: nemo succlama-
uit: nō enim consilium placuit: nam clamare solebant: perorātis cōprobantes sententiam: sed Pompeius ex
murmure sensit non placere consilium. Quos omnes len. Sed Lentulus omnes ante iuit: dolore enim per-
cussus colloquium tenere non potuit: quia cōsiliū il-
lud a uirtute alienū uidebat. Nobilitate dolendi: q̄a
generositate animi dolebat hæc pompeii ignauiam.

Quas magis i terras nostrum felicibus actis
Nomen abit: aut unde redit maior triūpho:
Roma faue cœptis: qd enim tibi lætius unq̄
Præstiterint superi: quam si ciuilia partho
Milite bella geras: tantas consumere gentes:
Et nostris miscere malis: cum cæsaris arma
Concurrent medis: aut me fortuna necesse est
Vindicet aut crassum: sic fatus murmur sēsit
Consilium damnasse uiros: quos lētulus oēs
Virtutis stimulis: & nobilitate dolendi
Præcessit: dignasq̄ tulit modo consule uoces.
Siccine thessalicæ mentem fregere ruinæ:
Vna dies mundi damnauit fata: secundum
Aemathiā lis tanta datur: iacet omne cruenti
Vulneris auxilium: solos tibi magne relinqt
Parthorū fortuna pedes: qd transfuga mūdi
Terrarum totos tractus cællumque perosus:
Aduersosque polos alienaq̄ sydera quæris.
Caldæos culturæ deos: & barbara sacra
Parthorū famulus: qd causæ obtēdit armis:
Libertatis amor miserum q̄ decipis orbem
Si seruire potes: te quem romana regentem
Horruit auditu: quem captos ducere reges
Vidit ab hyrcanis indoque a littore syluis:
Deiectū fatis humilem fractumq̄ uidebit:
Extolletq̄ animos latium uesanus in orbem:
Se simul & romā pompeio supplice mensus.
Nil animis fatisque tuis effabere dignum.
Exiget ignorans latīæ commercia linguæ:
Vt lachrymis se magne: roges patif ne pudo.
Hoc uulnus: clads ut pathia uindicet ante ris
Hesperias: quam roma suas: ciuilibus armis

ratione fuerit Pompeius qbus regna donauerit: nunc uero cōtra dignitatē suā fore arguit: q̄ his supplicare paz-
tus sit de qbus triūphauerit: aut quos certe in regnū restituerit. Te. i. ipatorē romanū. Horruit: dū pleq̄ris
mithridatē captos reges: Tigranocerotā & Aristobolū iudæorū regē i triūphū duxisti. Hyrcanis. i. ex hyr-
cania: q̄ ē pars armenia. Hircania auctore Stra. ualde opulētā & multa & magna ex pte planities: præclaris ur-
bibus adornata. Extollēt animos: arrogantior fiet. Se simul & romam mensus: nam q̄ te supplicem uide-
bit: imperium suum imperio romano comparabit. Exiget ignorans: cum loq̄ uolueris ad illū: tūc dicer nō i
telligo liguā romanā: & uolet ut lachrymes: ut si nō ex uerbis tuis saltē ex lachrymis qd uelis intelligat. Pati-
mur ne pudoris: Adhuc i eo plīstīt q̄ dignū ē Romāis: q̄ uidelicet pthi prius uēdicēt iurias italia: q̄ nos iuri-
as n̄as: ab ipso rege illatas: turpe hoc ē: q̄ prius iurias n̄as ulcisci debemus: q̄ parthi ulciscant romāos cōtra
Cæ. Ciuilibus ar. cōtra leges argumētū ē a iustitia: q̄ diuidit in ius naturale: ius cōsuetudinē: & ius lege pacto
pi & iudicio: argumētū ē iure lege: q̄a lex erat: ut qd aliqd bellū electus ēēt: nullū aliud gerere posset: prius q̄

PHARSALIAE

illud pferet. Elegit te du. non at ut alios duces tētares. Quid uulnera no. ignominia ostēdit arguit contra gloria: q̄ est frequēs de aliquo fama cū laude: nā si clades romanorū uulgauerit in pthia: magna erit populi ro. ignominia: ut melius ostēdat in Europa pmanere: q̄ in Asiam trāsire. Parthos transisse du. quia cū intellexe rit diffensionē iter Romanos capta occasione ipsi i italia uenirent: & imperiū roma. de medio tollent. Sola/ tia tolis: hāc cōsolationē tollis quā unica ē nobis: ut si seruiēdū est: magna consolatio ē: ut seruiamus potius ci uibus nostris q̄ barbaris. Cui. s. Caesari. luuat ire per or. ostendit piculū quod ē cōtra tuti ptē: quā incoluz mitas dicis: ea ē salus tuta: atq; itēgra cōseruatio. Si/ gnaq; s. Romana q̄ capta sunt a ptis cū crassis. Qui solus: arguit a maiori ad maius: quod ē ex adiunctis negocio: si nos pthi in felicitate seq̄ noluerūt multo/ minus i aduersis sequens. Defuit: quia noluit inte/ resse bello ciuili. Celāte fa. i. cū adhuc i dubio uictō/ ria esset. Omnis i arctois: nunc Pom. rōnes cōfutat a natiōe primū conuertēs dicta Pom. i suā utilitatē: nā qd̄ Pō. dixerat de regione pthorū: qd̄ eēt sepata quo/ dāmō a nostro orbe: ubi liberos semp hitare parthos dixerat nec regi cuiq; seruire: imo regnādi cupiditatē habuisse: ita cōuertit Lētulus: ut ostēdat eos: quia ibi nati sūt & nutriti: enerues eē: & effemīnatos: quēad/ modū ēt Cicero dicit p qualitate aeris ex astrolosto rū sententia ita eē naturā hominis: dicit. n. athenien/ ses ingeniosiores eē Thebanos uero pingues & ualē/ tes: ratio: nam athenis aer tenuissimus est: iō acutior/ res sūt hōies. Thebis uero crassior: iō pingues & ualē/ tes sūt: sed i oriēte aer clāmētior ē: iō ēt homines sūt molliores: & propterea effemīnatiores. Omnis ar/ ctois: Arguit a natione: quā est una pars: & attribuz tis personā: & per contrarium quicunq; nascitur in septentrione: quē regio frigidissima est & aspera: for/ tissimus & bellicosus est: e contra uero quā nascitur in oriente: quā regio mollior habetur & clāmēti/ or: eueruatur est & molior. In arctois: in septētrio/ ne. Eos tractus: lōgitudinē oriētis. Emoluit: mol/ liores facit. Illic: i oriēte & arguit a uictu ibelles esse oriētis populos. Laxas: fluxas: sinus habent amplos ut longum firma uertat humū: sic & Virgi. Et tuni/ cā manicas & habēt redimicula mitrā. Parthus p/ medica rura: Arguit ab affectione ē at affectio: q̄ ex tē pore & belloz administratiōe & studio hoīum cō/ mutatur. Parthus per medica rura Sarma. in. causa hoc uerum est: sed mutatur hoc ex administratione: in ea regione lata: ut aequitare possint uictores sunt: nā fugiēdo insequentes uulnerant: at uero i italia q̄ montuosa est: & multas angustias hēt nō ita: neq; li/ cebit spatari: & ita mutata regiōe studiū eoz nihil p/ derit. Sarmatichos cā. i. assyrios: sed est epitheton lō ge repetitū. Sarmatā populi scythiā sunt unde pthi originē habuere. Effusa: porrecta sicut ois planities iacet. Libertate fugā: libertate uagādi lateq; spatian di. Sed nō ubi: ecce mutato tē pore & administratio belli: mutat ergo ab affectiōe. Tumebit ter. i. ubi sūt mōtes. Nec p. o. nec i italia: sicut mos ē sciūt gerere bel la tpe noctis: qppe q̄ cū nisi sagittis utatur uidere nō possūt: quo eas dirigāt. Opacas te. i. p noctē: sicut nos ge rimus. nā tpe noctis Pō. Mithridatis exercitū fugauit. Incerto: errātī. Nō frāgit nādo: si opus erit trāsire flu mina: nō erit pitus natādo uortices fluuiorū q̄ multi sūt i italia. Est at uortex gurgis aquā a uertēdo dictus. Nec to. i. pu. nec in pugna pati poterit aētū caloris: q̄ assuetus ē molliori aerī. Nā aries: alia mutatio belli q̄ nō oppugnare cōsueuere oppida: nec habēt istrumēta qbus id fieri solet. Machina nul. ut pote q̄ nūq; oppida oppugnauerūt. Pharoq; se. & cū parthus sequet milites nostros q̄qd poterit tenere ipetū sagittaz erit tāq; murus clypeus ēt nō aliter defēdet q̄ murus: nō. n. cominus gladiis pugnāt. Pugna le. i. leuis armatura. Tur mā uagā. q̄ fugiētes huc & illuc psequētes uulnerāt. Cessisse: fugisse. Quā pel. i. q̄ pseq. Illita. t. d. nūc arguit a cōsilio: q̄ dixerat Pō. illis uiribus addere cōsiliū: tūc cū uenēo munirēt sagittas hoc ipō iqt q̄ sagittas ueneno polluant: ostēdit suam ignauiam quia tota fiducia ipsorum est fugiēdo: nec q̄q; audeat cominus certare.

Elegit te nempe ducem: qd uulnera nostra
In scythicos spargis populos: cladesq; latētes
Quid parthos transire doces: solatia tanti
Perdit roma mali: nullos admittere reges:
Sed cui seruire suori iuuat ire per orbem
Ducentem saeuas romana in moenia gentes:
Signaq; ab euphrate cū crassis capta sequētē
Qui solus regum fato celante fauorem
Defuit æmathiæ: nunc tantas ille laceffet
Auditi uictoris opes: aut iungere fata
Tecum magne uolet: non hæc fiducia gēti ē.
Omnis in arctois populus quicunq; pruinis
Nascitur indomitus bellis: & mortis amator
Quidqd ad eos tractus: mundi q; teporem
Labitur: emollit gentes clāmētia cæli.
Illic & laxas uestes: & fluxa uirorum
Velamenta uides: parthus per medica rura
Sarmaticos inter campos: effusa que plano
Tigridis arua solo: nullis: superabilis hosti est
Libertate fugæ: sed non ubi terra tumebit
Aspera conscendet montis iuga: nec p opacas
Bella gerent tenebras incerto debilis arcu.
Nec frangit nando uiolenti uerticis amnem.
Nec tota i pugna perfusus sanguine membra
Exiget æstiuum calido sub puluere solem.
Non aries illis: non ulla est machina belli:
Haud fossas implere ualent: parthoq; sequēti
Murus erit: quodcūq; potest obstare sagittæ.
Pugna leuis: bellūq; fugax: turmæq; uagātes:
Et melior cessisse loco: quam pellere miles.
Illita tela dolis: nec martē cominus unquam
Ausā pati uirtus: sed longe tendere neruos:

LIBER .VIII.

Et quo ferre uelint: sed ictus est incertus: nam uentus aliquando aliorum sagittas uoluit q̄ illi uoluerint. Ensis habet uires: a contrario arguit: qui fortis est: cominus pugnat a contrario sensu qui eminus debilis & eneruis. Credis magne uiros: Tu credis illos esse fortiores: q̄ habent fiduciam suam in ueneno: magis q̄ i armis: & hoc ipso ostendunt ignauiam suam: quia si fortes essent nō in ueneno: sed in armis fiduciam ponerēt. Discrimina: certamina. Parum est: nisi adhibuerint uenenum. Tentare pudendum est: nunc confutat qđ Pō, dixerat ē: si p̄fidi essent parthi eo meliori conditione eē: q̄a moreret̄ p̄cul ab Italia: & iō Cæ. nihil i illū crudeliter agere posse: refellit hoc ab indignitate dicens: hoc eē indignū Pō. ut procul mori uelit ab Italia: qđ mors poterit eē solamē miserix: sed cornelia nō mortē timebit: nā cū formosa sit: barbari uero libidinis i patiēs: qđ d hac sp̄are possumus: qđo nec a sororibus suis cōtineat̄? Pudēdū ē: nūqđ tibi uī ut tētes auxiliū i remotissimis p̄ribus: hac rōe ut tātū procul ab italia moriaris. qđ. idignū ē. Incubat: sup̄ponat̄ corpori tuo. Te pua tegat: cōtra dignitatē tuā. Inuidio sa tamē: q̄uis uile cōsequis sepulchrū: nō tamē sine i uidia cōsequeris q̄a sine sepulchro iacet crassus. Sed tua fors: hoc qđ idignū erit: & ætate: & pristinis moribus tuis. Nō metuenda uiris: nā q̄ fortes sunt nō metuūt mortē. Nū bar. no. di. it corneliæ maius ali quid metuēdū ē: q̄ mortē: cū ab indignitate probaret nō eē fidei barbarorū se cōmittēdū q̄ at hoc sit metuendū probat a natura barbarorū: q̄ sūt libidinis impatiētes. Cæca: i cōsiderata nimia libidinis cupiditate. Ritu ferax: more belluarū i promiscuos cōcubitus ruit. Teda. i. cōiugii a pte totū itelligit. Cōiugibus: q̄a barbari tot uxores habēt quot alere possūt. Thalamiq̄ patēt: i propatulo coeūt. Inter mille nurus: nullæ leges naturales seruāt apud barbaros cū lex naturalis sit: ut ab his abstineamus quæ nobis sanguie coniunctæ sunt. Regia uesana. i. rex uesanus. Epu lis merorū: q̄ sūt icitamēta libidinis. Nox una nō lassat ma. adeo iexpleti sūt: ut: q̄uis iaceat iter mulieres: tamē satiari nō possint. Iacere so. probat nullas eē reges: nā forq̄res in matrimonio iungebant. Dānat apud gentes: per exemplū exornat: & arguit a mino ri ad maius. Oedipus cū matre iocasta nescius cōcubuit: existimabat enī illā eē regis uxore: & illā sibi merito deberi existimabat: q̄ sp̄ingē uicerat: & uictā oc ciderat: & q̄uis ignarus cōcubuerit: tamē apud oēs i fabulis detestabilis habet̄: q̄to magis detestādī sūt re ges parthorū: q̄ non ignari: sed sp̄ote sua tamē scelus admittūt? Apud gē. apud oēs natiōes. Nō sp̄o. sed ignarus cū iocasta matre concubuit: ex qua nati sunt Etheocles & Polinices. Infelix fa. i. fabula infelicis oedipi. Oedipodionias Thebas: quæ rex fuit oedi pus. Sic: eo modo. Cui fas implere parentem: Nō erubescit grauidam facere matrem. Proles tam clara: ex quo sequitur q̄ Cornelia uxor tua erit & ipsa i numero concubinarum regis. Metelli: nam mater Corneliæ Meteli filia fuit: & illam Scipio duxit. Mil lesima: ultia uel una de mille. Quāq̄ dixit mil. imo

Et quo ferre uelint permittere uulnera uentis
Ensis habet uires: & gens quæcūq̄ uiros est
Bella gerit gladiis: nam medos prælia prima
Exarmat: uacuæq̄ iubent remeare pharetræ:
Nulla manus illis fiducia: tota uenenī est.
Credis magne uiro quos in discrimina belli
Cum ferro uenisse parū est: tentare pudendū
Auxiliū tanti est: toto diuisus ut orbe
A terra moriæ tua: tibi barbara tellus
Incumbat: te parua tegant ac uilia busta:
Inuidiosa tamen: crasso quærente sepulchrū.
Sed tua fors melior: quoniā mors ultia pœna
Nec metuenda uiris: at non cornelia letū ē:
Infando sub rege timet: num barbara uobis
Est ignota uenus: quæ ritu cæca ferarum
Polluit innumeris leges: & fœdera rædæ:
Cōiugibus: thalamiq̄ patent secreta nefādi.
Inter mille nurus: epulis uesana meroque
Regia non ullis exceptos legibus horret
Concubitus: tot fœmineis complexibus unū
Non lassat nox tota marem: iacere sorores
In fratrū thalamis: sacrataq̄ pignora matris
Damnat apud gētes sceleris nō sp̄ote peracti:
Oedipodionias infelix fabula thebas.
Parthorū dominus quotiens sic sāguie mixto
Nascitur arfacides: cui fas implere parentē:
Quid reat eē nefas: proles tam clara metelli
Stabit barbarico coniunx millesima lecto:
Quāquā nō ulli plus regia magne uacabit
Sæuita stimulante uenus: titulisq̄ uiroꝝ:
Nā quo plura iuuent parthū portenta: fuisse
Hanc sciet & crassi: ceu pridem: debita fatis
Assyriis: trahitur cladis captiua uetustæ.

fortasse ipsa frequentius cum barbaro iacebit: nam sæuitia libidinis crescit barbaro hoc ipso q̄ nobilē uide rit: & q̄ eā crassi uxorem intelliget fuisse: quasi sibi debitā a fatis. Vacabit: operam dabit. Titulis uiroꝝ: id est nobilitate maiorum: a quibus Cornelia originē ducebat. Hanc sciet & crassi: Præterea cognoscet nuptam fu isse Crasso: ut plura monstruosa adulteria tentet: quasi duplex committat a adulterium: q̄ crassi: & Pom. uxor fuerit. Ceu debita fa. Tāq̄ sibi fato obligata esset: eo q̄ crassum occiderit. Hæreat eorū uulnus: Arguit a uin/ dicatione: non modo non est confugiendum ad regem parthorum: ut arma contra Cæsarem moueat: im/ mo bellum illi inferendum est: & est sensus: si inquit fixum esse pectoribus & alta mente repositum uulnus oc cisi crassi puderet: nos nō mō petere auxiliū: sed bella ciuilia prius cœpisse q̄ulcisci: q̄a tu o Pōpei: & Cæ. dū ue ratis prius ulcisci iuriā uestram ap̄his latā quod ciuile bellum gerere. Hæreat. i. si hæreat: hoc est si fixū sit.

PHARSALIAE

Eoæ fortis: fortunæ oriētalis. Petisse: sicut nunc petere uis. Prius. s. q̃ parthicū bellū. Nā quod apud po-
 magnū nephas est bellū ciuile gerere: sed ex oī bello nullū tibi crimē maius obicit: q̃ q̃ manes crassi inultos re-
 liqueris. Vindicta. s. crassi: nā bellū ciuile causa fuit cur Romani non miserint exercitum contra parthos. In
 bactra: ciuitas Oxū amnē uersus teste Soli. qui ex idæ montibus defertur: & in caspiū mare imittit: & aucto-
 re Stra. irrigat Hircaniā: Bactra asiæ ciuitas ēt zariaspa nominat. Et nequa ua. & ut uires oēs imperii inua-
 derent hos barbaros: debeamus septétrionē omnem aduersus eos ducere: & eam ptē imperii nostri destitu-
 tam relinquere. Ne qua ua. arma. i. ne ullæ uires im-
 perii nostri imunes essent ab hac militia. Arctoum: septétrionē. Dacis ca. daci (ut igt Stra.) appellatur q̃
 Germaniā uersus: & ad Istri fontes uergūt: q̃ oli dau-
 uocati sunt ex quo apud atheniēses dauoz & getaz
 nomina feruilia plurimū abūdabāt. Susi: susa: ut i-
 quit Soli. Oppidum nobilissimum in perfide iuxta p-
 rthos in quo templum Susæ dianæ est. Susa (ut refert
 Strabo) a Thitono condita dicuntur Memnonis pa-
 tre. Susi ēt Cassii sunt appellati: nā æschylus Méno-
 nis matrē Cassiā uocat. In tumulos du. ut essēt qdā
 quasi sepulchra. Assiriæ pati si. uos præcamur o Pō-
 pei & Cæsar: qui imperium administrastis: ne diuiti-
 us uelitis parthos in pace securos uiuere: sed operam
 detis: ut pœnas dent cædis crassi. Et si thessalia: & si
 bellū ciuile peractum est pugna thessalica oramus ut
 Cæ. ducat exercitū aduersus parthos: nā de sola par-
 thoz gēte Cæsa. libenter uiderē triumphum duce-
 re. Peractū ē. i. si uicti non possumus reparare bellū.

Nū tibi cū primū conclusio orationis Lentuli p
conquestione sumit loco q p ppopocēiam dicitur:
cum oratio ad res mutas & animi exptes refert. idu/
cit. n. umbras crassi de Pom. conqueri: si fortē animū
īduxerit: ut auxiliū ex rege pthorū petat. Araxē: flu.
armēiæ q ī priā pte sui tā lēte labit: ut quā ī pte fluat:
nō facile dignoscas: q postea ī duos alueos diuisus: al
tero p sepoli urbē pterlabit. Mœsti se. crassi. Tu quē
post: iducit conq̄rētē crassi umbrā de Pō. sumit at lo
cus p quē ostēdit ab eo fieri a quo minime opportu
it: & ab eo fieri a quo si ab alio fieret uidicari dberet.
Tu: o pompeii. Post fu. post cædes nostras. Nudæ:
ī sepultæ. Ad fœdus: non autem ad ulciscendam
iniuriā nostram. Tunc plurima cladis: Alius lo
cus conquestionis per quem res indignas: turpes: hu
miles: illiberales & indigne referuntur pristina æta
te: genere: honore: beneficiis: hæc oīa gesta fuisse a p
this ostendit: tunc cum deletus est a parthis Crassus
cum exercitu. Occurrent: contra dignitatem non
Crassi solum sed exercitus. Lustrarunt. c. d. nam ab/
scissis capitibus circuibant mœnia urbis parthi: cum
ea telis fixissent: & poteris hanc indignitatem animo
tuo cōsiderare: & petere auxilium ab his qui hæc se/

cere quali dicat facere non debes. Trunci: pro frun-
cati. Vbi Euphrates obruit, t. n. nā Euphrates parthiam labitur: & per eū locum qui mesopotamia dicitur.
Detulit ac redit: inundatione aquarū. Ire per istas si potes: si potes animum tuum ad hanc indignitatem re-
mittere: potes potius a Cæsare humiliter ueniam petere: & non tantum itineris tibi peragendum erit. Placa-
re potes: nec tibi ueniā denegabit. Quid respicis orbem: confutauit sententiam Pompeii de petendo a par-
thorum rege auxilio: nunc autem ipse suam sententiam pronunciat: quæ est ut se in ægyptum proferat. Or-
bem Romanum, i. orbem imperio Romano subiectum, Regna proiecta sub austro, i. libyam. In fidū iu-
bam: q. gens illa naturaliter infida est. Lagi: regis ægyptiorū qui primus alexandriæ regnauit: q. ē metropolis
ægypti. Syrtibus hinc libycis: arguit a tuto: & ab utili confirmat. Tutum est ut in ægyptum te conferas: nam
regio illa circumdata est a Nilo. Vtile quia fecundissima est & commeatum per se abunde p̄stabit. Hinc
meridie: Nam contigua est mari libyico. At inde: scilicet a septentrione. Gurgite septeno: Quia septem
hostiis in mare defluit Nilus. Terra bonis: nunc ab utili probat. Non indiga mercis: non opus est ut ad-
uenticiis utatur mercibus. Aut louis: id est pluuiæ: Nilus enim quotannis regionem innundat.

Hæreat eoæ uulnus miserabile fortis:

Non solum auxilium funesto ab rege petisse:

Sed gefliffe prius bellum ciuile pudebit.

Nam q̄ apud populos crimen loceriq̄ tuūq̄

Maius erit: q̃ quod uobis miscentibus arma

Crassorū uindicta perit: incurrere cuncti

Debuerant in bac̃tra duces:& nequa uacarēt

Arma: uel arctoum daxis rheniq; cateruis.

Imperii nudare latus: dum perfida tulus
In populis treland: drac̃ habul̃ q̃ ioc̃

In tumulos prolapia ducti Babyloꝝ laceret.
Affuerit paci finem fortunę precorur.

Anythæ paci inueni fortuna precamur.
Et si theſſalia bellum ciuile pactum eſt.

Ad parthos qui hinc iteant: gens unica mūdi ē

De qua cæsareis possem gaudere triumphis.

Num tibi cū primū gelidum trāsibis araxē:

Vmbra senis mœsti scythicis confixa sagittis

Ingeret has uoces: tu quę post funera nostra

Vltorem cinerum nudæ sperauimus umbræ

Ad foedus pacēq; uenis? tūc plurima cladis

Occurret monumeta tibi: quæ moenia truci

Lultrarunt cerulice duces: ubi nomina tanta
Obruit curbrataeque 187 no fere cadere possunt

Obiit euphrates: & nostra cadauera tigris
Derulit in terra: & reddidit ire per ista

Si potest i media focer: quocq magne sedētō

Thessalia placare potes: quin respicis orbem

Romanū: si signa times proiecta sub austro:

Infidūq; iubam: petimus pharō: aruaq; laoi.

Syr̄tibus hinc libycis tuta est ægyptus: at̄ ide

Gurgite septeno rapidus mare sumouet anis.

Terra suis contenta bonis: nō idiga mercis:

Aut iouisti in solo tanta est fiducia nilo.

LIBER .VIII.

Sceptra puer: nunc confutat Pompeii argumenta: quod uidelicet non esset fidendum puero regi: & ab eodem loco arguit: ita ut dicta Pompeii in suum commodum conuertat. Tu dicis non esse fidendum puero regi. At uero ego quia puer est maiorem fidem adhibendam esse censeo: non enim rex est: sed umbram tantummodo regis habet. Nam reges qui diu regnare soliti sunt: raro sunt fideles: quia diuturnitate regni didicere perfidia: sed nunc ille innocens est: & puer & nescit uti fallaciis argumentum ab ætate. Præterea tutela eius a patre suo tibi commendata est. Tutella commissæ: nam cum pater Ptolemæi moriens condidisset testamentum: puerum & regnū fidei Pom. commendauit. Innocua est ætas: quia ille dixerat: ardua quippe fides robustos exigit annos: non est ita inquit: nam Reges diu in regno uersati callidi & astuti: nunquam fidem seruare didicerunt. Iura fidemque: endiadis est. Veteris aulæ: id est senioris Reges. Mitissima fors: cum primū Rex regnare coeperit solet esse liberalior & benignior. Impulit animos: persuasit animis: ut se reciperet huc Pō.

Sceptra puer ptolemæus habet: tibi debita matutellæ commissæ tuæ: quæ nominis umbræ gnetur. Horreat: innocua est ætas: nec iura: fidemque: Respectumque deum ueteris speraueris aulæ. Nil pudet assuetos sceptris: mitissima fors est Regnorū sub rege nouo: non plura locutus Impulit huc animos: quantum spes ultima rerū Libertatis habet: uicta est sententia magni. Tunc cilicum liquere solū: cyproque citatas Immisere rates: nullas cui prætulit aras Vndæ diua memor paphiæ (si numina nasci Credimus: aut quenquam fas est coepisse deorum) Hæc ubi deseruit pompeius littora: totos Emensus cyprī scopulos: quibus exit in austrum Inde maris uasti transuerso uertitur æstu. Nec tenuit: gratum nocturno lumine montē Infimaque ægypti pugnaci littora uelo Vix tetigit: qua diuidui pars maxima nili In uada decurrit pelusia septimus amnis. Tēpus erat quo libra pares examinat horas: Non uno plus æqua die: noctique rependit Lux minor hibernæ uerni solatia damni. Cōperit ut regem casio se monte tenere: quærit. Flectit iter: nec phœbus adhuc: nec carbasa lā. Iam rapido speculator eques per littora cursu Hospitis aduentu: pauidam cōpleuerat aulā.

flāmax inditio a lōge inspicit eius lucis usus est ad prodēda noctis uada: tutūque portus introitum. Pugnaci uelo: quia uentos habebat aduersos quasi præfagi essent uenti eius quod futurū erat. Septimus am. septimus ramus: nam septē hostiis in mare descendit quorū unū pelusiū appellat. Tēpus erat: describit tēpus quo Pōpe. ægypto appropinquauit: deinde & locū ubi forte rex Ptolemæus erat: quod ad Pōpeii aduentu tumultuariū cōciliū habuit in quo duæ diuersæ sētētiæ habitæ sunt. Altera erat Achorei senioris ut pro amicitia & antiquo sōdere: quod prius eius cum Pō. erat benigne susciperet. Altera uero Photini perniciofa in Pōpeii. Quo libra paræagno. ctiū igit tera cum Pō. appropinquauit ægypto. libra die. xv. septēbris oris: & in ea sol intrat circa meridiē. quo die tantū lucis & noctis æqualitas est. Nam cōtinuo noctes sensim augent. idque per exiguū: adeo ut sentiri uix possit. Examinat: pensat & allusit ad nomē: quāsi libra quā signū est: æqua luce dies ac noctes penset. Nō una plus: nam uno die solū æqualitas est lucis ac noctis. Rependit: recompensat. Aeterni damni: uer incipit. xvii. martii quo die sol intrat arietem: & hunc diē solum nox adæquat. Nam statim decrescit cuius dimunitionis exiguitas uix percipitur. Ergo sicut autumnō crescunt noctes: ita uere decrescunt: & ita quādam uer itulerat noctibus decrescantibus: reparat deinde autumnus crescantibus. Comperit ut regem: non uenerat ad Casium montē: sed ubi cōperit regē ibi esse flexit iter: forte accidit ut his diebus sororem regno expulerit per amicos & propinquos & castra apud Casium habebat contra sororem. Casius Mons est in assyria: pelusio ægypti cōterminus: haud lōge a loco qui Ostacine dicitur nobilis sepulchro Pompeii. Nec phœbus: quia adhuc dies erat. Carbasa lan. quia uetus flabat. Iam rapido speculator eques: iam inquit equites qui speculatum missi fuerāt (audiuerāt enī de clade pōpeii) nuntiabant regi aduentare Pompeiū. Pauidā: ambigū quā cōsiliū caperet.

PHARSALIAE

Vix tempus consilii: quia subitus erat Pompei aduentus. Omnia monstra: monstra appellat uitiosos re-
gis consiliarios quia ut ferme fieri solet: ministri regum sunt flagitiosi: nam ut regi assententur: quaecunque
illi aetati placeant: solent excogitare: quae autem adolescenti placeant manifestum est. Pellæ: alexandrinæ.

Hunc genuit: dicit hunc originem habuisse a memphis urbe ægypti. Custos nili crescentis: quia mem-
phis fuit: auctore Plinio: arx regum ægypti: id est custodi nili appellatur. aut quia ibi apīs conseruabatur quo
nascente: semper nilus crescebat: & si forte nō nasceret: malo omine habebat: quasi iratus eēt deus. Nam in

ter cætera quæ ægyptus hēt digna memoratu bouē
præcipue mirantur: quæ apīm uocāt: hunc instar co-
lunt numinis: si signē albæ notæ macula: quæ dexte-
ro eius lateri ingenta corniculantis lunæ refert faciē
statutū æui spatiū ē: quod ut affuit (adeſt at e nilo sin-
gulis lustris pro fundo sacri fontis imersus ne caſ: ne
diem trahat longius q̄ licebit. Mox alter nec sine pu-
blico luctu requiritur: quē reptū cētū antistites mē-
phim prosequitur: ut incipiat ibi sacris initiatus: sa-
cer fieri. Solinus. hunc igitur achoreū dicit sacra sæ-
pius hæc celebrasse: pp quod grādæuū illū significat.

Vana: q̄a apīm bouem illū magna pompa sequeba-
tur ex nilo nascentē: & instar numinis colebat. Cul-
tore deoz. Achoreo operāte i sacris apīs. Suæ phœ-
bes. i. suæ lunæ quam in dextro armo gestabat. Nō
unus: quia sæpe celebrauerat. Priā uox consilii. Et
hic primus sententiā dixit. Sacraque defuncti: id est sa-
cra hospitii & amicitiae iura quæ Ptolemæo seniori
cū Pō. fuerat. nā Ptolemæus aulætes: sicut in episto-
lis legiſ: & apud Vale. orta seditione pulsus ē ab Ale-
xandrinis. Ille cōfugit Romā: quā i re præcipue adiu-
tus ē a Pom. Gabinius qui postea eum restituit e se-
natus consulto: Pompeii militum partem regi i ægy-
pto reliquit: & inter cæteros. P. Septimium qui sub
pompeio militauerat: a quo una cū photino & achil-
sa pompeius occisus ē. Sed melior: suadere: q̄a ma-
lus malo facilius suadet q̄ bonus. Nosce tyrannos:
quia pro libidine uiuere uolunt: necesse ergo est ut q̄
grati tyrānis eē uolūt: assentētur. Ius & fas multos:
non utitur procemio & a tuto incipit argumentum
& ab utili: dicens multū difert inter honestum & uti-
le. Ius & fas faciunt nocentes: id est seruare ius hūa-
nū & diuinū facit homines nocentes: a præcedente
quod sequitur: si nocens est pœnam mereſ. Ergo fa-
ciunt nocentes. i. faciūt pœnā pati tāq̄ nocentes: si pto-
lemæus secundum ius & fas suscepisset Pōpeius pe-
pendisset pœnas a Cæsare: nihilominus q̄ si nocens
esset. Laudata fides: quam omnes laudant. Fatis ac-
cede: id est acquiesce uoluntatibus deoz. fata sunt ad

uersa Pompeio: propria uero Cæsari. Ergo sequere fata. Cole: obserua. Sceptorum: tyrannoz. Vis tota pe-
rit: si reges inquit iustum seruare uoluerit: regna cito amittent: sed non ita est: nam diuersa est tyrannorum
uita a regibus. tyranni enim magis metui uolunt q̄ amari. Pendere: ponderare aestimare. Respectus hone-
sti: si uis tueri regnum tuum: fac ut tibi cuiuscunq̄ sceleris licentiam retineas: & occidendi & rapiendi: & i exili-
um mittendi. Libertas scelerum: quando aliquis contra uoluntatem ciuium regnat: inuisum est regnum &
non nisi per uim defendi potest. Sublatuſq̄ modus gladii: ut sine modestia gladii exerceantur. Facere om-
nia sæue non impune licet: nisi cum facis: id est si intermiseris facere turpia: tunc tibi licentia auferetur: sed si
continue perseueras facere tunc licet. Coeunt: conueniunt. Non impune tuos: quando causa turpis est insi-
natione uti debemus: & non opus est procemio ostēdit quid utile sit: nunc autē descendit ad proprietates p-
cemii & probauit a tuto propositionem suam: nunc autem adducit in odium hoc modo: Nam confidenter
Pompeium hoc facere dicit: quia tuam contemnit pueritiam: facito: ut non impune sciat aetate tuam contem-
nendam. Qui te nec uictos: existimat te nec tantum uirium habere: ut uictos etiam a tuo regno prohibere
possis. Nec te sceptri. p. h. noli inquit regnum tuum tradere pōpeio: ut hospes priuet te regno. Pignora sūt:
probat a minori ad maius si noluiſti cedere sorori: nec debet cedere pōpeio: Nā ex testamento p̄is succedere
debet puella: nā apud Reges priogenitus siue mas: siue foemia fuerat succēbat i regnū: q̄ si animū iducere po-
tes ut regno cedas: qd nō cedis sorori: & ita bellū finiaſ. Propiora: hēs necessitudie tibi magis iūctos q̄ pō.

Consilii uix tēpus erat: tamen omnia mōstra
Pellæ coiere domus: quos inter achoreus
Iam placidus senio: fractisq̄ modestior annis
Hunc genuit custos nili crescentis in arua
Memphis uana sacris: illo cultore deorum:
Lustra suæ phœbes non unus uexerat apīs.
Consilii uox prima fuit: meritumq̄ fidemq̄:
Sacraque defuncti iactauit pignora patris.
Sed melior suadere malis: & nosce tyrannos
Ausus pompeium læto damnasse photinus
Ius & fas multos faciunt ptolemæe nocentes
Dat pœnas laudata fides: cum sustinet: iquit:
Quos fortuna premit: fatis accede deisq̄
Et colle felices: miseros fuge: sydera terra
Ut distant: & flamma mari: sic utile recto.
Sceptorum uis tota perit: si pendere iusta
Incipit: uertitque arces respectus honesti.
Libertas scelerum est quæ regna inuisa tuet.
Sublatuſq̄ modus gladii: facere omnia sæue
Non impune licet: nisi cum facis. exeat aula
Qui uolet eē pius: uirtus & summa potestas
Non coeūt: semp mutuet quæ sæua pudebūt.
Non impune tuos magnus contēpserit ānos:
Qui te nec uictos arcere a littore nostro
Poste purat: neu te sceptris priuauerit hospes.
Pignora sunt propiora tibi: nilūq̄: pharonq̄:
Si regnare piget: damnatae redde sorori.
Aegyptum certe latiis tueamur ab armis.

Qui
monec
storis:
ab orbe
& pot
abeo att

Quicq
Nec uic
Postqu
Cum q
Nec fo
Cuius
Et met
Deseru
Theſſa
Sollic
Iustio
Causa
Crim
Vict
Hæc
Conf
Purga
Te sua
Hoc fe
Nont
Malu
Tene

senatu
ingra
stutue
pater
cessit
gno
scept
tra re
Arch
est: re
dior
ſtea i
nit: ib
patra
dum
ueram
tibi ſe
ſario:
cum a
ē aliq
lueri
licere
di te
illud

LIBER .VIII.

Quicquid non fuerit: arguit a minori ad maius sinoluiti sequi pom. in felicitate: nec nunc sequi debes: im-
mo nec Cæsarem uictorem. Dum bellageruntur: nondum uictoria ad alterum eorum inclinata. Nec ui-
ctoris: quia nostrum non regret regnum quasi ulcisci uelit iniuriam: quod secuti fuerimus pom. Toto iam pulsus
ab orbe Arguit ab ea parte tuti quæ incolumitas dicitur: nam tuti duas esse partes dicimus incolumitatem. scilicet
& potentiam. est autem incolumitas salutis tuta & integra cōseruatio: & locus ē ab attributis personæ. uidelicet
ab eo attributo quod dicitur factum ubi cōsideratur quod fecerit: quod faciat quod facturus sit: quod fecit pom. fecit ut oēs quē
secuti sint: perierit. ergo quod eū sequent oēs peribūt: nō
est inquit tutum sequi pom. quē oēs oderūt: quia tantorum ma-
lorum causa fuit: quorum & nos si eum sequimur partici-
pes erimus. Cum qua gente cadat: sicut cum his ante
deletus est: quod eum secuti fuerāt. Rapitur ciuilibus ar-
mis: ab idest fugit cōspectum suorum. quorum maior
pars ciuili bello perit. Ora se. fugit propter pudorē: nā ipse
causa fuerat malorum quā ducis imperitia milites per-
seuerant. Metuit gentes: quia ipse auctor fuit: ut bello ciuili
proderet: ideo metuit eos qui supersunt. Regesque. scilicet
orientis quod eum secuti fuerant. Thessaliæque reus: quod
imperitia pom. dicerent cladem illā accepisse. Nulla
tellure: nō habet quo confugiat. sola relinquitur ægi-
ptus quo se recipiat: ut si eū secuti fuerimus: sicuti cæ-
teri & nos pereamus. Iustior in magnum: nihil igitur
est quod pom. de nobis querat si illum occiderimus:
nam iustius de illo nos conqueri poterimus: quia ad
nos peruenit: ut nos uictori faciat inuisos. Quid ostē-
dit iustam se causam habere conquerendi de pom. Se-
positam: separatam a bello ciuili: quia nec hunc nec il-
lum secuta fuerat. Conferres: transferres. nam con-
ferre proprie trāsserre significat: ut ad hæc potissimum
studia cōtulissemus. id est. trāstulissemus. Pharsalica fa-
ta: id est. pœnas omnes: quas meruerunt qui tecum in
pharsalia aduersus cæsarem pugnauerūt in nos trāsser-
res: nā si te recipiemus parata sunt nobis a uictorē sup-
plicia. Que: expositiue pro idest. iam crimen habe-
mus: iam etiam si te non susceperimus: tamē hoc ipso
quod ad nos confugeris: non sine crimine erimus: nisi te
occidamus. Pugnandum gladio: id est. quam culpā nō
possumus nisi: cæde tua fugari. Quod nobis sceptrum

Quicquid non fuerat magni dū bella gerunt:
Nec uictoris erit: toto iam pulsus ab orbe:
Postquam nulla manet rerū fiducia: querit
Cum qua gente cadat: rapit ciuilibus armis:
Nec foci tamē arma fugit: fugit ora seatus:
Cuius thessalicas saturat pars magna uolu-
Et metuit gentes: quas uno sanguine mixtas cres:
Deseruit: regesque timet: quorum agmina meruit.
Thessaliæque reus: nulla tellure receptus:
Sollicitat nostrū: quē nondum perdidit orbē.
Iustior in magnum nobis ptolemæ querelæ
Causa data ē: quid sepositam semperque quietā
Crimine bellogum maculas pharon: auraque nrā
Victori suspecta facis: cur sola cadenti
Hæc placuit tellus: in quam pharsalia fata
Conferres: pœnasque tuas: iā crimē habemus:
Purgandū gladio: quod nobis sceptrum senatus
Te suadente dedit: uotis tua fouimus arma.
Hoc ferrum quod fata iubent proferre parauit
Non tibi: sed uicto: feriā tua uiscera magne:
Malueram socii: rapimur quo cuncta ferunt.
Te ne mihi dubitas: an sit uiolare necesse:

senatus nunc: postquam rationes suas confirmauit: refellit obiectiones: quæ fieri possent: obici poterat uitium
ingrati tudinis: quod uidelicet pompeius auctor fuerit: nec auctor solum: sed auxiliator Ptolemæi ut in regnū re-
stitueretur ergo refellit: nec ē inquit quod nos ingratos appelles o pompei: nam si nobis fauisti tūc cum restitutus ē
pater in regnum: & nos non desistimus rogare deos: ut tibi uictoriā præstarent: sed diis aliter uisum ē: quo ne-
cessitas nos trahit: eo sequi uolumus. Ptolemæus Auletes (ut ostēditur a Strabōe) pater Cleopatraz eiectus re-
gno ab Alexandrinis: quia flagitiosus erat & coraulam in regia celebrabat: profectus Romam a pompeio su-
sceptrum est: ac senatui commendatus: egitque de reductione eius: ac de nece legatorum: quod supra Centum con-
tra regem uenerant: e quibus fuit Dion academicus princeps legationis. Ptolemæus itaque a Gabinio reductus
Archelaum quem regem sibi Alexandrini ascuerant iterem: ac filiam: sed nō multo post morbo assumptus
est: relictis duobus filiis & totidem filiabus: quarum grandior erat Cleopatra: Alexandrini & puerū natū grā-
diorem & Cleopatram regno præfecerunt: sed pueri familiares: mota seditione Cleopatram eiecerunt: quæ po-
stea in Syriam cum sorore secessit. Interea magnus ex phalepharsolo fugiens in casium montē: ac Pelusium ue-
nit: ibique a regnis familiaribus dolo obtruncatus est. Cæsar cum aduentasset adolescentulū iterem: & Cleo-
patram ab exilio reuocatam ægypti reginam cōstituit: atque ei in regni partem reliquū fratrem addidit admo-
dum iuuenem. Votis: deos regando: ut uictor esses. Hoc ferrum: quod nunc nudatur in cædem tuam: para-
ueram non ad te interficiendum: sed Cæsarem. Proferre: nudare contra te. Fata: non uoluntas nostra. Nō
tibi sed uicto: ac si dicat nisi uictus esses hoc non facerem. Rapimur quocumque. argumentum est a neces-
sario: necessitas duplex est in arte Rhetorica. una simplex & absoluta cui resisti nullo modo potest. alia
cum adiectione simplex necessitas est: ut moriendum est homini aliquando. at uero homini requiescendum
ē aliquando: est cū adiectione: nisi malit lassitudine cōfici: ita hoc loco Necesse ē occidere pom. nisi nos pre-
luerimus: hæc ē necessitas cū adiectione. Ne. id est. dubitas an sit necesse uiolare te cū liceat: magna differētia ē iter
licere & decere nā oīa quæ licent decent: sed nō cōtra ideo dicit. Cū liceat. id est. nobis potestas & facultas sit occiden-
di te. Quasi dicat: nō debes dubitare an deceat: quia oēs suam incolumitatem anteponunt aliorum utilitati: sed
illud ostendit: quod si te susceperimus nec te quidem tueri poterimus: & nos in piculum salutis coniciemur.

PHARSALIAE

Quæ te fiducia nostri: ab impossibili arguit, hoc modo non possumus defendere Pompeium. Nam vires nostræ exiguæ sunt quæ uictori resistere non possunt sed si tandem susceperimus periculum omne in nos conferemus, ergo quando nulla utilitas secutura est: si susceperimus pompeium: immo nos in periculum uerturi sumus: satius est illum occidere. Quæ te fiducia nostra: o infelix pempei non ne uides vires nostras non sufficere: & opes quæ te possint in hoc casu defendere? Populum inermem: argumentum est a genere & attritus personæ: genus autem diuiditur in patriam & nationem: ut græcus est, ergo superbus, poenus est ergo p

fidus ægyptius: ergo mollis & imbellis, non tutum est ergo consilium: ut quaterius auxilio indigerat: ad gentem mollem & eneruam confugeret. Mollia ar. uix ingt vires nostræ suppetunt ad colendum agrum & eū qdem mollem: quadeo per se fertilis est cū inundatus fuerit nilo: ut nullo uel paruo admodū labore egeat. Metiri sua regna decet: nunc a prudentia arguit, prudentiæ partes tres sunt. Memoria: intelligentia: & prouidentia: ab ea vires suas cōsiderat oportet diligenter: & nō suscipere plus negotii: q̄ ferre possit. Decet. si uirum prudentem. Fateri vires: quæ si exiguæ sint: nō debet eas extollere, & ostendit non esse opus ægyptiorum eiusmodi: quæ possent cladem hanc relarcire quā popeius acceperat. Fulcire: sustetare. Roma: imperium romanum: quæ cum eo uictus est pompeius. Bellum: quod antea a nobis remotū fuit: i te ipsum transferre ausus fueris? Ante. a. æmathia: argumentationē exorat a maiori ad minus: nā: a similia maiori ad minus: a minori ad maius: ab exemplis a cōtrariis illā exornare cōsumimus Si popeius ingt cū in felicitate erat defendi nō potuit: quomodo nūc uictus desedet? a cōtrario: quē i prosperis rebus secuti nō sumus: eundē i aduersis sequimur? Nunc: postq̄ uictus est. Cognita fata: quia ante i dubio erat uter eorum uictor futurus esset: nunc autē manifestū est uictorē fuisse Cæsarem. ergo fata Cæ. manifesta sunt. Aduersis non deesse decet: facit objectionem deinde respondet. dicit aliquis non decet amicis deesse i aduersis. fateor igit. Sed læta secutos: id est illos decet i rebus aduersis amicis nō deesse: qui amicos in secunda fortuna secuti fuerunt. nos autem non sumus pompeium in secundis rebus psecuti. ergo uitio nobis dabit: si illū in aduersis sequemur. Nulla fides unquam: nemo unquam tam fidelis fuit: qui amicum in miseria eligere inceperit. Assensere omnes sceleris: nunc ostendit quem effectum achillæ habuerit oratio: dicit omnes huic sententiæ assensisse. q̄ uidelicet tuta uidebatur. Latatur in sueto honore: ipse etiam qd̄ puer esset gaudebat sibi tantum licentiæ dari: ut pompeium de medio tolleret. Famuli: sub quoque tutela fuerat. Sceleri delectus achillas: qui fuerat consilii: electus est etiam auctor sceleris. Perfida quam tellus: nunc dicit quomodo achillas huic cædi se præparauerit: & ostendit unde nauigare coepit achillas cum sociis: ut pompeio occurreret: dicit enim coepisse ab eo loco ubi castra ptolemæus junior posuerat aduersus Cleopatram sororem regno pulsam: nam ex testamento patris regnabat Cleopatra quia maior natu erat: sed ptolemæus puer postq̄ ad adolescentiam peruenit consilio amicorum & factiōe sororem e regno pepulit illa aduersus fratrem castra posuerat: nam multos habebat quia eam secuti fuerat. Monstri: id est monstruosi sceleris. Syrtis: nam ægyptus ab occasu syrtis habet. O superi: exclamat contra indignitatem q̄ a pom. sit ptolemæo iussus occidi: dicit enim indignum fuisse Ptolemæum regem: qui manus suas in magni ducis cruore pollueret: usq̄ adeo igit ad imū redactæ sunt res romanæ ut pō. dux Romanus ab ægyptiis satellitibus uilissimis occidat? Hos. a. i. habuit: ut ægyptii audeat hoc scelus suscipere semiplenus sermo cōuenit afflicto. Nilus mē. p ægyptiis posuit. Barbara: oēs. n. barbaros maiores appellabāt pter græcos & latios. Pelusiaci ca. i. sinus ægyptii: nā pelusiū unus est ex septē meatibus nili. Mollis: eneruis & effemiata. Sic: usq̄ adeo. Vllis ne i. c. pōt ne igit ægyptus ad hoc facius sufficere: ac si. d. nō est ægyptus tāti: ut mereat occidere pō. Hæc ce. ser. si. i hoc igit si de uestra regimus o supi uelitis: ut si pō. occidēdus est a Romāo saltē occidat nō a barbaro. Præstate. si hanc cædem. Cognatas. i. romanas manus. Extremaq̄ mōstra. i. monstruosos & abiectissimos homines: q̄ mōstri instar sūt: erat enī eunuchi & molles ministri. Si meruit tā claro: si pom. ingt princeps Romanus: cuius nomen totum orbem terrarum impleuerat: meruit occidi: nunquid tamen audaciæ habere potes o Ptolemæe q̄ nec plane quidem uir appellari debes: ut tantū uirum occideres: nuuq̄ tāti nominis fama & claritate deterreris?

Cum liceat: quæ te nostri fiducia regni
Huc agit infelix: populū non cernis inermē:
Aruaque uix refugo fodientem mollia nilo:
Metiri sua regna decet: uiresque fateri.
Tu ptolemæe potes: magni fulcire ruinam
Sub qua roma iacet: bustū cineresq̄ mouer
Thessalicos audes: bellumq̄ i regna uocare:
Ante acie æmathiam nullis accessimus armis:
Popeii nūc castra placent: quæ deserit orbis.
Nunc uictoris opes: & cognita fata laceffis:
Aduersis non deesse decet: sed læta secutos
Nulla fides unquam miseros elegit amicos.
Assensere omnes sceleri: lætatur honore
Rex puer insueto: q̄ iam sibi tanta licere
Permittant famuli. sceleri delectus achillas
Perfida qua tellus caisiis excurrit harenis:
Et uada testantur iunctas ægyptia syrtis:
Exiguam sociis monstri gladiisq̄ carinam
Instruit. o superi nulusne & barbara memphis
Et pelusiaci tam mollis turba canopi:
Hos animos: sic fata permūt ciuilia mūdū?
Sic romana iacent: nullusne in cladibus istis
Est locus ægypto: phariūsq̄ admittitur esis:
Hanc certe seruate fidem: ciuilia iura
Cognatas præstare manus: externaq̄ mōstra

Tam
tis aucto
legas ma
torem n
te terre
totum o

Pelusi
Cælaris
Nomin
Inferu
Nō do
Inuect
Victor
Q uod
Scruta
Q uo
Nili se
Q uo
Magn
Littor
Appu
Finger
In par
Inculat
Q uo
Q uod
Ordin
Dami
Non
Q uo
Scept
Vent
Sed c

bimar
ues ali
digres
diā reg
ptii. F
batur.
eent: ig
oia fato
tes qua
tibus: n
cylidri
dedit: i
eag: ut
ordinis
enī ite
gratia
gnaret

LIBER .VIII.

Tam claro nomine: pro tam clari nominis: ut præstanti forma puella. Cæsaris nefas: ut Cæsar pom. mortis auctor esset. Cælo tonante: nunquid non iouem ipsum uereris dum fulmina iaculatur? & audes ne facili legas manus tuas iterre pompeio? Non mundi domitor: sensus est: fac inquit pompeium: non fuisse domitorem mundi: non uendicasse scelera: non ter triumphasse: non fuisse generum Cæsaris: nunquid hoc ipsum te terrere potuit: q. Romanus erat: ut auderes miscere manus in sanguine Romano. Domitor mundi: qui totum orientem imperio populi Romani subegit. Ter capitolia curru: quia de hispania simul cum aphyrica triumphauit occiso carbone & Domitio triumphauit de piratis & de Mithridate. Regum potens: quia Tigranem regē armeniae bello subegit: qui filium eius tigranocerotam ante currum triumphans uexit: & aristobolum iudeorum regem. Quid uiscera nostra: sed hoc quoque te debuit ab hac cæde remouere o ptolemæ: q. auctorem regni tui de medio tollis: ut occiso pompeio sine ullo iure regnare possis: nā si auctor pompeio pater restitutus fuerat in regnum: ipso occiso sequitur ut iniuste regnum ægypti occupes. Tua sit fortuna: Fortuna tua stabilita est in auctoritate pōpeii. Iam: scilicet occiso pompeio: ipso enim auctor senatus censuit patrem tuum per gabinium in regnū eiectione archelao restituendum: hic archelaus filius fuit eius quem sylla & senatus in honore habuerunt. Gabinio quoque uiro cōsulari ualde familiari (ut refert Strabo) Nili: id est ægypti. Regna dedit: quasi sine ullo iure regnare incipiat mortuo pompeio. Iam uēto uela: nunc dicit quo pacto pompeius appropinquare coeperit pelusio: nauigabat inquit remis: cum uela demississet pompeius: sic enim nauæ facere solent cum portibus appropinquant: ut uela dimittant: & remis nauigando nauem subducant in portū. Infanda littora: pro infandi regis littora. Quem contra: nec a pōpeio procul erat achillas cum cæteris ministris scelerum. Non longa biremi: id est breui nauē: quæ duplici remorum ordine impellitur. Magno pa. & achillas primus profatur suadens pōpeio: ut de cæssa nauē suā i biremem transeat: reddens rōnē q. uidelicet uadosus sit pelusius sinus: nec grauiorē nauē humilitate aquarum sustinere possit. Cæssa de puppe: de maiori nauē qua uehebatur pompeius. Littus malignum: & ne possit mirari Pom. qd sibi obuiam parua nauē uenissent ægyptii: i quam trāsire ipm uolebant: reddunt rationem littus illud uadosum inuisum eē nauis: quod i sicco sæpe destitutæ naues: naufragium faciunt. Malignum: nocens inuisum. Bimarem æstum: æstus proprie dicitur maris impetus

Pelites: si metuit tam claro nomine magnus Cæsaris esse nefas: tanti ptolemæ ruinam Nominis haud metuis: cæloq. tonante pñas Inferuisse manus: impune ac semiuir audes? Nō domitor mundi: nec ter capitolia curru Inuectus: regumq. potēs: uindexq. senatus: Victorisq. gener: phario satis esse tyranno. Quod poterat romanus erat. qd uiscera nra Scrutaris gladio: nescis puer improbe: nescis Quo tua sit fortuna loco: iam iure sine ullo Nili sceptrā tenes: cecidit ciuilibus armis Qui tibi regna dedit: iā uento uela negarat Magnus: & auxilio remorū infanda petebat Littora: quem contra nō longa uecta biremi Appulerat scelerata manus: magnoq. patere Fingens regna pharis: cæssa de puppe carinæ In paruā iubet ire ratem: littusq. malignum Incusat: bimaremq. uadis frangentibus æstus: Qui uetat externas terras appellere classes. Quod nisi fatorum leges: intentaq. iussu Ordinis æterni miseræ uicinia mortis Damnatū læto traherent ad littora magnū: Non ulli comitum sceleris prælagia deerant. Quippe fides: si pura foret: si regia magno Sceptrorum auctori uera pietate pateret. Venturæ tota pharium cum classe tyrannū: Sed cessit fatis classemq. relinquere iussus

bimare dixit ppter ægyptii & arabici sinus maris: nā pelusium tēdit in mare arabicum. Externas classes. i. naues aliunde ueniētes. Appellere. i. applicare: & pprie dicit quū aliqs ex freto ad littus accesserit. Vir. Hinc me digressum uis deus appulit oris. Quod nisi fa. dicit nisi fata obstitissent potuisse comites omnes pom. perfidia regis itelligere: & qbus signis id cōiectura assequi potuerit ipse declarat. Sceleris: q. iā in aio concepant ægyptii. Fatore leges: philosophi etiam uahementer iter se dissentiunt: nūqd oia fato fiant: qd iplis absurdū uidebatur. Nā si oia fato fierēt: oia fierent cā antecedente: ēt si ea q. hoies appetūt assequerent: ergo ēt assensioēs non eēnt: igit nec laudationes iustæ: neq. uituperationes: nec honores: nec supplicia: quod cū sit uitiosum: seq. nō oia fato fieri. Chrysippus distiguit genera: causas: ut aliæ sint principales & perfectæ: Aliæ proximæ & adiuuantes quamobrē cum dī oia fato fieri: cā antecedente: hoc uult itelligi causis antecedentibus proximis & adiuuantibus: non principalibus & pfectis: quod aut dicitur assensiones fieri causis antecedentibus: explicat similitudinē cylindri nec turbine sui: nā quēadmodū q. percussit cylindrū dedit ei picipiū motionis: uolubilitatem autē nō dedit: ita uisum obiectū imprimit: & designat suam speciem in animo: sed nostra assensio est in nra potestate: eaq. ut cylindrus extrinsecus pulsa: qd reliquū ē sua per se ui & natura mouet. Intenta: i. euitabilis. Aeterni ordinis. q. fatū est cā æterna rerū. Quippe fides: & ponit signa qbus perfidiam cognoscere poterant: dicebant enī iter se comites pom. profecto subest aliquid sceleris: nam si uellet occurrere bona fide pompeio honoris gratia Ptolemæus non satellitibus & ministris nauē: sed tota classe obuiam pdiisset. Auctori: nam ut ipse regnaret auctor fuerat. Sed cessit: ergo assensio ipsius erat i potestate sua. Iussus: scilicet a ministris Ptolemæi.

PHARSALIAE

Obsequitur: parer. Praefere letum timori: etiam si diuinarer sibi mortem instare Pompeius tamen eam p
ponere timori uoluit: nam si non transisset i nauem sine dubio timere uisus fuisset. Ibat in hostilem nauem:
scilicet achillae: quod Cornelia ubi uidit metuens id quod euenit: maritum sequi uolebat. Pompeius autem
prohibuit: & eam quasi temerariam reprehendebat: filium quoque suum in naue remanere iussit & euentu
sui ipsius expectare: ut scire possent quantum fidei ptolemæus præstaret. Præceps: inconsiderata: nullum pi
culum metuens. Hoc: idest ideo magis: nam quia saluti uiri sui metuebat: ideo etiam ipsum cupidius seq
batur. Et tu o nate: o Sexte: nam Cn. pompeius erat

cum Catone qui præerat classi. Casus: idest quæ eue
tum habiturus sim. In hac ceruice: demonstratiue di
xit. Sed dura: ita quidem iubebat pōpeius: sed Cor
nelia cum in nauem transire non posset & uirum seq
id quod poterat manus i uirum tēdebat lachrymas.

Quo sine me: lachrymabiliter post discedentem ui
rum hoc dicit. Iterum relicta: sicut relicta sum quo
tempore pugnam suscepturus eras aduersus Cæsare
ita nūc etiā reliquor. Nunq̄ omine læto: Semper iqt
cū disiungimur mali aliqd expectamus: sicut ēt cum
me reliq̄sti i lesbo. Flecter puppē: si is aīmus tibi erat
o pō. ut nolles me comitē eē tuā: cuiuslibet casus: cur
iqt me i lesbo nō reliquebas: satius. n. erat ut me ibi re
liques: q̄ susceptam defereres. Terris: ad q̄s iturus
eras. An tā. i flu. nungd iqt hæc mea fors est: ut tibi
grata sim tantūmodo dū nauigas? Hæc ubi frustra:
neq̄ enim obtinere potuit a uiro quod uolebat ma
gna igit̄ sollicitudine expectauit euentum. Anxia pup
pe: nam i summa puppe permāserat: & dura erat con
ditio ipsius: nā nec audebat spectare uirū i naue hosti
li: ne uideret quod metuebat: nec ab ea auertere ocu
los. Tamē: quis uirū sequi nequiuert. Attonitoq̄
metu: q̄ hōies attonitos facit. Auertere uisus: s. a pō.

Stetit anxia classis: p una naue posuit q̄ uestus erat
pom. i. q̄ in naue erat: & ē metonymia cōitinēs p cōtē
to. Non arma: s. Ptolemæi & ministrorum eius a q̄
bus occideretur pom. Nefasq̄: i. cæde pom. Ne sū
missis p̄cibus: pro ipse summīssus supplex. Adoret:
ne puoluat̄ ad genua regis: cui regna dōauerat. Trāsi
re parentē: De cæsa puppe i biremē. Septimius: hic
Septimius: quē aliqui sempronium uocant: tribunus
militū erat a quo benigne appellatus ē pō. qd̄ noticia
quadam ipsius familiarior erat: nam ad piraticū bel
lum sub pom. duxerat ordines: sed nunc satelles regius factus occidit pom. Hæc rem longiori oratione profer

quitur Appianus Dicit. n. pom. ad ægyptū cum se uertisset & incumbente uento ad Casū delatus esset: inspe
ctis copiis quæ plurimæ in litore cōstiterant a cursu tēperauit: meditatus qd̄ re ipsa fuerat adesse regē. p̄mis
sis nunciis amicitia quā cū patre eius habuisset exponit. Rex tertiu supra decimū ætatis annū iā attigerat: exer
citū eius achillas quidā adseruabat: pecunias uero Photius. nomine eunuchus q̄ cōfestim de pō. aduētu iter se
consultare incipiunt: aderat ēt theodotus Samius Rhetor: pueri regis p̄ceptor: hi nefandū iuicē negociū aio
uolentes Pōpeiū interficere conueniunt: quo Cæ. morem gererent: approbato deīde consilio cymbam exi
mie ornatam ad eum mittunt: ueluti mari iportuoso eo i loco existente: nec a maioribus nauibus adiri facili
ministrī porro regi cymbam iscenderant: & cū his sempronius uir Romanus q̄ tum forte regi assidens: alias
cū pōpeio militauerat: is dextram regis noīe pompeio obtulit: & ad amicū filium mōet tute accedē: iter hæc
exercitus ueluti pom. honorem præstaturus: iuxta littus i acie cōstiterat: & res iter medios purpurea amictus
ueste præsidebat: quorum aspectu Pompeius suspitione motus est: cū exercitus ordinē cymbæ ornatū iture
tur: potissimū cū nec ad ipm accessisset rex: nec ex suis digniores præmisisset: hunc solū itaq̄ Sophoclis lambū
protulit: qd̄ tyrānū p̄ficiē illius seruus ē: q̄q̄ liber sit: quo dicto cymbā trepide ingressus ē cū i alto lōge ab
esset iternauigandū magis adhuc de sempronio cœpit suspicari siue q̄ Romanū hōiem secū olim militātem
nosceret: siue q̄ solū adeē cerneret: quasi ob militaris disciplinæ æmulationem imperatorem suum eēt inuasū
rus: ad illum itaq̄ cōuersus: te ne iqt ego cognosco o miles? cui statī ille annuit: deīde se cōuertentem primus
perculit: cæteri uero isecuti sunt: uxor itaq̄ & amici eius hæc a lōge itruētes eiulatu: gemituq̄ ad deos fœderū
uidices manus tollere: nulla iteriecta mora classem ab inimico litore auertere cōtendūt: Cæ. postea photinū
& achillā ob ea q̄ in pom. ppetrauerāt morte mulctauit. Theodotū demū fugientē cum i Asiam uenisset cruce
suspendit. Proh superū: exclamatio ē dolentis: o nefas iquit cuius ēt deos pudere debet. Posito pilo: telo ro.

Obsequitur: lætumq̄ iuuat prefere timori.
Ibat in hostilem præceps cornelia puppim:

Hoc magis impatiens egresso deesse marito:

Qd̄ metuit clades remane temeraria cōiunx:

Et tu nate precor longeque alitior casus

Expectate meos: & in hac ceruice tyranni

Explore fide. dixit: sed surda uetanti

Tendebat geminas amens cornelia palmas.

Quo sine me crudelis abis: iterū ne reliquor

Thessalicis summotā malis: nunq̄ omie læto

Distrahimur miseri. poteras nō flecter puppi

Cum fugeres alio: latebrisque reliquere lesbi:

Omnibus a terris si nos arcere parabas

An tātū i fluctus placeo comes: hæc ubi fru

Effudit: prima pēdet tamē anxia puppe. Itra

Attonitoque metu: nec quoquā auerter uisus:

Nec magnū spectare potest: stetit anxia classis

Adducis euentū: metuens non arma: nefasq̄:

Sed ne submissis precibus pompeius adoret

Sceptra sua donata manu: transire parentem

Romanus pharia miles de puppe salutat

Septimius. q̄ (p̄ super pudor) arma fatelles

Regia gestebat posito deformia pilo.

Immanis: uiolentus: atrox: nullaq̄ ferarum

Mitior
omne
bus inte
ponis: m
Fabula
idest tam

Mitior
Parcere
Thessal
Dispon
Heu fa
Deduc
Fabula
Pellau
Magne
Septim
Qui
Termin
Perdic
Regia
Inuol
Fortu
Conti
Posset
Sed po
Perfor
Respe
Seq
Sæcu
Attēd
Orbe
Fara
Ignor
An se
Aud
Cred
Sum
Hoc
Nō si
Pomp
Claud
dama
tuna u
autem
mhi
dolore
dor pa
uero u

LIBER VIII.

Mitior: id est non minus crudelis: & est: abusio in comparatio. Quis non fortuna: adeo ipse septimius in omne nefas pronus: erat ut credi posset fortunam pepercisse orbi terrarum: quia noluerit hunc bellis ciuilibus interfuisse: qui omnes crudelitate superaret. Dextra: scilicet septimii. Vacaret: careret & uacua esset. Disponis: instruis paras. Nec non: ut fiat in omni orbe: ut nec etiam a scelere belli ciuilis ægyptus quidem libera sit. Fabula: sermo uulgaris est: quia ubicunque uulgabitur hoc ciuile bellum cum magno deorum pudor. Sic: id est tam turpiter. Romanus ensis: septimii qui Romæus erat. Paruit: occidendo pompeium. Tuo gladio:

Mitior in cædes: quis non fortuna putasset
Parcere te populis: bello hæc dextera uacasset
Thessaliaque procul tam noxia tela fugasset
Disponis gladios: ne quo non fiat in orbe.
Heu facinus ciuile tibi: uictoribus ipsis
Dedecus: & nunquam super caritura pudore
Fabula: romanus regi sic paruit ensis.
Pellæusque puer gladio tibi colla recidit
Magne tuæ: qua posteritas in sæcula mittet
Septimium fama: scelus hoc quo noie dicet
Qui bruti dixere nefas: iam uenerat horæ
Terminus extremæ: phariæque ablatus in alnū
Perdiderat iam iura sui: tunc stringere ferrū
Regia mostra parant: ut uidit cominus enses
Inuoluit uultus: atque indignatus apertum
Fortunæ præbere caput: tunc lumina pressit
Continuitque animam: ne quas effundere uoces
Posset: & æternam fletu corrumpere famam.
Sed postquam mucrone latus funestus achillas
Perfodit: nullo gemitu consensit ad ictum:
Respexitque nefas: seruatque immobile corpus.
Seque probat moriens: atque hæc in pectoris uoluit.
Sæcula romanos nunquam tacitura labores
Attendunt: æuūque sequens speculat ab omni
Orbe ratæ: phariæque fidem: nunc consule famæ.
Fata tibi longæ fluxerunt prospera uitæ.
Ignorant populi: si non in morte probaris:
An scieris aduersa pati: ne cede pudori:
Auctoremque dole fati: quacunque feriris
Cred manuque loceri: spargat laceretque licebit
Sum tamen o superi felix: nullique potestas
Hoc auferre deo: mutantur prospera uitæ:
Non sū morte miser: uidet hæc cornelia cædes.
Pompeiusque meus: tanto patientius oro
Claud dolor gemitus: natus coniunxque peremptū

dam. Mutantur prospera uitæ: cum ad hoc usque tempus semper secundis rebus fuerim: mutari potest fortuna uirtus autem stabilis est atque perpetua. Morte miser: mortem mihi corporis inferre potest: famam autem & gloriam diminuere non potest. Vident hanc cor. ce. præterea in conspectu meorum occidit: quod mihi non paruum est solatium: ideo etiam me fortiozem præstare debeo. Claude dolor: alloquitur suum dolorem. Tanto patientius: Quia in conspectu meorum hanc cædem patior. Peremptum: id est cum occidit participium præteriti temporis pro præsentis posuit: græci autem habent participium præsens passiuum: nos uero utimur participio præteriti temporis: pro participio præsentis: quo caremus: ut qua uectus Abas peruehebatur.

id est tui militis gladio. Fama: pro infamia: est enim toxosop id est medium: sicut bona ualitudo & mala. Quo noie dicet: si reperti sunt: quasi fuerit dicebatur: nefas & iudicium indignitatis appellabitur eius qui occiderit: quod non extabit nomen sceleris. Dicent. i. posteri. Iam uenerat: appropinquauerat tempus ut occideret. & mors eius differri non poterat. Ablatus. sublati. In alnum: in nauem materia per forma. Proderat iu. i. uenerat in manus hostium: & sui iuris non erat.

Ut uidit cominus enses: pompeius ubi uidit nudari enses statim caput & ora uestibus textit: spiritum autem intra se continuit: nequam uocem effrenatam emitteret: quæ laudi & gloriæ suæ derogaret: occisus autem fuit die natalis suum isegente: quum iam und sexaginta annos natus esset. Plutar.

Aptum noluit igitur apto capite sauietati fortunæ se ostendere. Præstitit: clausit. Virg. p. si uel oculos aut uulnera laui. Aiam: spiritum. Ne quas effundere uoces: hic est qui uiros sortes oppetere dicebat: quasi ore terram peteret: ne audiri possent emittere eiulatum. Sed postquam mucrone: sed in ipsis etiam uulneribus non minore prestant animi uirtute. Perfodit: transfixit. Nullo gemitu. i. nullo gemitu ictum euitauit. Respexitque nefas: Quæ cuncta signa erant libenter morientis. Voluit. i. cogitat secreta animi Pompeii. quasi uates diuinabat Lucius: nam uatibus datum est scire ea que secreta sunt. Sæcula romanos: Fingit quæ uerisimiliter secum pompeii cogitare potuerit: & hac cogitatione prius sensum omnem a doloris uulnerum alienabat.

Attendit. i. uirtutem animi mei. Aeuūque sequens. i. posteritas quasi posteritatem omnem fingit adesse: & laudari animi sui fortitudinem. Ratem: biremem in qua mini stri regis me occidit. Nunc consule famæ: se ipsum ad hortatur: ut se tale prestatum uelit: ut ab omnibus non solum laude sed etiam admiratione prosequendus sit. Ignorat populi: Id ne fortunæ sit attribuendum: an uirtuti tuæ: quæ res magnas gesseris: sed nunc tempus est: in quo probare possis animi tui uirtutem. Ne cede pudori: non te pudeat quod a Ptolemæo enerui ac effrenato occidaris: sed ita animo tuo cunctis: quicumque te occiderit hoc esse Cæsarem: nam auctori rerum cunctarum attribuenda est. Dole: Quasi ignauum & effrenatum. Quacunque manu: quæ in gratiam loceri hoc faciunt. Nullique potestas: nam uirtus animi in potestate nostra est: cetera uero fortunæ subiecta: nam fortitudo: patientia: fiducia: perseverantia. Hæc uirtutes ita nostræ sunt: ut nemo a nobis eas possit auferre: id dicit quamquam corpus meum lacerent: tamen hoc uirtutibus animi afficere non potest. Hoc auferre. i. Quod est in mea potestate: ut me fortem & patientissimum ostendat.

PHARSALIAE

Talis custodia magno: sic inquit secum cogitabat Pompeius: & seipsum ad patientiam mortis adhortabatur. Hoc animi: hunc animum. At non tam patiens: at uero Cornelia etiam si fortis animi erat: tamen cernere non poterat: nec tantam indignitatem sustinere: & ideo imiserabiles uoces prorumpit. Miserandis: id est quæ commiserationem uidentibus & audientibus commouere possent. Ego te scelerata: existimabat Cæsarem præuēisse Pompeium: & iam ægyptum occupasse: cuius imperio hæc cædes admitteretur: iam enim sibi persuadere non poterat tantum audaciæ habuisse Ptolemæum. Auia: id est procul a uia quia si recta uia in ægyptum uenisses: non te præuenisset Cæsar. Ius: scilicet alii id est potestas. Sed quisque in istud: alloquitur ipsos qui occiderunt pompeium: siue hoc facis ad gratiam Cæsar: siue ut tu prouideas tibi ne in offensionem Cæsaris incurras. Nescis: inquit: ubi sit dolor Pompeii: nam ipse quidē libenter moritur: sed si uis illum moleste ferre: mea uiscera pete: nam si me occideris: nihil erit quod maior dolore afficiat pom. Immisit: pro immisus es. uocatiuum pro nominatiuo posuit. Vel cæsaris: ne illum hospicio suscipiendum curares: quod tibi periculosum fuerit. Victo: pompeio: id est optat pompeius: ut occidatur post cladem acceptam. Poenas non morte: sed da optam tu quicūque pompeium occidis: ut me prius occidas in conspectu illius: nam id demum erit quod morte crudelius existimet. Haud ego culpa & iusta causa cur occidar: neque enim ego sum expers belli ciuilis: quippe illum comitata sum in castra: & quocumque profectus est ego semper comes extiti. Bellorum: quæ obiciuntur pompeio. Nullis absterrita fatis: id est a nullis periculis fatorum territa. Victum: id est pompeium uictum recepi. In Lesbos: ubi relicta eram. Reges timere: recipere uictum pompeium: ne id Cæsari displiceret: & ipsi in aliquod discrimen incidere. Hoc merui coniunx: conqueritur Cornelia quod pom. in certum discrimen ire uoluerit: se autem solam quasi destitutam reliquerit: cui mors carior esset uita si sine eo supistes eēt: nunquid ego hoc merui ut in puppe reliquerer tuta: cum tuta in piculum dederis: ac si. d. non ita me gessi tecum: ut credere posses sine te uiuere. Parcebas. si mihi tunc cum transires in nauē ægyptiacā. Fata expetente: cum te certo periculo exponeres. Moriar nec munere regis: rex ptolemæus occidit te in gratia Cæsar: & noluit ut me tecum occideret: sed tamen moriar sine regis officio. Munere: officio. Aut: suppliciter petita nautis quæ naue uehebant: ut sibi libere permittant mori: uel aliquis eorum sit qui ferocē uxorem interficiat antequam in Cæsaris manus aut potestatem perueniat. Rudētes tori: id est funes quibus utar ad suspendiū. Aut aliquis comes: scilicet Pompeius fidelis stricto ense mea pectora transfiga. Exigat: per pectora nostra. Præstare potest: sensus est. poterit ille qui me occidet dicere: occidamus uxorem pompeii: ne in manus Cæsar. ueniat. Imputet cæsaris: ut non ipse sed cædis huius Cæsar causa fuerit. Properantem in fata: parabat Cornelia se de puppe in undam deicere: sed prohibebant qui simul naue uehebantur. id est conqueritur. Viuis adhuc coniunx: in quo redacta sum o pompeii. adhuc tu uiuus es: & ego mei iuris esse destiti. te uiuo non possum libere uti corpore meo. ac si. d. antequam moriaris in seruitutem redacta sum. Prohibet accersere mortem: nihil. n. aliud faciunt: nisi ut me cæsari seruent: & ab eo in eam gratiam. Seruor uictori: ut captiua tradar cæsari. Sic fata: hæc ubi dixit nautæ quæ celerrime potuerunt nauem impulerunt: ut ab ægyptio rege se uendicaret: a quo periculum manifeste erat: nam qui pompeium occidi iusserat: nec pompeii quidem comitibus pepercisset. Lapsa: quia cecidit exanimis. Rapitur: scilicet a ministris. Trepida: festina: nam trepidus non solum timentem sed festinum significat. Virgilius. Ne trepidate meas teucris defendere naues id est celerate. At magni: nunc redit ad pompeium qui ab regis ministris occidebatur & dum occideretur (ut prohibent qui caput uiderunt) dignitate uultus & oris mortuus etiam seruauit. Cum: quamuis. Sonent: quia in omni parte cadebatur a ministris alii in pectore: alii a tergo uulnerabant. Permanisse decus: semper ostendit se fuisse potest. studiose Luca. omnia enim de ipso honorifice loquitur: oblatrans semper in Cæsarem. Ultima mortis: pro ultimam mortem.

Si mirantur amanti: talis custodia magno
Mentis erat: ius hoc animi morientis habebat.
At non tam patiens cornelia cernere sæuum
Quā pferre nefas: miserandis æthera cōplet
Vocibus. o coniunx ego te scelerata peremi.
Lethifera tibi causa moræ fuit auia leibos:
Et prior in nili peruenit littora cæsar.
Nā cui ius alii sceleris: sed quisquis in istud
Asuperis immisit caput: uel cæsaris iræ:
Vel tibi prospiciens: nescis crudelis ubi ipsa
Viscera sint magni: pperas atque ingeris ictus
Qua uotū ē uicto: poenas nō morte minores
Pēdat: & æte meū uideat caput haud ego cul
Libera bellorum: quæ matrū sola pūdas pa
Et per castra comes. nullis exterrita fatis:
Victum: quod reges etiam timere: recepi.
Hoc merui coniunx: in tuta puppe relinquit
Perfide parcebas: te fata extrema petente
Vita digna fui: moriar: nec munere regis.
Aut mihi præcipit nautæ permittite saltū:
Aut laqueum colo: tortosque aptate rudentes:
Aut aliquis magno dignus comes exigat ensē.
Pompeio præstare potest: quæ cæsaris armis
Imputet. o sæui propantem in fata tenetis:
Viuis adhuc coniunx. & iam cornelia non ē
Iuris magne fui: prohibent accersere mortem
Seruor uictori. sic fata: interque suorum
Lapsa manus: rapitur trepida fugiente carina
At magni cum terga sonent: & pectora ferro
Permanisse decus sacræ uenerabile formæ:

lutan
deiectus
tuo qua
lis non
fuit ip
regi ob

Iratan
Exhibi
Qui la
Septim
Ac rete
Semian
Collap
Tūc ne
Ossa d
Atpos
Vedic
Degen
Pomp
Vt no
Impi
Regib
Cæsar
Dū uiu
Singul
Suffix
Pax fu
Hac fa
Nec f
Vult
Subm
Exicc
Hum
Vlti
Dego

leges:
risq p
qui ius
comit
guenti
rebro: e
timus:
liquori
quom
sepul
post su
empt
liqui
quem
in Alex

LIBER .VIII.

Irataque deis faciem: nam diis uidebatur iratus postquam acie pharsalica uictus: & ex secunda fortuna deiectus i calamitatem fuerat. Ex habitu: quia idem habitus eadem dignitas oris: & uultus pmanerat mortuo quæ & uiuo. Fatentur: affirmant. Lacerum: abscissum. Nam sæuus in ipso: nam Septimius ille crudelis non satis habuit occidere Pompeium: sed etiam caput eius amputauit: ut illud regi Ptolemæo offerret: & fuit ipse officii deterioris: & sordidioris, nam quasi carnifex pompeio caput amputauit: quod postea Achilles regi obtulit. Scelus inuenit actus: actus sceleris erat occidere pom, sed maius scelus adiecit caput obtruncando.

Irataque deis faciem: nihil ultima mortis
Ex habitu uultuque uiri mutasse fatentur:
Qui lacerum uidere caput: nā sæuus i ipso
Septimius sceleris maius scelus inuenit actus.
Ac reteggit sacros scisso uelamine uultus.
Semianimis magni: spirantiaque occupat ora:
Collaque in obliquo potuit languentia transtro:
Tūc neruos uenasque secat: nodosque frangit
Ossa diu: nondū artis erat caput ense rotare.
At postquam trunco ceruix abscissa recessit:
Vēdicat hoc pharius dextra gestare satelles.
Degeneratque operæ miles romane secundæ:
Pompeii sacrum diro caput ense recidis
Vt non ipse feras: o summi fata pudoris:
Impius ut magnum noscet puer: illa uerenda
Regibus hirta coma: & generosa frōte dcora:
Cæsaries compressa manu ē: pharioque ueruto
Dū uiuunt uultus: atque os in murmura pulsāt
Singultus animæ: dū lumina nuda rigescunt:
Suffixū caput ē: quo nunquam bella iubente
Pax fuit: hoc leges capūque & rostra mouebat.
Hac facie fortuna tibi romana placebas.
Nec satis infando fuit hoc uidisse tyranno
Vult sceleris superesse fidem: tūc arte nefāda
Submota est tabes capiti: raptoque cerebro
Exiccata cutis: putrisque effluxit ab alto
Humor: & infuso facies solidata ueneno est.
Vltima lageæ stirpis perituraque proles:
Degener: incestæ sceptris cessure sororis:

leges: significat pom, maximā bello: maximā pace auctoritatē habuisse. Campūque & rostra: rursus domi forisque plurimū semp auctoritatis fuit. Hac fa, for, qua talem uirū genuisses. Nec fa, in, detestaf Luca, hoc nefas quod iussu Ptolemæi admissum ē non solum quod interfici iusserit: sed quod caput pom, seruauerit: quāsi nō satis haberet comitti scelus: nisi etiam sceleri testimoniū superesset. Vult sceleris superesse fidem: idest uult quibusdā uinguentis seruari caput: quod sit sceleris testimoniū. Tunc arte: scilicet medicorū. Capiti: a capite. Raptoque cerebro: euulso: erepto. Veneno: idest pharmaco more græco dixit, nam malum uenenum: & bonū uenenum dicimus: omnis enim medicina particeps est ueneni, significat autem unguentum balsami: aut certe huiusmodi liquoris qui plurimū ualet ad seruanda cadauera. Vltima lageæ stirpis: adhuc inuehit poeta in ptolemæum: quomodo inquit tantum scelus in animū tuum cadere potuit: ut patiaris indigniores ac sordidiores honore sepulturæ: donari: & pom, cadauer in fluctibus maris ultro citroque iactari? Vltima: bene ultima, nam paulo post superueniente Cæ, peribis. Lageæ: iagus enim primus rex ægyptiorum fuit. Sceptris sororis: nā interempto ptolemæo adolescentulo in regnum Cæsar constituit sororem cleopatram: atque ei in regni partem reliquū fratrem addidit admodū iuuenē. Incestæ: cōmiscuit enim se Cæ, regina meretrix ex qua natus ē cæsariō: quem postea iussit interfici Augustus Cæ, Macedon, i, Alexander macedo. In sacrato antro, i, Alexandriæ: nā in Alexandria quam Alexander condiderat sepulcrū eius constructū fuerat: ubi tūc ēt ipsius cineres seruābant.

Retegit: aperit. Scisso uelamine: quo pompeius spiritum continuerat dolore uulnerū: ne uerbū aliquod emitteret effeminatum. Occupat: prahendit. Spirantia ora: nōdum enim omnino spiritum emiserat.

Languentia col, pro languentis colla. Neruos: quibus ceruix humeris nequitur. Ossa: diu: quia nō tā facile ossa recidi poterant. Nondum artis erat: idest cōsuetudo nōdum erat caput amputare ense: sicut fuit postea: nam spiculatorum uno ictu caput amputabāt.

Artis, i, spiculatorum. Ense rotare: idest rotato ense amputare: ut maiore ictu inferret. At postquā trunco: sed postquā abscidit caput: indignius fecit quod non ipse obtulit regi: sed offerendum concessit achillæ, ipe ergo sordidioris officii fuit Septimius, uidelicet carnifex, dignioris autē achillas cui caput datū ē pom. Satelles: achillas. Gestare, i, ut offerat regi. Trunco: corpus proprie dicitur sine capite. Vir, iacet i gens littore trunco. Degener miles: Inuehitur contra septimiū poeta: degener miles & conditionis seruilis: cum de legeisti obtruncare pom, caput: quod alius offerret. Secūda: idest uilioris operæ: hic duo opera fuer, primū recidere caput pom, alterū uero offerre regi: sed uilioris operæ fuit: is qui recidit. Feras: pro offeras aphæresis. Diro ense: pro tu dirus. O summi fata pudoris: plena commiserationis est ista conquestio: quam de hac indignitate inducit poeta. Fata: o mors. Noscet: cognosceret impletum eē quod iusserat. Hirta, i, dēsa.

Verenda regibus: idest quæ etiam uereri consueuerūt: ut tigranes. Aristobolus. Ariobarzæes. & multi. Generosa: nobili & decenti. Manu: scilicet carnificis.

Singultus animæ: quæ adhuc spirans caput cum spiritum efflaret singultū reddebat Pharioque ueruto: uerutum genus ē teli: quod uelut ueru habet præfixū festus, nam ferrū habet oblongū: sed hastam breuem: adeo ut manubriū potius dici possit quā hastile: hoc gener teli fixū ē caput pom. Nuda: apta: nondū clausa. Rigescunt: durescunt quæ morientū durescunt lumina: ut nusquā flectantur. Bella iubente pax fuit: quia tantū ualuit opibus pompeius: ut quotiescunque bellum eē uellet cum hostibus populi romani pax esse nō posset. Hoc

PHARSALIAE

In antro: id est mole sepulchri. In monte: id est pyramide quæ instar montis erat, sicut apud Herodotum legitur: reges ægypti magnis impensis sepulchra sibi extruebant: adeo. ut legamus trecenta talenta in pyramide regis Sosis fuisse consumpta in cibo ceparum & alii ut alerentur operarii: quibus pyramis construebatur: ex quo intelligi potest quanta fuerit magnificentia illius sepulchri: De profusa pyramidum magnificentia cætera legito apud Herodotum, Plinium, Strabonem. Seriem: ordinem regum. Pudendam: quia erat desides & uiles. Pyramides: fuerunt sepulchra ægyptiorum regum ex quadratis lapidibus mirifice constructa τὸ πύρον, significat ignem: eo quod ignis figuram imitantur, nam flamma ignis semper a lato gracile scit in acutum: qua forma fuerunt pyramides. Mausolea: id est sepulchra simillima monumento mausoli: nam Mausolus rex Cariae uxorem habuit Artemisiam cui uir adeo dilectus fuit: ut post mortem eius quo perpetuo uiri memoria seruaretur: inter cætera sepulchrum struxerit: cuius ædificium tantæ magnificentiæ fuit: Vt ex septem mirabilibus mundi unum connumeretur: & id sepulchra magnifica Mausolea sunt appellata. Mausolus (ut refert Strabo) filius fuit Hecatomni cariae regis qui tres habuit filios Idryeum: Pyxodarum: & Mausolum: filias duas equibus Artemisia grandior: Mausolo ex fratribus grandiori nupsit, Idryeo altera soror data est nomine dæra, mausolus itaq; regnavit: quo mortuo uxor iperium habuit: q̄ (ut diximus) illi sepulchrū cōstruxit: artēisia tabe consumpta: ppter luctū quē ei uero susceperat: Idryeus impauit: atq; huic etiā ex morbo assumpto uxor successit: at Pyxodarus qui reliquus erat ex filiis Hecatomni hāc eiecit. De mausoleo quāuis historia sit apud Geliū & Pliniū & cæteros notissima: Solus tamen Vitruius de architectura maxie uir auctoritatis & fidei: Mausolū ipsum regē dum adhuc uiueret sibi ip̄i id monumētū pbat constituisse. Indigna: quibus reges indigni fuerant. Adeo ne molesta: si caput seruandum esse iussisti: cur non totum Pompeii corpus seruabas: ut ipsum Cæsari ostēderes? Hac si de: ac si dicat perfidia irōice dixit, ut mutabilitatē fortunæ ostendat. Pertulit: id est perduxit: quia cum adhuc diē semp in prosperitate uixisset pom̄, tamē retro ac sordido fine uitā suā clausit. Hac morte: tā sordida. Summo culmine: nam romanorum primus fuerat, hāc autē detestatur Luca, ut ostendat fortunæ confidendum non esse. Cladesque omnes: quas inferre potuerat diuersis temporibus pompeio eas seruauit: ut in unum diem omnes conferret. Immunes: expertes. Pompeiusque fuit: dicit nihil medium fuisse in pompeio fuere omnia siue læta siue tristia. satis est aliquando lætis: aliquando tristibus fruamur: q̄ diuturna semper & secunda frui: & in extremum postea fortunam aduersam experiri: quod pompeio contigit. Felix: sine ullius miseriæ parte. Dilata: scilicet usque ad senectutem. Nūc: scilicet cadauer eius qui tam longa fortuna usus fuerat. Hausto per uulnera fluctu: quia tergo & pectore transfixum fuerat cadauer pompeii unde etā maris aquam hauriebat. Nulla que manente figura: id quod solet aliis notitiam auferre: Pompeio notitiam dedit, nam hoc ipsum quod erat obtruncatum caput notitiam faciebat: pompeii esse cadauer: quia paulo ante constabat obtruncatum fuisse pompeium. Nota: signum. Ante tamen pharias: quamuis aliquandiu fluctibus maris huc & illuc impulsus fuit pompeii cadauer: tamen fortuna uoluit antequā Cæsar in ægyptum ueniret: ut sepeliretur: tametsi humili sepulchro. Melior: ac si dicat Cæsar si corpus illius inhumatum inuenisset: non dubium est: quin sicut de capite ita & de reliquo corpore fecisset, nam postquā pompeii caput oblatum sibi uidit dolore percussus: lachrymas non tenuit: & illud omnibus undique odoribus collectis honorifice sepeliri iussit. Elatebris pauidus: describit quomodo Codrus: qui pompeii miles olim & quæstor fuerat corpus in undis quæsierat: & repertum sepulchro clam mandauit de Codro nullam mentionem facit Appianus, dicit enim caput pompeii abscissum: Cæsari magno pro munere seruatum fuisse, reliquum corporis in littore sepultum a quodam: tumulo insignis addito: cui ab alio inscriptum fuit. Templi pondus erat: modica qui clauditur urna, procedente tempore cum tumulus sub harena esset obrutus: statuæ etiam quæ pompeio a necessariis eius circa Casium ex ære erectæ steterant: in templi aditum iam uetustate exesæ seruarentur: ab Adriano imperatore summa diligentia perquisitæ & inuentæ sunt: cum ad partes illas accessisset, tumulus quoque mandato eius perpurgatus: statuæ erectæ: sicut denuo ab omnibus dignosci posset: pompeium a Philippo liberto fragmentis scaphæ concrematum fuisse ponit Plutarchus.

Cum tibi sacrato macedon seruetur in antro:
Et regum cineres extructo ī monte quiescant.
Cū ptolemæorum manes: seriemq; pudēdā
Pyramides claudant: indignaq; mausolea:
Littora pompeiū feriunt: truncusq; uadosis
Huc illuc iactatur aquis: adeo ne molesta
Totum cura fuit focero seruare cadauer:
Hac fortuna fide magni tam prospera fata
Pertulit: hac illum summo de culmine rerum
Morte petit: cladesq; omnes exegit in uno
Sæua die: qbus immunes tot præstitit annos.
Pompeiusq; fuit: qui nunquā mixta uideret
Læta malis: felix nullo turbante deorum:
Et nullo parcente miser: semel impulit illum
Dilata fortuna manu: pulsatur harenis:
Capitur ī scopulis: hausto p uulnera fluctu.
Ludibrium pelagi: nullaq; manente figura:
Vna nota est magno capitis iactura reuulsi.
Ante tamen pharias uictor q̄ tangat harenas
Pompeio raptim tumulum fortuna parauit.
Ne iaceat nullo: uel ne meliore sepulchro.
Elatebris pauidus decurrit ad æquora codrus

LIBER .VIII.

Cinyræ cypri: epitheton est longe repetitum nam Pygmalion Cilicis filius fuit, qui Cilicum pœnicumq; manu collecta: imperium transtulit in Cyprum & pulsus ueteribus incolis: insulam omnem occupauit: hic ex uxore quam ex ebore fecerat: fuit enim peritissimus sculptor: beneficio ueneris uiuificata: sicut in fabulis est apud Ouidium: genuit filium paphum a quo natus est cinyras inde cinyreus idest cyprius. Ab icario litore: a litore maris icarii de quo ante dictum est: Ipse per icariæ scopulos. Victum pietate timorem: pietas in Pompeium: & timor Ptolemæi inter se pugnabant tandem pietas timorem uicit: & ita per noctem profectus cadauer Pompeii inuentum sepeluit. Lucis parum: nunc dicitur exiguum lumen præbuisse lunam: ut uix corpus discernere potuerit: sed tamen quia re percussione lunæ unda lucebat: & corpus discolor erat a candore maris: corpus Pompeii cepit: & ad ripas subduxit. Cynthia: luna a cynthio mōte deli ubi colitur dicta est: unde etiam cynthius Apollo. Mœsta: quasi cæde Pompeii: ipsa quoq; sydera mœrorē significabant. Tenet ille: postquam semel corpus cognouit compræhensum illud complectebatur. Eripiēte mari: quia dum corpus teneret uis inundatio num propemodum rapiebat. Pelago iuuante: quia fluctus maris nunquam desistit: semper littora impellit: & cum impulerit redit. Nunc ergo dicit dum fluctus maris rediret: quasi corpus e manibus & cōplexu rapiebat: expectabat igitur ut fluctus rediret i littore cuius impetu corpus exciperet. Impelli: scilicet ad littora. Pelago: idest fluctu maris. Sedit: scilicet corpus. Incubuit magno: superiniecit se cadaueri Pompeii lachrymans. Obscuraq; sydera: idest ad sydera obscurum lumen reddentia: quia uidelicet nubibus oppositum erat cælum: & his uerbis utitur ab ipsa fortuna petens: ne uel uile sepulchrum Pompeio intū deat. Non prætiosa: non petit inquit: o fortuna pompeius pro dignitate sua sepulchrum. Cumulato ture: scilicet rogis & cadaueri: sicut mos erat antiquissimus. Virgilius. Congesta cremantur turea dona. Non pinguis: idest ex pinguibus aromatibus sic enim solebant cuiuslibet cineris aromatatum super inducere cadaueri: cum rogo superimpositum cremaretur. Pia colla: sic enim consueuerant: quod & nunc tenetur ut pars igenti subiere feretro triste ministerium. Præferat: & non petit: ut pompa funeris præcedat in qua sit quædam imago triumphi: id est antiquitus faciebant: quod nunc quoque seruatur. Tristi cantu: neniam carmen erat: quod laudandi gratia i funere cātabatur ad tibiam: quod ex uerbo græco ducitur. ΝΕΙΩΤΟΟ enim græcè significat ultimum quia cantabatur in fine uitæ. Alii dicunt neniam esse uocem querimonie flentium. uidelicet a ne, ne. Sūt qui dicant ueniam extremum carmē significare. ab extrema intestini parte. Nam νεῖωτον græcè significat extremum. Alii referunt ad extremitatē chordarum quæ ultima est in cythara ΗΝΕΑΤΗ dicitur chorda acuti soni q; ultimum sit cantationis carmen de hac uenia loquitur hoc loco Lucanus. Mœrens exercitus: pompam militarem significat. ter enim circuire solebant equites rogam cui superiniectum erat ducis cadauer. Virgilius. & ipse describit. Ter circum accensos ceteri fulgentibus armis decurrere rogos: ter mœstum funeris ignem lustrare in equis. Proiectis armis: depositis insignibus. Da uilem magno: his omnibus omisissis quæ fieri solent in funere magnorum ducum satis est Pompeio: ut uel uile sepulchrum ei concedas. Robora: idest ligna quibus rogo cadaueri constituitur. Vstor: sordidus cremator non desit. Non cornelia: quia propinquiore solebant subiicere facem uel uxor uiro: uel filius patri. Sit fatis: i. sufficiat ad iram uestram: si fortunæ succensetis Pompeii: uel nimium inuidetis. Imperat: bene: quia ipsa præ dolore nō potuisset subiicere facē. Abest: nā arrepta erat nauis quæ uehebat Cornelia cū Pompeii comitibus. Sic fa. hæc ubi dixit Codrus uidit igētē rogū: haud procul inde ubi cuiusdam cadauer crematū fuerat: accessit ergo & ignē cōstituit petēs ueniā a māibus eius quicunq; rogo crematus est. Vile: idest cuiusdā plæbæi. Suis: quia sui dereliquerāt illud. Inde: ex illo rogo. Subducēs. fa corpe.

PHARSALIAE

Vmbra: o anima. Neglecta: quæ nullo custode combureris. Nec ulli cara: quia si cara esses: tui te custo-
dirent usque ad ultimum bustum. Iam compositum: quia rogo superimpositum comburebatur. Ma-
nus hospita: idest mei hospitis externi. Si quid sensus post fata: respexit ad opinionem epicureorum falsam
ac stolidam: quæ anima simul cum corpore extingueretur. Scio inquit si post mortem sensus aliquis superest:
quæ tu quoque uolens ac libens mihi concedes: ut ignem de tuo rogo suscipiam. Rogo: scilicet Pompeii. Teque
pudet: & non sine pudore hoc uides ut corpus tuum cremetur: Pompeius uero inhumatus reliquatur. Ple-
nusquæ sinus: idest habens sinus plenos: tanta cupi-
ditate comburendi ferebatur. Fluctu relatus: quia
dum inundaret mare pene a littore in maria retule-
rat corpus. Procul: idest ante oculos. Nam utrunque
significat: & porro ab oculis & præ oculis. Premunt
nobile corpus: pro a nobili corpore nulla robora præ-
muntur. Hypallage est: significat autem non altum
& sublimen rogi structum: sicut pro qualitate for-
tunæ rogi strui solebat. Nulla strue: quod obscuri
us dixerunt poetæ: in sequentibus declarant. Est er-
go epexegetis idest expositio: uti supra est in huius ex-
positio. Ille sedens iuxta: codrus postquam rogo frag-
mentis naui constructo Pompei cadaver superim-
posuit: ueniam ab eo petiit: si non pro ipsius dignita-
te sepulchrum pararet. O maxime ductor: nam Pom-
peius sicut in historia legimus fama sui nominis to-
tum orbem impleuerat: cum maxime reges atque na-
tiones bello subegisset. Una: idest sola. Si tibi iacta-
tu: si maluisses fluctibus maris dilacerari quæ in hoc hu-
mili sepulchro sepeliri: iusta causa est cur mihi igno-
scas: cum hoc animo fecerim ne corpus tuum effica fie-
ret alitibus piscibus: & feris. Tristior: idest tibi mo-
lestius est tale sepulchrum consequi: quam nullum. Of-
ficiis meis: hoc est ne consideres uile meum officiū:
sed officii religionem & pietatem: quæ me induxit:
hoc facerem. Fati: dispositionis diuinæ: quia usque
adeo fata tibi aduersa fuerunt: ut periculum sit: ne si
hoc uile sepulchrum non consequaris lacereris om-
nino a feris & litibus: ideo non est nefas putandum
quod ego te hoc uili sepulchro condiderim. Audeat. si
aliquid contra corpus tuum. Quatum potes: quæ ce-
lesterrime fieri potest benignus & libens cremeris. Exi-
guam: humilem. Romana manu: manu romani ci-
uis. Recursus: in hesperiam: idest si dii concesserint:
ut in italiam redeam non patiar te hic iacere. Hæc i-
se: tam humili sepultura. Cornelia accipiet: & accipi-
endo nostro utetur ministerio. In urnam: scilicet
maiorum tuorum. Interea: idest dum tempus illud
aduenerit: ut in sepulturam digniorem transferri pos-
sis. Signemus saxo: ut dignosci possit: ubi nam reli-
quæ tui corporis iaceant. Ut nota: idest notatio &
signum. Plenos: idest perfectos tuos honores: nam
mortis honorem sepulchrum appellat. Referat ca-
put: ut totum corpus in uno sepulchro condatur.
Excitat: incēdit. Inualidas: infirmas flammæ. Ad-
moto fomite: fomitem appellat materiam aridā quæ
fouetur ignis. Capitur: scilicet corpus Pompeii. Di-
stillat: liquefit. Tabe: idest adipe corporis ignis accē-
debat. Sed iam percussit astra: iam illuserat cum
sibi metuens Codrus inchoatum sepulchrum reli-
quit postea pietate coactus est redire etiam cum discrimine salutis suæ. Dies præmissa auroræ: idest ante au-
roram. Percussit astra: quia superueniente die astra offuscantur. Ordine rupto: interrupto rogo inchoa-
to. Demens isto pro crimine poenā: reprehendit illum Lucanus dicens illum nequicquam timuisse: nam
nec ipse quidem Cæsar adeo crudelis est: ut sepultura pompeium prohibere uelit. Crimine: sicut tu existi-
mas. Fama loquax: diuulgans: non adeo est culpa quod officiū tuū fecit: ut tui nominis fama perpetuo duret.

Cara tuo: sed pompeio felicior umbra:
Quæ iam compositū uiolat manus hospita bustū
Da ueniam: si quis sensus post fata relictū est.
Cedis & ipsa rogo: paterisquæ hæc dāna sepul-
Teque pudet splis pomeii manibus uri. chris
Sic fatus: plenusque sinus ardente fauilla
Peruolat ad truncū: qui fluctu pene relatus
Littore pendebat: summas dimouit harenas.
Et collecta procul leceræ fragmenta carinæ.
Exigua trepidus posuit scrobe: nobile corpus
Robora nulla premunt: nulla strue mēbra recubūt.
Admotus magnū: nō subditus accipit ignis.
Ille sedens iuxta flammæ: o maxime dixit
Ductor: & hesperii maiestas nominis una:
Si tibi iactatu pelagi: si funere nullo
Tristior iste rogo: manes: animāque potentē
Officiis auerte meis: iniuriā fati
Hoc fas esse iubet: ne poti bellua quicquam:
Ne feratne uolucres: ne sæui cæsaris ira
Audeat: exigua: quatum potes accipe flāmam:
Romana succente manu: fortuna recursus
Si det i hesperiam: non hac in sede quiescent
Tam sacri cineres: sed te cornelia magne
Accipiet: nostraque manu transfundet i urnā.
Interea paruo signemus littora saxo:
Ut nota sit busti: si quis placare peremptum
Forte uolet: plenos & reddet mortis honores:
Inueniat trunci cineres: & norit harenas:
Ad quas magne tuū i ferat caput: hæc ubi fa-
Excitat inualidas admoto fomite flāmas. tus
Carpitur: & lentum magnus distilat in ignē
Tabe fouens bustū: sed iam percussit astra
Auroræ præmissa dies: ille ordine rupto
Funeris attonitus: latebras in littore quærit.
Quæ metuus demens isto pro crimine poenā
Quo te fama loquax omnes accepit i ānos:

LIBER .VIII.

Condita laudabit: ne timeas inquit ipse etiam Cæsar quamuis impius sit: laudabit hoc officiū tuū. Imō: nec metuas ueniā tibi datū iri. Falsusq; i. fatere te fecisse sepulchre: & hoc amplius agas caput ēt posce qd ha biturus es: ut reliquo corpori cōiungas. Cogit pietas: ut officiū i pleat inchoatū. Plena: qā nō bene uita erant ossa. Cōgesta i unū. i. oia simul cōposita. Tūc ne leuis: & ne forte aura effoderet ossa: nō profundius demis sa: saxo pssit. Nautaq; & ne forte nauta illic sepulto saxo religaret nauē: & fune forte trahēti saxū remoueret iscribit saxo epithaphiū ut dignosci posset ibi cōditas magni reliqas. Semiusto stipite: carbone litteras fecit epitaphiū. Placet hoc fortū. ita uoluisti o fortuna: ut hoc sepulchre pōpei fieret. Quo condi. Cæ. malu it pō. tā uile sepulchre cōseq; q oio ihumatum iacere.

Condita laudabit magni locer impius ossa.
Imodo securus ueniā: falsusque sepulchrum
Posce caput: cogit pietas imponere finem
Officio. semiusta rapit: resolutaque nondum
Ossa satis neruis: & inustis plena medullis
Aequorea restinxit aqua: congestaq; i unum
Parua clausit humos: tūc ne leuis aura rēctos
Auferret cineres: saxo compressit harenam:
Nautaque ne bustū religato fune moueret:
Inscripsit sacrum semiusto stipite nomen.
Hic situs ē magnus: placet hoc fortuna sepul-
Dicere pompeii. quo condi maluit illū. chre
Quam terra caruisse locer: temeraria dextra
Cur obicis magno tumulū: manesq; uagātes
Includis: situs est: qua terra extrema refuso
Pendet in oceano: romanum nomen & omne
Imperiū magno tumuli ē modus: obrue saxa
Crimine plena deum. si tota est herculis cete:
Et iuga tota uacant bromio nysæia: quare
Vnus in ægypto ē magno lapis: omnia lagi
Rura tenere potest: si nullo cespite nomen
Hæserit: eremus populi: cinerumq; tuorum
Magne metu nili nullas calcemus harenas.
Quod si tam sacro dignaris nomine saxum:
Adde actus tantos: monumentaq; maxia rez
Adde truces lepidi motus: alpinaque bella:
Armaque sertori reuocato consule uicta:

bustus est Hercules a philoctete cui arcum & sagittas dono dedit. Nysæia: nisa uicus est in helicone: & ciui tas in arabia in qua nutritus fuit bacchus: de cuius nomine ipse nysam in india condidit. Bromio: libero pa tri: multa nomina habet bacchus: quorum unum est Bromius. Rura tenere potest: dignitate enim sua me ruit occupare: omnia quæ tenuit lagus primus rex ægypti. Erremus: proerrabimus. Nullo cespite: melius fuerat o Codre: ut nomen pompeii nusquam scriberetur: quia uniuersam ægyptum pro sepulchro habere mus: nec i ægypto ullū locum calcare auderemus: ne piaculū committeretur. Calcemus: ne forte calcemus cineres pompeii. Quod si tam sacro: Sed si placet o Codre nomen pompeii inscribere saxo: plenū facito epi taphiū & ibi res eius gestas inscribe: & ita breuiter perstringit gesta pompeii. Actus: res gestas. Si dignaris: idest dignum facis. Monumētaq; maxima: idest maximarum rerum historias. Adde truces lepidi motus: hic lepidus acta syllæ rescindere tētauit: quem auspiciis Pompei. Q. Catulus bis ab alpibus & Italia pepulit: hic in Sardinia quo confugerat bellum mouit: inde pulsus paulopost periit. Truces motus: qui audebat acta syllæ rescindere quibus rescisis bellum ciuile renouaretur. Alpina: unde pulsus fuerat. Armaq; sertorii: Nā Sertorius populi Romani hostis iudicatus hispaniam occupauit: & magno exercitu comparatō bellum ad uersus populum romanum gessit: in quo saepe uictor euasit: tandem cum a Metello propemodum uincere tur factione Pompeii lata est lex: ut successor mitteretur Metello: & ipse pompeius electus est: contra Serto rium qui deinde per prodicionem Sertorium oppressit: nam perpenna cum suis ipsum inter epulas trucidarunt. Reuocato consule: idest Metello in cuius administratione ea omnis prouincia posita fuerat.

PHARSALIAE

Et currus: triumphauit enim simul de Africa: de Hispania: occisis hic Domitio: illic. Cn. Carbōe: ante aetatem: quod non licebat: tamen ipse obtinuit: & cum resisteret Sylla ne contra leges triumpharet: quam quā auferre ipsius res bene gefisset. Tunc Pompeius triumphabo inquit: & Sylla quomodo ne tu cum adhuc puer sis audes dicere triumphabo contra leges populi ro. Contra uoluntatem meam: quia inquit Pō. tues tāquam sol occidens: ego uero sum tanq̄ oriens: quo audito Sylla animi magnitudinem admiratus magno clamore dixit sapius: triumphet: triumphet: & ita triumphauit. Comercia tuta gentibus: id est debellatis piratis quia tunc demū commercia tuta esse coeperūt postq̄ piratae debellati sunt: q̄ uniuersū mare reddiderant infestū adeo ut portum romanorum occupauerit: & ibi portum cum lictoribus in ipso portu hostiae ciuitatis uicerint. Gentelque uagas: Hiberes: Albanos: Hyrcanos: Colchos: Armenios: Cilices: & ceteros populos montis caucasi: id est quod ait barbariem & gentes uagas. In euro borreag: id est in oriente: usq̄ ad septentrionē q̄ ab occidente usque ad septentrionem p̄tingit caucalus: cuius plures accolae domuit lege Plī. & Plutar. Dic semper ab ar. c. r. t. adde hoc qd̄ est est maximus Pom. splendor: q̄ uidelicet nunquam tanto imperio usus est: nunquam tantam ex hostibus uictoriam consecutus qui statim finito imperio & debellatis hostibus & depositis insignibus ip̄i: simul etiā animum ciuica conditiōe minorē depone- ret: nunquā Pōpeius uoluit ciuica conditione maior uideri ceteri uero postq̄ ad principatū ciuitatis euas- serant: maiores ceteris haberi uoluerunt: & tyranni dem appetebant. Ab armis. i. a bellis debellatis ho- stibus. Ciuilem togam. i. semper se ad ciuilem condi- tionē: ut aequo iure cū ceteris uiueret cōtulisse. Ter- curribus actis: tribus triūphis: uno de Sicilia simul & aphrica: & altero de piratis: tercio de mithridate: nā potuit triumphare de africa: semel de sicilia: semel de piratis: de sertorio: de mithridate: de tigrane: tamen donauit hos oēs triūphos patriae & satis habuit ter triumphasse. Surgit: erigit Pō. Miserabile: sordidū & hūile. Titulis: nullis laudibus. Fastos: pro magi- stratibus posuit: libri. n. sūt i qbus cōsulū & alioz ma- gistratuū noia iscribebāt. Tāto or. q̄ Pō. cōsul sapi- us fuerat: saepe ēt ip̄erator cū exercitu missus aduersus hostes: & nomē eius quotiēs ip̄erū gesserat: totiēs fa- ctis iscriptū erat. Solitū re. s. Pō. nomē qd̄ i ordine tēploz iscribi cōsueuit: & i arcubus: quoq̄ adhuc nōnulli i urbe romana spectātur: nūc legi i imo littore: ad cōmiserationē mouēdā hoc scribit Luca. Culmina deo- rum: in capitolio. Arcus: sic enī arcus aedificabant ro. cum uictoriam ex hostibus retulissent: ut in modum arcus aedificio structo ibi res oēs gestas pingerent: aut fingerent: adhuc arcus & statua Pompeii romae specta- tur i quo ēt sūt cādelabra q̄ de tēplo salomonis rapuit. Deprēssum: calchatū. Quod nō legat: cum antea le- geretur a suspiciētibus culmē tēpli: nec legi posset: nisi astatibus: necesse nunc ē ut qui uelit legere nomen Pō. i littore curuētur. Rectus: sed icuruus propter humilitatem tumuli. Quod nisi mōstratum: & si forte ro. hac transirent: nisi monstraretur Pō. nomē nō agnoscēt. Noxia tel. apostrophat nūc ad aegyptū & iuehit in eā dicēs. Vere carminibus sibyllinis cauebat ne miles ro. aegyptū tāgeret: & nō sine rōne cauerat sibylla ne ro- manus miles in aegyptum ueniret: hoc oraculū religiosi obiciebāt Romae his q̄ Ptolemāū cū exercitu in rez- gnū restituere uolebant: & creditū est illud impletū cum Crassus in assiria q̄ adiacet aegypto cū oī exercitu de- letus est: nunc refert ad cādem Pom. oraculum Sibyllae Lucanus. Ciuili fato: propter ciuilem fatum. Haz- ud immerito: non sine ratione. Vatis: cum aenae Sibyllae cumea quae fata romana descripserat libris: ad quo- rum custodiam quindecim uiri asseruabantur. Pelusia: pelusium unum ex hostiis nili. Ripasq̄ aestate tur- mentes: ripas nili qui quotannis crescebat & aegyptum inundans fertilem reddebat: & nunc quoq̄ illud idē facit. Prece: pro ip̄e cer. Vertat aquas: ip̄ecabor inquit ut nilus i fontē suū reddat: nec post hac nilus inun- det: ut sterilitate habitare ibi nemo possit. Aethiopum: sicut apud aethiops ardore solis terra in puluerem resoluitur: sic tu quoq̄ soluaris. Nos in templa tuam: non similes fuerunt Romani tibi o aegypto: nam nos deos tuos accepimus: & his tēpla conduimus: tu uero manes nostri Pompeii insepultos iacere pateris. Isim: Ionem inachi filiam quae mutata est in uacuam: caudae cuius iuno oestrū subiecit: quo illa agitata totū or- bem terrarum peragrauit: tandem peruenit in aegyptum & cum in ripa constitisset nili forte suspiciens uisa ē supplicare ioui: ut sui tandem misereretur: & se in pristinam formam restitueret. qua restituta admiranti- bus aegyptiis eam pro dea nili coluerunt & isim uocārūt cuius uir fuit Osiris. Tuam: quae apud te colitur.

Et currus quos egit eques: comertia tuta
Gētibz: & pavidos cīlicas maris: add subactā
Barbariem: gentesq̄ uagas: & quicqd̄ in euro
Regnorum: boreaq̄ iacet: dic semp ab armis
Ciuilem repetisse togam: ter curribus actis
Contentum: multos patriae donasse triūphos.
Quis capit hanc tumulus: surgit miserabile
Non ullis plenū titulus: nō ordine tāto. bustū
Fastorum: solitumq̄ legi super alta deorum
Culmīa: & extructos spoliis hostilibus arcus:
Haud procul est ima pompeii nomē harena
Depressū tumulo qd̄ nō legat aduena rētus.
Qd̄ nisi mōstratū romanus trāseat hospes
Noxia ciuili tellus aegyptia fato:
Haud eqdem immerito cum aenae carmīe uatis
Cautum ne nili pelusia tangeret ora
Hesperius miles: ripasque aestate tumentes.
Quid tibi saua precer p̄ tāto carmīe tellus:
Vertat aquas nilus quo nascitur orbe retētus.
Et steriles egeant hybernīs imbribus agri.
Totaq̄ in aethiopum putres soluaris harenas.
Nos in templa tuam romana recepimus isim.

LIBER .VIII.

Semideosque canes: Mercurium quem Anubim uocant. Virgili. Omnigerumque deum monstra & latrator anubis: nam colitur apud ægyptios in forma canis & lingua ægyptia anubis canis dicitur, canū (ut inquit Strabo) ciuitas est in qua Anubis colitur: & honor & sacer quidā cibus canibus est constitutus: quædā. n. aialia sūt quæ uniuersi ægyptii colūt quæadmodū ex terrestribus tria: Bouē: Canē: felē: Ex uolatilibus. Accipitrē atque Ibis. Ex aquatilibus duo lepidotū piscem: & oxytynchum: sunt alia quæ quisque seorsum colit. Et sinistra iubentia luctus. Sinistrum ē instrumentū ad similitudinē tubæ: cuius cantu ægyptii congregati imitabantur plāgores isti

Semideosque canes: & sinistra iubentia luctus:
Et quem tu plangens hominē testaris osirim.
Tu nostros ægypte tenes in puluere manes?
Tu quoque cū læuo dederis iā templa tyranno
Nondum pompeii cineres o roma petisti.
Exul adhuc iacet ūbra ducis: si sæcula prisca
Victoris timuere minas: nunc excipe saltem
Ossa tui magni: si nondum subruta fluctu
Inuisa tellure sedent: quis busta timebit?
Quis sacris dignam mouisse uerebit: urnā?
Imperet hoc nobis utinam scelus: & uelit uti
Nostra roma sinu. satis o nimiumque beatus:
Si mihi contingat manes transferre reuulsos
Ausonia: si tale ducis: uiolare sepulchrum.
Forsthan aut sulco sterili compescere finem
Asuperis: aut roma uolet feralibus austris
Ignibus aut nimis: aut terræ tecta mouenti:
Consilio iussuque deum transibis in urbem
Magne tuas: sumusque feret tua busta sacerdos.
Nam quis ad exustam cancro torrente syene
Ibit? & imbrifera siccas sub plaiade thebas
Spectator nil: quis rubri stagna profundis
Aut arabum portus mercis mutator eorū:
Magne petet: quæ nō tumuli uenerabile saxū
Et cinis in summis forsan turbatus harenis
Auertet: manesque tuos placare iuuabit?

li: significat famem & penuriam annonæ. Feralibus austris. i. pestiferis: nā auster cū regnat calidior: eius feruore corrumpitur aer. Ignibus nimis. i. aestibus & siccitati agrorū. Summus sacerdos: pontifex maximus.
Nam quis ad exustam: nemo est qui hac transiturus sit ubi tua ossa manent: quin nauem iubeat eo aduertit: ut sepulchrum tutum qualecunque sit saluet & ueneretur. Synnem: Synne est ciuitas supra alexandriā quinque milibus stadiorum: solstitii die medio nullam umbram iaciens Plinius est enim subiecta cancro.
Thebas: thebæ sunt ægyptiæ & boetriæ: sed de ægyptiis thebis hic intelligit: quæ centum portas habuit & diospolis appellata. Strabo. Sub plaiade: sub qua positæ sunt thebæ ægyptiæ. Plaiades: sunt stellæ in tauro quæ ortu suo nauigationis tempus significant: ut etiam dictæ sunt αραλεω idest a nauigo. Quis rubri stagna: idest quis nauigabit in orientem: aut meridiem: neque enim possunt in orientem uel lybiam nauigare: nisi per mare libycum: & in littore libyci maris posita erunt ossa pompeii. Arabū: populi sunt orientis: felicitis arabia (auctore Strabone) septentrionale latus faciunt deserta aut exigua: orientale persicus sinus: occidentale arabicus: australe mare magnum: quod extra utrumque sinum est: idque totum mare rubrum uocatur: quod rubrum appellat a sole cū supra uerticē: uel a montibus ex aduersione rubentibus. Cresias uero Gnidius hystoria madauit fontē quædā eē: quæ aquā rubicunda ac minio plenā in mare emittit. Soli. et refert ultra pelusiacum hostium Arabiam esse ad rubrum pertinentem mare: quod Erythræum ab Erythra rege persi & andromade filio: non solum a colore appellatum Varro dicit: qui affirmat in littore maris istius fontē eē quæ si oues biberit: mutant uellerum qualitatem. Auertet. scilicet ab his regionibus ad se nauigantes per ea loca. Cinis in summis: quæ fortasse fluctibus maris detecta erūt ossa tua: ut etiā uideri possint. Præferre: ut digniore sepulchro te cōdat.

PHARSALIAE

Casio:mions est in Arabia nobilis sepulcho Pompeii. Casio ioui:quia in casio monte Iouis est templum & Pompeii corpus:ut dicit Strabo:non procul inde magnus iugulatus fuit:& ab aegyptiis dolo interemptus.

Nihil ista nocebunt: nec erit cur tibi minor habetur honor: quod in humili loco ossa tua posita maneant: immo hoc ipso erit uenerabilior umbra tua. Ista busta: uilia & sordida. Templis auroque: Quia si in templis auratis cineres tui conditi essent minorem honorem pro dignitate consecutus esses. Templis auroque: idest templis auratis Endiadis. Pro numine summo: idest loco summi numinis habetur quod forma se pulchri tui qui in tam uili loco posita sit & subiungit rationem. Augustius aris: p similitudinem ostendit dignius esse sepulchrum Pompeii q̄ eorum qui sepulti sunt in capitolio: Vnde thusci sacerdotes qui dedignabantur sacrificare Ioui in templo constituto imolant uictimas in loco ubi iacet fulmen: nam thusci fuerunt religionis cultores maximi: ut Valerius docet in primo: nunc ergo dicit q̄ haruspices thusci quotiens prodigium expiare uoluerint fulminis: nā fulmen quotiens aliquid percusserit prodigiale est: i locum quem de cælo tactum esse uiderint: bidentes sacrificabant: & locum bidental appellabant: nec quisquam ausus fuisset in eo loco consistere: uenerabantur enim locum tanquam sacrum & diis consecrabant: idem continget sepulcro tuo o Pompeii: Nam quemadmodum thusci sacerdotes dedignabantur sæpe sacrificare Ioui capitolino: & imolabant bidentem ubi fulmen ceci disset: ita etiam umbris tuis sacrificia exhibebuntur a gentibus. Augustius: idest nobilius & uenerabilius: unde angustum dicimus locum uenerabilem: quasi aue gustatū: sic enim augures locum uenerabilem habebant quem aues degustarent uel quasi augurio consecratum. Aris uictoris: templis cæsaris cui tēpla & aræ extructæ fuerūt.

Saxum: sub quo cineres tui conditi sunt, Tarpeis deis: id est Ioui & Mineræ qui coluntur i tarpeia rupe id est capitolio, Thura id est sacrificia, Thusco celsi, id est ara a thuscis sacerdotibus extructa: Non enim tantum modo in thuscia hoc faciebant: sed ubi cunq; fulmen cõditum esset, Prodiderit hoc olim; q; ibi sepultus sis o Pompei: quia aliquando cū affi- duo maris fluctu saxum illud auferetur & nulla tui uestigia sepulchri apparebunt: id faciet ut omnes te deum esse existiment cuius sepulchrum i terris nusquam inueniatur. Olim: aliquando. Futuris: poste- ris. Pulueris exigui: non erit inquit opus diuturno tẽpore ad hoc ut fluctus maris rapiat uestigia sepulchri tui. Cader: scilicet in undas, Argumenta: probamenta. Veniet ætas: in qua non creditur ibi tua ossa alia- quando fuisse sepulca. Felicior: quantum ad gloriam tuam, Saxum monstrantibus: quia si forte quis dixe- rit hic ossa Pompeii sepulta fuerunt: non adhibebitur fides. Atque erit ægyptus: & fortasse idem contingeret tibi in ægypto: quod contigit Ioui in Creta. Nam in insula creta ostendebant sepulchrum quod Iouis fuisse dicebant: sed nemo credere uolebat idem & tibi contingeret o Pompei. Varro: in opere quod de littoralibus ẽ: etiam suis temporibus (ut ait Solinus) affirmat sepulchrum Iouis in Ida Cretæ uisitatum. Tam mendax: non erit mendax: sed existimabitur.

A non in priaria manes iacere fauilla: Hic continetur primum quidem deificatio aia Pō. deinde Catonis deliberatio cū militibus: quos cum uniuersa classe secū tenebat: cui cū Cn. pō peio pfectus erat: nā cū milites ad libertatē icitasset persuasit eis: ut se pararent ad regem lūz bam transire: ibi enim spem aliquam fore ut regis huius auxilio rēp. recuperaret: & p quos la bores q̄ ue picula iter faciēs profectus fuerit Luca. describit: primū igit. πρῶτον ποσειδῶνι δὲ ficationem loquitur Pom. quomodo anima eius ad comparem stellam redierit & deificata sui corporis ludibria contemperit. Ad: aduersatur his q̄ supradicta sunt uidelicet in angusto ac sordido sepulchro coercitos fuisse cineres Pō. Sed & diuerso aia i celestem regionem sublimis delata est. Tantam umbram: idest tātā magnitudinis & excelētiā. Prosiluit: pcula busto exiuit i aeris regionē. Semiuistaq. mē. ga nec tantum quidem lignorum: & fomenti habuit Codrus: ut plene corpus pompeii cremare posset. De generem: sordidum. Sequitur conuexa tonantis: reuertitur ad comparem stellam: & ad celeste domicilium. Niger aer: idest inferior qui contiguus est planetis. Connectitur: contiguus ē: uidelicet iusta lunam.

Et casio præferre ioui: nili ista nocebunt
Famæ busta tuæ: templis auroque sepultus
Vilior umbra fores: nūc ē pro nomie summo.
Hoc tumulo fortuna iacens: augustius aris
Victoris libyco pulsatur in æquore saxum.
Tarpeis qui sæpe deis sua thura negarant
Inclusum thusco uenerantur cespite fulmen.
Proderit hoc olim: q̄ non mansura futuris
Ardua marmoreo surrexit pondere moles
Pulueris exigui sparget non longa uetustas
Congeriē: bustumq; cadet: mortisque pibunt
Argumenta tuæ: ueniet felicior ætas:
Qua sit nulla fides saxū mōstrantibus illud.
Atq; erit ægyptus populis fortasse nepotum.
Tam mendax magni tumulo: q̄ creta tonātis.
MANNEI LV. CORDV. PHARSA.

LIAE Liber Nonus.
 T non in pharia ma-
 nes iaciere fauilla:
 Nec cinis exiguus tā
 tā cōpescuit umbrā:
 Posiuit busto:semin
 staq; mēbra reliquēs
 Degenerēq; rogi:
 seq; cōuexa tonātis.

LIBER .VIII.

Austriferis axibus: in aeream regionem: quæ est inter terrâ & lunam: nâ luna est inferior planetarum: omni-
um: sic enim se habent planetæ: Saturnus: Iuppiter: Mars: Sol: Venus: Mercurius: & Luna: axes enim planeta-
rum globos appellauit: nâ i uno quoq; planetarum intelligi pōt axis (sunt. n. sphaerici) quæ alio noie græci polū
appellāt. Quodq; patet iter ter. Nâ luna inferior ē planetarum oīum apud quā inferiorē aeris regionē semidei
habitant: quos græci hæroas uocāt: αἱροί του αἱρος. i. ab aere q̄a genere & uirtutibus digni aere. i. cælo habeā-
tur. Quos ignea uirtus: secūdu platonicos dixit q̄ animā dicebant esse ignē & deū ipsum πυρὸς ἡντικόν. i.
sensibile ignē esse diffinierunt. Innocuos: q̄ innocen-
ter p̄ oē uitæ suæ tēpus uixerūt. Aetheris imi. infe-
rioris respectu cælestis: Nâ ignis æthericus est oībus
superior elementis: nunc at dicit nō posse quidē aiām
ad summū ætherē ascendere: sed in medio terrarū ac
lunæ suū domiciliū habere. In or. i. circulos. Colle-
git: ideo dixit q̄a quas uirtutes amiserat: dum p̄ pla-
netas uel planetarum regiones descendit: eas nunc re-
cuperando colligit in unum: sic enim platonici dice-
bant per planetas animas descendere: & ab his uirtu-
tē quandā contrahere: ut a Saturno pigritiā: a Marte
iracundiā: a Venere libidinē: & sic de cæteris: d̄ q̄bus ui-
de Macro. Nō illic auro po. ad cōparē stellā iquit re-
deunt umbræ tantummodo eorum: qui cum uirtu-
te uixerunt non autem diuites sepulchro decorati:
secundum platonicos: nam tres fuerunt opiniones
philosophorū deformes: nam Anaxagoras dicebat
formas esse inter materiam actū: sed animas latere a
nobis & isē sibles esse: unde idē esse dicebāt unū & in
omne esse uidelicet formam cum materia: & materi-
am cum forma. Aristoteles qui uisus est melius sen-
tire dicebat quidem formas esse itra materiā: sed po-
tentia non actū: deinde ab extrinseco agente de potē-
tia in actum deferri. Plato & platonici dicebant for-
mas esse extra materiā in corporibus cælestibus sepa-
ratis quoq; qualitas sub quicq; stella nasceretur cor-
poribus deinde ip̄imi ab intrinseco datore uidelicet
deo qui formā dator esse dicitur: & cum e corpore ad
stellam comparē redirēt sub qua nati sunt. Illuc: ad
eam sedem. Thure: id est aromatū odoribus. Post
quam se: nunc dicit quomodo Pompeius postquam
ad regionem illam ubi heroes habitabant peruenit
loca illa circūspicere cœpit: & admiratione quadā

Qua niger austriferis cōnectitur axibus aer.
Quodque pater terras inter lunæq; meatus
Semidei manes habitant: quos ignea uirtus
Innocuos uitæ patientes ætheris imi
Fecit: & æternos animam collegit in orbes.
Non illuc auro positi: nec thure sepulti
Perueniunt: illic postquam se lumine uero
Impleuit: stellæque uagas miratur: & astra
Fixa polis: uidit quanta sub nocte iaceret
Nostra deis: risitque sui ludibria trunci.
Hinc super æmathiæ campos: & signa cruēti
Cæsaris ac sparsas uolitauit in æquore classes
Et scelerum uindex in sancto pectore bruti
Sedit: & inuicti posuit se mente catōnis.
Ille ubi pendebat casus: dubiumq; manebat
Quem dominum belli facerent ciuilia bella
Oderat: & magnū: quis comes isset in arma:
Auspiciis raptus patriæ ductuque senatus.
At post thessalicas clades iam pectore toto
Pompeianus erat: patriam tutore carente
Excepit: populi trepidantia membra refouit
Ignauis manibus proiectos reddidit enses.
Non regnum cupiēs: nil causæ fecit i armis

perusus: respexit ad terras: & locum ubi quasi ludibriū quodā corpus suū iacebat. Impleuit lumie ue. i. re-
uersus ē i cōparē stellā cuius qualitātē & splēdorē concepit. Stellæq; uagas: id est errātes: scilicet planetas: un-
de planetæ dicti sūt αἱ ἀπὸ πλανῶν. i. id est erro. Astra fixa polis: dicit nō solū errantes stellas miratum fuisse:
se: sed etiam alias stellas fixas polis. Sidus enim a sīdo quod est sedeo dicitur: ideo non recipit. y. contra non-
nulli uolūt: ut dicatur: & probabilius αἱ ἀπὸ τοῦ ὕδατος. id est ab aqua: quia sydera humoribus nutriuntur:
quod Plinius innuit: ideo habet. y. Nostra dies: quia ad aereæ comparisonem lux terrarum tenebræ potit
us dici debet. Ludibria trunci: cum uideret truncum corporis sui: ita dilacerari: primo quidem fluctibus ma-
ris: deinde semiustum condi sepulchro: quasi risum cōtinere non potuit. Hinc super: Post hæc umbra Pō-
pei uenit in Thessaliam & speculatus est quid ibi faceret Cæ. deinde ad classē suā uenit: quæ adhuc inta-
cta erat: Cui. Gn. Pompeius cum Catone p̄fuerat. Sparsas in æquore: quia adhuc omne mare erat Pompeia-
norum. Et scelerum uindex: tandem consistit in pectore Bruti & ei infudit quomodo Cæsarem interfice-
ret: & amissam libertatem recuperaret. Vindex: qui semper tyrannos persecutus est. Inuicti Catōnis: in quē
nulla ægritudo animi caderet: non spes: non metus: non gaudium: non dolor: & qui nullis uincebatur passio-
nibus. Ille ubi pendebat: ostendit q̄ nulla animi perturbatione moueretur cato: nam etiam Pompeium
ipsū quoad uixit odio habebat: metuebat. n. ne ipse uinceris libertatē cū repu. occuparet. Pēdebat casus: quo
nâ inclinaret uictoria. Dominū: uictorē. Oderat: quare ergo securus fuerat Pompeium cato si oderat: q̄a bo-
ni oēs sequebāt Pō. Auspitiis raptus patriæ: sed post mortem Pompe. ideo factus erat pompeianus Cato q̄
hæ partes tantum supererant in quibus spes libertatis posita esset. Refouit: recreauit. Trepidantia: morte
Pompei: & milites spectabant: ut quo se fortuna inclinaret: eo se conferrent sed. Cato retinuit: & animos il-
lorum trepidantes recreauit: & cum iam arma deponerent ipsos adhortatus est: causa libertatis recipiendæ.
Ignauis ma. p̄ manibus ignauorum. Nec regnum cupiēs: non enī seruire metuebat: qd ergo eū adducebat.
ad libertatē tuendā: si nō metuebat: nō metuebat seruitutē quia paratus erat mori: metuebat at aliis: nō sibi.

PHARSALIAE

Totæ partes: spectabat enim ad libertatem cato: non ad libidinem dominandi. Ne per littora: dicit quid fecerit Cato metuens cato celeritatem Cæsaris: qui uictoria uti sciebat: collegit classem omnem & in portū Corcyrae subduxit: ut ibi tuta esset. Per littora: id est diuersa maria. Rapido actu: persecutione celeri. Nam agere persequi est: ut quos illi bello profugos egere superbo: Virgilius. Mille carinis: adhuc magnæ supererant vires partium Pompeianarum: unde pro re magna ac admiranda legitur q̄ mille carinis Asiam græci inuasissent cum ad excidium troiæ nauigarent. Fragmenta: reliquias. Quis ratibus: quis crederet mille carinas intactas fugere quasi uictas: quasi dicat nemo: nā mille carinæ tantas vires habere poterant: ut non fugerent: sed uniuerso orbi terrarum bellū inferrent. Tantis: ex quo cognosci potest quantæ fuerint opes romanorum. Arctasse pelagus: ut mare redderet angustum. Dorida tunc maleam: prosequitur describere cursum quem Cato tenuerit dum studet reliquias militum pompeii seruare: si quam rationem inire posset recuperandæ libertatis. Dorida maleam: id est ionium mare nauigat: quod principium sumit a Malea promontorio circa quod ægeum mare terminatur: & totam inundat ioniam a Malea usq; ad fines tenari: qua dicitur animabus descensus ad inferos esse: habet autem ab oriente creticum mare a meridie africanum: ab occidente tyrrhenū & circa hæc maria Catonem nauigasse dicit. Dorida maleam: id est laconicam: nā circa eam sunt dores populi laconia: (ut refert Strabo) Malea est post urbem boiam cū ad maleā nauigatur Amathus occurrit urbs: inde asina: atq; cythium spartiorum nauale nobile: intra cc. xl. stad. habet stationē manu effosam: fuit non tuta nauigatio supra maleam propter aduersos uentos: flatus: inde est natum uulgo prouerbiū cū ad maleam deflexeris: domesticos obliuiscere. Apertam tænarō: laconia: montem in quo descensus ad inferos eē dicitur: & (ut inquit Strabo) in ipso laconici littoris insulæ tenarus ripa erecta est: scilicet crum Neptuni ædem cōstructam continens in luo propinqua: spelunca: per quam cerberus ab inferis supius reductum ab Hercule fabulæ canūt. Cythera: Cythera insula de qua nunc loquitur Luca. commodis instructa portibus & eiusdem nominis urbe: quam euricles lacedæmoniorū aucto in peculiaris iuris possessionem uendicauit nō procul ē a malea teste Strabone libro octauo: ea Venus culta fuit: & Cytherea appellata. Boreaq; urgente: quia habebat ab oriente creticum mare a meridie africanum: ab occidente tyrrhenū. Creta fugit: nam discedentibus a littore littus fugere uidetur. Vrgente: impellente. Legit: transit. Dictæa: cretensia: nam dictæ mons est cretæ. Tunc: scilicet cum ad phicuntē puenisset quæ ciuitas ē iōniō: hi portus Catoni clausi re: iratus Cato expugnauit oppidū: & militibus diripiendū tradidit. Africa auctore Soli: id est duas prominentias extenditur quæ altera promontoriū cādīdū dicitur: alterā q̄ est in cyrenaica regione phocutē uocant: ea per sinū creticū opposita cretæ insulæ contra Tenaron excurrit. Impulit: euerit. Rapinas: id est merita diripi claudendo portas catoni. Sparlit: diripuit. Et hinc: uenit deinde in africā ad Palinurum portum a palinuri troiani gubernatoris nomine appellatū: quum tempestate illuc delatus fuisset. Est etiam palinurus promontoriū calabriæ non procul a uelia: notus uel carmine uirgiliāo. Sed Strabo & Ptolemæus Palinurum africæ portum uocant. Est autem inter duos alios portus phthiam & batrachum: cui non procul abest promontorium Ardanaxes: de quo tamen loco amplius quærendum arbitror. Magistro: gubernatori palinuro. Libye: casus nominatiui est. Portus quies: id est portum palinuri in africa tranquillum. Tunc pro: cum ibi essent uidere naues procul uenientes: & primo quidem timuere ne essent naues Cæsaris: sed erant naues quibus uehebatur cornelia cum Sexto Pōpe. & aliis Pompeii comitibus. Tendentes ue: inflatæ uentis. Socios: Pompeianos. Præces facit om. ti. i. tanta erat celeritas Cæsaris i conficiendis rebus: ut ubiq; timeret. Et in nulla non: id est creditur i una quaq; naue esse. Luctus: de morte Pō. Vel: etiam. Duri catonis: austeri & fortis fuit enī stoicus Cato uticensis: quamuis esset durus: tamē contineri nō potuit qn & ipse soluere i lachrymas. Tenuit: id est retinere tētauit. Priuigni: Sexti Pō. q̄ filius fuerat Aemiliæ quā Pō. ante corneliā i uxore duxit. Rogū: ubi tūc cōburebat Pompeius. Flāma: per quam intelligebat locum esse ubi corpus Pompeii cremaretur.

Ipse suæ: totæ post magni funera partes
Libertatis erant: quas ne per littora fusas
Colligeret: rapido uictoria cæsaris actu
Corcyrae secreta petitt: ac mille carinis
Abstulit æmathiæ secum fragmenta ruinae.
Quis ratibus tantis fugientia crederet ire
Agmīa: quis pelagus uictas arctasse carinas?
Dorida tūc maleā: & apertā tænarō umbris:
Inde cythera petitt: boreaque urgente carinas
Creta fugit: dictæa legit cedentibus undis
Littora tunc ausum classi præcludere portus
Impulit: ac sæuas meritum phicunta ruinas
Sparsit: & hinc placidis alto delabitur auris.
In litus palinure tuū: neq; enī æquore tantū
Ausonio monumenta tenes: portusq; quietos
Testatur libye phrygio placuisse magistro.
Cum procul ex alto tendentes uela carinæ:
Ancipites tenuere animos: socios ne malotū
An ueherēt hostes. preceps facit oē timēdum
Victor: & in nulla non creditur esse carina:
Ast illæ puppes luctus planctusq; ferebant.
Et mala uel duri lachrymas motura catonis.
Nam postq̄ frustra precibus cornelia nautas
Priuigni que fugam tenuit: ne forte repulsus
Littoribus phariis remearet i æquora trūcus:
Ostenditq; rogū non iusti flamma sepulchri.

Indign
Comp
stea cine
mo est q
pompeii
cineres

Ergo in
Accendi
Incubui
Membra
Vulner
Offibu
Quicqu
In temp
Arde
Obtul
Crasso
Inuidi
Sors n
Cōiug
Quicqu
Instru
Impia
Viscer
Nūc ta
Ignis a
Osten
Pomp
Fumu
Non
Vict
Lique
Grati
Hūc
Non
Tup
Sext
Pomp
Me
Excip
Dum
Cæsar
Libert

de eo
tudie
dite m
uobisc

LIBER .VIII.

Indigna fui: nec merui accendere rogam Pompeii: qui adeo exiguus erat ut non plene corpus combureret. Componere: in unum colligere. Pelago: per pelagus. Et: scilicet fui indigna. In templis sparsura: quia postea cineres pompeii in templis deum condidissent, si id mihi facere licuisset. Ardet honore rogam: quia nemo est qui decoret sepulchrum pompeii. Manus hæc ægyptia: fortasse ægyptius est: qui meruit cremare pompeii corpus: quod officium ingratum est pompeio: ut ab hostili manu cremetur. Obene nudi crassorum cineres: dicit nunc satius esse: ut pompeius inhumatus iaceret: quænam modum Crassi: quæ hostili manu cremari.

Ergo indigna fui duxit fortuna marito
Accendisse rogam: gelidosque effusa partus
Incubuisse uiros: laceros exurere crines.
Membraque dispersi pelago componere magni:
Vulneribus cunctis largos effundere fletus.
Ossibus & repida uestes implere fauilla.
Quicquid ab extincto licuisset tollere busto.
In templis sparsura deum: sine funeris ullo
Ardet honore rogam: manus hoc ægyptia fors
Obtulit officium: graue manibus. o bene nudi
Crassorum cineres: pompeio contigit ignis
Inuidia maiore deum: similis ne malorum
Sors mihi semper erit: nunquam dare busta licebit
Coniugibus: nunquam plenas plagemus ad urnas.
Quid porro tumulis opus est: aut ulla requiris
Instrumenta dolor: non toto in pectore portas
Impia pompeium: non imis hæret imago
Visceribus: quærat cineres uictura superstes.
Nunc tamen hic longe qui fulget luce maligna
Ignis adhuc aliquid phario de littore surgens:
Ostendit mihi magne tuique flamma reledit:
Pompeiumque ferens uanescit solis ad ortus
Fumus: & inuisi tendunt mihi carbasa uenti.
Non mihi nunc tellus pompeio siqua triumphos
Victa dedit: non alta terens capitolia currus:
Liquere (siqua fides) pelusia littora nolo.
Gratior elapsus felix de pectore magnus:
Hunc uolumus quem natus habet: terraque nocenti
Non hædere queror: crimine comedat harenas.
Tu pete bellorum casus: & signa per orbem
Sexte paterna moue: namque hæc mandata reliquit
Pompeius nobis in nostra condita cura
Me cum fatalis læto damnauerit hora.
Excipite o nati bellum ciuile: nec unquam
Dum terris aliquis nostra de stirpe manebit:
Cæsaribus regnare uacet: uel sceptrum: uel urbes
Libertate sua ualidas impellite fama

de eo cõtingeret: nunquam desineretis patriam cum libertate tueri. Signa: uexilla. Condita cum: reposita in nostra sollicitudine. Me cum facio Cornelia dicito meis uerbis Cn. & Sexto pompeii hæc uerba o nati post mortem meam igitur succedite mihi. Cæsaribus: quia Cæsar descendit. Vel sceptrum: uel reges uel ciuitates: uel populos qui potius rerum impellite uobiscum ut libertatem romanam recuperetis. Vel urbes: libere uiuentes. Sceptrum: monarchiam igitur regum.

Crassos: quos occisos cum exercitu deleto rex parthorum Arsacides iussit inhumatos iacere. Inuidia maiore deum: ex hoc quod tam sordido sepulchro conditus est pompeius cognoscit ipsum diis inuisum fuisse. Inuidia: odio. Similis ne malorum fors eadem ne me semper fortuna sequetur: ut semper sim a sepulchro meorum uirorem remota: ne mortem ipsorum lugeam. Nunquam dare busta: nunquid mihi licebit interesse exequi uirorem meorum. Nunquam plangemus ad urnas: sed procul a cinerebus uirorem remota semper ipsorum mortem lugeam. Quid porro: tumulis: quasi se ipsam reprehendens: dicit quod opus est sepulchro: nunquid uon semper mihi obseruatur imago pompeii: ut absentem etiam quasi præsentem complectar. Porro certe. Instrumenta: ad minicula lachrymarum: pietas eorum quos diligimus est quasi ad miniculum doloris. Hæret imago: ut mihi ante oculos posita sit. Uictura: illa quæ uictura est quærat cineres uiri sui: ego autem non sum superstes futura. Nunc tamen hic longe: prosequitur complorationem cornelia: quod cogeretur a nauis deferre locos ubi pompeii reliquæ positæ fuerant.

Qui fulget: ignis inquit lucens in littore nili ostendit mihi aliquam partem tui esse o pompeii: quo sit ut uita discedam. Ostendit: noli dicere: ignis non ostendit: immo non longe hinc ostendit aliquid esse tui: uel legitur nunc tamen. Maligna luce: id est obscura: quæ iam exstinguebatur. Flamma reledit: id est extincta est. Ferens: pro auferens pompeium: quia ostendit corpus pompeii crematum esse. Vanescit: quia in eam partem fumus ascendebat. Et: scilicet quamuis sint uestigia mei pompeii tamen discedere cogor.

Mihi: ad dolorem meum. Non mihi nunc tellus: iam felicitatis pompeii oblita sum: miseriarum tantum recordor. Gratior: scilicet ægypto: uel quam hæc tellus ubi iacent pompeii reliquæ. Terens currus: nam triumphantes sublimes uehebantur albis equis ad capitolum. Felix: scilicet felicitas pompeii penitus excessit. Hunc uolumus: & quia mihi hæc tellus gratior est quam huiusmodi regiones: consti- tui (si fieri potest) nunquam hinc discedere quoad uita supersit. Si qua fides: id est si mihi creditis o nauis. Hunc: pompeium. Hædere: id est quod hic per- sistere nequeam conqueror. Crimen commendat harenas: quia hic occisus est pompeius: mihi commendabiliores & gratiores efficiuntur harenæ. Tu pete bellorum casus: hic me deferere o Sexte: quoniam hæc mihi grata loca sunt: ubi positæ sunt reliquæ pompeii. Tu: quod ad te pertinet accipe reliquias belli & uindica libertatem: id enim est quod mihi pater tuus dedit in mandatis: ut uos monerem. si forte aliquid

PHARSALIAE

Nominis: scilicet pompeii. Arma relinquo: scilicet tuendæ libertatis. Inueniet classes: & supersunt vires adhuc quibus hoc facere possitis, uidelicet classis adhuc intacta. Quisquis pompeius: idest alquis ex gentē pō peii. Nullis non gentibus: idest quibuslibet nationibus bellum inferre poterit. Tantum indomitos: uos tantum modo animos gerite dignos paterno nomine: non deerunt uobis opes: non populi quibus dignitatem uestram defendere possitis. Tantum: tantum modo. Indomitos: ne seruire uelitis. Iuris: paternæ potestatis.

Vni parere decebit: catoni: si modo ipse uoluerit partes libertatis tueri. Exolui tibi magne fidem: hæc sunt mandata quæ mihi tradidit pompeius dum uiueret illa aperui uobis: uestrum igitur erit exequi uoluntatem paternam. Insidiæ ualere tuæ: quia clam id agebas ut ante me e uita excederes. Perfida: quia nisi hæc mandata aparuissem filiis tuis quæ promiserā a fide destituissem. Auferrem. u. si tecū mortua eē.

Iam nūc te per inane chaos: postq̃ tibi fidem seruauim nunc reliquum ē: ut te sequar quocūq̃ sensus tuus p uenerit. Per inane chaos: chaos significat confusio- nem elementorum omnium: sic diffinitur chaos est inordinata idigestaque moles: & dicitur a χεω, idest confundo, nam antequam Deus elementa diuisisset: erāt oīa simul cōfusa: & hoc chaos apud inferos eē di- cunt: q̃a ibi perpetua nox est: & confusio rerū omniū.

Inane: ideo dixit q̃ ibi spiritus sine corpore habitet: nā inane uacūū dī qd sine corpore ē. Tartarus: apud inferos locus īferos: idem est qd chaos, tartarus dicitur πτορυς πτορυς idest perturbando: q̃ ibi omnia p turbata sint. Si sunt ulla: dixit secundum epicureos qui dicebant animam uel omnia simul cum corpore perire. Quam longo tradita leto: uita mihi instar mortis est: ea uero q̃ longa futura sit incertum est: sed si diuturnior fuerit: pœnas ab ipsa sumam nimis um uiuaci. Pœnas animæ feram: ego mihi ipsi mor- tem cōsciscam. Animæ uiuacis: quæ diu nimisq̃ uiixerit. Potui: cernēs tā dura: fuit: ut tibi supstes es- sem: & dolore nimio non conficere: cū te oculis meis occidi uiderem? Nō fu. in mortem: idest tibi esse su- perstes. Planctu cōcussa peribit: quādo ita uiuax fuit anima mea: ut nec dolor quidem mortis tuæ ex hoc corpore discesserit: saltem ipso planctu e pectorē disce- det: quia tam diu pectora plangam: q̃ ipsam excederē cogā planctus pprie est percussio pectoris. Effluet: resoluetur ī lachrymas. Nunquā ueniamus ad enses quibus iugulū aperiāmus non ad laqueos non ad p̃ci- pitia ueniamus: sed ipso dolore peribimus Turpe est enī uxori q̃ uirū suū amet nō postea ipso dolore p̃i.

Obduxit caput: ordo est: illa delituit ubi obduxit ca- put. Obduxit: circūdedit: texit. Ferali: nigro & atro amictu: sicut lugentes solent. Pati tene: idest nūquā prodire in lucem. Complexa dolorem: quia quantū dolorē poterat animo complectebatur ut cito more- retur. Perfruitur la: idest fructum quendā capit e lachrymis. Illum nō fluctus: cum se cornelia ī profundam

partē naus recepisset: & ibi operto capite obstinato animo mori statuisset: nec clamoribus nautarū mouebat nec procellis: aut tempestate maris quin etiam optabat naufragiū. Fluctus: perturbatio & inundatio maris.

Rudentibus: i. propter rudētes. sūt. n. funes qbus uela rēdunt. Clamor: fremigū. Pericula: q̃a īstante piculo & procellis armamenta nauū proiiciebāt. Votaq̃ sollicitis. spiculo īstāte: nautæ uotū faciebāt: ut icolumēs in portum uenirent: cornelia uero: ut naufragio periret. Composita: constructa. Fauitque pro: idest gra- tas habuit procellas. Primaratem cypros: primum imbuit nauis qua uehebat Cornelia cū sexto & comiti- bus peruenit Cypron: unde cursus ī libyam: tandem peruenit ubi erat Cato cum altero pompeii filio primo gēito. Cyprus: nominatiuus est græcus κυπριος κυπριος, hæc Cyprus Cypri. Tenens pelagus: idest eurus in pelago regnans: nam eurus orientalis est: qui idoneus est de Cypro nauigantibus in Libyam. Moderatior: quia non nimis uehemens spirabat. In libycas sedes: ibi enim Cato præerat classi cum Cn. pompeio. Tristis ut ī uultu mens: & cum de littore prospiceret Cneus Pompeius & comites patris de puppe cognouisset: iam tunc mens mali præfaga nil boni diuinabat: sed aliquid mali afferri: quemadmodum fit in magno timore.

Nominis: has uobis partes: hæc arma relinquo.

Inueniet classes quisquis pompeius in undas

Venerit: & noster nullis non gentibus hæres

Bella dabit: tātū indomitos meoresq̃ paterni

Iuris habere animos: uni parere decebit

Si faciet partes pro libertate catoni.

Exolui tibi magne fidem: mandata peregi

Insidiæ ualere tuæ: decepraque uixi.

Ne mihi commissas auferrem perfida uoces.

Iam nunc te per inane chaos: p̃trata coniuix

Si sunt ulla: se quar: quam longo tradita leto

Incertum est: pœnas animæ uiuacis ab ipsa

Ante feram potui cernens tua uulnera magne

Nō fugere in mortē: planctu concussa peribit

Effluet in lachrymas: nūq̃ ueniamus ad enses:

Aut laqueos: aut præcipites p̃ inania iactus:

Turpe mori: post te: solo non posse dolore.

Sic ubi fata caput ferali obduxit amictu:

Decreuitq̃ pati tenebras: puppisq̃ cauernis

Delituit: sæuūq̃ arte complexa dolorem:

Perfruit lachrymis: & amat p̃ cōiuge luctū:

Illū non fluctus: stridentisq̃ rudentibus eurus

Mouit: & īsurgens ad sūma pericula clamor:

Votaque sollicitis fatiens contraria nautis.

Composita in mortem iacuit: fauiq̃ procellis.

Primaratē cyprus sparmatibus accipit ūdis

Inde tenens pelagus: sed iā moderatior eurus

In libycas egit sedes: & castra catonis

Tristis ut in multo mens est præfaga timore.

Aspexit patrios comites a littore magnus:

Præce
peii ad S
perit. C
paration
non au
gnitatu

Et frater
Dicubi
Orbis: a
Abstulit
Ofelix

Quiq̃
Specta
Occubi
Reges
Hospiti

In pro
Vidi e
Necce
Littor

Sed m
Affect
Ora d
Vidim

Seruati
Nā cor
Distul
Solue

Absto
Serua
Auditi
Effud

Præc
Classi
Ite du
Tant

Sang
Non
Corpo
Nō m

Atque
euerlur
eē. Arc
teste St
ē græca
uellā ci
bit Her
qui ppy

LIBER .VIII.

Præceps: sine ulla consyderatione fertur cupidus scire quid nam de patre esset. Dic ubi sit: uerba Cn. Pompeii ad Sextum. Stat: uiuit ne an una cum illo periuius? Romana: res romanæ cum eo perierunt si ipse periit. O felix: nunc magna cum miseratione fratri respondet Sextus pompeius. O felix: scilicet es o Cn. cōparatione mei: quia tibi audire contigit quod patri nostro accidit: ego autem peiori conditione sum, quod non audiui: sed meis ipse oculis uidi. Oculos nocentes: uidendo patrem occidi. Non cæsaris armis: ad indignitatem & molestiam hoc quoque accessit: quod occisus est iussu indigni hominis: nam si iussu Cæsaris interfectus esset: hoc nobis æquiori animo ferendum esset. Dignoque perit auctore ruinæ: nam confisus est regi ptolemæo cuius pater aliquando in regnum redditus fuerat auctore pompeio patre nostro: & ipsius iussu occisus est. Impuro: impio & noscenti rege. Hospitiis superis: potest esse dialysis idest distinctio uel superis. idest hospitalibus diis fretus: uel superis pro supernis hospitibus idest superioris temporis: quia hospitio pompeii usus est. cum patre ptolemæi in regnum restitutus est pom. iuuante quo tempore Romam uenit pulsus a sorore Cleopatra: ut a senatu populoque Romano in regnum restitueret. nunc a ptolemæo eius filio: tanquam uictima occisus est. Munere tanto: quia auctore pompeio restitutus est in regnum. Donati regni: nam milites suos Gabinio concesserat pompeius quibus ille restitutus est in regnum. Magnanimi patris: quia fortiter & libenti animo mortuus est. Sed me nec sanguis: sed tamen magno dolore confectus sum: quod patrem occiderunt: tamen id mihi etiam multo molestius fuit: quod telo patris caput transfixum a proficiscentibus per urbem Alexandria gestatum est: & seruatum: ut Cæsari uictori ostendatur. Affecere senis: quia senex ideo minus molestum est. nam etiam si occisus non esset: tamē haud ita multo post moriturus erat.

Et fratrem medias præceps tunc fertur iundas
Dic ubi sit germane parēs: stat sūma caputq;
Orbis: an ocidimus: romanaq; magnus ad-
Abstulit: hæc fatē: quē contra talia fr. ūbras
O felix quem fors alias disperlit in horas:
Quiq; nefas audis: oculos germane nocētes
Spectato genitore fero: non cæsaris armis
Occubuit: dignoque perit auctore ruinæ:
Rege sub impuro nilotica regna tenente
Hospitiis fretus superis: & murmure tanto
In proauos: cecidit donati uictima regni.
Vidi ego magnanimi lacerātes pectora patris
Nec credens pharium tantū potuisset tyrānū.
Littore niliaco focerum iam stare putauī
Sed me nec sanguis: nec tantū uulnera nostri
Affecere senis: quantum gestata per urbem
Ora ducis: quæ transfixo sublimia pilo
Vidimus: hæc fama est oculis uictoris iniqui
Seruari: scelerisq; fidem quæsisse tyrannum:
Nā corpus phariæ necanes: auidæq; uolucres
Distulerint: an furtiuus quem uidimus ignis
Soluerit: ignoro: quæcunque iniuria fati
Abstulit hos artus: superis hæc crimina dono.
Seruata de parte queror: cum talia magnus
Audisset: non in gemitus lachrymasq; dolorē
Effudit: iusta que furens pietate profatur.
Præcipitate rates a sicco littore nautæ
Classis in aduersos erumpat remige uentos.
Ite duces mecum: nunquam ciuilibus armis
Tanta fuit merces: inhumatos cōdere manes:
Sanguine semiuiri magnum satiare tyranni.
Non ego pellæas artes: adytisque reiectum
Corpus alexādri pigra mareotide mergam:
Nō mihi pyramidū tumulis euulsus amasis
Atque alii reges nilo torrente natabunt:

euersurū pyramides & sepulchra oīa regū: qn̄ ēt apī & reliqas dōg ægyptioꝝ ī sepulchro patris combustuꝝ eē. Arces pel. Alexādriæ pars Alexāder cōdiderat: Pella macedonū metropolis Philippi & alexādri patria fuit: teste Stra. Retectū: aptū. Adytis: adytū pprie significat locū arcanū quo nemini: nisi sacerdoti īgredi licet & ē græca dictio & uo significat īgredior: a priuatiuū ē. Mareotide: palude ægypti. Nō m. py. nō ne īgt ego reuellā cineres & reliqas regū ac deorū ægypti & ī fluctibus nili obruā. Amasis: amasis rex fuit ægypti ut scribit Herodotus: q in pyramide sepultus fuit admiranda. Plī. Atq; alii reges: omniū regū sepulchra & cæterorū qui pyramides sibi struxerūt ī ægypto omnia euertent: & pœnas mihi dabūt pro iniuria & cæde tua o pater.

Per urbem: alexandriam. Fidem quæsisse tyrannum: ut ostenso capite tum denique fidem præstet commissi sceleris. Nam corpus phariæ: de reliquo corpore nunquid expositum sit alitibus & feris esca ignoro: an rogo ignis quem de littore uidimus combustum sit. Distulerint: dicauerint laniauerint. Furtiuus: clam accensus a Codro: Soluerit: cremauerit.

Quæcunque iniuria fati: hæc omnia ignosco superis quod uoluerint patrem meum indigno etiam funere cremari: dummodo totum corpus uoluissent in aliquo sepulchro quaecunque illud esset condidi. Crimina: quod indigne sepultus fuerit. De parte: de capite. Cum talia magnus: dicit Cneum Pompeium audita cæde patris indignatum fuisse: & tanta ira inclauisse: ut nec punctum quidem temporis differre uideretur: quin statim armata classe ægyptum peteret: Vt manes patris ulcisceretur sed prohibitus est a Catone. Magnus: Cn. Pom. primo genitus. Præcipitate: celeriter: agi: & raptim ducite naues ī mare. In aduen. s. ipellite fms naues ēt cōtra uentū. Ite. i. uenite. Saciai magnū. i. umbrā pom. Sanguine ty. ptolemæi q in ipsos patris nostri sepulchro: tāquā uictiā imoletur. Nō e. p. armias se

PHARSALIAE

Nudo: in sepulchro. Virgilius. Nudus i ignota palinure iacbis harena. Euoluā busto: erua ex sepulchro. Iā numē gentibus isim: isis eadē est q̄ io. fabula q̄dem nota. Spargā per uul. i. uulgo dissipabo. Tectū lino: q̄a ofi rim dilaniatū a typhone fratre: uxor eius isis i mantela recepit. inātella dicit̄ tela lini q̄ tergunť manus: idē mā ticola diminitiuū. hic ē q̄ isidis sacerdotes iduebanť lineis uestibus. Martialis. Linigeri fugiūt calui sistratag turba. Lino: tela linea. Et sacer apis: erat. n. apis taurus: q̄ quotannis (alii dicunt singulis lustris) egrediebatur e nilo & hūc immolabant nilo flumini quo factō: statim nilus omnem ægyptum iundabat: & nisi ille taurus egrederetur: malum erat omen. dicit ergo hūc taurū se immolaturum cineribus patris. erat albus frōtem & quasdam paruas corporis partes: cætera uero niger quibus signis (ut refert Strabo) iudicabant qui sit ad successionē idoneus: alio uita functo. bos apis i septo quodam alebat & apud ægyptios pro deo habebat: & idem ē apis q̄ osiris. Suppositisq̄ deis: idest reliq̄ as deorum reuulsas ex sepulchris suis subiiciam ca/ piti patris: & una cum. capite uram. Has mihi pœ/ nas: sed quod ad ægyptum pertinet: ego eā omnibus diis ac populis desolatam desertamq̄ facere institui: ut nec populi nec dii locum illum teneant sed tantū uacuius sit manibus patris. Nec erit. s. populus aliq̄s.

Cui: ad utilitatē cuius. Nilus crescat: ut ægyptū fecundam reddat. Populis superisque su. tāgit & illud antiquū quotiens expugnaturi essent urbem: ali/ quam antiqui ex ea deos omnes ac deas euocabant: ne iniuriam diis illis facerent: qui i ea ciuitate colebā/ tur: sicut apud Virgilium. cū Aeneas ostendere uellet de troia desperatū esse ait. Excessere oēs adytis arisq̄ flictis Dii quibus imperium hoc steterat. Dixerat. s. Cn. pompeius iamq̄ classem deducebat in undas: ut ægyptū peteret sed Cato prudēter irā iuuenis auertit.

Laudatā iram: quia iuste irascebatur. Interea totis: nunc describit complorationem quæ facta est i fune re pōpei. nam uniuersus exercitus clamorem sustu/ lit: ut ubiq̄ omnia planctu & gemitu resonarēt. Au dito su. idest cæde pompeii. Exemploq̄ carens: nun quam antea auditum fuit uel raro: q̄ populi potentis mortem lugerent: nam potentes inuisi solent esse po pulis: hic adeo diligebatur ab omnibus: ut omnes in morte sua gemitū lachrymasq̄ dederint. Sed magis sic enim: cum aliquis propi quior apparuerit eius qui mortuus ē: solent renouari lachrymæ. Solutas: spar sas in uultus. Ut primum in sociā: nūc dicit corneliā postquam egressa est in terram socialem scilicet i Li/ byam statī cenotaphiū pparasse primo: quā oēs q̄ ibi aderant secuti sūt: & dignitatē eius imitati: cēotaphiū suis quisque faciebat: qui in acie pharsalica occisi fu/ erāt. Collegit uestes: rogum inquit extruxit: & rogo superimpofuit uestes pompeii: & omnia quæ illic cū uiueret cariora fuerāt. sic. n. facere solebant antiqui: ut cū corpore mortui omnia quæ illi cara fuerant cōburerent. ut Virgilius. Purpureasq̄ super uestes uelamina nota: immo equos & seruos unā cum dominis comburebant. Impressas exuuias: intertextas auro: & clauis aureis intextas significat. Pictas: palmatas ut triumphales. Ter conspecta ioui: quia ter triumphauit & curru subli mis uestus per urbem fuerat ad alta capitolia. Funesto intu. igni: idest cremauit in rogo. Ille cinis: quia aliū cinerem habere non potuit. Accipit omnis exemplum pietas: exemplo iquit corneliæ omnes cenotaphium suis quisque fecit: qui cæsi fuerant in acie pharsalica. cenotaphium dicitur sepulchrum inane quod struebat i honorem alicuius: etsi corpus aberat nam keyov significat inane & uacuum & τειχος sepultura. Busta: rogi.

Manibus thessalicis: idest his qui in acie pharsalica occisi fuerant. Sic ubi depastis: nunc dicit per quandam similitudinem quomodo ignes per omne littus apparuerint dicit enim hoc idem facere solent apuli: tunc cū renouare uoluerit herbas: nam comburunt quæcunque i agris inueniunt: ut cinis ille fertiliorem reddat terrā quod etiam Virgilius in georgicis ostendit. Stipulam crepitantibus urere flammis. Depastis: a grege. Sub/ mittere: substituere. Fouet: fecundas reddit terras. Garganus: mons ē Apuliæ sinistrorsum ab apcenino in mare adriaticū ueniens. Vulf: uultur uel uulturinus fluuius ē qui auctor Strabone p uenafri mediāq̄ Cāpa niam labitur. Martinus: promontorium est apuliæ. Buceta: pascua dicuntur ubi boues hyemantia boue.

Omnia dent pœnas: nudo tibi magne sepul/ Euoluam busto. iā numen gētibz isim / chra Et tectum lino spargam per uulgu osirim. Et sacer in magni cineres maclabitur apis. Suppositisq̄ deis urā caput: has mihi pœnas Terra dabit: inquā uacuos cultoribus agros. Nec nilus cui crescat erit: solusque tenebit Aegyptū genitor: populis superisque fugatis. Dixerat: & classem sæuas rapiebat in undas. Sed cato laudatam iuuenis compescuit iram. Interea totis audito funere magni Littoribus sonuit percussus palcibus æther. Exemploque carens: & nulli cognitus æuo Luctus erat: mortē populos deflere potentis: Sed magis ut uisa ē lachrymis exhausta solu/ In uulius effusa comas: cornelia puppe / ras Egrediens: rursus geminato uerbere plāgūt. Ut primum in sociā peruenit littora terræ Collegit uestes: miserique insignia magni Armaq̄: & impressas auro quas fecerat olim Exiguas: pictasque togas uelamine summo Ter conspecta ioui: funestoque intulit igni. Ille fuit miseræ magni cinis: accipit omnis Exemplum pietas: & toto littore busta Surgunt: thessalicis reddentia manibus ignē. Sic ubi depastis summittere gramina cāpis: Et renouare parās hybernas appulus herbas. Igne fouet terras: simul & garganus & arua Vulturis. & calidi ludent buceta matini.

Non t
fuisse
cum m
am di
funer
in fune

Non t
Omne q
Pompe
Verba
Citis ob
Nolce
Cui non
Liberate
Priuat
Sed reg
Q uæ
Immo
Intulit
Prætu
Iuui f
Castra
Fortun
Gētibz
Olim u
Libera
Nunc
Nec co
Ofelix
Et cui
Forlita
Scire
Et mil

se mod
bebas
tatē oc
tus toll
est. nam
frons: in
ad conse
lequam
implac
dicit: qu
nā latus
q̄ deb
esset. F
gnarēt
Proxi
Cognit
mih i p

LIBER .VIII.

Non tamen ad magni peruenit gratius: quanquā oēs conuicia iactabant ī deos: q̄ tam atroces & infesti Pom. fuissent: tamen nulla gratior uox fuit manibus pom. q̄ oratio Catonis: quam de iuis laudibus habuit summa cum moderatione. Audet conuitia in superos: id est insectari deos. Pompeiumque deis obicit: ut inuidiam diis faciat. Sed a pleno: pauca quidem uerba fuerant: sed uera. Cuius obit: dixit: hæc Oratio laudationē funeris continet. mos enim erat apud antiquos: quod etiam nunc quoque tenetur: ut laudationes haberetur in funere: eorum præsertim qui honore digni haberentur: Oratio est personæ cōueniens: nihil. n. fictū Cato:

Non tamen ad magni peruenit gratius ūbrā
Omne quod ī superos audet cōuitia uulgus:
Pompeiumque deis obicit: q̄ pauca catonis
Verba: sed a pleno uenientia pectore ueri.
Cuius obit dixit: multum maioribus impar
Nosce modū iuris: sed ī hoc tamē utilis æuo.
Cui nonnulla fuit iusti reuerentia: salua
Libertate potens: & solus plæbe parata:
Priuatus seruire sibi: rectorque senatus:
Sed regnantis erat: nil belli iure poposcit:
Quæq̄ dari uoluit: uoluit sibi posse negari.
Immodicas possedit opes: sed plura retentis
Intulit: inuasit ferrum: sed ponere norat.
Prætulit arma togæ: sed pacē armatus amauit
Iuuit sumpta ducem: iuuit dimissa potestas.
Castra domus luxuq̄ carēs: corruptaq̄ nunquā
Fortuna domini: claq̄ & uenerabile nomē
Gētibus: & multū nostræ quod pderat urbi.
Olim uera fides: sylla marioque receptis
Libertatis obit: pompeio rebus adempto:
Nunc & ficta perit: nō iam regnare pudebit:
Nec color imperii: nec frons erit ulla senatus.
Ofelix cui summa dies fuit obuia uictor:
Et cui quærendos phariū scelus obrulit enses.
Forstā in foci potuisses uiuere regno.
Scire mori fors prima uiris: sed proxia cogi:
Et mihi si fatis aliena in iura uenimus

nihil simulatū loquitur: nihil ad gratiam. laudat a modestia pom. q̄ nunquam plus sibi sumpserit q̄ ciuica cōditio pateretur. Impar maior. fuit quid ē: iquit: nō comparandus pom. p̄scis illis imperatoribus: uerū tamen ī hac ætate plurimū profuit. nam solus ex p̄cipibus fuit qui se priuatum gereret: quis plæbs illi seruire parata esset. Nosce modum iuris: id est potestatis hoc est cognoscere quātum sibi permetteretur. nunquā enim se supra ciuicā conditionē extulit. In hoc tamē utilis æuo: quia cum ferme oīs iustitia perisset: ī eo adhuc pristina ætatis reliquæ p̄māserunt. Cui nō null. s. i. r. ut nō oīo iustitiā contemneret: sed eā ueretur. Salua libertate potens: non enim ipse ī magistratibus suis tyrannidē exercuit: q̄a nili contra libertatē gessit: quanquā princeps ciuitatis esset. Et solus: ex p̄cipibus omnibus inuentus est pom. unus qui se priuatum gereret. Plæbe parata: licet prompta esset ad seruendum illi plæbs. Priuatus: qui priuatam gereret. Rectorque senatus: erat quidē moderator senatus: ita tamē ut senatus imperaret. Sed regnantis: non seruientis. Nil belli iure poposcit: qd' bello cæteris præstaret: nil sibi plusq̄ cæteri arrogabat. Poposcit: arrogauit sibi. Quæque dari uoluit: non enim ita ipse petebat honores: ut ab inuitis extorqueret: sed auolūtariis acciperet. Immodicas possedit op. laudat nunc a libertate. Intulit plus: q̄ qd' ipse ī immensas diuitias possederit: tamen plures ī ærarium intulit q̄ sibi retinuerit. Inuasit ferrum: arma pompeio placuerūt q̄bus plurimū ualebat: sed tamē cum tempus pacis esset arma depōebat. Prætulit arma togæ: id est paci præpōluit bellum: nunquā tamē bellum suscepit: nisi ut paci consuleret hæc laudatiōes dignæ sunt & laudator & laudato. Iuuit sumpta ducem: placebat pom. suscipere honores: placebat illos deponere finito magistratu. Potestas. s. magistratuum. Carens luxu: quia non superfluis rebus pom. familiaria abundabat: sed his tantum modo quæ ciuicæ cōditioni conuenirent. Corrupta: uitiata: nam ī felicitate

se moderatum gerere difficilimum est. Clarum & uenerabile: sed non minori ueneratione q̄ admiratiōe habebat pom. nomē. Olim uel. si. ante q̄dem uera libertas erat ī ciuitate nostra: sed postquā Sylla. & Marius ciuitatē occuparūt: uera illa libertas p̄it: tamē fictæ libertatis imago p̄manerat ī pom. solo: q̄ nunc mortuo penitus tollit. Receptis. s. in urbē. Non iam regnare pudebit: q̄a post mortē pom. regnandi pudor oīs extinctus est. nam oēs licenter pro ut supiores erunt rempublicam occupabunt. Color: species quædam imperii. Nec frons: nullaque erit ipsius senatus libertas. nam ī fronte dignoscitur quantum unicuique liceat. Ofelix: nūc ad consolationem uenit: sic enim ī laudatione funeris fieri solet: ut primo eius qui mortuus est laudes prosequamur. deinde ad consolationem eorum ad quos funus pertinet perueniamus. dicit enim nihil esse cur implacabiliter cædem pompeii flere debeant: quando nihil ei mali contigerit: immo uero instar foelicitatis eē dicit: quod a ministris ptolemæi occisus fuerit. Ofelix inquit pom. est q̄ simul cum fortuna & republica p̄it: nā latius fuit p̄. nicto mari: q̄ uiuere ne indiscrimē seruitutis ueniret: & q̄li cum admiratiōe legendū est. Cui q̄. debuisse pom. quædere enses ad se interficiendū: nisi a scelesto rege darent: ne post tantā cladē acceptā superesset. Forstā ī so. & rationē ifert. dicit. n. o pom. nisi te prolemæus occidisset fortasse passus fuisse Cæ. ipso regnarēt uiuere. Scire. m. so. p. primū igit ē scire mori cū necesse fuerit: secūdū uero cogi qd' p̄ximū fuit cōsecutus ē. Proxima. c. u. turpius ducere ī seruitute uiuere: q̄ mori. Viris: uix semp de forti dicere solemus. Proxia secūda. Cogit. s. ad mortē. Et. m. si. s. d. se ipo capit exēplū felicē fuisse q̄ occisus fuerit ipso pro. dicit. n. hāc quoq̄ futurā mihi ipi optaueri: si ī uicturi sum: ut rex luba ad quē nos idē faciat. Si. q̄. si. fata uolūt: ut seruiamus uictori.

PHARSALIAE

Non deprecor hosti: quasi cōsolatur illud qđ nemiū idigne ferebat Sextus uidelicet caput pō, uictori Cæ, nī
sedū seruari: nō magnificatio igit: ut seruet uictori: uel capite trūcato: uel iteger dūmodo mortuus seruet. Non
deprecor: nō recuso nō repello: Cicero priā deprecatio defēforis, i. depulsio. Ceuice, r. sicut pō. Vocibus, h. m. re
petit qđ ab initio dixerat incredibile dictū eē: qđ grata fuerit umbris pō, catōis oratio. Quā si ro, r. sonarēt. Nō
tā grata fuisset totius po, Ro. oratio: et si i oī foro laudes pō, decātarent: qđ fuerūt hęc pauca catōis uerba. Fre
mit iterea discordia uulgi: milites cū antea pō, secuti fuissent nō tā belli ciuilis cupiditate: aut libertatis seruā
dā gratia: qđ pom. amabant: sublato eo nūc ipsos ar
ma ferre tadebat: & rediisset oēs ad suas qsq; domos
nisi adhortatione catonis retenti fuissent. Fremi: se
cū murmurāt. Tarchon: dux & princeps cilicū quos
pō, deuicerat & deuictis et colōias designauerat. Ra
pta: rapti deducta classe ī mare. Onunq; pacata cilix:
reprahēdere coepit tarchontē. Cilix: de cilia duag
puinciag; noīa inuenimus patriū facere: ut a cilia ci
lix: a bebricia bebrix. Iterū ne ra. iterū ne redis ad an
tiq; latronicia: ut piraticā mari exerceas. Magnū for
tuna: & cā ē cur iterum redis ad piraticū & intelexisti
mortuū eē pom. In cœtu motuq; uiros cū cœtus fie
ri incipiūt: aut in ciuitate: aut in castris a ciuilibus uel
a militibus: signum est rē ad seditionē spectare. Mo
tuque: qđ oēs iam moti erāt: ut domos suas se fēpient

Quorū unus: unus ausus ē aperte alloq; catonem &
suā omniūq; suorū mentē aperire. Nos Cato da uēi
am: oratio ē illius q ex omni turba ausus est apte sen
tetia suā dicere & sociorū. Amor pom. du. in arma:
sublata causa q nos arma suscipere fecit: nihil relinq;
cur bellū psequi uelimus: auctor autē sumendi arma
pom. fuit: ille nobis adēptus est: ergo arma nobis de
ponenda censemus. Fauore: beniuolentia & obseruā
tia quā in pom. habuimus, lacet: sublatus est nobis.

Paci, p. orbis: nā populi: nationes: & gentes quum in
pace getā uiuere possent: maluerunt suscipere bellū: qđ
deserēt pom. Causaq; pompeius causa nostra perit
diis uolentibus. Patrios permittite penates: Quod ui
rā nobis reliquum est: una cum liberis nostris coniu
gibusque uiuere permittas: & iustam causam eē ostē
dit cur uelint ab armis discedere: ut uidelicet tandem
suorum curam habeant. Nam quis erit finis: scilicet
bello: quā nam: causa magna satis esse poterit:
quā nos ab armis abducatur: nisi clades pharalica & ip
se pompeii interitus sufficit. Perierunt tempora uit
rā: idest bello uitam cōsumpsimus: quod reliquum
est nunc morti consulere debemus: hoc est ut quieta
morte fruamur: quando uita bellis sēper agitata est.

Mors eat in tutum: idest nobis quieta mors conce
datur. Prospiciat: idest prouideat. Flammas iustas:
idest debitum honorem sepulchri. Bellum ciuile se.
quia occurrebat illud nunquid non fortasse etiam se
pulchra consequemini: si in bello peribitis. Minime
inquit: uix ducibus ipsis facultas est sepulchri. Duci
bus: ne dum multitudini. Non barbara uictos: Respon
det ad id quod obiici poterat: nunquid satius est liberū mori q seruū uiuere: respondet et si seruituti sint non
barbaris gētib; sed Cæ, parituros eē q ciuis Ro. erat. Armeniū iugū: seruitiū tigranis regis armeniae. Scy
thicū, i. regnū scythiae, i. nec seruituri sumus Arsacidis, i. Parthis: q ut inquit Solinus, porrecti ad terrā scythag;
cum eis concorditer degunt. Togati ciuis, i. Cæ. Quisq; secundus: Qui mihi secundus erat uiuente pō, nūc
ipso sublato primus erit. Sacris pręstabitur umbris: & tamen omnino memoriam pompeii obliuioni nun
quam trademus: nam quem ipsi uiuo uoluimus pręstare honorem: umbris eius pręstabimus. Clades:
scilicet pharalica cogit nos ut subiiciamur uictori. Nullum magne ducem: ad pompeium absentem
apostrophat: nos o pompeii: nullum ducem sequi maluimus pręter te dum uiueres: sed post mortem tuam
meliora fata sequemur. Neque: enim sperare secunda: post mortem pompeii non est mihi fas sperare secun
dā: sed nec liceat quidem & recte dicit: nam aliud est licere: aliud decere: quod decet honestum est: quod uero
licet plarumque turpe: ut regibus multa quidem licent: quā tamen non decent: ut in exilium bonos pellere.

Fac talem fortuna iubam. nō deprecor hosti
Seruari: dum me seruet ceruice recisa.

Vocibus his maior q si romana sonarent
Rostra ducis laudes: generosā uenit ad ūbrā
Mortis honos: fremit iterea discordia uulgi
Castrorum belliq; piget post funera magni.
Cum tharchon motus linquendi signa catōis
Sustulit: hunc rapta fugientem classe secutus.
Littus in extremum talī cato uoce notauit.

Onunquam pacate cilix: iterum ne rapinas
Vadis ī æquoreas: magnū fortuna remouit:
Iam pelago pirata redis: tum respicit omnes
In cœtu motuque uiros: quorum unus aperta
Mente fugā: talī compellat uoce regentem.

Nos cato (da ueniam) pompeii duxit ī arma
Non belli ciuilis amor: partesque fauoris
Fecimus: ille iacet quem paci prætulit orbis.

Causaq; nrā perit: patrios permittite penates:
Desertāque domū: dulcesq; reuifere natos.
Nam quis finis erit: si nec pharsilia pugnae
Nec pompeius erit: perierunt tempora uitæ

Mors eat in tutū: iustas sibi nostra senectus.
Prospiciat flammās: bellum ciuile sepulchra
Vix ducibus donā potest: nō barbara uictos
Regna manēt: nō armeniū mihi sēua minat

Aut scythicum fortuna iugū: sub iura togati
Ciuis eo: quisquis magno uiuente secundus:
Hic mihi primus erit: sacris pręstabit ūbris
Sūmus honor: dominū quē clades cogit habe

Nullū magne ducē: te solū ī bella secutus. to.
Post te fata sequar. neque enim spare secūda

bus: ne dum multitudini. Non barbara uictos: Respon
det ad id quod obiici poterat: nunquid satius est liberū mori q seruū uiuere: respondet et si seruituti sint non
barbaris gētib; sed Cæ, parituros eē q ciuis Ro. erat. Armeniū iugū: seruitiū tigranis regis armeniae. Scy
thicū, i. regnū scythiae, i. nec seruituri sumus Arsacidis, i. Parthis: q ut inquit Solinus, porrecti ad terrā scythag;
cum eis concorditer degunt. Togati ciuis, i. Cæ. Quisq; secundus: Qui mihi secundus erat uiuente pō, nūc
ipso sublato primus erit. Sacris pręstabitur umbris: & tamen omnino memoriam pompeii obliuioni nun
quam trademus: nam quem ipsi uiuo uoluimus pręstare honorem: umbris eius pręstabimus. Clades:
scilicet pharalica cogit nos ut subiiciamur uictori. Nullum magne ducem: ad pompeium absentem
apostrophat: nos o pompeii: nullum ducem sequi maluimus pręter te dum uiueres: sed post mortem tuam
meliora fata sequemur. Neque: enim sperare secunda: post mortem pompeii non est mihi fas sperare secun
dā: sed nec liceat quidem & recte dicit: nam aliud est licere: aliud decere: quod decet honestum est: quod uero
licet plarumque turpe: ut regibus multa quidem licent: quā tamen non decent: ut in exilium bonos pellere.

Fas: fec
fides mi
po. Et t
Pompe
tuo si bel
dictieran

Fas mihi
Cæsar is
Clausa h

Qui u
Pompe
Quo t
Si semp

Roman
Infilu

Actun
Indigr
Eruper

Ergo p
Tu qu
Non n

Q d t
Acquir
Bella fu

Et nesci
Digna
Sāguin

Cum p
Iam tr
Contu

Ite o d
Spern
Cæde

Crede
Vadi
Cæsa

Ofa

randan
Cra, p
leges, i

cum exe
ium: ut
spicati
falica: c

Ab re
suscipi
nē uen
me neg
degene

LIBER .VIII.

Fas: secundum ius diuinum ius uero humanum. *Fortuna. i. felicitate. Aemathium. i. exercitū Pom. Clausa fides miseris: id est fides quam praeſtar pom. debuimus: finita est. Virgilius. Ante diē clauſo cōponet uespolympo. Et toto ſolus in orbe eſt: Vnus tātum ſupereſt mortuo pompeio: quēlit & poſſit nos uictos ſaluos facere.*

Pompeio ſcelus eſt: Dum pom. uiuere: licuit nobis bellū gerere ipſo duce cui fidē pmiferamus: ſed ipſo mortuo ſi bellum gereremus impii eſſemus: qā ſponte noſtra id faceremus. Quo ſu. ui. fides: quia iureiurādo ad dictieramus ad omnia quā nobis iuberet. Si publica iura: ad Catonem conuertitur: ſi leges Romanas ſeq-

ris o Carō: & hoc tuum eſt propoſitum ut eas ſerues: nec unquam ab amore patriæ diſcedas: his legibus cogis ſequi Caeſarem conſulem: & leges uolūt: ut omnes conſuli parere debeāt: igitur nec tu aliter facere poſtes ſaluus legibus. Petamus: ſcilicet tecum. Sic ille: Quiſquis fuit: qui auſus eſt libere contra Catonem loqui: hāc cum dixiſſet in puppem iſiluit: & alii quidē eum comitabantur eo animo: ut ſe ad caſarē trāſferrent. Tumultu: turba iuuenum. Actum Romanis: & tantum quidem ualuerat huius adhortatio ut ceteri quidem ad fugam inclinarerent: niſi Carō illos ſeruera repræhenſione retinuiſſet. Actum de rebus. i. ad ſinem peruenerant res Romanae. Et omnis: ideo finis erat rei publicae: quia omnes parati erant caſari ſeruire. Indiga: id eſt indigens ſeruiti. Pari uoto: ſi mihi deſyderio ſicuti caſariani fecere: ut ſi pompeius uinceret: ipſe quoque faceret ſe dominum rerū. Pro dominis: pro uictoria dominorum. Et pompeiana fuiſti: nam antea credebam te fuiſſe Romanum: & tuas copias retinere: quā pro repu. & libertate pugnarent: nunc cum pompeianus ſis nō pro republica pugnasti: ſed pro pōpeio: ut uictor ipſe regnaret. Quod non re. dū pom. uiueret pugnasti: ut ipſe regnaret: at uero illo mortuo ſi pugnabis certū erit tibi bellū fore nō dominis. Tibi. i. te ad ultimā tuorū pugnaturū eē nō aliorū ob hanc cām fugis bella: cū uehemētius appetere deberes. Nō ducibus: non pro regno: ſed pro libertate: Si uiuus: tibi uincis & nō ducibus: ſicut ante ſi moriaris p libertate morieris pro te: & nō p regno curuſq. Quod or. ac. Quia ſi uictor fueris tibi dominus eris & nō aliis. Tutū ē: piculoſū antea fuit uicere qā ſi uiciſſes fortalle pom. libertatē occuparet: nūc autē nil tale tibi metuendū eſt. Vacante. i. ceruice libera hoc eſt cum liber ſis ſeruitutem requiris. Cauſa pi. antea ingt pom. cā pugnasti: mortuo ipſo nunc p uoto & libertate ueſtra bellū geretis. Digna ui. i. quēlit libertatē ſuā recuperare. Potuit ueſtro pō. abuti ſanguine: ut pro ipſius regno ſanguinem ueſtrum funde retis. Cum prope libertas: Quia ex tribus dominis craſſo pō. Cae. unus tantūmodo ſupereſt cae. Patriae iugulos enſe: q. Quibus pro pō. antea pugnasti: nūc patriae pugnare nō uultis. Pudeat plus regia nili: uos iquit pudere deberet: qd plus ad libertatem compa-

Fas mihi: nec liceat: fortuna cuncta tenetur
Caeſaris: aemathium ſparſit uictoria ferrum.
Clausā fides miſeris: & toto ſolus in orbe eſt.
Qui uelit & poſſit uictis praeſtare ſalutem.
Pompeio ſcelus eſt bellum ciuile perempto.
Quo fuerat uiuente fides: ſi publica iura
Si ſemp patriam ſequeris catō: ſigna petamus
Romanus: quā conſul habet: ſic ille profatus
Inſiluit puppi: iuuenum comitante tumultu
Actum romanis fuerat de rebus: & omnis
Indigna ſeruiti ſeruebat litore plābes.
Erupere ducis ſacro de pectore uoces.
Ergo pari uoto geſſiſti bella iuuentus.
Tu quoque pro dominis: & pompeiana fuiſti
Non romana manus: q non i regna laboras.
Qd tibi nō ducibus uiuis: moreris q: q orbe
Acquiris nulli: q iam tibi uincere tutum eſt
Bella fugis: quāriſq iugum ceruice uacante.
Et neſcis ſine rege pati: nunc cauſa pericli
Digna uiris: potuit ueſtro pompeius abuti
Sanguine: nūc patriae iugulos enſeſq negatiſ.
Cum prope libertas unum fortuna reliquit
Iam tribus e dominis: pudeat. plus regia nili
Contulit in leges: & parthi militis arcus
Ite o degeneres ptolemæi munus & arma
Spernite: quis ueſtras ulla putet eſſe nocētes
Cæde manus: credet faciles tibi terga dediſſe.
Credet ab aemathiis primos fugiſſe philiphis.
Vadite ſecuri: meruiſtis iudice uitam
Caeſare. non armis: non obſidione ſubacti.
Ofamuli turpes: domini poſt fata prioris

randam ptolemæus contulerit: & arſacides rex parthorum q ipſi uos conferre uelitis: nam arſacides interfecit Craſ. ptolemæus iuſſit occidi pom. barbari ergo reges meliores fuere libertatis deſenſores q uos. Cōtulit ad leges. i. plus pfuit ad leges patriae ſeruandas occidendo pompeium. Mili. ar. quia ſagittis oppreſſerāt Craſſū cum exercitu ſuo parthi. Munus: quia inſtar muneris uobis eſſe debet: q ptolemæus iuſſerit occidi pompeium: ut nunc deniq libere pugnetis. Quis ueſtras: & iuſta cauſa eſt cur ad libertatem tranſearis: neq enim ſuſpicari poteſt tam uiles ac ignauos homines bella contra caſarem geſſiſſe: immo non inter fuiſſe pugnae pharſalicæ: quare caſar uobis ueniam facile praeſtabit. Terga dediſſe primo congreſſu in fugam fuiſſe conuerſos. Ab aema. phi. ergo q nō exiſtimat poſſe cōtra uos arma gerere: ſtatim ſimul accōmiſſa pugna fuerit: ipſe uos ſuſcipiet & ueniam praeſtabit. Iudice. c. qā ſe nihil offeſum a uobis putabit. Nō ar. ſed ſpōte ueſtra in deditio: nē ueniſtis. Ofamuli turpes: color rhetoricus qui appellatur conſeſſio: nam quod cōcedere uidetur id maxime negat: & quotiens utimur conſeſſione uerba quaedam inſeruimus: quā uim habent prohibētis: cum eos degeneres & turpes ſamulos appellat concedere uidetur: tamen maxime negat. Poſt ſata: id eſt mortem.

PHAR.SALIAE

Ad hæredem: scilicet Cæsarem hæredem dominationis Pom. Cur nō maiora: sed si ita inq̃t amicus ē cur nō auderis maiora beneficia Cæ. p̃stare: uidelicet ut occidatis pom. filios & Corneliā occidatis me quoq̃ ip̃m neque enim paruo id præmium emptum uoluerit Cæsar. Quam uitam ueniam: ideo nō debetis esse contenti uenia: quando potestis Cæsarem uobis maiore beneficio deuincere. Rapiatur: obruatur in undas.

Infelix coniunx: cornelia. Prolesque metelli: Quia filia erat Scipionis & de Metellorum sanguine. Pompeios: scilicet Sextum & Cneum. Ptolemæi uincite: munus ptolemæi iussu unus tantum modo occisus est

pō. sed Cæ. iussu duos filios: uxore: & me quoq̃ Cæ. inimicissimū occidere potestis. Nra ora: caput mei catonis. Nō par. mer. q̃a ille pro oblato capite nostro magnū a Cæ. p̃miū recipiet. Ista iu. s̃q̃ trāsit ad Cæ. sarem cognoscat profuisse sibi quod sub me militauerit: q̃a uidelicet me occidendi & caput offerendi occasionem habuerit. Quin agite: hortantis est: nihil ē q̃ dubitetis iam dudum nos occidere: scelus enim fuisse tantum fugiendo ignaui hominis est. Magna cæde: scilicet Corneliæ & filiorum pempei & mei ipsius. Ignauum scelus: idest ignaui hominis scelus est quod fuga comittitur. Et omnes: nunc dicit quem effectum infestatio catonis habuerit: omnes enim statim mutata sententia accensi sunt ad gerendum contra Cæsarem bellum: & per similitudinem ostendit quemadmodum inquit apes cum aluearia deseruerint: & sparsæ quo impetus tulit: dissipentur: simulatque uocem strepentis æris audiuerint in aluearia redeūt uel certe de ramo arboris: ueluti racemis uuæ dependent: ita Cato uoce sua reuocauit milites. Ef. fetas: uacuas. Fauis: fauus proprie dicitur congeries mellis ac ceræ. Non miscent nexibus alas: idest non pedibus pendent se inuicem sustinentes alas. Volant sibi: idest arbitrio & uoluntate sua: & non regis. Nec degustat thymum: idest nec ipsis curæ est mellificari.

Amarum: non amarum: sed tanquam amarum sentiunt. Te thymus flos est quo melapes conficiunt optimi odoris: qui etiam in melle sentitur: nunc ergo dicit fugiunt thymum: quem ante cupidæ mellius tan to pere colligunt. Desidiosa: ignaua: quia nullam mellis curam habet. Sonus increpat æris: quia gal li phryges cybellis matris deum sacerdotes sonitu æris utebantur in sacris eius: pulsū autem æris apes statim reuocantur. Attonitæ: idest tanquam attonitæ. Posuere fugam: a fuga destiterunt. Studiumque laboris: studium quod deposuerant colligendi flores: nunc repetunt. Gaudet: scilicet pastor cui curæ sūt apes: ubi uidit eas i aluearia redire. Hyblæo. g. hybla: ut igit Strabo. Siciliæ ciuitas fuit: q̃ p̃ritus euanu it: & hybla: iuxta tractū megarensiū: quoq̃ solū (ut idē dicit) Atticæ regionis pars extitit: hic optima mella cō gerere referūt poetæ: p̃ excellentiā ergo dicit hyblæo gramine: nam melaticū cuncta bonitate supat: eo uero il lud lōge p̃stantius esse dicitur: q̃d ad Argentarias gignitur: & atticæ e mōtibz mel optimū gignit hymetus.

Diuitias. i. apes. Casa: nā casa domus pastoralis est: sic dicta a cadendo q̃ cito cadat. Iusti ma. p̃ libertate suscepti. Inculcata: ingesta. Iamq̃ actu. i. exercito belli: Cato ubi cognouit incertas militū mentes: statuit non p mittere militibus ociū dari: sed eos cōtinue in laboribus continere ne q̃d de fuga cogitādi spaciū darent. Cōstituit. i. paruit. Seriem la. ordinem laborum sine intermissione. Primū littoreis: primū uoluit illos exerceri: ludentes palestra: nā currere i littore & harena nō ē mediocris labor. Proximus: secundus labor fuit. In muros: cyrenæi portum clauferant Catoni & classi eius: cyrenæos ergo expugnare instituit cato: & ita secundum historiam expugnauit: tamen ipsis permisit suo iure uiuere: neque enim (sicuti meruerant) militibus diripiendos permisit. In: aduersus muros. Et: pro idest. Cyrenarum: cyrenæ: ut refert Solinus: oppidum est quod maior syrtis ostentat: hoc Battus lacedæmonius rege Martio res Romanas tenente post troiam campam condidit: quæ domus Callimachi poetæ fuit & patria. Exclusus: a portu cyrenarum. Nulla ira: Quia in animum sapientis perturbatio nulla cadit. Poenæque: idest hanc solam uictis poenam iferebat cato: ut suo imperio subicerentur: & illis omnia sua relinquebat. Inde peti placuit: post hæc consilium cepit cato perendi iubam regem socium & amicū populi Romani: ut eius ope & auxilio exercitū compararet satis firmum quo Cæ. resistere possēt. Contermina ma. q̃a iuba rex numidiæ ē: q̃ mauris finitima ē: sed syrte itericipiebant iter.

Itis ad hæredem: cur non maiora mereri
Quam uitā ueniāq̃ libet: rapiatur in undas
Infelix magni coniunx prolesque metelli:
Ducite pompeios: ptolemæi uincite munus.
Nostra quoq̃ inuiso quisq̃s feret ora tyrāno
Non parua mercede dabit: sciet ista iuuentus
Cervicis precio bene se mea signa secutam.
Quin agite: & magna maritū cū cæde parate
Ingnauum scelus est tantū fuga. dixit: & oēs
Haud aliter medio reuocauit ab æquore pup
Quā simul effœtus liquit examia ceras: pes
Atque oblita faui: non miscent nexibus alas:
Sed sibi quæque uolat: nec iā degustat amara
Desidiosa thymū: tum si sonus increpat æris
Attonitæ posuere fugam: studiumq̃ laboris
Floriferi repetunt: & sparsi mellis amorem.
Gaudet in hyblæo securus gramine pastor
Diuitias seruasse casæ: sic uoce catonis
Inculcata uiris iusti patientia martis.
Iamq̃ actu belli non doctas ferre quietem.
Constituit mentes: seriemq̃ agitare laborum.
Primum littoreis miles lassatur harenis:
Proximus in muros: & moenia cyrenarum
Est labor exclusus: nulla se uindicat ira
Poenæque deuictis sola est uicisse catonem:
Inde peti placuit libycis contermina mauris

Me
tercip
Syrte
exun
relinq
relinq

Regn
Syrte
Syrtes
Cum
Nā n
Accip
Amb
Aequ
Et po
Sic n
Han
Olim
Sed n
Aequ
Et n
Mox
Tella
Innat
Vt pr
Class
In sua
Turk
Egit
Tur
Erip
Vel

ab in
renu
pinq
dus:
rū.
tiū p
da: q
aqua
positu
Om
In sua
repul
lit ma
pulit
Tū
berna
in su
tus ita

LIBER .VIII.

Mediis: nam in medio positæ erant: nec per syrtes nauigari poterat. Has audax: & quanquam syrtes in-
terciperent nauigationem tamen: tantum uirtutis animo conceperat Cato ut eas euadere se posse speraret.

Syrtes uel primam: sunt autem syrtes media loca in mari: quæ nunc arefcunt: nunc uero undis ac fluctibus
exundant: unde syrtes dictæ sunt αἰτοῦ ποσειδῶν idest a trahendo: quia fluctus ita trahit aquas: ut harena sicca
relinquatur aliquando in littore: id quamobrem fiat querit hoc loco Lucanus: erit autem ordo: natura uel
relinquit syrtes in dubio pelagi terræq; cum daret primam figuram mundo: uel syrtis olim erat altior pela-

Regna iubæ: sed iter mediis natura uetabat
Syrtribus: has audax sperat sibi cedere uirtus.
Syrtes uel primam mundo natura figuram
Cum daret indubio pelagi: terræq; relinquit.
Nā neq; subsedit penitus: quo stagna pfundi
Acciperet: nec se defendit ab æquore tellus:
Ambigua sed lege loci: iacet in uia sedes
Aequora fracta uadis: abruptaq; terra pfudo
Et post multa sonant proiecti littora fluctus.
Sic male deseruit: nullosque exegit in usus
Hanc patrem natura sui: uel plenior alto
Olim syrtis erat pelago: penitusque natabat.
Sed rapidus titan ponto sua lumina pascens
Aequora subduxit zonæ uicina perustæ.
Et nūc pōtus adhuc phœbo siccate repugnāt.
Mox ubi damnosum radios admouerit æuū
Tellus syrtis erit: nam iā beruis unda superne
Innata: late periturum deficit æquor.
Vt primum remis actum mare propulit oē
Classis onus: dēsis fremuit niger ibrib; auster
In sua regna furens: tētatum classibus æquor
Turbine defendit: longeque a syrtibus undas
Egit: & in lato confregit littore pontum.
Tum quarū recto deprændit carbasa malo
Eripuit nautis: faustaque rubentibus ausis
Vela negare noto: spacium uicere carinæ

ab initio cum creatus est mundus: paulatim calore suo arefecit syrtes: nam sol & cætera sydera humore ter-
reno pascuntur. Plini. Zonæ uicina perustæ: est ratio quamobrem istic exaruit mare: quia torrida zonæ p
pinquæ sunt syrtes. Et nunc pontus adhuc: & quamuis radiis solis: & ipsa stellarum flamma exaruit mun-
dus: tamen hæcenus resistit aqua igni: sed erit tempus q; omnia consumet. Repugnat. s. calori solis & stella
rū. Mox ubi damnosū: sed post lōgum tempus cum sensim undam omnem exhausserit calor solis: loca syr-
tiū penitus arefcunt: & nihil nisi terra relinquetur. Dānosum æuū: quod detrimentū facit. Nā iā breuis un-
da: quid futurum sit apparet: ex eo quod factum est: quia maxima pars undæ cōsumpta ē sequitur omnem
aquam consumptum iri. Vt primum remis: postq; dixit suam de natura syrtium sententiam: nunc ad pro-
positum Luca. redit. Dicit passos fuisse tēpestatem milites postquam nauigare cœperunt. Actum: impulsū.

Omne onus clasi. omnem callem catonis. Dēsis fre. statim auster cū igenti & effuso imbre ipulit naues.
In sua regna furens: quia auster flat a meridie. Turbine: impetu suo nam naues repellebat ab undis. Egit:
repulit: ut per eas nauigari non possit: & ita defendit. Illato littore. i. cumulo harenæ: quia ipetus uēti abstu-
lit mare & aggerem harenæ reliquit. Tum quarum recto: quarum nauium uela uentus cōphendit: has i-
pulit in littus: sed quarum uella nautæ in summum mali rudentibus traxerūt: has naues i syrtes uētus ipulit.
Tū. s. auster eripuit naues. Deprehendit. i. corripuit. Nautis. i. potestati nautæ. q. non habēt potestatiē gu-
bernare naues nimio impetu uenti sublatas. Frustraq; rudentibus au. nautæ si tentassent rudentibus uela
in summum mali trahere: uentus uiolabat nautas: ita ut cogerentur relaxare rudentes: quibus relaxatis uen-
tus ita inflabat uela: ut spacium nauis præterirent. Spacium ca. quia uella inflata ultra proram transibant.

PHARSALIAE

Sinus: id est uellum intumuit. Oia si q̄s: q̄s: q̄s: ē i summū mali subduxisset antemnas: una cum uelis uentus repellebat naues: etiam solis armamentis: nam uelum & antemna sunt armamenta nauis. Prouidus: i. q̄ prouidisset anteq̄ uentus nimius inuaderet. Lintea: uela subducēs. Nudis armamentis: s. sine uelo & malo & antēnis quæ sunt armamenta nauis. Sors meli. ol. pars nauium fuit: quæ meliorē exitum habuit: & mari tranquillore nauigauit. Certo mari: non in syrtibus ambiguis. Quæcunq̄ leuata: i. pars earum nauium quæ sūt subleuata: ab undis maris: cæsis arboribus: dimidia parte sui a terrā recepta est: a media parte a mari.

Arboribus cæsis: Quia hoc necesse erat contra tempestatē incidere arbores: ne uentus in malū nauis ipe tū faciēs naues subuerteret. Leuata: s. ab undis maris. Effudere flatū: i. emisere uētū nā cū armamenta nauis uento resistūt: nō emittitur uētus: imo retinetur. Has: alias naues. Cōtraria uoluēs: q̄a æstus maris erat cōtrarius uētis: & tantus erat æstus ut uinceret uētū. Voluēs: inuoluēs. Cōtraria: uētis opposita. Detrusit: s. illas naues. In: contra austrū. Obnoxiiū: i. oppositum: quia plus ualuit æstus: q̄ uentus.

Has: i. eaz̄ nauis partem. Destituūt: s. ne nauigare possent. Interrupta: intercisa. Est. n. descriptio syrtium: syrtis enim ē terra interrupta. Obnoxia fato: quia pars nauis terræ continebatur: pars mari: ideo incertum an terra an mari morentur. Dubio fato: incertæ morti. Sedet: s. terræ. Altera pēdet: s. ps puppis pendet in undis. Tunc magis: nā quia breuius mare: ideo etiam magis patebat uētis uentusque magis in nauē irruerat. In pactū: s. in nauē. Obuia terra: quam uentus impelleret. Quāuis elisus ab austro: quāuis fluctus frequenter elideretur a uentis: tamē non poterat tātā uim habere: ut moueret naues.

Cumulos harenæ: qui in medio profundo inuicti erant. Elisus: impulsus a uento: quāuis ipellere ab austro: tamē fortius impellebatur ab harenæ cumulo.

Eminet: apparet & extat. In tergo: i. superficie maris. Procul omnibus: q̄a repellebat undas. Inuiolatus: a. q̄a aqua illuc puenire non poterat. Stāt mis: q̄a naues parti terræ infixæ tenebant: parti i aqua pendebant. Stāt: incerti quo fato pereant. Terræq̄ hærente ca: quāuis i sicco destituta esset nauis: littora tamē non uidebant. Pars rati. ma. i. columis ēuasit: ea præcipue quæ nautas uehebat locorum pitos. Regimen clauumque: i. regimē clauendiadis. Fuga: i. nauigatione. Nautas loci peritos: q̄ ea etiam supiori tēpore nauigauerant. Illæsa: integra. Hæc ut fa. d. triton deus marinus est hunc tubicinem neptuni dixerūt: & tyberio principi nuntiavit olisiponensium legatio ob id missa: i. uentum esse huiusmodi piscem in spelunca canentem conca teste Plinio sicut poetæ & scripserunt: nūc ergo dicit hunc locum tritonem coluisse deum: & eundem & placuisse palladi: q̄ cum primum nata de capite patris e cælo descendisset ad ea loca quæ uiciniora erant peruenit: & quod hanc paludem dilexerit de nomine eius se tritonidem appellauit iō palus tritonis appellatur: q̄ ea mirifice delectaretur Triton: eandem etiam dilexit pallas: q̄ ibi se frequenter lauare solebat. Deus: triton. Quem toto littore: id est describit Tritonem Neptuni tubicinem. Conca: id est tuba. Virgilius Dum personat æquora conca. Patriosque e uertice nata: sic fingunt poetæ de uertice iouis natam esse palludem: & habent rationem physicam: quia pallas Dea est sapientiæ: ideo de cerebro iouis natam esse finxerunt. Nam deos ad similitudinem humanæ imbecillitatis fingebant: fingunt hæc quidem poetæ & adunt ludibria quædam quod cum caput clamaret & partum edere uellet: iuppiter iussit Vulcano filio: ut subtilissimo ferro caput aperiret: ille securim fabricauit adeo tenuem: ut sine doloris sensu caput aperiret patri: ex quo statim est nata Pallas: ded ille hoc pacto aperuit ut quod ex illo nasceretur sibi coniungeret: ita tamē si ei placeret. Pallas ubi uulcanum uidit adeo deformem: indignata statim aufugit: & primam telurem petiuit libyen: eo q̄ cælo proxima esset. Ipse calor: Quia libya feruentissima est cæterarum regionum. Stagnique quæta: & uultus suos speculata est in liquida palude. Et se dilecta: & quia palus illi grata fuit de illius nomine se quoq̄ appellari uoluit Tritonida: & (ut ait Solinus) non procul a philenorū aris in intimo recessu syrtis maioris est palus: quam triton amnis interfuit: ubi speculatam se artium deam crediderunt.

Atque ultra prorā tumuit sinus: omnia si quis Prouidus antemna suffixit lintea summa Vincitur: & nudis auertitur armamentis. Sors melior classi quæ fluctibus incidit altis: Et certo iactata mari: quæcunque leuata Arboribus cæsis flatum effedere frementem: Abstulit has liber uentis contraria uolens Aestus: & obnixum uictor detrusit in austrū. Has uada destituunt: atq̄ interrupta profundo Terra ferit puppes: dubioque obnoxia fato. Pars sedet una ratis: pars altera pendet i iudis. Tūc magis i pactū breuius mare: terraq̄ sæpe Obuia consurgens: quamuis elisus ab austro Sæpe tamē cumulos fluctus nō uicit harenæ. Eminet in tergo pelagi pcul. omnibus aruis Inuiolatus aqua sicci iam pulueris agger. Stant miseri nautæ: terræque hærente carina. Littora nulla uidet: sic partē itercipit æquor. Pars ratim maior: regimen clauumq̄ secuta ē Tuta fuga: nauta sique loci sortita peritos Torpentem tritonos adit illæsa paludem. Hæc (ut fama) deus quem toto littore pontus Audit: uentosa perflantem murmura conca: Hanc & pallas amat: patrio q̄ e uertice nata. Terrarū primam libyē (nam proxima cælo ē Vt probat ipse calor) tetigit: stagniq̄ quæta Vultus uidit aqua: posuitq̄ i margine plātes: Et se dilecta tritonida dixit ab unda.

LIBER .VIII.

Quam iuxta læthes: & iuxta hanc paludē: dicit labi flumē lætheum: qui de læthæa palude iſerog: deriuari dicitur circa extimū ſyrtium cornu berenicē ciuitatē aluit lethon amnis: inferna (ut dicūt) exundatione prorumpēs: & apud priſtinos uates latice memoratus obliuionis: ut docet Soli. Trahēs ob. reſpexit ad nomē: nā н лѣтъ ſignificat obliuionē. Atq; iſopiti: hic ē hortus heſperidū. Heſperides aut filia athlantis fuere: cuſto des horti ditiffimi: poma aurea producētis: cuius cuſtos erat puigil ſerpēs. Hercules cū ad ea loca ueniſſet ſerpentē occidit: & poma abſtulit. Priuauit ergo diuitiis puellas. De hortis heſperidū & puigili dracōe (ne licētia uulneretur) fides & rō hæc ē: ut reſert Soli. flexuoſo meatu æſtuariū e mari fertur ſinuofis lateribus toruoſū adeo: ut uiſentibus procul lapſus angueos fracta uertigine mentiaſ: itaq; qd hortos appellauere circūdat. Vnde pomog: cuſtodes interpretātes iſtruxerunt iter ad mēdacium fabulādi: hæc inſula præter arbores oleaſtri ſimiles & arā ſacrā Herculi: aliud nihil p̄fert: quod propaget uetultatis memoriā. Inuidus annoſo æuo: qā occurrebat illud quomō hanc fabulā ipſe q̄ſi uerā cōfirmas: ego inquit ſequor alioſ poetas. Nā q̄ antiqrati credere noluit inuidus ē: & inuidus ē q̄ poetas uerā dicere cogit: quog: propriū ē fingere & cōmiſci. Qui uates ad uerā uo. i. poetas uerā dicere cogit. Fuit aurea ſylua. i. ſyluæ arbores aurea poma ferētes. Diuitiis: aureis fructibus. Fuluo ger. i. fulgentibus pomis. Virgineus: heſperides athlātis filia quæ cuſtodes huius horti fuere. Somno damna. ſer. i. q̄ nunq̄ ſomnum oculis admitteret. Robora comple. qā circūdabat truncū arboris: ne quis aſcendens poma diriperet. Rutilo cu. me. adeo inq̄t grauiā erant poma: ut ipſā quog: arborē icurua rēt. Pretiū: aurea poma. Nemoroſiſq; la. quia laborabat arbor ſuſtinere poma. Argolico tyranno: euriſtheo regi græciæ. Nā euriſtheus inſtinctu lunōis Herculé mittebat ad oīa picula eo aio: ut p̄iret. His igit̄ depulſa locis: cū ad hæc loca ueniſſet claffis non nauigauit ulterius: ſed ibi māſit i meliore p̄ſe libyæ p̄fecto Cn. Pompeio. Ipſe uero Cato cum reliquo exercitu: ſicut ſtatueraſ ad regē lubā iter intendit. Garamādas: garamātū regio: ut inquit Stra. ultra getuliā ē: & cū illa pariter p̄gredit̄: garamātes Cornelius Balbus ſubegit: & primus ex hac uictoria triumphauit auctore Soli. garamaticī at̄ æthiopes matrimonia priuati neſciūt: ſed oībus i uenerē uulgo licet idē q̄ filios matres cognoscunt tantūmō: nā pater nī nominis nulla ē reuerentia: ea propter garamaticī æthiopes iter oēs populos degeneres habent. Melioris libyæ. i. ſecundioris: nā reliqua (ſicuti i ſequētib; declarabiſ) libyæ arida ē. At ipatiens uir. cato cuius uirtus nullā patiebat̄ deſidiā: q̄ſcere non poterat niſi tadē ad regē lubā pueniret. Hære. i. q̄ſcere. Terra cigere ſyrti. i. terreſtri itinere circuire ſyrtes: qā nauigari nō poterāt. Hæc eadē ſuade. hy. di.

Quā iuxta læthes tacitus prælabitur amnis.
Infernis ut fama trahens obliuia uenis
Atque inſopiti quondam tutela draconis
Heſperidū paup ſpoliatīs frondibus hortus:
Inuidus annoſo qui famam derogat æuo:
Qui uates ad uerā uocat: fuit aurea ſylua:
Diuitiſque graues: & fuluo germine rami
Virgineuſque chorus nitidi cuſtodia luci.
Et nunq̄ ſomno damnatas lumina ſerpens:
Robora complexus rutilo curuata metello.
Abſtulit arboribus pretiū: memoriſq; laborē
Alcides: paſſuſq; inopes ſine pondere ramos
Retulit argolico fulgētia poma tyranno.
His igitur depulſa locis: eiectaſque claffis
Syrtib;: haud ultra garamātidās attigit ūdas.
Sed duce pompeio libyes melioris in oris
Manſit: at impatiens uirtus hære. catonis
Audet in ignotas agmen committere gentes
Armorū fidens: & terra cingere ſyrtim.
Hæc eadē ſuadbat hyems: q̄ clauſerat æquor
Et ſpes imber erat: nimios metuētibus ignes
Vt neque ſole uiam: nec duro frigore ſæuam
Inde polo libyes: hinc bruma temperet ānus.
Atque ingreſſurus ſteriles ſic ſatur harenas.
O quibus una ſalus placuit mea ſigna ſecutiſ:
Indomita ceruice mori: componite mentes
Ad magnū uirtutis opus: ſummoſq; labores.
Vadimus in campos ſteriles: exuſtaq; mundi
Qua nimius titan: & raræ in fontibus undæ:
Siccaq; letiferis ſqualent ſerpentibus arua.
Durū iter ad leges: patriæq; ruentis amorem.

cit ēt huic ſnā ſuæ ſuffragatū fuiſſe anni tēpus uidelicet hyemē ſpabat. n. calorē regiōis illius tēpari poſſe frigore hyemis. Suadebat. ſ. ut i ulteriore libyā ſe cōferret. Clauſerat. ſ. glacie. Et ſpes iber erat: iber q̄ tpe hyemis regnat ſpē dabat aerē tēpatū fore. Ignēs: ardoreſ. Vt neq; ſole uiā: ſpē faciebat iber i regiōe ſicca. Duro fri. qā hyems erat: ut calorē ſolis: anni tēpus tēparēt. Inde: ex hac pte libyæ. Polo. i. pp regiōē: qā auſtralis regio ſeruet: iō tēper. Hinc: ex alia pte. Tēper. i. uiā. Bruma. i. cū bruma. qā hyems erat. Sole: quē frigus tēperabat. O quibus una ſalus: o milites: inq̄t: q̄ mea caſtra ſequi uoluſtiſ: animū ad curā cōfirmate: & ſūmoſ labores ſuſcipite. ac ſi dicat. Nō uos ad uoluptatē iuito: ſed ad labores. Vna: ſola ſalus ſupeſt. ſ. libertatiſ. Indomita ceruice mo. i. i libertate mori. Cōponite men. i. idoneas reddite ad opus uirtutis. Vadimus i cā. ſte. Cato. n. neq; quenq̄ decipere ſe uelle profeſſus ē: ſed plane illoſ ad labores & picula iutare: ut intelligerent p̄ ardua omnia atq; difficilia quærendam eſſe libertatem. Steriles cam. libyam: quæ laborat penuria aquarū. Serpentibus: nam ibi ſerpentes acrioreſ ac ſæuioreſ ſiunt calore ſolis. Squalent: ſterilia ſunt. Durum iter ad leges: nec mix cuiq̄ uidēi d̄bet ſi parati ſumus hoſ ſubire labores: aliter. n. leges & priæ libertatiſ ſeruari nō pōr.

PHARSALIAE

Inuia: id est per quæ nunquam antea fortasse quicquam iuerit: uel pauci admodum. Euadere uoto: id est qui nulla uota faciunt euadendi. Si quibus ire fas est: ueniat mecum illi quibus sufficit ire & non redire: hoc est qui nullam redeundi curam faciunt. Fallere: mea ratio est ut nolim pericula cuiquam occultare: ut postea se deceptos conquerantur. Tecto metu: occulto periculo. Hi mihi sint comites: ueniat mecum illi qui hoc ipso me sequantur quia manifestum periculum prodeant. Vel: pro etiam. Tristissima: laboriosissima. At qui sponsore salutis: sed si quis est cui uita sit carior libertate: hic me destituto se ad Cæsarem conferat uia commodiore. Sponsore salutis: qui sibi salutem promitti uult. Anima dulcedine: id est cui nimium uita cara est. Meliore: hoc est tutiore uia. Arenas: id est arida loca si uiderint me paratum subire labores: & extrema omnia nec ipsi quidem recusare debent. Calor æthereus: quia torrenti zone libyes illa pars propinqua est. Fatoque pericula: ego tanquam prægustator malorum omnium ero. Sitiatis quicumque bibentem uiderit: non recuso quo minus ille sitim pati dedignetur: qui uiderit me bibere. Aut umbras: & si quis uiderit me umbrarum arborum releuare calorem ille etiam calorem non debet pati. Aestuet: id est nimio aestu laboret. Aut eque: & si quis uiderit me equo uehi: ille pedes ille recusat. Deficiat: scilicet labore itineris. Si quo discrimine: nam talis uobiscum ero: ut me nemo dignoscere possit: miles sim an dux. Serpens sitis: hæc omnia quæ describit ad pericula & labores esse uidentur: sed dulcia sunt his qui ueram uirtutem suscipere possunt. Gaudet patientia: nec enim patientia cognosci potest uiri fortis: nisi dura sustineat. Lætius est: quæ res honestas agredis cum labore: hic etiam maiore lætitia gloriam comparat. Honestum: id est honestas: hoc est unicuique honestas magis grata est. Magno sibi constat: id est maxima mercede & labore tenditur ad honestum.

Turbam: id est multitudinem malorum: nulla regio est quæ possit facere ut uiri fortes gaudeant se fugisse seruitutem nisi libye: per quam sine maximis laboribus ire non possumus ad libertatem: aliter si fugerent sine laboribus: sine periculis uiderentur esse ignaui inertes ad desides. Sic ille pauentes: his uerbis Cato istam inquit milites: ut omnes labores libenter subire statuerent. Hoc nam fieri solet ut cum princeps se periculis exponit: alii deinde nullum periculum subterfugiant. Irreducemque uiam: quia nunquam inde redibit: nam sibi ipsi mortem uitæ consciscet. Et libye: nam in Libya est uita nobilis cædes Catonis. Fata: morte. Tertia pars: describit nunc Libyam ostendens secundum quosdam esse tertiam partem orbis terrarum: secundum alios partem esse Europæ: sed ut intelligi possit hæc descriptio: quæ melius ostendi quam uerbis exponi posset: tamen de ea breuiter dicemus: omnis terra ambitur oceano: & ea quattuor maria recipit unum a septentrione a meridie duo: quartum ab occidente: uniuersus orbis terrarum in tres partes diuiditur: & Tanais quidem a septentrione in meridiem uergens prope meotida defluit. At uero Nilus est diuerso defluit in pelagus. Ab altero latere uidelicet ad Nilum Africam: ab altero uidelicet ad Tanaim Europam uocant. ultra uero quicquid est Asia est: ex quo intelligi potest Aliam maiorem esse Africam & Europam. Nam Africa quidem terminata est ab una parte Nilo a reliquis tribus partibus a pelago: & breuior est quam Europa. Nam Europa quidem terminos habet ab oriente Tanaim & meotida: & pontum a meridie ab occidente Atlanticum: a septentrione Britannicum: sed Asia multo maior est. Nam Asiam quidem attingit oceanus: Ita nominibus: sicut locis differens. nam ab oriente mare eorum dicitur a meridie indicum: a septentrione Scythicum. Ipsa uero ingenti & perpetua fronte in meridiem uergens: tantum ibi diffunditur: quantum Africa & Europa: ita describitur uniuersus orbis terrarum. Fama: scilicet fama est. Cælum: sed quomodo dicat cælum & uentos in sequentibus aperiemus. Nec nam plus. Idem longitudine quidem par est. Latitudine uero inæqualis. Sic ergo littoribus Nilus Africa terminatur: littoribus Tanais Europa continetur. Vtraque uero a Gadibus incipit. Unde et separat Oceanum dirimente per medias Gades: sunt autem duo montes: hunc quidem Abilicem uocant: illum uero Calphen: & fama est Hercule coniuncto perpetuo iugulo colles diremisse: & Oceanum antea exclusum in ea quæ uicina erant loca admissum discussa mole montium.

Per mediam libyem ueniant: atque inuia tectetur
Si quibus in nullo positum est euadere uoto:
Si quis ire sat est. neque enim mihi fallere quicquam
Est animus: tecto quoque metu perducere uulgus.
Hic mihi sit comites quos ipsa pericula ducet:
Qui me teste patitur: uel quæ tristissima pulchrum
Romanumque putant: atque sponsore salutis
Miles eget: capiturque animæ dulcedine: uadat
Ad dominum melior uia: dum primus harenas
Ingrediar: primusque gradus in puluere ponam.
Me calor æthereus feriat: mihi plena ueneno
Occurrat serpens: fatoque pericula uestra
Prætentate meos: sitiatis quicumque bibentem
Viderit: aut umbras nemoque quicumque petet:
Aestuet: aut eque peditum præcedere turmas:
Deficiat si quo fuerit discrimine notum:
Dux an miles eam: serpens: sitis: ardor: harenæ:
Dulcia uirtuti: gaudet patientia duris.
Lætius est quotiens magno sibi constat honestum.
Sola potest Libya turbam præstare malorum
Ut deceat fugisse uiros: sic ille pauentes
Incendit uirtute animos: & amore laborum:
Irreducemque uiam deserto limite carpit.
Et paruo sacrum nomen clausura sepulchro
Inuasit Libya securi fata Catonis.
Tertia pars Libya rarum: si credere famæ
Cuncta uelis: at si uentos cælumque sequaris
Par erit Europæ: neque enim plus littora Nilus:
Quam Scythicus Tanais: primis a Gadibus absunt

LIBER .VIII.

Vnde europa su. ostendit aphricā partem esse Europæ. uerbi causa. ab occidente per gades diuidit oceanus Aphricā & Europam usque ad nilum a meridie: ad tanaim ab occidente: sed nilus & tanais a gadibus: unde incipit aphrica & Europa tantum differunt: ut alter altero non sit longius a gadibus. Sed pari spacio distāt a gadibus: sequitur ergo Aphricam & Europam pares esse longitudine: sed latitudine inæquales: quia latior est Europa. ideo nonnulli hanc rationem secuti dixerunt: eam tertiā partē orbis non esse. Alia ratio quare uidef breuior Aphrica q̄ Europa propterea q̄ in aphrica plus terræ ardore solis: q̄ in Europa frigoris rigore depræ

Vnde europa fugit libyen: & littora flexu
Oceano fecere locum: sed maior in unam
Orbis abit asiam. nam cum communiter istæ
Effundat zephyrū: boreæ latus illa sinistrum
Contingens dextrumq̄ notū: descendit i ortus
Eurum sola tenens. libye q̄ fertile terræ est
Vergit in occasus: sed & hæc nō fontibus ullis
Soluitur: arctos raris aquilonibus imbres
Accipit & nostris reficit sua rura serenis.
In nullas uiciatur opes: non ære nec auro
Excoquitur: nullo glebarum crimine pura.
Et penitus terra est: tantum maurusia geni
Robora diuitiæ: quarum non nouerat usum.
Sed citri contenta comis uiuebat & umbra
In nemus ignorum nostræ uenere secures:
Extremoq̄ epulas mensasq̄ petiimus orbe.
At quæcunq̄ uagā syrtim complectitur hora
Sub nimio proiecta die: uicina perusti
Aetheris exurit messes: & puluere bacchum
Enegat: & nulla putris radice tenetur.

nō oīno sterile: imo ea producere quibus sustentari possunt incolumes tamē ea quoq̄ pars penuria aquæ laborat. Quod fertile: pro ea terra libyæ quæ ē fertilis. Non fontibus ul. quis sit fertilis: tamē & ipsa aquæ penuria laborat. Arctos raris: & q̄ sequebat. illud quomō fertilis si caret aquis: dicit ab aquilone nubes ipellit usque in polum antracticū: & pluuias emittit. Nostris reficit. quia quando hic serenū est: ibi nebulosum cælum est: & pluuias emittit. Reficit: recreat. In nullas uiciat opes: id est nullū genus æris i Aphryca inuenit.

Pura: crimē glebæ appellat aux & argētum & bene: nā multoꝝ criminū causa est propterea Virgili. dixit Quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fames? Sed penitus terra est: sine cuiusquam metalli admixtiōe. Tātū: tantū mō. Maurusia: in mauritania arbores nascuntur quæ sunt gentibus illis pro diuitiis. Non nouerat usum: & diu eas arbores habuere aphri sine utilitate: quia non nouerāt i quos usus ualerent: sed romani iquit curiosiores fuerunt qui huiusmodi arborū utilitatem nouere. Mauritania ferax: est parte tamē ex parte quæ deserta est & fluminibus & lacubus abundat: arbores profecto: teste Stra. & multas & magnas habet & omnia fert: at qui & ea mensas ex uno integroq̄ ligno ac uarias romanis suppeditat. In occidentalibus clarioribusq̄ libyæ partibus (ut idē refert) habitant qui a græcis maurusii uocantur: libycum genus & oppulenti eos. Romani & indigenæ mauros uocant & iberiæ sunt oppositi. Vsum: utilitatē. Citri contenta: satis habuerunt aphri: ut umbra citri quæ arbor est perniciosissima se a calore solis defenderent. Comis & umbris: unū sequitur ex reliquo: nam comæ sunt frondes arborū & frondibus umbra reddit. In nemus igno. s. aphris qd arbores suæ ualerēt: sed notū romanis & satyrice carpit luxuriā Romāorum. Nostræ secures: romana. Extremoq̄ epulas: ex arboribus non romani tragemata & mensas etiā ptiosas fecimus Nā ex fructu citri tragemata id est cibos secundæ mensæ fecimus. Externo orbe: id est a polo antractico: aphri nō nouerūt huiusmodi epulas citri: nec ex arboribus mēsas ptiosas fieri. At quæcunq̄ uagā: hæc quidē fecunda ē & habitabilis: at uero pars alia Aphricæ quæ propinq̄ ē seruēti zonæ nimio solis ardore habitari nō pōt: nec ibi quæ nascit quod ad usus hominum necessariū sit. Sub nimio die: sub nimio sole. Vicina pusti æthe. id est uicina torridæ zonæ. Puluere: id est calore sequens pro antecedenti. Nulla radice: quia radices altius porrigi non possunt. Temperies uitalis: id est quæ uitā dat plantis & arboribus. Nā triplex est uita. s. uegetatiua: sensibilis: & rationalis. Nulla cura louis: quasi dicat nulla aeris temperies eam terram fertilem reddit: uel quasi destituta sit a deo: & cum alterius orbis curam habeat deus: hanc quasi deseruisse uideatur.

PHARSALIAE

Sub illa: idest in illa terra, nam sub pro in ponitur. Virgi. Namq; sub ingenti lustrat dum singula templo.
 Deside: idest inerti: quia natura illius orbis inutilis est. Immo: idest inaratis non subactis. Annum. i. utilitatem anni: & messes. Hoc tam segne solum: & q̄q̄ hac terra nimio solis ardore sterilis sit: ut nec messes nec uites producat: nascuntur tamen iquit herbae rarae quibus uestiuntur. Nasamones: sunt populi sub feruentiore plaga Aphricae habitantes. uerum Strabo libro ultimo dicit nasamones primos postea Pyllos & gætulorum partem & garamates Libye sterile & aridam regionem obtinere. Segne: iners inutile. Exerit idest aprit. Gens dura: scilicet ictu: nam quanto uictu duriore utuntur: tanto etiam ipsi duriores & patientiores redduntur. Proxiam pon. oceano: nam eo usque hac regio producit: quoad gentibus producere licet. Nudus: nimio calore solis uestibus non utitur. Quē mūdī bar. quia occurtebat illud: quomodo uiuere possunt si ibi nihil nascitur uel pax? dicit illos uiuere naufragios: ideo q̄ ibi syrtes sunt & plerumq; uentis impulsae naues syrtibus haerent: & ibi destitutae cū oībus eaz mercibus a nasamonibus diripiuntur: & hoc genere uitae sustētāt. Imminet: istat. Sic cū toto cōmercia: quia naufragia sunt eis pro mercibus naufragia. naues: cū i syrtibus deprāhensae tenent copia mercū nasamōibus faciūt. Toto cō. mūdī. ex oī regiōe orbis terraz naues illuc inuitae cōpellunt. Hac ire ca. nūc quasi cām affert: cur libyes hanc partem descripserit ut ostenderet magnam Catonis uirtutem: qui certū prope periculū petebat: ut si qua ratione posset libertatem prope amissam recuperaret. Dura uirtus: posuit uirtutē pro fortitudine quae est malorum & periculorum omnium dura ac fortis patientia. Secura: sine cura: de iuuentute Catonis loquitur q̄ numero fuit hominū decē milia: peragratq; libyam terrestri itinere diebus triginta per profundā harenam ut Strabo scribit. Illic: uidelicet in ea regione ubi syrtes sunt quas terrestri itinere ambiendo transire constituit Cato. Secura: quia ibi nullos uentos futuros existimabant. Procellas: procella uix uentoz dicit: q̄ oīa percellat idest percutiat. Aequeos est passa: quia non aliter uexata est itinere terrestri: q̄ nauigatiōe naues concuti solent. Nā littore sic. ibi. nō minus sauiat & crassari solet uentus: q̄ solet in mari. Sicco. s. syrtiū. Ille: auster. Nō mōtibus illū: reddit rationē quare uehemēter sauiat in ea regione auster neq; n. inquit montes ibi sunt qui uim & impetū austru ipetū austru impediāt. ob hanc causā i aliis regionibus non tantopere sauiūt uenti: q̄ uidelicet obiectos montes habent. Scopulisq; repulsum: nec ibi scopuli sunt: sicut in medio mari quibus uento resistitur. Liquidas. i. puras: quia ibi calor nimius est ita ut uentus ascendere non possit: ideo magis impetum suum exercet. In auras: quia non tendit altius. Turbine: impetu suo. In syluas: quia ibi nullae sunt arbores. Torquens: uoluens. Lassatur: fatigatur: ut in petu suo desistat. Patet: apertum est omne solum regionis illius. Liberque meatu: idest auster iter liberum habet nullo obice impeditum. Aeoliam rabiem: idest furorem respexit ad fabulam q̄ Aeolus rex uentorum dicatur: & montibus eos coherceat. Et non imbriferam: sed hic uentus non cogit aerem in nubes sed tantummodo intorquet puluerem: & in medio aere retinet: neque enim ipsa in aerem sicut nubes resoluitur. In flexum: in circuitum: quia puluerem contorquet: non nubem ex qua imbres cadant. Pars plurima: idest magna. Tollitur: subleuatur. Pendet: quia non resoluitur sicut nubes in aerem. Regna uidet: nunc dicit uiolentia ipsius austru: non modo puluerem sublimem tolli: uerum etiam tecta domorum rapi: quinetiam saxa uolitare per aera. Regna: quae ipsi nasamoni loco regnorum sunt. Nam rusticus regna sua agellu appellat. Virgilius Post aliquot mea regna uidens mirabor aristas. Discussas: scilicet impetu uentorum. Non altius ignis: dicit ignem non altius thahere secum quod rapuerit q̄ uentus tollitur: quin etiam fumum non sublimius ascendere: q̄ ea quae uentus rapuerit. Consurgere fumo: quia tantum aeris contrinet puluis sublatus uento: quantū fumus: quia magna emittitur flāma. Violare: obtenebrare diē. Tūc quoq; ro. sol. semp ibi uī maximā exercet uētus: sed quo tēpore p ea loca rōani ibant multo ēt uehemētius sauebat.

Temperies uitalis abest: & nulla sub illa
 Cura iouis terra est natura deside torpet
 Orbis: & immotis annum non sentit harenis.
 Hoc tā legne solū: raras tamen exerit herbas:
 Quas nasamō gēs dura legit: q̄ proxia pōto
 Nudus rura tenet: quē mundi barbara dānis
 Syrtis alit: nam littoreis populator harenis
 Imminet: & nulla portus tangente carina
 Nouit opes: sic cum toto commertia mundo
 Naufragiis nasamones habent: hac ire catonē
 Dura iubet uirtus: illic secura iuuentus
 Ventorum: nullasq; timens sentire procellas
 Aequeos est passa metus: nam littore sicco
 Quā pelago syrtis uiolentius accipit austrū:
 Et terrae magis ille nocēs: non montibus ortū
 Aduersis frangit libyes: scopulisque repulsum
 Dissipat: & liquidas se turbine soluit in auras.
 Nec ruit in syluas: annosaq; robora torquens
 Lassatur: patet omne solum: liberque meatu
 Aeoliam rabiem totis exercet harenis.
 Et non imbriferam contorto puluere nubem
 In flexum uiolentus agit: pars plurima terrae
 Tollitur: & nunquam resoluta uertice pēdet.
 Regna uidet pauper nasamon errantia uētor:
 Discussasq; domos: uolitant a culmine raptae
 De tecto garamate caesae: non altius ignis
 Rapta uehit: q̄tumq; licet cōsurgere summos:
 Et uiolare diem: tantum tenet aera puluis.
 Tunc quoq; romanū solito uiolentius agmen

LIBER .VIII.

Nullusque potest: ex omni exercitu Catonis nemo erat qui stare potest. Nam uentorum impulsu euertebatur. Raptisque etiam: arena etiam quam pedibus calcabat a uento subtrahebatur. Raptis: subtractis a uento. Concuteret or. tantus hic inquit impetus est uenti: quod si solum illud durius esset & non resolueretur harena: uentus rimis ingressus in uiscera terrae: dum erumpere quæreretur terremotum faceret: sed hoc adiuuat: quia sicut facile per rimas ingreditur ita facile per resolubiles harenas exit. Ideo terremotum nullum facit: & ita latenter terremotus causam inuit secundum philosophos: nam alii dixerunt oceanum causam esse terre

motus: cum uehementius terram impellit & concutit: ut a centro suo discedat. Alii per uiscera terrae ingredi uentum deinde cum exire uoluerit: nec uiam inuenit: qua possit erumpere: terram concutit & terremotus efficitur. A sede: a centro. Solida compage firma iunctura: quod solum illius regionis durum esset & continens. Scopulosa: scopulis plena si esset sed non est. Cauernis ex. id est corrosis & cauis antris. Sed quia mobilibus: sed quia facile resoluitur. Ideo uento commoueri non potest: haec causa est cur terra nunquam moueatur. Nusquam. resistendo uentis: quia resolubilis est. Immo. profundior telus. Stat. id est stabilis permanet quia superficies resolubilis est impellente uento. Galeas & scuta: & tantus fuit turbo: ut saepe e manibus militum pila extorqueretur: & scuta & galeas adimeretur: & ea per aerem uolitantia ferret. Spiritus: illius uenti. Contorsit: conuoluit extorquendo de manibus militum. Actus: impulsu. Intus uehementis: sicut intus calorem uehementem dicimus. Illud in extrema: fortasse inquit eo tempore cum uentus saeuiret: & pila e manibus romanorum abstulit: & galeas & alias regiones per aerem ferebat: cum in terras caderent: quasi de caelo lapsa esse existimarunt & prodigii loco habuerunt, quod romae tempore Numae contigit: cum de caelo scutum ancylae cecidit: augures dixerunt ubi scutum illud seruaret: ibi caput orbis fore. hinc est quod Numa. xii. ancylia ad similitudinem illius fieri iussit: ne agnosci posset illud diuinum & Mamurius faber inter ceteros gloriam obtinuit: quod similia illi ancylia sacrificasset: & cum ei optio daretur ut praemium quod uellet artis suae posceret: petiit ex patriciis. xii. salii per urbem cum tripudiis ancylia ferentes: canerent ueterem Mamurii memoriam. Gentes: quae ignorant unde tela uenerint. Hominum erepta: & cum uentus arma e lacertis abstulit putant ipsi caelitus esse demissa. Sacrificio numae: id est qui sacrificia populi romani instituit: sicut est apud Luuium: qui legibus urbem uoluit formare & religione instituere: pontifices creauit: flamines diales & alios sacerdotes: pontificem docuit omnem cultum diuinum: ut ex eo ceteri discerent quae unicuique deo sacra facienda essent & quo tempore. Lecta: pro electa Mouet: concutit. Patricia ceruice: quia e patriciis eligebantur iuuenes sacerdotes: quos salios appellabant a saltando. Spoliauerat auster: sed nihil aliud fuit: nisi quod uentus ea depulerit in regiones nostras: & Numa e caelo lapsa credidit. Nostra: id est quae postea nostra fuerunt. Sic orbem torquente noto: milites romani cum tanto undique impetu uentorum affligerentur se humi prosternebant metuentes ne sublimius tollerentur. Vestes etiam accingebant & manibus terram carpebant: ne a uentis sublata auferrentur. Procubuit: scilicet humi. Torquente orbem: uolente mundum. Constrinxit: scilicet corpori. Inseruitque manus terrae: terram manibus comprehendebat. Nec pondere solo: nec satis habuit pondere corporis se defendere ne a uentis auferretur: nisi etiam manibus niteretur. Immobilis austro: uix nisi corporis stabilis poterat permanere. Qui super ingentes: cum periculum unum uitasset: ne tollerentur a uentis: aliud non uitassent: ne cumulum harenae quasi aggerem superimponeret corpori & quasi sepeliret. Harens: scilicet humi. Multo congestu: aggere cumulato pulueris. Et stantes: non modo procumbentes milites alligat. Sed etiam stantes. Ager: id est cumulus arenae. Terra surgente: scilicet super corpora eorum. Saxa tulit penitus: quod mixtum si alia uentus aufert: cum ipsa saxa secum raperet per aerem uolitantia. Qui nullas ui. & romani cum ea transirent (iam enim uentus abstulerat muros) ruinam quae uidebant: sed domos non uiderant.

Aggreditur: nullusque potest consistere miles Instabilis: raptus etiam quas calcit harenis. Concuteret terras: orbemque a sede moueret: Si solida libye compage & pondere duro Clauderet exesis austrum scopulosa cauernis. Sed quia mobilibus facilis turbatur harenis Nusquam luctando stabilis manet: imaque tellus Stat: quia summa fugit: galeas & scuta uiroque Pilaque contorsit uiolento spiritus actu: Intentusque tulit magni per inania caeli. Illud in extrema forsan longeque remota Prodigium tellure fuit: delapsaque caelo Arma timet gentes: hominumque erepta lacertis A superis demissa putant: sic illa profecto Sacrificio cecidere numae: quae lecta iuuentus Patricia ceruice mouet: spoliauerat auster Aut boreas populos ancylia nostra ferentes Sic orbem torquente noto romana iuuentus Procubuit: metuensque rapit: constrinxit amictus: Inseruitque manus terrae: nec pondere solo: Sed nixu iacuit: uix sic immobilis austro.

Qui super ingentes tumulos iuoluit harenae: Atque operit tellure uiros: uix tollere miles Membra ualet: multo congestu pulueris harens. Alligat & stantes effusa magnus harenae Agger: & immoti terra surgente tenentur: Saxa tulit penitus discussis proruta muris: Effuditque procul: miranda sorte malorum. Qui nullas uidere domos: uidere ruinas.

uinum: ut ex eo ceteri discerent quae unicuique deo sacra facienda essent & quo tempore. Lecta: pro electa Mouet: concutit. Patricia ceruice: quia e patriciis eligebantur iuuenes sacerdotes: quos salios appellabant a saltando. Spoliauerat auster: sed nihil aliud fuit: nisi quod uentus ea depulerit in regiones nostras: & Numa e caelo lapsa credidit. Nostra: id est quae postea nostra fuerunt. Sic orbem torquente noto: milites romani cum tanto undique impetu uentorum affligerentur se humi prosternebant metuentes ne sublimius tollerentur. Vestes etiam accingebant & manibus terram carpebant: ne a uentis sublata auferrentur. Procubuit: scilicet humi. Torquente orbem: uolente mundum. Constrinxit: scilicet corpori. Inseruitque manus terrae: terram manibus comprehendebat. Nec pondere solo: nec satis habuit pondere corporis se defendere ne a uentis auferretur: nisi etiam manibus niteretur. Immobilis austro: uix nisi corporis stabilis poterat permanere. Qui super ingentes: cum periculum unum uitasset: ne tollerentur a uentis: aliud non uitassent: ne cumulum harenae quasi aggerem superimponeret corpori & quasi sepeliret. Harens: scilicet humi. Multo congestu: aggere cumulato pulueris. Et stantes: non modo procumbentes milites alligat. Sed etiam stantes. Ager: id est cumulus arenae. Terra surgente: scilicet super corpora eorum. Saxa tulit penitus: quod mixtum si alia uentus aufert: cum ipsa saxa secum raperet per aerem uolitantia. Qui nullas ui. & romani cum ea transirent (iam enim uentus abstulerat muros) ruinam quae uidebant: sed domos non uiderant.

PHARSALIAE

Iamq; iter omne latet: dicit aliquid deterius contigisse militibus Catonis q̄ nautis. Nam etiam si uentis dis-
sipentur: semper polum arcticum habent cuius sydera obseruantes sciunt quā partē maris nauigent. At ue-
ro hi tunc flantibus uētis: quia orizonte suo prohibebantur: arcturi siue palustri sydera uidere nō poterāt: ut
in quā prē inclinarent uidere nō possent. Iter latet: obrutū harenis. Nulla discrimi. i. discernere nō possunt,
ubi terrarum sint. Aethereæ flāmæ: idest stellæ sunt. n. stellæ natura flāmæ: quo circa uaporibus aluntur q̄
ex agris sole tepefacti excitant. Syderibus no. uia: obseruatione stellæ: postea dignoscebant terras: nō tamen
oēs stellas uidēbāt. nā erāt ī orizōte meridiāo: q̄ hūilis
ē. iō nō poterāt aspicere polū arcticū: septētrionē enī
maxime conseruat nauræ & eū spectātes itelligūt q̄ p
te maris nauigēt. Finitor cir. o. i. horizō meridiālis.
horizō appellat circulus q̄ diffinit regionē poli arcti-
ci & antractici. Nā op̄iō significat terminio. Nūc ergo
dicit cōditionē horz militū deteriore q̄ nautagz: quia
nautæ semp uidere possunt stellas septētrionales qui-
bus nauigationē suā dirigūt: quocunq; uoluerit: sed
hi plene oīa sydera uidere nō poterant q̄ rō horizon-
tis facit: ī quo tūc erat cato cū exercitu. Tota sy. s. po-
li septētrionalis. Deuexo. m. i. rotūdo. Celat: nā q̄ ī
illo horizōte sūt uidere nō possunt stellas huius ho-
rizōtis: q̄a tumor terræ itercipit acies oculoz. Vtq;
c. s. p̄rio qdē passi sunt tepestatē uētogz: deīde nimīū
solis ardorē: nā ubi ī meridiē sol ascendit uētus statim
calore solis dissipatus ē: sed itēstior: igit: ardor erat faci-
entibus iter ut e toto corpore sudor manaret. Ca-
lor. s. meridiāi solis. Quē. t. u. i. uoluerat turbie suo &
rotabat. Exarsit. i. factus ē itēstior solis calor. Manāt:
s. ar. unū seq̄ ex reliquo: nā q̄a sudor fūdebat & cor-
pore: iō iēquebat sitis. Cōspecta ē p. ma. casus ita tu-
lit: ut haud procul ide spectauerit undā: q̄ potius pi-
scina erat: & statim e militibus unus aquā ide hausit &
eā porrexit catoni: Cato toruis oculis illū acriter rep̄-
hēdit. nūqd ingt ex oibus me unū delegisti: q̄ siti pati
nō possim: & acceptā undā effudit ī cōspectū militū
& satissēcit omnibus. Nam milites ubi uiderūt ducē
sitim fortiter pati: nihil erat quod non ipsis tolerabi-
le uideret. Procul: p̄ oculis. Maligna uē. i. iniqua q̄a
aqua nec erat qdē huiusmodi: ut potabilis uideri pos-
set. Quā uix pul. adeo aqua p̄ exigua erat: ut uix eā
haurire potuerit miles. Minimū liquo. i. puā aquæ
prē tenēs manibus. Inuidiosus erat. i. magnā ī se cō-
trahebat inuidiā. Primis calo. ut ī p̄cipio caloris si-
tim pati nō possim. Quātū p̄cena: hac p̄cena poti-
us dignus es: qui aliis sitiētibus bibas. Cōcitus ira. i.
pturbatus. Excussit galeā. i. effudit aquā ex galea. Sufficit. i. omnium sitim expleuit. Ventum erat ad tēplū
cū parētē libyam iter faceret Cato: tandē ad fontē iouis ammonis puenit: ubi tēplū erat ipsius dei: sæpe hoc
dictū qd̄ in fabulis legitur: cū ex india uictor rediret liber pater: & ad arentem libyā puenisset: cū omni exerci-
tu siti laborans supplex dicif rogasse patrē Iouē: ut sibi exercituq; suo miseret: statim ibi apparuit aries: q̄ pede
terrā pcussit & statim fons nitidissimæ aquæ exiuit: unde oīs exercitus bibit: & deinde ī honorē patris liber p̄-
ibi tēplū cōdidit & ī medio tēplo simulachz iouis ī forma arietis erexit: q̄ existimabat iouē sub ea specie auxi-
liū p̄stitisse: & q̄ ad hoc simulachz iouis ueniebāt: de rebus dubiis respōsā accipiebāt. Nunc ergo dicit ubi a ca-
tone & ipsius exercitu illuc uentū ē uniuersæ gentis populi erant: q̄ ad petēda oracula uenerant. Vnū: singula-
re. Inculti: q̄ uitā icultā & rudē exigunt. Illici illo tēplo. Corniger: ī forma arietis. Similis nostro: nō ibi fa-
ctus ē iuppiter. Qualis: ī capitolio n̄ro. Similis. sicū maiestate & fulmine. Ammō: ab harena ubi positus ē.
Nā α. u. u. o. o. harenā significat siue ab ammōe pastore q̄ illi prius tēplū cōstituisse scribit a paufania: uel ab am-
mun quod lingua ægyptia significat iouē & corrupto sermōe afri āmonē uocat Hero. Nō illic libycæ: dicit
ibi nō eē tēplū cōstructū magnificētia ædificiogz: nec donaria plena auro & argēto: sicut romæ. nā ea gēs pau-
per erat: & cōtēta humilioribus: iouē igit adorāt: nō magnis donis: sed potius miti corde. Donaria: proprie
sunt loca ubi dona diis oblata reponunt: sicut sacraia ubi sacra colunt. Quāuis æthiopum po. non sunt hic
dona præciosa quibus ornari solent templa iouis romæ: quamquam hoc templum sit unicum & singu-
lare gentibus etiam orientis. Beatis: apud quos nascuntur res prætiosæ: gemmæ: aurum: & argērum. Pau-
per: adhuc: quis abundant his rebus: tamen non exornāt tēplū: sed precibus potius & piis sacris iouē placāt.

Iamq; iter oē latet: nec sunt discrimina terræ
Vlla: nisi ætheriæ medio uelut æquoꝝ flāmæ
Syderibus nouere uias: nec sydera tota
Ostendit libycæ finitor circulus oræ.
Multaque deuexo terrarum margine cælat.
Vtq; calor soluit: quem torserat aera uentus:
Incensusque dies: manant sudoribus artus:
Arent ora siti: conspecta est parua maligna
Vnda procul uena: quamuis e puluere miles
Corripiens: patulum galeæ confudit in orbē
Porrexitq; ducis: squallebant pulluere fauces
Cunctorū minimūq; tenēs dux ipse liquoris
Inuidiosus erat: me ne inquit degener unum
Miles in hac turba uacuum uirtute putasti?
Vsq; adeo mollis: primisque caloribus impar
Sum uisus: quanto pœna es tu dignior ista:
Qui populo sitiente bibas: sic concitus ira
Excussit galeam: sufficitque omnibus unda.
Ventū erat ad tēplū libycis qd̄ gentibus unū
Inculti garamantes habent: stat corniger illic
Iupiter (ut memorant) sed non aut fulmia ui.
Aut similis n̄ro: sed tortis cornibz āmō: brās
Non illic libycæ posuerunt ditia gentes
Templa: nec æois splendent donaria gēmis.
Quamuis æthiopū populis arabūq; beatis
Gentibus atq; indis: unus sit iuppiter ammon

Per æu
posteri se
um ubi
regio ni
posset
uere sic

Pauper a
Diuitis
Numen
Esse loci
Sola ui
Separat
Ignorat
Syluaru
Alligat
Hic qu
Stat lib
Tā bre
Depre
Solstit
Non o
Recti
Autas
Pargen
Humil

prehēd
lima su
cipio ar
stia di
duo al
diū zo
Alti su
i p̄inci
meant
de qd̄
te. i. as
tis occ
cunf c
dic aci
horizo
recta s
zontis
nitur a
æquale
tauro s
in sagitt
dio gra
p̄x. co
gitur c
positus
ro illu
quā eis
lus ten

LIBER .VIII.

Per æuum: per omne tempus ætatis. Morumq; priorum: quia sicut ab initio constitutum fuit: ita etiam posterius seruarunt. Numen romano templum: quasi dicat non templum illud exornatur auro: sicut capitolium ubi templum iouis erat iherosolymis. Esse locis superos: quia ibi numen inhabitaret: ex eo cognosci potest: quia cum omnis circa ipsum regio nimio calore arefcat: ibi tantummodo herbarum uirides ac sylvarum conspiciuntur. quod sine numine fieri non posset. Esse superos. id est numen deorum inhabitare. Sola unica sylva per omnem libyam. Nam quicquid puluere sicco: a pentapolitana regione usque ad tripolitanam quicquid iter medium est caret herbis & arboribus: sed ibi tantummodo ubi templum ammonis est sylva uires reperitur. Quicquid: id est omne spatium terrarum.

Pauper adhuc deus est: nullis uiolata per æuum
Diuitiis delubra tenens: morumq; priorum
Numen: romano templum defendit ab auro.
Esse locis superos testatur sylva: per omnem
Sola uiuens libyæ: nam quicquid puluere sicco
Separat: ardentem tepida berenitida lepti
Ignorat frondes: solus nemus abstulit ammon
Sylvarum fons causa loco: qui putria terrarum
Alligat: & domitas unda connectit harenas.
Hic quoque nil obstat phœbo: cum cardie summo
Stat librata dies: truncum uix protegit arbor.
Tamen brevis in medium radiis impellitur umbræ:
Deprehensum est hunc esse locum: qua circulus alti
Solstitii medium signorum percutit orbem
Non obliqua meant: nec tauro scorpius exit
Rectior: aut aries donat sua tempora libræ:
Aut astræa iubet lentos descendere pisces.
Par geminis chiron: & idem quod carcinus ardens
Humidus ægoceros: nec plus leo tollit urna.

Deprehensum: de illis loquitur quorum zenith directe capiti eorum superimpositus est in æquinoctiali situ: quibus duo solstitia altissimum sunt & totidem solstitia ima. solstitia alta sunt his cum sol per capitis eorum zenith transit, uidelicet cum sol est in principio arietis: & ite in principio libræ tunc. n. directe sol perpendiculariter per zenith capitis eorum transit: id autem alta solstitia dicuntur: quia sol altis ascendere non possit. Circulus alti solstitii: est æquinoctialis quia sub æquinoctiali constitutus duo alta solstitia sunt: medium autem orbem signorum appellant zodiacum, uidelicet quia æquinoctialis circulus medium zodiacum diuidit. Percutit: Diuidit. Dephensum. scilicet ab astrologis. Hunc locum ubi positum est templum ammonis. Alti sol. uidelicet æquinoctialis quare alti: quia uidelicet sub æquinoctiali constitutus: duo alta solstitia sunt, uidelicet cum in principio libræ & ite in principio arietis sol fuerit. Omne sunt zodiacum in quo. xii. signa posita sunt. Non obliqua meant. id est non obliqua oriuntur nec occidunt: ut intelligatur hic locus: sciendum est primum quod sit ortus & occasus: deinde quod sit obliqua oriri & recte oriri. ortus alicuius signi nihil aliud est: quam illam partem horizontis oriri cum illo signo oriente. id est ascendente supra horizontem arcticum. rursum e diverso occidere aliquid signum nihil aliud est: quam eam partem horizontis occidere: cum illo signo occidente. Signa. n. cum uidentur oriri dicuntur: cum autem non uidentur occidere dicuntur cum supra horizontem fuit et acies oculorum & non uidentur cum supra alium horizontem fuerit: tumore terrarum impedire acies oculorum: ne sidera uideri possint: hic est ortus & occasus. obliqua autem oriri dicuntur signa cum minor pars horizontis occidit cum eo. recte autem oriri dicuntur cum magna pars horizontis oritur. nunc ergo dicit. Non obliqua. id est recta signa oriuntur: quia constitutus in æquinoctialis: sicut sunt hi de quibus loquitur garamates semper maior pars horizontis oritur & occidit. Nec ta. scor. exit. id est signa opposita æquales habent ascensiones & descensiones: libra opposita arietis. scorpius tauro: Capricornus cancro: Aquarius leoni: Piscis uirgini: & in spæra: ista opposita signa æquales habent ascensiones & descensiones. id est æqualiter occidunt & oriuntur: & hoc est quod hoc loco dicit: nec tauro scorpius exit rectior. Tempora sua: quia eodem tempore & oriuntur & occidunt. Chiron. id est sagittarius nam in sagittarium signum conuersus est chiron: qui centaurus fuit & nutritus Achillis. Carcinus. id est cancer dicitur etio græca est. Idem est. id est in ascensione & descensione. Aegoceros: capricornus. nam et significat capram. ke. p. x. cornu. Nec plus leo. t. urna: quia aquarius opponitur leoni: cum dicit urna intelligit aquarium: nam aquarius pingitur cum urna effundens fluuium. At tibi quicquid es: apostrophat ad eos quorum punctus. id est zenith arabice: superimpositus est capiti eorum & sunt in trophico cancri his enim umbra semper a septentrione uergit in meridiem At uero illius quorum zenith directe capiti eorum superimpositus est inter tropicum cancri: & inter circulum arcticum: nunquam eis contingit: ut sol transeat per zenith capitis eorum: & illis umbra semper a meridie septentrionem uersus tendit: sicut nobis ita Lucanus hic dicit ostendens eam gentem quibus umbra semper uergit in meridiem.

PHARSALIAE

Dirempta: id est diuisa es a nobis. In noton umbra cadit: id est in meridiem umbra eius. Quæ nobis. s. qui sumus inter tropicum cancri: & arcticum polum umbra cadit a meridie in septentrionem. Te segnis: o aser garanias. Cynosura: minor. Segnis: quia tarda est. Mergi plaustra putas: quia (sicut dixi superius) tunc dicitur occidere signum aliquod cum tendit sub horizonte: ideo quia horizon hic noster qui diffinit spacium: quod acies oculorum pertingere potest: parum uidetur ab his qui sunt in polo antractico: ob eam causam plaustrum quod circa polum arcticum uertitur: ipsi existimant quum nobis nunquam occidat occidere: quia non uidetur nam tendit sub horizonte: & timore terræ impeditur acies oculorum ideo eis urfa minor licet nunquam occidat: occidere uidetur. In uertice summo: in polo septentrionali: qui semper sublimis est nobis. Procul axis uterque: quia ipsi sunt constitui sub æquinoctiali qui circulus est haud procul a polo arctico. Uterque axis: arcticus & antracticus: quia ipsi spæra est recta: cum circuli quinque sint spæra uidelicet arcticus: antracticus: æquinoctialis: hyemalis: & australis: ipsi sunt constituti in æquinoctiali: quia sub meridie sunt.

Fuga signorum: spacium signorum est a terra remotum: ideo fugere uidetur sub utroque prizote suo & nostro. Stabant ante fores populi: nunc dicit ad hoc templum multarum nationum gentes conuenisse: ut responsa rerum suarum peterent: & simul atque catonem uiderunt, ueneratione quadam moti statim ipsi cesserunt. Eos: oriens hæc dicitur aurora & oriens.

Noua fata: id est responsa rerum nouarum. Exploret: tætet periculum faciat: si uera sint oracula: quæ fama per totum orbem uulgauerat: quod ibi uera & certa responsa darentur. Maximus hortandi: sed inter ceteros hortatores præcipuus erat labienus qui aliquando tribunus plæ fuit: & militauerat sub Cæsare: dein de quod pars melior uidetur pœpeiana: quæ senatus omnis sequeretur: relictis signis Cæsaris transiit ad pompeium. Euentus rerum: id est ciuile belli fortunam.

Voce: oraculo. Sors obruta: cato fortuna ipsa uoluit ut ad hunc locum ueniremus ubi possemus certa oracula accipere de rebus futuris: nunquam aliquando nostris legibus uiuere debeamus: an bella ciuilia nequicquam suscepimus. Numinis: i. iouis amonis. Consiliumque: id est quod consules potes oraculum iouis. Tuto du: ioue amone. Dat os casus: i. qui casus nobis dant, prosperi an aduersi.

Nam cui cre, nec dubium est: quoniam uera responsa habiturus sit a ioue in quo summa semper sanctitas fuit. Certe uita tibi: ostendit ipsum semper obsequente fuisse diis. Ad leges: nunquam iura diuina uiolasti. Deum: i. uoluntatem dei. In aduersus. Excute: exquire diligenter. Mores patriæ: nunquam in libertate uicturi sumus: an in seruitute. Suo proprio iure. An bellum ciuile, i. an frustra bellum ciuile gerimus pro libertate: quam reparaturi non sumus. Voce: i. iouis. Dure sa. uir. & si de rebus futuris querere non est tibi cura: saltem quære quid est uirtus: & ut tibi aliquid uirtutis proponas exemplum. Ille: non opus erat inquit: ut cato sciscitare oracula: nam ipse tota mente deum conueperat. Dignas uo. hoc enim aliter respondit: quasi si deus esset quod oraculum ederet. Adytum: locus secretus quo nemini nisi sacerdoti adire licebat a priuatiuum est aduocum in gredior. An. i. a. iubes ne quæ ea quæ manifesta sunt omnibus.

An sit ui. breuis an longo. uita. n. quantumlibet longa sit: breuis est. An di. æt. siue adolescens fueris: an iuuenis: an senex: non uita differt: sed differunt mores ætatis. An no. uis. q. d. manifestum est uiolentia fortunæ: aut temporis non posse nocere bonis. Opposita ui. iuuenalis nullum numerum habes: si sit prudentia: sed te nos facinus fortuna dea celo locamus. Laudanda. i. iubes queri. Sit sa. siue honestum consecutus fueris: siue non sufficit: quod ad illud tota mente feraris. Successu: felicitate. Scimus. s. quod ad uirtutem pertinent: quia dixerat superius Labienus quære quod est uirtus.

Hæremus: innitimur stabiliti sumus. Superis: oēs a deo defendimur: instruit ipse nos quod facere debeamus.

At ubi quæcunque es libyco gens igne direpta:
In noton umbra cadit: quæ nobis exit i arcto.
Te segnis cynosura subitu sicca profundo
Mergi plaustra putas: nullumque i uertice summo
Sydus habes imune maris: procul axis uterque est
Et fuga signorum medio rapit omnia celo.
Stabant ante fores populi: quos miserat eos:
Cornigerique iouis monitu noua fata petebat:
Sed latio cessere duci: comitesque catonem
Orant: exploret libycum memorata per orbem
Numina: de fama tam longi iudicet æui.
Maximus horator scrutandi uoce deorum
Euentus labienus erat: sors obtulit inquit:
Et fortuna uia tam magni numinis ora
Consiliumque de tanto duce possumus uti.
Per syrtis: bellique datos cognoscere casus.
Nam cui crediderim superos arcana daturos
Dicturosque magis quam sancto uera catonis:
Certe uita tibi semper directa supernas
Ad leges: sequerisque deus: datur ecce loquendi
Cum ioue libertas: inquire in fata nefandi
Cæsaris: & patriæ uenturos excute mores:
Iure suo populis uti legumque licebit:
An bellum ciuile petitis: tua pectora sacra
Voce reple: duræ saltem uirtutis amator.
Quære quod est uirtus: & posce exemplar honesti
Ille deo plenus: tacita quem mente gerebat:
Effudit dignas adytis: e pectore uoces.
Quid queri labiene iubes: an liber in armis
Occubuisse uelim: potuissem regna uidere:
An sit uita nihil: uel longa an differat ætas:
An noceat uis ulla bono: fortuna que perdat
Opposita uirtute minas: laudandaque uelle
Sit satis: & nunquam successu crescat honestum.
Scimus: & hoc nobis non altius inferet amon

Occubuisse uel quia satius est mori liberum: quam uiuere seruum.

LIBER .VIII.

Temploque tacente: etiam si nullum oraculum fuerit: hoc scire possumus: nil agere homines: nisi ex uoluntate dei: ergo etiam male faciemus sponte dei: sed uoluntas dei duplex ē. potestatiua (ut aiunt Theologi) & permissiua: cum male agimus: permittit nō q̄ ei placeat. Potestatiua dicitur: quia posset prohibere. Nec uolens ullis: non opus est: ut nobis deus dicat quid sit faciendum: unum tamen nos scire uoluit: omnibus semel moriendum esse. Auctor: uidelicet deus cum daret rationem omnibus: dixit nil genitum cōsistere: qđ ipse declarat in fine orationis: ubi dicit: me non oracula certum sed mors certa facit. pauido fortique cadendum est. Steriles nec legit harenas: nam ubique curam rerum humanarum habet: & sub nomine iouis uerū deum sentiebat Cato. Hoc puluere: id est in hac harena alludit ad nomen iouis ammonis. Estque dei sedes: præterea non hic solum est deus: sed ubique ē potentia quid enī sedes est dei: nisi pontus: terra: aer: uirtus. Nisi uir: in his omnibus rebus deus ē Aratus Poeta πῆριτον νοπῶν scripsit. πανταλίοσευπλεοι. pleni sunt iouis omnes: quidem uirtus nīcēsti plenum est mare lacus pleni: & omnes ubique uirtu deo: secundum hunc sensum Arati loquitur hoc loco Lucanus dicens dei sedem esse pontum: aerem: terram: cælum: & uirtutē. Superos quid quærimus: cū dii sint in nobis ipsis. Quodcūq; mo. nā deus ipse ē spiritus sine quo nihil mouet aut regit. Et qđ nos mouet anima: quæ data ē nobis a deo: sed in hoc nō nihil errauit: quasi uellet animam eē deum: secundū Pythagoram q̄ dicebat animā esse partem diuini spiritus: secundum quē locutus ē Virgilius. Igneus ē illius uigor & cælestis origo, ita diffiniebant illi deum eē πρῶτιστοντικον id est ignē sē sibilē: hūc uigorē sacratū igni dicebāt eē originem animarum: sed sequeretur hoc in loco: si anima est pars diuini spiritus: ergo anima naturaliter ē deus: quod falsum nam pars sequitur suum totum. Dubii, s. s. qui incerti sunt rerum futurarum illi responsa petant ego autem scio quid futurum est res enim cum uirtutibus prospere cedunt: et si aduersæ contingerēt: tamē coniciētia recte factorum loco beatitudinis: & instar sibi felicitatis ē. Virgilius illud idē ostēdit paucis uerbis. Quæ uobis quæ digna uiri pro laudibus istis: Præmia posse reat solui pulcherri, ma primum dii moreq; dabūt uestri: sed mors quæ

Hæremus cuncti superis: temploque tacente
Nil facimus nō sponte dei: nec uocibus ullis
Numē eget. dixitq; semel nascentibus auctor
Quicqđ scire licet: steriles nec legit harenas:
Ut caneret paucis: merisitq; in puluere uex.
Estque dei sedes: nisi terra & pontus: & aer
Et cælū: & uirtus: supos qđ quærimus ultra?
Iuppiterē quodcūq; uidēs: quodcūq; moueris
Sortilegis egeant dubii: semperque futuris
Casibus ancipites: me non oracula certum:
Sed mors certa facit: pauido fortiq; cadēdū ē.
Hoc satis est dixisse iouem: sic ille profatus
Seruataque fide templi discedit ab aris
Nō exploratum populis ammona relinques
Ipse manu sua pila gerit: præcedit anhelis
Militis ora pedes: monstrat tolerare labores:
Non iubet: & nulla uehitur ceruice supinus:
Carpentoq; sedens: somni parcissimus ipse ē.
Ultimus haustor aquæ cū tandē fonte repro
Indiga cogatur latices potare iuuentus
Stat dum lixa bibat: si ueris magna paratur
Fama bonis: & si successu nuda remoto
Inspicitur uirtus: quicquid laudamus in ullo

certa ē facit me certū. s. semel nascentibus moriēdū ēē. Satis ē dixisse. s. moriēdum ēē forti & pauido. Sic ille profatus: hæc ubi dixit: cato extēplo discessit & fidei ammonis oraculo derogarē nihil uoluit. Non exploratum: a se qā noluit ipse piculum facere: uerū oraculum eēt: nec ne. Ipse manu sua: nūc ostēdit ipsum optimi non impatoris solum: sed militis officio usum: nam sua ipse arma gestabat non ministro: non equo: nō uehiculo usus. Pedes: non equo uehebatur. Militis anhelis. an xii. ut uix spiritū traherē posset. Monstrat tollerare labores: dum ipse primus inserit se laboribus. Non iubet: satius ē elaborando exēplum proponerē aliis quid facere debeant: quam impare. Supinus: sublimis. Nulla ceruice: quia non patitur: ut se humeris gestet milites. nam principes romani ad hanc luxuriam uenerant: ut lecticarios haberēt qui lectica eos quocūq; uehebant: ut in epistola Seruii Sulpitii. coactus sum illum in urbem meis lecticariis deferre lecticarii autem erant: qui lectica uehebāt romanos principes quarum aliæ dicebātur hexaphori: quæ a sex: aliæ octaphori quæ ab octo seruis gestabantur. Carpentoque sedens: carpentum genus est uehiculi. Parcissimus: continentissimis. Ultimus haustor aquæ: & cum casu aliquo offerentur fontes qui rarissimi sunt in ea regione: semper ultimus erat qui biberet. Indigna: indigens. Stat: expectat quoad etiam gregarii milites bibant: immo uero lixa: lixa dicif minister qui aquam coquo suppeditat. nam antiquitus lixa aqua dicebatur. unde elixare est aqua madefacerē. Si ueris magna: nunc per comparationem Lucanus laudat catonem. ostendit enim Catonis ueram uirtutē fuisse: cætera quæ in aliis principibus romanis laudantur: fortunæ magis attribuenda eē: q̄ uirtuti. Fortuna fuit: præter q̄ in Catone. Successu: felicitate remota: secundum stoicos qui solum bonum in uirtute constituunt nam hic stoicus erat: ergo dicebat uirtutē ipsam satis esse ad bene beatēq; uiuēdum: etiam si omnia aduersa contingerent: hic proprie ad uirtutem accedebat: nisi quod in uirtute felicitatem esse uolebat: nam uirtus nō ē felicitas sed per eam ad felicitatem peruenitur. In ullo maiorum: in aliquo antiquorum quicqđ laudatur ut i scipione: fortuna fuit. nā laudat q̄ speciosas uictorias: triūphos: atq; trophæa de hostibus reportauerit: sed hæc uictoria consistit in fortuna maiore parte sui. Et Cicero cum de his rebus disputaret: q̄ in uno impatore deligēdo quærenda sūt: fortunā inter cæteras posuit. magnam. n. sibi partē in rebus bellicis fortuna uendicat.

PHARSALIAE

Quis Marte secundo: si conferre uolueris uirtutem Catonis cum uirtute aliorum principum: quæ res magnas bello gesserunt inuenies Catonis maiorem laudem fuisse nullam enim partem sibi fortuna uendicauit. Tantum: quantum meruit Cato. Mare secundo: rebus bello feliciter gestis. Populorum sanguine: cæsis fugatisque hostibus. Hunc ego per Syrtis: dubitari non potest quin hos uersus ex animo scripsit Lucanus quia uirtute Catonis afficiebatur. Maluerim: pro maluissem. Libyæque extrema: per sitiëtem Libyam. Quam ter capitolia curru scandere: idest quæ ter uictoriam huiusmodi consecutum fuisse qualem Pompeius: qui ter triumphauit: & quæ consecutum fuisse uictoriam. C. Marii quæ de uicto iugurtha triumphauit: & ipsum ante curru capitium duxit. Frangere colla: idest ceruices & superbiæ iugurthæ qui cum in carcere & uincula coiectus esset: post aliquot dies senatus cõsulto de saxo Tarpeio præcipitatus est. Ecce parens uerus: apostrophat ad Romam dicens: si quis unquam fuit qui iuste in deorum numerum constitueretur: hic certe fuit: hic uerus est parens quem pro deo colas Romane.

Aris: idest dignissimus tuis deis. Per quem nunquam iurare pudebit: iurare per aliquem est ipsum quasi deum colere & uenerari: ut Horatius larandasque tuum per numen ponimus aras. Ceruice soluta: idest si unquam libera fueris. Iam spissior ignis: nunc redit ad propositum: postquam laudauit uirtutem Catonis dicit iam eos ad eam partem Libyæ peruenisse ultra quam progredi non licebat iam enim sub ardenti zona esse incipiebant. Ex plaga: quam circulus spæræ medius æquinoctialis est: & in extremo duo circuli sunt a septentrione arcticus: a meridie antracticus: hi circuli sunt frigidissimi qui appellantur zonæ frigidissimæ inter æquinoctialem arcticum & antracticum duo sunt circuli: uidelicet zonæ habitabiles hominibus. hyemalis & australis: in qua hyemali nos sumus. i australi sunt atri: dicit ergo quod ad ultimam hanc zonam perueniant: ut ulterius progredi non possent: & ea erat feruentissima regio australis siue æstiuæ. Ultra: idest supra. Mortalibus. a. quia postea est feruentissima ultra quam transiri non potest. Medio die: a meridie.

Vna rarior: unum sequitur ex reliquo: ubi intensior est calor: ibi rarior est unda. Largus: abundans. Stabant in margine sicca: quia sæuientes ueneno serpentes humida loca quærunt. Aspides: genus serpentum letiferum. Dispersades: sunt serpentes sic appellatae ab eo quod faciant. nam quem morsu uel ueneno afflauerint: statim tanta siti laborat: ut sicari non possit. Σίτος enim significat sitio. Ductor ut aspexit: ad fontem uenerat Cato cum suis: & quanquam siti arderent omnes tamē metu ueneni aquam haurire non audebant: quod ubi uidit Cato: adhortatus est eos ad hauriendam aquam: quod diceret serpentes aquam inficere non posse. Perituros: si non biberent. Vana spe: quod putarent serpentes aquam inficere. Tutos: sine metu ueneni. Nōxia: tunc inquit nocent serpentes cum uenenum infuderint: & sanguinem corruperint. Dente: non autem habitantes in undis. Pocula morte carent: non enim ueneno infici potest aqua: tametsi in ea uersentur serpentes. Dixit: dubiumque. Et ut maiorem fiduciam faceret militibus: ipse aquam primus bibit: alibi semper extremus. Cur libycus tantis: dicit humana cura humanusque labor scire non potest cur ita frequenter libyen serpentes: & eam nocentem faciant: sed ego inquit sequor antiquam poetarum famam: qui dicunt serpentes de capite sanguinis medusæ tunc emanasse cum per eam regionem Perseus uolans medusæ caput gestaret. Quid: ob quam rem. Libycus: & quasi rationem quandam tetigit cum diceret libycus aer: quia ibi ardores sunt intensiores: serpentes gignuntur sæuiores. In mortes: in pestiferos serpentes. Secreta: arcana: nam ueri causas scire nemo potest. Nisi quod uulgata: preterquam quod fabula uulgata est: quam pro uera deceptum uulgus accepit. Finibus extremis liby. Porcus tres filias ex cetho genuit. uidelicet Medusā. Sthenionē: & Eurialē: quæ gorgades in sula habitabāt: & hæ tres sorores pulcherrimæ unum oculum habuisse dicunt: quo mutuo utebant. tāta uero pulchritudine fuisse dicunt ut neptunus uisā in littore medusā amauerit: & statim persequens usque in templum palladis ardens eam subegerit: irata pallas medusæ crines commutauit in serpentes: iniecitque tantum terroris in uultum ut omnes aspicientes ob stuporem uerterentur in saxa:

Maiorum fortuna fuit: quis Marte secundo
Quis tantum meruit populorum sanguine nomen?
Hunc ego per Syrtis: libyæque extrema triumphum
Ducere maluerim: quæ ter capitolia curru
Scandere Pompeii: quæ frangere colla iugurthæ.
Ecce parens uerus patriæ dignissimus aris
Roma tuis: per quæ nunquam iurare pudebit:
Et quem si steteris unquam ceruice soluta
Hunc olim factura deum: iam spissior ignis:
Et plaga quæ nullam superi mortalibus ultra
A medio fecere die calcatur: & unda
Rarior: inuentus mediis fons unus harenis
Largus aquæ: sed quæ serpentum turba tenebat
Via capiente loco: stabant in margine sicca
Aspides: in mediis stuebant dispersades undis.
Ductor ut aspexit perituros fonte relicto
Alloquitur: uana specie conterite læti
Ne dubita miles tutos haurire liquores.
Noxia serpentum est admixto sanguine pestis.
Morsu uirus habent: & fatum in dente minant.
Pocula morte carent: dixit: dubiumque uenenum
Haurit: & in tota libye fons unus harena
Ille fuit de quo primus sibi posceret undam.
Cur libycus tantis exundet pestibus aer
Fertilis in mortes: aut quid secreta nocenti:
Miscuerit natura solo: non cura laborque
Noster scire ualet: nisi quod uulgata per orbem
Fabula pro uera decepit sæcula causa.

Hanc po-
pen dedi-
dere possi-
rari uolu-
quo se or-
tur: & dep-

Finibus
Accipit o-
Squalle
Non ne-
Sed don-
Hoc pri-
Eduxit p-
Stridula

Fœmine
Ipsa fla-
Surgun-
Vipere

Hoc ha-

Quo

Quis

Passa

Præuen-

Mebrat-

Eumeni-

Cerber-

Amph-

Hoc m-

Phorc-

Gorgo-

Torpe-

Ealo

In sco-

Aethi-

Nulla

Effusi-

senfus
pheus
cerbri c
tryonia
ge uidet
ille: sed f
dēdo: tin
ex cetho
& aspe
Hoc
feræ et
fuerant
mora,

LIBER .VIII.

Hanc postea perseus iterem it quem ad eadem medusæ profecturum pallas & consilio iuuuit & ope: nam harpen dedit ei gladium curuum quo caput & colla medusæ secaret: dedit & clypeum crystallinum per quem uidere posset medusam quam dormientem aggressus fortissimo ictu detruncauit: qui hanc fabulam interpretari uoluerunt. dicunt tres sorores præstâtissima forma fuisse: unum autem oculum habuisse idest speculum quo se ornatiores redderent: adeo ut quicunque eas aspiceret: quasi attonitus nimia pulchritudine corripere tur: & deperiret earum amore: sublato speculo non habuerunt occasionem postea se ornandi: ut tantopere deciperentur iuuenes abscisso igitur capite medusæ cū

Finibus extremis libyes: ubi feruida tellus
Accipit oceanum demisso sole calentem:
Squallebant late phorcynidos arua medusæ.
Non nemorū protecta coma: nō mollia sulco
Sed dominæ uultu conspectis aspera saxis.
Hoc primū natura nocens i corpore sæuas
Eduxit pestes: illis e faucibus angues
Stridula fuderunt uibratis sibila linguis
Foemineæ qui more comæ: per terga soluti
Ipsa flagellabant gaudentis colla medusæ.
Surgunt aduersa surrectæ fronte colubræ:
Vipereumque fluit depexo crine uenenum.
Hoc habet infelix cunctis impune medusa:
Quod spectare licet: nā rictus oraq; mōstri
Quis timuit? quē qui recto se lumine uidit:
Passa medusa mori: rapuit dubitantia fata
Præuenitque metus: anima periire retenta
Membra: nec emissæ riguerunt sub ossibus ūbræ.
Eumenidum crines: solos mouere furores
Cerberus orpheo leniuit sibila cantu.
Amphitrioniades uidit cū uincere hyāram.
Hoc mōstrū timuit genitor: numenq; secūdū
Phorcus aquis: cethoq; parens: ipsaq; sorores
Gorgones: hoc potuit cælo pelagoq; minari
Torporē solitum: mundoq; abducere terrā:
E ælo uolucres subito cum pondere lapsæ
In scopulis hæserunt feræ: uicina colentes
Aethiopum totæ riguerunt marmore gentes.
Nullum animal uisus patiens: ipsiq; retrorsū
Effusi faciem uitabant gorgonis angues.

sensus oēs auferebat. Solos fur. ut Arhamati: ut Herculi. Cerberus or. sæuius ē ē hoc mōstrū cerbero: qā orpheus cū ad uxore suā Euridicē recupandā descenderet ad iferos: cātū suauissimo citharæ angues qbus colla cerbri circūdata sūt: leniuit: ut ad cantū eius tantisp mansuescerēt: sed hæc nullo cātū mansuescebat. Amphitrioniades uidit: hydra ē mitior fuit anguibz medusæ. nā Hercules uidit eā: nec in saxū cōuersus ē. Timuit qd. uidet sibi cōtra dicere: nā supius dixit ipune licet oibus spectare medusā. nūc uero dicit genitorē eius timuisse: sed facile qstio hæc soluit. potuit qdem genitor antequā uideret timere. s. ne ad cōspectū eius uēiret: sed uidēdo: timuit nemo. Numē se. s. a Neptuno: qā phorcus Deus ē marius. Parēs. i. genitrix cetho. Ipsaq; so. nā ex cetho & phorco natæ sūt gorgones. Gorgones. s. metuūt yopyos significat terribilē eo q toruos oculos & aspectū habeāt. Hoc. p. pe. medusa oculis potuit: si modo uoluisset: qd sub cælo cōtinet i saxū cōuertere. Hoc. s. mōstrū medusæ. Pelago. s. si ispexisset cælū & mare i saxū cōuertisset. Addu. t. s. saxificādo. In sc. hæ. feræ etiā currentes medio cursu scopulis hæserunt: ubi uisæ fuerāt a gorgone. Vicia co. gentes oēs quæ uisæ fuerant ab ea circa aethiopiam habitantes in signa marmorea uertebant. Rigu. ma. idest duruerunt in marmora. Ipsique re. & ipsi angues q decapite eius pendeāt: in aliam partem se auertētes uitabant faciem eius.

talaribus. i. alatis calceis per aera fertur Perseus: quacunque per libyem uolaret guttæ de capite medusæ manabant: ex quibus nati sunt serpentes. Finibus extremis: idest extrema libyæ uersus meridiem. Accipit oceanū: qā haud pcul ab oceāo sol uergit. Phorcynidos: medusæ phorcynis filiæ: phorcys & phorcyn declinatur. Squallebant: erant sterilia & icluta. Coma nemorum: frondibus arborum. Non mollia: qā subigi non poterant præ duritia: omnia enī loca saxa conuersa erant aspectu medusæ. Vultu dominæ. i. oculis medusæ. Hoc primū natura: & caput huius uirginis primum crines habuit serpentinos: e cuius sanguine deinde aliæ serpentes natæ sunt. Sæuas pestes: idest serpentes. Ex faucibus. i. ex maxillis pende bant serpentes. Vibratis linguis: quia tāta celeritate linguam mouent serpētes: ut cum una sit tres eē uide antur. Vibratis: celeriter motis. Foemineæ: quæ nūtriunt comas & eas per colla demittunt. Ipsa colla: p ipsius Medusæ colla. Flagellabant: colla ipsius percutiebant. Surgunt aduersa: pro cincinnis serpētes habebat. Subrectæ: sursum erectæ. Vipeumq; flu. ne cesse erat: ut hēret pectines latissimis dētibus: quia pectebat serpētinis crines: & cū depecteret: de serpētibz fluebat uenenu. Hoc hēt infelix impu. dicit habuisse hoc unū medusā: q licebat oibus eā impune spectare: qūo ipune: s. statim in saxū uertebant: sed dicit iō oibus ipune licuisse spectare: q dū spectarēt: nihil metuebāt. qd. n. metuerēt q priuūq; mala sua cognoscerēt i saxū uertebant? Quis timuit? qd. nemo. Quēq; reddit rationē qre nemo metuebat: nā atequā metuebant uertebant in saxū: & durice saxi anima ipsa compressa tenebat. Quem. s. eorū q eam intentis oculis ispexit. Est passa mori. qd. neminē. Rapuit. d. fata: quia anteq timerent: insensibiles efficiebātur. Fata: id est mortes eorum q eam ispicerent. Præuenit: q morte præoccupabant antequam medusam metuerent. Anima retenta. s. duricie saxi. Nec emissæ: antequā emitterentur e corpore. Eumenidium: per comparationē ostēdit monstrū hoc medusæ furis fuisse tetrius ac atrocius: nā eumēides nihil aliud faciūt. nisi q furorē imittunt. At medusa non furōres imittebat: sed

PHAR.SALIAE

Illa sub hesperis: hæc fuit quæ athlantem gigantem in montem sui nominis conuertit qui altitudine sua dicitur sustinere cælum. Hesperis columnis: idest gadibus hoc est iuxta calpen nā calpes mōtēs fuerūt antea continuo iugo iuncti quos Hercules diremit & aditum oceano dedit: q̄ deinde Aphricā ab Europa separauit.

Cælog: ti. non timuit ipsa gigantes q̄ aliquando metum intulerunt cælo & Ioui: nam ipsos conuertit i mōtes. Phlegæos: q̄ in phlegra ualle facta est gigantomachia. Stantes serpente: q̄ serpentis pedibus stabant: sic enim fabulæ fingunt: nec caret ratione: nam historia hoc habet q̄ diluuiū aduentante tempore deucalionis pars quæ præsertim Boetiam uersus uergit submersa ē. ascenderūt i montes parnasū & citheronē: sedato diluuiū: cū bellum iſerrent gentes q̄ superant aliis regionibus: hi q̄ i monte conſtiterant ex aduerso monte cū ascenderent muniti pedes ferro: uidebantur serpentinos pedes habere: & ita fabulæ datus ē locus q̄ serpentinis pedibus uiderētur repere ex aduerso mōtis. Stātes: serpentinis pedibus nixi. Erexit: idest cōuertit in montes. Bellumque im. medusæ caput in umbone clypei pallas gestabat: & cum pro Ioue cæle risque diis contra gigantes pugnaret clypeum obuerbar gigātibus: in quo simul atq̄ gorgonis caput uiderēt: statim conuertebantur in montes. Immane: impium sacrilegum. Bellum deorum: q̄ cōtra deos gerebant gigantes. Confecit: perfecit ad exitū deduxit. E medio pectore: gorgon q̄ ex umbone Aegidis eminebat. Quo postquam portu: nunc redit ad fabulam: quomodo pſeus auxilio palladis & Mercurii hanc gorgonem obruncauerit. Quo: idest ad illam partē aphricæ ubi gorgon & sorores habitabāt.

Ortum diuite nymbo: idest natum auro: q̄ in formam & speciē imbris ceciderit in gremium Danaes: Acrisius pater Danaes cum accepisset: quod uulgatū erat Iouē insidias facere puellis: filiam suam turri ferrea includit: ne posset corrumpi: sed q̄ potest aurū accedere: nihil tectum est: sic etiam dicere solebat pelopides. nullum locū tam munitum esse quo non iumentū oneratū accedere posset idest iumentū auro & pecunia onustū: ita & turris: quamuis ferrea esset: tamē aurum accedere potuit: cum fabula significet Iouem in speciem imbris aurei cecidisse in gremium danaes: significat q̄ seruos eius auro corruerat: & eo ibre grauida facta est: ex qua natus est perseus. Pa. i. arcadiæ: nā parrhasia pars est arcadiæ in qua natus est Mercurius. Par. pen. idest Mercurii pennæ: nā talaria cōcessit Mercurius pſeo sunt at alati calcei: q̄bus impositis Mercurius celeriter uolat. Auctoris citharæ. i. Mercurii quem dicunt fuisse inuentorem citharæ & palæstræ: citharam quidem inuenit sed eam dono dedit Phœbo: nam cum per littora maris erraret Mercurius dicitur testudinē aridam inuenisse: & illius neruos baculo tetigit: q̄bus tactis sonū dedit itellexit ad testudinis similitudinē citharam posse fieri: unde testudo etiam dicitur cithara. Liquidæ palæstræ: oleo unctæ nā oleo uncti iuuenes palæstra ludebant. Præpes subitus: idest factus uolucris. nam præpetes aues dicuntur quæ uolatu auspiciū dare solebant: sicut oscines quæ garritu & uoce futura significāt. Harpen cyllenida. i. Mercurii qui colitur in cyllene monte arcadiæ: harpe est gladius ciuruus hōpitiū significat falcem. Harpen: anadiplosis est. Alterius monstri argi qui centum oculos habebat: iam antea argū occiderat Mercurius iussu Iunonis: sicut in fabulis habetur. Fusō custode: argo occiso. Iuuenæ: ionis. Fratri: idest perseo. nam pſeus & pallas filii sunt Iouis. Innuba: quæ perpetuam uirginitatem seruauit. Pacta: ut occisa gorgone caput eius sibi dono daret. Terræ: libys: a libya sit libycus. libysius. & libissimus Catulus. Num te leena montibus libysimis.

In fine: iuxta athlantem ibi enim habitabat gorgon. Aduerso: insecto uolatu. Et clypeum: ecce auxilium. Quam so. & pallas in soporem resoluit medusam: ut eam commodius obruncare posset perseus. Tractus: inducturus. Morte quietē: nā futurū erat: ut dormiens occideret a perseo. Protenti: eminetes. Pars iacet: idest dormit. Oculique tenebras: idest iacet in oculum clausum & allusit ad fabulam: unum enim tantū modo oculū gorgones habuisse dicunt. Cyllenida har. mercurialem. Dirigit. i. corpus gorgonis. Quos habu. uul. ar. admirāris est. non interrogantis quasi dicat q̄ terribiles: q̄ toruos habuit uultus. Hamati ferri: est descriptio harpes. Ora: scilicet gorgonis. Effundere oculos: q̄ oculi eius mutati in morte terrorē inferebāt.

Illa sub hesperis stantem titana columnis
In cautes atlanta dedit cæloque timente
Olim phlegæo stantes serpente gigantes
Erexit montes: bellumque immane deorum
Pallados e medio confecit pectore gorgon.
Quo postq̄ partu danaes: & diuite nymbo
Ortum: parrhasiæ uexerunt persea pennæ.
Arcados auctoris citharæ: liquidæq̄ palæstræ:
Et subitus præpes cyllenida sustulit harpen
Harpen alterius monstri sâ cæde rubentem:
A ioue dilectæ fusō custode iuuenæ.
Auxilium uolucris pallas tulit in unba fratri
Pacta caput monstri: terræq̄ in fine libys
Persea phœbeos conuerti iussit ad ortus.
Gorgonos aduerso sulcantem regna uolatu
Et clypeum leuæ: fuluo dedit ære nitentem
In quo saxificam iussit spectare medusam:
Quā sopor æternam tracturus morte quetē
Obruit haud totā: uigilat pars magna comæ.
Defendūtq̄ caput proteti crinibus hydri. tū
Pars iacet in medios uultus: oculiq̄ tenebras
Ipsa regit trepidū pallas: dextraque tremante
Perseos aduersi cyllenida dirigit harpen
Lata colubriferi rumpens confinia colli
Quos habuit uultus hamati uulnere ferri.
Cæsa caput gorgon: quanto spirasse ueneno
Ora reat: q̄tumque oculos effundere mortis:

Nec pa
multu
ser: ne u
seus: & a
si p Euro
& hæc cau

Nec pall
Perseos a
Sparſu
Aliger in
Ille quid
Aeris: i
Pallas fr
Et parci
Aethera
Itque su
Syderib
Exuritq̄
Nox ca
Si flexu
Signa
Illa tan
Arua bo
Concipi
Quos c
Hic qua
Aspida
Plenior
Decidi
Ipsa ca

stati ecl
neg me
nā nisi
cū sub
splende
na pat
in duas
nat. Ill
res. Ta
inoleui
tum gen
natam ex
pore tan
pares effe
tes moti
lis addid
pētē cec
egens: &
sequitur
iā in pre
tur auar

LIBER .VIII.

Nec pallas: adeo monstrū illud terribile fuit, ut nec pallas quidem spectare potuerit. Vultusq; ge. & haud multum absuit: quin & ipse Perseus conuerteret i saxum: nisi pallas statim vultus crinibus serpentinis textisset: ne uidere posset perseus. Gelassent: riguissent tanquā gelu. Aliger in cælū: sic Medusa obtrūcauerat Perseus: & auxilio talarii sublimis uolare coeperat: iecū cogitans iter qd' facturus esset: & breuius qdem uidebat si p Europā transiret. Verū Pallas noluit infici terras fecundas frugibus: sed eū transire iussit p libyen arenosā & hæc causa ē cur regio illa serpentibus abundat: q̄ enī aerem sulcando uolabat ea guttæ sanguineæ de capite

Nec pallas spectare potest: uultusq; gelassēt
Perseos aduersi: si non tritonia densos
Sparsiſſet crines: textissetque ora colubris.
Aliger in cælum sic rapta gorgone fugit.
Ille quidem pensabat iter: propiusq; secabat
Aera: si medias europæ scinderet urbes:
Pallas frugiferas iussit non lædere terras.
Et parci populis: quis enī non præpete tanto
Aethera respiceret: zephyro cōueritur ales:
Itque super libyen: quæ nullo consista cultu
Syderibus: phœboq; uacat: premit orbita solis
Exuritque solum: nec terra cælsior ulla
Nox cadit in cælū: lunæq; meatibus obstat
Si flexus oblita uagi per recta cucurrit
Signa: nec i boreā: aut i noton effugit umbra.
Illa tamen sterilis tellus: fecundaque nulli
Arua bonotuirus stillantis tabe medusæ
Concipiunt: dirosque fero de sanguine rores
Quos calor adiuuit: putriq; incoxit harenæ.
Hic quæ prima caput mouit d puluere tabes
Aspida somniferam tumida ceruice leuauit.
Plenior huic sanguis: & crassi gutta ueneni
Decidit: in nulla plus est serpente coactum.
Ipsa caloris egēs: gelidum nō transit in orbē.

stati eclipsis effici: ecliptica dicit ab εκλειπω deficio q̄a lumē solis & lunæ deficit cum sub illa linea fuerit. Lunaq; meatibus obstat: q̄a uaga iter suū facit luna: modo meridiē: modo septētrionē uersus: ideo declinat a sole. nā nisi ita uergeret: modo i dextrā modo i sinistrā: & sub ecliptica linealiter esset: frequēter eclipsim faceret. nā cū sub ecliptica linealiter fuerit: tūc ppendiculariter radii solis feriūt lunæ corpus: q̄ excipiens radios: nō pmittit splendore i solis ad nos puenire: & ita eclipsis effici: sed iter lumē lunæ & terram intercipit umbra lucē: & ita luna patit eclipsim. Vagi fle. declinās modo in dextram: modo in sinistrā partē p eclipticā: quæ mediū zodiacū in duas partes diuidit æquales. Nec in boream: sed perpendicularis est: nec in hanc: nec in illam partem declinat. Illa tamen sterilis tellus: ea tellus quamuis naturaliter sterilis sit: tamen accepto sanguine concepit serpētes. Tabes: sanguine. Concipiunt rē gelatā narrat: tanquam nunc primum generatur. Rores: gutta. Incoxit: inoleuit: & quasi partum gremio suo terra concepit: ut serpentes ederet. Hic quæ prima: hinc describit serpētum genera: quæ a sanguine medusæ procreatæ fuerunt. Tumida: inflata. Aspida: primam dicit serpentem natam ex hoc sanguine quæ aspis dicitur a similitudine dicta ē ἄσπις significat scutum: eo quod reliquo corpore tanquam scuto utitur: ut caput protegat. plures diuersæque aspidum species: uerum (ut iquit solinus) dispares effectus ad nocendum. Somniferam: quia quoscunque morderit in soporem resoluit: ita ut dormientes moriantur: nullo remedio: præterquam si contactæ partes statim amputent hoc serpentis genus mamillis addidisse perhibent Cleopatram. Plenior hic sanguis: plurimum ueneni de capite gorgonis in hanc serpētē cecidit. Decidit: in hanc serpentem. In nulla: scilicet q̄ in hac: hic uel hæc serpens dicitur. Ipsa caloris egens: & quia calorem amat ideo nunquā nisi iuita i regiones frigidas transit iuita autē dixit: respiciēs ad id qd' sequitur: qd' nunc tanta iniquitas incescit animos hominum: ut serpens quam abominari homines deberet: iā in pretio esse coeperit: apud hominis ætatis n̄æ aspidis uenenum: quia maiorem uim habet: & ita detestatur auaritiā hominum & scelus: qui etiam fecerit quod abominandum erat: esse pretium nō mediocre.

Medusæ ceciderūt: quæ i serpentes cōuersæ sūt. Pē: sabet: examiabat iter qd' facturus ē. Propiusq; secabat: & si sup europā uolando transiret: uidebat qdem iter breuius fore. Propius: breuius & commodius. Sed pallas fru. q̄a Europa omniū rex ferax ē: ideo pci iussit europæ. Populis: habitantibus europā. Quis enim non præpete tanto: duabus ratiōibus parcebat Europæ: primum ne guttæ sanguineæ in serpentes conuersæ caderent in Europam: deinde ut nemo suspiceret uolare tātum alitem. nam caput medusæ qd' gestabat uidentes: in saxa conuersi fuissent. Respice: suspiceret. Præpete tan. q̄ si dicat omnes suspexissent cū uidissent tantæ magnitudinis auem. Cōuer. ze. idest occidentem uersus. Itque super li. & monitu palladis iuit super libyem. Consita. plantata. Sy de. phœboque ua. idest caloribus tantum solis occupata est. Premit. seam partem libyæ. Nec. t. cel. ul. hoc ideo dicit: quia terra uicina est soli: nam omne rotundum tumet in medio. Ideo altius umbra terræ cadit i cælū quomodo cadit: immo ascendit: cadit autē dixit: respiciēs ad nostrū horizontē nā humilior est: & umbra cadere uidet: quæ in nostro horizonte est. dicit autē umbram terræ in cælū cadere: & inter lunā & terram umbram cadētem lunæ interciper lumē: & facere eclipsim: eminetia enim terræ umbra sua lunæ lumen intercipiet: & eclipsim facit. ideo quotienscunque sub ecliptica linea fuerit linealiter. tunc umbra intercipit lumē & eclipsim facit. ē autē ecliptica linea medium zodiacum diuidēs: ita ut sex gradus zodiaci ex altera parte pmaneat: & totidem ex altera: itaq; ab Ariete usq; ad finē uirginis signa illa appellātur septentrionalia: deinde a uirgine uel libra usque ad finē piscis appellant meridionalia: sed aliquādo sub ecliptica sunt: quotiens sol & luna sub illa fuerint linealiter:

PHARSALIAE

Nilonq̄ tenuis: q̄a non discedit a littoribus nili: nisi q̄s eam coegerit. Lucri pudor: sed q̄s inquit cupiditati & avaritiæ modū posuerit: illa q̄dem iuita discedit a regiōe sua nos uero eā cogimus trāsire i europā & uenenū ipsius iā magno p̄rio uēdimus & emimus. Quis pu. i. quē quæstū facere nos pudebit: q̄. d. n. n. l. l. Inde: ex regione aphricæ. Libycæ mortes: idest uenenum natū in libya. Huc: in europā. Fecimus aspida: idest uenenu asp̄idis. At non stare suum: post hanc subsecuta est serpens: cui nomen est hæmorrhōis: q̄a sanguinem fluere facit: nam quecunque momorderit: ille statim cum sanguine exhauritur: & tanquā sudor e corpore emanat. ideo αἷμα sanguis p̄eo fluo. Miseris: quos momorderit statim sanguine per cutem erūpere facit tanquā sudorem. Squamiferos: q̄a squamosa est sicut piscis.

Natus & am. chersydros quia duo elementa occupat modo terram: modo aquam: ideo nomen impositum est: nā χερσος terram significat οὐδὲν aquam.

Via fumante: puluerulenta chelydrus ē serpens cum chelis. Cenchris: κενχρος: significat: mulium: quia distinctus est maculis in similitudinem milii. Ophites: genus est lapidis ad similitudinem huius serpentis maculis albis distinctus: propterea appellatur ophites ab οφις serpens: dicit autem pluribus maculis distinctū esse cenchrium: q̄ lapidem ophitem: q̄ nascitur i regione thebana. Concolor ammodytes: idest qui concolor est harenæ. unde nomen habuit. nā αὐ. xos harenam significat: & ὠδω ingredior: quia graditur per harenā. Indiscretus: nō cognitus: q̄a non discernitur a colore harenæ. Ceraſta: præferunt quadrigemina cornicula: quoz ostētatiōe ueluti esca illicitas aues perimūt (ut refert Solinus) unde a cornibus nomē habent τοκερος cornu. Et scytale: scytalis tāta p̄fulget tergi uarietate: ut notarū gratia: uidentes retardet: & quoniā reptando pigrior ē: quos assequi nequit: miraculo sui caput stupētes: i hoc tamē squamarū nitore hyemales exuuias prima ponit: dicta αὐκοταλῆς cutica & uirga: scytalis. n. uirga est oblōga & rotunda ad cuius similitudinem ē appellatur hoc serpentis genus Lacedemonii appellabant uirgā longā & rotundam scytali qua artificiosas & circūscriptas epistolas scribebāt ita ut a nullo legi possent nisi q̄ eiusmodi uirgam haberet. hoc late Plurarchus. Exuuias po. aliæ serpentes nūquā exuuias deponūt: nisi uerno tēpo: sed hæc media hyeme. Et tor. di. s. nata ē quencunq̄ momorderit: ille siti exardescit: ut satiari nō possit Διψας significat sitio nam siti iterficit: ut docet Solinus. Amphisibæna: amphisibæna cōsurgit i caput geminū: quorū alterū loco suo est alterū i ea parte qua cauda: quæ causa efficit: ut capite utrinq̄ secus nitibundo serpat tractibus circularis: ut idem Solinus docet ideo dicitur ab αὐπὶ circum & βῆρῶ uado. Natrix: a nando dicta. Iaculique uolucres: genus est serpentis acerrimum. nam quicquid percusserit penetrat: ita ut nihil obstitisse uideatur. Solinus. Iaculi arbores subeunt e quibus ui maxima turbinati penetrant animal quodcunque obuium fortuna fecerit. Phareas: πῶπειος sine aspiratione a græcis dicitur: serpens qui cauda tantum: sublato petore incedit. Prester: prester: teste Solino: quem percusserit distenditur enormique corpulentia necatur πρὸς τῇ σημαίνει faciem ardentem & flammam: quia fulmineus ē: & tanquam flāmas scintillat ab ore. Spes: serpens est αἰσώω idest putrefacio: quicquid enim momorderit resoluitur i putredinem ideo tabificū dixit.

Ante uenena nocens: basiliscus rex est cæterorum serpentum. nam f̄gem significat βασιλεὺς. uis magna serpentis est quod solo uisu mortem inferat: ac homines necat: terram poluit & exurit: denique extinguit herbas: arboresque ipsas: corruptet etiam auras: ita ut nulla altium impune transuolet: infecta spiritu pestilenti: animal ad semipedem longitudinis: albo quasi mitrula lineatus caput. Sibila: adeo horrendum sibilat: ut serpentes alios terreat. Pestes. i. alios serpentes. Vos quoque: loci iniquitas facit ut dracones qui etiam alibi sūt innoxii in Aphrica uehementer noceant: qui colebantur quasi sacri & adhuc consuetudo manet apud agrestes: qui existimant nefas esse necari huiusmodi serpentes dracones dicti sūt a Δερκῶ quod ē uideo: nam clarissimam dicuntur habere oculorum aciem: qua ex re etiam incubantes eos thesauris custodiæ causa antiqui finxerunt poetæ: ideo etiam Esculapio dracōis forma datur: quoniam. oportet medicum uigilantissimū esse.

Aurato fulgore: quia habent squamas quodammodo aureas: unde etiam dracones i tēplis dicunt. Vir. delubra ad summa dracones. Numina: idest tanquam numina. Serpitis: Repere proprie est serpentū & serpere: cum ingrediuntur. Ardens aphrica: nam nimio ardore incendunt dracones tametsi alibi sint sine ueneno.

Sponte sua: niloque tenuis metitur harenas.

Sed quis erit nobis lucri pudor: inde petunt

Huc libycæ mortes: & fecimus aspida mercē.

At non stare suum miseris passura cruorem

Sq̄miferos igēs hæmorrhōis explicat orbes.

Natus in ambigua coleret qui syrtidos arua

Chersydros: tractique uia fumanta chelydri.

Et semper recto lapsurus limite cenchris.

Pluribus ille notis uariatam tingitur aluum.

Quā paruis tictus maculis thebanus ophi

Concolor: exustis atq̄ indiscretus harenis. tes.

Ammodytes: spinaq̄ uagi torquente ceraſta.

Et scytale sparsis etiam nunc sola pruinis

Exuuias positura suas: & torrida diplas.

Et grauis geminū surgēs caput amphisibæna

Et natrix uiolator aquæ: iaculique uolucres:

Et contentus iter cauda sulcare parias:

Oraque distendens auidus spumantia prester:

Ossaquæ dissoluēs cū corpore tabificus seps:

Sibilaque effundens cunctas terrentia pestes:

Ante uenena nocēs: late sibi sum mouet omē

Vulgus: & in uacua basiliscus regnat harena.

Vos quoq̄ qui cūctis innoxia numina terris

Serpitis aurato nitidi fulgore dracones.

Ducit
tutus
am fac
postqu
dit ad
ri foler

Letifere

Aera cu

Rump

Nectu

Necu

Has in

Emetit

Insolita

Signifi

Torra

Vix d

Frons

Ecce f

Ignis

Ebibit

Pestis

Cæpi

Nō fuit

Non de

Ardent

Auder

Qua

Ille ue

Ardent

Accel

Fama

Scru

Nun

Aequ

Non

Sed

Sustit

Iussit

Permi

Mors e

Seps

Auul

Parua

Tanti

Fugit

LIBER .VIII.

Ducitis altum aera: id est uolatis. Verbere: quia cauda eo usque uerberat tauros: ut eos etiam enecet. Nec tutus: elephantes etiam mirae magnitudinis animalia uincuntur. Datis oia loca: occiditis quicquid uobis obui- am factum fuerit. Nec opus ueneno: etiam sine ueneno satis uirum habetis ad mortem. Has inter pestes: postquam descripsit periculum quod in aethiopia erat: & per eam partem in primis qua gradiabantur nunc re- dit ad iter eorum. Pestes. scilicet serpentum. Duro: forti. In paruo uulnere: non enim paruo uulnere mors infer- ri solet: tamen parua plaga serpentis quae uix inspicere posset moriebantur milites. Signiferum iu. primum at-

Letiferos ardens facit aethiopia: ducitis altum
Aera cum pennis: armenta quoque tota secuti
Rumpitis ingentes amplexi uerbere tauros.
Nec tutus spatium est elephas: datis omnia laeto.
Nec uobis opus est ad noxia fata ueneno.
Has inter pestes duro cato milite siccum
Emititur iter: tot tristitia fata suorum:
Insolitasque uidet paruo de uulnere mortes.
Signiferum iuuenem tyrreni sanguinis aulū
Torta caput retro dipsas calcata momordit.
Vix dolos: aut sensus dentis fuit: ipsaque laeti
Frons caret inuidia: nec quicquam plaga minatur.
Ecce subit uirus tacitum: carpitque medullas
Ignis edax: calidaque incendit viscera tabe.
Ebibit humorem circum uitalia fufum
Pestis: & in sicco linguam torrere palato
Coepit: defessos iret qui sudor in artus
Non fuit: atque oculos lachrymarum uena refugit.
Non decus imperii: non moesti iura catonis
Ardentem tenere uirum: quin spargere signa
Auderet: totisque furens exquireret agris
Quas poscebat aquas: sitiens in corde uenenum.
Ille uel in tanaim missus rhodanumque padumque
Arderet: nullumque bibens per rura uagantem.
Accessit morti libyae: fatique minorem
Famam dipsas habet: terris adiuta perustis.
Scrutatur uenas penitus squalentis harenae.
Nunc redit ad syrtes: & fluctus accipit ore:
Aequoreusque placet: sed non sufficit humor.
Non sentit fatique genus: mortemque ueneni.
Sed putat esse sitim: ferroque aperire tumentes
Sustinuit uenas: atque os implere cruore.
Iussit signa rapi propere cato: discere nulli
Permissum est hoc posse sitim: sed tristior illa
Mors erat ante oculos: miserique in crure sabelli
Seps stetit exiguus: quem fixo dente tenacem
Auulsitque manu: piloque affixit harenis.
Parua modo serpens: sed quam non ulla cruentae
Tantum mortis habet: nam plagae proxima circum
Fugit rapta curis: pallentiaque ora retextit.

militem dicit cecidisse nomine Aulum. Calcata re. pe-
dibus huius. scilicet praedolore caput conuertit: & morsum
cruri eius infixit. Vix dolor: adeo tenuiter momor-
dit: ut uix eum senserit. Frons caret inuidia: quia si eum in-
spexisses uenenatum: non ostendebat signa mortis in fronte.
Plaga minatur: adeo perexigua erat. Ecce subit
uirus: sed sensim uirus diffundi coepit per uenas ut
uniuersum corpus humore & sanguine exhauriret.

Inis: ueneni. Calidaque icedit. t. quia calore nimio uni-
uersum corporis humorem desiccavit: unde sitis se-
quebatur intolerabilis. Ebibit: exaurit. Vitalia: pro-
cordia. Defessos iret: etiam sudor nullus in toto cor-
pore relinquitur: tametsi nimio ardore caleret. At-
que oculos lachrymarum: nec humor quidem lachry-
marum relictus est. Non decus imperii: nullum catonis
imperium ueritus: signa procul abiecit: & quam maxi-
ma celeritate potuit: quaesivit aquam: qua inuenta
faciari non poterat. Decus: maiestas. Moesti. i. tristis.
seueri. Sitiens uenenum. scilicet sitim adducens in corde. Il-
le uel in tanaim: dicit tota flumina quantacumque suis
sent: huius siti sufficere non potuissent. Tanais (ut re-
fert Strabo) ex iisdem Indiae montibus fertur ex qui-
bus ochus: & oxus iaxartes: & omnium septentriona-
lissimus Europam ab Asia disiungens. Nilusque bi. cu-
ius inundatio tanta est: ut uniuersam perfundat aegyptum:
tamen non suffecisset huic. Accessit mors. li. ad hanc si-
tim quae inducebatur morsu dipsadis: accessit etiam ex-
ustio regionis. Fatia. i. mortis: quia non omnino tota
mors attribuitur dipsadi: sed partem regionis: ideo di-
cit dipsadem minorem inuidiam habuisse. Adiuta: scilicet
dipsas. Terris adiuta: libyae quae sicca est Penitus: in-
terius etiam in viscera terrae. Aequoreusque pla-
cet: quamuis homines abhorreant maris undam tamen
sitis tanta erat ut ea sibi grata esset: nec sufficeret qui-
dem. Nec sentit fatique. g. quia non poterat extingue-
re sitim existimabat naturalem sitim esse: potius quam uene-
num. Ferroque aperire tumentes: quando aqua seda-
re non poterat sitim aperuit uenas brachiorum & san-
guine subegebat. Iussit: uix aulus confectus abiecerat
signa cum statim iussu catonis alius affuit qui signa acci-
peret. Hoc: uidelicet ut cogeret sitis aliquem in tantum
furoris. Sed tristior illa: at uero alius nomine Sabel-
lus crure morsum seps accepit & uulnus quidem erat
exiguum: sed uim habuit incredibilem: siquidem uniuersum
corpus resoluit & ad nihilum redegit. Ab effectu
ergo nomen accepit. nam σαρτεν est putrefacere. Sabel-
li: de sabina regione aut potius nomen proprium est.

Stetit in cru. in crure intulit morsum: ille e crure rapu-
it sepe & iniecit humi. Deinde pilo transfixit. Flexo
dente: ut non facile posset a crure auelli. Modo: id est
mensura: quia admodum breuis est. Sed quam non ul-
la: maiorem enim habet uim ceteris: quia resoluit in
nihilum corpora. Plagae: & primum quidem partes proximae
morsui refugiunt: & sensim totum corpus tabescit. Cir-
cumsugit rupta: id est circum rupta: & est themelis.

PHARSALIAE

Iamq; sinu lapso: lapsa cute: nam sinum sanguinis cutem appellauit. Sanie: quia Cato omnis in saniem cōuerſa erat. Surra: proprie dicuntur musculi crurum. Virgilius Purpureoque alte surras uincite cotur. Fluxere: resoluta in putredinem. Tegmine: & cute & carne. Liquitur: liqueſcit tabeſcit, Virgilius. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor liquitur. Musculus: musculum appellat solidam carnem: quæ in femore est quod glandium alio nomine appellatur. Distillant inguina: idest resoluuntur in saniem. Membra: na: idest charitilago quæ intestina coercet resoluta est. Stringens uterum: idest continens intestina. Dissiluit: dirupta est. Nec effluit: scilicet tantum quantum debet effluere. Sæuum uenenum: quia anteq̃ ex ossibus deciderent carnes: prius ardore ueneni: ex maiori parte consumptæ sunt. Decoquit: cōsumit. In minimum: exiguum uirus. Contrahit omnia: idest membra omnia ad minimum redigit. Abstrusum: reconditum. Fibris: uitalibus: uenis uitam ferentibus: nam sedem animæ in sanguine esse uoluerunt. fibræ proprie sunt iecoris uenæ. Quicquid homo est: idest omnes hominis partes etiam secretiores. Natura paret: quicquid est in uniuersa hominis natura patefactum est. Profana: exacrabili & nefanda. Manant: euanescent. tabescunt. Calido non ocyus austro: non segnius inquit corpus sabelli ueneno resolutum est & liquefactum: q̃ sole nix liqueſcere ſolet: aut cera igne. Ocyus: uelocius. Parua loquor: quia similitudo hæc minor est: q̃ huic ueneno conueniat. Hoc: scilicet ut aliquod corpus guttatim resoluatur: sed fecit aliquid multo maius uenenum: quia nihil omnino reliquit. Sed quis rogos: non omnino rogo superimpositum corpus consumitur: quin pars ossium relinquatur. Medullas: quia una cum medullis ossa quoque consumpta sunt. Rapidi: rapidi. Cynipheas inter pestes: dicit inter libyos serpentes: hanc unam sepem uim cæteris maiorem habere. Tibi: o seps exigue. Eripiunt animam: quia mortem inferunt. Cynipheas: libycas: cyniphs fluuius est libyæ defluens per uberrima regionis illius arua circa quem grandiores nascuntur hirci sicut poetæ perhibent. Virgilius Cyniphei tondent hirci. Ecce subit facies: secutus est illud Et prodesse uolunt & delectare poetæ res enim uarias describit Lucanus: ut erectum legentis animum teneat: Nam diuersū leti genus describit: quem momorderit seps: ille sensim liqueſcit. sed præster tumescere facit adeo ut nulla membra dignosci possint. Leto furenti: idest tabificæ pesti. Subit: succedit scilicet sepi. Marsi: de regione marſorum. Torridus: quia torret: ut ardore immittit ut supradictum est. Rubor igneus: quia ita rubescebant genæ: ut ardere uiderentur. Tendit: tumescere facit. Pereunte figura: quia ita inflatur: ut membra distinguere non possint. Late: per uniuersum corpus. Tollente: non auferente: sed extollente ac eleuante ueneno saniem. Ipse latet: tumefacto corpore: ut dignosci non possit. Congesto: in similitudinem aggeris. Auctum: augmentatum: declinauit hic auctus auctus auctui. Spumeus accenso: per similitudinem ostendit quantum ille ueneno serpentis intumuerit. Non magis inquit unda tumescit. quā feruet ahenus: aut uela: cū uentis implentur. Vndarum cumulus: cū ignis subicitur ahenus & unda feruet. Carbasa: carbasa genus est subtilissimi lini: quo texuntur uela: & carbasa pro uelis accipiuntur. Sinus. i. gremium. Est enim quasi gremium uelum cum est uentis plenum. Coro: idest uento ab occasu solstitiali: qui dicitur $\alpha\pi\gamma\epsilon\sigma\tau\eta\sigma$. Tumidos iam non: & usque adeo creuerat uniuersum corpus ut iam membra continere non posset. Informis globus: globum informem appellauit tumefactum corpus: quia uidebatur potius spærica quædā forma: q̃ hominis. Cōfuso ponde: pro confusi ponderis. Intactum uo. rostris: qui circumsteterat: ubi marſū tumēdo crescere uiderūt: non sūt ausi illum sepulchro mādare nec uolucres q̃dē ausæ sūt lacerare.

Iamque sinu lapso nudū sine corpore uulnus. Membra natant: sanie surra fluxere: sine ullo Tegmine poples erat: femorū quoq; musculus. Liquitur: & nigra distillāt inguina tabe. ois Dissiluit stringens uterum mēbrana: fluūtq; Viscera: nec quantum toto de corpore debet Effluit in terras: sæuum sed membra uenenu Decoq̃: i minimū mors contrahit oia uirus. Vincula neruorum: & latez iūctura cauūq; Pectus: & abstrusum fibris uitalibus omne Quicqd homo ē: aperit pestis: natura pfana Morte patet: manant humeri: fortetq; lacertis Colla caputq; fluit: calido nō ocyus austro Nix resoluta cadit: nec solem cera sequetur. Parua loquor: corpus sanie stillasse perustū: Hoc & flāma pōt: sed qs rogos abstulit ossa: Hæc quoq; discedūt putresq; secuta medullas Nulla manere sinūt rapidi uestigia fati. Cynipheas inter pestes tibi palma nocēdi est: Eripiūt omnes animam: tu sola cadauer. Ecce subit facies læto diuersa furenti Nasidium marſi cultorem torridus agri Percussit prester: illi rubor igneus ora Succendit: tenditque cutem pereunte figura Miscēs cuncta tumor: maior iā corpore toro: Humanumq; egressa modū: super oia mēbra Inflatur sanies: late tollente ueneno. Ipse latet penitus congesto corpore merſus Nec lorica tenet distenti corporis auctum. Spumeus accenso non sic exundat ahenus Vndarum cumulus: nec tantos carbasa coro Curuauere sinus: tumidos iā non capit artus Informis globus: & confuso corpore truncus. Intactum uolucrum rostris: epulascq; daturū

LIBER .VIII.

Nondum stante modo: quia adhuc crescebat, Sed maiora parant: Aliud serpentis genus describit qui hæ morrhois appellatur, quoniam faciat sanguinem omnem penitus effluere. Miratori: Sectatori a præcedente quod sequitur: quem enim miramur, hunc & sequimur. Utque solet: per similitudinem ostendit sanguinem omnem illius e meatibus corporis effusum esse: quemadmodum inquit etiam per foramina totius imaginis succus croci erumpit secum trahens imaginem ipsam & in obuersam superficiem exprimit faciem hæc similitudo sumitur a pictoribus, cum uoluerint imagines in obuersa facie formare: solent crebris foraminibus transferre formam: deinde superinducunt succum croci qui ex omnibus foraminibus statim erumpens: imaginem illius figuræ in obuersam superficiem exprimit. Simul: eodem tempore. Totis signis: idest ex figuris & imaginibus pertusis. Pressura croci: idest succus pressi croci. Corycii: circa corycum cylicia: crocum plurimum optimumque est det licet cyrene: det lycia: hoc primum est: teste Solino. Nam prima auctoritas fuit corycio croco: secunda lycio: uel phlegæo tertia centuripino siciliæ: Plinius. De coryco antro iam diximus. Foramina: folles qui sunt in cute emittebant pro sudore sanguinem persistit in similitudine. Redundat: abundans sanguine. Sudor rubet: quia sanguis erat. Totum est: denique corpus: & uulnus unum esse uidebatur. At tibi leue: mitior fuit aspis cæteris serpentibus, minus crudelis, nam militem Leuum nomine momordit: & ille statim in somnum resolutus iteriit. Niliaca serpente: idest aspide seu hypnale quæ nascitur circa nilum: quæ usam fuisse Cleopatram historici scribunt. Fixus præcordia: quia uenenum huius aspidis uenas sopiuit & quasi sanguinem congelauit: & ea causa est cur soluitur in somnum. Fixus: quodammodo congelatus.

Haud impune feris: non ausi tradere busto
Nūdū stante modo: crescens fugere cadauer
Sed maiora parant libycæ spectacula pestes.
Impressit dentes hæ morrhois aspera tullo
Magnanimo iuueni: miratorique catonis.
Utque solet pariter totis se effundere signis
Corycii pressura croci: sic omnia membra
Emisere simul rutilo pro sanguine uirus.
Sanguis erat lachrymæ: quæcūque foramina nouit
Humor: ab his largus manat cruor: ora redū
Et patulæ nares sudor rubet: omnia plenis dāt
Membra fluūt uenis totū ē pro uulnere corpus.
At tibi leue miser fixus præcordia pressit
Niliaca serpente cruor: nulloque dolore
Testatus morsus: subita caligine mortem
Accipis: & stygias somno descendis ad umbras.
Non tam ueloci corrumpunt pocula læto
Sripite quæ diro uirgas mentita sabæas
Toxica fatilegi carpunt matura sabæi:
Ecce procul sæuus sterilis se robore trunci
Torfit: & emisit: iaculū uocat aphrica: serpēs.
Perque caput pauli transactaque tempora fugit,
Nil ibi uirus agit: rapuit cum uulnere fatum
Deprænsū ē quæ fūda rotat: quā læta uolarēt:
Quæ segnis scythicæ strideret arundinis aer:
Quid prodest miseri basiliscus cuspide murri
Transactus: uelox currit per tela uenenum.
Inuaditque manum: quā protinus ille reiecto
Ense ferit: totoque simul demittit ab armo.
Exemplarque sui spectans miserabile læti
Stat tutus pereunte manu. quis fata putaret
Scorpion: aut uires maturæ mortis habere?
Ille minax no dis: & recto uerbere sæuus

quendam per tempora percussisse: ita ut in alterum latus erumperet: & sine ueneno militem occideret. Torfit: iaculatus est se ipsum. Deprænsum est: & uelocitate huius serpentis cognitum est in comparatione tar- dam esse sagittam & glandem: quæ fūda emittitur. Rotat: respexit ad gestum iaculantium. Segnis: pro tar- de arundinis Scythicæ. Aer: quia per aerem scindens sagitta arcu emissa fertur. Quid prodest: quasi dicat ni- hil profuit hasta transfigere basiliscum: quia sanguis per hastam fluens ad manus peruenit: hic ubi sensit ma- num uenenatam esse statim eam abscidit. Venenum: scilicet sanguinis basilisci. Demittit ab armo: ne uene- num illud reliquum corpus corumperet. Exemplumque sui: spectabat manum morientem: quod exemplū erat mortis futuræ: quemadmodum enim manus illa moriebatur: ita reliquum corpus olim morituum erat.

Quis fata putaret: nunc dicit scorpionem uim etiam leti habuisse: quod uix credibile uideatur: sed regio ari-

PHARSALIAE

da facit: ut uim maiorem habeat ille igitur non minus uirum habuit in occidendo milite q̄ scorpis ille quē Diana aliquando immisit orioni: ut iniuriam suam ulcisceretur: q̄ se ille de stupro interpellauerat, sic enim in fabulis est orionem fuisse uenatorem celeberrimum: & Dianam quā & ipsa uenatrix est in syluis aliquando interpellasse de stupro: illa irata scorpionem affixit femori eius cuius morsu interit orion: & in caelesti signum cum scorpione trāslatus est. Diuersae huius fabulamenti sententiā sunt apud Iginium. Teste cælo: ga cælum testis est uictum a scorpione fuisse orionem ambo enim in sydera abierunt. Quis calcare tu, Salpiga est teres serpens & oblongus in tubæ modum, nam σαλπὶγξ tubam significat. Quis metuat: quasi dicat nemo, neq̄ enim magnitudinem habes: ut quis mortem a te metuere possit. Et tibi dant: tamen tu quoque uim mortis habes. In sua fila: erumpenda.

Sic ne clara dies: idest die noctuq̄ in discrimine salutis uersabantur. Suspecta: quia iacentes: ut quiescerent: nonnunquam uenenabantur. Frondes: neque enim illis arbores frondescunt nec terra segetes gignit. Congestæ: in unum cumulatæ. Expositi corpo: idest habentes corpora exposita morti. Calidoque ua, quia dormientes calefunt: & serpentes qui humore nocturno frigidiores erant ad calorem dormientium se recipiebant inde sumpto calore tepidiores redebantur nocentiores. Innocuos: quia nimio frigore torpebant. Fouent: calefaciunt. Nec q̄ mensura: nec poterant scire ubi essent: nec quantum itineris superesset. Modus: idest finis. Clamant, r. thessaliam: quæsumus o superi: ut statuatis nos in Thessalia. Patimur cur: dolētq̄ mors sua sit iers, iurata manus in gladios: qui iure iurando astricti sumus in manu Catonis: ut moriamur pro libertate cur inutiliter perimus? Ire libet qua zona: idest calore melius pibimus q̄ ueneno: id enim nobis tolerabilius erit. Axis: antracticus, Axis inu, ualde uetus: idē ē q̄ zona rubēs, Aethereis causis, s. caloris. Cælo: idest pp cælum feruens. Queror: q̄ peperis hos serpentes: nam orbis terrarū partē hāc delegisti: quæ ab humano cultu remota esset: & nos huc iter intendimus: nobis ergo culpa ois ascribenda est. Tot mōstra se, & iō hanc partem orbis ab hominibus separaueris quā nos cum periculo nostro petiuimus. Impacientq̄ solum: & terram sterilem esse uoluisti ne quis in ea præter serpentes habitaret. Cultore negato: idest agricola. Nos uenimus: sponte nostra: ergo criminādi sumus nos. Tu quisq̄: pro quicq̄ deogeres. Accipe poenas: nostræ temeritatis: q̄ te inuito in hanc partē uenimus periculosam. Commercia nostra: idest consortia: quia nolebas ut cum his regionibus comertia haberemus: & nos te inuito hoc fecimus. Commercia proprie sunt quas græci κοινῶνιστος: uel ομιλίασ appellat. Torrente plaga: a feruenti zona. Dubiis: p̄ quas nauigari non pōt. Limite: scilicet huius regionis. Per secreta, i. p̄ remota solitudinis tuæ loca. Ciuile bel, nos ciuilibus belli milites. Re-

cessus: idest tuæ solitudinis. Arcani orbis: quem tu secretum esse uolebas miles pedibus calcat: merito ergo poenas damus. Claustra: quæ tu clauferas hominibus. Forſan maiora supersunt: nūc dicit quod est quasi consolationis maiora fortasse pericula instare sibi si studeat ulterius prodire. Nam uidebatur sol meridiem uersus coniungi cum fluctibus maris & ideo metuebant: ne si in eam regionem deferrentur nimio solis ardore exurerentur: sed dicunt nullam regionem sibi longiorem uideri q̄ in qua Iuba rex habitat. Ea enim semper longius abesse uidetur. Maiora supersunt: scilicet si progressi fuerimus. Coeunt ignes: nam sicut nobis uidetur sol occidens cum fluctibus maris coniungi uidetur. Stridentibus undis: scilicet calore solis: nam ignis aquæ coniunctus stridorem facit. Papinius. Stridoremque rotæ cadentis audis. Natura poli: scilicet antractici qui humilis est. Premitur: idest subſidet & mari contiguus uidetur. Sed longius ista: q̄quam nobis aliæ molestiæ sint: id tamen molestius est q̄ nūquam uidemur posse ad regis iubæ regionem puenire.

Teste tulit cælo uicti decus orionis.

Quis calcare tuas metuat salpiga latebras?

Et tibi dant stygiæ ius in sua fila sorores.

Sic nec clara dies: nec nox dabat atra quietē.

Suspecta est miseris: in qua tellure iacebant.

Nam neq̄ congestæ struxere ciuilia frondes

Nec culmis creuere tori: sed corpora fatis

Expositi: uoluuntur humo: calidoque uapore

Alliciunt gelidas nocturno frigore pestes.

Innocuosque diu rictus torpente ueneno:

Inter membra fouent: nec quæ mensura uiarū

Quisue modus norūt: cælo duce sæpe querē

Reddite dñi clamāt: miseris q̄ fugius arma: res

Reddite thessaliā: patimur cur segnia fata:

In gladios iurata manus: p̄ cæsare pugnant

Diplades: & peragunt ciuilia bella cærastræ.

Ire libet: qua zona rubens: atque axis inustus

Solis equis: iuuat æthereis ascribere causis:

Quod pereā cæloq̄ mori: nil aphrica de te:

Nec de te natura queror: tot mōstra ferentem

Gentibus ablatū dederat serpentibus orbem

Impatensque. solum cereris cultore negato

Dānasti: atq̄ hoīnes uoluisti deesse uenenis.

In loca serpentū nos uenimus: accipe poenas:

Tu quisq̄ superum cōmertia nostra perosus:

Hinc torrente plaga: dubiis hinc syrtibus orā

Abrumpens: medio posuisti limite mortes.

Per secreta tui bellum ciuile recessus

Vadit: & arcani miles tibi conscius orbis:

Claustra petit mundi: forſan maiora supersūt

Ingressis: coeunt ignes stridentibus undis:

Et premitur natura poli: sed longius ista

Tell
has res
tes hab
arbor
est: &
ro aph

Nulla

Tristia

Serpen

Viuit

Europ

Qua

Aphri

Exigu

Imus

Terg

Sub p

Hæc

Qua

Exon

Sum

Exc

Omn

Aduo

Conti

Illo t

Vlla

Spec

Vix

Auxi

Incol

Mar

Iple

Vel

Iussi

Prof

Pax

cæ qu

nec ali

dentur

runt: te

teriban

si esset

patern

quand

quibu

serpen

icatati

beant.

LIBER .VIII.

Tellus: scilicet ubi regnat iuba. Quæremus forsitan istas: & cum regis iubæ regna consecuti fuerimus in has regiones ubi sumus regredi cupiemus: quasi sint meliores. Habet hoc solatia cælum: tametsi ibi serpentes habitent: tamen aura uitalis est: ut animalia uiuere possint: sed illic tanta est solis exustio: ut nec plantæ: nec arbores & multo minus animalia uiuant. Hoc cælum: idest hæc aurea cæli. Viuit aliquid: idest aura uitalis est: & animalia in ea uiuere possunt. Patriæ non arua: nec quæro europâ ubi natus & educatus sum: sed quæ rø aphricæ partem ubi paulo ante fuimus: significat eam aphricæ partem ubi Gn. Pom. cum classe relictus fu

it: haud pcula cyrenis. Patriæ: romæ. Alios soles: mitiores auras: cæli. Qua te parte o aphrica: quasi hæc non uideatur aphricæ pars: ubi nunc positi erāt. Cyrenis: iuxta urbem cyrenæ. Exigua ne uia: nū quid tā breui spacio uia mutauimus orbē terrarum ut aliud cælum hic sit: uidelicet calor & aliud unde discessimus: uidelicet bruma. Legem anni: ut illic q dem sit hyems: hic uero nunc aimius æstus: nā sua le ge annus cōtinet. In aduersa. ad ātipodas qā si sphæ ra cæli octaua: quā alii cælū: alii firmamētū uocant: circuit omnem orbē terræ: axes hemispherii nostri q superiores sunt: & hemisphii inferioris sunt qbus sub iacent antipodes. Aduersos: nobis oppositos. Euol uitur: ex hoc orbe ad orbem antipodum. Terga da mus noto: qui stat a meridie: nunc quidem in oppo situm spirat: at uero cum ad antipodas descēdemus ipsum notū post terga relinuemus. Sub pedibus meis: ad antipodas fortasse descendemus: ut iam sub pedibus nostris posita sit roma. Solatia: unum ē so latium huius molestiæ si dii fecerint: ut nos Cæsar hac uia sequatur ut & hostes experiantur hæc pericu la. Sic dura suos: his querelis non nihil leuare uide bantur mala sua milites. Cogit tam: sed Cato uirtu tis exempla faciebat: ut mala quamuis extrema es sent: leuiora uiderentur nam quia ipse fortiter calor rem ferebat & pericula: milites ipsius exemplo fortio res erant. Prouocat: quasi ad certamen: quia non ti met ullo fortunæ impetu superari. Omnibus fatis: idest mortibus omnium militum aderat ipse: & con solabatur nunc adhortando nunc se ipsū p culis exa ponēdo. Maiusq; sa. qā ipsi maioris faciebāt meritū catonis: q suā salutē. Contulit i letū ui. hoc est dedit militibus iam moriētibus uires: ut faceret eos fortio res ad mortē. Puduitq; gementem: turpe militibus fuit in morte ēt gemere præfente catone. Quod ius habuisset in ipsum: si ipse Cato cā erat: ut cæteri oēs fortunā aduersā contēnent: quanto ipse fortius face re poterat. Lues: pestis. Spectatorq; docet: & dum spectat picula: & labores militū suoz facit: ut æquo aio oīa sustineāt. Nil posse. s. cōtra uirtutē. Vix mi seris ser. postq diu uexati fuerūt milites serpentibus: calore & media: tādē auxiliū post longum tem pus affuit: nam puenerunt ad psyllos populos aphri cæ qui sunt intacti ueneno serpentum: immo carminibus & solo aspectu abigunt serpentes: ut non ipsis: sed nec aliis quidem præsentibus ipsis detrimentum aliquod inferant: ipsi etiam hospitales sūt: & rectissime me dentur serpentibus si quis uenenatus fuerit Dicti a psyllo rege: ut scribit Plinius supra garamantes psylli fue runt: teste Solino: contra noxium uirus muniti incredibili corporis firmitate. soli morlibus anguium non in teribant: & quis dente letali apēti icorrupta durabant sanitate: recentes etiam editos serpentibus offerebant si esset partus adulterini: matrum crimina plectebantur interitū paruulorum: si pudici: probe ortos a morte paterni sanguinis priuilegium tuebantur: psylli uero: ut refert Strabo apud cyrenaicam regionem naturalē quandam uim habent contra serpētes: sic & Tentyritæ contra crocodilos. Lingua par. idest carmina eorum quibus ita serpentes attonitos reddunt: ut nocere non possint. Potentibus herbis: quibus etiam morfibz serpentum medentur. Ipse cruor tutus: neq; enim sanguis ipsorum infici poterat ueneno. Vel: p ēt. Cātu: icātatione. Natura lo. dicit ita naturam locoz tulisse: ut ubi nati & geniti sunt: ibi uim nullam serpentes ha beant. Pax illis: fiducia ipsorum tanta est ut etiam cum morte pacem habere confidant: qā nūq uenenantur.

f iii

PHARSALIAE

Sanguinis: id est generis ipsorum. In terras paruus: & ne sorte uxores contra fidem aliquid commiserint simul ac nati sunt filii eos ad serpentes diferunt: si sui fuerint serpentes nocere non possunt: si alienigenae: a serpentibus mordent. In terras: quia non habent toros quibus incumbant. Externæ ueneris: ne fidem matrimonii uiolauerint uxores. Vtq; iouis uo. p. similitudinem ostendit quod psylli filios suos experiantur: quæ ad modum: inquit aquilla pullos simulatq; ex iouis protulerit statim ad radios solis cōuertit: & qui acie oculo, rû: lumē solis sustinere poterunt eos cōseruat: reliquos at abiicit quasi nothos. Protulit: eduxit ex iouis. Calido ouo: qd fouerat antea. Lumine re. intenti oculis. Diē. i. solē a præcedente quod sequitur. In usus eor. ad usum aeris. Qui phœbo cæssere. i. qui uicti sunt nimio splendore solis. lacent: quia aquila detru dit eos ex nido. Nec solū gens: nō satis est quod ipsi sint incolumes a serpentibus: immo ēt saluti hospitum diligentissime consulunt. Hospitibus: ad salutem hospitum. Populis. i. aduenis qui ad regiones suas applicuerunt. Secutus signa: quia cum militibus sequebantur catonem. Verbis: incantationibus.

Vltima: extremitatem castroꝝ suffumigabāt. Hic ebul. stri. hæc genera arborꝝ Mycander in pharmacia sua ponit quæ sunt optima ad repellenda uenena: quibus nunc urebatur psyllus ut castra romanorꝝ militum tutiora redderet. Ebulum: cōburebat has herbas: ut nidore fugarentur angues: iter quas ebulum fuit: est autem species herbæ: quæ uulgo nascit in ripis fluuiialibus. Virgi. Sanguineis ebulis baccis. Galbana: galbanum genus fruticis est cuius nidore fugantur serpentes Virgi. Galbanorꝝ agitare graues nidoꝝ re chelydros. Peregrina: quæ apud eos nō nascuntur.

Thamarix: est arbor non admodum foliosa: infesta anguibus: fugare dicitur etiam pediculos. Nō lata: nā rara & angusta sunt folia. Eoq; cu. radix ē eximii odoris in idia nascens: foditq; in petale isula. Panacea: herba est: ut inquit Plini. q. nomine ipso oīum morborꝝ remedia pmittit: a πᾶν. οἷ & ἀκρόσ medela Huius uaria genera sunt apud eundē auctore. Centauria: hæc aliqui chironiū uocant quoniam ea sanatus chiron dicitur: quum tractanti arma herculis: sagitta cecidisset in pedem: auctor est Plinius: quis Ouidius scribat nō post uulnus die iteriisse. Centauræ folia sunt lata & oblonga: serrata ambitu: dēla ab radice: caules ternum cubitorum geniculati: radix rubicunda: & amara q. i. uino albo pota serpentū moribus medet. Thessalia: q. in thessalia abūdat: & i. arcadia. Peucedanum: herba ē amarissima ad multos usus efficax: quos Plini. exponit dicta a πικρὸς & ἀνός amarus. Taplus: hæc plurima nascitur in eryce mōte siciliæ. Larices: larix arbor est odoris grauissimi: ea p̄sertim quā græci σῶκτον uocant: Plinius. Fumorꝝ: p̄terea urunt abrotonum: cuius fumus quoniam amarissimus ē: infestat serpentes: Abrotoni duo sunt genera. Cāpestre & mōtanū Absynthii amaritudo in utroq; Plinius. Longe: procul ab aphrica nascentis. Sic nox tuta uiris: psylli faciebant: ut ro. tuto quiescerent superueniente nocte. At si quis peste diurna: sed si quis forte interdū tactus esset morsu tum uero uideres ui maiorem horum psyllorum: nec enim quēquam perire permittunt & cum cætera omnia experti essent: tandē ēt fugebant uenena: si forte penitus inessent & sugēdo itelligūt cuius serpētis uenenū sit. Fata trahit. i. uenenum quod est causa mortis. Psyllorumq; ingens: nam psylli cum uenenis decertant donec ipsa uenena superauerint. Nā primū: salua sua circuit uulnus illius quem momorderit serpens: & uis tāta ē saluæ ut uenenū i suo loco coercitū teneat ne reliquū corpus maculare possit. Pestē: uenenū. Spumanti lingua: si. gnificat eos celeritate & uolubilitate liguæ carmina sine intermissione dicere. Nec dāt sus. i. nec respirāt qd iter dicēdū carmina: ne si respirauerit & intermiserint fortasse uenenū iterea penetret iterius. Cursus uul. i. celeritatem ueneni. Suspiria: id est respirationem. Haud minimū tacere: quia si tacerent statim uenenū iualesceret. Sæpe quidem pestis: & tantam uim habent carmina: ut sæpenumero uenenum expellant ex ossibus.

Sanguinis: i. terram paruus cū decidit infans Nequa sit externæ ueneris mixtura timētes: Letifica dubios explorant aspide partus: Vtq; iouis uolucer calido cum protulit ouo Implumes natos: solis conuertit ad ortus. Qui potuere pati radios: & lumine recto Sustinuere diem: cæli seruantur in usus: Qui phœbo cessere iacēt: sic pignora gentis Psyllus habet: si qs tactos non horruit āgues: Si quis donatis luit serpentibus infans: Nec solum gens illa sua contenta salute: Excubat hospitibus: cōtraq; nocentia mōstra Psyllus adest populis: q. tūc romana secutus Signa: simul iussit statui tentoria ductor Primū quas ualli spaciū cōprændit harenas Expurgat cātu: uerbisque fugantibus angues. Vltima castrorū medicatus circuit ignis: Hic ebulū stridet: peregrinaq; galbana sudāt Et thamarix non lata comis: eoque costus. Et panacea potens: & thessala centaurea: Peucedanūq; sonās flāmis: ericinaq; tapso. Et latices fumoq; grauem serpentibus urunt: Abrotonū: & lōge nascentibus cornua cerui: Sic nox tuta uiris: at si quis peste diurna Fata trahit: tunc sunt magicæ miracula gētis. Psyllorumq; ingens: & rapti pugna ueneni. Nam primū tacta designat membra salua: Quæ cohibet uirus: retietq; i uulnere pestē: Plurima tūc uoluit spumanti carmina ligua. Murmure continuo: nec dant suspiria cursus Vulneris: haud minimū patiuntur fata tacei Sæpe quidem pestis nigris inserta medullis.

Sed
uulne
mina
latinos
ut Q
ri. Exi

Excant
Virus
Tunc
Ore ue
Extrac
Expui
Iā prop
Hoc ig
Auxili
Bis po
Vidit
Ianc
Cœpi
Ianc
Surg
Qua
Cum
Proxi
Exege
Cælar
Cater
Inten
Terri
Thre
Aequ
Qu
Non
Fluc

erat r
cias fa
tum
ronē u
unt n
uidelic
phriox
ter inse
se tergo
dum a
resperi
sa dict
ris hel
ropa.
gusto
cia. d

LIBER .IX.

Sed si tardius: sed si uenenum fuerit aliquanto uehemētius: q̄ ut carminibus cedat: tum uero illi recūbunt uulne ribus & lingua lābentes: atq; haurientes ore non prius delinunt: q̄ totū uenenū eduxerint. Audit, s. carmina. Elicitū, i. cū elicitur: & educit: participiū p̄teriti t̄pis passiui posuit pro p̄cipio p̄sentis tēporis: q; apud latinos passiuū nō inuenitur p̄cipium p̄sentis tēporis: quod gr̄ci habent: & ideo poet̄a s̄ape abutuntur: ut Qua uestus abas, i. qua uehebat. Iussumq; dū iubetur exire. Repugnat, s. exire. Supincumbēs, s. uulne-
ri. Exicat den, usq; adeo haurit: ut iter dētes uenenū trahat. Extractāq; & cū eduxerit uenenū de corpore iā

Excantata perit: sed si quod tardius erit
Virus & elicitum iussumq; exire repugnat:
Tunc super incumbēs pallētia uulnera lābit
Ore uenena trahens: & siccat dentibus artus:
Extractāq; tenens gelido de corpore mortem
Expuit: & cuius morsus superauerat anguis
Iā prōptum p̄syllis uel gustu nosce uenenū.
Hoc igitur leuior tandem romana iuuentus
Auxilios late squalentibus errat in aruis.
Bis positis phœbe flammis: bis luce recepta
Vidit areniuagū surgens fugiensq; catonem.
Iamq; illic magis atq; magis durescere puluis
Cœpit: & in terram libye spissata redire.
Iamq; procul nemorū rarā se attollere frōdes:
Surgere congesto non culta mapalia culmo
Quāta dedit miseris: melioris gaudia terrā:
Cum primum sauos contra uidere leones:
Proxima leptis erat: cuius statione quietam
Exegere hyemē nimbis flammisq; carentem.
Cæsar ut æmathia satiatus clade recessit:
Cætera curarum proiecit pondera: soli
Intentus genero: cuius uestigia frustra
Terris sparsa legens fama duce tēdit ī undas.
Threiciasque legit fauces: & amore natarum,
Aequor: & heroas lachrymoso littore turres
Qua pelago nomē nepheleias abstulit helle.
Non asiā breuioris aquæ disternat usquā
Fluctus ab europa: quāuis byzantion arcto

erat regis iussu. Fama duce: nā qua fama erat ipsum profectū esse: ea iter intendebat. Legēs: nauigās. Threicias s. q̄ nauigauerat Pom. Legit: transit. Amore n. aequor: amore Heronis & Leandri: significat hellespōtum. Natatū, s. Leandre: quia de abydo natabat ad Sexton ad angustias hellesponti maris ut ad amicam heronē ueniret. Heroas, i. heronis turres: quæ declinantur per ω in nominatiuū apud gr̄cos: apud nos accipiunt nis in genitiuo ut θῆος θῆος οὐσ: hæc dido nis ino inonis: deinde efficitur possessiuum inous inoa uidelicet: ita herous roa uidelicet. Helle ne, idest nepheles filia: nā cū suggeret nouercales insidias & ipsa cum phrixo tandem uenisset ad angustias huius maris precibus petiit a diis: ut sui misererentur: nam instabat pater insequens eos: affuit maris & statim affuerunt duo arietes: & intellexerunt opem diuinā sibi præstitam esse tergo eorum infederunt: & angustias maris natate cœperunt: sed responsum acceperunt: ne retro aspicerēt dum ad ulteriorem ripam uenirent. Phrixus secutus responsi iussu, helle (ut natura mulieris solet esse leuior) respexit: & statim tergo arietis excussa: nomen mari dedit. Nam antea pontus dicebatur: sed ab helle submersa dictus est hellespontus. Non asiā, bre. dicit nulla parte angustias diremptam esse Asiam ab Europa. nā maris hellesponti angustia diuidunt Asiam ab Europa septem stadiis: latitudine abydos est in Asia: sestis ī Europa. Quāuis by, quāuis bizantium hoc est bosphorus thracius diuidat calcedona ab Europa: breui & angusto sinu tamen breuior est hic sinus hellespontus. Byzātium: accusatiuus gr̄cus, ē at byzatiū oppidū thracis, duo sūt bosphori, s. cimerius & thracius: q̄ Dari, dduxit exercitū: d quo hic loq̄: ubi nūc ē cōstātinopolis.

PHARSALIAE

Chalcedona: calcedon est dextrorsum intrantibus euxinum qua dirimitur pontus helleponto. Hæc ciuitas ædificata fuit à megarensibus Strabo. Ostriferam: quia ibi nascuntur ostrea. Euxinumq; se. αἶψος pri- mum rudi terra & truci icolarum barbariæ dictus est: quasi inhospitalis: postea cum mōtes aduenag; com- mertio moliri cœperunt: paulatim dici cœptus est εὐξείνιος idest hospitalis. Paruo ruat ore propontis: hel- lespontus incipit a rhoeteo littore: quod nobile est tomba Achillis & Aiæcis templo & statua: quam ab An- tonio ablatam & in ægyptum asportatam: Augustus Cæsar illiensibus restituit: teste Strabone: tenuis at hel- lespōti euripus (ut refert Solinus) porrigitur ad asiæ urbem Priapum: qua magnus Alexander potiundi orbis amore transcendit: & potitus est: inde diffusus æquore patentissimo rursus stringitur in proponti- dem: mox i quingētos passus coarctatur: fit bospho- rus thracius: qua Darius copias transportauit. Stra- bo autem dicit a Cyzicena regione: & locis esapo & granico uicinis usq; abydum & Sextum propontis dis oram esse. in pontum itaq; euxinū a propontide nauigantibus. a leua iacēt ea quæ byzantio sunt con- tigua: & a thracibus habitata a dextris sunt chalcedo- ni: proxima Bithiniorum sunt: sequentia marandi- norum. Sigæasq; petit fa. & cū ad hæc loca peruenis- set: tandem Cæsar cupidus cognoscendi: atq; uisendi ea q̄ sæpe audiuerat: secū habuit ex icolis unū q̄ regē illius loci pitissimus erat: & ex eo accuratissime iter- rogabat de sepulchro Achillis Aiæcis & herou de q̄- bus monumeta tradita sūt apud poetas atq; scripto- res. Sigæas: sigei p̄mōtorii Troiæ i quo Patroclus & Antilocus sepulti sūt. Et simo. flu. ē Troiæ q̄ cū scamādri iūgē Plī. Rhoeteō: i rhoeteo mōte Achillis se- pulchrū extructū ē. Vmbras. sigæcorū & troianorū. Debētes ua. q̄a carminibus uatū noīa herou p̄petuo du- rāt. Nomē. m. t. nā immortalis ē fama illi: quæ tā diu durabit: q̄ diu carmina Homeri erunt. Magna ue. reliq- as. Muri. p. i. troiani qui auxilio phœbi atq; neptuni conditus est: nā (ut in fabulis ē) neptunus & phœbus auxilio fuerunt laomedōti urbē ilion ædificantī. Iam syl. iā ibi inquit inatæ sunt arbores & syluæ inter rui- nas ilii. Putres trun. quia iā annosa uetustate putrefactæ erant arbores. Præssere do. quia inatæ erant syluæ. Tantū æui longinqua ualet mutare uetustas. Lassa. iam porrecta radice. Periere rui. non solū mœnia urbis illi euerfa sunt: sed etiā parua admodū uestigia ruinæ supererant: ut nec uestigia quidē urbis ulla apparerēt. Aspicit: ut pote diligens scrutator antiquitatis Cæsar. Heliōes sco. ubi helione exposita oli fuit ceto: cū lao- medon ædificaturus esset urbē troianam & petiisset a Neptuno & Phœbo: ut sibi auxilio essēt ad condendā urbē: pactus magnā pecuniæ quantitatem. postq̄ illi benigne assuerūt condita urbe p̄tium quod diis p̄misse- rat Laomedon negauit. iratus Neptunus cetō imissit q̄ carnibus humanis uescebat: & cum primo a nobili- bus quisq; plæbeius mitteretur ceto deuorandus. Plæbs cognouit nullū ex stirpe sua remansurū eē. itaq; se- ditione facta nō uidebantur hoc esse passuri. coactus est Laomedon sorte p̄mittere: q̄ nā deuorādī mitterēt cetō: fors cecidit i helionem filiam Laomedontis: & cū exposita esset ceto deuoranda: superueniens Hercu- les liberauit eam. tunc quū inter argonautas nauigaret. Syluasq; pa. ubi cū uenere cōcubuit anchises: & ex ea gennit æneā. nā apud undas simoētis sylua fuit ubi cū uenere cōcubuerē solebat Anchises: ut apud Virgi. Tu ne ille æneas quē dardanio anchisæ Alma uenus phrygiū genuit simoētis ad undā? Quo iu. se. an. Aspicit ēt antq; quo iudex paris federat: nā sicut fabulæ uel historiæ narrāt: accepto somno Hecubæ Priamus q̄a ui- derat in somnis se piturā cū utero gestaret paridē: facē q̄ uniuersa mœnia troiæ cōburerentur responsū ē ab haruspiciibus nasciturū eē ex Hecuba q̄ cā esset excidii troiani. cōsilio igit aruspiciis Priamus mādauit: ut qcqd ex ea nasceret alitibus & feris deuorādū exponeret: natus ē q̄ pulchritudinē suā aīum m̄is pietate cōmouit: ip- sūq; pastori demādauit alēdū: cū igit grādiōr factus eēt: & ludi i urbe troiana fierēt: iussit ipsū uēire Pria. ut cū æq̄libus certaret ubi cæteros oēs lupauit ludo agōali: sæpe ēt ipsū hectore pcutiebat. adeo iratus ē hector & i furorē cōuersus: ut ipsū occidere uoluerit: nisi iussus eēt abstineri. tūc Pria. optauit illū q̄sq; eēt. suū filium esse tūc Hecuba capta occasione qd̄ p̄caris iqt cōsecutus es: nā filius ē tuus. sed dū adhuc eēt i sylua Paris nuptiæ celebratæ sūt iter Peleū & theridē: q̄bus iterfuerūt dii: deaq; oēs. p̄ter discordiā: idignata aureū pomū fabrica- uit: & sup̄ iscripsit. pulchrioris: potētioris: ac sapiētioris esto. & ad mēlā ubi accūbebāt deæ pomū illud cōiecit qd̄ ad manus primū puenit lunonis: q̄ cū legisset potētiori def: pomū suū eē dixit: quoniā potētior eēt oibus aliis legees deinde Pallas sapiētiori detur: imo meū eē debet. At uero Venus pulchriori legens sibi uendica- uit: & ita exorta est contentio iter eas cū igit ad louē uenissent & orarent: ut hanc litem inter eas componeret excusauit se iuppiter q̄a iudicū illud asserre nō posset qn rem molestā faceret: uel sorori & uxori lunōi: uel fil- liæ Palladi: uel filia itē Veneri. Ergo misit illas ad Paridē: q̄ tpibus illis æq̄simus habebat (unde paris dictus ē q̄ par eēt iter oēs) ille eas nudas uidere uoluit: & accevit ueneri: q̄ promiserat se daturā opā: ut pulcherrimā oīū mulierē i matrimoniū acciperet. s. Helenā. dicit ergo Cæsarē antq; hoc fuisse cōtēplatū i quo Paris iudex cō- fedrat: tūc cū iter dās iudicauit. Et ut ait Stra. Alexādria mōs ē iminēs atrādri ubi dicūt p̄idē adiudicasse dās.

Calo:
Nais:
vir: de q
Nullū
fuerat &
ris sepulc

Vnde p
Lulerit o
Incius i
Transier
Gramie
Hector
Saxame
Hector
Ofacer
Eripis:
Inuidia
Nam f
Q uan
Ventu
Viuet
Vt du
Erexit
Voraqu
Dii cine
Aenex
Seruat
Ignis a
Pallas
Gentis
Dat p
Rite u
Resti

Virilia
oppid
quā a si
nā adh
ius sim
bant æ
Diome
la maris
attulit in
troiana
Nullia
Gentis
Iulius a
secund
Resti
Italia co
Aulfo

LIBER .VIII.

Cælo: i cælū. Puer: ganymedes cuius amore captus Iuppiter rapuit eū i ida Agla quæ Iouis armiger dicitur. Nais: naides dicuntur fortium nymphæ. Luferit, sicū paride: hæc amica fuit pidi quā perditæ aliquo tpe amavit: de qua mentionē fecit Ovi. cum paris Oenone poterit spirare relicta ad fontē xanthi uersa recurret aqua. Nullū ē si. no. la. sed alicuius magnæ rei monumētū habet. Inscius in sicū. lustraret oīa loca Cæ. ubi Troia fuerat & heroum græcorū: piter ac troianorū monumēta diligēter exgreret: forte qdā p loca transibat: ubi hec toris sepulchrū fuerat: & cū incautus trāsiret: mōstrator q ducebat eū admōuit: cauere ne sepulchrū hec toris calcaret. Hec toris lucus ē iuxta Pteleū lacū in ophrunio loco cōspicuo (ut refert Stra). Nescius: ignarus Cæ. ibi cōsecratos eē cieres hec toris. Xāthus flu. troiāus cuius aq epota flauū facit pecus: i de nomē traxit nā lxx psoo flauū significat. Securus: sine cura filigōis ulli us. Incola: hitator & idigēa. Discussa ia. & mirū nō erat si ibi nulla sepulchra fuisse nō nouerat Cæ. nā uix uestigia sepulchri apparebāt: tāt si saxa qdā auulsa paf si cōstiterāt. Nō re. a. q. d. pedibus calcādo piaculū cōmittis. O Iacer: prūpit in exclamationē hoc loco Lu. ostēdēs uī magnā eē poetarū: q faciūt mortalia imortalia esse carminibus suis. nā et si sepulchri illius uestigia uix apparebāt: tamē qā mēoria p dīta erāt carminibus homeri: nō adhuc nō exciderāt ex aīo icolag. Fato e. libera: oīa a morte. Aeuū: diuturnū & ppetuā uitā dō as. Inuidia fa. Cæ. sicut. n. heroum troiāorū atq grecorū noīa carminibus homeri illustrāt. ita tu quoq o Cæ. nris carminibus illustrabēt. si mō musæ latinæ aliqd ualēt. Nec tā. p ne tāgaris iuidia. i. nulla te moueat in uidia achillis & hec toris q fama eorū ppetuo mæeat. Legēt: sed nō tamē cū magna laude Cæ. Smyrnæi. i. homeri honores. nā d Smyrna oppido Hō. fuisse phibēt. licet chi. & colophō. i. & alii cōplures populi suū q si ciuē uelit: sicut est apd Cice. i. oīe p archia. & ut ingt gelius de isignis Hōeri stirpe cerāt septē urbes Smyrna: Rhodus: colophō: salami: ius: Argos: Athenæ. Aristoteles uero tradit ex iūla iō natū. Phar. no. i. carmīa nra qbus pharfalica pugna describit ppetuo manebūt Et pharfalia i scriptō ē operis: sic ut illas hōeri. Tenebris dā. q. d. nō tradet obliuioi. Vt du. ip. nūc dicit qd egerit Cæ. postq oīa p uolūtate sua diligēter inspexit. nā aras ibi erigi iussit & diis iliācis sacrificia exhibuit obtestas: ut si bi ad ea q supererāt pagēda uellēt pspōs successus dāt. Venerāda ue. q sp i honōr hfi solet: qā melior ē. Cōgestu. c. d. cespitē struxit arā ubi sacrificia diis iliācis fecit. Nō ir. qā dii sp Cæ. faueret donec ad exitū ciuilia bella pduxit. Dii ci. ordo ē: o dii cieq: dei q mei: & o Alba. date felices cursus. Dii ci. i. dii iliāci

Vnde puer raptus cælo: quo uertice nais
Luferit cœnone: nullum est sine nomine saxū.
Inscius in sicco serpentem puluere riuum
Transierat qui xanthus erat: securus in alto
Gramie ponebat gressus: phryx icola manes
Hectoreos calcare uetat: discussa iacebant
Saxa: nec ullius faciem seruantia sacri.
Hectoreas monstrator ait non respicis aras?
O Iacer & magnus uatum labor: omnia fato
Eripis: & populis donas mortalibus æuum
Inuidia sacræ cæsar ne tangere famæ.
Nam si quid latius fas est promittere musis:
Quantum smyrnæi durabūt uatis honores:
Venturi me teq legent: pharfalia nostra
Viuet: & a nullo tenebris damnabitur æuo.
Vt ducis impleuit uisus ueneranda uetustas.
Erexit subitas congestu cespitis aras.
Votaque thuriferos non irrita fudit in ignes.
Dii cinerū phrygiæ colitis quicunq ruinas:
Aeneæque mei: quos nunc lauinia sedes
Seruat: & alba lares: & quorum lucet in aris
Ignis adhuc phrygius: nulliq aspecta uiroq
Pallas i obstruō pignus memorabile tēplo.
Gentis iuleæ uestris clarissimus aris:
Dat pia thura nepos: & uos in sede priori
Rite uocat: date felices in cætēra curius
Restituā populos: grata uice mœnia reddent

Vir. iliāci cieres & flāma. Aeneæq. m. dii pēates quos secū i Italiā detulit æneas. Lauinia se. nā primū cōdidit oppidū de noīe uxoris lauiniæ ubi deos penates cōsecrauit i tēplo. Et alba: albā cōdidit Ascanius æneæ filius: quā a situ porrecto i dorso urbis lōgā appellauit: albā aut a sue: quā albā cū. xxx. porculis i litto iuenit. Ig. a. p. nā adhuc albā i tēplo uestæ ppetuus seruabāt ignis de quo luuenalis. Ignē. t. & uestā colit alba minorē ad cuius similitudinē romæ conditū est templū uestæ & uirgines consecratæ perpetuam uirginitatem conseruabāt æternum ignē in templo custodientes. Nulliq al. ui. pal. nā sicut est apud Homeq & Virg. cōmemorat Diomedes & ulyxes cæsis custodibus arcis surripuerūt palladium. Vlyxes autē dū domū rēderet & multa picula maris ppeffus eēt: admonitus tādē oraculo ē ut palladiū rederet æneæ: qd ēt fecit. Aeneas igit secū palladiū attulit i Italiā. est autē palladiū simulachrū palladis. qd deinde seruabāt Romæ i tēplo palladis: sicut i arce troiana seruabāt: & erat quoddā q si pignus iperū sunt: nā q diu seruaref: tā diu ēt iperū duraturū acceperant. Nulli as. qā nulli uiro aspicere licebat: palladē seruabāt i adyto tēpli: illud tatūmodo sacerdos uirgo itrabat. Gentis iu. qā gens iulia se ab iulo æneæ originē ducere uolebat. Vir. Nascef pulchra troianus origine Cæsar iulius a magno demissum nomen iulo. In se. pri. sexistsens ipse. i. qua prius hitare solebātis: quos nunc uocat secundum ritum antiquum: Cæsar nepos gentis iuleæ. In cætēra: ad reliqua: quæ mihi pagenda supersunt. Restitutā po. dicit se nouam Troiam i stauraturū: ut illi mœnia renouent: & quemadmodū troiani Roma i Italia condidere: ita ipse i Asia urbē ilion restaurabit: qd i aīo habuerat Cæ. fecisset: nisi fatis puentus fuisset. Aufonidæ: itali. Grata ui. qā grati erāt & memores: sicut illi cōdidere urbē romā: ita nūc renouabunt ilion.

PHARSALIAE

Pergama romanaque: a romanis condita. Sic fatus: & his sacrificiis peractis Cæsar nauigare coepit: q̄ maxima celeritate potuit: ut tarditatem quam illo fecerat celeritate compensaret. nā inter cæteras Cæ. uirtutes maxima fuit conficiendi celeritas. Vrgente pro. idest ui uentorum: nam procella uis uentorum dicitur: ab eo qđ omnia percellat idest percutiat quæcunque obuia facta fuerint. Moras illi: idest tarditatem quam fecerat i contemplandis illi urbis monumentis. Asiamq; potentem: qā multas prouincias sub se continent Bithyniam: Phrygiam: Galciam: Lydiā: Cariam: Panphiliam: Liciam: Isauriam: deniq; ipsa est dimidium terrarū.

Septima nox: dicit septem dies totidemque noctes usum fuisse uentis secundis: cū iam pharos apparere coepit. Nunq̄ laxante: sed intendente rudentes: qā uela inflata rudentes itendunt. Aegyptia: idest portum ægyptium. Phariis flammis: quia fax nocturna sp̄ ardebat: ut signum esset nauigantibus: quo naues i portum dirigerent: & inde nomen etiā accepit locus. nā φάρος significat turrem i qua lux nocturna semp ardet. nam (ut refert Solinus) i portubus machinas ad p̄ lucēdi misterium fabricatas pharos dicūt. Sed prius or. di. antequam ingredi posset portum satis tutum: superuenit lux diei quæ lucem nocturnā obtenebraret. Texit: obscurauit. Tutas: sine tumultu. nam sup ueniente die: cum iam fama Alexandriam uenisset ad uentare Cæsarem ingens turba uirorum obuiam p̄dierat: ut Cæsarem exciperet & tumultus igens erat i littore adeo ut Cæsarem terruerit. dubitabat enī quo animo essent: & qđnam sibi fremitus uellet. Ibi ple. tu. non tutum uidebatur igredi portum: ubi omnia fremitu & clamore plena erant. incertus ergo qđnam cōsiliū agitare: subsistit aliquādiu Cæ. Incerto murmur: qā satis scire nō poterat qđ illi cōsulerēt. Crede re: cōmittere se: ut ausus se credere cælo. Abstinit. i. cōstituit a portu. Sed di. fa. & ecce cū dubitaret cæ. portū intrare: aderat f̄gia puppis cū satellitibus: q̄ caput pō. offerē uiderent Cæ. satellites latini dicunt: quos græci σωματοφύλακες appellant. i. q̄ latera regū armati stipāt. Terrarū do. nondū didicerat Cæ. occisū eē pō. ergo hic dicit se nūc uenisse: ut rē aperiret Cæ. quam ipse magno pretio emptam uelit. uidelicet ipsum esse securum generi sui: qđ munere ptolemæi ciuilia bel la peracta sunt. Romanæ ma. i. dux nulli romanorū conferende. Pellæus. i. alexādrinus. Terræ. p. q. l. do nat. i. ipse te liberaf laboribus belli terrestribus atq; maritimis. nā adhuc pom. sicut & ipse Lucanus cōmemorauit: classē maximā habebat: & uniuersum prope mare suis nauibus obtinebat. Et æmathiis: q̄ in acie pharsalica nondū cōsecutus fueras: hic tibi pactū reddit. Thessalicas q̄. narrare incipit quō ptolemæus iterfici iussit. dicit. n. cū pom. q̄reret ciuile bellū opibus regis renouare eum occidimus. Tanto pi. tanta mercede. Hoc sanguine: scilicet pompeii fædus iētū ē nobis tecū. Nullo cru. incruēta tibi uictoria cōcedit & i ditionē tuā nos cū f̄gno n̄o uenimus. Niliaci. g. i. uis uniuersi gypti. Accipe. q. p̄tiū oē q. p. capite pō. dedisses: id nūc tibi remittimus. Dignūq; cli. dignare patrocinio tuo suscipe Ptolemæū. nā patronus & cliens cornelia sūt. Cui. t. fa. li. quādo dii p̄pitii fuerūt ptolemæo: ut iā ipse maximā cōsecutus fuerit gloriā: ut potissimū ipsū occideret pō. debes & tu illum amicitia tua nō idignū putā. Nec ui. pu. qā occurrebat illud qđ nā magnū fuit occiderē pō. q̄ spoliatus exercitu & oī auxilio i manus ufas cōsiliis uobis puenerat: dicit nō ob eā rē uilius meritū suū putari debet: nā multa intercedebāt iura & aicitia & beneficii ut a cæde pō. ptolemæus desisteret: sed tamē illū oīa post hūisse uoluntati cæsaris. Facili cæde: & facilitas occidē di pō. non debet efficere ut meritū nostrū cōtemnas. Hospes aui. e. nā iura hospitii erāt iter pō. & ptolemæū seniorē. Depulso sce. p. nā ipso pōpeio intercedēte & auctore restitutus ē in regnū pater huius ptolemæi: q̄ ab alexādrinis pulsus fuerat immo & Gabinius per quem in regnū restitutus est: milite pom. usus est: qui tūc i syria hybernaret. Ferram: qđ plura dicā. Tibi no. tā. tibi p̄mittimus: ut hoc qđ fecimus causa tui: nomie quocūq; uo lueris appelles. q. d. nos tātū beneficiū nostrū quo nomie appellamus non satis itelligimus: tu p arbitrio tuo nō iabis. Vel: p etiā.

Ausonidæ phrygib;: romanaq; pgama surgūt
Sic fatus repetit classes: & tota secundis
Vela dedit coris: auidusq; urgente procella
Iliacas pensare moras: aliaque potentem
Præuehitur: pelagoq; rhodō spumate reliqt.
Septima nō zephyro nunquā laxate rudētes
Ostendit pharis ægyptia littora flammis
Sed prius orta dies noctura lampada texit
Quā tutas intraret aquas: ibi plena tumultu
Littora: & incerto turbatas murmure uoces
Accipit: ac dubiis ueritus se credere regis
Abstinit tellure rates: sed dira satelles
Regis dona ferens: mediū prouectus i æquor
Colla gerit magni: phario uelamine recta.
Ac prius infanda commenda crimina uoce.
Terrarum domitor romanæ maxime gentis
Et quod adhuc nescis genero secure perēpto
Rex tibi pellæus terræ pelagique labores
Donat & æmathiis quod solum defuit armis
Exhibet: absenti bellum ciuile peractum est.
Thessalicas quærens magnus reparare ruinas
Ense iacet nostro: tanto te pignore cæsar
Eminus hoc tecū percussū ē sanguine fædus
Accipe regna phari: nullo quæsitā cruore.
Accipe niliāci ius gurgitis: accipe quicquid
Pro magni ceruice dares: dignumq; chilente
Castris crede tuis: cui tantum fata licere
In generum uoluere tuum: nec uile putari
Hoc meritū nobis facili quod cæd peractū ē.
Hospes auitus erat: depulso sceptrā parenti
Reddiderat: qđ plura feram: tu nomina tāto

Fama
hoc ipso
ipso del
lam la
rat a
uult Luc

Inuenie

Si scelus

Q d sce

Detextu

Effigies

Non p

Auertit

Vtque

la bon

Effudi

Non a

Gaudi

Destru

Qua

Calca

Vider

Non a

Huncce

Quiti

Te gen

Credis

Hocce

Ange

Hoca

Vind

Victo

Impe

Scilio

Nō u

Arbit

sceper

hanc o

bant

tibi pre

mao.

pompe

multas

aliae su

ironia

ne uid

positio

perus i

in tuas

LIBER .VIII.

Famam consule mundi: quia si uniuersus mundus ita sentit de cæde pompeii: quod scelus sit appellandum hoc ipso debes existimare magnum esse quod fecimus. quia te tanto crimine liberauimus. Plus: te fateris hoc ipso debere nobis. Quod scelus: quia nos pro te hoc scelus suscepimus. Tennuit: ut uideri posset a Cæsare.

Iam lan. mor. & quia iam multi dies interesserant: ex quo pompeii caput obtruncatum erat dignosci non poterat a Cæ. pompeii ne caput esset an non. Notioris. i. uultus quem antea dum uiueret & Cæ. cognouerat. Non pri. cæ. uultu Luca. probare moerore cæsaris simulatum fuisse: simulatasque lachrymas: ideo utitur his coniecturis ex eo

cognosci potest quod ante quam cognosceret pompeii caput esset an non: nulla signa moeroris ac lachrymarum dedit: sed postquam cognouit esse pompeium: quia talis uideri uolebat: ut bonus esset socer: tunc demum lachrymas dedit. Hæsit: dubitauit. Dum. i. donec. Vique si. ui. sed postquam cognouit uerum esse pompeii caput: tunc denique simulauit se bonum socerum esse: & quasi grauius dolens gemitus & lachrymas dedit. Tutum pu. hoc uerbum: sum es est: adeo est similem copulatiuum: ut si infinitus addatur uerbo quod requirat suppositum nominatiui & ipsum uerbum cum nominatiuo retinet: & omnem alium casum. Non sponte: sed coactus lachrymas dedit. Expressit: quasi nolens & coegerit gemitus a pectore erumpere. Non aliter: non poterat: inquit: alio pacto letitiam occultam quam animo conceperat: nisi lachrymas dedisset. Meritumque: nam cum se dolore simulat meritum ptolemæi diminuit: quod etsi maximum erat: tamen cæsar paruū uideri uolebat: immo nullū: ut nihil ei obligatus esset.

Destruit: Eleuat: minuit: ostendendo moerore. Immane: immensum. Quam debere: id est quod obligatus esse ptolemæo. Lugere reuulsum: nam dum luget: displicere sibi ostendit quod magnopere placebat & ob eam rem nolebat uideri obligatus tyranno: immo uero ipsum uehementer damnabat. Qui duro: multis rationibus ostendit non ueras fuisse lachrymas Cæ. dicit enim qui in minori clade lætus fuerat: in maiori certe non doluisset: nam occisos esse alios in amathia minus erat: quam nunc occisum esse pompeium. ipse enim totius belli & summa & caput erat: ergo si lætus fuerat clade amathia: quanto nunc lætior fuit: ubi pompeius cedere cognouit: quod solus superat quem opprimere cupiebat. Duro uultu: rigido & non soluto in lachrymas. Sicco: sine lachrymis. O fors dum hac exclamatione prorumpit dicens fati sortem durissimam esse: quam cæsarem flere coegit & inuitum placet iquit ei præ cæteris omnibus occisum esse pompeium: & tamen cogitur etiam inuitus flere: ne in inuidiam populorum incurrat: a quibus mirifice pompeius diligebatur. Non mixti: scedera mixti generis appellauit affinitatem quam cum pompeio cæsar per iuliam coniectus erat. Ne posq: abortiuus: neque enim ex iulia filium ullum suscepit

Inuenies operi. uel famam consule mundi:

Si scelus est: plus te nobis debere fateris.

Quod scelus hoc non ipse facis: sic fatus opertum

Detexit: tenuitque caput: iam languida morte

Effigies habitum noti mutauerat oris

Non primo cæsar damnauit munera uisus:

Auertitque oculos: uultus dum crederet hæsit.

Vtque fidem uidit sceleris: tutumque putauit

Iam bonus esse socer: lachrymas non sponte cadentes

Effudit. gemitusque expressit pectore læto.

Non aliter manifesta putas abscondere mentis

Gaudia: quam lachrymis meritumque immane tyranni

Destruit: & generi mauult lugere reuulsum

Quam debere caput: quod duro membra senatus

Calcarat uultu: qui sicco lumine campos

Viderat amathios: uni tibi magne negare

Non audet gemitus. o fors durissima fati.

Hunc cene tu cæsar scelerato Marte petisti:

Qui tibi fœdus erat: non mixti scedera tangunt

Te generis: nec nata iubet parere neposque:

Credis apud populos pompeii nomen amantes

Hoc castris prodesse tuis: fortasse tyranni

Angeris inuidia: captique in uiscera magni

Hoc aliis licuisse dolores: quererisque perisse

Vindictam belli: raptumque e iure superbi

Victoris generum: quisquis te flere coegit

Impetus a uera longe pietate recessit.

Scilicet hoc animo terras atque æquora lustras:

Non ubi suppressus pereat genero bene rapta

Arbitrio mors ista tuo: quam magna remissit

sceperat pompeius: nisi abortiuum. Iubet: cogit. Credis apud populos: ideo doles uel dolore simulas: quia hanc opinionem doloris tui existimabas tibi profuturam esse apud populos: qui pompeium uehementer amabant. Hoc: scilicet moerorem præferre. Fortasse tyranni: est fortasse alia ratio: quia inuides ptolemæo quod tibi præripuerit occasionem occidendi pompeium nam maluisses illum tuis manibus occidisse. Aliis: ptolemæo. Capit: qui quasi in captiuitatem uenerat. Vindictam: quod uno potueris ulcisci iniuriam: quam a pompeio bellum tibi inferre te acceperas. E iure: de potestate. Victoris: id est tui. Quisquis te flere: post multas rationes quibus ostenditur simulatum fuisse dolorem cæsaris: concludit dicens: siue hæ causæ siue aliæ fuerint: certe nulla te pietas uera flere cogit. Recessit: alienus fuit a pietate. Scilicet hoc animo: cum ironia legendum: credendum est inquit te: ideo tot labores: tot pericula perpeti & circuire orbem terrarum ne uidelicet aliqua uis inferatur pompeio. Lustras: circuis. Suppressus: pro oppressus præpositio pro propositione. Obene rapta: per exclamationem o bene factum inquit quod dii uoluerunt: ut arbitrio tuo pompeius interficeretur. quam magna re: magnum crimen fortuna donauit romano pudori id est dedecori: ne uidelicet in tuas manus pompeius ueniret: siue illum crudeliter occidi iussurus eras siue etiam ipsi ueniam daturus.

PHARSALIAE

Tristis: aduersa. Nec non his: post simulatas lachrymas addidit & uerba Caesar: quibus eam eadem se gra-
uiter tulisse ostendebat. Fallere: scilicet praesentes. Acquirisque fidem: id est uerbis ac oratione fidem simu-
lati doloris augere uoluisti. Funesta: crudelia dona quae de pompeio: mihi maiorem iniuriam fecistis occidendo
pompeium quae ipsi pompeio: & reddit rationem. Unica belli praemia ciuilibus: haec uerba non erant aliena a natu-
ra caesaris uel certe a beneficiis eius: sicuti postea re ipsa declarauit quicquid loquatur Lucanus. omnes enim qui
bellis ciuilibus supererant saluos esse uoluit quod si phario. unum est quod grauiter fero Cleopatram iuisam esse
ptolemæo: nam dissensio erat inter ptolemæum & so-
rorem: & factione potētiori ptolemæus e regno cleo-
patram eiecerat: quae tamen & ipsa cum suis exerci-
tum habebat: haud procul a pharo. Secreta quod arma:
quid sibi uult ptolemæus: ut arma quae a bellis ciui-
libus remota fuerant: nunc demum & ipse immisceat.

Secreta: id est seorsum remota. Ergo in thessalicis:
ergo uictoria nostra causa fuit ut plus iuris haberet
Ptolemæus: antequam uincerem non ausus fuisset oc-
cidere pompeium: sed post uictoriam nostram plus
sibi audaciae sumpsit. Ius: id est licentiam ac potesta-
tem dedimus. Non tuleram magnum: bene res se ha-
bet: nam qui antea non tuli pompeium mihi parem:
nunc ego feram te parem o ptolemæe? Frustra ciui-
libus armis: frustra inquit totum terrarum orbem bel-
lo perturbauimus: si alius est qui regnet praeter Cae-
sarem. Miscuimus: perturbauimus. Si tellus: & si
ulla regio usquam inuenitur quae duorum sit: non
unius Caesaris. Vertissem latias: adeo inquit Caesar
detestor hoc scelus uestrum: ut statim fueri naues a
littore uestro auersurus: nisi uererer ne hoc me ho-
mines dicerent timoris causa fecisse. Vertissem: pro
auertissem. Famæ cura: id est cura nominis mei nam
mihi curae est quam in partem populi accepturi sint
si discessero: ideo hic permanere constitui ne mihi ui-
tio timoris detur. Damnaſſe: tanquam scelestam & abo-
minabilem. Nec fallere uos me: ad illud respicit:
quod benigne regnum ptolemæi Caesaris polliceban-
tur: uos inquit hac pollicitatione uestra me fallere cre-
ditis: sed nec uideo inquit: quid passurus fuerim: nisi
in thessalia uicissem: nam si me uictum huc recepis-
sem: itidem in me fecissetis: sicut in pompeium: mea
me igitur uictoria conseruat non pollicitatio uestra.

Nobis quoque: id est non mitiores fuissetis in me
quam in pompeium. Maiore profecto: maiori inquit
periculo bellum ciuile gessimus: quam quisquam credere
potuerit: si enim uictus essem non tam mihi timen-
dus erat pompeius: non roma: non senatus quam ptole-
mæus: si ad illum me recepissem. Arma: id est bella.

Quam metui: a nobis. Exilium generique minas:
timebam illos quod fortasse minus mihi nocuissent: hunc
uero qui me capitali odio persequeretur non time-
bam. Exilium: scilicet si uictus fuisset. Poena fu-
gae: quia si fugissem ad illum mihi parata erat caedes
ex eo quod in pompeium fecere: conitio quid in me
facturi fuissent. Sed parcimus annis: aetas ptolemæi
tenera & puerilis facit ut ipsi ignoscant: alioquin ostē-
disse quam mihi hoc facinus displicuisset. Sciat hac: nul-
lus igitur praemium sceleris quaerat ptolemæus praeter ueniam: potius nam magnū supplicium mereretur. Vosco: uos.
quod ad uos attinet: date operam: ut honore sepulchri decoretis pompeii reliquias. Sed non: non ob hanc causam
ut hoc scelus uestrum occultetur: honorari sepulchro uelim reliquias pompeii: uerum est iusta exhibeatis manibus eius.

Iusto: pro iusta thura dare sepulchro pompeii iusta appellantur inferiae quae exhibentur mortuis. Placa:
scilicet sepeliendo caput eius: & sicut imperauit: ita factum est nam in casio sepulta sunt pompeii reliquiae: qui
mons est sepulchro pompeii nobilis. Sentiat aduentum soceri: me adueniente sepulchrum consequatur: quo
aliter caruisset. Querentis: conquerentis de morte Pompeii. Umbra: anima Pompeii. Pias uoces: pro uoces pii Caesaris.

Crimina romano tristis fortuna pudori.

Quod te non passa est misereri perfide magni

Viuentibus: nec non his fallere uocibus audes:

Acquirisque fidem simulati fronte doloris.

Aufer ab aspectu nostro funesta satellites

Regis dona tui: peius de caesare uestrum:

Quam de pompeio meruit scelus: unica belli

Praemia ciuilibus uictis donare salutem

Perdidimus: quod si phario germana tyranno

Non inuisa foret: potuissent reddere regi

Quod meruit fratrique tuum pro munere tali

Misissimam cleopatra caput: secreta quid arma

Mouit: & inseruit nostra sua tela labori:

Ergo in thessalicis pellæo fecimus aruis

Ius gladio: uestris quaesita licentia regnis:

Non tuleram magnum mecum romana regentem

Te ptolemæe feram: frustra ciuilibus armis

Miscuimus gentes: si qua est hoc orbe potestas

Altera quam caesar: si tellus ulla duorum est:

Vertissem latias a uestro littore proras.

Famæ cura uetate non damnaſſe cruetam:

Sed uidear timuisse pharō: nec fallere uos me

Credite uictorē: nobis quoque tale paratum

Littoris hospitium est: ne sic mea colla geratur:

Thessaliae fortuna facit: maiore profecto

Quam metuipot erat discrimine gessimus arma

Exiliū generisque minas romamque timebam:

Poena fugae ptolemæus erat: sed parcius anis

Donamusque nefas: sciat hac pro caede tyrannus

Nil uenia plus posse dari: uos condite busto

Tanti colla ducis: sed non ut crimina tantum

Uestra terga tellus: iusto date thura sepulchro

Et placate caput: cineresque in littore fusos

Colligite: atque unam sparsis date manibus urnam.

Sentiat aduentum soceri: uocesque querentis

Dom
si mihi
be uue
pom
oia nob
tius ob

Audiat
Dum ui
Lara di
Nostra
Vrte co

Affectu
Magne
Conten
Fecisse

Fecisse
Inueni
Credid
Fronte
Obon

.M.
SIS

do me
Victo
Magn
Nec p
Inde p
Pigne
Sed fr

magna:
mis tuba
pru ama
pulus ro
pupue h
ibi tutu
driam:
nium u
am uo
profec
rebāt n

LIBER .X.

Dum nobis: ipse enim pompeius dum credere mauult huic clienti ptolemæo: i discrimen salutis uenit: nā si mihi se committere uoluisset: benigne illum suscepissem: & satis mihi fuisset ut pari potestate cum illo i urbe uiuerem. Læta dies: dies inqt quam populi magna lætitia celebraturi fuissent: nobis adempta ē: statuerā. n. pom. cōplecti: alloqui: & pacem cū eo iungere: ut orbis terrarū concordia nostra lætaref. Pærfert: anteponit oia nobis: quasi fideliora. Phario clienti: qā cliens pom. Ptolemeus erat. Concordia mundi: qā pace duorū totius orbis terrarū status componebatur. Perit: scilicet dum mihi fidem præstare non uult. Caruere deis. i. uota mea deos non habuere propitios. Affectus ue. amores antiquos: ut quēadmodū iter nos amicitia iūcti fuimus lupiori tēpore: ita nūc quoq; iungeremur.

Audiat umbra pias: dū nobis omnia præfert:
Dum uitam phario mauult debere clienti.
Læta dies rapta est populis: concordia mūdo
Nostra perit: caruere deis mea uota secundis.
Ut te complexus positis felicibus armis
Affectus abs te ueteres uitamque rogarem
Magne tuam: dignaq; satis mercede laborū:
Contentus par esse tibi: tunc pace fideli
Fecissem ut uictus posses ignoscere diuis
Fecisses ut roma mihi: nec talia fatus
Inuenit fletus comitum: nec turba querenti
Credidit: abscondūt gemitus: & pectora læta
Fronte tegunt: hilareq; nefas spectare cruētū
O bona libertas: cum. cæsar lugeat audent.
M. ANNEI LVCANI CORDVBEN-
SIS PHARSALIAE LIBER DECIMUS.

T primum terras pō
pei colla secutus
Attigit: & diras cal-
cavit cæsar harenas
Pugnauit fortuna
ducis: fatūq; nocētis
Aegypti: regnū lagi
romana sub arma
lretian eriperet mū-

do memphiticus ensis

Victoris uictique caput: tua profuit umbra
Magne: tui socerū rapuere a sanguine manes.
Nec populus post te nilū romanus haberet.
Inde parentoniam fertur securus in urbem
Pignore tam sæui sceleris sua signa secutus.
Sed fremitu uulgi fasces & iura querentis

magna: & populosa: & secunda post alexādrīā. Tua. p. ui. hoc oē attribuit umbris pō. q. nō fuerit ægyptiorū ar-
mis iubaetū romani: nā pō. pati uoluit: ut romana arma ægyptiis armis cederet. quo factū ē: ut et romani ægy-
ptū amarēt: ubi manes pō. sepulti erāt. Post. t. post mortē tuā. Tui so. iō ubi tuæ reliq; sūt o pō. eū locum po-
pulus ro. amauit. Inde pa. cū in terrā primo descendisset Cæ. se contulit alexandriā: nā sperabat se ibi tutū fore
pripue hoc ipso: q. pompeiu occiderat ptolemæus: nā & si simulauerat ægre tulisse: tamē cedere nō poterat qn
ibi tutus eēt ubi pōpeius fuerat occisus. Inde: postq in continentē terram descendit. Paretoniam uir. i. alexā-
driam: quæ metropolis est ægypti: quam a seipso alexander alexandriam appellauit: cum illā auxisset: pareto-
nium uero ut inquit Strabo: urbs est & portus ingens. xl. fere stadiorum: hanc alii Paretonium: alii Ammoni-
am uocat. Pig. i. a. sce. i. pignore capitis & cædis pompeii. Signa. s. uictoria. Sed fremitu: securus quidem
profectus est alexandriam: uerum tamen dum incederet per urbem præcedentibus hictoribus qui fasces ge-
rebāt more romano: sensit fremitū uulgi: dedignabant enim q. i regia urbe alia potestas esset maior rege suo.

ut quēadmodū iter nos amicitia iū-
cti fuimus lupiori tēpore: ita nūc quoq; iungeremur.
Vitāq; ro. i. rogassē: ut mecū pari potestate uiuerē uel
les i urbe roma: nec tibi aliqd grauius cōsuleres. Diz-
gnāq; sa. qā hoc satis magnū uictoriæ pmiū uideri
potuit: ut tibi par essem i urbe roma. Tūc pa. fi. & ita
uicissim ego tibi: & tu mihi profuisses: profuissēm ti-
bi: q. te mihi parē mecū uolebam & tu mihi: qui fecis-
ses: ut senatus populūq; ro. mihi ignosceret si qd for-
te cōtra tempus fecissem. Victus. s. ut mihi par esses.

Ut ro. mi. ignosceret. Nec ta. fa. Luca. dicit ita qui
dē locutū fuisse cæsarem & uerba ipsius plena huma-
nitatis fuisse: sed neminē ex omnibus qui aderant cre-
didisse. Querenti: sed existimauit tentare animos: &
si quem uidisset flentem: obseruare eum diligēter &
existimabat sibi iniuriam esse. Abscondūt gemitus:
etiam si dolerent quāto miserabilior uidebat oratio
Cæsaris: tāto magis ipsi spem uultu simulabant. Pe-
ctora: scilicet plena mœroris. Tegūt: occultāt. Læta
fronte: læto uultu. Hilares: scilicet uultu: sed pector
mœsto. Nefas: ptolemæi. O bona libertas. q. dista
non est dicēda libertas cæsar luges: & cæteri luges nō
audent: quia existimabāt dolos latere sub illis lachry-
mis: ut obseruaret eos q. morte pompeii lachrymarē-
tur. Audēt hil. sp. n. i. nō audēt lugere metu cæsaris.

Pharsaliæ Liber Decimus.

T primum terras Pompeii colla secu-
tus: hic decimus & ultimus continet
hæc breuiter: primum quomodo cæ-
sar accuratissime cōtemplatus fuerit
pyramides ægyptorum regum dein-
de quomodo luxuriosam cœnā Cleo-
patra Cæ. pparauerit postea uero i ipso cōuiuio defo-
te nili diligēter ab Achoreo sacerdote q. fierit postre-
mo quo pacto photinus cū Achilla q. perant exercitui
fgis: cōsilia agitauerit interficiēdi Cæ. & Cæ. se ab ipso
manibus eripuerit. Diras: appellauit a cæde pō. Pu-
gnauit fortuna: i. discriminē uenit: utrū Cæ. uiceret ægy-
ptios: an ægyptii Cæ. Nocētis: Respicit ad cæde pō.
An. r. i. nūqd fata ægyptiorū supiora eēnt fortūa Cæ.
Regnū la. i. ægypti. nā Lagus primus rex ægyptiorū
fuit. Mēphiticus: ægyptius a mēphi ciuitate ægypti
Mēphis: ut fferit Strabo ægyptiorum regia fuit urbs

PHARSALIAE

Suis:q̄ sua iura. Iura:potestatem romanam. Magnumq̄ p̄s̄sensit nō in gratia cæsaris: sed occisū eē potius ad utilitatē ægyptiorū. Tum dūl.cæsar tametsi non sibi placeret fremitus uulgi:tamen sp̄e uultu simulat p̄mit altū corde dolorē:& uultu intrepido (sicut consueuerat) uoluit contēplari uerusta ægyptiorū regū ædificia. Et tēpla ue.nu.īsidis cuius tēplum uetustissimum erat iuxta ueneris fanū:ut inq̄t Strabo. Testantia uires ma.ea enim illic condita fuerant ab Alexādro rege macedonum. Circuit:contemplatur. Et nulla:& alia oīa tametsi p̄tiosa erant utpote auro argentoq̄ ornata:tamen pro nihilo habebat comparatiōe pyramidum: ubi corpus alexandri sepultum fuerat. Illic p̄e.in hac pyramide quam Cæsar contēplabatur:cōditum erat Alexandri corpus. Vesana pro.quia pronus erat i ira cundiam Alexander: iō ip̄m uesānū appellauit quod ita eē testat̄ chytus amicus& familiaris paternus hasta traiectus:& Lysimachus lēni obiectus:& Callistenes philophus in cauea mori iussus:ita egit ut deo genitus crederet: pagrauit orbē rectoribus Aristotele & Callisthene usus:forma fuit supra hoīem augustior: ut refert Solinus:ceruice cæsa:lætis oculis & illustribus:malis ad gratiā rubescētibus:reliq̄s liniamētis corporis nō sine maiestate quadam decoris:uictor oīum uino & ira uictus sic morbo uinolētiæ apud Babylo nem humiliore q̄ uixerat fortuna exemptus est alexā dri corpus (ut igt Strabo)perdicæ ereptū ptolemæus alexandriam detulit:eiḡ parentauit:q̄d & adhuc ibi iacet sed nequaq̄ i eodē alueolo:nam qui nūc uitreus est:prius aureus erat. Felix p̄do.qui aliena diripiēdo sibi regnū cōparauit. Vidice fa.ga mors fuit ultrix terrarū:tunc enim cū rapuit Alexandrū ulta est iniurias quas iniurias populis Alexander intulerat. Sacra tis to.& in hac pyramide cineres alexandri s̄posuerāt: qui uento potius fuerāt spargendi. Per orbem:ubi cunq̄ aliqd̄ detrimentū fecit membra spargēda erant Fortūa p̄e.nam fecit ut regem suum perpetuo duraret:usq̄ ad eam ætatemq̄ si populi in libertatem alie quādo uenissent:nō dubiū erat quin corpus alexā dri dilaceraturi fuerit memores iniuriarū quas ab eo acceperāt Durauit ad ul.i.usq̄ ad ultimū tēpus:ut obliuiscerent̄ iniuriam populi:nā regnū diuīsum ē i p̄cipes q̄ alexādrū cōitati fuerant. Si red.or.i.si unquā orbis terrarū esset sui iuris:nō dubium erat quin s̄c̄ uituri fuissent in reliquias alexandri. Non utile mūdo:quia ipse docuit orbem terrarum sub unius potestate eē posse:nunq̄ ante alexandrū quisq̄ inuētus fuerat:q̄ uniuerso prope orbi terrarum imperaret. Exēplum:quia exemplo alexandri cæsar & multi alii domini orbis terrarum esse uoluerūt. Esse sub.i.posse seruire uni uiro. Macedum fines:nam alexander nō contentus regno paterno exercitum traduxit in asiam:& eam oēm uicto Darīo imperio suo subiecit. Latebrasq̄:quia macedonia erant ferme latebræ q̄dam comparatione reliqui orbis:quem ipse armis subiecit. Patri.i.a Philipho. Popu.as.quia bis Darium alexander superauit:& ipsum tertia uictoria profligauit:cū in captiuitatem duxisset uxorem quis & filias:tamen hoc modestiæ documentum dedit eximium:quia quāq̄ illæ pulcherrimæ essent:tamen intactas seruauit. Humana strage cum ruina & magna cæde hominum. Exegit:exercuit. Amnes:euphratem & ganstem:quia euphrates flu.ē qui totam intra se cappadociam cōprehendit & Comagenam:& amanum & issicum sinum magnam & paruam harmēiam percurrit:mesopotamiam di sterminat:ex euphrate ferebatur aqua in hortos pensiles babylonis. Gāges:flu.est indiæ:dicit autem hos fluuios miscuisse sanguine humano eorum quos uincendo occiderat. Terrarum fa.ma.in animo habuit alexā der:ut oīa in potestatem suā redigeret:nisi morte p̄uentus esset. Malū fa.destinatū malū terris & letiferum. Fulmen:quia uno eodemq̄ tpe omnia puerteret q̄si fulmen. Et sydus ini.aduersū:sicut aduersa sydera in ducūt pestilētiā. Parabat:postq̄ maiorē partē orbis terrarū domuerat. Exterior ma.ga oceāo sp̄æra terræ circundat̄. Nō illi fl.& usq̄ ad torridā zonā penetrauit:nil illi obstare potuit. Flamma:si feruentis zonæ. Vn dæ.s.oceani obstitit. Sterilis:quis sterilis:tamen non obstitit quo minus duceret exercitum. Ammon .i.templum iouis āmonis quod positum est inter syrtes:de hoc satis superius. In occasum:iam properabat iræ i ultimum occidentē ad æthyopas. Deuexa:decliua:uidelicet meridiem:ga polus antracticus humilis e.

Inferri romana suis:discordia sensit
Pectora:& acipites animos:magnūq̄ perisse
Non sibi tum uultu semper celante timorem.
Intrepidus superum sedes& templa uetusti
Numinis:antiquas macedum testantia uires
Circuit:& nulla captus dulcedine rerum:
Non auro cultuq̄ deum:non mœnibus urbis
Effossum tumulis cupide descendit i antrum.
Illic pellæi proles uesana philippi
Felix prædo iacet:terrarum uindice fato
Raptus sacratis totum spargenda per orbem
Membra uiri posuere adytis:fortuna pepercit
Manibus:& regni durauit ad ultima fatum.
Nam sibi libertas unquam si redderet orbē
Ludibrio seruatus erat:non utile mundo
Editus exemplum:terras tot posse sub uno
Esse uiro:macedum fines:latebrasque suorū
Deseruit:uictasque p̄ri despexit athenas.
Perque asiæ populos fatis urgentibus actus
Humana cū strage ruit:gladiumq̄ pomnes
Exegit gentes:ignotos miscuit amnes.
Persarū euphratem indorū sanguine gāgem.
Terrarū fatale malum fulmenq̄ quod omnes
Percuteret pariter populos& sydus iniquum
Gentibus oceano classes inferre parabat
Exteriore mari:non illi flamma nec undæ
Nec sterilis libye nec syrticus obstitit āmon.
Isset in occasum mundi deuexa secutus

Polos:
rarunt int
nili quo ac
erit. Occi
ditati ale
fania quada

Ambislet
Occurrit
Hunc pot
Qui lecti
Abstulit
Totius fa
Sed cecid
Proh pud
Qua nū
Regnum
Flagrant
Arfacidu
Exiguæ
Iam peli
Rex pu
Obside
Cæsar er
Corrupt
Intulit æ
Dedecus
Roman
Iliacasq̄
Hesper
Terruit

ma sibi
iple ad C
ægypti:
habebat
racis, C
bus cor
fellit p
erat por
æmathi
tii:italiæ
cæfare:d
ter Ota
ibiq̄ mul
Quanto
lena q̄ bel
gnauit ad
rult:quā
rubæ icu
q̄ orfiri
diis plac
tum ac u
fegubern

LIBER .X.

Polos, arcticū & antarcticum. A fonte: quem nullus unq̄ inuenire potuit in hoc etiam multi reges elaborarunt inter quos Cambyſes rex perſarum miſit qui diligenter ſcrutarentur: hi uero nauigarunt ex aduerſo nili quo ad ripas quasdam peruenerunt in nauigabiles: nec tamen referre potuerunt: ubi nilus originem haberet. Occurrit ſuprema dies: his cogitatis mors interuenit. Natura ꝑ ſolum: & nihil fuit qđ potuiſſet cupiditati alexandri modum imponere præter naturam: quia mortalis natus erat. Veſano regi: inſaciabilis qui in ſania quadam ferebatur: ut nihil unq̄ animum eius explere potuiſſet. Qui ſecū: id eſt inuidia fecit ut domio

Ambiſſetq; polos: nilumq; a fonte bibiſſet:
Occurrit ſuprema dies: naturaꝑ ſolum
Hunc potuit finem ueſano ponere regi:
Qui ſecū inuidia qua totum ceperat orbem:
Abſtulit imperium: nulloꝑ hærede relicto
Totius fati lacerandas præbuit urbes.
Sed cecidit babylone ſua: parthoꝑ timēdus.
Proh pudor æoi propius timuere ſariſſas. Etō
Quā nūc pila timēt populi: licet uſq; ſub ar-
Regnemus: zephyriꝑ domos: terrasꝑ premamus
Flagrantis poſt terga noti: cedamus in ortus
Arſacidum domino: non felix parthia craſſis.
Exiguæ ſecura fuit prouincia pellæ.
Iam peluſiaco ueniens a gurgite nili
Rex puer imbellis populi ſedauerat iras.
Obſide quo pacis pellæa tutus in aula
Cæſar erat: cum ſe parua cleopatra biremi
Corrupto cuſtode phari: laxare catenas
Intulit æmathiis ignaro cæſare teſtis
Dedecus ægypti: latii feralis erinnys
Romano nō caſta malo: quātū impulit argos
Iliacasꝑ domos facie ſparthana nocenti:
Heſperios auxit tātum cleopatra furores.
Terruit illa ſuo (ſi ſas) capitolia ſiſtro.

mā ſibi hūit. Iam pe.ia. nūc redit ad Cæ. & ptolemæū. dicit autē poſtq̄ rex tādē fremitū populi ſedauit: uenit ipſe ad Cæ. & ſe in eius poteſtatē ſurūꝑ dixit. rege ergo obſide ſecurius Cæ. coepit deīde deligētius cōtēplār ſitū ægypti: & ſe ēt dedere regi: cū paulo poſt Cleopatra ſupueit q̄ blāditiis ſuis pellexit cæ. Peluſiaco: ibi enī caſtra habebat ad peluſiū. In aula pe. i aula Alexādriæ quam pellæus alexander condiderat. Obſide: tanq̄ obſide peracis. Cū: cum excluſa eſſet cleoptra extra pharum: & ipa quoꝑ exercitum hēbat contra ſrem: illa muneribus corripit cuſtodes phari q̄ catenas ſoluerēt qbus illa extra portam excluſa erat: & parua bireme igreſſa ſefellit ptolemæū: & ad cæſarem peruēnit. Biremi. nauī q̄ duobus ordinibus remoz uteretur. Cuſtode: qui p̄ erat portui. Catenas: portus qbus excluderetur. Teſtis æma. lōge repetitum ē epithetō. i. teſtis Cæ. uictoris æmathiæ. Dedecus. æ. cū ipa ēēt impudica. luxuriola: auara: dedecus erat ægypti. Feralis he. furia letifera. Latii: italiæ: q̄tas clades itulerit italiæ hiſtoria docet primo enī cauſa fuit: ut multi e romanis occiderentur cum cæſare: deīde cum cleopatra ſe coniunxiſſet cum Antonio cauſa fuit: ut bellum ciuile iterum conſlaretur inter Octauium & M. Antonium: & ad Leucadem p̄montorium bello nauali uicta ē cleopatra cum Antonio ibiq; multa nulla romanoz periere. Nō ca. i. impudica ad malū romanū: q̄ blanditiis duces romanos pellexit.

Quantū im. ar. dicit non miſ p̄pe exitiū intuliſſe romanis cleopatrá: q̄ itulit helena troianis. Spartana: helena q̄ bello iritauit græciā & aſiā pulchritudine ſua rapta ex oppido ſparta. Vir. Me duce dardaniis: partā expugnauit adulter. Argos: europā: i q̄ ē græcia. Iliacasꝑ do. aſiā nā iliō i aſia ē. Facie nō. nā forma ſua tātū mali i tulit: quātū helena. Terruit: parū igt abſuit qn cleopatra iperū orbis terrarū terreret. Siſtro: ſiſtrū ē genus tubæ icuruz: quo utebāt ſacerdotes tūc cū ad ingluſionē oſiridis populū cūuocabāt: ut imitarēt iſidis plāgores q̄ oſiri uirū ſuū diu q̄ſitū tādē inuenit. Capitolia im. romanū. Si ſas: ita dixit quēadmodū diceſ ſolemus: ſi diis placet. Petit: i. uadit. cōtra Octauiū duxit exercitū. M. Antōio cōiūcta. Cāopo: populo ægypti. Cāopo cētum ac uiginti ſta diis diſtat ab Alexādria: pedeſtri itinē uadentibus: dicta de nōmine canopi: qui menelai claſſē gubernabat: & ibi mortuus eſt (ut refert Strabo) in ea eſt Sarapidis templum & cultu & ſiligione excellens.

PHARSALIAE

Imbelli: molli: ut supra emollit gentes clementia cæli. Ductura triumphos: quia in amorem suum pellexit cæsarem: ut parum abfuerit: quin amore uictus se crederet ægyptiis occidendum. nam dum ille amori operam daret: & luxu captus cōiuiis indulgeret pene a photino & achillas ē oppressus. Leucadioq; fuit: postea apud leucadem promontorium In magno discrimine fuit imperium ro. An mundum: duplici ratione indignum fuisset romanis: si cleopatra regnasset & q; indigna mulier erat: & nō romana. Nec nostra: idest nec romana quidem. Illa nox: qua consuetudinem cum cæsare iniiit. Animi: scilicet Cleopatraz. Incestam ptolemæida: impudicam cleopatram ptolemæi filiam.

Nostris ducibus: cum cæsare prius deinde cum M. Ant. Quis tibi uesani: nunc cæsarem reprehendit q; cum ductor esset fortissimus: & i medio flagrante bello ciuili uersaretur: tamen amore mulieris corruptus fuerit: ut propterea ignoscendum sit antonio: qui cū mellioris esset ingenii arboribus huius capi potuerit a maiori ad minus: si uincere potuit animum cæsaris durum & non facile credentem blāditiis mulierum: quanto facilius id in M. antonio fecit qui natura mollior erat? Hauferit: cōprehenderit. Ignem: pro amore ponitur. Virg. & cæco capitur igni. Et in media rabie: cum bello ciuili adhuc eēt occupatus: magnus enim adhuc labor supererat. nam uincēda erat classis pom. uicēda reliquæ belli ciuilis: quas secum duxerat cato & ad iubam regem libyæ peruenerat. Aula: cum ante oculos obuerlaretur pom. cædes & ipsa aula ptolemæi regis esset: cuius iussu pompeius occisus fuerat cæsar operam amoribus dedit. Sanguine: nondum inquit absterfus erat cruor in thessalia sparsus: cū tamen cleopatraz blanditiis molliori potuit. Illicitosque toros: ut pote ex pellice: nam ex hoc compressu cæsaris grauida facta est Cleopatra & puerum peperit cui postea nomen imposuit cæsariem. Coniuge: calphurnia. Proh pudor: per exclamatiōem exaggerat adulterium cæsaris: dedecus igens fuit: ut fratres iuliaz ex pellice Cleopatra generaret: quam ex matrimonio legitimo conceptam in matrimonium pōpeio dederat. Obscena: detestabili & execrabili. Matre: idest pellice. Partesque fugatas: & preter facinus quod admisit: minime ignoscendum accessit qd' interea partibus pompeianis spem dedit: qua possent ciuile bellum raparare: nam ille dum operam dat amoribus. iterea cato ad iubam peruenit: & ope illius exercitum iustū renouauit. Coalescere: simul crescere augeri. Regnis libyæ: i regno iubæ. Depēdit: tradidit. Tempora: quæ consumenda erant ad perficiendum ciuile bellum. Turpis adulter. Niliaco amoris: idest cleopatraz: quæ regina fuit ægypti. Donare: scilicet cleopatraz. Non sibi: sed cleopatraz uicere cuius amoribus correptus erat. Quæ formæ confisa: nunc dicit quomodo cleopatra cæsarem i suum amorem pellexit: cū corruptis custodibus ad Regiā uenisset i Alexandriā: ad Cæ. ingressa ē: & Cæ. pedibus prostrata opē rogauit dū Cæ. esset i regia: & epulis ac regifico luxui itentus delegit ergo tēpus & locū ut posset sibi obsequium facere Cæ. Tristis. i. mœrorē simulās. Cōpta. i. ornata habēs dolorē simulatū: q; se ornauit q̄tū simulātū dolorē cōueniebat. Quā de. q. d. nō decuit. Veluti: tāq; disp̄sa sit illa nihilo segnius: q; si sparsis capillis puoluta eēt genibus cæsaris ausa est i hunc modū loq. Dispersa: scissa ac iornata capillos. Si qua est: confuse loq̄tur & perturbate: ut fœmina & perturbata solet. ordo est. ego fœmina non prima tenebo urbes niliacas: si tua de xtra restituat me ueteri fato deinde per parentheses lege: & cum superioribus iunge ego regina clarissima ples lagi pharii complector pedes: si qua est nobilitas o maxime cæsar: & ego exul in æternum delapsa a regnis paternis: tu æquum sydus: ades nostris gentibus. Proles lagi: idest quæ a lago rege ægyptiorum originem duco idest cui pater ptolemæus Aulætes. Delagidar in successione satis superius est de Strabone repetita historia. Exul i æter. nisi tua ope in regnum restituar. Veteri fato: idest antiquæ fortunæ meæ. Sydus æquum: tanq̄lydus prosperum. Fœmina: quia occurrebat illud fœmina es: & regnare non potes dicit ipsa non ita esse: hanc enim consuetudinem esse in ægypto: ut fœminæ regnent. Discrimine: nulla differentia sexus. Lege summa: & utiq; testamēto q; ipsa cum fratre pariter hæres regni ægypti relicta fuerit. Summa: ultima.

Et romana, petit imbelli signa canopo:

Cæsare captiuo pharios ductura triumphos:

Leucadioque fuit dubius sub gurgite casus:

An mūdum ne nra quidem matrona teneret.

Hoc animi nox illa dedit: quæ prima cubili

Miscuit incestā ducibus ptolemæida nostris

Quis tibi uesani ueniam non donet amoris

Antoni: durum cum cæsaris hauserit ignes

Pectus: & in media rabie medioque furores:

Et pompeianis habitata manibus aula:

Sanguine thessalicæ cladis perfusus adulter

Admisit uenerem curis: & miscuit armis

Illicitosq; toros: & non ex coniunge partus.

Proh pudor: oblitus magni: tibi iulia fratres

Obscena de matre dedit: partesque fugatas

Passus in extremis libyes coaliscere regnis

Tempora niliaco turpis dependit amoris:

Dū donat pharon: dū nō sibi uincere mauult.

Quem formæ confisa suæ cleoptra: sine ullo

Tristis adit lachrymis: simulatū cōpta dolorē

Quā decuit: ueluti laceros dispersa capillos.

Et sic orsa loqui. si qua est o maxime cæsar

Nobilitas: pharii proles clarissima lagi:

Exul maternum sceptris depulsa paternis:

Si tua restituat ueteri me dextera fato:

Complector regina pedes: tu gentibus æquū

Sydus ades nostris: non urbes prima tenebo

Fœmina niliacas: nullo discrimine sexus

Reginā sit ferre pharos: lege summa perēpti

Qui tur
ipse so. si q
filio regit
subiectus
det disce
litum regit

Verba pa

Et thalam

Sit modo

Affectus

Iuris hab

Solue de

Et regem

Mente g

Iā tibi

Sat fuit

Pompe

Nec qu

Vultus

Exigit

Pax tibi

Excep

Explic

Nondum

Ipse loc

Extrua

Diuiti

Nec su

Marn

Purp

Calca

ornat

fūmis

recti i

nō se

næ æ

amab

rire

præse

irrub

dans t

Purp

fusus:

habuit

india h

frequ

ribus

ferme

deoru

malef

tico tr

LIBER .X.

Qui iura: moriens pater iussit: ut matrimonio iungere Ptolemæo fratri: & una cum illo regnarem. Puer ipse lo. si quæris cæsar cur me regno pepulerit: non ipse fuit: sed satellites ipsius. s. photius & achillas quoque cō filio regitur. Puer: puerum appellauit: ut mirum uideri non possit: si imperio ac consilio satellitum suorum subiectus est. Si modo li. si modo sit sui iuris. Affectus: uoluntates. Suos enses: id est potestatem & non au det discedere a uoluntate satellitum. Nil ipsa paterni: quæso id agas: ne regnū ægypti sit sub potestate satel litum regis nā hoc dedecus pati non possum. Solue: libera. Regem: id enim quod rogo est: ut frater meus

Verba patris: qui iura mihi communia regni
Et thalami cum fratre dedit: puer ipse sorore
Sit modo liber: amar: sed habet sub iur' photini
Affectus ensesque suos: nil ipsa paterni
Iuris habere peto: culpa tantoque pudore
Solue domū: remoue funesta satellitis arma:
Et regem regnare iube: quantos ne tumores
Mente gerit famulus: magni ceruice reuulsa:
Iā tibi (sed pcul hoc auertant fata) minatur.
Sat fuit indignum cæsar mundoque tibi que
Pompeii facinus meritumque fuisse photini.
Nec quicquam duras tentasset cæsaris aures:
Vultus adest precibus: faciesque icesa perorat
Exigit infandam corrupto cælare noctem.
Pax tibi parita duci: donisque igētibus emptā ē.
Excepere epulæ tantarum gaudia rerum
Explicuitque suo magno cleopatra tumultu
Nondum translatos romana in sæcula luxus.
Ipse locus templi quod uix corruptior ætas
Extruat: instar erat: laqueataque tecta ferebant
Diuitias: crassumque trabes absconderat aux.
Nec summis crustata domus: sectisque nitebat
Marmoribus: stabatque sibi nō segnis achates:
Purpureusque lapis: totaque effusus in aula
Calcabat onyx: hebenus matreotica uastos

ornatas: ut uix pondus auri sustineret. Diuitias: aux: argentum: & lapides pretiosos. Crassum: solidū. Nece sumis cru. & domus nō erat crustata marmore: sed rota erat marmorea: crustati dicuntur pietes marmore tecti in superficie tātū dīa ē inter crustū & crusta. crustū est esculentū: crusta de aliis rebus dicit. Stabatque nō se. a. & non erat inutilis achates: q. lapidis tātū modo positus esset ad ornatū: imo uero achaticæ colum næ ædium arcus sustinebant: ideo non segnis: achates est pretiosus lapis: quem qui gestauerit in annulo efficit amabilior. Achatē lapidem Sicilia primum dedit in achatis flu. repertum non uilem: cum ibi tantum repe riretur: quippe inter scribentes eum uenæ naturalibus sic notant formis: ut cum optimum est uarias rerū præferat imagines nunc diuersis in locis apparet: teste Solino dat creta: dat india: achates sanguineis maculis irubescit: sed qui maxime probat uitream habet perspicuitatem: ut Cyprus. Nam qui ex facie cerea abun dans triualiter negligitur. Purpureusque la. atque purpureis lapidibus stratum erat pauimentū ipsarū ædium. Purpureus: porphyreus: sicut enim appellatur porphyra petra: nā porphyra græci dicūt: nos purpura. Ef fusus: stratus. Calcabatur. s. a. cōuiuantibus. Onix: lapis est nitidus colore unguis: unde ēt denominationē habuit. nam onyxkos significat unguē. Hebenus: q. alibi pretiosa habentur: ibi erant pro uilissimo ligno. Sola india hebenū mittit: nec uniuersa: uerum exigua sui parte syluis hoc genus edit arbor est plerūque tenuis: sed frequentior uimine raro in crassitudine caudicis extuberata: hiulco cortice & admodum reticulato: dehiscē tribus uenis adeo: ut per ipsos sinus pars intima uix tenui libro contegatur. lignū omne atque mediale: eadem ferme & facie & nitore qui est in lapide gagate: teste Solino: indi reges ex eo sceptrā sumunt: & quascun que deorum imagines non nisi ex hebeno habent: idem ferunt materia ista liquorem non cōtineri & quicquid maleficium fuerit: tactu eius auerti: hac gratia pocula ex hebeno habent. Hebenum ex india mithrida tico triumpho romæ primum Pompeius magnus exhibuit. Mareotica: quæ nascit apud paludē mareoti.

PHARSALIAE

Non operit postes: non in superficie hostii ponebatur hebenus: ut esset ad hornatum. Sed stat pro robore: quia hebenæ columnæ structæ erant quibus sustentaretur domus. Vili: ideo dixit quia superius achatiscas columnas habuisse dicitur: comparatione ergo achatis uilis est hebenus. Auxilium: ad sustentandum domum. Non forma: non pro ornatu domus. Ebur: crusta eburnea. Et suffecta: Testudo idica quæ solet esse in pretio: nunc erat tegmen postium: testudo est animal aquatile simul & terrestre. Strabo refert indorum legatos qui ad Cæsarem Augustum uenerant: ei dono attulisse inter cætera octo seruos nudos in subligaculis aromatibus delibutos: Mercurium a puero brachia ab humeris exertum: item uiperas ingentes & serpentem decem cubitorum: & testudinem fluuialem trium cubitorum: Solinus uero dicit qui Taprobanem insulam colunt marinas etiam testudines capere: quarum tanta est magnitudo: ut superficies earum domum faciat: & numerosam familiam non arcte receperet. Ostreum est habet enim tegmen ostrearum eius cortice ornabantur postes: & lecticæ, unde Iuuenalis. Qualis in oceani fluctu testudo nataret Clarum troiugæis factura & nobile fulchrum. Terga: coria. Suffecta: inserta foribus. Manu: scilicet artificis: nam thessælis quibusdam huius indicæ testudinibus distinctæ erant fores: & uermiculas fores intelligit. Sedent: scilicet in ipsis foribus. Maculis distincta: idest habentia maculas distinctas. Smaragdus: smaragdis scythicis tertiam inter lapides dignitatem Theophrastus dedit. Nam licet sint ægyptii: & chæcedonii & medici & laconici præcipuus est honor scythicis: nihil his iucundius: nihil utilius uidetur oculi: nam uisus quos alterius gemmæ fulgor reuertit: smaragdi recreant. Fulcit: sustinet fulcra ex gemma dicit habuisse thoros. Nam fulcire est sustinere.

Gemma toris: idest tori habent fulcra gemmata. Iaspide: iaspis Plinius libro trigessimoseptimo naturalis historiæ dicit iaspidem uiridem & crassi coloris esse. Fulua supellex: idest thori uestis & aulea iaspide ornata erant per supellectilem inteligo uestes quibus tori ornantur. Assirio succo: idest purpureo colore qui in assiria tingitur. Cuius pars: pars erat ornata purpura assiria pars autem tyryna: nam in assiria & tyro purpura tingitur prætiosa: tyrus est oppidum phœniticæ ubi piscis nascitur cuius sanguine tingitur purpura. Cocta diu: nam quanto diutius coquitur purpura: tanto etiam melior ac tenacior redditur: ideo uirus appellauit succum purpuræ. Lētū: tenax. Nō duxit: traxit. Vno ahe. i. sapius coacta. Plumata. i. in plumæ modum squamata auro. Ignea co. nam cocineus color igneus est. Ut mons est. p. i. ægyptiis: nā hoc texendi genus distinctum diuersis coloribus in ægypto est. Litia: sunt quibus tela textitur. Tunc facta: talis inquit erat aula: talis ornatus aulæ sed ingens numerus erat famulorum ac famularum quæ ministrabant epulis eiusmodi sumptuosis erant dissoni linguis: dissoni moribus: facie atque colore. Famulæ turbæ: pro turbæ famulantis. Populisque minister: idest multitudo seruorum. Sanguis: genus quia diuersi generis erant. Distinxerat ætas: quia alii iuuenes alii grauioris ætatis erant. Libycos: nigros. Tam: adeo flauos: ut Cæsar ipse fateretur se in regione germaniæ non uidisse crines nitidiores: nam germani habent crines flauos ac nitidos. Cæsar: qui galliam & germaniam bello subegerat. Vsti sanguinis: idest æthiopum uel mauro-rum pars erat. æthiops. n. dicitur ab αἶψα idest comburo: & ὤψωνος uultus. Torta. c. i. capillos habet. n. mauri capillos ocrispos & retorditos. Refugos: retro fugientes a fronte: quia torti sunt. Nec non infelix: quia uiriliter amiserat erant. n. eunuchi cōplures: nam sicut apud Terentiū legitur in domibus regum sunt eunuchi quibus reginæ delectantur. Ferro mo. i. mollior effecta cū genitalia essent abscissa. Execta. u. i. habens amputatā uirilitatem. Vix nūl. fu. ostendit hanc partem famulorum fuisse in ipsa pubertate. Lanugine: primis barbæ pilis: quæ adeo tenues sunt & cādidi: ut uix discerni possint. Discubere to. nunc describit cōuiuias: non indignos tāto apparatu. Reges: ptolemæus & cleopatra. Immodice: imoderate sed precipue imoratur in describenda pulchritudine Cleopæ & ornatu eius supfluo. nā gemmis & auro onusta erat: ut uix suū ipsa sustineret posset ornatum. Fuca. falso colore: nā fucus proprie dicitur color: quæ puellis colore inducit et pallidis. Cōtēta. s. q. maiora et regna cōcupisceret. Nec fr. m. q. i. a. i. cōplexus suos pellicere uolebat cæsare. Maris. r. i. mari rubro nascuntur margaritæ quibus ipsa ornata erat: dat & idia: dat et littus britanicū margaritas: sicut diuus iulius rhoracē quæ ueneri genitrici in templo eius dicauit: ex britanicis margaritis factū subiecta inscriptione intelligi uoluit. Colloq:

Non operit postes: sed stat pro robore uili
Auxilium nō forma domus: ebur atria uestit.
Et suffixa manu foribus testudinis indæ
Terga sedēt cūbro maculis distincta smaragdo
Fulget gēma toris: & iaspide fulua supellex.
Sic torus assyrio cuius pars maxima succo
Strata micent tyrio: quorū pars maxima lētū
Cocta diu uirus non uno duxit ahenor:
Pars auro plumata nitet: pars ignea cocco:
Ut mos est phariis miscendi litia telis
Tūc famulæ numerus turbæ: populisque mini
Discolor hoc sanguis: alios distinxerat ætas. ster
Hæc libycos pars tā flauos gerit altera crines:
Ut nullis cæsar rheni se dicat in aruis:
Tā rutilas uidisse comas: pars sanguinis usti
Torta caput: refugosque gerens a fronte capillos:
Nec non infelix ferro mollita iuuentus
Atque execta uirum: stat contra fortior ætas
Vix ulla fuscante tamen lanugine malas
Discubere toris reges: maiorque potestas
Cæsar: & immodice formam fucata nocētem
Nec sceptris contenta suis: nec fratre marito:
Plena maris rubri spoliis: colloque comisque

mōilia co
pa. pector
us tegeret
in pulch
illa & m
di genus

Diuitias
Cādida
Quod n
Soluti
Detibus
Imposui
Nec cap
Ambitio
Diuitias
Hospit
Marite
Perie du
Fabrici
Sordid
Oprab
Infude
Quo
Ambitio
Nō man
Ægypt
Niliaca
Excep

fauros:
tiam lu
maius:
uersum
idu. pu
ac mo
tinent
ab arat
rum c
sis. Q
nicop
cinos:
p. cupi
uē. can
cur diu
tur: & a
pharao
sunt p
colerent
crystall
seu ex
tus æg
dio sui
quidius

LIBER .X.

mōilia colli gestabat plena gēmis. Cultumq; laborat: idest uix sustinet ornatum suum. Cādida: dicit Cleo-
pa. pectori suo superimposuisse tenuissimum uelum: quod perlucebat non ut redderet pectus sed ut decenti
us tegeret. Sidonio: sidon post barutum ē: ut refert Stra. quadringentis fere stadiis ab ea distans situm hēt
in pulcherrimo continentis portu: poetæ adeo sidonem celebrant: ut Home. nō meminerit tyri: quæ cum
illa & magnitudine & antiquitate contendit. Quod nilotis acus: idest ægyptia. Nam in ægypto hoc texen-
di genus fieri solet Mar. quando eques: & picti tunica nilotide ma. sensus est quod pectē texēdo densauerat

Diuitias cleopatra gerit: cultūq; laborat.
Cādida sidonio perlucent pectora filo.
Quod nilotis acus cōpressum pectine serū
Soluit: & extenso laxauit stamina uelo:
Dētibus hic niueis: sectos athlātide sylua
Imposuere orbes: quales ad cæsaris ora:
Nec capto uenere iuba: proh cæcus & amēs
Ambitione furor: ciuilia bella gerēti
Diuitias aperire suas: incendere mentem
Hospitis armati: nō sit licet ille nefando
Marte paratus opes mūdi quæsisse ruina:
Penē duces priscos: & nomina pauperis æui
Fabricios: curiosq; graues: hic ille recumbat
Sordidus etruscis abductus cōsul aratris:
Optabit patriæ talē duxisse triumphum
Infudere epulas auro: quod terra quod aer
Quod pelagus nilusq; dedit: q; luxus inani
Ambitione furēs toto quæsiuit in orbe
Nō mandāte fame: multas uolucresq; ferasq;
Ægypti posuere deos: manibusq; ministrat
Niliacas crySTALLUS aquas: gemmæq; capaces
Excepere merū: sed non mareotidos uuæ.

fauros: ut nisi ipse sua sponte incensus esset: præsertim tantarum rerum prætio irritari potuit. Ambitione:
nam luxus omnis ad ambitionem pertinet. Armati: cæsaris bella gerentis. Licet: argumentū a minori ad
maius: nam si non esset paratus ad prædam totius mundi (nam ob hanc causam bellum susceperat: ut uni-
uersum orbem terrarum in potestatem suam redigeret) nunc res tanti prætii animū eius incēderēt. Pone
du. pri. perstat in hac argumentatione potuisse impelli non tātum animū Cæsaris: sed cuiuscūq; parcissimi
ac moderatissimi uiri. Fabri. & c. fuerūt exactissima norma romanæ frugalitatis: quoz; uirtus bellica & cō-
tinentia latissime patet: tum etiam superius commemorata. Hic il. in hoc conuiuio si adesset consul ille q;
ab aratro ad consularum accitus fuit. Atilius. s. qui a ferendo ferranus est appellatus: se a diuitiarum tanta-
rum cupiditate abstinere nō potuisset. Triumphos. i. regnum cum huiusmodi diuitiis. Auro: aureus ua-
sis. Quod ter. ut lepores: apri: capreæ: nam domestica uilia fuissent. Quod aer: ut phasian: perdices: phœ-
nicopteri: turdi. Pelagus pisciū oē genus lautissimū. Nilusq;: nā nilus alios pisces generat: ut alabetas: cora-
tinos: siluros. Inani am. ambitio quis proprie sit honoz; & magistratuū tamē p. oī cupiditate ponit: ut hic
p. cupiditate supflua ciboz;. Nō me. s. nō ad necessitatē: sed ad uoluptatē. Feras: appo. deos: nā ægyptii: bo-
uē: canē: felē colūt: ex uolatilibus accipitrē atq; ibi. Ex piscibus lepidotū & oxyrynchū: ut asseruit Stra. rōnē
tur diuersa genera aīaliū colerēt ægyptii hāc fuisse phibēt: cū pharao īgenti exercitu moysē cū po. dei p̄fēgre
tur: & ad mare rubz; puenisset diuina potētia statim mare cessit fugietibus hebreis: cū ī aluē ingressus fuisset
pharao cū suis mare qd utriq; sublatū erat: simul rediit: & oēs opp̄sit cū curribus armis: q; uero coacti non
sunt p̄ficisci aliqua necessitate ipediti: alii dū pascerēt equos: alii dū nutrent fues: nonnulli dū suos hortos
colerent: ea deniq; animalia & res: cū qbus detenti fuerūt domi pro diis coluerunt. CrySTALLUS: idest uasa ex
crystallo fabrefacta. Gēmæq; ca. nō dicit gēmata pocula: sed gēmea hoc ē gēmas tantæ magnitudinis fuis-
se: ut ex his cauarent pocula. Nō no. uinum quod esset exp̄sum ex uua mareotide contulit. Mareotis ē la-
tus ægypti apud quē nascit̄ p̄tiosissimū uinū. Virgi. Sunt & mareotides albæ. Meroe: est īsula: quā in mer-
dio sui facit nilus: cū sol fuerit in cancro: tantus ibi calor est: ut uinum paucis mensibus decoquat: adeo ut li-
quidius & purius factū uetustissimi uini sapore referat. Vinū enī quāto uetustius ē tāto ligdus & suauius ē.

PHARSALIAE

Paucis annis: quis nō multis ante annis natum esset: tamen quia in meroe in uasis detentum fuerat: calor ipsius insulae reddiderat uinū liquidius & purius: adeo ut uetustissimū uini saporem redderet. Accipiūt ser. moris erat apud antiquos: ut primo se balneis lauarent: deinde unguentis ungerentur: sed capita in primis postea feta superimponeret: & ita uncti epulabant: quem morem dicit hic fuisse seruātū. Sic & Hora. Canos odorati capillos Dum licet: assyriaq; nardo potemus uncti. Nardo: nardus est flos odoris maximi ex quo coronati erant. Nar. flo. pro nardi florentis. De nardo autem Pli. in. xii. Nunquā fugiēte: qā ibi aura clāmentior est. iō semper rosae inueniuntur. Madē ri: id est unguentata. Cinamū: est genus fruticis aromatici: quod in oriēte nascitur: & quia paulopost dicit amomum uidendum est quid intersit inter amomum & cinnamomum: cinnamomum dicitur aromatis genus: quod de terra in terram saepe transferri solet: & cum primū colligitur appellatur amomum: deinde cum in diuersas orbis terrarū ptes trāsfert uēdendi gratia appellat cinnamomū: unde & nomen cōsequit: nam kivēō significat moueo: qā a mercatoribus trāsfert. dicit quis cinnamomū ēē: tamē ita seruātū fuerat i uase: ut nihilo segnius odorē redderet q si nouū ēē: qā qto magis trāsfert de loco ad locū: tātō magis perdit odorē. Plura de amomo leges apud Pliniū naturalis historiae lib. duodecimo. Nō euauit: qā recunditū seruabat. Nec perdidit: quis uas esset de aliena terra & cinnamomum esset: tamē sapore sapore suū & odorē pstabat. Nā sapor ē exhaustio quā dā quā capitur ex speciebus fractis. Vnde dicimus: fragrare odorem reddere. Aera. i. odorem suum. Aduētumq; quis de terra ubi nascitur i aliā translātum ēē: tamē nō perdidit odorē suū. Recens: quia nūdum editum fuerat: sed magnū i suo uase seruabat odorē. Vicinā: qui nascit in india & media a quo aegyptus haud procul abest. Disceit opes: cāsar si antea non nouerat dissipare opes: nūc primū factus ē doctior. Spoliati: ut cū mūdū uincēdos spoliauerit rebus nō uti solū: sed etiā abuti sciat. Et gessisse pu. quasi se ipsum rephendit: q tantū laborē suscepit Cā. & bellū contra Pompe. gesserit q cōparatione Ptolemāi paup erat: cū hūc minori labore anteq discederet uincere potuerit. Paupere ge. ex quo non multum pdae consequi potuerit. Et cau. & optat sibi dari cām ut bellū iuste iſerre possit aegyptiis. Postq epu. postq nō ad satietatē mō: sed ēē ad uoluptatē epulae sūptae sūt: lōgiori sermōe noctē pducere cōpit Cāsar: & sacerdotē quendam achoreū qui conuiuiō intereat interrogauit de uetustate aegypti: de moribus eius de nili fonte: de rōne sydege: quoz oīum p̄tissimi sunt aegyptii. Producere: porro ducere trāfire. Sūma: sublimi. Lanigex: sacerdotē a filio lanā: qd in apice pilei sacerdotes gestabāt: unde & flamines dicti sunt: quasi filamines a filo qd gestabāt in uertice siue pileo: quia sacerdoti nō licebat ēē aperto capite: iō tpe astatu cū seruētissimus calor ēē lanā filū tantummodo gestabāt. Cōpellat: interrogat. Deuote: destinate sacrificiis. Senex: nā ex eo qd seniores dignoscit te diis capere ēē. Nō negle. imo accepte. Arguit: ostēdit. Aetas: nā cū longiorē uitā deus dedit: hūc ēē sibi carū ēē demonstrat. Ediffere: disputa doce. Virgi. Mihiq; hāc ediffere uera roganti. Sitū: statū regionis. Et ritus interest: quia mores hoīum sunt: ritus uero sacroz. Formas: diuersas species: id est qua spē & imagine pingunt. nā alio mō illic pingebant dii: q alibi. nā Mercurius in forma canis pigit ut mōstra & latrator anubis. Vetustis ad. antiqs tēplis a pte totū itelligit. Sic cecropiū: & probat a minori ad maius Cāsar: nā si inquit inferiores cāsare digni habiti sunt: quibus sacra deoz aegyptioz reuelarent: quāto dignior ē Cāsar: & se superiorē dicit ēē Platonē. nā in uita Platonis dicitur: quomō diuersas orbis regiones lustrauerit discēdi cupiditate ductus: sed p̄cipue oēm aegyptū diligēter circuit: & antiqua sacra & ritus deoz a sacerdotibus aegyptiis. xiii. annis eudoxo didicerit. Cecropiū: atheniēsem a cecrope q atheniēsiū rex fuit. Dignior. siq; cāsar. Mūdi ca. i. regē caelestiū. Nā mūdū p cālo posuit. Fama qdē ge. qā rumor erat huc aduēisse Pom. secutus sū sed libēter ēē accessi: q me huc forma uestri rapiebat. Cupiebā. n. uidere: q fama audiuerā de aegypto. Media inter prae. & ita re uera fuit: nā inter cāteras uirtutes Cāsaris hoc quoq; legif: q nūq adeo ipeditus fuit & occupatus ēē i medio belli ciuili ardore: qn semp aliquot horas legēdo cōsumeret: nec qdē arrogātis ē: qā uera dicit. Plagis: regionibus caeli. i. dum obitus ortusq; stellarū ingro. Superis: caelestibus & sacris deorum.

Nobile sed paucis senium cui cōtulit amnis
Indomitū meroe cogens spumare salernū.
Accipiūt fertas nardo florente coronas.
Et nūq fugiēte rosa: multumq; madenti
Insudere comā: quod nōdum euauit aura
Cinnamō: externā nec perdidit aera terrā.
Aduētūq; recēs uicinā messis amīnōum.
Discit opes cāsar: spoliati perdere mundi
Et gessisse pudet genero cū paupere bellū.
Et causas martis phariis cum gētibus optat
Postq epulis bacchoq; modū lasata uoluptas
Imposuit: longis cāsar producere noctē
Inchoat alloquiis: summaq; in sede iacentē
Lanigerum placidis cōpellat achorea dictis
O sacris deuote senex: quodq; arguit aetas
Non neglecte deis: phariā primordia gentis
Terrarūq; situs uulgiq; ediffere mores:
Et ritus formasq; deū: quodcūq; uetustis
Insculptum ē adytis profert: nosciq; uolentes
Prode deos: si cecropiū sua sacra platonē
Maiores docuere: tui quis dignior unquam
Hoc fuit auditu: mūdūq; capacior hospes:
Fama qdē generi pharias me duxit ad urbes
Sed tamē & uestri: media inter praelia semp
Stellarum: caeliq; plagis superisq; uacauī.

LIBER .X.

Eudoxi: eudoxus mathematicus peritissimus fuit: q̄ himerologiā idest rationem dieꝝ accuratissime scripsit. Nunc ergo dicit annū quē ipse Cæsar distinxit: nō cedere fastis eudoxii. hic ut inquit Strabo. Egnido fuit Platonis sodalis: cum quo profectus ē in ægyptū: & ambo cū sacerdotibus hominibus philosophiæ & astronomiæ deditis annis. xiii. uersati sunt (ut quidam uolūt) nā cum sacerdotes illi & i regē cælestium scientia præstarent: essentq; mystici & incommunicabiles. tamen in tēpore & obsequio exorati: non nulla præcepta cōmonstrarunt: plurima. n. barbari occultabant ii excurrentes diei ac noctis p̄tulas. CCC. & Lxv. diebus i anni complementum tradiderunt. ignorabatur annus eo tempore apud græcos quemadmodum & alia p̄ multa: quousq; iuniores astrologi ab iis ea acceperūt q̄ sacerdotū monumenta in græcā linguā transtulerunt: & adhuc tū ab illis: tū a chaldæis acceperūt. Fastibus: grāmatici hic repræhenderunt Luca. q̄ dixerit fastibus pro fastis: nam fastus quartæ significat superbiam: fasti fastorum libros significant in quibus continebatur ratio dierum ac temporum: & dies fasti ac nefasti: & in qbus nomina magistratū iscrībentur. Meus an. Cæsar hoc ideo de se dicit q̄ cū esset pontifex maximus: suo tertio & M. æmilii consulari fastos correxit: iā pridē uitio pontificum per intercalandi licetiā adeo turbatos: ut neq; messū feriæ æstati: neq; uindemiæ autū no competerēt. Annūq; ad cursum solis accommodauit: ut trecentorū sexagintaq; dieꝝ & sex horarū esset: ut intercalari mense unus dies quarto quoq; anno intercallaret: quo aut magis in posteq; ex calendis Ianuarii nobis tēpore rō congrueret inter nouēbris & decēbris mensem iteriecit duos alios. Fuit autem his annus quo hæc constituebantur quindecim mensium cum intercalario mēse qui i eum annum inciderat: numero dieꝝ quadragintatū: hunc autem intercalarem macedoniū uocatū Plutarcus in uita Cæsaris scribit. Sed de anni constitutione quā cæsar publicauit leges plura apud Macrobiū in saturnaliis. Tanta uirtus: non est repræhendendus Cæsar: q̄ se laudet præcipue inter ignotos qui non nouerant quantum ingenio ualeat. Nam & æneas inter aduenas se laudauit. Sum pi

Nec meus eudoxi uincetur fastibus annus:
Sed cū tanta meo uiuat sub pectore uirtus
Tantus amor ueri: nihil est q̄ noscere malim:
Quam fluuii causas per sæcula tātā latentis:
Ignotumq; caput: spes sit mihi certa uidendi.
Niliacos fontes: bellum ciuile relinquam.
Finierat: contraque sacer sic orsus achoreus:
Fas mihi magnorū cæsar secreta parentum.
Edere ad hoc æui populis ignota profanis:
Sit pietas aliis miracula tanta silere
Ast ego cælicolas gratum reor ire per omnes
Hoc opus: & sacras populis notescere leges.
Syderibus quæ sola fugā moderat̄ olympi:
Occurruntque polo diuersa potentia prima
Mundi lege data est: sol tempora diuidit anni
Mutat nocte diem: radiisq; potentibus astra:
Ire uetat: cursusque uagos statione moratur
Luna suis uicibus tethym terrenaque miscet.
Frigida saturno glacies: & zona nivalis
Cessit: habet uentos icertaq; fulmina mauors.
Sub ioue temperies: & nunquā turbidus aer.

us æneas. item Fama super æthera notus. hoc etiam Vlyxes homericus in regno Alcinoi. Ignotumq; casus fontis nili. Spes mihi sit: si sperarem inuenire posse fontem nili postponerem bella ciuilia huic cognitioni: ut se ostendat cupidū sciendi atque discendi. Fas mihi magno. morem geram uoluntati tuæ Cæsar tam & si maiores nostri hæc occulta uoluerint. Fas. sit profanis: non sacris: profanus & sacer contraria sunt. Pietas aliis: alii inquit hanc pietatem seruauerunt: ut occulta sacra deorum tacerent. Hoc opus: quod pertinet ad pietatem. Gratum reor: esse diis si edidero sacra quæ ad hanc usque ætatem occulta fuere. Syderibus: Incipit nūc de syrtibus loqui: & primum de planetis. Occurruntq; polo: contra cælum feruntur planetæ sp̄arici cælū enim idest octaua sp̄ara (sic enim uocant mathematici) ab oriente uertitur in occidentem. Planetarum uero puncti: quorum sp̄ara tametsi impetu cæli rapiatur: tamen tantus est impetus cæli ut quāuis contra ferantur resistere non possint celeritati sp̄aræ planetæ autem licet a cælo raptant: tamē cōtra nitunt: adeo ut non nihil celeritatē cæli retardent: ideo dixit fugā idest celeritatē. Moderant̄ olym. quia in occidentē uoluit octaua sp̄ara: & cæli uelocitatē tēperat. Occurrunt: obuiā eūt. Sol tē. discilicet i uer: æstatē autumnū: & hyemē. Mutat no. di. Vicisim dies nocti: & nox diei: succedit. Astra ire. i. uetat oriri stellas: sed ē sciendum tres esse ortus & totidem occasus: uidelicet heliacū: cosmicū & chronicū: de cosmico & chronico nihil ad hunc locum: sed de heliaco tantum loquitur ortu & occasu. na heliacus ortus idest solaris dicitur alicuius syderis: quod remotione solis uideri pōt: Occasus at heliacus dicit̄ alicuius signi: qd̄ propinqtate solis uideri non pōt Sol. n. maiori suo splēdore uetat: ut sydera apareant. Vetat. i. uidetur uetare ad aspectū hominū. Cursusq; ua. errantes: unde errare dicuntur planetæ. Statione: sede & ortu suo. Luna su. nunc de luna cuius influentia maria conturbant: ut in primo: An sydere mora secūdo tethios unda uagæ lunaribus æstuēt horis. Vocibus: uicissitudinibus: alternationibus. s. crescendo ac decrecendo. Misce: perturbat. Tethym: nā luna deficiente: humor & oceanus euanescit. imo ēt uniuersa gignentia deficiente luna deferunt: ac decrescūt. humor q̄ naturalis quodāmō deficeat: uē: sed nūq; melius leges naturā planetarū quā apd̄ Ci. hæc. n. silētio tātī motus icitati possūt. Frigi. stella Satu. n. q̄ frigida & rigētis naturæ ē: pest̄ zōe glaciali. Cessit. i. fortē data ē. Fulmina ma. sydus ardēs martis icēdit & fulmīa trahit sydera. n. q̄to sūt seruētiora: tātō magis hūorē trahūt. Sub io. tē. iuppiter ardor martis & rigor saturni: q̄b̄ iteriecit ē ita tēpā: ut sit salutaris. Pli. Aer: q̄a tēpatus ē & saluta-

PHARSALIAE

ris iuppiter At scē.ue.quis luna faciat grauitatē ac maturitatē gignendi:tamen hoc p̄cipue dat ueneri: q̄ sit regē oīum genitrix: q̄ ipsa Venus & Mercuri. soli obediūt: & hō ex hoīe & sole generat: & ita oīa ex sole & hūore gignunt: cū uero Venus soli obediat & Mercurius: Luna frigida ē & humida. Venus ergo q̄ soli obedit: solis naturā sapit: ergo ex Venere. i. calore & hūore oīa gignūtur: iō fœcūda. Cyllenius .i. Mercurius. Arbiter undæ: quomō Mercurius p̄est aquis: nūqd non Neptunus p̄est undæ & mari: sed alia rōe dicit Neptunus p̄esse mari: & alia Mercurius. Id at in sequentibus declarabit. Pars cæ. ordo ē: tūc nilus exit soluto fonte: cū domius aquarū pcussit q̄. i. illa ora. Vbi. i. postq̄ ps cæli tenuit hūc cylleniū: q̄ pte sydera leonis mixta sunt cācro: & qua pte syrius erexit rapidos ignes: & circulus mutator uarii anni tenet ægocero & cancro: cui cancro ora nili subdita latēt. Pars cæ. remotis sole & luna: quorū domicilia singula sūt. Cancer domiciliū ē lunæ: leo solis. Mercurii qdē domicilia sunt a superioribus uirginis: a sequētibz gemini. Veneris at domicilia sūt libra taurus. At uero iouis domicilia sunt sagittarius & piscis. Saturni uero domicilia sunt capricornus & aquarius. Martis aries & scorpio. Secundu at hāc rōem Mercuri. hēt domiciliū: hūc uirginis: idē geminorū: sed uirgo collateralis ē leoni: at uero gemini collaterales sūt cācro. Ergo hęc signa dicit iter se mixta eē. Scimus ēt cū sol ē i cācro: siue i leone: maximos calores eē. His. n. quū accedit mercurii ignis: nilus a fonte suo tollit: & uniuersā ægyptū inundat: nā nilus subiectus ē cācro: cui succedit leo. Ille quidē xiii. die iunij: hic uero. xv. die iulij & sol eū igredit: circa meridiē: tū at orit & syrius: uel paulo post: uidelicet xvii. die iulij. Est at syrius canis q̄ ante os leonis positus ē: & tūc dies ardētissimi caniculares incipiūt. q̄ sunt nūero. xl. his cū accedit ignis Mercuri. istat nilus. His ita dictis itelligi poterit qd sibi uelit hoc loco poeta. Mixta: q̄ cū duo mercurii domicilia sit: hic uirgo: idē gēini & uirgo collateralis sit leō: & gēini cācro: ē necesse soli mixti sit. Sūt. cū his accedit Mercuri. ignis statim istat nilus iō dī Mercuri. arbiter undæ: nō generalis q̄a nep. arbiter ē: sed ipse specialis ē undæ. Nili q̄a subiectus ē cācro: dī quo supra. Rapidos. q̄. si. syrius eadē stella ē q̄ & canicula dicit: q̄ ē ante os leonis posita: oriēs. xvii die iulij: sole primā leonis pte igrediente. Exerit: aperit. Et uarii m. u. cir. a. conybus est circulus impfectus: a κολποσ. i. mutilus: q̄a mutilatus uī nō tamē q̄ ipsectus sit sed tātū dimidiū eius a nobis uī: hoc rō orizōtis facit ut dimidiū tātū a nobis uideat: duo at sūt conybi: unus ē q̄ solstitia distinguit: alter uero ægnoctia ille solstitia diuidit trāsiens p̄ mūdi polos atq̄ zodiacū: semp maximas facit solis declinatōes: uidelicet p̄ primos gradus crācri & capricorni & ubi conybus itersecat zodiacū facit solstitium æstiuū & alter conybus iterceptus iter solsticii circulū: & circulū siue punctū æquinoctiale: maxima dicitur solis declinatio. Nam tunc magis sol non pōt ad zenith capitis nostri aut potius. Circulus m. u. a. n. est ipse zodiacus p̄ quē sol transiens quattuor anni tēpora definit: nā ab ariete incipiens uer ostendit & taugē & geminos transiens idē significat. Sed iā capi. geminorum circulū æstiuū tangere uidetur etiā per cancrum & leonem transiens & uirginem æstatem efficit in libra autem æquinoctium conficit & autūnum facit: Deinde in capricorno: aquario: piscibus: hyeme transigit. Aegoceron: idē capricornum ubi facit hyemale solstitiū & cancrum: ubi facit æstiuū solstitium: ægoceros: capricornus dī uerbū de uerbo ab αἰ γοο capra κερατοσ cornu. Ora. i. fons. Latēt: bene dixit: q̄a nūq̄ iuenitur: & adhuc iuentus est nemo q̄ sci at ubi sit fons nili. Dominus. a. mercurius. Aquarū: noli itelligere generaliter: sed nili tātū. Igne su. i. ignibus cācri supiecto igne mercurii. Tunc. n. i. flāmea. n. stellæ sūt & pascūt hūore quē ad se trahūt: cū igif trahāt ad se hūore necessario flāt nilus ut exeat ripas. Oceanus. l. q̄a crescēt luna istat oceanus: q̄a ignis lunæ ad se trahit hūore oceani: & ita necessario crescit: hic ē q̄ mare fluxū facit atq̄ refluū: cū fluit ad nos crescere uī: cū refluat uī diminui. Lunaribz i. bene dixit itpiciēs ad illud domius pcussit aq̄z: nā quēadmodū luna ē domia oceani: ita & Mercuri. domius nili. Auctus: nūc dicit q̄ diu inundatio nili p̄maneat. Nō. a. c. i. finit coeret. Auctus: suas auctiōes. Aest. ho. i. atēq̄ sit ægnoctiū autūnale: nā nilus incipit crescer lūa noua q̄cūq̄ post solstitiū ē sensim modiceq̄ cācx sole trāscūt: abūdātissime: at leonē: & residet i uirgine iisdē q̄ accevit mōis. i. totū at reuocat intra ripas in libra: ut tradit Hero. cētēsimō die: huius: incremētī cāx sūt uariæ ap̄ Pli. in. v. A so. ante q̄ sol puenerit ad librā. nā in libra facit ægnoctiū autūnale: in ariete ægnoctiū uernū. Vana si. u. nūc aliogz p̄ seq̄ opiniōes: q̄s ēt refellit atq̄ cōfutat rōibus suis. dicit. n. in æthiopia niues sūt solui q̄bus augeat nilus: & inū dare cogit. hāc opiniōē uanā achoreus subiiciēs ostēdit. Nō ar. in li. arctos. i. urfa mīor q̄ ē in septētriōe nec boreas q̄ p̄flat a septētriōe ē ibi: ut p̄p̄a abūdēt niues q̄bz liq̄ factis nilus crescere possit. Testis ti. & pbat nō eē arctō nec boreā. uis inq̄ itelligere ibi nō eē frigus & p̄p̄a nec niues abūdare: ut in septētriōe: potissima rō ē color gētis illius q̄ niger ē. nā calor ille caloris illius r̄gionis æthiopiæ significat & atq̄ diffentit ab altero ubi calor ingēs cūbi frigus eē nō pōt. Vapo. au. nā auster ē uetus flās a meridie nō p̄cul a torrida zōa: iō sp̄ calid.

At fœcūda uenus cūctarum sœmina rerum
Possidet. immensæ cylleniū arbiter undæ ē.
Hunc ubi pars cæli tenuit: qua mixta leonis
Sydera sunt cancro rapidos qua syrius ignēs
Exerit: & uarii mutator circulis anni
Aegoceron cancrumq̄ tenet: cui subdita nili
Ora latent: quæ cū dominus percussit aquarū
Igne superiecto: tunc nilus fonte soluto
Exit: ut oceanus lunaribus incrementis
Iussus adest: auctusq̄ suos non ante coarctat
Quam nox æstiuas a sole receperit horas.
Vana fides ueterum: nilo q̄ crescat in arua
Æthiopū prodesse niues: non arctos in illis
Montibus aut boreas: testis tibi sole perusti
Ipse color populi: calidiq̄ uaporibus austru.

Adde
niues: at
que facta
scit: q̄ sy
tio nili
ante æg

Adde q̄
Præcipi
Prima
Ante ca
Ante p
Inde et
Nec tu
Officiis
Tempo
Sub to
Nilus
Ora tu
Implor
Donec
Extens
Sic iul
Sic op
His al
Contin
Vel qu
Trans
Vel q
Affid
Ille m
Aestu

hoc na
runt f
na: fall
cident
plerus
tus: ge
ri alig
uel q̄
alia rat
in mar
los imb
Obice
uernos
abūdā
postea
Strabo
bribus
dation
regro
quæd

LIBER .X.

Adde quod omne: alia ratio: si nilus cresceret liquefactis niuibus tempore uerno cresceret: quo liquefiunt niues: at uero non ueris tempore: immo i media crescit æstate. Omne ca. i. cuiuslibet fluiui fons. Soluta: liquefacta. Præcipit: currere facit cum ipetu. Tabe: resolutione niuiū. Nilus nescit: at uero nilus nō ante cre- scit: q̄ syrius oritur: ut est antedictum. Ante parem nocti: idest antequam sit æquinoctiū autūnale inunda- tio nili non decrescit. Alligat am. tunc enim ripis tenetur amnis cum decreuerit. Ante phœbum pa. idest ante æquinoctium. Sub iudice libra: sub autumnali æquinoctio: qua sol in ariete facit uernum æquinocti- um: in libra uero autūnale. Inde: etiam Et hæc est

Adde quod oē caput fluiui quodcūq̄ soluta
Præcipitat glacies: ingresse uere tumescit
Prima tabe niuis: nilus neque suscitatur undas
Ante canis radios: nec ripis alligat amnem:
Ante parem nocti libra sub iudice phœbum.
Inde etiam leges aliarum nescit aquarum
Nec tumet hibernis cum longe sole remoto
Officiis caret unda suis: dare iussus iniquo
Temperiem cælo: mediis æstatibus exit
Sub torrente plagæ: neu terras dissipet ignis
Nilus habet mundo: contraq̄ incensa leonis
Ora tumet: cancroq̄ suam torrente syennem
Imploratus adest: nec campos liberat undis
Donec in autūnū declinet phœbus: & ūbras
Extendat meroe: quis causas reddere possit?
Sic iussit natura parens discurrere nilum.
Sic opus ē mūdo: zephyros quoq̄ uana uetu
His ascripsit aq̄s: quorū stata tēpora flato
Continuūque dies: & in aere longa potestas:
Vel quod ab occiduo depellunt nubila cælo
Trans notō: & fluuiū cogūt imponere nibos:
Vel quod aquas. totiens rumpētis littora nili
Assidue feriunt: coguntque resistere fluctus.
Ille mora cursus aduersique obice ponti
Aestuat in campis: sunt qui spiramina terris

causa cur nilus non seruet consuetudines aliæ: aqua- rum quæ crescunt hyeme aut uere. Nilus uero i me- dia æstate. Nec tumet: crescit. Officiis unda ca. Nā si tēpore hyemis crescunt aquæ magis nocet agris: q̄ æstatis: cū oīa solis ardore arescunt ideo nilus eo tē- pore maxime suū officium peragit. Sole remoto: ui- delicet in capricorno cum solstitium fuerit hyemiale. Iussus: scilicet a Mercurio. Iniquo: nā media æsta- te: iō uidet eē iniquū cælum arboribus & herbis: q̄a nimio calore arescunt: sed tunc nilus suū facit officiū arboribus & herbis: quia statim inundat ægyptum: & q̄ arescūt nimio solis ardore: ipsius humore uire- scunt. Iniquo: ardenti & feruenti. Neu terras dis- sipent: & ne omnia nimio calore solis urantur: in tē- pore adest nilus. Ignis: ardor solis. Incensa leonis: quia cum in leone sol est: maximi sunt calores. Suā syennem: nam syennæ ciuitas ægypti q̄nq̄ milibus stadiorū supra alexandriam: ut Pli. subiecta cancro: q̄ solstitiū die medio nullā umbrā facit. Imploratus: præcibus quæsitus. Suam: quæ sibi subiecta ē. Nec campos librat: non prius iquit decrescit nilus q̄ autū- nus superuenerit. Meroe: insula quam in medio sui facit nilus: a qua sol declinior factus porrigit umbrā. ea caput ē gentis æthiopū: quinq̄ milibus stadiorū a syenne distans bis anno absumit umbras sole duode uicesimā tauri ptē: & quartā decimā leonis obtinēte Pli. Quis ca. dicit neminē posse hanc nili inundationis cām latētē dignoscerē sed illud scētiedū eē sic deū uolū- isse dū huic pti orbis terræ cōsuleret: ubi sine hac ni- li inūdatiōe homines uiuere nō possent. Natura pa- rens: deus omnium regū artifex. Sic opus ē mundo: aliter enim in hac regione ægypti homīes uiuere nō possent. Ergo a necessitate dicit factam esse hanc nili inūdatiōem. Zephyros quoq̄ uana uetustas: quīs

hoc naturæ attribuerit: poeta tamen adhuc causas adducit secundum diuersas opiniones. Alii inquit uolue- runt fieri flantibus zephyris nilū inundare: q̄ uidelicet resistunt cursui amnis: & ipsum inflare cogunt. Va- na: fallax. Vir. Vanū mendacēq̄ improba finger: significat hanc rationem nō placere sibi. Zephyri: sunt oc- cidentales uenti qui ineunte uere dies aliquot iugiter spirant: & nubes inducunt ad nilum quibus aquis re- pleretur exundat. Ascripsit aquis: idest zephyros. causam uoluit esse cur nilus inundet: & addit rationē. Fla- tus: genitui casus. Stata: statuta: ut apud Valeriū. maiores statas. Continui dies: quia ineunte uere: zephy- ri aliquot dies spirant iugiter. Longa potestas: quia frequentius spirant: sed remissius. Vel q̄ ab occiduo: uel q̄ zephyris ab occasu nubes pelluntur in meridiem & effusi imbres sequuntur quibus inflatur nilus uel alia ratione: q̄ zephyri mare perturbent: cuius fluctus cursui nili resistunt: & dum ille non potest uiribus suis in mare descendere: recurrere cogatur & ita inundat ægyptum. Trans nothō: in meridiem. Nimbos: effu- sos imbres. Ferunt. s. zephyri. Assidue: singulis annis. Fluctus: scilicet maris. Resistere. s. cursui amnis.

Obiice: oppositione pōti q̄a flantibus zephyris inflat mare: & obstat nilo. Sūt q̄ sp. aliā rōem adducit terrā ca- uernosa eē: & tpe æstatis calor solis trahi humorē aquarū undiq̄ & p̄cipue a septentriōe: ubi & niues & pluuia abūdāt: & cū in meridiē traxerit undiq̄ aq̄s: efficiunt fulmē unū ex multis fluminibus q̄ illuc currunt quem postea nilum appellauere: & simul causas affert: quamobrem huius fluminis origo & fons adhuc ignoretur. Strabo autem geographus inquit antiquos coniectura: posteros etiam uisu cognouisse: nilum ab æstiuis im- bribus augeri: cum superior æthiopa in ultimis montibus dilueret. imbribus at cessantibus paulatim insū- dationem cessare nili incrementa maxima & minima & mediocria annotata ex puteo quodā i nili ripa ex in- tegro lapide constructo: Nam aqua putei cum nilo pariter crescit ac decrescit: suntq̄ in putei pariete notæ quædam incrementorum omnium mensuræ: hæc itaq̄ obseruantes cum aliis notant. ut incrementa cogno-

PHARSALIAE

scant. Nam ex his signis multo ante futuram nili excrecentis cognoscunt: idq; omnibus prædicunt quæ res profecto agricolis ad aquarum conseruationem & aggerum & canalium offosionē: principibus uero ad prouentus utilissima est. refert idem Strabo alio in loco fuisse qui crederet nili ortum extremis mauritaniae partibus proximū esse: ortum autem habet a monte inferioris mauritaniae: ut docet Soli. Spiramina: cauernas per quas uenti spirant. Magnosq; cauæ. declarat quod dixit spiramina. Cauæ cōpagis: dixit continentē, continens terra ideo compago dicitur quia ipsa suis librata ponderibus se continet. Hac: per hos meatus terræ. Penitus: interius & in uisceribus terræ. Tacitis: oculis. Frigore ab arctoo: a septentrione cōmeat in meridiem. Cum phœbus p̄s. cum sol est in cancro tūc enim meroe quæ subiecta est cancro magno solis ardore exurit: nā tunc sol non potest magis accedere ad zethin capitis eorum & quia tunc ingens calor p̄cipue ē meridie. calor ad se undiq; trahit hūiores: & ex omnibus fluuiis unus quasi efficiē nilus. Duxit: quia naturale est ut calor humorē ad se trahat. Trahitur gangesq; p̄a. per hos fluuios maximos intellige etiam minores. Per tacitum mū. per occulta terrarum. Oīa flu. quæ traxerit calore solis ab aliis regionibus illuc. Nō uno gur. hæc cā ē cur ripæ nilū non possunt. Non uno: nā septē hostiis ifluit quorū noīa sunt canopicum bolbitinum sebeniticum phaniticum mēdisium. Tantum pelusiacum. Rumor ab oc. Alii phibent ex oceano nasci nilū: & q̄a obice/retur si ab oceāo nascitur: quid causæ ē cur nili aquæ dulces sint quia diu cursu aq̄ exerceat: iō purgatur & amaritudinē maris relinquit. Erumpere: exire nilum. Aequoreos sales: amaritudinē aquæ maris. Misce re dulcescere. Tractu. i. cursu. Nec nō oceano: & uerum est: ita enim physici putāt flāmeas esse stellas & nutrirī humoribus terrarum q̄ ex agris & aquis sole tepēfactis excitantur. Phœbum: nā ut iquit Macrobius ignem æthereum physici tradiderunt hūore nutrirī: asserētes ideo sūt zona cæli pusta: quā uia solis. i. zodiacus occupauit: oceāū a natura locatū: ut oīs latitudo: qua sol cū qnq; uagis ultro citroq; dicurrunt habeat subiecti humoris alimonīā. Polū. i. cælū hoc ē sydera cæli. Hūc: oceāū. Brachia cancri. i. cū i cancro ē. Aer digerat: quia sydera quæ flāmea sunt non possunt sumere uniuersam aquā quā ad se traxerunt: iō cū remittunt instantur aquæ & p̄cipue nilus. Hoc. i. undæ: quod non potest igne syderū consumi. Referunt: reddunt. Niloq; refun. i. nilū ut cā sit inflati amnis. Ast ego si tantam: postq̄ multorum diuersas opiniones dixit: nunc suā tandē sententiā Cæsar q̄q̄ id mihi non arrogo ut tantam litem componere audeam: sed tamen existimo deum opificem regū omnium cū primū orbē terrarum cōdidit q̄s/ dam aquas remisisse: quasdam autem secreto tenuisse: quarum originem nemo scire posset: satis caute quæstionē hanc soluit poeta. Si falsū itat arrogantiam. Soluere: componere. Tantam litem. i. diuersorū qui aliter sentiūt sera longa. Non id agente deo: sed uetustate: q̄a ab initio cū deus condidit orbē terrarū aquæ sub terra continebantur: sed uetustate: deinde longa aquæ tadem: eruperūt. Cōpage. i. terra cōtinēti. Cū toto: cum uniuerso. Quasdam. i. aquas ille qdē nō agēte deo sed uetustate erumpūt: sed aliæ aquæ eiusmōdi sūt: ut legē ab ipso deo semel ipositam præterire non possint: quæ aquæ arbitror eē nilū q̄ tarditā legē nō cōtēpserit: sed semper media æstate iflatus inundet ægyptum. Quæ tibi noscendi: non miror inquit si hæc animi cupido aium tuum inceserit cognoscendi originem nili: nā alii cōplures fuerunt magni principes q̄ hac cupiditate flagrarunt: nec tamen ipsum dignoscere potuerūt. Persis: regibus persarū. Macedū: p̄ macedonū & præcipue alexandro. Nullaq; nō ætas: omnis ætas uoluit hāc notitiā posteris tradere: sed nequit. Cōferre: tradere. Sed uincit ad. i. adhuc latet origo nili: & oīum hominū idustriā supauit. Summus alex. priō q̄ dē dicit Alexandrum illū domitorē orbis hac icensum cupiditate misisse uiros electos: qui cū ex aduerso nili diu nauigassent: tandē puenere haud procul a seruētī zona: nec tamē illius fontē inuenire potuerunt: idē & se/lostris concupiuit & cambyfes aliq; reges: tamen cupiditati suæ satisfacere non poterunt. Alexander scilicet magnus rex macedonum qui asiam toto bello subegit: uictō terdario: quem tandem occidit capta uxore cum filiabus. Memphis: pars pro toto idest ægyptus. Inuidit nilo: q̄ fontem eius inuenire non potuit.

Esse putent: magnosq; cauæ compagis hiatus
Commeat hac penitus tacitis discursibus ūda
Frigore ab arctoo mediū reuocata sub axē.
Cū phœbus pressit meroen: tellusque perusta
Illuc duxit aquas: trahitur gangesq; padusq;
Per tacitum mundi: tūc omnia flumina nilus
Vno fonte uomens: non uno gurgite profert
Rumor ab oceano: qui terras alligat omnes
Exundante procul uiolentū erumpere nilum
Aequoreosque sales: longo mitescere tractu.
Nec non oceano pasci: phœbumq; polumq;
Credimus: hunc calidi tetigit cū brachia cācri
Sol rapit: atq; ūdæ plusquā quod digerat aer
Tolitur: hoc noctes referunt: niloq; refundūt
Ast ego: si tantam fas est mihi soluere litem:
Quasdam cæsar aquas: post mūdi sera peracti
Sæcula: concussis terrarum erumpere uenist:
Non id agēte deo: quasdam compage sub ipsa
Cum toto cœpisse reor: quas ille creator
Atque opifex rerum certo sub iure coerces.
Quæ tibi noscendi nilū romane cupido est:
Hæc fatiis persisq; fuit: macedumq; tyrānis.
Nullaque non ætas uoluit conferre futuris
Notitiam: sed uincit adhuc natura latendi.
Sūmus alexander regnū quē mēphis adorat
Inuidit nilo: misitque per ultima terræ

Leſtos:
entales &
lantur. Il
perire non
rex ægypti
citur reges

Aethiopi
Zona po
Venit ad
Et phario
Ante tan
Quam
Cambisē
Defectu
Ignoto t
Ausā lo
Quere
Vi nilo
Qua d
Te mih
Aufusi
In bore
Cursus

ammonis
ratus est
dit Strabo
admodū
annos cer
quireret
neribus
crobiorū
nissent
uit: q̄ nā
ex farinā
tū ille n
stasser: u
raret: ol
duxitq;
ut in pa
ipse pot
derat: se
a deficio
tes sorti
mor: ita
ritur: sed
nec alius
Dedit i
gere: m
ridie sub
æstium
lorum
a merid
Nun

LIBER .X.

Lectos: pro electos uiros. Per ultima terræ æthiopum. i. usque etiam ad occasum: nam æthiopes sunt orientales & occidentales: utrobique enim perusti nimio solis ardore homines nigri sunt: unde æthyopes appellantur. Illos rubicunda: cum declinassent meridiem uersus. Videre nilum calentem: ipsius autē fontem reperire non potuerunt. Venit ad occasus: Sesostris etiam rex ægyptius hoc idem tentauit: sed frustra, sesostris rex ægyptius fuit q̄ gentes omnes domuit usq; ad occidentem & cimmericum bosphorum quinq; etiam dicitur reges currui suo subiecisse: hic fortissimus non solum fuit: sed etiam prudentissimus totam æthiopiam

Aethiopum lectos illos rubicunda perusti
Zona poli tenuit. nilum uidere calentem.
Venit ad ocaſum: mūdiq; extrema sesostris.
Et pharios regum currus ceruicibus egit.
Ante tamē uestros amnes: rhodanūq; padūq;
Quam nilum de fonte bibit. uesanus i ortus
Cambises longi populos peruenit ad æui.
Defectusque epulis & pastus cæde suorum
Ignoto te Nile redit non fabula mendax
Ausu loqui de fonte tuo est: ubicunq; uideris
Queris: & nulli contingit gloria genti:
Vt nilo sit læta suo: tua flumina prodam
Qua deus undarum cælator Nile tuarum:
Te mihi nosse dedit: medio confurgis ab axe:
Ausus in ardentem ripas attolere cancrum.
In boream is rectus aquis: mediumq; booten.
Cursus in occasus flexus toquentur & ortus

permeauit (ut inquit Strabo) usque ad cinnamomi regionē: & adhuc quædam eius monumenta extāt & columnæ & epigrammata sacris litteris trāsītum eius significant. Mundiq; extrema: usq; ad æthiopes: sicut alexander miserat. Et pharios currus: quia domuit regiones usq; ad bosphorū cimmericum & currum suum reges subegit ut traherent. Ante tamen: prius padi rhodaniq; fōtes iuenit q̄ nili. Vesanus in ortus: Herodotus hoc scribit Cambysem misisse qui exquirerent nilum: & simul ipse nauigauit: & dum longissime nauigationē continuasset tandē inopia regis laborauit adeo ut ex ministris suis nō nullos comedere coactus fuerit nec tamen fontē uidit sed quēadmodum diximus antea nilus & Plinio & Solino auctoribus originem habet a monte inferioris Mauritanie non procul ab oceano: lacu protinus stagnante quē uocāt nilidē ibi pisces reperiūt: alabeta: coracini siluri crocodillus quoq; quæ & in nili alueo spectat. Præterea obseruatū est prout i mauritania niues imbresue fuerint: ita nilū crescere ex hoc lacu hoc affirmare libros punicos: hoc iubā tradidisse referūt. Vesa. quia natura iracundus erat & Apitaurum quem magna ueneratione colebāt ægyptii ipse stricto gladio interfecit: templū eius & aliorum deorum q̄ colunt ab ægyptiis euerit: milit q̄ tēplū

ammonis diriperent: quo factum ē: ut i infantiā uerteretur & cum equum ascenderet: gradu eminenti uulneratus est in femore: quo uulnere haud ita multo post periit: & Cambyſis etiam sacrilegium his uerbis ostendit Strabo Cābises rex persarum templa p̄ti igni: parti ferro deuastabat: mutilans: excindens: amburens: quēadmodū & obeliscos: quorū duo romā delati sunt. Longi æui po. p. i. ad æthiopus macrobios pfectus ē: qui annos centū & uiginti uiuit a. u. x. p. o. longus & bio. uita. uerum ut scribit Herodotus non ut nilum inquireret: sed ut macrobios subiugaret: legatos ichthyophagos ut cuncta explorarent ad eos misit cum muneribus uidelicet cū uasculo uini cum pane & arcu & simul monili aureo. Legati cābysæ cum ad regem Macrobiorum uenissent rex intellexit illos exploratores esse: non legatos: & tamen iussit eos exponere: quid uenissent rege suo dixerunt ut illis muneribus ipsum cambysæ conciliarent cum obtulissent panem iterrogauit: q̄ nā cibis ille ē: illi declarauerunt frumētū nasci ex humore terræ & ex grāo illius frugis farinā fieri & ex farina panem. Interrogauit deinde quot annos uiuerent: responderunt septuaginta annos: uel octoginta tū ille non miror inquit si stercore uelcentes paucis annis uiuitis: deinde obtulerunt uasculū uini ille cū gustasset: uinum probauit & dixit hāc unā eē cām q̄ aliq̄diu uiuerēt q̄ uidelicet malignitatē illius cibi uinū tēperaret: obtulerūtq; monile tū ille minas mihi inquit catenas rex uester: sed apud me robustiora uicula sunt duxitq; eos ad carcerem ubi catenæ erant aureæ postea ostendūt arcū quē cū itēdisset rex ipse eo usq; traxit ut in partes cōfregit. tū demū iussit arcū afferri ex suis: & dedit legatis cābysæ: dicēs quando rex uester aut ipse poterit: aut aliq; ex suis hūc arcū itēder: tūc dicite ut nos bello iuadat redierūt legati & oīa narrarūt q̄ uiderāt: sed anteq̄ discederēt ostēdit eis mēsa solis. Quod si lōgiorē historiā uoles: ē apud Hero. i. iii. Defectus: a deficior. i. cū epulæ deficerēt. Pastus: cū ad extremā iopiā puenisset Cābyses ministris suis uestebat: & milites fortiti ex se ipsis decimū quēq; comederūt: ut uitā sustēarent. Nō fabula mē. quia sicut fabula est & rumor: ita & re uera comprobatur. uidelicet ubicunq; aquam tuam ostendis o Nile: ibi etiam tuus fons quæritur: sed iueniri non potest. Nilo suo: idest apud se orienti. Tua flumina prodam: fontem tuum: nec ego nec alius cognoscere potuit. ego uero deo fauente cognoui per quas terras iter facias. Qua: pro in quātum. Dedit. i. quātū permisit: ut ego cognoscam. Prodam: aperiam: indicabo. Medio confur. incipis inquit surgere: a meridie. Ab axe: idest a polo antractico ubi cancer est directe impositus super his populis qui in meridie sub æquinoctiali constituti sunt. In ardentem cancrum: quia cum sol in cancro est facit solstitium æstiuum: & ibi sol ad magnas declinationes dicitur esse: quia non potest magis accedere ad zenith capitis illorum. In boream is: in septentrione. Medium quæ bootem: idest in septentrionem. Cursus in occasum: a meridie recto limite tendis in septentrionem: deinde flecteris a cursu tuo in occasum: deinde in orientem. Nunc: aliquando. Aequus: benignus fœcunditate tua. Arabum: quorum agros fœcundiores facis.

PHARSALIAE

Lybicis harenis: populis habitantibus in meridie cum uergitur in oriētē. Seres: populi oriētales de qbus antea dictū est: ipsi primi uident nilū de qbus Martia. intelligit Et q prima bibit depnū flumina nili. Primi: q uis his priō appareas populis tamē nondum fontē inuenere. Alieno gurgite: Aliunde nascente. Te paruū. i. fōtē tuū. Sinus: receptacula tui amnis. In ipsis solstitiis: cū sol ē in cancro q facit solstitiū æstiuū: nā alii fluuii conflunt in eūte uere: aut ī media hyeme: tu inflaris æstate. Aliena bru. i. quū bruma ē antipodibus: & nos hēamus æstatē. Hyemes: inūdatiōes. Hic. i. apud nos quæritur fons tuus illic apud illos ubi nasceris q ritur exitus in mare: nā sicut nos nescimus fontem: ita illi nesciūt exitum nili quastis septē fluminibus ī ægyptū pelagus irrūpit. Late tibi gurgite: dicit nilū meroē insulam ī medio sui facere. Quæ: adeo subiecta ē leoni ut q̄q multis arboribus abundet: tamē nulla umbra se a calore solis defēdit: cū pūctus leōis directe sup̄positus sit meroe. Rupto: diuiso. Fœcunda colonis: q̄ abūdat cultoribus. Nigris: nimio solis ardore. Comis he. ligni p̄tiosi: de quo dixius sup̄ius abūdat. n. arboribus palma: persico: hebeo & Siluāstro teste Stra. hāc insulā clypei figurā hēe dicunt cuius magnitudo fortasse supra uera dicta ē longitudo triū miliū fere Stadiorum amplitudine: mille: & dicta ē meroe a forore ibi mortua uel ut alii tradūt ab uxore quā habuit Cābyres hoc noīe. Mitigat: leniorē facit. Rectū leonē: q̄a pūctus ille directe sup̄positus ē capiti eoz cū sol puenerit ad q̄rtā decimā p̄tē leōis. Plagas phœbi: meridiē regionē. Dānū nō: q̄uis p̄ exustam plagā decurras: tamen non es passus dānū aquarū: q̄a calor regionis nihil diminuit aquas. Sreriles ha. p̄ arētē libyā. Nūc uas. i. unū amnē aliquādo colligeris: aliquādo uagaris diuisus ī plures alueos. Piger alueus: q̄a cū in unū amnē uenerit lenior efficit. Multifidas undas: quæ ante in diuersas p̄tes fluebāt. Quā di. ægyptus sup̄ior ī orientē p̄ lōgū extēdit: & a septētrione arabicus ē sinus: a meridie uero oceanus: nā ab occasu ex īferiore ægypti p̄te ad oriētē rubro mari terminat: hoc est q̄ dicit hoc loco nā philæ ē urbs īter æthiopes & ægyptios q̄ finitima & cōfinis ē utriusq̄ regni: imo (ut refert Stra.) philæ cois æthiopū & ægyptioz hītatīō ē Stra. dicit se philas ex syene plaustrō uenisse per capū ualde planū. C. stadiorū spacia p̄ totā fere uia: uidisse se ostēdit utriq̄ multis ī locis quasi scopulosos petrā arduā rotundā politā: nigri ac duri lapidis ex quo mortaria fiunt. Philæ: est numeri plura: is: sicut athenæ. Aegyptia rura: idest diuidūt Arabiam ab ægypto. Mox te: a meroe insula cū ad Arabiā usque puenerit īmanē lacū facit: ex quo p̄cipiti impetu egressus alteram īsulā amplectitur nomine Talesum a qua deinde uariis montiū obicibus incitatus torrentior efficitur: & inter obuios scopulos se præcipiens fluctibus sese ipsos tangentibus: impetu tam uasto ac fragore ferē: ut incolæ aures ad surditatē usq̄ offendat. Inde ē locus catadupos ē appellatus nā. θυμπος sonitū significat. Secatē: cū amplexus fueris alterā insulā talesū. Rubro ponto: q̄a ad oriētē rubro mari terminat. Cōmertia: loca finitima & cōtigua. Nostre: ægyptū. loquit̄ achoreus. Mollis la. quia ī amplissimū effunditur lacum. Quis te: cum tu adeo leniter fluas ad insulā talesū: q̄s crederet te deinde tanto impetu decursurū esse ut incolas magno terrore percelleres: q̄. d. nemo. Lene: pro leniter. Indignaris: nā quia non potes ullo obice retineri: ideo cū ad catadupū ueneris: uariis montium obicibus icitatus multo magis indignaris. Abrupta: p̄cipitia cursus tui. Lapsus: decursus. Præcipes ca. descensionēs: cataracta proprie dī aspera descensio κατάρκτω idest collido & cum strepitu impello apud græcos est generis masculini. ο κατάρκτω. hinc cataractas appellauere obices portarū ferrearum q̄ magno cum sonitu demittuntur uerum (ut inquit Strabo) est cataractes ad mediū fere flumen paulo supra elephantinam petrosū quoddā superciliū ī superiore p̄te planū: ut flumē recipe possit: desines uero ī p̄cipitiū ex aq̄ p̄cipitatur: utriq̄ secus terrā alueus ē: q̄ facile ad nauigari pōt: hac itaq̄ ad nauigantes defluunt in cataractē: & cū scapha ī p̄cipitiū detrudūt: & ipsi & scaphæ illæsi. Cau. obices montiū. Astra: idest tua unda uerberat sydera.

Nūc arabū populis: libycis nūc æquus hareis
Teq̄ uidēt primi: quærūt tamē hi quoq̄ seres
Aethiopumque feris alieno gurgite campos
Et te terrarum nescit: cur debeat orbis.
Arcanum natura caput non prodidit ullis:
Nec licuit populis paruū te Nile uidere:
Amouitque sinus: & gentes maluit ortus
Mirari: quam nōsse tuos. conflurgere in ipsis
Ius tibi solstitiis: aliena crescere bruma:
Atque hyemes offere tuas. solique uagari
Concessum p̄ utrosq̄ polos: hic quærūt ortus:
Illic finis aquarū. late tibi gurgite raptō
Ambitur nigris meroe fœcunda colonis.
Læta comis hebenit: quæ quāuis arbor multa
Frondeat. æstatem nulla sibi mitigat umbra.
Linea tam rectum mundi ferit illa leonem.
Inde plagas phœbi dānū non passus aquarū
Præueheris: sterileſque diu metiris harenas:
Nunc omnes uires unum collectus ī amnē:
Nunc uagus & spargēs facile tibi cedere ripā
Rursus multifidas fuocat piger alueus ūdas.
Qua dirimunt arabū populis ægyptia rura
Regni claustra philæ: mox te deserta secantē
Qua dirimunt nostrū rubri cōmertia ponti
Mollis lapsus agit: quis te tam lene fluentem
Moturum totas uiolenti gurgitis iras
Nile putet: sed cum lapsus abrupta uiarum
Excepere tuos: & præcipes cataractæ:
Ac nusquam ueritis ullas obistere cautes
Indignaris aquis: spuma tunc astra laceſsis.

Cantha:
retineri nō
locū magnū
ptus. Hi
terræ quā
dior appare

Cū catat
Spumeus
Hic abato
Terra pot
Et scopul
Quā ma
Hinc mō
Qui lib
It conua
Prima ti
Rura: m
Sic uelu
Noctis
Mens in
Ascleru
Iā putat
Vlricel
Dignatur
Quo for
Pœnaqu
Pene dat
Crimen
In scelu
Exemp
Nec pa
Inuictu
Tantum
Cæsar
Atq̄ ha
Ad por
Quē p
Et dede
In cun
Nunc in
Inuasit
dem nact
idoneus
ac potest
nunc ma
pet. quā
irretitū
& iterle

LIBER .X.

Cuncta: scilicet loca circa catadupum. Montis: catadupi. Albescit: quia spumeus. Fluctibus inuitis, i. qui retineri nō possunt. Hinc abaton: cum ad catadupum perueneris locū haud pcul ab ægypto: abaton arduū locū magno fragore permeas unde nomē accepit quasi αβδτοσ iaccessibilis. tū primum te sētere incipit ægyptus. Hinc: ex catadupo. Potens: quia iaccessibilis est. Percussa. s. tuo strepitu. Quod: quia scopuli huius terræ quā abaton uocat: sentiūt tuos tumultus quos icolæ iō uenas nili appellauere: quia ibi nilus primū grā dior apparere incipit. Placuit. s. incolis. Noui tumoris: admirandæ inflationis. Hinc: ab hac abato. Vagis:

Cūcta tremūt ūdis: ac multo murmur mōtis
Spumeus inuictis canescit fluctibus amnis
Hic abaton: quā nra uocat uenerāda uetustas
Terra potēs: primos sētit percūssa tumultus:
Et scopuli: placuit fluuii quos dicere uenas.
Quā manifesta noui primū dāt signa tumo/
Hinc mōtes natura uagis circūddīt undis: ris:
Qui libyæ te Nile negant: quos inter in alta
It conualle iacens: iam montibus unda quietis
Prima tibi cāpos permittit apertaq; mēphis
Rura: modūq; uetat crescēdi ponere ripas.
Sic uelut in tuta securi pace trahebant
Noctis iter mediæ: sed non uesana photini
Mens imbuta semel: tam sacra cæde uacabat
Asclerum motu: magno nihil ille perempto
Iā putat eē nefas: habitāt sub pectore manes
Vltricesq; umbræ dāt i noua mōstra furorē.
Dignatur uiles isto quoq; sanguine dextras:
Quo fortuna parat: uictos perfūder patres
Pœnaque ciuiliis belli: uindicta senatus:
Pene data ē famulo: procul hoc auertite fata
Crimen: ut hæc bruto cēruix absente secetur.
In scelus it pharium romani pœna tyranni
Exemplumq; perit: struit audax irrita fatis
Nec parat occultæ cædem committere fraudi:
Inuictumque ducem detecto Marte laceffit.
Tantum animi delicta dabant: ut colla ferire
Cæsaris: & locerum iungi tibi mane iuberet.
Atq; hæc dicta monet famulos pferre fideles:
Ad pompeianæ socium sibi cædis achillam:
Quē puer imbellis cūctis præfecerat armis
Et dederat ferrum nullo sibi iure retento
In cunctos: in seq; simul: tu mollibus inquit
Nunc incumbē toris: & pingues exige sōnos.
Inuasit cleopatra domū: nec prodita tātum ē

dem nacta nouarū materia eēt. Fideles: qbus arcana committere solebat. Puer im. mollis & bellis minime idoneus. Et de. ferrū. Vires oēs totius regni huic achillæ pmiserat: ut non in alio solum: sed in ipso ius suum ac potestatem haberet. Ferrum: idest totius regni opes in potestate tenebat. Mollibus inquit: Ecce dicta q nunc mandat ad achillam referri tu nūc iquit ocio te dede segnis achilla cum iterim cleopatra regnum occupet. quā ante cōsilio nostro e regno prolemæus eiecerat: ea nūc blanditiis suis nō regē modo: sed Cæ. quoque irretitū tenet. Et pingues exige somnos: concessio ē color: cū id negamus quod maxie concedere uidemur: & iterferimus et aliq; qbus et sensus noster appareat, dede te inqt ocio: & interea regnū Cleopatra occupauit.

errātibus. Libyæ. s. superioris: nā per iferiorē late uagat: iō nō pmittunt in superiorem libyā decurrere. It. decurrit. Conualle. s. illogē montiū. Iā mollibus: qā ibi humiliora sūt saxa: iō ēt lenius fertur amnis, de cursus. Prīa tibi cāpos: & primū icipis p planiora decurrere cū ad mēphim pueneris urbē ægypti. Campos planitiē. Vetat. s. mēphis. Modū: mēsurā crescēdi: qā nō possūt te coercere ripæ. Sic ue. i tu. ita iqt audiebat de nilo & de huiusmodi rebus Cæ. cū cōiuiis qū i tuta pace positi eēnt: & nō puidebant quantus belli tumultus istaret. Sed nō ue. sed photinum nō desinebat cogitat quomodo cæsare opprimeret: post q semel sanguie Pom. maculatus erat. Sacra: execrabilia. Asclerū motu: qā scelus sceleri addere tētabat. Magno. n. perēpto: oē nefas sibi licere existimabat. Manes. s. Pom. dicit in infaniā conuersū eē photinū. Vltricesq; um. s. pompeii q ultionē suā cupiūt. Dāt furorē: ut ipsum ad pnciē deducāt. Dextras. s. suas & suoz nō satis hēt fundi sanguinē pompeii sed ēt Cæ. Quod fortuna: fortūa uolebat: ut sanguine cæsaris cruentarent senatores. Victos: ēt uictos. Pœnaque ciuiliis: Quia parū absuit: qn famulus occuparet uindictam Senatus quæ debebat patriæ nō famulo. In scelus it: si fata concesserint satellitibus regis cæsarem obrūcāt: scelus erit: quod postea futurū ē Bruti meritū ingens: scelus enim erat: ut regis ministri occiderent cæsare. Exemplumq; perit: exemplum quod romanis omnibus Brutus præponeret ne aliquem regnā permittāt. Struit audax: redit ad id quomodo photinus consilia occidendi cæsarem agitauerit. Audax: Semper de infelici dici solet. Virg. audacem ad rutulum. Irrita: Vana. Quia fata nō permiserunt consilia photini ad exitum perducī. Nec parat occulte: in tenebris noctis opprimere cæsare: sed clara luce. De testō Marte: aperto bello. Tantū animi delicta: qā semel scelus commiserat obtruncando pompeium: iō nunc etiam animi supererant ad occidendum cæsare. Atq; hæc dicta: hæc ubi cōsilia occidendi Cæsaris aimo agita uit statim mādata dedit famulis: q ad achillā perferrent qui præerat exercitui regis nam Cæsar (ut Suetonius docet) Alexandriā fugientē psecutus Pō. ut occisum deprehendit cum prolemæo rege a quo sibi quoque insidias tendit uidebat bellum sane difficilimū gessit: neque loco: neque tempore æquo: sed hyeme anni: & intra mœnia copiosissimi ac solertissimi hostis: inops ipse rerū omniū atq; i peratus: regnū ægypti uictor. Cleopatraz fratriq; eius minori pmissit: ueritus puinciā facere ne quādoq; uiolentiore pssi

PHARSALIAE

Sed donata pharos: iā pharon cæsar Cleopatram donauit: & eam cum fratre cōciliauit. Pharos. i. ægyptus. Ad dominæ thalamos: ut eā opprimas. Nupsit so. ipia: postq̃ adulteriū cū cæsare cōmisit. nunc ad uirū suū & fratrem redit. Iam la. postq̃ cæsar ex cleopatra uoluptatē cepit: eam nūc fratri cōiungit. Iterq̃ ma. nūc ad cæsarem nūc ad fratrem. Romāq̃ me. i. sperat. n. romam postq̃ semel cæsarem blāditiis suis pellexit. Expugnate senem: argumentū est a maiori ad maius: cleopatra si iam cæsarem prouectioris ætatis in suos incitauit amplexus: multo magis decipere poterit puerū ptolemæū. Veneris: more: & recte dixit nam uenenum dicitur q̃ per uenas igrediat̃ nā sic medullas calefacit amor: sicut uenenū haustū per uenas discurrit. Vir. Vulnus alit uenis: & cæco carpiſ igni. Crede: cōfide cōstantē fore puerū: quādo uictus est et cæsar. Quem si nox: Nā si una nocte cleopatra cū rege cōcubuerit: nō dubiū ē quin caput tuū meūq̃ obtruncari obtineat a fratre quoq̃ cōsilio scit se a fratre de rēno pulsam fuisse. Quē: ordo ē illa cleopatra donauit meū tuumq̃ caput illi per singula oscula: si iunxerit quē ptolemæū. Amplexus: accusatiuus casus ē. Incesto: q̃a iā se miscuerat cū cæsare. Titulo: sub titulo & nomīe pietatis. Oscula: quotiēscūq̃ obseculabit eum nomīe pietatis meū tuumq̃ caput ab adultero Ptolemæo ipetra bit. Crucibus flā. nos uel tollemur in crucē: uel igne cōburemur. Nō discedit Lucanus ab historia: Cæ. n. alexandriam cū uenisset: Teste Appiano: ab regiis ministris benigne sēptus ē & disputatibus philosophis in multitudine præsens astitit assistente uero exercitu Photinum q̃dem & achillam ob ea quæ in Pompeiū perpetrauerāt morte multauit: Theodotum demū fugientē Cassius cum i Asiam uenisset cruce suspēdit Tumultu ob hāc rem iter alexandrinis ortocū regiū exercitū in illū cōcitassēt pluribus præliis circa regiā: & i maris littore certatū ē quo in loco cū i mare deliſſet: & in pfundo aliq̃diu enataſſet. Alexandrini uel ab eo adeptā i trophæi modū erexere postremo iuxta Nilū cum Rege certamē iniit: i quo uictoria superior euasit: inter hāc per nouem mēses cōmoratus: tandē cleopatram fratris loco ægyti regnū iussit obtinere: per nilū quoque quatercentis nauibus deuectus quo regionem pluſtraret oculis cū Cleopatra simul adiit: multaq̃ alia ut illi obsequereſ effecit. Fuerit formosa. i. si placuerit: a præcedente quod ſegitur: nam q̃ formosæ sunt placere consueuerūt. Nil undiq̃. r. nil superſt inquit nobis quo cōfugiamus: nā hinc a rege i de a cæsare opprimimur: nisi nobis salutē nostrā cōsulamus. Sontes: nocentes: q̃a culpa nostra ē. Nocentē: tota culpa nobis ē attribuenda: q̃a eam intactā reliquimus: nā & nostros appetebat ipsa cōcubitus. Per te. ordo ē. Oro te p nefas qd̃ una fecimus: & una pdidimus & oro te p foedus ictū sanguine magni. Ades: pro adſis. Quod fecimus. s. occiso Pompeio. Perdidimusq̃. n. nisi consilio nostro: prouideamus pdidimus nefas: q̃a nihil omnis a Cleopatra & a Ptolemæo uel Cæsare opprimemur. Ictum foedus: quēadmodū percussa porca foedus iungit̃: ita pcusso pōpeio dicit foedus ictū eē inter eos. Molire. i. fac: ut Moliri ue morā & ueniēdi poſcere cauſas. Irrue: inuade. Tædas: nocturnas nuptias. Funere. i. cæde. Crudelemq̃ toris: & cleopatram impiam in ipſo toro occidamus. Quocunq̃ uiro: uel Cæsare uel ptolemæo. Nec nos. d. a. nec terreat magnitudo Cæsaris. qui cum præſtet omnibus ducibus: ut iam fama ſui nominis totum orbem terrarum impleat: tamen & nos quoque eadem gloria efferre poteſt: quæ ſuſtulit Cæsarem: quod ita ſit probari pōt: occidimus enim pompeium qui cæsari par erat: poterimus & ipſū cæsarem occidere. Cōmunis gloria: eadē gloria quæ accidit cæsari poteſt nos quoq̃ magnos facere: ergo est cōmunis. Nos quo. q̃a ſicut uictus Pom. magnū fecit Cæ. idē occiſus: nos quoq̃ faciet igentes. Littus: appo. ſpem ſicut occidimus Pom. ſperare nos facit poſſe ēt occidi cæsare. Pollutos: ſanguine pompeii. Conſule: quære ex illo ſanguine: quō polluta eſt unda maris nostri quid liceat nobis. Pulvere paruo: ut nec corpus q̃dem plene tegere poſſet: uel quod melius eſt quia caput a reliquo corpore ſeparatum erat. Quem metuis: Oſtulte Achilla: cæſar quem metuis erat Par pompeii. quem occidimus Nō ſanguine clari: reſpondet tacitis obiectiōibus: nā ſi q̃s obiceret nos ignobiles eē: & humilitatē ſanguinis nobis obſtare: ne rē tanta audeamus: dico nihil itereſſe noſtra: nullius. n. magnis opibus: aut regnis populorū nobis opus ē ad hāc rē adoriendā: nā fortuna ipſa nobis: ſicut i antea Pō. ita nunc Cæ. obtulit: ut nullus auxilio indigeamus ad rem perſcendam.

Sed donata pharos: cessas accurrere solus
Ad domiæ thalamos: nupsit soror ipia fratri.
Nam latio iam nupta duci est: iterq̃ maritos
Discurrēs agyptō habet: romamq̃ meretur.
Expugnare senem potuit cleopatra uenenis:
Crede miser puero: quē nox si iunxerit una:
Et semel amplexus incesto pectore passus
Hauit obsecnum titulo pietatis amorem
Meque tuumque caput p singula forsitan illi
Oscula donabit: crucibus flāmisque luemus.
Si fuerit formosa soror: nil undique restat
Auxilii: rex hinc coniunx: hinc cæsar adulter.
Et sumus (ut fatear) tam sæua iudice fontes.
Quē non ex nobis credit cleopatra nocētē.
Aquo castra: fuit per te quod fecimus una:
Perdidimusq̃ nefas: perq̃ ictū ſanguie magni
Foedus ades: subito bellum molire tumultu.
Irrue: nocturnas rumpamus funere tædas.
Crudelemq̃ toris dominā mactemus i ipsis
Cum quocunq̃ uiro: nec nos deterreat ausis
Hesperii fortuna ducis: quæ ſuſtulit illum:
Imposuitque orbi: communis gloria nobis
Nos quoq̃ sublimes magnus facit: aspice lit.
Spē nostri sceleris: pollutos cōſule fluctus: tus
Quid liceat nobis: tumulūq̃ e puluer paruo
Aspice pompeii nō omnia membra tegentem.

Non fan
nobis ſecū
tera ui. Cæ.
uictis pl
ſe. ſ. Cæ.
fulgor ois

Quē met
Quid rfe
Ad ſcelu
In noſtra
Victima
Hesperia
Hoc præ
Vt popul
Horemu
Miles eri
Inferiaſq̃
Quod o
Cæſaris i
Hoc reg
Plenū ep
Inuenies
Brutoru
Suadenti
Vt moſ ſi
Vilius clā
Inſtrume
Plæbis e
Cœpit i
Vt duce
Quos
Nulla f
Venale
Aere m
Non ſil
Inueni
Theſſal
More ſu
Auſa for

plus accep
ibi. ſoia
Iugulūq̃
ciāt. Nō
uilia ſieri
ſata uolū
pharſalia
More ſi
Quid

LIBER .X.

Non sanguine clari sumus. Quid refert, q. d. nihil interest nobiles simus: an ignobiles: dūmodo fortuna nobis secūda sit. Nec opes po. mo. sed ipse se ultro offert nobis. Ad sce. in. postq̄ semel occidimus Pom. Al. tera ui. Cæ. quē q̄ si uictimā occidamus. Placemus cæ. p̄sistit in trāslatiōe q̄a uictimā appellauit Cæ. nam sicut uict. mis placat̄ diuita cæde pō. & Cæ. placabimus Italiā: q̄ eā his occisis tyrānide liberasse uidebimur. Cæde se. f. Cæ. Iugulus. m. c. h. occiso Cæsare ueniā a populo Ro. ipetrabimus q̄ pom. occiderimus. Quid no. tā. fulgor ois Cæ. nō debet nos detertere a pposito & si uires magnas hēt & exercitus ingētes: tamē si a suis mili

Quē metuit par huius erat: nō sanguine clari
Quid iſeret: nec ope populorū: aut iſigna mo
Ad scelus iſgētes facti sumus: atrahit illos uēus
In nostras fortuna manus: en altera uenit
Victima nobilior: placemus cæde secunda
Hesperias gētes: iugulus mihi cæsariſhausus
Hoc præstare potest: pompeii cæde nocentes
Vt populus romanus amet: qd nomina tāta
Horemus: uiresque ducis: quibus ille relictiſ
Miles erit nox hæc peraget ciuilia bella:
Inferiasque dabit populis: & mittet ad umbras
Quod debet adhuc mūdo caput: ite feroces
Cæsaris in iugulum: præstet lagæa iuuentus
Hoc regi: romana sibi: tu parce morari:
Plenū epulis: madidūq̄ mero: ueneriq̄ para
Inuenies. aude. superi tot uota catonum: tum
Brutorumque tibi tribuent: nō lentus achillas
Suadenti parere nefas: haud clara mouendis:
Vt mos signa dedit castris: nec prodidit arma
Vilius clāgore tubæ: temere omnia sæui
Instrumenta rapit belli: pars maxima turbæ
Plæbis erat latia: sed tanta obliuio mentes
Coepit in externos corrupto milite mores:
Vt duce sub famulo iussuque satellitis iſrent:
Quos erat indignū phario parere tyranno:
Nulla fides pietasq̄ uiris qui castra sequūt:
Venalesq̄ manus: ibi fas ubi maxima merces.
Aere merent paruorū iugulumq̄ in cæsaris iræ
Non sibi dant: proh fas ubi non ciuilia bella
Inuenit imperiū fatum miserabile nostri:
Thessaliæ subducta acies: in littore nili
More fuit patrio: quid plus te magne recepto
Ausā foret lagæa domus: dat scilicet omnis

plus accepit. Nulla si. nullū iussurādū nulla pietas: nulla fligio. Venalesq̄. m. ga q̄ plus dedit hūc ēt sequūt. Ibi. f. oia licēt militibus q̄ maximā mercedē appetūt. Merēt: militāt. Paruo: si magnū æs accipe nō potuerit. Iugulūq̄ i cæ. hoc ē nō patiunt Cæ. iugula f̄ ad utilitatē suā ut se liberos faciāt: sed ut regi ægyptio gratū faciāt. Nō dat: nō concedūt. Proh. f. p̄ exclamationē irumpit i conq̄stionē. nā de diis q̄ritur: q̄ ubicūq̄ bella ciuilia fieri uoluerūt. milites. n. q̄ sub rege ægypto militabāt romani erāt: & si pcul fuerāt a bellis ciuilibus: tamē fata uoluerūt: ut nec ipsi qdem eēnt belli ciuilis imunes. Fas: o ius diuinum. Vbi nō. c. nō i italia solū nō in pharsalia: sed ēt in ægypto. Thessaliæ sub. acies q̄ remota fuerat a thessalia: in ægypto nūc paget ciuilia bella. More fu. p. t. secundū cōsuetudinē patriæ: quēadmodū ciues romani iſani erūt bello ciuili: ita nūc ipsi iſaniūt. Quid plus. i. non minus hostes Cæsaris fuerint ægyptii occiso pom. q̄ si pōpeiū benignissime suscepissent.

tibus destitutus fuerit: iperā desister: & miles ēē inci piet. Noia. i. fulgorē tātū nominis cæsariani. Viresq̄. d. i. magnos exercitus Cæ. & classes. Nox hæ. & bre ni spacio tēporis poterimus Cæ. in nra ptate hēre ui/ delictet hac nocte. Inferias: expiatiōes piacula: q̄ exhibent mortuis. Populis: quos i pharsalia prostrauit. Caput: Cæ. Debet: obligatū ē q̄a iniuria affectit or/ bē terræ. Ite feroces: O Achilla & milites. Ite: ueni te: nā ipse erat cū rege apud Cæ. Romana si. q̄a roma ni milites adhuc militabāt sub rege ptolemæo ex his q̄a Gabinio relicti fuerāt: tū cū ipse Regē Ptolemēū i regnū restituit: & hi prius sub pō. militauerāt. Hoc: cædem cæsaris. Regi: quia occiso cæsare rex suū regnū obtinebit. Sibi: ad utilitatem suam. Tu parce: a facili arguit: nā cum grauis sit cibo & potu Cæsar faci le erit illū opprimere improuidū. Parce mo. i. noli tar dare. Madidūq̄ me. ebriū. Veneriq̄: adulterio cleo patra. Aude superi: unum tibi necessarium est. f. au/ dire: nā si ausus fueris: cætera diis uolentibus ultro se quentur. Tot uo. exaudient dii uota catonum: uota brutorum: & totius senatus: qui rempublicam uolūt esse saluam. Tibi tribuent: idēst præces catonum ac beatorum tibi fauebunt. Non lentus achil. nunc di/ cit quomō mādatis Photini Achillas paruerit. Sua/ denti: photino. Haud clara: ne forte exaudito tubæ sonitu suspectus esset. Nec prodidit ar. moueri non indicauit exercitum. Temere: sine ullo ordine: nō dā to signo: unum sequitur ex reliquo: nam q̄a nō signa dedit: ideo nullo ordine secuti sunt milites. Instru/ mēta: arma uiros: equos. Pars m. t. plæbis. i. ex plæbe italica: quia ex delectibus italiæ: pars magna militum erat: quā apud regem Gabinius fliquerat. Sed tā ta ob men. respondet ad illud quod occurrebat: quo modo si itali erant: pati poterant militare sub satellitibus regis: usque adeo inquit erant corrupti milites romani: ut iam æquo animo sub eiūsmodi satellitū imperio militarent. Obliuio: obliti erāt se romanos & italos esse. Corrupto in mo. dedignari debuerāt i quit etiā sub rege ipso militare: & nunc æquo animo militabant sub Satellite regio. Mores: quia diu apud Aegyptios permanferant: & externis moribus cor/ ruperant animos. Sub famu. duce Achilla. Indignū pha. indignū fuisse sub tyranno Aegypto militare: quanto ergo indignus sub Satellite? Nulla fides: nec ius diuinum: nec ius humanū colunt milites nil san/ ctū nil iuiolatū est apud eos: sed illos sequunt: a gbus

PHARSALIAE

Quod de q̄a dii uoluerunt: ut romani oēs ubicunq; essent: ciuili se bello miscerent. Ois. i. romana. Dat. s. bellū ciuile. Vacare. i. uacuū eē a bello ciuile. Latiū: sic. s. conq̄stio ē poetæ: q; dii noluerūt roma. ullos belli ci uilis eē imunes: & simul ēt grauius fertq; achillas satelles regius i occisū ducis successerit & pagz defuerit qn fa ta ēt huic uictoriā p̄starent: qd multo ēt idignius fuisset. Latiū. c. i. po. romanū. nā latiū italia appellat: eo qd ibi Saturnus latuerit: dū arma filii fugeret: & ē in italia latiū antiquū: qd teste Soli. ātea a tyberis hostiis ad uisq; lyri amnē p̄rigebat. Romani. s. ducis. i. i locū pō. successit achillas: qd molestius fero. Et. n. fa. & hoc ēt multo ē itolerabilius q; ptes q̄ secutæ sūt satellitē regiū pene uictoriā obtinuerūt. Vincent: p uicissent. Arcēt: p arcuissent: loq̄t poeta tāq; res sit futura. Manus. s. ægy ptias: sed dii noluerūt tantū scelus perpeti: ut famulo rū manibus occideretur Cæ. Aderat ma. nūc descri bit magnā opportunitatē habuisse achillā atq; photi/ nū occidē di si occasiōe uti uoluisset sed q̄a noctē illā p terierūt & sequēti die cōstituerūt iuadere bello regiā: hęc Cæ. cā salutis fuit. Vterq; achillas & photinus.

Maturus: i tēpore: uenerāt iqt i magnā occasiōē p petrādi sceleris. Districta: occupata epulis ipedita: q̄a nihil minus metuebāt q̄ bellū: q̄a epulis dediti erant.

Per re. po. i cōuiuio regis. Mensæ icū. ce. i. obrūcari Cæ. poterat ad mēsam. Sed me. bel. sed timuerūt ne dū Cæ. occidere uolūt cū romanis oibus & cleopatra i ipso furore ptolemæū quoq; regē occiderēt: hęc cā fuit cur noctē illā p̄terierint: & i posterū diē expectaue rīt. Trepidus: dubios. Tāta ē sibi fata p̄spera fore ut uoluerit rapti nefas ppetrare: sed cōsulto oīa facef.

Nō rapuef. s. temere & sine cōsilio. Facultas: oppor tūitas q̄ dabat eis. Reparabile dānū. i. uisum ē possi bile achillæ atq; photio recuperari dānū noctis illius postero die. Seruat pœnas: qd hac nocte differimus: sequēti luce iplebimus. Donata nox: idignū facinus est qd in ptate photini fuerit uiuere ne an moreretur cæsar. In ortus phœbeos: i sequētem diē. Luciferia ca sia: describit nūc posterū diē postq̄ achillas cū exercitu separauit: ut alexandriā inuaderet ac regiā ubi qere & tranquilla pace q̄secebāt rex cū Cæ. ac cleopatra. A casia repu. a casio mōte quia primū de locis altioribus dies apparet de casio morte satis iā dictum fuit. Sole cal. q̄a i meridie posita ē ægyptus: & cū primū sol suos ra dios detexerit statim seruet ægyptus: ex quo intelligi pōt q̄tum feruet i meridie. Nō spa. i. ordiata. Mani plis: manipuli sūt ordies i acie ducentorū militum pri mo milites centū manipuli cōtinebant: sed q̄ prius du plicauerit maniplos: sicut apud Liuiū est fuit tarqnus supbus: q̄ sicut in cæteris rebus uitu pandus ē: ita non in re bellica degenerauit. Iustos: sicut ad hostes qbus de more iustū bellū idictum sit iri solet: ita recta frōte uenerūt ad urbē. Passuri ar. i. passuri cādē si opus fue rit. Et la. s. cādē eo aīmo ibāt ut uel occiderēt alios uel occiderent & q̄ hoc aīo i bella ruūt: non facile uincūt: ut illud Viciū haud gratis iugulo q̄ puocat hostē. At cæ nūc dicit qd Cæ. fecerit & ostēdit ipsū ēt metuisse q̄ supiori tēpore semp itrepidus fuerat. Diffusus: q̄a nō satis confidebat ciuibz alexādrinis: ergo clausis foribus aulæ recepit se i regiā: & eam repagulis clausā corona militum circūdat: ut a regia saltem propullarent hostes. Degeneres: uiles. Cōpresso. i. concluso in angustū.

Minima collegerat: q̄a se in interiorem partē domus recepat: ut eā cum paucis militibus melius defenderet

Arma. i. armatos suos q̄ pauci erāt collegerat i angusta domus pte. Tāgunt aīos: aīus cæsaris distrahebatur. nūc qdē timebat: nūc idignabāt ira metulq; pugnabāt iter se. Timet icur. s. hostiles ad id qd dixit metus. In dignat: qd ad id qd dixit iræ. Sic fre. p similitudie ostēdit hitum aī Cæ. quēadmodū iqt leo cū captus cauea in clusus fuerit idignat & dēribus frēdēs uectes & claustra caueæ dēribus ifringit: & quēadmodū i ætna monte fureret uulcanus si cauerna occluderet: ita i regia cæsar iclusus ifaniebat. Fera nobi. ut leo. Nō secus: & nō ali ter uulcane in cauernis ætnæ fureres: si qs forte spiramina ipsius mōtis occluderet: loquit secundū fabulam.

Dextera quod debet superis: nullique uacare
Fas est romano: latium sic scindere corpus
Diis placitum. non in loceri generiq; fauorē
Discendunt populi ciuilia bella satelles
Mouit: & in partem romani uenit achillas.
Et nisi fata manus a sanguine cæsaris arcent
Hæ uincunt partes: aderat maturus uterque.
Et districta epulis ad cunctas aula patebat
Insidias: poteratque cruor per regia fundi
Pocula cæsareus: mensæq; incūbuere ceruix.
Sed metuūt belli trepidos in nocte tumultus
Ne cedes confusa manu: permittaque fatis
Te ptolemæ trahat: tanta est fiducia ferri.
Non rapuere nefas: summi contenta facultas
Est operis: uisū famulis reparabile damnum
Illam mactandi dimittere cæsaris horam:
Seruatur pœnas in aperta luce daturus
Donata est nox una duci: uixitque photini
Munere phœbeos cæsar dilatus in ortus.
Lucifer a casia prospexit rupe: diemque
Misit in ægyptum: primo iam sole calentem:
Cū procul a muris acies non sparsa manipulis:
Nec uaga cōspicit: sed iustos qualis ad hostes
Recta fronte uenit: passuri cominus arma
Laturique ruunt: at cæsar mœnibus urbis
Diffusus: foribus clausæ se protegit aulæ.
Degeneres passus latebras: nec tota uacabat
Regia compresso: minima colegerat arma
Parte domus tangunt animos iræq; metusq;
Et timet incursum: indignaturque timere.
Sic fremit i paruis fera nobilis abdita claustris
Et frangit rapidos præmorso carcere dentes.
Non secus i siculis fureret tua flāma cauernis

Summar
ce Solino
latebras
Audax the
ret: nūc
gesta ē. Cū

Obstruere
Audax the
Hesperia
Pompeiu
Non timu
Expauit
Obstru
Nō scyth
Hic cui ro
Paruaq;
Ceu puer
Quærit
Ponit: &
Non line
Sumpu
Missuru
In famul
Creditu
Ense suo
Expectat
Spem pa
Regius
Corripe
Sed neq;
Gentibz
Aestim
Tot mō
Vastac

o. mitti
fēt: sed A
duo lega
mulos: a
nā aucto
oēs etiam
lam. Ora
os alterca
da i nume
quid nā fa
ra lis o Ae
aphrica q̄
tellus: s
cum reli
pontus p
teste Sue

LIBER .X.

Summam ætnā, i. apicem ætnæ unde euomentur flammæ: ætna Siciliae mōs ē sacer uulcano i cuius uerti-
ce Solino teste hiatus duo sūt: p quos eructatus erūpit uapor: pmissio prius fremitu: q p æstuātes cauernarū
latebras lōgo mugitu terræ uiscera diu uoluit: nec ante se flammæ globi attollūt: q̄ iterni spiritus antecedūt.

Audax thessalici: Qui paulo ante nō timuerat aciem romanā: non pom. ipsum: quāuis deteriorē causā habe-
ret: nūc timere cogit ieruile bellū. Rupe sub æmi: æmus mons est thessaliæ ubi pugna inter cæsare & pom.
gesta ē. Cūctos proceres, i. omnes principes italiæ q cū pōpeio erant. Cā. sp. u. cā. deteriore. Fatūq; sibi. i. tā-

Obstrueret summā si qs tibi mulciber ætnā,
Audax thessalici qui nuper rupe sub æmi
Hesperia cunctos proceres: acieq; senatus:
Pompeiumq; ducem causa sperare uetante
Non timuit: fatumq; sibi promisit iniquum.
Expauit seruile nefas miraque penates
Obstruitur telis quem non uiolasset alanus
Nō scythæ: non fixo q ludit i hospite maurus
Hic cui romani spacium non sufficit orbis:
Paruaq; regna putat tyriis cū gadibus indos
Ceui puer imbellis: uel captis fœmina muris
Quærit tuta domus: spē uitæ i limine clauso
Ponit: & incerto lustrat uagus atria cursu:
Non sine rege tamen: quē ducit i omnia secū.
Sumpturus pœnas: & grata piacula mortis:
Missurusque tuum: si non sint tela nec ignes.
In famulos ptolemæ caput: sic barbara col-
Creditor ultorē metuens regniq; fugæq; chis
Ense suo fratrisque simul ceruice parata
Expectasse patrē: cogūt tamen ultima rerum
Spem pacis tentare ducem missusq; satelles
Regius ut sœuos absentis uoce tyranni
Corriperet famulos: quo bellū auctore moue
Sed neq; ius mūdi ualuit nec fœdera facta rēt
Gentibus: orator regis paci que sequester
Aestimāt i numero scelerum ponenda tuorū
Tot mōstris ægypte nocens: nō thessala tellus
Vastaq; regna iubæ: nō pōtus: & impia signa

.n. mittia Rege legatos ad Achillā q ipsū iuberēt ab armis discedere & q̄rerent quo nā auctōr bellū Cæ. itulit
fēt: sed Achillas cōtra ius gētiū legatos iussit iterfici: ex quo apparuit quē aiūm hēret in Cæ. Missusq; sa. h.
duo legati fuerūt diofcorides & ierapion: quos achillas priusq; audisset cuius rei cā uenisset: iterfici iussit. Fa-
mulos: achillā cū exercitū suo. Voce tyranni. i. urbis ipsius regis. Quo bellū. i. corriperet famulos dicēs quis
nā auctōr belli huius iterfēdi fuisset? Sed neq; ius: ius gentiū nō ualuit apud achillā: nā ius gentiū legati apud
oēs etiam hostes tuti sunt. Nec fœdera sacra. i. ualuerunt. i. nec humana nec diuina iura ualuerunt apud achil-
lam. Orator regis: missus a rege. Pacisq; sequester. i. mediator: nā sequester proprie dicii mediator iter du-
os altercantes: & seq̄ster est is apud quē pecunia deponitur. Aestimāt. i. æstimare facit scelera: quæ sūt ponen-
da i numero tuorū scelerum: nā qd̄ Aegyptii iterfecere etiam legatum a Rege missum ex eo æstimari potest
quid nā facturi essent in ipsū cæsarem. Monstris: monstrosus sceleribus. Non thessala tellus: quis delica-
ta sis o Aegypte: & delitiis affluens & effœminata: tamē plus audaciæ ostendisti contra cæsarem q̄ Thessalia: q̄
aphrica q̄ pōtus: q̄ hispania: & omnis regio sœuissima: ubi bellum cæsar cum hostibus suis gessit. Nō thessala
tellus. i. est ausa tantum scelus: ubi pom. cum cæsare confligit. Vastaq; re. i. ubi cato Regi iubæ coniunctus
cum reliquiis exercitus pompeiani bellum aduersus Cæsarem renouauit. Et ipia signa. i. declarat qd̄ dixit
pontus pharnax filius fuit Mithridatis regis ponti ubi Cæ. pharnacem facile superauit: nam pontico triūpho
teste Sueto. iter pompæ ferula: sicut breuiter uicit: ita breuiter trium uerbog; ptulit titulum. Veni: uidi: uici

tum sibi de fati spabat: ut et cōtra æquitatē uictoriā
speraret. Expauit ser. ne. i. timuit bellum qd̄ a seruis
achilla & photino inferebat. Quē nō uiolasset: Qui
nō timuisset ferocissimos orbis terrarū populos: nūc
timuit seruos. Alanus: Alanus flu. est scythiæ: a quo
alanipopuli dicti sūt ferocissimi. Scythæ: scythæ bel-
licosissimi sūt: In curribus degentes a calpio mari inci-
piētes ad dextrā nauigadi Europæ cōtinui sūt scythæ
& sarmatæ Strabo. Maurus i ho. Violator hospitū q
figere hospites: q̄ uis crudelissimus sit: tamē nō icussit
ser Cæ. terrorē. Hic cui ro. describit fortunæ muta-
bilitatē: Cæ. ingt q̄ aīo suo totū terræ orbē cōplexus
fuerat. Quærit nūc augusta loca domus ubi iclusus
piculū fugiat: quod ab Achilla ministro Regis imine-
bat. Indos: orientē. Tyriis gadibus. i. cū occidente &
lōge repetitū ē epithetō tyriis. i. herculeis: nā tyrus est
urbis phœniciæ: de q̄ natus Cadmus in Boetia ædifi-
cavit urbē Tebanā ex qua natus ē Hercules: ergo ga-
dibus tyriis. i. cū gadibus fixis ab Hercule thebāo quā
urbē q de tyro uenerūt condidit sed melius tyriis ga-
dibus: quoniā eā isulā (ut tradit Solinus) tyrii pfecti
a mari rubro occupauerūt: & erythre am uocauerūt.
Ceui: ueluti fœcia q̄ capta urbe secretiora domus loca
q̄rit ubi lateat. Vagus: errās incertus qd̄ ageret. Nō si
ne rge: & quocūq; ibat secū ducebat regē quasi obsidē
ut si qd̄ in se cōsulerēt Aegyptii: ipse occideret regē: &
illius cæde suū exitū cōsolaret. In oīa. i. picula. Sum-
pturus pœ. i. de rege: si forte Achillas cū exercitu ipsū
opprimeret. Mortis. i. ipsius Cæ. si moriēdum erat.
Missurusq; tu. & te ducebat o ptolemæ: ut si alia te
la desint tuo capite p telis utat: & caput tuū iaculet i
hostem. In fa. i. Achillā: & eius satellites. Sic bar. p si
militudinē ostēdit quō Cæ. patus erat occidere ptole-
mæū quēadmodū ingt: Medea fugiēs p̄rem ensē i iu-
gulū fratris patū tenebat: ut supueniēte p̄re fratre Ab-
scyr̄tū occideret: ita cæ. pauerat gladiū ad ceruicē r̄gis
trūcandā ut si ipse opprimeret Regē occideret. Nota
qd̄ ē: & ante declarata fabula Medæ. Cogūt ta. ult.
q̄q̄ ita dispositus ē Cæ. tamē oīa tētare uoluit iussit.

PHARSALIAE

Gelido iberō: in hispania ubi deuicit Cn. Pō. Pōpei primo gentium cū maximo discrimine salutis suae. Nō sy. bar. redit ad illud qd̄ dixit uastaq; regna iūbā. nā syrtes i africa sūt. Tuā: o aēgypte. Premittit. Cæ. Inq; do. iā telis regiā inuaserant aēgyptii. Non aries uno: repræhendit inscitiam Achillæ & aēgyptiorum qui circumdederāt regiā: quibus nunq; in mentem uenit arietibus euertere postes ædium: quod si fecissent: cæsarē facile opprimere potuissent. Flammis: uel igne inquit circumdedit ædes: sic enim Cæsar euadere non potuisset. Cæca: inconsiderati consilii. Diuisa: in diuersas partes. Et nusq; totis: nec omnes uires in unum locū conuersæ erant: quod si fecissent facilius regiā expugnassent. Fata uetāt: dū nolebant ut summis uiribus niteretur omnes. Vicem: ad similitudinē muri erat cæsaris fortuna. Nec non & r. præterea non solū terra oppugnabatur: sed etiam mari. Protulit: porrexit.

Audaci margine: pro ipsa audax: audax nimium uidetur esse regia quæ se fluctibus exponeret. Sed ad est de magnanimitate Cæsaris ostendit: & industriam qui nullo loco deerat: sed quacumq; hostes inuaderent: ea se pariter ferebat. Vbique & terra & mari.

Hos ad glā. i. iubet strictis gladiis milites obfistere.

Ig. arcet. i. ignes iacedit: ne trāsire possēt hostes. Obsessusq; ge. adeo superabant animi Cæsari ut qui obsidebatur: obsidere uideretur. Tanta est con. adeo animo suo cōfidit & est επιφρονῆμα. Piceo ungui. & facies etiam pice illitas in uela nauium mittebat: quæ: cū flāmæ corripuissent armamenta nauium cōburebant: quæ uero moenibus urbis contigua tecta erant igne ēt in cendebantur: cum iam aliquot ædium incendiū corripuisset ab oppugnatione ædium auersi sunt ciues ad restinguendū incendiū: ita datū est spaciū Cæ. ut se i naues reciperet. Vngue. i. picis humore illatas. Nec piger: quia facile corripiebat materiam aridā.

Stupea uin. pro rudētes stupeas. Manātes Cæ. cæra picē appellauit: q̄ oblinunt naues. Trāsta: sedilia sūt nautag. Ceruchi: significat antemnas: q̄ gbusdā quæ sūt cornibus uela sustinēt. Vir. Cornua uellatarū obuertimus atemnas: κερωχον δὲ α κεραον cornu: & exω habeo. Iā. p. iā ps magna nauium icēsa erat. Iancq; h. na. q̄ icēsis nauibus: ut sibi salutiq; suæ cōsulerēt milites se de nauibus i mare coniiciebant. Nec pup. nec solū igne cōsumptæ sūt naues: sed flāma quoq; itecta urbis trāscendit: & plæraq; tectoz; incēdio correpta sūt.

Lōgis ua. q̄ a nauibus i tecta trāsierant. Et clā. accesserūt ēt uenti qui uarēt incendiū. Percussa: q̄ flāma nauium uēto pcussa: non aliter lōgo tractu trāsiiuit i tecta urbis: q̄ sæpe uidemus ignē longū tractū per aera ducere: q̄ casus stellarū imitat. Sulco æt. i. lōgo tractu philosophi dicūt uentū uiribus suis ad superiores partes ascendere: & partē aliquā ignis rapere: quæ dein de lōgo tractu ducta casum imitat stellarum. Materia: q̄ lignis: aut alio fomite. Illa leues: nunc dicit datam esse requiem Cæsari & suis cum oppugnatione ædium milites conuersi essent ad auxilium urbis: ut incendiū ædium restingeret. Lues: incendium urbis. Ab aula clausa: ab oppugnatione clausæ aulae.

Nec tempora: nec interea deses iacuit Cæsar: se dubi uidit ab oppugnatione ædium discessisse milites statim se recepit i classem. Tempora cladis. i. incendiū. Semp feliciter: Cæsar ita nunc celeritate usus: secundam fortunam habuit: sicut in omnibus bellis. Rapto: raptim capto. Tunc claustrum pelagi: & classe cœpit pharon portumque eius tenuit: quo pharos cum alexandria urbe coniungitur. Pharos est insula haud procul ab urbe Alexandria: & pons ē q̄ pharon cum urbe coniūgit: & hoc dupliciter profuit cæsari: nec terra per pontē transire poterant: & capta pharo & pōte cæsar prohibuit ne qs ad auxilium hostium peruenire posset. hoc animo spem habere cœpit cæsar: ut se facile ab hostibus defenderet quod: & fecit. Diximus pharum insulam oblongam esse: quæ teste Strabone continenti adiacet: bicipitem ad eam portum faciens: nam cū littore regio sit sinuosa: duo p̄ montoria in mare emittit: inter quæ insula iacet quæ portū claudit: ei namq; p̄ longū obiciit.

Pharnacis: & gelido circumfluis orbis iberō.

Tantū ausus scelerum: nō syrtis barbara: q̄tū

Delitiæ fecere tuæ: premit undique bellum.

Inq; domū iā tela cadūt: quassantq; penates

Non aries uno moturus limina pulsu:

Fracturusq; domum: nō ulla ē machina belli

Nec flāmīs mādatur opus: sed cæca iuuetus

Consilii uastos ambit diuersa penates.

Et nusquam totis incurSAT uiribus agmen:

Fata uetant: murique uicem fortuna tuetur.

Nec non & ratibus tentatur regia: qua se

Protulit in medios audaci margine fluctus

Luxuriosa domus: sed adest defensor ubique

Cæsar: & hoc aditus gladiis hos ignibus arcet:

Obsessusq; gerit: tanta est constantia mentis

Expugnātis opus: piceo iubet unguine tictas

Lampadas immitteri: iunctis in uela carinis.

Nec piger ignis erat: p̄ stupea uincula: perq;

Manantes cæra tabulas: & tempore eodem

Transtraq; nautarū summiq; arsere ceruchi.

Iā quoq; semiustæ mergūtur i æquore: classes.

Iancq; hostes & tela natāt: nec puppibus ignis

Incubuit solis: sed quæ uicina fuere

Tecta mari longis rapuere uaporibus ignes:

Et cladem fouere notis: percussa que flamma

Turbine: non alio motu per tecta cucurrit:

Quā solet æthereo lampas decurrere sulco:

Materiaque carens: atque ardens aere solo.

Illa lues paulum clausa reuocauit ab aula.

Urbis in auxiliū populos: nec tempora cladis

Perdidit in somnos: sed cæca nocte carinis

Insiluit cæsar: semper feliciter usus

Præcipiti cursu bellorum: & tempore rapto.

Insula q̄
antissa ph
ius ment
ut ab eo
suo app
rat p̄ hibe

Tūc clau

In medio

Proteos:

Illa duci

Abstulit

Cæsar &

Hostia:

Destulit

Nō crue

Heu fac

Magni

A famu

Cæsaris

Vt pro

Terrib

Alter

Nec fat

Vindict

Sufficit

Dū patr

Magnu

Sublat

Auspici

Prælia

Cæsari

obtinui

faceret

et fatiss

Ista su

Dum

etur ex

qui pars

noes eun

spiciis: er

& ad ult

si potui

cū oppido

drinis: &

scalas rap

omnibu

post se cl

a tergo c

tutā relin

lo est uer

cōstitera

LIBER .V.

Insula quondam: nunc uero contigua est urbi alexandriae quae etiam Ouidi. memorat. Fluctibus ambitae fuerat: antissa pharosque & phoenissa tyros: quae nunc insula nulla est. Sub te, uia, quo tempore ptenus uates regnauit: cuius mentione Virgi. facit hunc. n. dicit esse pastorem neptuni & pascere phocas ad quem cyrene filium aristem militem ut ab eo disceret extinctas apes recuperare. Pellaeis. m. pelus alexander capta aegypto condidit urbem quam de nocte suo appellauit alexandria. Muris pel. pharos. n. ponte iungit cum alexandria. Geminos bel. na terra marique poterat perhibere hostes: & per terram auxilia hostibus uenire non poterat capta. n. pharo de nilo in pharum ascendere non poterant qui ad urbem uenerat. Geminus usus: duplicem utilitatem. Abstulit ex. non enim ex ciuitate excurrere poterant in Caecce primus usus. Et fauces aequoris: alius usus: nec per nilum auxilia hostibus uenire poterant. Caesar ut aux. photinus nutricius regis & procurator regni erat cum rege quia regem caesar semper secum duxerat hic nuntios misit achillae ne quauis caesar uellet discedere animo deficeret: ne uel a negotio disisterit quibus internuntiis deprebensis & ad Caecce ductis Caecce photinum obtruncari iussit. Sed quod non: sed poeta igitur affectus est photinus nimium inasuetam morte meruerat. n. crucibus affigi & incendio cremari: indignum quippe fuit: ut ea de morte paret qua Pompeius occidit. Libera homo. quod auxiliari uenire non poterat ad hostes. Meriti: quod non metuerat poena capitis affici: sed cruce & flammis cruciari: & feris pabulum obici. Heu facinus indignum igitur facinus quod caepit photino a Caecce obtruncatum fuerit. Magni momenti morte qua Pompeius perierat. Hac non sur. hoc heri historia. Caecce postquam mole pharon tenuit: & pontem iuris sui esse uidebat: photinum iussit obtruncari: sed non propterea aegypti bello destiterunt successit Ganynedes cum Arsinoe: nam huius auxilio arsinoe filia minor Ptolemaei e regia sese traiecit in exercitum ad achillam sperans uacua regni possessionem: & statim controuersia orta est de principatu: cum primum cum consilio bellum aduersus Caecce gereretur: itaque coeperunt uterque insidias facere: sed Arsinoe per ganynedem nutricium suum & Eunuchum occupauit imperium: & Achillam interfici iussit ipsumque ganynedem exercitui praefecit. A facie eunuchus nutricio Arsinoes. Paratis do. Quos parabat ganynedus: per dolum. n. e regia ipsam in exercitum ad Achillam traduxit. Ad hoc. ad achillam Proles la. Quae a Lago priore lege aegyptiorum discederat. Carertia re. Quae Caecce quasi obsidem secum retinuerat in conuiuium cum Cleopatra deprehensum sed cum esset orta inter eos controuersia de principatu impium publicoque consilio

Tunc claustra pelagi coepit pharum. insula quondam
In medio sterit illa mari: sub tempore uatis
Proteos: at nunc est pellaeis proxima muris.
Illa duci geminos bellorum praestitit usus
Abstulit excursus: & fauces aequoris hosti:
Caesar & auxiliis ut uidit libera ponti
Hostia: non fatum meriti: poenasque photini
Destulit ulterius sed qua non debuit ira:
Non cruce non flammis rapuit: non de te ferar:
Heu facius: gladio ceruix male caesa pepedit
Magni morte piti: nec non surrepta paratis
A famulo ganynede dolis: puenit ad hostes
Caesaris arsinoeque castra carentia rege.
Ut proles lagaea tenet: famulumque tyranni
Terribilem iusto transiegit achillea ferro.
Altera magne tuis iam uictima mittit umbris
Nec satis hoc fortuna putat: pcul absit ut ista
Vindicta sit summa tua: non ipse tyrannus
Sufficit in poenas: non omnis regia lagi.
Dum patrii ueniant in uiscera caesaris enses:
Magnus inultus erit sed non auctore furoris
Sublato cecidit rabies: nam rursus in arma
Auspiciis ganynedis eunt: ac multa secundo
Prælia marte gerunt: potuit discrimine summo
Caesaris. una dies: in famam & saecula mitti

obtinuisset Arsinoe iussit Achillam occidi. Achillea: declinauit achilleus achillei. Terribile. Quauis terror faceret quod ius omne habebat armorum. Altera ui. achillas: post photinum. Nec facinus. nec satisfactum est umbris Pompei. Nec est satisfactum erit si occiderit Ptolemæum: nam non prius plena erit ultio caedis Pompeii quam Caesar ipse occidatur. Ista summa: id est conclusio uidelicet ut occiso photino & achilla iam nihil superfit ad uindicandam caedem tuam. Dum: pro donec. Enses patrii. Brutus & Cassius & ceterorum coniuratorum. Manus inultus: non plene dicetur ex hostibus ultionem fecisse Pompeius: nisi cum Caesar occisus fuerit. Sed non auctore: occiso achilla qui pars magna erat huius belli: non tamen finitum est bellum quia praefectus est exercitui ganynedes Arsinoe eunuchus. Auspiciis: imperio ganynedis: quia imperator non praeficiebatur exercitui: nisi prius captis auspiciis: ergo a praecedente quod sequitur. Secundo mar. quia magno in periculo Caesar fuit. Potuit discrimine: & ad ultimum discrimen Caesar adactus est: ut dies illa potuerit memorabilis fieri nece Caesaris. In famam & saecula. potuit perpetuo posteris memoriae mandari. Mole in ex. mole pharum dicit quod potest & itinere angusto iungit cum oppido: inde pugnabat a caesarianis: ex arce uero quae erat aduersus pontem & ex nauibus contra molem ab alexandrinis: & nauibus egressi acriter insequabantur caesarem cum suis: & hi etiam qui in nauibus remanserant. scalas rapere pontem facere: nauesque a terra repellere properabant: ne his nauibus potirentur hostes quibus omnibus rebus perturbati milites trium cohortium caesaris quae in ponte ac prima mole circumstiterant: cum post se clamorem exaudirent fugam suorum uiderent: magnam uim telorum aduersi sustinerent: uerti ne a tergo circumuenirentur & discessu nauium omnino reditus intercluderetur munitionem in ponte institutam relinquerunt: & magno cursu citati ad naues contederunt caesar quoad potuit cohortando suos: eodem periculo est uersatus: postquam uniuersos cedere animaduertit sese ex nauigio suo eiecit in undas ad easque quae longius constiterant naues adnatauit: & ita periculum euasit: & ideo ducit diem unum fieri potuisse memorabilem mortem caesaris.

PHARSALIAE

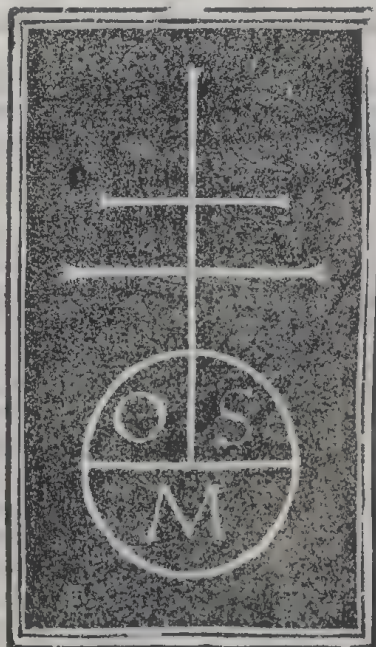
Molis exi. quia trium cohortium milites occupauerant eam molem de qua pugnabāt: & erat angusta: ergo cū metuerēt ne discessu nauū reditus includerent: ī naues magno cursu properarūt. Armis: armatis militibus. Molis: phari. Inuacuas carinas: nā e nauibus egressi pharō ceperant. Formidie belli: Quia a tergo clamorē exaudiebat suos fugere uidebat: & magnā uī telorū aduersi sustinebāt. Hic: ab alexādrinis. Hinc: a terra. Via nulla: nā ab una parte classis erat: a tergo pedites circumueniebāt. Nō fu. nō fugiendi facultas dat.

Nō uir. nulla fortitudo potuit eos ab incurſu hostium defendere. Mortis honesta. s. nō superat fere tēpus quo se occidere ne in manus hostiū deueniret. Magna stragis: q̄a parum abfuit quin caperetur nauigiū Cæsaris: & captum q̄dem fuisset: nisi se cōiecisset ī undas & summo periculo: libellos etiam quosdā altera manu tenens enataſset ad suos. Forte: Fortūa. Captus: cū circumdatus ēēt. Dubius: incertus an timeret mori: an optaret: q̄a optabat mori: ne ī manus hostiū deueniret. Respexit ī agmine: sed cū ita circūspiceret se undiq̄ ab hostibus circūuētū nec sp̄e ullam salutis dari: rediit in memoriā sc̄auae illius: q̄ solus oēm ipe tū Pom. sustinuerat apud Dyrrhachiū: & cū imago illius sc̄auae centurionis fortissimi uiri oculis ejus obuersaret ille exēplo eius se deiecit ī undas & ad naues q̄ lōgius cōstitērāt enatauit aut īspexit. i. uidit ī agmē sc̄auam ip̄m nā etſi appianus & Valerius scribūt ip̄sū dyrrhachii occubuisse: Tamē Plutarchus & Cæsar dicūt tuto euasisse: itaq̄ eum nunc in acie uidēs Cæsar exēplo eius innanimatus ē. Ad cāpos epi. apud dyrrhachiū nā dyrrhachiū & epidannos idē sunt quā urbē cōdidere corcyrei: teste Strabone. Ap̄tis mu. q̄a iā euerſa munitiōe Cæs. sc̄aua solus clauſerat Pō. ne e castello exiret: Sensus autem historiā hic apertus nō est: quoniā poeta odio Neronis interceptus obuit: ut sit oībus studiosis cū Martiale exclamādū. Heu uero crudelis: nullaq̄ iuſſior umbra. Debuīt hoc saltē nō licuisse tibi.

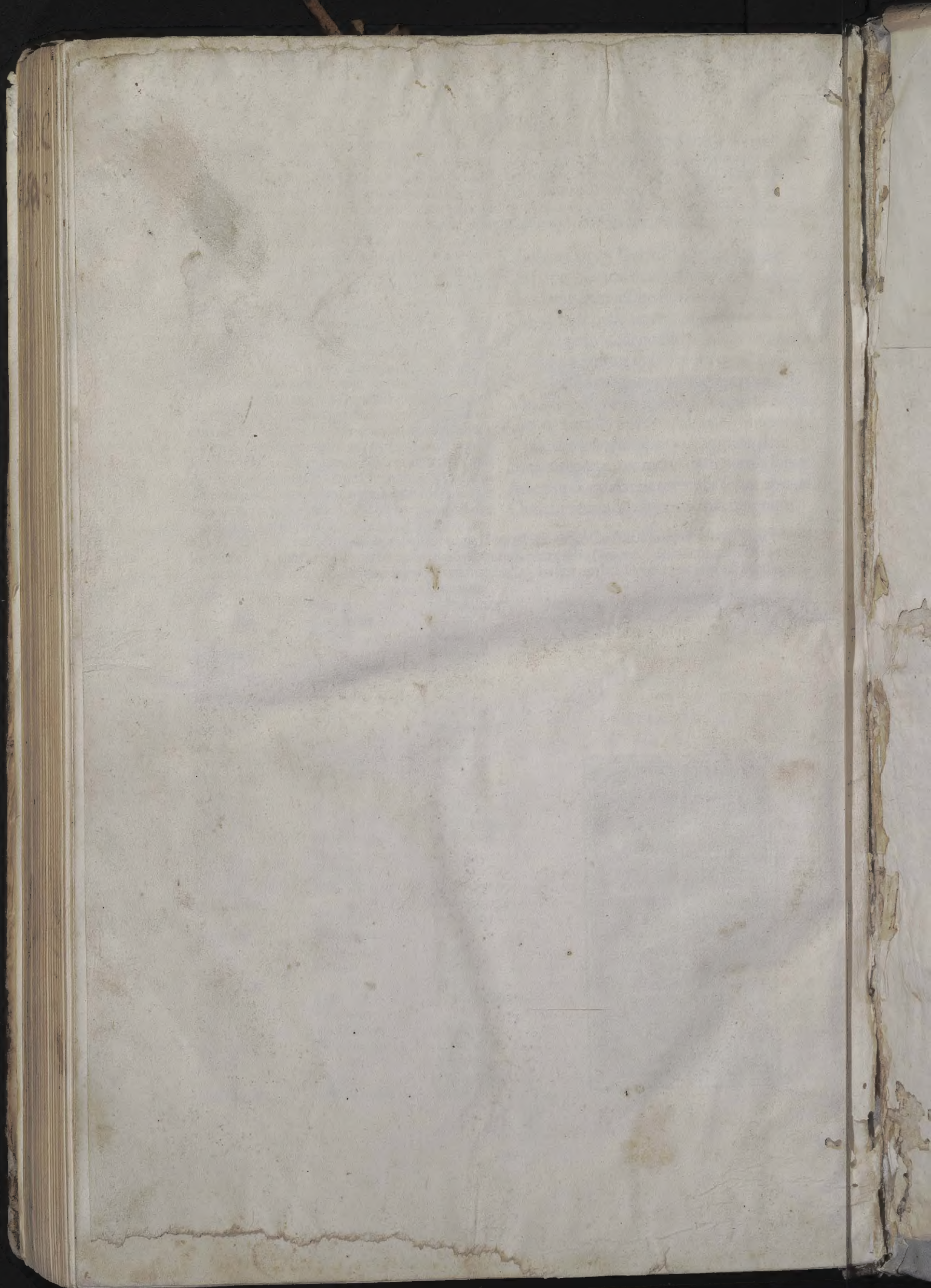
Molis in exigue spatio stipātibus armis:
Dū parat ī uacuas martem transferre carinas
Dux latius: tota subito formidine belli
Cingit hinc dēſa prætēxūt littora classes.
Hinc tergo insultāt pedites: uia nulla salutis:
Nō fuga nō uirtus uix spes quoq̄ mortis hōe
Nō acie fusa: magnae nec stragis aceruo: (st̄a
Vincēdus tūc cæſar erat: sed sanguine nullo
Captus forte loci pēdet: dubius ne timeret
Optaret ne mori: respexit in agmine dēſo
Sc̄auam perpetuae meritū iam nomia famae
Ad campos epidanne tuos: ubi solus apertus
Obſedit muris calcātem mœnia magnum.

a	lamag.	Damnata
prima alba	Noti orbis	Fulminibus
etica	Exigua	o
Bella per	h	Gladiis
Orbem	Pompeianus	fata redire
b	Testes. i.	Nulla loci
Per imas	Sic semine	Immemor
de iniuria	ctu libyae	p
Non secus	i	Quamuis
tatur	Summa	Quas magis
c	Soceroq̄	Et quo
Troianum	Hoc tamen	Sceptra
Sisae.	Premens	q
Præcia	Rubor	Cinyrae
li singulas	k	Condita
d	Ouitae	Semideosq̄
uentosis	Turbo	Austriferis
Post me	Discordia	r
batur: q̄	Dispersis	Mediis:
in adriaticum	l	Quam iuxta
e	Muralia	Vnde europa
Ergo ubi	Pompeius	Nullusq̄
Albaq̄	Hesperiam	f
Carinas	Fortior	Ducitis
Attonitam	m	Nondum
f	Discolor	Tellus:
Semper	Nefando	Sed si tardius
Vacat. i.	est sustinere	t
Roborag	Mortemq̄	Qui iura
Haud	n	monilia
g	Facies	Eudoxi
Producere	Non iratorū	Adde quod
		lectos

Impressum Venetiis impensis Octauiani Scoti necnon arte Bertolamei de Zanis de Portesio Anno domini. M. cccc. lxxxii. die ultimo mensis martii. Finis.

[Faint, illegible text visible through the paper]

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016172

